EUGRAPHII COMMENTARIUS IN FABULAS PUBLII TERENTII.

IN ANDRIAM.

CUM omnes Poëtae virtutem oratoriam ſemper verſibus exequantur, tum magis duo viri apud Latinos, Virgilius & Terentius. Ex quibus, ut ſuſpicio noſtra eſt, magis Terentii virtus ad rationem Rhetoricae artis accedit: cujus potentiam per ſingulas Comoedias, ut poſſumus, explicabimus. Ac prima nobis ea ſit, quae & pueris ſemper eſt tradita. ANDRIA igitur Prologum habet.

1. POETA CUM PRIMUM ANIMUM AD SCRIBENDUM APPULIT.] Omnis Prologus triplici inducitur cauſſa, vel ut argumentum Fabulae poſſit exhibere, vel Poëtam populo commendare, vel ut a populo audientiam poſtulet. Sed his omnibus cauſis Terentius non ita uſus eſt. Habuit enim adverſarium, veterem Poëtam, Luſcium Lavinium, cujus Comoediae cum non placerent, ſemper maledictis adverſus Comoedias Terentii pugnabat. Propter hunc igitur Terentius Prologum ſemper inducit, ut ejus maledictis reſpondeat. Quod ſi ita eſt, omnis Prologus Terentii habet controverſiam. ANDRIA igitur controverſiam tenet. Mos eſt uti ex Graeco in Latinum ſermonem aliquid transferri liceat. Terentius Comoediam Graecam ANDRIAM cum transferret, adjunxit & PERINTHIAM, quae altera Graeca eſt Comoedia. Fit ergo reus, quia non debuerat alteram Comoediam contingere, in Comoediae alterius translatione. Iſthaec controverſiae qualitas, An juſte fecerit. cujus argumenta ſic perſequitur, ut per abſolutam qualitatem habitus ſemper ſit in diſputatione tractatus. Is omnino, ut dixi, duplex eſt. Si feci, juſte feci: & feci, quia licuit per exemplum. Sed prius exordium ſumitur, quod propoſitum ita eſt, ut Poëtam populo commendet, aliter enim benevolentiam auditorum non poteſt comparare, niſi perſonae ſuae pudorem honeſtatemque declaret. Eſt igitur ad comparandam benivolentiam ſumtum principium. POETA CUM PRIMUM ANIMUM.] Benivolentia Rhetorica certe captatur ex noſtra perſona. Hoc ſupra poſitis verbis expoſitum eſt, cum docuit ſibi pudorem propoſitum, & certam gloriam captaturum. Unde a perſona adverſarii, cum ejus impudentia declaratur, hoc ſubjunxit: *Verum multo aliter evenire intelligit. Nam in Prologis ſcribundis operam abutitur: Non qui argumentum narret, ſed qui malevoli Veteris Poëtae maledictis reſpondeat.* Huc uſque principium eſt habitum a noſtra perſona, & ab adverſariorum.

Digitized by Google

rum. ſequitur propoſitio quaeſtionis: ſed primo permiſſio.

POETA CUM PRIMUM ANIMUM.] Senſus hic eſt: Cum primo Poëta Comoediam ſcribere voluit, hoc tantummodo arbitratus eſt negotii ſibi dari, ut placerent populo Comoediae, quas feciſſet. Ergo quod ſequitur, *Verum aliter evenire multo*, ille ſenſus eſt, ut hoc ſolum ſibi crederet propoſitum, ut Comoediae ſuae placerent. Et illud, ut adverſario debeat reſpondere. Ergo *In Prologis ſcribundis operam abutitur*, hoc eſt valde utitur opera Prologorum. *Non ut argumentum narret*, quod Prologorum eſt ſemper officium: ſed ut ſemper malivoli Poëtae maledictis reſpondeat. Adjecit *veteris Poëtae*, quo facilius hominem, ex vetuſtate notare poſſet, qui cum vetuſtate commendatus non ſit, & notus per maledicta, invidere videatur.

8. NUNC, QUAM REM VITIO DANT.] Haec dicit quaeſtionem praemittens. proponit autem ita, ut cum argumento quaeſtionem ſolvat. Quaeſtionem proponere videtur, *Menander fecit Andriam, & Perinthiam: Qui utramvis &c.* Quaeſtionem illam ſupra diximus eſſe, quia non debuerit ex duabus Comoediis Graecis, unam Latinam ſcribere. Et huic reſpondit ita, quod liceat: ac primum unam dicit, quamvis duae ſint, quae inter ſe quoque quadam cognatione conveniant. Hoc enim dicit: *Menander fecit Andriam, & Perinthiam: Qui utramvis recte norit, ambas noverit: Non ita diſſimili ſunt argumento, ſed tamen Diſſimili oratione ſunt factae, ac ſtilo.* Licet duae ſunt numero, in unam tamen rationem conveniunt. Quod ita eſt: Quae ex Perinthia in Andriam convenerunt, ad Andriam jure tranſlata ſunt, unde non videtur aliter feciſſe, quam liceat. nam cum liceat ex una Comoedia Graeca unam Latinam ſcribere, hic quodammodo ex *Andria* Graeca *Andriam* fecit Latinam. Et quidem ex *Perinthia* tulit, quae in *Andriam* convenirent. Igitur adverſarii id vituperare audent? Adjicit argumentum abſolutae qualitatis, uti ſupra diximus, quia quae fecit, per exemplum fecit. *Qui cum hunc accuſant, Naevium, Plautum &c.* Et quoniam ſemper exemplis laborandum eſt, nec tamen ſumamus, quae aliquando reprehenſa ſunt, adjecit: *Quorum exoptat aemulari negligentiam Potius, quam iſtorum obſcuram diligentiam.* Subjungit poſtea Epilogorum virtutem, ut liberatus a culpa terrere incipiat adverſarios: & honeſte oſtendit, adverſarios multa peccare, ſed illa ſe nolle maledicere. Concludit a precibus, ut benevolentiam ab audientia populi petat, *Faveta*, ſimul pollicens quaſi quoddam praemium de Comoediis futuris, ſi fuerit libenter auditus. Hactenus controverſia tractata eſt. QUAM REM VITIO DANT.] Hoc eſt, quam rem culpent, & accuſent.

1. NON ITA DISSIMILI SUNT.] Vult *diſſimile* eſſe argumentum duarum Comoediarum, non tamen plurimum diſſimile. Et ne Menandrum accuſare videatur, qui pene ex uno argumento duas Comoedias fecerit: adjunxit, quod ad ejus laudem maxime pertinebat, *Diſſimili oratione, ac ſtilo.*

13. QUAE CONVENERE IN ANDRIAM.] Multa enim conveniunt. Haec igitur Terentius in *Andriam* tranſtulit.

17. FACIUNT, NAE INTELLIGENDO.] Hoc eſt, quaſi plurimum intelligendo.

26. QUAS FACIAT DE INTEGRO.] Hoc eſt, de integro, cum unam Graecam in unam Latinam tranſtulerit. Non enim tranſtulit quaſi duas. Atque ex hoc videtur illud Terentius declaraſſe, quod fecerit, jure feciſſe, & per exempla, Verumtamen jam non eſſe facturum, ut de duabus Comoediis unam Comoediam faciat.

27. SPECTANDAS.] Hoc eſt, probandae. EXIGENDAE.] Foras mittendae.

ACT. I. SCENA I.

PRIMA Scena hujus Comoediae cauſam continet quaſi Deliberativam, ubi certum conſilium exploratumque mandat ſervo dominus. Ne tamen hoc injuſtum conſilium ſit, quod ex deliberatione videtur inventum, ex narrationis partibus colligitur, quod juſtum. Habet quidem finem haec Scena, imperium atque mandatum, quod ſervo detur. Sed ne imperii atque mandati injuſtitia ſit, cauſae eſt conſilium ſumptum; ubi ſimiliter qualitas eſt, An injuſtum conſilium ſit. Sed jam ut ad ſpeciem veniamus, mandat ſervo dominus, bene ut adſimilet nuptias. Conſilium autem id eſt, *Et nunc id operam da, ut per falſas nuptias Vera objurgandi cauſa ſit, ſi deneget.* Conſilii ratio quaerenda eſt, quae ſupponitur ſic: Filium credo amare meretricem. Haec ratio per conjecturam tractatur, An filius amet meretricem. Omnis igitur Scena in hoc conſumitur, ut argumentis conjecturalibus colligatur filium amare. Quare conjectura conſilium ſuum probat, ut filium debeat objurgare, ſi amat. Quo conſilio probat & juſtum declarat imperium, quo eſt ſervo imperaturus, ut bene aſſimulet nuptias. Haec per ſingulorum capita verſuum plenius aperientur. Primum ne quid turpe dominus adverſus filium ſervo mandare videatur.

Siqui-

Siquidem ille filius, hic ſervus eſt. Non illa vulgaris abjecta perſona ſervi eſt, neque in conditione vivit, neque in turpi officio ſervitutis, ſed cujus animus & integritas fuerit per officia completa liberalis. Hoc igitur tangit Simo, cum laudat ſervum Soſiam: & dicit opus eſſe non arte, ſed his potius rebus, quas in eo ſemper agnovit, *fide & taciturnitate.* Nam fides eſt, ut compleat quae mandat. Taciturnitas autem neceſſaria videtur, ut caveat. Sed parva laus data ſervo videtur, quem coëgit dominus impoſita mandata ſervare. Sed quoniam apud ſervum bonum dumtaxat potuit eſſe conſideratio, quod dominus major ſibi, neſcio quid, adverſus minorem dominum imperaverat. Cujus ſi non eſſet, imperium adoleſcentis aetatemque timere deberet, quia illi poſt ſenis mortem erat dominus futurus. Idcirco laborat ſenex. Primo in animum ſuum ſervi animos inclinare dicit. Ergo ex illo tempore, quo emtus ſervus ſit, ſe juſta & clementia ſine duris laboribus imperaſſe.

8. Ego enim POSTQUAM TE EMI A PARVOLO, inquit.] Vere enim praeſtat, quia ei praeſtat qui meretur. Nam circa juvenem inofficioſum imperare fortaſſe imperantis eſt metus. Et cum dixit *a parvulo*, utique beneficiorum ſuorum longum tempus oſtendit; deditque ei continuationem praeſtandi. Hinc illud in Jugurthino: [cap. 10.] *Parvum ego te Jugurtha, amiſſo patre, ſine ſpe, ſine opibus in meum regnum excepi.* Adjecit autem ad cumulum beneficiorum, non quod tantum bene ſervierit, cum ei dominus clementiora quae fuerant, imperaret: ſed quia ex ſervo fecerit liberum.

10. FECI, E SERVO UT ESSES LIBERTUS MIHI.] Summum etenim pretium ſervientibus videtur eſſe libertas. Et quoniam omnis libertus patrono debet ſervitutem, ideo adjecit, *Mihi* non Pamphilo, hoc eſt, non filio. Ut ille non crederet, licet libertum, ſe debere filio ſervitutem.

QUOD SERVIEBAS LIBERALITER.] Pulchre hoc videtur adjunctum, ut non propter alias cauſas dominus dediſſe videatur. Sed quia hanc ſemper habuerit in ſervitutis conditione voluntatem, liberaliter omnia, quae juſſa fuerant, implere.

12. SUMMUM PRETIUM PERSOLVI TIBI.] *Summum pretium* dixit libertatem. Et ita debitorem jam ſervum ad domini officia fecit, ſicut in ſervo dominus quod habebat, exolvit.

13. IN MEMORIA HABEO.] Recte ſervatum a ſervo, ut in memoria habere diceret; neque enim domino referre gratias poteſt, niſi ſola officiorum reſtitutio in memoria perſeveraret. HAUD MUTO.] Mihi videtur juris rationem reſpicere. Ingratus enim libertus a patrono revocari in ſervitutem poteſt. GAUDEO. SI TIBI QUID FECI.] Vehementer ſervus ſe gaudere dicit, ſi ex factis ſuis domini reddiderit voluntatem. Et ſimul duo tempora conjunxit, ut non ſolum feciſſe, ſed & facturum eſſe declararet.

15. ADVERSUM TE.] *Apud te* intelligendum. Quidam enim, quoniam ſupra dixerat, *Quod ſerviebas liberaliter*, hoc intelligunt, ut libere quoque diceret quae ſentiebat. Has propterea voces ex libertate prolatas, in convicium aut injuriam ſecundum rationem veritatis proferret. Quod ſi ita eſt, dicta ſunt a ſervo contra dominum: idcirco intelligunt, *adverſum te*, contra te. Sed melior eſt interpretatio ſuperior. Eſt vero huc uſque figura συναθροισμὸς, quod eſt congregatio criminum vel beneficiorum ad commovendos animos.

17. QUASI EXPROBRATIO EST.] Beneficiorum commemoratio cum oſtenditur, ingrati exprobratio dicitur.

19. PRIMUM IN HAC RE PRAEDICO.] Antequam narrationem incipiat ponere, ſummam primo proponit, quae talis eſt: *Quas credis eſſe has, non ſunt verae nuptiae.* Partitur hic ſenex, eaque partitio triplex eſt. *Eo pacto & gnati vitam, & conſilium meum Cognoſces: & quid facere in hac te re velim.* Ergo ſecundum ſupra diviſionem poſitam gnati vita cum exponitur, conjecturalia continet argumenta. Conſilium cum exponitur, per qualitatem dicitur. *Quid facere in hac te re velim.* Similiter qualitatis ratione conſiſtat. Utraque autem qualitas negotialis eſt. Incipit primo nati vitam.

24. NAM IS POSTQUAM EXCESSIT EX EPHEBIS.] *Exceſſit ex ephebis.* Tempus puerilis aetatis exceſſit. Hic argumenta conjecturalia diligenter debemus advertere, quod Pamphilus videtur amare meretricem. Argumentorum loci traduntur alii eſſe artificiales, alii inartificiales. Et inartificiales quidem ex auctoritate ſumuntur, vel opinione. Artificiales vero aut a perſonis, aut a negotiis. Cum autem omne argumentum rei dubiae faciat fidem, his vel noſtram, vel adverſariorum cauſam confirmamus, vel infirmamus. Quorum loci ſumuntur ante rem quidem unde agitur, a perſona, a cauſa, a tempore, a loco, a materia, a modo, a ratione. In re unde agitur, a toto, a parte, a ſpecie, a differentia, a proprio, a diffinitione, a nomine. Circa rem unde agitur, a ſimili, a diſſimili, a pari, a contrario, a majore, a minore, a praecedente, ab eo quod

eſt ſimul, a conſequente. Poſt rem vero, ab eventu, a judicatis. Qui loci ideo communes dicuntur, quia in omni genere cauſarum ex his argumenta duci poſſunt. Nam a perſonis conſideratur patria, nomen, genus, corporis habitudo, mores, vita, amicitia, aetas, inceſſus, vultus. Vel aliter a perſona nomen, natura, victus, fortuna, habitus, affectio, ſtudia, conſilia, facta, caſus & orationes.

28. Plerique omnes.] Apud antiquos iſta dictio ponebatur, ut *omnes* ſupervacuum fieret, & ſuperior tantum ſermo propriam ſignificationem contineret.

30. Ad Philosophos.] Ad ſapientiam atque doctrinam.

31. Nihil egregie praeter caetera.] Hoc eſt, omnia aequaliter. nihil amplius ante omnia.

33. Non injuria.] Non ſine cauſa, id eſt, juſte. Jus enim contrariam habet injuriam.

34. Ut ne quid nimis.] Quidam arguunt Terentium, quod iſtam ſententiam dixerit ſervus, quam Sapientum ſummus ex ſeptem protuliſſe dicitur. Quae quidem res non digna reprehenſione. Nam primo omnium, in hominibus natura, id eſt ſenſus, aequalis eſt. Ita concipere & ſervus poteſt cum virtutibus ingenium: quod omnibus ſit aequale naturaliter attributum. Deinde fieri poteſt, ut iſta ſententia jam a Sapiente dicta percrebuerit, & omnium in ore verſaretur. Non enim Terentius vel quilibet alius hanc comprehendit. unde & ſervus, non tamen ut callidus, auditam rem potuit in ſermonibus collocare.

35. Sic vita erat: facile omnes.] Honeſte pater narraturus vitam filii ſui ſuſpectam, docet praeterito tempore integritate vivendi obſcuram tenuiſſe in ſuis moribus diſciplinam. Ex quo oſtendit ſibi curam ſemper fuiſſe, ut filii vitam cognoſceret.

40. Hoc tempore obsequium.] Et ex hac ſententia intelligi datur, ſervum bonum eſſe atque ſapientem. Ita & in ſuperioribus & Sapientis eſt conceſſa ſententia. *Hoc tempore* autem quod dixit, mihi videtur ad omnia tempora ſpectandum. Numquam enim non valet iſta ſententia.

42. Interea mulier quaedam.] Et haec interpoſita narratio demonſtrandae perſonae cauſa dicitur, quae ab Oratoribus *digreſſio* nominatur: quoties a narrationis tenore in alia, narrandi neceſſitate, dilabimur.

44. Inopia, et cognatorum negligentia.] Quorum debuerat ope auxilioque fulciri.

45. Egregia forma, atque aetate.] Duo quae neceſſaria ad voluptatem fuerant, complexus eſt: ut & vultus & aetas placere potuiſſet.

46. Et vereor, ne quid Andria.] Cautus ſervus cum adoleſcentem ſciret, timuit mulierem, & vultu & aetate laudabilem.

50. Unus, et item alter.] Hic arguto intellectu tres accipiuntur. Nam *unus* utique numerum ſuum oſtendit: *alter* vero de duobus poſt unum alter eſt. Ita ſi alter eſt, duo ſignificat, & *unus* praeceſſit. Quo interventu ſolvitur, quod poſtea dictum eſt: *Nam hi tres tum ſimul amabant.* Hoc & intelligi in Virgilio volunt: [Ecl. VIII. 39.]

Alter ab undecimo tum me jam ceperat annus.

Undecim enim numerum ſuum habent. *Alter* vero, ut diximus, de duobus, hoc eſt, de duodecimo & tertiodecimo. Ut iſta copulatio, *Alter ab undecimo*, tertium decimum annum ſignificet, qui vicinus eſt pubertati, quo veriſimile fieret, illum Veneri potuiſſe ſervire.

52. Accepit conditionem.] Probavit ſcilicet quod offerebatur ab his. Deinde quaestum occepit.] Deinde meretrix eſſe coepit. Cauta narratio. Docet ſe in omnibus filii factis ſemper adhibuiſſe curam & metum quam plurimum, ne in malos mores contubernio duceretur. Sumſiſſe & officium pene ſervorum, ut interrogaret ſervos contubernalium, & diu quaereret de filii moribus: nec prius requieſceret, quam diſciplinam integram reperiret. Quibus jam rebus fidem facit ad futuram quaeſtionem. Ut veriſimile videatur eſſe, quod motus eſt in filium juſte, qui ſemper de moribus inquiſitionem habuerit: nec aliquando integra omnia reperiri potuerit iratus, eo quod Pamphilus amaret. Pulchre poſt interrogationem, nihil aliud a ſervis videtur eſſe reſponſum, niſi de aliis amatoribus. Ne tamen ſervorum reſpondentium calliditas Pamphilum celare videretur, & ipſe interrogabat, uti prudens ſervus interrogatus de Pamphili nomine, facile actus ejus poſſit exponere. Quamquam jam ſignum fuerat caſtitatis, inter amatores † non fuiſſe coenatum.

62. Item alio die quaerebam.] Et hic perſeverat ſimiliter ſenis diligentia, ne unius diei judicium circa diſciplinam verum eſſe non poſſit.

66. Nam qui cum ingeniis conflictatur ejusmodi.] Confirmat per ſententiam vitam filii, & integram diſciplinam. Negat eſſe melius eo ingenio, quod cum inter vitia verſatur, ſuam teneat firmitatem.

69. Cum id mihi placebat.] Probat filii vitam non judicio ſuo tantum, ne videatur hoc feciſſe amore: ſed & teſtimonio civium caeterorum. Quae quidem res ad futuram quaeſtionem argumenta ſuggerit maxima. Nam ſimiliter ejus filius judicio

patris,

† *Nu.* Forte legendum, *tantum*

Digitized by Google

patria, & teſtimonio civium comprobatus eſt, quod nondum amare coeperit.

70. LAUDARE FORTUNAS MEAS.] Ubique fortunae attribuit, quod boni filii ſunt. Ut & Salluſtius, [Catil. 25.] *Praeterea viro atque liberis ſatis fortunata.*

72. QUID VERBIS OPUS.] De moribus filii ſui cum pronuntiatum civibus diceret, magnum teſtimonium & Chremetis ponit, quod *ultro venit*, quod *unicam gnatam*, quod *cum dote ſumma* filio promiſit uxorem. Sequens enim videbatur, ut cum & ipſe probatum filium ſciret, optimam conditionem matrimonii non repudiaret. Ergo eum dicit, *placuit*, Chremeti conditionem optimam declarabat.

79. BEASTI.] Beatum feciſti.

82. NONNUMQUAM CONLACRUMABAT.] Has lacrymas ſundebat Pamphilus propter eam familiaritatem, quam habebat ex conjunctione ejus mulieris, quae Chryſidi chariſſima fuerat. Sed quoniam Chryſis mortua, ſalva autem illa quam diligebat, ideo *nonnumquam conlacrumabat*, id eſt, cum aliorum lacrumis ſuas quoque miſcebat.

84. HUJUS MORTEM TAM FERT FAMILIARITER.] Hoc eſt, ſic dolet ut familiaris.

86. HAEC EGO PUTABAM ESSE OMNIA HUMANI INGENII.] Cum nondum argumentum aliquod officium malae oſtenderat diſciplinae, tamen dolor jam ſutura prorupit, cum eſſet admonitus falſa fuiſſe, quae ante credebat pietatis indicia.

88. EGOMET QUOQUE EJUS CAUSA.] Ut quoniam filium perſpexeram praebere ei lacrymas, quam non diligebat, ego quoque officium obſequiumque praeſtarem. [IN FUNUS PRODEO.] Hoc eſt, in obſequium funeris.

89. NIHIL SUSPICANS ETIAM MALI.] Hic auditorem *mali* interpoſitione ſuſpendit, qui mitiori narratione tenebatur.

91. ADSPICIO ADULESCENTULAM, FORMA.] Et hic ſimiliter duo tetigit, aetatem, quod *adoleſcentulam* dicit: & vultum, quod *formam* poſuit.

92. ET VOLTU, SOSIA.] Quaſi tertium, videtur adjeciſſe *voltum*. Namque *forma* naturalis facies: *Vultus* vero animi motus, faciei ad tempus aptatus.

98. PERCUSSIT ILLICO ANIMUM.] Cum formam vidiſſem. Cum lacrymas perſpexiſſem, cum Chryſidis ſororem hanc cognoviſſem, ſum neſcio quid, inquit, continuo ſuſpicatus. Hoc ILLUD EST! HINC ILLAE LACRYMAE!] Hinc illa ſunt argumenta conjecturalia, quae ſupra diximus; veriſimile eſſe filium amare meretricem, quod tam familiariter ad Chryſidem ſe adplicarat, quod ejus tam familiariter fleret interitum. Hoc eſt enim quod dixit, *Hinc illae lacrymae.* Sed quoniam adhuc parva ſuſpicio eſt, adjecit argumenta.

102. INTEREA HAEC SOROR, QUAM DIXI.] Nullum majus poteſt argumentum reperiri quam quod ſubjungit, Pamphilum neceſſitate compulſum, amoris ſui flammam non potuiſſe celare, quoniam in materia conjecturae, accuſantis haec argumenta ſunt ſemper, a voluntatè, a ſummo ad imum. His enim tribus partibus nititur accuſator. Hic autem voluntatis eſt quaeſtio. Ergo probationes a ſummo ad imum ſuſcipientur, quae continent dicta & facta; & quod a doctoribus adjungitur, pathos. Namque pathos eſt ſupra, quod *flevit*. Facta ſunt iſta quae ſubjunguntur, quod *accurrit*; quod *mediam mulierem complectitur*. Deinde dicta ſunt, quod dixit.

107. MEA GLYCERIUM, INQUIT, QUID AGIS? CUR TE IS PERDITUM?] Ita omnia orator conjecturalia argumenta complexus eſt. Quamquam accedit & illa pars, quod ipſa Glycerium. *Rejecit ſe in eum, flens quam familiariter.* Saepe etenim non ſolum noſtris, ſed noſtrorum factis poſſumus accuſari. ut cum de Verris animo quaereretur, An Ciceronem nollet eſſe accuſatorem, quod Hortenſius tantum laborabat, ut Ciceroni non daretur. Accuſat quoque palam ſic, Verris hanc eſſe voluntatem, ne Cicero accuſator exiſteret. Verum haec de argumentis. Omnis autem conjectura proprium hoc habet. Nam argumenta cum caeteris videntur eſſe communia; haec & praeter argumenta habet a teſtibus probationem, haec etiam hic ſunt, quippe cum dicat, *Venit ad me Chremes poſtridie, clamitans indignum facinus! comperiſſe.* Utique *comperiſſe*: etiam ab aliis iſta res dicta eſt, ut ipſe hoc compererit. Ut teſtimonium quaſi quaedam ſit multitudo.

110. REDEO INDE IRATUS, ATQUE AEGRE FERENS.] Bene indignationem totam argumentis excitatam ſibi eſſe commemorat. Verumtamen dicit, ſe equidem crediciſſe, ſed filium accuſare non potuiſſe. Propterea derivatio cauſſae eſſe potuit. Namque duae partes ſunt, quae reum ſunt ſolitae defendere. Derivatio cauſſae, quae Graece *μετάθεσις αἰτίας* dicitur. quam rem tractat ſenex cum dicit ex perſona filii, *Quid feci? quid commerui, aut peccavi, pater? quae ſeſe in ignem projicere voluit, prohibui; ſervavi.*

114. HONESTA ORATIO EST. NAM SI ILLUM OBJURGES, VITAE QUI AUXILIUM TULIT.] Purgationem filii ſui & ipſe confirmat per ſententiam, ut iſte videatur nunc iraſci, qui aliquando alias admiſerit cauſas. Et eſt lo-

Digitized by Google

cus argumenti, qui dicitur a contrariis.

117. VENIT CHREMES POSTRIDIE.] Qui hoc facilius probatum omnibus doceat, continuo & Chremes venit: adjecit & CLAMITANS, ut indignatione oſtenderetur verum eſſe compertum.

118. INDIGNUM FACINUS! COMPERISSE SE.] Pulchre ex perſona ſoceri *indignum facinus* dictum eſt, ut & ipſe doleat Pamphilum eſſe corruptum, quippe cum ipſe venerit prior, ut filiam polliceretur.

119. PRO UXORE HABERE HANC PEREGRINAM.] Magna juſtitia ſoceri: ſiquidem non Pamphilum dolet amare alteram, ſed dolet *pro uxore habere hanc peregrinam*. Conſiderat enim perſonam ſoceri, merito uxorem dolet alteram.

EGO ILLUD SEDULO NEGARE FACTUM.] Ne leniter crediſſe videatur, & negaſſe dixit.

120. ILLE INSTAT FACTUM.] Ita comprobata res eſt, perſeverante ſoceri teſtimonio.

DENIQUE ITA TUM DISCEDO AB ILLO.] Jam apud ſocerum probatam rem dixit, quod filius amet. Siquidem ipſe qui promiſerat, hoc cognito, ſocer filiam negavit.

122. NON TU IBI GNATUM?] Deeſt, *arguere aut accuſare debuiſti*. Et eſt ἔλλειψις, quae ſolet fieri aut nimia laetitia, aut nimia triſtitia. Hocquidem magna procuratione perfectum eſt, ut jam ſervus crediſſe videatur, quod amat filius. At vero ſenex, ut juſtitiam ſuae iracundiae doceat, & hanc cauſam non idoneam docet, qua filius accuſandus eſſe videatur: ſed jungit rationem.

124. TUTE IPSE HIS REBUS FINEM PRAESCRIPSISTI, PATER.] Poteſt enim filius dicere, *Uxorem nunc ſum ducturus, tempus veniet cum aliena lege & alienis moribus vivam. Interim ſine, dum tempus eſt, meo me more vivere.* Unde ſervus & hac re dejectus, objurgandi interrogat cauſas.

127. QUIS IGITUR RELICTUS EST OBJURGANDI LOCUS?] Et bene *objurgandi* dixit. nam de crimine jam conſtat, quod amat filius: ſed *objurgandi* quaeritur locus.

128. SI PROPTER AMOREM UXOREM NOLIT DUCERE.] Hoc eſt illud, quod ſecundum propoſuerat Simo: *Et conſilium meum cognoſces*. Credit enim ad iracundiam hanc eſſe cauſam. non quod amet filius (nam id aetatis eſt & temporis) ſed unde incipit cauſa peccati, *ſi propter amorem nolit ducere uxorem*

130. ET NUNC ID OPERAM DO, UT PER FALSAS.] Hoc eſt conſilium, ut falſae nuptiae fingantur, quo & animus victus adoleſcentis circa amorem poſſit agnoſci. Simulque & Davi ſervi, qui favet plurimum Pamphilo, conſilia falſa nuptiarum vanitate fruſtreutur.

135. MAGIS ID ADEO, MIHI UT INCOMMODET.] Ut mihi magis, inquit, noceat, quam filio proſit.

137. MALA MENS, MALUS ANIMUS.] Quia occultum ſervum videbat aliquid facere, ut alteri noceat, non ut profit: idcirco hanc adjunxit cauſam, Quod *mala mens*, *malus animus*, illa ſemper fecerit.

138. SIN EVENIAT, QUOD VOLO.] Hic ſenſus eſt: Quod volo veniet, illud ſcilicet, *ut in Pamphilo nihil ſit morae, hoc jam reſtat ut Chremes exorandus ſit*.

141. NUNC TUUM EST OFFICIUM.] Hoc eſt tertium quod in propoſitione poſuerat: *Et quod facere in hac re te velim*. Ut bene ſcilicet aſſimulet nuptias, Davum terreat, filium obſervet, vel quid agat, vel quid conſilii habeat.

ACT. I. SCENA II.

1. NON DUBIUM EST, QUIN UXOREM NOLIT FILIUS.] Remanſit ſenex, & hic ſecum loquens habet conjecturalem ſtatum. Nam quaeſtio eſt, An uxorem nolit filius. Confirmat autem quod nolit uxorem; & hujus confirmationis argumentum hoc eſt quod dixit.

2. ITA MODO DAVUM TIMERE SENSI.] Dixi enim ſupra, quod non ſolum de factis noſtris, ad conjecturam argumenta colligi poſſunt, verum & noſtrorum.

4. MIRABAR, HOC SI SIC ABIRET.] Haec Scena mandatum tenet, quamquam mandati cauſa praecedit, quod amare dicitur filius. Manet illa conjectura, quae ſimiliter habet & argumenta, & probationes ſuas, poſtea mandati actio eſt; ut quod obſervet Davus per mandata cognoſcat. Egreditur namque non aſpiciens dominum, cujus oratio talis fingitur, ut quaedam temere dicta proferat. Quod lenitatem domini latentem, ſuam & demonſtrat calliditatem: quod miratus ſit, verbum ſibi a domino non eſſe factum, hoc eſt ſecum non locutum, neque aegre dominum tuliſſe, quod audiſſet non dari uxorem.

8. AT NUNC FACIET.] Hoc eſt, At nunc tecum loquetur.

14. MEUM GNATUM RUMOR EST AMARE.] Et haec omnis probatio eſt, An amet filius, ſed conjecturalis probatio a teſtibus. Unum teſtimonii genus eſt *rumor*. Hunc autem rumorem ex relatione Chremetis Simo tenet; quippe cum ſupra dixerit: *Poſtridie venit clamitans, indignum facinus! ſe comperiſſe*.

Id

Digitized by Google

Id populus curat, scilicet.] Haec defenſio eſt contra rumorem. Veriſimile non eſſe omnem populum de, neſcio cujus adoleſcentis, amore cogitare.

15. Hoccine agis, an non?] Obſcurus ſenſus, & tamen talis eſt: Curae tibi eſt quod populus loquatur? Denique hoc intelligit ſervus, & reſpondit domino, ſibi curae eſſe, cum diceret;

Ego vero istuc. Si. sed nunc ea me.] Hanc defenſionem, quam ſupra collocarat, & nunc memorat quod amare adoleſcentem criminis non ſit, maxime ante nuptias. ideo adjecit:

16. Nam, quod ante haec fecit, nihil ad me attinet. dum tempus ad eam rem tulit, sivi, animum ut expleret.] Deinde incipit mandata obliqua oratione proponere.

21. Tum si quis, magistrum.] *Magiſtrum* dicit monitorem. Improbum.] Hanc rem quia oblique dixerat, Davus non intellexerat, itaque plane ſcire coepit.

25. Si sensero hodie quicquam in istis te nuptiis.] Deinde cum minis mandat & verberibus:

28. Te caesum, Dave, in pistrinum dedam.] Et omnis admonitio eſt quae ſequitur.

ACT. I. SCENA III.

1. Enimvero, Dave,] Haec Scena Deliberativae vim tenet. Nam terretur a domino ſeniore Davus. Deliberat cui obtemperet; an adoleſcentis animo, an imperio ſenis ſatisfaciat. Habet igitur Deliberativae exordium, in qua exhortatio eſt.

Enimvero, Dave, nihil loci est segnitiae.] *Segnitiae* poſitum eſt, ut ea quae inventa ſunt, non praetereantur. *Socordiae* vero, ut ea quae ſunt neceſſaria corde inveniantur. quae ipſa exhortatio a periculis incitatur. illis ſcilicet:

3. Quae si non astu providentur, me aut herum pessumdabunt.] *Herum* autem dixit Pamphilum.

4. Nec quid agam certum est.] Hinc incipit Deliberativa, cujus partes ſunt duae: Pamphilumne adjutem, an auscultem seni. Deinde partium tractatus,

5. Si illum relinquo, ejus vitae timeo.] *Ejus vitae*, hoc dicit ne periclitetur. Scit enim amorem Pamphili ex alia parte. Sin opitulor, hujus minas.] Senis videlicet: & adjecit neceſſitatem.

6. Cui verba dare difficile est.] Hic tractata eſt qualitas utriuſque partis. Sed incidit conjectura, An falli ſenex poſſit. Hinc argumenta colliguntur, quod non poteſt: ideo, quia *comperit jam de amore*. quod *infenſus me ſervat*, ne fallaciam ad nuptias faciam. Deinde ad qualitatem. quoniam etſi nihil ipſe fecerit fraudis ac doli, dominus circa ſervum magnam habeat poteſtatem, ut ex nulla cauſſa inferat poenas. Appoſuit etiam majorem difficultatem, quod doceat, ſenem falli jam non poſſe, quod gravida eſt de Pamphilo iſta mulier: quod ita ſe invicem diligunt, ut partus tollatur: quod etiam jam iſta fabula fingatur, ut civis eſſe doceatur. Quibus rebus jam amica iſta ad nomen accedit uxoris. Quod ſi ita eſt, falli non poteſt ſenex. Atqui hac Deliberativa utriuſque partis unum tantummodo videtur inveniſſe Davus, ut Pamphilo cuncta narraret. Hoc ſolum & non ſine periculo ſuo facit, ſi indicaverit patris ſilio voluptatem, ut conveniat Pamphilum, *Ne de hac re pater imprudentem opprimat.*

ACT. I. SCENA IV.

1. Audivi, Archilis jamdudum.] Haec Scena mandatum tenet. mittitur namque ancilla Myſis, ut obſtetricem arceſſat. Paraturque habitus, ut Pamphilus terrentis patris orationem, qua adigere eum conatus ad nuptias, poſſit audire.

2. Temulenta.] Ebrioſa. *Temetum* enim antiqui vinum dicebant.

Temulenta et temeraria.] Duo poſuit; unum ad vitium accedens, aliud ad naturam. Nam *temeraria* naturae malum eſt, cui accedit, quod vino ſaepius obruatur.

ACT. I. SCENA V.

1. Hoccine est humanum factum aut inceptum!] Haec Scena deliberationem habet, quae talis eſt: Adoleſcens amans, qui promiſit ſe eam ducturum uxorem, a patre cogitur ut alteram ducat. Deliberat quid faciat. Hic omnis Deliberativae partes ſunt, & ab ipſo qui deliberat, percurruntur. Verum quoniam optima deliberatio eſt, cui alius perſuaſor accedit: idcirco Myſis ancilla praeſens invenitur, ut ejus aſpectu facile in unam partem memoria dominae ejus, & ſui amoris, poſſit incumbere. quippe cum hic ex una parte pater ſit, cujus imperium filius debet implere: ex alia parte amor, qui vinculo ſuo animum adoleſcentis aſtringit. Saepiſſime autem exordium ab indignatione incipit.

Hoccine est humanum factum aut inceptum!] Quam indignationem ita diviſit, ut accuſaret primo

primo homines, deinde patrem. Poſtea jungit propoſitionem ipſam injuriae.

3. UXOREM DECREVERAT SE MIHI DARE HODIE.] In hoc adoleſcens collocat injuriam, quod pater ſibi nuptias repente mandaverit. Non quod nubere injuria ſit (quamquam eſſe videatur:) verum intelligit, ſi ante mandaſſet pater, conſilium ſe facile adverſum imperium patris invenire potuiſſe. ideo adjecit: NONNE OPORTUIT PRAESCISSE ME.] Tangitur & illud, An patrum imperiis obſequi filii debeant. Conſtat enim circa nuptias eſſe filiis liberam voluntatem; ideo ſervata ratione pietatis, COMMUNICATUM OPORTUIT. Sed cum animadvertit patrem cogere, ut ipſe ducat uxorem, credit & Chremetem mutaſſe ſententiam.

7. IMMUTATUM VIDET.] Id eſt, *mutatum.* Nam motus ſpecies ſunt, *commutatio* & *immutatio.* Et eſt illud circa quantitatem, iſtud circa qualitatem. ut cum quis ex magno parvus ſit, *commutatus*: ſi quis ex nigro albus, *immutatus* dicitur.

8. OBSTINATE.] Perſeveranter, pertinaciter. UT ME A GLYCERIO MISERUM.] Nominata ea quam diligebat, continuo in calamitatem praeſentem dolore gemituque proſiluit. ut Virgilius, [Aen. III. 311.] *aut ſi lux alma receſſit,*
Hector ubi eſt?
Et, [Aen. III. 312. ſed legendum: *effudit.*]
dixit, lacrymaſque refudit.
Ita nominata jam Glyeerio, quaſi propoſitio rurſus alterius partis effecta eſt. Cumque duos ſenes, patrem & ſocerum, ſupra ad imperium poteſtatemque poſuiſſet; hic adverſus tantam duorum propoſitionem, unum amicae nomen repoſuit. Deinde rurſus revertitur ad querelas. Intellexit enim ſe amori non poſſe obſiſtere: ideo ſubjungit:

10. ADEON' HOMINEM ESSE INVENUSTUM, AUT INFELICEM.] Ut iterum ſit exclamatio, quod Chremetis affinitatem non poſſit evitare. Hic jam conjecturalis tractatus interponitur, cum Chremes veluti repudiatus ſaepe, non diſcedat, & cum rurſus promittat uxorem.

13. QUOT MODIS CONTEMTUS, SPRETUS?] Melius de Pamphilo intelligimus, *contemtus* & *ſpretus.* Denique ipſe adjungit; HEM! REPUDIATUS REPETOR.] Deinde continuo conjecturae (*addit*) rationem:

15. ALIQUID MONSTRI ALUNT.] Hoc eſt, fortaſſe aliquid monſtri inauditi nutriunt: quae res rapit auditorem ad diverſa. OBTRUDE.] Impingi, opponi.

17. NAM QUID EGO DICAM DE PATRE?] Rurſus eſt officium de ſenibus mutuatus. Nam cum primo de patre, mox de ſocero dixiſſet, interpoſito Glycerii nomine redit ad Chremetem. hinc de patre ſuggerit. Queritur autem de ſocero per conjecturam, quod filiam ſuam ſaepe polliceri cupiat repudiatam: de patre autem, quod ſegniter & negligenter de filii nuptiis cogitare videatur. Ita quod de patre ſupra generaliter dixerat, *Nonne oportuit praeſciſſe me ante,* nunc per ſpeciem proponit:

18. PRAETERIENS MODO MIHI APUD FORUM, UXOR TIBI DUCENDA EST, PAMPHILE.] Modo autem tempus reſpirandi non habet * tunc patris imperio & praeſentia territus reſpondere non potuit.

23. QUID FACEREM, SI QUIS NUNC ME ROGET?] *Quid facerem, ſi aliquis nunc me interroget.* Huic reſponſio datur: *Aliquid facerem, ut hoc ne facerem.*

24. SED QUID NUNC PRIMUM EXEQUAR?] Hic eſt propoſitio ipſius Deliberativae per duas ſcilicet partes, an imperio obtemperet patris, an amori potius ſerviat.

25. TOT ME IMPEDIUNT CURAE.] Ab amoris parte haec ſunt argumenta: primum neceſſitas. *Amor,* inquit, deinde humanitas: *miſericordia.* A parte patris, An imperio patris obtemperet.

26. NUPTIARUM, inquit, SOLLICITUDO, TUM PATRIS PUDOR.] Hoc eſt, quod erubeſco ex patre. Et adjecit non leves cauſas: primum quod pater; deinde quod bonus pater, obtemperare utique deberet. Bonum autem ſic confirmat.

27. QUI ME TAM LENI PASSUS EST ANIMO USQUE ADHUC, QUAE MEO CUMQUE ANIMO LIBITUM EST, FACERE.] Hac parte inclinatam ſententiam declaravit: unde rurſus oratio concluditur ob querelas.

28 EINE EGO ADVERSER MISER.] Sed non jam electio conſilii eſt. ut hoc facere velle videatur. verum obſiſtente amore rurſus ad incertam ſententiam devolutus eſt.

29. INCERTUM EST, inquit, QUID AGAM.] Optimo loco Myſis ſeſe interponit, ut in parte aliqua adoleſcens vel praeſentia Myſidis, vel commemoratione Glycerii poſſit inverti. Denique intercedit, & ut utiliter triſtis eum interrogaret, exponit Glyeerium aegram eſſe duabus de cauſis; ex dolore & ſollicitudine. Hic dolor a partu ponitur: hoc enim dixit, *laborat ex dolore.* Maxuma enim adoleſcenti efficitur concitatio, ſi ſe propter amorem intelligat pati. Deinde adjecit ſollicitudinem, cujus cauſſam ponit, quod olim conſtitutae ſunt nuptiae, & vereatur, ne illam deſerat Pamphilus. His rebus perfecta perſuaſio eſt, ut amori adoleſcens potius debeat obtemperare. Denique

*Habet * tunc.* Forte, *Habens, tum.*

que concitatus jam unam elegit partem & proponit.

35. Eoone istuc conari queam?] Hic rationes narrat, quibus non ſit veriſimile, quod amicam ſit deſerturus. Primum ne illa miſera decipiatur, quae omnem vitam ei credidit, quam ille dilexerit, & pro uxore ſemper habuerit. hoc ab utili eſt. Sequitur ab honeſto; quoniam pudice ejus doctum & eductum ingenium, non debet neceſſitate immutari. Huic rei quaeſtio opponitur, An hoc facere poſſit adoleſcens, cum in patris ſit poſitus poteſtate.

41. Haud verear, inquit, si in te solo sit situm.] Adverſus iſtam propoſitionem argumentum rurſus ſupponitur. An fieri poſſit, (quod conjecturale eſt) quod tali animo Pamphilus ſit, ut neque inhumanus, neque ferus ſit, nec amet, neque ſine pudore ſit. Quibus rebus per ſe nota omnia argumenta ſunt, ut facile poſſit noſci adoleſcentem, & contra imperium patris, in amore fidem poſſe ſervare. Suggerit illa, quo magis adoleſcentem incendat, meritam eſſe Glycerium, ut ejus Pamphilus memoriam contineret.

46. Unum hoc scio, meritam esse, ut memor esses sui.] Adjecit rurſus adoleſcens ſuae memoriae: ſiquidem dicit in animo ſe haec, Chryſidis morientis & commemorantis Glycerium, ſcripta verba pertenere. In qua re allocutionis ſunt praecepta & poteſtates: hoc eſt, quibus verbis potuit, ut Chryſis moriens ei commendaret Glycerium. Sed quoniam hoc profecit ad affectum, ut exinde profiteatur adoleſcens, ſe Glycerium non deſerturum, ſingula excutienda ſunt. Nam primum quo tempore locuta ſit, non ſine affectu eſt.

49. Moriens enim inquit.] Quae res habet maximam pietatem, cum poſtrema vox eſt: quod ſoli ſumus, & quod ſemotis omnibus. plus enim fidei meae dedit, quando teſtem adhibere neglexit. Deinde ſequitur ipſa oratio, quae magnum affectum tenet.

51. Nam, mi Pamphile, inquit.] Primo quod familiariter allocuta eſt, dicendo *mi*, deinde ipſa commendatio, quae duas ad miſericordiam continet cauſas, *formam atque aetatem*: quam rem & Simo laudaverat dicendo ſupra: *Ibi aſpicio unam adoleſcentulam, forma! &c.* Ex his enim rebus omnis cauſa pietatis eſt, & ſpes ad amorem.

53. Ad pudicitiam, et ad rem tutandam.] *Ad pudicitiam*, forma: *ad rem tutandam*, aetas. Sed melius utrumque ad pudicitiam. Nam neque forma, neque aetas pudicitiam poterit cuſtodire: *ad rem tutandam* ſola aetas ſufficit.

54. Quod ego te.] Omnis allocutio has diviſiones habet, quid velit, & quid metuat. Ita quod metuat ſupra poſitum eſt, *Et aetate & forma*. Nunc quid velit. Quod ego, inquit, nunc te per hanc dexteram oro.] Ipſum quod velit jungit cum precibus. Impetrabile enim fit, ſi quod volumus, in allocutione cum precibus collocemus. Ut, [Virgil. Aen. IV. 314. Sed vide locum.]

Per has te lacrymas egomet dextramque tuam te;
Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quidquam
Dulce meum.

Non potuit enim per partes impetrabile facere, quod rogabat. Hic autem vide, quod in jurejurando collocat primo *dexteram*, quam tenebat; quae ſemper fidei teſtis eſt. Nam inde etiam Tullius, *Per dexteram tuam te oro: non tam in praeliis & in bellis, quam in pace & fide firmiorem.* Et ingenium ſimul adjecit & fidem: tum etiam ut pietatem captet, ſolitudinem mulieris, & ipſum poſtremo deſiderium.

56. Ne abs te hanc segreges, neu deseras.] Sunt autem duo *Ne abs te eam ſegreges*, ne non eam ducas uxorem: *Neu deſeras*, neve non periclitantem defendas. Scit enim eſſe peregrinam, ſecundum ſuſpicionem ſuam. Adjungit meritum ſuum dicendo:

57. Si te in germani fratris dilexi locum.] Quomodo Virg. [Aen. IV. 317.]

Si bene quid de te merui.

Jungit autem meritum puellae.

58. Sive haec te solum semper fecit maximi, seu tibi morigera fuit in rebus omnibus.] *Tibi fuit morigera*, id eſt, tuis moribus inſerviens. Et in merito puellae maximam vim declaravit, quod *ſolum ſemper fecit maximi*. Accepit a me beneficium, quod ſervata ſit, quod vivat, & tamen *te ſolum maximi fecit*. Poteſt etiam dici, quod ſolum amaverit in domo meretricis. Allocutionem efficaciter concludit per mandatum & monitum.

60. Te isti virum do.] Quod ſupra dictum, *Ne abs te eam ſegreges*. Amicum, tutorem, patrem.] Hoc ſupra dictum *Neu deſeras*. Adjungit & ab utili.

61. Bona nostra haec tibi committo.] Poſt haec quo major vis ad memoriam poſſit accreſcere, ut mandatorum verba in animo fixa remanerent, illud adjecit.

62. Hanc mihi in manum dat. mors continuo eam occupat.] *Continuo*, inquit, tamquam uſque ad mandati creditam ſententiam

vita ſuffecerit. Concludit deliberationis ſuae partem per electionem.

63. ACCEPI, inquit, AECAPTAM AARVABO.] Conſentit continuo & Myſis, & ipſe curam illius habendo, cum dixiſſet, *Perge ad obſtetricem*, monetque ne aliquid dicat dominae de nuptiis, quod pulchre eſt collocatum. Nam nonnihil ex hoc fidem dat amoris, cui & miſeretur. Et urbane, ne ei quam diligit ex aliquo nuntio aegritudo cumuletur, hoc poſuit: *Atque audin'? verbum unum cave de nuptiis: ne ad morbum hoc etiam.*

ACT. II. SCENA I.

1. QUID AIS, BYRRHIA! DATURNA ILLA HODIE PAMPHILO?] Charinus indignatur quod ſibi nuntiatum eſſet, Philumenam quam diligebat, Pamphilo eſſe nupturam: vehementi dolore ſucceſus, primo conqueritur, deinde deliberat, an Pamphilum conveniat, ut eam non ducat uxorem. Deliberativae formam in hac Scena debemus animadvertere: ac primum an verum ſit, quaerit. Ideo interrogat quaſi verum audierit. Eſt & familiare timentibus, nolle audire quod inimicum ſit voluntati. Interrogat autem rem; *Quid ais, Byrrhia?* Deinde cum conſenſus eſt commodatus, ſic & perſonam quaerit a quo audierit.

2. QUI ACIS?] At vero nuncius compendium interrogationi faciens, & perſonam & locum dicit, ubi audierit. APUD FORUM, inquit, MODO DE DAVO AUDIVI.] Quare confirmatus in quaeſtione, continuo prorupit adoleſcens, qui dixit; VAE MISSRO MIHI!] Quod nunc certum periculum ſit, ante incertus fuiſſet † inventus: & ex diverſis rebus ſit argumentum a pari. Poſt Byrrhiae adhibet conſolationem. Quod genus orationis in materia oratoria raro verſatur. Hic autem poſita eſt, ut voluntas ab eo quod fieri non poteſt, conſolatione ſuſcepta, ad id quod fieri poteſt, convertatur: quod vocatur diſſuaſio. At vero adoleſcens cupidus amoris ſui voluntatem perterritam continet.

6. NIHIL, inquit, ALIUD VOLO, NISI PHILUMENAM.] Sed ſervus conſolationem reddit, ut ſi fieri poſſit, adoleſcena aeſtus contrarii amoris excludat. Et ipſum amorem loquendi dolore ſuſpendit. Huic reſpondit ſententiae naturaliter. Quod omnes cum valemus, aliis dare conſilium poſſumus: at ſi in aegritudine ipſi ſimus, de eo, de quo conſilium dedimus, neceſſe eſt aliter ſentiamus. Viſo Pamphilo deliberat Charinus an adeat, & roget, ut nuptiis aliquot proferat dies, id eſt, protrahat: ut periculo jam certo ſpes aliqua dilatione pariatur. Ac deliberationem indicat ſervo Byrrhiae, quid ſibi videatur. At ille diſſuadet ab inhoneſto & inutili, ſpem * eſt cadere Pamphilum, ſi nihil impetraret, ille continuo ſibi credat Charinum uxorem tollere. Hoc nam ſignificavit. Quid ni? ſi nihil impetres: ut ſit ſenſus quod mihi videtur.

16. UT ILLE ARBITRETUR PARATUM ARBI MOECHUM, AT TU NIHIL IMPETRES.] Alii diſtinguunt ſic, ut ſimul dicant, non ſeparatim: *Quid ni, niſi.* qui vere nullus eſt ſenſus. Poteſt tamen dici, *Quid ni?* id eſt, certe. Et poſt, *Si tu nihil impetres*, ſc. reſtat ut arbitretur tanquam ab eo impetraturus. ‡ * Ut defendat Deliberativae utitur partibus, (id ſemper impetrationem eſſe docuimus) quae habet principium ad benevolentiam conciliandam precibus.

19. AD TE VENIO, SPEM, AUXILIUM, SALUTAM AXPRTANA.] Pamphilus propter amorem ſuum iſtud aliter accipit, & reſpondet, *Neque pol conſilii locum habeo, neque ad auxilium copias.* Interrogat tamen ille, quoniam pudoris ſuerat dicere, *Uxorem tuam diligo.* Prius interrogat an duceret uxorem: reſpondet Pamphilus quod in opinione eſt, non in ejus voluntate. Adjungit Charinus ad impetrationem vitae ſuae periculum.

22. SI ID FACIS, HODIE POSTREMUM ME VIDES.] Sed interrogatus a Pamphilo, cur iſtud dixerit, pudore confunditur. Allegat ſervum, ut ipſe dicat. Servus vero callidus, ne minus impetrabile, ſed certe contumelioſum eſſet, ſi diceret, amat uxorem tuam, *ſponſam*, inquit, *tuam amat*. hoc enim eſt, quod adhuc ſibi uxor non ſit. Unde adulterii nulla ſuſpicio eſt, quod ille ſponſa eſt, hic amat tantum. Sed Pamphilus memor conſilii ſui & voluntatis, quaerit utrum Charino aliqua conſuetudo ſit cum ea. Sed Charinus neſciens conſilium, cur haec interrogaverit Pamphilus, ſimpliciter negat factum. Volebat autem Pamphilus cauſam ſimpliciter reperire, cur eam non duceret uxorem, quam nolebat. Quod ut ille intellexit, ſe ad preces vertit, & petit ex more poſtulantium, quo ſemper prima, quae majora ſunt, petimus: deinde ea quae volumus. Nam uti ſupra dixit Charinus, nihil aliud a Pamphilo cupiens, niſi ut aliquot ſaltem nuptiis proferret dies. Hoc igitur cum deſiderio ſit, aliquid amplius primo poſtulat, ſicut diximus. Quia moris eſt ut per partes primo, deinde quod volumus poſtulemus; ut ſi negatum fuerit, quod primo petitum ſit, jam pudori ſit a quo petitur

† *Inventus*. Forte, *Eventus*.

‡ In MſS. lacunae ſignum nullum.

tur denegare. Primo petit ne ducat, ſecundo ſi id noo poteſt, *Aut tibi nuptiae hae ſunt cordi*, ſaltem aliquot proferat dies, dum proficiſcatut aliquo. Hoc eſt, quod fuerat petitum: ſimiliter & Juno ab Aeolo poſtolavit, primnm quod magnum eſt. Virgilius, [Aen. I. 73.]

Incute vim ventis, ſubmerſaſque obrue puppes.

Ita ſecundo loco, quod volebat petit.

Aut age diverſas, aut disjice corpora ponto.

Hoc namque deſiderabat, Trojani ad Italiam ne veniteot, ac propterea diſpergerentur. Huic igitur petitioni reſpondet Pamphilus patienter, ut amici more, non quia petiverit Charinus, ſed quia ipſe eam nolit ducere uxorem.

30. EGO, CHARINE, NEUTIQUAM OFFICIUM LIBERI HOMINIA ESSE PUTO, CUM SE NIHIL MAREATUR, &c.] Hic ſenſus maximam intentionem deſiderat. *Mereatur* primum hic eſt, inſtat: merendo enim praeſtatur. Unde Virgilius, [Aen. IV. 333.]

ego te, quae plurima fando
Enumerare vales, numquam, regina, negabo
Promeritam.

Ergo hic erit ſenſns: Ego, Charine, non arbitror liberi hominis officiom eſſe, unde nihil praeſtet, ſibi hujus gratia debeatur. Ergo cum hoc tibi non praeſtem, nolo mihi debeas gratiam: quippe cum ego has noptias velim fugere msgis, quam tu adipiſci. Quare ut ceperat Charinus, gratias agit. Sed Pamphilus hortatur, ut & ipſe Charinus & Byrrhia faciant, fingant aliquid, inveniant, efficisnt ot Charino detur, & ipſe laborabit ut non ducat. Non enim ſequebatur, ot ſi Pamphilus eam non duceret, Charinus duceret.

ACT. II. SCENA II.

1. DI BONI, BONI QUID PORTO!] Haec Scena conjecturalem ſtstum tenet. Praeterea conqueritur, an Simo veras nnptias ſit hodie ſscturus. Hujus rei argumenia Davus ſervus callida arte collegit, probaturus falſas eſſe ouptias. Haec multis locis exprimemus. Ac primum generaliter gaudium ſuum proteſtatur, Pamphilum quaerendo.

2. UT METUM, IN QUO NUNC EST, ADIMAM: ATQUE EXPLEAM ANIMUM GAUDIO.] Ordinem & rationem poſuit. Prius eoim id, quod malum eſt, debet excludi, ut id quod bonom eſt, melius faciliuſque teneatur.

3. NIHIL EST: NONDUM HAEC RESCIVIT MALA.] Nondum Pamphilus ſciebat Davum ſcire, quod ſibi pararentur ouptise.

4. QUEM EGO NUNC CREDO, SI JAM AUDIERIT SIBI PARATAS NUPTIAS.] Hic intelligit Pamphilus Davum ſcire quod nuptiae praeparantur.

5. TOTO ME OPPIDO EXANIMATUM QUAERERE. DAVE PERII.] Antequam aliquid audierit Pamphilus, iodicat dolorem. Contra illi ſervus, qui ſcit quid argumentis collegerit, reſpondet.

9. HOC AUDI.] Illic ad calamitatis vocem redit ſervus, ſcire ſe ejus ſollicitudinem dicit. QUID TIMEAS, SCIO.] Quoniam videtur ſervum perſeverare, Charinus adoleſcens ad pollicendam ſpem domino Pamphilo, continuo ipſe ſuam calamitatem confitetur.

10. MEA QUIDEM CERTE HERCLE IN DUBIO VITA EST.] Sed hic ſervus repromittit, ac ſe dicit ſcire ipſius ſollicitudinem. Pamphilus autem, tamquam neſcio ſervo & adhuc ignoranti, ingerit cauſſam calamitatis ſuae, cum dicit.

11. NUPTIAE MIHI.] Sed ejus orationem impleri non ſinit ſervus, & continuo procedit dicens, ET ISTUC SCIO. Ille perſeverat dicens, HODIE. Cujus orationem intercepit ſervus, & otriuſque ſollicitudinem narrat, dicens.

12. TU PAVES, NE DUCAS ILLAM.] Hoc utique Pamphilo. Charino autem, *Tu autem, ut ducas.*

13. ISTUC IPSUM, NIHIL PERICLI EST.] Irridentis eſt iſta oratio, quia ſupra dixerat Pamphilus, *Iſthuc ipſum*, repetit tamquam vsnum dictum. NIHIL PERICLI.] Rogat ut metu liberet dominum ſervus, & ſummam collocat. Primum hanc rem ſemper facere debet orator, uti ante partium, quae longo geoere narrandi explicabuntur, ſumma primitus collocetur: & hoc maxime in initio, ut facilius res comprehendi poſſit. Eſt igitur ſumma: *Uxorem non dat Chremes filiam ſuam Pamphilo.* Ejus caſu videatur iſta argumenta collegiſſe; aut ex eventu narrat cauſam, quemadmodum ad indicia veritatis pervenerit. Tunc psret cauſſae, quemadmodum mslum praedixit, & deinde quae conſequuntur. Quibus in verſibus declarat ſibi maximam ſollicitudinem fuiſſe, poſteaquam patrem cognoverit Pamphilo nuptias noo parare.

21. QUID AGAM, COGITO.] Incipiunt igitur argumenta, nuptiae ne ſint, ex hoc verſu:

22. REDEUNTI INTEREA EX IPSA RE INCIDIT SUSPICIO.] Omnis conjectura a ſummo ad imum diviſiones habet, quae diviſio dicta & facta continet. Quamquam ſaepe & ex hoc conjectura colligi poſſit, quod non dictum nec factum ſit. Ergo hic utrumque complexus eſt. Nam non ſiunt nuptiae, quod paululum obſo-

natus eſt dominus, quod ipſe eſt triſtis. Deinde rurſus factis ſoceri volens argumenta colligere, quae diximus pertinere ad diviſionem, quae a ſummo ad imum eſt, colligit ab his quae facta non ſunt.

25. CUM enim ILLO, inquit, VENI: SOLITUDO ANTE OSTIUM.] Utique frequentia eſſe debuit. Sed ne hoc parvi temporis ſit:

26. MANEO, inquit, INTEREA NEMO INGRESSUS EST.] Nulla matrona in aedibus fuit, nullus ornatus, tumultus nullus. Haec ab his ſunt, quae facta non ſunt, cum fieri denique debuerint. Quibus rebus certum eſt nuptias non parari.

28. SCIO. MAGNUM SIGNUM.]Proprie *magnum ſignum* dicitur in factis & dictis. Ad quaeſtionem argumentum collectum.

30. NON OPINOR, DAVE.] Conjecturam perſpiciens *opinor* dixit, id Davus quaſi jam collecta ſit veritas, indignatus negat dici debuiſſe *opinor*; adjecitque, NON RECTE ACCIPIS, quia *certa res*. Alia argumenta atque ab ipſa diviſione factorum atque dictorum, quod puerum invenerit Chremetis, *Olera, & piſciculos minutos ferentem ad coenam ſeni.* Ne forte aliquis puer ferret in coenam ſeni. Ita conjectura firmata eſt a factis, vel perſona Simonis, vel perſona Chremetis, quae ſicut diximus, in diviſione conſiſtunt.

33. AC NULLUS QUIDEM.] *Nullus*, pro non. Ut ſit ſenſus, non quidem liberatus es. Cui ſubjungitur:

34. QUID ITA? NEMPE HUIC ILLAM PRORSUS NON DAT. RIDICULUM CAPUT!] Intellexit Davus ſtultitiam Charini, qui dixit; *Nempe huic illam prorſus non dat.* Secundum quod ſupra diximus. Non enim neceſſe illum illam continuo ducere, ſi hanc non duxerit Pamphilus. Et a poſſibili dicere debuiſſe innotuit.

ACT. II. SCENA III.

1. QUID IGITUR SIBI VULT PATER? CUR SIMULAT?] Nunc quaeritur cur falſae nuptiae fingantur a patre. Et hoc loco deliberatio eſt, in qua perſuaſio continetur. Deliberat namque an polliceatur patri Pamphilus, ſe uxorem eſſe ducturum. Perſuaſio, ut dixit, ex hoc colligitur: falſae ſunt nuptiae, nullus metus eſt polliceri. Sed huic rei argumenta hinc ſuſcipiuntur, quod cauſſam pater iraſcendi filio invenire deſiderat. Sed enim hanc ſuſcipiat, ſi Chremes nolit dare filiam ſuam conjugem: ſi vero negaverit Pamphilus, illic culpae origo naſcetur: tum malum & ſeditio maxima inter patrem & filium poterit generari.

6. QUIDVIS PATIAR] Senſus hic eſt; Noli perſuadere, quantum velit licet iraſcatur pater. quaecunque per iracundiam fecerit, ſuſtinebo: hoc eſt, quodcunque patiar. Hic jam perſuaſio eſt, ut polliceatur, quae efficitur a terroris parte. PATER EST, inquit, PAMPHILE.] At fieri poſſit, ut imperium ſentiat, adjecit, *difficile eſt.* Deinde ab utili & honeſto:

7. TUM HAEC SOLA EST MULIER.] Quae quidem res ad omnia proficit. Nam quae ſola eſt, facile injuriam pati poteſt. Denique hoc adjunxit. DICTUM AC FACTUM.] Aliquam cauſam, ut ſupra diximus; quoniam actus hominis in his duobus conſiſtit, vel dicto vel facto. Ideo complexio eſt. DICTUM AC FACTUM INVENERIT ALIQUAM CAUSAM, QUAMOBREM EJICIAT OPPIDO.] Triſtis adoleſcens † injuria, quod fieri amicae poſſit, continuo conſilium quaerit.

9. CEDO IGITUR, QUID FACIAM, DAVE?] Ipſa propoſitio perſuaſionis. DIC TE DUCTURUM.] Repugnat contra Pamphilus. Perſuaſio ſequitur continuo. ‡ Quid fieri habeat, ſi hoc fit. Hoc eſt, ſi polliceatur ſe eſſe ducturum.

12. AB ILLA EXCLUDAR, HUC CONCLUDAR.] Hic levi mutatione verbi fit figura paronomaſia, ut a Glycerio excludatur, inquit, hic erit eventus: at ille contra qui perſuadebat, oſtendit quis eventus ſit futurus ſi polliceatur: & facile eſſe dicit.

13. NEMPE HOC SIC ESSE OPINOR DICTURUM PATREM: DUCAS HODIE VOLO UXOREM. TU, DUCAM, INQUIES.] Ut oſtendat rem in verbis eſſe, poſt nihil futurum ſermonis, adjungit:

15. CEDO, QUID JURGABIT TECUM?] Ipſum deinde ponit dicentem: HIC REDDES OMNIA, QUAE NUNC CERTA SUNT EI CONSILIA, INCERTA UT SIENT.] Ab utili ſubjungitur:

17. SINE OMNI PERICULO.] Sed hoc tum demum conſilium bonum eſt polliceri patri, ſi Chremes filiam ſuam Pamphilo nolit tradere uxorem. Nam ſi velit tentare adoleſcentis animos ſenex, & continuo ad Chremetem pergere & petere filiam, periculoſum eſt. Ideo adjungit; fortaſſe poſſe aliqua mutari, ut Chremes quidem nunc nolit, tamen tradat aliquando. Adverſus iſtud igitur, *Ne conſilium mutet Chremes*, nihil aliud conſilii datur.

18. NEC TU EA CAUSA MINUERIS HAEC, QUAE FACIS; NE IS MUTET SUAM SENTENTIAM.]Hoc quidem obſcure dictum eſt, ſed eſt ſenſus: Unde tu, ſententiam ſuam ne mutet, Chremes, haec quae facis mutare noli, ut ad amicam vadas. Redit rurſus ad conſilium, PATRI DIC VELLE: & concludit eventum: CUM VELIT TIBI:

† *Injuria, quod.* Immo, *Injuriae, quae.*

‡ *Quid fieri habeat,* Lego, *Quid fieri debeat.*

Digitized by Google

ET JURE IRASCI, NON QURAT. Hic quaeſtio. Sed aliam pater poterit quaerere uxorem. Huic reſpondetur conjecturaliter.

21. NAM QUOD TU SPERAS, PROPULSARO FACILE. UXOREM HIS MORIBUS DABIT NEMO.] *Speras*, id eſt, times, ἀκυρολογία: & *propulſabo*, id eſt repellam: unde abjectio & depulſio criminis. Si perſeverna in his moribus, nec Chremes nec alius dabit tibi filiam ſuam. Hic rurſus incidit alia quaeſtio. Sed qualemcunque inveniet pater. Ne det his moribus perſeveres.

22. INVENIAT INOPEM POTIUS, QUAN TE CORRUMPI SINAT.] Hoc ergo propouit quaſi ex adverſa parte: & eſt collatio duorum malorum. quorum alterum eligitur.

24. INTERBA ALIQUID ACCIDERIT BONI.]Quoniam in rebus aſperioribus, quae vitari non poſſunt, remedium eſt dilationis perſuaſio. Talibus commotus adoleſcens unam ſollicitudinem, non jam ex amore, ſed ex pietate ſupponit, quod metuat, ne natum ſibi filium pater poſſit agnoſcere.

25. VIUA QUO NA INUUCAS.] Eſt autem *inductio* oratio, quae rebus non dubiis captat aſſenſionem ejus, cum quo inſtituta eſt.

29. CAVE, TE ASSA TRISTAM SENTIAT.] Hoc verbum, id eſt, *Cave*, ſignificat, *Vide ne*. Et hoc interdum.

ACT. II. SCENA IV.

1. REVISO QUID AGANT.] Haec Sceua eventum ſupra poſiti conſilii complectitur. Ut temperet filium pater, cui ex ſuaſione Davi filius promittit.

4. ORATIONAM APERAT INVENISSE AE, QUS DISPERAT.] Id eſt, increpet vel diſſipet te. Admonet rurſus adoleſceutem, quo facilius reſpondeat.

5. FAC, UT APUD TE SIS.] Id eſt, conſilium tibi traditum mente contineas, quo facto apud te eſſe poteris.

6. CRADE MIHI.] Quouiam Pamphilua veluti difficultaiem poſuerat dicendo, *Ut poſſim*: Reſpondit rurſua ad eventum, quod pater verbum non ⸸ commoturus ſit, ſi ſe dixerit ducturum.

ACT. II. SCENA V.

1. ERUS ME, RELICTIS REBUS.] Haec Sceua fortunae interponitur. Byrrhia ſervus Charini, qni Philnmenam vult ducere uxorem, quam quidem Pamphilus non vult, dum pater filio offert, intervenit, quo error facilius poſſit increſcere. Apponitur eo tempore, quo Pamphilus ex ſuaſioue ſervi, falſo quidem non voluntate promiſſurus eſt patri, ſe uxorem eſſe ducturum.

7. HODIE UXOREM DUCAS.] Supra enim Pamphilus ipſe dixit: *Praeteriens modo Mihi apud forum, uxor tibi hodie ducenda eſt, Pamphile.* Merito ergo nunc, ut dixi.

8. NUNC NOSTRAE TIMEO PARTI.] Hoc ex perſona Byrrhiae intelligendum, propter timorem domiui, quem habet.

12. SUN VERUS?] Id eſt, vera dico. Davus hoc loquitur, quod ſecuudum promiſſionem nullum verbum fecerit ſenex.

18. MEMINI VIDERE.] Hoc eſt, ſcio & intelligo quid videam. QUO AEQUIOR SUM PAMPHILO, SI SE ILLAN IN SOMNIS.] Scio eteuim videri quod ſit pulchra. Cognoſco & faveo Pamphilo, quod maluit illam ſe potius amplecti, quam alteram.

ACT. II. SCENA VI.

1. HIC NUNC ME CREDIT.] Haec Scena dolos habet utriuſque perſonae, ſenis & Davi. Namque ille inquirit, an filius aegre ferat, quod facturus eſt nuptiaa. Contra callidus ſervus reſpoudet, uon omnino uegans, ne fidem perdat, ſed eſſe apud Pamphilum ſollicitudinem diem. † Nam jam cognitum eſt, quod propterea * fuerat dimiſiſſet. Et ut veriſimile faciat, quanto ſibi decori eſſe putaverit, quod amore meretricem dilexerit. Pamphilus cogitavit, & nimia temporis ratioue compulſus, vult Glycerium uxorem. At Simo ſenex amici cogitatum metitur ex vultu, ut dicat pater filium aegre ferre, quod ſubtriſtis eſt viſus. Hic fiunt quaſi per coujecturam argumenta. Ille enim dicit, triſtem eſſe propter nuptias: hic ſupponit aliam cauſam. Et quandoquidem repentinum eſt, quod objecit ſenex, diu quaerens Davus multa promit. Ad poſtremum derivationem cauſae hanc ponit, quod nimia parce pater faciat ſumtum, cum filio tradat uxorem. Addit cauſas, quod neminem ex amicis vocet ad coenam. Adjicit & ſervus teſtimonium ſuum, quod vere parce ſenex praeparet coenam.

26. QUIDNAM HOC REI EST?] Secum cogitat ſenex orationem Davi, & promiſſionem filii.

⸸. *Commoturus*. Melius, *Commutaturus*.

† Nam jam cognitum. Mſ. alter: *Nam jam cognitionem qd ppterit id tum fuerat dimiſiſſe.* Alter: *Nam jam cognitionem qd praeteritum fuerat dimiſiſſe.*

Non vera omnia ſuſpicatur ea moribus ſervi, quem *veteratorem* appellat, hoc eſt, callidum & aſtutia vetuſta roboratum. Concludit ergo: *Si in hac re aliquid mali eſt, illic eſt huic rei caput.* Et illis inter ſe loquentibus, Simo ut agnoſcat filium illam peregrinam amare, quo amplius incendatur ad nuptias, ut ei error omni ratione cumuletur, vel ea locutione mulieris, vel ex vocibus parturientis, credit in ſua praeſentia cuncta ſimulari.

ACT. III. SCENA I.

3. AB ANDRIA EST?] Ex proprietate linguae agnovit illam. Secum igitur conjecturalibus argumentis cogitat, veriſimile non eſſe ſuſcipere velle liberos ex peregrina. Unde confirmat mulierum calliditate fieri, ut nuptiae impediantur.

15. JUNO LUCINA!] Duas poteſtates habet *Juno*: eadem namque pronuba eſt, hoc eſt, nubentibus praeeſt. Ut eſt, [Virg. Aen. IV. 59.]

Junoni ante omnis, cui vincla jugalia curae.

Eadem & *Lucina*, quod praeeſt parturientibus, & lucem naſcentibus dat. Hanc quidam tamen potius Dianam eſſe dixerunt: nam ita Menander ipſam vocat, cum dicit Artemin. Quamquam & Virgilius eandem Lucinam, Dianam voluit. Unde eſt, [Ecl. IV. 10.]

Caſta fave Lucina: tuus jam regnat Apollo.

17. NON SAT COMMODA DIVISA SUNT.] Non bene, inquit, haec diviſiſtis, nec bene temporibus tradidiſtis. Quaſi Davi conſilio iſta completa ſunt, ut cum ſenex ante oſtium ſtaret, tunc continuo pareret puella.

19. NUM IMMEMOR ES DISCIPULI?] Supra enim dixerat: *Si quis magiſtrum cœperit ad eam rem improbum.* Atque ita eſt ſenſus hic: Num quidnam tu es immemor diſcipuli tui, hoc eſt Pamphili. Et eſt argumentum a majore ad minus.

21. ADORTUS ESSET.] *Adorior*, id eſt, aliquam rem incipio, facit praeteritum *adortus ſum*. Sin vero ſignificat, loqui incipio, *adorſus ſum*. Ponuntur tamen pro ſe invicem.

22. IN PORTU NAVIGO.] Mea, inquit, conſilia ita ſunt, quemadmodum navis in portu.

ACT. III. SCENA II.

1. ADHUC, ARCHILIS.] Haec Scena ad horrorem cumulandum videtur adjecta, ut Lesbia obſtetria domo egrederetur, & quae eſſent intus facienda de via mandaret. Et quoniam in primo partu gravis ſemper dolor eſt, dicit puellam non debere eſſe ſollicitam: quippe omnia ſigna quae ad ſalutem eſſe poſſunt, integra permanere.

3. NUNC PRIMUM FAC, ISTA UT LAVET.] Ea quae peperit, medicinae ratione ad lavacrum compellitur, ut dolor deſinat. Sed melior ſenſus eſt, *Nunc primum fac, iſta ut lavet.* Ut illa ſcilicet, quae immunda ſunt ſanguine parturientis, laventur. Et puerum enim & puerperam, poſt partum ſtatim aqua tepenti perfundi, placet Phyſicis: puerumque genitali alvo profuſum, ſi nimium frigus exceperit, vix ad vitam evadere. Cujus rei exempla ſunt vitrea vaſa, quae temperata mutatione fornacum frigus aſſueſcunt: ſi ſtatim refriaerint, franguntur.

4. QUOD JUSSI DARI.] Utique hoc ad dolores continendos datur. Et hic neſcio quid medicinae intelligitur.

6. PER ECASTOR.] Juratio eſt per Caſtorem. SCITUS PUER.] Id eſt, elegans & admodum ſuavis: vel *perſcitus*, id eſt, valde bonus.

7. QUANDOQUIDEM ILLE EST INGENIO BONO.] Ut mereatur filius ſuperſtes eſſe.

10. NON IMPERABAT, QUOD FACTO OPUS ESSET PUERPERAE.] Argumentum eſt quo doceat, ab Davo iſta univerſa compleri. *Puerpera* autem dicitur, quae recens eſt partu: & a muliebris ſexus parte nomen impoſitum eſt. Nam utique & puellam & puerum pariens dicitur *puerpera*, quamquam & antiqui *puellam*, *puerum* ſaepe dixerunt.

14. SALTEM ACCURATE.] Ita me, inquit, dolis debes fallere, ut in omnibus actibus videar a te timeri. Et eſt figura antiſagoge, propoſita ſuperius epimore. CERTE SI RESCIVERIM!] Scilicet, puniam te: quod per iram dicere non potuerit.

15. EGOMET' TIBI?] Ab hinc eſt ἐπιτροχασμός.

16. QUID RETULIT?] Hoc eſt, quid profuit me ante dixiſſe. Supra enim: *Neve tu dicas, tibi non praedictum. cave.*

18. TENEO, QUID ERRAT.] Intellexit Davus mulierum conſilium hoc ſenem ſuſpicari, quod illae ad terrendas nuptias videantur iſta ſimulare. Idcirco vult commendare conſenſum, quo domino ſuo error augeatur.

27. NIHILO SECIUS.] Pro, *Nihilominus deferens huc puerum ante oſtium*, quo facile & de praeterito Davus admoniſſe dominum declaret, & ut opinionem a ſe amoveat.

31. AUDIVI.] Inquit, conſcius non ſum, qui auditu iſta cognovi. Sed incipit quaeſtio per locum communem, an a me credendum ſit. adjungit argumenta ex pluribus rebus, ET CREDO. MULTA, inquit, CONCURRUNT.] Quia argumenta

Digitized by Google

menta colligit ex factis praecedentibns, & dictis, quod gravidam ſe mulier eſſe dixerat. Colligit tamen eaſdem hoc eſſe factnras, ut puerum ante oſtium ponant, ſiquidem obſtetrix jam videtur eſſe atceſſita. Objicitur rurſns Davo, cur non hoc, cum expoſitionem argumentis collegiſſet, continuo nnn dixerit Pamphilo. Et hic ſimiliter quaſi reus efficitur negligentiae. At hoc conjecturaliter refutatur, & utitur teſtimoniis, poſt fit argumentum a perſona, quod ille eſt filius, ille ſervus, ut de redhibendo fidem filio nihil reſtare autumet, niſi ut Chremetem oret.

ACT. III. SCENA III.

1. JUBEO CHREMETEM.] Haec Scena petitionem habet: quippe Simo redit ad Chremetem, ut filiam ſuam det ejus filio. Hic utique qualitatis eſt & Deliberativae forma: *Jubeo*, inquit, *Chremetem*, Id eſt, volo. Ut Virgilius: [Aen. V. 386.]

reddique viro promiſſa jubebant.

Convenit & Chremes, certa ratione compulſua: oportuerat enim Chremetem de Pamphilo eſſe ſollicitum, quippe qui prior venerat, ut ei polliceretur nuptias. Non ergo ſine conjectura eſſe debuerat, qui operam, quid ad Pamphilum pertineret, vel argumentis vel rumnre cognoſceret. Sed etiam nunc cum Simo nuptias praepararet, falſas quidem veri rumor fuit: quo debuit Chremes compelli. Sed ipſe praevenit: *Aliquot me*, inquit, *adierunt*. Unde pulcherrimum argumentum dedit, ut non jam rumor ſit, ſed pene veritas, quam ab ipſo Simone auditam eſſe dicebat. *Hodie*, inquit, *filiam meam nubere tuo gnato*. Et indignationis partes exequendo ait: *Viſe, tun', an illi inſaniunt*. Sed Simo petit audientiam: & principium Deliberativae: *Auſculta*, inquit; *& quid egomet te velim, & tu quod quaeris, ſcies*. Deinde incipit ipſa petitio; primo a precibus, *Per ego te Deos oro, & noſtram amicitiam, Chreme*. Deinde ad ipſam petitionem; *Ut nuptiae fuerant futurae, fiant*. Et pulcherrime inſinuatione uſus eſt, quod in admirabili genere cauſae turpitudo auditori perſuaſa fuerat. Hic reſponſio datur ab utili: *Si in rem eſt utrique, ut fiant, arceſſi jube*. Quam quidem rem in quaeſtionis loco poſitam diſſimnlat, & fieri poſſe dicit, *Irae ſunt inter Glycerium & gnatum*. Ut contuliſſe videatur, tametſi inutiles nuptiae ſint, tamen occaſio eſt ut utiles eſſe poſſint.

23. AMANTIUM IRAE.] Hoc argumento uſus ex amore refutat ſuperiora, dicens: Quod amantes per iram reconciliati, numquam ſe deſerunt, ſi ſe ante perfecte amarunt. A conſequenti quid fieri poſſit providens, procedere tentat, dicens: *Dum tempus eſt*. Et per χαρακτηρισμὸν, id eſt informationem futurorum, quid conſequens ſit dicit, ab utili: *Chreme* autem vocativus Graecus eſt.

33. QUR SCIS ERGO, NISI PERICULUM.] *Periculum* eſt tentamentum. Ut Cicero, [in Q. Caecil. 8.] *Quando tu tui periculum feciſti*. Item ipſe in Eunucho: *Fac periculum in literis*. Et eſt παλιλογία, quae ſit quando nomen repetitum vehementius ſignificat. Ut, *At iſtuc periculum in filia*. Nam iſtud nomen per metonymiam adjectum eſt: quia in periculis multa tentamus.

36. SI EVENIAT DISCESSIO.] Id eſt, ſi fiat divortium. Nam, *Quod Di prohibeant*, parentheſia eſt.

37. QUOT COMMODITATES.] His partibus utilitatis & honeſtatis compulſus Chremes, qui negaverat filiam Pamphilo traditurum, & amicitiae ratione & conditione utilitatis impulſus, promittit filiam.

42. SEMPER MAXIMI FECI.] Hoc eſt, plurimum dilexi, & maximum habui.

43. DISCORDARE INTER SE?] Hoc eſt, diſcordes eſſe. Hanc rem quum quaeſiſſet, ut veroſimile diceret, potius dixit hoc ſeſe a Davo audiſſe, qui eorum intimus videtur eſſe a conſiliis. Atque ut verum conſilium Chremeti poſſit oſtendere, & ipſum Davum evocat foras.

ACT. III. SCENA IV.

1. AD TE IBAM.] Haec Scena gratiarum actionem tenet, quod ſervus conſilia domini non fallat. Hic tantummodo qualitatis ſtatus eſt in omnibus gratiarum actionibus. Tunc & conſilium ſuum de nuptiis quid fuerit, confitetur: *Non fuerant nuptiae*. Nam antea dixerat, quo corrigeret illum: *Timui, ne faceres quod vulgus ſervorum ſolet*. Siquidem *vulgus* dixit per multitudinem, *Ut me deluderes: propterea quod amet filius*. Ubi pulcherrime αἰτιολογίαν expreſſit. *Egon' iſtuc*, qua gravitate pronunciationis, ut in εἰρωνείᾳ fieri ſolet, ille ſe abſolvit: unde dominus ei jam credit.

8. SED EA GRATIA SIMULAVI.] Alii, † *Sic malui*. Siquidem *ſimulamus* ignota, *diſſimulamus* nota. Et exponit cauſam conſilii ſui; *Vos ut pertentarem*.

10. VAH!] Interjectio eſt ex affectu admirantis vel indignantis.

12. NUM NAM PERIMUS?] Tunc primum intelligit Davus ſe malum dediſſe conſilium Pamphilo,

† *Sic malui*. Immo, *Diſſimulavi*.

philo ; ut patri polliceretur ſe uxorem eſſe ducturum.

14. Optima inquam factum !] Quoniam audito conſilio ſenis, ſervus dixerat *occidi*, interrogatus a ſene rurſus quid dixiſſet, *Optume*, inquit, *factum*. Nam ab una littera utrumque incipit verbum. Nunciatis igitur veris nuptiis, ſubjungitur adhortatio, ut perſeveret filium Davus corrigere; ne adhuc animus amore meretricis impeditus facile nuptias & patris imperium contemnat.

17. Ego vero solus.] Hae interruptiones in Terentio ſaepius poſitae, ita ſunt ſuſpendendae, ut ſeries orationis tenorem ſuum uſque ad ultimum ſervet, ſicut hic.

18. Irritatus.] Injuriis provocatus.

19. Mirum ni domi.] Ex hoc declarat non eſſe illum apud meretricem, ideo mirandum eſt, ſi non domi eſt.

20. Dicam itidem.] Adſimiliter, & eſt adverbium qualitatis. Remanſit ſervus cognito conſilio domini, & ſecum loquitur, ſe jam eſſe periturum, quod eventus aliter ceciderit, quam ipſe conſilium non recta calliditate ſuſceperit. Ita ſecum loquitur haec: & eſt oblocutio habens quid metuat, & quid velit. Nam quid metuat hoc eſt: *Nihil eſt preci loci relictum. Jam perturbavi omnia : nihil ergo cauſae eſt, quin in piſtrinum recta proficiſcar via.*

22. Preci.] Antiqui declinabant *prex precis*: unde remanſit in uſu accuſativus & ablativus in ſingularitate, *aſtutia*, *ſcelus*, *malum*, & reliqua alia interjectiones ſunt dolentis aut iraſcentis, quando ita ponuntur.

ACT. III. SCENA V.

1. Ubi illic est scelus?] Haec Scena controverſiam tenet talem: Davus arbitratus falſas nuptias, conſilium dedit domino ut annueret patri. Unde ille exoravit ſocerum, qui ſe promiſit filiam daturum. Fit reus Davus, quod decepit dominum. Hic ſtatus eſt qualitatis venialis, in qua etſi de praeterito tempore videtur eſſe deceptus, docet nihilominus ſe ad futurum poſſe providere. Eſt igitur accuſatio haec: *Ubi illic eſt ſcelus, qui me perdidit?* Quamquam conqueſtio in principio collocata auget crimen, quod dicit, jure ſibi iſta obtigiſſe, quod ſervi conſilio uſus in periculo ſit, & non ſua ſibi ſententia ingenioque ſubvenerit.

3. Fortunas meas commisisse futili?] Id eſt, levi & vano ſervo.

4. Praemium ob stultitiam.] Hoc eſt, meritum atque poenam. Virgilius, [Aen. IX. 232.]

Rem magnam, pretiumque morae.

Et, [Aen. XII. 351.]

Illum Tydides alio pro talibus auſis
Affecit pretio.

Inultum id numquam.] Impune numquam feret, id eſt poenam ſuſtinebit.

5. Posthac incolumem.] Facile me intelligo, inquit, incolumem eſſe futuro tempore, ſi hoc malum, quod praeſens eſt, evitavero.

6. Quid ego nunc dicam?] Pamphilus modo deliberationis quaerit quid faciat, an neget id, quod jam promiſerat. Sed eſt forma non plenae Deliberativae, & propterea diviſiones integras non habet. At poſtquam Davum conſpexit, continuo proponit quaeſtionem & crimen intendit.

10. Eho, bone vir?] *Bone* ἀντίφρασις eſt. Et eſt hic accuſatio tota. At contra ille nec defendit ſe, nec purgat; ſed ſpem tantummodo pollicetur.

11. At jam expediam.] Ubi eſt paronomaſia. ſcilicet impeditum ſolvam.

12. Furcifer?] In ſervos illud ſaepe convicium dicitur: quod cum addicuntur poenae, furcam ex materia qualibet factam, ligatam collo ſuſtinent. Ut Cicero, [pro Dejot. 9.] *Quid deinde? furcifer quo progreditur?*

15. An non dixi hoc.] Ubi ait, *Ut ab illa excludar, huc concludar.* Quid meritus? crucem.] Semper pietas commovetur iratis, ſi illi qui in crimine conſtituti ſunt, ſe poenam meritos eſſe fateantur. ideirco adjecit ſervus, *crucem*. Et ab Athenienſibus haec lex fuerat conſtituta, uti damnatis poenae proponerentur, ut eligerent quam vellent: & ſi leviorem eligerent, graviore afficiebantur.

18. Namque hoc tempus.] In periculis poſito prior eſt cura proſpiciendi, quam vindicandi. Unde etiam Neptunus, cum mare cerneret eſſe turbatum, [Virg. Aen. I. 139.]

ſed motos praeſtat componere fluctus.
Poſt mihi non ſimili poena commiſſa luetis.

ACT. IV. SCENA I.

1. Hoccin' est credibile.] Haec Scena accuſationem tenet, quod Pamphilus non ſervaverit fidem. Quippe qui dixerat ſe non eſſe uxorem ducturum eam, quam amabat Charinus. Sed huic accuſationi reſpondet Pamphilus, ſe potius eſſe deceptum, neque quod fecerit, hoc feciſſe propria voluntate. Ut venialis ſtatus ſit. Accuſatio igitur generaliter coepit, quod multi homines mali de incommodis alterius gaudeant. Accuſatoris ſemper eſt, generalitate propoſita ad ſpeciem crimen adjungere. Ut eſt illud: *Nihil enim eſt, vitae res peſ-*

ſore

Digitized by Google

cere eum, qui non poſſit ſuas reddere. Deinde ſubjungitur de Caecilio: *Hic ego, Caecili, de te non dicam.* Ita & hic ſubjungitur ſpecies de Pamphilo, quod ipſe malo alterius videatur gaudere. Et eſt ſenſus: Numquid credi poteſt, quod ſit alicui tanta malitia inſita, ut non compatiatur alterius miſeriis, ſed potius gaudeat: & numquam ſe felicem credat, niſi ſit cui comparatus inſultet. Et definit qui ſit invidus. De quo Martialis: [Lib. I. Epigr. XLI. 2.]

Omnibus invideas, Livide, nemo tibi.

5. PESSIMUM HOMINUM GENUS.] Senſus eſt: Hominum genus ſemper intelligitur peſſimum, qui ſemper fraudibus vivunt. At ne quaſi contra opinionem omnium iſtam ſententiam videatur dixiſſe, quod dixerat, *verum hominum genus*, intelligens malos homines, adjecit deinde *peſſimum hominum genus.*

12. PROXIMUS SUM EGOMET.] Hoc eſt, mihi potius debeo conſulere, cum major utilitas nobis noſtra eſt, quam aliena. UBI FIDES EST.] Ac ſi interroges, ubi ſunt quae promiſſa ſunt, hoc eſt, ubi fides maneat.

13. NIHIL PUDET. HIC, UBI OPUS EST, NON VERENTUR; ILLIC, UBI OPUS NIHIL EST, IBI VERENTUR.] *Hic ubi opus eſt:* hoc eſt, cum jam debeant † complere promiſſa *.

15. ET CUM EO INJURIAM.] Cum eo conquerar de hac injuria: hoc enim ſignificat *expoſtulatio*, cum injuria ei afficitur cum aliquo quaeſtio.

16. * NIHIL PROMOVERIS.] Haec quaſi per interrogationem ponuntur. Cum ſit enim hoc conſilium Charini, ut accuſationem ingerat in Pamphilum, proponit ſibi in irritum accuſationem eventuram. Itaque quaſi aliquis dicat, fruſtra accuſaturum eſſe Pamphilum. *Si quis ergo eſt qui dicat, nihil promoveris:* tamquam reſponſio ſubjungitur verbum illud quod ſequitur, *Multum.* Hoc eſt, Multum promovero, dum meam compleam voluntatem.

18. CHARINE, ET ME, ET TE.] Hic incipit defenſio, & ſimul ſtatus venialis per imprudentiam. At Charinus perſeverat in accuſatione, per palilogiam, repetendo *imprudentiam.* Cumque Pamphilus fidem apud amicum perdidiſſet, qui ſe & a dictis & a factis nimis inſipienter egiſſe in antecedentibus reprehendit, adhibet teſtem Davum, cujus conſilio iſta fecit.

25. HABEAS.] Σύγχυσις eſt, quae fit, quando concedimus mala importune deſiderantibus: ut eſt etiam illud, *Habeat: valeat: vivat cum illa.*

27. QUID ISTUC TAM MIRUM?] Iſta, inquit, ſtultitia, & malis moribus vivis, ut juſte de te poenas captet ſervus. Hoc eſt, *exemplum capit.* Ponitur enim hoc ex poena atque ſupplicio. Ut ipſe Terentius alio loco dicit, *Uterque in te exemplum edent.*

29. ALTERCASTI.] Contendiſti, diutiſſime diſputaſti.

30. SUCCENSEAT.] Iraſcitur.

31. AERUMNAS MEAS.] Miſerias & labores.

34. COACTUS TUA VOLUNTATE.] Quia eſt neceſſitas naturalis, eſt etiam neceſſitas cum voluntate, eſt & ſine voluntate. Sed poſtpoſita naturali, de duabus reliquis hic agitur. Ait enim, quia non pater te coëgit, ſed tu *coactus tua voluntate.*

36. CUR ME ENECAS?] Cur his dictis cruciaſ?

38. DONEC PERPULIT.] Id eſt, perſuaſit.

41. QUI AUSCULTAVERIM.] Qui conſenſum hujus perſuaſionibus commodaverim.

44. EHO, DIC MIHI.] Stultum admodum, Dave, & contrarium domino dediſti conſilium; namque ſi inimici Pamphilum vellent uxorem ducere, non aliud conſilium darent, quam quod tu dediſti. Uti cum videres eum alterius amore retineri, cogeres tamen ut promitteret patri uxorem eſſe ducturum.

46. DECEPTUS SUM.] Cum non habeat purgationem ſervus, confitetur de peccato, tamen promittit aliquid ſpei, ut periculum poſſit evadere.

47. HAC NON SUCCESSIT.] *Succedere* dicitur, cum bene aliquid provenit.

48. NISI ID PUTAS.] Niſi credis, inquit, exinde jam †† ne bonum conſilium reperiri non poſſe, quia primum contrarius decepit eventus.

50. CREDO, SI ADVIGILAVERIS.] Colligit Pamphilus conſilia Davi ad hoc proficere poſſe, ut mala duplicata geminentur. Et eſt *παρηχησμός.*

52. PRO SERVITIO DEBEO.] Ut corpus quod in ſervitio eſt, debeat ſervientis officium: animus vero numquam a ſervo quaeri debeat: Ita conſilium quod dedi parum ſi provenit, debes ignoſcere. Hoc cum dominus audiſſet, petit ut ſibi praeterita fortuna reſtituatur.

58. RESTITUE, QUEM A ME ACCEPISTI, LOCUM.] Quoniam ſervus dixerat: Si conſilium meum bo-

C num

† *Complere promiſſa* * Mſ. alter: *Complere promiſſa. Ubi enim opus quo ipſa promiſſio eſt.* Alter multa omittit.
‡ * NIHIL PROMOVERIS. Mſ. alter: ATQUE ALIQUIS DICAT: NIHIL PROMOVERIS.
†† *Ne bonum conſilium reperiri.* Forte: *Me bonum conſilium reperire.*

Digitized by Google

num non eſt, *Tuto aliud reperi*. Dominus dicit ſe utile ſibi eſſe repertutum, ſi modo in eo loco ſit, ubi fuit ante quam promiſiſſet patri. Tunc enim tuta erant omnia, neque quadam neceſſitate tenebatur, ut uxorem duceret. Nunc autem quia coactus a ſervo eſt, non poteſt jam negare, quod pollicitus eſt.

60. Nihil ad te.] Hic diu inquirentem ſervum, & vana ſibi colligentem caſtiga: adoleſcens. Inventum dabo.] Hoc quod quaeris jam inveniam, & conſilio tibi eum locum reſtituam, quem antea tenebas.

ACT. IV. SCENA II.

1. JAm, obt ubi.] Oportune in hac Scena incerto adoleſcenti & anxio plane quod agat, interponitur Myſis ancilla, cujus aſpectu & commemoratione facile animus in amorem inclinatus incubat, quemadmodum & ſupra diximus.

2. Anime mi.] Comicum nomen blandientis.

4. Orare jussit.] Παρέλλειψις, cum praetermittentes quaedam nihilominus dicimus. Nam praetermiſſo nomine Glycerii ait, *Orare juſſit*, quia ſuperfluum eſſet, ſi nominaret eam.

5. Videre ait te cupere.] Hoc per affectus neceſſitatem. Hoc utique Myſis egit, uti adoleſcens amore rurſus incitatus exilleret. Integrascit.] Renovatur.

8. Potuerat quiesci.] Charini perſona iſtud dicit, Quam facile quieſci potuerat, in nuptiis, ſi Davus non tale domino tradidiſſet conſilium, ut ducturum ſe promitteret?

9. Age, si hic non insanit.] Si dominus meus, inquit, ſua ſponte non iraſcitur, tu Charine impelle & coge. Aedepol ea res.] Myſis reſpondet ad id, quod Pamphilus fuerat ſuſpicatus; quod Glycerium idcirco ſe advocet, quod nuptias futuras eſſe audivit. *Ea*, inquit, *res eſt*. Haec cauſa eſt miſerae ad dolorem.

11. Per omnes tibi adjuro.] Sic ſemper hi, apud quos jam periit fides, cum argumenta deficiunt, per jusjurandum ſibi in probationem ſuccurrunt. Ut eſt Sinon apud Trojanos, qui cum ſibi ex captivitate parum credi intelligeret, jusjurandem adhibuit. [Virgil. Aen. II. 154.]

> *Vos, aeterni ignes, & non violabile veſtrum*
> *Teſtor numen, ait.*

12. Non, si capiundos.] Hoc ex generalitate concluſit,

13. Valeant.] Ἀκυρολογία, id eſt, pereant.

14. Qui inter nos discidium.] Id eſt, divortium.

15. Non Apollinis.] Παραβολὴ: ſiquidem eſt rerum genere diſſimilium.

19. Quis videor? miser.] Quoniam ſecundum conſilium, quod Pamphilus poſuit, tale eſt, ut dixerit patrem ſe non timere, ſi intellexerit quod ipſe fecit, ne nuptiae fierent. Idcirco & quaeſivit ipſe qualis futurus eſſet ex hoc conſilio, & reſponſum eſt ei, *Miſer aeque, atque ego.*

20. Hoc ego tibi.] Quia ſpem habere poſſe cognoſcitur, quod ipſius opera futurum ſit, nuptiae ne fiant. Ideo dixit, *conſilium quaero.*

22. Dies hic mihi.] Davus ſervus cum conſilium quaereret, ut proferat, ipſe ſibi repperit argumenta, ut dicat diem ſibi vix poſſe ſufficere, ut compleat de narratione conſilium. *Vereor* autem eſt, timeo: & tali verbo junctum pro *ne* accipitur.

24. Amolimini.] Diſcedite. Nam *molior* eſt conor vel excogito: unde *amolior* & *demolior*. *Molo* vero, eſt molam verto.

26. Narrationis incipit.] † Davus volens Charinum depellere, quo celerius quae eſſent agenda compleret, aſtute interrogavit, cum omnes irent, *Quid tu? quo hinc te agis?* Non enim vere audire voluerat, ſed tantum impedimentum ad interrogationem diſcederet. * At ille tamquam interrogari ſe credens, coeperat neſcio quid narrare, cum dixit: *Verum vis dicam?* Unde iratus vehementer Davus, quod ſibi neſcio quid narrare vellet, cum hoc aſtute dictum fuerat, ut diſcederet. *Immo narrationis incipit initium.* Cum jam enim diſceſſionem tuam complere debueris, neſcio quid narrare coepiſti.

27. Tu impudens, non satis.] Scit Davus quid petierit Charinus a Pamphilo, & idcirco impudentem appellat, quod amplius petat quam ante deſideravit, *Saltem aliquot dies Profer, dum proficiſcar aliquo; ne videam.* Verumtamen ſtat Charinus conſilium expetens, non tantum ut differat nuptias, ſed ut ipſe ducat uxorem. Hinc ſequuntur interruptiones quam plurimae.

ACT.

† *Davus volens.* MS. alter: *Davus ſervus domino diſcedente cum animadverteret Charinum etiamnunc ſtantem, volens eum depellere.* Mox lacunae ſignum nullum. Alter, ut edidit Lindenbr. niſi quod omittit illa: *Sed tantum impedimentum ad interrogationem diſcederet.*

Digitized by Google

ACT. IV. SCENA III.

1. NIHILNE ESSE.] Haec Scena compoſitionem doli habet, quem Davus domino futurum eſſe praedixerat: ſcilicet a mulieribus puerum ante oſtium collocandum, quo viſo Chremes Pamphilo filiam ſuam non daret. Ac primo conqueritur Myſis, quod Pamphilus, qui promiſerat ſe ducturum Glycerium, jam incertam habeat voluntatem. *Proprium* dixit perpetuum & fixum, ut Virgil. [Aen. IV. 126.]

propriamque dicabo.

Et, [Aen. III. 85.]

Da propriam, Tymbraee, domum.

2. SUMMUM BONUM.] Hoc eſt, ſummum & bonum amicum & amatorem.

4. EX EO NUNC MISERA.] Ἀντονομασία eſt, quod dixit *hera*, & *miſera* ab animo & extrinſecus. Ubi eſt argumentum a minore ad majus. Unde ſequitur:

5. FACILE HIC PLUS MALI EST, QUAM ILLIC BONI.] Scilicet in relinquendo, quam in amando. *Laborem* vero pro dolore; ſicut *periculum* pro tentamento.

8. EXPROMTA MALITIA.] Id eſt, manifeſta calliditate opus eſt & aſtutia.

11. EX ARA HINC.] Romanis omnibus mos eſt in atrio, hoc eſt in veſtibulo, habere Veſtam (quippe cum inde *veſtibulum* nominarint) cui ſacrificium cotidie facerent. Illic ei fuerat collocata ara; idcirco dictum eſt, *Ex ara ſume hinc verbenas tibi.*

14. UT LIQUIDO POSSIM.] Ut pure, inquit, & manifeſte poſſim, jusjurandum adhibere, me puerum non expoſuiſſe.

15. NOVA NUNC RELIGIO.] Subito, inquit, religioſus effectus es. Et eſt σαρκασμός.

ACT. IV. SCENA IV.

1. REVERTOR, POSTQUAM.] Haec Scena dolum complet, & habet ſubtilem cauſam & orationem, in qua aliud dicit, aliud intelligi vult. Quippe Davus in hoc toto conſilio conſtitutus eſt, uti prodat Chremeti, quod Pamphilus ita Glycerium diligit, ut eam pro uxore habeat. Siquidem ex ea ſuſceperit filium. Qua re cognita, a nuptiis Chremes poſſit abſcedere.

3. UBI ILLIC EST?] Cum vidiſſet Chremetem venire, diſceſſit prope, repentinum ſimulaturus adventum. Ideo nunc interrogata mulier quaerit ubi ſit.

5. DI VOSTRAM FIDEM!] Quaſi nunc Davus veniat, aliam orationem fingit, de multitudine populi apud forum litigantis, quod cara annona ſit. Et jocunde ſubjungit, *Quid dicam aliud, neſcio.* Haec enim repentina vox ſuſcepta eſt, qui adventus ſimularetur.

9. AU, MYSIS, PUER HIC?] Diſſimulat omnia, ut & Chremetem non videre videatur. *Au*, interjectio eſt iraſcentis.

12. CONCEDE AD DEXTERAM.] Id eſt, tranſi. Levi hoc voce pronunciandum eſt.

13. DELIRAS?] Ideo haec Myſidis praeciſa oratio eſt, quia jam coeperat indicare, quod ipſe Davus puerum attuliſſet. Pro quo ſtatim Davus interpoſuit orationem, comminans, VERBUM SI MIHI UNUM, PRAETERQUAM QUOD TE ROGO, FAXIS, CAVE.] *Si* pro ſiquidem: *Cave* autem, pro, vide ne. Et quia illa ſenſit indignationem, ait, *Maledicis?*

15. UNDE EST? DIC CLARE.] Ut ſenex poſſit audire. A NOBIS.] Obſcura reſponſio. Et metuit Davus, ne ſenex ſciat, unde ſit illa mulier, quae dixit *a nobis.* Idcirco ipſe eam indignatione ridens, qua manifeſtior fieret, adjecit:

16. MIRUM, SI IMPUDENTER MULIER FACIT MERETRIX?] Argumentum eſt a cauſa ductum, per ironiam: ut indicaret hanc eſſe meretricis. Id quod continuo Chremes agnovit, & ſubjecit:

17. AB ANDRIA EST ANCILLA HAEC, QUANTUM INTELLIGO.] Hoc eſt, a Glycerio, quae Andria eſt.

18. ADEON' VIDEMUR VOBIS.] Fingit Davus iracundiam & accuſationem, nova ſane locutione, *in quibus ſic inludatis?*

20. PROPERA ADEO PUERUM.] Imperat uti ab janua puer, qui ibi poſitus, auferatur. Verumtamen poſt ſubmiſſa voce, ne Chremes audiat imperat Myſidi, ut maneat, nec e loco recedas. Nondum enim fuerant Chremeti cuncta patefacta. Quia puerum eſſe ante aedes a meretrice poſitum, ſolum fuerat indicatum, nec dum quod is puer Pamphili filius eſſet. Denique praeparat illam rurſus interrogationem.

24. CUJUS VERO PUERUM HIC APPOSUISTI? DIC MIHI. MITTE ID, QUOD SCIO.] Quia obſcure reſponderat interrogata Myſis, cujus puer eſſet *tu neſcis.* Ut facilius Chremes audiret, reſpondet Davus:

25. OMITTE, QUOD SCIO: QUOD ROGO, etc.] Denique cogit ad apertiorem expoſitionem. Nam cum illa dixiſſet *veſtri*, & nunc interrogat, cujus, *noſtri?* ut ad nomen proprium veniretur, quod illa continuo dixit: *Pamphili.* Poſt iratus Davus quaſi & nomen repetit, ut duplicatio vocis Chremeti plenius rem indicaret.

29. EGO HERI VIDI AD VOS.] Aſtute & callide Davus mendacium eſſe dicit, quod puer a meretrice ſit ſuppoſitus.

30. CANTHARAM SUFFARCINATAM.] *Suffarcinari* dicitur, quaſi farcina aliqua fulciri. Siquidem *farcio farſi*, & *farcinor fartus*: unde *ſuffar-*

cinor facit. Et *cantharam ſuffarcinatam* dixit, quaſi corbem ſupponendo puero repletum.

32. In parturiendo aliquot adfuerunt.] Sic enim confirmatur partus, cum liberae praeſentes ſunt, quae poſſint dicere teſtimonium.

33. Ne illa.] Pro valde illa. vel *illa ne*, id eſt, numquid illa? per ſoloeciſmum, immutato ordine.

36. Nunc adeo, ut tu sis sciens.] Quoniam omnia quae indicanda fuerant, patefacta ſunt Chremeti, vere imperat & minatur, ut puerum ab aedibus auferat. Sed haec omnis oratio ſuperior illud egit, ut ad diſturbandas nuptias Pamphili pater doceretur, & amor commendaretur tantummodo; non tamen ut omnino Chremes ſe crederet expulſum.

ACT. IV. SCENA V.

1. IN hac habitasse.] Haec Scena percontationem tenet, ubi Chryſis habitet. Habet tamen Deliberativae formam. Nam Crito ſobrinus eſt Chryſidis, qua mortua ad eum lege hereditas pertinebat. Deliberat ergo an ad eandem hereditatem aſpiret, maxime cum ſciat, Glycerium ſororis loco habitam eſſe: eamque eſſe jam adoleſcentulam. Haec igitur Deliberativa in eo quod audierit mortuam Chryſidem, puellam vero & nunc necdum parentes ſuos hic cognoviſſe, quam conſtat eſſe Atticam civem. Continuo tractat articulos honeſti & utilis, dicendo: *Haud auſpicato huc me appuli*. Hoc eſt, non recte neque bono omine huc veni. Siquidem quae ſoror dicta eſt Chryſidis, & nunc parentes ſuos non repperit: unde non poſſum petere hereditatem. Nam ab utili ſatis pro ipſo eſt, cum dicit, *Nunc me hoſpitem lites ſequi*. Huc accedit quod jam illi eſt defenſor aliquis vel amicus, vel maritus, contra quem peregrinum hominem litigare videtur eſſe difficile. Concluſit ab honeſto: *ipſam* praeterea *deſpoliare non libet*. Boni viri perſonam merito ſuſtinet & honeſti hominis. Sed quoniam meretricis affinis eſt, ne aliquid criminis in ſe redundet, in eo quod ſibi juncta eſt ſanguine, accuſat illam, quod *inhoneſte optavit parere hic divitias*.

5. Sed quos percunter?] *Percontatio* namque eſt apud Dialecticos inquiſitio, cui reſpondetur aliter, quam eſt illa reſponſio: ubi aut *eſt* ponimus, aut *non*. Haec enim interrogatio dicitur. Vidiſti hominem? neceſſario reſpondemus, aut vidi, aut non. At vera percontatio eſt: Ubi habitat Chryſis? huic reſponderi non poteſt aut Eſt, aut Non; ſed Hic, Illic.

8. Itan' Chrysis?] Breviter interrogationem de Chryſidis morte effecit cum dolore: & recte & ordine requiſivit, an Glycerium cognoverit ſuum patrem. Nam honeſte peteret hereditatem, ſi illa jam civis cognita videatur.

13. Numquam huc tetulissem pedem.] Id eſt, numquam veniſſem. Et *tetuliſſem* dixit per prothesin. eſt enim *ferre*, ire & proficiſci: ut Virgilius, [Aen. II. 657.]

Mene efferre pedem, genitor.

14. Semper ejus dicta est haec.] Quo magis difficile eſſe oſtendat hereditatem petere, adjecit quod haec *ſoror & dicta eſt, & habita*: unde jure in hereditate Chryſidi ſuccederet.

16. Facile atque utile.] Hic & an fieri poſſit tractabat, & an expediat: quod utique Deliberativae e partibus dicitur.

10. Grandiuscula.] Argumentum eſt ab aetate.

22. Perpol, antiquum obtines.] Scilicet morem. Id eſt, ſine dubio ſic loqueris, quemadmodum antiquorum hominum mores ſunt. Pol autem, juratio eſt per Pollucem, quomodo *Hercle*, *Mecaſtor*.

ACT. V. SCENA I.

1. SAtis jam, satis.] Chremes Simonem reum injuriarum facit, quod eo uſque perſuaſione duxerit animum ejus, ut ad periculum deveniret: quippe qui coëgerit ſe filiam dare ei adoleſcentulo, qui non ſolum amicam haberet, verum & peregrinam neſcio quam pro uxore retineret, & ex ea filium ſuſcepiſſet. Huic reſponſio fit & ſtatus conjecturalis, falſo illud eſſe, neque adoleſcentem habere illam pro uxore, neque talem illum eſſe filium: ſed meretricem ad diſturbandas nuptias illa cogitaſſe. Spectata jam satis amicitia.] Probata, inquit, olim eſt amicitia mea, jam deſiſte amplius calamitatis imponere, uſque ad periculum cuſtodita familiaritate perveni.

3. Dum studeo obsequi tibi.] Haec omnis accuſatio eſt. Dum obſequor, inquit, tibi, jam & filia mea periclitari coepit.

4. Immo enim nunc maxime.] Generalem enim ſupra poſitam accuſationem parum intellexerat Simo: & idcirco ſe convertit ad preces, ut hic Chremes potius in promiſſionibus perſeveret, & quod verbis ante dixerat, ipſa compleat veritate.

6. Vide, quam iniquus sis.] Supra generaliter Chremes accuſaverat, nunc deſcendit ad ſpeciem. *Vide, quam iniquus ſis prae ſtudio, dum id facias, quod velis: Neque modum benignitatis, neque, quid me ores, cogitas.* Cupiditatis, inquit, ſtudio, & ardore nimio voluntatis, non animad-

madvertis benignitatis modum: vel quod poſtulas diligenter intelligis ac cogitas.

9. Perpuliſti me.] Hic eſt omnis aperta illa accuſatio, quae ſummam continet omnium ſactorum: & eſt συνδιασμός, qui fit cum bona malis conferimus. Adoleſcentulo.] Cui lubrica aetas varium dat ingenium.

10. In alio occupato amore.] Qui amet alteram. Abhorrents ab re uxoria.] Qui uxorem nolit ducere.

11. Filiam ut darem.] Huic adoleſcenti amanti, invito uxorem ut darem coëgiſti filiam: cum futurae ſeditiones eſſent, cum incertae nuptiae. quippe ille amore meretricis cotidie ſeditiones faceret, & neque certas nuptias perimpleret. Exequitur deinde quanta calamitas filiae eſſe potuiſſet, ſi adoleſcenti amanti illa traderetur. Verum haec quoniam ſciens ante promiſerat Simoni, levia ſunt. Haec eſt omnis accuſatio, quod jam idem adoleſcens ex meretrice ſuſcepit filium. Unde omnino fieri non poteſt, ut ei filiam ſuam Chremes tradat uxorem.

13. Impetraſti: incoepi.] Ut darem filiam amanti filio tuo *impetraſti*, & *coepi*, dum res paſſa eſt. Nunc non fert. feras.] Quidam ſic diſtinguunt, ut dicant: *Nunc non fert*, ſcilicet res ipſa jam non ſuſtinet: ex perſona Simonis. ſubjungitur *feras*, quaſi dicat, ſuſtineas. Cui reſpondet, quod jam omnino ferri non poteſt, quod illa civis dicatur, quod filius natus.

15. Per ego te Deos oro.] Hic incipit defenſio ſecundum conjecturalia argumenta, uti falſo eſſe doceat ea, quae ad accuſandum ſunt collocata: Ut ne illis animum inducas credere.] Facit autem argumentum a perſona, quippe cum meretrix ſit. Deinde a cauſa: quod illis utile eſt, Pamphilum *eſſe quam deterrimum*, & per ἐπιτροχασμὸν exequitur, cur id fiat.

17. Haec sunt ficta, atque inventa.] Quae cauſa ſi auferatur, cum duxerit Pamphilus uxorem, dimittet haec omnia, & a propoſito deſiſtet.

19. Erras.] Jam hic probatio eſt, vera eſſe illa, quae Simo dixerat falſa, quod viderit Davum jurgantem cum ancilla. Et ne ſimulatio eſſet, adjecit, *vero ſe voltu* vidiſſe. Et ne vultus ad veritatem fuerit compoſitus, adjecit:

20. Cum, ibi me adesse, neuter dum praesenserat.] Cum, inquit, neque Davus, neque Myſis ſciret me eſſe praeſentem.

21. Credo.] Redit rurſus ut neget vera, quae erant dolo ficta.

ACT. V. SCENA II.

1. Animo nunc jam.] Davus egrediens de domo Glycerii, gaudet quod laeta ſint omnia ſuo praeſidio, & ejus hoſpitis Critonis, qui advenit. cujus indicio ſcit illam civem eſſe Athenienſem. Verum haec Scena tantummodo iram continet domini commoti: quod Davus, de domo Glycerii exiens, continuo in piſtrinum mittitur. Hoc enim ei futurum ante promiſerat, cum dixit: *In piſtrinum, Dave, te dedam ad necem; Si ſenſero quidquam in hiſce te nuptiis Fallaciae conari.*

3. Adventum, tempus.] Pro, ad tempus ventum, id eſt, veniſſe. Et ſingula ſunt pronuntianda.

4. Rei in vado.] Hoc eſt, in tuto ſunt jam univerſa. *Vada* enim ſunt loca humilia. * †.

6. Omnia jam parata.] Diſſimulat ſervus domino viſo, & dicit ad nuptias cuncta diſpoſita eſſe.

7. Bene sane: id enimvero.] Recte, inquit, dicis: hoc enim ſolum jam deeſt, ut ipſa puella debeat evocari.

8. Quid istic tibi?] Interrogatus Davus quare domum Glycerii intraſſet, non cur, ſed quando reſpondet.

9. Modo introii.] Ideo Simo adjecit: Quasi ego, quam dudum, rogem.] Quaſi ego interrogem, quam dudum ſis ingreſſus.

10. Cum tuo gnato una.] Conturbatus ſervus, quoniam ſe defendere non potuit, a domino conſtringitur.

24. [Quadrupedem constringito.] Hoc eſt, ita eum [& nodis] & vinculis colligato, ut quadrupedem [facias,] cum ejus manus retrovertens compedum ligaturis efficias, quaſi quadrupedem. Quidam hoc aliter: quaſi dominus iracundiam ſuam derivaverit, & leni voce dixerit, ut non ipſum ſed jumentum aliquot alliget. Et confirmant ex eo, quod conquerenti Pamphilo non recte Davum vinctum; reſpondit Simo: *Haud ita juſſi*, ſed ſuperior ſenſus eſt melior.

ACT. V. SCENA III.

1. Quis me volt?] Haec Scena venialem ſtatum habet. Accuſatur enim a dictis, a factis, ab habitu faciei: quod peregrinam meretricem velit uxorem ducere. Sed purgat ſe, ut neceſſitate compelli poſſit. Nam inſe-

† In Mſſ. lacuna nulla.

inſerit ut noſcatur, qood Crito dicat ſe ſcire, civem eſſe Atticam Glycerium. QUIO AIS, OMNIUM!] Iracundiae familiare hoc eſſe ſaepe dictum. Hic interceſſit Chremes & dixit:

2. REM POTIUS IPSAM DICITO.] ††, Omiſſis maledictis. Taotum filio crimen inteotat. Accuſatio incipit.

6. NUM COGITAT QUOD DICAT? NOM FACTI PUDET?] Deinde defenſio a precibus.

11. ME MISERUM!] Tota rurſus accuſatio ſupponitur factis praeteritis, quod diu amaverit meretricem: a praeſeotibus, quod jam uxor ſit, quod ſuſceptus filius. Deinde concluditor accuſatio per *σύγχυσιν*, *Immo valeat: habeat: vivat cum illa.*

18. MI PATER.] Ex nomine benevolentiam comparat. Deinde petitur audientia. poſt ſubjungitur narratio, in qua eſt venialis ſtatus.

25. EGO ME AMARE HANC, CONFITEOR.] Quamquam incidit veluti diffinitivus ſtatus. ID PECCATUM EST.] Quaeritur enim, An amor crimeo ſit? Petit veniam ſic:

26. TIBI ME, PATER, DEDO.] Exponuntur duae partes: una ex voluntate, altera citra voluntatem.

27. VIS ME UXOREM HANC DUCERE? VIS AMITTERE?] Concluditur cum affectu, *Ut potero, feram.* Hic enim oſtendit, ſe nihil aliud velle, niſi ut eam uxorem ducat. Inſinuatur & illud, quod ſupra diximus, ut Crito quod nunciat audiatur.

31. QUID VIS CUPIO, DUM NE AB HOC ME FALLI COMPERIAR, CHREME.] Pati omnia volo, dummodo non cognoſcar ab hoc me falli.

32. ‡ PAULULUM SUPPLICII.] Adverbia freqoenter fiunt nomina . . . accipiuntur, ut *paululum* & *ſatis*. Horatius, [Carm. I. 2. 1.]

Jam ſatis nivis miſit pater.

Et eſt diffinitio a cauſa, id eſt a filio cui ſemper indulgere convenit.

ACT. V. SCENA IV.

1. † MITTE ORARE.] Haec Scena cognitionem habet puellae, quod civis Athenienſium ſit, ut omnis error in Comoedia ſolvi poſſit. Senes igitur duo ſunt, Chremes & Simo . . . . . . etiam Pamphilus & Crito egreditur, ... Pamphilo ut diceret Athenienſem civem . . . . dicit autem juſtum eſſe ac propterea . . . . ride eo quod verum eſt, & quid meretur . . . . jam Glycerium digna ſit. Ita ſe . . . . pelli ut illuc faciat unde . . . . rogari.

4. ATHENAS, INSOLENS?] Id eſt, non ſolitus venire Athenas. Unde Cicero: [Pro R. Dejot. 2.] *Moveret & loci inſolentia.* Alioquin *inſolens*, ſuperbus dicitur.

7. TUN' HOMINES.] Hoc verſu antitheton eſt, id eſt, compoſitum ex contrariis.

8. IMPERITOS RERUM.] Hoc eſt, in rebus imperitos tuis dolis in perſuaſionem deducis.

9. EORUM ANIMOS LACTAS?] Eorum ingenia fallis & decipis: hoc eſt enim *lactare*, quaſi conſuto nutrimento decipere. Vel *jactas*, per hypallagen, id eſt, io jactationem & ſuperbiam mittis.

10. MERETRICIOS AMORES.] Efficis ut meretrices fiant uxores.

11. METUO, UT SUBSTET HOSPES.] Vereor, inqnit Pamphilus, ne patris ſermone hoſpes Crito territus, oon poſſit reſiſtere fortiter.

16. SYCOPHANTA.] Calumniator. Hoc verbum eſt ab his, qoi apud Athenas accuſabant eos, qui cum ficu frumenta extra civitatem ferebant.

18. MOVEO, ET CURO?] Hoc eſt, iſta facile contemno. TUUM MALUM AEQUO.] Calamitatem tuam, Simo, & quodcumque tibi accidit, aequo animo ferre debes, neque alteri maledicere.

20. ATTICUS QUIDAM FUIT.] Narratio incipit ad cognitionem.

23. ITA VERO OBTURBAT?] Ita ſcilicet interloquitur.

27. RHAMNUSIUM SE AJEBAT.] Locus eſt prope Athenas.

28. ALII IN ANDRO.] Ne parum ſibi fides haberetur, alios id cognoviſſe adſerit. UTINAM ID SIT.] Chremes poſteaquam audivit nomen fratris ſui, qui Phania fuit, ſuſpicatus eam puellam, quae cum illo navigaverat, filiam ſuam, ideo dicit: *Utinam id ſit*, inquit, *quod ſpero.* Et interrogat an ille Phania filiam ſuam diceret. Quod cum audiſſet, confirmavit diceodo, *certe mea eſt.*

30. ARRIGE AURES.] *Κακέμφατον* eſt. Significat tamen, inteode auditum: votiva enim ſunt quae nuntiantur.

31. ILLE, FRATER MEUS.] Implet quod errorem fecerat, ut doceat filiam ſuam.

34. COMMOTUS METU.] Metum de praeterito intelligimus, qui tamen adhuc manet. Denique ordine fecit. Nam poſt metum ſpes collocata eſt: quae boni imminentis eſt ſemper. Deinde adje-

†† *Omiſſis.* Forte rectius: *Omiſſis maledictis, tantum filio crimen intenta.*
‡ Haec integra Nota abeſt a Mſ. utroque.
† Initium hujus Scenae in Mſ. altero lacerum; in altero eaedem lacunae, quae in editis.

adjecit confirmatum bonum, quod dixit, *gaudio.* ipſumque totum ſuppoſuit : *Mirando hoc tanto, tam repentino bono.*

36. Nae istam multimodis.] *Nae*, id eſt, valde. ut, *Faciunt, nae intelligendo, ut nihil intelligant.*

37. Scrupulus etiam.] Sollicitudo & quaſi quiddam quod animum compungat. *Scrupuli* dicuntur lapilli admodum leves & parvi. Unde *ſcrupeam ſpeluncam* Virgilius [Aen. VI. 237.] dixit, hoc eſt, lapillis aſperam. Ponitur ergo *ſcrupulus* pro dubietate, per metaphoram. Dignus cum illa tua.] Σαρκασμός.

38. Nodum in scirpo.] *Scirpum* dicimus herbae genus, ut eſt juncus; qui omni levi corpore, longitudinem ſuam aequali parte cuſtodit. ut dixit in Eunucho: *Reddunt curatura junceas.* Ergo hoc dixit : Rem quae omnino eſſe non poteſt, nimia ſollicitudine & cura inquiris.

40. Egone hujus memoriam.] Pamphilus ſcit nunc quod quaeritur. Nam ab ipſa Glycerio frequenter audivit, quali nomine vocaretur. Idcirco ait, non pati ſe Critonis memoriam voluptati ſuae obſtare, cum ſibi ipſe auxilium ferre poſſit, nomen ſuggerendo, quod audierat.

44. Quid restat, pater?] Illud ſignificat ut eam ducat uxorem, & ſibi hoc permittat pater.

46. Nil mutat Chremes.] Ut neque conditionem novam ferat, & omnia quae ejus fuerunt, habeat.

47. Nisi quid pater.] [Hic intelligi vult Chremes, nihil ſe de bonis Glycerii ablaturum, ſed quaerere, ne amplius quid velit.] Nempe hoc verbo indicat [dotem, & quaſi manu] veſtis tangatur, ita intelligi debet, ut dotem expetere videatur. Ideo adjecit ſcilicet, [plus quam] intellexit. Nam antiquitus dos dabatur a patre puellae. Eſt [autem] dos quo ſe conjuges more antiquo [coëmunt] qua coëmtione materfamilias dicitur.

[48. Decem talenta] Talentum eſt magnum pondus cujuſlibet metalli.]

52. Non recte vinctus.] Probatum eſt Davum non eſſe mentitum: qui neſcio quem dixerat veniſſe, qui ſciret Glycerium civem eſſe Atticam. Ideo dixit Davum non recte vinctum, quia non falſa enuntiaverit. Haud ita jussi.] Hoc eſt, non vehementer ligari juſſi.

ACT. V. SCENA V.

1. Proviso, quid agat.] Haec Scena *Charini* adventum tenet, ut & ipſi laetitia generari poſſit ex cognitione. Si enim Pamphilo Glycerium datur, dari poteſt ipſi Philumena quam diligebat, quae Pamphilo offerebatur. Aliquis forsitan.] Laetitiae plenus Pamphilus, forſitan, inquit, putet alius me hoc, quod mihi contigit, verum non credere. At vero ſic eſſe, ego hoc vero credo & gaudeo, ut *Deorum vitam propterea credam ſempiternam, Quod eorum voluptates propriae ſunt.* Ergo quemadmodum intelligo, hoc verum *ut mihi immortalitas parata ſit, ſi nulla gaudio aegritudo intercesserit.*

6. Sed quem ego.] Adoleſcentum iſte affectus eſt, velle indicare gaudium. Unde in Eunucho Chaerea : *Sed neminemne curioſum intervenire nunc mihi?*

ACT. V. SCENA VI.

2. Nescis quid mihi obtigerit.] Quo gaudium melius nuntiet, primo generaliter interrogationem proponit. *Neſcis*, inquit, *quid mihi obtigerit.* Sed Davus qui vinctus fuerat, aliquid accepit, ac reſpondet : *Certe neſcio quidem quid obtigerit, ſed quid mihi obtigerit, ſcio :* quod in piſtrinum miſſus & vinctus eſt.

3. Et quidem ego.] Quod tu paſſus ſis, Dave, ſcio. More hominum.] Famam malorum celerem nuncium omnes dixerunt : idcirco *hominum more hoc contigit, ut mali quid ego paſſus eſſem, prius ſciret, quam ego quid tibi contigiſſet.*

7. Somniat ea.] Argumentum a repugnantibus. Nam vigilare repugnat ſomniare, ſicut nigrum pallido. Charinus ergo non credit iſta omnia contigiſſe, quae Pamphilus narrat.

11. Age, me in tuis secundis.] Exhortatur Charinus Pamphilum ut auxilium ſibi praebeat. *In ſecundis*, inquit, *rebus tuis reſpice me*, habes in poteſtatem Chremetem, omnia poteſt facere ille, quae tu voles. Poſt hunc verſus ſequuntur continentes illam ſententiam, quemadmodum itum eſt ad Chremetem, quemadmodum exoratus Charino promiſerit filiam. Sed hos tollendos verſus eſſe perſuadet, quod ſequitur : *Memini. atque adeo longum eſt illum exſpectare, dum exeat.* Si enim acta ſunt iſta omnia in publico, quomodo dici poteſt, maxime cum ſequatur, *Ne exſpectetis, dum exeant huc: intus deſpondebitur; Intus tranſigetur, ſi quid*

eſt,

eſt, quod reſtet. Ergo cum legerimus primum, *Tuus nunc Chremes: facturum quae voles, ſcio eſſe omnia*, continuo debemus ſubjungere, *Atque adeo longum eſt illum exſpectare, dum huc exeat.* Ita enim integritas fiet ſenſus, ſublatis verſibus qui intus geſta retinebant. Quod vero ſequitur ω *Plaudite*, Verba ſunt Calliopii ejus recitatotis, qui cum Fabulam terminaſſet, elevabat aulaeum Scenae, & alloquebatur populum, VOS VALETE, VOS PLAUDITE, ſive favete.

Explicit Commentarius Andriae.

INCIPIT IN EUNUCHUM.

PROLOGUS.

1. SI QUISQUAM EST.] Hic Prologus habet controverſias duas: unam ex accuſatoris perſona, aliam ex defenſoris: nam & Terentius objicit crimen, & objectum purgat. In eo quod objicit talis eſt controverſia: Comoedias dedit adverſarius, in his unam, qua priori loco cauſam dicit, a quo petitur, non ille qui petit. Hoc † ita quod crimen ſtultitiae eſt, & imprudentiae. Ita ſtatus eſt qualitas. Alia controverſia eſt, qua objicitur Terentio, quae talis eſt: Graecam Comoediam in Latinam transferre licet. Eunuchum Terentius dedit Comoediam, Paraſiti & Militis. quod Plautus in ſua Comoedia habuerit, nunc Terentius in Eunucho poſuit. Reus eſt quod contra legem fecerit. Hic ſtatus primo qualitas abſoluta ex juris ratione, deinde qualitas venialis per ignorantiam. Nunc jam ſingulas ut propoſuimus, explicemus. SI QUISQUAM EST, QUI PLACERE SE STUDEAT BONIS] Controverſiae principium ſemper eſt ad benevolentiam captandam auditorum, aut a noſtra perſona, aut ab auditorum, aut a judicum, aut a rebus ipſis. Hic nunc utrumque complectitur, & a noſtra perſona, & ab auditorum. A noſtra ſic: *Si eſt aliquis, qui placere ſe ſtudeat bonis, & minime multos laedere, In his Poëta nomen profitetur ſuum.* Ab adverſariorum: *Tum ſi quis eſt, qui dictum in ſe inclementius Exiſtimavit eſſe, ſic exiſtimet.* BONIS QUAM PLURIMIS.] Quidam intelligunt, *quam plurimis bonis.* nos intelligamus extrinſecus *plurimos*, nihil aliud poſuiſſe niſi malos: boni enim admodum pauci ſunt: ita quod dixit in numero, *plurimis*, qualitatem potius declaravit.

2. ET MINIME MULTOS LAEDERE.] Duo praecepta poſuit, *placere bonis*, nec *multos laedere:* haec & hic tenuit in cauſis judiciiſque publicis. Ita ſit verſatus, ut defenderit multos, laeſerit neminem.

4. INCLEMENTIUS.] Id eſt injuſtius, acerbius.

6. RESPONSUM, NON DICTUM ESSE, QUIA LAESIT PRIOR.] Ne videatur Terentius improbam continuo maledicti ſubiſſe perſonam, quod prior laederet, dixit, reſpondiſſe potius, non maledixiſſe: hoc enim eſt quod poſitum eſt, *Non dictum. Dictum* enim Cicero de Oratore maledictum ponit, ‡ hoc eſt maledicere *dicta dicere.* Sequitur controverſia: ipſa eſt criminatio a parte accuſatoris.

7. QUI BENE VERTENDO, ET EASDEM DESCRIBENDO MALE.] Bene vertit de Graeco in Latinum: male ſcribit, male verba componit.

9. IDEM MENANDRI PHASMA NUNC NUPER DEDIT.] Aliter *Fana.* nomen Fabulae *Fana* eſt. Et bene addidit *nunc nuper*, ut crimen iſtud quod objicit, non longi temporis, ſed ut recens memoria videatur peccati eſſe.

10. SCRIPSIT, CAUSAM DICERE.] In Comoedia ſua hoc argumentum eſt: Quidam agrum vendidit. Illic habuit patrium monumentum, in quo theſauros emtor invenit. comperit venditor. in judicium venitur. utique ex ratione & ex conſuetudine prior loqui debet ille, qui petit. Petitor autem hic venditor eſt: ut ſecundo loco reſpondeat, a quo petitur, hoc eſt, emtor. At contra Luſcius Lanvinius fecit, ut prior loqueretur, unde petitur: quam ille, qui petit. Ergo propoſitio criminis collocata eſt: incipit enim ejus cauſae quaeſtio. Ac primo praeſcriptionis eſt ſtatus, poteſtque dicere Luſcius Lanvinius reprehendi non poſſum. Placuit in hac Comoedia hanc praeſcriptionem ſolvi ſic:

14. NE FRUSTRETUR IPSE SE, AUT SIC COGITET,

† *Ita quod.* Forte. *Itaque.*
‡ Hoc eſt maledicere, *dicta dicere.* Lego. Hoc eſt, *dicta dicere.* Forte autem reſpexit locum Cic. de Oratore. II. 60. *Ne, quotieſcumque potuerit* dictum *dici, neceſſe habeamus* dicere.

Digitized by Google

GITET, DEFUNCTUS JAM SUM, NIHIL EST QUOD DICAT MIHI.] Sed hanc praeſcriptionem donat, & admonet ne peccet, quam rem ſubtili accuſatione compoſuit. Ex hoc enim plus accuſatur. ſiquidem de praeteritis ſe donare promittit crimen: & monet quaſi iterum peccaturum. Simul & alia multa crimina ſe donare dicit. nunc nolle, & nihilominus † poſtea nolle maledicere, ſi tum laedat inimicus: quibus rebus & perſonam ſuam commendat, & adverſarium ad confirmandam impudentiam injecit.

19. ITA, UT FACERE INSTITUIT.] Omni enim genere laborare debemus, ut adverſarios aut in odium, aut in contemtionem, aut in invidiam ducamus. Ita enim in odium adduxit, quod dixit: *Si perget laedere ita, ut facere inſtituit.* In contemtionem, quod dixit eſſe tali ingenio, ut ignoraverit qui prior loqui in actione deberet. Subjungit deinde alteram controverſiam: QUAM NUNC ACTURI SUMUS MENANDRI EUNUCHUM, POSTQUAM AEDILES EMERUNT.] Hic a narratione incipit, quia ſupra exordium collocatum. Ergo haec tota narratio uſque ad propoſitionem criminis & quaeſtionis, quae incipit ex hoc verſu:

23. EXCLAMAT, FUREM, NON POETAM, FABULAM DEDISSE, ET NIHIL DEDISSE VERBORUM.] Pulchre primo generaliter propoſuit illam ex adverſarii perſona: ita enim oportet, ut ſpecies ſic ſubjiciatur, quae qualitatis eſt, ut diximus ſupra, de Latino in Latinum transferri non licere. Haec quaeſtio ſic proponitur:

25. COLACEM ESSE NAEVII ET PLAUTI, VETEREM FABULAM: PARASITI PERSONAM INDE ABLATAM ET MILITIS.] *Perſonam* autem hic intelligo non nomina, quod poſtea declarabo. Subjungit reſponſionem, primo quaſi quodam ſtatu finitivo, quae ſic jungit:

27. SI ID EST PECCATUM, PECCATUM HOC EST.] An hoc peccatum ſit ‡ verum donat. Hoc ad qualitatem ipſam deſcendit venialem, quam ſic proponit, *Peccatum imprudentia eſt Poëtae.* Venia enim tribus modis fit, vi, caſu, ignorantia. Cum autem *imprudentia* vel una de tribus fuerit, conjectura erit, nec aliquid animus faciet. Adjunxit ergo Terentius:

28. NON QUOD FURTUM FACERE STUDUERIT.] Haec tantum verba repromiſſionem argumentorum tenent, non veritatem. Ergo adjungit:

29. ID ITA ESSE, VOS JAM JUDICARE POTERITIS.] Quoniam diximus illa lege, ex Graeco in Latinum transferre liceat. Hoc namque dico, quod *Colax Menandri eſt.* In ea eſt Fabula de Paraſito Colace & Glorioſo Milite. *Paraſitus* autem *Colax*, id eſt, adulator: hoc enim ſignificat & *Miles Glorioſus*, apud Latinos, quod *Colax* apud Graecos. Sicut igitur ſupra diximus, inde eſt ablata perſona Paraſiti & Militis. Ergo hae perſonae in Menandri Comoedia ſunt: quod concludit.

31. EAS SE PERSONAS NON NEGAT TRANSTULISSE IN EUNUCHUM SUAM EX GRAECA.] Ergo jam non contra legem fecit, quod ex Graeca tranſtulit, quoniam & Latinae Comoediae ſunt. Redit ad venialem ſtatum, ut neſciſſe ſe dicat.

33. SED EAS FABULAS FACTAS PRIUS LATINAS, SCISSE SE, ID VERO PERNEGAT.] Sic jungitur qualitas abſoluta de juris ratione, quod licitum eſt ex neceſſitate rerum, ut nota ſimilitudo perſonas ſingulas reſervet. Hoc eſt enim quod dicit:

35. QUOD SI PERSONIS IISDEM ALIIS NON LICEAT UTI.] Haec enim ſemper neceſſitate naturali ſunt apta & inligata perſonis. Ita fit ut quicumque perſonam aliquam collocat, ejus debeat mores exprimere. Quam rem concludit:

40. DENIQUE NULLUM DICTUM EST, QUOD NON DICTUM SIT.] Sed hic res intelligamus non verba, haec quae dicunt Graeci πράγματα, naturaliter ſunt omnibus ſemper aequalia. At *dicta* verba ſunt. ſed haec controverſia eſt. Sequitur jam ratio Prologi, quam in Andriam praecepi, ut audientiam a populo petat, concludens ſimul cum veniali ſtatu Prologum.

42. QUARE AEQUUM EST VOS COGNOSCERE, ATQUE IGNOSCERE.] Ut hic eſt abſoluta qualitas per exempla, cum tacita ſit: deinde ſic audientia petitur:

44. ET CUM SILENTIO ANIMADVERTITE, UT PERNOSCATIS, QUID SIBI VELIT.] Hic jam Comoediae ipſius res poteſtatemque noſcimus.

ACT. I. SCENA I.

1. QUID IGITUR FACIAM?] Prima Scena Deliberativam integram tenet, quae talis eſt: Deliberat adoleſcens, an expulſus a meretrice, cui munera miſſurus eſt, rurſus rogatus ut redeat, revertatur. Haec igitur Deliberativa duas partes in propoſitione deliberantis continet ex utraque parte argumenta. Sed ea hic ſervus accedet, ut poſſit partem alteram perſuadere. Deliberativa utique ab honeſto eſt, & ab utili: & ab eo, an fieri poſſit, & an neceſſe ſit, ſemper dividitur. Haec igitur an ſervata ſint, conſiderare debemus. Ac propoſitio eſt primo: *Quid igitur faciam?* quae communis eſt ad utramque partem. Deinde incipit una pars: *Non eam?* Adjecit cauſam cur

 ire

† *Poſtea nolle.* Immo, *Poſtea velle.* ‡ *Verum donat.* Videtur ex ſcriptura *v. Donat.* formatum, h. e. *Vide Donatum.*

ire debeat: *Ne nunc quidem, cum ultro arceſſor?* Deinde alterius partis eſt propoſitio:

2. An potius ita me comparem.] Ab honeſto diviſio ponitur: *Non perpeti meretricum contumelias?*

4. Excluſit: revocat.] Rurſus diviſio illa in alteram partem, ex diviſione illa, an fieri poſſit, ut amator contemnat quam diligit.

5. Siquidem hercle poſſis, nihil prius, neque fortius.] Et quaſi aſſerit fieri non poſſe. Deinde adjungit ab honeſto, quod *ultro ad eam veniat.* Atque hic adjungit & ab inutili, quod confeſſus fueris. Conſideratis partibus adoleſcens concludit ad ipſam rurſus deliberationem.

11. Proin tu, dum eſt tempus.] Hic jam perſuaſio accidit, quoniam cogitatio ſuperior ex utraque parte concepta, ad integrum aequali cogitationum ratione prorupit.

12. Here, quae res.] Perſuadet Parmeno ut revertatur ad meretricem, ab eo quod fieri non poſſit, ut non revertatur. Reſpondet autem, ſe injuriam paſſum. Verum quaeſtioni opponit illud, quod ſemper amantium iſta ſit conſuetudo. Ergo primo an poſſit repugnare proponit. Quae res, inquit. Adverſus injuriam quam paſſus eſt opponitur conſuetudo, ubi ſic adſumitur:

14. Haec omnia vitia ſunt: injuriae, ſuſpiciones.] Et poſt ita concludit: *Incerta igitur haec.* Senſus eſt hic, Si ea, quae in amore ſemper varia contigerunt, ac propterea videntur incerta, tu volueris ratione corrigere, ut certa perficias, tale erit, inquit, ut *ſi operam des, ut cum ratione inſanias.* Subjungit deinde orationem iraſcentis amatoris excluſi; in qua exprimitur ira, quae numquam verba complet, quod cogitat mens. Ita poſuit, *Egone illam?* ſcilicet puniam. *Quae illum?* ſcilicet amat, & *me* excluſit. Sic enim iram exprimimus. Haec igitur moleſta jungit. Tu vero ea vitia noli cumulare, ne ſollicitudo geminetur.

25. O indignum facinus!] Ex his quae amori accidunt, & ſe & illam eſſe aliter aſſerit: *ſe miſerum, illam ſceleſtam* dicens. Cui ſervus verſus perſuadet, ut *ſe ab ea redimat, quam minimo queas pretio.* Quam etiam Bacchidem longius ſupra tranſlatione definit quid ſit, ſcilicet *calamitas noſtri fundi*, id eſt, miſeria, per ὑπαλλαγὴν, quod miſeros facit. Et quoniam ſervi perſuaſio parum profecerat circa adoleſcentis dolentis animum, quod erat excluſus, optima ratione ſubjungitur Scena, in qua meretrix ipſa eſt, cujus praeſentia, & oratio, & vultus perſuadere poſſint, ut amator injuriam ignoſcat.

ACT. I. SCENA II.

1. Miſeram me!] In hac Scena primo Controverſia eſt: dein Deliberativa. Controverſia talis eſt: Adoleſcens amator miſſurus munera fuerat, quae eadem meretrix poſtulaverat, & multa alia. cui alter amator promiſerat quamdam virginem, quae aliquando ejus meretricis ſoror dicebatur. Sed aberraverat, a praedonibus rapta & venundata. Hanc, inquam, amator alius cum promiſiſſet, meretrix adoleſcentem amatorem a ſe excluſit. Rea fit injuriarum. Haec controverſia venialem ſtatum continet: confitetur enim ſe feciſſe injuriam. Verum dicit neceſſitate, quod vellit eam puellam a milite recipere, quae ſibi ſoror antea fuerat. Et quoniam ſemper venialis ſtatus ſub qualibet purgatione conjecturam tractat, an hoc animo fecerit ſive neceſſitate, ſive alia qualibet cauſa. Hic erit tractata etiam conjectura ſimiliter, quam quidem rem breviter percurrit ipſe dicens: *Non, quo quemquam plus diligam, Eo feci: ſed ita erat res: faciendum fuit.* Haec controverſia accuſationem habet & defenſionem. Sed defenſio perſeverat uſque ad deliberativam orationem. Nam petitura eſt meretrix aliquos dies, & pollicetur haberi deinceps ſe a Phaedria adoleſcente ſuo amatore. Omnis autem petitio Deliberativam tenet. Ergo ſecundum ordinem ad ſingula revertamur. Egreditur meretrix primo. Ex hoc declarat, ſe quod fecerit, neceſſario feciſſe, dicens: Vereor ne illud gravius Phaedria tulerit, neve aliorſum, atque ego feci, acceperit.] Duo poſuit, ne factum meum aliter acceperit Phaedria, quam a me factum eſt. Propoſitionem injuriae tenuavit, non quod quaſi minus eſt ab excluſo. Non enim dixit quod excluſus eſt, ſed, *quod intromiſſus non eſt.*

5. Accede ad ignem.] Quidam intelligunt, *ad ignem*, ad amorem, hoc eſt, ad ipſam meretricem. Sed melius eſt illud, quod quidem Menander aperte dixit, Meretrices juxta domum ſuam vel in atrio ſolitas habere aram Veneris Vulgariae, cui quotidie ſacrificarent. Ut hoc ſit *accede ad ignem*, hoc eſt, ad aram. ut jocatus ſervus ſit Parmeno dicens; *jam caleſces plus ſatis.*

6. Ton' hic eras.] Optimum principium ſumſit meretrix. Cum rea ipſa ſit facti, adoleſcentem coepit arguere, quod non ingreſſus eſt.

7. Ceterum de excluſione.] Hoc ſervus dicit, quod meretrix callide loquitur. Dicit

tan-

Digitized by Google

tantum de injuria; unde intelligi licet, quod hic exeluſiouem poſuit. Quia ſervus accuſatoris animo dicit ad illa ſupra, *quod intromiſſus non eſt.*

9. SANE, QUIA HAE.] Accuſatio hic ſumit exordium; quod quanto temperamento dictum eſt? quod non ſemper ſores meretricis amatori pateant: quod rivalis ſibi praeponatur. Hoc euim dixit: *Quia ſum apud te primus.* Et cum meretrix diſſimularet totum impetum, rurſus adoleſcens accuſationes effudit.

11. O THAIS, THAIS.] Iteratio nominis accuſantis oſteudit iracundiam. UTINAM ESSET MIHI.] Seuſus hic eſt: Utinam & tu amatoris & partem mecum amoris habuiſſes. Si enim hoc fuiſſet, poſſet contingere ut in hac injuria *aut tibi doleret, ut mihi dolet:* aut mihi non doleret, ut tibi nou dolet. Hoc enim dixit.

14. EGO ISTUC AAS TE FACTUM.] Hoc eſt, factum tuum contemnerem.

15. NE CRUCIA TE, OASECAO.] Incipit defenſio, quae optimum priucipium tenuit, ut iraſcentis primum animus temperaretur. Deinde conſilio generaliter ſubjungit argumentum meretrix: ſed conjecturale. quod non hoc animo fecerit, quo alium apud ſe videatur habere potiorem. Hoc enim dixit:

16. NON POL, QUO QUEMQUAM PLUS AMEM, AUT PLUS DILIGAM, EO FECI.] Similiter ſubjungit generale aliud argumentum, ſtatus venialis ex neceſſitate: *Sed ita erat res.* Poſt meretrix conturbata oratione ſervi, petit audientiam, ut plenior origo narretur. Non tantum eaclufionem ipſius narrare debet, ſed & cauſam. Poſt principia petit audientiam: qua conceſſa, narratio incipit.

27. SAMIA MIHI MATER.] Brevitas ſemper in narratione ſervanda eſt, & iu dictione aperta verba. Ita hic & nomen, & affectum, & locum poſuimus habitationis, narrat matri ſuae datam puellam dono, a quodam mercatore ab Athenienſi civitate ſublatam. At ſe ignorare dicit, utrumne ipſa civis Athenienſium fuiſſet: tantum de civitate ſublata ſit. Adjecit illud, quod *nomen matris & patris dicebat.* Ipſum hoc proficit ad cauſam ejus rei, quam petitura eſt. Scimus euim in narratione rationem futuris quaeſtionibus collocari. Quoniam ergo dictura eſt, concedi ſibi debere aliquot dies, ut puellam recipiat, & hanc adjungit cauſam, ut ſuis parentibus reddat. *Volo enim*, inquit, *amicos ſic parare beneficio meo.* Ideo praemiſit matris nomen & patris, ut veriſimile ſit, poſſe hinc parentes ſciri, ſi nomina jam tenentur. Denique adjecit & alia ſigna. ſibi † cognitam eſſe. quia

34. MERCATOR EX PRAEDONIBUS, UNDE EMERAT, SE AUDISSE dixerit, ABREPTAM ESSE E SUNIO.] ‡ *Sunio* autem intelligit locum prope Athenas, juxta mare collocatum. Redit rurſus ad affectum, quod dicit, ſibi chariſſimam eſſe puellam, cum mater ſic eam educaverit, ut opinione populi filia diceretur. Inde narrat diſceſſum ſuum. Eacitat enim, quod cum hoſpite Athenas venerit, qui ſibi haec omnia, quae habebat meretrix, dereliquit. Quam rem quidem illa non ſine cauſa videtur adjeciſſe: ſed ut oſtenderet, quanta ſemper mercede dilecta ſit, ut adoleſcens intelligat, uon ſe maximum munus dediſſe, cum videat, tantum donari meretrici. Hoc quidem ſervus negat factum, diceus & dominum multa douaſſe. Contendit mulier ad narrationem rediens: dicit, profectum militem amatorem, adoleſcentis Phaedriae notitiam, ‡‡ ſed huuc perveniſſe. Qua in re commendat animum cum dicit: *Tute ſcis, poſt illa quam intimum habeam te: & mea conſilia ut tibi credam omnia.* Pergit igitur narrationis partes univerſas complere, quod mortua matre frater materna bona invaſerit, virginem venumdederit, & ſpecioſam & peritam artis, quod fidibus ſciret. Deinde quod eam ille amator ſuus emerit miles, quod venerit, & iraſcatur, quod meretrix coeperit alium amatorem habere. Hic intelligendum acriter illud eſt, quod †† ſupra dixit miles, te amatorem.

46. INTEREA LOCI TE COGNOVI.] Ut ideo miles puellam tanto pretio emerit, quod ſciret ſe tantum amari a meretrice. quippe cum eam ſic reliquiſſet, cum adhuc haberet uullum amatorem. Ergo conſequenter hodie iraſci miles, poſteaquam invenit meretricem cum hoc amatore. Hoc ergo adjungit:

58. FINGIT CAUSAS, NE DET, SEDULO.] Et hoc temperate oſtendit, hoc militem velle, ut praeponatur alteri amatori. * Quare acceptaſſe pollicetur munus, miles quod comparaverat douaturus.

† *Cognitam.* Forte, *cognita.* vel *cognita etiam.*
‡ *Sunio.* Immo *Sunium.* ‡‡ *Sed hunc perveniſſe.* Forte: *Adoleſcentis Phaedriae notitiam ad ſe nunc perveniſſe.*
†† *Supra dixit miles, te amatorem.* Forte: *Supra dixit militem amatorem.*
* *Quare.* MS. alter lacunam agnoſcit nullam. Alter: *Quare conceſſiſſe pollicetur munus miles. quod comparaverat donaturum.*

59. SI FIDEM HABEAT, SE IRS PRAEPOSSTUM TIBI.] Hoc eſt, ſi accipiat fidem, me † praepoſuiſſe tibi

60. APUD ME, AC NON ID METUAT.] Duo ſunt, *ſi fidem habeat*, &, *ſi non id metuat.* Quid autem non metuat? Na, UBI ACCEPERIM, SESE RELINQUAM.] Hic jam cauſas petitionis oſtendit. Hoc autem petitura eſt meretrix, ut paucos interim dies, quouſque puella dono detur, miles apud meretricem in amore praeponatur. Finita narratione concludit a ſuſpicione, neſcio quem exitum narrantis, quod idem miles jam amiſſo amore meretricis, nunc virginem diligat. Hoc enim dixit.

62. SED, EGO QUANTUM INTELLIGO, AD VIRGINEM ANIMUM ADJECIT.] Petit rurſus Phaedriam, ut paucos dies ſibi commodet, quibus prior apud ſe miles eſſe poſſit. Dicit cauſas, *quod ſoror dicta eſt: quod velit parare amicos beneficio ſuo.* Sed poſt haec iratus adoleſcens redit ad accuſationem vehementer, quo eam declarare poſſit ingratam: enumerans quae beneficia ſua, vel quae praeſtiterit, vel quae paraverit. Quibus accuſationibus meretrix victa, quo facilius adoleſcenti perſuadere poſſit, quod antea poſtulaverat, dicit ſe ei ad omnem voluptatem commodare conſenſum, ne eum aliquo offendat. Quare victus adoleſcens omnia ſe, meretrix quae vellet, facturum eſſe promittit: & monet, ut memoriam ſui nominis teneat, quidquid †† inſciderit. Et ‡ ita ſecum loquitur, quod vehementer diligat Phaedriam, neque aliquid callide fecerit, ſed cuncta ratione complerit.

ACT. II. SCENA I.

1. FAC, ITA UT JUSSI.] Haec Scena tenet prima parte mandata ſervi, ducantur ad meretricem illa dona, quae ante comparavit.

2. SATIN' HOC MANDATUM.] Aperte, inquit, dicta ſunt iſta tibi.

3. ROGITARE? QUASI.] Senſus: *Quaſi ſi quid me fugit, ſic interrogas.* DIFFICILE SIT. UTINAM ALIQUID.] Senſus: *Tam facile utinam lucri aliquid invenias, quam facile iſtud amittas.*

7. AEMULUM, QUOD POTERIS.] Mandat adoleſcens ſervo, ut munus ſuum verbis ornet, & militem meretricis ab amore diſcludat.

10. NULLUS MONEAS.] Hoc eſt, etſi non moneas. quod alio in loco ait: *Nullus dixeris: Alias ut uti poſſim cauſa hac integra.*

59. DI BONI QUID HOC?] Servus confirmatus dat conſilium domino, ut rus pergat, quia meretrici antea promiſit. Secum conloquitur conquerens fortunas domini: quae eſt allocutio ſola continens dolorem. Generaliter tractat tamen, cum non tam de domino, quam de amore conqueritur.

24. MIRUM, NI EGO.] *Mirum eſt*, inquit, *ni turpiter ego hic accipiar.*

25. CUM DECREPITO EUNUCHO.] *Decrepiti* dicuntur magis ſenes: ſiquidem longa ſenectute vix loqui poſſunt, & tantummodo fractis vocibus loquuntur, ac ſunt quaſi quaedam crepitacula.

ACT. II. SCENA II.

1. DI IMMORTALES!] Haec Scena exultationem continet, in qua nihilominus paraſitus loquitur, * cujus de moribus & perſona . . . . . . cum dixit Colax, id eſt, adulator. Nam cum paraſitorum perſonae antea his moribus eſſent, uti plagis atque verberibus riſum dominis concitarent, hic novo more artem exerceri monſtratur: ut omnia omnibus conſentiendo, hoc genus artis exerceat. Ita enim dixit, hanc novam perſonam de Graeco eſſe tranſlatam. Ergo hic mores exprimit ſuos. Et fit comparatio per qualitatem: quae melior ars in paraſito eſſe videatur: utrum illa quae plagis ac verberibus vitam turpiter continebat, an haec quae aſſentando & arridendo ipſa potius habere videatur in poteſtate dominos. HOMINI HOMO QUID PRAESTAT!] Senſus eſt: *homini ſtulto homo intelligens quid praeſtat*, id eſt, praecellit. Hoc ad Salluſtianum [Catil. 1.] accedit: *Omnis homines, qui ſeſe ſtudent praeſtare ceteris animalibus.*

3. MEI LOCI HINC, ATQUE ORDINIS.] MEI LOCI pauperem dicit, ORDINIS paraſitum.

4. HAUD IMPURUM.] Non malum. *Impuros* enim crudeles ac ſaevos appellant. unde & *ſpurcos* dicebant ſaeviſſimos. Ut Tullius †† in Gallia * *aqua ſpurce ductum commemorarent, in libera civitate.* PATRIA QUI ABLIGURIERAT.] *Abligurire* eſt, levi-

† *Praepoſuiſſi.* Lego, *Praepoſuiſſe ſe.*
‡ *Ita ſecum loquitur.* Reſtituo: *Ita Thais ſecum loquitur.*
* *Cujus.* Mſ. alter lacunam non habet. Alter: *Cujus de moribus & perſona collocavit.*
†† *In Gallia* *. Mſ. neuter lacunam habet. Alter, *In Galia.* quomodo legi in aliis, prior ſupraſcriptum habet.
‡‡ *Inſciderit.* Ita barbare ſcriptum, pro, *inciderit.*

leviter cibos ſuſpenſis quodammodo digitis tangere. Ut idem Terentins dixit de meretricibus: *Quae, foris cum coenant, ligurriunt.* Ita adjecta praepoſitione, *abligurrire*, plurimum conſumere ſignificat.

5. VIDEO SENTUM.] Miſerorum expreſſio his modis ſemper impletur, vnltu, habitu corporis, atque veſtitn. Ita veſtitus eſt quod dixit, SENTUM, ET PANNIS OBSITUM. Corporis habitns eſt, SQUALIDUM ANNISQUE OBSITUM. Vultus, AEGRUM. Sic Virgilius. [Aen. III. 593.]

Reſpicimus, dira illuvies immiſſaque barba,
Conſertum tegmen ſpinis.

Et ſupra, [Aen. III. 591.]

memorandaque cultu,
Procedit.

PANNIS ANNISQUE OBSITUM.] Obtectum intelligimus *obſitum*, unde intellectus verbi ipſius efficitur: *Pannis obſitum, & annis obſitum.*

6. QUID ISTUC ORNATI?] Ornamenta & in malis dicimus, non ſolum in pulchris & melioribus. Cum ſupra de deterioribus dixerit, ſubjecit: QUID ISTUC, INQUAM, ORNATI EST? Ipſe ſimiliter paullo poſt, cum Eunnchum mutata veſte veſtitnm videret indecore. Ut, *Ita jam adornabat fugam.* Alibi: *Ornatus eſſes ex tuis virtutibus.*

8. HIC EGO ILLUM CONTEMSI.] Hoc eſt, *Me conſiderans illum miſerum dixi.*

10. EX EODEM ORTUM LOCO?] Scilicet, quia ſnpra dixit: *Quemdam mei loci hinc, atque ordinis.*

11. QUI COLOR.] Hoc eſt quod ſupra poſitum, *Video aegrum.* NITOR, VESTITUS.] Quod ſupra dixerat: *ſentum.* QUAE HABITUDO.] Id eſt, *annis obſitum.* cum contra Virgilius dixiſſet, [Aen. III. 590.]

macie confecta ſuprema.

Hic interrogatus ille neſcio qui, cur tali habitu & miſeria eſſet ornatus, docet illam quae in paraſitis antea ‡ fuerat * ideo ſubjecit:

13. AT EGO INFELIX, NEQUE RIDICULUS ESSE, NEQUE PLAGAS PATI POSSUM.] Itaque utrumque quod in diſciplina fuerat, brevi reſponſione concludit, quod & *ridiculus* antea fuerit & *verberatus.* At contra Colax paraſitus, quod nunc melius artis genus paraſitorum eſſe videatur, idque dicit a ſe primum inſtitutum. Propterea quod eſt hominum genus, qui omnium rerum ſibi vindicant principatum, qnos ſectando & conſenſum his commodando, facile in amorem tuum poſſis inducere. Exinde natum dicit paraſitorum hoc genus, ut Colaces ſint.

17. QUI SE PRIMOS OMNIUM.] Omnium rerum primos: in omnibus primos.

22. HIS QUAESTUS NUNC EST.] Et concludit, hanc paraſitorum ſectam omnibus eſſe potiorem.

23. SCITUM HERCLE HOMINEM!] *Scitum*, inquit, id eſt, elegantem, *ſapientia.* Quod autem dixit, hunc facile *ex ſtultis* reddere *inſanos*, certa ratione concludit, quod ſemper inſanos faciat prava laudatio. Ut Salluſtius.

24. INTEREA LOCI UBI AD MACELLUM.] Significavit jam *Interea loci*, nihil aliud tenere niſi interim: nt *loci* adjectio ſit, nihil ſignificans.

25. CUPEDINARII OMNES.] *Cupedinarii* ſunt, qui cupiditatibus populi ſerviunt, quos omnes enumerat.

26. CETARII.] *Cetarii* ſunt, qni ſalſamenta vendunt: nam *Cetariae* dicuntur bolonae. *Cete* genere nentro piſces ſunt, qui ad ſalſamenta proficiunt. LANII, COQUI, FARTORES, PISCATORES, AUCUPES.] *Aucupes* ſunt cupedinarii omnes. *Fartores* dicimus qui farciunt, ut in meliorem * ſagena pingueſcant.

27. QUIBUS ET RE SALVA, ET PERDITA.] Supra dixerat hic paraſitus de alio, *Iisdem patria qui abligurrierat bona.* Unde & ſe bona quoque patria conſumſiſſe. Ergo ſenſus hic eſt: Quibus cnpedinariis & de meo patrimonio demens ad victum neceſſaria profueram, & de alieno cum aliis obſonaram. Hoc enim dixit: QUIBUS ET RE SALVA,] cum integrum patrimonium haberem, cum de meo emerem: ET PERDITA] cum conſumto patrimonio de aliena re mercarer.

28. SALUTANT: AD COENAM VOCANT.] Quidam intelligunt *Ad coenam vocant*, invitant. ſolet enim advenientibus coena promitti. Plautus in Comoediis:

advenienti quid tibi coenae dabitur?

Sed melior ſenſus eſt, AD COENAM VOCANT, hoc eſt, ad emenda quae in coena ſunt neceſſaria. Hoc eſt veriſimile, quod qui aliquid vendat, lucrum potius velit ab eo, quam ad ſe venire, aut quiddam per obſequium velle.

30. FACILE VICTUM QUAERERE.] Hic vere

‡ *Fuerat * ideo.* In neutro Mſtorum lacuna eſt.
* *Sagena.* Melius, *Saginam.*

quaſi quidam intellectus ſuperior ille explicatur, quod dixit *ad coenam vocant.* ut inde intellexerit ille neſcio qui ‡‡ facile quaerat victum. Quamquam & ſi ad coenam emendam intelligat, nihilominus poterit cognoſcere, facile ſibi paraſitos victum quaerere.

32. Tamquam Philosophorum.] Nomina diſciplinae apud Philoſophos ſaepe ‡ ab auditoribus videntur impoſita, ut a Platone Platonici, ab Epicuro Epicurei. Ita hic paraſitus exultans, novamque diſciplinam paraſitorum cum adulatione complens, dicit ſuum nomen imponi, quod ipſe eam primus invenerit; ſi quis ſe paraſitus huic nationi & actui voluerit applicare, ut Gnathonicus eſſe dicatur.

34. Viden', otium, et cibus.] Duo ad detrectationem poſuit. *Otium*, cum neque animus, neque corpus excitus curationem humanitatemve cognoſcit. Verum iſtud parum eſt, adjecit; *Cibus alienus*, ut & devinctus ſit jam nulla cogitatione.

37. Rivalis servum.] *Rivales* dicuntur qui unam amant, vel meretricem, vel amicam. quod quaſi uno rivo amoris utantur. Salva res est.] Hic ſenſus eſt: Integra nobis ſunt omnia, ſiquidem adverſarii ante oſtium ſtantes, propterea frigide agunt.

38. Nebulonem.] Vel vanum, ut nebula eſt: neque enim aliquod corpus vel ulla ſoliditas. Vel *nebulonem* furem, quoniam *nebula* ſemper utuntur. Homerus. [Iliad. Γ. 11.]

Κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω.

Hice hoc munere.] Hice nominativus pluralis. quo hi credunt exinde ſuam Thaidem eſſe, quod tale munus adducit.

40. Impertit.] Participem facit.

41. Num quidnam hic quod nolis.] Hoc dicit Parmenoni objiciens virginem in aſpectum. Quod cum videre ſe Parmeno frequenter diſſimulaſſet, etiam frequenter objectum paraſitus interrogare maluit.

42. Sed quid videtur tibi hoc mancipium?] Ut tam pulchra virgo *mancipium* diceretur. Deinde nunciat irridens ſervum, hoc munus Thaidi mitti: quod quidem ille cognoſcit. idcirco dicit, quod dominus ſuus intelligatur excluſus.

45. Omnium rerum, heus, vicissitudo.] Ubique ſervis Terentius vehementes graveſque ſententias applicavit, ut in Andria Soſia dixit: *Ut ne quid nimis.* Eſt enim aſtutum ſervorum genus, & ſatis ad intelligendum mente verſutum. Senſus eſt: Nihil in proprio ſtatu perpetuo permanere, ſed verſo ordine in diverſas vices cuncta mutari.

46. Sex ego te totos.] Familiare Terentio *ſex menſes* dicere: eſt enim dimidia anni pars. unde non paululum tempus eſt. Sic alibi: *An non prius ſex menſibus obſeciſſem.*

48. Ecquid beo te?] Hoc eſt, beatum te reddo.

50. Tum tu igitur paululum.] Pulchra paraſiti inluſio, ut cum ipſe adducat munus, nuntiari ab adverſario ſervo velit. * Cum enim ſtultum eſt, cum adverſarius adverſarium nunciat dona eſſe miſſurum.

52. Num quem evocari.] Et haec arte tractata ſunt. Nam cum paraſitus domum fuiſſet ingreſſus, Parmenoni dicit, an aliquem ſibi velit *evocari*, tamquam ipſe ingrediendi jam non habeat poteſtatem. Sine, biduum hoc.] Scit enim dominum affuturum; & ita eum meretrici abſentiam promiſiſſe.

54. Calcibus saepe.] Fruſtra in fores exultabis calcibus, hoc eſt, inſilies.

55. Etiam nunc hic.] Per ſilentium intelligimus paraſitum jam ingreſſum eſſe ad meretricem, & dona tradidiſſe. Non ingredi Parmenonem, & nunc ſtare ante oſtium.

57. Facete dictum.] Suave, jucunde.

59. Ex Piraeeo.] Locus eſt mari vicinus juxta Athenas, aptus ad voluptatem. Denique commemorat poſtea adoleſcens, illic ſibi convivium praeparaſſe. † quibus Chaerea eſt . . . . praepoſitus, coenam contubernalibus praeparet. ideo adjecit, *Nam ibi cuſtos publice eſt nunc.*

60. Non temere.] Non paſſim, non ſine cauſa.

ACT. II. SCENA III.

1. Occidi.] Haec Scena prima parte queſtionem tenet, quod impeditus ſit, cum virginem ſequeretur, in cujus amorem inciderat, quo minus eam deduceret, & ubi habitaret agnoſceret. Poſt cognitionem fit agnitio, ubi maneat ſervo indicante. Efficitur deliberatio, An ad eam pro eunucho ire debeat. Illae diviſiones plenae ſunt ſuaſoriis verbis, ab utili, ab honeſto, ab eo quod fieri poteſt: quas ut aequum eſt, ſuo loco per ordinem tractabimus. Nunc ad conqueſtionem revertamur.

3. Ubi quaeram?] *Quaerere* eſt, alicubi rem repoſitam perſequi, inveſtigare, ſuſpicione aliquid

‡‡ *Facile quaerat victum.* Lego: *Quam facile quaerat victum.*
‡ *Ab auditoribus.* Forte, *Ab auctoribus.*
† *Quibus Chaerea eſt . . . . praepoſitus.* Mſ. uterque: *Quibus Chaerea praepoſitus coenam contubernalibus praeparat.*
* *Cum enim.* Lego: *Quam enim.* Sic infra ad verſ. 46.

quid ubi lateat inquirere. Quem percontar?] Quem interrogem? Inter percontationem & interrogationem hoc intereſt, quod percontatio reſponſionem habet, ‡ non aut * ex ſcientia confirmante, vel ex narratione. cum dicimus ubi habitat, hic enim hoc neſcire ſe dicit †† reſponſurus * eſt in via, vel aliquid tale. Interrogatio vero eſt cui reſpondetur; velut feciſti quod juſſeram? cui neceſſario de duobus ſuperioribus afficitur ab eo qui interrogatus eſt. Reſponſio ergo hic eſt: *Quem percontor?* Vides utique quia de habitatione futura fuerat interrogatio. Ita & in Andria, cum Crito quaereret * ubi habitaret, & Chryſis dixiſſet; *Quos percontor? video.*

6. Taedet cotidianarum.] Jam, inquit, me poenitet videre mulieres cotidianas & aſſueta forma.

8. Hic vero est.] Senſus eſt: *Hic adoleſcens ſi amare coeperit, fratrem ejus Phaedrium dices ludum & jocum fuiſſe*, hoc eſt, non amaſſe: ita enim hic inſanivit in amore.

10. Ut illum Di Deaeque.] Hic incipit conqueſtio.

12. Quid tu es tristis?] Dicitur cum quodem gaudio idem *triſtis*. Nam ex hoc quod vidiſſe ſe pulchram virginem dicit, quadam laetitia contractus eſt: quod eandem tamen ex aſpectu perdidit, triſtis eſt. ut debes non ſolum in fine, verum & in principio ſignificare.

13. Unde is?] Unde advenis?

18. Cum in cellulam.] Hoc in loco perſuadet ſervo ut auxilium ſibi & conſilium accommodet. Et repetit gratiam, quam dicit ſe ante praeſtitiſſe. Ut in Andria, *Si te in germani fratris dilexi loco, Sen tibi morigera fui ex rebus omnibus.* In cellulam ad te patris penum.] Apte ſe ante beneficium praeſtitiſſe, quod conveniret perſonae dixit, cum ſervulis de cellula patris omnem penum ſit ſolitus transferre. *Penum* autem intelligimus omne quidquid ad victum eſt. Quidam enim tantummodo pulmentaria hoc ſermone ſignificata voluerunt. Ut Virgilius, [Aen. I. 708.]

quibus ordine longo
Cura penum ſtruere, & flammis adolere penates.

19. Age, inepte!] *Ineptum* prorſus eſt, quod non aptum eſt, ideo *Age, inepte!*

20. Sive adeo digna] Senſus eſt: Si talis res eſt haec, ubi omnes tuas cogitationes poſſis intendere, & plurimum laborare. Denique *digna res eſt*, ubi laborandum ſit. Continuo ſubjungit:

21. Haud similis virgo est quas matres student demissis humeris esse.] Non cibo in tota aliqua pinguedine ſublevatis.

22. Vincto pectore.] Macie ita deductae, ut vinctae eſſe videantur. Graciles sient.] Legitur & Graciles, ut declinaverit Terentius, *haec gracila.*

23. Si qua est habitior paullo.] Si eſt aliqua corpulentior. Deducunt cibum.] Minus cibi dant.

24. Reddunt curatura junceas.] Per hanc operam ita inſtituendi & ita cibos dandi, reddunt virgines junco ſimiles, quod herbae genus eſt ita in longitudinem aequali modo porrectum, ut nulla per corpus appareat vel nodo affecta pinguedo.

25. Nova figura oris.] Et in Andria diximus formam eſſe laudandam. Ibi, *Video adoleſcentulam, forma! &c.*

26. Color verus.] Et hic quoque ad pulchritudinem proficit, ut apud Virgilium. [Aen. I. 594.]

lumenque juventae
Purpureum.

In quo & anni declarati ſunt, quod *juventae*: ita & hic anni indicati ſunt plurimi, id eſt, *Flos ipſe.*

27. Vel vi, vel clam.] Petitio a majoribus ad inferiora deſcendit, ſicut ſemper diximus in petitione eſſe faciendum.

28. Dum potiar.] Quaelibet cauſa ſit, dummodo ad hoc perveniam, ut poſſim potiri.

29. Quid? virgo, cuja?] Hic jam quaeritur an fieri poſſit a facultate, quam rem interrogatus adoleſcens redit ad conqueſtionem, quod ſic eam de conſpectu impeditus amiſerit.

37. Immo enim vero.] Recte adoleſcens reprehendit ſervum dicentem, *incommode*. Incommodum eſt enim, cum nos nobis cauſa ſumus, ut aliquid damni ſentiamus. At vero hic parum feliciter geſta res eſt, vel *infeliciter* potius, cum ex eventu & ex fortuna quidam occurreret ſenex, ut impedimento eſſet. Et certe mihi videtur idcirco mutaſſe genus calamitatis, ut *infelicitatem* potius quam *incommodum* diceret. Quod *incommodum* jam malum eſt quod evenerit: *infelicitas* vero id malum eſt, quod perverſa fortuna contingit. Quod tamen conſilio & virtute corrigi & ſuſtineri poteſt.

39. La-

‡ *Non aut* *. In neutro Mſ. lacuna. Lego: *Non autem.*
†† *Reſponſurus * eſt in via.* Ita Mſ. uterque, ſed ſine lacuna.
* *Ubi habitaret, & Chryſis dixiſſet.* Legendum omnino: *Ubi habitaſſet Chryſis, & dixiſſet.* Vide And. IV. 5. 5.

39. LIQUET MIHI DEJERARE.] Manifeſte, inquit, poſſum jurare. *Liquet* enim, hoc eſt clarum & manifeſtum eſt. Ut Cicero Cluentio. [28. & 38.] *Quidam ſibi judices non liquere dixerunt. Dejerare* eſt ſancte jurare.

43. ADCURRIT AD ME.] Hic in omnibus exprimenda eſt tarditas, quod impedimentum non parvi temporis poſſit oſtendere. Nam licet *Adcurrit* dixerit, tamen certum eſt iſtam properationem ‡ in ſenem fuiſſe tardiſſimam. Deinde adjecit & locum, quum dixit: QUAM LONGE QUIDEM. Iſti corporis qualitatem ſubjungit,

44. TREMENS, deinde, LABRIS DIMISSIS.] Haec jam ad impedimenta loquendi videntur appoſita. Et quod dixit *tremens*: ſcimus enim retortis ad hiatum labris, ſed praeminentioribus, minus facile ſonus exprimi. Adjecit tamen *Gemens*, quod tardius in gemitu † naturae * ſenectutis expreſſo ſono aliquid locutura prorumpat. Deinde congeminat quaſi revocationem & ſalutationem:

45. HEUS, HEUS, INQUIT.] Oſtenditur tarditas ſimulque iſtud declaratur, quod vere vox iſta ab eo coeperit ſono, qui & vocem & gemitum declararet. TIBI DICO.] Et hic quam ſtulte, ut cum jam revocaverit, adjiceret *Tibi dico*. ſed inde ſubjunxit, cum utique paratus eſſet adoleſcens ad audiendum.

46. SCIN' QUID EGO TE VOLEBAM?] Quam enim ſtultum eſt, ut cum ante debeat dicere, veluti interroget ac dicat, *Scis quid ego te volebam?* Ita coactus eſt adoleſcens reſpondere ut diceret, DIC. Inter vices vocum magna tarditas declaratur. Contra reſpondet ille: CRAS EST MIHI JUDICIUM.] Et hoc ſtultum eſt, quod ait. quod cras fuerat futurum, pridie nunciavit. Deinde tarda narratio eſt, quod dicit, *Eſt mihi judicium.* Denique dolor adoleſcentis & hac narratione exprimitur, quod dicit:

47. QUID TUM?] Atque ille verba pene non neceſſaria adjecit, cum reſpondet: UT DILIGENTER NUNTIES PATRI, ADVOCATUS MANE MIHI ESSE UT MEMINERIT.] Denique iſtac ſic expreſſa & hoc intelligi datur cum adjunxit:

49. DUM HAEC DICIT, ABIIT HORA.] Atque injecit, ROGO NUMQUID VELIT. Quod quidem fortaſſe veriſimile videatur eſſe, eum qui properaret, tacente eo qui retinebat, amplius interrogare voluiſſe. Verum hoc ad feſtinantem magis pertinet. ‡‡ * Cui enim dixit: ROGO NUM QUID VELIT, metuebat ne forte diſcedentem rurſus ſenex revocaret. Denique cum ille reſpondiſſet,

50. RECTE.] Tunc dicit adoleſcens, ABEO. CUM HUC RESPICIO AD VIRGINEM.] Poſt locutionem diu habitam, RESPICIO, inquit, ad eam quam ſequebar, virginem.

52. MIRUM, NI HANC DICIT.] Hic cognitio efficitur ejus, quae quaerebatur.

54. COMITES SECUTI.] Interrogat ſigna, quo facilius quam ſuſpicatur, eam virginem eſſe cognoſcat.

55. IPSA EST: ILICET!] Quoties cauſa ab oratoribus finiebatur, & a judice ſententia †† ferri * habuerat, ſemper conclamabatur ILICET, hoc eſt, *ire licet.* Signum ergo finis & cognitionis plenae.

57. ISTUC.] Illud ſcilicet, DESINE CONCLAMATUM EST.

62. DURAS FRATRIS PARTES.] Si enim eum rivalem habet frater, cum ipſe ſit pauper. Et bene hujus comparatione lapſus eſt ſermo ad id, quod neceſſarium fieri poſſit ad conſilium, reſponderet ſervus:

63. IMMO ENIM SI SCIAS, QUOD DONUM HUIC DONO CONTRA COMPARET.] Indicat enim eunuchum miſſi: ex quo conſilium naſcitur, ut ipſe pro eunucho ad meretricem pergat.

65. INHONESTUM HOMINEM.] Quod contra eſt, ut ipſe dixit, *facies honeſta ac liberalis.* SENEM, MULIEREM.] Singula ſunt, ut aetatis indicium ſit, quod *ſenex*; *mulier*, quod ſexus amare videatur alienus.

70. OBSECRO HERCLE.] Res redit ad preces, quam quidem ſe effecturum ſervus pollicetur, & fingit ſe diſceſſurum, ſed tenetur a domino: & dum laudantur fortunae eunuchi, quod ad eam iturus eſt domum, ubi virgo pulcherrima eſt, ſic ſubit ratio, ut ipſe debeat pergere. quam rem providus ſervus agnovit.

77. QUID SI NUNC TUTE FORTUNATUS FIAS?] An fieri poſſit ut dixit, Deliberativae praecepta percurrit a facultate. *Capias tu illius veſtem. pro illo te ducam. te illum eſſe dicam.* Deinde ab utili: *Tu illis fruare commodis, quibus tu illum dicebas modo*; & reliqua. Deinde an fieri poſſit: *Quandoquidem illarum neque te quiſquam novit, neque ſcit qui ſies. Praeterea forma, atque aetas ipſa eſt, facile ut pro eunucho probes.* Hoc quidem joco dicebat ſervus; ſed rem inveniam pulchre cogit fieri adoleſcens. Cumque diu repugnaret ad terrendum eum, *Periculum futurum eſt*, ait, *ne in domo meretricia tamquam adul-*

‡ *In ſenem.* Immo, *In ſene.* † *Naturae * ſenectutis expreſſo ſono.* Neuter Mſ. lacunam habet. Alter etiam *ſuo* legit pro *ſono.* In altero ex *ſuo* factum *ſono.* ‡‡ * *Cui enim dixit.* Forte: *Qui enim dixit.* †† *Ferri * habuerat.* Reſtituo ex conjectura: *Et ſententia a judice ferenda lata erat.*

Digitized by Google

adulter teneatur. Hic ille reſpondet : *Adulterum in domo meretricis eſſe non poſſe*, per ſtatum finitivum.

89. In me cudetur faba.] Ex proverbio. Nam dicunt quemdam avarum ruſticum, cum fabam coaiſſet, & cum ſocio invaderet, partem ſibi depopoſciſſe, ut cum ſocio invaderet in eodem vaſculo : & aquam adjeciſſe parti ſuae, quae corrupta & alteram quoque corrupit : unde communis faba corrupta, & in eum qui hoc ſecerat tota converſa eſt. Igitur proverbium, ut qui malefacit, in eum recidat quod ſecit.

91. Nos, nostramqua adolescentiam.] Quaſi incertam, & ad ſe quadam diviſione pendentem; quale eſt illud, [Virg. Georg. I. 292.

ferroque faces inſpicat acuto.

94. An potius haec patri?] Melius eſt, inquit, in domum meretriciam deducar, referam gratiam, quam patrem fallam.

97. Jubeo, cogo, atque impero.] Cum neceſſitate ſunt.

ACT. III. SCENA I.

1. Magnas varo.] Haec Scena glorioſi militis tenet jactationem exultationis, quae narratio breviſſime agitur : primo cum nunciatum ſuiſſet meretricem libenter miſſa dona ſumſiſſe, parum credidit, niſi iterum diceretur. Itaque interrogat : *Magnas vero agere gratias?*

2. Ingentes.] Hic perſona Colacis paraſiti cuſtoditur. Nam cum ille diaiſſet *magnas:* hic adjecit, *ingentes.* Ita cum ipſe quaeſiſſet; *laeta eſt :* adjecit paraſitus, *Non tam ipſo quidem vero dono, quam abs te quod datum eſt, ſerio triumphas.*

5. Est istuc datun.] Haec oratio glorioſi eſt militis, nimiam ſibi gloriam vindicantis: quippe cum dicat ſibi fato, vel quadam natura eſſe conceſſum, uti cuncta quae faciat grata ſint omnibus.

7. Vel rex mihi.] Vel, *Et* ſignificat. Ut, [Virg. Ecl. VIII. 69.]

Carmina vel coelo poſſunt deducere Lunam.

Eſt ſenſus : *Et rex mihi maximas agebat gratias, & quaecunque feceram.*

8. Aliis non itam.] Pulchre adjecit, ne natura regis talis eſſe videretur, ut maximas gratias omnibus ageret.

9. Labora aliano.] Senſus : ea alieno labore gloriam praeparatam ſolo ſermone in ſe transferre poteſt, quicunque inſtructus eſt corde.

16. Expuerat miseriam.] Ut poſſet curam & ſolicitudinem ea animo removere.

18. Sic homo est perpaucorum.] Talis eſt, inquit, ut cum paucis eſſe velit. Denique hoc intelleait & Parmeno cum diait : *Immo nullorum arbitror, ſi tecum vivit.*

21. Ego flocci penderr.] Contemnere ac nullius momenti ducere.

23. Elephantis quem.] Quem praepoſuerat elephantis, qui ſunt ex India.

28. Quin ni esset?] Dubium non eſt, quin mutus exiſteret.

29. Miserumque, et illum sacrileoum.] *Miſerum* dixit militem : *Sacrilegum*, paraſitum, quia is laudabat militem. Ma hercule.] Quod utique ſalſo juravit.

30. Rhodium tetigerin.] Hoc eſt, quemadmodum per jocum male tractaverim atque pulſaverim.

34. Coapit ad in ludare.] Ad id ſcortum ludere.

36. Lapus tute es.] Hic eſt ſenſus : *Cum tute ipſe praeda ſis, praedam quaeris.* Quidam intelligunt, *Lepus tute es*, quod natura leporis talis eſt, ut inceſto ſexu vivat. Iterum ergo hic quaſi tactus adoleſcens.

42. Emoriri.] Comice tantum dicitur; nam *emori* facit.

44. Heus tu, purgon'.] Hic quaſi conſilium petitur, an purget ſeſe miles apud Thaidem, quod Thais credit, militem jam virginem amare. Sicuti etiam ipſa ſupra dixit : *Sed, ego quantum ſuſpicor, Ad virginem animum adjecit.* Dat autem conſilium paraſitus, ut magis augeat ſuſpicionem: & hujus argumentum profert, quod proſit : *Ut ſi quando illa mentionem Phaedriae fecerit, miles contra Pamphilam nominet. Et ſic invicem injurias Thaidis parem gratiam referat.* Hoc enim diait, *Par pro pari referto; quod eam mordeat.*

56. Siquinem ma amabat.] Bona quaeſtio, contemſiſſe doleat. Non, inquit, diligit. Hic reſpondet paraſitus, probans quia diligit, ex his argumentis, *Quando illud, quod das miles, meretrix ſpectat, atque amat. Ergo utile eſt conſilium quod tibi dedi.*

62. Ridicule: non enin cogitabas.] Paraſitus tametſi bonum conſilium invenerit, tamen quoniam colax eſt, dicit, ipſum militem ſi cogitaſſet, melius invenire potuiſſe.

ACT. III. SCENA II.

1. Aunire vocam.] Haec Scena ſublationem munerum tenet, quippe Parmeno oblaturus Aethiopiſſam & Eunuchum, quos ut oportet,

portet, ſecundum praeceptum domini laudavit. Igitur demonſtrativum genus cauſae, ubi laus erit. Sed quoniam praeſens eſt miles & ejus paraſitus, erit & vituperatio. quae omnia ex oratoriae artis partibus tractabuntur. Quippe cum omnis laus vel vituperatio homines taxat, dividatur ex animi bonis vel malis. Haec omnia exequentur ſuo loco. Ac primum miles meretricem convenit, & ab ea petit ut dicat, quemadmodum donum ſuſceperit. AUDIRE VOCEM VISA SUM.] Pulchre factum, ut meretrix intus poſita, *vocem militis audire* ſe dixerit. Eſt enim conſuetudo hominum, ut ob recens munus omnia officia & obſequia praebeamus. Superba illa meretrix & in amatores ſuos, quae & Phaedriam paullo ante excluſerat domo venientem, nunc poſt munus acceptum egreditur, & *audire* ſe *vocem militis* dicit.

4. FIDICINA ISTHAEC?] Quae fidibus ſcit, hoc eſt, citharam novit.

5. PLURIMUM MERITO.] Aſtuta meretrix, ne muneris gratia diceret ſe amare militem, reſpondit, *amo te, ſed merito tuo.*

7. UBI VIS, NON MOROR.] *Non moror*, non impedimento ſum.

9. ITURAN' THAIS?] Interrogat Parmeno, an aliquo itura ſit.

12. QUID STAMUS?] Miles, poſteaquam rivalis ſervum videt adferre dona, properat ut diſcedat meretrix, ne cogatur ea accipere.

13. QUAESO HERCLE UT LICEAT.] Bene tanquam cum milite, *Pace quod fiat tua.*

15. PERPULCHRA CREDO.] Vituperationis exordium ſumitur: generale tamen, & a corporeis bonis vel malis. quippe ſua dona per comparativam qualitatem ab donis corporis collaudavit. Hoc ſcilicet donis detrahens rivalis ſui.

18. EX AETHIOPIA.] Hic quoniam ſupra adverſarius dixerat, *perpulchra dona*, *haud noſtris ſimilia*, quam Aegyptus produxerat a corporis bonis laudare non potuit, laudavit extrinſecus, ſcilicet ex loco & ceteris partibus: ut ex longinquitate regionis gratiam muneri praepararet. HIC SUNT TRES MINAE.] Hic vituperatio rurſus extrinſecus facta eſt ab opinione, ab exiſtimatione, † a proprii qualitate. Ubi totum ‡ donum * callide a Parmenone factum, uti primum ea, quae in corpore non placebat, primo promitteretur: poſt Eunuchus, qui utique erat pulcherrimus, quia adoleſcens Chaerea. Hic omnis laus a corpore, quod dixit:

19. HEM EUNUCHUM TIBI! QUAM LIBERALI FACIE, QUAM AETATE INTEGRA!] Haec quidem aetas naturalis eſt: & Eunuchus equidem naturae datur. Sed haec omnia perſonae ſunt attributa.

21. QUID TU AIS, GNATHO?] Hic †† exſultat Parmeno, quoniam pulcherrimum donum a meretrice jam probatum eſt. Et concludit ex eo, quod non audeat vituperare: & conticeſcant potius, quam ſatis laudent. Adjecit ab animi bonis laudem.

23. FAC PERICULUM, inquit, IN LITERIS, FAC IN PALAESTRA, IN MUSICA: QUAE LIBERUM SCIRE AEQUUM EST ADOLESCENTEM, SOLLERTEM DABO.] Artes & diſciplinas animi bona nos tradimus, & liberos adoleſcentes aequum eſt iſta cognoſcere. Sunt autem *literae*, *palaeſtra*, *muſica*. Et praecipua duo, *palaeſtra* vel *muſica*, alia corporis, alia animi ſcientia. De quibus & Plato de Republica loquitur, dicitque omnes cives in adoleſcentia his artibus operam debere tradere, ‡‡ ut omnia . . . . more adoleſcenti * robur ad virtutis indolem ſuſcitetur. Et hoc igitur contra militem eſt. Nam his rebus dicit Plato milites & viros fortes poſſe exiſtere meliores. Unde Achilles ab Homero inducitur, vir fortiſſimus ac arte doctiſſimus, ut reliqui qui in palaeſtra plurimum valent. Idcirco adjecit, *Quae liberum ſcire aequum eſt adoleſcentem, ſollertem dabo.* id eſt, peritiſſimum exhibebo.

26. EGO ILLUM EUNUCHUM.] Pulcherrimum Eunuchum quoniam negare non poteſt miles, detractionem reperit, quod in Eunucho ad turpitudinem libidinis pulchritudo verti poteſt. Et quoniam ſine Cerere & Libero friget Venus, dixit *hunc jam ſobrius Eunuchum ſi opus ſit.* Intelligitur autem quod conſequatur.

27. ATQUE HAEC QUI MISIT.] Memor eſt mandatorum. Nam quoniam dominus dixerat, *Munus noſtrum ornato verbis; quod poteris*, hoc ſupra factum eſt. Et quia adjecerat dominus, *Et iſtum aemulum, quod poteris, ab ea pellito:* nunc hoc exſequitur cum dicit, *Dominus meus neque pugnas narrat, neque cicatrices oſtentat ſuas.*

34. HERCLE NEMO POSSET.] *Iſtum enim ſer-*

vum

† *A proprii qualitate.* Mſ. uterque: *A pretii qualitate.*
‡ *Donum * callide.* In Mſſ. lacuna nulla.
†† *Exſultat.* Mſ. uterque: *Inſultat.*
‡‡ *Ut omnia.* Alter Mſ. *Ut omnia more adoleſcenti Robur ad virtutis indolem ſuſcitet.* Alter: *Ut omnia honore adoleſcentis Robur ad virtutis indolem ſuſcitetur.*

vum, quod malus ſit, nemo poſſet, inquit, *perpeti, ſi haberet tantum unde alium compararet*. ut oſtendatur dominus pauper. Haec propter malitiam, qui neque nudare ſe poſſet, ut alius compararetur.

44. Istuc quod dixti.] Colax paraſitus ſuum ubique implet officium. Nam cum leviter locutus miles fuiſſet, qui dixerat Parmenoni, *Domini ſimilis es*. continuo riſum ſibi commovet ex commemoratione illius dicti, quod *Rhodium adoleſcentulum* miles dixerat, ſeſe ridere coepiſſe.

48. Si Chremes huc.] Hic eſt Chremes frater puellae, quae a milite Thaidi donata eſt: hunc fratrem eſſe ejuſdem & meretricis ſuſpicatur. Hanc cauſam mandat ancillae, ut ſi venerit, maneat. Et vide, quemadmodum quae mandat tria praecepta ſunt, quae ſcilicet ſecundum gradus petitionis ad minora deſcendunt. Primo enim quod majus eſt petimus; hoc dixit *ut maneat:* deinde quod minus eſt, *Si commodum non eſt, ut redeat*. Tertio quod ultimum ex neceſſitate, *Si id non poterit, ad me deducito*. quae tria ſervabit ancilla.

51. Quid? quid aliud.] Expreſſit morem domo proficiſcentium. Ut in properatione mandare aliquid cupiamus: & in oblivionem veniat, poſt memoria repetatur.

ACT. III. SCENA III.

1. PROFECTO QUANTO.] Haec Scena ſuſpicionem habet adoleſcentis, quod ſibi meretrix inſidias praeparet, quo facilius ſe ad amorem poſſet adducere, unde ſic ad conjecturam argumenta ſumuntur, ac primo ipſa ſumma eſt: Profecto quanto magis magisque cogito, nimirum dabit haec Thais mihi magnum malum.] Deinde incipiunt argumenta a dictis, quo me arceſſiri juſſit. deinde a factis. *Quod cum veniſſem, cauſam, ut ibi manerem, repperit*. Rurſus a dictis, quod *ait, rem divinam feciſſe ſe, & rem ſeriam velle agere*. A factis. quod *ipſa accumbere mecum, mihi ſeſe dare, ſermonem quaerere*. Deinde a dictis, quod quaeſivit, *Quam pridem mihi mater & pater mortui eſſent. Rus Sunii ecquod nunc mihi ſit*. Haec a ſummo ad imum argumenta dicuntur, quorum quidem cauſae denudatio manifeſta eſt. Nam haec omnia fecit meretrix, non ut adoleſcentem in amorem poſſit inducere, ſed ut de puella quod quaerit, agnoſcat. haec omnia ex derivatione cauſae. Explicabimus ſingula. namque quaeſivit, *Rus Sunii ecquod:* quia ſupra in narratione dictum eſt, *abreptam puellam e Sunio*. Quaeſitum eſt *quam longe a mari*, propterea quod puella a praedonibus rapta eſt: deinde reliqua quae conſequuntur, aperte hanc indicant cauſam, de puella ſcilicet quod adjecit. *Ecqua inde parva periſſet ſoror? ecquis cum ea una? quid habuiſſet, cum periit?*

5. Rogat quis.] Si quis interroget, quid mihi cum meretrice ſit: reſpondebo, *Ne noram quidem*.

7. Rem divinam fecisse.] Hoc eſt, ſacrificium feciſſe. Rem seriam velle agere.] Et cum rem neceſſariam & gravem mecum loqui fingeret, ubi oratio deficit, & quod agat non haberet,

11. Huc evasit.] Eouſque conſcendit & exivit. Ut, [Virg. Aen. II. 458.]

Evado ad ſummi faſtigia culminis.

19. Eam sese intendit esse, ut est audacia.] Hanc ſeſe mihi objicit, & intendit, & probare cupit, *ut eſt audacia*.

20. Annos nata 'st sedecim.] Certus adoleſcens dixit annos ſororis ſuae: quod & nuper adoleſcens Phaedriae indicaverat, cum dixit, *anni ſedecim ſunt*. Et ita ut nos diximus, optimus ſenſus eſt, quod *annos nata ſedecim* ſit, *non major*. poſt inferatur: *Thais, quam ego ſum, maiuſcula eſt*.

25. O Capitulum!] Impetratura primum praebet obſequium, deinde mandata exequitur tria illa, quae ſupra dixit. Nam primum, *Thais maximo te orabat opere, ut cras redires*. At cum hoc nollet, offerre aliud: *At tu apud nos hic mane*. quod utique ordinem bene vertit. Poſt infert, *Si iſtuc ſatis certum eſt, te amabo, ut illac tranſeas, ubi illa eſt*.

ACT. III. SCENA IV.

1. HERI ALIQUOT.] Hic adoleſcens unus ex illis eſt, qui in Piraeeum convivium ſibi praepararunt. Cui praeparando praepoſitus Chaereas, qui in amorem pro Eunucho nunc ſuppoſitus, ad meretricis domum deductus eſt. Quaerit igitur hic adoleſcens convivii praepoſitum.

2. De symbolis.] De collationibus. Ut assamus.] Hoc eſt, cibos ſumeremus.

5. Quid conjectem.] Quid ſuſpicer.

7. Quisnam hinc.] Quoniam ſupra dixerat Chaerea, *Neſcivi Thaidem nobis vicinam*. Pergens e vicina domo meretricis exeuntem Chaeream videt, in habitu Eunuchi: idcirco dicit, *Quisnam hinc exit?*

Digitized by Google

ACT. III. SCENA V.

1. NUMQUID HIC EST?] Haec Scena allocutionem tenet exultantis & laetantis, quam brevi tempore amoris voluptatem compleverit. NUMQUID HIC EST?] Ita inquirere videtur adoleſcens, non tamquam metuat ne aliquis ſuperveniat, aut ut poſſit evadere; quam rem conſequenti verſu ſignificat; quippe cum dixit: *Jamne erumpere hoc licet mihi gaudium?* Sed quod ſequitur, repugnat: *Sed neminem hic curioſum intervenire nunc mihi, Qui me ſequatur: quoquo eam, interrogando obtundat.*

3. NUNC EST PROFECTO.] Modo eſt, inquit, omne tempus, *cum pati me poſſum necari.* Ideo ſcilicet, *ne gaudium meum aliqua turpitudine vita contaminet.*

5. SED NEMINEM HIC CURIOSUM.] Ad aetatem adoleſcentiae & animos eorum, qui in re venerea amoris ſui effectum, cum † tenuerunt * pertinet hoc, quod volunt indicare ſemper. Nam integrum & honeſtum gaudium magis ſilentio creſcit. Ut hoc apud Terentium eſt. *Sed ut tacita mecum gaudeam.* Apud Virgilium, [Aen. I. 506.]

Latonae tacitum pertentant gaudia pectus.

10. CHAEREA, QUID EST.] Ea omnia, quae adoleſcentem velle cognoverat, interrogata ſunt. Et tamquam non cito reſpondentem, rurſus: *Quid me aſpectas? Quid taces? O feſtus dies hominis!* Quid eſt, *Feſtus dies hominis?*

14. OBSECRO HERCLE UT ME.] Expreſſit morem laetantium, ut dixi, maxime eorum, qui rem veneream compleverunt. Ipſi enim magis cupiunt indicare.

15. NOSTIN' HANC.] Hinc eſt narratio, cum exordium a meretrice coepit. Virginem ei miſſam dono, dicit: ſimul & laudat, & de amore confitetur. Indicat etiam quod frater meretrici dare praeparaſſet Eunuchum. quod conſilium ſervi, quia ipſe pro Eunucho ad meretricem deductus ſit. Et ne ſtultum videretur adjecit cauſas, quas & ſupra poſuerat. Ut *viderem*, inquit, *audirem*, *eſſem una*, *cum qua cupiebam.*

27. TRADITUS SUM MULIERI.] Perſequitur quemadmodum ad effectum ſuae cupiditatis pervenerit.

29. SATIS TUTO TAMEN.] In amicos dictum.

33. ABDUCIT SECUM ANCILLAS.] Quod ipſa meretrix deſcendit ad coenam, quod paucae circa virginem remaneant. Eaedem novitiae puellae, ita ut & morem propter novitatem neſciant, & propter aetatem nihil valeant ſuſpicari.

35. VIRGO IN CONCLAVI.] *Conclave* dicimus locum, ‡ quem * multa patefaciunt.

36. JOVEM QUO PACTO DANAAE.] Haec pictura, inquit, erat in tabula, quomodo Jupiter Danaae imbrem aureum miſit, ſed in gremium.

38. QUIA CONSIMILEM LUSERAT.] Quia, inquit, Jupiter & ipſe propter amoris flammas converſus in imbrem aureum, ſeſe commutaverat ad fraudem, & *ſimilem luſum luſerat*, ut ego pro Eunucho ad virginem veneram.

39. IMPENDIO MAGIS.] Amplius ex hac re, quod Jupiter fecerat mihi gaudebat animus.

40. DEUM SESE IN HOMINEM CONVERTISSE.] Utique intelligimus Jovem veniſſe humana figura. Deinde *per impluvium*, *per alienas tegulas clanculum deſcendiſſe*, *fucum factum mulieri*, fraudem ſcilicet; ſunt enim cum fraude, quae fuco videntur infecta.

44. DUM HAEC MECUM REPUTO.] De Jovis facto cogito.

45. IT, LAVIT, REDIT.] Apta narrationi oratio eſt, ubi facta multa breviter explicantur. Sicuti ipſe in Phormione quaedam breviter explicat.

50. QUI ESSET STATUS.] Hoc eſt, quae forma, qui habitus in te erat, cum flabellum tantus aſinus contineres. †† Hic turpiter quidam legunt potius * quam tantum, ut ſit aſinum tantum. quod in Scena eſſe dictum, ob indignitatem Terentianae Comoediae, minime conveniebat. FLABELLUM TENERE TE.] Vehementer, inquit, vellem te videre, tantum aſinum flabellum tenentem.

51. OMNES PROruUNT SE.] Se foras ſimul proferunt.

53. EGO LIMIS SPECTO.] Quidam intelligunt, *limis* obliquis, quod limen cum ambulamus, itineri noſtro obliquum eſt. Alii intelligunt *limis oculis*, paululum tortis. Alii *limis*, conjunctis ad flabellum: ut Plautus dixit, [Poen. I. 2. 79.] *Numquam cum ea limavi caput*, id eſt, conjunxi.

55. PESSULUM OSTIO OBDO.] Id eſt, obduco.

58. TUM

† *Tenuerunt * pertinet.* In neutro MSſorum lacuna eſt.
‡ *Quem * multa patefaciunt.* Lego ex conjectura: *Quem oſtia multa patefaciunt.*
†† *Hic turpiter quidam legunt potius * quam tantum.* Reſtituo ope alterius MS. *Hic turpiter quidam legunt*, TENTUM, *potius quam* TANTUM, *ut ſit*, ASINUM TENTUM.

58. Tum pol ego ſs.] Si enim occaſionem iſtam praetermitterem, vere Eunuchus eſſem, quem me eſſe fingebam. Poſtea adoleſcens hortatur, ut pergat propter id, quod ſibi mandatum eſt. Deinde ut veſtem mutet, & hanc mutationem in domo patris metuit, vel propter fratrem, vel propter ipſum patrem. Exiit ut ad amici domum pergat; illic mutet, illic conſilium capiat, rurſus ad meretricem quemadmodum revertatur.

ACT. IV. SCENA I.

1. Ita me Di ament.] Haec Scena allocutionem ancillae tenet, quae conjecturali ſtatu argumenta colligit, militem cum meretrice litem parare. Ita prior propoſitio eſt, quod timere ſe dicit, ne ipſe inſanus hodie turbas faciat cum Thaide. Deinde incipit narratio: *Nam poſtquam iſte advenit Chremes adoleſcens, frater virginis.* Deinde in narratione argumenta praejaciuntur, quae veniant ad quaeſtionem; ideo adjecit, *continuo iraſci.* Deinde expurgat Thaidem: *Id faciebat*, inquit, *retinendi illius cauſa: quia illa, quae cupiebat De ſorore ejus indicare, ad eam rem tempus non erat.* Concludit quaeſtionem: *Miles vero putare ſibi adductum ante oculos aemulum.* Et quoniam in conjectura facta vel dicta ſunt, ex quibus ſuſpicio colligitur, facta ſic ponit: *Voluit facere contra huic aegre.* Deinde dicit; *Heus! inquit, puer, Pamphilam Arceſſe, ut delectet hic nos.* Memor eſt miles praeceptorum paraſiti, cui cum dixiſſet, *Purgon' me de iſthac Thaidi, Quod eam me amare ſuſpicatur?* Reſpondet militi: *Immo auge magis ſuſpicionem. Si laudabit haec illius formam: tu hujus contra.* Concluditur. Quod negat meretrix, ipſe perſeverat. *Inde ad jurgium*, inquit, hoc eſt, ad litem.

ACT. IV. SCENA II.

1. Dum rus eo.] Haec Scena quaeſtionem habet adoleſcentis, quod nimio amore multa officia non integra mente compleverit.

7. Ad ipſum veni divorticulum.] Ad ipſum locum, ex quo diverti ad villam deberet.

12. Extrema linea.] Quinque lineae eſſe dicuntur amoris: videre, accedere, conloqui, oſculari, concumbere. Veluti enim poſtremam diximus rem atque uſum, prior ſit poſtrema illa quam nos collocavimus: videre ſcilicet. Ergo ita concludit: *Si non tangendi eſt copia, nec videndi quidem erit?*

ACT. IV. SCENA III.

1. Ubi ego illum.] Haec Scena controverſiam tenet talem: Munera meretrici amator miſit, in his Eunuchum: qui commendatam virginem ſciſſa veſte laniavit, fugit. Reus eſt injuriarum, qui dona miſit. Hic primo qualitas, deinde conjectura, An hoc animo miſerat, ut injuriam faceret. Rurſus alia conjectura. An Eunuchus vitiaverit virginem, vel vitiare potuerit. Haec per verſus ſuos plenius explicabimus. Primo propoſitio ſit ſummae, per conqueſtionem. *Hoccine*, inquit, *tam audax facinus facere eſſe auſum?* Deinde quaſi teſtimonii genus adjicit: *Quin etiam inſuper ſcelus, poſtquam ludificatus eſt virginem, Veſtem omnem miſerae diſcidit.*

3. Ludificatus eſt.] Per ludum & jocum inriſit.

6. Ut ego unguibus facile.] In ejus oculos unguibus meis involem. Venefico.] Scelerato, malo.

7. Profecto abſente nobis.] Me abſente.

9. Ehem Phaedria.] Hinc incipit accuſatio. Deinde narratio: *Cum donis tuis.* Simul propoſitio: *Eunuchum quem dediſti nobis, quas turbas dedit! Virginem, quam herae miles dono dederat, vitiavit.*

11. Quas turbas dedit?] Id eſt, quantas ſeditiones fecit. Deinde negatio. *Temulenta es,* inquit, † quae ſtuto * obices adjungit.

15. Inſanis: qui iſtuc facere potuit Eunuchus?] Hic jam quaeſtiones ſunt & argumentum a defenſore, an veriſimile ſit Eunuchum adulterium facere potuiſſe. Sumſit argumentum ergo a perſona; ſed contra argumentum perſonae accuſatur: *Ego illum neſcio Qui fuit: hoc, quod fecit, res ipſa indicat.* Deinde ſupponit de ſummo ad imum: *Virgo ipſa lacrumat, neque, cum rogites quid ſit, audet dicere.* Deinde a teſtimonio: *Ille autem bonus vir nuſquam apparet.*

21. Viſe amabo.] Interponitur comica dictione. Num.] *Ne* hic ſignificat.

22. Tam infandum facinus.] Hoc eſt, tam infandum facinus non ſolum geſtum non vidi, ſed ne audivi quidem.

23. At pol ego amatorem.] Hic non credunt

† *Quae ſtuto * obices adjungit.* nulla in MSſ. lacuna, ſed lectio utrobique obſcura.

dunt virginem eſſe vitiatam, ſed Eunuchum incitatum ad vitiandam virginem, ut ei vellet facere, quod non poſſet implere. Ideo ait: *Eunuchos audieram maximos eſſe amatores mulierum, tametſi nihil poſſent.*

ACT. IV. SCENA IV.

1. EXI FORAS.] Haec Scena adhuc ſuperioris controverſiae vim tenet: quippe hoc confirmat, quod vitiata virgo eſt. quod utique diximus eſſe conjecturae, ut ex hoc concluderet, quod Phaedria injuriam amicae fecerit, cui talia miſerit dono. Cognoſcit Chaeream fratrem Phaedriae pro Eunucho ad meretricem mutata veſte veniſſe, & ſic vitiaſſe virginem.

2. MALE CONCILIATE.] Male emte. nam *concilium* nundinas dicimus.

6. DOMI NON OFFENDISSEM.] Domi non inveniſſem. ITA JAM ADORNARAT.] Veſte mutata ſe ad fugam praepararat. Ut ſupra diximus, ornamenta ponit ad utramque partem, & ad divitias, & ad miſeriam. Quomodo paraſito dictum, *quid iſtuc ornati eſt?*

14. NE COMPARANDUS IS.] Sic diſtinguendum, ut ſit ſenſus, *Ad illum, qui ad nos venit, hic Eunuchus ne comparandus quidem.*

16. VARIA VESTE EXORNATUS.] Eunuchi veſte utebantur verſicolore, ut multis coloribus texta fulgerent.

18. QUASI VERO PAULULUM.] Veſtis adjectio aliquid formae adjicit vel detrahit, non tamen novam efficit.

21. VIETUS, VETUS, VETERNOSUS.] Vietus † ac turpitudine oppreſſus. Ut Virgilius, [Georg. I. 124.]

Nec torpere gravi paſſus ſua regna veterno.

22. COLORE MUSTELLINO.] Nigro ſcilicet, qui color eſt in muſtelis, ſupra domorum tecta currentibus. Cognoſcitur deinde quod hic Eunuchus non venerit ad meretricis domum, ideo efficitur interrogatio a domino.

27. AGEDUM, HOC NUNC MIHI EXPEDI PRIMUM: ISTAM QUAM HABES, UNDE HABES, VESTEM?] Quam rem interrogatus narrat Eunuchus, veniſſe Chaeream, ſuam accepiſſe veſtem, hanc quam habet ſibi dediſſe. deinde cum Parmenone continuo egreſſum foras. Quare confirmata accuſantis concluſio efficitur.

36. JAM SATIS CREDIS SOBRIAM ESSE ME, ET NIHIL MENTITAM TIBI?] *Sobriam*, quia ſupra illi adoleſcens dixerat, *Temulenta es.* Adjungit enim terminationis ſummam.

37. JAM SATIS CERTUM EST, VIRGINEM VITIATAM ESSE?] Hic concluſionibus nihilominus pugnat adoleſcens, dicens Eunucho non eſſe credendum. AGE NUNC, BELLUA.] Illa narius; quae accuſabat a perſona, rem ad facta deducit. Convictus adoleſcens, etiam cum tacito interrogaſſet Eunuchum, ne vereatur injuriam feciſſe meretrici, monet ut quod dixerat, neget.

45. POSSUMNE HODIE EX TE.] Hoc eſt, producere & formare: quemadmodum formas reddunt illi, qui exculpunt gemmas.

49. ALIO PACTO HONESTE.] Quoniam, inquit, conſtat de injuria, nullo pacto me hinc liberare poſſum, niſi dum neganti Eunucho vehementer iraſcor. Haec autem ſecum loquitur.

50. ACTUM EST, SI TU ETIAM ME HIC NEBULO LUDIFICABERE.] Actum eſt, inquit, ſi etiam me tu inludis, *Nebulo*, hoc eſt, fraudator & peſſimus.

51. HANC TECHNAM.] Hanc fraudem.

53. SED NUNC, QUID.] Hic ſecum ancilla deliberat, an indicandum ſit dominae, *virginem eſſe vitiatam.* Quod brevi argumento percurritur. Primum ſic poſitum eſt, *Taceam, an vero dicam?* Suadet autem ut taceat, ab utili, *Tu pol, ſi ſapis, Quod ſcias neſcis, neque de Eunucho neque de vitio virginis.*

ACT. IV. SCENA V.

1. ATATI DATA.] Haec Scena adoleſcentis narrationem habet, quod ſit inluſus.

3. NEQUE MANU, NEQUE PES.] Impedita omnia ſunt vino, ut membra ſe ad actus ſuos explicare non poſſint.

6. VERBUM HERCLE HOC.] Hoc proverbium in aetate ſempiternum.

12. UBI ANTEVORTERIM.] Ubi ‡ ergo jam anteceſſerim.

ACT. IV. SCENA VI.

1. CREDO EQUIDEM.] Haec Scena repetit puellae accuſationem, quod noluerit meretrix pacta ſervare. verum anteponitur adoleſcens, qui adverſus militem poſſit obſiſtere, ne conturbata cum ſuam puellam duxerit cedat, ſed hanc audacter ſuam ſororem eſſe dicat.

6. TURBAM HANC.] Turbationem.

8. HAEC ATQUE EJUSMODI.] Commendat hic munus, cum maximas ſe injurias paſſam dicit.

10. QUID AIS?] Vehementer miratus adoleſcens, quod apud meretricem educta ſit ſoror:

† *Ac turpitudine.* Forte, *A turpitudine.*

‡ *Ergo jam.* Lego, *Ego eam.*

ror: quemadmodum dictum, *Ita, uti teque illaque dignum eſt.*

15. Abi tu, ciſtellam.] Soliti fuerant ſemper, quos exponebant, aliquid dare monumentorum pueris, ut ex his monumentis fieret poſtero tempore cognitio. Haec igitur monumenta petit, uti de ciſtella deferantur: quo facilius Chremes † interlocutua ſit, quod militem venire videat. ‡ Illa intercedit tamen, interrogans ubi ciſtella.

16. In riſco.] *Riſcum* ciſtellae genus de vimine factum, & tectum corio, intelligimus.

18. Apage ſis.] Hoc eſt, timidus ego? diſcede, non ſum.

25. Obſera oſtium.] *Serare* eſt claudere. Ita compoſitum *obſerare*. contrarium eſt vero, *reſerare*, quod eſt aperire.

30. In jus ducito.] Ad forum in judicium.

31. Adtolle pallium.] Quoniam Comoedia Athenienſes perſonas habet, idcirco *pallium* dixit. Sunt enim Comoediae quae *Togatae* dicuntur, quae perſonas Romanas habent.

32. Ipſi eſt opus patrono.] Hic, inquit, qui mihi defenſor paratur, ita timet, ut ei potius patronus adhibendus ſit.

ACT. IV. SCENA VII.

1. Hanccine ego.] Repetiturus, ut diximus, puellam, advenit miles extemplo; ſic enim ſupra etiam Thais ipſa dixerat. *Velle ſe illam mihi dare: Verum id vereri, ne, ubi acceperim; ſeſe relinquam.* Et alio loco; *Fidem habeat, ſe iri praepoſitum tibi Apud me.* Nunc vero cum de Chaerea pactum ſit ut praeponatur ille, & hodie introduxerit Chremetem, quem miles ſuſpicatur amatorem, dicit contra pactum eſſe hoc factum. unde iſtum credit repetiturum eſſe, quod dono dedit. Et vide Militis glorioſi ſtultitiam, quaſi aciem & praelium ante diſponit. Et eo conſenſum commodat paraſitus, quem Colacem in hac Comoedia intelleximus.

4. In medium huc agmen cum vecte. Manipulus furum.] *Manipuli* dicuntur in legione, certi & collecti milites; quemadmodum turma eſt, ita & manipulus. Et hic miles manipulum ſe habere dicit furum.

7. Quid ignave, peniculon'?] Intelligimus Sangam coquum cum peniculo egreſſum, ac propterea militem interrogare ‡‡ cum peniculum portet. Sed quoniam & familiae, & domini mores novit, perite reſpondit: *Egone? imperatoris virtutem noveram, & vim militum.*

10. Solus Sannio ſervat domi.] Aut abſolute dictum *ſervat domi*: aut, *ſervat ea quae domi ſunt.*

11. Ego poſt principia.] *Principia* dicuntur acies & frons prima exercitus. Ita *poſt principia*, eſt poſtrema aciei pars. Denique intelligens paraſitus, prudentem appellat militem, quod ſibi in periculoſo loco caverit.

22. Thais, primum mihi.] Hic propoſitio eſt pactorum: unde arguit, quod ſibi non ſint pacta ſervata. Deinde proponit, quemadmodum ſervata non ſint.

24. Quas mihi ante oculos coram amatorem adduxti tuum! Quid cum illo agas?] Scit amatorem ſuum non eſſe, & ideo omnia militi permittit, †† ut nullum faciat, quem credit amatorem.

26. Pamphilam ergo huc.] Quoniam meretrix dixit *liberi*, ideo *Pamphilam* nunc repetit.

27. Tu illam tangas?] Tandem excitatus Chremes intercedit, & furentis more verba non exprimit, quippe cum intercedat paraſitus, jam intelligens futurum jurgium, quod dicit, *Ha! quis ais? tace.*

30. Scin' tu, ut tibi res ſe?] Vis, inquit, ſcire, quemadmodum res illae ſint? Si aliquid hodie hic turbaveris aut litis feceris, perficiam ut verberibus diei, locique hujus, & mei ſemper memineris.

32. Miſeret tui me.] Paraſitus quantum poteſt, refregit audaciam Chremetis, & miſerere ſe dicit, quod talem inimicum militem faciat, cum repugnare non poſſit.

35. Eam dico eſſe liberam.] Hic jam reſpondetur militi repetenti puellam, & primum opponitur libertas, deinde quod *civis* eſt, tertio quod nobiliſſimi adoleſcentis *ſoror*: poſtremo edicitur militi, *ne vim faciat* in Thaidem.

39. Audin' tu? hic furti ſe alligat.] Dum hoc proponitur, furti tibi crimen intenditur.

44. Ut fortes decet milites.] Quoniam pro labore ſatis exactum eſt, viciſſim id agit, ut procuret milites.

45. Foci et domi.] Ad cibos ſcilicet praeparandos.

ACT.

† *Interlocutus.* Forte. *Inſtructus.*
‡ *Illa.* Quaenam illa? Lego, *Ancilla.*

‡‡ *Cum.* Lego, *Cur.*
†† *Ut nullum faciat.* Forte, *Ut tumultum faciat.*

Digitized by Google

ACT. V. SCENA I.

1. PERGIN'.] Et haec conjecturali modo accuſat. quippe conqueritur, an virgo vitiata ſit: denique argumenta colligit.

4. VIRGO CONSCISSA VESTE LACRUMANS OBTICET.] Satis plenum eſt. nam ſi injuria fuerat, facile loqueretur: nunc vero tacet, quae eſt pudoris amiſſio.

13. QUID AIS, SACRILEGA? ILLUCCINE.] Quaſi intendat crimen, quod neque cuſtodierit virginem. At illa praecepto ſe paruiſſe reſpondet, *Quid facerem? ita uti juſſi, ſoli credita eſt.*

16. OVEM LUPO COMMISISTI.] Praedam, inquit, praedatori dediſti. DISPUDET.] Valde ego hic & vehementer erubeſco.

17. SIC MIHI DATA ESSE VERBA.] Sic me eſſe deceptam. QUID ILLIC HOMINIS EST?] Hic intelligitur reverti Chaeream, adhuc Eunuchi veſte indutum, ſicuti poſt cognoſcitur, & ideo miraculum fit. *Era mea, tace obſecro, ſalvae ſumus.*

22. VIDE AMABO! SI NON, CUM ASPICIAS, OS IMPUDENS.] *Amabo* dixit, quod ſemper inter Poetas nulla ſignificatione eſt. Senſus autem talis: Vide impudentiam, vide aſpectum, quemadmodum incedit. *Os* ergo *impudens videtur, cum aſpicias* venire. Et quaſi aliquid meretrix dixerit, ita ſubjungit, *Non eſt*, quaſi, negas eſſe, quod dico? Et hoc ut confirmet adjungit, *Cur igitur tanta confidentia fretus incedis?*

ACT. V. SCENA II.

1. APUD ANTIPHONEM.] Haec Scena injuriarum actionem tenet. reum facit Chaeream meretrix injuriae. at ille ſe veniali ſtatu purgat dicens, Se quod fecerit amore feciſſe. At primo quidem loquitur, cur non mutata veſte nunc venit.

6. IN ANGIPORTUM QUODDAM.] *Angiportum* dicimus & anguſtum & † tortuoſum * nam anguis modo flectitur.

11. BONE VIR, DORE.] Fingit adhuc meretrix illum Eunuchum eſſe: uti ſic ſalutatum facilius tanquam ſubjectum & ſibi deditum invehi poſſit.

16. HANC METUI, NE.] Hanc, inquit, Pythiam timui, ne me reum apud te faceret.

17. EHO! PAULULUM, IMPUDENS! AN PAULUM HOC ESSE TIBI VIDETUR, VIRGINEM VITIARE CIVEM?] Hic jam intelligimus, quod non Eunuchum credat eſſe, cum quo loquitur meretrix. Verum adhuc latet, quis ille ſit. Ita quamvis ille convictus eſt de vitiata virgine, adhuc tanquam ſervus proponit ut dicat, *Conſervam eſſe credidi.*

24. PRAESERTIM CUM EX SERVUM.] Nihil eſt, inquit, quod metuam, ſi injuſte aut per injuriam aliquid fecero, *maxime cum hic ſervum tuum fateatur ſe eſſe.*

25. MISSA HAEC FACIAMUS.] Hic jam meretrix ſublata ſimulatione accuſat adoleſcentem injuriarum, dicens, quod non dignum factum adeo fecerit, etſi digna pati potuerit ipſa. Exprimit deinde quid incommodi ſibi evenerit ex vitiata virgine, quod non poſſit ſuis illam, uti decreverat, reddere, & maximum beneficium & perpetuam gratiam collocare.

33. AT NUNC DEHINC.] Defenſionem adoleſcens ſub promiſſione inchoat: dicit enim *aeternam ex hac re futuram gratiam.* Hoc enim intelligi vult, quod illam ſit ducturus uxorem. Denique adjecit:

34. SAEPE EX HUJUSMODI RE QUAPIAM, ET MALO PRINCIPIO, MAGNA FAMILIARITAS CONFLATA EST?] Frequenter, inquit, ex tali re aliqua & initio non bono, ad familiaritatem maximam concordiamque perventum eſt. HUJUSMODI RE QUAPIAM.] Comico loquendi ſtilo *quapiam*, aliquam intelligimus.

37. EQUIDEM POL IN EAM.] Intelligit meretrix quod ſibi ab adoleſcente dictum ſit, & ideo adjecit, hoc quidem accipio ex dictis tuis, quod vehementer deſidero.

38. UNUM HOC SCITO.] Hic illa defenſio, quam venialem ſupra diximus.

41. NON ADEO INHUMANO.] Quoniam meretrices ab amatoribus ſuis quaſi quaſdam exigant poenas, ideo ſe purgat, ut dicat, non tam inhumano ingenio ſe eſſe, ut amor quid ſit, ignoret.

45. NON AUSIM.] Quoniam Pythias dixerat, timendum eſſe dominae Chaeream, hoc eſt, ne quam vim pateretur, reſpondit ille, non audeo. ſcit enim fratris amicam eſſe.

50. TAMEN SI PATER.] Pendens haec oratio ſenſum plenum habet: tamen ſi voluerit pater. Sed continuo cum hoc intellexiſſet adoleſcens, reſpon-

† *Tortuoſum * nam.* In neutro MSſtorum lacuna. Forte exciderunt verba haec: *Quaſi* ANGUIPORTUM.

reſpondit. Quid? volet, scio: civis modo haec ſiet.] Apud Athenas dedecoris maximi erat, non civem ducere uxorem. Unde & in Andria Simo ita loquitur: *Adeon' eſt demens? ex peregrina?*

51. Paululum opperirier.] Exſpectare.

57. Immo percupio.] Cupit adoleſcens ut ingredi vellet domum, quoniam illic ea puella eſt, quam videre deſiderat. Sed hoc intellexit Pythias & propugnat dicens, *Quam tu rem factura, obſecro, es?*

60. Dabit hic aliquam pugnam.] Proprium verbum eſt, & familiare ad exprimendum ſemper, cum aliquid fieri dicitur. Ut, [Virg. Georg. III. 265.]

imbelles dant praelia cervi.

Et hic, *Dabit aliquam pugnam.*

62. Non pol credo.] Verbis talibus fidem non habeo, neque quod dicit, fieri credo, niſi fuerit factum.

66. Perii hercle.] Ex hoc exprimitur quod ſupra dixit, *immo percupio.* Viſo enim Chremete noto & nobili viro, vehementer erubeſcit, quod cum Eunuchi veſte ſit.

69. Idipſum? virgo!] Quidam intelligunt, confuſus es quaſi virgo: erubeſcis ex veſte, & confuſionem pateris, quod virgo patiatur, quam vitiaſti. Et rurſus eſt quaſi admonitio, ut & pudori non ſit, quod iſta veſte indutus eſt, ſiquidem vitiavit virginem. I prae, ſequor.] Antecede, ego te ſequar.

ACT. V. SCENA III.

1. Quid? quid venire.] Haec Scena conſilium quaerentis ancillae tenet, quemadmodum ſe poſſit ulciſci. Deinde admonitionem, ut Chremes cum nutrice ingrediatur.

4. Nihil promovès.] Expreſſit tardos gradus ancillae ambulantis. Motum, inquit, corporis video, ſed itineris nulla progreſſio eſt.

10. Vide ut otioſus.] Attende, inquit, ut ſecurus Parmeno ambulat, & otioſus.

11. Spero me habere.] Credo jam me repperiſſe conſilium, quemadmodum illum tormentis afficiam, & cruciem pro mea voluntate.

12. Iao intro.] Pergam intro ut cognoſcam, an puella cognoſcatur.

ACT. V. SCENA IV.

1. Reviſo, quidnam.] Haec Scena allocutionem tenet ſervi gloriantis, quod conſilio tantum beneficium dederit, uti amorem ei difficillimum explicaverit. cujus partes enumerat, *quod eum confecit ſine moleſtia, ſine ſumtu, ſine diſpendio.* Illud maxime providiſſe gloriatur, *ut adoleſcens meretricum ingenia moreſque cognoſceret; ut cum cognoviſſet, ſemper odiſſet.*

8. Puto eſſe palmarium.] Hoc eſt, quod ego arbitror mihi eſſe glorioſum, ibi palmam debere ſumi.

14. Ligurriunt.] Ut ſupra dixi, leviter cibos tangunt. cui contrarium *abligurrire*, quod ſignificat abſumere.

17. Quo pacto ex jure.] Expreſſit meretricum ſordes. ſiquidem praeter cetera & *jus* dixit *heſternum*, (quod ſignificat aquam pinguem) quod ab amatore tulerunt, aut domi fuerit ac remanſerit, quod foris coenaverint.

20. Ne impune in nos.] Ne ſine poena nobis injuriam feceris.

ACT. V. SCENA V.

1. Pro Deum fidem!] Dum progreditur Pythias, fingit adoleſcentem Chaeream intus captum, & pro moecho deprehenſum, quo facilius Parmeno terreatur.

4. Exempla.] *Exemplum* dicit gravem poenam, ſcilicet quae caeteris poſſit eſſe ad exemplum: nam alias dicit, *Uterque in te exempla edent.*

10. Scis iſtam civem.] Ut vitiatori crimen increſcat, dicit *virginem eſſe civem, & ejus fratrem* adoleſcentem *nobilem*, qui facile poſſit conſurgere. Praeterea dixit eſſe *violentiſſimum.*

15. Id, quod moechis ſolet.] Hinc intelligimus quaedam in moechos eſſe ſupplicia, vel ſpadari, vel aliud quidlibet ad crudelitatem ſive turpitudinem. Haec Pythias reticet.

18. Quis homo pro moecho.] Et ſupra iſto conſilio uſi ſunt, ut impunitatis ſpem ſibi in domo meretricis pollicerentur; ita & nunc arguit Parmeno, quod *pro moecho in domo* deprehenſus ſit *meretricia* adoleſcens.

20. Dico, edico.] Uti iracundiam vel meretrix, vel quilibet alius temperare poſſit, maluit qui ille adoleſcens ſit confiteri, ne propter nobilitatem in eum aliquid conſtituatur.

21. Ne quam in eum Thais.] Bene adjecit *Thais*, quae ejus fratrem habet amatorem.

22. Cur non ago.] Credit jam ſe non poſſe ſuccurrere. Verum quoniam Pythias mentitur, metuit ne ingreſſus Parmeno aliud inveniat, ideo obſiſtit & prohibet ne ingredi vellet, quod illi potius iraſcuntur, quod credunt ipſius conſilio cuncta perfecta.

25. Ecce autem video.] Supponit Deliberativae ſpeciem, utrum indicet domino an non; ut oportuit, celeri conſultatione quid faciendum eſſet elegit, dicens: neceſſitatem eſſe dicendi. Ita & honeſtum, & utile ſemper vincitur, ſi modo neceſſitas ſit, ob quam aliter quam cogitur, fieri non poteſt.

ACT. V. SCENA VI.

1. Ex meo propinquo.] Haec Scena narrationem continet, quemadmodum filius ejus in domo meretricis pro Eunucho captus. ſimul cum defenſione & adoleſcentis qui captus eſt, & ipſius qui narrat, ne videatur ipſe ſuis ad periculum conſiliis dominum impuliſſe. Ex meo propinquo.] Ex ſolo & vicino agro.

5. Quem praestolare?] Notandum quod hic per accuſativum protulit, *quem praeſtolare?* At vero Cicero [Catil. I. 9.] per dativum: *Qui tibi ad forum Aurelium praeſtolentur armati?*

9. Primum te arbitrari.] Antequam crimen vel admiſſum aliquod facinus narraret, prius voluit quod factum eſſet a ſe removere. *Ne me*, inquit, *ſpectes*, hoc eſt, ne de me eſſe credas. Sed hoc ſtulte factum, niſi crimen vel facinus dixiſſet, purgare non debuit perſonam ſuam. Ideo ſenex interrogat *quid factum ſit.* Et Parmeno, *Recte*, inquit. *Oportuit rem praenarraſſe me.* Hoc eſt, crimen quod eſt admiſſum prius oportuit dicere, & ſic adhiberi in omnibus purgationem.

12. Emit quendam Phaedria Eunuchum.] Cum Aethiopiſſam etiam, tamen de Eunucho tantum narrat, quia ipſe pertinet ad cauſam, & ne dominum in muneribus onerare videatur.

16. Hem! quid? amat? an scit jam.] Licet breviter ſupra Parmeno utrumque narraverit, vel ipſum † emiſſe * meretrici, vel Chaeream amare coepiſſe, tamen utriuſque calamitatis ſenſus, ſenex graviter indignatus conqueritur; *Scit jam ille, quid meretrix?* Sed ita non adoleſcenti crimen inſtituit, quod vir ſit; ſed quod *ſcit, quid meretrix ſiet.* An quia quodam aſtu & calliditate, mala haec mihi ingeminata ſunt, ut *aliud malum ex alio* naſceretur. Aliud enim malum computat Eunuchum; aliud quod minor filius coeperit amare meretricem.

18. Here, ne me spectes.] Narratio cauſae redit ad defenſionem ſuam, quam ſupra dimiſerat.

22. Hunc pro moecho.] Bene ita *pro moecho* dixit, quia in domo meretricis moechi crimen nullum eſt.

23. Et constrinxerunt.] Hoc eſt, vinculis alligarunt.

24. Audaciam meretricum.] Jam ſervus meretrices accuſare coeperat, & audaces dicere, ut eſinde a crimine ſuo per accuſationem avocet dominum. Numquid est aliud mali damnive.] *Mali* pertinet ad hunc, quod Chaerea pro moecho intus eſt deprehenſus & ligatus: *Damni* ad illud, quod eſt a Phaedria emtus * Eunuchus.

ACT. V. SCENA VII.

1. Numquam aedepol.] Haec Scena continet inſultationem, quod cum ingreſſus eſſet ſenex in domum Thaidis, quaſi timidus & ſollicitus de filii poena, invenerit eum indutum veſte Eunuchi. quod ſe Pythias per dolum feciſſe laudat, ut Parmeno deciperetur, ac metu territus domino indicaret, quod celare debuerat. Pulchre autem factum, quod metu quodam compulſus ſenex ingreſſus eſt in domum meretricis, ut filio ſubveniret; & ſic dum illic Chremes eſt, frater quoque vitiatae virginis adeſt, & Chaereae promiſſio ad nuptias completur.

11. Quid? illicone.] Accuſat Parmenonem ſtultitiae, primum quod credit ea, quae ſibi ab ancilla, & ‡‡ ab amata dicerentur. Deinde quod ea, quae celare debuerat, indicaverit domino.

12. An poenitebat.] An, inquit, te poenitebat ejus flagitii, quod factum eſſet ab ‡ adoleſcente * indicare patri & prodere, quo ejus facinus publicaretur.

14. Quid illi credis animi.] Qualem, inquit, credis adoleſcenti fuiſſe animum eo tempore, quo ſe viſum vidit a patre, quod Eunuchi veſte eſſet indutus?

17. Nos irridere, scelus.] *Tu ſcelus*, hoc eſt, ſceleratus. ſic enim res ipſa ponitur pro perſona. Ut Salluſtius in Jugurthino: †† *Ad hoc facinoroſorum circum ſe, tanquam ſtipatorum, catervas habebat.*

19. In diem isthuc.] Videlicet, quod mihi mini-

† *Emiſſe * meretrici.* Nulla in Mſſ. lacuna. In altero hinc uſque ad Heaut. Act. IV. deſunt omnia, ob exciſſa folia quatuor. ‡‡ *Ab amata.* Immo, *Ab amare.*

‡ *Adoleſcente * indicare.* Ita & eſt in Mſ. altero. Reſtituo ex conjectura: *An, inquit, te poenitebat ejus flagitii. quod factum eſſet ab adoleſcente, niſi eum etiam indicares & proderes, quo ejus facinus publicaretur?*

†† *Salluſtius in Jugurthino.* Immo Catil. 14.

minitatis ſupplicium adhuc imminet & impendet: at tu jam punieris.

20. Qui stultum adolescentem nobilitas.] Hoc eſt, peccatis notum omnibus reddis: eundem indicas.

21. Uterque in te exempla edent.] Adoleſcens qui nobilitatus eſt flagitiis, & pater cui hoc eſt indicatum.

ACT. V. SCENA VIII.

1. Quid nunc?] Inducitur in hac Scena miles Thraſo ad Thaidem reverti velle ut recipiatur, quoniam ſe intelligit excluſum eſſe. ejus autem poſterior vis eſt, quamquam hoc diſſuadet paraſitus. Sed quoniam Colax eſt, dat conſenſum.

3. Qui minus, quam Hercules.] Omphalen dicitur Hercules amaſſe vehementer, ita ut indutus muliebri habitu, opera quoque foeminea faceret, & habitum ſuum amicae eidem daret. Ergo miles, quoniam ſerviturum ſe eſſe meretrici dicere volebat, ne turpe videretur quod miles eſſet, & vir meretrici ſe ſubjiceret, exemplum ab Hercule ſuſcepit. Ita enim glorioſi faciunt ut peccent, & peccandi tamen ſe habere profiteantur exempla.

4. Commitigari videam sandalio caput!] *Sandalium* genus calciamenti eſt. Utinam tibi comminui & percuti videam caput, ut vere ſervire videaris. Hoc quidem paululum ſummiſſiore voce paraſitus dixit.

ACT. V. SCENA IX.

1. O Populares!] Exultationem haec Scena habet, quod Chaerea conſilium complere potuerit ſuum. Eſt ergo hic allocutio gaudentis. Laudat ergo Parmenonem, ſe, atque fortunam. Parmenonem quod conſilium dederit, † quod aggreſſus eſt fortunam, quae cuncta complevit. Mox ea quae iſtic acta ſunt narrat, & ſibi eſſe ſponſam, & illam cognitam civem: & meretricem tantum fratris eſſe Phaedriae, & militem excluſum. Idcirco Parmeno adjecit:

10. Fratris igitur Thais tota 'st?] Hoc cum miles audiſſet, vehementer in amoris flammas incenſus deliberat, quid facere debeat. Sumit conſilium, ut hos roget. Ac primum allocutio. Ruſus interponitur Phaedria, qui exultationem gaudii ſui exprimit, & de ſuis facultatibus gaudet: gratias agit patri, quod feſtive & jocunde interveniens cuncta compleverit.

19. De vostram fidem!] *Ingreſſus* Parmeno Phaedriae narravit univerſa, quae dixerat frater: ita cum fratrem continuo vidiſſet, nihil aliud dixit, quam gaudium & laetitiam ſe habere. Nam oſtendit ſe cuncta a Parmenone cognoviſſe.

21. Nihil est Thaide hac tua, frater, dignius, quod ametur.] Melius nihil quod amari poſſit.

23. Mihi Thaidem illam laudas?] Utique cum ſcias me amatorem, quodammodo ſupervacuum eſt mihi illam quod laudas. Perii! quanto minus spei.] Amorem etiam concitari manifeſtum eſt, & rurſus, ut hic Terentius dixit, deſperatione incendi. verum illa deſperationis quadam ſpe ducatur ‡ * quod pervenire poſſit amor, minus incenditur. Denique hoc miles, quoniam recipi ſe in partem ſperat, idcirco *quanto minus ſpei eſt*, inquit, *tanto magis amo.*

24. Perfice hoc precibus.] Hic perſuadet Parmenoni, ut, quocunque pacto hoc compleatur, ad meretricem poſſit admitti.

26. Siquid conlibuit, novi te] *Eiρωνεία* eſt: quidquid conlibitum eſt.

27. Quodvis donum, praemium.] *Novi te. ſi hoc effeceris, quod vis donum* praemio donaſſe, hoc, inquam, a me poſcito: id cum optaveris, accipies. Atque ultra merita ſunt *dona*, *praemium* vero eſt, quod quaſi ob meritum datur. Proprium enim verbum eſt, ut: optet praemium vir fortis, quod volet.

28. Si efficio hoc, postulo.] Varia diſtinctio: quidam enim ſic dicunt, ſic diſtinguunt. *Si efficio hoc*, ut poſtea ſubjungant, *Poſtulo, ut mihi tua domus, te praeſente, abſente, pateat.* Paraſitus nil aliud deſiderat praemii loco, niſi ut ſibi cibus ſuppeditari poſſit: & ſive praeſens miles, ſive abſens ſit. numquam vocatus, ſemper tamen ad coenam veniat.

30. Do fidem, futurum.] Jam fidem promitto, ſpondeo.

33. Scin' quam fretus?] Etſi praeſumis, inquit, de nobis, praedico, ut ſcias iſtam nos habere ſententiam. Quod ſi te in hac platea aliquando invenerimus, ita accipieris, ut numquam tibi ſubvenire poſſit iſta defenſio, quod *alium quaerebas*, aut *iter quod hac te habere dicas.*

F 2 36. Non

† *Quod aggreſſus eſt fortunam.* Lege & diſtingue; *Se, quod aggreſſus eſt; Fortunam, quae cuncta complevit.*

‡ * *Quod pervenire.* In Mſ. lacuna nulla. Locus corruptus. Forte legendum: *Verum illa deſperatio, ne quadam ſpe ducatur ejus, ad quod pervenire poſſit amor minus, magis incenditur.* Et mox pro *ſperat* legerim *deſperat.*

36. NON COGNOSCO VESTRUM.] Hoc quod reſpondiſti eſt *ſuperbum.* nam *veſtrum* eſſe non *cognoſce*, nec credo.

37. PRIUS AUDITE PAUCIS.] Hoc Deliberativae ſpecies eſt. Deliberat Phaedria an rivalem in partem meretricis recipiat. Eſt ergo principium ab [ira] collocatum, cum dixit, *ſi placuerit, facitote.*

39. PRINCIPIO EGO VOS AMBOS, &c.] In hoc principio rurſus Gnatho, quoniam ſcit odioſum militem interponi, ſe utilitatis cauſa id facere confitetur. Verum ne ſibi conſulere intelligatur tantum, cum utique alienus ſit qui cupiat perſuadere, adjecit:

41. VERUM SI ID VOBIS PRODEST, VOS NON FACERE, INSCITIA 'ST.] Exemplum deinde apponit ipſius ſententiae, per propoſitionem:

42. MILITEM EGO RIVALEM RECIPIENDUM CENSEO.] Primum hoc deliberativum eſt, ut qui ſuadet, aliquam ſententiam dicat: quemadmodum in Philippicis; [Forte, VIII. 11.] *Quare ita cenſeo.*

43. COGITA MODO. TU HERCLE.] Poſt ſententiae propoſitionem ſubnectit ea quae utilia ſunt Phaedriae, ut libenter capiat victum. Ipſum quidem non plurima dare, Thaidem contra plurima velle accipere.

47. NEC MAGIS EX USU TUO.] Hoc eſt, nec eſt aliquis qui magis ſit ex tua utilitate, quia *habet quod det, & largius nemo dat.* Sed ne incidat quaeſtio, forte datorem amare incipiat meretrix, ſubjunxit: *Fatuus eſt, inſulſus, tardus: ſtertit noctes & dies. Neque iſtum metuas, ne amet mulier: facile pellas, ubi velis.* Ad illa omni genere aptus eſt miles; vel ut dona det, vel ut facile contemni poſſit.

51. PRAETEREA HOC ETIAM.] Poſt ea, quae ſupra commoda narraverat, adjungit quod etiam ſibi maxime neceſſarium eſt, quod nemo melius accipiat, quam miles. *Accipit* autem paſcit. Virgilius, [Aen. III. 353.]

Illos porticibus rex accipiebat in amplis.

53. MIRUM, NI ILLOC HOMINE.] Sive quia *nemo melius accipiat, neque prolixius*, id eſt, abundantius. ſive quoniam multa dona meretrici donare poteſt. Ad quaecunque hic homo neceſſarius eſt.

54. UT ME IN VESTRUM GREGEM.] Etiam de ſe perſuadere voluit, ut non excludatur, ſed pariter cum his poſſit vivere, etiam horum auxilio.

55. DIU HOC JAM SAXUM.] Olim cum iſto milite laboro: quem ſilicem ob ſtultitiam appellavit, ut † quaſi [Virg. Aen. VI. 471.]

dura ſilex, aut ſtet Marpeſia cautes.

Ubicunque enim quaedam ſtupiditas, ſilici comparatur.

63. DIXIN' EGO IN HOC.] Quidam intelligunt hoc verſu de Terentio dici, qui & Comoediam ſcribit, ut is in ſe habeat *Atticam*, hoc eſt, Menandri *eloquentiam*, qui fuit Atticus. Quidam de milite, ut per *eironeian* dictum ſit, quaſi ad praeſentem, ut credat ſe eſſe laudatum. Dixin' ego quod miles habeat in ſe eloquentiam Atticorum? ſiquidem modo dixerat, *Numquam etiam fui uſquam, quin me omnes amarent plurimum.* Ita uſque ad extremum melius ſervata eſt militis glorioſi oratio.

64. NIHIL PRAETERMISSUM.] Omnia quae dixiſti invenimus in milite: an, omnia quae promiſimus tibi implebuntur, & nihil eſt, vel erit, praeter id quod diximus.

† *Quaſi.* Lege: *Quam ſi dura ſilex.*

Explicit Commentarius Eunuchi.

INCIPIT IN HEAUTONTIMORUMENON.

PROLOGUS.

OMNES hae Comoediae de Graeco tranſlatae ſunt, a Menandro quidem quatuor, duae ab Apollodoro. *Heautontimorumenos* Menandri eſt. cujus Prologus partitionem tenet, in qua docet, quid in quaeſtione ſit, id ipſum ne populus miraretur, diſſolvere.

1. NE CUI SIT VESTRUM MIRUM, CUR PARTES SENI POETA DEDERIT, QUAE SUNT ADOLESCENTIUM.] Duas partes proponit, unam quod

quod contra conſuetudinem Senex Prologus proceſſit in publicum: ſolet enim iſtud officium adoleſcentibus dari. Ergo quoniam contra conſuetudinem in Prologum perſona proceſſit Senex, idcirco hanc primam populo vult ſolvere quaeſtionem.

3. DEINDE, QUOD VENI, ELOQUAR.] Altera haec pars eſt. Simile autem mihi videtur huic eſſe principium Divinationis. [cap. I.] Namque & illic quod ſubito mutata voluntate ad accuſandum deſcenderat, mirum dixit videri, vel judicibus, vel circumſtantibus: ac propterea ſe primum id velle diſſolvere. *Si quis veſtrum, judices, aut eorum qui adſunt, forte miratur.* Vides hic verbum *noverit*, ſemper apponi: ita enim & hic dixit, *Ne cui ſit veſtrum mirum.* Hanc igitur partitionem ſolvit, uti dicat, *Cur partes ſeni Poëta dederit, quae ſunt adoleſcentium.* Quod primo propoſuerat, primo ſolvit. *Oratorem me eſſe voluit, non prologum. Veſtrum judicium fecit: me actorem dedit.* Quod autem dixit, *Quod veni, eloquar*, illud eſt: *Nam quod rumores diſtulerunt malivoli, Multas contaminaſſe Graecas, dum facit Paucas Latinas: id eſſe factum hic non negat.* Ergo ut propoſitio collocata eſt, ita etiam ſolutionis eſt ordo ſervatus. Sed nunc ad interpretationem ſuperiorum revertamur.

4. EX INTEGRA GRAECA, INTEGRAM COMOEDIAM SUM HODIE ACTURUS.] Quoniam ANDRIA ex duabus Comoediis videtur eſſe confecta, quippe illic & *Perinthia*, & *Andria* continentur: quod quidem criminis loco adverſarius dederat. Ideo hic *ex integra*, inquit, *Comoedia integram Comoediam acturus ſum.* ne videatur ab altero tacta, aut ipſe alteram tetigiſſe, ſed unam Comoediam & integram, ad Latinum ſermonem interpretatione mutaſſe. Denique ideo adjecit:

6. DUPLEX, QUAE EX ARGUMENTO FACTA EST SIMPLICI.] Ut ſimplex argumentum ſit, duplex Comoedia: dum & Latina eadem & Graeca eſt..

7. NOVAM ESSE OSTENDI.] Propterea, cum a Graeco tantum dicta eſt, & Latine nunc acta eſt. Nunc primum in ſcenam procedit, idcirco dicitur *nova*, & quae eſſet ſupra dixit, *Heautontimorumenon.*

8. ET CUJA GRAECA SIT, NI PARTEM MAXIMAM EXISTIMAREM SCIRE VESTRUM, ID DICEREM.] Duplex hic pronuntiatio eſt, *Qui ſcripſerit, Et cuja Graeca ſit, ni partem maximam Exiſtimarem ſcire, id.* ut poſt inferatur:

10. NUNC, QUAMOBREM HAS PARTES DIDICERIM, PAUCIS DABO.] Illud quod *ſupra poſitum* eſt, videtur adjectum. Nunc *redit ad partitionem* ſupra collatam, *cur partes adoleſcentium* ſenex ſumſerit.

11. ORATOREM ME ESSA VOLUIT, NON PROLOGUM.] Ut apud vos agerem cauſam potius, non officio fungerer Prologorum. Prologi enim, ſicuti jam dictum, aut argumentum narrant, aut Poëtae perſonam commendant, aut audientiam poſtulant: nunc autem ego apud vos acturus ſum cauſam, & defendam, ſi quod fuerit forte in Terentium ab adverſario, loco criminis intentatum. Ideo enim dixit, *Veſtrum judicium fecit: me actorem dedit. Sed hic actor tantum poterit a facundia, Quantum ille potuit cogitare commode, Qui orationem hanc ſcripſit, quam dicturus ſum.* Poëta inquit, *me actorem* eſſe voluit, qui tantum in facundia excellit, & praevalet ingenio. quantum & ego qui eandem Comoediam acturus ſum, in agendo praevaleo: ita *hic actor*, hoc eſt, ego, *tantum potero a facundia*, hoc eſt, non degenerabo ab eo qui cogitavit.

16. NAM QUOD RUMORES MALEVOLI.] Hic jam incipit cauſam dicere cur venerit, ſicut ſupra diximus, ut purget quaeſtiones ipſas, & objecta ab adverſariis ſolvat. *Malivoli* autem, quod dixit, vel numero plurali, ut *malivoli rumores* ipſi: vel ſingulari, ut ſit hujus malivoli, hoc eſt, Luſcii Lanvinii. DISTULERUNT.] Id eſt, in diverſum diſſeminarunt.

17. MULTAS CONTAMINASSE.] Hoc eſt, illud quod diximus, quando hic praelocutus eſt, ut diceret, *Ex integra Graeca, integram Comoediam ſum acturus hodie.* Ita & hic, hoc ſibi crimen dicit objectum, quod Terentius multas Graecas contaminaverit Comoediaa, dum paucas Latinas facit. Hoc autem crimen Terentius *non negat factum*, ſed *ſibi licere* demonſtrat, & licere ſcilicet per aliorum exempla. Quemadmodum Tullius dixit: [Divin. cap. 2.] *Adductus ſum, judices, † fide, miſericordia, multorum exemplo bonorum.* Et hic, *habet bonorum exemplum.*

19. FACTURUM AUTUMAT.] Facturum dicit & profitetur.

22. NAM QUOD MALIVOLUS VETUS DICIT.] Aliud crimen eſt, quod objectum nunc proponit. quoniam Luſcius Lanvinius dicit, Terentium non peritum artis Muſicae, ad Comoedias ſcribendas acceſſiſſe praeſumente potius ingenio amieotum, non ſuo.

25. ARBITRIUM VSATRUM, VEATRA EXISTIMATIO VALEBIT.] Hoc locutionis genus ſatis

† *Fide.* Lege: *Officio, fide.*

mirum eſt, cum dicit, de hac re vos judicare poteritis: an id quod objicitur nobis, verum ſit, ut Terentius non natura ſua fretus, neque ingenio, ſed amicorum potius, ad ſcribendas Comoedias acceſſerit. Eſt namque rumor, quod Terentius cum Scipione Africano familiariſſimus fuit, ſempet iſtas Comoedias cogitarit: hoc igitur Prologus nititur ſolvere. Et quoniam non eſt erubeſcendum, tali viro fuiſſe conjunctum, idcirco minus curat hoc crimen diſſolvere: dicit tantummodo, *Veſtrum judicium eſt, & veſtra exiſtimatio.*

26. Quare vos omnas oratos volo.] Hic jam ſequitur officium Prologi, ut benevolentiam petat: quae benevolentia & in adverſarios odium concitat. quod adjecit:

27. Na plus iniquum possit, quam aequum, oratio. Date crescandi copiam novarum harum, qui spactandi faciunt copiam sine vitiis.] Quoniam petitio generaliter fuerat collocata, uti novis Poëtis faverent auditores: adjecit novis, ſed qui ſine vitiis Comoedias dant: illis Luſcius Lanvinius novas Comoedias profert, ſed † cum vitio adjecit:

30. Ne illa pro se dictum existimat.] Et ne Luſcius Lanvinius etiam pro ſe petitum arbitretur.

31. Qui nuper fecit sarvo currenti in via decesse populum.] Proponit vitium quod admiſerit Poëta Luſcius Lanvinius: quippe cum omnis Comoedia aut errorem teneat ex amatoribus, aut injuriam meretricum, aut ſuppoſitionem filiorum, aut aliquid tale, quod ad moralitatem videtur eſſe conjunctum. Quod tale hic eſt, cum ſervus currit, cum populus decedit, quod domino inſano obediat ſervus: ne potius aliena a Comoediis ſint, aperte, ait, ac breviter ea, quae ſunt Comoediarum, explicemus. Omnis Comoedia aut amoris habet agnitionem, aut ſuppoſitionem amoris habet, ut ex Andria, quam quidem in agnitionem eſſe cognoſcimus: nam cognoſcitur Glycerium ‡ quia civis ſit. Suppoſitionem habet, ut apud Plautum qui eſt *Truculentus:* militi enim ſupponitur filius, ut exinde in meretricis affectum arctius & ſtrictius colligetur. Ergo cum videamus haec eſſe neceſſaria in Comoediis teneri, vehementer erravit Lanvinius, qui extra haec Comoediam inſtituit: & ſervum currere, populum per viam diſcedere, quod inſano ſerviat domino. Unde apertiſſimum vitium in Comoedia reprehendit Terentius.

36. Statariam agera ut liceat per silentium.] Quidam *ſtatariam* genus eſſe putant Comoediae: alii in quibus ſtantes, unde hanc *ſtatariam* nominant. Mihi enim videtur *ſtatariam agere ut liceat per ſilentium*, ideo dixiſſe, ut perpetuo & ſtabiliter agatur haec Comoedia, neque populi adverſis ſuffragiis foras pellatur. Ideo adjecit, *ut liceat per ſilentium*, & ſubjungit: *Ne ſemper ſervus current, iratus ſenex*, &c. *aſſidue agendi ſint mihi*, *Clamore ſummo cum labore maximo*, Haec autem, quae nunc nominantur, propria videntur eſſe perſonarum. nam ſervi officium eſt currere, ſenis iraſci: *paraſitus* autem *edax* eſt, *impudens ſycophanta*, *leno avarus* eſt. ergo ſunt haec propria ſermonis, quae neceſſe habeo ex neceſſitate perſonarum complere. Debetis mihi potius favere, quam adverſo ſuffragio conatus facere.

41. Mea causa causam hanc justam in animum inducite, ut aliqua pars laboris minuatur mihi.] Quantum ad eum qui Comoediam ſcribit, pertinet· potuit enim ſecundum morem ingenio univerſa complere. ergo quia haec pronuntiaturus ſum, neceſſe habeo ſilentium. Ideo, inquit, propter me hanc mihi operam exhibete, ut cum ſilentio attendatis.

46. In hac pura est oratio.] Quoniam, ſicut dixerat, laborioſas potius Comoedias ad ſe deferri, leves ad alium: ne praejudicium huic Comoediae feciſſe videretur, quod ipſe dicit illa aut exinde jam a ſuperiori populo judicare poſſet, adjecit, *In hac pura eſt oratio. experimini in utramque partem ingenium quid poſſit meum.* Non omnia aequalitas, modo utrumque poſſum: & levia perferre, & gravia complere. Ita ait *in utramque partem:* quoniam ſemper in aſperioribus comprobaſtis, nunc quoque levioribus noſſe debetis.

51. Ut adolescentuli vobis placere studeant potius, quam sibi.] Si mihi nunc honorem per ſilentium dederitis, facile eos adoleſcentes compelletis, *ut vobis placere potius velint*, *quam ſibi:* quoniam officium Prologorum adoleſcentes ſumunt, multa in Comoediis ipſi acturi ſunt, ita factum cum mihi ex hac actione eſſe cognoverint, facile ipſi laborem hunc capere poſſint, ut vobis placeant.

ACT. I. SCENA I.

1. Quamquam haec inter nos.] Haec Scena continet injuſtam accuſationem, quod gravis ſenex de ſe exigat poenas, defen-

† *Cum vitio.* Forte, *Convitio.*

‡ *Quia civis ſit.* Aut expreſſit Graecum ὅτι, aut ſcripſit, *cuja.* Prius placet. quia frequentius occurrit apud Noſtrum.

Digitized by Google

defenſionemque continet juſtam. memorat quippe, ita ſe meritum, ut ipſe de ſe exigat poenas. Quare qualitatis eſſe intelligimus ſtatus, & non tam eſſe accuſationem, quam objurgationem. Hujuſmodi etenim in auctoribus, qui non apud judicem controverſiam dicunt, vim debemus potius intelligere, quam controverſiam: non enim judices praeſunt. Sed quoniam talis eſt actio, ut videatur vim controverſiae continere, idcirco ſtatus hic eſt, & ſecundum iſtum cuncta dicuntur. Ergo in hac Scena ſtatus qualitatis eſt abſolutae, utrum juſte fecerit, vel faciat, quod de ſe ſenex exigat poenas. Quam rem docet juſte fieri, ex eo quod ſe meritum dicit, propterea quia ipſe filium ſuum, amantem adoleſcentum more, miſerit in militiam duram, ſaepius accuſando: inde ſibi juſte imponi has ipſas, quas implet, graviſſimas poenas. QUANQUAM HABC.] Chremes vicinus, cum conſpiceret ſenem, eundemque olim divitem, graviter laborare ac tota die in opere conſiſtere vehementer, accedit interrogans: & ut oportet apud ignotum, longa utitur oratione, ſimulque ſibi etiam quaeſtionem facit, & quaſi ipſe ſibi reſpondet. Quo pacto vim oſtendit ejus qui interrogat, cum ſit ignotus. Aliter enim ſenem in dolore poſitum, & calamitatibus preſſum ad loc[utionem †† edet fabulas] provocare non poſſet, niſi ſecum in ſe interrogans illud ita loqueretur, uti adjiceret quae ipſe reſpondere potuiſſet. Ac primo purgat perſonam: quamvis antea familiaritas nulla fuerit, audeat tamen hodie accedere, & eum alloqui, dicit ergo, quod nimius labor, quem ipſe de ſe exigat ille, qui ſenex & dives eſt, in ſe taciturnitatem eſſe non permiſerit, ſed potius compulerit ad interrogandum, etiamſi parva amicitia fuiſſet atque notitia, ex hoc quod vicinum agrum non longe ante mercatus eſt.

3. NEC REI SANE AMPLIUS.] Nec aliquid inter nos fuit rei, ex quo facilius jungeremur.

4. VEL VIRTUS TUA ME.] Quam honeſto verbo uſus: laborem & calamitatem virtutem potius ‡ nominavit *.

5. IN PAOPINQUA PARTE.] Vicinitas agrorum & domorum, quaſi quaedam pars amicitiae eſt.

6. AUUACTER MONEAM, ET FAMILIARITER.] *Audacter*, quod quaedam dicturus eſt, veluti accuſans: *Familiariter*, quod ita accedit, quaſi ex notitia praeterita.

7. QUOD MIHI VIDFRB, &c.] Ipſe partitionem ſuam perſequitur: nam propter aetatem ſic ſubjungit: *Annos ſexaginta natus es, Aut plus eo, ut conjicio. agrum in his regionibus Meliorem, neque pretii majoris, nemo habet. Meliorem* ad uſum refert: *pretii majoris*, ad opinionem populi de ipſo agro.

15. NUMQUAM TAM MANE, &c.] Hic eſt labor ille qui fit plurimus, quo cotidie † [in alio] labore conſtituitus, quod *aut fodere* invenitur, *aut aliquid facere.*

17. DENIQUE NULLUM REMITTIS.] *Nullum remittis*, ad illud pertinet quod dicit, *Numquam tam mane egredior, neque tam veſperi domum revertor.*

18. NEQUE TE RESPICIS.] Ad illud, vel quod ſenex eſt, vel quod dives.

20. AT ENIM DICES.] Optima, ut diximus, ratione, ipſe ſibi quaeſtionem facit, & utitur reſpondentis ratione, ut eum provocare poſſit ad loquendum, qui frequenter preſſus dolore conticeſcit. *Sed dices mihi*, inquit, *poenitet me, quantum hic operis fiat:* cui reſpondet, tamquam hoc ſibi propoſitum ſit: *Sed in opere faciendo quod conſumis, Si id conſumas in exercendis ſervis, plus agas.*

23. TANTUMNA FAT AB RE.] Bene tamquam alienum alloquitur Menedemus, ut illi & otium eſſe dicat, & tantum otium a rebus ſuis, *ut aliena cures, & ea, quae ad ſe nihil attinent?*

26. VEL ME MONARB HOC, VEL PERCONTARI.] *Monere*, ſi ſciam quod faciat: *percontari*, ſi neſcit.

27. RECTUM EST, EGO UT FACIAM.] Ad ſuperiora pertinet ſenſus, ut intelligi poſſit. *vel percontari puta ſi rectum eſt:* Ideo quaero ut faciam; ſi non eſt rectum, ut te deterream.

28. MIHI SIT USUS.] Mihi ſic expedit.

34. AUT CONSOLANDO, AUT CONSILIO, &c.] Apponit cauſas cur aliena incommoda queri videatur. Hoc enim quod interrogo proderit tibi *. [*Aut enim grande malum, & conſolatione te adjuvero, ſi ſubveniri poteſt.* RE ADJUVERO.] Ita boni amici ordinem cuſtodivit, ut crederet ſe aliquo modo prodeſſe *.

35. [HAC QUIUEM CAUSA, QUA DIXI TIBI.] *Quum Menedemus tantum illud poſuerat, uti diceret*, SCIRE HOC VIS? *ille continuo repudiaret ad cauſam uti diceret, Non rem ſcire cupio, ſed hac cauſa ſcire cupio, qua dixi tibi, ut aut conſolari te poſſim, aut conſilio, aut re adjuvare poſſim.*

41. [FILIUM EGO AUOLEACENTULUM HABEO.] *Hic narratio incipit, cur ſe ſenex puniat.*

44. [EST E CORINTHO HIC ADVENA ANUS PAUPERCOLA.] *Et haec narratio eſt ad perſonam declarandam ejus mulieris, quae puellam tulit illam, quae* Chre-

†† *Edet fabulas.* Ita diſerte in Mſ. Lego autem, *Et ad fabulas.*
‡ *Nominavit* *. In Mſ. lacuna nulla. ſed, QUOD EGO IN PROPINQUA.
† *In alio*, Immo, *In aliquo.*

Chremetis ſilia eſt. Quae nunc poſita narratio ad illam ſuperiorem conjungitur & adnectitur.]

47. COEPI NON HUMANITUS.] Hic jam ſe arguit, quod juſte de ſe exigat poenas: ſiquidem cum animadvertiſſet filium amare mulierem non humano modo, neque uti decuit adoleſcentuli animum, ſic tractavit, ſed aperta vi, & more patrum cotidie accuſavit. Subjungit deinde allocutionem, qua uſus eſt cum accuſaret filium:

54. EGO TE MEUM TANTISPER DICI VOLO, DUM, QUOD TE DIGNUM EST, FACIES.] Dici te filium meum tam diu volo, quam diu facis quod te dignum eſt. Sin autem non feceris, ego inveniam quod in te dignum ſit facere.

60. SIMUL ET REM, ET GLORIAM.] Ut uno tempore militiae labore proprio, & fortunas reperirem & dignitates.

62. SAEPE EADEM, ET GRAVITER.] His onerat cauſam ſuam, quod frequenter dixerit *& graviter*. Tandem adoleſcens victus diſceſſerit in militiam.

65. IN ASIAM AD REGEM MILITATUM.] Singula in pronuntiatione ſunt collocanda. Nam *in Aſiam*, quod dixit, intelligere debemus, in longinquum locum. *Ad regem* vero hoc eſt, quaſi ad ſervitutem. *In militiam*, ubi ſcilicet durus labor & periculum eſt.

66. CLAM ME EST PROFECTUS.] Hic curavit quod facile illi poterat opponi: Cur ergo non † cum eum videres proficiſci *. [CLAM ME.] MENSES TRES ABEST.] Hic dolorem ſuum exprimit, temporis longinquitate.

67. AMBO ACCUSANDI.] Nec dum tota expoſita eſt, idcirco aequalem partem accuſationis ſuae poſuit Chremes, quod dixit, *ambo accuſandi*. Quamquam inclinavit ut adoleſcentem defendere videatur, cum inquit, *etſi illud incoeptum* videtur eſſe *prudentis animi ſignum*, & non minus obſequentis. Hoc eſt enim quod dixit, *non inſtrenui*.

72. SOCCOS DETRAHUNT.] Dixi jam Comoedias iſtas eſſe palliatas: hoc eſt, ‡ ibi perſonae ſunt Graecae. Ideo ergo dixit, *ſoccos detrahunt*.

79. [SED GNATUM UNICUM, QUEM PARITER UTI ILLIS DECUIT, AUT ETIAM AMPLIUS, EUM EGO EJECI HINC INJUSTITIA MEA.] *Quem oportuit his rebus uti, ita uti ego utor, pari modo, aut vero amplius, quod illa aetas magis ad haec idonea ſit.*]

83. [MALO QUIDEM ME DIGNUM QUOVIS DEPUTEM, SI ID FACIAM.] *Si hoc faciam, utiutar ſolus bonis meis, quovis malo me arbitrer dignum.*]

84. [NAM USQUEDUM ILLE VITAM ILLAM COLET INOPEM.] *Quamdiu ille in militia poſitus habebit vitam illam ſine ope, patria carens propter injurias meas, tam diu de me illi dabo ſupplicium, ſic laborans & ſerviens.*]

89. CONRASI OMNIA.] Hoc eſt, collegi univerſa quae venderem.

90. OPERE FACIUNDO FACILE SUMTUM.] Servos univerſos produxit & vendidit, exceptis his qui ſuo opere ſuos ſumtus tolerare poſſent.

92. INSCRIPSI ILLICO AEDES.] Hoc eſt, aedes meas locavi.

94. HIC ME EXERCEO.] Non hic ad voluptatem poſitum *exerceo*, ſed ad laborem. quemadmodum Virgilius, [Aen. III. 182.]

nate Iliacis exercite fatis.

95. DECREVI TANTISPER ME.] Hoc enim judicavi me non tantam injuriam facere meo filio quem expuli, ſi & ipſe miſer ſim.

100. SI QUIS RECTE AUT COMMODE.] Supra accuſaverat utrumque, cum diceret, *ambo accuſandi*: modo utrumque defendit, quod hunc *ingenio* †† *levi* dicit, & *illum obſequentem*, ‡‡ ſi minus aliquid *recte & commode tractaret*. alterum nam hoc factum eſſe dicit, quod neuter ſe noverit.

101. [VERUM NEC.] *Hoc factum eſſe dicit, quod neuter alterum ſatis noverit.*]

102. UBI NON VERE VIVITUR.] Ubi non integre vita oſtenditur, ubi non nudatur, ut quis qualis ſit, agnoſci queat.

103. QUANTI PENDERES.] Quantum diligeres.

105. QUOD SI ESSET FACTUM, HOC NUMQUAM.] Si autem tu mores tuos, aut ille tibi qualis eſſet, oſtenderet, facile ad hoc calamitatis genus non perveniretis.

106. ITA RES EST.] Quoniam utrumque quodammodo accuſaverat Chremes, quod neuter ibi mores oſtendiſſet, omne crimen potius derivat ſenex, ac dicit, *fateor: peccatum a me maximum eſt*.

107. MENEDEME.] Ad perſonam. hoc ex illis

† *Cum eum vide et proficiſci* *. Forte addendum, *Ret'miſti*, vel ſimile quid. uti commode addidi ex Mſ. CLAM ME.

‡ *Hic.* Immo, *Ubi.*

†† *Levi.* Certe, *Leni.*

‡‡ *Si minus aliquid recte.* Ita edit. Pariſ. ſed Leidenſ. *Si aliquis.* Malim, *Si modo aliquis recte, aut commode tractaret.*

his quae ſupra promiſit, inveniet quid adſerat, ſcilicet conſolationem. ſiquidem dicit: *filium adfuturum hic confido propediem. Confido*, hoc eſt, fiduciam gero.

510. Dionysia hic sunt.] Optume ſactum ut poſt narratam calamitatem, cui quidem praeter conſolationem ſubvenire non poterat, tamen in eo quod ex ipſo auxilio eſſe potuiſſet, vult eum ad coenam vocare: quis dicit, *hodie Dionyſia ſunt*, quae ſunt ſacra Liberi patris apud Athenas.

119. Nihil opus fuit monitore.] Jam in domo inventus eſt ille, atque mire cupiebat illum vocare ad coenam. *monitore* ergo *opus*, inquit, *non fuit*, † nuncia illum in domo eſſe.

ACT. I. SCENA II.

1. NIhil adhuc.] Haec Scena habet Cliniae adoleſcentis ſuſpicionem, quod amica ſua ſe abſente corrupta eſt. Sumit igitur per conjecturam argumenta, quae ſuo loco plenius apertiuſque narrabimus. Ac primum quaſi quoddam argumentum, ſervum qui miſſus ſit non redire, cui jam multum temporis videatur aſſumtum. Unde efficitur ††. oratio a Clitiphone amico, cum dicit: *Nihil quod videaris eſſe ſolicitus, haudquaquam ceſſant*, hoc eſt, non diutiſſime tardant. Verum cum intus poſitum Cliniam allocutus eſſet, Clitipho egreditur, patrem proſpicit, ei commendat officium ſuum, ne videatur neſcio quem adoleſcentulum recepiſſe, ut merito hoc effeciſſe declaret. Sumit igitur exordium, quod commendat adoleſcentem ſibi olim jam fuiſſe cognitum, ac ſe coactum amicitia eum recepiſſe: ideo adjecit, *Nam mihi cum eo magna ex pueritia familiaritas.*

10. Voluptatem magnam.] Scit enim Chremes vehementer patrem eſſe ſollicitum. Quod audit ergo reverſum adoleſcentem, dicit ſibi natam magnam voluptatem. Denique hujus voluptatis cauſam in animo habens ſubjunxit:

11. Quam vellem Menedemum invitatum amplius, ut hanc laetitiam nec opinanti primus objicerem domi.] Uti non ſuſpicanti, amplius etiam quam ſperet, hanc laetitiam domi objiceret.

13. Cave faxis.] Cave facias, nec enim neceſſe eſt. Neſcit namque a patre filium deſiderari, ideo prohibet patrem ſuum aliquid facere, quo vindicetur adoleſcens reverſus.

16. Atque abitio.] Hoc eſt, diſceſſio.

18. Msaerum! quem minus.] Quoniam ille dixit, *miſerum eſſe* adoleſcentem; vel quod ipſe ſe adoleſcens miſerum putet; negat eſſe hic miſerum, ſiquidem omnis *habet*, *quae quidem in homine dicuntur bona*. Et ſubjungit:

21. Atque haec perinde sunt, ut illius animus est, qui ea possidet.] Atque haec talia ſunt, qualia animus illius eſt, qui haec tenet. Nam *qui ſcit uti* his omnibus, *bona* ſunt; *illi* vero, *qui non utitur recte*, utique *mala* ſunt. Simul & disjectionem collocavimus, & intellectum didicimus,

24. Ne quid in illum plus satis faxit pater.] Hoc amplius vereor, ne aliquid amplius habeat. quidquid ſatis eſt faciat pater, ideo injuſtum eſt patri oſtendere. Siquidem Poëta negat eſſe contemtum ‡ * eacus ad hunc laboret filius.

25. Ilebnei] Hoc utique intelligitur propterea dictum, quia ſcit Chremes animum Menedemi. Haec ne proderet repreſſit ſe, & reliqua verba contexuit, dicens hanc cauſam, quod in metu eſſe filium patri vehementer eſt utile.

26. Ut ut erat, mansum.] Qualiſcunque, inquit, fuit, tamen oportuit patrem ſuſtinere.

30. Nam parentum injuriae, &c.] Praeter hunc morem qui eſt innatus parentibus, hic *ferme paulo eſt tolerabilis, praebent exigue ſumtum & modice.*

35. Hoc scitum est.] Optima occaſione ſenex, dum aliorum mores & facta demonſtrat, occaſionem filii corrigendi reppertt, ut moneret. *Scitum eſt*, inquit, & perelegans *ex aliis periculum facere*, hoc eſt, tentamentum, quod tibi vehementer expediat.

38. Tu, ut tempus est diei.] *Tempus* non ſolum ſummum eſt, ſed & pars partis eſt; ſicuti hic poſuit, *diei tempus*, cum temporis dies eſſe videatur.

ACT. II. SCENA I.

1. QUam iniqui.] Remanſit ſolus Clitipho, & ſecum conqueritur de patris hortatione. Ordo eſt: *Quam iniqui ſunt judices patres in omnes adoleſcentes!*

2. Noa a puersa slico.] Qui arbitrantur juſtum eſſe in pueritis moribus ſenum naſci.

4. Ex sua libidine, &c.] Modum imponunt adoleſcentibus de moribus ſuis, quos nunc

habent

† Nuncia. Lego, Nuncient. †† Oratio, Editio Leidenſis, Conſolatio.
‡ * Eacus. Ml. Aeacus ad hunc filium laboret.

Digitized by Google

habent in ſenectute, non quos in adoleſcentia habuerunt.

5. Mihi si umquam filius.] Si aliquando mihi filius contingat. *Facili me utetur patre.] Id eſt, valde me utetur bono & facili patre.

6. Nam et cognoscendi, &c.] Facile, inquit, filio meo hanc facultatem dabo, ut univerſa ejus facta cognoſcam: tamen ſi peccarit, ignoſcam.

12. Cui quod respondeam.] Expreſſit inopiam: ſiquidem non ſolum dixit, cui quidem nihil habeo, verum ad reſpondendum verba deſunt.

13. Suarum rerum satagit.] Etſi is quoque de ſuis rebus plurimum cogitat.

15. Mea est potans.] Ad hoc poſitum, ut ex nobilitate plurimum audeat poſtulare. Procax a petendo dictum eſt; unde & *proci* dicuntur nuptiarum petitores. Sumtuosa. Ut & neceſſitatem ſibi petendi propter ſuos ſumtus faciat. * Nobilis. Ab omnibus nota.

16. Nam, nihil esse mihi, religio est.] Dicere me hoc non habere, maxima mihi religio eſt: Ut Virgilius, [Aen. II. 715.]

Relligio eſt patrum multos ſervata per annos.

ACT. II. SCENA II.

1. Si mihi secundae.] Hic illud eſt, quod ſupra diximus, quod per conjecturam Clinia credit, amicam ſe abſente corruptam. Ac primum argumentum fecit ex eo, quod miſſus ſervus nondum redit. Deinde proponit ipſam ſuſpicionem: *Sed vereor, ne me abſente hic corrupta ſit.* Adjungit & opiniones & argumenta a tempore, quod eſt *occaſio*: occaſionem autem hic intelligimus, quod abſens fuit ipſe. Deinde ponit *locum* Athenas, ubi magna hominum multitudo eſt & civium, variis moribus viventium. Adjungitur *aetas*, hoc eſt a perſona, & a tempore, quod adoleſcentula, ac propterea vario ingenio. Deinde addidit, *Mater*. Hoc nomen parum eſt; † nam adderetur *mala*. Sed ne rurſus ſuae voluntatis & judicii [*& mulier*,] ideo adjecit, *Cujus ſub imperio eſt: Cui nihil jam praeter precium dulce eſt.*

8. Pergin' istuc prius.] Perſeveras ante hoc quaſi certo judicio tenere, quam ſcias quid in vero ſit.

9. Si nihil mali esset.] Ad conſequentiam argumentum coepit ex eo, quod non redit miſſus ſervus. Certa mihi, inquit, ſuſpicio eſt, illam eſſe corruptam; *nam hic adeſſent.* Quando istuc erit?] Illud enim quod dixit, *Jam aderunt*, hoc amanti tardum eſt: ideo adjecit, *Quando iſtuc erit?*

ACT. II. SCENA III.

1. Ain' tu?] Haec Scena exſolvit illam ſuſpicionem, quam Clinia habuit. Et haec conjectura deinde rurſus habet aliam cauſam, quod amicam Clitiphonis adduxerit ſervus, ita ut in domo patris eſſe poſſit. Quae res an fieri poſſit, deliberationis vim tenet. Ita prior cauſa in controverſia eſt, ſecunda in Deliberativa: aut controverſia eſt ex conjectura. Ergo partibus tractabitur, hoc eſt, uti dicta & affectus, quod πάθος Graece dicunt, ſuggerant argumenta: ſicut ſuis locis explanabimus. Dum sermones caedimus.] *Caedere ſermones* dicitur, qui frequenter & plurimum loquitur.

2. Mulier tibi adest.] Quia ita locutio ſervi fuerat, ut diceret, *relictae mulieres*.

4. Minime mirum, adeo impeditae.] Mirandum non eſt quod impeditae ſunt mulieres, quae & *ancillarum gregem ducunt ſecum*, & plurima comportant.

5. Perii! unde illae sunt?] Creſcit error Cliniae, ut magis credat eſſe corruptam, quod *ancillas* habeat & *aurum*. Haec omnia meretricis, non illius mulieris ſunt. Sed adhuc ignorat adoleſcens.

7. Et vesperascit.] Hoc eſt, nox fit: a *veſpere* factum verbum eſt.

15. O Jupiter! ubinam est fides?] Nec dum ſoluta ſibi ſuſpicione quaerit adoleſcens ſe eſſe deſertum, ‡ [*& auferam potius*,] omiſſo amore amatoris ſui in meretricios mores eſſe delapſam.

17. Conlocupletasti.] Divitem feciſti.

19. Cujus nunc me pudet.] Patris me pudet & miſeret, qui frequenter harum mores dixit mihi, & fruſtra monuit.

24. Nam et vita 'st.] Prima propoſitione volens ſervus ſolvere errorem ſuſpicionis Cliniae dicit, *& vita eſt eadem amicae, & animus ille qui circa te fuit.* Verum meminiſſe debemus duas res eſſe propoſitas, ut & *vita eadem* probetur, & *idem animus*. Potuit enim in eadem muliere caſtitas perſeverare, ut eſſet eadem vita, non tamen idem animus: potuit namque oblivisci amatoris ſui, & non eum deſi-

† *Non adderetur.* Lego, *Niſi adderetur.*

‡ *Et auferam.* Lego, *Et Antiphilam.*

Digitized by Google

deſiderare; Ideo adjecit: *& animus te erga idem, ac fuit.*

28. Ne quid hujus rerum.] Quod nunciet ſervus anum periiſſe, *quae ei mater eſſe* dicebatur, ad cauſam minime pertinebat. Ideo adjecit: *Hoc primum tibi dico, ne aliquid harum rerum ignores.*

30. Alterae dum narrat.] Hic jam praemiſſio alterius narrationis effecta eſt. Nata eſt ſuſpicio ut quaereretur, quae ſit altera: cujus narrationem differt. prior enim eſt de amica Cliniae narratio.

34. Ubi ventum ad aedis.] Hic ergo breviter omnia argumenta, quae a ſummo ad imum ſunt, colligamus. Ac primum collocetur. Caſta eſt mulier, & eadem quae fuit ante, perſeverat: quod *anus proceſſit:* quod *oſtium aperuit:* quod *continuo ingreſſus eſt ſervus:* quod poſtquam ingreſſus, ſtatim *anus peſſulum* rurſus *foribus obdit:* quod *ad lanam redit:* quod *texentem telam ſtudioſe ipſam invenerit:* quod *mediocriter veſtitam;* quod *ſine auro:* quod *ita ornatam, quemadmodum ſibi ornatur:* quod *nulla mala re expolitam muliebri:* quod *capillus ab ea rejectus circum caput fuerat negligenter:* quod *cum ancilla ea texebat, pannis ipſa contexta.* Haec ſunt quae vitam probant. Rurſus ſubjungitur, an idem animus circa Cliniam perſeveret. Ideo interrogavit: *Quid ait, ubi me nominas?* Subjungit ille: *Ubi diximus rediſſe te, &c.* Ergo & hic conjectura eſt, an idem animus perſeveret. Probamus autem quod perſeveret ex eo, quod ubi te nominavimus, *Mulier telam deſerit continuo, & lacrumis opplet os totum ſibi: ut Facile ſcires, deſiderio id fieri tuo.* Completa igitur omni re, ad alteram narrationem neceſſario cito devolvitur, ut oſtendat quae illa altera ſit mulier, de qua ante dixerat.

70. Adducimus tuam.] Quo facilius blandiri adoleſcenti poſſit, [adjicit *Tuam.*]

73. [Haus!] non fit sine periculo.] Quoniam interrogatus ſervus, quo duceret Bacchidem, reſpondit, *ad patrem.* Quod aegre ferens adoleſcens, cum indignatione audacem ſervum pronunciavit: continuo ille reſpondit. *Facinus magnum & memorabile fieri numquam poſſe, ſine aliquo periculo.* Ita in hoc quoque periculum eſt, cum patre praeſente in domo futura ſit meretrix. Tamen ſtudet, ut nihilominus celari poſſit.

74. Hoc videi in mea vita] Scelus, quam aſtutus ad gloriam. Siquidem meo periculo, tu tibi comparare vis laudem.

75. Parum modo fugerit.] *In* quo negotio ſi te fefellerit aliqua conſilii *pars*, ego continuo perierim.

76. Quid illo facias?] Quid deinde facturus es? At enim.] Pendens oratio hac interceſſione efficitur adoleſcentis: qui non patitur eum ambagibus circuire. Ideo enim dicit, *Quid enim?*

77. Ita res est.] Hic nunc voluit ſervus quaſi quandam ſimilitudinem dare, ut ſic oſtenderet, quale ſit illud conſilium quod ipſe diſpoſuit. Sed quoniam ſimilitudo cum datur, quidam eſt in oratione circuitus, idcirco adjecit, *Quas, malum, mihi ambages narrare occipis?* Denique & alter adoleſcens hoc intellexit, unde adjecit:

78. Syre, verum hic dicit, mitte ista quaeso.] Scilicet externa & per ſimilitudinem tranſlata. unde admonuit eum quod dixit, *atque ad rem redi.*

79. Enimvero reticere nequeo: multimodis injuriosus, Clitipho, es.] Unde jam tacere non poſſum. Bene indignationem ſuam ſervus extulit, quo facilius ſibi adoleſcentem per ſuam iracundiam praepararet.

82. Haud stulte sapis.] Non ſtulte, inquit, ſapis, & cum ames, & potiri deſideres, & pecuniam dari, Interea tu nullum periculum velis ſuſtinere. Hoc autem ſtultitia eſt protinus *velle id, quod non poteſt contingere.*

84. Aut haec cum illis sunt.] Aut enim debent fructum & potiundi utilitatem cum periculo ſuſtinere: aut pariter & commoditas omittenda eſt, ſi periculum devitatur.

85. Harum duarum nunc.] De duabus illis propoſitis conditionibus aut periculum, aut fructum capiat, aut ſi periculum fugiat, utilitatem etiam pariter contemnat. Ex his, inquit, quamlibet conditionem eligat.

86. Scio hoc consilium.] Incitare adoleſcentem cupit, ne fruſtra operam perdiderit, quod meretricem adduxit, itaque oſtendit, tutum conſilium eſſe, quod ſuſcepit: *ut apud patrem amica ſit ſine metu:* & argentum, quod promiſſum eſt, inveniri poſſit.

90. Siquidem hoc fit.] Quam cito eſt motus adoleſcens, quando † utrumque eſt dixit praeparatum, & ut amica in domo patris ſine metu ſit, & argentum ei quod debitum eſt, reddi poſſit. Experiundo scies.] Ipſa actione expertus agnoſces.

96. Nihil satis firmi.] Nullam rationem video firmitatis in conſilio, ut debeam

† *Utrumque eſt dixit.* Lego, *Utrumque eſſe ſervus dixit.*

talem metum ſuſcipere, *ut apud patrem amica mea ſit.*

97. MANE. HABEO ALIUD.] Hoc irridens dicit, vult enim obvius ire meretrici, & dicere ut domum † revertatur. Aliter enim incitari adoleſcentis animus non poteſt, qui faſtidioſus coepit eſſe per copiam, niſi id quod cupit denegetur.

102. TUNE? QUID BONI.] Praeciſa haec oratio ordine tali: *Tune? quod boni eſt, fruare, dum licet.* Rurſus alia praeciſa: *Nam neſcias.* cujus ordo eſt; *Ejus ſit poteſtas, poſthac numquam.*

108. CONCALUIT.] Calore ſubito concitatus eſt.

113. QUASI ISTA MINOR.] In hoc conſilio magis mihi periculum propoſitum eſt, quam tibi.

114. NAM SI ALIQUID ADVERSI CONTIGERIT, TIBI VERBA SUNT PRAEPARATA: MIHI VERO VERBERA.] Unde hanc rem negligere omnino non poſſum.

118. IN EUM JAM RES REDIIT.] Intelligit Clinia, cum apud illum ſit hoſpes, neceſſitatem ſibi impoſitam, uti hoc quod ab eo petitur, negare poſſit, ut aſſimulet amicam ſuam eſſe meretricem.

123. IN TEMPORE AD EAM.] In occaſione. Ut [Virg. Aen. IV. 423.]

Sola viri molles aditus, & tempora noras.

124. QUENDAM OFFENDI MILITEM.] Haec fuit occaſio, quod voluit miſerum militem de negatione ſua, in amorem amplius ſuſcitare.

131. EVERSAS CERVICAS.] Quod jactantis & ſuperbi eſt penitus.

132. GEMITUS, SCREATUS.] Haec omnia adoleſcentuli faciunt, quotieſcunque videre, aut videri volunt ab his, quas deſiderant; ita ſub quodam metu, ut quaſi dum aliud neceſſitate conficiunt, ſic impleant voluntatem.

ACT. II. SCENA IV.

1. AEDEPOL, TE MEA.] Haec Scena comparationem continet earum mulierum quae amicae ſunt, ita ut uni ſerviant, & earum quae plurimis ſui corporis exhibent poteſtatem. Et ne videantur meretrices injuſtae, defenſio eſt, & quaſi forma quaedam hic controverſiae continetur. Res enim ſiunt meretricis, quum injuſtae ſunt amatoribus ſuis & adverſae, dum plurimum petant. Quam rem purgans meretrix, dicit ſe hoc quod faciunt facere neceſſitate, ne cum aetas abierit, & ſenectute extincta pulchritudo diſceſſerit, inopia maneat, niſi ante quaeſiverint lucrum, quo poſſint ſuſtentare decrepitam ac miſeram ſenectutem.

† *Revertatur.* Editio Leidenſis, *Revertantur.*

LAUDO, ET FORTUNATAM JUDICO.] Vehementer te beatam feliceṁque judico, cum id egiſti, ut mores tuae formae convenirent. Ut oportuit, jam defenſionem ſuam videtur meretrix exorſa. Siquidem ſcit quod oporteat fieri, & laudat eam quae cum pulchritudine tenet integram caſtitatem.

3. MINIMEQUE, ITA ME DI.] Etenim non valde miror, ſi cum his moribus & hac ſis pulchritudine, ne non ſit aliquis qui te diligat, & te ſibi petat.

4. NAM MIHI, QUALE.] Namque mores tuos mihi ſermonibus indicaſti.

5. ET CUM EGOMET.] Hic jam reparat accuſationis defenſionem, quae in ſe eſſe poſſit: dicitque merito, hujuſmodi mulieres, quae uni ſerviunt, hoc eſt, quae ſe ſeparant a vulgo, recte ſcilicet & bene facere. Nec minus mirabile eſſe, quod meretrices malae ſunt. Hoc enim dixit:

7. ET VOS ESSE ISTIUSMODI, ET NOS NON ESSE, HAUD MIRABILE EST.] Vobis enim cum ſit voluntas cum uno viro ſemper eſſe, debetis ſervare bonitatem: nos autem bonas eſſe non ſinunt hi, cum quibus rem habemus. Nam propter pulchritudinem noſtram amatores eſſe volunt, qui continuo mutant voluntatem, ſi fuerit forma mutata. Ergo niſi proſpectum ante fuerit, *deſertae* & cum inopia in ſenectute *vivimus.* Unde ſic purgatum, quod male audire potuiſſet, non juſte malas eſſe meretrices.

13. CUJUS MOS MAXIME EST.] Verum his moribus ſe ſociant vobis, qui habent hunc morem & ſimilem voluntatem.

15. UT NUMQUAM ULLA AMORI VESTRO INCIDERE POSSIT CALAMITAS.] Ut ſemper inter vos amor valeat, neque ſenectute aut ullo morbo diſcidium poſſit exiſtere.

16. NESCIO ALIAS: ME QUIDEM.] Quid agam vehementer ignoro: illud certum eſt, numquam meum me commodum ſine illius commodo comparaſſe.

18. ERGO, MEA ANTIPHILA.] Adoleſcens venientem amicam intuetur, & ſecum loquitur, quod ejus amore ſactum ſit, ut in patriam reverteretur.

19. NAM DUM ABS TE ABSUM, OMNES MIHI.] Cum enim abs te diſceſſi, univerſos labores leves arbitratus ſum, excepto hoc, quod te carebam.

21. HOCCINE ME MISERUM [NON LICERE MEO MODO INGENIO FRUI!] *Sibi bonum ingenium inquit puellae habere. mihi & non ſinit pater. Ita*] hoc ingenio bono amicae meo modo frui non licere

licere vehementer ingemiſco.

22. Diu etiam dubas dabit.] Diu etiam durus [adhuc] exiſtet.

ACT. III. SCENA I.

1. Lucescit hoc jam.] Notandum ex hac Comoedia, quod in nulla alia licet reperiri, ut biduum tempus in Comoedia ſit. Omnes enim uno die actus ſuos explicant, ex eo ipſo quo cuncta effici poſſunt, ut aut nuptiae celebrentur, aut cognitio fiat expoti, aut aliquid horum. at hic bidui rationem verſari intelligimus. Ergo dixit *Luciſcit hoc.* Habet haec Scena allocutionem, in qua oſtendit ſe properare, uti Menedemo nunciet filium rediſſe: quamquam hoc nolit adoleſcens, cum patris ſui neſciat voluntatem.

6. Cum illi nihil periculi.] Ut *celem tam inſperatum gaudium*, cum ipſi adoleſcenti nihil periculi ſit, ex eo quod indicatur.

11. Aut ego profecto.] Haec Scena perſuaſionem habet, quemadmodum pater filium ſuſcipiat, & falli ſe per ſervos ſinat. Neque tanta facilitate utatur, ne corruptis filius moribus vivat, ſi ſemel facilitatem erga ſe patris agnoſcat. Tenebit ergo diviſiones, ut omnis Deliberativa ab utili & honeſto ſimiliter fieri poſſit. quae omnia ſuo loco plenius explicabimus, ne tantum ea quae obſcura ſunt dicamus.

18. Nuntium adporto.] Bene generaliter in nuntio votum futurum eſſe promiſit, ut animus cupidus probari poſſit, cum non aliud ſuſpicatur, quam quod in deſiderio fuerat collocatum. Deinde, ſubjungit: *Num quidnam de gnato meo audiſti, Chreme?*

21. Valet.] Temperavit primo nuntium, ut creſceret gaudium. Nam primo *valet, atque vivit*, inquit, quod utique diverſum eſſe manifeſtum eſt. Nam *valemus* cum integra ſalute ſumus: *vivimus* cum ſpiritum ducimus. Ubinam est?] Parum credit gaudii, quod ſibi ſalus filii nuntiatur. Nunc de loco ⸸ quaeritur. Ipſe quippe qui ejus abſentiam dolere † videatur *.

22. Meus gnatus?] Cum iterum quod cupiebat ſenex audiſſet, tamquam parum credat, interrogationem repetit. Denique percuſſis omnibus cum confirmationem nuntii audiſſet, perſeverat gaudium: ideoque adjecit, *Duc me ad eum, obſecro.*

27. Num tu ei dixti, ut essem?] Num tu ei dixiſti, *quemadmodum nunc eſſem?*

28. Quam pessime in te.] Hic jam incipit ſuaſoria, illa quae animum patris componit, ut circa filium temperet lenitatem, aut largitatem nimiam, aut parcitatem. Utroque genere peccas, dum aut nimium largus es, ut ante nimium parcus. ex hoc, ut in unum malum ex diverſis moribus venias.

34. Primum, olim potius] Hoc tibi initium mali fuit, quod non filium permiſiſti ad mulierculam commeare. [Hoc crimen,] quod tunc paullo videbatur eſſe contenta, cum omnia grata eſſe potuerunt, quae filius faceret. At tu injuſtitia cum adoleſcentem tuis ſermonibus terruiſti, exinde illa coacta neceſſitate, ingratiis coepit victum ſibi quaerere.

39. Nunc cum sine magno intertrimento.] Unde modo ſine magno damno haberi non poteſt. *Intertrimenta* autem ſunt, quae intus terendo damna perficiunt.

40. Quidvis omae cupis.] Scio enim quodcunque deſideras dare.

41. Quam ea nunc instructa.] Verum ut poſſit intelligere, quemadmodum nunc illa meretrix inſtructa ſit adverſus filium tuum, & ad quam perniciem adjecta.

43. Onaratas veste, atque auro.] Parum dixerat, *ancillas decem*, quae res tantum in numero collocata videbatur: adjecit *oneratas veſte, atque auro*, ut pudori ſit ancillas tales ita veſtitas levi cibo paſcere, aut certe ſervili. Satrapes aiet.] Apud Babylonios ſatrâpae appellantur ditiſſimi, & ſatellites regum.

48. Pytissando modo mihi.] Quantum vini abſumſerit vide, dum pytiſſat. Proprie autem *pytiſſare* dicitur, quod guſtare, †† quaſi cum quadam probatione expuere. Denique adjecit. *Sic hoc, dicens; aſperum, Pater, hoc eſt; aliud lenius, ſodes, vide.*

51. Relevi dolia omnia.] *Linere* eſt contegere & operire: contrarium eſt *relevi*, id eſt, aperui.

52. Omnes sollicitos habui.] Hoc eſt, ebrios. Significat enim *ſollicitos*, id eſt, ſolo citatos, quod ebriis contingit, quibus non ſunt firma veſtigia, ſed motu corporis citi ſunt.

53. Quem assidue exedent?] Quem quotidie comedent, vel certe frequenter.

54. Ut me tuarum fortunarum.] In meo damno magis miſericordiam pro te paſſus ſum, & pro fortunis tuis.

55. Faciat quod lubet.] Indulgentiſſimus

G 3 pater,

⸸ *Quaeritur.* Editio Leidenſis, *Quaerit.*

† *Videatur* *. In MS. lacuna nulla. Forte exciderunt illa: Apud me domi.

†† *Quaſi.* Forte, *& quaſi.*

Digitized by Google

pater, & qui vehementiſſime filium deſiderabat, licet damna audiſſet, tamen omnia ſe dicit filio permittere velle, dummodo ipſum habeat in poteſtate.

57. Si certum est tibi.] Hic jam perſuadet, ut illud quod ſupra diximus, velit adoleſcentis animo veluti neſciens dare, cum artibus ſervi inductam pecuniam dat, & ad luxuriam miniſtrat. Denique ipſum conſilium ſuum, quod ſit, proponit: *Falli te ſinas technis per ſervum.* An fieri poſſit adjungit: *Subſenſi illos hoc queque agere.* Ex eo enim quod jam agunt & praeparant, fieri poteſt. Deinde ab utili adjunxit:

65. Et tibi perdere talentum hoc pacto satius est, quam illo minam.] Melius eſt velut inſciens plurimum perdas, quam ſciens minimum: cum ex hoc filius quod licentiam agnoverit, jam ei lubebit majora committere. Dein adjungit ab honeſto:

67. Nunc de pecunia agitur.] Oſtendit honeſtum, & utile declaravit. denique perſeverat circa id ipſum, ut dicat: *Cum enim intellexeris animum tuum, te prius vitam tuam proditurum, & omnem pecuniam, quam abs te filium dimittas:* vide *quam feneſtram* ad turpitudinem, ad luxuriam, *nequitiamque pateſeceris.* hoc eſt, quantam januam dederis, ‡‡ peccatorem perire.

77. Ipsum non poteris pati.] Statim tu interire bona, & filium vivere luxurioſe & malis operibus non patieris.

78. Ibit illico ad illud.] Sibi veluti remedium ſuſcipiet, † & abiturum ſe eſſe minitetur, maxime cum ſcit apud te ſe plurimum valere.

81. Videre verum, atque ita.] Videre mihi verum dicere, & ita quemadmodum res eſt.

82. Somnum oculis non vidi.] Somnum oculis meis non cepi, quaerens quemadmodum filium reddam.

93. Vicini nostri hic ambigunt de finibus.] Litem vicini habent de limitibus.

94. Me cepere arbitrum.] Me judicem eſſe voluerunt.

97. Itan' comparatam esse, &c.] Senſus hic eſt: Satis miror cur prudentius ſapit Chremes. An ita natura hominum comparata eſt, ut melius videant ea quae aliena ſunt, quam quae ſunt ſua? An hoc ideo fit, quia, dum nos in re noſtra ſumus, aut gaudio impedimur, aut aegritudine, animum occupatum ad prehendendas, vel reſpuendas res adhibere non poſſumus?

102. Dissolvi me otium.] Cito revertens ab eo ‡ quo erat Chremes, dicit ſe ex eo negotio ſolutum, & amico operam traditurum.

ACT. III. SCENA II.

1. Hac illac circumcursa.] Servus argentum deſiderans, quod dare meretrici poſſit, tamen hoc quod loquitur, non videtur domino praeſenti eſſe ſuſpectum. Quoniam enim ſupra dixerat ſervus, Syrum quaſi in Menedemum dolos tendere, uti argentum meretrici per ſallacias ††† quaereretur, ideo in ſenem generaliter dictum. Denique hoc ſuſpicatus Chremes, quod ſi in Menedemum, ita fiat, dixit: *Num me feſellit, hoſce id ſtruere?* fortaſſe *ille Cliniae ſervus tardus eſt*, ideo noſter Syrus hanc provinciam ſumſit, hoc eſt, iſtud officium ſuſcepit, ut ipſe quaerat argentum.

7. Te miror, Chreme.] Te valde miror mane vigilare, qui heri tantum biberis.

8. Nihil nimis.] Non multum.

10. Aquilae senectus.] Ajunt aquilam in ſenectute, quod ei roſtri ſuperior pars vetuſtate & incremento curvata foramen includat, ad cadavera accedere, & ſic ſanguinem in potum ſumere, & quodammodo bibendo vivere. Hoc igitur ait ſervus domino, quaſi bibendo totum tempus heſterna coena egerit, *viſa vero eſt quaſi aquilae ſenectus.*

12. Forma luculenta.] Non ſolum *commoda, & faceta mulier*, & ſpecioſa forma, †† ita enim ut olim ſeduci, nunc ſane bona. Hic intelligi datur, quod ſenex ſciat eandem ante fuiſſe caſtam, ante pauperem, nunc vero meretricio more viventem. Ideo adjecit ſervus, non quemadmodum antea bona, *ſed uti nunc* ſibi ipſi compararetur, *ſane bona.*

16. At quasi is non divitiis abundet.] Ex more inopiam male meritis adjecit.

18. Quid ego nesciam?] Ut facilius ſervum dominus incitare poſſet, quod cupiebat ſervo adjutorem eum eſſe, ad tendendam in Menedemum ſallaciam propter argentum, fingit ſe iraſci ſervo Cliniae, *Hominem*, inquit, *piſtrino dignum:* cui jungitur, *qui paſſus id fieri.* Callide

‡‡ *Peccatorem perire.* Reſtituo ex conjectura: *Quantam januam dederis peccatorum.* Tu rem perire, et ipsum, non poteris pati.

† *Et abiturum.* Lego, vel, *Ut abiturum.* cum edit. Leid. vel mox, *minitabitur.*

‡ *Quo erat.* Lego, *Quo ierat.* Et in edit. Leid. eſt, *iverat.*

††† *Quaereretur.* Editio Leidenſis, *Quaereret.*

†† *Ita enim ut olim ſeduci, nunc ſane bona.* Reſtituo: *Ita non ut olim, ſed uti nunc, ſane bona.*

lide ſervum, tamquam ignoret quid fieri debuiſſet, incuſat, ut majorem ſuſcipiat voluntatem. Qui fallendi dominum hunc ipſum cum [ab eo fallaciae argumenta collegerit, cupiat] denique ſibi hoc praeparans, ſic poſtea dixit, *Laudas, qui heros fallunt?*

26. In loco vero laudo.] Bene adjecit, ne perpetuam malefaciendi licentiam ſervis daret.

27. Quippe quia magnarum.] Nam quia fallunt tempore, maximum ſaepe remedium eſt, ne gravior aegritudo videatur.

30. Jocone an serio illa.] An conſilio iſthaec dicat, an joco, intelligere non poſſum: unum tantummodo intelligo, quod mihi ad hoc, quod diſpoſui, cumulat voluntatem.

32. Et nunc, quid exspectat.] Hic jamdum accuſat adoleſcentis ſervum, hortatur ſuum dominus, qui ipſe hos dolos tendat. Denique adjecit: *At te adjutare oportet adoleſcentuli cauſa.*

36. Facile aequidam facere possum, si jubes.] Peritiam ſuam circa hujuſmodi rem declaravit ſervus: ſed dixit, metuere domini voluntatem, & poſſe ſe facile, ſi ipſe voluerit imperare.

37. Calleo.] Peritus & doctus ſum.

39. Facito dum eadem haec.] Jam praeparat ſibi dominum: monetque ut meminerit, ſi quando haec omnia evenerint, ſicut humana ſunt omnia, uti & filius ejus poſſit iſta perficere.

42. Non usus veniet.] Non hoc continget, neque fieri poteſt.

43. Neque eo nunc dico.] Bene † purgat id, quas immiſerat ſuſpiciones, ne vero jam credat adoleſcentem filium pater talia vel facere vel cogitare. Dixitque ſe ſervum ex ſuſpicione iſta metuere, quod ejus aetas jam talis, uti, ſi neceſſitas ut Chremetem ita ducat & tractet, quemadmodum nunc ſenex videtur hortari.

46. De isthoc, cum usus.] Si quid tale contigerit, tunc videbimus, quod neceſſitas coget facere.

49. Nec quum malefacerem.] Niſi cum me ſenex adhortatur.

ACT. III. SCENA III.

1. Quid istuc.] *Haec Scena locum communem tenet in eum, qui hoſpitis ſui amicum corrumpat.* Pater tamen non ſicuti cur tamquam ‡ communi * at ita reſpondet filius tamquam negans, ut magis conjecturae cauſa ſit, quam communis locus. Verum patrem tamquam communem locum dicentem accipiamus. hoc primum generaliter cum invidia: deinde cum interrogatus eſſet, quidnam feciſſet, ille continuo non factum, ſed vere factum protulit, dicendo, *Vidine ego?* ut a probatione exordiretur, & poſt oſtenderet crimen, quod *manum* adoleſcens *in ſinum meretricis inſerebat.*

3. Acta haec res est.] Syrus ſervus credit ſenem inveniſſe filium amare meretricem, quae res antea per dolum celabatur: ideo vehementer metuit.

5. Istae quidem contumeliae.] Supra quidem *injuria* dixerat, verum adjecit *contumeliae ſunt.* Eſt enim *injuria*, †† quaſi cum violentia aliquid in corpus efficitur: *Contumelia* vero, cum praeter violationem corporis eſt, Et violatio opinionis, *ejus amicam ſubagitare*, Hoc eſt crimen quod ſupra poſuit. *Subagitare* autem, perfectionem ipſam libidinis intelligimus.

7. Vel heri in vino.] Hoc ex antecedentibus argumentum colligens dixit.

9. Novi ego amantium animos: advertunt graviter, quas non censeas.] Ita enim mos eſt amatoribus: ampliora ſuſpicantur, quam tu haud poteris ſuſpicari.

11. Esto: at certe.] Hic mandat pater, ut diſcedat a domo filius: aliter enim negat fieri poſſe, ut impudentia adoleſcentis comprimi poſſit. Dicit enim multa libidinem velle, eamque ſub cujuſque praeſentia ſe minus audere complere.

13. Ego de me facio.] Hoc eſt, ita ex me ſuſpicor: nam nemo eſt amicorum, apud quem univerſa velim exponere, atque narrare ea, quae occulta habeo. quippe aut in ſumma honeſtate amicus, & id quodcunque cogito, ejus dignitate deterreor, ne indicem: aut ipſa certe res, propter ſui turpitudinem, eam narrationem comprimit. Hoc eſt quod dicit, *ipſius facti pudet: Ne ineptus, ne protervus videar,*

ſi

† *Purgat id.* Lego, *Purgavit.*
‡ *Communi * at.* Mſ. *Communiat.*
†† *Quaſi cum.* Forte, *Cum quaſi,*

ſi cum eo loquar, qui habet maximam dignitatem.

24. VIN' TU HOMINI STULTO AUSCULTARE MIHI?] Quemadmodum in proverbio eſt: mihi ſi vis, ſtulto homini auſcultare licet, hoc eſt, obaudire.

28. ISTAS POST HAC COMPRIMITO.] Quoniam pater dixerat, *Vidi ego te manus modo meretrici huic in ſinum inſerere:* ideo ſervus ait, *Iſtas ergo manus comprimito tibi.*

30. CANSAN' VERO?] Subblanditur domino per obſequium ſervus, cum de adoleſcente quaſi quendam metum habere ſe dicit. Vide jam, inquit: qualis ſit, qualem futurum putas, *Niſi eum, quantum tibi facultatis numina concedunt, ſervas, mones, atque caſtigas?*

32. ATQUI NUNC, HERE.] Bene praeſens tempus in metu ponit, ut ille ſciat jam filium, neſcio quid, moliri.

33. MINUS, MINUSQUA.] Et hoc pulchre videtur adjectum, quo ſi qua in culpa inventus fuerit filius, continuo jam videatur ſervus eſſe purgatus, quod ejus imperium filius contemnat.

37. VERUM, UT ALIUD EX ALIO.] Hoc videtur obſcurum quidnam ſit, ſed ex his quae conſequuntur, manifeſtum fiet. Nam interrogatus a domino quid eſſet, reſpondit: *peſſima haec eſt meretrix.* Ita quod hic peſſime de meretrice pronunciatum eſt, ſupra contrario dictum, *commoda & faceta haec eſt meretrix* Ergo jure dictum, *aliud ex alio incidit.*

38. IMMO SI SCIAS.] Vidit dominum ſervus quaſi conſenſum commodaſſe, non quo verum indicium † de meretrice * ideo adjecit: *Vide, quod inceptet facinus.*

39. FUIT QUAEDAM ANUS.] Hoc conſilium dicit ſe ſervus adverſus Menedemum ſumſiſſe, quo poſſit pecuniam ab eo exprimere, quae meretrici daretur. Verum hoc conſilium in hoc provenit, ut proſit vehementer Clitiphoni. Namque fingit nunc Antiphilam, quae amica ſit Cliniae, apud meretricem ac quandam anum Corinthiam arrhabonis nomine collocatam: & nunc velle ad Menedemum pergere, ut ab eo pecuniam accipiat, quae data ſit pro puella: ut ſi eandem redimeret, maxima inde lucra poſſit accipere. Sed hoc diſplicet domino conſilium. Verum provenit ad adventum futurum. Nam cum cognita fuerit, quod filia ſit Chremetis, jam fiet neceſſarium, uti meretrici hoc ſine Chremete debeatur argentum.

42. ARRHABONI.] Pignori.

ACT. IV. SCENA I.

1. NISI ME ANIMUS.] Haec Scena tenet maximam controverſiam; quippe maritus dum gravidam videret uxorem, mandavit, ut puellam ſi peperiſſet, extingueret. Mater puellam peperit, & expoſuit. quae cum exponeretur, anulum dedit. Inventus eſt apud quandam puellam anulus; interrogatur unde ſit: illa reſpondit, ipſum eſſe cum quo eſſet expoſita. Hoc cum cognoviſſet ſenex, agnitam puellam quam extingui juſſerat, ream facit uxorem, quod adverſus edictum ſuum feciſſet. Hic primo venialis eſt ſtatus. Feci, ſed pietate feci. Ergo primo inter ſe loquuntur, an ipſe anulus ſit, cum quo expoſita ſit filia.

4. AT UT SATIS CONTEMPLATA.] Sed ut ſatis integre pleneque perſpexeris. nutrix mea.

8. MAGNO CUM CONATU.] Magno cum impetu unaquaeque pronunciat.

9. EHEM! MI VIR. Hinc exordium ſumtum, quod ab obſequio coepit, ut benevolentiam comparare poſſit. Deinde adjectum quod purgationis loco ponitur, quae res ad veniam pertinet, quod tamen adhuc principium ſit: *Primum hoc te oro, ne quid credas, me adverſus edictum tuum.* Denique ſic adjunctum ex perſona ſervi: *Neſcio quid peccati portet haec purgatio.* Finit principium: narratio ſupponitur: *Meminiſtin' me eſſe gravidam, & mihi te maxumopere dicere, Si puellam parerem, nolle tolli? &c.*

15. ERGO HERUS DAMNO AUCTUS.] Nove poſitum *auctus damno*, quod ei coheres puella venerit, quam dedit exponendam. Quia ſupra dixerat ſenex, *Suſtuliſti.* idcirco ait, *exponendam dedi*, quo minus videatur eſſe delictum. Hic jam immutatus vehementer ſenex, quod expoſita puella eſſet, & expoſita *adverſus edictum.* Ita cum impetum generalis accuſationis ſumſiſſet, ſtatim illa ad quaeſtionem deſcendit, & ſtatum apertiſſime collocavit venialem, cum dixit: *Si peccavi, mi Chremes, Inſciens feci.* Deinde ſupponitur plenior accuſatio: *Id quidem ego, & ſi tu neges, certum ſcio, Te imprudentem dicere, aut facere omnia.* Deinde poſt principium accuſationis, ‡ ſubjungitur omnia crimina, quae a ſummo ad imum dicuntur: *Tot peccata in hac re oſtendis.* Et proponit ſibi quaſi quandam quaeſtionem mulier, quae contra imperium mariti feciſſet, & dicit ſe hoc pietate & materno egiſſe animo.

23. SPEM VITAE.] Scilicet non oportuit ſimulare

† *De meretrice * ideo.* In Mſ. lacuna nulla.

‡ *Subjungitur.* Lego, vel *Subjungit*, vel, *Subjunguntur.*

Digitized by Google

mulate re ipſa, ſed verbis. Huic reſpondetur: *Quam bene abs te proſpectum eſt*, &c. Unde epilogorum loco adjunctum eſt, quantum incommodi conſecutum ſit.

29. Quid cum illis.] Senſus hic obſcuritatem habet, qui talis eſt. Expoſita tibi eſt filia, ſuſcepta ab ea, quae pudorem filiae tuae venderet: ſed tu cogitaſti ſatis eſſe, dummodo viveret. Ego nunc cogor eam ſuſcipere, ſed defendere ejus pudorem non poſſum. Quid cum illis agas.] Sibi dicit violata filia nullam eſſe poſſe vindictam.

31. Chreme, peccavi.] Hic jam deprecantis venia ſupponitur, cum dicit: Obsecro; quanto tuus animus, &c.] Quod tuus enim animus aetate major eſt pietate & clementia; ſtultitiae meae debet in tua juſtitia eſſe praeſidium: id eſt, aliquid defenſionis & auxilii.

34. Istuc factum ignoscam.] Hanc quidem veniam tibi dabo. Verum mea clementia multum ad peccata compelleris.

35. Sed istuc, quidquid.] Peremta controverſia ad originem res ducitur, facto a generali ad ſpeciale argumento.

37. Quum exponendam do.] Cum dediſſem puellam exponendam, *annulum de digito mihi detrabo, ut una cum puella exponeretur.* Et ſubjungit cauſam, *Si moreretur, ne aliena eſſe a noſtris bonis potuiſſet.* Neque enim liberos etiam mortuos, fas erat fraudari bonis.

46. Plus spei video.] Hoc ſervus cum gemitu dicit: ſiquidem fieri poteſt, ut cognoſcatur haec Antiphila, quod filia domini ſit. Quo facto vehementer metuit, ne incipiat Clinia amicam ſuam confiteri, & cognoſcat pater quod meretrix, amica Clitiphonis ſit. Denique ideo dicit, cum nomen dictum eſſet ejus, cui data eſſet puella ut exponeretur, *Mirum ni illa ſalva eſt, & ego perii.*

53. Non licet hominem.] Non licet nobis perpetuam gerere voluntatem, maxime cum res non permittat: ita mutamus cum tempore voluntatem.

ACT. IV. SCENA II.

1. Nisi me animus.] Servus hic vehementer aeſtuat, quod animadvertit fieri poſſe ut puella agnoſcatur: & ingemit quod ſibi multum infortunium adſuturum ſit. † Non longe.] Hoc eſt, haud multum.

2. In angustum oppido.] Tranſlatio facta eſt ab illo, cum periclitatur exercitus, in anguſtum coactus. Oppido, *valde* ſignificat.

5. Triumpho, si licet.] Summum gaudium eſt, ſi tutus ſine *vulnere* diſcedam: hoc eſt *latere tecto* & cuſtodito. Non ergo de argento cogitare debeo, quemadmodum id eripiam: ſed quemadmodum tutus ipſe diſcedam.

6. Bolum.] Praedam.

7. Quid comminiscar?] Quid argumenti capiam. Et eſt *comminiſcor*, invenio vel recordor, cujus ſimplex in uſu non eſt.

9. Quid, si hoc?] Cogitantis animo, quaſi dum multa deliberando quaerit, invenit quaedam, non placita repudiat. Poſt id quod ſit optimum, inveniſſe ſe dicit, ut ad ſe illud argumentum revocare poſſit, quod omiſerat.

ACT. IV. SCENA III.

1. Nulla jam mihi res.] Allocutio eſt Cliniae exultantis gaudio, quod ſua amica ſit cognita. Ita dicit mentem ſuam onetatam gaudio, *ut nulla rei poſſit intercedere, quae adferat aegritudinem. Aegritudinem* dixit, pro aegrimonia, id eſt, triſtitia vel infirmitate.

3. Dedo patri me.] Uti frugalitatem, id eſt parcitatem, quam in me voluit, compleam. quippe cum velit eam me habere uxorem, quae ſit honeſtis moribus, ſcilicet Chremetis filia. Unde non mea cauſa laetor, ſed potius ipſius puellae, quam diligo.

10. Da te mihi vicissim.] Id eſt, quemadmodum nunc ego verba tua audivi, ita *viciſſim te mihi da*; uti quod neceſſarium eſt facias, ne reſciſcat pater amicam filii ſui eſſe meretricem.

12. O Jupiter!] Per προσφώνησιν omiſſis vocibus ſervi, ſecum Clinia gaudet. Parum credit ſibi contigiſſe, quod efficitur in gaudio repentino, niſi aliquid procreatur.

15. Deorum vitam apti.] Πάρισον ſive παραβολὴ, quae ſunt ſpecies ὁμοιώσεως. ſe quaſi Deum eſſe aſſerit, ut in Andria: *Deorum vitam propterea eſſe ſempiternam arbitror.* Apti ſignificat *adepti*.

16. Videndum est, inquam.] Perſuadet ſervus Cliniae, uti ſecum ducat meretricem ad domum patris, ne ſi remanſerit in domo, facile ſenex filii amicam poſſit agnoſcere.

21. At enim isthoc.] Haec res mihi videtur eſſe vehementer contraria. nam quomodo rogabo patrem, ut mihi filiam det, ſi ſciat meam amicam eſſe meretricem?

H 23. Quin

† Non longe. *Hoc eſt, Haud multum.* Scripſit Eugraphius: Haud multum. *Hoc eſt, Non longe.*

23. Quin nolo mentiare.] Hoc ex conſilio dicit ſervus, uti non mentiatur, ſed continuo dicat, illam filiam Chremetis ſe uxorem velle, & eſſe hanc amicam Clitiphonis. Sic enim perſuaſurus eſt poſtea domino ſervus, tale repperiſſe ſe conſilium, uti a Menedemo filius petat pecuniam, quo quaſi dicat, ſe velle filiam Chremetis uxorem ducere, uti ad nuptias habeat neceſſaria. Et hoc credat ſenex propterea adoleſcentulum petere, quo per fallaciam dari poſſit: ita ut cum utrumque dixerit adoleſcens, per fallaciam dicere credatur.

27. Ut celet sensum vostrum.] Neſciens adoleſcens hoc conſilium adjecit. Et fortaſſe hoc velis, ut celet patrem Clitiphonis noſter ſenex, quod ipſius amica ſit meretrix.

31. Consilio palmam do.] Id eſt, maximam victoriam & gloriam mihi concedo, *ut verum dicendo ambos fallam*. Secundum hoc quod ſupra diximus, ut non credat ſenex noſter amicam filii ſui eſſe meretricem, etiamſi audierit. Quod fit per figuram διασυρμὸν, quae eſt elevatio, quando auditorem vera dicendo in errorem inducit.

35. At enim spem.] Si enim crediderit ſenex amicam filii ſui eſſe meretricem, filiam ſuam mihi non dabit.

38. Quid? malum!] Credis hoc me velle ſimulare. *Malum* autem interjectio nihil ſignificat, ſed exclamationis continet locum. Quomodo Cicero pro Scauro: *Quae, malum, eſt iſta ratio.*

41. Quid si nunc coelum ruat?] Stultus metus eſt de coeleſtibus metuere. Ergo ſtulte id in metu, & ſic ponis, quod fieri omnino non poteſt. Ut ſit argumentum ab impoſſibili.

42. Quasi ea potestas non sit.] Pulchre perſuadet ut faciat hoc quod monetur, cum dicit in poteſtate ejus futurum, quo velit tempore, ut ſe exſolvat.

ACT. IV. SCENA IV.

1. Satis, pol, proterve.] Satis aſpere.

4. Aut cum venturam.] Immo potius vero, me eſſe † venturam *.

6. Tergo poenas.] *Tergo*, id eſt, dorſo. Siquidem *tergum tergi* dorſum: *Tergus* vero *tergoris*, corium dicitur.

7. Satis scite promittit.] Id eſt, valde eleganter promiſſa tibi dabit, per utrique ‡ per . . . . intelligitur.

8. Dormiunt: ego pol.] Vult excitare eos, qui ſibi pecuniam promiſerunt, nec dederunt: uti fingat ſe evocatam eſſe a neſcio quo, & velle diſcedere. Itaque conſentiente ancilla fingit mendacium.

11. Curriculo percurre.] Propera & feſtina.

13. Verba his me.] Hoc eſt, me dicturam aliquid, unde decipiam illos.

15. Quin est paratum.] Intellexit ſervus callidus, quod idcirco ſe arceſſiri diceret, quod argentum quaereret. Et hac ratione ei pollicetur. Quin ego hic maneo.] Qui argentum dari poſſet, & nihilominus illud fieri, quod diſpoſitum eſt. Itaque & de tempore adjecit, *Atqui jam dabitur.*

17. Tua pompa.] Id eſt, nobilis comitatus, ſcilicet ancillae decem, & caeteri comites qui venerunt.

18. Egone? argentum cudo.] Quaeris cur te ad Cliniam tranſire volo? *argentum cudo:* id eſt, †† produco, *quod tibi dem. Cudo* proprie eſt compono vel tundo. unde *incus*, ubi tunditur ferrum.

19. Quam inludas?] Per accuſativum caſum hic dictum eſt. Virgilius, [Aen. II. 64.]

certantque illudere capto.

per dativum. Item ipſe: [Aen. IX. 634.]

virtutem illude ſuperbis.

24. Sumtum sibi levatum.] Cum diſceſſerit tanta ancillarum multitudo, dominus credet ſibi allevatum ſumtum; id eſt, impenſam. ſed neſcit ex ea re damnum ad ſe eſſe venturum, dum hac re maxime ab eo extorquebitur argentum.

26. Tu nescis.] Id age, ut neſciſſe videaris; & ille per ὑπερβολὴν, *mutum me dices.*

ACT. IV. SCENA V.

1. Ita me Di.] Diſcedentibus ancillis ſenex ingemiſcit, quod tanta ad Menedemum multitudo ventura ſit: quam & ipſe cum unam diem ſuſtineret, magno ſe dixit affectum damno. Nam & domina pytiſſando, id eſt, leviter guſtando & ſpuendo, multum vini abſumit, & reliqua familia. Siquidem per χαρακτηρισμὸν, id eſt, futurae rei deſcriptionem, argumenta-

† *Venturam* *. Mſ. alter: *Venturam*. Et Constituero. Tum lacera quaedam ſunt. Ab altero Mſ. abeſt haec Nota.

‡ *Per* * *intelligitur.* Haec abſunt a Mſſtorum uno. in altero diſciſſa ſunt.

†† *Produco.* Forte, *Procudo.*

Digitized by Google

mentatur quid ſit conſequens : videlicet filii diſceſſio. & eſt ἠθοποιΐα, quae fit quando loquentem introducimus quamlibet perſonam.

5. Magno desiderio fuit.] Tantum deſiderium filii abſentis pater habuit, ut primis diebus damna a meretrice non ſentiat.

11. Videre egisse.] De eo quod tecum locutus ſum, videris jam aliquid feciſſe. Nam ſupra ait, *Huic noſtro tradita eſt provincia.*

12. Dictum ac factum.] Hoc eſt, cum dixiſſes, factum continuo reddidi.

...bi caput demulceam.] Quod ſolet ...ii placent, ut manus per caput tractu ...uaſi quaedam videatur eſſe laudatio.

...oriare evenisse?] Hoc tibi pro vo... contigiſſe gloriaris?

...oi Clitiphonis.] Hoc eſt, illud con... quod ſupra ſignificatum eſt, ut veritas ...ilominus implicare poſſit errorem. quip... dicit Clinia patri *Clitiphonis amicam eſſe* hoc dum indicat ſervus, nihilominus ... filii ſui amicam meretricem eſſe non

...t quidem jubebit posci.] Et volet ut ...am pater ſuus poſtulet. quam rem cum ...ellexiſſet, cum ſimulata videretur, re... ille, uti argentum filio dari poſſit ad neceſſarium.

...eque desponneo.] Id eſt, non promitto : unde *ſponſa* dicitur. Nam & ſponſio & dos a patre puellae dabatur.

34. Non mea est simulatio.] Boni & ſapientis viri hic ſenſus eſt, ut numquam audeat, quod numquam ſit facturus, polliceri.

35. Ita tu isthaec.] Ita igitur haec efficito, ut ſine mea perſona haec compleas.

42. Quod tibi dixi de argento.] Quod ſupra nos diximus, ut eventus impleret conſilium, hic nunc conficit : ſiquidem poſtea puella cognita eſt, pro qua jam debitor Chremes factus eſt, cum conſtet eam arrhabonis nomine apud meretricem collocatam.

45. Num mihi datum?] Sane dominus hac reſponſione uti poſſet, ut non redderet argentum. Sed ſervus callidus occurrit. non potes dicere, iſtud non te accepiſſe, neque juſſiſſe, neque invito filiam oppignorare potuiſſe.

48. Summum jus.] Id enim quod datum eſt, utique reddendum eſt. Sed jure cautum eſt, ut filia quidquid acceperit, vel filiae nomine datum fuerit, quae in familia eſt, non recte datum videatur. *Itaque aequitas eſt, ut debitum ſolvi debeat; jus eſt ut ſic datum reddatur.* Sed ille renititur a cauſa quod non debeat, & ſit controverſia ex negotio. Summum jus.] Vulgo dicitur, *Qui plus poteſt, pejus facit.*

50. Omnes te in lauta.] Hoc a perſona perſuadet, potius reddere quam negare.

ACT. IV. SCENA VI.

1. Nulla est tam facilis.] Nunc adoleſcens Clitipho redit, graviter ferens, quod ab amica ſit excluſus.

2. Quam invitus facias.] Etiamſi facilis ſit, ex animo facientis, habet maximam difficultatem.

10. Protervitas.] Aſperitas vel ſuperbia.

12. Ex te prius audisse.] Gaudeo quod iſtuc ex te prius audivi, unde me laceſſiſti, antequam tibi argentum dedi, quod daturus fui.

14. Quid igitur dicam?] Quid enim poſſum tibi dicere, cum *mihi amicam adduxeris, quam non liceat tangere?* Bene [cito] longe factus eſt adoleſcens † ab injuria, poſtquam comperit argentum jam paratum.

21. Deamo te.] Id eſt, valde amo.

22. Qua causa id fiat.] Qua cauſa fiat, noli quaerere, tantum obtempera & obſequere.

23. Cave quidquam admiratus.] Id vide ne prae nimio gaudio admireris, id tibi patrem praecipere : ſed quaſi neſcius ſuſpicionem ejus a te dolo amove.

24. Loquitor paulula.] Ne ex ſermonibus tuis naſcatur ulla ſuſpicio.

ACT. IV. SCENA VII.

1. Dixi pleraque omnia.] Supra diximus in Andria *omnia* abundare, & *pleraque* ſignificationem ſuam propriam continere.

4. Sequere me.] Poſteaquam argentum traditum eſt, continuo hunc adoleſcentem vocat ſervus, ne aliquid aut ex admiratione, aut locutione ſuſpicionis pater poſſit accipere.

6. Nam nihil est, illic.] Pulchre adjectum, ut omnino ſuſpicio tolleretur, non eſſe amicam Clitiphonis : ſiquidem non diu illic moraturus eſt.

7. Minas quidem decem.] Conſuetudo pa-

H 2 tris

† *Ab injuria.* Forte, *Ab iracundia.*

Digitized by Google

tris ſemper eſt, ut de damnis cogitet, tametſi filius det.

8. QUAS PRO HORTAMENTIS.] Hoc eſt, nutrimentis. *Hortatores* enim dicuntur, qui equos nutriunt. Denique alia *hortamentis*, alia *ornamentis* contulit.

10. PORRO HAEC TALENTA.] *Talentum* genus eſt ponderis, quod habet in ſe LXII. aut LXX. libras.

11. QUAM MULTA JUSTA, INJUSTA.] Siquidem nunc relictis omnibus rebus, quaerendus mihi eſt aliquis, cui meo labore inventa dare poſſim, ut filiam meam ducat uxorem.

ACT. IV. SCENA VIII.

1. MULTO OMNIUM.] Scena haec actionem tenet: quippe Menedemus gaudet plurimum, quod filium videt & integris moribus, & uxorem eam velle ducere, quae honeſtiſſimi viri filia ſit, & quod dixit, *quum te intelligo reſipiſſe*, quaſi hoc neſciat, quod eadem puella ſit quam amaverat, quae nunc filia ſit Chremetis: aut diſſimulat, quod quaſi a meretrice animum filii ad nuptias tranſtulerit: aut errat ex dolis ſervi. Credit Chremes interpellatum Menedemum eſſe a filio, non vere ut uxorem duceret, ſed ut nuptiarum gratia argentum a patre ſuſciperet.

4. SERVA, QUOD IN TE EST.] Petens nuptias filio ſuo, poſteritatem reſpicit totam.

7. QUAESO, QUID HOMINIS.] Redigere vult in memoriam Chremes † Menedemo*. Arguit igitur quod veluti ſtultus non intelligat, quod de dolo nunc agatur.

12. NEMPE HAEC, QUAE APUD TE.] Ut facile docere poſſit ſenem, non vere ad nuptias peti filiam ſuam, ſed uti nuptiarum gratia adoleſcenti dari poſſit argentum. commemorat nempe, *Haec, quae apud te eſt, Clitiphonis eſt amica:* uti ex his quae apud eam geſta ſunt, ſciat Menedemus eſſe fallaciam.

16. ID AMICAE DABITUR.] Vel confirmantis pronunciatione accipi poteſt, vel quaſi cum affirmatione interrogantis [ut juſte concluſum ſit.] Nam interrogatio interdum ad negationem, interdum ad affirmationem dirigitur. SCILICET DATURUM.] Licet damnum intelligat ſenex, & deceptus de gaudio ſit, tamen memor doloris priſtini & calamitatis, omnia vult ſuſtinere, quam id quod paſſus eſt, rurſus pati.

19. QUID NUNC RENUNCIEM.] Quid ergo vis renunciem filio abs te eſſe reſponſum, ne intelligat, me hoc intellexiſſe, quod non vere nuptias petit?

26. DESPONSAM QUOQUE ESSE.] Petitionis uxorum nomina haec ſunt. Nam primum *inventa* dicitur, deinde *pacta*, tertio *deſponſata*, quarto *uxor*. Ita ut vicinum nomen jam petitionis oſtenderet circa nuptias, dixit, *Poſtremo deſponſam quoque eſſe dicito*, hoc enim vicinum ad uxorem. Nam ſupra *pacta* dicitur. ut eſt apud Virgilium, [Aen. X. 722.]

& pactae conjugis oſtro.

Denique primo Menedemus, cum audiſſet Chremetem, *Dic conveniſſe; egiſſe te de nuptiis.* Quoniam conventae nomen dixerat, quod longe eſt poſitum, quaeſivit: *Quid deinde?* Quaſi, hoc parum eſt: & pervenit uſque ad appellationem prope uxoris.

29. ISTIUS OBSATURABERE.] Facile ejus faſtidium habere poteris.

33. NAM TE SCIENTE FACIAM.] Faciam te ſciente, hoc eſt, non te ignaro.

ACT. V. SCENA I.

1. EGO, ME NON TAM.] Haec Scena conjecturalem ſtatum continet: quoniam argumentis collectum eſt, Clitiphonem amicam habere meretricem. Hoc ut probari poſſit, argumenta dicentur. Denique ſic ſumſit exordium a perſona ſua & Chremetis: *Ego, me non tam aſtutum:* hoc eſt, acutum & perſpectorem rerum.

3. HOC MIHI PRAESTAT.] In hoc me antecedit. ‡ SED HIC. * ITAPAIT POCAOYETA . . . ponis eum tractat, in ſe multa maledicta.

4. CAUDEX, STIPES, &c.] *Caudex* eſt truncus arboris, converſa O in AU, ſic pro *codex caudex*, ſicut pro *cote cautis*. *Stipes* ſimiliter eſt truncus cujuſlibet ligni, & declinatur *ſtipes ſtipitis*. *Stipes* vero *ſtipis* eſt praebenda militum. Haec ſingula pronuncianda ſunt per ἀστεϊσμὸν, ut ſtulti vis exprimi poſſit.

5. IN ILLUM NIHIL.] Hoc eſt quod ſupra dixi, contra opinionem dictum: nam adjecit, *Exuperat ſtultitia ejus haec omnia.*

14. VULTUS QUOQUE HOMINEM.] Adhuc perſeverat Chremes, ut credat a Syro ad Menedemum compoſitam eſſe fallaciam, ita ut & vultus hominem ſceleratiſſimum fingat.

16. SI MAGIS NORIS, PUTES.] Hic jam aperit

† *Menedemo.* Haec vox vix comparet in lacero margine Mſ. alterius; in altero lacuna nulla eſt.
‡ SED HIC.] Haec abſunt a Mſ. altero; in altero lacera fugiunt viſum.

Digitized by Google

rit veritatem Menedemus. Magis qualis ſit Syrus, intelligas, ſi magis quae ſecerit cognoſcas.

17. MANE, HOC PRIUS.] Cum narrare vellet Menedemus, ut crederet Syrum adverſus Chremetem potius inſidias tetendiſſe, intercedit & dicit, quidnam perdiderit, quod negatum a Menedemo eſt. Unde ſe mirari vehementer dicit, quod haec non fuerit ſuſpicatus.

25. SED ILLE TUUM QUOQUE.] Hic jam prorumpit in narrationem. *Ille*, inquit, *Syrus mire tuum finxit filium*, ut amicam ejus tu Bacchidem ſuſpicari non poſſis. Haec argumenta colligit a factis. *Mitto jam oſculari, & amplexari.* Deinde a loco, quod *in ultimis aedibus retro conclave* poſitum ſit, quo eis *introlatus eſt lectus:* utique diſceſſio haec longe a conſpectu multorum poſita, ideo ſumta conſpicitur, ut magis facinus celaret. Deinde quod ingreſſi ſunt *ſolus Clitipho* & *ſola Bacchis*. Haec dicens a praecedentibus argumentatur, quid conſecutum ſit, ſcilicet concubitus. Unde quia rem conjecturaliter collegerat, addit, *Operuere oſtium*, Et, *Clinia haec fieri videbat?* Fieri enim non poteſt, ut ſi amica Cliniae eſſet meretrix, ipſo praeſente cum altero adoleſcente concluderetur. Qua re probata Chremes vehementer exclamat, memor coenae datae, *Decem dierum vix mihi eſt familia*. Ut dicat, haud eſſe unde familiam ſuſtentet.

37. QUID? ISTUC TIMES.] Inſcitia ſe rem probatam habere Menedemus illudit faceta ſatis urbanitate.

41. UT FACILIUS MIHI VERBA DENTUR.] Haec facta ſunt.

42. MERITO MIHI NUNC EGO SUCCENSEO.] Hic jam ab argumentis, quae a Menedemo dicta ſunt, alia colligit Chremes de praeterito, quod *illum in ſinum meretricis vidit manum inſerere*.

46. NAM JAM!] Affectio eſt illa iraſcentis, de qua ſaepe diximus. Ut quod ait Virgilius, [Aen. I. 139.]

Quos ego!

47. NON EGO TIBI EXEMPLI.] Παράδειγμα eſt, ad deterrendum dictum.

52. FAC TE PATREM.] Comoediarum vice verſa ſunt omnia. Nam ille qui accipiebat ante conſilium, nunc dare coepit. Mores enim per Comoediam expreſſit, & qualis humana hominum vita declaratur.

58. AD RASTROS RES.] Ad raſtros ſum non dolore, ſed paupertate rediturus.

64. QUID DOTIS DICAM TE DIXISSE?] Proprium juris eſt verbum, cum *dicitur dos*, quod exprimitur.

65. QUID OBTIGISTI?] Poſtea quam dos petita eſt, Chremes diu deliberavit conſilium quaerens, non quo ſummam quaereret † dotis * quod intelligi datur ex ſequentibus. Compromiſſa dote adjungit, *ſi me vis ſalvum:* aliter enim filium corrigi non poſſe credit, niſi dotis nomine omnia bona filiae promiſiſſe videatur, unde crederet filius exheredem ſe. Denique, *id*, inquit, *mirari te ſimulato*, ut ad ejus notitiam veniat. Quam quidem rem cum intellexiſſet Menedemus, explanat, ſe idcirco promiſiſſe ut *animum* adoleſcentis *luxuria & laſcivia diffluentem inopia retunderet*, & ad integram frugem neceſſitate revocaret.

76. DICTIS CONFUTABITUR.] Solis ſermonibus male tractabitur.

77. SED SYRUM!] Cum utique majora tormenta ſervo minitatus ſit, iraſcentis more, quod eſſet facturus, exprimere non potuit. ADEO EXORNATUM.] Id eſt, comptum, per il-*parrhesian*.

78. ADEO DEPEXUM.] Hoc eſt, compoſitum poenis & tormentis.

86. VIDUAE MULIERI.] Facilis enim illuſio eſt in eam, quae & mulier & vidua eſt.

ACT. V. SCENA II.

1. ITANE TANDEM.] Ad ſatisfaciendum valet haec Scena, & veniam petit.

4. VULGO FACIUNT.] Quod meretrices omnes amant adoleſcentes. Et argumentatur: quia quod omnibus licet, uni licet.

8. QUIDQUID EGO HUJUS.] Quidquid ego tale feci,

9. ET SUAVIA IN PRAESENTIA.] Ut tantum praeſentia cogitares, neque de futuris curam gereres.

12. UBI DECUIT.] Quia primo tibi non licuit dare. Hoc enim optimum eſt parentibus, ſemper filiis bona tradere. Sed hoc cum mihi non licuerit, proximo tibi qui erat tradidi, hoc eſt leviro, qui ſororem tuam ducit uxorem.

14. IBI TUAE STULTITIAE SIT PRAESIDIUM.] Circa victum atque veſtitum: & tectum habeas quo te recipias.

20. QUAE ISTHAEC EST.] Servus iram domini in perſonam ſuam inclinare cupiens, ut adoleſcenti poſſit ſuccurrere, interponit haec verba.

† *Dotis* *. In MSſ. lacuna nulla.

23. Nec precatorem pararis.] Ne, inquit, ut adſolent ſervi, velis & tu habere precatorem, qui pro te roget. Vobis enim non iraſcor, cum multa feceritis: ita aequum eſt & mihi vos ne iraſcamini. Poſt iracundiam apta ſententia eſt.

25. Abiit.] Quo facilius terreret, ſenex diſceſſit.

27. Adponé rem.] Optimum equidem ſenſum ex neceſſitate collectum in dolore adoleſcens collocavit. quippe cum poſtremum omnium malorum fames ſit. Denique, [Virg. Aen. III. 367.]

Obſcoenamque famem. quae prima pericula vito?

32. Sic est.] Diu finxit, ſe neſcio quid cogitare, ſervus: repetit tamen aſtute. Conſuſit uti dicat, hunc adoleſcentem filium non eſſe, & quaerit argumenta, quod antequam puella eſſet inventa, hunc diligebant: poſtea exheredatur. Adjicit & illud, cum matres ſemper pro filiis intervenire conſueverint, nunc in iracundia non rogat mater. Compellit igitur adoleſcentem, uti parentes roget. aut enim precibus ad miſericordiam commoturus eſt ambos, aut ſuos parentes facile cognoſcet. Sed conventum ex poſteriori oratione cognoſcimus, cum dixit *Satis recte.* Cum enim in periculo majore poſitus fuerit filius, tum facile parentibus poteſt movere pietatem, vel pacem ab iracundo patre ſuſcipere. *Pacem* autem dixit veniam, ut Virgilius, [Aen. IV. 56.]

pacemque per aras
Exquirunt.

Id eſt, benevolentiam ac veniam.

46. Ac Syro nihil sit gratiae.] Certus ſum quod ex hoc conſilio in gratiam eſt filius reverſurus, ut fortaſſe etiam concedat veniam, & uxorem ducere compellat.

39. Seni nostro fidei.] Non credam ſeni quaſi ignoſcenti, itaque Menedemum precatorem parabo.

ACT. V. SCENA III.

1. Profecto, nisi.] Coërcet hic uxor maritum, quod exheredationem filii velit errore. Ex illo conſilio ſexus jam continuo notatur, quaſi morum vitium eſt; ut alibi: *Tu, inquam, mulier, quae me omnino lapidem, non hominem putas* Aliud tamen eſt *mulierem* dicere per naturam, aliud per † vitium.

6. At si rogitem.] Quam ſtultus ſis, perſpice. Quid faciam vides, cur faciam neſcis, unde ſtulte reſiſtis.

12. Subditum se suspicatur.] Hic jam intelligendum, veniſſe adoleſcentem, & matri, hoc eſt, mitiori de parentibus, ſuam ſuſpicionem indicaſſe.

16. Quod filia est inventa?] Exinde putas poſſe inveniri hunc eſſe filium meum, *quod & inventa eſt filia*? Hoc eſt, eodem pacto, ut & hic noſter, quemadmodum & illa inventa eſt, inveniri poſſit.

21. Rem, cum videas, censeas.] Cum videas, ex vultu mores ejus agnoſcas.

ACT. V. SCENA IV.

1. Si umquam ullum.] Ad commovendam pietatem commemorat praeteritos affectus, qui ſic facilius poſſit agnoſci. Ut [Virg. Aen. IV. 317.]

Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quidquam
Dulce meum.

10. Gerro, iners.] *Gerro* eſt piſcis nullius ſaporis vel momenti. aut *gerrae* dicuntur machinamenta, quae adverſus civitates fiebant, magno impetu ‡ cum * dejicerent: eadem *gerras* appellabant. Helluo.] Eſt invaſor, & qui plurimum conſumit.

11. Ganeo.] Tabernis operam dans & conviviis turpioribus.

16. Quaeras, quod habes.] Scilicet parentes. Quod abest, non quaeris.] Hoc eſt, quemadmodum patri obſequaris, & eſt compoſitum ex contrariis, quae figura dicitur *ἀντίθετον*, vel *πάρισον*, id eſt, aequatio ſententiae.

ACT. V. SCENA V.

1. Enimvero Chreme.] Procedit Menedemus, ut omnis perſona in poſtrema parte praeſens ſit. Venia datur filio, ut cunctus error poſſit abſolvi. Adhuc tamen perſeverans Chremes convenit Menedemum, ut filiam ducat.

12. An me recipio.] Id eſt, ego †† facio ut hic promittat.

14. Haec, dum incipias.] In exordio habent

† *Vitium.* Forte, *Convicium.*
‡ *Cum * dejicerent.* Hic Mſ. alter lacerus eſt; alter lacunam nullam agnoſcit.
†† *Facio.* Forte, *Faciam.*

bent haec ſemper difficultatem, ubi aggreſſus fueris, facilia fiunt.

16. Ego tibi illam.] Hic illudit, ut joco triſtitia ſolvatur, cum promittit filiam neſcio cujus, admodum foedam.

18. Caesiam.] Id eſt, oculis obtortis, vel caeſuras, id eſt, rugas habentem: aut lenticuloſam. Sparso ore.] Id eſt, diſſoluto. aut *ore* dixit vultu, & ſignificat *ſparſo*, aſperſo, quaſi maculis quibuſdam infecto vultu.

19. Ut elegans est!] Id eſt, prudens in diſcernendis puellis. quia *ibi*, id eſt, in hac electione, totus eſt. Quod vero ſubjunxit *Archonidis filiam*, aut Bacchidem dicit, aut aliam quamlibet, ad quam adoleſcens contumeliis patris appulerat animum.

22. Syro ut ignoscas.] Petit veniam etiam Syro, ſed non omnium factorum, ne infinitum eſſet quod petere videtur. Et transfert in ſe crimen ſervi, dicens; *quod fecit, mea cauſa fecit*.

Explicit Commentarius Heautontimorumenon.

INCIPIT IN ADELPHOS.

PROLOGUS.

1. Postquam Poeta sensit.] Eadem conſuetudo Prologi ſemel ſignata apud Terentium perſeverat, uti magis maledicis adverſariis reſpondeat. Neque ſunt Prologorum officia, quae compleat. Postquam Poeta sensit, ab iniquis observari.] Ab adverſariis, hoc eſt, a Luſcio Lanvinio.

3. In pejorem partem, quam acturi sumus.] Animadvertit, iniquos rapere aliter quod dictum eſt a Terentio, quam nos acturi ſumus.

4. Indicio de se ipse erit.] Ipſe voluit de ſe indicium dare, uti vos judices eſſe poſſitis, id quod facit an laudandum ſit, an vituperandum.

9. In prima Fabula.] Id eſt, in prima parte Fabulae. ut Virgilius, [Aen. IX. 244.]

Vidimus obſcuris primam ſub vallibus urbem.

Dixi in aliis Comoediis, & magis in *Andria*, hanc fuiſſe conſuetudinem Poëtis Latinis, ut crimen non eſſet, aliquid de Graeco transferre in Latinum: verum illud eſſe criminis, ſimulata contingere, vel ſi id diceret, quod jam a Latino fuiſſet expreſſum. ergo quod adoleſcens quidam meretricem eripit, de Comoedia tractum videtur, quae jam cum Graeca fuiſſet, a Latino tranſlata eſt. ſed haec pars Comoediae praetermiſſa eſt, ubi *adoleſcens lenoni eripit meretricem*. quod ſi ita eſt, ut ille qui tranſtulerit aliam Comoediam Graecam, hanc partem reliquerit, non videtur a Terentio ullum crimen admiſſum, ſi id tranſtulit, quod apud Graecos intactum manebat, ideo adjecit:

12. Eandem nos acturi sumus novam.] Ut non jam hoc ſit furtum, quia non a Latino dictum eſt: ſed potius reprehenſus hic locus eſt, qui eſt praetermiſſus. *Reprehenſus* autem interdum ſignificat iterum prehenſus. Alia ſubinde proponitur quaeſtio, quod maledici homines frequentiſſime dicant, Terentium adjuvari a nobilioribus: erat enim opinio quod a Laelio, & Scipione, & Servilio adjuvaretur. ſed hoc crimen ad gloriam revocat, & confitetur, laudabile ſatis eſſe viris talibus placere.

20. Quorum opera in bello.] Hic Scipio Africanus eſt. In otio.] Laelius ſapientiſſimus. In negotio.] Vel Philus vel Servilius.

21. Suo quisque tempore.] Quorum opera unuſquiſque uſus eſt in neceſſitatibus ſuis, ſine aliqua eorum ſuperbia. Deinde ſubjungit, cur officium ſuum non compleat, ut argumentum narret, quod *ſenes, qui primi venient*, argumenti continent expoſitionem: & breviter poſtulat audientiam.

24. Facite, aequanimitas.] Hoc eſt, aequos animos ut habeatis.

ACT. I. SCENA I.

1. Storax! non rediit.] Videtur hic quanta cura ſit de filio cogitare, ac primo conqui-

Digitized by Google

conqoiſitio eſt , & interrogatio praecedens. quae duplici ſenſu intelligi poteſt. Nam nomen ſervi cum dixiſſet , poſſumus intelligere quod non reſponderit : & ex hoc ceperit , quod non reverſus ſit filius, ut pronuntiemus per confirmationem.

2. Neque servolorum quisque.] Rurſus pronuntiatio altera eſſe poteſt , tamquam ſervus vocatus reſponderit , & ipſum interroget.

3. Si absis uspiam.] Id eſt, alicubi otioſus vivas , melius eſt , tibi *evenire* , quod de te *cogitat uxor irata :* quae utique animo conjugali de marito ſuſpicatur, quod alteram amet, ac illi ſoli ſit bene.

6. Parentes propitii.] Id eſt , ſancti & religioſi timent , ne abſentibus filiis aliquid mali eveniat. Dehinc a generali ad ſpeciale tranſit. *Ego , quia non rediit* , &c.

11. Alserit.] Id eſt , mortuus ſit , quia morientes frigent. Deinde theſis , quod dicit:

14. Quod sit carius, quam ipse est sibi?] Quod ſupra Prologus nuntiavit , quod argumenti partem ſenes qui primi ſunt, explicabunt. Nam docet quod hic adoleſcens in adoptionem ſibi a fratre ſit datus.

27. Pro meo jure agere.] Jus enim patris eſt , peccata corrigere filiorum. At hic per indulgentiam dixit , non neceſſario ſibi hoc incumbere, ut omnia peccata corrigat , ſed aliquid de jure proprio obliviſcatur. Deinde jam theſis illa ſupponitur, uti non metu , ſed melius liberi amore teneantur,

32. Pudore , inquit , et liberalitate liberos retinere satius.] Hic ſermo magis a perſona Demeae accipiendus eſt, qui Micionem dicat *durum , praeter aequum & bonum* , dum clementiam cuſtodit nimiam circa filium, ſic eum in peccata provocet: quod eſt quaſi quoddam duritiei genus , non ſentire quid criminis ſit , quod ad dedecus perveniat.

40. Et errat longe.] Multum errat Demea , quod credit id *gravius eſſe imperium , quod vi conficitur , quam illud , quod per amicitiam copulatur.* Ut illud Salluſtii , [Jug. 10.] *Non theſauri , neque exercitus , praeſidia regni ſunt : verum amici , quos neque armis ſuperare , neque pretio comparare quiquam poſſunt.*

44. Malo coactus.] Ut oſtendat non rectum eſſe id quod comparatur vi , quam illud quod amicitia adjungit. Quandoquidem quod oportet ex perſona ſua , id efficitur non ſponte, ſed vi. At vero *ille* , qui *ex animo facit* , beneficio victus , non terrore compulſus vult multam referre gratiam. Hoc ergo ad patres potius pertinet , ut filii quod faciunt recte , *ſua ſponte* faciant , non *alieno metu :* quippe cum interſit inter dominum & patrem. nam pater lenitate , dominus metu valet.

ACT. I. SCENA II.

1. Ehem! opportune.] Iracundi hominis continuo pronunciata ſententia eſt , qui ſalutatus reſalutare noluit.

2. Rogas me?] Interrogas me quid ego triſtis ſim , cum Aeſchinum filium habemus. Deinde ſumſit generalem accuſationem , *Quem neque pudet , neque metuit quemquam* , &c.

7. Dissignavit!] *Diſſignare* proprie dicitur aliquid ſignatum legibus rumpere. Deinde poſitio ipſa eſt criminis , ſed per argumentum. Nam cum lenonis domum vel cellam potius adoleſcens fuiſſet ingreſſus , ut meretricem abduceret , hic exaggerans dicit , *Fores effregit , atque in aedis inruit Alienas.*

9. Ipsum dominum.] Lenonem appellavit ; deinde meretricem *mulierem.* Et hoc quaſi criminis genus probavit a teſtibus , quod *omnes clamant , indigniſſime factum.* Deinde adjecit comparationem , quod facilius vita poſſit deprehendi ex hoc , quia frater ejus ruri operam det , neſciens quod eadem meretrix ipſi adoleſcenti rapta ſit. Sed omnis concluſio accuſationis in Micionem , qui ejus pater eſt , retorquetur & transfertur , quod ipſe filium corruperit lenitate.

18. Homine imperito.] Defenſionem parans , ab ea incoepit parte , quae objurgationem tenet : quia imperitus ſemper ſatis injuſtus eſt. Parat autem defenſionem adoleſcentiae , ſciens meretricem raptam.

21. Non est flagitium , &c.] Non laus eſt ibi eſſe integrum , ubi non poſſibilitas corrumpendi.

30. Aliениore aetate.] Hoc eſt , poſt adoleſcentiam.

46. Tu natura pater.] Ut Salluſt. [Catil. 6.] *Curae ſimilitudine patres appellabantur.* Poſtremo concludit : quod jam repetat filium , quem dediſſet. Hac re territus ſenex , cum iracundia tamen conqueritur , quod alienus non ſit filio , ac propterea cogatur de eo cogitare.

61. Nec nihil.] *Aδorus* , pro aliquid.

62. Sed ostendere , me aegre.] Sed ſimulate ago : quia ſi fratris iracundiam juvarem , protinus inſaniret.

67. Etsi Aeschinus nonnullam.] Jam redit ad aeſtimationem , an vere Aeſchinus peccaverit.

ACT.

ACT. II. SCENA I.

1. OBSECRO! POPULARES.] Haec Scena vim certaminis continet, ſine ulla ſpecie controverſiae: tantum in dictis quaedam qualitas habetur. POPULARES.] Hoc nomen ſignificat de populo ſocios ejuſdem conditionis.

2. HIC CONSISTE.] Hoc intelligendum, dici ad mulierem quae ſublata eſt. Dein adjecit: *Quid reſpectas? Nihil pericli eſt.*

5. ITERUM UT VAPULET.] Supra enim cum meretrix raperetur, leno vapulavit.

6. NE TE IGNARUM FUISSE.] Prodeſt enim abſolutioni reorum imprudentia, aut caſus, aut neceſſitas.

7. LENO, inquit, EGO SUM.] Cum audiſſet Aeſchinus, illud potius intellexit, quod leno facilis eſſet, qui plagis ac verberibus ſubjiceretur, magiſque ad contemtum hoc nomen audivit: ideo adjecit leno, ſed talis qualis *fuit ſide quiſquam optuma.*

8. TU QUOD TE POSTERIUS.] Tu poſterius fortaſſe ſic te purgare incipies, quod mihi nolles feciſſe injuriam.

9. HUJUS NON FACIAM.] Hoc eſt, ne hujus parvuli te faciam, ac propterea contemnam ac deſpiciam.

11. JUSJURANDUM DABITUR.] Quemadmodum ſponſio ante judicium fieri ſolet, ita hic dixit, *Juſjurandum dabitur*, quod indignus fueris, qui hanc injuriam mihi faceres.

13. PRAESTRENUE.] Valde, obſequenter.

20. VERUM IN ISTAM PARTEM.] Ut lenonem caederet ſervus non innuerat adoleſcens, ſed hac, inquit, parte potius peccato. Licet enim contra imperium meum feciſti, tamen id feciſti quod vellem.

22. ORNATUS ESSES, &c.] *Virtutes* hic per *εἰρωνείαν*, pro vitiis collocavit.

24. INFORTUNIUM.] Malam fortunam.

29. LIBERTATEM AEQUAM.] Athenis, ubi communis omnium fuerat libertas. populi enim juſſu reſpublica agebatur.

33. LENO INIQUA.] Satis oſtendit quam iniquus ipſe ſit, cum dixerit, *Leno ſum, fateor.* Senſus eſt: Sum quidem quod dicis, etiam quod *pernicies communis adoleſcentium*, etiam quod *perjurus: nulla tamen tibi a me facta eſt injuria.*

40. NAM EGO EAM LIBERALI CAUSA.] *Liberali manu* dicit, ut ejus oſtendat libertatem.

42. DUM EGO REDEO.] Concluſit id, quod convicio dolorem pareret. Cum mora igitur pronuntiandum LENO.

47. PROMERUIT.] Hoc eſt, multa mihi praeſtitit.

48. ARIOLOR.] Divino, vel vaticinor.

50. MOX; CRAS REDI.] Singula pronuncianda ſunt, quae ſolent dicere debitores, ut non reddant quod debent.

53. MUSSITANDA.] Hoc eſt, tacenda & animo continenda.

ACT. II. SCENA II.

1. TACE! EGONE TE CONVENIAM.] Aeſchinus poſteaquam verberato lenone abduxit mulierem, vehementer timuit ne hoc pater audiret. Mandat igitur ſervo, ut lenonis iracundiam frangat.

8. PECUNIAM IN LOCO.] Id eſt, ubi oportet, ubi ille qui accipit memor eſt. Ideo inquit, *interdum.*

9. DE TUO JURE.] Hoc eſt, ne plurimum leno eſſes, ut intelligamus avaritiam [te impares.]

11. EGO SPEM.] Malo pretium, quam emam pretio ſpem. quaſi ſi id amiſero, poſtea plura accepturus.

12. NUMQUAM REM FACIES.] Hoc eſt, numquam divitias, neque pecuniam quaeres. NESCIS INESCARE.] Id eſt, jactata eſca ut in hamo majora lucra captare. Et eſt *ineſcare*, decipere.

15. QUASI SINT VIGINTI MINAE.] Quaſi aliquod emolumentum apud te habeant *viginti minae*, dummodo domino obſequaris.

16. PROFICISCI CYPRUM.] Hoc injicit ſervus, vel antequam audierit leno profectus eſt Cyprum, uti meretrices inde advehat: quod Cyprus Veneri ſit dicata.

20. INJECI SCRUPULUM.] Hoc eſt, dubietatem.

21. IN IPSO ARTICULO.] Articuli ſunt in digitis: quorum nodo atque flexu ad actus facilis explicatio eſt. Ac ſi *in ipſo articulo* quis aliquem teneat rigore confecto, confixura nulla fiet, nihil agi exinde poteſt. Ita hic temporis articulum collocavit, quoniam oppreſſus actus ſuos ducit implicatos.

25. NUNC DEMUM VENIS?] Verba ſunt quae dici poſſunt, ſi ad mercatum leno ierit, & poſt rediens exigere pecuniam coeperit.

31. UNUM HOC HABEO.] Unum poſſum praeſtare, id eſt, *minas decem* poſſe *corradi*, hoc eſt, cum labore expediri.

35. ETIAM DE SORTE.] Leno enim ſupra

Digitized by Google

dixerat, *tantidem poſtulat*. Hacc quaſi ſors eſt. Nam cum decem minae offerantur, in dubium venit, an poſſit tantum accipere, quantum dedit.

38. Insuper defrudat?] Poſtquam verberavit, etiam fraudem fecit.

40. Utut haec sunt.] Id eſt, poſtquam haec ſunt facta, quia verberatus ſum, peto mihi reddatur, quanti eſt emta.

43. Sedulo faciam.] Sine dolo: mendaciis volens lenonem decipere.

ACT. II. SCENA III.

1. Aba quivis homine.] Cteſipho gaudet vehementer, quod rapta ſit meretrix. Et eſt oratio exultantia. Aba quivis.] Pro, abs quovis.

3. O frater! frater!] Ἀναδίπλωσις. Et eſt ſenſus: *Nemini homini magis eſſe fratrem principem artium maximarum*, quam mihi. Quod vero ait, *nemini homini*, πλεονασμὸς eſt: ſignificat enim *nemo homo*. Haec autem omnia tanquam praeſente dixit fratre, cum abſens ſit. Denique poſtea a Syro quaerit, ubi ſit.

ACT. II. SCENA IV.

1. Ubi ille est.] Rediens domum Aeſchinus ſimulato furore procedit, ut illo metu libenter accipiat, quidquid affertur. Num quidnam.] Morem expreſſit avari lenonis, uti licet audierit minas, oculos tamen intenderit in manum debitoris.

5. Vereor.] 'Vehementer confundor praeſente te aliquid laudis dicere, *ne magis aſſentandi*, id eſt, adulandi gratia facere videar *.

7. Age, inepte.] Cteſipho inquit, ſtultum eſt quod laudare deſideras, quaſi noſtros animos neſciamus.

9. Nihil tibi possent.] Quoniam alii puellam leno venderet: & tibi nullum poſſet auxilium ferri.

11. Pene ex patria?] Si enim illa diſcederet propter parvum pretium, pene & tu amore in exilium pergeres.

14. Hic proparat Cyprum.] Inſultandi modo dictum, quo lenoni omne reddat. Ecce jam beneficium incipit eſſe.

17. Hominem impurissimum.] Malum: ut ſaepe docui.

ACT. III. SCENA I.

1. Obsecro, mea nutrix.] Haec Scena aeſtus habet & querelas, quod mulier parturiat, quam Aeſchinus compreſſit, & hodie non venerit, quod rapuerit meretricem fratri.

2. Dolores, mea tu, occipiunt.] *Mea tu*, haec pronomina benevolentiam audientis mercantur. *Primulum* vero, adverbialiter ait.

3. Tuae.] Facile illam ſolatur quae virum experta ſit, ut & † peperit & parturienti adfuerit.

8. E re nata.] Id eſt, dominae vitium oblatum eſt: melius tamen illud, quia hic vitiator eſt, qui optimo ingenio, hoc eſt, qui nobili genere & animo natus eſt, ut inerubeſceret, ni eam uxorem duceret, quam ipſe vitiaſſet.

11. Ita pol est.] Receperat enim aliquo modo animum, dum haec adjunxit.

ACT. III. SCENA II.

1. Nunc illud est.] Haec Scena conqueſtum omnem tenet, quia ſervus vidit Aeſchinum rapere meretricem, qui ſuae dominae vitiator eſt, & qui promiſerat ſe eam uxorem ducturum. Ignorat enim ſervus quia non ſibi, ſed fratri Aeſchinus rapuit. Arbitratus igitur dominam derelictam ingemiſcit, & conqueritur apud adoleſcentem, mutatam eſſe fidem. Praeſentes mulieres ſunt: quae cum audiſſent ſervum, & ipſae dolent, & poſt efficitur deliberatio, an perſerendum ſit, quod vitiata puella eſſet: ut coactus legibus adoleſcens eam ducat uxorem. Et ſi hic partes ambae indicandae ſunt, ut ſuis locis tractabimus: nunc de quaeſtione dicemus, exordium. *Tale malum eſt, ut ſi omnes omnia ſua*, &c. Poſt ſubjungit: *hoccine ſeculum!* Primum ſeculis detraxit, deinde hominibus. Quemadmodum laudative, [Virg. Aen. I. 609.]

quae te tam laeta tulerunt
Secula? qui tanti talem genuere parentes?

8. Quem neque fides.] Hae conqueſtionis partes ſunt, quod a nullo revocatus ſit Aeſchinus, nec quia juravit, nec quia promiſit, nec quia miſericordia flecti debuit, nec quia jam partus videbatur eſſe vicinus.

12. Vix sum compos animi.] Id eſt, vix ſum apud me. *Compos* ſiquidem eſt ſuae voluntatis effector: unde & *impos*.

15. Dum illos ulciscar.] Erit plena vindicta, ſi modo illos puniam ac perſequar. Exprimit poſt iracundiam ſuam.

22. Heram hoc malo impertire.] Id eſt, participem facere.

24. Oppido opportuna.] Valde.

26. Animum recipe.] Id eſt, ſpiritum reſume

† *Peperit.* Lego. *Pepererit.*

me. Senſus profertur ille qui plenus eſt. Eſt autem integer talis, gemitu ††† irrumpente: *Ei mihi! amare occepit aliam.* Breviter ſummam propoſuit. ac primum quaeritur de fide, an conſtet admiſſum. Ille reſpondit: Se vidiſſe. Rurſus & ipſa conqueritur.

37. Hera, lacrumas mitte.] Hinc jam deliberationis propoſitio eſt, cum dicit, *Conſule, patiamur; an narremus?* Una pars ſubjungitur, non eſſe narrandum. *Mihi quidem non placet.* Hujus rei argumenta illa ſunt, quod primum Aeſchinum conſtat alienum habere ‡ circa illum animum. Si palam ergo prolatum fuerit, negabit continuo fortaſſe, hoc eſt, *inficias ibit.* Tunc continuo puellae periclitabitur fama, *vita veniet in dubium.* Sin autem confeſſus fuerit adoleſcens, ſe vitiaſſe, & propterea cogatur ducere uxorem, *utile non eſt dari illi puellam, cum aliam diligat.* Unde ſine dubio quacunque ratione neceſſarium eſt conticeſcere. Deinde ſubjungitur pars altera: *Minime gentium*, inquit, *non faciam*, potius *proferam.* Cujus rei argumenta haec ſunt: quod *pejore loco res jam eſſe non poteſt.* Eſt enim *indotata: ſecunda ei praeterea dos* quae eſſe potuiſſet, eſt ablata virginitas. Sed ſi negabit Aeſchinus vitiatam, facile dinoſcetur: *Teſtis enim*, inquit, *mecum eſt annulus, quem amiſerat.* Et certe *cum ego conſcia mihi ſum, a me hanc eſſe culpam amotam*, non enim corruptam, neque pretio pudicitiam puellae vendidi, facile vindicabo, & me & illam indignam illa. Hoc argumento perſuaſit rem eſſe proferendam. Ita contentiens ſervus dixit, *Quid iſtuc eſt? accedo, ut melius dicas.*

54. Nostro aemulo fuit summus.] * Sed parum iſtuc eſt, etiam *nos maxime coluit.*

ACT. III. SCENA III.

1. Disperii!] Haec Scena illuſionem habet, qua utitur ſervus uti dominum poſſit fallere. Demea tamen opinione comperit, quod filius ſuus interfuerit raptioni. graviter ferens ad domum properat: ingemiſcit enim ſi fuerit etiam ipſe corruptus. Disperii!] Valde perii, *ſi illum poteſt* frater etiam corrumpere, *qui alicujus ſpei eſt.*

8. De grege illo.] De illis qui corrumpunt, & qui corrupti ſunt.

10. Omnem rem modo seni.] Servus univerſa ſeni eſſe ‡ narrata * hoc eſt, cui rapta ſit meretrix, & ſenem laudaſſe conſilium, & filium quod pro fratre laboravit.

16. †† Lenoni daretur in sumtum.] In id quod neceſſarium eſſet ſumtibus.

21. Inepta, ne dicam dolo, et absurda.] Ut ſenem Demea poſſet incitare iracundia, fingit imperare ſe ſervo, ut piſces ceteri purgentur. Et hic abundantiam declaravit, *ceteros:* quaſi aliquos ipſe purgaverit.

23. Congrum istum in aqua sinito ludere.] Id eſt, moveri. Non enim piſcibus aptus eſt ludus. Ita & Virgilius, [Aen. VIII. 632.]

Ludere pendentes pueros.

Sed illic ‡‡‡ enim infantibus nullus eſt ludus.

26. Salsamenta haec, &c.] *Macerentur* proprie poſitum. Quidquid enim ſalſum eſt, in aquam funditur, ut madefactum ſalis amaritudinem perdat *.

36. [Inepta lenitas patris, et facilitas prava.] Non apta & mala facilitas, qua in luxuriam divitiae ſuae geruntur.]

42. Sex totis mensibus.] Certum numerum poſuit pro incerto: & tamen iſtius conduplicatio frequenter eſt collocata. Sic & alibi: *Sex ego te totos, Parmeno, hos menſes quietum reddam.*

47. Abigam hunc rus.] ‡‡ Hoc eſt verſus paululum pronunciat, uti conſilium ſumſerit mentiendi, ut idem eam mittere poſſit. Ad velamen autem tali conſilio uti fingit, illum rus diſceſſiſſe admodum iratum, qui fratrem male tractaverit, quod rapuerit meretricem, quod corruptis moribus vivat, quod oblitus nominis & familiae luxurietur.

55. Lacrumo gaudio.] Quaſi quaedam cauſa eſt unde lacrumae oriuntur. Nam ſaepe etiam ex gaudio contingit, quod evenit ex dolore.

61. Inspicere, tamquam in speculum.] Ita filius meus plenus eſt praeceptorum, uti quotidie omnium vitas inſpiciat, *tamquam in ſpeculum, & ex aliis* ad vivendum ſumat *exemplum.* Et *inſpicere in ſpeculum*, nova eſt elocutio. Porro adhuc alia narrare cupiebat Demea, verum ſervus taedioſus, ne ea quae nollet, audiret, reſpondit non eſſe otium ſibi.

††† *Irrumpente.* Forte, *Interrumpente.*
‡ *Circa iſtum.* Immo, *Circa iſtam.*
† *Narrata * hoc eſt.* In MSſ. lacuna nulla eſt. Forte excidit τὸ *ait.*
†† Lenoni daretur in sumtum.] Ita Lindenbr. edidit. Legendum autem: Dedit praeterea in sumtum. ‡‡‡ *Enim.* Forte, *Etiam.*
‡‡ *Hoc eſt verſus.* Lego, *Hoc averſus.*

68. Nam noais tam flagitium ast.] Pari modo flagitium credimus, ſi piſces non recte curentur, quemadmodum vos flagitium ducitis, ſi non recte & honeſte quidem vivatis. Haec ſunt enim quae ſupra dixit. Denique ad irridendum Demeam, dicit ſe ad ſimilia praecepta eſſe monitorem, cum ſervis dicit: *Hoc ſalſum eſt, hoc aduſtum. iterum ſic memento.* Et ſeparatim pronuntiandum. *ſedulo* pro meo jure, *pro mea ſapientia.* Refert ſimilitudinem omni genere. Quemadmodum enim tu *inſpicere in ſpeculum vitas omnium jubes*, ita ego *in patinas.* Adhibet etiam ſententiam quaſi judex, ut dicat: *Inepta eſſe haec, nos quae facimus, ſentio.* Et tamen dicit, ſibi neceſſitate morem gerendum, quum id vult. ⸸ Supra enim frater dixit: *Quando ego tuum non curo, ne cura meum.*

84. Hegso triaulis noster?] Conventus jam a Geta, ſervus dolore eſt commotus, quod ea omiſſa meretricem rapuit. *Tribulis* autem ſignificat, ea eadem tribu, hoc eſt, ex eadem curia.

87. Ne illsusmodi jam.] Bonae virtutis hominem cum videret, dixit hujuſmodi homines jam in civitate non eſſe. Igitur talium virorum & civium magna nobis eſt inopia.

89. Haud cito mali.] Ita hic juſtus, ita ſemper eſt integer, ut nihil mali ex hoc publice naſci poſſit.

ACT. III. SCENA IV.

1. Pro Di immortales!] Haec Scena accuſationem tenet: reus enim efficitur adoleſcens, quod vitiaverit virginem; quamquam in conjectura res eſſe potuiſſet, tamen quia nemo negat, non accuſatio per conjecturam efficitur, ſed potius per qualitatem. Idem enim vitiator puellae cum ad matrem puellae perveniſſet, promiſit ſe eandem, quam vitiaverat, uxorem eſſe ducturum. Nunc dicitur quod rapuerat meretricem. Reus fit injuriarum. In hac Scena accuſatio ſola eſt, defenſio nulla. Habet etiam partem admixtam Deliberativae. Nam poſt eadem haec quae accuſat, & petit uti adoleſcens eandem ducat uxorem. Et omnis illa ſuperior accuſatio ad hoc tendit, ut uxorem potius ducat accuſator, quam reus ſit. Ergo indignitate rei commotus, primum hoc quaerit a ſervo, an verum ſit, cum dicit: *Geta, quid narras?* at ille confirmat dicendo: *Sic factum.* Ita comprobata res eſt. Fit ex hoc exaggeratio. *Ex illan' familia tam inliberale facinus eſſe ortum?*

4. Haud paternum istuc.] Hoc quod feciſti non eſt tui patris, neque generis, aut familiae.

6. Nihili pendit.] Cotemnit, non curat.

8. Ni faciant, quae illos.] Hic verſus declarat magis petitionem eſſe hic, quam accuſationem. ut ſit ſubtilis oratio cum accuſatione, ad aliud venire diſponens.

16. Major filius tuus Aeschinus.] Hinc narratio incipit accuſationis, in qua multa denuo dicuntur, quo facilius reus conſtitui poſſit. Nam dictum quod *major filius*, ne alius ſentiretur: dictum & nomen proprium *Aeſchinus:* dictum etiam illud quod contigit, qui fratri adoptandus datus eſt. Ea his omnibus enim ſigna dominus ſumſerat, *ille quid fecit?* Deinde ſumma generaliter proponitur: *Neque boni, Neque liberalis functus eſt officium viri.* Deinde adjungit perſonae commendationem ejus, cujus filia vitiata eſt. Deinde propoſitio criminis. *Virginem ejus filiam vitiavit.* Quamvis non hoc intendebat: non enim facti quaeſtio eſt.

21. Nondum audists, Demea, quod est gravissimum.] Dicit hoc quod virgo vitiata eſt, grave non eſſe, propterea quod veniens adoleſcens mereri poterat ea amore. Illud eſt quod purgari non poteſt, quod *ad matrem virginis venit*, quod *lacrumans oravit*, quod *fidem dedit*, quod *juravit illam ſe uxorem ducturum.* Haec ſunt quae in accuſationem ponuntur. Deinde quod *virgo ex compreſſu gravida facta eſt*, quod nunc *jam menſis hic eſt decimus.* Cumulus enim hactenus ad accuſationem, ſi eo tempore deſerit adoleſcens puellam, quo jam pater eſſe poteſt, cum vicinus eſt partus, ac deſerendi † non * olim in adoleſcentia arguit, ſed ipſum tamen factum proponit, quod pſaltriam rapuerit. Eſt enim breve tempus id * amores eſſe cum meretrici. Fit cumulus quod ad id *comparavit* ſibi *pſaltriam, quicum vivat.* ut hoc perpetuum ſit, adjunxit, quod intendebat, *Pro certone tu iſtaec dicis?* Demea audita accuſatione de fide quaerit.

32. Mater virginis in medso.] Ad rem confirmandam teſtem adhibet accuſator, ipſam virginis matrem, & rem ipſam dixit. [ut eorum mulieres.] Ad poſtremum adjunxit & ſervum Getam, de quo facile poſſit inquiri, ut a teſtibus res probetur.

34. Ut captus est sarvorum, non malus.] Quemadmodum mali eſſe poſſunt ſervi, ſicut

⸸ *Supra.* Immo, *Infra.* † *Non * olim.* MS. alter lacerus. Alter, *Non ſolum.* cum neutra lacunarum.

ſicut eſt captus ſervorum, id eſt, conditio.

37. Immo hercle extorque.] Dixerat *vinci*, & ſolas catenas pro poena adjecerat: ideo addidit, *extorque*.

38. Coram ipsum cedo.] Quo facilius veritas manifeſtaretur, adjecit ſervus, *Coram da Aeſchinum*, cum praeſens fuerit, non negabit miletiam.

40. Differor doloribus.] Opportuno tempore dolore parturientis exclamat, quo facilius Demea vitiatam puellam poſſit agnoſcere, † * illam nunc haec implorat, tametſi Junonem Lucinam ad partum implorare videatur. Hic jam petitio illa ſupponitur, ut in excuſatione reus conſtituatur Aeſchinus, & ut cogatur, quam vitiavit, ducere uxorem. quod dicit: *Haec primum ut fiant, Deos quaeſo, ut vobis decet.*

48. Cognatus mihi erat.] Dicit ſibi neceſſitatem maximam, ut virginem defendat, ſi deſerta fuerit, ex hoc cumul. [*multa caritas ſibi fuerat cum puellae matre.*] ſibi fuerat cum puellae patre.

55. Sed, Demea, hoc tu,] Quoniam Demea ſententiam petitioni talem dederat, ut fratrem ſe diceret conventurum: jam hic amplius agit ut perſuadeat, aliud fieri non debere: propterea quoniam nobiles viri quanto clari ſunt magis, tanto plus debent omnia juſta complere, ſi velint famam integram ſui nominis continere. Quam rem & perſuaſione impetrant, quod voluerat ſenex. Denique data eſt ſententia: *Fient, quae fieri aequum eſt, omnia.*

62. Non me indicente.] Supra enim dixerat, ex lenitate patris Aeſchinum in periculum eſſe venturum, quod etiam nunc dicit: *Verum nimia illaec licentia Profecto evadet in aliquod magnum malum.*

ACT. III. SCENA V.

1. Bono animo fac sis.] Senex Ingreſſus domum, vidit parturientem puellam, ejus matrem conſolatur, promittens ſe conventurum Micionem, Aeſchini patrem, & coacturum ut vitiatam ducat uxorem ille, qui vitiavit.

4. Si est, facturus, &c.] Ordo eſt: Conveniam Micionem, ut faciat, ſi officium ſuum eſt facturus, officium. *

ACT. IV. SCENA I.

[*Hinc uſque ad finem Fabulae ex Mſ. omnia primum ſunt edita.*]

1. Hinc patrem abisse rus?] Haec Scena deliberationem habet, quid faciat, cum pater rus iturus ſit, & ‡ quid non reſpondeat patri, ſi ſe non invenerit apud villam.

3. Quod cum salute ejus fiat, ita defatigetur.] Dummodo ſalvus ſit. Et experitur ante conſilium, ut hoc ſe defendat, quod ab amicis retentus ſit. Cui opponitur:

15. Interdiu quidem: sed si hic pernocto, quid causae sum dicturus?] Huic rei nullum conſilium reperit ſervus. Hoc pollicetur tamen, facile ſe patrem lenire, quod ejus noverit mores, cum dicit, *Laudarier te audit libenter: facio te apud illum Deum.*

21. Lupus in fabula.] Proverbium, cum ipſe advenit, de quo loquimur.

ACT. IV. SCENA II.

1. Nae, ego sum infelix!] Interea dum conquirit fratrem Demea, cognovit a mercenario, in villa non eſſe filium. Iraſcitur in Syrum & commovetur.

5. Quid hoc, malum! infelicitatis?] Ordo, Quid hoc infelicitatis? & malum, interjectio eſt, ſicuti ſaepe docui.

8. Primus porro obnuncio.] Hoc eſt, malum nuncium vel accipio ut ales perfero.

15. Non, hercle, hic durare quisquam, si sic fit, potest.] Hoc conſilium ſumſit Syrus ad purgandum, quod in villa non erat filius; quod reverſus ſit idem adoleſcens & verberaverit ſe, propterea quod ipſe auctor fuerit Aeſchino, ad rapiendam meretricem. Fingit igitur verberari.

17. Quid ille gannit?] Quid ille obmurmurat, dicens ſe verberatum?

21. Non tu eum rus hinc modo produxe ajebas?] Hoc ſane *factum: Verum venit poſt inſaniens.* Deinde conqueritur, quod †† verba reſpuerit, qui illum nutrierit.

25. Patrissas.] Patri ſimilis es.

30. Non est.] Hoc iracunde pronunciandum, tanquam referat gratiam pro dolore, quod negat, fratrem eſſe domi. Denique hoc animo dicit etiam illud, *Scio, ubi ſit; ſed hodie numquam monſtrabo.*

34. Nostin' porticum, apud macellum,

† * *Illam.* In Mſ. lacuna nulla. Videtur autem legendum: *Fidem veſtram nunc haec implorat.*
‡ *Quid non.* Lege, *Quidnam.*
†† *Verba reſpuerit.* Forte, *Verberatus fuerit.*

HANC DEORSUM?] Falſum in locum mittit longe poſitum, ut circumeat civitatem.

37. SACELLUM.] Sacer locus. Ut Virgilius: [Ecl. III. 9.]

Et quo, ſed faciles Nymphae riſere, ſacello.

39. ANGIPORTUM.] Vicus anguſtus & brevis. Sed hic genere neutro poſitum eſt.

45. PISTRILLA, ET EXADVORSUM FABRICA. LECTULOS IN SOLE ILIGNIS PEDIBUS.] Hoc eſt, pedibus iligneis, de ilice. qui locus ſenibus in ſole eſſe poſſit. † Vel quod Cicero dixit, *Numquam ad ſolarium fuit.*

48. SILICERNIUM.] Particulae ſunt inferiarum, quae mortuis dantur. Alii intelligunt *Silicernium*, quod jam ſenectute curvus ſilices cernat.

ACT. IV. SCENA III.

1. EGO IN HAC RE NIHIL REPERIO, QUAMOBREM LAUDER TANTOPERE.] Hegio gratias egerat, quod Micio promitteret, ſe daturum operam, ut filius ſuus eam duceret uxorem, quae vitiata fuerat, dum juſte laudari ſe negat, propterea quia magis officium ſuum facit, non alii praeſtat, cum peccatum ſuum corrigat.

10. SI ITA AEQUUM CENSES.] Aut ſi ita omnium facta expetiverunt, uti ad mulieres Micio pergeret, haec eadem illis praeſentibus polliceretur. Verum etiam dubitatione utens Micio, hoc ut plenius fieri poſſet, perſuadet Hegio, quod illae miſerae alterum ſolatium calamitatis habere poſſent, niſi hic polliceatur. *Omnibus enim, quibus res minus ſecundae ſunt, neſcio quomodo ſuſpicioſi: omnia quae fiunt ad contumeliam ſuam fieri magis putant. Quum minimum poſſunt, ſemper ſe credunt contemni. Ergo placabilius eſt, ſi ipſe coram pollicearis, & te purges.*

ACT. IV. SCENA IV.

DEliberantem quid faciat adoleſcens convenit anus puellae ejus quam vitiavit. Ab ea comperit, quod cognoverit Aeſchinum meretricem rapuiſſe, cum utique rapuerit fratri. opinio eſt, quod ſibi potius rapuerit. Deliberat ergo, quid agat, quod tanta ſuſpicio de ſe inciderit, quod Soſtrata puellae mater credat, ſibi rapuiſſe Aeſchinum meretricem, hoc quod audivit ex anu quadam.

14. NE QUID DE FRATRE GARRULAE ILLI DICEREM.] Convenit enim, ne aliquid dicerem de fratre illi mulieri garrulae, h. e. verboſae & loquaci.

15. NUNC.] Deliberatio ipſa ſupponitur *Numquid dicam, aut agam, fratris eſſe hanc?* Haec non oportent indicari, ne fiant palam. AGE, celari poſſit fortaſſe. Illud metuo, an credant, quod fratri rapui, quippe cum egomet rapuerim, ego argentum ſolverim, ad me adducta domum ſit. Reperit conſilium, ut ad illas pergeret, & ſe purgaret.

ACT. IV. SCENA V.

1. ITA, UT DIXI, SOSTRATA, FACITO.] Haec Scena narrationem tenet, patrem inventum. Nam cum ingreſſus promiſiſſet mulieribus ſe facturum eſſe, Aeſchinus ut vitiatam ducat uxorem, egreditur pater, & viſo filio errorem hunc componit, quod Aeſchino adductus ſit advocatus, ut illa puella cognato ſuo nuberet, ille duceret. Neſcio eſſe quem vitiatorem, cui dari eam oporteret, ut adoleſcentis animus perſpici poſſet. Mox aperit veritatem, & dicit, ut jam praepararet ſe Aeſchinus ad uxorem ducendam. Deinde ipſe, quod ſupra dixi, narrat.

13. HABITANT HIC QUAEDAM MULIERES PAUPERCULAE. VIRGO CUM MATRE. HIC MEUS AMICUS, qui me adduxit, ILLI GENERE EST PROXIMUS: HUIC LEGES COGUNT NUBERE HANC. De quo ille contra: Commentae ſunt, h. e. mentitae, ESSE EX ALIO VIRO, NESCIO QUO, PUERUM NATUM: NEQUE EUM NOMINAT. PRIOREM ESSE ILLUM; NON OPORTERE HUIC DARI. Deinde adoleſcens omnia defendit, quo conviciator ſit, quod hic eam potius debeat ducere uxorem. Contra pater:

36. QUA RATIONE ISTUC? inquit, QUIS DESPONDIT? QUIS DEDIT? CUR DUXIT ALIENAM?] Huic reſpondet Aeſchinus:

38. AN SEDERE OPORTUIT DOMI VIRGINEM TAM GRANDEM.] Ut veniret neſcio unde cognatus? Et quaſi arguit patrem, quod haec magis debuerit dicere. Contra ille ſtultum vocat filium, ſiquidem haec omnia contra illum, *cui venerat advocatus*. Deinde quaſi ‡ aliena reſtituta ſint, monet filium, ut diſcedat. Tunc ille lacrimis prodit amorem. Pater cum quaeſiſſet, ille narrare cupiens petit ut audiret. Tunc pater omnia ſe ſcire dixit, objurgat leviter, quod celaverit ſe.

47. ITA VELIM ME PROMERENTEM AMES.] Merito

† *Vel quod Cicero dixit.* Forte, *Veluti quod Cicero dixit.* Vide Orat. pro P. Quint. 18.
‡ *Aliena reſtituta ſint.* Forte: *Aliena res iſta ſit.*

Digitized by Google

Merito ames. Multi enim neceſſitate amant. ac propterea indigne hoc eſt in ſe quod vult, ut pro merito ſe amet pater.

51. IN QUA CIVITATE TANDEM TE ARBITRARE VIVERE?] Honeſta objurgatio, ut & veniam det, & tamen corrigat.

58. QUOD QUIDEM IN TE FUIT.] Quantum in te fuit, perdidiſti & illam, & gnatum, quod tacuiſti. quod tu proſpexiſti. Factum enim eſt vel fortuna, vel eventu meo, quod rem curavi, & intercederem, te eam uxorem ducturum. At ille parum credens fidem poſcit.

74. SI FRATER, AUT SODALIS ESSET, QUI MAGIS MOREM GERERET?] Hic ita lenis eſt pater, ut hoc nec † pater, nec ſodalis ageret. Ita quemadmodum fratrem praetulit aut ſodalem, quum *frater* fiducialiter agit, *ſodalis* ſemper obtemperat.

77. NE FORTE IMPRUDENS QUID FACIAM, QUOD NOLIT. SCIENS CAVEBO.] Dabo operam, ne quod nolit pater faciam inſciens, inſpiciam & providebo.

ACT. IV. SCENA VI.

1. DEFESSUS SUM AMBULANDO.] Haec Scena accuſationem tenet, quod adoleſcens vitiaverit virginem, & nunc meretricem rapuerit. Defenditur a patre. Hujus exordium ſumitur:

ACT. IV. SCENA VII.

3. FERO AD TE FLAGITIA BONI ADOLESCENTIS CAPITALIA.] *Capitalia* crimina ſunt, quae expreſſe poenam merentur. Deinde ſpecies criminis ſic proponitur:

7. HOC PECCATUM IN VIRGINEM EST CIVEM.] Deinde quod *Puer natus* ſit. Primum in omnibus propoſitionis aſſenſus traditur. Exinde leve docetur eſſe, quod ille computat crimen.

15. SI NON IPSA RE TIBI ISTUC DOLET: SIMULARE CERTE EST HOMINIS.] Si non te vera tibi dolet, debes ſaltem vel fingere.

18. CAETERUM, PLACET TIBI FACTUM, MICIO?] Videris ſcire, curam male geſtam, & feciſti ut vitiatam uxorem duceret. Interea tibi hoc factum complacet? Huic reſpondetur, Non mihi quidem placuit, ſi mutari poſſit, nunc tamen, quia non valeo mutare, neceſſario placet. Quippe cum vita hominum ſic ſe habeat, quemadmodum eſt jactus teſſerarum. Si enim illud quod opus eſt, non cadit, hoc jam conſilii & artis eſt, corrigere quod miſerit caſus.

† *Pater.* Immo, *Frater.*

29. MERETRIX ET MATERFAMILIAS UNA IN DOMO?] Neſcit enim, quod non Aeſchino ſit rapta meretrix, arbitratur ambas in domo futuras.

34. RESTIM DUCTANS SALTABIS.] Genus ſaliendi hoc tractum a Trojanis, qui cum funem tenerent, & equum introducerent, ſic ſaltabant.

41. UXOR SINE DOTE VENIET.] Demea volens enumerare facta, concludit, quod uxor veniat domum ſine dote, quod intus ſit meretrix, quod *ſumtuoſa* ſit *domus*, quod *adoleſcens luxu* ſit *perditus*, quod *deliret ſenex*, ut ſi velit ipſa ſervare Salus, numquam poſſit familiam.

ACT. V. SCENA I.

1. AEDEPOL, SYRISCE.] Egreditur ſervus vinolentus, quod nomen ita pronunciavit ut ebrius, demonſtrare curo.

3. OMNIUM RERUM SATUR.] Plenus omnium rerum.

8. DIS QUIDEM ESSES, DEMEA.] Ut ſit declinatio, hic DIS, hujus Ditis.

ACT. V. SCENA II.

1. HEUS! SYRE; ROGAT TE CTESIPHO, UT REDEAS.] Puer miſſus à Cteſiphone adoleſcente, ignorans patrem praeſentem, revocat Syrum, & dicit, ſe miſſum a Cteſiphone, ut cognoſcat pater intus eſſe filium, vehementer iraſcitur, intro ire cupiens tenetur a ſervo ſuo, ſed impetu facto ingreſſus filium intus eſſe cognovit.

8. AEDEPOL COMMISSATOREM HAUD SANE COMMODUM, PRAESERTIM CTESIPHONI.] *Commiſſatores* dicuntur, qui poſt coenam veniunt ad laetitiam & ad voluptatem. Ergo nunc novum commiſſatorem Cteſiphoni miſimus patrem, cujus rationem habeat.

11. ATQUE EDORMISCAM HOC VILLI.] Alicubi jaceam, & hoc vinum digeram dormiendo. Diminutive enim vinum *villum* dixit.

ACT. V. SCENA III.

1. PARATA A NOBIS SUNT, UT DIXI, SOSTRATA.] Haec Scena controverſiam tenet, pacta & conventa rata ſint. Qui adoptandum filium dedit, pactus eſt, ut ipſum curaret, quem in adoptionem dederat, ſuum tantummodo curans. Inventus alter filius apud eum, qui adoptaverat, cum meretrice redemta. Quaeritur, An, qui adoptaverat, reus ſit? Hic per praeſentem ſtatum reſponſio efficitur, quia

Digitized by Google

quia ille dixerat, *Cur recipis meum?* Reſpondetur, *Communia eſſe amicorum omnia*; alienum illum non eſſe, ſed communem. Hujus igitur accuſationis exordium damnationis ſumtum, poſteaquam comperit Demea, adoleſcentem in domo fratris eſſe.

3. HEI MIHI! QUID FACIAM? QUID AGAM? QUID CLAMEM.] Defenſionis illud exordium eſt.

8. TANDEM REPRIME IRACUNDIAM, ATQUE AD REM REDI.] Propoſitio eſt criminis.

10. DICTUM HOC INTER NOS FUIT; EX TE ADEO EST ORTUM, NE TU CURARES MEUM, NEVE EGO TUUM? RESPONDE.] Haec propoſitio eſt legis. Crimen ſic proponitur:

13. CUR NUNC APUD TE POTAT? CUR RECIPIS MEUM? CUR EMIS AMICAM, MICIO?] Concluſio: *Quando ego tuum non curo, ne cura meum.*

17. NON AEQUUM DICTA.] Licet definitivus colligitur ſtatus, argumentum tamen Qualitatis eſt, cauſam non eſſe, juxta haec, quae in pacta collocata ſunt, propterea quia *amicorum* ſunt *univerſa communia.*

21. PRINCIPIO, SI ID TE MORDET, SUMTUM FILII QUEM FACIUNT.] Jam hic non ex pactione quaeſtio eſt, ſed ex eo, quod corruptis nunc moribus vivit, quod bona conſumit. Cui rei adfertur defenſio, Quod de ſuo ſumtus faciat. Quamquam hic intenditur illa quaeſtio, Semper in corruptis filiis conſuetudo illa eſt, quae ametur. Etenim propoſuit nutritorum conſuetudinem ipſorum. Hoc purgatur ita, quod aetate iſta faciant, & facile poſſit corrigere, cum ad maturitatem aetatis acceſſerit.

35. MULTA IN HOMINE, DEMEA, SIGNA INSUNT, EX QUIBUS CONJECTURA FACILE FIT.] Quod facile adoleſcentes corrigi poſſunt, dixit ineſſe in eorum moribus indicia melioris diſciplinae, & probat ex conſuetudine, quod ſic exercet correctionem: duo unam rem faciunt. Quod ille, qui adoleſcentulus eſt, impune facit, ille cum grandior natu, crimen admittit. Hoc enim dixit,

39. NON QUOD DISSIMILIA RES SIT, SED QUOD HIC, QUI FACIT.] Orabat de moribus, quod facile corrigi poſſint quae faciunt. Jam in loco verentur, jam intelligunt, quod jam liberum arbitrium habeant, quod facile reduci poſſint ad integram diſciplinam. Huic incidit alia quaeſtio, Hodie quia in luxuria vivunt, quemadmodum correcti licet perditis malis moribus res ſuas diligenter adminiſtrabunt? Purgavit illud ſimiliter conſuetudine a proprio more ſenectutis, quod haec aetas magis hoc vitium habeat, quod diligentiores faciat homines, ut res ſuas curent. Ergo etiam hoc *illos aetas acuet.*

53. EXPORGE FRONTEM.] In rugas enim contrahitur per iracundiam; cum laetitia fuerit, porrigitur & extenditur.

55. DE NOCTE CENSEO.] Tantummodo hoc age, ut nocte dones, dummodo hodie praebeas hilaritatem.

ACT. V. SCENA IV.

1. NUMQUAM ITA QUISQUAM TAM BENE SUBDUCTA RATIONE AD VITAM FUIT.] Demea cum animadvertiſſet mores ſuos caſtitate duros, integritate intolerandos laudem non mereri, conſuetudinem mutat, hoc doctus de ſe facere, propterea quoniam haec apud homines conſuetudo eſt. Eſt ergo huic Scenae qualitas, An juſte faciat, quod mutet conſuetudinem? Sumtis autem conſuetudinibus rationis, quod nemo hominum ita ſubducta ratione & collecta vixit, ut non aliquid aut ſua re aut aetate muneretur, licet nunc ſibi utendum. Siquidem in ſenectute jam decurſo ſpatio dimittit vitam praeteritam, propterea quia nihil melius clementia & facilitate eſſe cognovit. Quippe cum frater Micio vixerit vitam in conviviis, ab omnibus laudaretur, omnium famam juſtam honeſtatemque mereatur. Contra hic *Saevus, triſtis, agreſtis, parcus, truculentus & tenax* eſſe dicatur, laborem ſuſceperit, ut uxorem duceret, dotaverit liberos, laboraverit primum, ut patrimonium quaereret, aetatem tereret. Efficitur quaſi duplex vita & comparatio, ita ut laudetur una, vituperetur altera, & hoc non tantum ex vobis, ex judicio populi. Eſt ergo quaſi per Theſin iſta propoſitio, Quod mala altera ſit. Utrum ex judicio populari mala ſit illa, quae ignoſcitur & labitur. Ut merito hic & juſte conſuetudinem vitae voluerit mutare.

25. MAGNI PENDI POSTULO.] Diligi & amari.

26. NON POSTERIORES FERAM.] Hoc eſt, non poſterior habebor.

27. DEERIT? ID MEA MINIME REFERT.] Facile patrimonium quaeram, unde producam vitam.

ACT. V. SCENA V.

3. JAM NUNC HAEC TRIA PRIMUM ADDIDI PRAETER NATURAM.] Expreſſit mores, non voluntates. Sed expreſſe bonitatem, quando & quid dixit, memorat, & de ſe

Digitized by Google

ſe quid dixerit; indicat, quid forte verum ſit.

ACT. V. SCENA VI.

MEmor perſonae ſuae laborat fidem facere, ut credi poſſit, quam bonus ſit.

6. ITA UT TIBI SENSI, GETA.] Ut tibi curae fuiſſe ſenſi dominum. Domino enim eſt optimus ſervus, ſi dominus eſt affabilis, hoc eſt, benignus & obtemperare propter bonitatem poſſit.

10. PAULATIM PLEBEM PRIMULUM FACIO MEAM.] Praeſtando paulatim me multitudinem cogo fautorem.

ACT. V. SCENA VII.

1. OCCIDUNT ME QUIDEM, DUM NIMIS SANCTAS NUPTIAS STUDENT FACERE.] Erant mores, uti cum nuptiae agerentur, ſymphonia canerent. Verum adoleſcens cupidus nuptiarum, feſtinat, & volens ducere uxorem, contemnit illam religionem in nuptiis ſuis.

4. HERCLE VERO ET ANIMO ET NATURA PATER.] Quum animo pater Micio videbatur, qui adoptaverat, hic utrumque ſibi vindicavit, *& animo & natura*.

7. TIBICINA ET HYMENAEUM.] Eſt autem vox, quae in nuptiis dicebatur.

13. JAM LEPIDUS VOCOR.] Miratur ſenex, ſibi *lepidi* nomen imponi, & memoria in ſe rediens, qua juſſerat, ut maceria dirueretur, ſecum loquitur: *Fratri aedes fient perviae.* Sed rurſus redit ad laudem ſibi dictam: *Quid mea? Ego lepidus ineo gratiam.*

16. JAM DINUMERET ILLE BABYLO VIGINTI MINAS.] Babyloni milites ſtulti dicebantur. Alii intelligunt Babylones divites eſſe. Et hic ſenſus ille eſt ergo, ut Micio Babylo ſit, qui viginti minas dedit pro meretrice, quae rapta eſt. Ego nunc *jam lepidus vocor*, Micio licet viginti minas dederit, hoc tantum accepit nomen, ego ſine ſumtu laudor.

25. SIC SOLEO.] Hic mentitur, conſuetudinem ſibi praeſtandi dicit.

ACT. V. SCENA VIII.

1. FRATER? UBI IS EST?] Haec Scena deliberantia perſonam tenet. Deliberat enim Micio, an provecta aetate ducat uxorem, ac primum videt dirui maceriam, quaerit cauſas. Reſponſio eſt, *Jubet frater.* Quamquam quidem intelligit, ipſum Micionem dicere, ut quaſi cum audiſſet cujus ſit, ſed miſſus intelligi *jubet frater*.

2. ET ALIIS OMNIBUS.] Hic initium eſt perſuaſionis. nam ſubjungit:

3. QUAM MAXIME UNAM FACERE NOS HANC FAMILIAM; COLERE, ET ADJUNGERE.] Quod utique pertinet ad matrem puellae, uti Micio ducat uxorem. Huic narratio ſupponitur, *primum hujus uxoris eſt mater.* Laudatur *proba & modeſta.* Ergo perſuaſione ei filius teneret, ac ſuum pater reſumeret; & adjecit illud, *Natu gravior. Parere haec jam per annos non poteſt: Nec, qui eam reſpiciat, quiſquam eſt: ſola eſt.* Deinde ab ea perſuaſione: Tu voluptatem capies: *Hanc te aequum eſt ducere; & te operam, ut fiat, dare.* Hoc adoleſcentem, ut & ipſum patrem cogat:

11. SI TU SIS HOMO, HIC FACIAT.] Si etiam cedas ad id, quod cupio, continuo conſentiat pater.

13. FIERI ALITER NON POTEST.] Pars utique Deliberativa eſt, An neceſſe ſit.

14. EGO NOVUS MARITUS.] Repugno. Ab inhoneſto argumentum ponitur: An turpe ſit, uxorem ducere, etiam anum ducere.

21. ETSI HOC MIHI INEPTUM, ABSURDUM.] Hic effectum eſt, ut cogatur reſpondere uxorem ducturum.

24. HEGIO EST HIS COGNATUS.] Demea mutatis moribus bonitatem ſuam poſcit exprimere, multis multa donare efficit, dum cogit ut Hegioni ager donetur. Et hic quaſi Deliberantis eſt ſpecies. Nam primo ab honeſto, cui donetur, etiam qui *proximus* ſit mulieribus, qui *nobis affinis*, qui *pauper* ſit. quare adjungit; *Bene nos aliquid facere illi decet.* Denique inquit, unde fieri poſſit, ad manum eſt: *Agelli eſt hic ſub urbe paullum, quod locitas foras.* Deinde confundit a dictis ejus, cui reſpondetur, quod *vitium commune* eſt ſenibus, *Quod nimium ad rem in ſenecta attenti* ſint. Ab inhoneſto, hoc celatur.

35. SUO SIBI GLADIO HUNC JUGULO.] Ipſum ſuo gladio interficio, quia ipſe hoc dixit, unde nunc vincitur.

ACT. V. SCENA IX.

RUrſus aliud praeſtaturus munus poſt Hegionem ſervo, vult Syrum etiam liberum. Implentur Deliberativae partes. Quamquam meritis partes ſuas ſervus exſequitur, Quod *uſque a pueris ambos* curaverit *ſedulo*, docuerit, monuerit, quod bene praeceperit. Huic rei per irriſionem adjungitur etiam illud, Quod obſonaverit, *cum fide* quod adduxerit *ſcortum*,

convivium paraverit *de die*, quod hanc pſaltriam hodie nunc emerit.

12. DENIQUE HIC VULT FIERI.] Ne videretur heredi invidere, quod manumittat ſervum. Denique vult filius fieri liberum ſervum. Qua re confirmata liber conficitur. Adjungitur aliud munus. vult enim congeminare Demea benevolentiam, ut & uxor Syri libera fiat. Merito illud adjungitur, quod *primam dedit* nato puero *mammam*, quaſi jam infantis nepotis gratia illa accipiat libertatem. Adjungitur, *Argentum* accipito *a me*, quo quaſi beatus propter nepotem, etiam ipſam liberam faciat.

23. SI TUUM OFFICIUM FACIES.] Tunc omnia recte geſta videbuntur, ſi *officium tuum* compleas, & huic aliquid dones, ne iniqua libertas ſit in paupertate illi, qui manumiſſus eſt.

24. ISTOC VILIUS.] Sine enim, ut iſtoc ne redeat. Ut Plautus: [Curc. II. 1. 28.]

Vaenire poteris inteſtinis vilius.

H. e. abſque inteſtinis.

27. QUID ISTUC? QUAE RES TAM REPENTE MORES MUTAVIT TUOS?] Quaerit, cur ſuam ſubito conſuetudinem mutaverit Demea.

28. QUOD PROFLUVIUM?] Dicitur ultra naturalem menſuram alicujus rei abundantia.

29. UT ID OSTENDEREM.] Nunc jam ad declarationem vitae ſententiam, quod non recta vita eſt ea, quae ex bonitate & clementia largiendo laudem quaerit, ſed illa melior, quae peccata reprehendit, non parcit criminibus, & integritate illa, quae cuſtos dicitur.

33. QUIA NON JUSTA, INJUSTA PRORSUS OMNIA, OBSEQUOR.] Nunc autem in haec omnia vobis vita mea inviſa eſt, quia non aequaliter & *juſta*, & *injuſta* † perſequor.

37. OBSECUNDARE IN LOCO.] Ut oportuit, judicis ſententiam declaravit, dum adjecit, *in loco*, uti diverſa quae faciat reprehendens, corrigens etiam in loco obſecundet & faveat. quemadmodum hie converſatione mollior viſus eſt Demea, qui durus antea videbatur, & Micio vix probabilis, qui videbatur tenere bonitatem. Denique aſſenſus ab omnibus commodatus videtur rectori eſſe: *Tibi, pater, permittimus: Plus ſcis, quid facto opus eſt.*

40. IN ISTAC FINEM FACIAT.] Optime monuit, ut haec venia detur praeterito delicto. etiam de futuro terrere videtur, ut in his meretricibus finem luxuriandi faciat. Denique ita laudatus eſt, *iſtuc recte*, quod & veniam tribuiſti, & admonuiſti, ne peccet amplius, *iſtuc recte* videtur. Tamen quaſi quaedam amiſſione praeteritorum & reprehenſio ut cetera illa quae perſuaſerit recta non eſſe videantur, vel in manumiſſo ſervo Syro, vel in libertatem data muliere, vel in munere Hegionem tradi, vel in ſuaſione, ut ipſe uxorem duceret, ut hoc conſilium, quod nunc dictum eſt, *in iſtac finem faciat*, ſolum Micio laudaſſe videatur, dixit, *iſtuc recte*, tamquam ſuperiora non recte.

† *Perſequor.* Forte, *Obſequor.*

Explicit Eographii Commentum in Adelphos.

INCIPIT IN HECYRAM.

PROLOGUS.

NON OMNES Comoediae Terentii a Menandro videntur eſſe tranſlatae: nam haec quae HECYRA eſt, alterum Graecum habet auctorem; quis ille ſit, habetur incertum. Alii Apollodorum volunt. Quid autem nunc ipſa contineat, explicabimus. *Prologus* inducitur duplex, propterea quia frequenter excluſa eſt, ut intelligitur. Videtur enim primam Prologi partem antea dictam: poſteriorem nunc eſſe ſociatam. Conſuetudinem quidem in omnibus diximus Prologorum ſemper eſſe hanc, Poëtam commendare, argumentum dicere, audientiam poſtulare. Verum cum cauſa exordii ſemper ita ſit, ut ſuſpicio vel crimen, quod poſſit opinioni obeſſe, in principio defendatur, eſt hic purgandum quod frequenter excluſa eſt: videtur enim quiddam eſſe praejudicium, quod haec Comoedia placere non poſſit. defenditur autem cauſae derivatione, per conjecturalem ſtatum. Non enim ideo quia mala, eſt excluſa; ſed quia *populus in funambulo animum occupaverit.* Et hoc addit,

quod

Digitized by Google

quod ſemel excluſa eſt, vel quod *rumor eſſet, datum iri gladiatores: populus convolavit* cum tumultu: deſuruit loco: hoc enim ad id pertinet quod iterum videtur excluſa. Ita in omnibus excluſionibus per cauſae mutationem defenſio comparata. nunc verba tractemus. Graecum nomen Hecyra, Latine *ſocrus* dicitur. Appoſuit igitur ad faciendos dociles auditores, primum nomen: deinde proponit quaeſtionem cum dicit: *Haec cum data eſt Nova, novum intervenit vitium, & calamitas, Ut neque ſpectari, neque cogneſci potuerit.* In quo defenſio eſt magna, cum nunc dicit ſpectatam & cognitam repudiare. Deinde concluſio ejuſdem cauſae: *Ita ſtudio populus ſtupidus in funambulo Animum occuparat. nunc haec plane eſt pro nova.* Ergo ſi antea nullum initium hujus agendae fuit, tamquam redit: *Et hic, qui ſcripſit hanc, ob eam rem noluit iterum referre, ut iterum poſſit vendere.* Ne objiceretur, cur non repetita actio eſt poſt funambulum, ſi propter funambulum videtur excluſa? adjecta cauſa eſt, quoniam Terentius *referre eam noluit, ut poſſit eam vendere.*

8. Alias cognoſtis ejus: quaeſo hanc cognoſcite.] Optime ammonuit, ut de praeteritis Poëtam datum doceret, quo facilius poſſet ſcire populus, & hanc ejus Comoediam poſſe ſimiliter comparari.

ALTER PROLOGUS.

1. Orator ad vos venio ornatu Prologi: ſinite exorator ſim.] Alius eſt hic Prologus a ſuperiore, qui fuit ſuperioris excluſionis. hic vero propter excluſionem tumultus convenientis populi, propter ſpectandos gladiatores, *Sinite exorator ſiem* vel *ſim*, ſinite, inquit, quod oro impetrem.

3. Quo jure ſum uſus adoleſcentior.] Hic Prologus dicitur ab Ambivio Turpione, quia ſenex fuerat, qui eſt in ea actor; petit ergo uti pari modo utatur ſenex benevolentia populi, qua & adoleſcens.

4. Novas qui exactas feci ut inveteraſcerent.] Qui labore meo novas Comoedias excluſas ad populi aures revocavi, & veteres confeci.

6. Quas primum Caecili didici novas.] Comoediarum ſcriptor Caecilius fuit. Ergo ad hunc laborem ſuum profert exemplum de altero auctore, qui populo placuerit. Et oſtendit populi quodammodo rem, & Scenae dubiam fortunam eſſe: uti Comoedia excludatur aliquotiens.

9. Spe incerta, certum mihi laborem ſuſtuli.] Hic ſe commendat, quo facilius impetret quod deſiderat. *Laborem certiſſimum ſuſtuli.* at placendi ſpes eſt, & incerta.

12. Ubi ſunt cognitae, placitae ſunt.] Vides a ſimili quemadmodum hic argumentum & conjecturam fecerit; ſiquidem illae Caecilii Comoediae, quae excluſae ſunt, qui ante non erant cognitae, poſteaquam meo labore cognitae ſunt, placere coeperunt. Ergo & iſtae placebunt ſine dubio, cum cognoſcentur.

21. Quam mihi per ſilentium numquam agere licitum eſt.] Hic jam, comparatione a ſimili ducta & terminata, ad primam quaeſtionem redit: docetque quod ſit frequenter excluſus non ſuo vitio, neque judicio de Comoedia. Petit igitur audientiam ut populus praebeat: & ponit hic ipſam duplicem excluſionis cauſam. nam primam ſic colligit, *Cum primum eam agere coepi, pugilum gloria, Funambuli eodem acceſſit exſpectatio.* Deinde actionem alteram ſic memorat: *Vetere in nova coepi uti conſuetudine: In experiundo ut eſſem.* Hoc eſt, ut iterum temptarem. *Refero denuo.* Deinde adjecit quod utile fuerat ad Comoediae judicium. *Primo actu placeo.* ſupponit deinde cauſam cur excluſus eſt, *Cum interea rumor venit, Datum iri gladiatores: populus convolat: Tumultuantur, pugnant de loco.* Declarata cauſa vel re, ad officium Prologi redit, petens audientiam. *Nunc turba non eſt: otium, & ſilentium eſt.* Et jam ſublatae ſunt cauſae quibus ſum frequenter excluſus, ad audiendum operam date.

38. Nolite ſinere per vos artem muſicam recidere ad paucos.] Date potius operam ut faveatis Comoedias ſcribentibus, ne ars muſica ad paucos revertatur: & ſi aliquid excludatur, Comoediae aſcribant.

39. Facite, ut veſtra auctoritas meae auctoritati adjutrix, fautrixque ſit.] Vos Comoedias cum libenter audire coeperitis, erit ſtudium ſcriptoribus maximum. unde mea † ad clangendum creſcet auctoritas. ſiquidem multi per me placebunt. Et commendat ſe quod numquam pretium ſtatuit artis ſuae maximum, ut avarus videretur. Et quod maxime ipſum quaeſtum putaverit, populo ſemper placere.

44. Qui in tutelam meam ſtudium ſuum, et ſe in veſtram commiſit fidem.] Poëta enim quodammodo auctore commendatus eſt.

† *Ad clangendum.* Forte, *Ad pangendum.*

47. Mea causa, causam hanc accipite, ac date.] Scit ſe optimi meriti eſſe, & quam frequenter populo placuerit: & idcirco propter ſe dicit audientiam eſſe Comoediae dandam.

ACT. I. SCENA I.

[*Hinc uſque ad finem Fabulae ex Mſ. omnia primum ſunt edita.*]

1. Pol quam paucos repertas meretricibus fideles evenire amatores, Syra.] Haec Scena, quae priorem in prima parte continet tractatum, an juſte meretria faciat, cum aliquem diligat. In poſtrema narratione ſicut in om habet. Qm argumentum in Prologis Terentius nullum tenet. Omnes igitur ejus Comoediae in primis Scenis argumenti plurimam exprimunt partem. Ea igitur meretrix, quae hic eſt, longe a Fabula eſt conſtituta. Nam aliam meretricem amat Pamphilus. Nunc iſta interponitur, ut ei peregre advenienti, atque miranti, quod meretricem duceret. Narratur quid cauſae fuit. quae res dum exponitur, argumentum pars aliqua declarat.

3. Vel hic Pamphilus.] Vel *etiam* ſignificat. Ut: [Virgil. Ecl. VIII. 69.]

Carmina vel coelo poſſunt deducere Lunam.

6. Ergo propterea edico admoneo, et hortor, ne cujusquam te misereat.] Atque meretria temperata eſt, lena vero aſperior. ejus etenim truces mores eſſe plurimum. Debeat meretrice blanditia, aliter enim diligi non poteſt, niſi cum forma cum blandimentis conveniat.

8. Mutiles.] Hoc eſt, debiles reddas. Unde ajunt, † quod dandus ſit Vulcanus, inde dictum eſſe res virilis poſuit mulier. Quamquam illic intelligi poteſt, quod omnia mulceat, & mollia igne faciat.

9. Eximium neminem habeam?] Exceptum & ab aliis ſeparatum.

14. Injurium esse omnibus.] *Injurium eſt eſſe omnibus* ſimilem, id eſt, aſperam ſeu ſaevam meretricem.

15. Injurium est autem, ulcisci adversarios?] Defendit & haec partem ſuam, quod aſperam meretricem eſſe deſiderat. Dicit enim, non amatores eſſe, ſed *adverſarios*, ea hoc quod ad libidinem complendam ſine mercede feſtinant.

ACT. I. SCENA II.

1. Senex si quaeret me.] Haec, ut dixi, Scena narrationem tenet, in qua conjectura eſt, non eſſe iſtas firmiſſimas nuptias, & alia incedens, quod & adoleſcens inlibatam diu in domo habuit uxorem, & a ſe intactam eo tempore, quo nuptiae fuerunt, quibus propriis locis argumenta tradimus. Ut oportet tamen ſervus exiens domo mandat, quaſi prae ſollicitudine ſi ad portum deſcenderet uſque erat quando Pamphilus veniat, qui a patre veniat miſſus eſt, ut hereditatem ſibi relictam capere poſſet ab hoc, de aliis ut ſine ipſo cauſam hanc intelligat. Si te, inquit, interrogaverit, ne dixeris. Huc enim cauſa cum integra fuerit, quod ei dictum non eſt, me eſſe ad portum, facile alio loco dici poſſent.

10. Minime equidem me oblectavi, quae cum milite Corinthum hinc sum profecta inhumanissimo.] Ac oblectatio ſit argumentum finitima actu, quod *cum milite*; ab habitu, quod *inhumaniſſimo*; a loco, quod *hinc profecta*, a tempore, quod *biennium*.

12. Biennium enim perpetuum misera illum tuli.] Quo non queritur. Deinde humanitatem amoris meretrix, & ut oportuit de rebus & de tempore. *Miſera illum.* Quemadmodum Cic. Verr. *Hoc uno praetore per triennium pertuliſſe.* Et moderate, ut haec pertuliſſe ſe dixerit.

19. Nam illic haud licebat, nisi praefinito loqui, quae illi placerent.] Nam apud militem niſi certus eſſe ſermo non poterat, vel in numero, vel in qualitate, ut & quantum dicerem, praefiniret, & quid dicerem.

23. Quod ego numquam credidi fore, ut hac ille vita posset animum inducere uxorem habere.] Hinc proponit, ut res origine narrationi ſedueat audiſſe ſe, quam Pamphilam duxerit. Deinde ſerius proponit id ipſum, quod confirmaturus eſt, ſicut ſupra diximus per argumenta.

26. Sed firmae hae vereor ut sint nuptiae. Ph. Ita Di Deaeque faxint, si in rem est Bacchidis.] Faciant quidem Dii Deaeque, ut vereor, ut firmae iſtae nuptiae ſint. Non tam prodeſt Bacchidi. Propterea qm aliam fortaſſe Pamphilus ducet uxorem.

30. Nempe ea causa, ut ne id fiat palam.]

† *Quod dandus ſit Vulcanus.* Corruptiſſima lectio. Legendum a Donato: *Quod clandus ſit Vulcanus dictus Poëtis Mulciber.*

Digitized by Google

RAM.] Dubitantem ſervum nihil potius recuſarem narrare. optima perſuaſione meretrix inducit cauſam. inquit, *Ea cauſa* proferre non non vis, *ne iſtuc palam fiat*, † ſed audita nos taceamus. volumus, nam rem gaudii tantummodo in animo oſtendere.

33. UT TERGUM MEUM IN FIDEM TUAM COMMITTAM.] Numquam ita mihi perſuadeı, ut fidei tuae credam tergum meum, ut, dum tibi credo, circa plagas periclitari poſſim.

37. SI MIHI FIDEM DAS, TE TACITURAM.] Benevolentiam tuam promittis, ſilentium te reddituram, cum dixero.

39. HANC BACCHIDEM AMABAT, UT CUM MAXIME, TUM PAMPHILUS.] Hic narratio ſumitur, quod hoc tempore, quo vehementer Bacchidem Pamphilus diligebat, pater coepit eum compellere, ut uxorem duceret. Primum exhinc accuſatur adoleſcens, quod non ipſe nuptias petit, ſed coactus a patre eſt. Senex cum adhibuerit preces & verba, quod *ſenem eſſe* diceret, quod *illum unicum* eumque habere ſe *praeſidium* velle *ſenectuti ſuae*. Deinde pro adoleſcente iſtuc eſt, ne continuo meretricem deſeruerit, licet a patre cogeretur. Nam *ille*, inquit, *primo ſe negare*. Ac poſtremum frequenter a patre compulſus in hoc promovit, ut deliberet, non ‡ ut tam ſentiret. Hoc enim dixit, *Fecit animi ut incertus foret*; piae doctrinae, *amne amori obſequeretur magis*. Deinde *Tundendo, atque odio denique effecit ſenex*. Vides, quemadmodum longe vel me, vel perſuaſionis voluptatem Pamphilo tradiderit. Neutiquam gravem ibi vitae moleſtiam aegre tulit.

53. UT IPSAM BACCHIDEM, SI ADESSET, CREDO, IBI EJUS COMMISERESCERET.] Ut ſi praeſens Bacchis eo tempore fuiſſet, quae utique laeſa fuerat, quae dolebat, ita aegre Pamphilo fuit in his nuptiis, ut Bacchis ejus commiſereretur. Quemadmodum Virgilii illud eſt, [Aen. XI. 259.]

Vel Priamo miſeranda manus.

61. NOCTE ILLA PRIMA VIRGINEM NON ATTIGIT.] Affectum oſtendit Pamphili amantis meretricem. Sed conjectura hic naſcitur alia, An veriſimile ſit, adoleſcentem cubuiſſe cum virgine, & ſe ab ea abſtinuiſſe? quam rem exſequitur meretrix in argumentis. Quod ait,

63. CUM VIRGINE UNA ADOLESCENS CUBUERIT PLUS POTUS, ILLA SE ABSTINERE UT POTUERIT? NON VERISIMILE DICIS; NEC VERUM ARBITROR.] Hoc ſolvitur illo argumento, quod meretrix amatores omnes habet, cum quibus ei duco. Credit adoleſcentes univerſos ſe femineo ſexu abſtinere non poſſe. Non intelligo cauſas amoris eſſe alias odii, ideo adjecit:

66. CREDO ITA VISUM TIBI: NAM NEMO AD TE VENIT, NISI CUPIENS TUI. ILLA INVITUS ILLAM DUXERAT. SED QUAM DECREVERIM ME NON POSSE DIUTIUS HABERE, EAM LUDIBRIO HABERI, PARMENO.] Senſus eſt, Et quam ego decreverim non habere, vel quam decreverim me diutius habere non poſſe, iniquum eſt, eam haberi ludibrio. Quin integram parentibus reddam, quae res integra eſt, quae res mihi in hac honeſta eſt, quod integra redditur.

76. NEQUE UTILE IPSI VIRGINI EST.] Nam mihi turpe eſt, poſt nuptias intactam virginem reddere; incommodum virgini, quia fortaſſe credi hoc non poteſt.

78. HOC EGO PROFERRE, INCOMMODUM MIHI ESSE ARBITROR.] Ex amore Parmenonis interpoſuit narrationem, hoc eſſe quod fieri non debeat, diu fuiſſe cum marito virginem, & Pamphilo non contactam.

83. SED, UT FIT, POSTQUAM HUNC ALIENUM AB SESE VIDET.] Purgavit cauſam meretrici, quod aſperior facta eſt, dicendo, *Sed, ut fit.* Ut & ipſa conſuetudo per omnia effecta ſit, & improba orta amatorem ſuum cum a ſe vidiſſet alienum.

85. NON AEDEPOL MIRUM.] Siquidem haec ipſa cauſa eſt, quod Pamphilus amator a meretrice diſtractus ſit, poſtea ortam intelliget, & eam eſſe meretricem, & eam quae domi fuerat, uxorem pudicam, modeſtam, temperantem, injuriam viri ſuſtinentem. ATQUI ILLA RES MAXIME DISJUNXIT ILLUM AB ILLA.] Cum amplius meretrix meretricem defendiſſet, quod improba facta eſſet amatori.

88. AD EXEMPLUM AMBARUM MORES EARUM EXISTIMANS.] Reputans & pertractans ambarum mores ad exemplum.

94. PAULLATIM ELAPSUS EST BACCHIDI.] Quemadmodum ſeu laxari, ſeu laxare ſedem incertum.

95. POSTQUAM PAR INGENIUM NACTUS EST.] Poſtquam optimum puellae ingenium recognovit, & ſibi par.

98. EO AMANTEM PAMPHILUM EXCLUDIT PATER.] Amantem nunc ſcilicet uxorem, non meretricem, quam jam reliquerat.

101. QUID HABENT INFIRMITATIS NUPTIAE?] Opportune quaeſivit eo tempore, quo magis nuptiae confirmatae fuerant, ſiquidem

† *Sed audita nos taceamus.* Forte, *Et audita non* [illegible]
‡ *Ut tam ſentiret.* Forte, *Ut conſentiret.*

quidem dixi *amantem Pamphilum* a patre excluſum *invitum*. Cujus rei ſupponitur narratio poſtulationis dicitur litis principis de exordio ſimulatum.

106. SI QUANDO AD EAM ACCESSERAT CONFABULATUM, FUGERE E CONSPECTU ILICO: VIDERE NOLLE.] Cum ſocrus accedere vellet frequenter ad nurum, ſaepe ſugiebat, † fugitavit cauſa haec eſt, quae puella eſt, quamquam Pamphilus violarat aliquando nocte, & ex illa annulum detraxerat, & hanc poſt duos menſes duxit uxorem, & duobus menſibus nuptiarum eam non attigit; poſt vero cum ea eſſe coepit. Ex primo compreſſu gravida facta eſt puella. Hoc igitur metuens, quod jam gravida eſſe coepiſſet, ſuam praeſentiam nurus ſocrui denegabat, ne partus in utero cerneretur. Eadem diſcedit ad matrem, AD REM DIVINAM, hoc eſt, propter ſacrificium evocata. Saepius redit, & aegra ſimulata eſt, & ſocrus cum ad viſitandum veniret, admiſſa non eſt. Sed ita haec ut conjecturis confirmet, quae ſi vel propter iram, vel propter odia cum Pamphilo eſſe jam nollet, idcirco infirmae ſunt nuptiae. Nam *Senex* pater *rure venit: patrem continuo convenit Philumenae. Et quid egerint*, neſcire ſe ſervus dicit. Ita ad poſtremum concluſio eſt, & probatum, quod infirmae ſint nuptiae.

ACT. II. SCENA I.

1. PRO DEUM ATQUE HOMINUM FIDEM! QUOD HOC GENUS EST? QUAE HAEC EST CONJURATIO?] Haec Scena locum communem tenet in ſocrum; qui dividitur his partibus a ſocru. Hoc enim dixit:

2. UTIN' OMNES MULIERES EADEM AEQUE STUDEANT, NOLINTQUE OMNIA?] Deinde & ab eo quod ſocrus; tertio ab eo, quod Soſtrata eſt. Nam ab eo quod ſocrus, ſic adjunxit:

4. ITAQUE ADEO UNO ANIMO OMNES SOCRUS ODERUNT NURUS.] Adeo, quod Soſtrata eſt.

6. IN EODEMQUE OMNES MIHI VIDENTUR LUDO DOCTAE AD MALITIAM. ET EI LUDO, SI ULLUS EST, MAGISTRAM HANC ESSE SATIS CERTO SCIO.] Sumitur autem in locis communibus q̄m † laſchefcere d nurum hoc eſt uxorem Pamphill propterea domo diſceſſiſſe q̄m ſocrus mores non poteſt ſuſtinere. Cum ſupra diximus, ſicuti partus celandi cauſa domo illa diſceſſerit. Denique adjungit mulier:

8. ME MISERAM! QUAE NUNC, QUAMOBREM ACCUSER, NESCIO. NEQUE ABS TE IMMERITO ESSE ACCUSATAM, POSTMODUM RESCISCES.] Q̄m praeſenti tempore nullam ad coenam de ſe habitae poteſt eſſe purgatio, defenſionem de futuris temporibus pollicetur, his ſcilicet, quibus rediturus eſt Pamphilus. Ejus enim adventu res abſolvi poteſt, & diſceſſionis cauſa agnoſci.

13. QUAE ME, ET TE, ET FAMILIAM DEDECORAS: FILIO LUCTUM PARAS.] Hic jam ſpecialis accuſatio eſt ipſius in Soſtrata ab his rebus, quae ſequuntur, hoc eſt, quae in affectu poſt jurgium.

15. DIGNUM DECREVERUNT, SUOS CUI LIBEROS COMMITTERENT.] Ejecta eſt, communi genere *Liberos* eſſe poſitos, ut feminas intelligamus.

17. TU, INQUAM, MULIER.] Tamquam ſolus ſenex ſufficere poſſit ad crimen, & haec aetas qua mulier eſt. Id enim & Virgilius, {Aen. IV. 569.]

varium & mutabile ſemper
Femina.

21. QUIA, UT VOS MIHI DOMI ERITIS, PROIN EGO ERO FAMA FORIS.] Idcirco diligenter & caute veſtram vitam in urbe commorantium rogo atque pertracto, *quia proinde ut vos domi eritis*, ita me opinio & fama populi ſermone celebrabit.

23. ET, NI ID FECISSET, MAGIS MIRUM FORET.] †† Adeptui mores noti omnibus, uti quod puella jurgio diſceſſit, mirum ſit, mirum magis eſt, & ſi inter vos amicitia perſeveraret.

26. ET VIDE, QUAM IMMERITO AEGRITUDO HAEC ORIATUR MIHI, SOSTRATA, ABS TE.] Omnis accuſatio concluditur qualitate, quod non merito tantam aegritudinem ſeni fecerit, cum junxit, quod rus diſceſſerit, ut illic habitaret, aſſerit, ut & voluptatibus earum, quae in urbe morarentur tantum ſumtus quod in totum earum reſque domeſtica ſuſtineret, ut ſibi ipſe non parceret, & contra quo juſtum eſt, & aetas ſimiles pati poteſt utique gratae Ingis eſſe debuerat referret, ne aliqua ſenem tangeret aegritudo.

31. NON MEA OPERA, NEQUE POL CULPA EVE-

† *Fugitavit cauſa haec eſt, quae puella eſt.* Legendum omnino: *Fugitandi cauſa haec eſt, quia puella eſt, quam Pamphilus violarat.*
† *Laſchefcere d.* Reſtituo: *Lachet credit.*
†† *Adeptui.* Immo, *Adeo tui.*

Digitized by Google

svanit.] Quantum poteſt, mulier defendit, ſe ſolam dehoneſtam, quod non jurgii vel diſceſſionis ipſa cauſa ſit. Hoc facile ſcit ſenex, quod ſola fuit in domo, & neceſſario ad culpam ipſa ſola ſit cauſa. Denique ipſius diligentia & cura eſſe debuerat, ne qua aegritudo naſci poſſet. ne ſenex non tam laboret probare crimen, quod intendit, qm̃ inde ſequitur, quod adjungit:

34. Cum puella anum suscapisse snimscitias, non pudat?] Ut probaret animum emittatur quo mulier poſſit dicere, quo magis redderet graviorem accuſationem, ſi illa iſtuc diceret, quod illius culpa factum eſt jurgium.

36. Nam de te quidam, satis scio, peccando datrimenti nihil fiers potait.] Hoc per ironiam pronunciandum. Nam certus ſum, quod temperata nulla damna ſentimus, neque res noſtra familiaris ullum patitur detrimentum.

38. Qui scis, an ea causa, mi vir, me odissa assimulaverit, ut cum matre plus una asset?] Hic cauſa mutatur, quod illa forte domo diſceſſerit, non quod ſocrus odium † mutare vellet, ſed diutiſſime cum matre moraretur, quod revincit ſenex, odio potius factum, quod amiſſa ſit. Mutat cauſam, cur amiſſa non ſit, ‡ ſed defenderis. Mulier dicit:

41. Enim lassam oppsdo dicebant esse.] *Oppido* autem intelligimus valde. Contra ſenex rurſus invenit, quod ipſa potius puellae morbus ſit, ut ejus mores aegritudinem afferant, non quod illa †† modo corporis aliquo laboret. Concludit invectionem & generale nomen ſocrus, quod nulla ſit earum, ‡‡ quae filium dicere vellet uxorem, ac ſi quam voluerit illa datur quae placita eſt conditio. At poſtremum cum duxerint filii ſocrus iterum expellunt foras conjuges liberorum.

ACT. II. SCENA II.

1. Etsi scio, Philumena, meum jus esse, ut te cogam, quae ego imperem, facere.] Haec Scena in exordio quidem locutionem ad filiam habet patria, quod cum in domo reperiſſet, cogeret uti ad Pamphili domum reverteretur, & tamen tradentis, quod abſente Pamphilo filia reverti noluit. Poſt habet excuſationem & defenſionem, quod ni ſit, reus ſit injuriarum ſenex, quod filiam abduxerit ſuam marito abſente, & apud aegram eſſe patiatur, tamquam curam atque diligentiam inde conjugis habere non poſſit. Igitur hujus accuſationis initium tale eſt:

5. Phidippe, etsi ego meis me omnibus scio esse adprime obsequentem, sed non adeo, ut facilitas mea corrumpat illorum animos.] Hoc initium tollit id quod ††† foras diceret ſe pater, apud me filiam pietate contineo. denique adjungit:

7. Quod si tu idem faceres.] Non conſentiendo tantum, ut animos tuorum corrumpas, *magis in rem veſtram, & noſtram eſſet.* Deinde adjungitur vehemens & generalis accuſatio: *Nunc video in illarum poteſtate eſſe te.* Et narratio ſupponitur: *Heri adii te de filia: ut veni, itidem incertum amiſti.* Deinde quaeſtionum argumenta, cum invectione: *Haud ita decet, ſi perpetuam vis eſſe adfinitatem hanc, celare te iras. ſi quid eſt peccatum a nobis, profers Aut ea refellendo, aut purgando: vobis corrigemus, Te judice ipſo. ſin ea eſt cauſa retinendi apud vos, Quia aegra eſt: te mihi injuriam facere arbitror, Phidippe: Si metuis, ſatis ut meae domi curetur diligenter.* Hoc ut diligenter confirmare poſſit & jurejurando in ſe poſitum monſtrat affectum: *At, ita me Di ament! haud tibi hoc concedo, etſi illi pater es, Ut tu illam magis ſalvam velis, quam ego.* Et adjungit, *filii cauſa.* Hujus rei purgatio ſupponitur, ſicut in illa collocetur cauſa, cur illa diſceſſerit. Tamen quod abſens Pamphilus idcirco non redeat, ex ea re ſuſpicio datur, ſocrum talem eſſe, quam abſente marito nurus ſuſtinere non poſſit. Nam dicit: *Illam ad vos redire ſtudeo, Si poſſum facere ullo modo. Nam poſtquam attendi Magis, & coepi agere, ut redeat.*

29. Non possum adversari meis.] Purgat naturam ſuam, quod tali vitio eſſe confeſſus eſt, ut voluptati ſuorum adverſari non poſſit.

ACT. II. SCENA III.

1. Aedepol nae nos sumus.] Haec Scena conqueſtionem tenet, quod immerito accuſatur, quippe cum ſibi intendatur accuſatio non ex moribus, neque ex propria vita, ſed

† *Mutare.* Lego, *Vitare.*
‡ *Sed defenderis. mulier dicit.* Lego, *Sed defendens mulier dicit.*
†† *Modo.* Forte, *Morbo.*
‡‡ *Quae filium dicere vellet.* Lego, *Quin filium ducere velit.*
††† *Foras diceret ſe.* Lego, *Fortaſſe diceret.*

ſed communi nomine, quod ſocrus ſit, quae non omnes malae ſunt; ſed cum paucae *inviſas* ſunt *viris*, propter mores efficiunt, ut omnes dignae videantur malo.

ACT. III. SCENA I.

1. NEMINI EGO PLURA.] Veniens Pamphilus peregre cognoſcit in portu a ſervo, uxorem ſuam, quam diligebat, domo diſceſſiſſe. Aegre fert. Eſt enim maxima cura, quia ſuſpicio eſt, puellam propter mores diſceſſiſſe. Habet & incertum, quid faciat. amat uxorem, ſed obtemperat matri. Ita habet conqueſtionem calamitatum ſuarum ex praeterito amore ſimiliter † m l ſit paſſus. Unde major ſollicitudo, Amorem relinquat, an adverſus pietatem faciat. Explicata conqueſtione quaerit a ſervo, quid ſit, cur uxor diſceſſerit?

2. HANCCINE EGO VITAM PARSI PERDERE?] Hoc eſt, ſervavi, ne perderem. PARSI enim eſt ab eo, quod eſt *parco*. Sed ſi *parco* ſignificat, veniam do, praeteritum facit, *peperci*. Si *parco*, conſervo, praeteritum *parſi* facit.

4. UBIVIS GENTIUM.] Hoc eſt, ubicunque.

6. NAM NOS OMNES.] Etenim nos, qui peregre poſiti ſumus, in lucro habemus. Hic omnino ſenſus eſt. Verum elocutio ardua. Nam quum propoſuiſſet, *nos omnes*, ſubjunxit, *in lucro eſt*. Quum utique eſſe debuerit, *nobis omnibus*. Ut ſit integrum, *nobis*. Sed hoc locutionis genus antiqui abſolutum appellabant. Ut Virgilius (Aen. X. 244.)

Craſtina lux, mea ſi non irrita dicta putaris,
Ingentis Rutilae ſpectabis caedis acervos.

8. EXPEDIAS.] Dicit magis prodeſſe ſervus, quod Pamphilus ſit. Ex hoc enim fieri potuit, ut dominum ſeditione domeſtica poſſit abſolvere.

13. QUID CONSOLARE ME?] Ille ipſo medendi genere ſuſcitat vulnera, & vehementer omnia, quae ſibi ex amore contigerint, enarrat, & ſuas innumeras miſerias per partes enumerat. His conqueſtionibus mala ſua exaggerat. Ad poſtremum tamen concludit iram interea ſe expediri umquam poſſe. Hoc ſervus frangit, negans, magnam cauſam contigiſſe, & facit a perſona & a ſimili argumentum, comparans mulieres pueris. Dehinc trepidatio pro parturiente puella. Haec enim jam movetur integro partu. Verum arbitrantur non Pamphilum auctorem hujus conceptionis. Ex hac tamen voce dolentis in partu adoleſcens neſcio quid ſuſpicatur, ergo interrogat neſcio quid.

ACT. III. SCENA II.

1. NESCIO QUID JAM DUDUM AUDIO HIC TUMULTUARI MISERA.] Haec Scena quandam quaſi deliberationem tenet ad aegrotam nurum, cum rumor ſit, quia gravis morbus ingraveſcat. Deliberat ſocrus, quae jam ſemel excluſa eſt. Denique ipſa propoſitio:

4. NUNC AD EAM VISAM.] Deſtructio ex diverſa parte: *Iterum iſtinc excludere.* Pars illa, ut pergat: *Quid faciam miſera? Non viſam uxorem Pamphili, cum in proximo hic ſit aegra?* Diſſuaſio: *Non viſas? ne mittas quidem viſendi cauſa quemquam.* Nec aliquem mittas, qui videat. *Nam qui amat, cui odio ipſus eſt, bis facere ſtulte duco: Laborem inanem ipſus capit, & illi adfert moleſtiam.* Adjecit majus argumentum, quare ingredi non debeat, quia filius ſtatim quod venit, ingreſſus eſt. Ea igitur cauſa introire non debes. Etenim,

14. SI REMITTENT QUIDPIAM PHILUMENAE DOLORES, OMNEM REM NARRABIT, SCIO, CONTINUO SOLA SOLI.] Narrabit cuncta, quae vis iracundiae fuerit inter eas, unde exordium lites inceperint. Haec ſunt, quae ad diſſuaſionem pertinebant. Egreditur Pamphilus, ‡ qui his, quod non in morbo puellam, ſicut rumor fuerat, viderit, ſed quod parturire eam viderit. Et inde vehementer commovetur; putat enim, non ex ſuo compreſſu gravidam parturire. Idem interrogatus a matre, *Quid morbi eſt?* conſenſum commodat ad quod ille voluerit, ne prodat veritatem. Deinde & Parmenonem efficit diſcedere, ne vicinus vocem parturientis audiat. Poſtremo remanet ſolus, & ſecum deliberat, quod rogatus utrum taceat, neque indicet ei partum, an aequo animo ferat tantam injuriam & reducat uxorem.

ACT. III. SCENA III.

1. NEQUEO MEARUM RERUM INITIUM ULLUM INVENIRE IDONEUM.] Conqueſtio eſt, quod de amore multa ſit paſſus, quod multa viderit, multa audierit. Cum dixit: *Partim, quae perſpexi his oculis, partim quae accepi auribus.* Hoc totum in principio eſt. Subjungitur narratio: *Nam modo me intro ut corripui*

Quod

† *M l.* Forte, *Multa.*

‡ *Qui his.* Forte, *Quibus.*

Digitized by Google

Quod accepit auribus, illud eſt, quod ubi eum ante perſpexerint ancillae, omnes ſimul exclamavere, *Venis!* Quod perſpexit, illud eſt, Quod *vultum earum continuo immutari* videt. Haec enim argumenta proficiunt ad id, quod partus celabatur, Quod intro veniens parturientem videt; deinde quod vox parturientia prodit vitium, cum dixit: *Neque voce alia, ac res monebat, ipſa poterat conqueri.*

19. PROFECTO HOC SIC EST, UT PUTO.] Omnem narrationem calamitatum ſuarum ſententia concluſit, *Uti res ſic ſemper ſit, ut quemadmodum fortuna tradiderit*, inquit, *nos aut magni, aut humiles ſumus.*

22. O MI PAMPHILA! ABS TE QUAMOBREM HAEC ABIERIT, CAUSAM VIDEO.] Perſuaſio eſt. Unde illa deliberat Pamphilus, an taceat tantum & celet partum, aut ſi voluerit, ut eam uxorem ducat, donata injuria. Confeſſio ipſa criminis veniali ſtatu conſtat, cum dixit: *Vitium eſt oblatum virgini olim, abs neſcio quo improbe.* Deinde preces omnes adhibentur. Illa duo, quae ſupra poſui, conficienda: *Quaeque fors fortuna eſt*, inquit, *nobis quae te hodie obtulit, Per eam te obſecramus ambae, ſi jus, ſi fas eſt, uti Adverſa ejus per te tecta, tacitaque apud omnes ſient.* Ut ſi velit reducat, ſic petitur: *Ceterum de reducenda id facias, quod in rem ſit tuam.* Hoc voluptati dimittitur, illud oratus an fieri poſſit, ſic docetur: *Parturire eam, neque gravidam eſſe ex te, ſolus conſcius.* Sed an pater ignorare poſſit, ſic adjungitur: *Nunc ſi potis eſt, Pamphile, Maxime volo, doque operam, uti clam eveniat partus patrem: Atque adeo omnes. ſed ſi hoc fieri non poteſt, quin ſentiant, Dicam abortum eſſe.* Neque hoc ſuſpectum eſſe alicui poterit, cum ſeptimo menſe abortum provenire. Sed ne natum puero inhoneſtum fuit, quod Pamphili filius diceretur, adjecit ab utili, & ab honeſto: *Continuo exponetur. hic tibi nihil erit quidquam incommodi.* Deinde concluſum eſt ad miſericordiam captandam, *Et illi miſerae.* Quod conceſſerit ſcilicet, ut taceat tantum, *Nam de reducenda, id vero neutiquam honeſtum eſſe arbitror.* Verum amore multum aeſtuans ingemiſcit, quod neceſſitate ſeparaetur, quamquam dat ſibi conſolationem, non didicit ab amata diſcedere, ut ante excluſam meretricem diſceſſit.

ACT. III. SCENA IV.

1. AIN' TU, TIBI HOC INCOMMODUM EVENISSE ITER?] Haec Scena interrogationem, ſed expoſitiones breves continet, quemadmodum navigaverunt.

8. CUM INTEREA SEMPER MORTEM EXSPECTAREM MISER.] Gravior ſemper poena eſt, exſpectare, quam pati. Ut [Virgil. Aen. VI. 614.]

Incluſi poenam exſpectant.

20. PERSI! VOVISSE NUNC DICAM, SI SALVOS DOMUM REDIISSET UNQUAM, UT ME AMBULANDO RUMPERET.] Quae conſuetudo eſt in mari, nam cum periclitantur, utplurimum aliquod votum proferunt, ſi ſalvi terram viderint.

26. CAESIUS.] Oculis tortia paulum.

28. USQUE AD VESPERUM?] Uſque ad noctem.

33. QUOD POTERO, FACIAM: TAMEN UT PIETATEM COLAM.] Deliberatio illa nunc breviter petitur, an partum celet, an ducat uxorem. Verum tandem conſentit, ut celet. Non vult autem reducere, quia adhuc credit, puellam idcirco diſceſſiſſe, quod jurgium cum matre ſuſceperit. Hoc enim dixit, *Quod potero, faciam: tamen ut pietatem celam.*

ACT. III. SCENA V.

1. DIXTIN' DUDUM, ILLAM DIXISSE, SESE EXSPECTARE?] Haec Scena utriuſque parentia continet verba, quemadmodum cogunt Pamphilum reducere uxorem. Simplex hic oratio eſt. Supra Phidippus dixerat, *Sancte adjurat, non poſſe, Pamphilo abſente, perdurare apud vos.* hinc poſitum, *dixtin' dudum, illam dixiſſe, ſeſe exſpectare filium?*

4. CERTUM OBFIRMARE EST VIAM ME, QUAM DECREVI PERSEQUI.] Ut iſtam non reducam.

11. VIXIT, DUM VIXIT, BENE.] Ordo, *Bene vixit.*

16. HERI PHILUMENAM AD SE ARCESSI HIC JUSSIT.] Quaſi neſcientis cauſa hoc mendacium fingitur, quod pater Philumenam heri arceſſierit: id eſt, ad ſe vocaverit. Denique continuo Pamphilus, *Omnem rem ſcio, ut ſit geſta: adveniens audivi.* Hoc ſumit exordium, cur non reducat. Commendat perſonam ſuam, quod ſemper *fideli animo fuit in illam*, &c, *dixerit, non ſua cauſa fieri diſcidium.*

27. SED QUANDO SESE ESSE INDIGNAM DEPUTAT MATRI MEAE, CUJUS MORES TOLERET.] Cum neque aliter gratia ulla inter eas componi poſſit, purgat ſe, quod pietatis cauſa nolit reducere uxorem.

35. QUIBUS IRIS IMPULSUS NUNC IN ILLAM INIQUUS SIEM?] Qua iracundia motus, iniquus ſim circa uxorem, quae quod volui, promerita eſt, & quod nolui, numquam fecit? Et ſermo concluſus, quod neceſſitate ab ea ſeparatur, quod *matris commodis* obtemperet.

L   47. DIXIN'

47. Dixin' Phidippe, hanc rem aegre laturum aſſa ſum?] Sic enim ſupra dixerat, *Neque adeo clam me eſt, quam eſſe eum graviter laturum credam.*

52. Ranumeret dotem huc.] † Hoc eſſe nihil doſque pecunia dabitur.

63. Porto hoc jurgium ad uxoram.] Putat enim, ejus cauſa puellam diſceſſiſſe.

ACT. IV. SCENA I.

1. PERII! quo me vortam?] Ingreſſus Phidippus puellae pater invenit filiam parturientem, primum adulterii crimen intendens. Sed hoc breviter frangit, quia ex illo parit, *cui nuptum data eſt.* Poſt inducit crimen injuriarum, quod partum celaverit. Egreſſa igitur mulier, quaerit conſilium, quemadmodum reſpondeat, quod pater cognoverit partum. Et conſilium utique ad hoc quaerit.

4. Qua cauſa clam me habuiſſa dicam? non ego pol ſcio.] Accuſatio illa: *Vir ego tuus ſum?* deinde prima poſitio criminis: *Peperit filia. ex quo?* Cujus ſolutio: *Ex quo cenſes, niſi ex illo, cui data eſt nuptum?* Qua re ſoluta, aliud intenditur: *Quamobrem tantopere omnes nos celare volueris Partum: praeſertim cum & recte, & tempore ſuo pepererit.* Et invectio in eam: *Sed nunc mihi in mentem venit, Ex hac re, quod locuta es olim, quum illum generum cepimus.* Suſpicatur autem, quod aegre mater puellae ferat Pamphilum ob hanc meretricem, & hac cauſa partum celare voluerit. Ideo dicit; *Quamvis cauſam hunc ſuſpicari, quam ipſam veram, mavolo.* Tunc quaſi haec vera cauſa ſit, reddam rationem, non eſſe injuriam gravem a Pamphilo, quod amat meretricem. Quoniam *hoc vitium innatam omnibus adoleſcentibus* videtur. Qua re inventa mulier aliquid defenſionis apponit: *Adeon' me eſſe pervicacem cenſes, cui mater ſiem.* Adeo pervicacem, perſeverantem in malo circa eam animatus ſiem, ut hoc animo me eſſe credas, ſi modo *hoc matrimonium* ex utilitate noſtra eſſe potuiſſet. Virum hoſtem hac cauſa ſe commoverit, quam ſenex ſcit ſuſpicatus. At ille rurſus purgat, quod amicam habet Pamphilus, & ferendum eſſe: *ſi modeſte fecit*, ut ad eam pergeret. Immo magis diſpliceret, ſi ſe ab amica ſeparet cito, neque idoneus gener, & apud quem vilis fuerat conſuetudo. Memor mulier precum ſuarum merito mandat, ut ad Pamphilum pergat, & quaerat, an velit reducere uxorem. Si velit, reddat; ſi nolit, quod recte hoc fecerit. *Nam ut laturus hoc ſit, ipſam rem ſi reſciverit, Non me praeterit.* Etſi verum ſit id, quod ex adulterio conceperit. Nam *cum hoc, quod leve eſt*, celabamus partum, *tam iracundo animo tulerit. Si puerum, ut tollam, cogit.* Quod hoc graviter ferens Pamphilus hominem *celare non poſſit.* Concludit enim, *ſimul vereor.*

ACT. IV. SCENA II.

1. NON clam me eſt, gnate mi, tibi me eſſe ſuſpectam.] Mater Soſtrata comperit Pamphilum idcirco nolle reducere uxorem, quod vellet matris injurias vindicare. Credit enim jurgio matris puellam diſceſſiſſe. Et hoc igitur proprie agit mater, uti rus ipſa diſcedat, ſi propter praeſentiam uxor redire non vult. Sed cum alia cauſa Pamphilo, quae repugnat. Ille enim propterea non reducit, quia parere puellam vidit, & ſuſpicatur ex alio; ſed hoc celat. Hic ergo in hac Scena juſtitiae tractatus eſt, ac per qualitatem negotialem ab eo quod fieri deceat amplius purgat ſe, nulla ſua culpa factum, uti uxor domo diſcederet, ut odium ſui caperet. Hoc per conjecturam tangitur, & quam.... Valet jusjurandum, quod ponit: *Ita me Di ament, itaque obtingant ex te, quae exopto mihi, Ut numquam ſciens commerui, merito ut caperet odium illa mei.* Qualitas autem negotialis tractus ille eſt: *Nunc tibi me certum eſt, contra gratiam Referre, ut apud me praemium eſſe poſitum pietatis ſcias.* Et quam veluti vicem deliberantis tenet, quidquid de poſſibili ſuſpicatur, ponit ab utili, *Hoc & meae famae commodum eſſe arbitror, & vobis.* Quod quidem & in honeſto collocat, ſiquidem *famae* dixit *commodum.* Repugnat filius contra ab utili, & dicit: Quod tu rus habitatum migras, parum eſt migrare rus ex urbe, adjecit, ut illic habitatura ſis perpetuo. Rurſus ab honeſto eſt hoc, quod famae opinio ſit futura, qui nubit, inquit, concludit ab utili: *Tuas amicas & cognatas te, deſerere nolo.* Sed hoc frangit illa, dicens: Jam senectutem ſuam iſta contemnere, quod ſatis voluptate harum rerum perfuncta ſit.

21. Video me eſſe inviſam immerito.] Et hic tetigit, quod ſupra dictum eſt per conjecturam.

24. Quod male audit muliarum.] Graeca locutione poſitum, *audit mulierum.*

26. Oasacro, mi Pamphile; non tute incommodam rem.] Quum vidit actu ſuo filium eſſe perſuaſum, utrum diſcedat, & animadver-

† *Hoc eſſe.* Reſtituo: *Hoc eſt, mihi dos renumerabitur.*

Digitized by Google

madvertit, aegre ferre diſceſſum ſuum, veluti conſolationem adhibet, ut aequo animo ferat quamcunque fortunam.

28. SI CARTERA SUNT ITA, UT VIA.] Hoc eſt, ſi puella iutegris moribus vixit, & ſicuti ego arbitror.

ACT. IV. SCENA III.

1. QUEM CUM ISTOC SERMONEM.] Pater Pamphili non longe poſitus audivit, quod uxor loquebatur. Impellit amplius, ut iſtuc conſilium perſeveret, ut deliberatio tota pellatur.

4. FORS FUAT POL!] Si tantum Fortuna aequa faveat.

5. SPERO ECASTOR.] Bene memor ſenis mulier, non firmavit, ſed *ſpero* inquit.

10. EX USU QUOD EST, ID PERSEQUAR.] Coactus Pamphilus cauſam dicere, cur nollet uxorem reducere, revocat verba, ne poſſit, quod rogatus eſt, conticeſcere. *Ex uſu*, id eſt, ex utilitate. Deinde fingit cauſam, ideo ſe uolle reducere, ut ita coucordes ambas faciat.

12. NASCIAS. VERUM ID TUA REFERT NIHIL, UTRUM ILLAE FECERINT.] Quid illae egerint inter ſe, curare non debes. Perſeverat in ſententia, perſuaſurus, quod adoleſceutibus odioſa eſt ſemper ſenectus pareutum.

ACT. IV. SCENA IV.

1. TIBI QUOQUE.] Haec Scena continet excuſationem, cur nollet uxorem ducere, & removet cauſam in matrem, ut remotiva ſit qualitas. Juſtum eſt enim, uon reducere, quum *matris commodis ſervit*. Verum & illud proditur, quod puella peperit. Senex enim puellae pater indicat puerum natum, neque adjungit ullam de his rebus culpam. Ait igitur ſenex cauſam, ut reducatur invento puero, quod remedio fuerat Pamphilo in calamitatem ſumit conſilium, quare ponit excuſationem illam, quam ſupra dixit.

33. PATER, SI ILLA EX ME.] Finguntur hae cauſae, quod alienum ejus animum videat. ob hoc negat, ſe debere revocare.

38. MATER QUOD SUASIT.] Purgat pater Pamphili puellam veniali ſtatu, quod imprudentia aetatis hoc admiſerit.

41. AN QUIA NON DELINQUUNT VIRI?] Unde credis, mulierem nullam eſſe in peccato. An ſuſpicio tibi integra eſt mulieris, quod viri non peccant?

50. PRODEMUS, QUAESO.] Hic nova ſuſpicione Pamphili pater ducitur; ut adoleſcentem credat amare meretricem, & hac cauſa nolle reducere uxorem. Ideo adjecit:

52. NAM COGIS EA, QUAE NOLO, UT PRAESENTE HOC LOQUAR.] Et eſt invectio, qua conjecturalia argumenta colligit, quod hac cauſa uxorem nollet ducere, quod diligat meretricem. Scilicet a ſummo ad imum argumenta colligit. Nam primum dixit, propter matrem uxorem nolle reducere; ea cauſa ſublata, reperit aliam, quod partum celavit. Ergo colligit vanas ſuſpiciones. Et cauſae quidem mutantur, & eſſe illam potiorem, quod meretricem diligit. Sed jungitur cum caſtigatione correctio.

75. DABO JUSJURANDUM.] Circumventus adoleſcens argumeutis ſolo juramento ſe vult purgare.

83. CUM MIHI SIT IN EA RE ADJUTRIX.] Quia mulieres numquam volunt a maritis, niſi ſe amari.

ACT. V. SCENA I.

1. NON HOC DE NIHILO EST.] Haec Scena mixta eſt. Nam & controverſiae ſpeciem tenet Deliberativae. Coutroverſia in hoc eſt, quod reus ſit injuriarum, ex hoc, quod Pamphilum recipiat meretrix, poſteaquam duxit uxorem. Conjecturalis eſt cauſa. Negat eſſe factum hoc. Quum argumenta deficiunt, fides efficitur per genera teſtimonii, ac primum per jusjurandum, deiude per fidem tormentorum. Nam ſervus promittitur in tormenta. Quibus rebus cum purgata meretrix fuerit, perſuadetur ei, ut ad matrem pergat, jurandi gratia.

8. NE NOMEN MIHI QUAESTUS OBSTET.] Etiam ipſa vehementer timeo, ne, quod meretrix dicor, impedimento ſit commodis meis. *Mores facile* autem *tutor*. Quum ego ea aetate ſum, ut peccato nou dem, id diligenter curo, *ne* aliquid *temere faciam*.

12. INSCITUM, OFFERRE INJURIAM.] Iujuſtum valde, non merenti tibi iuferre injuriam. Accuſatio ſic ponitur:

16. MEUM RECEPTAS FILIUM.] Et cum illa continuo negare vellet, hic quaſi non accuſantis tautum perſonam tenet, ſed perſuadere cupientis illud, quod diu promiſſum ſit Pamphilo, ut ad meretricem pergeret.

21. QUIS AIT HOC?] Jam negantis eſt, quod intentato crimini quaeritur teſtis. Sed cum dictus auctor eſt, adjecit argumentum ad probationem, quod filiam abduxit ſuam, quod puerum ob eam rem clam natum voluit extinguere.

re. Purgationem ſumit ex jurejurando, *Aliud ſi ſcirem.* Hic jam Deliberativa illa imago eſt. Promittit quidem illa, & commemorat magnam faciens benevolentiam poſt nuptias, quia turpis eſt apud nuptam meretricis iſta purgatio.

ACT. V. SCENA II.

1. NIHIL APUD ME TIBI.] Prima pars Scenae orationem tenet, ut nutrix puerum diligenter nutriat. Poſtrema pars ſuperioris controverſiae acrior. Parer puellae negat juranti credi oportere meretrici. Qua fide perdita pollicetur illa tormenta de ſervis. Ita fit veriſimile. Exſequitur itaque varias cauſas, propter q; t leves ſunt, diſcidium eſſe non poterit.

23. NAM NUPTA MERETRICI HOSTIS EST.] Hoc eſt, in mutua mariti & uxoris ſocietate non eſt mala ſuſpicio; ſed in eorum diſceſſione aut haec meretrix, aut ille adulter judicatur.

ACT. V. SCENA III.

1. AEDEPOL NAE MEAM.] Nunc Parmeno redit, qui miſſus in arcem fuerat, ut amicum conveniret, qui nullus erat. Sed vocem parturientis ne audiret. Vider autem de domo uxoris Pamphili exire meretricem. Quae cum eſſet ingreſſa, ut ſe purgaret, in digito ejus annulus eſt cognitus, quem vitiator puellae rapuerar, & meretrici dono dederat. Nunc igitur egreſſa Parmenonem ad Pamphilum mittit. Ipſa autem quid actum ſit, narrat, ante menſes x. Ex quo enim compreſſa eſt virgo, x. menſea ſunt; & jure hic partus factus ſit x. menſium.

28. ILLE ALIAS RES AGERE SE SIMULARE.

40. INCOMMODE MIHI EVENIT.] Maximum incommodum accepi, quod Pamphilus duxit uxorem. FACTUM FATEOR.] Confiteor. Sed non mei meriti eſt, quod deſerta ſum. Unde ferenda haec ſunt incommoda.

ACT. V. SCENA IV.

1. VIDE, MI PARMENO.] Ea quae vehementer cupimus, parum credibilia videntur, dum metuimus. Ideo ſaepius quaerit, & nuncii ordinem repetit, cum dicit: *Manedum, ſodes. Sic te dixiſſe opinor, inveniſſe Myrrhinam apud Bacchidem annulum ſuum.* Quibus rebus confirmatis rurſum exultat gaudio. *Quis me eſt fortunatior?*

19. UT VOLUPTATI OBITUS, SERMO, ADVENTUS.] Singula ſunt. Et eſt ſenſus: *Ut voluptati ſit ſermo tuus.* *Obitus* autem abſceſſus eſt, ab eo quod eſt *Obeo.*

23. EAM, QUOD NOSSEM, VIDERAM.] Hoc eſt, non ſic videram, ut eam noſſem.

25. NUMQUID AUBOLET PATRI?] Metuit, ne pater audiverit aut ſuſpicetur aliquid de compreſſu.

26. UT IN COMOEDIIS.] Quaſi haec Comoedia non ſit. Conſtat enim, in Comoediis in poſtrema parte perſonas plurimas poni.

35. EGO HUNC AB ORCO.] Hoc eſt, a Plutone, qui eſt Deus inferni, mortuum liberavi. Hic Parmeno ea repetit verba Pamphili, & ſecum quaſi haec cogitans loquitur.

Explicit Commentum Eographii in Hecyram.

INCIPIT IN PHORMIONEM.

PROLOGUS.

SEMEL tibi datum praeceptum circa Prologos perſeverat: numquam Terentium ratione uti in Prologis, qua utuntur omnes. quippe cum adverſarius Luſcius Lanvinius maledictis frequentiſſime eum perſecutus ſit, quibus oportet in Prologo reſpondere. Hanc quidem quaeſtionem etiam ipſe fecit: quod enim Terentius numquam Prologis uteretur, niſi haberet adverſarium cui malediceret, certum eſt. Ita naſcitur hic quaſi quaedam controverſia, qua reus efficitur Terentius, quod facit contra legem, quod injuſte

ſte agat; omittendo Prologorum conſuetudinem, & tantum maledicta ponendo. Huic per qualitatem reſpondet: adverſarium ſuum cogere ſe, ut iſtud quod Terentius facit, poſſit efficere.

1. POSTQUAM POETA VETUS.] Id eſt, Luſcius Lanvinius Poëtam noſtrum Terentium non potuit coërcere, quo minus Comoedias ſcriberet, & hominem ad otium revocaret, coepit eum maledictis terrere, credens non ſcripturum Comoedias Terentium, ſi ei ſaepe malediceret. Objicit praeterea primam quaeſtiunculam, quod leves Comoedias Terentius fecerit. Criminatur quod non fecit, quod Luſcius Lanvinius in Comoediis fecit. Ita ſit objecti criminis ex quadam adverſarii accuſatione pnrgatio.

5. TENUI ESSE ORATIONE, ET SCRIPTURA LEVI.] Hoc eſt, ſoliditatem in verbis nullam, nullam in rebus. Hoc objectum eſt, oſtendit etiam nullam gravitatem: quoniam iſtud quod objecerat, iſta feciſſe, ideo objecit quod non fecit, quod fecit idem Luſcius Lanvinius.

7. ET SECTARS CANES: ET EAM PLORARE, ORARE, UT SUBVENIANT SIBI.] In qua utique perſpicis nihil quod Comoediarum ſit. non enim aut amator erat, aut ſuſpicione ducitur, aut affectus eſt alicujus, aut iraſcitur pater, quod nolit filius ducere uxorem, aut aliquid horum, quod ſolet eſſe in Comoediis ut debet. Primum enim quod ad Comoediam pertinet id eſt, *adoleſcens inſanus*, qui affectus a Comoediis longe videtur alienus. quod deinde *cervam videt fugere, & ſectari canes:* iſtud omnino a Comoedia alienum eſt. Ita neſcio quod genus dicendi alienum eſt. ſiquidem Luſcius Lanvinius in eo ſit, Terentius oſtendit, vilia ſe magis illa vitare: ut ſi quid in adverſario eſſe cognoverit, reprehendat quod intelligeret.

9. CUM STETIT OLIM NOVA, ACTORIS OPERA MAGIS STETISSE, QUAM SUA.] Comoedia iſta, quam reprehendit, dicta a Lanvinio eſt, & placuit. cur poteſt eſſe praeſcriptio, quod reprehendi non poſſit ex eo, quod jam populo placuit. Occurrit huic Terentius dicendo, quod ſi animadverteret, quoniam cum nova Comoedia quam reprehendit, data eſt, *actoris opera* ſtetit, non *ſua*. ut non magis ingenio placuerit Poëtae, quam actoris artificio.

13. NUNC SI QUIS EST.] Haec eſt illa propoſitio quaeſtionis, quod numquam Prologus a Terentio ponatur cauſa qua ſolet Prologus dici, ut Poëtam commendet, ut argumentum dicat, ſed tantummodo maledicat adverſario. Hanc quaeſtionem ut dixiſſet, ſupervacuos eſſe quodammodo Prologos, neque illi Comoediae contineri: omnis enim palma, omnis victoria, omne certamen, in ipſa Fabula continetur. Comoediae ſunt illae ubi virtus & ingenium poſſit pervenire ad gloriam. Hic igitur dixit, *In medio Palmam omnibus poſitam, qui tractant artem Muſicam.* Non principia, neque extremitatem oportere conſiderare; ſed illa quae ſunt media, quae Comoediam tenent, ubi ars Muſica tota verſatur.

19. ILLE AD FAMEM AB STUDIO VOLUIT HUNC REJICERE.] Nota adverſarii voluntatem, quod maligne perſecutus ſit, uti Tereutius a fama rejiceretur: vendebant enim Comoedias, & inde quaeſtum habebant. certe optime reſpondit, etiam adverſum quod dixit, *Hic reſpondere voluit, non laceſſere.* Fit enim juſtum cum reſpondemus potius maledicis, quam maledictis aliquem provocamus. Item cum paria referimus, crimen eſt nullum. Quod adjunxit: *Quod ab illo allatum, hic ſibi rellatum putet.* Commendat nunc Poëtam cum ſubjungit, *De illa jam finem faciam dicendi, cum ipſe de ſe non facit.* Hic graviter & illum peccare multa docuit, & ſe contentum eſſe reſpondere.

25. NUNC QUID VELIM, ANIMADVERTITE.] Supponit per paucos verſus ad officium Prologi, ut aliquid inſtruat de Comoedia. APPORTO EPIDICAZOMENON QUAM VOCANT GRAECE COMOEDIAM.] Nomen Comoediae dicere, aliquid argumenti tangere, Prologi officium eſt, *Quia primas partes*, hoc eſt, ſummas dicet, qui fecerit paraſitus Phormio, non priores. ſiquidem Comoediae nomen impoſitum eſt, ab eo auctore per quem plurima aguntur.

31. ADESTE AEQUO ANIMO.] Subjungit illam benevolentiam, quam ſemper petit Prologus. Et rogat etiam ut audiatur cum ſilentio.

32. NE SIMILI FORTUNA.] Datur hic intelligi, quod haec Comoedia poſt illam Comoediam, quae dicitur HECYRA, eſt. ut hoc hic tetigerit, ne tali fortuna utamur, qua uſi ſumus, frequentiſſime excluſi. Aliquando tamen cum labore maximo Comoediam egimus, virtute potius perſeverantis actoris, qui totiens ſit excluſus. Ne tantum quaſi actoris illam Comoediam fecerit audiri virtute, ſed perſeverantia. Et ne ex hoc injuriam populo feciſſet, adjecit, *Bonitas veſtra adjutans, atque aequanimitas.*

ACT. I. SCENA I.

1. AMICUS SUMMUS.] Argumentum Fabulae in prima Scena plurima parte tractatur.

Haec continet rationem : nihil aliud tenet, quam expoſitionem rerum geſtarum, unde formam nullius cauſae habet. Ergo verba ac ſenſus qui obſcuri fiunt ſequamur. AMICUS SUMMUS, ET POPULARIS.] *Popularis* tribus modis accipimus, de populo ſocius, & ejuſdem conditionis de populo, ut in Salluſt. [Catil. 22.] accipimus eos qui in populo ſunt ejuſdem conditionis. *Cum ad jusjurandum popularis ſui ſceleris adigeret.* hoc eſt, ſocios. Ejuſdem conditionis. Ut, *Obſecro! populares, ferte miſero, atque innocenti auxilium!* quam illic etiam de populo poteſt. At vero hic, *Amicus ſummus meus, ac popularis Geta*, quid aliud quam ſervum inducit, quod eſt ejuſdem conditionis?

2. ERAT EI DE RATIUNCULA.] *De ratiuncula* quam apud me habet, erat ei *reliquum nummorum*, ‡ ſed aliquantulum.

4. ID UT CONFICAREM.] Hoc eſt, ut id reddendum pararem.

6. EI, CREDO, MUNUS.] Paratur ſicuti arbitror domini filio, ducenti uxorem. *Conraditur* autem, magno labore & inopia colligitur.

7. QUAM INSQUA COMPARATUM!] Scilicet inique id effectum atque diſpoſitum, ut ſemper pauperes ditioribus, hoc eſt, divitibus aliquid velint adhibere dum munera eis mittunt, a quibus accipere ea debeant.

9. QUOD ILLE UNCIATIM] Hoc eſt, paulatim, velut per ſingulas uncias. DE DEMENSO.] De cibario, hoc eſt, quod ſibi ſit demenſum: a metiendo.

10. SUUM DEFRAUDANS GENIUM.] Fraudare ſuum [genium dicitur, ſi quis parcius] bibit, ſi quis parcius [vivit. At vero] bene genio facit, ſi quis vitam [largius colit.] Virg. [Georg. I. 302.]

Invitat genialis hyems, [curaſque reſolvit.]

[Et alio loco:] [Aen. VI. 603.]

lucent genialibus altis
Aurea fulcra toris.

COMPARSIT MISER.] Parcendo ſervavit.

13. FERIETUR ALIO MUNERE] Expreſſit impetus damni, cum dixit, vacua remittent.

14. PUERO NATALIS DIES.] [Semper *natales* cum ſuo tempore pronunciant.] Semper natalis dies, cum pueri initiantur. Natalis annus, natalis dies, natalis [hora.] Alioquin per ſe vix dici poteſt. Quod quidem Virgilius in Bucolicis. [Ecl. III. 76.]

Phyllida mitte mihi, meus eſt natalis, Iola,

Ut ſolum per ſe enuntiaſſet.

15. UBI INITIABITUR.] *Initiare* eſt ad cibum infantem inſtruere, qui & ipſe *dies natalis* eſt quodammodo.

ACT. I. SCENA II.

1. SI QUIS ME QUAERET.] Egreditur ſervus qui narraturus eſt illa, quae ſupra dixit. Mandat domina ad ſe veniat ille, qui debitor ſuus fuit, & qui fortaſſe vix nomen tenere poſſet.

2. ACCEPE.] Pulchre, antequam peteret aliquid, obtulit quod debebat. [Et in ſingulis intelligimus,] quibus metum eſſe circa accipientem, [primum] ne diſpliceret eſt dictum, *Lectum eſt.* Deinde [ne parum] conveniens numerus crederetur adjecit: *Conveniet numerus, quantum debui.*

7. QUO IN METU.] Omne malum duo habet tempora, praeteritum & futurum. Praeteritum vero ſimul jungitur & praeſenti. Ita in praeſenti vel praeterito malum : in futuro metus eſt. Magnus igitur confeſſus dolor eſt, cum dixit: *Neſcis quo in metu, & quanto in periculo ſim.* Quod utique junctim expreſſum eſt in Virgilio. [Aen. I. 106.]

Talia jactanti ſtridens Aquilone procella
Velum adverſa ferit,

hoc utique periculum:

fluctuſque ad ſidera tollit,

hic metus eſt.

9. ABS SIS, INSCIENS.] Diſcede ſtultiſſime, cum tu mihi pecuniam crediderIs, ubi fidem meam integritatemque vidiſti, verba mihi metues commodare, in quibus quid lucri habeo, ſi te fefellero?

12. ERGO AUSCULTA.] Ergo audi. HANC OPERAM TIBI DICO.] Audiendi tibi operam trado † * dominos rogent. Nunc dicit, ſtulte eos facere, qui precatores parent & adhibent, quorum oratio haec eſſe poteſt: Interim venia tribuatur, poſtea cum ipſe qui precatur diſceſſerit, dominus iracundiam ſuam compleat.

13. SENIS NOSTRI, DAVE, FRATREM.] Narratio hic ſumit exordium, [quod] ut oportet ab eo incipit, quod ſciri poteſt. [Quod] Virgilius frequentiſſime dixit: ut, [Aen. II. 81.]

Fando aliquid, ſi forte tuas pervenit ad aures
Belidae nomen Palamedis.

Et, [Aen. X. 20.]

Cernis ut inſultent Rutuli?

Item in Eunucho: *Hanc quam amat noſtin'?*

18. PALLEXIT.] Decepit, fefellit. Virgil. [Aen. II. 90.]

invi-

‡ *Sed aliquantulum.* Forte, *Id eſt, aliquantulum.*
† * *Dominos rogent.* Haec & reliqua abſunt a MSſ. & videntur referenda ad verſum 90.

invidia poſtquam pellacis Ulyxis.

20. REGEM ME ESSE.] Antiqui etiam maxime in Comoediis ditiſſimos quoſque *Reges* dicebant: uti paraſiti eos a quibus paſcebantur, *Reges* appellarent.

22. QUASI MAGISTRUM.] Quaſi monitorem atque cuſtodem. PROVINCIAM.] Officium.

23. MIHI USUS VENIT.] Aliquando mihi contigit.

24. DEO IRATO MEO.] Teneo in memoria dimitti *irato Deo meo*, vel domino, vel genio: vel certe Deo. Noſter enim Deus eſt, qui favet nobis: qui ſi iratus fuerit, adverſa omnia patimur. Ut Virgil. [Aen. II. 396.]

Vadimus immixti Danais, haud numine noſtro.

26. SENI FIDELIS DUM SUM.] Dum ſeni fidem praeſto ut monitor perſeverarem, vapulando *ſcapulas perdidi.*

27. INSCITIA EST, ADVERSUM STIMULUM.] Etenim *inſcitia eſt*, calces velle jactare cum ſtimulus imminet: te enim magis incipias vulnerare.

29. SCISTI UTI FORO.] Intellexiſti quid te oporteat facere.

31. CONTINUO QUAMDAM.] Bene adjecit *continuo*, ut adoleſcens abſentiam patris quodammodo exſpectaſſe videretur, uti in delicias amoremque labi poſſit.

34. NEQUE QUOD DARETUR.] Hoc eſt, ‡‡ jam inopiam in domo reliquerat, ut quod dari poſſet lenoni, non haberetur. Curaverat ergo quadam diligentia, ac fecerat ne pecunia filiis relinqueretur in domo.

36. SECTARI, IN LUDUM.] Cum illa pergeret *in ludum*, hoc eſt, in locum ubi forte diſcebat.

38. EX ADVORSUM.] Contra ipſum locum.

39. TONSTRINA QUAEDAM.] Officina tonſorum.

47. NEQUE ILLI BENIVOLUS.] Hoc eſt, nullus erat qui benevolentia aut notitia, aut vicinitate ſuccurreret & adjuvaret.

51. COMMORAT.] Ita narratione ſua exprimebat affectum, ut nos omnes commoveret. *Commorat* autem, commoverat.

57. NI VIS BONI.] Magna vis bonitatis & pulchritudinis in forma erat: idcirco iſta quae ex luctu & lacrumis fuerant, formam extinguere non valebant.

59. TANTUMMODO, SATIS.] Hoc eſt, tantummodo *laudabat*, *ille* autem alius amare coepit.

61. QUO EVADAT, VIDE.] Quo res perveniat, animadverte.

65. BONAM, BONIS PROGNATAM.] Et ipſam ingenuam, & bonis parentibus natam.

69. NON, SI REDISSET.] Hoc eſt, cum rediſſet, ne omne in ſenſum poſitum videamus.

72. EST QUIDAM PHORMIO.] Hic interponitur alia narratio, quae perſonam declarat.

75. LEX EST, UT ORBAE.] Leges illas narrat, quas Oratores ſaepe in controverſiis collocarunt: *Orbam proximus ducat, Orba proximo nubat.*

77. TIBI SCRIBAM DICAM.] Tibi calumniam indicam & cauſam impingam.

81. QUOD ERIT MIHI BONUM, &c.] Facile iſta quae ſunt mendacia, quae ego fingam, & comprobabo judicibus: tu nihil relinquis.

83. PATER ADERIT.] Hoc quaſi quaeſtionis loco propoſitum eſt a Phormione. Sed cum duxeris uxorem, veniet pater & mihi litem intendet. cui paratur reſponſio: quid intereſt? quid mea? jam enim illa, quam tu cupis, in tua erit poteſtate.

84. JOCULAREM AUDACIAM!] † Quae eſt in joco, veniat in periculum. Ut, *Joculare in malum inſciens pene incidi.*

85. VENTUM EST: VINCIMUR.] ‡ * Ut ſupra, *Imus: venimus: Videmus.* ſimiliter in Eunucho, *It, lavit, redit.*

88. FORS FERET, FEREMUS.] Nunc narrationem finit, de eventu reſpondet: omne ſe aequo animo paſſurum quod eventus adtulerit in peccatis.

90. AD PRECATOREM ADEAM.] Solent ſervi, quotiens fuerint [rei] conſtituti, habere ſibi precatores qui pro eis [orent.]

94. QUID ILLE PAEDAGOGUS.] Apto nomine appellavit ipſum adoleſcentulum qui meretricem amat; ut *paedagogus* †† diceret qui eam *in ludum* ducebat, & reducebat.

96. NISI SPEM MERAM.] Solam, inquit, *ſpem*, quia nihil habet.

100. AD PORTITORES.] Ad eos ſcilicet, qui in portu ſunt.

ACT.

‡‡ *Jam inopiam.* Immo, *Eam inopiam.*
† *Quae eſt in joco.* Mſ. *Quae a joco veniat in periculum.*
‡ * *Ut ſupra.* In Mſſ. lacuna nulla.
†† *Diceret.* Immo, *Diceretur.*

ACT. I. SCENA III.

1. ADEON' REM.] Haec Scena vitae comparationem tenet Antiphonis & Phaedriae, ejus qui uxorem duxit abſente patre eam quam diligebat, & ejus qui amat meretricem, & ſumtus non habet. In quo negotio efficitur qualitas comparativa, qui miſerior ſit. Et eſt cauſae genus demonſtrativum. cum vitam utriuſque in miſeriis, comparatione vitae ſuae, dicit eſſe felicem. ADEON' REM REDISSE.] Eouſque rem eſſe deductam, ut cum mihi pater conſultum optime cupiat, ego tamen pertimeſcam, cum mihi venit in mentem illum jam jamque eſſe venturum.

3. NISI FUISSEM INCOGITANS.] Quod niſi minimum cogitarem, propter id quod uxorem duxi eo abſente, ſic ejus adventum & eum exſpectarem ſicuti decuit.

4. ROGITAS? QUI TAM.] Interrogas me cur iſtud dicam. uxorem duxi, & ejus facinoris mihi & auctor fuiſti & conſcius.

5. UTINAM NE PHORMIONEM.] Hic exponit miſerias ſuas, poenitet enim conſilii, ut *ne Phormioni in mentem incidiſſet* tale conſilium, ut mihi perſuaderet atque impelleret in id, unde mihi initium eſt malorum.

7. NON POTITUS ESSEM.] Sed ſi conſilium mihi Phormio non dediſſet, ad fructum cupiditatis meae non pervenirem. Haec quaeſtio eſt, quae ſolvitur malorum comparatione. † Siquidem magna commoda majoribus incommodis coepta . . . . utile conſilium fuit: id malum quod minus habebatur, commutatum eſt graviore & deteriore malo: quod hodie *cotidiana cura angit animum.*

9. DUM EXSPECTO, QUAM MOX, &c.] Comparatio efficitur per alterius vitae comparationem. Ipſe enim Phaedria amat meretricem, qua potiri propter inopiam non poteſt.

11. AMORE ABUNDAS.] Hoc eſt, tibi quod deſideras abundat & praeſto eſt, neque eges.

13. ITA ME DI.] Ut feliciorem multo Phaedriam Antipho poſſet oſtendere, ‡ non ſolum . . . . . mala eſſe vita numerat, verum etiam juravit per id ipſum quod Antipho habet, quod tam diu fruatur amore ſuo.

14. JAM DEPECISCI MORTE.] Hoc eſt, mori volo vel paciſci mortem. Deinde ipſa incommoda commodis vitae Antiphonis enumerat: ſiquidem ille habet *ſine ſumtu ingenuam:* quod habeat quam deſideravit uxorem: quod ſine mala opinione: quod publice. Contra quod hic cum lenone rem agitet.

18. BEATUS: NI UNUM.] Omni parte felix ac *beatus*, *ni* tibi tantummodo *unum*, animus videlicet, *deſit*, qui haec tolerabiliter ſuſtineat.

21. AT TU FORTUNATUS.] Revocat comparationem Antipho, & haec [cauſa,] ut meliorem feliciorémque dicat Phaedriam, quod in poteſtate habeat omnem conſultationem, utrum velit *mittere*, an vero *retinere*.

ACT. I. SCENA IV.

1. NULLUS ES, GETA.] Haec Scena [nuncium tenet] domini venientis [unde turbatio efficit] Antiphonis, quod patrem ſuum audiat venire, quod eo abſente duxit uxorem.

2. IMPARATUM SUBITO.] Ita tanta mala impendent in te & parantur.

3. UTI DEVITEM.] Duo poſuit. [Omnia] enim mala devitemus [conſilio,] ita ut nos non contingant. Aut quod ſecundum eſt, ſi forte celeri [adven]tu in nos irrepſerint, in hoc proſpicere quo modo inde nos liberare poſſimus.

9. PURGEM ME? LATEREM LAVEM.] Omnia adverſa ſunt, inquit. *ſi loquar, magis incendam:* ſi *conticeſcam*, vehementer *inſtigem* & compellam ad iracundiam: ſi me purgavero, nihil eſt. Hoc eſt enim laterem lavare. [Si me purgavero, culpa creſcet. LATEREM LAVEM.] Qui non purior ſit lavando, dum ſemper auget ſe ſtercus fricando. Tam] enim non puriorem laterem lavando reddimus, quam ipſum laterem perdimus.

12. ULTUS ESSEM IRACUNDIAM.] *Ultus* hoc more, dum aliquid ſuſtuliſſem, quod dixit: *Aliquid convaſaſſem, & me protinus conjicerem in pedes*, hoc eſt, fugiſſem. Diſceſſio enim quodammodo ultio eſt, †† in * gmalionem, *In ulta de loco fugit; cum dicis vita virum.*

22. QUID AIS? HUJUS PATREM.] Expreſſum bene eſt, quod ille qui metuebat, facile etiam intelligit, quod ſermonibus non fuerat explicatum: contra is, qui alienus a metu erat, interrogat quid illud ſit. Ergo parum intelligenti conge-

† *Siquidem.* Mſ. *Siquidem majora incommoda minoribus incommodis coepta. Neque utile.*
‡ *Non ſolum . . . mala.* Mſ. lacunam non habet.
†† *In * gmalionem.* Mſ. *Vitio eſt circa multos ut Pigmalionem multa de loco fugit.*

congeminat ſenſum, *Hujus patrem* cum dicit *vidiſſe me, patruum tuum.*

26. Aovioilare aequum.] Exhortatur ut forti animo ſit, & quo magis periculum majus eſt, quod imminet, hoc debet [*ad*]*vigilare*. Simul ei ſpem meliorem promiſit dicendo: *Fortis Fortuna adjuvat.*

28. [Nam si te timidum.] Adjecit ad conſolatiooem animi & ad cauſam, ſi enim *pater tuus te timidum eſſe* cognoverit, continuo culpam in te eſſe cognoſcet.]

32. [Quio nic conterimus.] Cum parum crederet ſe perficere, uti animum confirmaret Antiphonis, minitatur diſceſſum.]

36. [Protelet.] Tela in te frequenter verborum mittens vulnerer.]

39. Non possum adessa.] Omnis illa confirmatio, ſimul atque patrem vidit, perturbata eſt, & parat diſceſſum.

41. Vobis commando Phanium.] In commendatione prius illam collocavit, quam diligebat: dein ſubjunxit ſalutem ſuam. quoniam in amore ea ſalus eſt.

43. Ego plectar pandens.] Ego puniar pendens. at tu tantummodo audies lites, & ex verbis tibi periculum erit.

46. Aufer mihi; oportet.] Rebus faciundis cum neceſſitas cogit, non id quaerendum quod oporteat. Ideo adjecit: Tolle oportet, potius mone quod faciundum ſit.

48. In ra incipiunda.] Quaſi ſaepius peccaverit adoleſcens, & ſe defenderit: ideo quaerit exemplum defenſionis.

52. Hic ero succenturiatus.] Metaphora a bello. Illi qui priori loco pugnant, in principiis ſunt: qui vero ſecundum vel in aliis poſterioribus, *ſuccenturiati* dicuntur, quaſi ſubpoſiti ad aciem, ut illis deficientibus ipſi in certamen procedant.

ACT. II. SCENA I.

1. Itane tandem.] In portu ſenex duxiſſe filium ſuum uxorem audivit. ſecum ergo conqueritur ſatis admiratus, quod ille tantum facinus auſus ſit implere. Haec ergo Scena continet accuſatiooem, & habet controverſiam talem. Quod contra imperium patris uxorem duxerit, filius reus eſt. Qui defenditur: ſe feciſſe dicit coactus in judicio, & coactus legibus. Cui occurritur: potuiſti ducere uxorem; maxime cum lex ſit: *Orba nubat proximo. eriam proximus ducat, aut dotem det.* At ſi in parte legis eſt ut dotem adhibeat, etiam te dare oportuit. Sed hoc ſolvitur, quod inopia non potuit iſtud implere: ut & hic venalis ſtatus ſit. Huic rurſus quaeſtioni opponitur; quod mutua pecunia ſumi potuit. Sed hic occurrit qualitate abſoluta: an filio in familia conſtituto pecuniam mutuam accipere liceat. an aliquis huic pecuniam potuit credere. Ita omnis oratio argumentis, ſed per quaeſtiones proponitur, & per argumenta diſſolvitur.

6. Invitus feci: lex coegit?] Reperit argnmentum ſenex, quo oſtenderet non invitum uxorem duxiſſe filium, ex eo quod ad judicium ductus tacuerit, & nihil reſponderit: quae res indicat voluntatem.

10. Ita sum irritatus.] Ita ſum provocatus, ut non poſſim animo conſiſtere ad cogitandum.

11. Quamobrem omnes.] Ergo, inquit, quoniam ita ſunt, oportet omnes rebus felicioribus conſtitutis magis de adverſariis cogitare, quo pacto poſſint ea quae acciderunt ſuſtinere.

15. Ut ne quid animo sit novum.] Quod utique eſt ſapientis, omnia quae accidere poſſint praevidere, ne nova ſint. Ut eſt illud ſapientis Aeneae: [Virg. Aen. VI. 103.]

non ulla laborum,
O virgo, nova mi facies, inopinave ſurgit.
Omnia praecepi, atque animo mecum ipſe peregi.

17. Incredibile est, quantum.] Servus dicit de ſuis ſe incommodis ante cogitaſſe: unde ſapientia ſua ait dominum praeterire.

25. Salvum venire.] Cum interrogatus ſit; ubi ſit Antipho, perſeverat in ſalutatione, ut iracundiam obſequio frangat.

26. Valet. nic est.] Cum ille de loco quaereret, ubinam eſſet Antipho, hic de ſalute reſpondit.

28. Bonas, me absenta.] Et accuſaret totius criminis: ſed ſummae eſt collocatio. Subjungitur iracundia, quod dixit:

30. Ipsum gestio dari mihi in conspectum.] *Geſtio* autem, cupio & deſidero, ut ſua culpa intelligat, *patrem lenem acerrimum factum.*

33. Atqui nihil fecit.] Hic jam defenſionis eſt generale principium.

34. Omnes congruunt.] Omnes conveniunt, aequales univerſi ſunt.

39. Nam ni haec ita.] Si haec quemadmodum dicis non eſſent, ut vobis pariter ad veſtra crimina [defenſionem praeberetis,] cum Antiphone tu non ſtare potuiſſes.

40. Si est, patrue.] Hoc eſt exordium pleniſſimae intentionis & defenſionis, in quo docet non ſe deprecari, neque defendere Antiphonem, ſi modo aliquam culpam in ſe Antipho

tipho admiſerit, unde famam ſuam vulneraret. Deinde ſubjunxit:

43. SEO SI ALIQUIS FORTE MALITIA SUA FRETUS, INSIOIAS FECIT NOSTRAE AOOLESCENTIAE.] Et bene *noſtrae* adjecit, ut ſocietatem non tam culpae, quam † malorum * ſeſe adjunxit.

45. NOSTRA EST CULPA, AN JUOICUM?] Quod ſi oppreſſi judicio ſumus, crimen noſtrum nullum eſt, ſed judicum potius: *qui frequenter invidia tollunt divitibus, aut propter miſericordiam addunt pauperibus.*

48. NI NOSSEM CAUSAM.] Satis laudavit orationem Phaedriae, ſiquidem tantam vim argumentorum duxit eſſe in oratione, uti crederet vera dici, ni ipſe melius noſſet veritatem.

49. AN QUISQUAM EST JUOEX.] Hoc proponit, quod invitus coactus ſit: ſiquidem tacuit, neque verbum ullum reſpondit. Hic defenſio illa ponitur, quod adoleſcens cogitare quidem potuit, ut prae dolore & verecundia oppreſſus.

53. COGITATA NON POTUIT PROLOQUI.] Haec pars venialis eſt, ex aetate.

56. SALVUM TE AOVENIRE.] Opportune ſervus eum duos locos perdidiſſet, accuſator vehementer jam confractam ſenis iracundiam videret, ſupponit [ſe.]

57. COLUMEN VERO FAMILIAE.] Dignitas vel certe ſuſtentatio, unde *columnae* dicuntur.

59. [JAM DUOUM TE OMNES NOS ACCUSARE AUOIO.] Id eſt, quod ſupra dixit: *Ego hic in ſubſidiis ero.* Ita defenſio ſuperior unam inſtituit pugnam.]

61 [NAM QUID ME IN HAC RE VOLUISTI FACERE TIBI?] Optime fecit. Et adjecit alia ſui nominis adjumenta: nam ſi utique Dominus coactus fecit omnia, quae facta ſunt, neque libertas ulla fuit ad contradicendum, quanto magis ſervulus, cui in conditione ſervitutis libere loqui non licet, neque teſtimonium dicere, neque cauſam agere?]

65 VERUM SI COGNATA EST.] Senex omnia argumenta ‡ concedit . . . ad veniam, ſed opponit leges [jubent,] ut dos orbae dari poſſit. Sed hic ut [ſupra diximus,] occurrit per venialem ſtatum, quod arg[umentum] defuit. quam rem cum ſolviſſet ſenex, dicit *Sumeres alicunde*, vel foenore. Soluta eſt †† tamen . . . . . quod negavit licere filio familiae ‡‡ mutuam . . . . . pecuniam credi.

73. NON SIC FUTURUM 'ST.] Convictus in [omnibus] ſenex ad iracundiam redit, negatque permiſſum [eſſe,] uti cum filio ſuo maneat illa nupta.

78 [ANTIPHO UBI NUNC EST?] Callide interrogavit ſenex, ſive ut ex hoc poſſit intelligere, illum diligere uxorem, quam rem aſtute ſervus agnoſcens nihil aliud reſpondet, niſi, *Foris.*]

ACT. II. SCENA II.

1. ITANE PATRIS AOVENTUM.] Haec Scena Phormionem loquentem habet, ac ſe promittentem adverſus patris iracundiam repugnaturum. Hae ſolae allocutiones hic tenentur.]

3. [AD TE SUMMA SOLUM.] Hoc eſt, A te cuncta explicanda.]

4. [TUTE HOC INTRISTI.] Ex proverbio natum, quod eſt apud ruſticos, cum male intritum cibum coactus eſt ſumere, qui intrivit. Et eſt ſenſus: A te confecta res eſt, quam debes abſumere.]

8. [QUID VIS?] Secum deliberat, quaerens potius conſilium Phormio. tandem reperit, ac ſerio pollicetur, quod amplius deſideret, Phanium manere apud maritum & Antiphonem.]

11. FORTITUDO IN NERVUM.] Denique vehementer metuo ne haec virtus & fortitudo mittatur *in nervum*: hoc eſt, in contrariam rem. Facile enim [patitur] fortitudo, ſi nervum forte percuſſerit, ſolidior[e pa]rte reſilente, ille qui percutit vulner[atur.]

12. JAM PEOIIM VISA EST VIA.] Jam res quemadmodum it habe.

13. [ME CENSES HOMINES.] Profert exemplum, quo docet, nihil ſibi fieri poſſe, ex hoc, quod multos homines uſque ad necem verberavit; & cum tantas injurias fecerit, numquam injuriarum ſit accuſatus.]

16. [QUIA NON RETE ACCIPITRI TENDITUR, NEQUE MILUO, QUI MALE FACIUNT NOBIS.] Idcirco, inquit, non ſum accuſatus poſt tot injurias, quas feci civibus, quum ea non fiant malis avibus, ut capiantur. NON RECTE ergo TENDITUR, QUI NOBIS MALE FACIUNT, quod quidam

† *Malorum * ſeſe adjunxit.* In Mſ. lacuna nulla.
‡ *Concedit . . . ad veniam.* Nulla in Mſ. lacuna.
†† *Tamen . . . quod.* Nulla lacuna in Mſ.
‡‡ *Mutuam . . . pecuniam credi.* Mſ. ſine lacuna.

Digitized by Google

quidam legunt, at contra illis aliis *venditur*, qui nobis non male faciunt.

19. [ALIIS ALIUNDE PERICULUM.] Qui habent, unde detrimentum ſentiant.]

20. DICES, DUCENT DAMNATUM DOMUM.] Sed proponis mihi, [quod etiam] ſi fortunas non habeam, ex quibus condemnatus [poenam] ſuſtineam, tamen addici poſſum ad ſervitutem: hoc eſt enim *ducere damnatum*. [Sed rurſus itaque mihi maximum beneficium praeſtabunt, ſi addictum me ſibi paſcere incipiant, ut pro maleficio, quod illis intuli, beneficium cogantur reſtituere.]

23. [NON POTEST SATIS.] Hoc eſt, dominus, qui te utique addictum habebit, poteſt tibi bonam gratiam referre pro meritis tuis.]

24. [IMMO ENIM NEMO SATIS.] Cum ſervus dixiſſet, Poteſt tibi referre gratiam, hic contra, *gratiam*, inquit, *regi nemo refert*, vel qui nutritor, vel qui paſcit ſolum.]

25. [VENIRE UNCTUM.] Quanta commoda ſint ſervientis, enumerat, quod ſine collatione lautus, atque unctus e balneis rediens otioſus eſt animo, dominus vero *cura*, *& ſumtu abſumitur*.]

27. [ILLE RINGITUR.] Hoc eſt, ſtomacho commovetur & iracundia. Et facit *Ringor*, id eſt, os aperio. Unde *Rictus*.]

28. PRIOR BIBAS, PRIOR DISCUMBAS.] Haec utique ſervorum eſt quaedam libertas, ut iſta prius ſibi praeſtent.

30. HAEC, SI CUM RATIONE.] Cum haec igitur ratione collegeris, *quam ſint ſuavia*, ſine dubio illum, qui tibi haec praebuerit, *praeſentem Deum* poteris nominare.

32. PRIMA COITIO EST ACERRIMA.] Sola tibi inceptio, & ingreſſus eſt arduus, cetera pro voluntate, ut videbitur, inludes.

ACT. II. SCENA III.

1. EN UMQUAM CUIQUAM.] Haec Scena tenet controverſiam talem: *Orba proximo nubat, orbam proximus ducat. Bis de eadem re actio ne ſit.* Quidam quaſi orbam in judicio coactus eſt ducere abſente patre. Pater cum rediſſet vult agi, an illa ſit proxima: Contradicitur. Hic prima praeſcriptio eſt, quod non licet ex eadem re aliquid bis agere: & hoc plurimum valet. Verumtamen tentatur, ut orba eſſe dicatur: tentatur & illud, quod in lege ſcriptum eſt, vel poſitum: Orbam proximus ducat, aut decem millia dotis det, ut accepta dote diſcedat. Verum hoc *frangitur*, non licere: propterea quod matrimonio collocata eſt. Eſſe enim iniquum, uti nunc in matrimonium accepta, dote data diſcederet. Liberum fuiſſe ante aut ducere, aut dotem dare: cum alterum ſit factum, alterum eſſe non poſſe.

4. PRO DEUM IMMORTALIUM!] Hic indignationem ſibi ſuſcitat Phormio, qui terrere poſſit facile ſenem. quod egens relicta eſt miſera, quod ignoratur parens, quod ipſa divitiis orba, paupernima eſt: idcirco pater ‡ iraſcitur.

16. CUI OPERA VITA ERAT.] Expreſſit paupertatem, cui victus quotidianus opera quaerebatur.

19. NEGLIGERE COGNATUM.] Cognatum narrabat, quod ſe negligeret hic cognatus ſuus.

21. VIDEAS TE, ATQUE ILLUM.] Servus narrat pro domino ſeſe agere: cognoſce, inquit, te, atque illum cum quo loqueris.

22. NUMQUAM TAM GRAVES.] Niſi † talem . . . . virum credere puellae patrem propter [quam numquam] tales inimicitias caperem, adverſus dominum tuum in familiam meam.

31. ADOLESCENS, PRIMUM ABS TE.] Prima pars actionis quaeritur, quae eſt, an illa proxima ſit. cui reſpondet Phormio, ſcire ipſum qui interrogat:

35. PROINDE EXPISCARE, QUASI NON NOSSES.] Ita a me inquiris, quaſi neſcias.

40. SI MEMINISTI QUOD OLIM.] Excidit enim nomen, quod ſupra poſuerat. *Nec Stilphonem ipſum qui fuerat.*

46. TALENTUM REM RELIQUISSET.] Hoc eſt, tale patrimonium quod in decem talentis eſt.

47. MEMORITER PROGENIEM.] *Memoriter* totam *progeniem* parentum a ſumma origine contineres.

49. ITA UT DICIS, EGO TUM.] Si hereditatem peterem, neceſſitas mihi imponeretur, ut unde mihi eſſet cognata dicerem: nunc cum tu intendas, debes dicere unde ſit iſta cognata.

52. DILUCIDE EXPEDIVI.] Continuo ſumit argumentum praeſcriptionis, cum conturbatus eſſet Phormio. denique concluditur: *At tu, qui ſapiens es, magiſtratus adi; Judicium de eadem cauſa iterum ut reddant tibi.* Ut ſcilicet hic *judicium bis de eadem cauſa* adipiſcatur.

62. QUOD LEX JUBET DARE DOTEM.] Victus praeſcriptione ſenex, ad illam legem deſcendit, ut

‡ *Iraſcitur.* Immo, *Ignoratur.* † *Talem . . . virum.* Mſ. ſine lacuna.

ut dotem det, etiamſi ſit cognata. Cui ut ſupra dixi reſpondetur: *Itane tandem, quaeſo? ut meretricem*, &c. quod utique iniquum eſt, ea eo quod jam una pars videtur impleta. Aliter ergo jam non poteſt rurſus quemcunque dicerei ſenea proaemio ad hos unde aut † quamobrem. * Redit etiam paraſitus ad praeſcriptionem: *Actam, ajunt, ne agas.*

74. POSTREMO TECUM NIHIL REI.] Jam ludit paraſitus: tu, inquit, ſenex jam alterius aetatis es, addictus filius tuus eſt.

79. TUTE IDEM FECERIS.] Hoc ipſum tu recte feceris.

81. METUIT HIC NOS.] Quoniam dixerat ſubmiſſiore dictione, *Itane es paratus facere me adverſum omnia.* Quae res oſtendit iracundiam eſſe linitam.

82. QUOD EST FERENDUM.] Quia res tolerandas ‡ ſuſtinere * & dignum tuis factis feceris.

91. SI TU ILLAM ADTIGERIS.] Revocat iracundiam, quia ille dixerat: *Niſi tu properas mulierem Abducere, ego illam ejiciam*, & hic contra: *Si tu illam attigeris aliter, quam dignum eſt, liberam, Dicam tibi impingam grandem.*

ACT. II. SCENA IV.

1. QUANTA ME CURA.] Haec Scena Deliberativa tenet. Deliberat enim ſenex, an judicium, quod ſe abſente filius egit, reſcindat denuo. Ideo ſententiae ab advocatis [tribus,] una diſſuadentis, perſuadentis altera: tertia quae accedere ad ſententiam poſſit talis eſt, ut rurſus deliberatione opus eſſe videatur. Eſt igitur prima pars, cujus principium tale eſt: quod, *quae in rem tuam ſint, ea velim facias.* Ego, quae tibi proſint, facere te volo. Deinde ipſa ſententia: *Mihi Sic hoc videtur; quod te abſente hic filius Egit, reſtitui in integrum.* Deinde breviter a juſto, *aequum eſt, & bonum.* An fieri poſſit: *id impetrabis.* Contraria ſententia, cujus hoc principium: *Ego ſedulo hunc dixiſſe arbitror*, ne contraria dicturus, videatur inimicitias exercere, defendit contrariae partis patronum, ut dicat illum *ſedulo*, hoc eſt, ſine fraude & dolo dixiſſe, quod dixerit. [Quod dixerit de ſe aliquam prolaturum eſſe ſententiam, propterea: *Quot homines, tot ſententiae: ſuus cuique mos.* Deinde ſententiam ſuam: *Mihi non videtur, quod ſit factum legibus, Reſcindi poſſe: & turpe inceptu eſt.* Hoc utique ab inhoneſto dictum non intelligimus. Tertia illa ſententia eſt: *Ego amplius deliberandum cenſeo: Res magna eſt. Incertior ſum multo, quam dudum.* Dicta ratione incertiorem ſe factum dixit, ſiquidem ſuaſit unus, diſſuaſit alter, contra tertius nihil dixit, quoad ſe recipiat, quando redeat.]

ACT. III. SCENA I.

1. ENIMVERO, ANTIPHO, MULTIS MODIS CUM ISTOC ANIMO VITUPERANDUS ES.] Haec Scena rationem geſtorum tenet, cum quaeſtione & objurgatione, quod dimiſerit amorem, & iritus eam quam diligebat, neque eſt ac ſibi attulerit patrocinium.]

4. [NAM, UT ERANT ALIA, ILLI CERTE, QUAE NUNC TUAE DOMI EST, CONSULERES.] Nam qualiacunque cetera eſſent circa te, illi ſaltem auxilium ferret, *quae tuae domi eſt.*]

8. [SED EA CAUSA NIHILO DEFECIMUS.] Sed licet te accuſaret magis, quod abſens eſſes, *ea cauſa* non *defecimus.*]

10. [NUMQUID PATRI SUBOLET?] Numquid ſuſpicatur pater, ſua voluntate ceſſiſſe, an etiam ei veniam tribuit, ut eandem uxorem habeat.]

13. [CONFUTAVIT VERBIS. EGO QUOD POTUI.] Bonum ordinem ſervus tenuit, ut primo dominum, deinde Phormionem, ſic ſe ſupponeret, ad narrandum, quae ſint praeſtita adoleſcenti.]

ACT. III. SCENA II.

1. DORIO, AUDI, OBSECRO.] Haec Scena petitionem tenet, quod Deliberativae ſaepe genus diximus. quippe cum leno peteret argentum ab adoleſcente, ille dilationem poſtulavit. Hic ergo petitionis modus ab utili & honeſto, & ceteris partibus tractabitur. Denique opponitur:]

4. [NAQUEO TE EXORARE, UT MANEAS TRIDUUM HOC?] Extra poſitus adoleſcens iraſcitur. Vereor, ne leno.]

7. [HARIOLARE.] Divinas. Hoc pertinet ad illud: *Non mihi credis?*]

8. [FOENERATUM ISTUC BENEFICIUM TIBI PULCRE DICES.] Hoc ab utili in petitione poſitum, quod prodeſſe poſſit, etſi non ceſſerit tempus.]

19. [EXPERIRE, NON EST LONGUM.] Hoc

a

† *Quamobrem* *. In Mſ. nulla lacuna.
‡ *Suſtinere* * *& dignum.* Nulla in Mſ. lacuna.

Digitized by Google

a facili, etiam an fieri poſſit.]

11. [TU MIHI COGNATUS, TU PARENS.] Hoc a Pcur.]

15. [UT PHALERATIS DICTIS DUCAS ME.] Quia ſupra dixerat, *Tu mihi cognatus*, ideo addit *Phalerata dicta*, cum tenentur verba honeſtatem & quaſi ornamenta habentia.]

17. [NEQUE, ANTIPHO ALIA CUM OCCUPATUS ESSET SOLLICITUDINE, TUM HOC ESSE MIHI OBJECTUM MALUM!] Vere nunc ingemiſco, me hoc tempore cogi amare, quo *Antipho in alia ſollicitudine occupatus* mihi auxilium ferre non poteſt.]

20. [USUS VENIT.] Tibi contigit.]

23. [PARUM LENO SIES.] Aliquantum officii tuque conſuetudinem mutans avaritiam referens.]

30. [HAUD LONGUM EST ID, QUOD ORAT.] Reperiſſe ea quae deſideraret adoleſcens. Acceſſit etiam perſuaſor alius, fieri poſſe certe facile, quod non ſit longum. Deinde quod utile, ſiquidem *Quod bene promeritus fueris, tibi conduplicaverit.*]

38. [CERTE HERCLE, EGO, SI SATIS COMMEMINI, TIBI QUIDEM EST OLIM DIES, QUAM AD DARES HUIC, PRAESTITUTA.] Si ſatis in memoria teneo, praeſtituta dies eſt, in quam diem pecuniam huic dares.]

40. [JAMNE EA PRAETERIIT? NON: VERUM HAEC EI ANTECESSIT.] Duo tempora ambo tenuerunt diverſa: Haec dies numquid praeteriit? Contra leno reſpondit: Immo retro pedem tulit, & propagavit ſe, h. e. anteceſſit, ut adhuc futura ſit.]

46. [SED UT HAEC SUNT, TAMEN HOC FACIAM.] Exoratus tandem conditionem leno dat, uti cras argentum qui prior adtulerit, ad ducendum potior ſit.]

48. [MEA LEGE UTAR.] Id lenonis, apud quem ſemper commodum prius.]

ACT. III. SCENA III.

1. QUID FACIAM?] Hic cogitatio eſt, quemadmodum brevi tempore invenire poſſit argentum.]

10. [NON TRIUMPHO.] Maximum mihi gaudium eſt, ſi de tuis nuptiis nihil patior mali, & adhuc me cogis, uti in malo aliud malum quaeram, & *nullus locus relinquatur preci?* ut ex omni parte circumcludamus noſtris precibus ſenes.]

19. [PEDETENTIM TAMEN.] Omnia tenta, omnia experire, ne aut plus aut minus facias.]

25. [ISTAEC VERO VILIS EST.] Amatoris animo pretium non credit pro ea magnum eſſe, quam diligebat.]

29. [PRAESTO EST: AUDACISSIME.] Optimus ac neceſſarius utrimque ſemper adeſt, quodcunque onus impoſitum.]

34. [MODO TE HINC AMOVE.] Hinc diſcede. vult enim ſolus ſecum conſilium quaerere, quomodo fieri poſſit, ut inveniatur argentum.]

ACT. IV. SCENA I.

1. QUA PROFECTUS CAUSA HINC ES LEMNUM?] In hac Scena narratio itineris & reverſionis ſimplicem continet expoſitionem, quomodo] praeterito tempore ſenes ſecerant pactum, ut filiam Chremetis uxorem duceret filius Demiphonis: aliter enim res celari non poteſt, niſi per hujuſmodi nuptias puella vinceretur, & hunc per [hunc errorem, quo credit,] filium ſuum aliam duxiſſe, idcirco cupit [excuſatum eſſe, & potius quaſi cauſam quandam eſſe, quod uxorem] duxerit filius. Denique adjungit:

12. QUOD QUIDEM ME FACTUM CONSILII INCERTUM FACIT. NAM HANC CONDITIONEM SI CUI TULERO EXTRARIO.] Rationem reddit, cur ex eo quod filius ejus uxorem duxerit, non eam quam hic voluit, ſibi conſilium vacillet & incertum ſit. Hanc enim conditionem ſi extraneo ante detulero, habeo neceſſitatem exponendi.]

14. UNDE MIHI SIT.] Te autem fidelem eſſe mihi ita, quemadmodum ego mihi ſum cognovero † * ut ille . . . . alienus ad quam conditionem iſtam defero. ‡ Sive non erit ut adfinitatem tacere poterit, quouſque familiaritas copuletur. ſin autem me contemſerit atque ſpreverit, plus ſciet quam opus eſt, ſiquidem in poteſtate habebit narrare quod coeperit. Quae res mihi magnam ſollicitudinem generat, ne aliquo pacto hanc uxorem meam cognoſcat. †† Eſt . . . mihi levis metus. Nam ſi hoc coeperit, ſuper eſt ut me excludat, & domo egrediar.

21. EGO ENIM MEORUM SOLUS MEUS SUM.] Hoc eſt, illa dives eſt, ego pauper.

† * *Ut ille . . . alienus.* Mſ. *At ille alienus.* ſine lacuna.
‡ *Sive non erit ut adfinitatem.* Mſ. *Si voluerit adfinitatem.*
†† *Eſt . . . mihi levis metus.* Haec abſunt a Mſ.

23. Nequa defetiscar.] Neque laſſabor. Adeo experirier.] Semper tentare.

ACT. IV. SCENA II.

1. EGo hominem.] Haec Scena expoſitionem tenet, quod cum Phormione actum ſit. nempe uti argentum quaereretur, quod lenoni ferri poſſet pro Phaedria. ut Phaedriae ſe oſtendat nihilo minus amicum eſſe, quam Antiphoni. *Agebat Dis gratiam, datum ſibi eſſe tempus*, in quo *oſtendere ſe poſſet*, ſimili modo ſe *amicum Phaedriae* eſſe, quemadmodum fuerat *Antiphoni*. Nam ipſius opera Antipho uxorem duxerat, rurſus ipſius opera Phaedria redimeret meretricem, ex eo quam mox recipiat ſeſe Geta. uti error cumulari poſſit. Intereſſe [efficitur] Antipho. Ita enim ſumtum eſt conſilium. Uti [ſecundum legem] Phormio velit illam ducere uxorem, quam habet Antipho. [Ita tamen, ſi recipiat dotem. Hoc autem argentum dotis nomine acceptum vult Phormio Phaedriae dare, ut ipſe pro amica meretrice lenoni det, ipſe vero Phormio offerendo ac placando producat nuptias, ſi argentum, quod Phaedriae ab amicis promiſſum eſt, cum acceptum fuerit, ſenibus reddatur. Antipho praeſens autem audit, & vere credit, Phormionem uxorem eſſe ducturum.]

ACT. IV. SCENA III.

5. VEnisse salvum volupe est.] Incolumitas tua ex voluntate eſt.]

9. [Sic circumiri!] Sic aliquem circumveniri.]

10. Nam hercle ego.] Commendat conſilium ex cura: ſi quidem dicit ſe, uti etiam ipſi domini fecerunt, de hac re plurimum cogitaſſe.

13. Is, qui istam.] Quo facilius cognoſci poſſet, quia Phormio, breviter conſilium dedit: *Is, qui iſtam* aut defendit, aut cognatam dicit.

16. Cum bona ut componantur.] Vide potius ut haec cum bona gratia componamus; non mala, per injuriam atque litem.

18. Herus liberalis est.] † Perſuaſurus Phormio mali quid eſt, primo terrorem . . . . atque injicit. Deinde blanditur ab utili, & dicit, dominus liberalis eſt, qui facile donare poteſt, & lites fugere ſen ñx &c. an fieri poſſit ex auctoritate multorum, quod expelli puella poteſt.

21. Quid hic coeptat?] Nunc accipiens ſervi conſilium Antipho iraſcitur. An legibus daturum poenas.] Reſponſio ex ſola permiſſione eſt. Hoc eſt, non id metuimus, habemus enim certum conſilium. Poſt quaeſtionem ſola promiſſione diſſolutam terret, quo facilius perſuadeat Phormioni.

25. Verum, pone esse victum.] Etiamſi contrario eventu efficiatur tota perſuaſio facile, & vincatur Demipho, poenam pecuniae eſſe, non capitis. Hoc eſt, condemnari poterit quod effecerit, & liberatus * pecuniaria iſta multa futura eſt. non metuit ejectionem.

28. Quid vis dari tibi in manum?] Hoc eſt, quantam pecuniam in praeſenti accipere vis, ut dominus ab hac lite diſcedat.

35. Immo non potuit melius.] Chremes arripit conſilium quod fuit commodiſ[ſimum, ut] excluſa iſta poſſit filiam ſuam Demiphonis filio collocare.

37. [A primo homo insanibat.] Quo facilius perſuadeat, ſummam neceſſario dicit majorem primo petitam.]

38. [Libuit.] Hoc eſt, Quantum ei libuit, tantum poſtulavit. Si quis daret talentum magnum.] Dicendo *magnum* innuit *Talentum* eſſe & *minus*. Nam majus appenditur CXX. libris.]

40. [Quaeso, quid si unicam filiam.] Ut, inquit, oſtenderem ei, injuſte poſitam ſummam, dixi, Quid ſi tu unicam filiam tuam in matrimonium collocares, tantundem dotis dares?]

41. [Parvi retulit.] Sed contemſiſti illud, propterea quia non ſuſceperis filiam, ſed pari modo etiam dominus, nam ſic coepit, & *inventa eſt, quae dotem petat.*]

45. [Ego, inquit, jam a principio amici filiam.] Per Ethopoeiam oratio inducitur Phormionis ad ſummam neceſſariam pervenientis perſuaſione. Ac primo cauſa ponitur, cur non ante eam duxerit, quod opus argento ſibi fuerit, & idcirco eam ducere voluit, quae afferat aliquid, unde diſſolveret, quae debebat. Ergo ſi haec dabit, quantum promiſit illa, quae ſponſa eſt mihi; *Nullam mihi malim, quam iſtanc uxorem dari.*]

56. [Ager oppositus est pignori.] Id eſt, agrum dedi loco pignoris, id eſt, vadimonii.]

57. [Ob decem minas.] Quarum ſingulae

xxx.

† *Perſuaſurus. MS. Quia perſuaſurus eſt Phormioni, primo terrorem injicit, deinde blanditur.*

Digitized by Google

xxx. ſolidis appenduntur. Noluit ſemel ſummam proponere, ne magnitudo terreret. Sed perſcite paulatim rerum neceſſariarum mentione ſumma concluditur, dum praeter ancillas & ſupellectilem inter omnia ad xxx. minas pervenit.]

63. [SEXCENTAS PROINDE SCRIBITO MIHI DICAS.] Magnitudine ſummae eacitatus exclamat, Quas velit calumnias mihi & cauſas Phormio indicet. Poſtremum autem eſt *ſexcentas* pro quamvis multis. Ut Cicero: Poſſum ſexcenta decreta proferre.]

65. [QUAESO, EGO DABO.] Aſſenſum commodat ſenex, dummodo filia ſua nubat Antiphoni.]

68. [MEA CAUSA EJICITUR.] Ipſius eſt, ego id perdam.]

69. [QUANTUM POTES.] Quia leno craſtinum diem conſtituit, cum dixit; *Miles ſe dare dixit cras mane argentum mihi.*]

73. [QUAE QUIDEM RES EI VERTAT MALE!] Ut Virgilius: [Ecl. IX. 6.]

Hos illi, quod nec bene vertat, mittimus hoedos.]

75. [FRUCTUM, QUEM APUD LEMNUM REDDUNT PRAEDIA UXORIS MEAE, TIBI OPUS ESSE, DIXERO.] Si pecuniam uxor quaerere voluerit, dicam, quod tibi opus fuit.]

ACT. IV. SCENA IV.

1. GETA, QUID EGISTI?] In hac Scena iracunde interrogat dominus, ac ſervus ſimpliciter reſpondet, interrogari ſe credens, narrat quid egerit. EMUNXI ARGENTO SENES.] Hoc eſt, Abſentibus argentum abſtuli. Ita & reliqua aliter interrogatus aliter reſponſionem ſuſcepit.]

10. [QUID MINUS UTIBILE FUIT, QUAM HOC ULCUS TANGERE?] Eſt autem *ulcus*, quod ex ſe in carne naſcitur. Siquidem immiſſa patri ſpes eſt, uxorem *extrudi*, hoc eſt, expelli.]

12. [SI PHORMIO ACCIPIET DOTEM.] Uxorem ducet; ſi non duxerit, argentum reddet.]

15. [ITA NOSTRA CAUSA IBIT IN NERVUM.] H. e. in periculum, ut ſupra, *Vereor ut iſtaec fortitudo in nervum erumpat.*]

25. [QUOT RES? POSTILLA, MONSTRA EVENERUNT MIHI!] Ordo: Poſtilla, quot mihi res evenerunt, quae res monſtra ſunt.]

28. [INTERDIXIT HARIOLUS.] Fingit cauſas, quibus protrahendo nuptias interea votis fruentur. *Haruſpex* autem & *Hariolus* hoc differunt, quod *Hariolus* divinat de humanis, *Haruſpex* de divinis. *Canis intrans* & *gallina cantans* malum omen ſignificant. Ordo: *Haruſpex vetuit novi quid negotii ante brumam incipere.*]

ACT. IV. SCENA V.

1. QUIETUS ESTO.] In hac Scena Demiphonis continentur verba promittentis fratri, omnia ſe eſſe facturum, uti Phormio cogatur & argentum accipere, & uxorem ducere.]

3. [UT CAUTUS EST, UBI NIHIL OPUS EST!] Jam notat ſenem, quod illic diligens ſit, propterea quod argentum non vere Phormioni dabitur, ſed Phaedriae.]

4. [MATURA.] Id eſt, accelera, dum voluntas eſt.]

11. [QUID TUA, MALUM!] Quid id ad te attinet? *Malum* autem interjectio eſt iraſcentis, cui ſubjungitur, *Magni, Demipho*, id eſt, Magni refert.]

14. [MULIER MULIERI.] Femina feminae magis poterit perſuadere. Partes enim virorum viros, feminarum feminas, ut docet Horatius, aegre convenit.]

ACT. V. SCENA I.

1. QUID AGAM?] In hac Scena eſt Sophrona, quae errorem ſolum patiens quod excludi habeat a nuptiis puella quaerit auxilium. Invenit ſenem patrem, & narrat, quemadmodum res geſtae ſint, Et ſe ab hoc facto, quod puella nupſerit excluſam per venialem ſtatum quod factum ſit, neceſſitate ſit factum.]

3. NAM VEREOR, HERA NE,] Vehementer pertimeſco ne Philumena propter meum conſilium gravi afficiatur injuria.

5. NAM QUAE HAEC ANUS.] Ordo: Quaenam haec anus eſt. Virgilius, [Georg. IV. 445.]

Nam quis te, juvenum confidentiſſime:

pro, quis nam.

6. QUOD UT FACEREM.] Hic eſt illa tota praerogatio, quod inopia fecit, ut puellam illam matrimonio collocaret: cum firmas nuptias eſſe crederet, quod abſente patre filius duxiſſet uxorem. Quamquam tentat etiam quandam compenſationem cum dicit: *Ut id conſulerem, vita ut in tuto foret* † . . . . . eſt profui.

8. NISI

† . . . . *eſt profui.* Haec abſunt a MS.

8. Niſi me animus fallit, aut parum.] Duobus modis conceptam veritatem tenemua, dum & oculi proſpiciunt, cum animus † pupulos integer feras * mittitur, ne viſus aliquo errore fallatur.

13. Estne hic Stilpho?] Cognitum dominum eo nomine appellavit, quod apud villam, & quoniam in civitatem ñc eſt ibi hoc nomine dicebatur Chremis. Sed idcirco nomen negavit, metuens ne uxor ſua hoc poſſit agnoſcere. Denique admonet ut *a foribus paululum* concedat, & non jam ſe *hoc nomine* appellet.

18. Foria effutiratis.] Sub oſtium aliquid diceretis.

20. Isthoc pol noa te.] Haec cauſa eſt, cur te non potuimus reperire, quod hoc nomine nuncuparis.

22. Miseram me!] Interrogata Sophrona anus *ubi illae ſunt?* quaſi dolens cum audiſſet uxorem mortuam, prius gemitum commodavit, cum ille accepturus aliter ſit. quippe levabitur ‡ . . . , an duae uxores in una civitate ſint.

23. Ex aegritudine miseram.] Breviter & caſus & cauſa modo oſtenditur.

24. Ego autem, cum easam.] Hic jam purgatio eſt illa, veniali ſtatu poſita, cum dicit neceſſitate factum, quod anus fuerit, quod *egens*, quod *ignota:* & tamen non male conſuluerit cum adoleſcenti & diviti dederit. de quo dixit, *Harum qui eſt dominus aedium.*

27. Quid! duaane?] Miratur potius, quam interrogat: id enim audivit quod fieri per vota cupiebat.

30. Saepe forte temere evaniunt.] Frequenter obtinentur per caſum atque fortunam, quae vix *exoptare* quis audeat. Nam modo inveni filiam cum eo nuptam, cum quo eſſe cupiebam, & eam diligi [a filio.] Quod quidem magna nos cura & opere ut fieret laborabamus: at nunc ſola haec anus cuncta complevit.

35. Nunc quid opua facto.] Neſcies quid votis maxime petamus. Quaſi admonet ſenem uti proſpiciat filiae, quod adoleſcentuli pater iracunde ferat, filium ſuum duxiſſe uxorem ſe abſente.

37. Sed par Deoa atque homines!] [Chremes poſcit] ſilentium, ne aliquis ejus eſſe filiam recognoſceret. *per Deos atque homines* rogat potius, quam terret.

38. Nemo ex me serbit.] Docta reſponſio: noſtri etenim ſilentii promiſſio eſſe debet. rea enim alio pacto ſortaſſe poſſit agnoſci, quid id nobis? noſtram taciturnitatem debemus polliceri.

ACT. V. SCENA II.

1. Noatrapte culpa.] Haec Scena verba tenet Demiphonis reverten[tis poſteaquam] datum eſt argentum. [Nostra ipsa culpa facimua.] Uti mali malos eſſe cupiant.]

3. Ita fugias ne praeter casam.] In proverbio hoc eſt: fugias non ante caſam, ſed in caſam. Enim ſtultum eſt, cum auxilium habere poſſis, ante illam ſugere, non in illam: utique enim auxilium tuae domus debes petere, non alienum.

6. †† His nunc praemium est.] Sine dubio munus ac praemium his datur, qui mali ſunt, & directa prava faciunt . . . . ſi nos benigni volumus eſſe, poſtulata concedamus.

8. Modo ut hoc conarlio.] Ne poeniteret dominum amplius pecuniae datae, & erroris aliquid ſervua adjecit, videri [ſug]geſtum ſi modo perſeveret, ut ille eandem quam promiſit ducat uxorem.

11. Ita factam, ut frater.] Mandatotum memor pergere ad uxorem vult, ut eam ducat ad puellam, ac perſuadeat puellae, uti cum voluntate diſcedat a viro.

13. Argentum inventum 'at.] Secum loquitur ſervus acta enumerans, & quid argentum ſit conſtituens. Inventum eſt Phaedriae argentum quod lenoni det, lis nulla proferatur ‡‡ Phormioni *.

15. In eodem luto haesitaa.] Hac in re verſaris, *vorſuram ſolvens*, creditorem mutans. Cui reſpondetur ſcilicet, *Praeſens malum in futurum abiit*, ſed *plagae creſcunt.* Ergo inſpice: hic conſilium confirmavit, quid facere debeat.

ACT. V. SCENA III.

1. Agedum, ut solea.] Sicut adſoles benignitatem tuam praeſta, effice ut placata nobis ſit, ne ſe dicat ejectam, ſed credatur propria voluntate.

4. [At pol minus quso.] At pol facio quidem, ſed tantum, quantum me dignum eſt,

facere

† *Pupulos integer feras * mittitur.* Mſ. *Per pupillas foras mittitur integer.*
‡ . . . . *An duae uxores in una civitate ſint.* Haec abſunt a Mſ.
†† His nunc praemium est.] Haec Nota abeſt a Mſ.
‡‡ *Phormioni.* In Mſ. non eſt lacuna.

facere propter viri culpam non poſſum, *qui pol mei patris bene parta* praedia *indiligenter ſervat.*]

7. [VIR VIRO QUID PRAESTAT!] Id eſt, intereſt.]

10. [PARCE, SODES.] Cum mulier eſt, vidiſſet domi foriſque iracundia ſuſcitatam. Eſt enim naturale mulierum, uti de viris querantur, maxime ſi ipſae divites ſunt. Eam temperare continuo voluit, dicens cauſam, cum puella quam perſuaſura ſit, ut diſcedat, non leve verborum futurum eſſe certamen. Chremes recognita filia quaerit a Demiphone, *An datum ſit argentum*, quod *datum nollet*, generaliter tantum dicit, *abduci non poſſe*. Et hoc proſpiciens non aperte hoc loquitur, quod Phormioni nollet argentum dari, generaliter tantum dicit, abduci non poſſe, cauſam ponens, quod uterque ſe diligat, & dicat, comperiſſe quod illa ſit cognata. Quantum poteſt, in memoriam revocare vult ſignis quibuſdam, quod Demipho intelligit filiam ſuam eſſe cognatam comperiſſe, quoniam confiteri non poteſt, uxore praeſente.]

28. [ILLA FILIA AMICI NOSTRI.] Tua ſcilicet. quodque aperte non potuit, occulte dixit.]

36. [HEUS! NE FILII.] Ita ſilentium hujus rei cupio, ut ne quidem filii noſtri audiant.]

ACT. V. SCENA IV.

1. LAETUS SUM.] Antipho adoleſcens ignorans, quod comperta ſit uxor ſua, ſecum loquitur, laudans fortunas Phaedriae.]

2. [QUAM SCITUM EST.] Pulchrum & elegans eſt admodum, tales cupiditates in animo parare, quibus mederi facile poſſis, cum adverſum aliquid forte contigerit.]

ACT. V. SCENA V.

1. ARGENTUM ACCEPI.] Haec Scena jactationem Phormionis continet, quod conſiliis ſuis quae voluerit cuncta compleverit.]

2. [CURAVI, PROPRIA UT POTIRETUR: SIQUIDEM EMISSA EST MANU.] Tribus enim modis fiunt liberi, id eſt, cenſu, vindicta, vel manumiſſione. Et cenſu quidem, quo ſe redimit captivus, poſito in libra ante magiſtratus urbis liber efficitur. Vindicta vero & virga, qua in conſpectu omnium ſervus tactus abſolvebatur. Manumiſſio quoque verbo ubilibet fiebat.]

4. [HOS SUMAM.] Id eſt, dilationem petam.]

7. [VICISSIM PARTES.] Quemadmodum tu propter facinus ductae uxoris patrem fugiſti, etiam ille propter meretricem afuturus eſt, *rogavitque te, ut cauſam pro ſe diceres.*]

ACT. V. SCENA VI.

1. O FORTUNA! O FORS!] Haec Scena totum ſolvit errorem, quod puella eſt cognita, quod conceditur Antiphoni. Nam Geta ſervus narrationem ſupponit, qua docet, quemadmodum cognitio ſit effecta.] O FORS FORTUNA!] Id eſt, eventus Fortunae. *Fortuna* autem ipſa Dea eſt.]

4. [HUMERUM HUNC ONERO PALLIO.] Saepe dixi iſtas perſonas in Comoediis eſſe palliatas, ut oſtendantur ex habitu eſſe Graecae. Ut in Eunucho: *Attolle pallium.* Sunt autem togae, ſi perſonae Romanae ſunt.]

9. [NUNQUAM TU ODIO TUO ME VINCES.] Id eſt, numquam pertinacia tua me revocare poteris.]

10. [VAPULABERE.] Quod ſibi dici meruerat, minitatur.

11. [FAMILIARIOREM.] Id eſt, Ita ſervum, ut nunc ſum.]

12. [CONGREDERE ACTUTUM.] Id eſt, cito me conveni.]

14. [SINE CONTROVERSIA.] Sine dubitatione, ſine quaeſtione. quippe *controverſia* eſt contradictio ex affirmatione & negatione ejuſdem rei. unde naſcitur ſtatus.]

16. [DELIBUTUM GAUDIO.] Repletum & madentem laetitia. ENICAS.] Crucias.]

17. [POLLICITATIONES AUFER.] Promiſſiones tolle & rem potius narrato.]

19. [MODO ARGENTUM.] Huic narrationi initium eſt, unde oportuit, ſumtum.]

22. [UBI IN GYNAECEUM IRE OCCIPIO.] Γυνὴ Graece, Latine mulier. Inde *Gynaeceum* locus, ubi mulieres operantur.]

28. [ANIMAM COMPRESSI.] Spiritum vocemque repreſſi. Virg. [Aen. II. 774.]

vox faucibus haeſit.]

29. [PULCHERRIMUM FACINUS.] *Facinus* & pro bono, & pro malo facto accipitur. *Pulcherrimum facinus*, quo pene exclamavi prae gaudio, & cognovi, quod patruus tuus uxori tuae Phanio pater ſit.]

34. [ALIQUIN CREDITO, PHORMIO, ESSE CAUSAE.] Quum Phormio faceret quaeſtionem, An veriſimile eſſet, ut illa patrem ſuum neſciret, crede, aliquid eſſe cauſae, cur neſciat ſuum patrem, nec me potuiſſe omnia, quae intus agebantur, ſcire. Huic rei argumenta proferuntur haec, Quod pater Phanii ſit Chremes, ſiquidem creditur patruus.]

45. SUMMA ELUDENDI OCCASIO.] Poſteaquam puellae cogniti ſunt parentes, Phormio conſilium

Digitized by Google

lium reperit, quemadmodum propter argentum, quod Phaedriae datum eſt, ſenes ludat, uti non reddatur. Fingit quippe ſe [Phormio] uxorem eam velle ducere, quae jam ſeparari non poteſt, ut cum illi non dederint uxorem, neceſſario dotem perdant. [Hoc enim dicitur *argentum, quod datum eſt ingratiis*, invits arripietur.]

49. [Hoc qui cogam.] Hoc unde agam & perficiam, ipſa ratione cognovi.]

ACT. V. SCENA VII.

1. DIs magnas merito.] Haec Scena concertationem haber, atque tenet Phormionis, paraſiti & ſenum: illi argentum repetunt, hic pugnat ex pacto, uti aut argentum perdant, aut uxorem dent. Quae res ſtatum continet qualitatis negotialis, qui quidem ita proponitur: *Nam non aequum eſt, me propter vos decipi.*

4. Priusquam dilapidet.] Perdat, conſumat. [Unde *Dilapidatores* dicuntur prodigi & luxurioſi.]

10. Quanta haec mea paupertas.] Fingit ſe fidelem: licet, inquit, paupertas in me ſit, tamen curavi ut ſemper fides ſit.

18. Qui erit rumor.] Cauſam reddit ſenex cur non pacti ſervet, quod rumoris infamiam metuens, puellam de domo noluit ejicere.

22. [Illuditis me.] Accuſativum caſum regit hoc verbum.]

29. Jube rescribi.] Quoniam argenti accepti [opera] per ſcripturam fiebat, [quae vocabatur chirographum] ideo [ait,] *reſcribi*, quod eſt renumerari.

44. Enimvero si odiosi.] Turbatus ſenum iracundia & violentia Phormio, jam vult procedere, quod aliam Chremes habuit [Lemni] uxorem.

45. [Vos me indotatis] Uſus plurali pro ſingulari dixit *indotatis* pro Phanio, quae ſine dote nupſerat. *Dotatis* vero id eſt uxori Chremetis, cui patrocinari volebat prodendo rivalem.]

55. [Ludificamini.] Id eſt, luditis.]

71. [Gladiatorio animo.] Qui etiam perituri alios vulnerant.]

ACT. V. SCENA VIII.

1. QUi nominat me?] In hac Scena reus ſenex fit, quod alia in villa uxorem habuerit. Eſt ſtatus venialis. Accuſatio hinc incipit: *In Lemno, clam te, uxorem duxis.* cujus improbatio magnifice completa eſt. *Et inde filiam ſuſcepit.* Unde indignata hic uxor eſt, & convertitur. Abhinc uſque ad finem continuati pulcherrimus ſtatuum & figurarum ordo contexitur.]

22. [Distaedet.] Valde pudet. Objurgatio indignatione & argumentis plena, quam Demipho deprecatione mitigat.]

25. [Ego, Nausistrata.] Hinc defenſio eſt, cujus rei hoc principium eſt. Subjungitur narratio.

28. [Vinolentus, abhinc annos xvi.] Cum veniali ſtatu, quod *vinolentus* ſit, in qua re ignoratio & obſecratio opponitur.]

31. [Quamobrem te oro.] Quia ille dixit, *annos* xvi. haec collegit: Quid ego ſperare poſſum hunc non peccaturum eſſe circa aetatem, quaſi non illo tempore ſenex fuerit.]

41. [Ad aurem oggannit.] Frequenter in aurem dicat, ignoſce. *Gannitus* proprie vox vulpium.]

46. [Orat; confitetur; purgat.] In poſtrema parte concluſit beneficio. ſiquidem petit, ut ad coenam vocetur.]

65. [Sed ubi est Phaedria, judex?] Proprie *judex*, etſi a muliere eſt dicta ſententia. *Quod is jubebit, faciam.* Aliter enim de patre filius non poteſt judicare.]

Explicit Phormio.

GLOS-

GLOSSARIUM
VOCUM QUARUMDAM
APUD PUBLIUM TERENTIUM,
EX VETERI CODICE.

HEUS, Ohe, Eho, Ehodum, *vocandi.*
Antehac, Quoad, Poſthac, *temporis.*
Uſquam, Uſpiam, Nuſquam, Quopiam, *loci.*
Amabo, Sodes, Hem, Mea tu, *blandientis.*
Pol, Edepol, Caſtor, Hercle, *jurandi.*
Eu, Euge, Eia, Age, Agedum, *hortandi.*
Nullus, *pro non.*
Utut, *qualitercunque.* Ubiubi, *ubicunque.* Cuicui, *cuicunque.*
Heu, Heu, *dolentis.*
Hui, Phy, Papae, *admirantis.*
Vaha, *deridentis vel indignantis.*
Atat, *expaveſcentis.*
Ha ha he, *deridentis.*
Heu heu, au au, *flentis.*
Nequidquam, *fruſtra.* Neutiquam, *nullo modo.*
Itidem, *ſimiliter.*
Apprime, *valde.*
Atqui, *certe.*
Potis eſt, *poteſt:* Pote, *potes.*
Etſi, tametſi, *pro quamvis.*
Qui, *quare vel quomodo.*
Quam, *quantum.*
Maxime, *ſaepe pro libenter.*
Eccum, *ecce eum, vel ipſum.*
Ecca ipſa, *ecce ea ipſa.*
Hicce, *pro hic*, hiccine, *pro hicne:* hiiſce, *pro his:* iſtoccine, *pro iſtone*, hujuſce, *pro hujus:* hiiſcine, *pro hiiſne.*
Illicon', *pro illicone.*
Malum, *interjectio.*
Tute, *tu ipſe.*
Scelus, *quandoque pro ſceleſto.*
Periculum, *pro experientia.*
Res, *pro praediis vel utilitate.*
Facinus, *quandoque factum.*
Mala, *maxilla.*
Dica, *ſcedula.*
Angiportum, *via arcta.*
Occipio, *incipio.*
Ceſſo, *tardo.*
Faxo, faxim, *pro faciam vel fecerim.* Faxint, *facient, fecerint.*
Dedo, *do:* dedim, *dabo:* duint, *dent.*
Sies, *pro ſis:* Sient, *pro ſint.*
Face, *pro fac.* Adduce, *pro adduc.*
Mitte, *pro dimitte.* Rogo, *pro interrogo.*
Offendi, *pro inveni.*
Mane, *pro auſculta.*
Opperior, *exſpecto.*
Percontor, *inquiro.*
Maturo, *accelero.*
Obtundo, *eneco: de magna moleſtia.*
Concedo, *obedio.*
Exigo, *expello & ſperno.*
Arceſſor, *vocor.*
Vereor, *timeo:* Revereor, *obſervo.*
Calleo, *callide ſcio.*
Abnuo, *nego & ſubtraho.*
Refello, *contradico.*
Gannit, *latrat, inaniter loquitur.*
Diſperii, *per Deos perii.*

N 2 Poſterdie,

Poſterdie, *pro poſtridie, hoc eſt, poſtero die.*
Aſtu, *aſtutia vel providentia.*
Aſtu, *pro civitate.*
Miſere, *interdum pro immoderate.*
Praeviſo, *videre deſidero.*
† Sedulo, *intento.* Utiliter, *ſtudioſe.*
Ex animo, *ſine dolo.*
Ambages, *verba fruſtratoria.*
Phalerae, *inſidioſa.*
Clientela, *ſervitium, vel multitudo clientum.*
Conclamatum, *ſatis dictum.*
Faceſſere, *libenter & cum deſiderio facere.*
Id propterea, *propter id.*
Oſtentare, *vane ſe jactare vel oſtendere.*
Propediem, *brevi vel cito.*
Diem, *breve tempus:* Aetatem, *tempus longum ſignificat, adverbialiter.*
Debacchari, *furere, a furore non ceſſare.*
Deſpicatus, *deſpectus.*
Aerumna, *moleſtia vel miſeria.*
Flocci facere, *contemnere, deſpicere.*
Laceſſere, *provocare.*
Suffarcinatus, *ſuccinctus.*
Jurandum, *pro jusjurandum.*
Exemplum facere, *id eſt, poenam conſtituere.*
Poteſſe, potis eſſe, *poſſe.*
Quis, *pro qui.* Quivis, *pro quaevis.*
Quiſnam, *pro quaenam,*
Sycophanta, *pro comedone.*
Succenturiatus, *ſub centuria poſitus.*

† *Sedulo.* Rectius: Sedulo, *ſine dolo.* Ex animo, *ſtudioſe.*

E X P L I C I T.

FRID.

FRID. LINDENBRUCHII OBSERVATIONES IN PUBLII TERENTII FABULAS.

IN ANDRIAM.

PUB. TERENTI, CARTHAGINIENSIS.] Aſſerere hunc titulum Terentio volui, quem in nonnullis exemplaribus ita conceptum reperi. Itaque ſic vocatur a Donato, & a quibuſcunque aliis vitam illius deſcriptam habemus. Fuit alius Terentius Libo, de quo in Prolegomenis: cujus fortean fragmenta ſunt, apud Varr. de L. L. lib. v. *Gaudia ſua ſi omnes homines conferant unum in locum, tamen mea exſuperet laetitia.* Et Gellium Noct. Attic. lib. XVIII. c. XX. *Pallium face ut ſplendeat.* At vero verba illa apud Feſtum in Summuſſi: *Quod potes ſile, coela, occulta, tege, tace, muſſa, mane:* potius Caecilii, quam Terentii eſſe puto.

EX CARTHAGINIENSSS vero hujus ſex, quae reliquae ſunt, Fabulis, quum primum in ſcenam producta eſſet ANDRIA, pronuntiata fuit ANDRIA TERENTI, ut & ADELPHOE. quemadmodum docet Donatus. At in reliquis omnibus nomen auctoris praepoſitum: quod ſcire nos, ſuffecerit. Nam ita nunc quoque edi debere, futilis ratio eſſet. nec puto quemquam adeo inepte religioſum, ut in hoc me erraſſe dicat.

TIBIIS PARIBUS DEXTRIS.] In quibuſdam vett. *Tibiis parilibus*, ut Mar. Victor in Geneſi cap. I.

Noctem interciſas parilem ſecere tenebras.

Quae vero tibiis paribus vel imparibus acta dicatur, explicat Diomedes lib. III. *Cujus rei inditia produnt nobis antiquae Comoediae, in quibus invenimus,* ACTA TIBIIS PARIBUS *aut* IMPARIBUS, *aut* SERRANIS. *Quando enim chorus canebat choricis tibiis, id eſt, choraulicis, artifex continebat; in canticis autem pithaulicis reſponſabat. Sed quod paribus tibiis aut imparibus invenimus ſcriptum, hoc ſignificat, quod ſi quando monodio agebat, unam tibiam inflabat, ſi quando ſynodio, utramque.* Ex Donati ſententia Comoediae agebantur, tibiis aut paribus dextris & ſiniſtris: aut imparibus: videlicet dextris Lydiis, ſiniſtris Serranis. TIBIAE PARES erant, quae uno ſpiratu ſimul animabantur, ut clare nos docet Apuleius Floridor. I. *Primus Hyagnis in canendo manus diſcapedinavit: primus duas tibias uno ſpiritu animavit: primus laevis & dextris foraminibus, acute tinnitu, gravi bombo, concentum muſicum miſcuit.* IMPARES Feſtus dicit, numero foraminum diſcretas. De dexteris & ſiniſtris Varro lib. I. cap. 55. de Re Ruſt. *Dextera tibia alia quam ſiniſtra, ita ut tamen ſit quodammodo conjuncta, quod eſt altera ejuſdem carminis modorum incentiva, altera ſuccentiva.* Et paulo poſt: *Eſt inferior, ut tibia ſiniſtra a dextrae foraminibus.* At de Lydiis & Serranis variat Servius a Donato. Ejus haec verba Aeneid. lib. IX. verſ. 618. BI-

FOREM DAT TIBIA CANTUM. *Tibiae aut Serranae dicuntur, quae ſunt pares, & aequales habent cavernas: aut Phrygiae, quae & impares ſunt, & inaequales habent cavernas. Ergo* AIFOREM, *diſſonum diſſimilemque. Non ſunt pari modulatione compoſitae, ut cum ait Varro: Tibia Phrygia dextra unum foramen habet, ſiniſtra duo: quorum unum acutum ſonum habet, alterum gravem.* Quod ſi Servii ſententia vera eſt, corrigenda quae ſcribit Donatus in Prolegomenis & argumentis, ad Adelphos & Phormionem. At ſi hujus praeponderat, illius vero inclinat, tum emendanda inſcriptio Adelph. & pro SERRANIS legendum IMPARIBUS LYDIIS. quamvis exemplaria omnia Terentii, quotquot vidi, repugnent. *Lydiarum tibiarum* plurimi veterum meminere: etiam Solinus, qui eaſdem quoque *Turarias* vocat, cap. v. Atque ut hae Comoediis adhibitae fuere, ſic Ioniae Tragoediis. Athenaeus Deipnoſ. lib. XIV. pag. 625. *Διόπερ οὐδὲ τὸ τῆς Ἰαστὶ γένος ἁρμονίας, οὔτε ἀνθηρὸν, οὔτε ἱλαρόν ἐστι, ἀλλὰ αὐστηρὸν καὶ σκληρόν. ὄγκον δὲ ἔχον οὐκ ἀγεννῆ, διόπερ καὶ τῇ τραγῳδίᾳ προσφιλὴς ἡ ἁρμονία.*

EGERUNT L. AMBIVIUS. De Aeſopo Comoedo Cicero lib. VII. Epiſt. 1. ad famil. De Roſcio idem lib. IX. ad famil. Ep. 22. & pro Archia. Diomedes Grammat. lib. III. De utroque Quinctilian. Inſtitut. lib. XI. cap. 3. *Roſcius citatior, Aeſopus gravior fuit: quod ille Comoedias, hic Tragoedias egit.* Horat. Epiſt. 1. lib. 2.

clamant periiſſe pudorem,
Cuncti pene patres, ea cum reprehendere coner,
Quae gravis Aeſopus, quae doctus Roſcius egit.

Symmach lib. 1. Epiſt. 31. *In Comoediis ſummatem quidem gloriam ſcriptores tulerunt. Roſcio tamen atque Ambivio, ceteriſque actoribus fama non defuit.* Idem lib. x. Epiſt. 2. *Non idem honos in pronunciandis fabulis P. Pollioni, qui Ambivio fuit: neque par Aeſopo & Roſcio fama proceſſit.*

TOTA GRAECA. Palliata ſcilicet. In his enim, etiamſi Latinae ſint, Graeca omnia ſervantur. Aſcon. Paedian. in Divinat.

PROLOGUS.

16. CONTAMINARI NON DECERE.] Exemplar Bibliothecae Regis Galliarum, *non debere.*

17. FACIUNT, NAE, INTELLIGENDO.] Hieronym. Stridon. Epiſt. de optimo gen. interp. *Faciunt, nae, intelligendo, ut nihil intelligant: & dum alienam imperitiam volunt arguere, ſuam produnt.* Cael. Sedul. ad Macedon. de opere Paſc. *Si qui tamen iſtud objiciant, faciunt, nae, intelligendo ut nihil intelligant.* Vid. Chariſ. Soſip. lib. II. Diomed. lib. 1. cap. 4.

22. UT QUIESCANT, PORRO.] Hieronym. de vita Cleric. *Obſecro ut quieſcant & deſinant maledicere: non enim ut adverſariis, ſed ut amicis ſcripſimus.*

25. UT PERNOSCATIS.] MS. Reg. *Ut pernoſcatis, quid ſp.* V. C. *Ut & is pernoſcat quid* &c.

27. SPECTANDAE, AN EXIGENDAE.] Graeco more hoc dictum videri poteſt. quippe Athenis certi cenſores fuere, qui de Comicis & Comoediis judicarunt. Notat hoc Zenobius in Epicharmo in Adagio: *ἐν πέντε κριτῶν γόνασι κεῖται.* Ubi ſic ſcribit: *εἴρηται δὲ ἡ παροιμία παρόσον πέντε κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον.* Idem Suidas. Vid. Scholiaſt. Ariſtoph. in Aves. Et Heſych. in *πέντε κριταί.* Inde apud Johan. Chryſoſtom. Orat. de Epiſcop. *πρὸς τέρψιν ἀκούειν εἰθίσθησαν οἱ πολλοὶ, καθάπερ τραγῳδῶν, ἢ κιθαρῳδῶν καθήμενοι δικασταί.*

ACT. I. SCENA I.

11. SERVIEBAS LIBERALITER.] V. C. *ſerviebas.*

12. SUMMUM PRETIUM.] Dio Pruſaeus *περὶ δουλείας· Φασὶ τὴν ἐλευθερίαν μέγιστον τῶν ἀγαθῶν.* Arrian. Epict. lib. III. cap. XXVI. *ἀγαθῶν σοι δοκεῖ ἡ ἐλευθερία τὸ μέγιστον.* Ulpian. l. 1. ff. de bon. libert. *Grande beneficium, quod in libertos confertur, cum ex ſervitute ad civitatem Romanam perducuntur.* Juſtinian. Imp. Inſtit. Qui & quibus ex cauſ. *Inaeſtimabilis res libertas.* L. 106. ff. de reg. jur. *Libertas pecunia lui non poteſt, nec reparari poteſt.* l. 9. §. 2. ff. De ſtatu liber.

15. ADVORSUM TE.] Priſcian. lib. XIV. Non. Marcell.

16. ISTAEC COMMEMORATIO.] Demoſth. Cteſip. *τὸ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκειν μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν.* Cicero in Laelio: *Odioſum ſane genus hominum officia exprobrantium, quae meminiſſe debet is, in quem collata ſunt, non commemorare qui contulit.* Auſonius Symmacho. Ep. XVII. *Me & parentem, & amicum, & ſi quid utroque charius eſt, chariorem fuiſſe ſenſiſti. Sed abeamus ab his: ne iſtaec commemoratio ad illam Soſiae formidinem videatur accedere.* † Conferendus cum hoc loco Terentii, conſimilis alius apud

† In priore edit. additum: *Et quon non inibi ſum, non pigebit ex eadem elegantiſſima Epiſtola inſignem maculam eluere, ope MS. codic.*, in qua ſic exſtare legitur: In comitatu tui itineris fui, nedum me peregrinum exiſtimes compoſita fabulatc. *Hactenus fuit*, In comitatu tibi verus fui. *Senſu inſulſo, immo nullo: quod miror a viris doctiſſ. non eſſe viſum.*

apud Salluſt. in Oratione Micipſae, & Corn. Tacit. lib. IV.

24. Excessit ex ephebis.] Gloſſ. ἔφηβος pubis. Xenoph. lib. α. ἐξελθεῖν ἐξ ἐφήβων. Plaut. Mercat. Prol. *Extemplo ex ephebis poſtquam exceſſerit.* Idem Pſeudol. *Edico omnibus pubi praeſenti, in concione, omni populo.* Prudent. in Caſſian.

diſtenti ſemper ephebe.

28. Plerique omnes.] Attica locutio. Priſcian. lib. XVIII. πλείονες δὲ πάντες τοῦτο λέγουσιν ἄνθρωποι. Vid. Serv. Aeneid. I. pag. 181. A. Gell. Noct. Att. lib. VIII. cap. XII.

30. Canes ad venandum.] Horat. de arte, 161.

Imberbis juvenis, tandem cuſtode remoto,
Gaudet equis, canibuſque.

Ubi hunc Terentii locum laudat Acro. Et quidem inſtituto veterum Athenienſium inter alias artes hiſce quoque ludicris ſeſe exercebant nobiliores juvenes. Ariſtotel. Politicor. VIII. Ariſtoph. Pluto. Iſocrates Areopag. τοὺς δὲ βίον ἱκανὸν κεκτημένους περί τε ἱππικὴν, καὶ τὰ γυμνάσια, καὶ τὰ κυνηγέσια, καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἠνάγκασαν διατρίβειν: ad venaturam autem ideo, uti ad belli munia redderentur aptiores. ὅτι ἀληθεστάτη δοκεῖ αὕτη ἡ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι. Xenophon lib. I. de inſtit. Cyri. & Athenaeus Deipnoſ. lib. I. pag. 24. καὶ ἐπὶ κυνηγεσίᾳ δὲ ἐξῄεσαν οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολεμικῶν κινδύνων, καὶ ἐπὶ θήρας παντοίας, ἀφ' ὧν ῥωμαλεώτεροι καὶ ὑγιεινότεροι διετέλουν. ὥς ὁ τε πυργηδὸν σφίας αὐτοὺς ἀρτύναντες, καὶ ἄντιον ἱστάμενοι ἀκοντίζουσιν. Nam & venationem Martis quoddam ſimulachrum vocarunt veteres. Ariſtides Oratione in Minervam pag. 69. Θῆραι τοίνυν καὶ κυνηγέσια ἐστὶ μὲν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος παιδιὰ, καθίστανται δὲ εἰς τὸ προσήκειν τῇ θεῷ, δι' ἓν μὲν, ὅτι τῆς πολεμικῆς μόριον τέχνης ἐστὶ, μᾶλλον δὲ εἰκών. & quae ſequuntur.

31. Nihil egregie.] Priſcian. lib. VI.

34. Apprime in vita.] Gloſſar. ἐν πρώτοις· *Adprime, imprimis.* Priſcian. lib. III. & XV.

Ne quid nimis.] Aureum ſane dictum! & ab optimis quibuſque auctoribus frequentiſſime uſurpatum: quod Ariſtoteles Rhetoric. 3. Bianti, nonnulli Pittaco, alii Thaleti, vel Soloni, aut etiam Pythagorae, teſte Diogene Laërtio, adtribuunt. Alphaeus Mitylenaeus Anthologiae lib. I. cap. 12.

Τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

Euripides in Hippolyto, οὕτω τὸ λίαν ἧσσον ἐπαινῶ τοῦ μηδὲν ἄγαν. Pindarus apud Plutarchum: Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς. Menander:

Ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλέστερον.

Idem: Τὸ μηδὲν εἰκῇ πανταχοῦ 'στὶ χρήσιμον. Plutarch. in Camillo. Ἡ δὲ εὐλάβεια, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἄριστον. Dionyſ. Halicarnaſ. lib. VIII. pag. 529. Ἔοικέ τε ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν, ἀλλ' οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί. Terentii locum laudat Auſonius in VII. Sophorum ludo:

Ἄριστον μέτρον, an ſit optimus modus.
Dic. annuiſtis? gratiam habeo. perſequar
Per ordinem. Poeta dixe iſthoc loco
Afer videtur veſter, Ut ne quid nimis.
Et noſter quidam, μηδὲν ἄγαν.

Hieronymus Epiſt. ad Demetriad. *Philoſophorum quoque ſententia eſt,* μεσότητας ἀρετάς· ὑπερβολὰς κακίας εἶναι. *quod Latinus ita poteſt ſermo reſonare, Moderatas eſſe virtutes; excedentes modum atque menſuram, inter vitia deputari. Unde & unus de ſeptem Sapientibus* μηδὲν ἄγαν, *id eſt,* Ne quid nimis. *Quod tam celebre factum eſt, ut Comico quoque verſu expreſſum ſit.* Idem Epitaph. ad Nepotian. Auguſtinus de vita beata: *Praeclarum eſt & non immerito diffamatur, hoc primum in vita eſſe utile,* ut ne quid nimis. Alcuinus de arte Rhetorica, pag. 379. Kar. *Intellige Comicum illud proverbium, non ſolum in moribus, ſed etiam in verbis eſſe neceſſarium.* Alc. *Quod nam?* Kar. Ne quid nimis. Alc. *Eſt & vere, & in omni re neceſſarium. quia quicquid modum excedit, in vitio eſt. ideo virtutes in medio ſunt poſitae.*

39. Sine invidia.] Priſcian. lib. I.

41. Obsequium amicos.] Cicero in Laelio: *Sed neſcio quomodo verum eſt, quod in Andria familiaris meus Terentius dixit,* Obsequium &c. Tertullian. Apolog. cap. XIV. *Plane olim, id eſt, ſemper, veritas odio eſt.* Lactant. Divin. Inſtit. lib. V. c. IX. *Tanti & tam pertinacis odii, quam potiſſimum cauſam eſſe dicamus? Utrumne* veritas odium parit? *ut ait Poëta, quaſi divino ſpiritu inſtinctus.* Idem lib. V. cap. XXI. Veritas, *ut eſt veriſſime dictum,* odium parit. Sulpit. Severus Dialog. I. cap. IX. *Quia ſcholaſticus es, non immerito te verſu Comici illius admoneo:* Obsequium amicos, veritas odium parit. Quinctilian. Inſtit. lib. VIII. cap. V. Hieron. adverſ. Pelagian. lib. I. In Epiſtol. ad Galat. lib. II. cap. IV. Auguſtin. Epiſt. XVIII. Caſſiodor. de amicit. Joh. Sariſber. Epiſt. CLXXXVI.

43. Huc viciniae.] In Regio exemplari *Huic viciniae:* quam lectionem veteres agnoſcunt, Chariſius, Priſcianus, alii. Deſumtus autem hic locus ex Antiphane videtur:

Ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης νέος
Ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο
Ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν.

Ἦλθες

Ἦθος τὸ χρηστὸν πρὸς ἀρετὴν κεντρωμένης. &c.

47. Parce, ac duriter.] Serv. Aeneid. verſ. *exercet penſo.*

50. Ingenium sit omnium.] Seneca in Epiſt. Juvenal. Satyr. xiv. verſ. 40.

dociles imitandis
Turpibus & pravis omnes ſumus.

Ubi a Scholiaſte hic Terentii locus notatur.

52. Quaestum occipit.] *Quaeſtus* πόρος, πρόσοδος. Unde *Quaeſtuaria*, quae rem corpore quaerit. Gloſſar. *Quaeſtuaria* πρακτικὴ πόρνη. Sic enim locus ille legendus, qui ab aliis neglectus. Ulpian. l. 43. §. 7. ff. de rit. nupt. *Lenas eas dicimus, quae mulieres quaeſtuarias proſtituunt.* Et §. 9. *Corpore quaeſtuariis.* ut l. 4. §. 2. ff. De his qui not. infam. *Quaeſtuaria mancipia.* B. Irenaeus adverſ. haereſ. cap. v. *Hic Selenen quandam, quam ipſe a Tyro civitate Phoenices quaeſtuariam cum redemiſſet, ſecum circumducebat.* Tertull. de Spectac. *Fabri aut quaeſtuariae filius.* Tertullian. de cultu foemin. cap. xii. *Thamar illa, quia ſe expinxerat & ornaverat, idcirco Judae ſuſpicioni viſa eſt quaeſtui ſedere, adeo quia ſub velamento latebat, habitus qualitate quaeſtuariam mentiente, & fecit ut quaeſtuaria, & voluit, & compellavit, & pactus eſt.* Plautus etiam *Quaeſtuoſam* dixit, in Milit. *Sit quaeſtuoſa, quae alat corpus corpore.*

55. Certe captus est!] Serv. Aeneid. xii. *Hoc habet, haec melior.*

61. Quid? symbolam.] Ita MS. quomodo & Plautus in Curcul. *Symbolarum collatores apud forum piſcarium.* Eubulus:

Ὅστις δ᾽ ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν᾽ ἢ ξένον
Καλέσας, ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο. &c.

64. Attinere.] V. C. *Attingere.*

72. Chremes, ultro ad me.] Hunc locum Servius explicat Aeneid. ii. verſ. 145.

77. Fere in diebus paucis.] Ita omnes libb. tamen Chariſius diverſam lectionem adfert, lib. ii. in voce *Ferme.*

85. Quid hic mihi faciet, patri?] Cicero lib. ix. Epiſt. vii. ad Famil.

93. Adeo modesto.] Diſcrepant exemplaria Priſciani lib. xiv. *Adeo modeſta, adeo venuſta.*

94. Quia tum.] V. C. *Quae tum.*

98. Percussit illico.] Ita Donatus & vett. omnes. Vulg. *Perculſit.*

102. In ignem posita.] Reg. cod. *Impoſita.*

116. Quid facias illi.] Τί ἂν ποιήσεις ἐκείνῳ, ὃς ἄρα δέδωκεν ἢ ζημίαν, ἢ κακόν; Priſcian. lib. xviii.

120. Instat factum.] Gloſſar. *Inſtat* ἐγχεῖ. & *Inſtantia* ἔνστασις. Scaevola l. 34. ff. de pig. act. *Inſtantia Gaji Sei creditoris.*

125. Prope adest.] Priſcian. lib. xiv.

135. Mihi ut incommodet.] Naturale nimirum ſervis hoc, odiſſe dominos, ut eſt apud Querol. ac damno eos mactare. adeo ut dictum antiquitus fuerit: Quot servi, tot hostes. Feſtus, Seneca Epiſt. xlvii. & ex eo Macrob. Simplicius, Theophilus, Marcellinus in Hermogenem pag. 135. Πονηροὶ τὸν τρόπον (de ſervis loquitur) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ ἀκόλαστοι. οὐχ ἥκιστα, ὅτι τοῖς δεσπόταις ἀεὶ ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι, κἂν χρηστοῖς δεσπόταις δουλεύωσιν. Hinc eſt quod ſcribit Vegetius Veterin. lib. i. *Neque enim de damno domini cogitant, quod eidem contingere gratulantur.* Et eleganter Ariſtides Sicula i. pag. 37. Ὅλως δὲ τῇ δούλων φύσει χρωμένους. ἣ καθάπερ τῷ προσρήματι τοῖς δεσπόταις ἐναντία, οὕτω κἂν τοῖς βουλήμασιν. ἀντὶ γὰρ ὧν εὖ πάσχουσι, μισοῦσι, καὶ δίκην ἐθέλουσι λαμβάνειν, ὡς χάριν ἐκτίνειν εἰκὸς ἦν. αὕτη δέ ἐστι μὴ παντάπασιν ἔχειν εὐμενῶς τοῖς δεσπόταις.

140. Spero confore.] Apud Priſcianum lib. viii. *Et id ſpero confore.*

142. Observes filium.] Servius Georg. iv. ad illa verba, *Medus Hydaſpes obſervant.*

ACT. I. SCENA II.

1. Non dubium.] Priſcian. lib. viii.

4. Si sic abierit.] Ut Seneca Epiſt. iii. *Hoc abierit.*

Heri semper lenitas.] Diomedes lib. i. cap. iv. τὸ *ſemper* non habet.

12. Astute. carnufex, quae loquitur!] Serv. Aeneid. xi. verſ. 704.

dolos ingreſſus & aſtu.

17. Sini, animum.] Ita Mſſ. quae lectio Diomedis auctoritate probari poteſt. lib. i. *Sino, ſini.* ut Publius de vita ſua: *Quod ſi me invitum abire ſiniſſet.* Item Scaurus: *Praedium non ſini fieri.* Melius tamen dicitur *ſivi*, ſicut Varro complexionum vi. *Ad mortem non ſivi me producens.* & quae ſequuntur.

18. Nunc hic dies.] Utitur hoc verſu Cicero lib. xii. Epiſt. xxv. ad Famil. Non abſimile proverbium apud Zenob. Ἄλλος βίος ἄλλη δίαιτα.

23. Non? hem.] In Mſ. R. τὸ *hem* deſideratur.

28. Verberibus caesum te in pistrinum.] Lyſias in Apolog. Περὶ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου, pag. 93. Μαστιγωθεῖσαν εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν.

31. Circuitione usus es.] Mſ. *Circumitione.*

34. Tu haud dicas.] Mſ. R. & V. C. *Hoc ſic dices.*

ACT. I. SCENA III.

3. Herum passumdabunt.] Gloſſar. Καταβυθίζω, *Demergo, Peſſumdo. Terentius Andria: Me aut herum peſſumdabunt.*

7. Faciam nuptiis.] Ita liber Regius. alii, *In nuptiis.*

13. Inceptio est amentium.] Jul. Rufin. Rhet. in Paronomaſia.

14. Decrevrrunt tollere.] Hoc ex ritu antiquo intelligendum, quo infans ſtatim atque in lucem editus, humi deponebatur. Idque voluit Soranus Epheſius cap. xvii. *Quare infans dum tangit terram, vocem dat? eo quod inſuetam tangit terram, & tenuis ſpiritus a luce concutitur.* Eo pertinet Statii illud Sylvar. i. 2. 109. *tellure cadentem*

Excepi, gremioque fovi.

Et Sueton. de Nerone cap. vi. *Natus . . . tantum quod exoriente ſole, pene ut radiis prius, quam terra contingeretur.* In quam rem multa ab aliis notata.

20. Atque ipsis commentum.] Quidam libri ſcripti: *Atqui ipſis*, ſed editam lectionem retinet Donatus.

ACT. I. SCENA V.

7. Quia me immutatum.] Al. *Quoniam.*

18. Praeteriens modo.] Priſcian. lib. xv.

21. Obstipui.] Al. *Obſtupui.*

27. Lani passus ast.] V. C. *Liberali.*

31. Dum in dubio est.] V. C. *Cum in dubio.*

36. Ego propter me.] Mſ. *Egone propter.*

41. Haud vereor.] Mſ. R. *Haud verear.*

46. Hanc meritam.] In regio cod. τὸ *Hanc* deſideratur.

52. Illi nunc utraeque inutiles.] Sic ex Mſ. R. editum, quod Pr.ſcianus in parte agnoſcit, apud quem legimus lib. xiv. *Quam illi nunc utraeque res inutiles.*

54. Et ingenium tuum.] Al. *Et genium tuum.*

61. Tibi permitto.] Al. *Committo.*

ACT. II. SCENA I.

1. Hodie nuptum.] In Mſ. R. τὸ *Hodie* deeſt.

3. Spe atque timore.] Seneca Epiſtol. v. *Spem metus ſequitur: nec miror iſta ſic ire. Utrumque pendentis animi eſt, utrumque futuri exſpectatione ſolliciti.* Eleganter Achil. Tatius lib. v. Τὴν ψυχὴν εἶχεν ἐπὶ τρυτάνης ἐλπίδος καὶ φόβου. καὶ ἐφοβεῖτο μὲν τὸ ἐλπίζον, καὶ ἤλπιζεν τὸ φοβούμενον. Virgil. Aeneid. i. 218.

Spemque metumque inter dubii.

5. Quod vis, non potest, velis id.] Auguſtin. de Civit. lib. xiv. cap. 15. *Ut quoniam noluit, quod potuit, quod non poteſt, velit.* Et cap. 25. *Vivat ut vult, quoniam extorſit ſibique imperavit, non velle: quod non poteſt; atque hoc velle quod poteſt, ſicut ait Terentius:* Quoniam non potest id fieri quod vis, id velis quod possis. Idem de vita beata: *Etenim & illa ejuſdem Comici ſententia non minus vera eſt:* Quoniam non potest id fieri quod vis; id velis, &c.

6. Nisi Philumenam.] Auguſtinus de Civit. lib. xiv. cap. 8. *Apud Terentium flagitioſus adoleſcens inſana flagrans cupidine:* Nihil volo aliud, *inquit*, nisi Philumenam. *Quam voluntatem fuiſſe libidinem, reſponſio, quae ibi ſervi ejus ſenioris inducitur, ſatis indicat. Ait namque domino ſuo:* Quanto satius est, te id dare operam, quo istum amorem ex animo amoveas tuo, quam id loqui, quo magis libido frustra accendatur tua?

9. Facile omnes, cum valemus.] Menander:

Πᾶσι παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.

Philemo apud Stobaeum Serm. ccxliv.

Τὰς ἰατροὺς οἶδ' ἐγὼ
Ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν ἐν σφόδρα
Πάντας λαλοῦντας.

20. Consilii locum, neque auxilii.] Plautus in Trucul. ii. i. 5. *magiſque*

Adeo ei conſiliarius hic amicus eſt, quam auxiliarius?

26. Quam vellem!] V. C. *Quantum vellem!*

30. Liberi esse hominis.] Ita V. C. alii τὸ *Hominis* non habent Vid. Serv. Aeneid. vi. verſ. 664.

Quique ſui memores.

ACT. II. SCENA II.

2. Ut metum, in quo nunc.] Servius Aeneid. i. ad verſum 720.

6. Aut quo nunc.] Regius liber τὸ *Aut* non habet.

1. Ambo opportune.] Servius Aeneid. xii. verſ. 341.

12. Id paves.] Mſ. R. *peaves.*

23. Atque istuc ipsum.] Priſcian. lib. ii. *Atque hoc ipſum.*

O 24. Ego

24. Ego me continuo.] Sic vett. omnes. tamen Priſcian. lib. vi. p. 62. *Egomet continuo ad Chremem.*

28. Nihil ornati.] Chariſius lib. i. p. 15.

29. Magnum signum.] V. C. *Magnum ſignum eſt hoc.*

31. Conveni Chremis.] Probus in Catholicis, Priſcian. lib. vi. p. 62.

32. Ferre obolo in coenam.] Id eſt, exiguo pretio: idque ſic dictum, ut a Graecis ὀβόλου ἀγοράζεται. Antiphanes apud Athen. Deipnoſ. lib. vii. cap. 17. Ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους λιβανωτὸν ὀβόλου τοῖς θεοῖς. Sic Plautus in Epidico *Nummo conducere.* Horat. Serm. ii. Satyr. 5. 109. *Nummo addicere.* Scaevola, *Nummo transfigere.* Cujus locum ſic reſtituo ex ſcriptis membranis, l. 3. §. 2. ff. de tranſactionibus: *Debitor, cujus pignus creditor diſtraxit, cum Maevio, qui ſe legitimum creditoris heredem eſſe jactabat, nummo minimo tranſegit.* Hanc emendationem confirmat Ecloga Baſilicor. lib. xi. p. 134. Ἐὰν ὁ λέγων ἑαυτὸν κληρονόμον, διαλυσάμενος λάβῃ χρήματα.

33. Ac nullus quidem.] Priſcian. lib.

ACT. II. SCENA III.

1. Quid igitur.] In vett. codd. nulla hoc loco diſtinctio eſt a priori Scena, ut neque in Reg. exemplari.

3. Ipsus sibi injurius.] Gloſſ. *Injurius* ἄδικος. Priſcian. lib. xiii. p. 154.

5. Ibi culpam in te.] V. C. *Culpam omnem in te.*

20. Patri sic velle.] Mſ. *Velle te.*

27. Hanc fidem sibi.] Priſcian. lib. xiii.

29. Te esse tristem.] Serv. Georg. i. ad verſum 96.

ACT. II. SCENA IV.

3. Meditatus alicunde, ex solo loco.] *Meditatus* ἐσκεμμένος. Et bene *ſolo loco*: Τῆς ψυχῆς γὰρ ἠρεμούσης ἡ γνώμη τελειοῦται. in quam rem a Donato elegans Menandri verſus laudatur. Vid. Serv. ad Virgil. Aeneid. v. verſu 613. Et Aeneid. xi. verſ. 545.

5. Qui differat.] Mſ. *Qui differat.*

6. Modo ut possim.] Mſ. *Modo ut poſſim, Dave.*

ACT. II. SCENA V.

16. Omnes sibi malle.] Salvian. Maſſil. ad Eccleſ. Cathol. lib. iii. *Etiam vulgo dictum eſt, omnes ſibi melius velle, quam alteri. Novum hoc monſtri genus eſt, cuilibet quemquam velle conſulere, tantum ne ſibi.* Hegias apud Suidam: Ἑκάστῳ γὰρ εἶναι τὴν ἔφεσιν τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς ἑαυτὸν μᾶλλον, ἢ πρὸς ἕτερον. Menander:

Φιλεῖ ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.

18. Memini videre.] Serv. Georg. iv. ad verſ. 127.

ACT. II. SCENA VI.

6. Potin' es mihi verum dicere?] Menander:

Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τ᾽ ἀληθῆ λέγειν.

11. Eam rem reputavit.] V. C. *Eam ſecum ipſe rem recta reputavit via.*

24. Tu quoque perpares.] Priſc. lib. xv.

26. Veterator.] Mancipiorum uſualium duplex genus, novitiorum & veteranorum. Ac plerumque novitia mancipia intelliguntur, quae annum nondum ſervierunt, & propterea rudia ſunt ac ſimpliciora. Veterana autem quae anno continuo in urbe ſervierunt, & id propter aſtuta & callida. Marcianus l. 16. §. 3. ff. de Publicanis. Ulpianus l. 37. ff. de aedil. edict. Hinc itaque verſuti, & multa arte exercitati, *Veteratores* dicti ſunt. Gloſſar. *Veterator.* παλαιομάλωψ, παλίντριψ, τριβακὸς, ἀπατεών. Vid. Feſtus in *Veterator.*

27. Illic est huic rei caput.] Iterum Adelph. iv. 2. 29. *Senſi, quod ego, te eſſe huic rei caput.* Servius Aeneid. xi. verſ. 361.

ACT. III. SCENA I.

14. Hanc simulant parere.] Priſcian. lib. x. pag. 124.

15. Juno Lucina.] In Regio exempl. ut & in aliis Mſſ. ſic erat: *Intus, Juno Lucina.* Sed τὸ *intus* ideo ab exſcriptore additum eſt, ut intelligamus haec poſt ſcenam fieri. ut in Adelph. iii. 4. 40. *Miſeram me, differor doloribus.* nam & hic quoque vet. Cod. addit, *intus.* Itaque huc pertinet verſus Horatii in Arte 182.

nec tamen intus
Digna geri, promes in ſcenam.

Quod frequenter in Comoediis occurrit. Plautus in Aſinaria. - - - - - - - - *immo intus potius.* Caſina: *quod futurum eſt intus, hic memorabimus.* Ciſtellar. *intus conficient negotium.* Perſa: *I intro, amabo, ad coenam.* Terent. Andria: *intus deſpondebitur; intus tranſigetur.* Et alibi non raro. Vid. Serv. Aeneid. vi. verſu 891. Et Jun. Philarg. Georg. iii.

ACT.

ACT. III. SCENA II.

4. DARE BIBERE.] Rectius quod in Mſſ. *dari bibere.* ut G. Fannius apud Chariſ. lib. I. *Domina ejus ubi ad villam venerat, jubebat bibere dari.*

6. PER ECASTOR SCITUS.] Priſcian. lib. XIV.

21. INCIDIT SUSPICIO?] Ita Mſ. & Priſcian. lib. XV. al. *Suſpectio.*

26. HOC EGO SCIO.] Priſcian. lib. VI.

32. JAM PRIMUM HAEC.] Mſſ. *Jam prius haec.*

49. QUID ALIAS MALIM.] Chariſius lib. II.

ACT. III. SCENA III.

6. PER TE DEOS ORO.] Serv. Aeneid. XI. verſ. 537.

23. AMANTIUM IRAE.] Plautus Amphitr. III. 2. 60.

> *irae ſi quae forte eveniunt hujuſmodi,*
> *Inter eos rurſum ſi reventum in gratiam eſt,*
> *Bis tanto amici ſunt inter ſe, quam prius.*

29. DEVICTUM, CHREME.] Mſ. R. *Divinctum, Chremes.*

30. DEIN FACILE.] Al. *Dehinc.*

48. VIDEO IPSUM.] Τὸ *ipſum* in Mſ. R. non eſt.

ACT. III. SCENA IV.

3. EGO DUDUM.] Priſcian. lib. XV. pag. 141.

14. HEM! QUOD DIXTI?] Τὸ *Hem*, in Mſ. R. deeſt.

20. DICAM EADEM ILLI.] Mſ. R. *Dicam idem illi.*

25. HEM ASTUTIAS!] Mſ. R. *Hem aſtutia!*

ACT. III. SCENA V.

2. TAM NULLI CONSILII.] Chariſius lib. II. p. 127. Priſcian. lib. XIII. p. 151.

4. PRETIUM OB STULTITIAM.] Serv. Aeneid. IX. verſ. 232. Et Aeneid. XII. verſ. 352.

8. QUID ME NUNC.] Priſcian. lib. XIII. p. 151.

9. DICAM, ALIQUID JAM.] Mſ. R. *Dicam, aliquid me invent.*

15. QUID MERITUS?] Serv. Aeneid. I. verſ. 519.

ACT. IV. SCENA I.

1. HOCCIN' EST CREDIBILE.] Priſc. lib. XII.

3. MALIS GAUDEANT.] Mſ. R. *Gaudeat.*

EX INCOMMODIS ALTERIUS.] Cicero III. 5. De officiis. *Detrahere igitur alteri aliquid, & hominem hominis incommodo ſuum commodum augere, magis eſt contra naturam, quam mors.*

5. SUA COMPARENT.] Mſ. R. *Ut comparet comm.*

4. RES COGIT.] Mſ. R. *Premit:* ut & in aliis vett.

13. NIHIL PUDET HIC.] Plaut. Epidico. II. I. I.

> *Pleriquе homines, quos, cum nihil refert, pudet:*
> *ubi pudendum eſt,*
> *Ibi eos deſerit pudor; quum uſus eſt, ut pudeat.*

14. NON VERENTUR: ILLIC.] In Mſ. R. τὸ *Non verentur*, non erant: quae neque in Eugraphio.

16. INGERAM MALA MULTA?] Plaut. Pſeudol. I. 2. 125. *Ingere mala multa.* Ps. *Jam ego te differam dictis meis.*

18. DI RESPICIUNT.] Ex formula in notis vett. *DEUS RESPICE NOS.* Plaut. Bacchidibus, IV. 3. 24. *Tace modo. Deus reſpiciet nos aliquis.*

20. DUCERE ISTIS DICTIS.] *Ducere* hic, ut Graecis Ἄγειν Lucian. in Dialog. Jovis & Junon. Καὶ ἄγει σὲ, καὶ φέρει τῆς ῥινὸς, φασὶν, ἕλκων. Idem in Dialogo Hermotimi & Philopſeudſt. Cui ſimile eſt illud Nicetae: Οὐχ ὥσπερ ἀπὸ ῥινὸς, ἀλλ' ἐκ τῶν ὤτων εἷλκε τὸν αὐτοκράτορα.

29. ALTERCASTI DUDUM.] Priſcian. lib. VIII.

43. AT TIBI.] Mſſ. *Ut tibi Di.*

45. INIMICI EJUS VELLENT.] Ita ex Mſ. editum. tamen in Reg. exempl. & aliis τὸ *Ejus*, non habetur.

46. DEFETIGATUS.] Mſſ. *Delaſſatus.*

59. CREPUIT A GLYCERIO OSTIUM.] Cur totiens in antiquorum fabulis haec verba legantur, *fores crepuere*, vel *pulſabo fores*, Plutarchus nos docet in Publicola: Κόπτουσι καὶ ψοφοῦσι τὰς ἑαυτῶν θύρας ἔσωθεν, οἱ προϊέναι μέλλοντες, ὅπως αἴσθησις ἔξω γίνοιτο τοῖς παρερχομένοις, ἢ προεστῶσι, καὶ μὴ καταλαμβάνοιντο προϊούσαις ταῖς κλισιάσιν εἰς τὸν στενωπόν. Optime Helladius in excerptis apud Photium, Biblioth. pag. 875. Ὅτι φησὶ τούτου χάριν κόπτουσι παρὰ τοῖς κωμικοῖς οἱ ἐξιόντες τὰς θύρας, διότι οὐχ ὡς παρ' ἡμῖν νυνὶ τὸ παλαιὸν ἀνεῴγνυντο αἱ θύραι, ἀλλ' ἐναντίῳ τρόπῳ. ἔξωθεν γὰρ αὐτὰς ἀνατρέποντες, ἔνδοθεν ἐξῄεσαν. πρότερον δὲ τῇ χειρὶ ψόφον ἐποίουν κρούοντες, ὑπὲρ τὸ γνῶναι τοὺς ἐπὶ τῶν θυρῶν, καὶ φυλάξασθαι μὴ πληγεὶς ἑτοῖς λάθῃ, τῶν θυρῶν ἀθρόων ἀφιεμένων.

Videlicet domus ita aedificatae fuere, in publicum ut aperirentur: ſed publicae tantum vel nobilium. Conjecturam ſic facere licet ex Ariſt. cum de Hippia ſcribit Οἰκονομικῶν lib. II. cap. 2. Ἱππίας ὁ Ἀθηναῖος τὰ ὑπερέχοντα τῶν ὑπερῴων

εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς, καὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, καὶ τὰ προφράγματα, καὶ τὰς θύρας τὰς ἀνεῳγμένας ἔξω, ἐπώλησεν. Nam hic differentiatis cauſa, *τὰς ἔξω ἀνεῳγμένας* opponit *ταῖς ἔσω*. Plutarchus in commune de omnibus id ſcribit: *Τὰς δὲ Ἑλληνικὰς πρότερον οὕτως ἁπάσας λέγουσι* &c. ſed Comoediis cum rem probare vult, comicum hoc plane teſtimonium: niſi quod lenonum ſive meretricum aedes hoc modo legantur apertae, quis & ipſae quaſi publicae. Falluntur vero qui pulſandi fores, & ſtrependi diſcrimen confundunt. quod nobis dilucide explicat Scholiaſt. Ariſtophan. in Nubib. *Οὐχὶ κόψω τὴν θύραν.*] *παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων, κόπτειν λέγουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω, ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιών.* Ergo *κόπτουσι* ſive pulſant januam intraturi, *ψοφοῦσι* ſive ſtrepunt qui exituri. Vid. Scholiaſt. Euripid. in Oreſtem. pag. 129. Phot. in Biblioth. pag. 875. Thom. Magiſtrum in *κόπτει τὴν θύραν*.

ACT. IV. SCENA II.

4. Orare jussit.] Priſcian. libb. II. & VI.

5. Hoc malum integrascit.] Ariſtophan. in Veſpis, prope finem: *Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.*

13. Valeant, qui inter nos.] Serv. Aeneid. lib. XI. verſ. 97. *Salve aeternum mihi.*

19. Asque, atque ego.] Poſtremae duae voces in Mſ. non erant.

21. Non tibi habeo, ne erres.] In Mſ. *τὸ Habeo* deeſt.

27. Non satis habes.] Priſcian. lib. V. *Eho impudens, non ſat habes.*

Dieculam addo.] Chariſius lib. I. *Quid ſi tibi addo dieculam.*

ACT. IV. SCENA III.

Quae nunc una eſt Scena, in vulgatis diviſa erat: ſed quidquid hujus factum, vett. codd. fide factum, quos hic ſequuti ſumus auctores: quamvis Donatus priorem editionem agnoſcere videatur.

1. Nihilne esse proprium.] Menander:

Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ τελεῖν.

Diphilus. *Βέβαιον οὐδὲν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.*

Quod imitatur Lucilius apud Nonium:

Nihil eſſe in vita proprium mortali datum.

3. Virum in quovis loco.] *Τὸ Virum* in Mſ. deeſt.

4. Misera quem capit dolorem!] Al. *Laborem, quem capit.*

8. Expromta memoria.] V. C. *Malitia.*

13. Jurandum mihi.] Mſ. R. *Juſjurandum mihi.*

15. Nova nunc religio.] Gloſſ. Lat. *Religiones, ſuperſtitiones.* B. Auguſtinus lib. I. cap. 3. de ordine: *Nihilne mihi, inquit, vel tu qui compuliſti, ad iſta respondes? Cui ego:* Nova nunc religio isthaec in te incessit, cedo? *inquam*, &c.

ACT. IV. SCENA IV.

3. Tun' apposuisti?] Mſ. *Tun' poſuiſti.*

50. Satin' sanus es.] In Mſ. R. *τὸ Es*, deſideratur.

52. Au. concede.] Priſcian. lib. XV.

29. Auferri vesperi?] Priſcian. lib. XV.

30. Cantharam suffarcinatam.] More ſive lege potius Athenis receptum fuit, cum quid natum, quod natum nollent, ut morti id darent, vel alienae miſericordiae exponerent. Ariſtot. lib. VII. Polit. cap. 16. *Περὶ δὲ ἀποθέσεως καὶ τροφῆς τῶν γιγνομένων, ἔστω νόμος, Μηδὲν πεπηρωμένον τρέφειν.* Iſtae expoſitiones *ἐν χύτραις* fiebant, unde *χυτρίζειν*: & obſtetrices quae hoc munus obibant, *ἐγχυτρίστριαι* dictae. Etymolog. magnum, Ariſtophan. Scholiaſt. in Ranis.

Vel etiam in corbibus vel vannis exponebantur infantes, ut Eugraphius obſervavit: nam & quos tollere volebant, in illis ponebant. Scholiaſt. Callimach. Hymn. in Jovem: *Ἐν λίκνοις τὸ παλαιὸν κατεκοίμιζον τὰ βρέφη, πλοῦτον καὶ καρποὺς οἰωνιζόμενοι.* Hinc ergo interpretatio hujus loci petenda eſt. Ceterum ut impium hoc conſilium tanti Philoſophi, inhumanaque ſapientis populi lex, ſic meliore jure Thebani niſi, apud quos capitale erat, partum expoſuiſſe. Aelian. Variar. lib. II. cap. 7. *Νόμος Θηβαϊκὸς, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον, οὐδὲ εἰς ἐρημίαν αὐτὸ ῥῖψαι, θάνατον αὐτοῦ καταψηφισάμενος*, &c. Ut & apud Romanos L. 4. ff. de agnoſcend. lib. L. 2. & pen. C. de infantib. expoſitis. Unde non minus graviter quam diſerte in eos, qui ſecus faciunt, invehitur Philo Judaeus lib. 2. *Περὶ τῶν ἐν εἴδει νόμων*. qui locus dignus ut cum his conferatur.

31. Suffarcinatam.] Plaut. Curcul. II. 3. 10. *Qui incedunt ſuffarcinati cum libris, cum ſportulis.*

32. Aliquot adfuerunt liberae.] Ut hic, ſic & in l. I. §. 10. de ventr. inſpic. l. 3. §. 5. ff. de Carbonian. dicto, muliebre teſtimonium ſufficit, quoniam virorum propter pudorem non admittitur. Vid. Synopſ. Attaliat. XV. Harmenopul. lib. I. Tit. 6. §. 54. & 52. 53. Ubi Scholiaſt. Graecus: *Ἐπὶ μέντοιγε τοκετοῦ, αἱ τὸν*

τῆς

Digitized by Google

τῆς περιόδου τρίτον φυλάττωνται, δύνανται μαρτυρεῖν. Nam quae integrae famae non eſt, aut palam corpore quaeſtum facit, feceritve non admittitur. l. 3. §. 5. ff. de teſtib.

43. Jocularium in malum.] Ut in Phormione: *Jocularis audacia.* Gloſſar. *Jocularis* γελοιώδης. Cicero de Fato. Amm. Marcell. lib. xx. *Joculares caſus.*

45. An haec tu omnia?] Mſ. R. *An haec tu omnia.*

51. Ne me attingas.] Turpilius apud Nonium, in *Attingas.*

ACT. IV. SCENA V.

3. Honeste pauper vivere.] Ita plerique Mſſ. & Priſcian. lib. v. p. 41. tamen in Mſ. R. *Viveret*, erat.

10. Ut quimus, ajunt.] Apud Zenobium:

Ζῶμεν γὰρ, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα

Horat. Carm. lib. 1. Od. 24. *Levius fit patientia, Quidquid corrigere eſt nefas.* Ubi vet. Scholiaſt. hunc Terentii locum laudat.

13. Tetuliſſem pedem.] Ita Diomedes lib. 1. ac Mſſ.

14. Dicta est ejus haec.] Variant hic ſcripti codices: *Ejus dicta eſt eſſe haec.* ſed melius quod in Mſ. R. *Semper enim dicta ejus haec, atque habita eſt ſoror.*

18. Defensorem ei.] V. C. *Ejus.*

19. Profecta est illinc.] Mſ. R. *Profecta eſt illinc clam: clamitent*, &c.

ACT. V. SCENA I.

3. Dum studeo.] V. C. *Studui.*

6. Prae studio.] Priſcian. lib. xv.

8. Onerare injuriis.] Plaut. Pſeud. 1. 3. 123.

Aſſiſte altrinſecus, atque onera hunc maledictis.

ACT. V. SCENA II.

3. Adventum, tempus.] Mſ. R. *Adventum ad tempus.*

6. Jam sunt intus.] In Mſ. R. τὸ *Jam* deeſt.

7. Io enimvero.] Mſ. R. *Is enimvero.*

9. Quam dudum, rogem.] V. C. *Quam dudum id rogem.*

15. Videtur esse.] Mſ. *Videtur quantivis p.* Eſt autem Plautina imitatio, in Pſeudol. 1. 2. 9. *At faciem cum aſpicias eorum, haud mali videntur, opera fallunt.*

16. Tristis severitas.] Thraſea apud Tacit. Serv. Georg. iii. ad verſum 37.

amnemque ſeverum.

Et Aeneid. x. verſ. 612.

tua triſtia dicta.

23. Tamen etsi hoc verum? Si. Tamen.] In vett. libb. *Tametſi hoc verum eſt. Si. audin'? quadrupedem.*

27. Ah, ne saevi.] Priſcian. libr. vii. Plaut. Bacchid. iii. 3. 4. *Leniter qui ſaeviunt, ſapiunt magis.* Servius in Aeneid. vi. 544.

ne ſaevi, magna Sacerdos.

ACT. V. SCENA III.

7. Color pudoris signum.] Alexand. Aphrodiſ. Problemat. lib. 1. Διὰ τί αἰδούμενοι ἐρυθριῶσι. Ariſtophan. in Equitib.

ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται

Κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.

10. Cum summo probro?] In Mſ. R. ſic legitur: *Tamen habere cupias cum ſummo probro.*

20. Domus, uxor, liberi.] Haec ergo cauſarum una eſt, cur filiifamilias ſine conſenſu paterno matrimonium contrahere nequeant: ne videlicet invito patri ſuus heres agnaſcatur. pr. Inſtit. Tit. de nupt. l. 35. ff. de rit. nupt. l. 12. Cod. eod. Quapropter in emancipatis haec ſolemnitas non obſervatur. l. 25. ff. eod.

23. Tamen, Simo.] Mſ. R. *Tandem, Simo.*

ACT. V. SCENA IV.

4. Quid tu Athenas, insolens? Cr. Evenit.] Priſcian. lib. xv. pag. 168.

13. Itane adtemperate.] Mſ. R. *Ita adtemp.*

17. Si mihi pergit.] Alexis:

Τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίγνεται. ἂν δὲ εἴπῃς ἅπαξ,

Εὐθὺς ἀντήκουσας ἤδη, λοιδορεῖσθαι λείπεται.

18. Ego isthaec moveo.] Mſſ. *Metuo*, al. *moneo.*

20. Olim navi fracta.] Priſcian. lib. viii.

30. Arrige auris.] Plautus Rudent. v. 2. 61. *Suo mihi hic ſermone arrexit auris.* hujus locutionis illud Salluſt. apud Diomed. *Arrexit animos militum.*

36. Ne istam multimodis.] V. C. *Sane iſtam multis modis.*

37. Dignus cum tua religione odio.] Ita Nonius Marcell. al. *odium.* Plaut. Trucul. ii. 1. 1. *Haha, hercle quievit, quia introivit, odium.*

38. Nodum in scirpo.] Iſidor. Orig. xvii. cap. 9. *Qui inimicus eſt, etiam in ſcirpo nodum quaerit.*

Digitized by Google

quaerit. Ennodius Epiſc. Ticin. libell. Apol. pag. 350. *Numquam bene nodus in ſcirpo quaeritur.* Vid. Feſtum in Scirpus.

43. Nos oduosre.] Priſcian. lib. vii.

47. Dos est decem talenta.] Alluſit ad hunc locum Sidon. Apollin. lib. ii. Epiſt. xi. *Namque ut familias ſuperiori per filiam ſaltem, quamquam honeſtiſſimam jungeretur, contra rigorem civici moris, ſplendidam ut ferunt, dotem Chremes noſter Pamphilo ſuo dixerat.*

51. Qui?] V. C. ut & Regium exempl. *Qui non poteſt?*

ACT. V. SCENA V.

1. Forsan me putet.] Mſ. R. & V. C. *Forſitan.*

2. Nunc sic esse.] Τὸ *Sic* in Mſ. deeſt.

3. Deorum vitam.] Apollodorus:

Οὐ τῦτο τὸ ζῆν ἐςὶ τὸ καλέμενον
Θεῶν ἀληθῶς βίος. in Heautont *Deorum vitam apti.*

5. Parta est.] V. C. *Parata eſt.*

ACT. V. SCENA VI.

7. Quin eam uxorem.] Mſ. R. *Quin jam.*

10. Conloquar.] Mſ. R. *Adibo & conloquar.*

11. Me in tuis secundis respice.] Sophocles Oedip. Colon.

Εὐδαίμονας γένοισθαι, κἄτ' ἐυπραξίᾳ
Μέμνησθαί μου.

14. Abi domum: propera.] Mſ. R. *Abi domum propere.* Ut Heautont. Act. 2. Scen. 2. *Abi obviam propere.* Et *traduce huc ad nos propere.* Hecyr. Act. 5. Scen. 3. 10. *Propere curre ad Pamphilum.*

17. Ω. Plaudite.] Haec nota in omnibus vett. codd. ut & in Regio exemplari habetur.

Calliopius.] In quibuſdam libb. Calliopos. De Calliopio quaedam Eugraphius. Sed ne amplius nugemur, criticum eum fuiſſe, mea quidem fert opinio, qui haſce fabulas ad priſca exemplaria correxit. Sic Vettius Agerius Baſilius Horatium recenſuit, ut teſtantur vetuſti Codices, in quibus ita ſcriptum: Vettius Agerius Basilius Mavortius V. C. et inl. ex Comm. Dom. Excons. ord. legi et ut potui emendavi. *Nicomachus Dexter & Victorianus* V. V. C. C. Titum Livium: *Julius Celſus Conſtantinus* V. C. & *Flavius Licerius Firminus Lupicinus* Ephemerin Julii Caeſaris. *Flaccus Theodorus Memorialis ſacri ſcrinii* epiſtolarum, & adjutor viri magni Quaeſtoris Sacri Palatii Priſcianum. *Securus Melior Felix Aſper* Com. conſiſt. Rhetor urb. R. Martianum Capellam. uti haec nomina in vetuſtiſſimis ſcriptis codicibus adnotantur. Sic Apuleji Mileſiarum libros, & Apologeticum *Criſpus Salluſtius* quidam *legit, emendavit, & recognovit:* ita enim in antiquiſſimis codicibus legitur, qui Florentiae in Bibliotheca Magni Ducis Hetruriae adſervantur. Ad horum ergo exemplum Calliopius nomen quoque ſuum, ſive verum fictumve hoc ſit, fabulis a ſe recenſitis adſcripſit.

IN EUNUCHUM.

Modos fecit.] Vett. fere omnes & Mſ. R. *Modulavit.* Poſtea, *Flac. Claudi tibiis duabus dextris* &c. Et ſane alieniore loco in vulg. libb. poſita videntur.

Gaio Fannio.] Sic melioris notae exemplaris: in quibuſdam tamen Mſſ. erat, G. Mummio Fannio.

PROLOGUS.

4. Dictum in se inclementius.] Sic Plautus paſſim *inclementer loqui.* Graeci μὴ δικαίως λέγειν. Dio Pruſaeus περὶ βασιλείας. Plautus in Bacchid. *Nerecte.*

8. Ex Graecis bonis.] Hieronym. in lib. Didymi de S. S. *Juxta Comici ſententiam, ex Graecis bonis Latina vidi non bona.*

10. Atque a thensauro.] Ita plurimi vett. in Regio tamen exemplari, *Atque a Theſauro.* Sed *Thenſaurus, Formonſus*, aliaque ſimilia olim dicebant, ut in Pandecte Florentino, Cod. Theodoſ. Schol. Juven. & alibi legitur. *Theſaurum* Menander ſcripſerat, & Philemo: eamque Plautus vertit, ut ipſe inquit, *Trinummum* vocans.

13. In patrium monumentum.] Mos priſci ſeculi, theſauros in monumentis ſepelire: cujus exemplum nobis exhibet hiſtoria Cyri, quam affatim deſcripſit Arrianus Περὶ Α'λεξάν-δρυ

ἄρχω ἀναβάντος lib. VI. In illius monumento inventa fuerunt, ut pauca e plurimis referam, Καὶ τρίποδες, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἱμάτια, χρυσοῦ τε καὶ λίθων κολλητά. Quin etiam ex iis, quae Hyrcanus atque Herodes e monumento Davidis abſtulerunt, abunde apparet, quantis cum divitiis ſepultus fuerit. Joſephus enim Antiquit. lib. XVI. cap. II. enumerat: Ἀργυρίου τρισχίλια τάλαντα, κόσμον δὲ χρυσοῦ καὶ κειμηλίων πολύν. Romanis vero legibus interdictum eſt, ne pecunia ſepeliatur. L. 4. §. 6. ff. ad Leg. Jul. pecul. Neve etiam aurum vel ornamenta cum corporibus condantur. L. 14. §. 5. ff. de religioſ. Et in fragmentis XII. Tabb. Quod tamen a ſimplicioribus fieri, Ulpianus d. l. notat. Hinc apud Scaevolam Juriſconſult. in l. fin. §. 2. ff. de auro, arg. *In teſtamento matronae cujuſdam ita cautum fuerat: Funerari me arbitrio viri mei volo, & inferri mihi quaecunque ſepulturae meae cauſa feram, ex ornamentis lineas duas ex margaritis, & viriolas ex Smaragdis.* Vid. l. 113. §. 5. de leg. I. Dein, juris quaeſtio olim fuit, Theſaurus inventus cujus eſſet? Apud Philoſtratum lib. II. Apollonii ſententia obtinuit, ut totus cederet inventori, Ἐκράτησεν ἡ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώμη, καὶ ἀπῆλθεν ὁ χρυσὸς, ὡς παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα ἔχων. quaſi Dei munus, ut loquitur I. C. Tryphoninus l. 63. §. 1. ff. de acquir. rer. dom. l. 2. C. Theod. de Theſaur. Liban. Sophiſta Declam. XI. Θησαυρῷ τις περιπέπτωκε, θεοῦ τὸ δῶρον ἄντικρυς. At jure civili aliter ſancitum: §. 39. Inſtitut. Tit. de diviſ. rer. dict. l. 63. ff. de acquir. rer. dom. Eratque ſive lege ſive conſuetudine receptum, ut quicunque theſaurum inveniſſet, in ſuo aut in alieno, Imperatori ejus indicium ut faceret; ut videmus apud Corn. Tacitum ultimo Annal. ubi Caeſellius Baſſus Neroni expromit, repertum in agro ſuo ſpecum altitudine immenſa, quo magna vis auri contineretur. Et Philoſtrat. in vita Attici, cujus haec ad Nervam Imp. verba referuntur: Θησαυρὸν ὦ βασιλεῦ ἐπὶ τῆς ἐμαυτοῦ οἰκίας εὕρηκα. τί οὖν περὶ αὐτοῦ κελεύεις; quem locum Zonaras in Nerva tranſcripſit, & Photius in Biblioth. Sed id poſtea mandatu D. Hadriani immutatum. Spartian. in Hadrian. & Inſtit. d. loc. Quamvis Calliſtratus l. 3. §. 10. ff. de jur. fiſc. divis fratribus hoc tribuat, quorum conſtitutionibus, quod tunc dubii, nunc certi atque explorati juris eſt. Vid. Novell. Leon. 51.

14. NE FRUSTRETUR IPSE.] Mſ. R. *Fruſtret*, in aliis *fraudet*.

16. DESINAT LACESSERE.] Mſ. R. *Ceſſet laceſſere.*

20. AEDILES EMERUNT.] Diomed. lib. I.

36. CURRENTES SERVOS.] Mſ. R. *diſcurrentes.*

37. MERETRICES MALAS.] Plaut. Captiv. Prol. 57.

Hic neque perjurus leno eſt, nec meretrix mala,
Neque miles glorioſus

Marius Victorin. in Cicer. Rhetor. lib. I. *Terentius meretrices malas, avaros lenones, triſtes ſenes, edaces paraſitos eſſe commemoravit.*

41. NULLUM EST JAM DICTUM, QUOD.] Hunc locum Terentii laudat Hieronym. in Eccleſiaſt. cap. I. ad illa verba: *Quid eſt, quod fuit? ipſum quod erit. Huic quid ſimile ſententiae & Comicus ait:* NIHIL EST DICTUM, QUOD NON SIT DICTUM PRIUS. *Unde praeceptor meus Donatus, cum ipſum verſiculum exponeret; Pereant, inquit, qui ante nos noſtra dixerunt,* &c.

44. CUM SILENTIO ANIMADVERTITE.] Mſ. R. *Animum adtendite.*

ACT. I. SCENA I.

1. QUID IGITUR FACIAM?] Cicer. III. 29. de Nat. Deor. Quinctilian. lib. XI. cap. ult. Horatius Satyr. lib. II. Ecl. 3. 259.

amator
Excluſus qui diſtat? agit ubi ſecum, eat, an non,
Quo rediturus erat non arceſſitus: & haeret
Inviſis foribus: nec nunc, cum me vocet ultro,
Accedam? an potius mediter finire dolores?
Excluſit: revocat. & quae ſequuntur.

Perſius Satyr. V. 172.

Quidnam igitur faciam? ne nunc, cum arceſſat, & ultro
Supplicet, accedam?

3. NON PERPETI.] Aeneid. II. ad verſ. 155.

6. NEQUE PERTENDES.] Chariſ. lib. II. *Neque pol tendes naviter.*

9. ACTUM EST! ILICET!] Chariſ. lib. II.

12. NEQUE CONSILIUM, NEQUE MODUM.] Cicero IV. Tuſcul. *Qui modum vitae quaerit.* Seneca Controv. *Facilius in amore finem impetres, quam modum.* Tacitus Annal. XIII. *In amore & ira, jurgia, preces, exprobratio, ſatisfactio.* Sed unus omnium elegantiſſime expreſſit hunc locum Horat. lib. II. Satyr. 3

20. EGONE ILLAM?] Chariſ. lib. II.

22. FALSA LACHRYMULA.] Verum nimirum quod ait Publ. Syrus in Mimis.

Didicere flere foeminae in mendacium. Vid. Ovid, Petron. & Scholiaſt. Juvenal. Satyr XIII. 133. *Vexare oculos humore coacto.* Serv. Aeneid. II verſ. 196. *Lachrymiſque coactis.* Ubi hic Terentii locus laudatur.

ACT.

ACT. I. SCENA II.

4. TREMO, HORREOQUE.] Chariſ. lib. II.

5. ACCEDE AD IGNEM.] Apul. Mileſ. II. *Quam procul a meo focalo diſcede. Nam ſi te vel modice meus igniculus afflaverit, ureris intime.*

PLUS SATIS.] Quinctilian. lib. IX. cap. 3. Priſcian. lib. XV.

12. PARS AEQUA AMORIS.] Johan. Sarisber. Polycr. VIII. cap. 5.

19. AGE! SED HUC.] In Mſ. alterius lectionis veſtigia extant, *Age ſis huc*, &c. quod verius arbitror.

24. CONTINUO PALAM.] Priſcian. lib. XIV.

25. PLENUS RIMARUM.] Paſchaſius P. P. ad Placidium: *Ille at utar Comici, quia plenus rimarum, veritatem ſcias ſilere noluit.* Vid. Scholiaſt. Horat. lib. II. Satyr. 6.

27. SAMIA MIHI MATER.] Sidon. Apollin. lib. II. Epiſt. 1.

46. INTEREA LOCI COGNOVI.] Chariſ. lib. II.

75. HAUD EGO NESCIEBAM.] Quinctilian. lib. IX. cap. 2. *At ego neſciebam.*

84. IN TE CLAUDIER?] Mſ. R. & vett. codd. *Interclaudier.*

97. SINCERE DICI.] Chariſ. lib. I. & II.

98. LABASCIT.] Diomed. lib. I.

124. ADEO NOBILEM.] Serv. Aeneid. IV. ad verſ. 96.

ACT. II. SCENA I.

1. FAC, STA UT JUSSI.] Diomed. lib. I. cap. 4.

8. MUNUS NOSTRUM ORNATO.] Chariſ. lib. II.

10. MEMINI, TAMETSI.] Mſ. *Aa! memini.*

14. OPUS FACIAM, UT DEFATIGER.] Alexand. Aphrod. lib. II. Problem. Διὰ τί ὁ κόπος ποιεῖ ὕπνον. &c.

16. NIMIS ME INDULGEO.] Mſ. R. *Nimis mihi.*

21. MINUS INEPTUS, MAGIS SEVERUS.] Priſcian. lib. III.

25. HAEC SUPERAT IPSAM.] Priſcian. lib. XV. *Papae! haec ſuperat ipſam.*

ACT. II. SCENA II.

1. HOMO HOMINI.] Symmach. lib. IV. Epiſt. 56. Antiphanes,

Ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ.

4. ABLIGURIERAT BONA.] Gloſſar. *Abligurio* καταλιχχίνω. Et *obliguritores* Jul. Firmic. lib. V. cap. 5.

5. VIDEO SENTUM.] Apul. Florid. I. *Vultu ferme trux, hiſpidus, illutibarbus, ſpinis & pilis obſitus.* Vid. Servium lib. III. Aeneid. ad verſ. 594.

ANNIS PANNISQUE.] Hieronym. Epiſt. ad Euſtoch. *Anus quaedam annis panniſque obſita procucurrit.* Jul. Firmic. lib. IV. *Pannis obſitos & pauperes.* Lib. V. cap. 9. *Erunt pauperes, deſpecti, veſtibus & pannis obſiti.* Ammian. Marcellin. lib. XV. *Fruſtis ſqualere pannorum.* Et alibi apud alios.

8. HIC EGO ILLUM.] Priſcian. lib. XIV. & lib. XV.

12. OMNIA HABEO, NEQUE QUIDQUAM.] Libanius Declam. XI. in Paraſito: Ἐλάττου οὐδὲν κεκτημένος, ἐτρύφων οὐδὲν ἀναλίσκων.

NIHIL DEFIT.] Priſcian. lib. V.

13. NEQUE RIDICULUS.] Gloſſ. Latinae. *Scur, qui res ridiculas dicit & facit. Scurra, paraſitus, bucellarius* Plaut. in Capteiv. III. I. 10. *Miſer homo eſt.* Nicolaus apud Stobaeum Serm. LXIV. Δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾷν. Liban. Declam. XI. in paraſito. Ἐπιτήδειος δὲ σκώμματα εἰπεῖν καὶ ᾆσαι μέλος, καὶ ὀρχήσασθαι ὡς ὀλίγοι, καὶ μιμήσασθαι, καὶ τοιοῦτος ἂν ἴσχον ὃ ἐβουλόμην. Vid. Athen. Deipnoſ. lib. VI.

NEQUE PLAGAS PATI.] Axionicus apud Athen. Deipnoſ. lib. VI. cap. 9.

Πληγὰς ὑπομένειν κονδύλων καὶ τρυβλίων

Ὅσων τε. Nicolaus apud Stobaeum Serm. LXIV. Γνάθον ἀκύμαντον, εὐθὺς δυναμένην πληγὰς φέρειν. Plaut. Capteiv. I. I. 20.

Qui colaphos perpeti.
Potis paraſitus, frangique aulas in caput.

Vid. Sidon. Apollin. Epiſt. 13. lib. III.

20. QUIDQUID DICUNT, LAUDO.] Eupolis apud Athen. Deipnoſoph.

ἐπειδὰν
Κᾆτ' ἴδω τιν' ἄνδρ' ἠλίθιον, πλουτοῦντα, δ' εὐθὺς
περὶ τοῦτον εἰμί.
Κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ καὶ καταπλήττομαι,
Δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.

Inde apud Quinctilian. Declam. CCXCVI. *Quid enim eſt paraſitus, niſi comes vitiorum? turpiſſimi cujuſque facti laudator?* Vid. Joh. Sariſberienſ. Polycrat. lib. III. cap. 4. lib. VIII. cap. 3.

21. NEGAT QUIS? NEGO.] Cicero de Amicitia, cap. 25. *Quid poteſt eſſe tam flexibile, tam devium, quam animus ejus, qui ad alterius non modo ſenſum ac voluntatem, ſed etiam vultum atque nutum convertitur?* NEGAT QUIS? NEGO. AIT? AJO. POSTREMO IMPERAVI EGOMET MIHI OMNIA ASSENTARI, *ut ait idem*

idem Terentini, ſed ille ſub Gnathonis perſona. Vid. Caſſiodor. de amicit. cap. 14.

22. Is quaestus nunc est multo uberrimus.] Menander:

Ὁ βίος μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἥδεται.
Πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων,
Δεύτερος ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτος.

29. Me tanto honore.] Al. *Me eſſe in tantum honorem.*

34. Viden', otium et cibus.] Dionyſius P. P. Epiſt. ad Severum: *Vos otioſi vultis comedere alienum cibum, videte ne in vos illud conveniat:* Vide, quid faciat otium et alienus cibus. In Mſ. R. *ἀντὶ τοῦ faciat*, *facit* erat: ut & poſtea *rogare*, pro *rogitare*.

38. Hies hoc munere.] Priſcian. lib. xii.

40. Summum suum impertit.] Priſcian. lib. viii.

49. Profectus alio fueras.] In multis ſcriptis libris additur, *ſi te non detinuiſſem*. Sed illud emblema eſt manus ſiniſtrae.

57. Militi quae placeant.] Serv. Aeneid. i. verſ. 669. *Nota tibi: & noſtro.*

58. Sed video.] Mſ. *Sed videon'.*

ACT. II. SCENA III.

9. Prasut hujus rabies.] Priſcian. lib. xiv.

10. Senium perdant.] V. C. *Senem omnes perdant.*

12. Quid tu es alacris?] Chariſ. lib. i. Priſcian. lib. iii.

18. Cum in cellulam.] Hieronym. adverſ. Rufin. lib. i.

22. Vincto pectore.] Vet. cod. *Vincto corpore.* Hieronym. de vitanda ſuſpicione, *Papillae faſciolis comprimuntur, & criſpanti cingulo anguſtius pectus arctatur.* Inde apud Feſtum: *Cingulos appellabant homines, qui in his locis, ubi cingi ſolet, ſatis ſunt tenues.*

Ut graciles sient.] Ita Auſonius quoque: ſed Probus Gramm. *Ut gracilae ſient.*

23. Habitior.] Plaut. Epidic. i. i. 8.
Corpulentior videre atque habitior.

24. Tametsi bona.] Mſſ. *Tamen etſi.*

Junceas.] Auſonius Epiſt. 4.
plana ſic junceus alvo.

Prudentius in Eulalia, 131.
carnifices gemini
Juncea pectora dilacerant.

Caſſiod. lib. vii. Var. xv. *Columnarum junceam proceritatem.* Inde & *Ejuncidum ἰσχνότατον.* Gloſſar. & Varro de Re Ruſt. lib. i. cap. 31. Terentii locum imitari voluit Luitprandus Hiſtor. lib. vi. cap. 6. *Teſtes ſunt non ſolum juncearum formarum curatura, ſed & quotidianarum formarum mulieres.*

26. Corpus solidum, et succi plenum.] Ovid. Metam. iii. 397. de Echo: *& in aera ſuccus*
Corporis omnis abit.

In Priapeis:
Quae ſucce caret, utque patris pumex.

Hilar. in vita Honorati: *Specioſa facies, & prius ſucci plena fit plena gravitatis.* Apulejus Apolog. i. *Facies ejus decora, & ſucci palaeſtrici plena.* Sic enim locus ille ex vetuſtiſſimis codicibus legendus. *Succum* eleganter vocant hac in re Latini, quem Graeci *τὴν ὑγρότητα*; nec minus ſcite Arnob. *liquoris foeminei laxitatem.* Et Martial.
Et placide fulget vivus in ore liquor.

Hunc totum vero Terentii locum optime expreſſit Auſonius Epiſtola ad Heſperium: *Si qua tibi in his verſiculis videbuntur, nam vereor ut multa ſint, fucatius concinnata, quam verius, & plus coloris, quam ſucci habere; ipſe ſciens fluere permiſi, venuſtula ut eſſent magis, quam forticula: inſtar virginum,* quas matres student demissis humeris esse, vincto pectore, ut graciles sient. *noſti cetera.* Hieronym. Epiſtola ad Paulum Concordienſem: *Dentes candidi, vox ſonora,* corpus solidum et succi plenum.

27. Clam, vel vi, vel precario.] Vid. Cicero in Topicis, Juſtin. Inſtit. de interdict.

49. Dum haec dicit.] Mſ. R. & V. C. *Dum haec loquitur.*

56. Conclamatum.] Servius Aeneid. vi. verſ. 218. *Pars calidos latices.*

74. Domi videbit: conloquetur.] Achill. Tatius Amor. lib. i. *Αὐτήν σοι δέδωκε τὴν ἐρωμένην ἡ τύχη, καὶ φέρουσα ἴσον ἵδρυσεν.* & paulo poſt. *σὺ δὲ βλέπεις ἀεὶ, καὶ ἀκούεις ἀεὶ, καὶ συνδειπνεῖς, καὶ συμπίνεις.* Et Catullus Lesbiae amicae ita adblanditur:

Ille mi par eſſe Deo videtur,
Qui ſedens adverſus identidem te
Spectat & audit
Dulce ridentem.

82. Neque scit.] V. C. *Sciet.*

85. Quantum potest.] V. C. *Poteſt.*

97. Jubeo, cogo.] Mſ. R. *Jubeo, imo cogo.*

ACT. III. SCENA I.

6. Grata mihi sint, quae.] Cicero apud Ammian. Marcell. lib. xxvii. *Cum nihil ad gratiam faceret, omnia tamen grata viderentur, quae faciebat.*

10. Qui habet salem.] Priſcian. lib. v.

11. Quod in te est.] Acro in Hor. Ep. Od. 11.

19. Perpaucorum hominum.] *Πάνυ παύρων ἀνθρώπων.* Chariſ. lib. ii.

Digitized by Google

21. Ego non flocci.] Mſ. R. *Non* omittit.

23. Elephantis quem Indicis.] Elephantorum praeſtantiſſimi Indici. Achill. Tatius lib. iv. *Ἀλλ' ἴσιν ὡς εἴποι ἐλέφας Αἰγύπτιος, καὶ γὰρ δεύτερος φαίνεται εἰς ἀλκὴν ἐλέφαντος Ἰνδοῦ.* Philoſtrat. de Vita Apollon. lib. ii. *Ὅσον δὲ ἵππου Νισαίου μείζων ὁ Λιβυκὸς ἐλέφας, τοσοῦτον τῶν ἐκ Λιβύης οἱ Ἰνδοὶ μείζους.* Vid. quae notat Donat. & Serv. Georg. i. ad verſum 57. ubi hic Terentii locus laudatur.

25. Eone es ferox.] Ariſtot. Politicor. lib. i. cap. 5. *Ἀεὶ βελτίων ἡ ἀρχὴ, ἡ τῶν βελτιόνων ἀρχομένων: οἷον ἀνθρώπου ἢ θηρίου.*

30. Rhodium tetigerim.] Turpilius: *Quia ſe talento argenti tetigi.* Plaut. Pſeud. iv. 8. 1.

Bene ego illum tetigi.

36. Lepus tute es, et pulpamentum.] Livii Andronici hoc dictum, ut Fl. Vopiſcus auctor eſt in Numeriano: *Ipſi denique Comici plerumque ſic milites inducunt, ut eos faciant vetera dicta uſurpare. Nam &,* Lepus tute es, et pulpamentum quaeris, *Livii Andronici dictum eſt: multaque alia, quae Plautus, Caeciliuſque poſuerunt.*

39. Et fertur in primis.] V. C. *Effertur in primis.*

50. Ubi nominabit.] Cicero lib. i. Epiſt. 9. ad Familiar.

55. Par pro pari referto.] Proverbium vulgi ore ſatis tritum, & quod interpretationem non requirit: cujus tamen occaſione Siculum adagium adnotabo, cujus ignoratione non leves in veteribus libris errores ſubnati. Quod igitur Latini *Par pari*, hoc Siculi *Μοῖτον ἀντὶ μοίτου* dicunt: & *μοῖτον* illis *mutuum* eſt. Varro de L. L. lib. iv. pag. 42. *Si datur, quod reddatur, Mutuum; quod Siculi μοῖτον. Ita ſcribit Sophron, μοῖτον ἀντιθέμενον.* Omnino legendum: *Sophron, μοῖτον ἀντὶ μοίτου.* Siculam vocem etiam Heſychius agnoſcit, ſed pariter ac Varro mendoſus. *Μοιτοὶ, ἔντοιμοι, παροιμία Σικελοῖς. ἡ γὰρ χάρις μοιτὸν ἀνόχαριν.* Quae verba ſic reſtituenda: *Μοῖτος ἀντὶ μοίτου, παροιμία Σικελοῖς, ἡ γὰρ χάρις, μοῖτος. Μοῖτον, ἀνόχαριν.* Aliter haec Scaliger ad Varron. lib. iv. emendare tentat, ſed meo judicio, irrito conatu. Itaque Lucianus in Imaginibus pag. 562. *Μῦθον ἀντὶ μύθου ἀμείψαι, αὐτῷ τῷ μέτρῳ, φασὶν, ἢ καὶ λώιον. Sermonem penſabis ipſa menſura, quod ajunt, aut etiam cumulatius:* dubio procul *Μοῖτον ἀντὶ μοίτου ἀμείψαι*, id eſt *Par pari referre*, & quae ſequuntur, ſcripſit.

58. Jam dudum te amat.] Servius Aeneid. iv. ad verſum 1.

ACT. III. SCENA II.

2. Thais mea.] Priſcian. lib. xiii.

10. Bene fecisti.] Mſ. R. *Bene pol feciſti.*

15. Perpulchra credo dona.] Priſcian. libr. xiv. *Perpulchra credo munera.*

18. Ex Aethiopia est.] Servius Aeneid. i. 647. *Iliacis erepta ruinis.* Junius Phylarg. iv. 293. Georg *Uſque coloratis.*

24. In musicis.] Lucian. in Amoribus, *Κἂν εἰς Μουσικοῦ δέοι φυλῆν, ἐμμελὴς λύρα*, & quae ſequuntur.

Quae liberum scire.] Lucian. in Amoribus, *Τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθερίοις ἀσκήσεσιν ἐκπονεῖ.* quinimo vid. totus locus, nam huc commode facit.

36. Infra omnes infimos.] Priſcian. lib. xiv. Plaut. Stich. iii. 2. 37. *Infimatis infimus.*

38. E flamma cibum.] Homerus apud Sueton. in Tiberio cap. 21. Lucilius apud Nonium Marcell. in *MORDICUS*. *Mordicus petere aurum ex flamma expediat, e coeno cibum.*

41. Haud convenit.] Mſ. R. *Non convenit.*

53. Domi adsitis.] Mſ. R. *Domi ut aſſitis.*

ACT. III. SCENA III.

2. Dabit haec Thais mihi magnum malum.] Menand.

Κακόν τι μοι μέγα δώσει.

5. Roget quis.] Mſ. R. *Si roget quis.*

7. Rem divinam fecisse.] Mſ. R. *Feciſſe ſe.*

14. Sperat se a me.] V. C. *Sperat ſe poſtea a me.*

21. Majuscula est.] Priſcian. lib. iii.

24. Ecquis hic.] Mſ. R. *Ecquis hic eſt.*

26. Insidias fieri.] Menandri dictum forſan in mente habuit:

Τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ,
Ὅταν περιπλάττωσι τοῖς χρυσοῖς λόγοις.

32. Deduce ad militem.] Mſ. R. *Deduc ad militem.*

ACT. III. SCENA IV.

1. Cœnimus Piraeeo.] Ideo nempe in Piraeeo, ut rectius, quae ad convivium neceſſaria, praeſtinarentur: quandoquidem rerum ibi venalium magnus proventus, ac velut *δεῖγμα.*

μα. Schol. Ariſtoph. in Equitib. Plaut. Bacchid. II. 3. 1.

Ibo in Piraeeum, viſam, ecquae advenerit
In portum ex Epheſo navis mercatoria.

Idem in Moſtellar. I. I. 63.

ego ire in Piraeeum volo,
In veſperum parare piſcatum mihi.

2. De symbolis essemus.] Ut Graeci ἀπὸ συμβολῆς δειπνεῖν. Euſtat. in Homer. Vid. Zonar. in Canon. LV. Laodic. pag. 359.

3. Dati annuli.] In ſponſionibus annuli olim dati. Plinius lib. XXXIII. cap. I. *Ad ſponſiones etiamnunc annulo profiliente.* l. 17. §. 5. ff. de praeſcr. verb. l. 11. §. 6. ff. de act. emp. & vend. l. 5. §. 15. ff. de inſtit. action. Sic Athenis Atticis, qui judicio ſe provocabant, annulos invicem deponebant. Demoſth. Πρὸς πανταίνετον: παρακαλῶμαι σὺ ταυτί, δέχομαι. φέρε τὸν δακτύλιον. λάβε. τίς δ᾽ ἐγγυητής;

7. Idque adeo visam.] Mſ. R. *Ibo ad eum, viſam.*

Quisnam hinc.] Mſ. R. *Sed quis nam.*

10. Sciscitari.] Priſcian. lib. VIII.

ACT. III. SCENA V.

10. Quod sibi.] V. C. *Aut quid ſibi.*

13. Nemo 'st hominum.] Mſ. R. *Nemo 'ſt omnium.*

23. Tacitus, citius.] V. C. *Tacitus ſis, citus.*

24. Cum eo mutem.] Mſ. R. *Cum illo mutem.*

32. Terram intuens.] Pudoris hoc ſignum & verecundiae. Alexandr. Trallian. lib. I. Problem. Achill. Tatius lib. VIII. Καὶ ὁ Λευκίππη δὲ τὰ πολλὰ εἰς γῆν ἔβλεπεν, &c.

34. Haec adornant, ut lavet.] Vid. Junius Philarg. Georg. III. 305.

36. Suspectans tabulam.] Auguſtin. Hipp. Ep. CCII. *Revera Terentianus ille adoleſcens, qui ſpectans tabulam pictam in pariete, ubi pictura inerat de adulterio regis Deorum, libidinem qua rapiebatur ſtimulis etiam tantae auctoritatis accendit: nullo modo in illud flagitium concupiſcendo laberetur, vel perpetrando immergeretur, ſi Catonem maluiſſet imitari, quam Jovem.* Idem Terentii hunc locum in eandem rem laudat Confeſſion. lib. I. c. 16. & de Civit. Dei lib. II. cap. 7.

37. Quo pacto Danaae misisse.] Ita omnes ſcripti ac vulgati libri: nec aliter ab Auguſtino adducitur hic locus lib. II. cap. 7. de Civit. Dei. Fabula nemini veterum Mythiſtoricorum praetermiſſa. Vid. Zenob. in proverb. Ἅιδος κυνῆ. Georg. Cedren. p. 17.

38. Ludebat jam olim.] Nequiore ſignificatu hic τὸ *Ludere* ſumitur, ut & in illo, *Ede, bibe, lude*, &c. Sic Graeci παίζειν. Arrian. lib. I. Alexand. Ἀναβάσεως: Τὸ παῖζε ῥαδιουργότερον ἐγγεγράφθαι ἔφασαν, τῷ Ἀσσυρίῳ ὀνόματι.

40. Atque in alienas.] Mſ. R. *Et in alienas.*

41. Fucum factum.] Sic vett. & Acro ad Horat. lib. II. Sat. 2. Placidus Lactant. tamen in Stat. legit *Furtum factum:* quod pro vero nolim probare. licet nihil frequentius, quam *furtum* amoris gaudia illicita vocare. Petron. cap. 106. *Ergo amor furtum potius, quam praemium erit?* Statius in Achill. I. 640.

denſa noctis gaviſus in umbra
Tempeſtiva ſuis torpere ſilentia furtis.

43. Ego homuncio hoc non facerem?] Elegans locus Ariſtophan. in Nubib.

Μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ᾽ ἀντερεῖς
πρὸς αὐτόν,
Ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ᾽ εἰς τὸν Δί᾽ ἐπανενεγκεῖν.
Κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι, καὶ γυναικῶν
Καί τοι σὺ θνητὸς ὢν, Θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

Atque hoc eſt quod Dionyſ. Halicarn. lib. II. ſcribit, Deos Graecorum malis hominibus occaſionem ſaepe praebere turpiter nequiterque faciendi. Ejus verba prudentiae non minus, quam elegantiae plena haec ſunt: Ὁ πολὺς καὶ ἀφιλοσόφητος ὄχλος ἐπὶ τὰ χείρω λαμβάνειν φιλεῖ τὰς περὶ αὐτῶν (θεῶν) λόγους. καὶ πάσχειν δυοῖν θάτερον, ἢ καταφρονεῖν τῶν θεῶν, ὡς ἐν πολλῇ κακοδαιμονίᾳ κυλινδουμένων, ἢ τῶν αἰσχίστων τε καὶ παρανομωτάτων μηδενὸς ἀπέχεσθαι θεοῖς αὐτὰ προσηκόμενα ὁρῶν. Ion. apud Euripid.

οὐκ ἔτ᾽ ἀνθρώπους κακῶς
Λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ
Μιμούμεθ᾽ ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε,

Unde Seneca de Brevit. vitae cap. 16. *Quid aliud eſt vitia noſtra incendere, quam auctores illis inſcribere Deos, & dare morbo, exemplo divinitatis, excuſatam licentiam?* Videndus idem de Beata Vita cap. 26.

44. Arcessitur lavatum.] Priſcian. lib. IX.

45. It, lavit.] Mſ. R. *Iis, lavit.*

53. Limis specto sic.] Limi oculi proprie amatorum. Quinctilian. lib. XI. cap. 3. *Quadam voluptate ſuffuſi, aut limi, &, ut ſic dicam, Venerei.* Vetus Poëta:

Non laudo os: namque eſt vaniloquum & fatuum.
Non oculos: etenim ſunt luſci oculi atque patrantes.

Adamant. lib. I. cap. ult. Ἔνιοι δὲ τὰ μέσα τῶν βλεφάρων καθέλκουσι, τὰ δὲ ἑκατέρωθεν ἀναπτῶσι, καὶ ἅμα ἰλλώπτουσι, οὓς καὶ αὐτοὺς μοιχικοὺς λέγων, οὐκ ἂν ἁμάρτῃς. Apuleius Mileſ. II. de Photide: *Ad me converſa limis & morſicantibus oculis.* Hinc

P 2 Varro

Digitized by Google

Varro apud Nonium in voce Strabones. *Multi enim qui limina intrarunt integris oculis, ſtrabones ſunt facti. habet quiddam enim ἐλκυστικὸν provincialis formoſula uxor.* Et Venus ipſa ſtraba fingitur. In Diſſertatione Hadriani & Secundi Philoſophi, ſive Epicteti: *Quare Venus ſtraba eſt?* Ep. *Quia pravus eſt amor.*

56. Quid tum? fatue.] Servius Aeneid. lib. iv. ad verſum 166.

ACT. IV. SCENA I.

8. Sermonem occipit.] V. C. *Incipit.*

ACT. IV. SCENA II.

1. Dum rus eo.] Servius ad vii. Virgil. verſ. 30.

4. Dum haec puto.] Mſ. R. *Reputo.*

7. Ad ipsum veni diverticulum.] Gloſſarium. vet. *Καταγωγεῖον diverſorium, diverticulum.*

12. Extrema linea.] Chariſ. lib. ii.

ACT. IV. SCENA III.

3. Ludificatus est virginem.] Priſcian. lib. viii.

22. Ne audivi quidem.] V. C. *Audiſti.*

22. Amatores mulierum esse.] Inde Hieronym. ad Demetriad. de Eunuchis: *Truncatorum corporum violentam pudicitiam*, dixit. Et D. Petr. Chryſolog. Serm. lvi. *Invitam caſtitatem.* Bene autem hanc ſalacitatem Eunuchorum deſcribit Arnob. adverſ. gent. lib. v. *Quaſi vero affectis corporalibus his damnis fiant languidioris audaciae, & non quotidie videamus eos, qui ſibi demeſſuerint has partes, majoris petulantiae fieri, atque omnibus poſtpoſitis pudoris & verecundiae frenis, in obſcoenam prorumpere vilitatem flagitiorum confeſſione vulgata.*

24. Sed nihil posse.] Alexand. Aphrod. Probl. lib. i. de Eunuchis. *Οἵτινες φυλάζονται μὲν τὴν χρῆσιν, οὐκ ἐκγυῶσι δὲ τὴν ἐπιθυμίαν.* Ariſtenaet. libr. i. Epiſt. 21. *Καθάπερ εὐνοῦχος τὰ ἐρωτικὰ περιεργαζόμενος καὶ λιχνεύων.* Eccleſiaſt. cap. 30. *Quaſi ſpado complectens virginem, & ſuſpirans.* Unde apud Sopatrum in Hermogen. quaeritur pag. 93. 223. Eunuchus ſi cum muliere rem habeat, adulterium ne committat. *Πῶς γὰρ ἂν εὐνοῦχος μοιχεύσειεν, ὁ μὴ χρῆσθαι δυνάμενος, μὴ δὲ τὸ γένος ἀμφίβολον τῇ συνηθείᾳ ποιῶν.* Sed voluntatis reos eſſe, non etiam facti, Donati ſententia eſt: *Μηδὲν διαφέρει πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν μοιχὸν εἴτε δυνατὸς χρήσασθαι, εἴτε μή· τὴν γὰρ προαίρεσιν ἐξετάζειν δεῖ.* Auguſtini Epiſc. locus huc pertinet lib. vi. contra Julian. Pelag. cap. 5. *Ut concupiſcere viventis ſentientiſque naturae eſt, ita ut non deſit concupiſcentia, quam ſpadonum quoque caſtitas frenat, minus quidem laborioſa: quia ubi materiam de qua operetur, non invenit, minus adverſus eam libido conſurgit. Eſt tamen pudiceque comprimitur, ne concumbendi quamvis irritus ipſe conatus in eam turpitudinem veniat, propter quam Callizonum Valentiniani junioris eunuchum gladio novimus ultore punitum, meretricis confeſſione convictum.*

ACT. IV. SCENA IV.

6. Ornarat fugam.] V. C. *Adornabat.*

13. Aut ne comparandus.] Priſc. lib. xv.

21. Virtus, vetus.] Vid. Feſt. & Porphyr. ad Horat. Oden xii.

22. Quae haec est.] In Mſ. R. Τὸ *Eſt*, deſideratur.

23. Egomet nesciam.] Mſ. R. *Ego neſciam.*

30. Fraternae Do. ita.] Priſcian. lib. xv.

47. Modo ait, modo negat.] Priſcian. lib. xv.

53. *Cenaes, Dorias?] V. C. *Suades, Dorias?*

55. Quod scis, nescis.] V. C. *Quod ſcias.* Sic in Heautont. iv. 4. 26.

Tu neſcis id, quod ſcis.

Plautus in Milite ii. 6. 88.

Nae tu hercle, ſi te Dii amant, linguam comprimes
Poſthac: etiam illud, quod ſcies, neſciveris:
Ne videris, quod videris.

Johan. Sariſber. Epiſt. clxxxvi. *Comicum illud fere in omnium volveretur animis, Quod ſcio, neſcio.*

59. Tu fer aurum.] Mſ. R. & V. C. *Tu auſer aurum.*

ACT. IV. SCENA V.

5. Pol multo hilarior.] Ita omnes libri ſcripti: Donatus tamen Alacrior legiſſe videtur.

6. Sine Cerere et Libero.] Cicero de Natur. Deor. lib. ii. 23. *Fruges Cererem appellamus, vinum autem Liberum; ex quo illud Terentii*, Sine Cerere et Libero friget Venus. Minucius in Octavio 21. *Comicus ſermo eſt, Venerem ſine Libero & Cerere frigere.* Hieronym. Epiſt. ad Furiam: *Etiam Comicus, cujus finis eſt, humanos mores noſſe atque deſcribere, dixerit:* Sine Cerere et Libero

friget

FRIGET VENUS. Theo in Arat. Καὶ ὀρθῶς Διόνυσος καὶ Ἀφροδίτη λέγονται μετ' ἀλλήλων εἶναι, &c. Euripides:

Οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις.

Achaeus apud Athenaeum lib. VI. cap. 20.

Ἐν τῇ κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
Οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά.

Achilles Tatius Amor. lib. II. Οἶνος γὰρ ἔρωτος τροφή. Pulchre Apulejus Mileſ. lib. II. *Ecce, inquam, Veneris hortator & armiger Liber advenit ultro. vinum illud ſorbeamus hodie omne, quod nobis reſtinguat pudoris ignaviam, & alacrem vigorem libidinis incutiat: hac enim ſitarchia navigium Veneris indiget ſola.* Vid. Fulgent. Mythol. lib. II. Serv. Aeneid. I.

7. AN ABIIT?] V. C. *Anne abiit?*

9. ABIENA MIHI INNUIT.] Inter ſigna, quibus meretrices ſuis ſe amatoribus adprobare nituntur, oculorum hi nutus, quos νεύματα δόλια Cyrillus vocat, maxime obſervantur. Ennius apud Iſidor. Origin. lib. I. cap. 25.

Alium tenet, alii adnictat, alibi manus
Eſt occupata.

Id propter non neglexit Plautinus Diabolus, dum amicae leges praeſcribit, in Aſinaria IV. I. 39.

Neque illa ulli homini nutet, nictet, annuat.

Sic amatorium erat, os alicui ad ſuaviandum formare. Apulejus in Mileſ. vel in convivio extrema parte potionis communicare, ſive ut ait Sophocles in Ajace, Ὁμιλεῖν βαθείαν τέρψιν κυλίκων. apud Plaut. & Petron. Arbitr. Unde apud Fortunatianum: *Meretrix ex tribus amatoribus alium oſculata eſt, alii reſiduum poculi dedit, alium coronavit. Contendunt quem magis diligat.* Quod ipſum Photius ex Jamblichi ἐρωτικοῖς refert Biblioth. pag. 533. Καὶ ἔρις τριῶν ἐραστῶν γίνεται . . * . . ὅτι τῷ μὲν ἡ Μεσοποταμία τὴν φιάλην, ἐξ ἧς ἔπιεν, ἔδωκε. τῷ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐξ ἀνθέων ἀφελομένη στέφανον περιέθηκε, τὸν δὲ ἐφίλησε. De coronis ſimiliter cavit adoleſcens in Aſinaria IV. I. 58.

Tum ſi coronas, ſerta, unguenta juſſerit
Ancillam ferre Veneri aut Cupidini,
Tuus ſervus ſervet, Venerine eas det, an viro.

Haec ergo ſub Veneris ſigno militantium velut παρασημεῖα Chremes, ut ſimplex ac ruſticua, minime ſe intellexiſſe fatetur, ideo a Stratonico στρατιωτικῶς etiam tractatur.

52. SED ECCAM IPSAM.] Mſ. R. *Sed eccam ipſam video.*

UBI EGO HUIC.] V. C. *Ubi ego hinc.*

ACT. IV. SCENA VI.

5. TE IPSUM EXSPECTABAM.] Mſ. R. *Te ipſum exſpecto.*

15. CUM MONUMENTIS.] Infantes antiquitus, cum alienae miſericordiae exponebantur, moris erat ἐπωνύμοις quibuſdam donis muneratos, eos relinquere: quae Graeci γνωρίσματα, Latini *Crepundia* vel *monumenta* vocant. Plaut. Rudent. IV. 4. Velut Apul. in Apol *Crepundia ſacrorum* dixit, quae ibidem *monumenta*, *ſigna*, & *memoracula ſacrorum* vocat. Idcirco vero dabantur, ut eſſent ſigna, quibus meliori tempore agnoſcerentur: quod nemini ignotum eſſe poteſt, qui antiquorum fabulas legit, & Heliodorum, Longum, Parthenium, Phleg. Trallianum, Neronis Troica apud Servium, Aeneid. v. Sic Fauſtulus, ut monumentum aliquod exhiberet agnitionis Remi & Romuli, Τὸ γνώρισμα τῆς ἐκθέσεως τῶν βρεφῶν τὴν σκάφην ἀναλαβὼν ἔθεεν εἰς τὴν πόλιν. Dionyſ. Halicarn. libr. I. pag. 69. At vero non ſic tantum cum munuſculis, immo etiam inuſtis in cute notis ſaepiſſime abjiciebantur, agnitionis indicium praebituris. velut de Oedipo legimus apud Mythologos, & Trogi Juſtinum lib. XLIV. 4. de Habid. *Tunc & lineamentorum ſimilitudine, & notis corporis, quae inuſtae parvulo fuerant, nepos agnitus.* Quod ideo monendum puto, quia ab omnibus, qui hac de re ſcripſerunt, id neglectum video. Ceterum quibus cum pueri ludunt *crepundia*, Graecis σπάργανα ſunt: ut etiam in actis Concilii Chalcedon. Καὶ ὁ μὲν ταπεινότης τοῦ βρέφους διὰ τὴν τῶν σπαργάνων ἐνδείξιν ἐπιγνώσκεται. eaque perinde ac nunc quoque, e collo pueris pendere ſolebant. Plaut. Milite v. verſ. 6.

Ut faciam quaſi puero in collo pendeant crepundia.

Adhelmus de Virginitate: *Crepundia collo gemmiferis lunulis pendentia.*

16. IN RISCO.] Gloſſar. Λάρναξ, *Arca*, *Riſcus*, Gloſſae Latinae: *Scrinium*, *riſcus*.

23. TO QUOD CAVERE POSSIS.] Menander apud Stobaeum:

Εὐήθεια μοι φαίνεται δηλουμένη,
Τὸ νοεῖν μὲν ἃ δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ.

Auguſtin. de Vita beata: *Veriſſima eſt illa ſententia:* NAM TU QUOD VITARE POSSIS, STULTUM ADMITTERE EST.

25. TRANSCURRO AD FORUM.] In foro nimirum cauſidici obambulabant, exſpectantes cui advocationem, linguaeque venale ſervitium venderent. De hiſce forenſibus Cerberis Ammian. Marcell. lib. XXX. *Videre eſt per eos omnes tractus*

violenta & capaciſſima genera hominum, per fora omnia volitantium &c. Juſtinian. Conſt. de novo Cod. fac. & alibi paſſim. Atque inde etiam ἀγοραῖοι vocantur, licet Oecumenius παρὰ τὸ ἀγορεύειν, ὅ ἐςι δημηγορεῖν, eos dictos velit. In Act. Apoſtolor. cap. κθ.

26. NOBIS IN TURBA HAC.] Mſ. R. *Advocatos nobis. Th. mane, mane.*

ACT. IV. SCENA VII.

2. SIMALIO, DONAX.] Mſ. R. & vett. libb. *Dorax*: ut & in ſcriptis exemplaribus Priſcian. lib. VII. pag. 766.

3. RECTE. PROBE. PULCHRE.] Vid. Joh. Sariſberienſ. Polycrat. lib. VI. cap. 30.

7. PENICULONE PUGNARE.] Gloſſar. *Peniculum* σπογγίον, σπογγάριον: quo quidem ad vulnera ſive abſtergenda, ſive obliganda uti ſolere, ex medicorum libris ſatis notum. Apulejus Mileſ. I. *Quod vulnus, qua maxime patebat, ſpongia offulciens.* Auſon. Idyll. XI. Praefat. *Impingas ſpongiam.* Et apud Plautum Menaech. I. I. I. paraſitus *Peniculum* ſe vocari dicit, *quod menſam, quando edit, detergeat.* Arrian. Epict. lib. III. cap. 26. Ἆρον τὰς τραπέζας, σπόγγισον. Ulpian. l. 12. §. 21. ff. de inſtr. & inſtrum. *Perticae, quibus araneae deterguntur: item ſpongiae, quibus columnae, pavimenta, podia extergantur.* Hic ergo primus uſus ſpongiarum. Dein, certa quadam arte coactis, καρδιοφύλακος loco illis utebantur. Ariſtophanes Ranis:

Εἶτε μοὶ πρὸς τὴν καρδίαν σπογγιάν.

Ridicularia ſunt quae ſequuntur, & nimia ut hic perſcribantur. Quae vero ex Livio, Tertulliano, Ariſtaeneto, aliis addi poſſent, jam pro compertis habentur.

9. ABSTERGEREM VULNERA?] Priſcian. lib. IX.

10. SOLUS SANNIO SERVAT.] Ammian. Marcell. lib. XIV. *Ne Sannione quidem, ut ait Comicus, domi relicto.*

15. QUOD TIBI NUNC VIR VIDEATUR ESSE HIC, NEBULO MAGNUS.] Gloſſarii auctor hunc locum in mente habuit; qui ſic interpretatur: Μάταιος *inanis, caſſus, vanus, nebulo.* Terentius Eunucho: *Sane, quod tibi nunc vir videatur eſſe, hic nebulo magnus eſt.*

19. OMNIA PRIUS.] V. C. *Omnia prorſus.* Simile vero dictum Dionyſii in Eclog. Legat. II. pag. 295. Μὴ πρότερον ἄρξαι τῶν ἔργων, πρὶν ἢ πειραθῆναι τῶν λόγων. Menelaus apud Libanium Sophiſt. pag. 196. Πρῶτον μὲν γὰρ τὰ δίκαια τῷ λόγῳ πειρᾶσθαι λαμβάνειν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ὅπλοις ἐπιπηδᾶν ἀνθρωπινώτερον δήπουθεν.

21. NUMQUAM ACCEDO, QUIN ABS TE ABEAM DOCTIOR.] Symm. lib. IX. Epiſt. 79. *Quod ait noſter Comicus,* NUMQUAM TE ADEO, QUIN ABS TE DOCTIOR ABEAM, *id ego de epiſtolis tuis jure memoraverim, quae multis ſalibus, nonnumquam ſententiarum, plerumque verſuum farciuntur.*

21. THAIS, PRIMUM HOC MIHI.] Vid. Joh. Sariſberienſ. Polycr. lib. VIII. cap. 3.

34. SICCINE AGIS?] Mſ. R. *Sic agis.*

43. NOLUNT, UBI VELIS.] Acro ad Horat. lib. II. Od. 12.

45. DOMI FOCIQUE.] Priſcian. lib. VI.

46. ANIMUS EST IN PATINIS.] Alexis apud Athen. Deipnoſoph. lib. I. Ὁ νοῦς γάρ ἐςι τῆς τραπέζης πλησίον.

ACT. V. SCENA I.

1. PERPLEXE LOQUI?] Gloſſar. *Perplexe* Σπηδαίως, περιπλεγμένως. σκολιῶς. Plautus Sticho I. 2. 18. *Utrum ego perplexim laceſſam oratione.* Et in Aſinaria IV. I. 47. *Perplexabile verbum.* ut Perſ. IV. 6. 26. *Contortiplicata nomina.* Gloſſar. *Tortiloquium* Συνεςραμμένη ὁμιλία.

15. UT TU JUSTI.] Mſ. R. *Juſſiſti.*

16. SCELESTA.] Iſidorus Different. pag. 771.

LUPO OVEM.] Herodot. lib. IV. Τοιγαρῶν ἴφη αὐτὸν καταλείψειν οἶν ἐν λύκοισι. Plaut. Pſ. I. 2. 8.

Ut mavelis lupos apud oves linquere, quam hos domi cuſtodes.

ACT. V. SCENA II.

14. SI ALIAM ADMISERO.] Cicero pro Q. Ligario, cap. 10. *Ignoſcite, judices; erravit; lapſus eſt; non putavit. Si umquam poſthac. ad parentem ſic agi ſoles* &c.

26. SI ZOO DIGNA HAC.] Hieronym. adverſ. Rufin. *Nonne etiamſi ille dignus eſſet contumeliis, tu facere non deberes?*

36. QUID SI HOC QUISPIAM VOLUIT DEUS?] Libanius Progymnaſm. contra Homicid. pag. 41. Κάλλιας τις ἐρασθεὶς ἀδικεῖ μὲν, ἀλλ᾽ ἔχει παραίτησιν· ἐβιάσθη γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ πρὸς τὸν ἔρωτα δυναςείαν οὐδαμοῦ εὔπορον, Plautus Aulul. IV. 10. 7.

Deus mihi impulſor fuit, is me ad illam illexit.

60. DABIT HIC ALIQUAM PUGNAM.] Plaut. Bacchid. II. 3. 39.

ACT. V. SCENA III.

3. QUI HUNC SUPPOSUIT?] Frequentes hujuſmodi ſuppoſitiones ab antiquis introducuntur: ſed frequentiores in Comoediis, quam Tragoediis. Ulpianus ad illum Demo-

Digitized by Google

Demoſthenis locum κατὰ μειδίου. Τὰς ὑποβολιμαίους ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ, τὰς τέτλας γονάς πλείους] inquit, εἰσὶν ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑποβολιμαῖοι, ὥσπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις. Itaque ſic in Plauti Truculento meretrix alienos dolores ſibi ſuppoſuerat, Stratophanem militem dolis ut ductaret. In Capteivis, Caterv. 2. *neque ulla amatio,*

Nec pueri ſuppoſitio.

Move vero ocius.] Sic κινεῖν apud Theocrit. Idyll. xv. verſ. 29.

Κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ.

4. Te, nutrix.] Mſ. R. *Move vero ocyus Genitrix.*

12. De cognitione.] Cognitiones ſive agnitiones crebrae in Comoediis: quod Placid. Lactantius obſervavit in Stat. Theb. libr. v. 718. *More*, inquit, *Comoediae contigit agnitio filiorum.* Vidend. Ariſtoteles Περὶ ποιητικῆς.

ACT. V. SCENA IV.

2. Quod si astu.] Servius in Virgil. Aeneid. xii. 694.

8. Puto palmarium.] *Palmarium* ἀξιονικόν. Priſcian. lib. ii.

14. Cum amatore suo quum coenant, liguriunt.] V. C. *Cum amatores ſuos vocant*, *lig.* quae lectio non mala. *Liguriunt* λιχνεύουσι. Et *Ligurius*, *guloſus*, *catillo* λίχνος. Gloſſ.

ACT. V. SCENA V.

15. Quod moechis solet.] Puta abdomen adimere. Plautus Milit. V. verſ. 4. Horat. lib. i. Sat. 2. 45.

teſtes caudamque ſalacem
Demeterent ferro.

Qua poena affici poſtea κληνοβάται ſoliti. Matt. Blaſtares Hieromonach. Οἱ μέν τοι πολιτικὸς νόμος, οἱ ἀλογισάμενοι φησί, ἤτοι κληνοβάτας καυλοκοπεῖσθαι. Solitι etiam moechi παρατίλλεσθαι. Scholiaſt. Ariſtoph. in Plutum. Horat. lib. i. Satyr. 2. 132.

Diſcincta tunica fugiendum eſt, ac pede nudo;
Ne nummi pereant, aut pyga, aut denique fama.

Vid. Obſervationes Catullian.

18. Pro moecho unquam vidit.] Ergo cum ejuſmodi lupis impune erat voluptatem capere. Vid. Auguſtin. de Civit. Dei lib. xiv. cap. 17. Lactantius Divin. Inſtit. lib. vi. cap. 23. *Ne quis eſſet, qui poenarum metu abſtineret alieno, lupanaria quoque conſtituit, & pudorem infelicium mulierum publicavit.* Aſterius Epiſc. Amaſeae Homil. *An liceat homini dimittere uxorem*, pag. 73. Οἱ τοῖς τοῦ βίου τούτου νομοθέταις προσέχοντες, ἀνεύθυνον καταλείπουσι τῆς πορνείας τοῖς ἀνδράσι τὴν ἐξουσίαν. Hieronym. in Epitaphio Fabiolae. *Aliae ſunt leges Caeſarum, aliae Chriſti: aliud Papinianus, aliud Paulus noſter praecipit. Apud illos viris impudicitiae frena laxantur, & ſolo ſtupro atque adulterio condemnato, paſſim per lupanaria atque ancillulas libido permittitur.* Elegans hac de re locus Zenonis Epiſc. Veron. Homil. *de Pudicitia. Lubrici mariti humanarum legum iniqua impunitate decepti, juſtitiam veram nec ex ſua ipſa voluntate noſcentes, quod pati nolunt, libenter efficiunt: qui profanae libidinis deteſtabili furto diſtracti turpibus jam non contenti latibulis, aliquoties, proh nefas! ſub ipſis obtutibus matronarum veſana congreſſione deſudant.* Hinc apud Quinctilian. lib. vii. cap. 4. quaeritur, An deprehenſus in lupanari cum alterius uxore adulter ſit: quia non de appellatione, ſed de vi facti ejus ambigitur, an omnino peccarit. Inter haec autem ſcorta cauponae quoque mulieres, miniſtraeque earum numerantur. L. fin. C. Si mancip. ita ven. & ſane meretrices inter inſtrumenta cauponae referuntur. l. 43. §. 9. ff. de ritu nuptiar. ideoque ab iſtis foeminis pudicitiae ratio non requiritur, quas vitae vilitas dignas legum obſervatione non credidit. Imp. Conſtant. l. 29. C. ad L. Jul. de adult. Ulpian. l. 13. §. 2. ff. eod. Eclog. Baſil. lib. lx. Tit. 37.

28. Ut factum siet.] Mſ. R. *Sit.*

ACT. V. SCENA VI.

1. Ex meo propinquo rure.] Chariſ. lib. i.

4. Estne ille noster Parmeno?] In Mſ. R. *Eſt* omittitur.

5. Quem praestolare?] Priſcian. lib. viii.

17. An in astu venit?] Aſconius Pedian. in ii. Verr. Priſcian. lib. xv. Acro ad xiv. Epiſt. Horat. Stephan. de Urbib. Ἐλέγετο δὲ κατ᾽ ἐξοχὴν πόλις (Alexandria) καὶ πολῖται ἐξ αὐτῆς, ὡς ἄστυ αἱ Ἀθῆναι, καὶ ἀστοί, καὶ ἀστικοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ ἐπὶ Ῥώμης λέγεται Οὐρψ.

ACT. V. SCENA VII.

9. Non possum satis narrare.] Mſ. R. *Non pote ſatis narrari.*

23. Meo indicio, miser.] Auſonius Symmacho: *Latebat inter nugas meas libellus ignobilis; utinamque latuiſſet; neque indicio ſuo, tamquam ſorex periret.* Hieronym. adverſ. Pelagian. *Suo quaſi mus prodetur indicio, ampliora in vero certamine vulnera ſuſcepturus.* Auguſtinus Epiſc. de

Ordine

Ordine lib. I. cap. 3. EGOMET MEO INDICIO, MISER, QUASI SOREX (inquit) *non dictum eſt commodius apud Terentium, quam nunc dici a me de me poteſt. Sed ſane illud ultimum fortaſſe in contrarium vertetur. Quod enim ait* HODIE PERII, *ego hodie forte inveniar.*

ACT. V. SCENA VIII.

3. HERCULES SERVIVIT OMPHALAE?] Quinctilian. lib. III. *Quaedam vere etiam in defenſionis ſpeciem cadent, ut ſi in laude Herculis permutatum cum regina Lydiae habitum, & imperata ut traditur penſa orator excuſet.* Vid. Apollodorus de Diis, & reliqui Mythologi.

4. COMMITIGARI VIDEAM SANDALIO.] Lucian. in Dialogo de Hiſtor. ſcribenda: Πατόμενον ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης τῷ σανδάλῳ. Locum Terentii imitatus eſt Auguſtin. Epiſc. contra Julian. Pelagian. lib. III. cap. 5. *Timetis ne capita veſtra ſandaliis mulierum commitigentur.* Σάνδαλον *galla* eſt: ut in illo dicto, *Gallam ſubige:* & Σανδάλιον *gallicula.* in vett. gloſſis. Sic interpretatur Rufinus Joſephum lib. IV. Antiquit. cap. 8. Ὑπολύσασα δ' αὐτὸν ἡ γυνὴ τ' ἀδελφοῦ τὰ σάνδαλα, καὶ πτύοντα αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον: *Solvens uxor fratris gallicułas illius viri, & exſpuens in faciem.* Qui locus facit, ut alius ejuſdem auctoris reſtituatur. lib. V. c. II. hactenus ſic legitur: Ἐκέλευσε τῇ γυναικὶ ὑπολύσασαν αὐτὸν προσελθοῦσαν κατὰ τὸν νόμον, καὶ τύπτειν εἰς τὸ πρόσωπον. ſed ſcribendum, καὶ πτύειν εἰς τὸ πρ. in facili eſt agnoſcere. neque aliter Rufinus.

ACT. V. SCENA IX.

II. MILES PELLITUR FORAS.] Mſ. R. *Pelletur.*

29. INVOCATO UT SIT LOCUS.] Plaut. in Capt. I. I. 2.

invocatus ſoleo eſſe in convivio.

32. CUR ERGO IN HIS.] Mſ. R. & V. C. *Cur te ergo in his ego conſpicio regionibus?*

39. VEHEMENTER VELIM.] Mſ. R. & vett. libb. *Vehementer volo.*

40. QUIDQUID FACIO.] V. C. *Q. faciam.*

49. NOCTESQUE ET DIES.] Mſ. R. *Noctes & dies.*

52. ACCIPIT HOMO NEMO.] Serv. Aeneid. III. verſ. 353. *Rex accipiebat in amplis.*

54. ME IN VOSTRUM GREGEM.] Serv. Aeneid. XI. verſ. 352. *Unum etiam donis.*

57. DERIDENDUM VOBIS PROPINO.] Mſ. R. *Praebebo.* Sed τὸ *Propino* in pleriſque libris. Sic Spartian. in Antonino Philoſ. *Venenatam partem fratri edendam propinans.* Graeci Προπίνειν ἀντὶ τοῦ χαρίζεσθαι. Scholiaſt. Pindari Olymp. Od. VII. Philoſtr. de Vita Apollonii, libr. III. Προπίνω σοι, ἵππαρχος, ἄνδρα Ἕλληνα. Marcellinus in Hermogen. Τοῖς πολεμίοις τὰ κοινὰ προπίνειν προαιρούμενος.

IN HEAUTONTIMORUMENON.

PROLOGUS.

4. EX INTEGRA GRAECA.] Gloſſar. *Integra, id eſt, a nullo tractata Latinorum.*

5. HEAUTONTIMORUMENON.] Horat. lib. I. Satyr. 2. 18.

vix credere poſſis
Quam ſibi non ſit amicus: ita ut pater ille Terenti,
Fabula quem miſerum gnato vixiſſe fugato
Inducit, non ſe pejus cruciaverit, atque hic.

18. FACTUM HIC ESSE ID.] Mſ. R. *Id eſſe factum hic.*

26. VALEBIT] Priſcian. lib. VII.

31. SERVO CURRENTI IN VIA.] Velut Plautus Amphit. III. 4. Idem Curculione II. 3. Proprie autem ſervilis ingenii character, per vias currere. Plautus Poenul. III. 1. 19.

Liberos homines per urbem modico magis par eſt gradu
Ire: ſervulo eſſe duco, feſtinantem currere.

Alexis apud Athenaeum. Deipnoſoph. lib. I.

Ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων
Εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀῤῥύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Dio Chryſoſt. ad Alexandr. pag. 377. Ῥᾳδίως ἐγγὺς ἥκεις ὑμῶν ζῶντας ἐν ἐλευθερίᾳ, καὶ μετὰ πάσης ἀδείας, ἀλλὰ παρ' ἐκείνοις οὐδὲ τὸ δραμεῖν ἐν τῇ πόλει δοκεῖ μέτριον, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων ἐπιπλήττουσι τοῖς εἰκῇ βαδίζουσι. Inde Severi Imp. dictum: *Ingenuum currere, niſi in ſacro certamine non debere.* Aelius Lamprid. in Severo.

52. VOBIS

52. Vobis placere studeant potius, quam sibi.] *Sibi placens* αὐθάδης, αὐτάρεσκος. Ut Petron. cap. 126. *Nolo tibi tam valde placeas.* Martial. v. 57.

noli tibi, Cinna, placere.

Sic apud Querol. *Sibi ſufficiens*, αὐτάρκης.

ACT. I. SCENA I.

4. Vel vicinitas.] Serv. Eclog. III. 53.

11. Agrum in his regionibus.] Servius Aeneid. II.

17. Fodere, aut arare.] Sic Varro de Re Ruſticæ lib. I. cap. 31. *Vineas novellas fodere, aut arare.* Tangit autem hunc locum Terentii Cicero de Finib. initio lib. I. *Etenim ſi delectamur, cum ſcribimus; quis eſt tam invidus, qui ab eo nos abducat? ſin laboramus: quis eſt, qui alienae modum ſtatuat induſtriae? nam, ut Terentianus Chremes non inhumanus, qui novum vicinum non vult* fodere, aut arare, aut aliquid facere denique. *non enim illum ab induſtria, ſed ab illiberali labore deterret: ſic iſti curioſi, quos offendit noſter minime nobis injucundus labor.* Vid. Priſcian. lib. VIII.

23. Tantumne est ab re tua.] Auguſtin. Epiſt. LI. *Hinc & ille Comicus, (ſicut luculentis ingeniis non deſit reſplendentia veritatis) cum ab uno ſene alteri ſeni dictum componeret:* Tantumne ab re tua est otii tibi, aliena ut cures; eaque, quae nihil ad te adtinent? *Reſponſum ab altero reddidit:* Homo sum: humani nihil a me alienum puto. *Cui ſententiae ferunt etiam theatra tota, plena ſtultis indoctiſque, applauſiſſe.*

24. Eaque, nihil quae.] V. C. *Ea, quae nihil ad te.* Menander:

Ἃ μὴ προσήκει, μήτ᾽ ἄκουε, μήτ᾽ ὅρα.

25. Homo sum: humani.] Cicero lib. I. de Legib. *Quod ſi quomodo eſt natura, ſic judicio homines humani, ut ait Poëta, nihil a ſe alienum putarent.* Idem de Officiis I. 9. *Difficilis cura rerum alienarum: quamquam Terentianus ille Chremes humani nihil a ſe alienum putat.* Seneca Epiſt. XCV. *Iſte verſus & in pectore & in ore ſit,* Homo sum: humani nihil a me alienum puto. Ambroſius de Officiis lib. III. cap. 7. *Homo nihil alienum a ſe debet credere, quidquid humanum eſt.* Pontius Paulin. Epiſt. XXXI. *Non enim ſibi habentes habebant, ſed nemo quidquam dicebat ſuum, & humani nihil a ſe alienum putabant.* Johan. Sarisber. Epiſt. CXCVII. *Amentis eſt non amantis ſe & ſua curare dumtaxat, quae aliorum ſunt ducere aliena. Humanum, teſte Comico, nihil charitas a ſe reputat alienum.* Idem Epiſt. CCXXIX.

36. Istos.] V. C. & Mſ. R. *Ad iſtos.*

38. Sine, vacivom.] Mſ. R. *Sine me, vac.*

45. Coepit perdite.] Mſ. R. *Virginem.*

47. Ubi rem.] Mſ. R. *Ubi id.*

Humanitus.] Φιλανθρώπως Diomed. lib. I.

54. Ego te meum esse.] Multa hic efficta ad Plaut. Mercatorem I. I. 49. ut illud,

interdum muſſans, colloqui,
Abnuere: negitare adeo, me natum ſuum.

Et mox poſt verſ. 62.

Non, ut ego, amori, neque deſidiae in otio
Operam dediſſe.

Quod geminum cum illo Terentii:

Ego iſtuc aetatis &c.

72. Soccos detrahunt.] Diomed. lib. I.

74. Pro se quisque.] Plautus Amphitr. I. I. 76.

Pro ſe quiſque, id quod quiſque poteſt & valet,
Edit: ferro ferit.

Ovid. Metam. III. 642.

Pro ſe quiſque, tenet?

quomodo etiam Livius loqui amat.

89. Nec vas, nec vestimentum.] Probus in Catholicis.

91. Sumtum exercent.] Virgil. Aen. VIII. 424.

Ferrum exercebant.

95. Decrevi tantisper.] Cicero lib. V. 10. de Finib. & Tuſcul. Quaeſt. III. 27.

106. Peccatum a me.] V. C. *Peccatum meum.*

107. Menedeme, at porro.] Rectius videtur, ſi ſic diſtinguatur:

Menedeme, at porro recte ſpera: illum tibi
Salvum adfuturum eſſe hic confido propediem.

117. Monere oportet.] In omnibus vett. codd. deeſt *Oportet.*

ACT. I. SCENA II.

2. Ibi hic ego adfuturam.] In V. C. omittuntur iſta, *Hic ego.*

8. Quid ais!] V. C. *Quid vis.*

Advenientem e navi.] Priſcian. lib. VII.

19. In homine dicuntur.] Mſ. R. *Eſſe in homine dicuntur.*

20. Parentes, patriam.] Priſcian. lib. VII.

34. Verum ubi animus.] Demoſt. Olynth. III. Ὁποῖ᾽ ἄττα τὶς ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν.

ACT. II. SCENA I.

1. Quam iniqui.] Ita in omnibus ſcriptis codicibus hi Actus diſtinguuntur: quod tamen aliis diſplicuiſſe video.

INIQUI SUNT PATRES.] Plutarch. de puer. educatione.

3. QUAS FERT ADOLESCENTIA.] Mſ. R. *Quas adoleſcentia ſinit.*

8. UBI ADBIBIT PLUS PAULLO.] Plutarch. de ſui laudat. Ambroſ. de Jejunio cap. XIII. *Ibi unuſquiſque pugnas narrat ſuas, ibi fortia facta praedicat, narrat trophaea. Vino madidi & ſomnolenti neſciunt mente, quid lingua proferat.*

10. SURDO NARRET.] Hieronym. de vitand. ſuſpecto contuber. Ariſten. lib. I. Epiſt. 28. *Παρὰ κωφὸν ᾄδειν.*

12. NEC ME QUISQUAM.] Chariſ. lib. II.

16. RELIGIO EST.] A. Gellius lib. IV. cap. 9.

ACT. II. SCENA II.

9. JAM HIC ADESSANT.] Mſ. R. & V. C. *Adeſſet.* CLIT. *Jam aderit.*

11. DUM CONANTUR.] Ita potiſſima ſcriptorum codd. pars: In Regio tamen exemplari *comantur* erat. Sed alterum rectius puto, ad moram mulierum notandum. Alii libri: *Dum moliuntur, dum comuntur, annus eſt.* Vid. Servius Aeneid. IV. verſ. 133.

Reginam thalamo cunctantem.

ACT. II. SCENA III.

1. DUM SERMONES CAEDIMUS.] Vel *Serimus.* Vid. Servius Aeneid. VI. verſ. 160.

Multa inter ſeſe vario ſermone ferebant.

4. ANCILLARUM GREGES.] Sic *οἰκετῶν ἀγέλας* dixit Chryſoſtom. in Paul. ad Epheſ. cap. V. Hom. 20. Indecorum nimirum jam olim viſum matronis, ſine comite in publicum prodire. Quae res in tantum luxum excrevit, ut parum eſſet, niſi (ut loquitur Ammian. Marcell. lib. XIV.) familiarum agmina, tamquam praedatorios globos poſt terga trahentes, conſpicerentur. Vidend. Plautus Mercator. Act. II. Scen. 3. l. 1. §. 2. l. 15. §. 15. & 16. ff. de injur. & famoſ. Ariſtenaet. lib. I. Epiſt. 9. Sed hac de re alibi fuſius.

19. MORES CANTABAT MIHI.] Plaut. Trin. II. 2. 10.

Haec dies noctesque tibi canto, ut caveas.

20. MONUISSE FRUSTRA.] Mſ. R. & V. C. *Monuiſſe fruſtra, dolet.*

30. HOC IPSA IN ITINERE.] Priſcian. lib. VI. *Haec ipſa in itinere.*

32. MANE: HOC, QUOD.] V. C. *Sine.*

35. ANUS QUAEDAM PRODIIT.] Solitae inter reliquum famulitium ancillae quaedam in aetate graviores eſſe: quarum officium erat, de capillamento dominae in conſilium ire, ut recte diſponeretur, ac de forma ejus judicare. Lucian. in Amoribus *Γρᾶες δὲ καὶ θεραπαινίδων ὁ σύμμορφος ὄχλος, ἐν κύκλῳ παριστᾶσι, ποικίλοις φαρμάκοις καταφαρμακεύουσαι τὰ δυστυχῆ πρόσωπα.* Juvenal. Satyr. VI. 497.

Eſt in conſilio matrona, admotaque lanis,
Emerita quae ceſſat acu: ſententia prima
Hujus erit: poſt hanc aetate, atque arte minores.

Ergo in Bacchidis quoque familia anus eſt, qua illa ſive pro coſmeta utebatur, ſive pro ſcortationum ſequeſtra & internuntia, vel ut illa eſt, de qua Apulejus Mileſ. IX.

46. EJUS ANUS.] A. Gellius Noct. Attic. lib. IV. cap. 16. Probus in Catholicis. Chariſ. lib. I. Priſcian. libb. VI. & VII.

QUAE ERAT.] V. C. *Quae tum erat.*

47. ORNANTUR SIBI.] V. C. *Formantur.* Hierouym. ad Gaudeut. *Φιλόκοσμον genus foeminarum eſt, multasque etiam inſignis pudicitiae quamvis nulli virorum, tamen ſibi ſcimus libenter ornari.* Ideo nimius mundus & cultus meretrici potius, quam caſtae convenit. Marcellinus in Hermogen. *Τὸ μὲν γὰρ ἁπλῶς καλλωπίζεσθαι, οὔπω σημεῖον πορνείας, ἡ δὲ συνέχεια ποιεῖ τὴν ὑποψίαν,*

48. NULLA MALA RE.] Plerique omnes quos vidi ſcripti codd. *Nulla malam re,* &c. atque explicatur *mala* id eſt *maxilla.* Plaut. Moſtel. I. 3. 101.

Quid ceruſſa opus nam? Ph. *Qui malas oblinam.*

Ergo genuina erat Bacchidis, non fucata aut purpuriſſo vel ceruſſa lita facies. *Res muliebres* vocat pigmenta & reliquas offucias quibus mulieres ſeſe ungere couſueverunt, ut pulchriores videantur. nam ut ait Pompouius JC. l. 21. §. 1. de auro arg. mundo. *Etiam quo elegantiores ſint & mundiores, unguntur foeminae:* Zeuo Veron. Sermone de Continentia: *Colorem de pixide mutuantur,* &c. Ideoque inter mundum muliebrem referuntur unguenta, vaſa unguentaria, & ſi quae ſimilia. Ulpian. l. 25. §. 10. ff. de auro, argento. Lucianus in Amoribus: *Καθάπερ ἐν φαρμακοπώλου, πυξίδων ὄχλον, ἀγγεῖα μεστὰ πολλῆς κακοδαιμονίας. ἐν οἷς ὀδόντων σμηκτικαὶ δυνάμεις, ἢ βλέφαρα μελαίνουσα τέχνη θησαυρίζονται.* Videndus totus locus: nam unus omnium rectiſſime hanc muliebris formae interpolationem deſcribit: & Zeno Veronenſ. Serm. de Pudicitia, de Spiritu & Corpore. Hieronym. Epiſt. ad Paulin. pag. 118.

50. REJECTUS NEGLIGENTER.] Priſcianus, *Rejectus negligenter: pax!* quae vera eſt lectio: ut hinc ſcire poſſimus, cur Auſonius in Technopaegnio dixerit:

Totum opus hoc ſparſum, crinis velut Antiphilae, pax!

ad

ad hunc enim Terentii locum omnino reſpexit.

55. Ita uti credo.] V. C. *Ita ut hic dicis.*

56. Scin' hanc.] Mſ. R. *Scin' tu hanc.*

60. Ancillas primum.] Hieronym. ad Gaudent. *Solent laſcivi comptuli juvenes, blandimentis, aſſabilitate, munuſculis aditum ſibi per nutrices ad alumnas quaerere.* Vid. Ovid. de Arte amandi. Lyſias in Apol.

Qui affectant.]] Servius Aeneid. iii. verſ. 670. *Dextram affectare.* Junius Philarg. Georg. iv. 562.

71. Quo illam duc1a?] V. C. *Abducis.*

73. Non fit sine periculo.] Contra Juvenal. Satyr. xiv. 224.

Nullus enim magni ſceleris labor.

Ubi Scholiaſtes hunc Terentii locum laudat.

78. Mitte: ad rem.] V. C. *Mitte iſta: atque ad.*

80. Audiendum hercle est : tace.] Mſ. R. *Audiendum hercle eſt, tace.* Clit. *Quid eſt, vis.* fors ſuat an legendum: *Quid eſt, vis amare*, &c.

98. Hujusmodi obsecro.] V. C. *Iſtiuſmodi.*

101. In aurem utramvis.] Baſilius Magnus Πρὸς τὰς νέας ἐπ' ἄμφω καθεύδοντ. Plaut. Pſeudol. i. i. 121.

De iſthac re in oculum utrumvis conquieſcito.
Ca. *Oculum utrum, anne in aurem?* Ps. *At hoc pervulgatum eſt minus.*

116. Neglectus est mihi.] Mſ. R. *Neglectui.*

123. In tempore ad eam.] Auſon. in Pittaco:

Romana ſic eſt vox, Venito in tempore:
Veſter quoque ille Comicus Terentius
Rerum omnium primum eſſe tempus autumat,
Ad Antiphilam quo venerat ſervus Dromo.
Nullo impeditam, temporis ſervans vicem.

Dromoni adtribuit partes Auſonius, quae Syri ſunt, memoriae, ut puto, lapſu.

124. Misera offendi.] Mſ. R. *Miſerum offendi ibi militem.*

ACT. II. SCENA IV.

27. Salvum advenisse.] Mſ. R. *Veniſſe.*

28. Animo exoptata.] Mſ. R. *Exſpectata.*

ACT. III. SCENA I.

7. Quod potero.] V. C. *Qua potero, adjuvabo ſenem.*

13. Diem adimere.] Diphilus:
Λύπης δὲ πάσης γίγνεται ἰατρὸς χρόνος.

Sulpicius ad Ciceron. lib. iv. Epiſt. 5. *Nullus dolor eſt, quem non longinquitas temporis minuat ac molliat.* Sed in primis ſcitum Epicteti dictum apud Stobaeum Serm. cexl. Τοὺς ἄφρονας ὁ χρόνος, τοὺς δὲ φρονίμους ὁ λόγος τῆς λύπης ἀπαλλάττει. Hinc Tullius Epiſt. ad Titium lib. v. 16. Familiar. *Quod allatura eſt ipſa diuturnitas, quae maximos luctus vetuſtate tollit: id nos praecipere conſilio prudentiaque debemus.* Et Seneca ad Lucil. Epiſt. lxvii. *Finem dolendi qui conſilio ſuo non fecerit, tempore inveniet.* Symmach lib. ii. Epiſt. 6. *Solet quidem aegritudines animi ratio mitigare. Sed fortunae noſtrae tantum vulnus eſt, ut id ne tua quidem deliniſica & ſuada facundia cicatricem poſſit obducere. Fors ſuat an dies longa quandoque hebetet laxatum dolorem. Siquidem malis omnibus finis de tempore venit.* Ovidius ad Gallion. lib. iv. ii. 13. de Ponto:

Finitumque ſuum, ſi non ratione, dolorem
Ipſa jam pridem ſuſpicor eſſe mora.

21. Apud ne domi.] V. C. *Apud me domi eſt.*

26. Adaucta sit.] V. C. *Siet.*

29. Si te tam.] V. C. *Qui te tam.*

39. Sine magno intertrimento.] Gloſſar. *Intertrimentum ἀπουσία.* Scaevola *intertrituram dixit.* l. 43. §. 1. ff. de pign. act.

48. Pytissando.] Diomed. lib. ii.

51. Relivi dolia.] Ita Diomedes hunc locum legit lib. ii.

64. Conferunt consilia.] *Συγκρίνουσι τὰ βουλεύματα.* Plaut. Rudent. ii. 3. 8.

omnes ſapientes decet cenſerre.

75. Quodcunque inciderit.] Mſ. R. & V. C. *Quod cuique cunque.*

79. Quo maxime.] Mſ. R. *Qui maxime.*

80. Minabitur.] Mſ. R. & V. C. *Minitabitur.*

86. Incipere fallere.] V. C. *Incipere velle fallere.*

93. Hic ambigunt.] V. C. *Hinc ambigunt.*

97. Ita comparatam esse hominum,] Lactantius Firmian. de falſa Sap. cap. 4. *Nemo poteſt de ſe recte judicare. quod nobilis Poëta teſtatur:* Ita enim comparatam esse hominum naturam omnium, ut aliena melius videant, et dijudicent, quam sua?

ACT. III. SCENA II.

2. Intendenda in senem.] Hoc pluribus verbis Plautus extulit, Bacchid. iv. 4. 42.

Compara, fabricare, finge quod lubet, conglutina,
Ut ſenem hodie doctum docte fallas, aurumque auferas.

10. AQUILAE SENECTUS.] Α'ετοῦ γῆρας. Zenob. & reliqui adagiographi.
29. JAM HUIC.] V. C. *Nam huic.*

ACT. III. SCENA III.

2. MANUM IN SINUM.] Plaut. Aſinar. I. 3. 71. *Papillam pertractare*. Et in Pſeud. I. 1. 66.

Papillarum horridularum oppreſſiunculae.

Ariſtenaet. lib. I. Epiſt. 21. Α'πτεσθαι τῶν μαζῶν. Sic ex eadem diſciplina Venereorum nepotulorum ſunt molles manuum compreſſiones, incitamentum puta interioris voluptatis. Achilles Tatius Amor. lib. II. Τότε δὲ πρόσαγε τὴν δευτέραν μηχανὴν, θίγε χειρὸς, θλίψον δάκτυλον, θλίβων στέναζον. Hinc apud Plautum in Aſin. IV. I. 32. in lege quam juvenis amaſiae ſuae dederat, ita quoque cautum fuit:

Neque cum deſcendas, inde det cuiquam manum.

Ne amator forſan alius τοῖς ἐκείνης δακτύλοις τοὺς ἑαυτοῦ περιπλέξας, vel ſic ſaltem manu ſalaci lubidinaretur. Ariſtenaet. lib. I. Epiſt. 9. Themiſt. Orat. III. Laudat autem hunc Terentii locum Julius Rufinianus Rhet. in Epiplexi.

6. AMICAM SUBAGITARE.] V. C. *Subigitare.* Acro in Horat. lib. I. Sat. 2.

7. IN CONVIVIO.] Mſ. R. *In vino.* quod non diſplicet.

49. MENEDEMO NUNC.] In Mſ. R. τὸ *Nunc* deeſt.

ACT. IV. SCENA I.

7. METUO, QUID SIET.] V. C. *Timeo.*

10. PRIMUM HOC TE.] Mſ. R. *Primum hoc ero*, &c.

12. HAEC PURGATIO.] Serv. Aeneid. III. verſ. 595. *Ad Trojam miſſus.*

18. CH. ROGITAS?] Mſ. R. & vett. codd. CH. *At rogitas?*

24. ANIMUS MATERNUS: SINO.] Mſ. R. *Animus maternus: ſine te devicit.*

32. IGNOSCENTIOR.] Mſ. R. *Ignoſcentior tante ſit.*

39. NE EXPERS PARTIS.] V. C. *Ne expertis.*

53. NON LICET HOMINEM.] Homer. Odyſſ. XVIII. Cicero: *Tales ſunt hominum mentes, quales pater ipſe Juppiter*, &c.

ACT. IV. SCENA II.

6. TANTUM MIHI AREPTUM.] V. C. *Eſſe ereptum.*

8. NIHIL TAM DIFFICILE.] Menander:

Α'λωτὰ γίγνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ
Α'παντα.

Philemo:

Πάντ' ἐστὶν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον
Φεύγῃ τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

ACT. IV. SCENA III.

6. QUI USQUE UNA.] V. C. *Qui uſque nunc.*

13. SICCINE MIHI.] Al. *Siccine me.*

15. DEORUM VITAM APTI.] Euripid. apud Stobaeum, Serm. CCLIV.

Θεοῦ βίον ζῇν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν.

37. PARVI PENDIS.] In Reg. exempl. *Parum curas:* atque ita in aliis vett. codd.

39. ARGENTUM ERIPIO. PAX!] Plautus Pſeud. V. I. 33.

Itaque dum enitor, pax! jam pene inquinavi pallium.

Auſon. Idyll. XII.

Totum opus hoc ſparſum, crinis velut Antiphilae. pax!

Priſcian. lib. XIV. *Pax* παντελῶς, *adverbium comicum, quo utitur Terentius, quod ſimiliter Graecum eſt.* Erit ergo πάξ. Sed antea, ut Heſych. notat, πάξ ὑπόδημα, εὐωνοδέτον, deſignabat: Latini *baxeas* dixerunt. Plaut. Menaechm. II. 3. 40.

quis iſte eſt peniculus? qui extergentur baxeae?

Apul. Flor. II. *Baxeas iſtas de ſutrina praeſtinare.*

40. PATER RESCIVERIT?] V. C. *Senex reſc.*

43. REM FACIAS.] V. C. *Et rem facias.*

ACT. IV. SCENA IV.

12. QUID INCEPTAT.] Mſ. R. & vett. libb. *Quid haec inceptat.*

13. ET VENTURAM.] V. C. *Atque venturam.*

19. NON EST TEMERE.] Mſ. R. *Non hoc temere eſt.*

21. SEQUERE HAC.] Mſ. R. *Sequere me hac.*

ACT. IV. SCENA V.

3. ILLANCINE MULIEREM.] Priſcian. lib. XII.

16. SCITE IN MENTEM.] Mſ. R. *Scite mihi in mentem.*

23. SUPEREST FALLACIAE.] V. C. *Super fallaciae eſt.*

28. TARDUS ES.] Servius ad Eclog. X. 19.

32. ME ROGAS? HOMINI!] Ita Reg. exempl. ſed mire variant alii ſcripti libb. quidam, *Me rogas? fugitivo dabo filiam*, &c. al. *Homini fugitivo dabo?*

48. JUS SUMMUM.] Columell. in Prolog. lib. VII. *Nec ſane eſt vindicandum nobis quidquid licet;*

cet: nam ſummum jus antiqui putabant ſummam crucem. Hieronym. ad Innocent. de muliere ſepties icta: *Et ò vere jus ſummum, ſumma malitia: poſt tanta miracula adhuc ſaeviunt leges.* Menand. apud Stobaeum, Serm. CLXXXV.

ὃ δ' ὁρῶν τοὺς νόμους
Λίαν ἀκριβῶς, συκοφάντης φαίνεται.

ACT. IV. SCENA VI.

1. NUlla est tam facilis.] Ambroſ. Hexaëmer. lib. v. cap. 15. *Neceſſitas enim quae invito imponit obſequium, affert plerumque faſtidium. Nihil eſt enim tam facile, quin habeat difficultatem, quod facias invitus.* Salvian. Maſſil. de Gubern. Dei. lib. 1. *Sicut nihil eſt tam leve, quod ei non grave ſit, qui invitus facit: ſic nihil eſt tam grave, quod non ei, qui id libenter exequitur, leve eſſe videatur.* Vid. Hieronym. de cereo paſch.

3. Ad languorem dedit!] Plaut. Aſinar. III. 2. 28.

Ubi ſaepe ad languorem tua duritia dederis octo
Validos lictores.

9. Ubi me excarnifices.] Priſcian. lib. VIII.

24. Loquitor paucula.] Serv. Georg. 1. verſ. 187. *Contemplator.*

ACT. IV. SCENA VIII.

4. ME, et familiam.] V. C. *Me & familiam meam.*

12. Immo haec.] Mſ. R. *Et quidem.* deinde in vett. libb. ἀντὶ τοῦ *haec*, legitur *iſthaec.*

30. Sed ut uti.] V. C. *Sed haec iſta ut ſunt.*

ACT. V. SCENA I.

1. ITa perspicacem esse.] V. C. *Tam perſpicacem.* in eodemque libro *eſſe* deſideratur.

3. Quidvis harum rerum.] V. C. *Quod harum rerum vis.*

18. Desponsam nuntiasti.] V. C. *Deſponſatam.*

39. Animo tam communi.] *Communis* ut Graecis κοινός. Theogn. Ἔστι κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα. Petrus Chryſol. Serm. CLXIV. *Quia pauper, communis eſt ſemper, patet omnibus.*

49. Nonne id flagitium 'st.] Fr. Pith. *Nonne iſtud flagitium.*

50. Foris sapere; tibi non.] Menander:

Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.

56. Quam hic per flagitium.] Gloſſar. *Flagitium* ἀνόσημα, βία. ſignate, βία. nimirum ut βιάζεσθαι ἐπ' αἰσχρῷ; quo ſignificatu hic *flagitium* intelligi poteſt. Inde *flagitare.* Apul. Metam. IX. *Nudatum ſupinatumque juvenem execrandis oradinibus flagitabant.* Cato apud Feſtum, *Intercutibus ſtupris flagitatus*, & *flagitatores.* Calpurn. Declam. XX. *Improbi flagitatores, qui detrimenta pueritiae ſuae mutuo dedecore compenſant.* Et *Flagitioſus coitus* apud Firmicum. quamvis haec de puerorum amoribus rectius dicantur.

59. Quot incommoditates.] Mſ. R. & V. C. *Quot incommoda tibi in hac re capies.*

61. Et id ingratum.] V. C. *Et id erit ingratum.*

63. Quod mavis.] V. C. *Quod malis.*

75. Arcessat, paret.] V. C. *Praeparet.*

78. Adeo depexum.] Non. Marcell. cap. 1.

80. Facere viduas mulieri.] Quinctil. Declam. CCCXXXVIII. *Imbecilla res eſt foemina, & affert infirmitati naturali non leve pondus, quod vidua eſt.*

ACT. V. SCENA II.

7. QUid me incusas.] Serv. Aeneid. lib. 1. ad verſum 410. *Talibus incuſat.*

8. Quidquid ego hujus feci.] Priſcian. lib. XIV.

18. Disce, quid sit vivere.] Lactant. lib. III. cap. 18. *De vita quereris: quaſi vixeris, aut umquam tibi ratio conſtiteris, cur omnino ſis natus. Nonne igitur tibi verus ille & communis omnium pater Terentianum illud jure increpaverit?* Prius disce, quid sit vivere.

22. Nec tu aram tibi.] Quaecunque de hoc ritu dici poſſunt, jam alibi notata. Plutarch. Περὶ δεισιδαιμ. Ulpian. lib. XVII. §. 12. ff. de aedil. edict. Achill. Tatius lib. VIII. Καὶ τοῖς μὲν πονηροῖς αἱ τῶν ἱερῶν ἀσφάλειαι δίδωσι καταφυγήν. ἐγὼ δὲ μηδὲν ἀδικήσας, ἱκέτης δὲ τῆς Ἀρτέμιδος γενόμενος, τύπτομαι παρ' αὐτῷ τῷ βωμῷ. Cui non abſimilis locus Plauti in Rudent. III. 3. Euripid. in Andromacha:

Ἔχει γὰρ καταφυγὴν, θὴρ μὲν πέτραν,
Δοῦλοι δὲ βωμοὺς Θεῶν.

Hinc etiam Ἐδρῖται οἱ οἰκέται, ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν εἰς τὴν ἑστίαν. Etymol. magnum.

23. Nec precatorem.] De precatore Plautus in Aſinar. II. 4. 9.

Precator aſſies, malam rem effugies numquam.

Idem in Epid. v. 2. 21.

Nil moror mihi precatorem.

Paulus J. C. in l. 43. §. 1. ff. de aedilit. edict. & alibi ſaepe.

26. Tibi jam esse ad foborem.] Mſ. R. *Ita*

Digitized by Google

nos alienavit ſibi : jam ipſe ad ſororem, &c.

35. Quae propior.] V. C. *Quae prior.*

38. Mater omnes filiis.] Menander:

Ἔςι δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός.

Apul. Florid. III. *Servulus callidus, & amica illudens, & uxor inhibens, & mater indulgens.*

48. Ad Menedemum hunc.] Mſ. R. *Hinc nunc ad Menedemum pergam.*

ACT. V. SCENA III.

7. Confidenter restas.] Plaut.

Etiam nunc reſtas carnifex.

8. Haec eadem oratio.] In Reg. exempl. τὸ *Haec* deeſt.

13. Tuum non esse.] V. C. *Tuum non eſſe filium.*

16. Sed, quod magis.] Mſ. R. *Sed, quo magis.*

ACT. V. SCENA IV.

4. Quod peto, et volo.] Priſcian. lib. VII.

10. Fraus, helluo.] Mſ. R. *Helluo, glutto.*

20. Piguit facere.] V. C. *Puduit facere.*

21. Principium inveniam.] Mſ. R. *Principium incipiam.*

ACT. V. SCENA V.

10. Faciam; si facit.] Mſ. R. *Si id facit.*

14. Dum incipias, gravia.] Lactant. lib. VI. cap. 23. *Omnia gravia ſunt, dum ignoras: ubi cognoveris, facilia.*

17. Illam virginem.] V. C. *Illam puellam.*

18. Caesiam, sparso ore.] Gloſſar. Φακόψις, *Lentiginoſus, ſparſo ore.*

21. Archonidi hujus.] Priſcian. lib. VI.

IN ADELPHOS.

PROLOGUS.

9. In prima fabula.] Chariſ. lib. II.

10. Eum hic locum.] Mſ. R. *Eum hinc locum.*

15. Homines nobiles.] Cicero ad Attic. lib. VII. Epiſt. 3. *Cujus* [Terentii] *Fabellae, propter elegantiam ſermonis, putabantur a C. Laelio ſcribi.*

24. Facite, aequanimitas.] Ovidius:

Excitat auditor ſtudium.

ACT. I. SCENA I.

11. Quibus nunc sollicitor.] Servius Aeneid. IV. verſ. 379. *Quietos ſollicitat.*

Ne aut ille alserit.] Plautus in Milite glorioſ. III. I. 124.

Pol, ſi habuiſſem, ſatis cepiſſem miſeriarum liberis.
Conſterem emori: cecidiſſetne ebrius, aut de equo uſpiam:
Metuerem, ne ibi defregiſſet crura, aut cervices ſibi.

15. Atque ex me.] Chariſ. lib. II.

18. Fortunatum isti putant.] Hieronym. adverſ. Jovinian. lib. I. *Noſter Comicus fortunatum putat, qui uxorem numquam duxerit.*

20. Duriter se habere.] Elegans haec locutio. inde *exhibere* ἀντὶ τοῦ alere. Papinianus l. 45. de donat. Int. vir. & uxor. Ulpian. l. I. §. 6. ff. de tut. & ration. Idem l. II. §. I. ff. ad exhibendum. *Si forte ipſe ſervus ex operis vel artificio ſuo ſolebat ſe exhibere, nunc vero cogitur vacare.* Quae ita Graece redduntur in Ecloga Baſilicor. lib. XV. pag. 169. *Εἰ μὴ ἄρα τεχνίτης ὢν εἰώθη ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τρέφεσθαι, καὶ νῦν σχολάζει.* Scaevola l. 5. princ. ff. de naut. foenor. Et *exhibitio* apud eundem l. 98. ff. de acquir. & amitt. hered. Tertullianus de Idololatr. cap. 6. *Exhibitionis noſtrae gratia.* Ibid. cap. 8. *Si neceſſitas exhibitionis extenditur, habent & alias ſpecies, quae ſine exorbitatione diſciplinae, id eſt, ſine idoli confectura, opem victus praeſtent.* Idem cap. 12 *Male nobis de neceſſitatibus humanae exhibitionis ſupplaudimus, ſi poſt fidem obſignatam dicimus, Non habeo quo vivam.*

32. Pudore et liberalitate.] Menander:

Οὐ δεῖ λυποῦντα τὸ παιδάριον ὀρθοῦν,
Ἀλλὰ πείθοντά τι.

Themiſt. Euphrada Orat. V. *Αἰδοῖ μᾶλλον ᾤετο δεῖν καὶ εὐνοίᾳ πλέον, ἢ φόβῳ κατέχειν τοὺς ὑπηκόους.* Idem Orat. XI. pag. 254. *Αἰδοῖ μᾶλλον ἢ φόβῳ*

φίβῳ χρώμενοι. Afranius apud A. Gellium Noct. Att. lib. xv. cap. 13.

Hem iſto parentum eſt vita vilis liberis:
Ubi malunt metui, quam vereri ſe ab ſuis.

44. MALO COACTUS QUI SUUM OFFICIUM FACIT.] Haec vetus & vera eſt lectio, quam Palmerius perperam immutare tentavit. Ad Terentii autem locum reſpexit Cicero in Verrem v. *Tu niſi malo coactus, recte facere neſcis.* Et in Flor. vet. ſententiarum: *Militem melius pudore, quam malo coërceas.* Theodoſius Imp. l. 9. C. Theod. de deſertor. *Duas auri libras malo coactus fiſco noſtro adnumeret.* Sulpit. Sever. Hiſtor. Sacrae lib. I. *Rex malo coactus.* Et iterum, *Malo coactus agnovit errorem.*

47. ILLE, QUEM BENEFICIO.] Menander:

Τὸ τῷ προθύμως τ' ἀξιώματον ποιῶν
Κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔφεδρον ἕξεις βίῳ.

ACT. I. SCENA II.

4. QUAM NEQUE PUDET.] Priſcian. lib. XVIII. Menander:

Ὅς δ' οὐτ' ἐρυθριᾷν οἶδεν, οὔτε δεδιέναι,
Τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει.

8. FORES EFFREGIT.] Ulpian. l. 39. ff. de furtis. *Fores meretricis effregit libidinis cauſa.*

18. HOMINE IMPERITO.] Menander:

Οὐκ ἔσ' ἀνοίας οὐδὲν τολμηρότερον.

QUIDQUAM INJUSTIUS.] Mſ. R. *Quidquam injuſtius eſt.*

24. NON SIVIT EGESTAS.] Diomed. lib. I.

30. POST FACERET.] Chariſ. lib. II.

31. ADIGIS ME.] Mſ. R. *Rediges me.*

37. POTAT? OLET UNGUENTA?] Priſcian. lib. VIII.

38. DUM ERIT COMMODUM.] Aſconius II. 13. in Verrem.

45. QUI VERE SCIUNT.] V. C. *Qui vivere.*

54. PROFUNDAT, PERDAT.] Serv. Aeneid. IV. verſ. 381. *I, ſequere Italiam ventis.*

55. VERBUM UNUM.] Mſ. R. *Ullum.*

59. ISTE TUUS.] Priſcian. lib. XVII.

60. POSTERIUS. NOLO.] Chariſ. lib. II.

64. QUEM PLACO, ADVORSOR.] Diomed. lib. I.

ACT. II. SCENA I.

8. POSTERIUS PURGES.] Chariſ. lib. II.

O FACINUS INDIGNUM!] In Mſ. R. *τὸ Indignum* deeſt.

MISERO MIHI!] Mſ. R. *Ei miſerum!*

21. I NUNC JAM.] Mſ. R. & V. C. *I nunc jam tu.*

26. ANTE AEDES NON FECISSES.] Placid. Lact. ad Stat. Thebaid. libr. II. verſ. 417.

qua torvus, & illum.

40. LIBERALI ILLAM ADSERO.] In V. C. Pithoeorum, *Liberali am aſſero.* quomodo etiam in Eugraphio. *Am* igitur antique eſt *eam*, ut *Im*, *eum*, αὐτόν. Gloſſar. Feſt. & XII. Tabb. *Liberali manu aſſerere*, id eſt, liberali judicio natalibus reſtituere, καρπίζεσθαι. Et *Aſſertor*, vindex, καρπιστής. Arrian. in Epictet. lib. III. cap. 26. *Μὴ ὅτι φιλοσοφεῖς (ἔστω φορτικὸν τὸ ὄνομα) ἀλλ' ὅτι καρπιστὴν διδῶς· τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ ταῖς ἀληθείαις ἐλευθερία.* quem locum non recte aſſecutus eſt interpres. ut & Hervetus illum Clementis Alexandr. Stromat. lib. V. *Τὰ διὰ δικαιοσύνην ἐκεῖνα ζυγὰ καὶ ἀσσάρια, καρπισμοί τε καὶ αἱ τῶν ὤτων ἐπίψαυσις*, &c. Bene autem in Gloſſar. *καρπισμὸς vindicta, aſſertio.* Inde *καρπίσιαι, vindiciae ſecundum libertatem.*

43. INSANIRE OCCIPIUNT.] Serv. Aeneid. IV. verſ. 376. *Heu furiis incenſa feror!*

52. QUAESTUM OCCEPERIS.] Vett. codd. *Inceperis.*

53. ACCIPIENDA, ET MUSSITANDA.] Querolus: *Sed quidnam hic fiet?* ACCIPIENDA, ET MUSSITANDA INJURIA EST.

ACT. II. SCENA II.

8. PECUNIAM IN LOCO.] Menander:

Βέλτιστον ἡ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκοπεῖν.

Plautus Capt. II. 2. 77.

Eſt etiam, ubi profecto damnum praeſtat facere, quam lucrum.

Marius Victorin. in Cicer. Rhetor. lib. II.

11. SPEM PRETIO NON EMO.] Non novum eſt, etiam ſpem vendi & emi recte poſſe. l. 73. §. I. ad L. Falcid. Veluti cum quis jactum retis, aut capturam avium vel ferarum, aut futuros partus, foetuſve arboreos praeſtinat. L. 8. §. I. de contr. empt. l. II. §. ult. & l. 12. ff. de act. emp. vend. Vel cum quis malum nomen emit, quod forſan ex improviſo lucro bonum poſſe fieri ſperat. l. 82. in fin. ad L. Falcid.

33. DIVIDUUM FACE.] Gloſſar. *Dividuum ἐνμέριστον. Dividuus ἐνδιαίρετος, αὐταίρετος, ἐνμέριστος, διαμεμερισμένος.* Columella lib. XII. *Nihil conſpiciebatur in domo dividuum.* Et *Dividuitas* l. 80. §. I. ff. ad L. Falcid. *Legata quae dividuitatem non recipiunt.*

42. SCIO TE NON USUM.] Mſ. R. & V. C. *Scio te non eſſe uſum.*

ACT.

Digitized by Google

ACT. II. SCENA III.

6. FRATREM HOMINI.] V. C. *Fratrem hominum.*

11. NIHIL SUPRA POTE.] Mſ. R. & V. C. *Nihil ſupra poteſt? quidnam.*

ACT. II. SCENA IV.

1. NUM QUIDNAM AFFERT?] V. C. *Affert.*

4. EGO ILLAM HERCLE.] Mſ. R. *Facile.*

13. HILAREM HUNC SUMAMUS.] Chariſ. lib. II.

ACT. III. SCENA I.

2. OCCIPIUNT PRIMULUM.] Priſcian. lib. XV.

3. NUMQUAM TUTE PEPERERIS?] V. C. *Peperiſti.*

4. GETA AUTEM HIC.] Priſcian. lib. VII.

ACT. III. SCENA II.

8. NEQUE JUSJURANDUM.] Cato apud Nonium: *Qui neque fidem, neque jusjurandum, neque pudicitiam multi facit.*

NEQUE ILLUM.] Donatus monet *illum* ψιλῶς. ergo etiam in illo Senecae loco Controverſ. XXX. *Timeo neſcio quem, illum qui patrem meum occidit.* Quod ni ſic? eadem certe ratione *illum* ſine aſpiratione hic dictum, ut in Gloſſario; *illum* νάρτηκος τὸ ἐντός. Lucill.

nec proficis hillum.

15. SATIS MIHI.] Chariſ. lib. II.

47. SECUNDA EI DOS.] Plautus Amphit. II. 2. 209.

Non ego illam mihi dotem eſſe duco, quae dos dicitur:
Sed pudicitiam, & pudorem, & ſedatum cupidinem.

ACT. III. SCENA III.

18. HUIC MANDAS, SI QUID RECTE.] Iterum hoc dicto uſus eſt in Phorm. Act. IV. Scen. 4. 8. Idque ex Plauto ſumtum in Aſinaria, I. I. 107.

Eidem homini, ſi quid recte curatum velis,
Mandes.

Luitprandus Hiſtor. lib. II. cap. 15. *Regreſſi protinus ad regem, Terentianum illud pro reſponſione dederunt,* HUIC COMMANDES, SI QUID RECTE CURATUM VELIS.

21. EST HERCLE INEPTA.] Priſcian. lib. XV.

23. CONGRUM ISTUM.] Serv. in Aeneid. VIII. verſ. 632. *Ludere pendentes.*

30. VIDERE VIDEOR JAM DIEM.] Julius Rufin. Rhet. in *Diabole.*

31. QUOD ANTE PEDES.] Thucid. lib. VIII. Τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. Priſc. lib. XVIII. Ariſtot. apud Stobaeum Serm. LXXXIX. Οὐκ ἐᾷ βλέπειν τὸ κείμενον ἐν τοῖς ποσίν. Dio Pruſaeus περὶ βασιλείας. Lucianus in Pſeudologiſt. Cicero II. de Divinat. cap. 13.

Quod ante pedes, nemo ſpectat: coeli ſcrutantur plagas.

36. HAECCINE FIERI.] In Mſ. R. additur *flagitia:* ſed aliena manu. In alio cod. *Haeccine fieri ſc. poſſunt apud fratrem meum.*

40. NIHIL NISI SAPIENTIA.] Sic Aelianus Var. lib. VII. cap. 6. Πᾶς γάρ μέτωπον εἰμί. Et *totus naſus* apud Catul. XIII. 14.

43. QUIDQUAM COEPERIT?] Priſcian. lib. X. *Cooperet.* Vid. Non. Marcell. in *Coepere.*

55. LACRUMO GAUDIO.] Quintilian. lib. XI. cap. 3. *Quin etiam lacrumas iis natura mentis indices dedit: quae aut erumpunt dolore, aut laetitia manant.* Euripides Hercul. Furioſo:

Χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς.

Sic apud Dionyſ. Halicarn. lib. II. Antemnatium & Caeninenſium foeminae, cum liberas ſe a Romulo dimitti intellexiſſent, *Περιχαρεῖς γενόμεναι, καὶ πολλὰ δάκρυα ὑφ᾽ ἡδονῆς ἀφεῖσαι μετέστησαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς.* Hirtius de Bello Alexand. *Lacrymas quas in colloquio projeceras, gaudio videretur projeciſſe.* Plautus Sticho. III. 2. 13.

Ut prae laetitia lachrymae proſiliunt mihi!

Cur autem in gaudio lacrumae prorumpant, explicat Alexand. Aphrodiſaeus Problem. lib. I. Apulej. lib. I. Metam. *Nam ut lacrumae ſaepicule de gaudio prodeunt.* Serv. in Virgil. Aeneid. V. verſ. 343.

lacrumaeque decorae.

59. DOMI HABUIT UNDE DISCERET.] Hieronym. ad Heliodor. de morte Nepotian. *Pontificem deſerere non audebat, tot in illo cernens exempla virtutum, domique habens unde diſceret.* Sidon. Apoll. lib. VII. Epiſt. II. *Si ambigitur quo magiſtro rudimentis fidei fuerit imbutus, ut proverbialiter loquar,* DOMI HABUIT UNDE DISCERET.

ACT. III. SCENA IV.

14. SALVERE HEGIONEM.] Priſcian. lib. XVIII.

18. FUNCTUS OFFICIUM.] V. C. *Officio.*

22. AN QUIDQUAM EST.] In Mſ. R. τὸ *Eſt* deſideratur.

24. PERSUASIT NOX, AMOR.] Demoſthen.

Κατὰ

Κατὰ Μενάνδ. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν, διὰ τὸ σκότος καὶ νυκτὸς τὸ πρᾶγμα γενέσθαι. Ennius apud Feſtum:

Perſuaſit nox, vinum, Deus qui multo eſt maximus.

Plautus Aulular. IV. 10. 64.

Ego me injuriam feciſſe filiae fateor tuae,
Cereris vigiliis, per vinum, atque impulſu adoleſcentiae.

Idem Bacchid. Act. I. Scen. I. 54.

iſtoc illecebroſius
Fieri nihil poteſt: nox, mulier, vinum, homini adoleſcentulo.

Eodemque colore Seneca utitur lib. VII. Controverſ. 8. *Nox, vinum, error: quid iraſceris, puella?*

28. IGNOTUM EST.] Priſcian. lib. X.

33. HIC GETA.] Priſcian. lib. VII.

35. ALIT ILLAS.] Mſ. R. *Alit illam.*

42. CERTE, HEGIO.] V. C. *Certe parturit.*

45. VOBIS DECET.] Mſ. R. *Vos decet.* Vid. Serv. Aeneid. VIII. verſ. 127. *Cui me precari.*

62. NON ME INDICENTE.] Gloſſ. marginal. *Indicente, praecipiente, hortante.*

ACT. IV. SCENA I.

6. MISERE NIMIS.] In Mſ. R. τὸ *Nimis* deeſt.

16. QUAM VELLEM NOCTU.] Symmach. lib. I. Epiſt. 17. *An tibi parum exempli videtur in Comico, cum ait?* QUAM VELLEM ETIAM NOCTU AMICIS OPERAM MOS ESSET DARI!

18. CUM FERVIT.] Priſcian. lib. IX.

TAM PLACIDUM, QUAM OVEM.] Lactant. Divin. Inſtit. lib. III. cap. 26. *Da mihi virum, qui ſit iracundus, maledicus, effrenatus: pauciſſimis Dei verbis tam placidum, quam ovem, reddam.* Lucian. in Aſino: Καί σοι τοῦτον σωφρονέστερον προβάτου ποιήσω τῇ τομῇ. Philippid. apud Stobaeum: Ὁ τραχύτατος δὲ συκοφάντης, μνᾶς δύο λαβὼν ἄπεστιν ἀρνὸς μαλακώτερος. Plaut.

Ovem meram vides.

19. FACIO TE APUD ILLUM.] Priſcian. lib. XIII.

21. LUPUS IN FABULA.] Plautus in Sticho IV. 1. 71.

Atque eccum tibi lupum in ſermone; praeſens eſuriens adeſt.

Vidend. Suid. Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.

ACT. IV. SCENA II.

3. NEGAT ESSE RURI.] Chariſ. lib. I.

15. NON, HERCLE, HIC QUIDEM.] Dio Prulaeus Orat. Περὶ δόξης. Πᾶσα μὲν οὖν ἐστὶ δουλεία χαλεπή· τοῖς δὲ ἀπὸ τύχης ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ δουλεύουσιν, ἐν ᾗ δύο, τρεῖς δεσπόται.

21. RUS HINC MODO PRODUXE.] Serv. Aeneid. XI. verſ. 152 *Non haec, ô Palla.*

29. HUIC REI CAPUT.] Quintilian. lib. III. cap. ult. *Ut dicimus, caput rei eſt apud Menandrum*, κεφάλαιόν ἐστι. Plaut. Aſin. III. 3. 138.

Ego caput huic argento fui hodie reperiundo.

32. DIMINUETUR TIBI.] Ex Priſciani ſententia *dimminuetur* legendum, lib. I.

45. EST PISTRILLA.] Chariſ. lib. I.

46. ILLIGNEIS PEDIBUS.] Sic Querolus, *Illignis foribus.*

52. CARPAM: ET CYATHOS.] Themiſt. Euphrad. Orat. VI. Πάσχω οὖν ὥσπερ οἱ λίχνοι τῶν δειπνούντων, ἀπογεύομαι ἀεὶ τοῦ ἀεὶ περιφερομένου ἁρπάζων, ἐμπίπλαμαι δὲ οὐδενὸς ἱκανῶς.

ACT. IV. SCENA III.

14. OMNES, QUIBUS RES.] Menander:

Εὐπικρον ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος φύσει.

16. CREDUNT NEGLIGI.] Sic fere omnes Mſſ. Codd. in nonnullis tamen *claudier* eſt. Videri poſſet, ſcripſiſſe Terentium, *Se credunt calvier.* ut in XII. Tabb. *Si calvitur, pedemve ſtruit.* Sed vulgatam lectionem veriorem puto. Menander:

Πρὸς ἅπαντα δειλὸς ὁ πένης ἐστὶ πράγματα
Καὶ πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει.

ACT. IV. SCENA IV.

4. CONSILII QUID.] V. C. *Conſilii quid poteſt.*

13. ME REPREHENDI.] V. C. *Me pallio reprehendi.*

18. EGOMET RAPUI.] Priſcian. lib. XIII.

ACT. IV. SCENA V.

1. ITA, UT DIXI.] V. C. *Dixti.* Vid. Diomed. lib. I.

7. NON EQUIDEM ISTAS.] Mſ. R. *Iſtas.*

9. ERUBUIT: SALVA RES.] Lampridius in Heliogab. *Cum ad vindemias vocaſſet amicos nobiles, & ad corbes ſediſſet, graviſſimum quemque percontari coepit, an promptus eſſet in Venerem: erubeſcentibuſque ſenibus, exclamabat:* ERUBUIT: SALVA RES EST. *Silentium ac ruborem pro conſenſu ducens.*

34. PRAESENS PRAESENTI ERIPI.] Serv. lib. IV. ad verſ. 83. *Abſens abſentem audit.*

59. QUID? CREDEBAS, DORMIENTI.] Menander:

Αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον

Digitized by Google

Ῥεῖ, καὶ καθεύδεις.

Cicero VII. Verrin. *Quibus omnia populi Romani beneficia dormientibus deferunt.*

63. Oasecro! non ludis.] Diomed. lib. I.

66. Jam uxorem?] Mſ. R. & V. C. *Jam uxorem ducam?*

67. Quam oculoa nunc amo.] Mſ. R. *Nunc ego amo.* Catull. Carm. XIV. I.

Ni te plus oculis meis amarem.

ACT. IV. SCENA VII.

11. Ducenda indotata 'st.] Lege Attica, ſi quis puellam devirginaſſet, ejus ἢ γάμους ἀπροίκους, ἢ θάνατον eligere cogebatur. Syrian. Sopat. in Hermog. Plaut. Aulul. IV. 10. 62.

Si quid ego erga te imprudens peccavi, aut gnatam tuam,
Ut mihi ignoſcas, eamque uxorem mihi des, ut leges jubent.

21. Ita vita est hominum.] Alexis apud Stobaeum:

Τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι,
Οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ
Ταὐτὸν διαμένει σχῆμα· μεταβολὰς δ' ἔχει.

Quem locum imitatus eſt Tzetzes Chiliad. x, cap. 341.

ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς κύβοις
Ἄλλοτε ἄλλα βάλλονται. οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ
Ἄλλοτε ἄλλα γίνονται μεταβολαῖς ποικίλαις.

Ambroſ. de Tobia cap. II. *Verſatur enim eorum vita ut teſſera.* Vid. Plato de Repob. lib. x. & Sophocles apud Stob. cap. 254. 256. Arrian. in Epictet. lib. II. cap. 5. Plutarch. Περὶ εὐθυμίας, & de Conſol. ad Apollon.

22. Si illud, quod est maxume opus jactu, non cadit.] Hunc locum Caeſar imitatus videtur de Bello Civili lib. III. *Si non omnia caderent ſecunda, fortunam eſſe induſtria ſublevandam.* Et Guntherus Ligurin. lib. I. 237.

Nunc igitur, veluti cum luditur alea, prudens
Si qua male acciderint, ea luſor corrigit arte.
Sic nos humanae luſit quos alea ſortis,
Conſilio fati caſum properemus iniqui
Corrigere, & tanto ſolatia ferre dolori.

32. Qui cum cantites.] Amatoria videlicet cantica & meretricia, qualia eradt quae Graece λοκρικὰ proprie dicebantur: id eſt, πορνίδιον ᾠδάρια, apud Ariſtoph. in Ranis vel πορνικὰ ᾄσματα, Cyrill. Περὶ ἐξόδου ψυχῆς. velut illius odae pars eſt, quam in eam rem Athenaeus laudat Deipnoſ. lib. XV. Nec alia fuit bubſequae Virgiliani, quantumvis ἀγροικὴ cantilena, in Eclog. I. 5.

Formoſam reſonare doces Amaryllida ſylvas.

Et de qua Horatius Satyr. I. Eclog. 5. 15.

abſentem ut cantat amicam
Multa prolutus vappa nauta, atque viator.

Quae etiam θυμελικὰ ᾄσματα a Cyrillo dicuntur: nam εἰς θυμέλην ſive ſcenam prodire ſoliti fuerunt, qui ſpectatores ejuſmodi cantilenis aſſa voce oblectarent. Macer JC. l. 24. princ. ad L. Jul. de adult. Atenim amatoriis cantilenis cum alias, tum maxime vino incaleſcente, ut etiam nunc ſaepe fieri amat, convivia perſtrepebant. Baſilius Περὶ μεθυόντων: Γέλωτες παρ' ἀμφοτέρων, ᾄσματα αἰσχρὰ, σχήματα πορνικὰ, ἐρεθίζοντα πρὸς ἀσέλγειαν. Juvenal. Sat. XI. 171.

ille fruatur
Vocibus obſcoenis, omnique libidinis arte.

& quae ſequuntur. ubi vid. Scholiaſt.

34. Restim ductans.] Fuere veteribus in uſu duo potiſſimum genera chorearum, bellicrepa ſive πυῤῥίχη, & illa γελαστικὴ, qua in theatris & commeſſationibus utebantur. Sed theatrales variae erant: ἐμμέλεια enim τραγικὴ, κόρδαξ κωμικὴ, σίκιννις σατυρικὴ: inventoreſque earum Satyri. Lucianus Περὶ ὀρχήσεως· Οἱ Διονύσου θεράποντες, οἱ σάτυροι, ταύτας ἐφευρόντες, ἀφ' αὑτῶν ἑκάστην ὠνόμασαν. Ideoque Arrianus in Indicis κόρδακα, σατυρικὸν vocat, γενικῶς, a repertore ejus, non qui ſic a reliquis diſcriminaret: Καὶ ὄρχησιν ἐκδιδάξαι (Dionyſius) τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα τὸν παρ' Ἕλλησι καλούμενον. Itaque *reſtim ducere* Terentio eſt, quod κόρδακα ἕλκειν Ariſtoph. utrumque comicum. cujuſmodi ſane ſaltationes frequentes introducuntur in Fabulis. Ariſtoph. in Veſp. Plaut. in Pſeud. V. I. Stich. V. 7. & alibi. Vidend. Athen. Deipnoſ. lib. I. Ulpian. in Demoſt. Olynth. 2. Pollux, Scholiaſt. Ariſtoph. in Nubib. & Etymol. Magnum.

43. Si cupiat, salus.] Iuſcriptio vetus in Hiſpania:

Nec. Hercules. quem. Gades. colunt.
Nec. Bellona. quam. Camartes. adorant.
Nec. Di. omnes. Romani. eripere. me.
a. morte. potuere.

Plautus Captiv. III. 3. 14.

Neque jam Salus ſervare, ſi volt, me poteſt: nec copia eſt.

Cicero pro M. Fontejo 6. *Salus ipſa virorum fortium innocentiam tueri non poteſt.*

ACT. V. SCENA I.

1. Aedepol, Syrisce.] Priſcian. lib. XIII. & XVIII.

13. Nollem huc exitum.] Mſ. R. *Nollem hunc exitum.*

ACT.

Digitized by Google

ACT. V. SCENA II.

4. PARASITASTER PARVOLUS.] Mſ. R. & vett. codd. *Paraſitaſter paululus.*

11. EDORMISCAM HOC VILLI.] Mſ. R. & V. C. *Hoc vini.*

ACT. V. SCENA III.

18. COMMUNIA ESSE AMICORUM.] Malchus de Pythagora: *Τοὺς δὲ φίλους ὑπερηγάπα, κοινὰ μὲν τὰ τῶν φίλων εἶναι πρῶτος ἀποφηνάμενος*, Hieronym. adverſ. Rufin. *Pythagorica & illa praecepta ſunt, Amicorum omnia ſunt communia.* Seneca de Benef. lib. VII. cap. 4. *Me ſcito, & de amicis interrogare. omnia dicitis illis eſſe communia; ergo nemo quidquam amico donare poteſt.*

21. ID TE MORDET.] Sic Graeci quoque, *Τοῦτ' ἐμὲ δάκνει.*

38. HOC LICET IMPUNE.] Auguſtin. Epiſt. V. *Quod enim in diverſitate perſonarum uno tempore accidere poteſt, ut huic liceat aliquid impune facere, quod illi non liceat, non quod diſſimilis ſit res, ſed is qui facit: ita ab una eademque perſona diverſis temporibus, tunc oportet aliquid fieri, tunc non oportet, non quod ſui diſſimilis ſit qui facit, ſed quando facit.*

47. SOLUM UNUM HOC VITIUM.] Cicero de Seneƈt. 18. *Avaritia vero ſenilis quid ſibi velit, non intelligo. Poteſt enim quidquam eſſe abſurdius, quam, quo minus viae reſtat, eo plus viatici quaerere?* Horat. in Arte 169.

> *Multa ſenem circumveniunt incommoda: vel quod*
> *Quaerit, & inventis miſer abſtinet, & timet uti:*
> *Vel quod res omnes timide gelideque miniſtrat.*

HOMINIBUS.] V. C. *Omnibus.*

51. ANIMUS AEQUUS SUSVORTIT.] V. C. *Subvertant.* al. *evertant.*

60. FAVILLAE PLENA, FUMI.] Homerus Σ. *Καὶ γρηὶ καμινοῖ ἶσος.* Et ex eo Nicetas Choniat. *Καὶ γρηὶ καμινοῖ ἴσοι ἐκ τοῦ καπνοβολεῖσθαι πυρί.*

65. UNA CUBET.] V. C. *Cum illa tunc cubet.*

ACT. V. SCENA IV.

12. AGRESTIS, SAEVOS.] Afranius apud Non. *Vixiſti triſtis, durus, difficilis, tenax.* Et quid *Triſtis* hoc loco, explicat Nonius in voce *Triſtis.*

16. HOC FRUCTI PRO LABORE.] Chariſ. lib. I. Priſcian. lib. VI.

17. PATRIA POTITUR COMMODA.] Servius III. Aeneid. verſ. 278. *inſperata tandem tellure potiti.*

ACT. V. SCENA VII.

3. TU HIC ERAS?] V. C. *Tun' hic eras?*

6. UXOREM ARCESSISI?] Mſ. R. & V. C. *Uxorem, quaeſo, arceſſis?*

7. HYMENAEUM QUI CANTENT.] Mſ. R. & vett. codd. *Qui canat.*

9. HYMENAEUM, TURBAS, LAMPADAS.] Haec nuptiarum ſolemnia obſervavit Apul. Mileſ. IV. *Jam feralium nuptiarum miſerrimae virgini choragium ſtruitur. jam tedae lumen atrae fuliginis cinerem marceſſit: & ſonus tibiae zygiae mutatur in querulum Lydium modum: cantuſque laetus Hymenaei lugubri finitur ululatu: & puella nuptura deterget lacrumas ipſo ſuo flammeo.*

17. ILLI BABYLO.] Mſ. R. *Ille Babylo.*

18. QUID AGO?] V. C. *Quid agam?*

23. HUC PER VIAM.] Mſ. R. & vett. codd. *Hac per viam.*

ACT. V. SCENA VIII.

8. PARERE JAM DIU.] Priſcian. lib. X.

14. DA VENIAM FILIO.] Mſ. R. & vett. codd. *Da veniam, quaeſo, filio.*

17. PROMISTI AUTEM?] Mſ. R. *Promiſiſti.* Diomed. lib. I.

DE TE LARGITOR.] V. C. *De te ſis largitor, puer.*

19. NON OMITTIS?] V. C. *Non omittitis?*

35. SUO SIBI HUNC GLADIO.] Simile fere illud apud Treb. Pollion. in Mario: *Addidiſſe haec verba dicitur interemptor: Hic eſt gladius, quem ipſe feciſti.* Hieronymus Epiſt. ad Magnum: *Juxta Fabulas Poëtarum, ſuo ſe enſe laceravit.* Variant vero ſcripti Terentii codd. quorum pars magna ſic habet: *Gaudeo, & ſuo gladio hunc jugulo.*

ACT. V. SCENA IX.

1. QUOD JUSTI.] V. C. *Quod juſſiſti.*

4. AEDEPOL VIR BONUS ES.] In Mſ. R. *τὸ Es* deſideratur.

9. LEPIDUM CAPUT!] Servius lib. I. Aeneid. ad verſ. 399.

> *puppeſque tuae, pubeſque tuorum.*

19. HAUD DUBIUM, QUIN.] Mſ. R. & V. C. *Haud dubium eſt, quin.*

IN HECYRAM.

LUDIS MEGALENSIBUS.] Mſ. R. & vett. codd. *Ludis Romanis.*

TIBIIS PARIBUS.] Mſ. R. *Tibiis parilibus*; ut & in Andria.

ACTA PRIMO SINE PROLOGO.] Variant hic ſcripti libb. quorum plurimi ſic habent: *Gn. Octavio, Tito Manlio Coſſ. relata eſt iterum ludis funebribus, relata eſt III. Quinto Fulvio* &c.

ALTER PROLOGUS.

13. PLACITAE SUNT.] Servius Aeneid. x. verſ. 106. *Haud licitum eſt.*

26. ACCESSIT EXSPECTATIO.] Vett. codd. *Acceſſit ſpectatio.*

48. UT LIBEAT.] Mſ. R. *Ut lubeat.*

ACT. I. SCENA I.

1. PER POL QUAM.] Servius Aeneid. I. verſ. 644. *Rapidum ad naves praemittit Achatem.*

7. NE CUJUSQUE MISEREAT.] Vett. codd. *Ne cujuſque te miſereat.*

ACT. I. SCENA II.

31. DI BENE AMABUNT.] V. C. *Ament.*

64. PLUS POTUS.] Priſcian. lib. IX.

84. MAGIS PROCAX.] Non. Marcell. in *Procacitas.*

94. ELAPSUS BACCHIDI.] V. C. *Elapſus eſt a Bacchide.*

99. RELINQUIT CUM MATRE.] Mſ. R. & V. C. *Reliquit.*

108. NON QUIT PATI.] Mſ. R. *Non quivit pati.*

110. DIES EST COMPLURIS.] Priſcian. lib. III.

114. IT VISERE AD EAM.] Macrob. de Differentiis.

ACT. II. SCENA I.

3. NEQUE DECLINATAM.] Menander:

Γυνὴ γυναικὸς πάντα᾽ οὐδὲν διαφέρει.

4. OMNES SOCRUS ODERUNT.] Hieronym. adverſus Jovinian. cap. XXIX. *In Lepti urbe ſemibarbara & poſita in ſolitudine moris eſt, ut nurus altera die ollam mutuam poſtulet. Cui illa negat, ut ſcias illud verum eſſe Terentii, quod conſulto ambigue extulit:* OMNES SOCRUS ODERUNT NURUS. Idem in Michaeam cap. VII. *Terentius in Hecyra, Quid hoc eſt, inquit,* OMNES SOCRUS ODERUNT NURUS: *quod quamquam ambiguum ſit, tamen propemodum naturale eſt, ut nurus ſocrum, & ſocrus oderit nurum.*

8. ME MISERAM! QUAE NUNC.] Servius Aeneid. I. verſ. 410. *Talibus incuſat.*

15. QUI ILLUM DECREVERUNT DIGNUM.] Serv. Aeneid. x. verſ. 532. *Gnatis parce tuis.*

17. TU, INQUAM, MULIER.] Convicium ſollemne in ſequiorem ſexum, MULIER. Plaut. Caſin. II. 2. 36. *I foras, Mulier.* Euripid.

Ὦ παγκάκιστε καὶ γυνή, τί γὰρ λέγων
Μεῖζον σε τοῦδ᾽ ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

Carcinus Tragicus apud Athen. Deipnoſoph. lib. XIII.

Ὦ Ζεῦ τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν
Ἀρκοῦν ἂν εἴη κἂν γυναῖκ᾽ εἴπῃς μόνον.

21. FAMA FORIS.] V. C. *Pro fama foris.*

38. ME ODISSE ADSIMULAVERIT.] Mſ. R. *Me odiſſe ſe adſimulaverit.*

42. MORBUM MAGIS.] In Mſ. R. τὸ *Magis* deſideratur.

ACT. II. SCENA II.

5. APPRIME OBSEQUENTEM.] Chariſ. lib. II.

9. INCERTUM AMISTI.] Mſ. R. *Amiſiſti.*

18. SE IPSUM, MAGNIFICARE.] V. C. *Magnifacere.*

21. ET BENIGNITATEM.] Additur in Mſ. R. & vett. libb. *Quam exhibebis erga meam filiam.* ſed alia manu.

27. SE ABSENTE, PERDURARE.] Servius Aeneid. XII. verſ. 816. *Adjuro Stygii caput.*

ACT. III. SCENA I.

2. PARSI PERDERE?] Diomed. lib. I. Priſcian. lib. X.

10. SCIO REVERITURAS.] Mſ. R. *Reveritas.*

16. OBSTRUDIT PATER.] V. C. *Obtulit pater.*

19. EX BA RE ME.] In Mſ. R. τὸ *Me* deeſt.

27. NON MAXUMAS.] Ovidius:

Magnaque de facili jurgia lite cadunt.

31. GUBERNAT ANIMUS.] Plutarch. Περὶ ἀοργησίας. Lucret. lib. III. 448

Nam veluti infirmo pueri, teneroque vagantur
Corpore; ſic animi ſequitur ſententia tenuis.

35. Rua-

35. Rursum, prorsum.] Al. *Surſum prorſum.* Plaut. Amphitr. v. 1. 60.

Ego cunas receſſum rurſum vorſum trahere & ducere.

40. Me celas.] Vett. omnes & Mſ. R. *Me celant.*

Uxorem Philumenam pavitare.] Vid. Servius in Aeneid. 1. verſ. 92.

ſolvuntur frigore membra.

ACT. III. SCENA II.

14. Philumenae dolores.] V. C. *Philumenam.*

ACT. III. SCENA III.

11. Praecucurrit, nuntians.] Priſcian. lib. x.

18. Ad genua accidit, lacrumans.] Diodor. Sicul. Eclog. xxxiv. Τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πίπτων, τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενος ἐδεῖτο, καὶ μετὰ δακρύων καθικέτευε, βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι.

20. Omnibus nobis.] Liban. Soph. Declam. xvi. pag. 456. Ὁποῖα γὰρ ἦν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν.

23. Nam vitium.] Servius Aeneid. lib. xi. ad verſ. 687. *muliebribus armis.*

27. Obtestamur ambae.] Al. *Obſecramus.*

37. Fieri id non.] Mſ. R. τὸ *Id*, deeſt.

48. Idem nunc.] Mſ. R. *Item nunc.*

50. Olim soli credidi.] V. C. *Olim ſibi credidi.*

ACT. III. SCENA IV.

4. Nescis quid mali.] Poſidippus:

Ὁ μὴ πεπλευκὼς, οὐδὲν ἑώρακεν κακόν.

7. Plus eo, in navi.] Priſcian. lib. vii.

11. Si eo mihi redeundum siet.] Pertinet huc Amphidis dictum apud Stobaeum, Serm. ccl.

Ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις,
Ἥκιστα τούτοις πλησιάζειν ἥδεται.

Phaedrus 1. 18.

Nemo libenter recolit, qui laeſit, locum.

18. Callidemidem hospitem.] Priſcian. lib. vi.

27. Cadaverosa facie.] Sidon. Apoll. lib. xlii. Epiſt. 3. *Sordidior eſt atque deformior cadavere rogali.*

ACT. III. SCENA V.

1. Dixisse, se exspectare.] In Mſ. R. τὸ *Se* deeſt.

7. Atque adeo.] Mſ. R. *Et adeo.*

11. Vixit, dum vixit, bene.] Inſcriptio vetus Tordae in Tranſilvania: Vixi, dum vixi, bene.

18. Audivi omnia.] Mſ. R. *Audivi omnia modo.*

22. Et benigno in illam.] Plurimi vett. & Mſ. R. *Quam fideli animo in illam, & clementi fui.* quod verius puto.

23. Ni te ex ipsa.] V. C. *Niſi ex ipſa*

33. Quum te postputasse.] In Mſ. R. τὸ *Te*, omiſſum.

43. Si sanus sies] V. C. *Si ſanus ſatis ſies.*

ACT. IV. SCENA I.

10. Nam si utrumvis horum. &c.] Priſcian. lib. viii.

12. Patrem rogare.] Mſ. R. *Rogitare.*

15. Tantopere omnes.] Vett. & Mſ. R. *Tantopere hoc omnes.*

16. Pepererit.] Mſ. R. *Peperis.*

21. Sciam ita esse.] In Mſ. R. τὸ *Ita* deeſt.

28. Jam aderit.] Codd. Vett. & Mſ. R. *Jam aderit tempus.*

40. Hominem ducerem.] V. C. *Dicerem.*

57. Nosci non quita.] Priſcian. lib. x.

59. Virgini abiens anulum.] Pacuvius apud Feſtum: *Repugnanti ego porro hunc vi detraxi ungulum.*

ACT. IV. SCENA II.

16. Cognatas deserere, et festos dies.] Explicari hic locus debet ex Val. Max. lib. ii. cap. 1. §. 8. *Convivium etiam ſollemne majores inſtituerunt, idque Chariſtia appellaverunt, cui praeter cognatos & affines nemo interponebatur,* &c. Hoc in Gloſſ. eſt *Cara cognatio*, τιμησυγγένεια. Tertullian. de Idololatr. *Carae cognationis honoraria exigenda omnia.* Vid. Kal. Ruſticum.

20. Longinquitas aetatis.] V. C. *Longitas.*

ACT. IV. SCENA III.

2. Istuc est sapere.] Alexis:

Εἰ μὴ γὰρ ἂν ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ τύχαις
Ὑπηρετεῖν, οὐ φαίνεσθαί μοι φρονεῖν.

ACT. IV. SCENA IV.

3. MATER TE IMPULIT.] Mſ. R. & vett. codd. *Mater quae te impulit.*

14. SANE PERPETUAM VOLO.] Nuptiarum quippe hoc votum eſt, aetatem eae ut durent atque perpetuae ſint. l. 1. ff. de rit. nupt. Virg. Aeneid. 1. 73.

Connubio jungam ſtabili, propriamque dicabo:
Omneis ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat.

Quinctilian. Declam. CCCLXXVI. *Uxor mihi ſocia thori, vitae conſors, in omnem aetatem jungenda.* Ideo divortium matrimonii quaedam velut calamitas, qua interveniente ſocietas haec diſſolvitur. Vid. Gratian. cauſ. 27. Quaeſt. 2. pr. & capp. ſeqq. parte II. decreti.

28. CONSULTATIO 'ST.] V. C. *Conſolatio eſt.*

37. NEC CONVENTURUM.] Mſ. R. *Neque conventurum.*

40. CENSEN' TE POSSE.] V. C. *Cenſeſne te poſſe.*

54. ID, QUOD SOLLICITERE.] Mſ. R. *Quid ſit hoc, id quod ſollicitere.*

61. HUC ANIMUM UT ADJUNGAS.] Vett. & Reg. exempl. *Ut adducas.*

104. IMMO VERO ABI.] In Mſ. R. & vett. τὸ *Vero* deeſt.

ACT. V. SCENA I.

8. OBSTET APUD TE.] Poſtremae duae voces in Mſ. R. deſunt.

20. ERIT AETATEM.] Τὸ *aetatem* in vett. libb. & Mſ. R. omiſſum eſt.

ACT. V. SCENA II.

3. SED QUUM TU SATURA.] Priſcian. lib. VI.

26. SUSPICIONE EXSOLVES.] Mſ. R. *Evolles.*

ACT. V. SCENA III.

12. TUA QUOD NIHIL REFERT, PERCONTARI.] Gloſſar. Πολυπραγμονῶ, *ſciſcito, percontor. Terent.* Sic Plaut. Sticho II. 1. 48. *Tua quod nihil refert, ne Cures.* Menand. Α῎ μὴ προσήκει, μήτ᾿ ἄκουε, μήθ᾿ ὅρα. Ariſtides, Περὶ τοῦ παραφθέγματος. p. 50. Ἴσα τοίνυν εἰδῆς, ὅτι καὶ ὅλως ἀρχαῖον νόμιμον τοῦτο, καὶ Ἑλληνικὸν, φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ.

31. DUM LUCTAT.] Ita Mſ. R. & vett. libb. al. *Luctatur.*

38. QUAESTI GRATIA AD MALAS.] Priſcian. lib. VI. Fab. Fulgent. de priſco ſerm. in voce *Diobolares.*

ACT. V. SCENA IV.

3. DEUS SUM, SI HOC ITA.] Plaut.

Rex ſum. regem autem quid loquor!
immo Deus.

Et in Curcul. 1. 3. 11. *Sum Deus.*

8. VENUSTATISQUE.] Q. Aur. Symmach. lib. 1. Epiſt. 72. *Res cecidit ex voto, utor teſte quo volui, jam mihi Comici adoleſcentis voce clamandum eſt,* QUIS ME HODIE FORTUNATIOR, VENUSTATISQUE ADEO PLENIOR? Aliter, ſed male, Terentii locum Non. Marcellus laudat in voce *Vetuſtas.*

11. NEQUE IN ME IPSO.] Mſ. R. *Neque in memetipſo, ſibi,* &c.

20. MOREM ANTIQUUM.] Reſpexit ad verſum Ennii lib. V. Annal.

Moribus antiqueis res ſtat Romana, vireiſque.

quem citant Cicero lib. V. de Rep. Auguſtin. Epiſc. lib. II. cap. 21. de Civit. Dei. Volcat. Gallican. in Avidio. Plaut. Capteiv. I. 2. 20.

Ille demum antiquis eſt adoleſcens moribus:
Cujus numquam voltum tranquillavi gratiis.

24. PERLIBERALIS VISA 'ST.] Vid. Feſt. in voce *Liberales.*

40. FECI IMPRUDENS, QUAM SCIENS.] Plaut. Capteiv. Prol. 44.

ut ſaepe jam in multis locis
Plus inſciens quis fecit, quam prudens boni.

IN PHORMIONEM.

PROLOGUS.

2. TRANSDERE HOMINEM.] Vett. codd. & Mſ. R. *Tradere.*

12. ET MAGIS PLACERENT.] Hic verſus abeſt a pleriſque Mſſ.

21. BENEDICTIS SI CERTASSET.]. Plaut. Pſeud. IV. 7. 77. *Contumeliam ſi dices, audies.* Hieronym. adverſ. Pelagian. *Cum dixeris quae volueris, audies quae nequaquam velis.* Et adverſ. Rufin. *Nihilque ſuper hoc amplius, niſi illud e trivio, Cum dixeris quod vis, audies quod non vis. Aut ſi ſibi videtur vulgare proverbium, & homo ſapientiſſimus magis Philoſophorum ac Poëtarum ſententiis delectaris, lege illud Homericum,*

Ὁποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

Vid. Quinctil. lib. V. de iis qui latius evagantur.

29. RES AGETUR.] Mſ. R. *Geretur.*

ACT. I. SCENA I.

2. DE RATIUNCULA.] Priſcian. lib. III.

9. UNCIATIM.] Chariſ. lib. II.

10. DEFRAUDANS GENIUM.] Plaut. Aulul. IV. 9. 13.

qui tantum auri perdidi?
Quod cuſtodivi ſedulo. Egomet me defraudavi,
Animumque meum, geniumque meum.

Pertinet autem huc locus Junii Philargyrii in Virgil. Eclog. V. *Sollemnia vota. Coenarum tria genera, unum ſollemne, aliud viaticum: ut,* AD COENAM VOCANT, ADVENTUM GRATULANTUR. *Ut idem Terentius:* QUOD VIX DE DEMENSO SUO, SUUM DEFRAUDANS GENIUM. Vidend. Servius Georg. I. ad verſum 302. *genialis hyems.* Non. Marcell. in voce *Genialis.*

13. FERIETUR ALIO MUNERE.] Seneca de Benefic. lib. VII. cap. 4. *Numquid dubium eſt, quin ſervus cum peculio domini ſit? dat tamen domino ſuo munus.*

14. UBI ERIT NATALIS DIES.] Summa cura & relligione antiqui obſervabant, ne amici diem natalem ſine munere dimitterent. Symmach lib. VI. Epiſt. 49. *Natalitio munere, quod frequentari a nobis per multos annos communis felicitas faciet, noſtrum hilaraſtis animum.* Pomponius l. 31. §. 8. ff. de donat. int. vir. & uxor. *Si vir uxori munus immodicum Kal. Martiis, aut natali die dediſſet, donatio eſt.* Plaut. Pſeud. Act. I. Scen. 2. Ille vero cujus natalis erat, hoc agebat, ut genialiter eo die & amicos & ſe acciperet. Perſius Satyr. II.

Hunc, Macrine, diem numera meliore lapillo,
Qui tibi labentes apponit candidus annos:
Funde merum genio.

Plaut. Pſeud. I. 2. 32.

Nam mihi hodie natalis dies eſt, decet eum omnes vos concelebrare.
Pernam, callum, glandium, ſumen, facite in aqua jaceant. ſatin' audis?
Magnifice volo enim ſummos viros accipere.

Idem in Perſa Act. V. Juvenal. Satyr. V. Symmach. lib. VI. Epiſt. 82. Adeo quidem, ut non privatum, ſed publicum ſaepe convivium daretur. Atque hoc eſt, quod Marcianus notat in l. 23. ff. de ann. leg. *Cum quidam decurionibus diviſiones dari voluiſſet die natalis ſui, Divi Severus & Antoninus reſcripſerunt, non eſſe veriſimile teſtatorem de uno anno ſenſiſſe, ſed de perpetuo legato. Diviſiones* vocat viſcerationem, cruſtula, & mulſum, quae viritim convivis dividebantur, ut ex inſcriptione apparet, quae Spoleti eſt:

TRIB. MIL. LEG. XV. APOLLINARIS. ET. LEG. V. MACEDONIC. HIC. LEGAVIT. TESTAMENTO. MUNICIPIBUS. HS. LXVI. C. MONST. UT. EX. REDITU. EJUS. SUMMAE. QUOT. ANNIS. VIII. IDUS NOVEMB. NATALE. SUO. MUNICIPIB. EPULUM. ET. CRUST. ET. MULSUM. DARETUR.

Qui mos non ſolum autem apud Italos, ſed & alibi gentium uſu receptus fuit: ſic enim Geneſ. XL. in natali ſuo Pharao opipare convivatur. Et Matth. cap. XIV. natalis Herodis ſplendide celebratur. Quamvis ne tale quid a populo Judaico committeretur, lege interdictum fuiſſe Joſephus ſcribit contra Appionem: *Οὐ μὴν οὐδ' ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων γενέσεσιν ἐπέτρεψεν, εὐωχίας συνάγειν, καὶ προφάσεις ποιεῖσθαι μέθης, ἀλλὰ σώφρονα τὴν ἀρχὴν εὐθύς.*

ACT. I. SCENA II.

6. SI QUIS QUID REDDIT.] Juvenal. Satyr. XIII. 60.

Nunc, ſi depoſitum non inficietur amicus,
Si reddat veterem cum tota aerugine follem;
Prodigioſa fides.

18. PELLEXIT.] Priſcian. lib. X.

MONTES AURI POLLICENS] Menander:

Βασιλικῶς ὑπισχνούμενος, τὸ δὴ λεγόμενον
Ταῦτα, τὰ τῆς γῆς ἀγαθά.

Apul-

Apulejus in Apol. Hieronym. adverſus Paulin. *Cum montes aureos pellicitus fueris, ne ſcorteum quidem nummum de theſauris tuis proferas.* Plaut. in Milite IV. 2. 72.

praeter theſaurum.

Tum argenti montes non maſſas habet.

Prudent. de Laurent. 55.

fulgidae

Montes monetae conditos.

28. Advorsum stimulum.] Zenobius in Proverb. Πρὸς κέντρα λακτίζειν Ammian. Marcell. *contra acumina calcitrare.* Chariſ. lib. IV.

32. Amare coepit perdite.] Chariſ. lib. I.

35. Oculos pascere.] Sueton. in Vitell. cap. 14. *Velle ſe, dicens, paſcere oculos.* Tacitus Hiſt. III. 39. *Audita eſt ſaeviſſima Vitellii vox, qua (ipſa enim verba referam) ſe paviſſe oculos, ſpectata inimici morte, jactavit.* Ambroſ. Epiſc. Hexaëm. lib. III. cap. 8. *Paſcuntur oculi grato ſpectaculo.*

38. In quo haec discebat.] Gellius lib. VII. cap. 7. Priſcian.

75. Lex est, ut orbae.] Terentius Adelph. Act. IV. Scen. V. verſ. 16.

virgo orba eſt patre:

Hic meus amicus illi genere eſt proxumus:

Huic leges cogunt nubere hanc.

Demoſthen. Πρὸς Λεωχάρην. Ὁ νομοθέτης &c. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε. Fortunatianus: *Orba proxime nubat, vel ſi eam noluerit in matrimonium ducere, det X. millia.* De decem millib. recte etiam Eugraphius; quam tamen ſummam dicis gratia adjectam arbitror: ut in fragmentis Ulpian. Tit. II. de ſtatu liberis: *Sub hac conditione liber eſſe juſſus, ſi decem millia heredi dederit.* Et alibi apud alios. Inde Papinianus Quaeſt lib. 2. ſcribit, Imp. Severum filiae Flavii Athenagorae dari juſſiſſe decies centena dotis nomine. l. 6. §. 1. ff. de uſuris. Et Martial. lib. II. Epigr. 65. in Salejanum:

Illa, illa dives mortua eſt Secundilla,

Centena decies quae tibi dedit dotis?

Juvenal. Satyr. X. 335.

ritu decies centena dabuntur

Antiquo.

Non quod omnis dos hiſce terminis circumſcripta (ratio enim ipſa diverſaque exempla diverſum indicant. l. 2. §. 1. l. 11. de dote prael. Novel. 22. cap. 18. Tacit. extremo Annal. II.) ſed quod pro magna pecunia haec ſumma faltem poſita. Viderint ergo qui haec aliter interpretantur.

90. Qui mihi sic orat.] Servius Aeneid. VIII. verſ. 127. *cui me Fortuna precari.*

ACT. I. SCENA III.

2. Ejus adventi.] Vett. codd. & Mſ. R. *Adventus.* Vid. Priſcian. lib. VI.

5. Quod utinam.] Priſcian. lib. XV.

7. Tum illos.] V. C. *Tum illud.*

20. Nostri nosmet poenitet.] Cicero lib. VI. Epiſt. 1. ad famil. *Ut ſuae quemque fortunae maxime poeniteat.* Publii Syri verſus apud Salvianum huc pertinet: *Aliena nobis, noſtra plus aliis placent.* plura in eum ſenſum apud Horatium lib. 1. Satyr. 1. Gell. Noct. Attic. lib. XX. cap. 6.

24. Amittendi, nec retinendi copia.] Servius Aeneid. XI. verſ. 699.

Incidit huic, ſubitoque.

ACT. I. SCENA IV.

1. Jam aliquod tibi.] In V. C. τὸ *Tibi* deeſt. Vid. Priſcian. lib. VII.

Consilium celere.] Diomed. lib. II. Priſc. lib. V.

9. Lateram lavem.] Graecorum proverbium eſt Πλίνθους πλύνειν. Zenob. lib. VI. num. 84. Diogen. Centur. VI. n. 50. Suid. Cent. XI. n. 86.

12. Senis essem ultus.] Gloſſae Philoxeni: Ἔκδικος, τιμωρὸς *Ultor, ultus. Terent. Phormio. Et ſenis eſſem ultus iracundiam.*

13. Protinus in pedes.] Chariſ. lib. II.

17. Ibi plurimum est.] Chariſ. lib. II.

20. Verbo expedi.] Mſ. R. *Verbo expedi uno.*

26. Fortis fortuna.] Sophocl.

Οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη συλλαμβάνει.

36. Saevidicis dictis.] Ita ex Mſſ. editum. al. *Saevis dictis.* Vid. Non. Marcell.

43. Ego plectar.] Priſcian. lib. X.

50. Si quid potest.] V. C. *Potes.*

ACT. II. SCENA I.

2. Nec meum imperium.] Citat hunc locum Cicero lib. II. Epiſt. 19. ad Atticum: *Mihi nihil eſt moleſtius, quam Statium manumiſſum.* NEC MEUM IMPERIUM? AC MITTO IMPERIUM: NON SIMULTATEM MEAM REVERERI SALTEM? *nec, quid faciam, ſcio.* etiam auctor Gloſſarii huc reſpexit, cum dicit: πρόσταγμα, *praeceptum, praeceptio, imperium. Terent.*

11. Omnes, quum secundae res.] Auſonius in Periand.

Adverſa rerum, vel ſecunda praedicat

Meditanda cunctis Comicus Terentius.

Locare ſedes, bellum gerere, aut ponere.

Teren-

Digitized by Google

Terentius autem dubio procul Euripidis verſus in mentem habuit, quos citat Galenus lib. IV. cap. 7. de Hippocrat. & Platon. Placit. & Plutarchus in Conſolat. ad Apollon. pag. 195. ubi Theſeus ira ait:

Ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν,
Εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην.
Φυγάς τ' ἐμαυτῷ; προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς,
Θανάτους τ' ἀώρους, καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς
Ἵν' εἴ τι πάσχοιμ', ὧν ἐδόξαζον φρενὶ,
Μή μοι νεωρὸν προσπεσὸν μᾶλλον δάκῃ.

Utrumque locum expreſſit Cicero Tuſcul. lib. III. cap. 14.

Futuras mecum commentabar miſerias,
Aut mortem acerbam, aut exilii moeſtam fugam,
Aut ſemper aliquam molem meditabar mali:
Ut ſi qua invecta diritas caſu foret,
Ne me imparatum cura laceraret repent.

16. DEPUTARE ESSE.] Mſ. R. *Depata eſſe.*

18. MEDITATA MIHI.] Priſcian. lib. VIII.

19. MOLENDUM USQUE IN PISTRINO] Lactant. Divin. Inſtit. lib. VII. cap. 27. *Proinde ſi ſapientes, ſi beati eſſe volumus, cogitanda & proponenda ſunt nobis non tantum Terentiana illa;* MOLENDUM ESSE USQUE IN PISTRINO, VAPULANDUM, HABENDAE COMPEDES: *ſed his atrociora, carcer, catenae, tormenta patienda; ſuſtinendi dolores, mors denique ipſa & ſuſcipienda eſt & ferenda.*

27. QUID ISTUC?] Mſ. R. & vett. codd. *Quid iſtuc eſt?*

36. HIC IN NOXA EST.] Aſcon. Pedian. Actione II. 12. in Verrem.

38. PROBE EORUM.] V. C. *Probe horum.*

39. NAM NI HAEC ITA ESSENT.] Servius Aeneid. VIII. verſ. 653. *Stabat pro templo.*

47. PROPTER MISERICORDIAM.] Sotades:

Ὁ πένης ἐλεεῖται, ὁ δὲ πλούσιος φθονεῖται.

Antiphanes:

Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κακῶς·
Τὸ μὲν γὰρ ἔλεον, τὸ δὲ ἐπιτίμησιν φέρει.

53. NON POTUIT COGITATA PROLOQUI.] Simile quid de Thucydide narrat Ariſtophan. in Veſpis: *ἐκεῖνο μοι δοκεῖ πεπονθέναι,*
Ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης,
Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.

Ubi vid. quae notat Scholiaſt. Similemque cauſam ſilentii allegat Decius Brutus apud Dionyſ. Halicarn. lib. VI. pag. 369. & de Antonio Craſſoque Cicero de Oratore lib. I. Vid. Aelian. Var. Hiſt. lib. VII. cap. 12. Gell. lib. VIII. cap. 8.

62. SERVUM HOMINEM CAUSAM ORARE.] Comicus apud Philon. *Οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ.* Imp. Conſtant. *Servi * rejiciant in jure perſonae: quia hujuſcemodi conditionis hominibus cauſas orare fas non ſit.*

63. NEQUE TESTIMONII DICTIO.] Harmenopul. lib. I. Tit. 6. §. 51. *Δοῦλος οὐ μαρτυρεῖ.* l. 13. C. Theod. de Fid. teſt. l. 11. C. Juſt. de Teſtib. Novel. Juſtin. XC. cap. 6. Novel. Leon. XLIX. Servi tamen reſponſo tum credendum eſt, cum alia probatio ad eruendam veritatem non eſt. Modeſtin. lib. 3. Regul. L. 7. ff. de teſtib.

72. SIQUIDEM QUISQUAM CREDERET.] Vid. Tit. D. de SCio Macedoniano. Juſtinian. Inſtit. lib. IV. Tit. VII. §. 7. Eclog. Baſilicor. 18. Tit. IV. & ibid. Scholiaſt.

81. DEOS PENATES HINC SALUTATUM.] Elegans locutio *Deos ſalutare*, quam Servius etiam probat, Terentii hunc locum laudans, ad Virgil. Aeneid. XII. verſ. 257. *Augurium ſalutant.* Sic Livius lib. XXXVIII. cap. 51. *Ego hinc extemplo in Capitolium ad Jovem optimum maximum, Junonemque & Minervam, ceteroſque Deos, qui Capitolio atque arci praeſident, ſalutandos ibo.* Paſſim autem hujus devotionis, qua penates ſalutabantur, in Comoediis exempla. Sed optime Hieronymus in Eſaiam lib. XVI. cap. 58. *Nullus fuerit locus, qui non idololatriae ſordibus inquinatus ſit, in tantum, ut poſt fores domorum idola ponerent, quos domeſticos appellant Lares, & tam publico quam privatim animarum ſuarum ſanguinem funderent. Hoc errore & peſſima conſuetudine vetuſtatis multarum provinciarum urbes laborant, ipſaque Roma orbis domina in ſingulis inſulis domibuſque tutelae ſimulachrum cereis venerans ac lucernis, quam ad tuitionem iſto appellant nomine, ut tam intrantes, quam exeuntes domos ſuas inoliti ſemper commoneant erroris.* Penates plures erant: id quod Procopius indicat cum ait, in eorum numerum Janum bifrontem olim quoque relatum fuiſſe: Gothicor. lib. I. pag. 205. *Ὁ Ἴανος πρῶτος μὲν ἦν τῶν ἀρχαίων θεῶν, οὓς δὴ Ῥωμαῖοι γλώσσῃ τῇ σφετέρᾳ πενάτες ἐκάλουν.* Inde Penates familiares utriuſque ſexus nominantur in Inſcriptione vet. pag. 2. num. 9.

DIIS. DEABUS.
PENATIBUS.
FAMILIARIBUS.
ET. JOVI. CETERIS
VE DIIBUS.

ACT. II. SCENA II.

4. TUTE HOC INTRISTI.] Auſonius ad Paulum, Edyll. VII.

Tibi, quod intriſti, exedendum eſt: ſic vetus verbum jubet:
Compedes, quas ipſe fecit, ipſus ut geſtet faber.

5. Ec-

5. Eccere.] Mſ. R. *Ecce rem.* ſed alterum rectius. Gloſſar. *Eccer κατὰ τῆς Δήμητρος. Eccire ἰδού.* Vid. Feſtus & Chariſ.

7. Instructa sunt.] Cicero lib. III. de Nat. Deor. cap. 29.

25. Asymbolum venire!] Ἀσυμβόλως δειπνεῖν. Euſtath. in Homer. Diodor.

Ἀπέρχεται οἰκάδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.

28. Coena dubia.] Πανδαισία. Ariſtophan. in Pace. Πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. Ubi vid. Scholiaſt. Horat. lib. II. Sat. 2. 76.

vides, ut pallidus omnis
Coena deſurgat dubia?

Hieronym. ad Euſtoch. de Virginit. *Caſtae vocantur & Nonnae, poſt coenam dubiam Apoſtolos ſomniant.* Sic Pacuvius apud Nonium in Copi: *O multimodis varie dubium, & proſperum copem diem.*

29. Quid sumas potissimum.] Priſcian. lib. III,

ACT. II. SCENA III.

5. Negat Phanium esse.] Vid. Aquila Rom. de Nominib. figurar. in Anadiploſi.

11. Avaritia quid facit!] Menander:

ἔργον εὑρεῖν συγγενῆ
Πένητός ἐστιν, οὐδὲ εἷς γὰρ ὁμολογεῖ
Αὐτῷ προσήκειν, τὸν βοηθείας τινὸς
Δεόμενον.

12. Insimulabis malitiae.] V. C. *Avaritiae.*

16. Cui opera vita.] Ita meliores libb. nec aliter Priſcian. lib. XV. Eſtque Atticum loquendi genus, ut illud veteris Poëtae apud Athenaeum, Deipnoſ. lib. I. cap. 7.

Οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει,
Ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ἑκατέρῳ τούτων τέχνη.

Simili enim modo dictum, ὁ νοῦς τέχνη, ut a Terentio *vita opera.* Aliud ergo Donatus egiſſe videtur, cum haec aliter explicat.

21. In malam crucem!] Vett. libb. & Mſ. R. *Hinc in malam crucem!*

27. Bonorum extortor.] Priſcian. lib. IX.

41. Non dico.] Aſcon. Pedian. I. 39. in Verrem.

57. Judicium de eadem causa.] Juris axioma eſt: Lite ſemel terminata, de eadem re actio iterum ne detur. l. 6. & tot. tit. ff. de except. rei judic. Demoſth. contra Leptinen. Οἱ νόμοι οὐκ ἐῶσι δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν οὔτε δίκας, οὔτε εὐθύνας, οὔτε διαδικασίας, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτο οὐδὲν εἶναι. Syrianus & Sopater in Hermog. pag. 110. Δὶς περὶ τῶν αὐτῶν δίκας μὴ εἶναι. Vid. Andocides Κατ' Ἀλκιβιάδου pag. 30. Donat. in Andr. Act. III. Scen. I. verſ. 7.

ACT. II. SCENA IV.

8. Si tibi videtur.] Ex veteri formula Senatusconſultor. qua utebantur cum Senatus aliquid Conſulibus fieri demandaret. Juſtinus Trogi initio lib. XXXI. *Senatus ſcripſit Flaminino,* Si ei videatur, *Sicuti Macedoniam a Philippo, ita Graeciam a Nabide liberet.*

11. Aequum est, et bonum.] Mſ. Pith. *Aequum ac bonum eſt.*

14. Quot homines, tot sententiae.] Horat. lib. II. Sat. I. verſ. 27.

quot capitum vivunt, totidem ſtudiorum
Millia.

Arnob. adverſ. gent. lib. II. *Quot in orbe ſunt homines, ſunt ſententiae totidem.*

ACT. III. SCENA I.

6. Spes opesque.] Plaut. Capt. III. 3. 2.

Spes, opes auxiliaque a me ſegregant,
ſpernuntque ſe.

Salluſt. in Jugurt. 114. *Spes atque opes civitatis in illo ſitae.*

ACT. III. SCENA II.

7. Non mihi credis? *Do.* hariolare.] Tale illud Plautinum, Aſin. I. 3. 51.

Nihili cocio eſt.

20. Umquam usus.] V. C. *Umquam tibi uſus.*

21. Auribus teneo lupum.] Sueton. in Tiberio cap. 25. *Cunctandi cauſa erat metus undique imminentium diſcriminum, ut ſaepe lupum ſe auribus tenere diceret.* Ariſtaenet. lib. II. Epiſt. 3. Ἐγὼ γὰρ τὸν λύκον τῶν ὤτων ἔχω, ὃν οὔτε κατέχειν ἐπὶ πολὺ δυνατὸν, οὔτε μὴν ἀκίνδυνον ἀφεῖναι. Querolus: Auribus lupum teneo: *neque uti fallam, neque uti confitear, ſcio.* Locum Terentii imitatus eſt Hieronym. Epiſtola ad Pammachium, adverſ. errores Joh. Hieroſolym. *Nunc vero auribus lupum apprehenderis, nec tenere potes, nec audes dimittere.*

23. Ne parum leno sies.] Plaut. Perſ. IV. 6. 4.

Ne non ſat eſſes leno, id metuebas miſer.

Aſcon. Pedian. I. 38. in Verrem.

41. Sterquilinium.] Plautus in Milit. II. I. II.

glorioſus, impudens,
Stercoreus, plenus perjurii atque adulterii.

Et in Pſeudol. I. 3. 132.

Fraudulente. Ca. *Impure leno.* Ph. *Coenum.*

Sic Graecis in uſu eſt, κόπριος ἀνήρ. Suidas.

ACT.

ACT. III. SCENA III.

8. DICTUM SAPIENTI SAT EST.] Plautus Perſa IV. 7. 18.

Ubi cum lenone me videbis colloqui:
Tum turbam facito. SA. *Dictum ſapienti ſat eſt.*

ACT. IV. SCENA I.

9. SENECTUS IPSA 'ST MORBUS.] Ariſtotel. Τὴν μὲν νόσον εἶναι γῆρας ἐπίκτητον, τὸ δὲ γῆρας νόσον φυσικήν. Galen. ὑγιεινῶν. lib. I. Τὸ γῆρας νόσον ἤδη λέγουσιν ἔνιοι. Plaut. Menaech. V. 2. 4.

conſitus ſum
Senectute: onuſtum gero corpus, vires
Reliquere. ut aetas mala merx eſt tergo!
Nam res plurimas peſſimas, cum advenit, adfert.

21. MEORUM SOLUS SUM.] Priſcian. lib. XII.
23. DEFETISCAR.] Vett. libb. *Defeciſcar.* Priſcian. lib. X.
EXPERIRIER.] V. C. *Experier.*

ACT. IV. SCENA III.

6. NOVA HIC, COMPLURIA.] Chariſ. lib. I. duobus locis. Priſcian. lib. III.
30. HINC FACESSAT.] Diomed. lib. I. Serv. Aeneid. IV. verſ. 295. *Juſſa faceſſunt.*
38. NIMIUM QUANTUM.] Chariſ. lib. II.
39. TALENTUM MAGNUM.] Priſcian. lib. de ponderibus.
67. GETA, OCCIDISTI ME.] Abeſt hic verſus a vett. codd.

ACT. IV. SCENA IV.

5. AD RASTRUM MIHI.] Priſcian. lib. VII.
6. UT TE QUIDEM OMNES.] Chariſ. lib. II.
10. MINUS UTIBILE.] Plaut. Menaech. V. 6. 23.

Solent eſſe heris utibiles.

22. SACRIFICANDI DABITUR.] Tertullian. de Idolol. *Nuptias quoque celebrari non magis Deus prohibet, quam nomen imponi. Sed his accommodantur ſacrificia.* Hoc ipſum, ſimul & nomen ſacrificii, indicat interpres Ariſtophanis in ſcholiis ad Theſmophor. Ἥραν δὲ τὴν Τελείαν.] Ἥρα Τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Σουΐδας. καὶ τέλος ὁ γάμος, καὶ προτέλεια θυσία, ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. Itaque Plautus Aulul. III. 6. 43. in nuptiis Megadori:

Ego, niſi quid me vis, eo lavatum, ut ſacruficem.

Puta, uti re divina facta Di Gamelii placarentur, omenque de ſucceſſu matrimonii captaretur. cui rei auſpices quoque olim adhibiti fuere. Val. Maxim. lib. II. cap. I. I. *Apud antiquos non ſolum publice, ſed etiam privatim nihil gerebatur, niſi auſpicio prius ſumto: quo ex more nuptiis etiamnum auſpices interponuntur: qui quamvis auſpicia petere deſierint, ipſo tamen nomine veteris conſuetudinis veſtigia uſurpant.* Lucan. lib. II.

Junguntur taciti contentique auſpice Bruto.

Ubi vetus Scholiaſtes: *Auſpex dicitur, qui nuptiis intereſt, divinationem quaerens.* Plaut. Caſin. Prol. 86.

Ultro ibit nuptum, non manebit auſpices.

Juvenal. X. 336.

veniet cum ſignatoribus auſpex.

Inde Quinctilian. Declamat. CCXCI. *Iſtud ego adulterium quondam manu mea junxi, ipſe auſpices adhibui, optavi longam concordiam.*

26. INTROIIT IN AEDES.] Varia admodum ac multigeneris fuit τῆς μαντικῆς doctrina. ſed de qua hic agitur, ea proprie οἰκοσκοπικὴ dicebatur. Atque ut de aliis alii abunde ſcripſerunt, ita Xenocrates librum compoſuit, in quo de domeſticis auguriis proprie egit. Notavit id Suidas, cujus haec ſunt verba: Οὗτος συνεγράψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα, οἷον ὅτι εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, τὸ δὲ τί σημαίνει. Appoſite ſane ad rem de qua hic agitur. Et muſtelae meminit Plautus in Sticho III. 2. 7.

Muſtela murem abſtulit praeter pedes,
Eum ſtrenua obſonavit.

Dio Caſſius lib. LVIII. de Sejano: Προϊόντος αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰκίας γαλῆ διὰ μέσων σφῶν διῆξεν. Apul. Meliſ. lib. IX. *Viſae etiam interea muſtelae mortuum ſerpentem forinſecus mordicus adtrahentes.* Quinimo ſuperſtitioſos de muribus etiam augurari ſolitos, Jamblichus notat in Amorib. apud Photium Biblioth. pag. 133. Καὶ τὰ μυστήρια καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν μυῶν. πρώτην γὰρ εἶναι τὴν τῶν μυῶν μαγικήν. Vid. Auguſt. lib. I. de Ordine.

ATER CANIS.] Haec eſt quam Plautus *caninam ſcaevam* vocat in Caſina, V. 4. 4. Apulejus Mileſ. IX. *De ore paſtoritii canis virens exſiluit ranula: ipſumque canem, qui proximus conſiſtebat, aries appoſitum unico morſu ſtrangulavit.* Nec ſic tantum canis ominoſus erat; verum etiam ſi vianti occurriſſet (id quod de muſtela jam ex Caſſio annotavimus) infauſtum omne iter putabatur. Tzetzes Chiliad. XIII. Hiſt. 474.

Κἂν τούτων σύμπας μάντευμα κατηχρεστικωτέρως
Κληδὼν, πταρμὸς, συνάντημα κυνὸς &c.

Horatius Carm. III. Oda 27.

Impios parrae recinentis omen

Ducat, & praegnans canis, aut ab agro
Rava decurrens lupa Lanuvino,
Foetaque vulpes.
Rumpat & ſerpens iter inſtitutum.

Ideoque etiam animalia haec θηρία δυσκληδόνιστα vocabantur, quae ne nominari quidem ſine malo omine poterant. Lucian. in Amorib. Et velut ἐν παρόδῳ hoc loco notandum, quod Horatius de *lupa* ait, diverſum id eſſe a lupo, quem inter bona portenta nominat Petr. Bleſenſis Epiſt. LXV. *Ne te illorum errore involvas, qui occurſum leporis timent, qui mulierem ſparſis crinibus, qui hominem orbatam oculis, aut mutilatum pede, aut cucullatum habere obviam deteſtantur: qui de jucundo gloriantur hoſpitio, ſi eis lupus occurſaverit, aut columba*, & quae ſequuntur. Ut cucullatus hic Chriſtianis, ſic Chriſtianus fere omnis dirum paganis omen. Photius in Bibliotheca ex Martyrol. veteri pag. 764. Νομίσας, ὡς οἰωνὸς αὐτῷ γέγονεν οὐκ ἀγαθὸς, ἡ κατὰ τὸ στάδιον ἀπιόντι τῇ ἁγίᾳ συνάντησις. Vid. Joh. Sariſber. Polycrat. Equidem ſuperſtitio etiamnum multos invaſit, ἀπράκτους fore dies, in quibus fors domo exeuntes inteſtabili alicui occurrerunt, vel abſciſſo, aut coxa pedeve claudo. Quod & ipſum ſuo ſeculo notavit Lucianus in Pſeudolog. Εἴ τις βάκηλον, ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ πίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ἐπὶ πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰ μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ὑπὸ πονηρῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κληδονίσματι. Sic Caſſio & Bruto *in aciem prodeuntibus obvius Aethiops, nimis aperte ferale ſignum fuit.* L. Florus lib. IV. cap. 7. Inde Ariſtophanes in Ranis pag. 129. Οἴμοι κακοδαίμων, τῷ συνέτυχον ἐξιών. Seipſum enim ſervus interrogat, cui malum domo exiens obviam fuerit.

27. ANGUIS PER IMPLUVIUM.] Plaut. Amphitruon. V. 1. 56.

Devolant angues jubati deorſum in impluvium duo.

Clemens Alexandrinus Stromat. libr. VII. Εὖγ᾽ οὖν καὶ Διογένης πρὸς τὸν θαυμάζοντα, ὅτε εὗρεν τὸν ὄφιν ἐν τῷ ὑπέρῳ περιειλημμένον· μὴ θαύμαζε, ἔφη. ἦν γὰρ παραδοξότερον ἐκεῖνο, εἰ τὸ ὕπερον περὶ ὀρθῷ τῷ ὄφει κατειλημμένον ἐθεάσω. Theophraſtus Περὶ δεισιδαιμ. Ἐὰν ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἱδρύσασθαι. Ubi quid ſit ἱερὸν ἱδρύσασθαι ex Cornuto diſcendum, ad illa Perſii, *Pinge duos angues.* Iſidor. Origin. lib. XII. cap. 4.

28. GALLINA CECINIT.] Et in Apulejo par portentum narratur, Mileſ. lib. IX. *Una de cetera cohorte gallina, per mediam curſitans aream, clangore genuino, velut ovum parere geſtiens, perſonabat.* Clemens Alexandr. Stromat. lib. VII. Ἀλεκτρυὼν τρεφόμενος, ἐὰν ἀπὸ ἑσπέρας ᾄσῃ, τεθείμενοι τοῦτο σημεῖον τινός. Et nunc quoque anilibus deliramentis infatuati rentur, ſi gallus triſtem ſonum ediderit, vel gallina cantarit, id mortem alicui ex familia, aut rixas ſignificare. Quandoquidem autem harum ineptiarum mentio incidit, non abs re arbitror, quae de iis apud duos religioſiſſimos Doctores legi, hoc loco adſcribere. Sic itaque Johan. Chryſ. Homil. XII. in Paul. ad Epheſ. cap. IV. Πολλῶν δεσμῶν αὐτοῖς ἡ ψυχὴ μεστή. ὅτι ὁ δεῖνα μοι πρῶτος ἐνέτυχεν ἐξιόντι τῆς οἰκίας· πάντως μυρία δεῖ κακὰ συμπεσεῖν. νῦν ὁ οἰκέτης ὁ μιαρὸς τὰ ὑποδήματα ἐπιδιδοὺς, πρῶτον ὤρεξε τὸ ἀριστερόν· συμφοραὶ δειναὶ καὶ ὕβρεις. ἐγὼ αὐτὸς ἐξιὼν τῷ ἀριστερῷ προτέρῳ προὔβην τῷ ποδί· καὶ τοῦτο συμφορῶν σημεῖον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τὴν οἰκίαν τὰ κακά. ἔξω δὲ ἐξελθόντι ὁ ὀφθαλμός μοι ὁ δεξιὸς κάτωθεν ἀνεπήδησε, δακρύων τοῦτο τεκμήριον. καὶ αἱ γυναῖκες δὲ, ὅταν τῷ ἱστόποδι προσαρασσόμενοι κροτῶσιν οἱ κάλαμοι, ὅταν αὐταὶ τῇ κερκίδι σπαθῶσι, σημεῖον τοῦτο ποιοῦνται. πάλιν ὅταν τὴν κρόκην τῇ κερκίδι καταχρήσωσι, καὶ σφοδρότερον τοῦτο ἐργάζονται. εἶτα οἱ ἄνωθεν κάλαμοι ὑπὸ τῆς ἐκτόνου πληγῆς κροτῶσι προσαρασσόμενοι τῷ ἱστόποδι, σημεῖον τοῦτο ποιοῦνται. καὶ μυρία ἕτερα γέλωτος ἄξια. κἂν ὄνος ἀνακράξῃ, κἂν ἀλεκτρυὼν, κἂν πτάρῃ τις, κἂν ὁτιοῦν, καθάπερ μυρίοις δεδεμένοι δεσμοῖς, ὅπερ ἔφην, καθάπερ ἐν σκότῳ κατεχόμενοι, πάντα ὑποπτεύουσι. Auguſtin. de doctrina Chriſt. lib. II. cap. 20. cum multa de vana multorum ſuperſtitione dixiſſet, ſic addit: *His adjunguntur millia inaniſſimarum obſervationum: ſi membrum aliquod ſalierit, ſi junctim ambulantibus amicis lapis, aut canis, aut puer medius intervenerit. Atque illud quod lapidem calcant, tamquam diremptorem amicitiae, minus moleſtum eſt, quam quod innocentem puerum colapho percutiunt, ſi pariter ambulantibus intercurrerit. Sed bellum eſt, quod aliquando pueri vindicantur a canibus: nam plerumque tam ſuperſtitioſi ſunt quidam, ut etiam canem, qui medius intervenerit, ferire audeant, non impune.* Et poſt: *Hinc ſunt etiam illa: limen calcare cum ante domum ſuam tranſit. redire ad lectum, ſi quis dum ſe calceat, ſternutaverit: redire domum ſi procedens offenderit: cum veſtis a ſoricibus roditur, plus timere ſuſpicionem futuri mali, quam praeſens damnum dolere.* Vid. Theodoret. Epm. Ἑλληνικῶν παθημ. lib. VI. pag. 88. Hujuſmodi ergo monſtra cum evenirent, qui ſuperſtitioſiores erant, ſtatim ad hariolos abire ſolebant, atque ab illis conſilium expetere. Theophraſt. Περὶ δεισιδαιμ. Ἐὰν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾷν, τί χρὴ ποιεῖν. Ideoque addit Terentius, INTERDIXIT HARIOLUS. Sic & in Plauti Sticho III. 2. 1. Gelaſimus paraſitus in re ſimili aruſpicum libros ſe conſuluiſſe dicit:

Libros inſpexi, tam confido, quam poteſt.

ACT.

ACT. V. SCENA I.

10. MAGIS COGNOSCO?] Mſ. R. & vett. codd. *Magis cognoſcam.*

30. FORTE TEMERE EVENIUNT.] Menander: *Ταυτομάτον ἡμῶν κάλλιω βυλεύεται.* Plaut. Moſtell. I. 3. 40.

Inſperata accidunt magis ſaepe, quam quae ſperes.

31. OFFENDI ADVENIENS.] Priſcian. lib. II.

34. MAXIMA SUA CURA.] Mſ. R. *Maxime ſua cura.*

ACT. V. SCENA II.

15. IN EODEM LUTO.] Lactant. lib. VII. cap. 2. *En quibus exitum non haberent : & in eodem luto , ſicut Comicus ait , haeſitaverunt.* Idem lib. II. cap. 8. *In eodem luto haeſitans : verſuram ſolvit , Geta.*

ACT. V. SCENA III.

6. EX HIS PRAEDIIS.] Mſ. R. & vett. codd. *Ex ſuis praediis.*

11. MULIER DEPETIGET.] Vett. libb. *Adſetiget.*

16. QUI , NON POTEST?] V. C. *Quid ? non poteſt.*

23. QUID HOC SIET.] Vet. Cod. & Mſ. R. *Quid hoc eſt.*

27. ITANE PARVAM.] Mſ. R. *Itane parum.*

VIN' ME CREDERE?] Mſ. R. *Vis me credere.* al. *Vin' me hoc credere.*

28. QUID? ILLA FILIA.] V. C. *Quid ? de illa filia.*

ACT. V. SCENA IV.

3. PAULLO MEDERI.] Priſcian. lib. VIII.

5. EX HIS TURBIS.] Mſ. R. & vett. codd. *Ex iſtis turbis.*

7. SPES OSTENSA.] Mſ. R. *Oſtentata.*

ACT. V. SCENA VI.

1. O FORTUNA!] Priſcian. lib. VI.

10. VAPULA.] Ita meliores libri. Vid. Feſtus in VAPULA PAPIRIA.

14. AB DIS SOLUS DILIGERE.] Plaut. Milit. *Solus quem Di diligunt.*

31. QUOD NAM ARBITRARE?] Priſcian. lib. III.

37. ILLAM INAUDIVI.] Haec Mſſ. lectio eſt, quam Donatus quoque agnoſcit.

51. SED HINC CONCEDAM.] Priſcian. lib. VI.

53. QUO ME INSIMULARAM.] Mſ. R. & vett. codd. *Adſimularam.* idque rectius arbitror.

ACT. V. SCENA VII.

4. PRIUSQUAM DILAPIDET.] Ulpian. l. 25. §. 11. ff. de hered. pet. *Si quid dilapidaverunt , dum re ſua abuti putant.* Idem l. 11. §. 6. ff. de minorib. Jul. Firmic. Aſtron. lib. IV. cap. 6. *Patrimonium miſera laceratione dilapidet.* Hieronym. Epitaph. Fabiolae : *Quin potius omnem cenſum , quem habere poterat , erat autem ampliſſimus, & reſpondens generi ejus, dilapidavit ac vendidit.*

26. INVITUM EAM ; INQUE.] Priſcian. lib. X. ſed poſt τὸ *Eam* in V. C. additur SILENTES. fortaſſis ad ſignificandum ſubmiſſe haec dici. Id quod a Pithoeo, Viro ſummo, atque amico noſtro annotatum repperi.

29. ARGENTUM RURSUM JUBE RESCRIBI.] Horat. Satyr. II. 3. 75.

Putidius multo cerebrum eſt, mihi crede, Perilli
Dictantis , quod tu numquam reſcribere poſſis.

Ubi & hic Terentii locus a Scholiaſte laudatur:

33. HIC MANEAT.] V. C. *Hic omnis maneat.*

50. SEPULTUS SUM.] Plaut. Amphitr.

Ante januam ſepultus jacet.

Et alibi; *Sepulta haec res eſt.*

54. ARGENTUM , QUOD HABES.] Afranius apud Nonium : *Id aurum me condenas.* Plautus Bacchid. V. 2. 24.

Si quam habes , te condene , tibi habe , numquam abs te petam.

71. GLADIATORIO ANIMO.] Latinus Pacat. in Panegyr. Theodoſ. Aug. *Gladiatoria deſperatione pugnare , nec gradu cedere , ſed veſtigio ſtare vel cadere.* Gellius lib. VII. cap. 3. *Gladiatoria pugna.*

77. AIN' TU?] Mſ. R. & V. C. *Ain' tu tandem?*

78. FOEMINAE PRIMARIAE.] Cicero lib. V. Epiſt. II. ad Famil. *Quod mihi foeminam primariam , Pompejam , uxorem tuam commendas.*

80. VENIAS NUNC.] V. C. *Venias nunc mihi.*

82. SI EXSTILLAVERIS.] V. C. *Diſtillaveris.*

83. MALUM, QUOD ISTI.] Integer verſus Plauti in Moſtellar. III. 2. 126.

Malum, quod iſti Di Deaeque omnes duint!
Ita mea conſilia perturbat peniſſime.

85. NONNE HOC PUBLICITUS.] Vid. Chariſius lib. II.

86. IN SOLAS TERRAS?] Virgil. Aeneid. XI. verſ. 545. *Solorum nemorum.*

89. HUC SERVOS EVOCO.] Mſ. R. & vett. codd. *Hinc ſervos.*

96. OCULUM EXCLUDE.] Al. *Exſculpe.*

ACT. V. SCENA VIII.

20. HOC ACTUM EST.] In Mſ. τὸ *Hoc* deeſt.

24. Fructus minuebat.] Mſ. R. *Minuit.*
28. Vinolentus.] V. C. *Vinolenter.*
33. Sed quid sperem?] Mſ. R. *Sed qui ſperem?*

37. Exsequias Chremeti.] Ita ex melioribus libb. emendatum eſt, ad ritum funerum indictivorum, in queis haec formula ſollemnis in uſu erat: L. Titius vixit. L. Titio exsequias ire cui commodum est, hem tempus est. ollus ecferetor. Silius Italic. lib. xv. 394.

vos ite ſuperbae
Exſequias animae, & cinerem donate ſupremi
Muneris officio.

45. Fieri infectum.] Simonid.
Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκ ἔτ' ἄῤῥεκτον ἔσται.

51. Adeon' hoc.] In Mſ. R. deſideratur *Hoc.*

53. Quo ore illum objurgabis?] Supra Act. v. Scen. 7. verſ. 24.

Quo redibo ore ad eam.

Juvenal. Satyr. xiv. 56.

Unde tibi frontem.

Ad quae verba vetus Scholiaſtes hunc Terentii locum laudat. Gloſſae Philoxeni: *Ποίῳ προσώπῳ. qua perſona, qua fronte.* Papinian. l. 38. §. 2. ff. de adminiſtr. & peric. tut. *Qua fronte poteris hoc deſiderari.*

66. Valete, et plaudite.] Cicero de Senectute 19. *Quod cuique temporis ad vivendum datur, eo debet eſſe contentus. Neque enim hiſtrioni, ut placeat, peragenda eſt Fabula, modo in quocunque fuerit actu, probetur: nec ſapienti uſque* plaudite *vivendum.* Horat. de Arte Poëtic. 155.

Seſſuri, donec cantor, vos plaudite, *dicat.*

Apulejus Flor. iii. *Enimvero jam dixiſſe rebus humanis,* valere et plaudere. Quinctilianus lib. vi. cap. 1. *Tunc eſt commovendum theatrum, cum ventum eſt ad ipſum illud, quo veteres Tragoediae Comoediaeque clauduntur,* plaudite. Sed & ego hoc omne quidquid eſt ſtudii atque laboris claudam inſcriptione veteri, quae Tordae in Tranſylvania habetur:

Vixi. dum. vixi. bene. jam. mea.
peracta. mox. vestra. agetur.
Fabula. valete. et. plaudite.

FRI-

FRIDERICI LINDENBRUCHII

OBSERVATIONES

IN AELII DONATI V. C.

COMMENTARIUM.

COmmentarium hunc, qui Aelio Donato, V. C. Oratori urbis Romae adſcribitur, ſic quidem illius eſſe cenſeo, ut integriorem multo eum olim extitiſſe, mea quidem opinio ſit: qualem autem nunc habemus, collectanea potius ſive excerpta dicenda eſſe, quam ipſiſſimum Donati opus. Id quod arguere videntur frequentes aſteriſci; & quod totiens eadem repetantur, nonnulla etiam parum dilucide explicentur. Quin etiam Hieronymus Comment. in Eccleſ. cap. s. atteſtatur, Donatum praeceptorem ſuum, eum verſiculum illum, Nihil est dictum, quod non sit dictum prius, interpretaretur, *pereat*, dixiſſe, *qui ante nos noſtra dixerunt*. Quae ſane verba in hiſce Commentariis nunc minime leguntur. Dein, quae ex Probo & aliis hic adferuntur, quis negaret ea collectoris potius ſtudio, quam Donati judicio inſerta eſſe. Praeter hunc enim & alios plures certum eſt in Terentium Commentaria edidiſſe: Evanthium puta -, Aruntium Celium, Flavium Caprum, Helenium Acronem, Aſprum, Probum, Nigidium, & ſi vera lectio, Adeſionem. De Evanthio Rufinus Grammaticus de metris Terentianis: *Evanthius in Commentario Terentii de Fabula, hoc eſt, de Comoedia ſic dicit*. Reliquos Chariſius Soſipater & Donatus ipſe in hiſce Commentariis laudant. At quidquid ſit, contenti ſimus hoc Catone, qui ex tantorum naufragio ſolus periculum qualiter qualiter evaſit.

Aelii Donati.] Ita expreſſim libb. Pithoeor. & P. Danielis, quos hic auctores ſequor. Quamvis in Commentariis Viigilianis & illa Donato adtribuuntur. Et quidem ab antiquis Cl. Tiberſus vocatur. Etiam in vetuſtiſſimo Mſ. Cod. quem Florentiae in Bibliotheca Ducis Hetruriae vidi. Donatus nomen Africanum eſt. B. Auguſtin. Epiſt. CLXXXI. *Quamquam enim Donati nomen Afrum eſſe ſoleat, non tamen repugnaret a vero, ut vel partium illarum aliquis vocaretur nomine Afro*. Inde Donatus Proconſul Africae, ad quem ſcribit Auguſtin. Epiſt. CXXVII. Et Donatus iſte Karthaginienſis, qui poſtea ſectae ſuae nomen dedit; & Donatus Bagaienſis, & alii, qui hic minime ſunt recenſendi.

IN TERENTII VITAM.

1. Et qus conſularibus.] Mſ. R. *Cujus conſularibus*.

2. Navim cum ſamel.] Mſ. Danielis. *Navim ut ſemel*.

3. Qu. Coſeonius.] Ita ex Mſſ. edidimus, vulg. hactenus fuit *Conſenſius*. Coſconium laudat Varro de Ling. Lat. lib. v.

4. Mortuum aſſe in Arcadsae.] Alii, *In*

Arca-

Digitized by Google

Arcadia Stymphali ſinu. Auſonius ad Urſulum, Epiſt. XVIII. verſ. 15. de ſenario numero:

Protulis in ſcenam quot dramata fabellarum,
Arcadiae medio qui jacet in gremio.

5. Amissarum sarcinarum.] Nil verius hac lectione, quam omnes ſcripti codd. praeferunt, excepto uno, in quo *Fabularum* erat. Vulgo hactenus legitur *Satyrarum*; ſed id ne titivilitii quidem.

6. Sed Licinio.] Mſ. *Sed Livio.*

7. In medio populi.] Mſ. Dan. *In medium nobis ſedatis*, &c.

8. Quidquid come.] Mſ. *Quiddam come.* al. *Quidquod.*

9. Despictus parte.] Mſ. Dan. *Deſpecta parte.*

10. Cujae sunt?] Sic lib. Dan. al. *Cujus ſunt*!

11. Populis end' ibus dabat.] Ita Mſſ. Danielis. vulg. *Petentibus dabat.* al. *Reconſentibus.*

DE TRAGOEDIA ET COMOEDIA.

Quae hic de Tragoedia & Comoedia referuntur, ea non ut alii ex Cornuto vel Aſpro deſumta, ſed ex Evanthii Commentario in Terentium ſelecta eſſe arbitror. Ejuſceque rei evidentiſſimum argumentum eſt, quod ſub hujus eruditiſſimi Grammatici nomine (quem iiſdem cum Donato temporibus, hoc eſt Olymp. 285. regnante Conſtantio Fil. Conſtantini, CP. floruiſſe notat Hieronym.) haec verba adferat Rufinus Antiochenſis Grammat. lib. de Metris Terentianis: *Concinna argumento, conſuetudine congrua, utilis ſententiis, grata ſalibus, apta metro.* Et poſtea ſic: *Veteres etſi aſ ipſi quoque metris* &c. Quae ipſiſſima in hiſce prolegomenis nunc leguntur.

1. ΚΑΙ' ΤΗ͂Σ Ω'ΔΗ͂Σ.] Hoc ex Mſſ. additum.

2. Dicuntur Graece ΤΡΥΓΕC.] Athen. lib. II. cap. 3. *Α'πὸ μέθης καὶ ἡ τῆς κωμῳδίας, καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας εὕρεσις ἐν Ἰκαρίῳ τῆς Ἀττικῆς εὑρέθη, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς τρύγης καιρὸν, ἀφ' οὗ δὴ καὶ τρυγῳδία τὸ πρῶτον ἐκλήθη ἡ κωμῳδία.* Vid. Etymolog. Magnum in *τραγῳδία.*

3. Apollini Nomio, vel αγυαΘῷ.] Haec eſt ſcriptura priſcorum codd. quae refingenda videtur hoc modo: *Apollini Nomio vel Agyioo.* De Apolline Nomio Serv. IV. 7. Georgicor. ad illa verba, *Auditque vocatus Apollo.* *Α'γυιᾶς* autem Elei appellarunt, teſte Pauſania in Eliacis, *Τὰς ὑπ' Ἀθηναίων καλουμένας ἀγυιάς.* Et hinc Apollo Agyieus, de quo fuſe Graeci. Horat. Carm. lib. IV. Od. 6. 28. *Levis Agyieu.* & ibi Porphyr. Macrob. Saturnal. lib. I. cap. 9. Poſtea ſic legitur in Mſſ. *Paſtorum vicinorum Deo.* ubi in editis eſt, *Vicinorumque praeſidi Deo.*

4. Festum carmen.] In Mſ. Dan. *Feſtivum carmen ſollemniter cantaretur; Α'πὸ τῶν κωμῶν καὶ τῆς ᾠδῆς, Comoedia vocitata eſt, ut opinor a pagis & cantilena compoſito nomine, vel Α'πὸ τοῦ κωμάζειν*, &c.

5. ΚΩΜΩΔΙ'Α Ε'ΤΕΩ'ΝΥΜΟΣ ΚΑΙ' Α'ΡΧΑΙ'Α.] Mſſ. *Α'ρχαία κωμῳδία* & eponomatos.

6. ΕΤΕΩ'ΝΥΜΟΣ autam.] Mſſ. Eponomatos *autem.*

7. Passim laedere ex libidine.] Veteris Comoediae ſcommata & maledicta eleganter indicat Artemidor. lib. I. cap. 58. *Τὸ δὲ κωμῳδῶν ἀκούειν, ἢ κωμικὰ ἔχειν ἀναπλάσματα, ἢ βιβλία, τὰ μὲν τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας σκώμματα, καὶ ταραχὰς, καὶ στάσεις, καὶ αἰσχρολογίας σημαίνει. τὰ δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς κωμῳδίας, τὰ μὲν ἄλλα ἴσα τῇ τραγῳδίᾳ σημαίνει, τὰ δὲ τέλη χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ ὑπαγορεύει. τοιαῦτα γὰρ αἱ ὑποθέσεις τῶν κωμικῶν δραμάτων.* Vid. Schol. Ariſtophan.

8. Non cavarit, aut curaverit.] Mſ. Dan. *Non aut caverit, aut curaverit.*

9. Comoedia est fabula.] In Mſſ. ſic eſt: De Comoedia. *Comoedia eſt fabula.* Adeo ut quae ſequuntur, non Evanthii amplius, ſed alterius auctoris eſſe videantur.

10. Hanc Graeci sic definiere.] Diomed. Gram. lib. III. ubi eadem definitio habetur, *Καὶ πολιτικῶν* non addit.

11. Populus detinebatur.] Mſ. *Populus adtinebatur*, ut & infra.

12. Minutius et Prothonius.] Mſ. *Minutius & Prothimus.*

13. Dicta ΠΡΟ'ΛΟΓΟΣ.] Mſ. *Dicta πρῶτος λόγος.*

14. Α'ΝΑΦΟΡΙΚΟ'Σ.] Mſ. *Ε'πιτιμητικός.*

15. ΥΠΟΘΕΤΙΚΟ'Σ.] Mſ. *Δραματικός.* Quae mox ſequuntur, ex collectaneis Regii exemplaris immutata ſunt.

16. ΜΕΓΑΛΕΣΙΟΥ'Σ appellant.] Mſſ. Μεπουcιουc. Videtur legendum (ut & in Pith. lib. emendatum erat) *μεγάλους Σιούς.* Vult Megalenſes ludos nomen inveniſſe, *ἀπὸ τῶν μεγάλων Σιῶν*, hoc eſt, Dis magnis. Nam Doribus, ut & Plato & Ariſtoteles teſtantur, *Σιὸς* eſt Deus.

17. Candidus vestitus.] De veſtitu Comico vide Pollucem.

18. Ex Attalica regia.] Sil. Italicus lib. XIV. 659.

quaeque Attalicis variata per artem
Aulaeis ſcribuntur acu.

19. Mimicum velum.] Haec vera eſt lectio. Apulej.

Apul. Metam. I. *Aulaeum Tragicum dimovato, & Siparium Scenicum complicato.* Quinctilian. lib. VI. cap. 3. *Cum ejus accuſator, in ſipario, omnibus locis, aut nudum eum in nervo, aut ab amicis redemtum ex alea pinxiſſet.* Haec eadem vox reſtituenda eſt Servio in Georg. Virgil. Vid. Feſt. v. *Siparium.* & Juvenal. Scholiaſt. ad Satyr. VIII. 186. & alii.

IN PRAEFATIONEM ANDRIAE.

HAEC PRIMA ACTA.] Vet. Cod. Petr. Danielis: *Haec prima facta eſt, acta ludis.*

M. FULVIO ET.] Al. *M. Fulvio aedile, & M. Glabrione. Q. Minucio Valerio Curulibus.*

DIVERBIIS AUTHENTICIS.] Sic quidem omnes ſcripti libri; ſed non dubito quin vera ſit emendatio haec: *Diverbiis aut canticis.* Tertullian. de Spectacul. *Si ſcenicae doctrinae delectant, ſatis nobis literarum eſt, ſatis verſuum eſt, ſatis ſententiarum, ſatis etiam canticorum.* Vitruvius de Architect. lib. V. Praefat. *Comici interponentes e choro canticum, diviſerunt ſpatia fabularum, ita partes cubica ratione facientes, intercapedinibus levant actorum pronuntiationes.* Vid. Tit. Livium Decad. I. lib. VII. Diomed. lib. III. & Prolegom.

POST SCENAM FIERI.] Vid. quae notavi ad Andr. Act. III. Scen. I.

IN ARGUMENTUM.

SIBI EXHIBEAT.] Excerpta Mſ. R. *Sibi exhibiturus.*

HUNC ENIM ORBEM.] Ita Mſ. R. al. *Ordinem.*

POETICAE VIRTUTIS.] Al. *Poëticae artis & virtutis.*

IN PROLOGUM.

I. MINIMEQUE ERRANTER.] Mſ. R. Dan. *Minimeque errati.*

LUSCIO LANVINIO.] Dan. *Luſcio Lanivino.* al. *Luſcio Lanvino.* Hieronym. Quaeſt. Hebraic. *Qui in principiis librorum debebam ſequuturi operis argumenta proponere, cogor reſpondere maledictis: Terentii quippiam ſuſtinens, qui Comoediarum Prologos in defenſionem ſui ſcenis dabat. Urgebat enim eum Luſcius Lanvinius noſtro Luſcio ſimilis, & quaſi publici aerarii furem Poëtam criminabatur.* Vid. Sarisber. Policrat.

5. QUAE AB AMANTIBUS SALVO.] Vitioſus hic locus. liber Daniel. *Quae amantibus ſalvo.* Excerpta Reg. *Quae a manentibus.*

7. QUASI RANCIDI.] Mſ. *Rancioli.*

8. AN, NUNC VITIO.] *Non nunc vitio dent?*

12. PROLATA ORATIONE.] Mſ *In probata oratione.*

IN POEMATE.] Excerpta Reg. & Dan. *Et poëma.*

22. NAM QUIESCERE ILLI.] Rectius puto quod in Mſ. R. & Dan. *Nam* QUIESCE *ille dicitur.*

ANTE DENUNTIO.] Mſ. Dan. *Praedico, admoneo.*

ACT. I.

SCEN. I. I. PROPERANTER DISCERNIT.] Mſſ. *Properat, & diſcernit.*

2. FIGURA ELLIPSIS.] Excerpta Reg. *Figura ſyllepſis.*

3. MEDICINAE FAMULATRIX.] Mſ. *Adulatrix.*

4. GENERALES SUNT PARTES.] Mſ. R. *Species.*

ET TEMPERANTIA.] Mſ. R. *Patientia.* Hieronym. ad Pammach. *Quatuor virtutes ſcribunt Stoici ita ſibi invicem nexas, & mutuo cohaerentes, ut qui unam non habuerit, omnibus careat: prudentiam, juſtitiam, fortitudinem, temperantiam.* Vid. Martian. Capell. de nupt. Philol lib. II. pag. 33.

PERFECTIONEM DESIGNAT.] Mſ. R. *Deſiderat.*

9. MODERATA, AEQUALES.] Mſ. R. *Moderata qualitas.*

PATRES PLEBEM.] Ita Mſ. Al. P. C. Locus eſt lib. I. Hiſtor. cap. 2.

10. AD ALIQUID DICITUR.] Ita Excerpta Reg. Al. *Ad aliquem.*

12. BENEFICIUM EROGATUM.] Mſ. R. *Beneficiis prerogatum*

13. SECUNDUM JUS.] L. 6. §. I. ff. de agnoſcend. & alend. lib. l. 5. ff. de jur. patronat. l. 2. C. de libert. & eor. lib. Legum Burgund. Tit. 40. de manumiſſ. Ambroſ. de Jacob & Beata Vita.

ADMIRABILITER.] Mſſ. & excerpta Reg. *Adverbialiter.*

22. QUOD PRAECEDIT.] Reg. excerpta: *Quod ſequitur, id quod praecedit.*

INCIPIT MALA IBI.] Mſ. *I. m. ab.*

28. PLERIQUE ΠΑΡΕΛΚΟΝ.] A. Gell. lib. VIII. cap. 12.

OMNES SUBIGUNTUR.] Al. *Subjungunt.*

34. UT NE QUID NIMIS.] Convenit cum hoc loco quod Servius notat in Virgil. Aeneid. X. verſ. 861. *Rhoebe, diu. Terentius ſervis dat plerumque ſententias prudentiſſimas quidem, ſed quae ſe per naturam offerunt cunctis: ut,* NE QUID NIMIS.

41. OBSEQUIUM PRIMUM.] Quinct. lib. VIII. cap. 3.

43. HUC LOCI, VEL HUC LOCORUM.] Reg. excerpta: *Ut huic locorum.*

45. NEQUE ADDENDUM JAM SIT.] Ariſtot. ad Nicomach. lib. II. cap. 6.

48. VICTUS, IN PARVIS ARIDISQUE.] Plaut. Capt. I. 2. 85.

Aſper meus victus ſane eſt.

Ibidem III. 1. 37.

redibo huc ad ſenem, ad coenam aſperam.

52. CONDITIO EST PACTIO.] Ut Plaut. Capt. I. 2. 78.

Quaſi fundum vendam, meis me addicam legibus.

56. HABET, QUI LETALITER.] Ita Prudent. in Pſychomach. Virgil. & alii.

MANA ADVERBIALITER.] Mſ. *Utrum Pamphilum, an adverbialiter.*

58. UT SIS, SI VIS: NAM DELIRAT, &c.] Haec eſt lectio vett. codd. Apparet autem fuiſſe tam acute fatuos nonnullos qui hariolarentur, *Sodes* Graecam eſſe vocem, ἀντὶ τοῦ, ζῷος ζῇς, ita *vivas*, quae eſt uſitata obteſtandi formula, ad verbum: *Ita ſalvus atque incolumis vivas.*

PEREGRINAE MULIERES.] Mſſ. *Peregrinis meretricibus.*

61. ET QUIDEM.] Mſ. *Et quod tacitum.*

80. FREQUENS, UT MILES.] A. Gell. lib. XVI. cap. 4.

81. NOCTU EFFEREBANTUR, PROPTER CELEBRATIONEM.] Servius ad Virgil. Aen. XI. verſu 143. *Funereas rapuere faces.*

82. ALIENIS LACRUMIS SUAS COMMODABAT.] Hoc non protriti ſermonis eſt. Zeno Veronenſis Epiſcopus, Serm. de Continentia: *Cui magis lacrumas commodabis? morienti, an morienti?* Et quovis pacto contendere auſim ſic Petron. Arbitrum cap. 111. ſcripſiſſe: *Aſſidebat aegrae fidiſſima ancilla, ſimulque & lacrumas commodabat lugenti, & quoties defecerat, poſitum in monumento lumen renovabat.* ubi vulgo legitur, *commendabat lugenti*, male.

88. FUNES, ET * IN GENU.] Ita in Mſ. Pith. at in P. Daniel. *Funes & ingenium cerei ſ.* aeque corrupte. Sed vitioſam ſcripturam exprimere malui, quam ex ingenio parum feliciter quid ſubſtituere. Nam quod in vulg. legitur: *Delibuti funes & cerei fomites*; dubito an pro vero accipiendum ſit. De hiſce autem funalibus Serv. XI. 143. Aeneid. *Funera alii a funalibus candelis, ſebo & cera circumdatis dicta, quod his praelucentibus noctu efferrentur mortui.* Iſidorus Orig. lib. XX. cap. 10. *Funalia ſunt quae intra ceram ſunt: dicta a funibus, quos ante uſum papyri cera circumdatos habuere majores, unde & funera dicuntur. Funalia autem Graeci ſcolaces dicunt, quod ſint ſcoliciae, hoc eſt intortae. Hos Romani funes & funalia nominabant*, &c. Vid. Serv. Aeneid. lib. I. verſ. 727.

flammis funalia vincunt.

Ubi etiam de papyro additur, uti & apud Pont. Paulin. in natali Felicis:

Limina ceratis adorentur odora papyri.

Ennodius Epiſt. in Benedict. cerei: *Ceram pavit nectareis partubus foeta virginitas, papyrum ad alimenta ignium lympha tranſmiſit, lumen adhibetur e coelo.* Antipater Epigramm. lib. VI.

Λαμπάδα κηροχίτωνα πρόνω τεφήρεα λύχνον.

Σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγόμενον παπύρῳ.

92. FORMA IMMOBILIS.] Iſidor. lib. different.

100. POST IPSAM MORITURI.] Referri huc commode poteſt, quod Servius notat Aeneid. XII. 68. *magna ſupremum voce ciemus.* *Hoc loco dicimus more ſolemni, id eſt, tertio Vale: nos te ordine, quo natura permiſerit, cuncti ſequemur.* Plane ut in vet. inſcript. Hiſpan.

VALE. ET. SALVE. ANIMA.

C. OPPIANAE. FELICES.

NOS. EO. ORDINE. QUO. NATURA.

PERMISERIT. TE. SEQUEMUR.

101. SEPULCHRUM ΚΑΤ' ἈΝΤΊΦΡΑΣΙΝ DICIMUS.] Ita Mſ. alii, *Ut diximus*, quod tamen jam non dixerat: itaque mutila haec eſſe commentaria vel hinc etiam colligere licet.

115. PER RATIOCINATIONEM.] Ita Mſ. Alii *Per rationem.*

118. APPARBAT VARUM.] Mſ. *Everſum.*

134. OMNIBUS MEMBRIS.] Mſ. R. Pith. Dan. *Omnibus verbis.* fortaſſis an fuit *nervis.*

136. NULLA CAUSA.] Mſ. *Ulla cauſa.*

SCEN. II. 2. NARRATIONE JAM HABITA.] Mſ. *Narratione peracta.*

2. DAFUS, SARFUS.] Vid. Quinctil. lib. I. cap. 4. de litteris.

4. FLORENTIS HOMERI.] Haec vera eſt lectio in lib. Dan. Alii codices male, *Florentis honeris.* Locus Lucretii extat lib. I. verſ. 125.

11. MIRANDA LOCUTIO.] Reg. excerpt. *Imitanda locutio.*

13. VULTUOSA AGUNT.] Excerpt. R. *Invidioſe agunt.*

15. SPECTAT PRONUNTIANS.] Ni tardius ad manus meas perveniſſet Mſ. cod. Danielis, ſic ex eo edi debuiſſet: *Vos hoc agite ſpectatores nunc jam. Pronuntians* &c. quae vera eſt lectio. Locus Plauti extat Prolog. Aſinar. verſu 1.

21. TREPIDA CONFESSIO.] Mſ. *Tepida conſenſio.*

29. AUSPICIIS SERVATIS.] Reg. excerpt. & Dan. *Auſpiciis ſervatitiis.* de hoc autem ritu, quo leges auſpicato rogabantur, vid. Ciceron. Philipp. V.

34. UNAM AFFIRMATIVAM.] Mſſ. *Confeſſivam.*

SCEN.

Digitized by Google

SCEN. III. 1. Metu et cura aegritudine.] Ita excerpta Reg. quibus cum in parte conſentiunt Mſſ. reliqui.

13. ΠΑΡΟ'ΜΟΙΟΝ dicitur.] Reg. *Paromenea*. Dan. Παρωνομασίας.

21. Nomina comicorum servorum.] Bene de his ſervorum nominibus Helladius in Biblioth. Photii. cujus locum integre adſcribam: *Ὅτι οἱ κωμικοὶ τοὺς οἰκέτας τὸ μὲν πλεῖον ἀπὸ τοῦ γένους ἐκάλουν, οἷον Σῦρον, Καρίωνα, Μίδαν, Γέταν, καὶ ὅμοια. ἐκάλουν δὲ τὰ ἐξ ἐπιθέτων, ὡς ἀπὸ τοῦ χρώματος μὲν Πυῤῥίαν καὶ Ξανθίαν· ἀπὸ τοῦ τρόπου δὲ Παρμένοντα, καὶ Πιστὸν, καὶ Δρόμωνα· ἐκάλουν δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐώνηντο τὸν οἰκέτην, ἐξ οὗ καὶ τοὺς Νουμηνίας ὠνόμαζον.* Vid. Ariſtophan. in Ranis, & quae notat Donat. ad Act. 1. Scen. 1. verſ. 1. Adelph. Illud porro antiquitus obſervabatur, ut Comica nomina duarum ſyllabarum, Tragica vero plurium eſſent. Athenaeus id docet, lib. XIV. cap. 1. *Φιλόγυλλος δὲ ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς, ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν, ὅς γε τὴν Λυσιμάχου ἀρχὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν ἔλεγεν. ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους.* De Tragicis ibidem mox additur.

In Comoedia frequentiſſimus Davus. Philoſtrat. lib. 1. Icon. *Χρῆσθαι γὰρ αὐτῇ (ἀλωπεκῇ) ὁ Αἴσωπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὥσπερ ἡ κωμῳδία τῷ Δάῳ.* Horat. de Arte 114.

Intererit multum, Davuſne loquatur, an heros.

Et eodem libro 237.

Ut nihil interſit, Davuſne loquatur, & audax
Pythias, emuncto lucrata Simone talentum.

Dio Chryſoſtom. *Πρὸς Ἀλέξανδρ.* Lucian. *Περὶ ὀρχήσεως.* At minus recte a patria Davum dici autumo: verius vero a Gloſſario ſcriptum, *Davus ἄφρων, ἄπειρος.* indeque interpretandum illud, *Davus ſum, non Oedipus.* Sic Getae nomen non raro frequentabatur. Arrian. in Epict. lib. III. cap. 26. *Πρῶτον μὲν ἐξελήλυθε φωνὰς, ὅτι ὁ Γέτας οὐ τολμᾷ ἐξελθεῖν.* Cael. Sedulius in Opere Paſch. *Sive clamoribus cothurnatae Tragoediae, ſeu ridiculi Getae Comica foeditate.* Quod Caracallae temporibus adeo odioſum fuit, ut ſi quis illud vel ſcripſiſſet, vel verbo tenus protuliſſet, ſtatim is de vita periclitaretur. *Ὅθεν οὐδὲ ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ ποιηταὶ ἔτι ἐχρῶντο.* Xiphilinus in Caracalla. De Phormione Cicero pro Caecina, cap. 10. & ex eo Quinctil. lib. VI. cap. 4. *Sex. Clodius, cui nomen eſt Phormio, nec minus niger, nec minus confidens, quam ille Terentianus eſt Phormio.* Auſon. Epiſt. XXII.

Canus, comoſus, hiſpidus, trux, atribus
Terentianus Phormio.

Parmenonem & Syrum, praeter Terentium, Plautus inducit Bacchidibus IV. 4. 7.

Non mihi placent Parmenones, Syri, qui duas
aut tres minas
Auferunt heris.

Parmeno Παρμένων, τουτέστι παραμένων. Dio Chryſoſtom. Rhodiac. pag. 219. *Ἀνδράποδον μὲν τίς ὠνούμενος, εἴ ποτε ἀπέδρα σκοπεῖ, καὶ εἰ μὴ παρέμεινεν τῷ πρώτῳ δεσπότῃ.* Igitur Parmeno, qui non fugitivus: neque de quo dici poteſt illud Horat. lib. II. Epiſt. 2. verſ. 14.

ſemel hic ceſſavit, & (ut fit)
In ſcalis latuit.

Ubi ſic Porphyr. *Jam nunc verba ſunt quibus mango utitur ut monſtret ceſſatorem eſſe quem vendidit, hoc eſt, fugitivum.* Atque haec vera nominis ratio.

Ut thylacus.] Sic ex Reg. excerptis reſtituimus, cum antea corrupte legeretur *Chylacus*. Eſt autem hic *Thylacus*, ut in Pandecte *Saccus*. l. 44. de manum. teſtam. *Saccus ſervus meus, & Eutychia, & Hirenae ancillae meae* Quo quidem nomine ventrioſi & vinarii potiſſimum vocabantur. Antiphanes vetus Comicus apud Athen. Deipn. lib. XII. cap. 13.

τούτους δὲ
Δι' εὐτροφίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
Ἀσκοὺς καλοῦσι πάντες οἱ ἐπιχώριοι.

Ut & Alexis quodam in loco teſtatur: cujus verba in Notis ad Theophraſt. notavit vir doctiſſimus Iſaac. Caſaubonus.

SCEN. IV. 2. Abstemius, sobrius.] Quinct. lib. 1. cap. 7. Aul. Gell. lib. X. cap. 23. Ovid. Metam. lib. XV. 322.

Clitorio quicunque ſitim de fonte levarit,
Vina fugit, gaudetque meris abſtemius undis.

SCEN. V. 2. Cum stomacho dictum.] Mſ. *Cum ſtomacho ἐθικτικόν.*

15. Infringi, impingi.] Mſ. *Inſligi, impingi.*

18. Conflatur excusatio.] Mſ. *Accuſatio.*

26. Α'ΠΟ' ΤΟΥ' Α'ΙΣΙ'ΟΥ.] Mſ. *Ἀπὸ τοῦ ἐσίου.*

33. Nam utraque.] Mſ. *Nam utrumque.*

35. Voluntas, non factum damnatur.] † Punitur videlicet voluntas in gravioribus delictis. l. 1. ff. ad Leg. Jul. Majeſt. l. 1. ff. ad l.

† *Punitur videlicet voluntas.*] Non tam voluntas, quam dolus malus & improbum conſilium vel factum, unde dolus malus praeſumatur, in Legibus puniri dicitur. *Lex* vero 12. *de poenis* non de culpis levioribus, verum de ſola cogitatione, aliis incognita, ac proinde poenae non ſubjecta, unice intelligenda eſt. Vid. Bynkersh. V. Ampl. III. Obſ. 10.

Cornel. de ſicar. l. 1. π. De leg. Pomp. de Parricid. l. 16. §. 8. ff. de poenis. l. 1. init. ff. de extraord. cognit. At quod l. 18. ff. de poenis habetur, *cogitationis poenam nemo patitur*; id de levioribus culpis intelligendum eſt. ut recte in Synopſi Attaliat. Tit. 78. pag. 69. Ὑπὲρ ψιλῆς ἐννοίας οὐδεὶς ὑφίσταται ποινήν.

60. Junctis dextris.] Mſ. *Jungens dextras.*

62. In manum conventionem.] Cicero & Boetius in Topicis.

ACT. II.

SCEN. I. 1. Pavoribus, gaudiisque.] Dan. Mſ. *Periculis, gaudiisque.*

Ne τραγικώτερον fieret.] Mſ. *Ne* ἀποθέατον. Quae vox ſi proba ſatis eſſet, non male iſti loco aptari poſſet, pro re quam inviti ſpectant ſpectatores; vel aliena a theatro, id eſt, contra artem & legem ſcenicam. Sed non facile in animum induco, eſſe id verbi δόκιμον. Itaque vulgatam lectionem retinere ſatius eſt.

SCEN. V. 18. Tum fieri pavum.] Haec veriſſima lectio eſt, quam Mſſ. debemus. antea nimis quam inepte, *Tum fieri pavidam.* Tertullian. de Anima, cap. XXXIII. *Pavum ſe meminit Homerus, Ennio ſomniante: ſed Poëtis nec vigilantibus credam, etſi pulcherrimus pavus, & quo velis colore cultiſſimus,* &c. Cornutus in Perſium; Horat. lib. II. Epiſt. 1. & ibid. Acro.

SCEN. VI. 1. Nullus spectator.] Mſ. *Spectator non ſenex.* Et poſt. *hoc agis*, non *ais.*

ACT. III.

SCEN. I. 11. Peregrinae, inhonestae.] Vid. quae notat Iſ. Caſaubonus ad Theophr. Charact.

12. Praestamus caeteris animalibus.] Salluſtianum eſt.

15. Juno Lucina.] Reſtitui hic locus in melius poteſt ex ſcripto cod. Daniel. hoc modo: *Juno Lucina Junonis filia, Graece εἰλείθυια, Latini nixos dicunt. Juno a juvando dicta; Lucina ab eo,* &c. Phornut. Δοκεῖ δὲ καὶ πλείοσιν ἡ αὐτὴ εἶναι καὶ εἰλείθυια, ἀπαύστως εἰλυμένη καὶ θέουσα περὶ τὴν γῆν. ἣν ἐπεύχονται ἐλθεῖν αὐταῖς ἠπίαν καὶ λυσίζωνον αἱ ὠδίνουσαι. De *Nixis* Nonius in voce Enixae. & Feſtus: *Nixi Dii appellantur tria ſigna in Capitolio ante cellam Minervae genibus nixa, velut praeſidentes parturientium nixibus.* Ut in illo verſu. Ovid. lib. IX. Metam. 294.

Lucinam Nixoſque pares clamore vocabam.

Et *nixus* ſunt ὠδῖνες. Virg. IV. 199. Georgicor. Et Rufinus in expoſitione Symboli: *Apes neſcire conjugia, nec foetus nixibus edere omnibus palam eſt.* Gloſſ. Philox. *Nixae*, ὠδῖνες.

SCEN. II. 1. Firmae nuntiabant.] Mſ. *Firmae intimabant.*

3. ΛΟΥ´ΣΑΤΕ ΑΥ´ΤΗ´Ν ὑτισα*.] Haec eſt ſcriptura Mſſ. codd. Palam vero legi debet vel ὕδατι, vel, quod Iſ. Caſaubono placebat, τάχιστα, vel quid tale. In verſu Lucilii, *Date bibere ſummo*, diviſim legendum cenſeo: *Date biber e ſummo. Biber* τὸ πίειν, ut notavit Chariſius lib. 1. Dein, *e ſummo*; ut Plautus Aſinar. V. 2. 41. *Da puere ab ſummo.* Conferendus vero cum hoc loco Donati Quinctilian. lib. IX. & Serv. ad illud Virgil. Aen. 1. 319.

comam diffundere ventis.

4. Duo verba activa.] Mſ. *Duo verba injuncta.*

6. A matre sanguinolantum.] Juvenal. Satyr. VII. 196. *& adhuc a matre rubentem.* Cl. Mar. Victor. in Geneſ. lib. III. 547.

juſſus pueros a matre recentes.

De Sanguinolentis in Rubr. cod. De infantibus expoſit. & l. 1. Cod. Theod. cod. tit. l. 2. C. De patrib. qui filios ſuos diſtrax. Lactant. lib. VI. cap. 20.

11. Fieri potuerit.] Mſ. *Oportuerit.*

25. Nec dico, nec facio.] Sine dubio legend. *Nec dico, nec facio mu. Unde & mutire dicimus,* &c. Vid. Chariſ. lib. II.

SCEN. III. 11. ΤΩ ΕΛΛΗΝΙCΜΟΝ.] Vitioſam ſcripturam reliquimus, ut cuivis emendandi liberum ſit arbitrium. Non multum autem a vero abeſſe cenſeo, ſi legatur τῷ ἑλληνισμῷ· Μὴ λιθάζετε, μὴ μάχου. Ut etiam Pithoeus ſuo codici adſcripſerat.

SCEN. IV. 13. ΤΙ´ ΔΗ´ΠΟΤ´ Α´ΚΟΥ´ΣΩ.] Mſ. ΠΡΟΤΟΝΚΥΜΕ.

SCEN. V. 5. Α´Ν ΘΕΟC ΦΕΥΓΕΙ, &c.] In Dan. lib. ſic erat: ΑΝΘΕΟCΦΕΤΗΟΒΑΝΑ ΠΟΛΕΙΜΨΤΕ. aeque corrupte: tamen Iſaaco Caſaubono ſic legendum videbatur, Ἔνθεν ἀποφεύγων, ἵν᾽ ἂν ἀπολοίμην ποτέ. vel, ἐντευθενὶ φεύγων, &c.

15. Quibus vultu.] Nihil hic variant ſcripti codd. rectius tamen opinor eſſe: *quibus ultro operas pretium.*

ACT. IV.

SCEN. II. 23. Nella tauro parientes.] Al. *Parita.* Sed alterum minus vitioſum; quod intelligi de Phalaridis tauro poteſt. Senec. Controv. 8. lib. V. *Siciliae dicitur fuiſſe dominus, qui incluſos aeneis tauris homines ſubjectis urebat ignibus, ut mugitum*

gitum ederent. Tertull. de Pall. *Incluſus in Phalaridis tauro hanc vocem emittat.* Juvenal. Sat. VIII. 82.

admoto dictet perjuria tauro.

Lactant. lib. III. cap. 26. *Jam cruces, & ignes, & Phalaridis taurum contemnet.*

SCEN. III. 1. Fortuna neque dare, neque.] Salluſtianum hoc eſt.

11. Ex ara Apollinis, &c.] Suid. Ἐστὶ δὲ μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου, ὃς καλεῖται θυμέλη, παρὰ τὸ θύειν. Iſid. Orig. lib. XVIII. cap. 47. *Pulpitum quod thymele vocabatur.* Juſtinian. Novel. v. *& thymeles delectatione.* Vidd. Plutarch. Quaeſt. Rom. Sueton. in Calig. cap. 54. Vitruv. Architect. v. 6.

Libero patri Tragoedia.] Olympiodorus non ſolum Tragoediae, ſed etiam Comoediae praeſidem facit Dionyſum. Ejus haec verba ſunt in Platonis Phaedone: Ἔφορος γὰρ πάσης βακχείας (Dionyſus ſcil. nam de illo hic ſermo) διὸ οὐ μόνον κωμικῶν ἔφορός ἐστιν, ὡς περὶ ἡδονὰς καταγινομένων, ἀλλὰ καὶ τραγικῶν, περὶ λύπας καὶ θανάτους καταγινομένων, ὡς τὸ εἰκός. Hujus opinionis & alii videntur eſſe.

Herbenae, redimicula.] Horat. Carm. IV. 11. 6.

ara caſtis

Vincta verbenis, avet immolato

Spargier agno.

Verbenae, sunt omnes herbae frondesque.] Servius in Aeneid. lib. XII. 120. *Abuſive verbenas vocamus omnes frondes ſacratas, ut eſt laurus, oliva, vel myrtus. Terentius:* Ex ara sume hinc verbenas: *Nam myrtum fuiſſe Menander teſtatur, de quo Terentius tranſtulit.* Vera Servium dicere, corruptus apud Donatum Menandri locus indicat.

SCEN. IV. 15. Contumelias genus est.] Ulpian. l. 15. §. 3. ff. de injur. & fam.

40. Memorem mendacem.] Apul. Apologet. *Saepe audivi non de nihilo dici: Mendacem memorem eſſe oportere.* Hieronym. adverſ. Rufin. *Interim in te dum aliud agis, crimen fortiſſimum prodidiſti, & oblitus es veteris proverbii, Mendaces memores eſſe debere.* Optat. Milevit. lib. II. pag. 23. *Vulgo dicitur: Memoriam cuſtodem habere oportet mendacem.* Inde Quinctilian. *Mendacia plerumque confutari ſolent inconſtantia ſermonis.*

SCEN. V. 4. In familiam redeunt.] Inſtitut. Juſtin. lib. III. Tit. II.

15. Totum per ἜΜΦΑΣΙΝ.] Ἐμφάσεως.

19. Pariter positum est.] Mſ. *Pariliter.*

ACT. V.

SCEN. III. 4. Et an una.] Mſ. *Et an unde ſit.*

5. Sed fiducia.] *Sed fidentia.*

25. ΤΗ͂Σ ἘΡΩΜΕΝΗΣ.] Al. τῆς ἐρωμένης.

SCEN. IV. 18. Amorem in filium.] Mſ. *Filio.*

28. Testimonium caecum.] Graecis ἐκμαρτυρία. Vel. Harpocration. ἐκμαρτυρία τοῦ ἀπόντος: ut Donatus, *in caeco abſentes perſonae.* Ariſtid. πρὸς Πλάτωνα. pag. 116. Οἶμαι γάρ που ὑπὲρ ἀπόντος ἐκμαρτυρίαν εἶναι. Ita Latini, inter *teſtes* & *teſtimonia* diſtinguunt. In Reſcripto D. Hadriani ad Junium Rufinum. l. 3. §. 3. ff. de teſtib. Hoc autem probationis genus Graeci πίστιν ἄτεχνον vocant. Mar. Victorin. in Ciceron. Rhetor. II. pag. 199.

48. Nec potest videri datum.] L. 69. ff. de reg. jur. l. 19. §. 2. ff. de donat.

SCEN. VI. 1. Duarum sororum.] V. C. *Duorum ſociorum.*

12. Lucilius in secundo.] Mſ. *In ſeptimo.*

IN COMMENT. EUNUCHI.

IN PRAEFATIONEM EUNUCHI.

PROVERBIA MULTA.] Legendum arbitror, *Diverbia*. Vid. ſupra ad Praefationem Andriae.

ACT. I.

SCEN. II. 4. IGNIS, EFFECTUM FRIGORIS.] Vid. Alexandr. Προβλήμ.

87. HALLANICUS AUCTOR.] Laudatur non ſemel *Hellanicus* hic ab antiquis. Val. Maxim. lib. VIII. cap. 13. Val. Harpocrat. in ἀλόπη, & alibi. Exiſtimem vero hunc locum ex ejus Hiſtoria Perſica deſumtum eſſe, in qua & de rebus Babylonicis egit, ut apud Stephanum de Urbibus videmus.

ACT. II.

SCEN. II. 25. ROMANIUS MACELLUS.] Ita Mſſ. eodd. Al. *Nomanius*. Vid. Varron. de Ling. Lat. Lib. IV.

FORUM CUPEDINIS.] Apulej. lib. I. Mileſ.

26. BOLONAS EXERCENT.] Arnob. libr. II. *Quid bigarios, ſalsmatores, bolonas, unguentarios.* Gloſſ. *Bolonae* μεταπράται, παλινκάπηλοι. Gloſſ. Iſidori: *Bolonae, ipſi cetarii, qui diverſo genera piſcium omunt.* Papias: *Bolona redemptor cetariarum tabernarum, in quibus ſalſamenta conduntur, quas tabernas vulge cetarias vocant.*

QUI INSITIA.] *Iſicia* ἰσικοί. Alexand. Trallian. lib. VII. Alex. Aphrod. Προβλημάτων lib. I. Macrob. Saturn. VII. cap. 8.

SCEN. III. 22. ANTIQUI ENIM GRAECI.] Tale quid apud Apollon. Rhodium videre eſt, lib. IV.

A SINGULARI GRACILIS.] Videtur corrigendum *a ſingulari gracila*. Sic enim in Terentio legit Val. Probus Inſtiut. lib. II. idque ut novum hoc loco Donatum annotare voluiſſe puto. Auſonius tamen vulgatam lectionem imitatur.

39. LIQUET VERBUM JURIS.] Vid. Aſcon. Pedian contra Verrem.

85. DUCIMUR QUO VOLUMUS.] Vid. ſupra notata ad II. 2. 35.

87. PLAUSTRUM PERCULIT.] Feſtus in voce *Plancae*.

ACT. III.

SCEN. I. 11. GADIRUM HABENT.] Mſ. *Gandirum*. Sed *Gadir* rectum eſt, atque ita Priſcian. lib. V. Hunc ipſum Salluſtii locum laudat Feſtus Avien. in Orbis terrae Deſcr. 610.

Gadir prima fretum ſolida ſupereminet arce,
Attollitque caput geminis inſerta columnis.
Haec Cotinuſſa prius fuerat ſub nomine priſco,
Tarteſſumque dehinc Tyrii dixere coloni.
Barbara quin etiam Gades hanc lingua frequentat.
Poenus quippe locum Gadir vocat undique ſeptum
Aggere praeducto.

Idem in ora maritima:

Hic Gadir urbs eſt, dicta Tarteſſus prius.

34. CRISSANDO, UT LUCRETIUS.] Locus Lucretii exiat. lib. IV. verſ. 1265.

36. A PHYSICIS DICATUR.] Ariſtot. Animal. lib. VII. cap. 33 Cl. Aelian. de Animal. lib. XIII. cap. 12. Philoſtratus Icon. de Amoribus. Ὁ ἐνθα γάρ που τὸ περὶ τοῦ λαγὼ λεγόμενον, ὡς πολὺ τῆς Ἀφροδίτης μέτεστιν αὐτῷ. λέγεται οὖν περὶ μὲν τοῦ θήλεος, θηλάζειν τε αὐτὸν ἃ ἔτεκε, καὶ ἀποτίκτειν πάλιν ἐπὶ ταυτῷ γάλακτι. καὶ ἐπικυΐσκεσθαι δὲ, καὶ οὐδὲ εἰς χρόνος αὐτῷ τοῦ τόκου ἀργός. τὸ δὲ ἄρρεν, σπείρει τε ὡς φύσις ἄρρενος, καὶ ἀποκυΐσκει, παρ' ὃ πέφυκεν.

SCEN. III. 9. IN DUODECIM TABULIS.] L. I. §. 3. ff. de dolo malo. Vid. Gell. & Feſt.

LUCRETIUS POETA.] Locus quem notat eſt initio lib. IV. verſ. II. ſeqq. Cui ſimilis alius apud Themiſt. Orat. ζ. & Auſon. Epiſt. XVII. ad Symmach. *Abſynthium meum reſipis: & circumlita melle tuo pocula deprehendo.*

19. INTENDERE, AST CRIMEN.] Plaut. Mil. II. 4. 47.

Pergin', ſceleſte, intendere, atque hanc arguere?

Eodem modo *intrahere, contumeliam intorquere.* Feſtus.

SCEN. V. 18. PECUNIAE SPECTATORES.] *Pecuniae ſpectatores* non ſunt, qui alias III. viri monetales aeris, argenti, auri. l. 2. §. 30. de orig. jur. & Inſcript. vett. quorum diligentiae erat inſpicere, ne quis pecunias publicas conflaturarum adulterinis artificiis imitaretur: ut ait Jul. Firmic. Aſtr. lib. VI. cap. 31. Sed ſunt nummularii, ad quos nummi probandi deferebantur. l. 39. ff. de ſolut. Apul. Mileſ. lib. X.

Ne

Ne forte aliquis iſtorum quos offers aureorum, nequam vel adulter reperiatur: in hoc ipſo ſacculo conditos eos annulo tuo praenota, donec altera die, nummulario praeſente, comprobentur. Ipſum illud in Graecia fuit obſervatum. unde Menander:

> *Ἀλλ' ἐπὶ τραπέζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ', ἵνα*
> *Εἰς' ἀργύριον καλόν ἐστι, δοκιμαστὴς ἴδη.*

ACT. IV.

SCEN. II. 12. QUINQUE LINEAE.] Lucianus copioſe *περὶ ἔρωτος.* Ovidius:

> *Viſus & alloquium, tactus, poſt oſcula factum.*

Vetus Poëta in Anthologia:

> *Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅστις ἀκούει,*
> *Ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν, ἀθάνατος δ' ὁ συνών.*

SCEN. III. 24. IMPUDICA FIERI VEL SOLO OSCULO.] Velut Phaedromus ait apud Plaut. Curcul. Act. 1. Scen. 1. verſ. 51.

> *Tam a me pudica eſt, quaſi ſoror mea ſit: niſi*
> *Si eſt oſculando quippiam impudicior.*

Cui non abſimile multum illud Achil. Tatii lib. IV. *Ἔτι μένει παρθένος, μέχρι μόνων τῶν φιλημάτων ἐστί μοι γυνή.* Quod bene animadvertens ſeverus ille pudicitiae cuſtos Pub. Maenius triſti exemplo, quod in liberto ſtatuit, puellis omnibus praecepit, non ſolum virginitatem illibatam, ſed etiam oſcula ad virum ſincera perferenda. Val. Max. lib. VI. cap. 1.

SCEN. IV. 20. LUCILIUS IN SATYRA ATHYMNIDIA *.] Ita Mſ. In Pith. cod. adnotatum erat: *in Satyra Atti. diligens ex f.* Lucilianorum fragmentorum collectores obſervarunt, in veti. codd. legi, *Athimudi facti ex facie f.* Unde tamen nil boni extricarunt.

22. ADASIONEM AEQUOR.] Mſ. *Edeſionium.*

UT EX GALLIS.] Ammian. Marcel. lib. XV. cap. 22. *Celſioris ſtaturae & candidi pene Galli.* Vid. Petr. Arbit. 102. Adamant. Sophiſta l. 2. Iſidor. XIX. 23.

SCEN. V. 6. TRES ΜΕΤΩΝΥΜΙΑΣ, CAPAREM.] Quinctil. lib. VIII. cap. 6. *Liberum & Cererem pro vino & pane licentius, quam ut fori ſeveritas ferat.* Naevius apud Feſtum: *Coquus inquit, dedit Neptunum, Venerem, Cererem. ſignificans per Cererem panem, per Neptunum piſces, per Venerem holera.*

SCEN. VI. 30. VIOLENTO CIVILITER.] Ulpian. l. 1. §. 2. ff. Quod vi aut clam.

SCEN. VII. 2. DICITUR EVOCATIO.] Duplex *Evocationis*, vel *Evocatorum* genus. De queis hic agitur, ii proprie erant, qui ſubita aliqua neceſſitate urgente evocabantur. ut Donatus docet, & ex eo Servius tribus locis. lib. II. Aeneid. ad verſum 157.

> *ſacrata reſolvere jura.*

Lib. VII. 614.

> *Ipſe vocas pugnas.*

Et initio lib. VIII. ubi haec dilucide explicantur. Altera evocatorum notio de iis intelligenda eſt, qui ſemel miſſione impetrata, denuo ad nomen reſpondere cogebantur. Dio lib. XLV. *Τὸ τῶν Ἠουοκάτων ἢ Οὐοκάτων σύστημα (ὡς ἀνακλήτους ἄν τις ἑλληνίσειας, ὅτι πεπαυμένοι τῆς στρατείας, ἐπ' αὐτὴν αὖθις ἀνακλήθησαν, ὀνομάσειεν) ὠνομάσθη.* Salluſtius in Catil. cap. 59. *Centuriones omnes lectos, evocatos, &c.* Falluntur ergo qui haec confundunt.

6. MANIPULUM FURUM, COQUI.] Coqui pro furibus olim habiti. Plautus Aulular. III. 6. 15.

> *qui mihi omnis angulos*
> *Furum implevisti in aedibus miſero mihi:*
> *Qui mihi intromiſiſti in aedibus quingentos coquos.*

Idem in Pſeud. III. 2. 1.

> *Forum coquinum qui vocant, ſtulte vocant:*
> *Nam non coquinum eſt, verum furinum eſt forum.*

39. ALIENAM REM SUAM DICERE.] Puta ſi nullam cauſam vel titulum poſſeſſionis ſuae dixerit. l. 12. l. 13. princ. ff. de heredit. petit.

44. MAJORES DOMORUM.] Unde haec exhortatio apud Nicetam Choniat. p. 170. *Ναὶ ἄνδρες, καὶ συστρατιῶται, ὥστε τέκνα καὶ συλλέκτρους ἴδητε.*

ACT. V.

SCEN. II. 7. HONESTA LOCUTIO EST.] Sic in Hecyrae Alt. Prol. 9. *Honeſta figura* Et in Phorm. Act. II. Scen. 1. verſ. 40. *Honeſta locutio.* atque ita apud Servium & Non. Marcell.

SCEN. VI. 9. LICET SEMEL * UT NON POSSIT DICERE.] Mſ. *Quidem ſimul uti poſſis dicere.*

SCEN. IX. 27. VIR FORTIS OPTET QUOD VOLET.] Saepe hoc apud Senecam in Controverſ. Quinct. & Calpurnium in Declamationibus & Scholiaſt. Hermogen.

49. FATUI SUNT.] Vid. Martian. Capell.

Digitized by Google

IN COMMENT. ADELPHORUM.

IN SULPITIO.

FAMAM REI.] Omnes ſcripti libb. *Famamque Amoris in ſeſe.*
DUCET AESCHINUS.] Mſſ. R. & Pith.
ducit Aeſchinus
A ſe vitiatam civem Atticam virginem.
Uxorem potitur Cteſipho citharistriam,
Exorato ſuo duro patre Demea.

IN PRAEFATIONEM.

CANTICA MUTAVIT.] Cod. Pith. *Mutatis per ſcenam modis cantavit.* Dan. *Cantata.*
D. & M.] Danielis cod. *D. & V.*
PER ADOPTIONEM.] Mſ. *Adoptationem.*

IN ARGUMENT.

UXOREM NON DUXIT.] Rectius in Mſ. *Uxorem ducere & filios procreare noluit.*

FACETISSIMAM DECERTATIONEM.] Mſ. *Diſſertationem.*

PAGINARUM DINUMERATIONEM.] Ut Petron. cap. 80.
ubi ridendas incluſit pagina partes.

PROLOGUS.

7. MIKTO'Σ, RHINTONICA.] Mſſ. *Μικτὸς, Rithmus.* Sed de Rhintonica in Prolegomenis: *Attellanas a civitate Campaniae, ubi actitatae ſunt plurimae: Rhintonicas ab actoris nomine.* Stephanus de Urbib. *Α'νεγράφη καὶ Ῥίνθων ταραντῖνος φλύαξ τὰ τραγικὰ, μεταρρυθμίζων εἰς τὸ γελοῖον.* Suid. *Ῥίνθων ταραντῖνος κωμικὸς, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγωδίας, ὅ ἐςι φλυακογραφία.* Hic ergo Rhinton Hilarotragoediam introduxit, ut alii Tragicocomoediam; qualis adhuc extat Plauti Amphitruo.

10. FURII PII.] Mſ. Dan. *Furi Pili.* In alio ſcripto cod. ſic erat, in Vita Terentii: *Propter elegantiam ſtudiorum morumque in amicitiam perductus Pub. Scipionis, Laelii Sapientis, Furii Publii.* Idque omnino verius arbitror.

24. IMO POTIUS CAETERAE.] Mſ. *Sed & ceterae.*
SED IPSI SENES.] Mſ. *Haud ipſi.*

ACT. I.

SCEN. I. 5. E'NΘΥΜΗΜΑΤΙΚΟ'Σ.] Mſ. *Ε'νδιάθετος.*

8. ΠΑΡΑΦΟΡΑ'.] Mſ. *Ε'πιφορὰ*; quod magis placet.

17. FIGURA IPSA.] Mſ. Dan. *Figura ipſata.* unde quid boni elici poſſit, cogitemus.

18. EITA ΦΙΛΟC.] Vitioſam hanc ſcripturam ſic tentabat reſtituere If. Caſaubonus; *εἶτα φίλας σχοινίῳ ἐμποδιζόμενον. deinde amicae vinculo impeditum.* Vel hoc modo: *Ε'ιτα φίλας σχοινίῳ* (vel *γυναίῳ*) *ἐμποδιζόμενον* (vel *συμποδιζόμενον*) *ὁλεῖ.* Increpatio eſt ejus, qui ducendae uxoris erat auctor. *Itane tu amicum nexu amoris is perditum?* Sequentia ſatis ſuperque perſpicua ſunt: *Γαμεῖ Πάμφιλος. γαμείτω. καὶ γάρ μ' ἀδικεῖ με.* In Pithoeorum codice Johannis Aurati, Viri clariſſimi emendatio adſcripta erat: *Εἰ τὰ φίλας ἔχοιμεν νῦν ἀπολλύμενον.* Et poſtea: *Πάμφιλος γαμεῖ, γαμείτω. καὶ γάρ ἀδικησάμην.* Pleni ſunt Graecorum libri dictis hujuſmodi, apud Stobaeum & alios, quae ibi legere ſatius eſt, quam hic tranſcribere.

43. MODESTE ET I'ΔΙΩΤΙΚΩ'Σ.] Forte: *ἠθικῶς.*

47. ΚΑΛΑΝΤΕΘΗΚΗΝ ΑΝ*.] Quantum ex Donati verbis conjicere licet, videtur ſane legendum, *Καθ' ἀντίθετον.*

SCEN. II. 7. DESIGNATORES DICTI.] Helen. Acro ad Horat. lib. 1. Epiſt. 7. verſ. 6.
Deſignatorem decorat lictoribus atris.
Seneca de Benef. lib. VI. cap. 38. *An tu Arruntium, & Arterium, & ceteros, qui captandorum teſtamentorum artem profeſſi ſunt, non putas eadem habere, quae deſignatores & libitinarios, vota?* Numquid ergo Plauti Poenulus funebrib. ludis acta? Sic enim in Prologo ejus Fabulae verſ. 19.
Neu deſignator praeter os obambulet,
Neu ſeſſum ducat, dum hiſtrio in ſcena ſiet.

Inſignis locus Ulpiani, l. 4. §. 1. ff. de his qui notant. inf. *Deſignatores autem, quos Graeci βραβευτὰς appellant, artem ludicram non facere Celſus probat, quia miniſterium, non artem ludicram exerceant. Et ſane locus iſte hodie a principe non pro modico beneficio datur.* Inſcriptio vetus:

C. MATIENI. C. F. OUF.
OVICULAE. ANNORUM. XXVII.
PRAECO. IDEMQ. DISSIGNATOR.

29. ODIOSUM ET MALAE VITAE.] Mſ. *Odioſum & moleſtae vitae.*

35. CONFESSIONIS GENUS SIT.] Gerbertus ad Siguinum Senonenſ. Archiepiſc. *Qui enim aeter-*

accuſatus ante judicem tacet, confitetur: & qui judice judicante poenae ſe addicit, confitetur.

ACT. II.

SCEN. I. 9. STIPULAM, AUT FLOCCUM MOVERAT, AUT SUMMUM DIGITUM.] Sic in Sardanapali monumenti inſcriptione:

Ω ΞΕΝΕ
ΕΣΘΙΕ, ΚΑΙ ΠΙΝΕ. ΚΑΙ ΠΑΙΖΕ.
ΩΣΤ' ΑΛΛΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ.
ΟΥΚ ΟΝΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΑΞΙΑ.

Quemadmodum enim Terentius, *Hujus non faciam*; ita in hac inſcriptione, *ὀκ τύτυ ἄξια.* Ad quae verba ſic Arrianus, Alexandr. *ἀναβάσ.* lib. II. *Τὸν ψόφον αἰνισσόμενος ὅνπερ οἱ χεῖρες ἐπὶ τῷ κρότῳ ποιῶσι.* Dilucidius Athenaeus Deipnoſ. lib. XII. cap. 7. *Ὁ πάντων εὐδαιμονίσατος Σαρδανάπαλος, παρ' ὅλον τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τελευτήσας, δείκνυσιν ἐν τῷ τῶ μνήματος τόπῳ τοῖς δακτύλοις, οἷα καταγέλωτος ἐστιν ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· ὀκ ἄξια ὄντα ψόφυ δακτύλων.* Et Stephan. de Urbib. in voce *ἀγχιάλη. Τ' ἀλλ' τύτυ ὀκ ἄξια τυ ἀποκροτήματος.* Ariſtoph. in Ranis. pag. 166. *Γρύζοντες οὐδὲ τυτί.* ad quae notat Schol. *Εἰκὸς αὐτὸν ἀπεκρότησε τῷ δακτύλῳ δεικνύειν τὸ, οὐδὲ τυτί.* Atque hoc Donatus; *Moverat ſummum digitum.*

11. SAEPE IRAE AC LITES.] Ut Alcumena in Plaut. Amphitr. III. 2. 8.

ſatisfaciat mihi ille, atque adjuret inſuper
Nolle eſſe dicta, quae in me inſontem protulit.

21. ET MAXIME PROXIMI.] Verius puto ſi legatur: *Et maxime a proximis.* quod ex hiſtoriis Graecis ſcire poſſumus.

44. ATQUE VOLUNTATE.] Mſ. *Et cum voluntate.*

46. COLAPHIZATUM.] Gloſſar. *Καλαφίζομαι colaficor.* Hieronym. Epitaph. Paulae: *Eam colaphizaret, ne ſe extolleret.*

54. SUMMAE DESPERATIO.] Mſ. *Extra errorem orationis.*

SCEN. II. 4. ΔΙΑΣΥΡΕΙ.] Mſ. *Ε'ν διὰ δυοῖν.*

PARES FACIANS.] Ut Petron. cap. 19. *Sic paria compoſueram.*

6. ASSENTATIONE.] Mſ. *Aſſenſione caperetur.*

12. SERVI LENONEM.] Mſ. *Suam & lenonis.*

SCEN. IV. 6. ETIAM VELLE.] Mſ. *Etiamſi vellet.*

8. ΤΩ' ΙΔΙΟΤΙΣΜΩ'.] Mſ. *Τῷ ἀτ]ικισμῷ.*

13. DE MENSAE SCRIPTURA.] Nempe pecuniae locandae vel ſolvendae duplex ratio: aut in foro de menſa, aut domi ex arca. inſra Phorm. v. 7. 29. De menſa erat, quam argentarii nummulariive exponebant. l. 4. princ. ff. de edendo. l. 47. §. 1. ff. de pactis, & inde *Menſularii.* d. l. 47. Gloſſ. *Menſularius, τραπεζίτης.* De arca, quam ſervi exercebant, vel quicunque alii Kalendariis praepoſiti. l. 41. princ. ff. de reb. cred. & inde *Arcarii.* Gloſſae Lat. *Arcarius, diſpenſator.* l. 41. §. 17. ff. de fideicom. libertat. Qualis ille diſpenſator Arbitri, cap. 30. *in praetorio aureos dinumerans.* Plaut. Curcul. v. 3. 7.

amici compalerant, reddit argentum domo.

De *ſcriptura* vero *menſae*: quia acceptae & erogatae pecuniae probatio ſcriptura codicibuſque maxime continebatur, notato videlicet die & conſule. l. 9. §. 2. ff. de edendo. Unde chirographis deperditis, vel incendio exuſtis, ex inventario, puta ſcripturae nummulariorum, debitores conveniri poſſunt. l. 57. princ. ff. de admin. & peric. tut. l. 27. §. 1. ff. de furtis.

ETIAM SERVI ILLI SOLVI.] Mſ. *Dicuntur autem & illi ſervi, qui* &c.

DEBITORES POTIORUM.] Al. *Debitores pretiorum.*

15. EXCLAMATIONEM FACERE DENOTATUR.] Mſ. *Exclamatione agendi.*

16. HOC VERBO.] Mſ. *Hoc reſponſo.*

18. HOMO QUAM PLANIU' DICTAT.] V. C. *Planitiis dictuat*; al. *Plurima dictat.*

ACT. III.

SCEN. I. 1. MEDICUS, ORATOR.] *Medicus, ut tutor.*

3. * RECITATU.] Mſ. *Reſcitatu.*

10. ΠΑΡΕ'ΚΤΑΣΙΣ.] Mſ. *Περίςασις.*

SCEN. II. 6. HOMINEM IMPURUM!] Mſ. *Impium.*

20. AMORIS INDICAS.] Tale quid apud Hieronym. in Epiſtolis.

SCEN. III. 4. DUCIMUS ENIM VOLENTES.] Mſ. *Ducimus etiam orantes.*

NUGAS, QUOD NIHIL AGANT.] Aliter Hieronym. in Sophoniam cap. 3. Chariſ. Soſipater lib. I. & II.

5. MERITORIAM TABERNAM.] Gloſſar. *Meritorium ξενοδοχεῖον.*

8. GREX VEL BONORUM, VEL MALORUM.] Mſ. *Grex vel malorum eſt, vel levium.*

9. PRO GANEO.] Mſ. *Pro gauli.*

32. QUOD ANTE PEDES EST.] Gabrias Fab. XXII.

Νῦν εἰς ἄνω, βέλτιστε, γῆν οὐ βλέπεις.

Nicet. Choniat. *Ο'ι περιεχάνασιν οὐρανὸν, τὰ δὲ ἐν ποσὶ μόλις ἔχουσι διορᾷν.*

50. CUI CONTRARIUM IN SIGNIFICATIONE.] Mſ. *Cui contrarium eſt idem ſignificans.*

61. EMENDATIO AST VULTOS.] Apul. in Apolog.

V de

Digitized by Google

de Socrate & Demoſthene. Elegans locus Phaedri lib. III. Fab. 8.

Quotidie, inquit, ſpeculo vos uti volo:
Tu formam ne corrumpas nequitiae malis,
Tu faciem ut iſtam moribus vincas bonis.

FORMAE PER IMAGINEM RESULTATIO.] Apul. Apolog. de ſpeculi imagine: *Reſultans ad facies ſuas reduces.* Ideo Lucianus eleganter in Amorib. Ἔσοπτρα τῶν ἀντιμόρφων χαρακτήρων ἀγράφους εἰκόνας vocat.

69. UT ALLUSIONEM.] Mſ. *Ut ludentem de ſua.*

CICERONIS DICTUM.] Fab. Quinctil. lib. VI. cap. 3. *Ne illa quidem quae Ciceroni aliquando, ſed non in agendo, exciderunt, ut dixi, quum is candidatus, qui coqui filius habebatur, coram eo ſuffragium ab alio peteret: Ego quoque tibi jure favebo.* Similis fere jocus Varron. de Re Ruſt. lib. III. cap. 17. *Hos piſces nemo coquus in jus vocare audet.*

84. QUO INDIGNETUR.] Mſ. *Quod indignetur.*

91. SUPER ARSCHINO.] Mſ. *Sit pro Aeſchine.*

SCEN. IV. 11. NEMO ENIM MORIENS.] Vid. Jacob. Menoch. J. C. Praeſump. 5. lib. V. Placid. Lactant. ad Stat. Thebaid. *Ajunt futura ſentire morituros.*

IN JURE ULTIMA JUDICIA.] Ulpian. l. 1. init. π. Si quis omiſſ. cauſ. teſtam. *Praetor voluntates defunctorum tuetur.* Paulus J C. l. 5. ff. Teſtam. quemad. aper. *Publice expedit ſuprema hominum judicia exitum habere.* † l. 1. C. de Sacroſanct. Eccleſiis.

30. ΤΩ͂ ΓΔΙΟΤΙΣΜΩ͂.] Mſ. Τῷ ἀττικισμῷ.

33. PONDUS UTERI.] Statius Sylvar. III. 4. 77.
Ferre timent famulae naterum pondera matres.

53. RESPONDERE PROPRIE DICITUR, CUM LIS.] Verba praetoris apud Ulpian. l. 4. §. 1. ff. de interrogat. in jure. *Qui in jure interrogatus reſponderit.* l. 1. §. 1. l. 11. §. 5. & ſeqq. ff. eod.

ACT. IV.

SCEN. I. 13. CESSARE VISUM.] Τὸ *Viſum* in Mſ. deeſt.

21. LUPUM VIDISSE HOMINES.] Themiſt. Euphrad. Orat. I. Καὶ τοιαῦτα ἄττα μορμολύκεια, ὥστε τοὺς ἀκούοντας φρίττειν καὶ ἀδημονεῖν, καὶ μικροῦ γίνεσθαι ἀναύδους. καθάπερ φασὶ τοὺς ὑπὸ λύκου προτέρους ὀφθέντας. Ambroſ. Hexsëmer. lib. VI. cap. 4. *Lupus ſi prior hominem viderit, vocem eripit, & deſpicit eum tamquam victor vocis ablatae.* Idem lib. VI. in Luc. cap. 10. *Si quem priores* (lupi) *hominem viderint, vocem ejus quadam naturae vi feruntur eripere. Si autem homo prius eos viderit, exagitari memorantur.* Vid. eundem. Serm. X. Pſalm. 118. Caſſian. Baſſ. lib. XV. cap. 1. Ὁ λύκος προορῶν τὸν ἄνθρωπον, ἀσθενέστερον αὐτὸν καὶ ἄφωνον ποιεῖ, ὡς ὁ Πλάτων ἐν ταῖς πολιτείαις φησί. ὀφθεὶς δὲ πρότερος ὁ λύκος, ἀσθενέστερος γίνεται. Locus Virgil. eſt Eclog. IX. 54. ubi Servius ſimilia refert, & Theocriti Scholiaſt. ad Idyll. ιδ.

PUEROS LUDIFICANTIUM TERRORE LUPI.] Ut in hoc dicto vetulae Aeſopicae puerum increpantis, Fab. Λύκος καὶ Γραῦς. Παῦσαι τοῦ κλαίειν. εἰ δὲ μὴ, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπιδώσω σε τῷ λύκῳ. Hieronym. adverſ. Pelag. III. *Ne quaſi parvulis, triſtior quaedam imago monſtretur.*

SCEN. II. 1. CICERO IN CATILINAM.] Mſ. *Cicero in Catone.*

13. SED SIC IPSE EGIT.] Mſ. *Ut ipſe ait.*

43. SALLUSTIUS: AD JOVIS MANDEM.] Locus corruptus, cui nec a Mſ. auxilium, in quo ſic eſt: *Ad Jovis manaevani.* aeque vitioſe.

44. PORTA DICTA.] Varro de Ling. Lat. lib. IV.

45. PISTRINAM, UT SUTRINAM, ET MEDICINAM.] Plaut. Amphit. IV. 1. 5.
In medicinis, in tonſtrinis, apud omnis aedis ſacras.

Et in Epidico, II. 2. 14.
Per medicinas, per tonſtrinas, in gymnaſio, atque in foro,
Per myropolia & lanienas, circumque argentarias.

Vid. eundem in Menaechmis.

SCEN. IV. 2. UT, QUAM SIGNIFICET.] Mſ. *Niſi forte ſignificat, ut ſit, ô quam.*

SCEN. V. 23. NUNC DICIT.] Mſ. *Non dum dixit.*

28. GRAECI DICUNT Α'ΤΕΝΕ'Σ.] Variant ſcripti codd. HTAΠTεctos. al. HTAΠiεctos.

34. PLENA GLADIATORIA.] l. *Plane gladiatoria.*

SCEN. VII. 4. ESURIENTIBUS CETERIS.] Mſ. *Cunctis.*

5. IRACUNDIAM DEMEAE.] Mſ. *Vel conſentiendo mitigare ſibi amorem, fieri iracundum Demeam.*

13. VIRGINEM, QUAE ETIAM CUM VIRO.] Eadem ratione *Puellam* vocat Gell. quae recens pepérit. lib. XII. cap. 1. & *virginem maritum* P. Chryſol. qui bona ſua primum vendidit. Serm. CXLVIII. *Inducta virgo inducit virginem mox maritum.* Nam & *virginem puerum* dixere inveſtem, & a venereo contractu liberum. Paulinus in Epithalamio Juliani & Titiae.

Concordes animae caſto ſociantur amore,
Virgo puer Chriſti, virgo puella Dei.

Marcell. Empiricus aliquotiens: apud quem & *chartam virginem* legimus, cap. 8. quam Ulpianus l. 52. §. 4. ff. de leg. 3. *chartam puram* vocat. Sed Martial. lib. I. Epigr. 67. *virginem chartam*, non

† *L. 1. C.*] Haec Lex 1. C. eſt ſancti ſcilicet Conſtantini, qua lege nulla Chriſtiano nomini fuit damnoſior.

Digitized by Google

non puram intelligit, ſed recens ſcriptam, plane ad Donati mentem;

ſcriniisque ſignatas
Cuſtodit ipſe virginis pater chartas.

Vid. quae Servius notat ad Eclog. VI. verſ. 47.

Ah, virgo infelix.

Et Aeneid. XI. verſ. 687.

muliebribus armis.

Jun. Phylargyr. ad Eclog. III. verſ. 30.

binos alit ubere foetus.

ACT. V.

SCEN. I. 4. AD DELICIAS EXPRIMENDAS.] Id propter Laconia lege vetitum erat. Aelianus Var. Hiſtor. lib. II. cap. 5. *Ἀκούσαντες οἱ ἔφοροι Λακεδαιμονίων, τοὺς Δεκέλειαν καταλαβόντας περιπάτῳ χρῆσθαι δειλινῷ, ἐπέστειλαν αὐτοῖς, Μὴ περιπατεῖτε· ὡς τρυφῶντας αὐτῶν μᾶλλον, ἢ τὸ σῶμα ἐκπονοῦντας.*

SCEN. IV. 1. APUD ALIUM AT PALAM.] Mſ. *Apud alium quempiam.*

17. In verſu Accii. FERAS POTIUNTUR.] Mſ. *Siras potiuntur.* Gloſſ. Πλίνθη ſiro.

SCEN. VI. 5. AUT, UT AXIATIMO.] Mſ. *Aut in Syro nihil.*

6. PUSTQUAM IPAS DIXIT.] Legend. *Poſt quam ipſe audivit bis nomine appellatum Getam.*

SCEN. VII. 6. HYMENAEUM.] Vide Procli Chreſtomat. apud Photium, qui eleganter haec explicat: noviſſimeque addit Aeolum dialecto Ὑμέναιον dici ἀπὸ τῶ ὑμεναίειν, τουτέστι ὁμονοεῖν, quod concorditer noviter maritatos ſemper vivere optarent. vid. locum ipſum, & Serv. Aeneid. lib. I. ad verſum 651.

inconceſſoſque Hymenaeos.

10. ALICUJUS DEMACERATA.] Mſ. *Non alius demacerata.*

16. TAMQUAM DE PRAESENTE.] Mſ. *Quaſi cum praeſente.*

SCEN. VIII. 7. MODESTA APUD ALIOS.] Mſ. *Modeſta alii.*

15. COMICORUM SENUM.] Cicer. in Laelio 26. *Hodie me ante omnes Comicos ſtultos ſenes*, &c. Plaut. etiam ſenibus illam aetatem praeſcribit, qua ſcortari deſinant. Mercat. V. 4. 57.

Annos natus ſexaginta qui erit, ſi quem ſcibimus,
Seu maritum, ſeu hercle adeo coelibem ſcortarier,
Cum eo nos hac lege agemus.

20. MICIO VELUT INSUAVI.] Mſ. *Micio velut inſanis.*

21. NON VOTO FILIORUM.] Ulpian. l. 1. §. 8. π. de ventr. inſpic. *Voto liberorum ſuſcipiendorum ductus.* l. 22. §. 7. ff. Solut. matr. *Procreandae ſobolis cupidine.* Enim matrimonii haec erat formula, LIBERORUM QUAERENDORUM GRATIA, &c. Ennius apud Feſtum in *Quaeſere. Ducit me uxorem liberorum ſibi quaeſendûm gratia.* Auguſtin. Epiſc. LIBERORUM PROCREANDORUM CAUSA dixit. Lib. I. de nuptiis cap. 4. Idem Serm. III. Dom. 3. poſt Trinit. & ex eo Iſidor. de Officiis Eccleſ. lib. II. cap. 19. *Ipſae tabulae dotales indicant, quod cauſa* LIBERORUM PROCREANDORUM *ducitur uxor.* Itaque ſic corrigenda D. D. Impp. Marci & Lucii conſtitutio apud Johan. Sariſberienſ. Epiſt. LXXXIX. *Confirmamus ſtatum liberorum veſtrorum in eo matrimonio quaeſitorum.* Hactenus enim corrupte editum *quae * veſitorum.* Vid. Val. Max. lib. VII. cap. 7. Gell. lib. IV. c. 3. Athen. dicebant ἐπ' ἀρότρῳ παίδων. Iſidorus Peluſ. lib. III. Epiſt. 243. *Τὴν γὰρ παρθένον ὁ ἀνὴρ συναπτόμενος γυναῖκα, τουτέστι γόνιμον ποιεῖ. διὸ καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἡ συνάφεια ἡ κατὰ νόμον, ἐπ'* ΑΡΟΤΡΩ ΠΑΙΔΩΝ *ἐλέγετο γίνεσθαι.* Juſtinus Mart. Apolog. II. *Οὐκ ἐγαμοῦμεν, εἰ μὴ ἐπὶ παίδων ἀνατροφῇ.* Vid. Lucian. in Timone.

25. RACTE. NON UXORIS COGNATI.] Scribend. *Recte. nam uxoris.*

SCEN. IX. 2. ΚΥΡΙΟΛΟΓΙ'Α.] Mſ. *Περισσολογία.*

4. ADSCRIBI CAUSAS MANUMISSIONIS.] Marcian. l. 9. & ſeqq. π. de manumiſſ. & vind.

5. SECUNDUM QUEM APPARET.] Mſ. *Sed apparet.*

18. CONFIRMANTIA ΠΑΡΕ'ΛΚΟΝ.] Mſ. *Confirmantia, cum παρέλκον.*

22. UT ALAS MANUMISSUM.] Ulpian. l. 14. & paſſim in ff. Tit. de aliment. & cibar.

33. VELIA, NOLIA.] Mſ. *Fas, nefas.*

36. Ε'ΙΡΩΝΕ'ΙΑ.] Mſ. ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

IN HECYRAE COMMENT.

IN PRAEFAT. ET ARGUM.

HAEC FABULA APOLLODORI.] Vid. Sidon. Apoll. lib. IV. Epiſt. 12.

UT MOX LOQUATUR CUM IPSO.] Rectius Mſ. *Et mox cum ipſo.*

IN PROLOGUM.

3. QUAE SCITA SIT NOMINE.] Mſ. *Hoc eſt q. ſit oio.*

ALT. PROL.

1. JUS GENTIUM EST.] L. 17. ff. de Legationibus. l. 7. ad leg. Jul. de vi publ. leg. 8. §. 1. de diviſ. rer. Dio Chryſoſt. Περὶ νόμου. *Τὸν γοῦν παρὰ τῶν ἐχθίστων κήρυκα πεμπόμενον οὗτός ἐστιν ὁ σώζων καὶ διαφυλάττων, παντὸς θώρακος καὶ πάσης ἀσπίδος ἰσχυρότερον αὐτῷ δοὺς ὅπλον τὸ κηρύκειον.* Idem in fine orationis περὶ ἔθους. Livius lib. 1. cap. 14. *Poſt aliquot annos propinqui regis Tatii legatos Laurentium pulſant: cumque Laurentes jure gentium agerent; apud Tatium gratia ſuorum & preces plus poterant. igitur illorum poenam in ſe vertit. Nam Lavinii, cum ad ſollemne ſacrificium eo veniſſet, concurſu facto, interficitur.* Vell. Patercul. initio lib. II.

9. DICITUR ἈΝΤΊΘΕΣΙΣ.] Mſ. Ἀνάκλασις.

23. AB AUDITORUM PERSONA.] Mſ. *A judicum perſona.*

25. ETIAM GLORIOSI.] Mſ. *Sed glorioſi.*

ACT. I.

SCEN. I. 8. MUTILI DICTI SUNT BOVES.] Rectiſſime ad mentem Donati Hyginus Fab. CCI. *In quamcunque effigiem vellet transmutaretur, ex albo in nigrum, vel ex nigro in album; in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto.* Columella Praefat. lib. 1. *Aliter curatur mutilum, & raripilum, aliter cornutum, & ſetoſum.*

9. EXIMIA PECORA.] Vid. Feſt. v. *Eximium.*

17. NON EAM PERSUASISSE.] Mſ. *Non ſe perſuaſiſſe.*

ΕΜΠΑΘΩ͂Σ AIT.] Mſ. ΕΝΠΑΓΟΠΑΛΗΝ.

18. SECUNDUM ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΟΥ͂Σ, DIFFICILE DEFORMEM REPERIRI BONAM.] Vid. Ariſtotel. Polaemon. & Adamant. Phyſiognomica.

SCEN. II. 3. ANTE ΠΕΔΟΙΚΗ͂Ν.] Ita Mſ. Mſ. Heſych. Πεδοίκους, μετοίκους vocat. hinc ergo de medela cogitandum.

97. QUAE FAMILIAE DEBEBATUR.] Juſtin. Inſtit. lib. III. Tit. 10. de bonor. poſſeſſ.

ACT. II.

SCEN. I. 9. ἌΤΕΧΝΟΣ ΠΙ'ΣΤΙΣ.] Infra IV. 4. 75. V. 1. 16. Marcellin. in Hermog. pag. 298.

17. NISI AD TELUM.] Petron. cap. 90. *Ut primum extra teli conjectum licuit conſiſtere.* paullo ante dixerat: *Lapides in Eumolpum recitantem miſerunt.* Vid. Inſtit. lib. IV. Tit. ult. de pub. jud.

28. HOC EST, AMOREM.] Mſ. *Hoc amare.*

SCEN. II. 21. ESSE COMPULSAM.] Mſ. *Eſſe collapſam.*

25. AUREM PROPIOREM.] Mſ. *Aurem propriorem.*

ACT. III.

SCEN. I. 1. NIMIS COTHURNATI.] Al. *Conturbati.*

29. PLENUM ERAT.] Mſ. *Planum erat.*

41. PLAUTUS BACCHIDIBUS: NAM ET EX.] Locus corruptus. Plauti verba ſic habent: Act. 1. Scen. 1. 73. *Nam ut in navi vecta es, credo, timida es.* Videtur autem ſic legendum: *Num ut in mari vecta es, credo, timida es. Ergo, Pavitare, aegrotare: quia ſic horruiſſe viſa, ac palpitare venis* &c.

44. IN VULTU PROLOQUIUM.] Mſ. *Incultum proloquium.*

SCEN. II. 24. EST ΜΕΤΩΝΥΜΙ'Α.] Mſ. *Eſt* ὑπαλλαγή.

SCEN. III. 27. FOEMINA, QUAE LEGES NESCIAT?] L. 11. l. 13. C. de jur. & fact. ignor. l. 8. ff. eod. l. 2. §. 7. ff. de jur. fiſci. l. 38. §. 2. & 4. ad L. Jul. adult.

SCEN. IV. 26. SINE CONJUNCTIVO.] Mſ. *Conjunctione.*

ΜΥΚΌΝΙΟΣ ΦΑΛΑΚΡΌΣ.] Strabo lib. X. *Τοὺς φαλακροὺς δέ τινες Μυκονίους καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ.* Vid. Plin. lib. XI. cap. 37. Stephan. de Urbib. & Adagiograph.

SCEN. V. 9. ET PROPINQUITATE TERENTIUS FREQUENTATA MOVETUR, UT HEREDUM.] Mſ. *Et ae. p. t. frequentate movent' aut heredum.*

27. DOTEM RELINQUERE.] Γρ. *Dotem retinere.*

52. DOS

52. Dos, pecunia est.] Plaut. Epid. II. I. 10.

Pulchra

Aedepol dos pecunia eſt.

Ariſtenaet. lib. I. Epiſt. I. *Αὐτίκα χρημάτων εἰς πρoῖκα τῷ σῷ δεδέδωκι πατρί.* Vid. quae notata Adelph. III. 2. 47.

ACT. IV.

SCEN. I. 16. Septimo mense nasci.] Pet. Chryſologus Serm. LVI. *Homo ſaepe menſis decimi deſpiciens terminum, ſepsimo menſe anguſtias primae domus, & arctas uteri abjicit &, deſerit manſiones, ut praeliator novus ante ſe tempus evicisse gaudeat, quam dependat ipſe ſuam temporis ſervitutem.* l. 12. ff. de ſtat. homin. Cenſorio. de Die natal. A. Gell. lib. III. cap. 16. ſupr. III. 3. 38.

20. Quae minor est.] Mſ. *Quae hujus eſt.*

21. Ita non esse certo.] Mſ. *Ita eſſe.*

22. Arbitrum capere.] Plaut. Amphitr. Argum. 7.

Blepharo captus arbiter.

27. In ingenio.] Mſ. *In genere.*

32. Me esse censes.] Mſ. *Perniciosamque cenſes.*

36. ΙΔΙΩΤΙΣΜΟΣ.] Mſ. *Τῷ Ἰδιωτισμῷ.*

41. Misericordia, animus.] Γρ. *Mitte, animus*, &c.

43. Respondeatur.] Mſ. *Repandatur.*

48. Praetoris edicta et interdicta.] Petron. Arbit. cap. 13. *Ad interdictum venire.*

SCEN. II. 30. Ἄχθος. quid.] Mſ. *Oc?ous quid enim.*

SCEN. III. 4. Revocare vult.] Mſ. *Ad ſe vocare vult.*

10. Caute satis.] Mſ. *Acute ſatis.*

12. Consentientes sint, aut dissentientes.] Mſ. *Concordes ſint anne diſcordes.*

15. Caput indicant.] Ita ex Mſ. hunc locum emendavimus. aliter Muretus Var. lib. XVIII. cap. 18.

SCEN. IV. 1. Aut etiam socrui.] Mſ. *Aut non ſolum.* ſed verius poto, *At etiam ſocrui.*

3. Ipse dicit.] Mſ. *Ipſe determinat.*

4. Quomodo volebam?] Mſ. *Quando volebam.*

8. Odisse Sostratam.] Mſ. *Odiſſe ſocrum.*

16. Liberi patrem sequuntur.] Puta, ex juſtis nuptiis procreati. Inſtit. lib. I. Tit. 9. princ. de patr. poteſt. l. 19. l. 24. ff. de ſtat. homin. Sic Canulejus Tribun. apud Livium lib. IV. *Patrem ſequuntur liberi.* Dio Chryſoſtom. Orat. ad Apomenſes: *Τὸ μὲν οὖν ἀναγκαῖον συνακολουθεῖν τὰ τέκνα τῷ πατρί.* Ex injuſtis vero quaeſiti matrem ſequuntur. §. 12. Inſtit. de nupt. l. 1. §. 2. ff. ad Municip. l. 5. §. 4. ff. de agnoſc. & alend. lib.

ACT. V.

SCEN. I. 8. Id est, quod est.] Mſ. *Quem exerceo ſcilicet: id eſt, quod eſt quaeſtus mihi.*

38. ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΙΣ.] Mſ. *Κατάπαυσις μεταχθεῖσα.*

SCEN. II. 13. Quod factum est.] Variant libb. Al. *Falſum eſt*, Al. *Fictum eſt.*

23. Alia, scilicet.] Mſ. *Hoſtis eſt alias inimica.*

SCEN. III. 13. Capella quaedam est, mire facta.] Mſ. *Myrrae facta.*

25. Confugere anhelantem.] Quinct. lib. I. cap. 6.

35. Inclusit narrationem.] Mſ. *Concluſit narrationem.*

IN COMMENT. PHORMIONIS.

IN PRAEFATIONEM.

Fiscus sparteus.] Gloſſ. *Formio Κόφινος. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὡς ὁ Ἡσίοδος.* Verba Heſiodi laudantur in Etymol. Magno: *Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ.* in voce *φορμίσκοι.* Baſil. Mag. in exercitationib. *Φορμὸς ὁ πλαλαθίσκος.* Ulpian. l. 12. §. 18. ff. de inſtr. & inſtr. *formiones, & ſpongias, & amas, & ſcopas.*

Ante actionem.] Mſ. *Ante narrat.*

IN PROLOGUM.

2. Magis laborare.] Mſ. *Magis dolere.*

18. ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΩΣ.] Mſ. *Περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ, qui* &c.

30. Nove sic Cicero voluntatem.] Vulg. *Cicero* deeſt.

33. Suas horas non obtinuerit.] Etiam in jure *ſuas horas obtinere* dicuntur actor & reus. Pedian. III. in Verr.

Digitized by Google

ACT. I.

SCEN. I. 1. CONDITIONIS GENTISQUE.] Mſ. *Conditionis gregiſque.*

5. ΤΡΟ'ΦΙΜΟΝ GRAECI.] Serv. Aeneid. lib. XI. ad verſ. 33

chare datus ibat alumno.

DICERE POTERANT.] Mſ. *Dicere potuerint.*

6. QUO PARENTALIA.] Mſ. *Quo denicalia.*

9. DEMENSUM.] Gloſſ. *Demenſum ἀπομέτρημα.*

11. PACEM EXISTIMARETIS.] Mſ. *Parum exiſtimaretis.*

15. EDULIAE, ET POTICAE.] Arnob. adverſus Gent. lib. III. *Unctionibus ſupereſt Unxia, cingulorum Cinxia replicationi: Victa & Potua ſanctiſſimae victui potuique procurant.* Serv. ad Eclog. IV. 63.

AN NUTRIX? AN VERA MATER?] Plaut. Menaech. Prol. 19.

uti mater ſua
Non internoſſe poſſet, quae mammam dabat:
Neque adeo mater ipſa, quae illos pepererat.

Apud Ariſtenaet. lib. 1. Epiſt. 6. puella nutricem ſuam ſic alloquitur: *Νὴ τὴν Ἄρτεμιν, ὦ μῆτερ, καὶ τοι πρὸς τοῦ ἔρωτος φλεγμένη δεινῶς ἐσπούδακα σωφρονεῖν.*

SCEN. II. 3. TRIBUS MODIS DEBITUM.] Similiter Plaut. Pſeud. IV. 7. 50.

Accipe: hic ſunt quinque argenti lectae numeratae minae.

4. CREDITUM NON FEFELLERIT?] Mſ. *Condictum non ſefellerit?*

19. Ε'ΠΙ'ΤΑΣΙΝ.] Mſ. *Περίστασιν.*

41. PUELLAE COMAM OB LUCTUM ABSTULISSE.] Bene de hoc ritu Theodoretus Quaeſt. in Deuteron. c. ιγ. *Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων ἐθνῶν, τὰς τῆς κεφαλῆς ἀπεκείροντο τρίχας, καὶ ταύτας προσέφερον τοῖς νεκροῖς. τινὲς δὲ τὰς τῶν γενείων, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρύων, ταύτῃ γίνεσθαι ὁ θεῖος ἀπηγόρευσε νόμος.* Artemidor. lib. 1. cap. 27. *Ἔθος γὰρ παλαιὸν, ἐπὶ πένθει τὰς ὀφρύας ψιλοῦσθαι.* Ex hac mente quoque dixit Ovid. Metamorph. lib. III. verſ. 505.

planxere ſorores
Naïades: & ſectos fratri poſuere capillos.

52. IPSE HORTARI.] Mſ. *Ipſe hortator.*

54. ΥΠΟ' ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΛΗ'ΞΕΩΣ.] Mſ. *Ἀπὸ τῆς καταπλήξεως.*

66. FACTA EX EO.] Mſ. *Factura ex eo.*

70. PRINCIPALITER PETUNTUR.] Mſ. *Principaliter expetuntur.*

QUATUOR, QUAE IN SPONSIS QUAERUNTUR.] Infra in Phorm. Act. II. Scen. 1. *In negotio nuptiarum duabus rebus conſuli, rei & famae, hoc eſt facultatibus dotis, honeſtatique natalium.* Pertinent huc quae Iſidorus ſcribit Origin. lib. IX. cap. ult. *In eligenda uxore quatuor res impellunt hominem ad amorem: pulchritudo, genus, divitiae, mores,* &c. Idem de Officiis lib. II. cap. 19. *Apud veteres in eligendis maritis quatuor iſta ſpectabantur, virtus, genus, pulchritudo, oratio. In foeminis tria; ſi generoſa, ſi bene morata eſſet, ſi pulchra. Nunc autem non genus ac mores, ſed magis divitiae in uxoribus placent.*

72. ERONEM DICIMUS.] Alfenus J. C. l. 31. ff. Loc. cond. uti legit ibi Turneb. Adv. XXIV. 2.

76. MINOREM ENIM VIM HABET EA LEX.] Legis virtus eſt, inquit Modeſtinus, imperare, vetare, permittere, punire. l. 7. ff. de Legib. Sed minor vis eſt legis permittentis, quam vetantis. Cicero de Inventione lib. II. cap. 49. *Leges oportet contendere.* * *Utra lex jubeat aliquid, utra permittat. nam id, quod imperatur, neceſſarium: illud, quod permittitur, voluntarium.* * *Deinde utra lex jubeat, utra vetet. nam ſaepe ea, quae vetat, quaſi exceptione quadam corrigere videtur illam, quae jubet.* Quinctilian. Declam. CCCLXXIV. *Semper potentior lex eſt, quae vetat, quam quae permittit.* Vid. Cicer. Verrin. II. Mar. Victorin. in Ciceron. de Invent.

78. PERSONAM NON HABET.] Servi jure civili pro nullis habentur. l. 32. ff. de reg. jur. ideoque nec perſonam nec caput habere putantur. Juſtin. Inſtit. lib. 1. Tit. 16. §. 4. Caſſiodor. Var. lib. II. Form. VIII *Quid facerent inter ſervos jura publica, qui perſonam legibus non habebant.* Unde Paſchaſius Diacon. Rom. lib. de S. S. *Apud nos homines filius patrisfamiliae juxta patrem, vel ſervus juxta dominum perſonae propriae locum non habet.* Et mox paulo poſt: *Perſona res juris eſt, ſubſtantia res naturae.*

81. Ε'ΥΦΗΜΙ'Α.] Mſ. *Ἐν ὑποκρίσει.*

97. SUBAUDI, VENIT. JAM NON.] Mſ. *Quia veniet. Nam non.*

SCEN. III. 11. In verſu Lucilii. IN LOCUM HISPANUS.] Mſ. *In locum his pennis.* indicium veri. Sed totus locus ita legi debet:

ille alter abundans
Cum ſeptem incolumis pennis redit, ac recipit ſe.

Et recte in partem ita a Scholiaſte Juvenal. laudatur ad Satyr. III. 158. Apulejus in fine Apolog. *Si Philoſophiae honorem, qui mihi ſalute mea antiquior eſt, nuſquam minui, imo contra ubique ſic cum ſeptem pennis eum tenui: ſi haec, ut dico, ita ſunt,* &c.

16. ΠΑΡΑ'ΛΕΙΨΙΣ.] Mſ. *Διωπηρχηρέψις.*

18. NISI AD DOMINATIONEM.] In Mſ. Τὸ *Ad* deſideratur, idque rectius ad phraſin Salluſt.

26. IN METU SEMPER EST PRAESAGA MALI MENS.] Tale eſt illud Petron. cap. 125. *Quam male eſt extra legem viventibus! quidquid meruerunt, ſemper exſpectant.*

SCEN.

SCEN. IV. 2. AUT ἈΝΑΣΤΡΟΦΉ.] Longe diverſa lectio in Mſ. *Tu es corſali ſaxa pereſa.* folium Sibyllae.

35. COMMACHINETUR.[Mſ. *Vida ſatin' artifex.*

53. SUCCENTURIATI DICUNTUR.] Gloſſ. Placidi: *Centurias dicimus partes exemtas, in centenos milites diviſas; unde & qui his praeſunt, centuriones dicuntur. Ergo ſuccenturiati ſunt, non qui in prima, ſed qui in ſecunda centuria ſunt, quaſi ſub prima centuria. Tamen inſtructi etiam ipſi in ſpeculis poſiti in bello ſunt, ut ſi primi defecerint, iſti quos ſubeſſe diximus laborantibus primis ſubveniant; unde & ad inſidiandum ponitur ſuccenturiatus, quaſi armis doloſis inſtructus.* Vid. Feſt. & Non. Marcell.

VIM HORTANTIS.] Mſ. *Vim hortationis.*

ACT. II.

SCEN. I. 37. CUM SICULOS EORUM.] Mſ. *Cum Siculis eorum.* Vulg. *Tum ſi eorum.*

45. DUPLEX ΜΕΤΆΘΕΣΙΣ.] Mſ. *Duplex* μετάθεσις.

46. NOTUM ALTERI *.] Mſ. *O cum alteri dictum, qui.*

49. UT CEDENTIBUS MOS EST.] Mſ. *Quod ſedentibus moris eſt.*

57. TUBERO.] Sic rectiſſime hunc locum edidimus, qui antea corrupte admodum legebatur. Tuberonis Hiſtorici rerum Romanarum libros laudat Chariſius, qui indubie iſipſus eſt, cujus hic auctoritate Donatus utitur.

83. ADESSE ENIM DICUNTUR ADVOCATI.] Vid. infra II. 3. 3. Seneca de Brev. Vitae: *Hic advocat, hic adeſt.* Idem de Beneſ. lib. V. cap. 8. *Nemo, quamvis pro ſe dixerit,* ADFUISSE SIBI *dicitur; nec ſtatuam ſibi, tamquam patrono ponit.* Labeo apud Ulpian. l. 19. §. 1. ff. de donat. *Si tibi adfuero, ſi ſatis pro te dedero,* &c.

SCEN. II. 1. AUREM MINIMO INSCALPENS DIGITULO.] Aurem ſive caput minimo digito ſcalpere χειρονακτὴς exiſtimatur ſuperbi vel mollis hominis. Ammian. Marcell. lib. XVII. cap. II. de Pompejo. Sed nil poteſt dici melius, quam quod notatus a Lucani veteri Scholiaſte: cujus haec verba ſunt. lib. VII.

Non tibi vera fides.

Duobus, inquit, *vitiis Pompejus laborabat: nam & favoribus multum gaudebat, ut in primo ipſe Lucanus*, verſ. 132.

famaeque petitor
Multa dare in vulgus: totus popularibus auris
Impelli.

Et vitio ſuperbiae quodammodo tangebatur: nam uno digito caput ſcalpebat, quod eſt ſuperbiae indicium. unde de eo in Epigrammate:

Magnus, quem metuunt homines, digito caput uno
Scalpit, quid dicas hunc ſibi velle virum?

Quidam autem luxuriae vitium eſſe dicunt, uno digito caput ſcalpere; ut Juvenal. Sat. IX. 130.

numquam pathicus tibi deerit amicus,
Stantibus & ſalvis his collibus: undique ad illos
Convenient & carpentis, & navibus omnes,
Qui digito ſcalpunt uno caput.

Haec ex antiquiſſimis ſcripti codicis membranis. Vid. Seneca lib. III. Controverſ. 4. Julianus Imperat. in Caeſarib. Οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν, ἢ κεκράτηκας Πομπηΐῳ δακτύλῳ κνωμένῳ, καὶ τἄλλα ἀλώπεκος μᾶλλον ἢ λέοντος. Tzetzes Hiſtor. Chil. VI. 37. pag. 100. Ἔβηττε δὲ, καὶ κεφαλὴν ὑπέκνηθε τὸ πρῶτον. Et inferius: Τρίβων κεφαλὴν, καὶ συνεχῶς ἐκβήττων. Nam & crebro tuſſire ſignum hominis delicati & faſtidioſi. Theophraſt. in characterib. Erat etiam iratorum καὶ τῶν ἀπορούντων nota, aurem vel caput ſcalpere. Apul. Mileſ. lib. VI. *Latiſſimum cachinnum extulit, & qualem ſolent furenter irati: caputque quatiens, & adſcalpens aurem dexteram.* Idem lib. Mil. X. de ſervo in facinore deprehenſo: *Tunc pedes incertis alternationibus commovere: modo hanc, modo illam partem ſcalpere capitis,* &c. Cicero in L. Piſon. cap. 25. *Perſcriptis rationibus, ſecum ipſe, caput ſiniſtra manu perfricans, commurmuratus ſit.* Horat. lib. I. Sat. 10. verſ. 70. *in verſu faciendo*

Saepe caput ſcaberet.

4. DE ALLIATO MORETARIO.] Apicius lib. X. cap. 10. *Condimenta moretaria.* Vid. Moretum Virgilii.

INTRITA.] Gloſſ. *Intritum* ἐμβρεχή. Apul. Mileſ. lib. XI. *Intritum lacte confectum.*

20. PASCITUR VICTUS.] In XII. Tabb. *Qui em vinctum habebit, libras ſingulas farris endo dies ſingulos dato.* Hoc voluit Ambroſ. lib. de Tobia cap. 10. *Unum ſane eſt, quod non timere poſſitis, quia poſcere non novit alimenta,* &c.

24. PARASITUS REGIS EST.] Supr. Eun. II. 2. Ariſtid. πρὸς Πλάτωνα. pag. 117. Ὅσ' ὅπερ δοῦλος πρὸς δεσπότην, τοῦτο κόλαξ πρὸς τύραννον συμβαίνει. Plauti paraſitus in Aſinar. V. 2. 69.

Regem perdidi: ex amore tantum eſt homini incendium.

Vid. Acron. ad illud Horat. lib. I. Epiſt 5. verſ. 6.

imperium fer.

26. ΠΛΕΟΝΑΣΜΌΣ.] Mſ. Τῷ ἀρχαϊσμῷ.

28. MATURAE VENIUNT, DISCUMBITUR.] Si vera haec lectio, fragmentum erit fabulae deperditae, nam in illis quae nunc extant, non habetur.

SCEN. III. 7. SENIU DISCERNITUR.] Mſ. *Sexu diſcernitur.*

18. MISERICORDIAM ODIOSA.] Mſ. *Miſeriam otioſa.*

20. QUAE

20. QUALITAS INJURIAE A DIGNITATE PERSONAE.] Ulpian. l. 7. §. 8. ff. de injur. & fam. l. 15. §. 44. ff. eod.

ET IN EO QUOD A VSTO FIT.] Mſ. *Et quod ad vixit.*

31. ET HAEC AUCTORITAS.] Γϛ. *Eſt haec.*

64. DESTRUXIT, QUOD SERIO INTENDEBAT.] Mſ. *Deſtruxit, quod protendebat ſenex.*

79. ET CONHIBENTIAE.] Mſ. *Et conventia*, al. *conventionis.* Sed *conhibentia* eſt conniventia. Ut in Cod. Theod. L. 11. de extraord. ſive ſord. muner. *Gratioſa conhibentia vel ignobili diſſimulatione.* atque ita in vett. diplomatibus aliiſque libris non raro ſcriptum reperitur.

ACT. IV.

SCEN. III. 28. QUI FURTIM ACCIPIT.] Vulg. *Qui ſeparatim accipit.*

56. ΚΑΙ᾽ ΑΥ̓ΤἨΝ &c.] Mſ. *Graecum proverbium ſprevit.* ΕΙΑΚΟΦΕΤΑ ΕΥΔΕΚΤΡΑΣ.

74. COMICUM ARGENTUM.] Plaut. Poenul. III. 2. 20.

Agite, inſpicite: aurum eſt. Co. *Profecto, ſpectatores, comicum.*

SCEN. IV. 28. OBSERVATUM EST.] Ita Mſ. Vulg. *Obſtetricum eſt.*

29. HARA AUTEM EST, IN QUA PECORA INCLUDUNTUR.] Mſ. *Horia autem eſt locus, in quo incluſa ſervantur.*

RUSTICUS, HIRCUS.] Mſ. *Myſticus hircus, haruga muſtellaria fient.* Quam tamen lectionem vitioſam arbitror; integer enim locus Plauti hic eſt in Moſtell. Act. 1. Sc. 1. verſ. 39.

Germana illuvies, ruſticus, hircus, hara ſuis.

ACT. V.

SCEN. II. 15 VORSURAM FACERE.] Seneca de Benef. lib. v. cap. 8. *Domi, quod ajunt, verſura fit, & velut luſorium nomen ſtatim tranſit.* Symmach lib. II. Epiſt. 56. *Facio quod ſolent improbi debitores, qui adhuc alieno aere depreſſi, cupiunt ſecundo nexu foenoris obligari.*

SCEN. VI. 1. FORS FORTUNA, EST.] Varro de Latino Serm. lib. v. *Dies Fortis Fortunae appellatus ab Servio Tullio rege, quod is fanum Fortis fortunae ſecundum Tiberim extra urbem Romam dedicavit, Junio menſe.*

SCEN. VII. 29. RESCRIBERE DICEBANT.] Acro in Horat. lib. II. Sat. 3. verſ. 76.

43. JUS, PRO LOCO.] Paulus J. C. l. 11. fin. ff. de juſt. & jur.

71. ALTERI ALTEROS SAUCIARE.] Ita Mſ. Al. *Alter alterum ſauciare.*

88. AD PRAETORIS SELLAM.] Val. Maxim. *Id egerunt ne aut ſellam ponere, aut jus dicere auderet.* Ulpian. l. 1. §. 5. ff. de poſtuland. *Refert etiam Labeo Publium Caecum, Aſprenatis Nonii patrem, aversa sella a Bruto deſtitutum, cum vellet poſtulare.* Horat. lib. I. Sat. 6. verſ. 96.

meis contentus, honeſtos
Faſcibus & ſellis nollem mihi ſumere.

SCEN. VIII. 8. GRAVITER UTRUMQUE.] Mſ. *Gnaviter.*

27. ΠΕΡΙΣΤΑ'ΣΕΩΣ.] Mſ. *Praeterea & alias partes adducit ad defenſionem.*

66. NIHIL FACETIUS.] Mſ. *Nihil facilius.*

Explicitum Lutetiae Pariſiorum extrema Luna Julii.
An. Xpr. CIƆ IƆ CII.

INDEX

INDEX
RERUM ET LATINITATIS
IN TERENTIUM
EJUSQUE COMMENTARIUM.

A.

A Et Ab eleganter *παρέλκει.* ut: *Tantum poteris a facundia. Heaut.* Prol. 13. *Otioſum ab animo. Phorm.* II. 2. 26. Ablativo junctum genitivi vim habet. ut: *Ea primum ab illo animadvertenda injuria eſt. And.* I. 1. 129. id eſt, injuria illius, vel, ab illo profecta.
A Parvulo. Varie expreſſum. *And.* I. 1. 8. Addend.
A Villa mercenarius. quomodo dicatur. *Adelph.* IV. 2. 2.
Abducere quem. gemino ſenſu dicitur. *Eun.* II. 3. 85. *Hec.* V. 1. 21.
Abhinc de tempore praeterito uſurpatur. *And.* I. 1. 42. Add.
Abjicere. vili pretio vendere. *Adelph.* IV. 7. 26.
Abire dicitur, quod impune fit. *And.* I. 2. 4. III. 5. 4.
Ablegantur moleſti. *Hec.* III. 3. 54.
Abligurire, quid. *Eun.* II. 2. 4.
Abrahamus in Larario Alexandri Severi. *Phorm.* II. 1. 81.
Abſente nobis. Eun. IV. 3. 7. conf. Add.
Abſque eo eſſet. Venuſta Ellipſis *τῦ Si. Phorm.* I. 4. 11.
Abſtinentia & *Continentia* qui differant. *And.* I. 1. 65. *Hec.* I. 2. 64.
Abſtinere ſe virgine. Hec. I. 2. 64.
Abſumi cura. Phorm. II. 2. 26.
Abundare amore. Phorm. I. 3. 11.
Abuti pro, conſnmere. *And.* Prol. 5.
Accidere ad genua. Hec. III. 3. 18.
Accingi quinam dicti. *Eun.* V. 9. 30.
Accipere. de re bona & mala. *Heaut.* II. 3. 96. pro invitare. *Eun.* V. 9. 52.
Actum agere. Adelph. II. 2. 24. *Phorm.* II. 3. 72.
Actum eſt. formula. *And.* III. 1. 7.
Acui quomodo homo dicatur. *Adelph.* V. 3. 49. Add.
Ad, comparationi inſervit. *Eun.* II. 3. 69. Valet *Circiter. Heaut.* I. 1. 93. Add. *Apud. Heaut.* III. 3. 43. *Phorm.* IV. 2. 8.
Adeſſe alicui dicuntur cauſarnm patroni, & Arbitri. *And.* Prol. 24.
Adfectare viam, quid. *Heaut.* II. 3. 60.
Adferre ſe. And. IV. 5. 12.
Adfinis & *Adfinitas*, quam late pateant. *And.* I. 5. 12.
Adlegare, quid. *And.* V. 3. 28.
Adoleſcens, de marito. *Hec.* II. 1. 34. IV. 1. 41.
Adparare. de coenis opiparis. *And.* III. 2. 34.
Adpellere animum. unde dicatur. *And.* Prol. 1.
Adplicare ſe ad aliquem. And. V. 4. 21.
Adportari, quae dicantur. *And.* I. 1. 46.
Adſtetrices, quae fuerint. *And.* I. 4. 1. Add.
Adveniens. ἐλθὼν pro ἐρχόμενος. *Eun.* II. 2. 3. Add.
Adventus pro Reditu. *Hec.* I. 2. 2.
Adventus virorum nunciatus uxoribus. *Hec.* III. 1. 34.
Adverbia loci pro Pronominibus relativis. *Eun.* III 5. 36. & *Adelph.* III. 3. 7. Add.
Adverſum ſtimulum calces. Vetus verbum. *Phorm.* I. 2. 28.
Advertere. Vox nautica. *Eun.* II. 3. 51.
Advocatus duplici notione ſumitur. *Eun.* II. 3. 48.
Adverſum. In bonam partem acceptum. *And.* I. 1. 15. valet coram. *And.* I. 5. 30.
Aediles Curules. apud hos privatim actae Fabulae, antequam publice. *Eun.* Prol. 22.
Aegritudo, quid. *And.* V. 5. 5. Add. & *Hec.* I. 2. 113. Add.
Aequalis, quo ſenſu. *And.* II. 6. 22.
Aequus animus quis dicatur. *And.* Prol. 24.

Digitized by Google

Aeſculapius & *Salus* junctim colebantur. *Hec.* III. 2. 3.
Aetas & *Forma* jungi ſolita. *And.* I. 1. 45. *Hec.* I. 1. 18. *Phorm.* V. 8. 35.
Aetas integra, quae. *And.* I. 1. 45.
Aetas puerilis metu & magiſtris coërcita. *And.* I. 1. 27. ejus exercitia. *And.* I. 1. 29.
Aeternum indefinite dictum. *Eun.* V. 2. 33. Add.
Ἄγειν γυναῖκα. *Phorm.* II. 1. 68.
Agere, & *Facere*, an differant. *Adelph.* V. 3. 3.
Agere facillime, quid. *Adelph.* III. 4. 56.
Agite. de conviviis & diebus feſtis. *Heaut.* IV. 4. 11.
Agnus Curie, quis. *Phorm.* II. 2. 29.
Aio & *Nego* oppoſita. *Eun.* II. 2. 21.
Ἀκρόπολις in medius Athenis. *Hec.* III. 4. 17.
Alacris, quis dicatur. *Eun.* II. 3. 12.
Alere. clam fovere. *And.* I. 5. 15.
Alere, & *Exponere*, oppoſita. *Hec.* IV. 4. 48.
Alere, *educare*, *paſcere*, differunt. *Phorm.* II. 2. 21.
Ἀλγηδόνες ὀφθαλμῶν. *Phorm.* V. 8. 64.
Alias. *And.* III. 2. 49.
Alias res agere, quid. *Eun.* II. 3. 56.
Alienare quem, duplici ſenſu dicitur. *Heaut.* V. 2. 26.
Aliquid. in re incerta. *And.* I. 5. 24.
Alterae pro *Alteri* quare dictum. *Heaut.* II. 3. 30.
Amantium diſciplina quae. *Heaut.* II. 3. 59.
Amare, & *Diligere* qui differant. *Eun.* I. 2. 16.
Amatores perfidi. *And.* III. 1. 2.
un *Ambign.* *Phorm.* II. 2. 28.
Ambire, qui proprie dicantur. *And.* II. 2. 36.
Amo te. formula. *Eun.* I. 2. 106. *Heaut.* II. 3. 119. *Phorm.* I. 2. 4.
Amor morbus. *Eun.* II. 1. 19.
Ἀμφιδρόμια, dies munerum. *Phorm.* I. 1. 13.
Amplius, de re Venerea. *And.* II. 1. 25.
Ἀνακόλουθον. *Adelph.* III. 2. 45. *Phorm.* V. 8. 59.
Ἀναλαβεῖν. *Adelph.* Prol. 14.
Ἀνταποδοτον. *And.* I. 3. 6.
ANDRIA Comoedia unde dicta *And.* Prol. 9.
Ἀνέκδοτος virgo. *Adelph.* III. 2. 48.
Anguis quale omen. *Phorm.* IV. 4. 27.
Ἀνὴρ in laude. *Adelph.* IV. 2. 25.
Animadvertere in aliquem, quid. *And.* I. 1. 129.
Animi pl. num. vel pro ſuperbia, vel pro virtute ponitur. *Hec.* III. 5. 56. & Add.
Animus aegrotus. de juvene amoribus corrupto. *And.* I. 2. 22. pro opinione. *Heaut.* IV. I. 1. Add.
- - - *communis*, quis. *Heaut.* V. 1. 39.
Animus in patinis. *Eun.* IV. 7. 46.
Annis obſitus. *Eun.* II. 2. 5.
Annona quid. *And.* IV. 4. 7. ex ejus caritate tumultus orti. *ibid.*
Annuli. pro ſymbola conviviorum regibus dati. *Eun.* III. 4. 3. Add.
- - - additi puellis alienae miſericordiae expoſitis. *Heaut.* IV. 1. 37.
Annus pro tempore longo. *Heaut.* II. 2. 11.
Ante pedes eſſe dicuntur, quae praeſto ſunt, & in proximo. *Adelph.* III. 3. 32.
Antiqua, in laude ponebantur. *Adelph.* III. 3. 88.
Antiquum obtinere. *And.* IV. 5. 22.
Aperire ſe, pro, manifeſtare mores & ingenium ſuum. *And.* IV. 1. 8.
Ἀποκηρύσσοντες abdicabant Attici. *Heaut.* V 2. 26.
Apollinis oraculum. *And.* I V. 2. 15.
Apponere alteri quid gratiae. *And.* II. 1. 31.
Ἀπροσδόκητον. *Heaut.* V. 2. 28.
Ἄπτεσθαι. in re turpi. *Eun.* II. 3. 81.
Apud forum. locutio Comica. *And.* I. 5. 19.
Apud ſe eſſe. i. e. praeſenti animo eſſe. *And.* II. 4. 5.
Aquilae ſenectus. *Heaut.* III. 2. 10.
Ara, perfugium noxiorum. *Heaut.* V. 2. 22.
Arae in Scena. *And.* IV. 3. 11.
Arceſſere. *And.* III. 3. 14.
Argentum Comicis valet numerata pecunia. *Heaut.* II. 3. 88. IV. 4. 18. Add.
Argentum commodum, quale. *Phorm.* I. 2. 2.
Arrhabo. quid. *Heaut.* III. 3. 42.
Arrigere aures. *And.* V. 4. 30.
Ars & Τέχνη, voces mediae. *And.* I. 1. 4.
Ἄρτος ἑπιούσιος quibuſdam pro diurno demenſo ſumtus. *Phorm.* I. 1. 9.
Aſinus, dictum in ſervum. *And.* II. 1. 28. Add. In ſtultum. *Heaut.* V. 1. 4. Plautus *Aſinus* dictus. *And.* I. 2. 28. Add.
Aſperum vinum. *Heaut.* III. 1. 49.
Aſportare pro *Abſportare.* *Phorm.* III. 3. 18.
Aſſerendi ritus. *Adelph.* II. 1. 40.
Aſſis ratio late valet. *Phorm.* I. 1. 9.
Ἄστυ dictae Athenae. *Eun.* V. 6. 17.
Ἀσύμβολος quis. *Phorm.* II. 2. 25.
At initiale, eum admiratione laudat. *Phorm.* II. 3. 20. uſum habet in exſecrationibus. *And.* IV. 1. 43. *Hec.* III. 5. 19.
Ater panis, quis. *Eun.* V. 4. 17. & Add.
Athenae. earum ſitus. *And.* II. 2. 19. III. 4. 27. *Eun.* II. 2. 47. *Adelph.* IV. 2. 34.
Atque. ſtatim, continuo. *Eun.* I. 1. 7.
Attica elegantia praecipua. *Eun.* V. 9. 63.
Atticarum virginum educatio quae. *Eun.* II. 3. 21. ſeqq.
Auctor quis. *And.* Prol. 19.
Audio. formula. *And.* III. 3. 20.
Aufer. formula reprehendendi. *Phorm.* I. 4. 46.
Auferre. de impunitate. *And.* III. 5. 4. *Adelph.* III. 4. 8.
Augeri. varie uſurpatur. *Heaut.* IV. 1. 15.
Avidus, *miſer*, *aridus*, differunt. *Heaut.* III. 2. 15.
Aures arrigere. *And.* V. 4. 30. Demittere. *ibid.*
Auribus tenere lupum, quid. *Phorm.* III. 2. 21.
Autem indignationi inſervit in interrogationibus. *Eun.* IV. 7. 28.
Αὐτὸς, per excellentiam dictum. *And.* II. 2. 23.
Baby-

B.

BAbylo. Variae de hoc nomine ſententiae. *Adelph*. V. 7. 17. & Add.
Beaſti ! Formula laetum nuncium accipientis. *And*. I. 1. 79. *Eun*. II. 2. 48.
Belli gloriam armis reperire. Heaut. I. 1. 60. conf. Add.
Belliſſimum unumquodque carpere. Adelph. IV. 2. 51.
Bellua, proprie de Elephanto. *Eun*. III. 1. 25. Convicium in hominem. *Phorm*. IV. 2. 11.
Bene facis. Formula gratias agendi. *Eun*. I. 2. 106.
Bene ſit tibi. Formula valedicendi. *Phorm*. I. 2. 101.
Bolus. *Heaut*. IV. 2. 6.
Bona fide. formula. *Heaut*. IV. 5. 13.
Bona verba, quaeſo. *And*. I. 2. 33.
Bonus Vir, & *Bonus Homo*, qui differant. *And*. V. 4. 12.
ΒΩΜΟΛΟΧΟΣ quis. *Eun*. III. 2. 38.

C.

CAdaveroſa facies, quae. *Hec*. III. 4. 27.
Cadere res unde dicatur. *And*. I. 5. 29.
Caecilius Statius. Varium de eo judicium. *Hec*. Alt. Prol. 6.
Caedere ſermones, quid. *Heaut*. II. 3. 1.
Calamitas quid, & unde dicta. *Eun*. I. 1. 34.
Calces adverſum ſtimulum. *Phorm*. I. 2. 28.
Calcibus inſultabant excluſi fores amantes. *Eun*. II. 2. 54.
Calidum conſilium, quid. *Eun*. II. 3. 88.
Calliopius quis, & quando vixerit. *And*. V. 6. 17.
Canes ad venandum. *And*. I. 1. 30.
Canis. convicium in impudicum. *Eun*. IV. 7. 33.
Canis ater, ominoſus. *Phorm*. IV. 4. 26.
Capere. proprie de reditibus. *Eun*. I. 1. 35.
Capi dictae Virgines Veſtales. *Hec*. IV. 1. 22.
Capillus paſſus in luctu. *Heaut*. II. 3. 49.
Capio. vario ſignificatu dicitur. *Hec*. I. 1. 16.
Captus eſt ! *Habet* ! Formula a feris & gladiatoribus tranſlata. *And*. I. 1. 55.
Caput demulcere. *Heaut*. IV. 5. 14.
Caria. *Eun*. I. 2. 46. *In Care periculum*, quid. *ibid*. Add.
Caſa. *Fugere praeter caſam*. *Phorm*. V. 2. 3.
Caudex. convicium in ſtultum. *Heaut*. V. 1. 4.
Cauſa. praetextus. *And*. I. 3. 8. *Hec*. I. 2. 5. *Phorm*. I. 1. 16.
Cauſa optima. Εὐφημισμός. *And*. V. 4. 46.
Cellulae ſervorum. *Eun*. II. 3. 18.
Celtae arrogantes dicti Alexandro Magno. *Heaut*. IV. 3. 41.
Cervus a canibus agitatus hominum auxilium implorat. *Phorm*. Prol. 8.
Cetarii qui. *Eun*. II. 2. 26.
Χαῖρε, quo ſenſu dictum. *And*. IV. 2. 13.
CHRISTI effigies in Larario Alexandri Severi. *Phorm*. II. 1. 81.
Chriſtiani laudati a fide in reddendo depoſito. *Phorm*. I. 2. 6.
Χύτρα, genus oſculi. *Heaut*. II. 4. 27.
Cicatrices oſtentantur. *Eun*. III. 2. 29.
Civem virgis caedi nefas. *Adelph*. II. 1. 28.
Coena dubia quae. *Phorm*. II. 2. 28. *Ebria*. *ibid*.
Cogito. in fine ſententiae. *And*. II. 2. 21.
Cognati tuebantur orbas & viduas. *And*. I. 1. 44.
Colaphum infringere, an Latine dicatur. *Adelph*. II. 1. 46.
COLAX Comoedia Menandri a Naevio & Plauto in Latinum ſermonem verſa, ignaro Terentio. *Eun*. Prol. 33.
Collectae quid. *And*. I. 1. 61.
Comiſſatio. quid. *Eun*. III. 1. 52.
Comites ſequi quem dicuntur. *Eun*. II. 3. 54. *Hec*. Alt. Prol. 27.
Commodus cognataeque voces varie ſumuntur. *And*. III. 3. 37. Add.
COMMORIANTES Fabula. *Adelph*. Prol. 7.
Commovere, quid proprie. *And*. II. 6. 25.
Commutare verba, quo ſenſu dicatur. *And*. II. 4. 7.
Comparativus Comicus. *And*. IV. 2. 15.
Conclamatum eſt. formula. *Eun*. II. 3. 56.
Conciliare, pro emere. *Eun*. IV. 4. 2.
Conditio varie ſumitur. *And*. I. 1. 52. *Phorm*. IV. 1. 13.
Confeſſio impudicorum ſupplicii loco. *And*. V. 3. 32.
Conflictari quo ſenſu dicatur. *And*. I. 1. 66.
Confore. qualis vox. *And*. I. 140.
Conglutinare, quid. *And*. V. 4. 10.
Conjicere ſe aliquo, eſt magno cum impetu abire. *Heaut*. II. 3. 36.
Conſequi matrem dicitur infans. *Hec*. IV. 4. 27.
Conſuetudo, ſenſu turpi. *And*. I. 5. 44.
Conſumere quid. *And*. I. 1. 133.
Contaminare fabulas, quid notet Terentio. *And*. Prol 16.
Continentia & *Abſtinentia* qui differant. *And*. I. 1. 65. *Hec*. I. 2. 64.
Convaſare verbum caſtrenſe. *Phorm*. I. 4. 13.
Convenire. de fortuito occurſu. *And*. II. 2. 31.
Coqui conducti ad nuptias. *And*. II. 2. 23. *Eun*. II. 2. 26.
Conviviorum oblectamenta. *Eun*. III. 1. 52.
Convivium quid. *Hec*. I. 2. 18. Tempeſtivum. *Adelph*. V. 9. 8. Athenis quandoque ſub dio & in ſole inſtructum. *Adelph*. IV. 2. 46.
Corinthus meretricibus infamis. *Hec*. I. 2. 11.
Corpus pro Carne. *Eun*. II. 3. 26.

Corrumpi dicuntur adoleſcens & mulier. *And.* II. 3. 22.
Credo abſolute poſitum. *And.* II. 1. 13.
Crucem meruiſſe ſe dicebant noxii. *And.* III. 5. 15.
Cruces dictae meretrices. *Eun.* II. 3. 91.
Cum inſervit cauſae. *And.* II. 1. 17.
Cum maxime. Heaut. IV. 5. 40. *Adelph.* IV. 1. 2.
Cupedinarii, qui. *Eun.* II. 2. 25.
Cupido accuſatus in amore diſpari. *Eun.* I. 2. 11.
Cura, qua notione veniat. *Phorm.* II. 4. 1. Add.
Curare verbum culinae proprium. *And.* I. 1. 3.
Curare funus, quid. *And.* I. 1. 81.
Curatura. Eun. II. 3. 24.
Curialis vernula, quis. *Phorm.* V. 6. 10. & Add.
Currens ſervus in Comoediis. *Eun.* Prol. 36.

D.

D*Abhar* (דבר) Hebraeorum & Verbum & Rem notat. *And.* IV. 4. 8.
Δαδοῦχοι. Adelph. V. 7. 2.
Damnoſus quis. *Heaut.* V. 4. 11.
Danaës Fabula. *Eun.* III. 5. 37. Add.
Dare Fabulam dicitur Poëta. *Hec.* Prol. 1. *Dare* pro dicere. *Heaut.* Prol. 10. *Phorm.* V. 6. 37. *Dare bibere. And.* III. 2. 4.
Darius tertius Perſarum rex Menandri aetate regnat. *Eun.* III. 1. 7.
Datum, ſimpliciter pro eo, quod a natura conceſſum eſt. *Eun.* III. 1. 5.
Davus, ἄφρων, ἄπειρος. *And.* I. 2. 23.
Decemvirorum Lex de Nexis alendis. Phorm. II. 2. 21.
Decrepitus unde dictus. *Eun.* II. 1. 25.
Dedere ſe, qui proprie dicantur. *And.* I. 1. 36.
Defatigatus & *Feſſus*, qui differant. *Adelph.* IV. 1. 3. Add.
Defenſor, quis. *And.* IV. 5. 18.
Defuncti & *Defungi* qui dicantur. *Eun.* Prol. 15.
De integro. And. Prol. 26.
Delirare, quid. *And.* IV. 4. 13.
Demenſum, quid. *Phorm.* I. 1. 9.
Demiſſi humeri. Eun. II. 3. 22.
Demittere aures. And. V. 4. 30.
Demulcere alicui caput. Heaut. IV. 5. 14.
Demum, in judicii tarditate adhibitum. *And.* V. 3. 11.
Denarius. drachma. ſchellingus. *And.* II. 6. 20.
Deſcribere. diſtribuere. *Eun.* Prol. 7.
Denique quid ſit, & quando adhibeatur. *And.* I. 1. 120. *Heaut.* I. 1. 17.
Deos ſalutabant peregre venientes, antequam uxores aut amicos convenirent. *Phorm.* II. 1. 81.
Deperire aliquam, quo modo dicatur. *Heaut.* III. 2. 14. Add.
Deferere dicuntur patroni clientes. *And.* I. 5. 35.
Desine. formula in re jam explorata. *Phorm.* I. 2. 1.
Deſpondere, proprie quid. *And.* I. 1. 75.
Devoti. Adelph. Prol. 7.
Deus dictus, qui ſummis beneficiis bearet alterum. *Phorm.* I. 2. 24.
Dextra ſedes fidei. *And.* I. 5. 54.
Dicare, verbum ſacrum. *Phorm.* I. 2. 12.
Dic mihi. qualis formula. *And.* IV. 1. 44.
Dicere Πολύσημον. conſtituere. *And.* I. 1. 75. *Heaut.* V. 1. 64. ſevere denunciare. *And.* I. 2. 33. *Eun.* II. 3. 87. Nutu ſignificare. *Eun.* IV. 5. 10.
Dictio teſtimonii non eſt ſervo homini. *Phorm.* II. 1. 63.
Dictum ac factum. And. II. 3. 7. *Heaut.* IV. 5. 12.
Differre, quid. *And.* II. 4. 5.
Difficilis homo, quis. *Heaut.* III. 2. 24. Add.
Dii nos reſpiciunt. formula. *Phorm.* V. 3. 34.
Diſcidium & *Diſſidium* qui differant. *And.* IV. 2. 14.
Diſcere Hiſtriones dicuntur. *Hec.* Alt. Prol. 6.
Diſceſſus e domo & patria gravis. Hec. IV. 2. 16.
Diſciplina amantium quae. *Heaut.* II. 3. 59.
Diſputare, & *Diſputatio* quid notent. *And.* Prol. 15.
Dividere temporibus rem, unde dictum. *And.* III. 1. 18.
Divinus, & *Divinare*, quid. *Hec.* IV. 4. 74.
Divortii formula. *Hec.* II. 1. 25.
Divortium, & *Repudium*, qui differant. *Phorm.* IV. 3. 72. Add.
Dixi, vel aſſeverat rem jam dictam. *Heaut.* III. 1. 23. vel eſt formula finitae jam orationis. *Phorm.* II. 4. 12. vel interminationi inſervit. *Phorm.* II. 3. 90. & 92.
Docere Poëtarum eſt. *Hec.* Alt. Prol. 6.
Dolium, quid. *Heaut.* III. 1. 51.
Domina mariti quae. *Hec.* II. 2. 8.
Dolores, ὠδῖνες. *And.* I. 5. 33.
Domus, *uxor*. *And.* V. 3. 20. Add.
Donum, & *Praemium* promiſcue ſumuntur. *Eun.* V. 9. 27. Add.
Dos proprie dicitur. *Heaut.* V. 5. 4. Omnia quae commendant, Dotis nomine veniunt. *Adelph.* III. 2. 47. ejus ratio in matrimonio habita. *Phorm.* I. 2. 70. quando renumerata. *Hec.* III. 5. 52. Dos prima & ſecunda. *Adelph.* III. 2. 47. Dos in fronte. *ibid.*
Dormire. de concubitu. *Eun.* II. 3. 76.
Dormire in utramvis aurem. Heaut. II. 3. 101.
Drachma quid & quando adhibita. *And.* II. 6. 20.
Dubia coena. Phorm. II. 2. 28.
Dubii aegroti. *And.* II. 2. 10.
Duci dicitur ſimplex & incautus. *And.* I. 2. 9.

E.

E *Flamma cibum petere*, unde dictum. *Eun.* III. 2. 38.

Ea.

Digitized by Google

Ea lege. locutio a JCtis petita. *And.* I. 2. 29.
Eadem. ſimul, una. *Heaut.* II. 3. 127.
Ecaſtor, quomodo dicatur. *And.* III. 2. 6. Add.
Ecquid beo te? formula laetum nuncium adferentis. *Eun.* II. 2. 48.
Edicere, quid. *And.* I. 2. 33. III. 2. 15.
Educare, *alere*, *paſcere*, differunt. *Phorm.* II. 2. 21.
Educatio virginum vitioſa Athenis. *Eun.* II. 3. 21. ſeqq.
Efferendi funeris ratio & tempus. *And.* I. 1. 90.
Efficere, quid. *Heaut.* II. 3. 81.
Effundere. largiter dare, conſumere. *Adelph.* V. 9. 34. Add.
Egens amplius, quam *pauper*. *And.* V. 4. 21.
Ejectus. de naufrago. *And.* I. 3. 18.
Ejici etiam claſſis dicitur. *ibid.*
Elegans, quis. *Eun.* III. 5. 18. *Heaut.* V. 5. 19.
Ἐλεφαντάγωγοι. *Eun.* III. 1. 23.
Elephanti Indici. *ibid.* Elephanti dociles. *ibid.*
Ἐλεφαντισταί. *ibid.*
Ellipſis alterius verbi. *And.* III. 5. 18. Indignationi apta. *And.* IV. 3. 11. Attica. *Adelph.* II. 4. 6. conf. Add.
Ἐμβροχή. *Phorm.* II. 2. 4.
Emergere, & *Emergere ſe*. *And.* III. 3. 30.
Emitti manu. pro, Libertate donari. *Phorm.* V. 5. 2.
Emeriri etiam extra Comoediam uſitatum. *Eun.* III. 1. 42.
En unquam. pro, Unquamne. *εἴποτε*. *Phorm.* II. 2. 15.
Ἓν διὰ δυοῖν. *Hec.* III. 3. 44.
Ἐν χερσὶν τι ἔχειν. *Hec.* III. 5. 43.
Enim conjunctio praepoſitiva. *Hec.* II. 1. 41. conf. Add. *παρέλκει*. *Adelph.* IV. 5. 22. valet *Enimvero*. *And.* V. 1. 4. *Phorm.* III. 3. 22.
Ephebi qui. *And.* I. 1. 24.
Eradicare, quid. *And.* IV. 4. 22.
Ἐρανοί, quid. *And.* I. 1. 61.
Eris melius. formula. *Adelph.* II. 1. 26.
Eſt pro licet. ſic Gr. *ἐστὶ* pro *ἔξεστι*. *Heaut.* I. 2. 18. conf. Add.
Etiam atque etiam. *Eun.* I. 1. 11.
Et quidem. formula mirantis. *Heaut.* III. 3. 45.
Etſi, ſequente *ſed*. *Hec.* II. 2. 5.
Ex ſententia. *Ex animi ſententia*. *de ſententia*. qui differant. *Heaut.* IV. 3. 5.
Exacta aetas & *Exigere vitam*, quid. *Adelph.* V. 4. 16. & *Heaut.* II. 3. 39.
Exanimatus, & *Exanimus* qui differant. *And.* I. 4. 7.
Exanimatus curſu. *Hec.* V. 3. 27.
Excludi amantes dicti. *And.* II. 3. 12.
Exedere aliquem. *Heaut.* III. 1. 53.
Expedire. quid. *And.* III. 5. 11.
Expeditio, quid. *ibid.*
Expergiſci, quo ſenſu. *Adelph.* IV. 4. 21.
Experiri, de judicio, *Adelph.* III. 2. 52.
Expetere, quid. *Heaut.* II. 4. 3.
Exponendi ritus. *And.* IV. 4. 30.
Expoſtulare, quid. *And.* IV. 1. 15.
Exprobratio beneficii ingrata. *And.* I. 1. 17.
Exſequias ire alicui. *Phorm.* V. 8. 37. & ſimpliciter, *ire*. *And.* I. 1. 90.
Exſpectatus pater. *Adelph.* I. 2. 29.
Extemplo. unde dictum. *And.* III. 2. 38.
Extinguere. duplici ſenſu. *Phorm.* I. 2. 58.
Extrarius, pro non domeſtico. *Phorm.* IV. 1. 13.
Εὐαγγέλια. *And.* II. 5. 20.
Evomere iram. *Adelph.* III. 2. 14.
Εὐφημισμός. *Heaut.* III. 3. 10.
Ἔχω σε. qualis formula. *Heaut.* II. 4. 27.

F.

FAba iſtaec in me cudetur. Proverb. explicitum. *Eun.* II. 3. 89.
Faber cadit, cum ferias fullonem. proverb. *Heaut.* V. 2. 21. Add.
Fabula, quid proprie. *And.* Prol. 3. *dari* proprie dicitur. *Hec.* Prol. 1. pro negotio. *And.* IV. 4. 8.
Fabulae! formula ſpernentis dicta alterius. *And.* I. 3. 19. *Phorm.* III. 2. 7.
Fabulas plures ſcripſit Terentius ante Andriam. *And.* Prol. 5.
Fabricam ad aliquem fingere. *Heaut.* III. 2. 34.
Facillime agere, quid. *Adelph.* III. 4. 56.
Facta, tranſacta omnia. formula a JCtis deſumta. *And.* I. 5. 13.
Familia, quid. *Heaut.* IV. 5. 3. ejus ratio habita in matrimonio. *Phorm.* I. 2. 70.
Familiariter ferre mortem alicujus, quid. *And.* I. 1. 84.
Fartores qui. *Eun.* II. 2. 26.
Felicitatis ſummae expreſſio. *And.* V. 5. 4.
Feneſtra, quid. *Heaut.* III. 1. 72.
Feriri munere, quo ſenſu dicatur. *Phorm.* I. 1. 13.
Ferre bonum & malum. *And.* V. 4. 18.
Feſſus & *Defatigatus*, qui differant. *Adelph.* IV. 1. 3. Add.
Feſti dies in votis apud veteres. *Hec.* IV. 2. 16.
Fidem habere & *adhibere*, differunt. *And.* III. 4. 7.
Fides quando implorata. *And.* I. 5. 2. pro *ἀξιοπιστία*. *And.* V. 2. 16.
Filiae emtae a procis. *Heaut.* IV. 7. 11.
Firmare fidem, quid. *And.* III. 1. 4.
Flabella ventulo faciendo unde facta. *Eun.* III. 5. 50.
Flagitare, apud JCtos, quid. *Eun.* II. 3. 90.
Flagitium unde dictum, & quid. *ibid.* differt a peccato. *Adelph.* I. 2. 21.
Fleri in funere a quibus ſolitum. *And.* I. 1. 102.
Flocciſacere, contemnere, &, non contemnere. *Eun.* II. 3. 11.

Flos aetatis. *Eun*. II. 3. 26.
Follis adhibitus condendis nummis. *Phorm*. I. 2. 6.
Fores aperiendi ratio. *And*. IV. 1. 50.
Fori frequens mentio apud Comicos. *And*. I. 3. 21.
Forma, & *aetas* jungi ſolita. *And*. I. 1. 45.
Formula divortii. *Hec*. II. 1. 25.
Foro uti qui proprie dicantur. *Phorm*. I. 2. 29.
Fors fortuna quomodo dicatur. *Hec*. III. 3. 26. *Phorm*. V. 6. 1.
Fraus pro damno, & malo. *And*. V. 4. 8. pro damnoſo. *Heaut*. V. 4. 10.
Frequens de milite proprie dictum. *And*. I. 1. 80. & Add.
Frigere. *Eun*. II. 2. 37.
Fructus vocabulum quam late pateat. *Phorm*. IV. 3. 75.
Funambuli appellatio unde orta. *Hec*. Prol. 4.
Fundus, de amatore. *Eun*. I. 1. 34.
Funirepus idem qui *Funambulus*. *Hec*. Prol. 4.
Fuſilis unde dictus. *And*. III. 5. 3.

G.

Gallina canens, quale omen. *Phorm*. IV. 4. 28.
Γάμους ποιεῖν. *And*. III. 2. 41.
Ganeo, quis. *Heaut*. V. 4. 11.
Γὰρ, tranſeundi particula. *And*. I. 5. 17. *Hec*. II. 2. 31.
Garrire aves dicuntur. *Phorm*. III. 2. 11.
Gaudium ſolidum. *And*. IV. 1. 23.
Γελωτοποιοὶ, qui. *Eun*. II. 2. 13.
Genium defrudare quomodo dicatur. *Phorm*. I. 1. 10. & Add.
Genius unus an bini ſingulis hominibus dati? *Phorm*. I. 2. 24.
Gentium. adverbiis junctum. *Hec*. III. 1. 13.
Genua miſericordiae ſedes. *Hec*. III. 3. 18.
Gloria proprie bello paritur. *Heaut*. I. 1. 60. Add.
Glycerium unde dicta. *And*. I. 1. 107.
Gnavus & *Gnaviter* unde dicantur. *Eun*. I. 1. 6.
Gratia. vox media, in bonam & malam partem uſurpata. *Phorm*. IV. 3. 16.
Gravis. *Heaut*. IV. 1. 32.
Γρὺ, ſonus porcorum. *And*. III. 2. 25.
Gynaeceum, quid. *Phorm*. V. 6. 22.

H.

Habeat, *valeat*, *vivat*! formula. *And*. V. 3. 18.
Habere aliquem, quo ſenſu dicatur. *Phorm*. IV. 1. 21.
Habere ſe bene vel male. locutio medica. *And*. II. 3. 4.
Habere mulierem. *And*. I. 1. 58.
Habere, proprie de matrimonio. *And*. V. 3. 18. Add. pro intelligere. *Eun*. III. 1. 11. *Hec*. I. 2. 119.
Habes! qualis formula. *And*. I. 1. 56.
Habitior. de virgine. *Eun*. II 3. 23. & Add.
Habitudo corporis idem quod *Habitus*. *Eun*. II. 2. 11.
Habui. verbum infauſtum. *Heaut*. I. 1. 42. Add.
Haerere quomodo quis dicatur. *Eun*. V. 2. 9. Add.
Haruſpex unde dictus. *Phorm* IV. 4. 29.
Haud ſcio, *an*. quid valeat. *And*. III. 2. 45.
Heluo quis. *Heaut* V. 4. 10.
Herciſcere familiam. *Heaut*. V. 1. 36.
Herculis & Omphalae Hiſtoria. *Eun*. V. 8. 3. & 4.
Hereditas quomodo *redire* ad aliquem dicatur. *And*. IV. 5. 4.
Herus orans maxima neceſſitas. *And*. I. 2. 19.
Hic. de hero non audiente. *And*. II. 6. 1. Δεικτικῶς de eo qui loquitur. *And*. II. 1. 10.
Hic homo. δεικτικῶς de eo, qui ſemet indigitat. *Heaut*. II. 3. 115.
Hic viciniae. *Phorm*. I. 2. 45.
Hinc illae lacrimae! quaſi proverbium in re triſti. *And*. I. 1. 99.
Hiſtriones quandoque emerunt Comoedias. *Hec*. Alt. Prol. 49.
Hoc. de coelo. *Heaut*. III. 1. 1.
Hoc age. formula. *And*. I. 2. 15.
Hoc quid ſit? quo ſenſu dicatur. *And*. I. 2. 20.
Hoc vide! formula. *Heaut*. II. 3. 74.
Hodie, comminationi inſervit. *And*. I. 2. 25. Idem valet, quod *cito*. *And*. I. 5. 19. *jam jam*. *Eun*. III. 2. 10.
Homo. per contemtum. *Eun*. II. 2. 8. per commiſerationem. *Eun*. II. 2. 30.
Honeſta oratio, quae. *And*. I. 1. 114.
Honeſtus. pulcher, decorus. *And*. I. 1. 96.
Horrere & *Horror*, quid. *Eun*. I. 2. 4.
Huc viciniae. *And*. I. 1. 43.
Humane, *Humaniter* & *Humanitus*, an differant. *Heaut*. I. 1. 47.
Humanitas erga defunctos. *And*. I. 1. 86.
Humeri demiſſi in puellis. *Eun*. II. 3. 22.
Hymenaeum canere. *Adelph*. V. 7. 7.

I.

Jam dudum. ſatis ſuperque. *And*. V. 4. 45.
Jam nunc. *And*. I. 1. 144.
Janitzari. *Adelph*. Prol. 7.
Ἰδιωτισμὸς notabilis. *Phorm*. IV. 2. 1.
Idoneus pro digno. *And*. III. 2. 12.
Ignis, de amantibus. *Eun*. I. 2. 5.
Ilicet, formula. *Eun*. II. 3. 55.
Iligni pedes. *Adelph*. IV. 2. 46.
Immutatus, pro immutabili. *And*. I. 5. 7.
Impedire. quid. *And*. III. 5. 11.
Imperare, medicorum eſt, & aegrotorum. *And*. III. 2. 4.

Impe-

Imperare ſibi. Eun. II. 2. 21.
Importunus, unde dictus. *And.* I. 4. 4.
Impotens animus, quis. *And.* V. 3. 8.
Impraeſentiarum. Heaut. V. 2. 9.
In, antiquis promiſcue accuſativo & ablativo jungebatur, ſeu quies, ſeu motus notaretur. *Eun.* II. 2. 29.
In manum dare. In manum venire. In manu eſſe, quid. *And.* I. 5. 62.
In commune, quid. *And.* III. 3. 16.
In medio ponere, vel, *relinquere*, quomodo dicatur. *Phorm.* Prol. 17.
In loco, h. e. opportuno tempore. *Heaut.* III. 2. 26.
In diem, quid. *Eun.* V. 7. 19.
In portu navigo. Proverb. *And.* III. 1. 22.
Inceptum. de re majori. *And.* I. 5. 1.
Incipiundi verbum πλεονάζει. *And.* III. 2. 13.
Incola pro domo. *And.* I. 3. 21. Add.
Incommoditas, de divortio. *And.* III. 3. 35.
Indicente me, quo ſenſu dicatur. *Adelph.* III. 4. 62.
Induciae, unde dictae. *Eun.* I. 1. 15. Add.
Infamia amantibus vitata. *And.* II. 6. 13.
Infinitivi uſus in admiratione & indignatione. *And.* I. 5. 18. ſequente indicativo. *Adelph.* I. 1. 21. Add.
Ingenium, quid. *And.* I. 1. 50. & I. 5. 40. Add.
Ingerere mala. And. IV. 1. 16.
Inimicis imprecabantur veteres, quae ipſi averſabantur. *Heaut.* V. 3. 13.
Initiandi ritus qualis. *Phorm.* I. 1. 15.
Injuria, pro ſtupro. *And.* III. 2. 8.
Inlicere, quid. *And.* V. 4. 8.
Inludere vitam, quid. *And.* V. 1. 3.
Inquam, quando recte adhibeatur. *And.* V. 2. 21.
Inſanire, pro debacchari. *Phorm.* IV. 3. 37.
Inſanus & *ſtultus*, ut differant. *Eun.* II. 2. 23.
Inſcribere aedes, quid. *Heaut.* I. 1. 92.
Inſcriptus, pro accuſato. *Phorm.* I. 2. 77.
Inſolens, quid. *And.* V. 4. 4.
Inſomnia, ἀϋπνία. *Eun.* II. 1. 13.
Intendere fallacias. Heaut. III. 2. 2.
Intercedere, quid. *And.* V. 5. 5.
Intercipere, quid. *Eun.* I. 1. 35.
Interea fiet aliquid. formula. *And.* II. 1. 14.
Intertrimentum, quid. *Heaut.* III. 1. 39.
Intervenire, proprie quid. *Heaut.* II. 3. 40.
Intrita, qualis cibus. *Phorm.* II. 2. 4.
Invenire, de matrimonio. *And.* III. 3. 39.
Invenuſti, qui & unde dicti. *And.* I. 5. 10.
Inverſa verba, quae. *Heaut.* II. 3. 131.
Invitare & *vocare*, qui differant. *And.* II. 6. 22.
Ipſus. per excellentiam. *And.* II. 2. 23.
Ita, pro, adeo. *Hec.* Prol. 4.
Ita ut ſis. formulae ſpecies. *And.* I. 1. 53.
Iter pergere. Hec. I. 2. 119. Add.
Judicium bis de eadem cauſa adipiſci non licebat Athenis. *Phorm.* II. 3, 57.
Judicum iniquitas tangitur. *And.* IV. 5. 17.
Juffrouw Belgis dicitur de nupta. *Hec.* II. 1. 34.
Juncea virgo. *Eun.* II. 3. 24.
Juno Lucina invocata a parturientibus. *And.* III. 1. 15. *Adelph.* III. 4. 41.
Jusjurandum ultro oblatum magnam vim habuit. *Hec.* V. 1. 23. ſeq.

K.

KΕιμάλια, quando miſſa puerperis & obſtetricibus. *Phorm.* I. 1. 13.
Κόπρειος ἀνήρ. *Phorm.* III. 2. 41.
Κρυφοδῆκται. qui. *Eun.* III. 1. 21.
Κυφωνισμὸς, ſupplicii genus. *And.* V. 2. 23.
Κνιϲοϲιδεῖπνοι, qui. *Heaut.* I. 1. 120. Add.
Κῶμος, Deus nocturnorum tripudiorum praeſes. *Eun.* III. 1. 52.

L.

L*Abaſcere*, quid. *Eun.* I. 2. 98.
Labia fem. gen. dicta. *Eun.* II. 3. 44. Add.
Labor & *dolor. And.* V. 1. 12.
Laborem capere, qui dicatur. *And.* IV. 3. 5.
Λαθροδῆκται, quinam. *Eun.* III. 1. 21.
Lana ac tela. Exercitia muliebria. *And.* I. 1. 48.
Lapis, quis dictus. *Heaut.* IV. 7. 3.
Lararium Alexandri Severi. *Phorm.* II. 1. 81.
Lares Viales a peregre ituris invocati. *ibid.*
Laterem lavare. Phorm. I. 4. 9. & Add.
Latus tectum. Heaut. IV. 2. 5.
Lepus tute es, & pulpamentum quaeris, quo ſenſu dicatur. *Eun.* III. 1. 36.
Lesbia vina in honore. *And.* I. 4. 1.
Lex XII. Tabb. explicita. *And.* I. 1. 101. *Phorm.* I. 1. 9. II. 1. 63. II. 2. 11. *Attica* cavit de matrimonio proximi. *And.* I. 5. 40. Statuit poenam in violatores virginitatis. *And.* IV. 4. 41. *Lex Fabia. Adelph.* II. 1. 39.
Lex ſumtuaria. And. II. 6. 20. *Vicennaria. Phorm.* II. 1. 72.
Liberalis forma, quae. *And.* I. 1. 96.
Liberaliter ſervire, quid. *And.* I. 1. 11.
Liberi ſequuntur patrem. Hec. IV. 4. 16.
Liberi. de filio filiave. *Hec.* II. 1. 15.
Liberius vivere, quid. *And.* I. 1. 25.
Libertatis donandae ritus. *Adelph.* V. 9. 13.
Liberti ingrati in ſervitutem retracti. *And.* I. 1. 13.
Libido pro arbitrio, & voluntate. *Heaut.* II. 1. 4. Add. *Hec.* II. 2. 3.
Liquido jurare, quid. *And.* IV. 3. 14.
Literae, pro Arithmetica, & ſtudiis humanitatis. *Eun.* III. 2. 23.
Lites ſequi, qui dicatur. *And.* IV. 5. 16.

Locus

Locus & *ordo* an, & quomodo differant. *Eun.* II. 2. 3. *Locus* pro ſtatu. *Heaut.* II. 3. 118. Add.
Logi. fabulae. *Phorm.* III. 2. 8. & Add.
Longinquum, de loco, tempore, & ſtatura. *Hec.* IV. 2. 20.
Lubida, vocabulum μίσον. *And.* II. 1. 8.
Ludere. vox impudica. *Eun.* II. 3. 81. de piſcibus uſurpatur. *Adelph.* III. 3. 23.
Ludibrio habere, quid. *Hec.* I. 2. 74.
Ludum habere dicti Laniſtae. *Hec.* II. 1. 7.
Ludos reddere cui, quid. *And.* III. 1. 21.
Ludus, militare vocabulum. *Phorm.* II. 2. 33. quid proprie. *Hec.* II. 1. 6. *Phorm.* I. 2. 36.
Ludus & jocus, pro re levi. *Eun.* II. 3. 8.
Lugubria. veſtis lugubris. *Heaut.* II. 3. 45.
Lupo ovem committere. Proverb. *Eun.* V. 1. 16.
Lupum tenere auribus, quid. *Phorm.* III. 2. 21.

M.

Macedo foenerator nomen dedit SCto Macedoniano. *Phorm.* II. 1. 72.
Macellum, qualis locus. *Eun.* II. 2. 24.
Macerare, quid. *And.* IV. 2. 2.
Maceria, quid. *Adelph.* V. 7. 10. Add.
Magis comparativo inſervit. *And.* IV. 2. 15.
Magiſter. conſilii auctor. *And.* I. 2. 21. *Magiſter pecoris.* *Eun.* III. 1. 23. *Magiſtri* auctionum praeſides. *Hec.* II. 1. 7.
Magiſtratus de hominibus ſingulis. *Eun.* Prol. 22.
Magnificare, quid. *Hec.* II. 2. 18.
Mala res muliebris, quae. *Heaut.* II. 3. 48.
Malitia, quid. *Heaut.* IV. 5. 48.
Mancipiorum duplex genus. *And.* II. 6. 26. *Eun.* II. 2. 43.
Mane. formula. *And.* IV. 1. 34.
Manibus pedibuſque. *And.* I. 1. 134.
Manipulus quid & unde dictus. *Eun.* IV. 7. 6.
Manumittendi ritus. *Phorm.* V. 5. 2. & Add.
Maritus dominus dotis. *And* I. 5. 6.
Matrimonium. In eo contrahendo ſumma libertas. *And.* I. 5. 4. quid in eo ſpectarint veteres. *Phorm.* I. 2. 70.
Matronarum varia apud Graecos & Romanos ratio. *Heaut.* V. 4. 19.
Meditari, quid proprie. *And.* II. 4. 3.
Medium. *In medio eſſe*, eſt in celebritate verſari, praeſentem eſſe. *Adelph.* III. 4. 33. *De medio excedere*, e conſpectu diſcedere. *Hec.* IV. 3. 14
Memini, jungitur infinitivo praeſenti. *And.* II. 5. 18.
Memor & *gratus* junguntur. *Adelph.* II. 2. 43. & Add.
Mendicus, pro ſycophanta. *And.* IV. 5. 21.
Mens & *animus* an differant. *And.* I. 1. 137.
Menſa, unde facta. *Adelph.* IV. 2. 46.
Menſes, quomodo computati. *Adelph.* III. 4. 27.
Meretrices procaces in amatores. *Eun.* I. 1. 24.
Meridies prandio vel quieti dari ſolitus. *Adelph.* V. 3. 62. Add.
Merito te amo. formula gratias agendi. *Eun.* I. 2. 106.
Metus turbat mentem & membra. *And.* I. 5. 16. Add.
Meus. mihi favens. *And.* V. 6. 12.
Mihi. πυρίλλει. *And.* II. 3. 1. *Eun.* II. 2. 53.
Μίμησις. *Eun.* I. 2. 75. *Phorm.* IV. 3. 38.
Mina, quid. *Eun.* I. 2. 89.
Minuere. Mutare. *And.* II. 3. 18. *Hec.* IV. 1. 10.
Mirum ni. Comicum. *And.* III. 4. 19.
Μῖσος, pro odioſo. *And.* V. 4. 37.
Modus vitae. *And.* I. 1. 68.
Momentum, quid. *And.* I. 5. 31.
Moneo, comminandi vim habet. *And.* Prol. 22.
Monitor, quis & unde dictus. *Phorm.* II. 1. 4. & Add.
Monſtrum. de homine, quo ſenſu. *And.* I. 5. 15.
Montes auri, pro ſummis divitiis. *Phorm.* I. 2. 18. & Add.
Monumenta varia. *Eun.* Prol. 13. *Theſauri* in iis conditi cum cadaveribus. *ibid.* & Add.
Moriendi & *Mortis* mentio olim male ominata. *And.* IV. 5. 4. Add.
Morigera & *Morigerari*, quando mulier dicatur. *And.* I. 5. 59.
Μωρόσοφος. *Heaut.* II. 3. 82.
Mors an lugenda. *And.* I. 1. 82.
Movere, quid. *And.* V. 4. 18.
Mulieres temulentae. *And.* I. 4. 2. Romanorum abſtemiae. *ibid.* Mulieres in funus prodibant Athenis. *And.* I. 1. 90. Graecae non verſabantur in celebritate. *And.* I. 5. 15. Qua lege ſpectarint ludos. *Hec.* Alt. Prol. 27.
Multi, pro Malis. *Eun.* Prol. 2.
Munera mittendi ritus ad aulam Turcicam. *Phorm.* I. 1. 15.
Munera Quaeſtoria. *Hec.* Alt. Prol. 32. Add.
Muſſo & *Muſſite.* *Adelph.* II. 1. 53.
Mutuum repetere invidioſum. *Phorm.* I. 2. 6.
Mῦ, ſonus canum. inde *Muſire.* *And.* III. 2. 25.
Mycon, inſula in Cycladibus. *Hec.* III. 4. 19.

N.

Ngang (נגע) Tetigit, in re turpi, *Eun.* II. 3. 81.
Nam, particula tranſeundi. *And.* I. 1. 24. I. 5. 17.
Nanciſci, de bono & malo. *And.* V. 6. 3.
Natalis dies muneribus mittendis celebratus inter amicos. *Phorm.* I. 1. 14.
Negotium dare, quo ſenſu dicatur. *And.* Prol. 2.

Nemo,

Nemo, in fine ſententiae venuſte ponitur. *And.* II. 3. 22. Add.
Neque haud. And. I. 2. 34.
Nequitia. Heaut. III. 1. 72.
Nervus πολύσημον. Phorm. II. 2. 11. IV. 4. 15.
Nihil eſt, qualis formula. *Eun.* IV. 2. 10. *Heaut.* II. 3. 68. *Phorm.* V. 6. 21. *Nihil ad hanc rem.* ibid.
Nihil dicis, &, *οὐδὲν λέγεις*, vario ſenſu. *Eun.* II. 1. 15. & Add.
Niſi pro *Sed*, Comicum. *And.* IV. 1. 40.
Niſi ſi. Comicum. *And.* I. 5. 14.
Nobilis, vox media. *Eun.* V. 7. 20. *Hec.* V. 2. 31.
Noctem orare, quid. *Heaut.* II. 3. 125.
Noctesque & dies plus eſt, quam *interdiu & noctu. Eun.* V. 9. 49. Add.
Nodum in ſcirpo quaerere, quid. *And.* V. 4. 38.
Non de nihilo. Hec. V. 1. 1. Add.
Non ſcimus. Eun. I. 2. 31. Add.
Non, ſi. quid valeat. *And.* IV. 2. 12. *Eun.* I. 1. 4.
Νόσος & Νοσεῖν, de amore. *Eun.* II. 1. 19.
Noſter quis dicatur. *And.* V. 2. 5. *Noſter eſto. ibid. Phorm.* IV. 1. 21.
Notus, active pro eo qui novit. *Eun.* II. 2. 7.
Novum, pro eximio & miro. *Eun.* II. 2. 16. & II. 3. 25. pro inaudito & ſceleſto. *Adelph.* IV. 7. 4. *Phorm.* V. 7. 79.
Noxa & *Noxia* an, & quomodo differant. *Eun.* V. 2. 13.
Nubit ſe viro ſponſa. *And.* III. 3. 3. Add.
Numerandi ratio. Adelph. II. 2. 28.
Nummi novi non optimi. *Phorm.* I. 2. 2.
Nunc, emphaticum. *Eun.* I. 1. 25.
Nunquam fortiter negat. *And.* II. 3. 10. Eleganter additur certo tempori. *Adelph.* IV. 2. 31.
Nuptias facere. And. III. 2. 41. *Nuptias* ſecundas communicabant parentes cum liberis. *And.* I. 5. 4. *Nuptias* celebraturi ſacrificabant. *Phorm.* IV. 4. 22.
Nutrices plerumque ebriae & ſaturae. *Hec.* V. 2. 3.

O.

Ω In fine Comoediarum quid notet. *And.* V. 6. 17.
O factum bene! formula gaudentis & gratulantis. *And.* I. 1. 78.
Ob notat *Pro*, in emtione & contractu. *And.* III. 5. 4. Add. *Phorm.* IV. 3. 56.
Obgannire. quomodo dicatur. *Phorm.* V. 8. 41.
Obitus, pro conſuetudine. *Hec.* V. 4. 19.
Objurgare, quid. *And.* I. 1. 111.
Obnoxius quis dicatur. *Hec.* III. 1. 22.
Obnuncio, quid. *Adelph.* IV. 2. 8.
Obſervare, quid proprie notet. *And.* I. 1. 56. 142.
Obſonium, quid. *And.* II. 2. 23.
Obſtinate, quo ſenſu dicatur. *And.* I. 5. 8.
Obteſtatio valida per liberos. *And.* III. 3. 8. & Add.
Obtundo, quid proprie. *And.* II. 2. 11.
Occipere, turpi ſenſu. *And.* I. 1. 52.
Oculi dicti Perſarum Satrapae. *Eun.* III. 1. 11.
Oculos paſcere, unde dictum. *Phorm.* I. 2. 35.
Plus quam oculos amare. proverb. *Adelph.* IV. 5. 67. & Add.
Offendere, proprie quid. *Eun.* V. 9. 34.
Ω'λιγοτρόφοι *Adelph.* IV. 2. 24.
Olera in viliſſimis cibis. *And.* II. 2. 32.
Omina e variis rebus ſumta. *Phorm.* IV. 4. 25.
Omnia bona dicere & laudare fortunas, quid. *And.* I. 1. 69.
Omnia experiri. formula. *And.* II. 1. 11.
Operam abuti, quid proprie. *And.* Prol. 5.
Operam dare. formula. *Eun.* Prol. 44.
Oppido pro Valde, unde ortum. *Hec.* II. 1. 41.
Opus, de opere ruſtico. *Eun.* II. 1. 14.
Oratio & *Stilus* quomodo differant. *And.* Prol. 14.
Orator, quis. *Hec.* Alt. Prol. 1.
Orbas & *Viduas* tuebantur cognati. *And.* I. 1. 44. Lex Athenienſium de *Orbis. Phorm.* I. 2. 75.
Os durum. Eun. IV. 7. 36. & Add.
Os laedere alicui, quid. *Adelph.* V. 4. 10.
Oſcitare, quid. *And.* I. 2. 10.
Oſtendere ſe alicui, quid. *Hec.* IV. 4. 5.
Oſtii aperiendi ratio. *And.* IV. 1. 59.
Otium proprie de mulieribus. *Hec.* II. 1. 28.
Ο'ξύμωρον. *Eun.* IV. 4. 55.

P.

P*Ace tua.* formula. *Eun.* III. 2. 13.
Pacis vox ſolennis in Pontificum precibus. *Heaut.* V. 2. 45.
Paedagogus, de adoleſcente amicam ſectante. *Phorm.* I. 2. 94.
Paedagogi male habiti ab adoleſcentibus. *Phorm.* I. 2. 26.
Paedagogum ſuum Hannibal vocavit Fabium Maximum. *Phorm.* I. 2. 94.
Paix Gallis quid notet. *Heaut.* II. 3. 50.
Παίζειν, in re Venerea. *Eun.* II. 3. 81.
Παλλακὴ & Πάλλαξ voces origine Hebraeae. *Phorm.* I. 2. 18.
Palma pro praemio victoriae. *Phorm.* Prol. 17.
Pannis annisque obſitus. Eun. II. 2. 5.
Παρὰ προσδοκίαν dictum. *Eun.* II. 2. 4.
Παράλληλα ἰσοδυναμοῦντα. *And.* II. 2. 10.
Paraſitorum duplex genus. *Eun.* II. 2. 13. qui olim dicti. *ibid.* 33. ſibi libros tribuunt. *ibid.* 32. etiam in negotiis graviſſimis coenae mentionem injiciunt. *Eun.* III. 2. 6. Veſtitus eorum ater. *Phorm.* I. 2. 73.
Parentum pietas liberis eſt auxilio. *Adelph.* IV. 5. 71.

71. *Parentum* ſollicitudo de abſentibus liberis deſcripta. *Adelph.* I. 1. 10. ſeqq.
Partes, vox ſcenica. *Phorm.* Prol. 28.
Partim jungitur genitivo plurali. *Hec.* Alt. Prol. 7.
Partus decem menſium legitimus. *Adelph.* IV. 5. 57.
Paſcere, alere, educare, differunt. *Phorm.* II. 2. 21.
Paſcere oculos. *Phorm.* I. 2. 35.
Pater orans, maxima neceſſitas. *And.* I. 2. 19. *Hec.* I. 2. 41.
Pater, honorifica appellatio. *Heaut.* III. 1. 50.
Patre vivente filio non credebatur pecunia. *Phorm.* II. 1. 72.
Patronus capi proprie dicitur. *Eun.* V. 2. 48. Add.
Paupertas non excuſat turpitudinem. *And.* I. 5. 40. fuit olim multis militiae cauſa. *Heaut.* I. 1. 59.
Pax! qualis particula. *Heaut.* II. 3. 50.
Peccare. de amoribus. *And.* V. 3. 25.
Peccatum & *Flagitium* differunt. *Adelph.* I. 2. 21.
Pectus vinctum. *Eun.* II. 3. 22.
Pecunia Belgica minor convenit cum Graeca. *And.* II. 2 32.
Pellex habet relationem ad virum, eſtque originis Hebr. *Phorm.* I. 2. 18.
Penates Dii a peregre advenientibus ſalutati. *Phorm.* II. 1. 81.
Pendere ſoliti vapulantes ſervi. *Eun.* V. 4. 20.
Penus. *Eun.* II. 3. 18.
Per αὐξητικὸν eleganter Tmeſin patitur. *And.* III. 2. 6. Add. & *Hec.* I. 1. 5.
Percellere, ad terram dare. *Eun.* II. 3. 87.
Percontor, vox nautica. *Eun.* II. 3. 3.
Pergere iter. *Hec.* I. 2. 119. Add.
Periclis lex de nothis non ex duobus Athenienſibus natis. *And.* V. 3. 8.
Perinthia Comoedia, unde dicta. *And.* Prol. 9.
Pertendere, quid. *Eun.* I. 1. 6.
Peſſumdare quomodo dicatur. *And.* I. 3. 3. Add.
Phalerata dicta, quae. *Phorm.* III. 2. 15.
Φυλάττειν, quo ſenſu dicatur. *And.* I. 1. 142.
Pietas parentum liberis auxilio. *Adelph.* IV. 5. 17.
Piraeeus portus Athenarum. *Eun.* II. 2. 59.
Piſcatores & *Cetarii* qui differant. *Eun.* II. 2. 26.
Piſtrinum, ſervorum ſupplicium. *And.* I. 2. 28. & Add. I. 3. 9.
Placere Fabulae quando dicantur. And. Prol. 3. *Hec.* Alt. Prol. 31.
Plagipatidae. *Eun.* II. 2. 13.
Pleonaſmus. *And.* II. 2. 32. *Hec.* I. 1. 6. III. 1. 11.
Πλανή. *Phorm.* II. 1. 41.
Plumbeus. dictum in ſtultum. *Heaut.* V. 1. 4.
Poenitere dicitur eum, qui patum putat. *Eun.* V. 7. 12. & Add. *Heaut.* I. 1. 20.
Pompa, quo ſenſu dicatur. *Heaut.* IV. 4. 17.
Πόνος & *Πονεῖν*, quo ſenſu. *Hec.* III. 1. 6.
Popularis & *συμπατριώτης*, & tribulis. *Phorm.* I. 1. 1.
Περιύεσθαι. *Eun.* II. 2. 49.
Portitores a *portu* dicti. *Phorm.* I. 2. 100.
Poſtilla. *And.* V. 4. 33.
Poteris & *facies*, formula rogandi. *And.* IV. 2. 29.
Poteſtas, pro magiſtratu. *Eun.* Prol. 22. & Add.
Praecipere, medicorum eſt. *And.* III. 2. 4.
Praecipitem dare, quid. *And.* I. 3. 9.
Praedicere, in dicendo praemittere. *And.* I. 1. 19.
Praefectus pecoris. *Eun.* III. 1. 23. *conviviorum*. *Eun.* III. 4. 3. Add.
Praefinito loqui, quid. *Hec.* I. 2. 19.
Praeut, comparationi inſervit. *Eun.* II. 3. 9.
Prandium, unde dictum. *Adelph.* IV. 2. 49.
Precator, quis. *Heaut.* V. 2. 22.
Prehendi dicuntur ſervi currentes. *And.* II. 2. 16.
Pretium ludorum. *Hec.* Alt. Prol 41.
Primum dicitur etiam non ſequente altero negotio. *And.* V. 4. 21.
Principia, quis locus in caſtris. *Eun.* IV. 7. 11.
Pro. Ejus uſus in ſimilitudine. *And.* I. 1. 119. & in aeſtimatione. *And.* I. 5. 38.
Prodigus, quis. *Eun.* II. 2. 4.
Proficiſcor e domo in domum. *Eun.* II. 2. 49. De eo qui profecturus eſt. *ibid.* Add.
Profiteri nomen, quid. *Eun.* Prol. 3.
Prolixe, & *Prolixum*, quid. *Eun.* V. 9. 52.
Propitius, quis. *Adelph.* I. 1. 6.
Proprium, quid. *And.* IV. 3. 1.
Propter, *ἀμφίβολον*. *Eun.* II. 3. 76.
Προσβάλλειν ὀφθαλμόν. *Eun.* I. 2. 63.
Προστάσσειν medicorum eſt. *And.* III. 2. 4.
Proterreo, quid. *Heaut.* III. 1. 37.
Πρῶτον dicitur etiam non ſequente *δεύτερον*, vel ſimili. *And.* V. 4. 21.
Providere, duplici ſenſu. *And.* I. 3. 3.
Provinciae vocabulum *πολύσημον*. *Phorm.* I. 2. 22. *Provinciae* ſeptem foederatae Belgicae populi minus recte dicuntur. *ibid.*
Prudens, *ſciens*. formula. *Eun.* I. 1. 27.
Pudica mulier, quae. *And.* I. 5. 39.
Pudor liberis tribuitur. *And.* I. 5. 27. *Hec.* I. 2. 47.
Puellae Laconum nudae exercebantur cum adoleſcentibus. *Eun.* II. 3. 23.
Puella, de femina juvene, ſed jam nupta. *Hec.* II. 1. 34.
Pugiles, qui apud Romanos. *Hec.* Alt. Prol. 25.
Pugil. de virgine. *Eun.* II. 3. 23.
Pugna de loco. *Hec.* Alt. Prol. 33.
Pugno, quo ſenſu. *Adelph.* V. 3. 57.
Putare rem. Comicum. *And.* II. 6. 11.
Pytiſſo, quid. *Heaut.* III. 1. 48.

Quadru-

Digitized by Google

Q.

Quadrupes, quomodo de homine. *And.* V. 2. 24.
Quaeſtus, de Quaeſtu meretricio. *And.* I. 1. 52.
Quam, & *Tam* eleganter ſuperlativis adduntur. *Heaut.* V. 2. 44. *Adelph.* III. 4. 46.
Quantitas continua pro diſcreta. *Phorm.* V. 6. 13. Add.
Quaſi pro Circiter. *Heaut.* I. 1. 93. uſum habet in re obſcura. *Heaut.* II. 3. 77.
Qui pronomen elegantem uſum habens in cauſa reddenda. *And.* Prol. 6.
Quid. de re magna. *And.* II. 2. 1. Add.
Quid agis? formula reprehendendi. *And.* I. 1. 107.
Quid ago? formula dubitandi. *Heaut.* II. 3. 102. *Phorm.* II. 4. 7.
Quid ais? formula admirantis cum indignatione. *And.* II. 1. 1.
Quid iſtuc? formula concedendi. *And.* III. 3. 40.
Quid tum poſtea? formula contemtus. *Hec.* IV. 1. 36.
Quidam, de ignoto & obſcuro per contemtum dicitur. *And.* I. 1. 42. *Eun.* III. 2. 13. Habet uſum in re ſingulari notanda. *Heaut.* III. 2. 15. Add.
Quin tu hoc audi. formula. *And.* II. 2. 9.
Quis tu es? formula contemnendi. *And.* IV. 1. 11.
Quiſquis es. formula. *Adelph.* III. 2. 23. Add.
Quod Di prohibeant. formula bene ominantis. *And.* III. 3. 36.

R.

Ratio, vox *πολύσημος*, notans vel *λόγον*. *Eun.* I. 1. 18. vel conſilium & *μέθοδον* *Heaut.* V. 2. 11. *Adelph.* I. 2. 43. III. 3. 21. V. 3. 26. vel cauſam. *Eun.* III. 5. 27. vel *ψῆφος*, ſeu ſupputationem. *Eun.* V. 2. 30. *Heaut.* IV. 2. 7. *Adelph.* II. 1. 54. V. 4. 1. *Phorm.* I. 1. 2. II. 2. 30.
Receptare, & *Receptator*, quid. *Hec.* V. 1. 16.
Recte. *εὐφημία.* *Heaut.* III. 2. 7. *Recte natus*, quis dicatur. *Hec.* III. 3. 39.
Reddunt fructum praedia. *Phorm.* IV. 3. 75. & Add.
Redeunt bona ad legitimum heredem. *And.* IV. 5. 4.
Reduces, qui dicti. *Heaut.* II. 4. 18. Add.
Reges dicti opulenti & paraſitorum patroni. *Phorm.* I. 2. 20.
Regis & *Regnandi* vocabula odioſa in libera Rep. *Phorm.* II. 3. 58.
Rei apud Atticos interrogati, quid ſe dignos putarent pati? *And.* III. 5. 15.
Rejicere ſe in aliquem, quo ſenſu dicatur. *And.* I. 1. 109.
Relictis rebus omnibus, formula celeritatem negotii ſignificans. *And.* II. 5. 1.
Religio, quid. *And.* IV. 3. 15.
Reliqua dicta, quae ſolvenda ſuperſunt. Belg. *achterſtallige ſchulden.* *Phorm.* I. 1. 3. Ejuſmodi homines *Reliquari* dicuntur. *ibid.*
Ῥῆμα, pro negotio. *And.* IV. 4. 7.
Remittere quid ſit in venditore. *Hec.* IV. 4. 43.
Reprehendere, quid. *Adelph.* Prol. 14.
Repudium proprie remittitur ſponſae. *Phorm.* IV. 3. 72. & Add.
Requirere, quo ſenſu dicatur. *Phorm.* II. 1. 79. Add.
Res. turpi ſenſu. *Eun.* I. 2. 39. pro opibus. *Phorm.* I. 2. 19.
Res pl. num. quid. *Heaut.* II. 3. 123.
Res & *Verba* opponuntur. *Heaut.* IV. 1. 23. Add.
Res ita eſt. pro, ita neceſſe eſt. *Eun.* I. 2. 17.
Res redit ad reſtim. formula deſperationis. *Phorm.* IV. 4. 5. *Reſtim* relinquere alicui, quid. *ibid.*
Res uxoria, pro uxore. *And.* V. 1. 10.
Reſcribere argentum quid ſit. *Phorm.* V. 7. 29.
Reſipiſcere, quid. *And.* IV. 2. 15.
Reſpicere, quid. *And.* IV. 1. 18.
Reſpondere, & *Reſponſum*, quid. *And.* IV. 2. 15.
Reſtim ducere, quid. *Adelph.* IV. 7. 34.
Reſtituere in locum. *And.* IV. 1. 58.
Rex convivii. *Eun.* III. 4. 3. Add.
Rhodii, quales. *Eun.* III. 1. 30.
Rhodus. *Eun.* I. 2. 27.
Ridiculus, quis. *Eun.* II. 2. 13.
Rivalis, proprie quis. *Eun.* II. 2. 37.
Romani ἄστοργοι. *Heaut.* IV. 1. 22.
Romuli lex de educatione. *Heaut.* IV. 1. 21.
Ruſi ſervi frequentes in Comoedia. *Phorm.* I. 2. 1.
Rumpi curſu. *Hec.* III. 4. 21.

S.

Sacrilegus & *Sacrilega*, convicium Comicum. *Eun.* V. 3. 2. & 13. *Adelph.* II. 4. 1. *Eun.* V. 1. 13.
Saevire, pro, iraſci. *And.* V. 2. 27.
Saltus Ionicus. *Adelph.* IV. 7. 34.
Salva res eſt. proverbii ſpeciem habet, pro, omnia ſunt integra. *Eun.* II. 2. 37. *Adelph.* IV. 5. 9.
Salus Dea. *Adelph.* IV. 7. 43. Ejus & Aeſculapii numen junctim colebatur. *Hec.* III. 2. 3.
Samos inſula. *Eun.* I. 2. 27.
Sannio quis dictus. *Eun.* IV. 7. 10. Add.
Satias, ſatietas. *Eun.* III. 1. 14. V. 6. 3. *Hec.* IV. 2. 18. & Add.
Satin' id tibi placet? formula. *Eun.* V. 2. 12.
Satin' ſalve? formula. *Eun.* V. 6. 8.
Satin' recte? formula. *And.* IV. 5. 9.
Satrapae, Regis Perſarum *oculi* dicti. *Eun.* III. 1. 11. Qualis vox. *Heaut.* III. 1. 43.

Saxum volvere. proverb. *Eun.* V. 9. 55.
Scapulas perdere dicitur ſervus vapulans. *Phorm.* I. 2. 26.
Sceleroſus quis. *Eun.* IV. 3. 1. Add.
Scelus, pro infelicitate. *Eun.* II. 3. 33.
Scilicet infinitivo jungitur. *Heaut.* II. 3. 117. & Add.
Scio. formula. *And.* IV. 1. 34.
Scopulus, pro certo periculo. *Phorm.* IV. 4. 9.
Scribere, proprie de Poëtis. *And.* Prol. 1. etiam *ſculpere* dictum. *And.* I. 5. 48.
Scriptura, pro Fabula. *Hec.* Alt. Prol. 5.
Scrupulus, quid. *And.* V. 4. 37.
Scurra unde dictus. *Eun.* II. 2. 18.
Se & *Seſe* πλεονάζει. *And.* IV. 5. 2.
Sectari mulierem, qualis locutio. *Phorm.* I. 2. 36.
Sed poſt *etſi*. *Hec.* II. 2. 6.
Sedare, quid. *Hec.* Alt. Prol. 25.
Sed quid ego? formula. *And.* V. 3. 15.
Sedere dicitur, quod firmiter decretum eſt. *Eun.* II. 1. 18.
Sedet virgo, quae innupta manet, nec conditionem reperit. *Adelph.* IV. 5. 38.
Seditio, quid. *And.* V. 1. 11.
Segregare quem a ſe, non, ſe ab aliquo. *And.* I. 5. 56.
Seleucus rex Aſiae. *Eun.* III. 1. 7.
Senes avari. *Adelph.* V. 3. 48.
Sepeliri & *Uri* differunt ex Legibus XII. Tabb. *And.* I. 1. 101.
Sepulcrum, pro loco, ubi comburebatur cadaver. *ibid.*
Sermo itineri comparatur. *Eun.* I. 2. 44. accedit ad aures. *Hec.* III. 5. 32.
Semita & *via* differunt. *Phorm.* II. 2. 12.
Sensus homo quis. *Eun.* II. 2. 5.
Seria, quid. *Heaut.* III 1. 51.
Serva. formula ab augurio deſumta. *And.* II. 5. 5.
Servi in plateis retenti. *Adelph.* III. 2. 23. Literas docti. *Eun.* III. 2. 24. quando cruciati. *Hec.* V. 2. 7. ſervis prudentiſſimas ſententias tribuit Terentius. *And.* I. 1. 33. dicti ſunt vel a gente, vel aliunde. *And.* I. 1. 132. etiam munera conferebant in herilis filiae nuptiis, partu, natali die infantis. *Phorm.* I. 1. 6. ſeqq. *Servus currens* in Comoediis. *Eun.* Prol. 36.
Servitus juſta & clemens, quae. *And.* I. 1. 9.
Sex ſeptem, pro numero indefinito. *Eun.* II. 3. 40.
Si uſum habet in obteſtationibus. *And.* I. 5. 57.
Si vivo. formula. *And.* V. 2. 25. *Heaut.* V. 1. 45.
Si eſt, ut, valet ſimpliciter *ſi* cum Ind. modo. *Adelph.* III. 5. 4. vide & Kockerti Indicem, v. EST UT.
Si ſapis. formula ſuadendi. *Adelph.* IV. 5. 72.
Sibi παρέλκει. *And.* II. 3. 1.
Sic hoc. formula mediocriter laudantis. *Heaut.* III. 1. 49.
Sic ſatis. formula mediocriter laudantis. *Heaut.* III. 2. 12.
Sic ſum, h. e. Ita moratus ſum. *And.* V. 4. 16.
Simultas, quid. *Phorm.* II. 1. 2.
Sine, & *ſine modo*, formula comminantis. *Eun.* I. 2. 20.
Sinendi verbum, in precationibus proprium. *Hec.* Alt. Prol. 2.
Sinus muliebris. *Heaut.* III. 3. 2. *in ſinu geſtare* quem. *Adelph.* IV. 5. 75.
Sit ſuperſtes. formula. *And.* III. 2. 7.
Sive, pro, *vel ſi*. *And.* I. 2. 19. omittitur per ellipſin. *And.* I. 5. 58.
Sol aſſus & *unctus*, quis. *Adelph.* IV. 2. 46. & Add.
Solarium, quid. *Adelph.* IV. 2. 46.
Soldurii. *Adelph.* Prol. 7.
Solidum gaudium. *And.* IV. 1. 23. *corpus.* *Eun.* II. 3. 26.
Sollicitare, quid. *And.* IV. 2. 6.
Solonis leges telis aranearum ſimiles. *Adelph.* V. 3. 37.
Solvere de menſa, vel ex arca, quid. *Phorm.* V. 7. 29.
Sorbilia ova. *Adelph.* IV. 2. 52.
Sorbilum, quid. *ibid.*
Sordidatus & *ſordidus* qui differant. *Heaut.* II. 3. 56.
Sparſum os. *Heaut.* V. 5. 18.
Spectatores pecuniae. *Phorm.* I. 2. 2.
Spectatus homo. *And.* I. 1. 64.
Spes & *ſperare*, quo ſenſu dicatur. *And.* Prol. 25. notat rem ſperatam. *And.* II. 1. 19. Add.
Spes & *Timor* naturaliter junguntur. *And.* II. 1. 3.
Spolia dicta munera amatoribus expreſſa. *Hec.* I. 1. 8.
Sponſa a quibus ornata & deducta. *And.* II. 2. 27.
Sponſi pectebantur ante nuptias. *Heaut.* V. 1. 78.
Sponte & *Ultro* qui differant. *And.* I. 1. 73.
Spurii in propinquis non habiti. *And.* IV. 5. 4.
Stamen in tela. *Heaut.* II. 3. 52.
Stare dicitur, quodcunque firmiter decretum eſt. *Eun.* II. 1. 18.
Stare fabula dicitur, quae placet. *Hec.* Alt. Prol. 7.
Stilus & *oratio* quomodo differant. *And.* Prol. 12.
Stipes dictum in ſtultum. *Heaut.* V. 1. 4.
Stomachus iracundiae ſedes. *Eun.* II. 3. 31.
Studium κατ' ἐξοχὴν de arte Muſica. *Hec.* Alt. Prol. 10.
Stultus & *inſanus* ut differant. *Eun.* II. 2. 23.
Stuprator, vel ducere civem ſtupratam, vel mortem oppetere cogebatur. *Adelph.* IV. 7. 11.
Subagito, quid. *Heaut.* III. 3. 6.
Subducere rationes. *Adelph.* V. 4. 1.

Subli-

Sublimis dictus, qui ad ſupplicium rapiebatur. *And.* V. 2. 20.
Subſervire orationi alterius, quid. *And.* IV. 3. 20.
Subſtare, quid. *And.* V. 4. 11.
Subtemen, in tela. *Heaut.* II. 3. 52.
Succenſere qui proprie dicantur. *And.* II. 3. 2.
Succenturiatus, quis. *Phorm.* I. 4. 53.
Succi plenum corpus. *Eun.* II. 3. 26.
Sudare, pro, multum laborare. *Phorm.* IV. 3. 23.
Suffarcinatus quomodo dicatur. *And.* IV. 4. 30.
Sum ibi. formula. *Heut.* III. 1. 63.
Sunium. *Eun.* I. 2. 35.
Suus praeponitur τῷ *Quiſque.* *Phorm.* II. 4. 14. Add.
Sycophanta, quis. *And.* IV. 5. 20.
Symbola, quid. *And.* I. 1. 61.
Συμβολαὶ & *σύμβολα* differunt. *Phorm.* II. 2. 25.
Συμπόσιον. *Adelph.* I. 1. 8.
Synchyſis. *And.* III. 2. 9.
Συγκοπή. Poëtis familiaris. *Adelph.* IV. 2. 22.
Συναποθνήσκοντες. Fabula. *Adelph.* Prol. 7.
Σύνθεσις. *Adelph.* IV. 4. 24.

T.

T*Alentum*, quid. *And.* V. 4. 47. *Phorm.* IV. 3. 38.
Talis. in laude. *Eun.* II. 1. 81.
Tandem, indignantis in interrogatione. *And.* V. 2. 18.
Tangere. verbum impudicum. *Eun.* II. 3. 81.
Tangere quem. *Eun.* III. 1. 30. *Adelph.* II. 1. 24.
Tanto melior. formula laudandi. *Heaut.* III. 2. 38.
Tanto nequior. formula contemnendi. *Adelph.* IV. 1. 12.
Tardiuſculus ad ingenium refertur. *Heaut.* III. 2. 4.
Tecto latere abſcedere. *Heaut.* IV. 2. 5.
Tela, unde dicatur. *Heaut.* II. 3. 44. ejus ratio. *ibid.* 52.
Telegonus auſpiciorum inventor. *Phorm.* IV. 4. 25.
Telonarii Belg. *Tollenaren.* *Phorm.* I. 2. 100.
Tempus ſe fert, *ἄκυρον.* *And.* I. 2. 17.
Teneone te? qualis formula. *Heaut.* II. 4. 27.
Terminus, Deus. *Heaut.* III. 1. 93.
Terram intueri, quale ſignum. *Eun.* III. 5. 32. Add.
Θηρεῖν, quo ſenſu dicatur. *And.* I. 1. 142.
Theſaurus, L. Lavinii Comoedia. *Eun.* Prol. 10.
Theſauri cum cadaveribus conditi. *Eun.* Prol. 13.
Tibi. eleganter *πλεονάζει.* *And.* IV. 2. 1.
Tibi dico. formula. *And.* IV. 4. 23.
Tibicen vapulat pro coquo. proverb. *Heaut.* V. 2. 21. Add.
Titubare, quid. *Heaut.* II. 3. 120.
Tmeſis. *And.* III. 2. 6. *Adelph.* III. 2. 6. III. 3. 28. IV. 5. 28. *Hec.* I. 1. 1.
Tolerabilis homo. *Heaut.* I. 2. 31. & Add.
Tollere partum. *And.* I. 3. 14.
Tonſtrina, locus deſidum & otioſorum. *Phorm.* I. 2. 39.
Traduci dicitur pompa. *Heaut.* IV. 4. 18.
Tragicae ſententiae in Comoediis. *Eun.* III. 5. 42. & Add.
Trama in tela. *Heaut.* II. 3. 52.
Τράχηλος ἐπικεκλασμένος, quid. *Heaut.* II. 3. 131.
Θρῆνος, quid. *And.* I. 1. 102.
Τρέφειν & *ἐκτιθέναι* oppoſita. *Hec.* IV. 4. 48.
Tribulis, quis. *Adelph.* III. 3. 85.
Tribus Atticae. ibid.
Triſtis & *ſeverus* an differant. *And.* V. 2. 16.
Trudis fallacia fallaciam. *And.* IV. 4. 40.
Tu, vel potius *Tou*, noctuarum ſonus. *Phorm.* III. 2. 11.
Tumultus in nuptiis. *And.* II. 2. 28.
Turcicorum praeſidum munera. *Phorm.* I. 1. 15.
Turpiter ſe dare. *Eun.* II. 1. 24.
Tuus, tibi favens. *And.* V. 6. 12.

V.

V*Acuus*, pro otioſo. *And.* IV. 2. 23. & Add.
Vadum tentare, quid. *And.* V. 2. 4. Omnis res eſt jam in vado. proverb. *ibid.*
Valere jubere, quid. *And.* V. 2. 53.
Ubi. relative. *Eun.* III. 5. 36.
Vecordia, quid. *And.* IV. 1. 2. & Add.
Veneficus & *Venefica*, convicium ſervile. *Eun.* IV. 3. 6. V. 1. 9.
Venia, quid proprie. *And.* V. 3. 30.
Venter, pro guloſo. *Phorm.* V. 7. 95.
Ventulum dormientibus heris faciebant ſervi flabello. *Eun.* III. 5. 49.
Venuſtus, quis. *And.* I. 1. 93.
Verbena Apollini ſacra. *And.* IV. 3. 11.
Verbum, pro jurgio. *And.* I. 2. 7.
Verba commutare, quo ſenſu dicatur. *ibid.*
Verba inverſa, quae. *Heaut.* II. 3. 131.
Verbi alterius elegans ellipſis, in re diverſa. *And.* III. 5. 18. Add.
Vero uſum habet in affirmatione. *And.* II. 1. 37.
Verus vates. *And.* II. 5. 12.
Veſtis varia Eunuchorum, qualis. *Eun.* IV. 4. 16.
Veterator, vox mediae ſignificationis. *And.* II. 6. 26.
Vetus, per convicium dicitur. *And.* Prol. 7.
Vi, *clam*, *precario*, inhoneſti tituli nomina. *Eun.* II. 3. 27.
Via & *ſemita* differunt. *Phorm.* II. 2. 12.
Via erranti monſtranda. *Adelph.* IV. 2. 31.
Viam adſectare, quid. *Heaut.* II. 3. 60.
Vicinia prima amoris illecebra, exemplo Glycerii & Pamphili. *And.* I. 1. 43. Chaereae & Pamphilae. *Eun.* II. 3. 67. Pamphili & Bacchidis. *Hec.* IV. 4. 98. Antiphonis & Phanii. *Phorm.* I. 2. 45.

Viciſſim, quid. *Heaut.* II. 3. 69.
Vide! in admiratione. *And.* V. 1. 6.
Vide, quid agas. qualis formula. *Eun.* II. 1. 18.
Videre, providere. *And.* II. 2. 36.
Viduae contumeliis expoſitae. *Heaut.* V. 1. 80.
Viduas & orbas tuebantur cognati. *And.* I. 1. 44.
Vincibilis cauſa, quae. *Phorm.* I. 4. 49.
Vinctum pectus. *Eun.* II. 3. 22.
Vir es. formula laudandi. *Eun.* I. 2. 74. *Adelph.* IV. 2. 25.
Vir fortis. *And.* II. 6. 14.
Virgo gracilis laudata. *Eun.* II. 3. 22.
Viri ob pudorem non admiſſi ad parturientem. *And.* IV. 4. 32.
Vita. ſalus. *Heaut.* II. 3. 74. *Adelph.* III. 2. 42.
Vitium & calamitas. *Hec.* Prol. 2.
Vivere cum aliquo, *ἐν αἰσχροῖς.* *Eun.* III. 1. 20.
Vivus videnſque. formula. *Eun.* I. 1. 28.
Ulcus tangere, quid. *Phorm.* IV. 4. 10.
Ultro & *ſponte*, qui differant. *And.* I. 1. 73.
Una eſſe, quomodo dicatur. *And.* I. 1. 54.
Unciarum ratio late valet. *Phorm.* I. 1. 9.
Unde petitur, pro Reo. *Eun.* Prol. 11.
Unus παρέλκει. *And.* I. 1. 91. *Eun.* II. 1. 23.
Vocare & *invitare*, qui differant. *And.* II. 6. 22.
Vocator ſervus, qui. *ibid.*
Volens verus, quis. *And.* V. 1. 20.
Vultus & *facies* differunt. *Eun.* II. 3. 5. Add.
Voluptas de *συνουσιασμῷ.* *Hec.* I. 1. 12.
Vorſuram ſolvere, quid. *Phorm.* V. 2. 15.
Vox clara & *alta* differunt. *And.* IV. 4. 15.
Uro, mordeo, pungo. *Eun.* II. 2. 43.
Uri & *ſepeliri* differunt ex Legg. XII. Tabb. *And.* I. 1. 101.
Uſque, emphaticum, de tempore & loco. *Eun.* III. 2. 18.

Y.

Ὑγίαινε, quo ſenſu dictum. *And.* IV. 2. 13.
Ὑπαλλαγή. *Hec.* III. 1. 27.
Ὑστερολογία. *Heaut.* II. 3. 102.

INDEX

INDEX
IN DONATUM,

Ipſa plerumque Interpretis hujus verba exhibens.

A.

Abducimur, unde volumus: *ducimur*, quo volumus. *Eun.* II. 3. 85.

Ab eo, amat Terentius, pro *Ejus* ponere. *Eun.* III. 5. 9.

Abſolvi etiam creditor dicitur: nam veluti ligati ſunt, quibus debetur aliquid. *Adelph.* II. 4. 13.

Abſurdum. vide *Ineptum.*

Abutor. Utimur fructibus rei, quae ab amantibus ſalvo uſu nobis ſubminiſtratur: *Abutimur*, quando deperdimus & rem, & fructum. *And.* Prol. 5.

Accuſativus caſus plerumque numerum & continuationem rei ſignificat. *Hec.* III. 4. 7.

Actum agere, ſeu rem actam apud judices repetere, Jure Civili vetitum. *And.* III. 1. 7.

Actum agere. proverbium, id eſt, *nihil agere.* quod enim in jure ſemel judicatum fuerit, reſcindi & iterum agi non poteſt. *Adelph.* II. 2. 24.

Actum eſt dicitur in re, de qua jam lata ſit ſententia. *Adelph.* III. 2. 27.

Ad, auctiva particula eſt. *And.* IV. 2. 11.

Adeſſo. Hunc auctorem ſequitur Donatus. *Eun.* IV. 4. 22.

Adhuc. quomodo veteres hac particula uſi. *And.* III. 2. 1.

Aditus arduus difficiliſque eſt; *acceſſus* contra. *And.* III. 3. 2.

Adjutores in re bona; in mala *Impulſores* dicuntur. *Adelph.* V 9. 10.

Adoleſcentes mortem parentum optantes inducuntur a Comicis. *Adelph.* IV. 1. 5.

Adoriri, eſt ex inſidiis repente invadere. *And.* III. 1. 21. *Adelph.* III. 3. 50.

Adſum. Adeſſe advocatus dicitor reo. *And.* Prol. 24.

Adventus proprie exſpectatorum, neceſſariorumque dicitur. *Eun.* II. 2. 28.

Adverſitores ſervi, qui dominis adverſum eunt. *Adelph.* I. 1. 2.

Adverti dicitur animus. *And.* Prol. 8.

Aeger animus, *aegrotum* corpus. *And.* I. 2. 22.

Aeque quidquam nunc quidem, hoc eſt, *Nihil.* *And.* II. 6. 3.

Aetas integra eſt, quae in flore conſiſtit, cui neque addendum jam ſit, neque quidquam adhuc ſit imminutum. *And.* I. 1. 45.

Aethiopiſſa honeſtius dicitur puella *ex Aethiopia.* *Eun.* I. 2. 85. & 88. III. 2. 21.

Agere. Inter *Agere* & *Agitare* hoc intereſt: quod *agere* eſt aliquid vel neceſſarium facere: *agitare*, voluptatium. *Hec.* I. 2. 18.

Agere ſe tardi & triſtes dicuntur. *And.* IV. 2. 25.

Agit, qui juſtam rem dicit: *orat*, qui animo demiſſo precatur, ut quaſi beneficium praeſtetur ſibi. *Hec.* IV. 4. 64.

Aggredi & *Adoriri* differunt. *Adelph.* III. 3. 50.

Aggredi, proprie accedere ad dimicandum eſt. *Phorm.* V. 7. 75.

Ain', percunctativum verbum eſt, pro, *Aiſne?* *And.* V. 3. 4.

Ajunt, de re dicimus, quam volumus eſſe falſam. *And.* II. 1. 21.

Alacris, quaſi *ἄδακρυς*. *Eun.* II. 3. 22.

Alacritas eſt mutatio quaedam vultus geſtientis in ſpem aliquam. *ibid.*

Alias. Inter *alias* & *alia*, hoc intereſt: quod *alias* alio tempore ſignificat: *alia* aliter, aut per alia. *Hec.* I. 2. 5.

Alias res agis. formula. *Eun.* II. 3. 56.

Aliquot, hoc eſt, nec multi, nec pauci. *And.* III. 3. 2.

Alter, de tertio. *And.* I. 1. 50.

Amator fingere poteſt: *Amans* vere amat. *And.* I. 1. 49.

Amator ad tempus, *Amicus* perpetuo amat. *Eun.*

Eun. I. 2. 68.

Ambitio dicitur magnarum rerum deſiderium & appetitus. *And.* II. 2. 36.

Ambivius, peritiſſimus Actor. *Hec.* Alt. Prol. *init.* aeſtimationem pretii facit, quantum Aediles darent Terentio pro Hecyra. *ibid.* Alt. Prol. 49.

Amicus animi eſt: *Amator* corporis. *And.* IV. 3. 3.

Amoliri dicuntur ea, quae cum magna difficultate & molimine ſummoventur & tolluntur e medio. *And.* IV. 2. 24.

Amor, morbus. *Eun.* II. 1. 19.

Amovetur proprie ſaxum, improprie homo. *Adelph.* IV. 2. 14.

Ἀμφιβολία. *And.* I. 5. 27. & alibi.

Ampliatio quaeſtionis, argumento eſt, nihil conſtitiſſe. *Eun.* IV. 4. 46.

Amplius, quando pronunciatum a judicibus. *Eun.* II. 3. 39.

Ἀνακόλουθον. *And.* Prol. 11. I. 1. 67. I. 5. 10. III. 3. 38.

Ἀναστροφή. *And.* I. 1. 144. *Eun.* I. 2. 59.

Andria & *Perinthia* qua in re conveniant. *And.* Prol. 10.

Angiportum eſt anguſta & curva via, quaſi *anguiportus*. *Adelph.* IV. 2. 39.

Animo male fieri dicitur, quum ictu alicujus moeroris perculſus animus non ſuſtinet corpus: ſequiturque ruina membrorum. *Adelph.* IV. 5. 21.

Animus inducitur adverſum objectas difficultates. *Eun.* III. 2. 37.

Ἀντίπτωσις veterum. *Eun.* II. 2. 43.

Ἀποκοπή. *Phorm.* IV. 3. 5.

Apollodorus citatus. *Phorm.* III. 3. 30. IV. 1. 9. & 21. IV. 3. 63.

Ἀποσιώπησις. *And.* I. 1. 137. Ea fit tribus modis. *And.* IV. 4. 51. irato familiaris. *And.* V. 3. 1. *Eun.* I. 2. 20. *Adelph.* I. 2. 55. II. 2. 19.

Ἀποστροφή. *Eun.* IV. 7. 20.

Apparari cum dativo caſu ſemper cladem & perniciem ſignificat. *And.* IV. 1. 32. IV. 2. 7.

Appellere proprie dicitur, cum ex pelago aut freto quis ad littus acceſſerit. *And.* Prol. 1.

Arceſſi uxor dicitur ad maritum; *abduci* a marito ad divortium. *Hec.* V. 1. 21.

Ἀρχαϊσμός. *And.* II. 2. 28.

Argumentorum duo genera, ἔντεχνον καὶ ἄτεχνον. *Adelph.* III. 4. 32.

Ars dicta ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. *And.* I. 1. 4.

Aſper, Terentii interpres. *Adelph.* III. 2. 25. ab eo diſſentit Donatus. *Adelph.* IV. 2. 20. *Phorm.* I. 2. 24.

Aſſentatio. per eam non modo errantes decipiuntur, ac praecipites eunt: verum etiam ſapientes interdum, ſanique evertuntur. *Eun.* III. 1. 56.

Aſſertores dicuntur vindices alienae libertatis. *Adelph.* II. 1. 40.

Aſſis Libra erat, ejuſque partes unciae. Rurſus unciae unius duodecima pars, *Libella* dicebatur. *Phorm.* I. 1. 9.

Ἄστυ, de Athenis. *Eun.* V. 6. 17.

Ἀσύνδετον καὶ ἔλλειψις, figurae Terentianae. *And.* I. 5. 50.

Ἄτεχνος πίστις, de jurejurando. *Hec.* IV. 4. 75.

Athenis dominari velle, grave crimen. *Adelph.* II. 1. 21.

Attendi dicitur animus. *And.* Prol. 8.

Attica eloquentia, vera & germana, quia excultior. *Eun.* V. 9. 63.

Atticum jus de orbis ducendis. *Phorm.* I. 2. 75.

Aufero. *Auferimus* ea, quae cum faſtidio cernimus: *Ferimus* ea, quae cum honore tractamus. *And.* I. 1. 1.

Αὐθάδεια. *Adelph.* I. 2. 19.

Ἀξιοπιστεία. *Adelph.* II. 2. 42.

B.

Bellaria unde dicta. *Adelph.* IV. 2. 51.

Bonae proprium & perpetuum ἐπίθετον felicitatum. *Eun.* II. 3. 32.

Bonus & *Liberalis* differunt. *Adelph.* III. 4. 18.

C.

Caecilius magnae auctoritatis Poëta. *Hec.* Alt. Prol. init.

Calamitatem ruſtici proprie grandinem dicunt, quod comminuat *calamum*, h. e. culmum ac ſegetem. *Eun.* I. 1. 34. *Hec.* Prol. 2.

Callidus dictus eſt etiam, qui exercet dolos. Et *callidus*, qui callum ſibi uſu artis induxerit. *Adelph.* III. 3. 63.

Canis. Hoc verbo impudentibus inimicis convicium fieri ſolet. *Eun.* IV. 7. 33.

Capitis imminutio. *Adelph.* II. 1. 7.

Captus eſt. Tenetur & irretitur. ex tranſlatione ferarum atque venatus. *And.* I. 1. 55.

Captus ſervorum varie capitur. *Adelph.* III. 4. 34.

Carnifex, aut excarnificans dominum, aut ipſe dignus carnifice, ut caro fiat, id eſt, lanietur. *And.* I. 2. 12.

Caſtor. per Caſtorem & Pollucem ornativa ſunt jurandi, apta feminis. *And.* III. 2. 6.

Caſus plerumque imitatur induſtriam. *And.* V. 4. 14.

Catonis Origines citati. *Phorm.* IV. 3. 6.

Catus, callidus, doctus, ardens, παρὰ τὸ καίειν. unde, *Cato* dictus: ingeniorum etenim igneus vigor eſſe videtur. *And.* V. 2. 14.

Cella, & *Cellarium*, a reponendis celandiſque rebus eſcu-

Digitized by Google

eſculentis & poculentis dicitur. *Adelph.* IV. 2. 13.

Certamen eſt res ipſa, de qua certatur; *Concertatio* ipſe actus contentioque certantium. *Adelph.* II. 2. 4.

Ceſſat deſidioſus: *Requieſcit* defeſſus. *Eun.* III. 1. 15.

Cetarii, unde dicti. *Eun.* II. 2. 26.

Cibus eſt, qui etiam delicatis praebetur: *Victus* in parvis aridiſque alimoniis eſt conſtitutus. *And.* I. 1. 48.

Cicatrices ſemper glorioſae, non tamen apud meretrices. *Eun.* III. 2. 29.

Circumſpicimus praeſentia; *proſpicimus* futura. *Adelph.* IV. 5. 55.

Clemens, qui colit mentem. *Adelph.* I. 1. 17.

Clemens vita, quae clementes facit. *ibid.* & V. 4. 10.

Clemens animo; *placidus* vultu. *ibid.*

Coelibem Romani quaſi *coelitem* dicunt. *Adelph.* I. 1. 18.

Cognoſcere, eſt diligenter & attente conſiderare. *Hec.* I. 2. 87.

Colaphus, contumelioſa caedes. *Adelph.* II. 1. 46.

Comiter veteres dixerunt παρὰ τὸ κόσμος. *Phorm.* III. 3. 4.

Commeatus ex commoratione temporalis abſceſſus. *Hec.* I. 2. 100.

Commendamus nos cognitis: *committimus* ignotis. *Eun.* V. 2. 47.

Commerere & *peccare* differunt. *And.* I. 1. 112.

Committimus, quae cum magno periculo volumus eſſe ſervata. *And.* III. 5. 3.

Commutare verba, eſt pro bonis dictis mala ingerere: hoc eſt, iracundia in maledicta compelli. *And.* II. 4. 7.

Comoedia Apollini dicata, Libero patri Tragoedia. *And.* IV. 3. 11.

Comprehendere, ſignificat ſtrictim aliquem in facinore deprehenſum. *Eun.* V. 6. 23.

Conciliatio nominatur omnis conventio. *Eun.* IV. 4. 2.

Conclamatum eſt, qualis formula. *Eun.* II. 3. 56.

Conditio eſt pactio, certam legem in ſe continens. *And.* I. 1. 52.

Confectus. proprie hoc verbum convenit gladiatoribus iis, qui graviſſimis vulneribus occubuerunt. *Eun.* V. 4. 4.

Confeſſio peccati ſine recuſatione poenarum plena ſatisfactio eſt. *And.* III. 5. 15.

Confidens, vel cum improbitate audax, vel conſtans & gravis. *And.* V. 3. 5.

Confidentia interdum in bona ſignificatione, interdum in mala ponitur. *ibid.*

Confieri, id eſt perfici; unde *confectum negotium* dicitur, vel *confecta res*, quae ad plenum perficitur. *And.* I. 1. 140.

Confitetur, qui de ſe tantum, & qui invitus; *indicat* is, qui de ſe volens aliquid, & de aliis etiam prodit. *Adelph.* Prol. 4.

Conflictatur, id eſt, atteritur. *Conflictatio* eſt tactus corporum invicem, & colliſio. *And.* I. 1. 66.

Conor. Levius eſt *conari*, quam facere. *And.* I. 5. 35.

Conſilium animi eſt: *factum*, corporis: *ſucceſſus*, fortunae. *Eun.* V. 9. 15. Plus valet ad laudem, quam *natura*. *Adelph.* I. 2. 46. *Conſilia* & *Conſultores* a *conſulendo* dicuntur. *ibid.* 47.

Conſiſtere, eſt audacter & conſtanter ſtare. *Adelph.* II. 1. 2.

Conſobrini, ex fratre & ſorore nati. *Hec.* III. 5. 9.

Conſpicor, commune verbum eſt. *Eun.* V. 9. 32.

Conſtituere & *Convenire* de hujuſmodi rebus dicitur, de cujuſmodi rebus apud extraneos meretrices agunt. *Hec.* I. 2. 120.

Contaminare, eſt manibus luto plenis aliquid attingere & polluere. *And.* Prol. 16. *Contaminare fabulas*, ex multis unam facere. *ibid.*

Convertere ſe, dicitur, quem pompa praecedit: ut imperator proprie *convertit* exercitum. *Adelph.* II. 4. 22.

Creditores dicuntur ipſi, qui dant: *fides*, eſt eorum, quibus datur. *Phorm.* I. 2. 10.

Credo. Quod *credimus*, pleruinque falſum: quod *intelligimus*, certum eſt. *And.* Prol. 4.

Cupedinarii unde dicti. *Eun.* II. 2. 25.

Cura mentis eſt: *curatio* medicinae; *curatura* diligentiae. *Eun.* II. 3. 24. conſ. *And.* I. 1. 3.

Curioſitas ſignum eſt loquacitatis. *Hec.* I. 2. 34.

Cyprus Veneri ſacrata. *Adelph.* II. 2. 22. In ea erat mercatus puellarum. *ibid.*

D.

D*Are* eſt, quod repetas: *dedere* eſt ad perpetuum. *Damus* & amicis: *dedimus* tantum hoſtibus. *And.* I. 2. 28.

Dari dicitur Fabula, quum agitur: *Stare*, quum placet. *Hec.* Prol. 1.

Datur ei in manum, qui furtim accipit, ſine arbitro, aut interprete; ut praevaricator, aut judex corruptus. *Phorm.* IV. 3. 28.

De, valde ſignificat. *Adelph.* IV. 6. 1.

Decernere, eſt de magnis rebus certam proferre ſententiam. unde etiam *Senatus decretum*. *And.* I. 3. 14. & I. 5. 3.

Decet vobis, Graece ὑμῖν πρέπει. *Adelph.* III. 4. 45. Antiqui, ſi addebant ſtatim verbum, *nos decet facere*, *nos decet dicere*: ſi non addebant, *nobis decet*, dicebant. *Adelph.* V. 8. 5.

Declinari dicuntur verba per modos. *And.* I. 5. 32.

Decrepiti, unde dicti. *Eun.* II. 1. 25.

Dedecoratur, quod honeſtum eſt: *turpatur*, quod honeſtum eſt corporale. *Hec.* II. 1. 13.

Dejerat, ſi correpte, *Dei jurat*: ſi producte, *valde jurat*. *Hec.* V. 2. 5.

Δεινότης. *And.* V. 4. 7. *Hec.* II. 1. 13.

Delibutus, unctus dicitur. *Phorm.* V. 6. 16.
Deliratio ſenectuti convenit; *timor* conſcientiae. *Phorm.* V. 8. 8.
Demenſum. ſervi quaternos modios accipiebant frumenti in menſem; & id *demenſum* dicebatur. *Phorm.* I. 1. 9.
Denique, in fine ponitur. *Phorm.* I. 2. 71.
Deſertores dicuntur milites, qui defenſores patriae deberent eſſe. *Adelph.* III. 4. 12.
Deſignare, eſt rem novam facere, in utramque partem, & bonam, & malam. *Deſignata*, prave & recte facta. *Deſignatio*, contractio aut conductio populi in unum. *Deſignatores* dicti, qui ludis funebribus praeſunt. *Adelph.* I. 2. 7.
Deſpondeo. Ex veteri more, quo ſpondebat etiam petitoris pater. *And.* I. 1. 75. *ſpondet* puellae pater: *deſpondet* adoleſcentis. *ibid.* & *Adelph.* IV. 7. 16.
Dextra, fidei & foederis membrum. *And.* I. 5. 54.
Διαλογισμὸς. *Eun.* I. 1. 1.
Diana, Menandro & Virgilio *Lucina* dicta. *And.* III. 1. 15.
Dic, verbum eſt inſtantis audire, & curioſius interrogantis. *Hec.* III. 2. 21.
Dicaces dicuntur, qui jocoſis ſalibus maledicunt. *Eun.* Prol. 6.
Dico. plus eſt *Dico*, quam *do*. *Dicatur* perpetuo: *datur* ad tempus. *Phorm.* I. 2. 12. *Dicere* pro velle, vel ſignificare. *Eun.* IV. 5. 10. *Dicere diem*, eſt conſtituere & dicare. *And.* I. 1. 75.
Digamma pro vocali uſurpatum. *And.* I. 2. 2. & III. 4. *init.*
Διπλότης. *Adelph.* I. 2. 62.
Diſcidit labrum, quid. *Adelph.* IV. 2. 20.
Diſpicere, eſt diſquirere conſilium: *deſpicere*, deorſum adſpicere. *And.* III. 5. 16.
Diſputare, immorari, calumniari, argumentari. *And.* Prol. 15.
Diverticulum eſt, ubi iter de via flectitur. Et proprie *diverticula* dicuntur in via domicilia, ad quae de itinere divertendum ſit. *Eun.* IV. 2. 7.
Docet Poëta, *diſcit* ſcenicus. *Hec.* Alt. Prol. 48.
Δόγμα Ἐπικούρειον, de otio Deorum, ac perenni voluptate. *And.* V. 5. 3.
Dolor & *gaudium* praeſentium rerum ſunt. *And.* V. 4. 34.
Dolus a laedendo dictus, id eſt, *a dolando*, id eſt, minuendo. *Eun.* III. 3. 9. *Δόλος*, laeſio. *ibid.* *Doli mali* mentio in XII. Tabb. *ibid.* *Dolo bono* medentes fallunt aegros. *ibid.*
Dominari velle, grave crimen Athenis. *Adelph.* II. 1. 21.
Domos vel *portus*, vel *inſulas* dixerunt veteres. *Adelph.* IV. 2. 39.
Donum praemium eſt: & *Munus* praemium, ſed *donum*, praemium Diis datur: *munus*, praemium hominibus. *Eun.* V. 9. 27.
Ducere eſt exſpectatione longi temporis malum prolatare. *And.* I. 2. 9.
Ducere eſt digitis computare: *ſeducere* eſt quem apud alium & palam deducere: *ſubducere*, apud ſe ipſum, & ſecreto. *Adelph.* V. 4. 1.
Ducimus volentes: *abducimus* invitos. *Adelph.* III. 3. 4.
Ducitur quis ad ſupplicium: *deducitur* ad laetitiam. *Eun.* II. 2. 35.
Duro & *duriter* differunt. *And.* I. 1. 47.

E.

ECce dicitur, quum repente triſte aliquid rebus intervenit laetis; aut certe, quum aliud agitur, aliud emergit novum. *Adelph.* IV. 7. 4.
Edicimus, jubemus, vel jure dicimus. *Edicta* enim Imperatoris ſunt. *Eun.* III. 5. 30.
Edico. Inter *Edico* & *Interdico*, hoc intereſt: *Edicimus*, quod jubemus fieri: *Interdicimus*, quod vetamus fieri. *Edicimus* etiam uni generi hominum: *Interdicimus* diverſis. Itaque *Praetoris Edicta* & *Interdicta* dicuntur. *Hec.* IV. 1. 48.
Efferri proprie dicuntur cadavera mortuorum. *And.* I. 1. 90.
Efficere eſt perficere faciendo. *And.* III. 4. 16.
Efficimus, quod cum magno conatu & molimine facimus, vixque per nos finem accipit. *Hec.* I. 2. 48.
Ego. ſemper gravis inceptio orationis, quae exordium ſumit a pronomine *Ego*. *And.* III. 4. 3.
Egregium dicitur, quod e grege eligitur. *And.* I. 1. 31.
Εἰρωνεία amarior eſt in vitioſos homines, quam veritas. *Eun.* V. 9. 60.
Ἔκβασις. *Phorm.* V. 8. 27. & 29.
Elegans, qui *eligere* ſciat, vel qui ipſe ſit *eligendus*. *Eun.* III. 1. 18.
Elephanti vel Indici, vel Mauri. *Eun.* III. 1. 23.
Eludere proprie gladiatorum eſt, cum vicerint. Et *Eludere* eſt finem ludo imponere. *Eun.* I. 1. 10.
Emunctus homo, pro eleganti & faceto. *Phorm.* IV. 4. 1.
Enim, inceptiva particula apud veteres fuit. *Adelph.* II. 1. 14.
Ἐπάγγελμα. *Hec.* II. 1. 11.
Ἐπαγωγή. *Adelph.* I. 2. 34.
Ἐπιφορά. *Eun.* I. 2. 114.
Ἐπανόρθωσις. *And.* I. 2. 19.
Ἐπίθεσις cum *μεταπλασμῷ*. *Eun.* II. 3. 92.
Ἐπεξήγησις cum *ἐξεργασίᾳ*. *Adelph.* I. 1. 7.

Ephebia prima aetas adoleſcentiae eſt, adoleſcentia extrema pueritiae. *And.* I. 1. 24.
Ἐπίθετα de tribus cauſis nominibus adduntur. *Eun.* II. 3. 32.
Ἐπιπλοκή. *Eun.* I. 2. 47.
Ἐπιτροπή. *Adelph.* I. 2. 54.
Ἐπιτροχασμός. *Eun.* IV. 7. 34.
Ergo, ſemper addimus, ut hortemur tarde quid facientes. *Adelph.* IV. 2, 33.
Erumpere gaudium dicitur, qui emittit. Et gaudium ipſum dicitur *erumpere*, h. e. exire. *Eun.* III. 5. 2.
Evadere eſt per obſtantia pervenire. *Phorm.* I. 2. 61.
Eunuchi a Perſis inſtituti ex captivis. Hi Babylonios auctores ſecuti. *Eun.* I. 2. 87.
Evomere quid in alterum, quo ſenſu dicatur. *Adelph.* III. 4. 65.
Εὐφημισμός in ἱερουργίᾳ. *And.* I. 2. 33.
Exanimatus, eſt perturbatus, & mortuus. *And.* I. 4. 7. Inter *Exanimatum* & *Exanimum* hoc intereſt, *Exanimatus* eſt conterritus, conturbatus: *Exanimus* vero eſt occiſus. *Hec.* III. 3. 4.
Exempla dicuntur graves poenae, quae poſſunt caeteris documento eſſe. *Eun.* V. 5. 4. & V. 7. 21.
Eximia pecora dicuntur, quae a grege excepta ſunt, ad uſus dominorum ſuorum, ut uberius paſcantur. ſed proprie *eximii* ſunt porci majores, qui ad ſacrificandum excepti liberius paſcuntur. Etenim boves, qui ad hoc electi ſunt, *egregii* dicuntur; & oves *lectae*. *Hec.* I. 1. 9.
Exoriri dicitur, qui non exſpectatus invadit in aliquem. *Hec.* II. 1. 16.
Exeſſare piſcem, eſt purgare. *Adelph.* III. 3. 25.
Ἐξουθενισμός. *Adelph.* I. 2. 39.
Expedire dicitur, qui pedem retentum liberat. *Hec.* V. 1. 28.
Expoſtulatio eſt adverſus eum, quem incuſamus: nam *expoſtulare* eſt querelam apud eum ipſum deponere, de eo ipſo, qui fecit injuriam. *And.* IV. 1. 15. *Hec.* I. 2, 105.
Exprobratio eſt commemoratio beneficii, cum enumeratione factorum. *And.* I. 1. 17.
Exſpectamus tam bona, quam mala: *ſperamus* bona. *And.* II. 6. 4.
Exſpectare, impatienter cupere. *Adelph.* III. 2. 23.
Exſpectati parentes, quorum mors in dies ſingulos exſpectanda & optanda ſit. *Adelph.* I. 2. 29. *Exſpectamus* ante diem: *ſperamus* ad diem. *ibid.* *Exſpectati* appellantur odio digni parentes. *Hec.* IV. 2. 19.
Exſpuere eſt cum faſtidio aliquid rejicere & expellere. Et *Exſpuere* eſt extra pus mittere. *Eun.* III. 1. 16.
Extrema linea amare, quomodo dicatur. *Eun.* IV. 2. 12.
Extrudere proprie dicitur, qui manibus expellit. *Hec.* I. 2. 98.

F.

F*Abu iſtaec in me cudetur.* quale proverbium. *Eun.* II. 3. 89.
Fabula. Fabulam ſe dicit audire, qui rei principium rationemque ignorat. *And.* IV. 4. 8.
Facere quis & *homicidium* dicitur. *And.* I. 1. 112.
Facetus eſt, qui facit verbis, quod vult. *Eun.* III. 1. 37.
Facies modo non pars corporis, ſed tota ſpecies, quae apparet & cernitur. *Eun.* II. 3. 5.
Facile, pro certo. *And.* IV. 3. 5.
Facilitas. Inter *facilitatem* & *clementiam* hoc intereſt: *facilis* enim, cujus ira cito ſolvitur: *clemens*, qui non iraſcitur. *Adelph.* V. 4. 7.
Facimus mediocria, *incipimus* ingentia. *Eun.* V. 5. 25.
Facit fabulam proprie, qui argumentum componit, ſed & qui transfert. *And.* Prol. 9.
Facta, *transfacta omnia*, proverbiale eſt, in id negotii, de quo nihil ſuperſit ad agendum. *And.* I. 5. 13.
Falſum, *vanum*, *fictum*, differunt. *Eun.* I. 2. 24.
Famelicus a *fame* & *edendo* dictus eſt, quaſi *famedicus*. *Eun.* II. 2. 29.
Farteres, qui dicti. *Eun.* II. 2. 26.
Fatuus a *fando* dicitur. unde & Dii *Fatui*, & Nymphae *Fatuae*. *Eun.* V. 9. 49.
Ferre, eſt cum certo tempore; *perferre* finem exſpectat effectus. *And.* I. 1. 35.
Feſtivitas in dictis; *facilitas* in animo & factis. *Eun.* V. 9. 18.
Fidejuſſor, auctor credendi. *Eun.* I. 2. 59.
Fides, eſt commendatorum fida executio, vel obſervantia. *And.* I. 1. 7. *Fides* eſt eorum, quibus datur; *Creditores* dicuntur ipſi, qui dant. *Phorm.* I. 2. 10.
Fidus honeſtius dicitur, quam *fidelis*. *And.* III. 1. 2. *Fidus* eſt amicus; *Fidelis* eſt ſervus. *Phorm.* I. 2. 26.
Figmenta Poëtarum cladem adferunt moribus hominum, & civitatibus. *Eun.* III. 5. 40.
Flagitium unde dictum. *Eun.* II. 3. 90.
Forma immobilis eſt & naturalis: *vultus* movetur & fingitur. *And.* I. 1. 92. & 93.
Formum veteres ignem & calorem quendam, quaſi fervorem dixerunt. unde *forma* proprie *exſtingui* dicitur. *Phorm.* I. 2. 57.
Fors Fortuna eſt, cujus diem feſtum colunt, qui ſine arte aliqua vivunt. Hujus aedes trans Tiberim eſt. *Phorm.* V. 6. 1.
Forum pro tribus intelligitur; loco, tempore, & perſona. *Phorm.* I. 2. 29.
Frequens dicitur miles ad ſigna. *And.* I. 1. 80.
Frustur, alatur: quia *frumen* dicitur ſumma gula,

la, per quam cibum lingua demittit in ventrem. *Adelph.* V. 8. 27. *Frui* eſt veſci, a *frumine*, quae eſt ſumma pars gulae. *Eun.* IV. 7. 46.
Funus eſt pompa exſequiarum; dictum a *funalibus*. *And.* I. 1. 81. 88. & 100. *Funus* apud Terentium nullum, niſi vel meretricis moleſtae, aut alterius uxoris, aut ſeuis: ut non ſit cauſa lugendi. *Hec.* I. 2. 96.
Furciferi dicebantur, qui ob leve delictum cogebantur a dominis, ignominiae magis, quam ſupplicii cauſa circa vicinos furcam in collo ferre, ſubligatis ad eam manibus, & praedicare peccatum ſuum, ſimulque ſubmonere caeteros, ne quid ſimile admittant. *And.* III. 5. 12.
Furtum omne quod fraude fit. *Eun.* IV. 7. 39.
Futile dicitur vas, quod non deponunt miniſtri ſacrorum, quod eſt acuto fundo, & patulo ore, eoque inſtabile eſt. *And.* III. 5. 3. *Phorm.* V. 1. 19.

G.

Gallina canens, ſuperiorem eſſe marito uxorem notat. *Phorm.* IV. 4. 28.
Ganeum unde dictum. *Adelph.* III. 3. 5.
Gemens ob continuam tuſſim. *Eun.* II. 3. 44.
Geſtire, eſt motu corporis monſtrare quid ſentias, vel ſenſum corporis geſtu indicare. Tranſlatione a brutis. *Eun.* III. 5. 7.
Γνωρίσματα καὶ σπάργανα. *Eun.* IV. 6. 15.
Gratiam inire, eſt dare beneficium, ac per hoc alicujus *inire gratiam*, id eſt, amicitiam. *Eun.* III. 5. 9.
Gravis, honore dignus & charus intelligitur. *Gravis* etiam moleſtus. *Gravis* etiam languidus. *Hec.* V. 1. 32.
Grex vel bonorum, vel malorum eſt, & levium. *Adelph.* III. 3. 8.

H.

Habet, qui percuſſus eſt: & proprie de gladiatoribus dicitur. *And.* I. 1. 56. *Habet.* ſic dicitur de eo, qui letaliter vulneratus eſt. *ibid.*
Haerere quis alicubi dicitur, tranſlatione ab avibus. Nam *haeret* avis, non animo, nec voluntate, ſed viſco decipientis aucupis. *Adelph.* III. 3. 49.
Hariolus dictus quaſi *fariolus*, a fatis & a fando. *Phorm.* IV. 4. 28.
Haruſpex ab *haruga* nominatur. nam *haruga* dicitur hoſtia. *Phorm.* IV. 4. 29.
Hecyra ante *Phormionem* acta. *Phorm.* Prol. 33.
Hellanicus Eunuchorum originem ad Babylonios refert. *Eun.* I. 2. 87.
Hem, interjectio eſt iraſcentis. *And.* I. 1. 23. Interjectio eſt, novas res & inopinatas audientis. *Adelph.* IV. 4. 12.
Herculis & *Omphalae* hiſtoria. *Eun.* V. 8. 3.
Heus! heus! vox eſt de longinquo revocantis. *Adelph.* II. 4. 17. *Eun.* II. 3. 45.
Hoc agere dicimus eum, qui inſtat negotio ſuo. *Adelph.* II. 2. 18.
Hoccine agis? formula. *And.* I. 2. 15.
Hodie non ſemper tempus, ſed iracundam eloquentiam ac ſtomachum ſignificat. *Adelph.* II. 2. 7.
Homerus laudatus. *And.* II. 3. 26. *alibi.*
Horror e nimio calore. *Eun.* I. 2. 4.
Hujus non faciam, δεικτικῶς pronunciatum. *Adelph.* II. 1. 9.
Humeri demiſſi, liquide & molliter deducti, neque exſtantes, alae in modum. *Eun.* II. 3. 22.
Hymenaeus, vox πολύσημος. *Adelph.* V. 7. 6.

I.

Ἰδιωτισμός. *Adelph.* I. 1. 7.
Ignavus eſt, qui vim non poteſt ferre; qui non eſt perſeverans. *And.* I. 5. 42.
Ignis nimius, effectum frigoris reddit: & ex *frigore* nimio effectus ignis exiſtit. *Eun.* I. 2. 4. *Ignis*, de meretrice. *ibid.* 5.
Illiberaliter, injuſte, inclementer, non bene; quia *liberalis* bonus dicitur. *Adelph.* IV. 5. 30.
Illico & *jam*, & locum, & tempus ſignificat. *Adelph.* II. 1. 2.
Illum, *ellum*, & *ollum* veteres dixerunt. *Adelph.* II. 3. 7.
Immemor beneficium eſt, cujus nemo meminerit. *And.* I. 1. 17.
Impeditus eſt proprie, qui ita pedes habet illigatos, ut progredi non poſſit. *And.* III. 5. 11.
Imperare plus eſt, quam *jubere*. *Eun.* II. 3. 97.
Imperatoris officium eſt, ne ſe in periculum projiciat. *Eun.* IV. 7. 13.
Importunitas neque loci, neque temporis habet commoditatem. *And.* I. 4. 4.
Impotens vel nimis potens, vel debilis & devictus. *And.* V. 3. 8.
Impurus pro improbo. *Adelph.* II. 1. 29. III. 3. 6.
In praepoſitio, nunc auget, nunc minuit dictionem. *Eun.* II. 3. 44.
Incipere magnorum facinorum eſt & audaciae. *Eun.* V. 8. 1.
Indicat is, qui de ſe volens aliquid, & de aliis etiam prodit: ſed *confitetur*, qui de ſe tantum, & qui invitus. *Adelph.* Prol. 4.
Induciae ſunt pax in paucos dies, vel quod in
diem

Digitized by Google

diem dentur, vel quod in dies otium praebeant. *Eun.* I. 1. 15.
Inductio ab Oratoribus dicitur, quum per interrogationem pervenimus ad id, quod volumus, concludendum. *Adelph.* I. 2. 34.
Ineptum eſt ſtultum: *abſurdum*, quod & ſtultum eſt, & in ipſa ſtultitia diverſum, & quaſi repugnans ſibi. *Adelph.* III. 3. 22.
Ineſcantur proprie aves. *Adelph.* II. 2. 12.
Infinitus modus plus ſonat, quam finitus. *Eun.* III. 1. 2. & 20.
Initia ab *ineundo* dicta. *And.* V. 1. 5.
Initiantur pueri Eduliae & Poticae, & Cubae, Divis edendi & potandi, & cubandi; ubi primum a lacte & a cunis tranſierunt. *Phorm.* I. 1. 15.
Injuria eſt, quae fit innoxio: *jus* vindicta illa, quae redditur reo. *Adelph.* II. 1. 9.
Inſania ex injuria orta. *Adelph.* II. 1. 42.
Inſidiari malum eſt, ſed *contra inſidiari*, juſtum. *Hec.* I. 1. 13.
Inſolens vel inſolitus & inſuetus, vel arrogans, qui praeter legem agit humanam & naturalem. *And.* V. 4. 4.
Integra aetas eſt, quae in flore conſiſtit, cui neque addendum jam ſit, neque quidquam adhuc ſit imminutum. *And.* I. 1. 45.
Integrari, ad integrum redire, repeti, inſtaurari. *And.* IV. 2. 5.
Intelligo. Quod *credimus*, plerumque falſum: quod *intelligimus*, certum eſt. *And.* Prol. 4.
Inter, adauctiva particula. *And.* IV. 1. 39.
Interrogatio cum obliquo caſu contumelioſa eſt. *Eun.* II. 2. 6.
Invenire ſapientis eſt: *incipere* audacis: *perficere* conſtantis. *Eun.* V. 9. 5. *Invenire*, acquirere. *Eun.* II. 1. 4.
Invenuſtus eſt ſine Venere, id eſt, ſine gratia. *And.* I. 5. 10.
Ira de cauſa eſt: *iracundia* de vitio multum iraſcentis. *Adelph.* IV. 7. 37. V. 3. 8. *Ira* ab eo, quod eſt *ire*, dicitur, quod a ſe eat, qui iraſcitur, & furit. *ibid.*
Iracundia deſcendit ex injuria: *dolor* ex miſeria. *And.* I. 5. 1.
Ire, proprie ad exſequias. *And.* I. 1. 90. *Ire*, & *abire*, & *venire* ſignificat. *Adelph.* III. 3. 7.
Irritatus, commotus, ira provocatus. ducitur autem verbum a canibus, qui reſtrictis dentibus hanc literam *R* imitantur. *And.* III. 4. 18. *Adelph.* II. 4. 16.
Irruere proprie dicuntur, qui cum furore praelium ineunt. *Eun.* IV. 7. 18. *Irruere* dicitur pugnaturus. *Adelph.* IV. 2. 11.
Iſte, ad reprehenſionem ſumitur perſonae. *And.* Prol. 15.
Iſtoc vilius. formula. *Adelph.* V. 9. 24.
Ita ajunt, trepida confeſſio, & quaſi inviti reſponſio. *And.* I. 2. 21.
Ita fugias, ne praeter caſam. quomodo dicatur. *Phorm.* V. 2. 3.
Jubeo, volo ſignificat: ab eo quod ſequitur, id quod praecedit. *Adelph.* III. 4. 14.
Juno a juvando dicta. *And.* III. 1. 15.
Jus, pro loco judicii. *Phorm.* V. 7. 43. Inter *jus* & *aequitatem* hoc intereſt: *Jus* eſt, quod omnia recta & inflexibilia exigit. *Aequitas* eſt, quae de jure multum remittit. *Adelph.* I. 1. 26.
Jusjurandum metuere ſervum, monſtri ſimile eſt. *And.* IV. 3. 15. ſanctum eſt aut metu religioſo, aut ſuppliciis ſacrilegorum. *Hec.* V. 2. 6.

K.

K*Ακόζηλον.* *Eun.* I. 2. 112.
Κυριολογία. *Phorm.* IV. 1. 13.

L.

L*Abaſcere* proprie dicitur arbor, quae multis ſuccisa ictibus ruinam minitatur. *Adelph.* II. 2. 31.
Labra ſunt ſuperiora: *Labia* inferiora. *Labra* aſinorum proprie dicuntur. *Eun.* II. 3. 44.
Lactare eſt inducere in aliquam voluptatem, a *lactando*, unde & *oblectare* dicitur. *And.* IV. 1. 24. & V. 4. 9.
Laetitia immoderata, maxime parentum, lacrimas habet. *Adelph.* III. 3. 55.
Lanii unde dicti. *Eun.* II. 2. 26.
L. Lavinius, adverſarius Terentii. *And.* Prol. 1.
Lautus, qui mundus & ſplendidus eſt. *Eun.* III. 1. 37.
Lege agito, dicebatur ei, cujus intentio contemtibilis adverſario videbatur. *Phorm.* V. 7. 91.
Leges auſpiciis ſervatis ferebantur. *And.* I. 2. 29.
Lepidus, qui politus eſt, ut λεπὶς, id eſt, lamina. *Eun.* III. 1. 37.
Lepus, pro infamia multa ponitur. *Eun.* III. 1. 36.
Liberalis cauſa dicitur, quae actionem in ſe continet libertatis. *Adelph.* II. 1. 40.
Liberalis & *Bonus* differunt. *Adelph.* III. 4. 18.
Liberatio nominatur perfecta ſecuritas. *And.* II. 2. 14.
Liberi liberalitate regendi ſunt, propter quod *liberi* dicuntur. *Adelph.* I. 1. 32.
Liberti ingrati in ſervitutem revocati. *And.* I. 1. 13.
Libido eſt quaelibet voluntas temere ſuſcepta.

Hec. II. 2. 3. *Phorm.* IV. 5. 4.
Licia quaſi *Ligia*, a *ligando* dicta. *And.* V. 4. 8.
Ligurire, ἀπὸ τοῦ λιγυροῦ. *Eun.* II. 2. 4. *Ligurire* dicitur, qui eleganter & more ſenum, multo faſtidio ſuaviora quaeque deguſtat. *Eun.* V. 4. 14.
Limus, tranſverſus eſt: unde *limen* dicitur quoque. *Eun.* III. 5. 53.
Lineae quinque perfectae ad amorem. *Eun.* IV. 2. 12.
Liquet, eſt verbum juris, quo utebantur judices, quum *amplius* pronunciabant, obſcuritate commoti cauſae magis, quam negotii ſimplicitate. *Eun.* II. 3. 39.
Liquido, pure, & manifeſte. nam quae ſunt pura & defaecata, liquida ſunt. *And.* IV. 3. 14. *Eun.* II. 3. 39.
Locus, eſt diſtributio temporum, quae cuique in ſpectaculum venturo attribuuntur ab Aedilibus; unde *loco motus* dicitur, qui ſuas horas non obtinuerit inter praecedentes & conſecuturos. *Phorm.* Prol. 33.
Lora apud veteres *Laura* dicebantus, a *lauro* triumphorum, ſub qua mos erat, captivos vinciri, ducique per pompam. *Adelph.* II. 1. 28.
Lucina dicta ab eo, quod in lucem producat. *And.* III. 1. 15.
Ludibrio haberi. Honeſto verbo, & pudoris pleno; & nove, pro, *vitiari.* *Hec.* I. 2. 74.
Lupus in fabula. proverbium. *Adelph.* IV. 1. 21.
Luſus reſtium ductantium, unde natus. *Adelph.* IV. 7. 34.

M.

M Litera eſt nimium preſſae vocis, ac pene nullius. *Adelph.* II. 1. 53.
Macellum unde dictum. *Eun.* II. 2. 25.
Maceria, quid. *Adelph.* V. 7. 10.
Magis additum poſitivo amat Terentius, pro comparativo. *Eun.* II. 1. 21. III. 1. 24. V. 4. 13.
Magiſtri tributorum, id eſt, Publicani, operam in portu dabant, inferendarum rerum, & efferendarum, vectigal exigentes. *Phorm.* I. 2. 100.
Μωρολογία ſenilis. *Adelph.* I. 1. 43.
Mala imparatis mentibus majora ſunt. *Eun.* V. 6. 1.
Maledictum & *Crimen* differunt. *And.* Prol. 7.
Malignus eſt, qui difficultatem ſui oſtendit. *Hec.* I. 2. 84.
Mancipia dicuntur, quod manu capta ſunt: *ſervi*, qui ſervati ſunt, quum eos occidi oporteret, jure belli. *Adelph.* II. 1. 28.
Manipulus erat ſertum vel corona, ex herba, vel ſimili re confecta, quem pro ſigno ſequebantur milites. *Eun.* IV. 7. 6.
Manus. Confirmatae ſunt legitime nuptiae per *in manum* conventionem. *And.* I. 5. 62. Datur et *in manum*, qui furtim accipit ſine arbitro aut interprete; ut praevaricator, aut judex corruptus. *Phorm.* IV. 3. 28.
Me. aut adjectio eſt, & abundat; aut poſitum eſt pro Μὰ ſyllaba; ut Graeci, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα dicunt. *Hec.* I. 2. 8.
Mea tu, blandimentum feminarum. *Adelph.* III. 1. 2.
Medicina aut in ratione, aut in conſuetudine, aut in exemplis. *And.* III. 2. 1.
Memor eſt, qui apud ſe meminit: *gratus*, qui meruit hoc nomine vocari, dum vicem reddit. *Adelph.* II. 2. 43.
Mereri bona dicimus: *Commereri* mala. *Hec.* III. 5. 37. *Mereri* & *Promereri*, eſt praeſtare beneficium. cui contrarium eſt, *commerere.* *Adelph.* II. 1. 47.
Μετάληψις. *And.* III. 2. 22.
Μεταφορά. *Eun.* II. 2. 5. *Adelph.* II. 2. 12.
Meticuloſorum magnae minae. *Eun.* IV. 7. 31.
Metuimus eos, qui nos amant: *Timemus* etiam inimicos. *Phorm.* I. 2. 68.
Miletos, colonia Athenienſium eſt in Ponto. *Adelph.* IV. 5. 21.
Μίμησις. *And.* I. 1. 83. *Eun.* I. 2. 75.
Miror, pro neſcio. *Eun.* II. 2. 59.
Miſer eſt, cui animae miſeria ineſt. *Eun.* III. 1. 22.
Monemus conſilio: *hortamur* impulſu. *Hec.* I. 1. 7.
Monſtrum eſt omne contra naturam. *Eun.* IV. 3. 14.
Morem gerere, proprie lenonis & meretricis eſt. *Adelph.* II. 2. 6.
Mores proprie ſenum dicuntur. unde *ſenectus moroſa*, & *moroſi homines*, qui ſui cujuſdam moris ſunt. *Hec.* IV. 2. 1.
Μωρολογίαι paraſitorum. *Eun.* II. 2. 5.
Mors in Comoedia non eſt tragica. *And.* I. 1. 78.
Mulcare, lacerare, mollire, mutilare, diſſolvere. *Adelph.* I. 2. 10.
Mulciber a mulctando dictus, quaſi *mulctiber.* *ibid.* proprie *mulciber* dictus eſt, quod omnia mulceat, id eſt, molliat ac vincat. *Hec.* I. 1. 8.
Mulieri peregrinae a patria nomen impoſitum, Attico more. *And.* I. 1. 58.
Muſſitare proprie eſt diſſimulandi cauſa tacere. *Adelph.* II. 1. 53.
Muſtellinus color quis. *Eun.* IV. 4. 22.
Mutus unde dictus. *And.* III. 2. 25.
Mutuum eſt, quidquid ad tempus habemus, nec poſtmodum noſtrum futurum eſt, ut uxor, domus,

domus, villa, ſervi, & caetera in hunc modum. *And.* V. 5. 3.

Μόρια pro multis. *Phorm.* IV. 3. 63.

N.

N*Anciſci* proprie dicitur, qui paratus ad tenendum, antequam poſſit reperire, quod teneat, ſtatim, quod occurrerit, prehendit. *Hec.* IV. 4. 59.

Nares a *naritate* dictae ſunt, quod nos odoratu doceant, praeſto & prope eſſe, quod adhuc oculi non vident. *Adelph.* III. 3. 43.

Naturae ignoſcitur; *voluntati* non item. *And.* V. 4. 16.

Nebulo a *nebula* dictus. *Eun.* II. 2. 38.

Negativae duae faciunt unam affirmativam. *And.* I. 2. 34. tres negativae pro una negativa accipiuntur. *ibid.*

Negotium pro moleſtia & cura. *And.* Prol. 2.

Neptunus medius inter Coelum & Inferos, utriuſque regni particeps, elementorum omnium potitor habetur. *Adelph.* V. 3. 4.

Nequitia proprie libidinoſa inertia dicta eſt; quod *nihil queat*, nullique rei apta ſit. *Adelph.* III. 3. 4.

Nigidius, Terentii interpres. *Phorm.* I. 4. 4.

Nolo & *Volo*, nimis imperioſa & ſuperba dictio eſt. *And.* II. 5. 7.

Nomina ſervorum Comicorum a variis rebus ſunt indita. *And.* I. 3. 21. *Nomina ad aliquid.* *And.* III. 1. 19. *Nomina propria* honorifica. *Eun.* III. 1. 5. maxime in illis qui in ſordidis profeſſionibus agunt vitam. *Adelph.* II. 2. 2. *Nomina artis* honorifica iis, qui in ſplendidis artibus ſunt conſtituti, ut Imperator, Orator, Philoſophus. *ibid.*

Noſco. *ſcimus* quod certum eſt: *noſcimus*, quae adhuc incerta deſideramus. *And.* I. 1. 26.

Noſter, blandientis dictum eſt. *Hec.* V. 2. 4.

Nubere eſt operiri tegique: unde & *nubes*, quod tegere ſolent coelum, dicuntur. *Hec.* IV. 4. 34.

Nugae dictae, quod nihil agant, vel, a non agendo. *Adelph.* III. 3. 4.

Nullus pro *non* *Eun.* II. 1. 10. *Hec.* I. 2. 4.

Nullus ſum. plus eſt, *nullum eſſe*, quam *periiſſe.* nam qui perit, vel corpus habet reliquum: qui vero *nullus eſt*, ita non eſt, ac ſi natus non ſit. *And.* III. 4. 20. *Hec.* IV. 4. 31.

Num quidnam, Comicum eſt, & Terentianum. *And.* I. 4. 8.

Num quid vis? qualis ſormula. *Eun.* II. 3. 49. & 71. *Adelph.* II. 2. 39.

Nunquam, plus habet negationis, quam *non.* *And.* II. 3. 10. & II. 4. 7.

Nuptiarum ſumma poteſtas in patre puellae eſt. *And.* IV. 4. 2.

O.

O Interjectio optantis adventum, aut repente perculſi. *And.* I. 5. 32.

Objici. Hoc verbo magnitudo doloris oſtenditur ex improviſo incommodo. *Adelph.* IV. 4. 1.

Obire mortem plene dicitur, quod poſtea *obire* tantum dixerunt. *And.* I. 3. 18.

Obſecro, vide *Oro.*

Obſtetrix dicitur, quae opem tulerit parturienti; unde & parturientes, *Fer opem!* clamant. *And.* I. 5. 64. III. 1. 15. Imitatur auctoritatem & jactantiam medicorum. *And.* III. 2. 5.

Obnunciat, qui malam rem nunciat: qui bonam *annunciat.* Nam proprie *obnunciare* dicuntur augures, qui aliquid mali ominis ſcaevumque viderint. Ergo, *Obnuncio* malum imminens, quaſi *omen nuncio.* *Adelph.* IV. 2. 8.

Obſequium quis primus dixerit. *And.* I. 1. 41.

Obſervatio in duabus rebus eſt, in obſequio & ſpeculando. *And.* I. 1. 142. *Obſervari* & honorari, & captari, & audiri ſignificat. *Adelph.* Prol. 2.

Obſtinate facere, eſt aliquid in alterius malum cum conatu facere perſeveranter, & in alterius perniciem nimis niti. *And.* I. 5. 8.

Obteſtatio dicitur, quando eum adjuramus, quem rogamus. *And.* I. 5. 56. *Obteſtatio* dicitur, cum per eas res adjuramus aliquem, de quibus agitur cauſa. *And.* III. 3. 9. *Obteſtatio*, eſt precatio cum mentione earum rerum, per quas petimus. *Hec.* III. 3. 27.

Obtundere eſt, ſaepe repetendo dicere. Tranſlatio a fabris, qui ſaepe repetunt tundendo aliquid malleo, & idem obtundunt & hebetant. *And.* II. 2. 11. *Adelph.* I. 2. 33.

Obturbare, interſtrepere vel evertere. *And.* V. 4. 23.

Occipere, de magno facinore. *Adelph.* III. 2. 29.

Oculi amoris indices, adjutoreſque flagitii. *Adelph.* III. 2. 20.

Offerri dicuntur tam bona, quam mala, ſi inſperata objiciantur adſpectibus. *Hec.* III. 3. 10.

Officium ab *efficiendo* dictum. *And.* I. 5. 1.

Omen eſt, quidquid ore dicitur. *And.* I. 2. 29. *Omina* antiqui auſpicato faciebant, quae rata eſſe vellent. *ibid.*

Ὁμοιοτέλευτα apta *μιμήσει* cum odio inductae, & pronunciatione depravatae. *Eun.* I. 2. 75.

Omphalae & *Herculis* hiſtoria. *Eun.* V. 8. 3.

Opera, de labore corporeo, & religione. *Adelph.* II. 3. 8.

Opitulor & *Opitulatio* dicta ab opem tollendo, hoc eſt, ferendo. *And.* I. 3. 5.

Oppido pro valde. tranſlatio a ruſticis. *Hec.* II. 1. 41.

Optare

Optare & *Optatio*, verba militaria. *Eun.* V. 9. 27. *Optare*, eſt unum de duobus eligere. *And.* IV. 5. 2.

Oratio, de paucis verbis. *And.* I. 5. 16. *Oratio* & *ſtilus* differunt. *And.* Prol. 12.

Orba proximo nubat : *orbam* proximus ducat, Atticum jus eſt. *Phorm.* I. 2. 75.

Ordo vel bonorum, vel malorum dicitur, & gravium : *Grex* vel bonorum, vel malorum eſt, & levium. *Adelph.* III. 3. 8.

Ornatus, *τῶν μέσων* eſt. *Eun.* II. 2. 6.

Oro. Oramus, quae bona ſunt : *ſupplicamus* in adverſis magis, vel cum lacrimis. *And.* II. 1. 12. *Orare*, eſt placidos petere : *obſecrare*, iratos rogare. unde plus facit *obſecrans*, quam *orans* : plus vero *orans*, quam *rogans*. *Adelph.* III. 4. 26.

Os durum, pro impudenti. *Eun.* IV. 7. 36.

Oſcitatio, eſt animi otium & ſecuritas, dictum ab *oro ciendo*, i. e. commovendo. *And.* I. 2. 10.

Oſculandi genera tria, *oſculum*, *baſium*, & *ſuavium*. *Eun.* III. 2. 3.

Otioſe, ſecure ſignificat. *Adelph.* II. 1. 2.

P.

P*Alaeſtra* etiam virginibus praebebatur ab antiquis Graecis, ad componenda corpora. *Eun.* II. 3. 22.

Παρὰ προσδοκίαν. *Eun.* I. 2. 18.

Paratus, ſubornatus, compoſitus dolo. *And.* V. 4. 6.

Παρέλκον. *And.* I. 1. 43.

Parens veri amoris nomen eſt. *Adelph.* III. 4. 10.

Παρένθεσις per *εὐφημισμόν*. *And.* III. 3. 36.

Παρόμοιον. *And.* I. 5. 7. III. 4. 13.

Παρονομασία. *And.* I. 5. 7.

Patior commune eſt. nam *patior te*, & *a te*, dicimus. *Hec.* I. 2. 108.

Patronus aut temporale nomen eſt defenſoris: aut certe appellatio eſt, per quam oſtenditur, quid illi cultus & obſequii debeatur. *Adelph.* III. 4. 10.

Pecunia in foro & de menſae ſcriptura magis, quam ex arca domoque, vel ciſta, numerabatur. *Adelph.* II. 4. 13.

Percellere, pervertere. *Eun.* II. 3. 87.

Percontatum a *conto* dicitur, quo nautae utuntur, ad exploranda loca navibus opportuna. Si vero *Percunctatum*, ab eo, quod a *cunctis* perquiratur, dicitur. *Hec.* I. 2. 2.

Perducuntur neceſſitate coacti. *And.* I. 1. 54.

Peregrina, pro meretrice. *And.* I. 1. 119. *Eun.* I. 2. 27.

Perpetuum proprie ad homines pertinet ; *ſempiternum* ad Deos. *And.* V. 5. 3.

Perſequitur, qui non deſinit ſequi. *And.* V. 4. 32.

Pervicax eſt perſeverans cum quadam vi. *Hec.* IV. 1. 17.

Petimus aliquid precario : *poſcimus* imperioſe : *poſtulamus* jure. *And.* II. 5. 11. *Heaut.* IV. 5. 27.

Phaſma, Menandri fabulam, dedit L. Lavinius. *Eun.* Prol. 9. Ejus argumentum. *ibid.*

Phormionis ἔτυμον. *Phorm.* Prol. 27.

Piraeeum, ut *Sunium*, eſt maritima, & acceſſu littoris pars clementior. adverſus praedonum incurſus illic excubabat juventus Attica. *Eun.* II. 2. 59.

Piſcatores, qui recentem piſcem praebent. *Eun.* II. 2. 26.

Plerique omnes pro una parte orationis dixere veteres. *And.* I. 1. 28.

Πλοκή. *Eun.* Prol. 6. 27. & 41.

Plure dixerunt veteres, pro *plus*. *Phorm.* IV. 3. 6.

Poëtae nomen honorificum. *And.* Prol. 1. *Poëtae ἀπὸ τοῦ ποιεῖν*, id eſt, a faciendo dicti. *ibid.* 3.

Pollicitatio, multarum rerum promiſſio. *And.* III. 2. 47.

Πολυσύνδετον. *Adelph.* III. 2. 3.

Popularis, *πολύτιμος*. *Phorm.* I. 1. 1.

Porro conjunctio eſt expletiva, alias adverbium temporis. *And.* I. 5. 43. futuri temporis adverbium, vel adhortantis. *And.* III. 4. 17. Modo adverbium eſt ordinis: alias temporis. *And.* IV. 3. 16.

Porto. Non ſolum corpore, ſed etiam animo *portamus*, tam bona, quam mala. *And.* II. 2. 1.

Poſtquam, non tantum praeterito, ſed & praeſenti tempori adjungitur. *Phorm.* Prol. 1.

Poſtulare, eſt querelam dicere de altero apud alterum. *And.* IV. 1. 15.

Potiri τῶν μέσων fuit. *Phorm.* III. 1. 5.

Praedicamus, ut res ſunt : *Laudamus* extollendo. vel, *praedicamus* voce : *laudamus* argumentis. *Eun.* III. 5. 17.

Pravum eſt, quod & ipſum laedit facientem : *Malum*, quod alios tantum. *Adelph.* III. 3. 36.

Precator nullus ex animo poſtulabat veniam ſervo. *Phorm.* I. 2. 93.

Probus, Terentii interpres. *Adelph.* III. 2. 25. *Phorm.* I. 3. 3. reprehenditur. *Phorm.* V. 8. 16.

Procare, eſt petere. *Hec.* I. 2. 84. unde & *Proci* dicti ſunt, qui filias alienas in matrimonium petierunt. *ibid.*

Proclive eſt porro inclinatum, vel pronum inclinatumque. *And.* I. 1. 51.

Prodambulare delicatorum eſt. *Adelph.* V. 1. 4.

Produci res venales dicuntur. *Eun.* I. 2. 54.

Proficiſci in rem aegram ac difficilem dicimus. *And.* III. 4. 21.

Prologi officium eſt, argumentum narrare. *And.* Prol. 6.

Promiſſio & *Pollicitatio* eandem vim habent ; ſed pollici-

pollicitatio majoris aſſeverationis eſt. *And.* II. 3. 27.

Proprium, perpetuum. *And.* IV. 3. 1. V. 5. 3.

Prorſum, prius verſum: *rurſum*, retro verſum. *Adelph.* I. 1. 46.

Prorſus, quaſi porro verſus. *And.* III. 2. 30.

Proſa oratio, quam non inflexit cantilena. *Eun.* II. 3. 14.

Protervus eſt, qui dum aliis obvius eſt, proterit. *Hec.* III. 5. 53.

Πρωτότοκος puerpera primum pariens. *And.* III. 2. 10.

Providemus nobis tam bonum, quam malum. *And.* I. 3. 3.

Proximi & *Propinqui* dicuntur, qui nobis chari eſſe debent. *And.* IV. 1. 12.

Prudentia naturalis eſt: *gnaritus* extrinſecus venit. *Imprudens* per ſe: *ignarus* per alios. *Eun.* I. 2. 56.

Publicani. vide *Magiſtri tributorum.*

Pudere ad dedecus: *pigere* ad dolorem refertur. *pudet*, quod turpe eſt: *piget*, quod dolet. *Adelph.* III. 3. 37.

Puerpera ſtatim a partu lavari ſolita. *And.* III. 2. 3. unde dicta. *ibid.* 10.

Pugil dictus eſt a pugna. *Hec.* Alt. Prol. 25.

Pugnus a *pugna* dictur; aut ab illo *pugna*. *Adelph.* II. 1. 17. *Hec.* Alt. Prol. 25.

Purgat, qui fatetur, & ſic defendit: *refellit*, qui negat. *Hec.* II. 2. 12.

Pus eſt omnis humor corpori oneroſus. *Eun.* III. 5. 26.

Putare eſt ejus, qui ſimplicitate pectoris aberravit. *And.* I. 5. 86. *Putare* purgare eſt. unde & arbores, & vites *putare* dicimus. *And.* II. 6. 11. *Putare* proprie eſt falſa & caſſa a veris & utilibus reſecare. unde arborum purgatores *putatores* dicuntur. *Adelph.* V. 3. 10. *Putamus* inſtantia: *reputamus* praeterita. *Eun.* IV. 2. 4.

Pytiſſare proprie eſt parce vinum guſtare, quaſi tentandi gratia. *Pytiſſando*, id eſt, expreſſis labris exſpuendo, dum ſaporem vini probat. *Heaut.* III. 1. 48.

Q.

Q*Uadrupes*, vel ligaturae genus, vel ſervus manibus & pedibus ligatus. *And.* V. 2. 24.

Quaerit, qui ad plenum & perpetuum reponit: *Quaeritat*, qui vix quotidie inquirendo victum invenit. *And.* I. 1. 48.

Quaeſtus a *quaerendo* dictus. *Eun.* II. 1. 4.

Quid agis? formula vel perturbati. *And.* I. 1. 107. vel convenit invectionis principio, vel objurgationis. *Adelph.* I. 1. 35.

Quid iſtuc? concedentis & veluti victi verbum. *And.* III. 3. 40.

Quieſcere ille dicitur, qui eſt inſolens & inquietus. *And.* Prol. 22.

Quin corripiendi vel imperandi vim habet. *Phorm.* III. 2. 1.

Quiritari, Quirites conclamare. *Adelph.* II. 1. 1.

Quis, & *Aliquis*, & *Quiſquam*, non obſervabant quo genere, aut quo numero declinarent. *Adelph.* IV. 4. 24.

Quis hic loquitur? principium Terentianum, in jungendis perſonis. *And.* I. 5. 32.

Quis tu es? ad dignitatem refertur. *Quis mihi es?* ad neceſſitudinem, id eſt, frater aut cognatus. *And.* IV. 1. 11.

Quiſquam etiam feminino genere uſurpatum veteribus. *Eun.* II. 3. 82.

Quod fauſtum felixque ſit. dicebant veteres aliquid aggreſſuri. *Phorm.* I. 2. 81.

R.

R*Aptio* ad perſonam refertur; *Rapina* ad rem: *Raptus* ad ſtuprum, ſi volumus proprie loqui. *Adelph.* III. 3. 2.

Recte. ſic dicimus, cum ſine injuria interrogantis aliquid reticemus. *Hec.* III. 2. 20. *Recte*, pro eo, quod eſt, *Nihil*. *Eun.* II. 3. 50.

Redeunt bona in familiam, ſi non eſt heres de proximo, aut ex teſtamento. *And.* IV. 5. 4. *Adelph.* II. 2. 28.

Refellit, qui negat: *purgat*, qui fatetur, & ſic defendit. *Hec.* II. 2. 12

Refutatio in rem eſt: *confutatio* in perſonam. *Phorm.* III. 1. 13.

Reginae, pro divitibus. *Eun.* I. 2. 88.

Remorari a *remora*, piſce minutiſſimo, qui naves retinet. *And.* IV. 3. 24. *Eun.* II. 3. 50.

Reputamus praeterita: *putamus* inſtantia. *Eun.* IV. 2. 4.

Requieſcit defeſſus: *ceſſat* deſidioſus. *Eun.* III. 1. 15.

Rerum natura in tria dividitur, Coelum, Terram, Maria. *Adelph.* V. 3. 4.

Res, & lis, & negotium meretricis, & patrimonium, & omnis pecunia nominatur. *Adelph.* II. 2. 12.

Res ſervit divitibus, quia abundant: *Rei ſerviunt* pauperes, quia ſe coartant ad anguſtias rei. *Hec.* II. 1. 27.

Reſciſcere eſt, cum, quod de induſtria celatur, vix argumentorum vi agnoſcitur. *Hec.* II. 1. 11. *Reſciſcunt*, ad quos pertinet: & *reſciſcunt*, qui neſciunt: *ſciunt*, qui negligunt. Et *reſciſcimus* ex alio: *ſcimus* etiam per noſtram opinationem. *Reſcire* eſt recognoſcere, & vix invenire, quod quis neſcierit. *Hec.* V. 4. 28.

Reſcribere dicebant pro *Renumerare*. *Phorm.* V. 7. 29.

Reſpicere, eſt proprie retro adſpicere, ſed & non obliviſci illius, quem praecedis felicitate. *And.* V. 6. 11.

Reſtituimur iis, quibus nos volumus: *Reddimur* iis, qui nos volunt. *Eun.* I. 2. 67. *Redditur* & *Reſtituitur* cupiens cupientibus, ut parenti filius. *Eun.* IV. 6. 8.

Retinet, qui adverſum aliquem tenet. *Adelph.* I. 1. 33.

Rhamnus, pagus Atticae eſt. *And.* V. 4. 27.

Ridet, qui ſimpliciter ridet: *deridet*, qui cum alterius irriſione & contemtu ridet. *Adelph.* V. 3. 66.

Rivales qui, & unde dicti. *Eun.* V. 9. 42.

Rurſum, retro verſum: ut *prorſum*, prius verſum. *Adelph.* I. 1. 46.

S.

SAcellum, ſacra cella. *Adelph.* IV. 2. 37.

Sal, neutraliter condimentum eſt, maſculine ſapientia. *Eun.* III. 1. 10.

Saltem, a captivis natum, qui nihil aliud praeter *ſalutem* a victore petunt. *Adelph.* II. 2. 41.

Sanguinolentus a matre infans. *And.* III. 2. 6.

Sanguis noſter, res & ſumtus dicitur. *Phorm.* I. 1. 12. & 13.

Sat habeo. ſic antiqui, pro *ſufficit*, dicebant. *And.* II. 1. 35.

Saxum volvere. proverb. *Eun.* V. 9. 55.

Sceleroſus eſt multorum: *ſceleſtus* vel unius. *ſceleroſus* proprie auctor eſt ſceleris: *ſceleratus*, in quo ſcelus ſit conſtitutum vel commiſſum. *Eun.* IV. 3. 1.

Scilicet ſemper cum *εἰρωνείᾳ* ponitur. *And.* I. 2. 14.

Scimus, quod certum eſt: *noſcimus*, quae adhuc incerta deſideramus. *And.* I. 1. 26. *Scimus*, quae ad nos deferuntur: *reſcimus* celata. *Hec.* I. 2. 114.

Scirpus paluſtris res, & leviſſima. ſine nodo, & levis junci ſpecies. *And.* V. 4. 38.

Scitus & *pulcher* differunt. *And.* III. 2. 6. *Hec.* V. 1. 12.

Scorti ὄνομα. *Eun.* III. 1. 34.

Scrupulus a *ſcrupo* lapide dictus, lapillus minimus. *And.* V. 4. 37. *Adelph.* II. 2. 21.

Secretum latens latici comparatur, intra vas clauſum exiſtenti, quod quum effunditur, *manat*. *Adelph.* II. 4. 19.

Sectae Philoſophorum a *ſectando* dictae. *Eun.* II. 2. 31.

Sectari proprie eſt, ut taurus buculam, ut aries ovem. *Phorm.* I. 2. 36.

Sedere proprie ignavae ceſſationis eſt. *Adelph.* IV. 5. 38.

Sedulo. ſecus a dolo, i. e. ſine dolo. *Adelph.* I. 1. 25. III. 3. 59.

Segregari proprie ab meretrice dicitur: ab uxore *disjungi*. *Hec.* V. 2. 30.

Sempiternum proprie de Diis dicitur. *And.* V. 5. 3. differt a *perpetuo*. *ibid.*

Senex. i. e. herus major. *Hec.* I. 2. 1.

Senex atque anus. inceptio fabulae. *Hec.* IV. 3. 15.

Sententiae graves ex perſona ſervorum quum dicuntur, ridiculae ſunt, & eo conſilio interponuntur. *Phorm.* I. 2. 88.

Sentire dicitur, qui vix colligit ſe, vixque animadvertit. *And.* V. 3. 11.

Sepulchri ἔτυμον varium. *And.* I. 1. 101.

Sequi matrem dicuntur pecora recens nata. *Hec.* IV. 4. 27.

Sermonem quaerere, quid. *Eun.* III. 3. 10.

Servi dicti, qui *ſervati* ſunt, quum eos occidi oporteret jure belli. *Adelph.* II. 1. 28. *Servi* ſaepe dominis ſapientiores in Palliata Comoedia, non in Togata. *Eun.* I. 1. 12. & 13. *Servorum nomina* a nationibus impoſita. *Adelph.* V. 9. 16. *Servus* magiſter ad nequitiam. *Adelph.* IV. 1. 13. *Servos garrulos* & ſententioſos amat Comoedia; triſtes & parce loquentes Tragoedia. *Phorm.* I. 1. 7.

Servitus juſta, in qua nihil iniquum jubetur: *clemens*, in qua etiam de juſto multum remittitur. *And.* I. 1. 9. *Servitus* pro dominatu. *ibid.*

Sexaginta anni ſunt aetas Comicorum ſenum. *Adelph.* V. 8. 15.

Signum eſt parva quaedam ſignificatio, indicans totius rei qualitatem. *And.* V. 3. 7.

Silicernium unde dictum. *Adelph.* IV. 2. 48.

Similia dicere de proximo amabant veteres. *And.* I. 3. 13.

Sincerum. purum, ſine fuco, & ſimplex; ut mel *ſine cera*. *Eun.* I. 2. 97.

Sis, ſi vis. additum imperativis ad contumeliam minuendam. *Eun.* IV. 7. 29.

Sobrini vel conſobrinorum filii, vel de ſororibus nati, quaſi ſororini. *And.* IV. 5. 6.

Sobrius eſt ſanae mentis, quaſi *ſebrius*, hoc eſt, ab ebrio ſeparatus. *And.* IV. 4. 39.

Sodes. ſi audes. *And.* I. 1. 58.

Solers, quaſi *ὅλος ἀρετή*, ſolus in arte. *Eun.* III. 2. 25.

Sollicitudo eſt, quae inhaeret mentibus: *Sollicitatio*, quae ab alio ſit. *And.* I. 5. 26. *Sollicitudo* rerum incertarum magis eſt. *ibid.* 34.

Sors eſt ſumma, cui extrinſecus acquiritur foenus. *Adelph.* II. 2. 35.

Spectare fabulam eſt probare. *And.* Prol. 27.

Spectator. probator, ut, *pecuniae ſpectatores* dicuntur. *Eun.* III. 5. 18.

Speramus ad diem: *exſpectamus* ante diem. *Adelph.* I. 2. 29.

Spes & *metus* duo carnifices futurarum rerum ſunt. *And.* V. 4. 34.

Spes & *exſpectatio* differunt. *Eun.* I. 2. 115.

Spoliare. mutilare. lacerare, qui differant. *Hec.* I. 1. 8.

Sponſa.

Sponſa. Quatuor ſunt, quae in ſponſis quaeruntur: *forma*, *probitas*, *dos*, *nobilitas*. *Phorm.* I. 2. 70.

Statim. perpetuo, aequaliter, & quaſi uno ſtatu. *Phorm.* V. 3. 7.

Statura corpori adſcribitur: *ſtatus* ad habitum refertur. *Eun.* III. 5. 50.

Stellio, quale animal. *Eun.* IV. 4. 22.

Stillare, eſt guttas emittere ex corpore: *Exſtillare*, ipſum corpus guttatim finire. *Phorm.* V. 7. 82.

Studium, eſt voluntas hominis attentior atque impenſior. *Hec.* II. 1. 5.

Suademus facilia: *perſuademus* difficilia. Et *ſuadere* facientis eſt: *perſuadere* perficientis. *Adelph.* III. 3. 6.

Sub. temperamentum eſt plenae pronunciationis. ut *ſubtriſtis*. *ſubridet*, non ad plenum triſtis, aut ridet. *And.* II. 6. 16.

Succenſere potioris eſt. *ſuccenſere*, in re gravi & juſta iraſci. *And.* II. 6. 17.

Succus, eſt humor in corpore, quo abundant bene valentes. *Eun.* II. 3. 26.

Sunium, promontorium eſt Athenienſium; & in eo forum rerum venalium, *ἐμπόριον*. *Eun.* I. 2. 35.

Superſtes, ſalvus. *ſuperſtites*, ſenes & anus. *And.* III. 2. 7.

Superſtitioſus a *ſuperſtes* dictus, qui Deos timet nimis, quod ſignum eſt deliramenti. *And.* III. 2. 7.

Sycophantae eſt perturbare rem bonam, & curare malam. *And.* V. 4. 18.

Συγκοπή. *Eun.* II. 3. 30.

Συγχώρησις. *Adelph.* II. 1. 34.

Σύλληψις, figura. *And.* Prol. 3. III. 2. 14. III. 5. 1. & 18.

T.

T*Aberna*, quaſi *trabena*, a validioribus dicta trabibus, quibus ſuperiora ſuſpenſa ſunt. *Adelph.* III. 3. 5.

Tacemus conſilia: *reticemus* dolores: *obticemus*, quorum nos pudet. *Eun.* V. 1. 4.

Tacere. ſecurum eſſe. *And.* II. 3. 25.

Taciturnitas obſervantiae genus, in ſilentio conſtituta, & in celando ſecreta. *And.* I. 1. 7.

Taciturnitas confeſſionis genus eſt, praeſertim contra adverſarii interrogationem. *Eun.* III. 2. 23.

Tangere & *attingere* differunt. *Adelph.* II. 1. 24.

Tanto nequior. formula. *Adelph.* IV. 1. 12.

Tardus. varie ſumitur. *Eun.* V. 9. 49.

Temnor, *παρὰ τὸ τέμνομαι*, caedor, & rejicior. *And.* III. 2. 12.

Tempus fert. ſubaudi, *ſe*. *And.* I. 2. 17.

Temulentus a *temetum* dicitur. unde *abſtemius*, ſobrius. dictum autem *temetum* ab eo, quia tentet mentem. *And.* I. 4. 2.

Terentius Epicurum ſecutus eſt. *And.* V. 5. 3. *ἁμάρτημα* Comicum admittit. *Eun.* II. 2. 26. erroris arguitur. *Eun.* IV. 4. 22. Homerum imitatur. *Adelph.* IV. 2. 38. & Caecilium. *Adelph.* IV. 7. 43. A Menandro quandoque recedit. *Adelph.* V. 8. 15. Caecilio comparatur. *Hec.* Alt. Prol. *init.* Defenditur a Donato. *Hec.* III. 4. 26. Multa feliciter auſus eſt, arte fretus. *Hec.* V. 2. 8. Deterior Menandro judicabatur, ob ſtilum. *Phorm.* Prol. 5. Erroris accuſatur. *Phorm.* Prol. 26. Diſcedit ab Apollodoro. *Phorm.* I. 2. 41.

Teſtimonium vel *manifeſtum* eſt, vel *coecum*. *And.* V. 4. 28.

Theſaurus. fabula L. Lavinii, damnatur ex uno loco. *Eun.* Prol. 9. ſeqq. ejus argumentum. *ibid.*

Tmeſis, figura. *And.* I. 1. 36.

Tranſdere veteres ſonantius, quod nos lenius dicimus *Tradere*. *Phorm.* Prol. 2.

Triſtis ad laudem interdum ſumitur, non ad amaritudinem. *And.* V. 2. 16.

Τρόφιμος, herilis filius. *And.* III. 4. 23. *Eun.* II. 2. 58.

Tuber eſt genus cibi, collectum ex tumentibus, & quaſi praegnantibus arenis. *Adelph.* II. 2. 37.

Tyranni Athenis ſemper oppreſſi. *Adelph.* II. 1. 21.

V.

V*Ae*, interjectio in his rebus, quas exſecramur. *And.* II. 1. 2.

Vale, & diſcedentibus, & mortuis dicitur. *And.* IV. 2. 13.

Valeant, renunciationis & imprecationis eſt verbum. *ibid.*

Varro laudatus. *Eun.* II. 2. 25.

Veneficus, quo ſenſu dicatur. *Eun.* IV. 3. 6.

Venire in mentem dicuntur & quorum recordamur, & quae conſideramus. *Phorm.* I. 3. 2.

Venter. de paraſito. *Phorm.* V. 7. 95.

Verbenae ſunt omnes herbae frondeſque feſtae ad aras coronandas. vel omnes herbae frondeſque ex aliquo loco puro decerptae. dictae autem quaſi *herbenae*. *And.* IV. 3. 11.

Verba commutare proprie eſt, quod *altercari* dicimus. *Phorm.* IV. 3. 33.

Verbum, pro ſententia. *Eun.* I. 2. 95. & 98. *Adelph.* V. 8. 29. *Verbum*, vera ſententia. nam *verba* eſſe a *veritate* dicta, teſtatur Varro. *Adelph.* V. 8. 29.

Vertumnus, qualis Deus. *Adelph.* II. 1. 37. IV. 7. 10. *Hec.* I. 2. 121.

Veterator, eſt vetus in aſtutia, & qui in omni re callidus eſt. *And.* II. 6. 26.

Veterno ſus quis. *Eun.* IV. 4. 21.

Vetus, plerumque ad laudem: interdum ad vituperationem. *And.* Prol. 7.

Vi, *clam*, *precario*, Tria ſunt, quibus non rite

res agitur. *Eun.* II. 3. 27.
Viceris, qualis formula. *And.* V. 3. 21.
Vicinitas meretricum prima amoris illecebra. *Eun.* II. 3. 67.
Videre, pro Vigilare. *Eun.* I. 1. 28. *Videre & pati* facit experientes & ſcientes rerum. *Adelph.* III. 1. 3.
Victus quis. *Eun.* IV. 4. 21.
Vincula irae extremum ſunt in Comoedia, ne quid fiat Tragicum. *And.* V. 2. 24
Violento civiliter reſiſti ſolet. *Eun.* IV. 6. 30.
Vir modo, non ad ſexum, nec ad aetatem dicitur, ſed ad laudem. *Eun.* II. 3. 15. *Vir* ad maritalem conditionem refertur quandoque, non ad ſexum. *Hec.* IV. 1. 8. *Vir*, ad vituperationem cum ironia: ad laudem ſine ironia. *And.* II. 6. 5.
Virtutis quatuor ſpecies generales. *And.* I. 1. 4. *Virtutes* pro flagitiis per εἰρωνείαν dicebant veteres. *Adelph.* II. 1. 22. *Virtutes* ſunt perfecti ſapientis, vel divi alicujus. *Adelph.* IV. 1. 20.
Viſa dicuntur omnes ſenſus, ab eo, quod eſt certiſſimum oculorum. *Eun.* III. 2. 1. *Viſa* vel corporis, vel animi ſunt: hoc eſt, rationis, vel ſenſus. *Phorm.* V. 1. 8.
Vitio creati Coſſ. dicuntur. *Hec.* Prol. 2.
Vituperare, eſt mala vitio dare, & etiam bona. *And.* Prol. 8. Vitium rei parare. *ibid.* 15.
Unus pro Quidam. *And.* I. 1. 91.
Vocalis geminata non facit unam ſyllabam. *And.* I. 2. 2.
Verſuram facere dicitur, qui aes alienum ex aere alieno ſolvit. dicitur etiam *verſuram facere*, cum minore foenore acceptam quis pecuniam majore occupat. *Phorm.* V. 2. 15.
Utimur fructibus rei, quae ab amantibus ſalvo uſu nobis ſubminiſtratur: *abutimur*, quando deperdimus & rem, & fructum. *And.* Prol. 5.
Vultus movetur & fingitur: *forma* immobilis eſt & naturalis. *And.* I. 1. 92. & 93.
Uxor dicitur, vel ab ungendis poſtibus, & figenda lana: id eſt, quod, quum puellae nuberent, maritorum poſtes ungebant, ibique lanam figebant. vel quod lotos maritos ipſae ungebant. *Hec.* I. 2. 60.

Y.

Ὑπέρβατον. *Eun.* IV. 7. 15.
Ὑπερβολὴ *expreſſiſſima.* *Eun.* II. 2. 54.
Ὑπόζευξις. *Phorm.* I. 3. 10.
Ὑποκόρισμα. *Adelph.* V. 2. 11.
Ὑποφορά. *And.* I. 5. 23. *Phorm.* I. 3. 7. V. 2. 16.
Ὑστερολογία. *And.* II. 1. 15.
Ὑφὲν. *And.* I. 2. 4. & 8.

Z.

Ζεῦγμα. *And.* III. 2. 14. *Phorm.* V. 5. 8.

Digitized by Google

INDEX
AUCTORUM VETERUM,
Qui in Commentario vel tentati, vel expliciti ſunt.

AElianus. *Hec.* III. 1. 6. Add.
Ausonius. *Heaut.* II. 3. 123.
Caesar. *Hec.* IV. 2. 20.
Cato. *Heaut.* V. 2. 10.
Charisius. *Hec.* II. 2. 6.
Cicero. *And.* I. 1. 69. Add. I. 2. 34. III. 3. 30. V. 4. 18. *Eun.* II. 1. 24. *Heaut.* I. 1. 35. III. 1. 49. *Adelph.* III. 2. 15. Add. III. 2. 30. *Hec.* III. 5. 4. Add. *Phorm.* II. 4. 14. Add.
Florus. *And.* I. 1. 137. Add.
Gellius. *And.* I. 1. 80. Add.
Horatius. *Heaut.* I. 1. 25.
Isidori Gloſſarium. *And.* II. 6. 26.
Justinus. *And.* II. 6. 11.
Juvenalis. *Eun.* V. 2. 22.
Livius. *Adelph.* II. 1. 29. Add.
Lucilius. *Adelph.* II. 2. 37. Add.
Martialis. *Eun.* III. 1. 36.
Menander. *And.* I. 2. 28.
Nepos. *Eun.* I. 2. 81.
Ovidius. *And.* I. 1. 49. III. 4. 7. *Phorm.* II. 2. 26. Add.
Pacuvius. *Heaut.* I. 1. 33. Add.
Persius. *Heaut.* I. 1. 25.
Petronius. *Heaut.* I. 1. 25.
Phaedrus. *Heaut.* III. 1. 72. *Adelph.* I. 2. 16.
Plautus. *And.* I. 4. 8. *Heaut.* II. 2. 3. III. 3. 44. IV. 5. 7. *Adelph.* III. 3. 4. *Hec.* III. 1. 31. *bis.* *Phorm.* I. 2. 26. I. 3. 4. III. 2. 15. V. 7. 47.
Sallustius. *And.* I. 3. 19. *Phorm.* II. 1. 4. Add.
Seneca. *And.* III. 2. 4.
Servius. *And.* I. 1. 55. Add. *Heaut.* I. 2. 18.
Suetonius. *Eun.* I. 1. 23. Add.
Varro. *Eun.* V. 4. 14.
Virgilius. *Adelph.* I. 2. 5.
Vulgatus Interpres. *Hec.* II. 2. 18.

TESTIMONIA
SCRIPTURAE SACRAE,
Quae paſſim in Commentario laudantur.

Genes. II. 24. *Hec.* III. 5. 31. IX. 25. *Adelph* I. 2. 60. XVIII. 1. *Adelph.* V. 3. 62. Add. XX. 6. *Eun.* II. 3. 81. XXIV. 31. *Eun.* I. 2. 7. Add. XXIV. 36. *Heaut.* I. 1. 98. XXIV. 64. 65. *Heaut.* II. 4. 23. XXVI. 8. *Eun.* II. 3. 81. XXXI. 40. *Heaut.* III. 1. 82. XXXIX. 14. *Hec.* I. 2. 74. XL. 14. *And.* V. 6. 11. L. 23. *Adelph.* III. 2. 35.
Exod. XXIII. 3. *Phorm.* II. 1. 46.
Levit. XIX. 15. *Phorm.* II. 1. 46. XXV. 49. *Phorm.* I. 1. 9. Add.
Num. XXXVI. 6. *Adelph.* IV. 5. 18.
Deut. VI. 7. *Adelph.* V. 3. 49. Add. XXXII. 23. *And.* IV. 1. 16.
Jos. IV. 13. *Heaut.* I. 1. 93. Add.
Jud. XIX. 25. *Hec.* I. 2. 74. & *Phorm.* II. 3. 66.
Ruth. I. 4. *Heaut.* I. 1. 93. Add. I. 16. 17. *Phorm.* III. 3. 23.
1. Sam. XXII. 2. *Heaut.* I. 1. 93. Add. XXV. 22. *Phorm.* III. 2. 6.
2. Sam. II. 14. *Hec.* II. 1. 6. IV. 10. *And.* II. 5. 20. XVI. 10. *Adelph.* IV. 5. 44. XVIII. 32.

Digitized by Google

Eun. IV. 3. 13. & *Heaut.* III. 1. 22.
2. Reg. I. 50. *Heaut.* V. 2. 22.
Job. XVI. 4. *And.* II. 1. 10. XVII. 1. *Adelph.* III. 2. 16. XL. 15. *Adelph.* III. 3. 23.
Psalm. I. 4. *Phorm.* V. 7. 79. XXXIV. 13. *Adelph.* V. 4. 13. LXXXVIII. 4. *Heaut.* IV. 8. 29. LXXXIX. 31. *And.* I. 1. 28. Add. CIII. 5. *Heaut.* III. 2. 10. CIV. 26. *Adelph.* III. 3. 23. CXXXIII. 1. *Adelph.* II. 3. 3.
Proverb. XXVI. 11. *Hec.* IV. 4. 69.
Jes. XXXI. 1. *And.* II. 2. 13. XL. 11. *Adelph.* IV. 5. 75. XL. 31. *Heaut.* III. 2. 10. LIII. 4. *Adelph.* II. 3. 10.
Zachar. II. 8. *Adelph.* IV. 5. 67.
Matth. I. 20. *And.* I. 3. 14. VI. 12. *Eun.* V. 2. 22. VIII. 17. *Adelph.* II. 3. 10. VIII. 24. *And.* II. 2. 23. X. 14. *Phorm.* IV. 1. 20. XIV. 17. *And.* II. 3. 23. XX. 75. *Phorm.* V. 8. 64. XXII. 3. *Heaut.* I. 1. 119. XXII. 13. *And.* V. 2. 24. Add. XXV. 1-8. *Adelph.* V. 7. 9. XXV. 27. *Phorm.* V. 7. 29. XXVI. 64. *Phorm.* II. 3. 49. XXVII. 4. *And.* 2. 6. 25. XXVII. 16. *Eun.* V. 7. 20.
Marc. I. 7. *Heaut.* I. 1. 72. VI. 36. *And.* II. 2. 23.
Luc. I. 12. *Heaut.* II. 4. 15. I. 35. *And.* I. 3. 14. I. 46. *Hec.* II. 2. 18. III. 8. *And.* III. 2. 12. III. 23. *Heaut.* I. 1. 93. IV. 29. *And.* II 3. 8. IV. 32. *Heaut.* Prol. 13. V. 19. *Eun.* III. 5. 40. VIII. 55. *And.* III. 2. 4. IX. 3. *And.* II. 2. 32. XI. 5. *Eun.* II. 2. 49. XI. 27. *And.* I. 1. 71. Add. XI. 46. *Eun.* IV. 6. 2. XII. 15. *Adelph.* I. 2. 26. XII. 42. *Phorm.* I. 1. 9. XIV. 17. *Heaut.* I. 1. 119. XV. 24. *Heaut.* III. 1. 22. XV. 30. *Phorm.* II. 3. 16. XVIII. 5. *And.* II. 2. 11. XXII. 70. *Phorm.* II. 3. 49. XXIII, 42. *And.* V. 6. 11. XXIII. 43. *Heaut.* I. 1. 110. XXIV. 19. *Heaut.* Prol. 13.
Joh. II. 4. *Adelph.* IV. 5. 44. III. 29. *Adelph.* III. 3. 35. IV. 6. *Heaut.* I. 1. 93. Add. VIII. 56. *Adelph.* III. 3. 30. XI. 7. *And.* IV. 2. 25. Add. XI. 28. *And.* I. 4. 1. Add. XIII. 27. *And.* III. 2. 41. XVI. 6. *And.* II. 2. 2. XVIII. 13. *And.* V. 4. 21. XVIII. 37. *Phorm.* II. 3. 49. XIX. 1. *Hec.* IV. 1. 48. XIX. 19 *Heaut.* I. 1. 92 XIX. 30. *Phorm.* II. 2. 29. XX. 10. *And.* I. 3. 21. Add. XXI. 25. *Heaut.* II. 3. 13. XXI. 60. *And.* II. 2. 23. Add.
Act. Apost. II. 27. *Adelph.* IV 2. 43. Add. IX. 5. *Phorm.* I. 2. 28. XIII. 18. *Adelph.* II. 2. 10. XVII. 23. *Hec.* III. 3. 26. XIX. 34. *And.* I. 2. 69. Add. XX. 9. *Heaut.* III. 1. 72. XXII. 25. *Adelph.* II. 1. 28. XXVIII. 4. *Eun.* II. 3. 34.
Rom. I. 31. *Heaut.* IV. 1. 22. II. 15. *And.* I. 5. 48.
1. Corinth. I. 17. *Hec.* V. 4. 2. VII. 1. *Eun.* II. 3. 81. VII. 5. *Adelph.* I. 2. 73.
2. Corinth. I. 22. *Heaut.* III. 3. 42. VI. 10. *Eun.* II. 2. 12. VI. 14. *Phorm.* IV. 3. 47. VIII. 9. *Eun.* II. 2. 12. XI. 33. *Heaut.* III. 1. 72.
Gal. II. 16. *And.* IV. 1. 40. IV. 15. *Adelph.* IV. 5. 67.
Ephes. I. 14. *Heaut.* III. 3. 42. III. 8. *Eun.* III. 2. 36.
Philipp. IV. 8. *Hec.* III. 3. 27. IV. 16. *Adelph.* V. 9. 24.
1. Thessal. IV. 4. *Eun.* V. 5. 15.
2. Thessal. II. 7. *Phorm.* V. 7. 74. Add.
1. Timoth. II. 11. *Heaut.* V. 3. 4.
2. Timoth. I. 4. *And.* II. 2. 2. IV. 7. *Adelph.* V. 4. 6.
Tit. I. 12. *Phorm.* V. 7. 95.
Philem. ỳ. 18. *Eun.* IV. 3. 19.
Hebr. V. 1. *Hec.* II. 2. 31.
1. Petr. III. 3. *Eun.* V. 4. 12. & *Heaut.* II. 3. 7. III. 10. *Adelph.* V. 4. 13.
2. Petr. II. 22. *Hec.* IV. 4. 69.
Apocal. I. 8. *And.* V. 6. 17. VIII. 10. *Hec.* V. 4. 3.

ADDENDA
AD COMMENTARIUM
TERENTII.

AND. PROLOGUS.

4.] SAlluſt. Jug. 7. *Ea res* longe aliter, *ac ratus erat*, evenit.

5. Cic. Fam. IX. 6. *Quae igitur ſtudia, magnorum hominum ſententia, vacationem habent etiam publici muneris, iis concedente republica cur non* abutamur?

7. MALEDICTIS.] Sic *Phorm.* Prol. 3. & 16. ſed contra 21.

Benedictis *ſi certaſſet, audiſſet bene.*

De conſtructione vocabuli vid. Cellar. Antib. 230. & Cur. Poſter. 235.

8. VITIO DENT.] *Adelph.* Prol. 3. III. 3. 64.

9. MENANDER.] Quinctil. Inſtit. Orat. X. 1.

10. QUI UTRAMVIS RECTE NORIT, AMBAS NOVERIT.] Sic Phorm. II. 1. 35.

15. ID ISTI.] Goveanus, ISTI ID, ex Libris antiquis, ob metrum.

16.] Adde Petron. cap. 108. & Burm. ad Phaed. III. 11. 5.

17.] Sed & Fr. Sanctius videtur legiſſe, Ne. Is enim hunc locum reſpiciens ſcribit Minerv. II. 9. init. *Rogabo ego illos, cur velint artes confundere, & facere,* ut ne intelligendo nihil intelligant? Simile ὀξύμωρον eſt in illo Horatii, Carm. I. 34. 2.

Inſanientis *dum* ſapientiae
Conſultus erro.

20. AEMULARI.] Proprie de rivalibus. Sic *Eun.* II. 1. 7. Sed h. l. eſt imitari. Horat. Carm. IV. 2. 1.

22.] Cic. Catil. II. 9. *Sed eos hoc* moneo, deſinant *furere.* Martial. Lib. IX. Epigr. 11.

Deponas animos truces, monemus.

24.] Utrumque, *adeſſe* & *cognoſcere* etiam conjunxit Cicero, Nat. Deor. I. 6. *Sed ut* adſint, cognoſcant, *animadvertant, quid exiſtimandum ſit.*

ACT. I. SCEN. I.

1. ABITE.] Pacuvius, Teucro:

Faceſſite hinc omnes, parumper tu mane.

2. PAUCIS TE VOLO.] Sic infra II. 2. 8. & III. 3. 4.

DICTUM PUTA.] Cic. Fam. XII. 29. *Quae verba deſideret, iis me omnibus* uſum putato.

8. A PARVULO.] Sic *Adelph.* I. 1. 23. infra III. 3. 7. *A parvis. Heaut.* I. 2. 9. *Jam inde uſque a pueritia. Heaut.* II. 1. 2. *A pueris. Adelph.* III. 4. 48. *A pueris parvolis. Adelph.* V. 9. 5. *Uſque a pueris.* Cic. Fam. I. 6. *A teneris unguiculis.* Horat. Carm. III. 6. *De tenero ungui.* Gr. Ἐκ νέων. ἐκ νηπίου. ἐκ παιδαρίου. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.

9.] Adde *Adelph.* V. 4. 7. *Hec.* III. 5. 22.

11.] Adde *Adelph.* I. 1. 32. Cic. Orat. I. 31.

12. PERSOLVI.] Cic. pro Mil. 22. *Eſſe tamen illis meritum praemium* perſolutum. Adde Kocketti Indicem.

13. HAUD MUTO FACTUM.] Sic *Adelph.* IV. 7. 19. & 20. Plaut. Rud. III. 6. Cic. Fam. XIII. 36. *Caeſar dixit, nihil eſſe, quod de Mega vereretur:* beneficium ſuum in eo manere. Et Fam. XV. 1. *Approbavi tuum conſilium;* neque nunc muto.

15.] Feſtus: ADVERSUM *aut contrarium ſignificat, aut idem quod* ERGA.

16.] Adde Theophr. Charact. cap. 24. Cic. Fam. I. 9. *Quid multa? Queſtus eſt graviter: ſua merita* commemoravit. Et Fam. III. 5. *Confirmata amicitia & perſpecta fide* commemoratio *officiorum ſupervacanea eſt.* Adde P. Victor. II. 7.

19.] Cic. Catil. IV. 3. *Illa* praedicam, *quae ſunt Conſulis.*

24.] Meminit Cicero, de Invent. I. 19. Gr. ἐξ ἐφήβων ἐγένετο.

25.] Ovid. Triſt. IV. 10. 27.

Interea tacito paſſu labentibus annis,
Liberior *fratri ſumta mihique* toga *eſt.*

27.] Suet. Claud. 2. *Diu, atque etiam poſt tutelam receptam*, alieni arbitrii, & ſub paedagogo fuit.

28.] Sic *Phorm.* I. 3. 20. Caeſar B. G. II. 30. Pleriſque omnibus *Gallis prae magnitudine corporum ſuorum brevitas noſtra contemtui eſt.* Adde Taubm. ad Plaut. Epid. II. 1. 1. Ita etiam Pſalm. LXXXIX. 31. כל רבים עמים *Omnes multos populos.* Expoſuerat Gellius, VIII. 12. ad quem locum conſule omnino Chriſt. Falſteri Vigiliam primam Noctium Ripenſium. Vid. & J. C. Scalig. Art. Poët. VII. ult.

29.] Suet. Nerone, cap. 4. *Non minus aurigandi*

gandi arte in adoleſcentia clarus. Fr. Fabricius laudat Iſocratem in Areop. de veteri inſtituto Athenienſium: Τοὺς δὲ βίον ἱκανὸν κεκτημένους περί τε ἱππικὴν, καὶ τὰ γυμνάσια, καὶ τὰ κυνηγέσια, καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἠνάγκασαν διατρίβειν. Quorum quartum, τὰ γυμνάσια, i. e. *palaeſtram*, omiſit Terentius. Julian. Epiſt. ad Ecdicium: Ἄλλος μὲν ἵππων, ἄλλος δὲ ὀρνέων, ἄλλος θηρίων ἐρᾷ. Ἐμοὶ δὲ βιβλίων κτήσεως, ἐκ παιδαρίου δεινὸς ἐντέτηκε πόθος.

Ibid. *J. Fr. Gronovius.*] Idem ad Cic. Fam. V. 8. legit: *Ad dicendum ipſi poteſtatem fieri non oportere.*

34.] Hippocratis dictum: Πᾶν τὸ πολὺ πολέμιον τῇ φύσει. Leo, Nov. I. *Ubique eſt pulcherrimum*, ut ne quid nimis.

40. *Cicero de Amic.* 24.] Ubi vide Graevium. Adde Juſtin. VIII. 6. & Voſſ. Inſtit. Orat. IV. 1. 8.

41. Obsequium.] Citat Quinctilianus, Inſtit. Orat. VIII. 5.

42. Abhinc triennium.] Τὸ Abhinc ſeu accuſativo ſeu ablativo junctum de tempore praeterito dicitur, non de futuro. Sic *Hec.* V. 3. 24. *Phorm.* V. 8. 28. Dehinc contra.

43. Hue viciniae.] Sic *Phorm.* I. 2. 45.

Ibid. *Eſt autem vicinitas.*] Ovid. Metam. IV. Fab. 4. de Pyramo & Thisbe:

Notitiam primoſque gradus vicinia *fecit.*

44.] Adde: Petitur autem ex hac narratione Simonis, de inopia Chryſidis, & cognatorum negligantia color quidam Apologeticus, ſaltem ad minuendam culpam, non ad plene excuſandam. Conf. infra I. 5. 40.

45. *Solent ita jungi.*] Sic *Hec.* I. 1. 18. *Phorm.* V. 8. 35. Tacit. Germ. 19. *Non* forma, *non* aetate, *non opibus maritum invenerit.*

Ibid. *Demum.*] Pacuvius, Niptiis:

Aetate integra, *feroci ingenio*, *facie procera virum.*

47.] Horat. Serm. I, 2. 6.

Frigus quo duramque famem *depellere poſſit.*

Contra Cicero Off. I. 30.

48.] Virgil. Aen. VIII. 409.

tolerare colo vitam, tenuique Minerva.

Ibid. Victum quaeritans.] De diſcrimine inter *victum* & *cultum* vide Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 37. n. 6. & Jug. 89. fin.

50] Cic. Fam. III. 9. *Si quem tibi* item unum alterumve *diem abſtulerit.*

Ingenium.] Primo & proprio ſenſu ipſum animum & ejus indolem notat totam. Sic infra 66. & 86. Cic. Inv. I. 45. *Inverecundum animi* ingenium *poſſidet.* Liv. I. 59. *Unde novum in Bruti pectore* ingenium.

51. Ab labore.] Herodian. Lib. XIII. c. 3.

54.] Cic. Mil. 14. *Qua in turba C. Vibienus, Senator, vir optimus* cum hoc *quum* eſſet una, *ita eſt mulcatus, ut vitam amiſerit.* Aliter tamen Suetonius, Caeſ. 14. *Sedentem una.*

55. Egomet continuo mecum.] Vide Cerdam ad Virgil. Aen. I. 37. & Servium ad d. l. ubi pro illis, Quia *vehementer* affectus eſt ſine conſcio, videtur legendum, *vehementior.*

Ibid. Captus est! habet!] Vide Cl. Duker. ad Flor. III. 10. 26. & Senec. Agamemn. 895. 896. & Cl. Burm. ad Quinctil. Declam. VIII. 16.

61.] Συμβολὴν κατίβαλε.

62. Item alio die.] Cic. Fam. III. 9. *Item unum alterumve diem.*

63. Nihil quidquam.] Vide Schott. Nod. IV. 16.

64. Spectatum.] Lucil. apud Non. *Tuam probatam mihi* & ſpectatam *maxime adoleſcentiam.*

66.] Cic. Fam. VI. 13. *Diutius velle videtur eos habere ſollicitos, a quibus ſe putat diuturnioribus* moleſtiis *eſſe* conflictatum. Porro autem quantum uſus & conſuetudo malorum ad corrumpendos mores faciat, docet Seneca, Epiſt. VII. de Tranq. cap. 7. de Ira, III. 8.

69.] Act. Apoſt. XIX. 34. Φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων. Cic. Fam. II. 35. Uno ore, *cui plurimae conſentiunt gentes, populi primarium fuiſſe virum.* Quam lectionem immerito ſollicitat Gruterus. Videtur praeceſſiſſe nomen Viri, vel Aedilis, qui portae ſtruendae praefuerit. Quod nomen, ut ſatis notum ſuo aevo, omiſit Cicero. Virg. Aen. V. 615.

Et tantum ſupereſſe maris! vox omnibus una. Cic. Fam. IX. 14. *Atque haec* una vox *omnium eſt.*

71. Qoi.] Pronomen hoc eleganter inſeritur poſt *mea, tua, ſua, noſtra, veſtra.* Salluſt. Catil. 33. Jug. 85. Cic. Fam. I. 9. Quod ad ipſam ſententiam, non aliter Ovidius, Metam. IV. 322.

qui te genuere beati:
Et frater felix, & fortunata profecto,
Si qua tibi ſoror eſt, &, quae dedit ubera nutrix.

Ita illa de Servatore, apud Luc. XI. 27. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας. Petron. cap. 94. *O felicem, inquit, matrem tuam, quae te talem peperit!* Virgil. Aen. I. 605.

quae te tam laeta tulerunt
Secula, vel qui te talem genuere parentes?

75.] Adi Georg. Fabricii Caſtigationes ad Heaut. IV. 5. 31.

Ibid. Hic nuptiis dictos ast dies.] Pacuvius: *Gnatam deſpondit:* nuptiis hanc dat diem.

77.] Suet. Caeſ. 35. *Quatuor, quibus in conſpectum venit, horis.* Caeſar B. C. I. 48.

79. Metui a Chryside.] Fr. Fabricius e VII. Mſſ. Priſciani, lib. VIII. Hei, metui a Chryside.

80. Aderat frequens.] Suet. Vitell. 15. *Apud*

pud frequentes milites. Gell. XVI. 4. in Lemmate: *Uti milites ſcripti intra praedictum diem in loco certo* frequentarent. In eod. cap. circa finem: *Miles quum die, qui praedictus eſt, aberat, neque excuſatus erat*, infrequens *dicebatur.* Ita enim pro, *infrequens dobatur* legit Lipſius, Antiq. Lect. V. 4. Et Feſtus: Infrequens *appellabatur miles, qui abeſt, abſuitve a ſignis.* Plaut. Truc. II. 1. 19.

Ubi nil det, pro infrequente *eum mittas* militia *domum.*

Horat. Carm. I. 24. 1.

Parcus Deorum cultor & infrequens.

85.] Cic. Fam. VI. 7. *Armati ſtilum perſequitur: victi & nondum reſtituti quid faciet?*

86.] Spartianus in Ant. Caracalla, cap. 4. *Tractaque ſunt eorum per plateam cadavera, ſine aliqua* humanitatis *reverentia.*

91. UNAM.] Ita fere Virgil. Aen. V. 644.

Hic una *e multis.*

93. UT NIHIL SUPRA.] Cic. Fam. XIV. 1. *Piſonis humanitas, virtus, amor in omnes nos tantus eſt*, ut nihil ſupra poſſit. Et Fam. XV. 1. *Ut nihil poſſit ultra cogitari.* Attic. XIV. 23. *Brutus miſit ad me orationem ſuam. Eſt ſcripta eloquentiſſime ſententiis, verbis*, ut nihil poſſit ultra.

96.] Lucil. *Primum* facie *quod* honeſta
Accedis.

Ibid. PEDISSEQUAS.] De unico S. hujus vocis vid. Fr. Fabric.

98.] Cl. Graevios ad Cic. pro Dejot. 6. Inter *percellere animum* & *percutere animum* ita diſtingnit, ut illud ſit, in ſtuporem rapere & conſternare, hoc vero, ſuſpicionem in animo movere. Adde Lambin. ad Lucret. I. 13. & ad Horat. Epod. XI. 2. Bentlej. ad eundem locum, Burmannum ad Petron. CXI. & Drakenborch. ad Sil. II. 213.

Hoc ILLUD EST.] Virg. Aen. III. 558.

nimirum haec illa Charybdis.

100.] Plaut. Aſin. I. 1. 69. itidem ſervus ad herum de moribus filii:

Demiror, quid ſit, & quo evadat, ſum in metu.

102. FLETOR] Lucil. apud Non. v. *Praeficae:*

mercede quae
Conductae flent alieno in funere praeficae,
Multo, & capillos ſcindunt, & clamant magis.

103. AD FLAMMAM ACCESSIT.] Vide Barth. ad Stat. Silv. II. 1. 24.

105. BENE DISSIMULATUM.] Suet. Tib. 42. *Secreti licentiam nactus, & quaſi civitatis oculis remotus, cuncta ſimul vitia*, male *diu* diſſimulata. Ovid. Heroid. XVI. 7.

Sed male diſſimulo. *quis enim celaverit ignem,*
Lumine qui ſemper proditur ipſe ſuo?

Qui locus e Terentio expreſſus eſt. Phaed. I. 10. 10.

Te credo ſurripuiſſe, quod pulchre negas.

106. MEDIAM MULIEREM COMPLECTITUR.] Virg. Aen. II. 218.

Bis medium amplexi.

107. CUR TE IS PERDITUM?] Vide, quae in hanc locutionem conlegit Gotl. Cortius, ad Salluſt. Catil. 36. n. 4.

109.] Lucret. I. 34. ad Venerem, de Mavôrte:

in gremium qui ſaepe tuum ſe
Rejicit, *aeterno devinctus vulnere amoris.*

Galba ad Cic. Fam. X. 30. *Repente equum immiſi ad eam legionem tironum, quae veniebat ex caſtris, ſcuto* rejecto. i. e. in humerum injecto, nimirum ob Antonianos inſequentes. Aſin. Pollio ad Cic. Fam. X. 32. *Manibus ad tergum* rejectis.

113. INJICERE.] Barth. ad Stat. Theb. VI. 203. PROJICERE legit.

116. DEDERIT MALUM?] Sic *Eun.* III. 3. 2. Ulpian. l. 15. §. 1. ff. de Aedil. Edicto: *Aut juſſu ejus furtum ſive* damnum *cui* datum *ſit.*

118. INDIGNUM FACINUS.] Citat Quinctilianus Inſtit. Orat. V. 12.

119.] Sic infra I. 5. 38. *Heaut.* I. 1. 46.

125. PROPE ADEST.] Franciſcus Douſa, Jani F. ad Lucil. Sat. I. 13. *Prope abeſt.* Cic. de Senect. 21. *Propius abſum.* Ampliſſ. Vir, Gisb. Cuperus legebat ex Mſſ. PROPE EST. Vide omnino Cl. Burm. ad Petron. cap. 127. Idem Vir Cl. ad Quinctil. Inſtit. Orat. XI. 1. inter *more* & *modo* ita diſtinguit, ut illud notet aliquo exemplo & conſuetudine facere, hoc vero, legitimo fine, quem non egredi deceat.

127. QUIS IGITUR RELICTUS EST.] Gudius ad Phaed. I. 31. teſtatur, in Codice Vaticano legi, RELICUUS, i. e. *Reliquus.*

137.] Virg. Aen. 6. 11.

magnam cui mentem animumque
Delius inſpirat vates.

Attius, Erigona: *Sapimus* animo, *fruimur* anima, *ſine animo anima eſt debilis.* Flor. IV. 11. 3. *Ut* mente, *ita* animo *quoque & cultu deſciverat.* Ubi vide omnino Cl. Dukerum. Niſi tamen eo loco legendum: Ut mente, ita *mimo*, i. e. ſimulatione & exteriore ornatu. Sic II. 14. 3.

ACT. I. SCENA II.

4. init. DE uſu particulae SI vide Barth. ad Stat. Theb. IV. 366.

Ibid. SEMPER LENITAS.] Schott. Obſ. I. 9. & II. 42. Giſan. Ind. Lucret. v. *Semper - florens.* Cic. Catil. II. 3. *Nae illi vehementer errant, ſi illam meam priſtinam* lenitatem *perpetuam ſperant futuram.*

5.] Nepos Dione cap. 8. *Quum quemadmodum*

ſedaret, *neſciret*, *&* quorſum evaderent, timeret.

10. Oscitantes.] Ennius, Annal. X.

Oſcitat *in campeis caput a cervice revolſum.* Alii, Inter oscitantes. Atque ita Mſſ. Pall. omnes. neque aliter videtur in omnibus Codd. ſuis legiſſe Faernus; laudatque Fr. Hare. ita & Edit. Anon.

11.] Τὸ ut requirit jambicus, quo omiſſo fit trochaicus octonarius catalecticus.

20.] Editio Anonyma: Da. Miror, hoc quid sit. Si. Si quaeris, dicam. Et ita Editio Tarviſ. Convenit cum illo, *Eun.* III. 3. 17. *Haec cur quaeritet?*

Ibid. Graviter ferunt.] Sic *Eun.* I. 2. 1. *Hec.* II. 2. 10. Polyb. III. 13. βαρέως ἔφερον.

23.] Euripides, Hecuba. 743.

> Οὔτοι πέφυκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
> Ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.

Divinus haud ſum, nec queam viam tuarum noſſe cogitationum.

28.] E Lyſiae oratione pro Eratoſthenis caede laudat Fr. Fabricius: *Σοὶ ἐν, ἔφη, ἔξεστι δυοῖν ὁπότερον βούλει ἑλέσθαι, ἢ μαστιγωθεῖσαν εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν, καὶ μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιούτοις συνεχομένην, ἢ κατειποῦσαν ἅπαντα τ' ἀληθῆ μηδὲν παθεῖν κακόν.* Servi vero ipſi loco aſinorum in piſtrinum detruſi per jocum & contumeliam *Aſini*, molae *Praeſepia* vocabantur. Quin Plautus, qui fertur quaſdam Comoedias in piſtrino ſcripſiſſe, *Aſinus* dictus eſt. Roſin. Antiq. I. 19.

29.] Cic. Fam. VI. 6. *Levat enim dolorem communis quaſi* legis *&* *humanae* conditionis *recordatio.*

31. Nihil circuitione usus es.] H. e. anfractibus, verborum ambagibus, Gr. Ἐφόδοις, περιόδοις. *Heaut.* II. 3. 77.

34.] Edit. Anonyma: Neque haud tu dicas. Ita & Edit. Tarviſ. Sed Mediolanenſis an. 1476. Neque tu dicas. Mſ. Graev. Neque tu hoc dicas.

Ibid. *Cato apud Feſtum.*] Alii Ennio tribuunt in Erechtheo. Livius Andronicus, Odyſſea:

> *Partim errant*, neque *nunc Graeciam redire*
> nequinunt.

Plaut. Menaechm. II. 3. 20.

> Neque *id* haud *immerito tuo.*

Lucil. Sat. III.

> *Oſtrea nulla fuit*, non *purpura* nulla *Pelori.*

Liv. II. 29. Ne praedictum negetis, *Patres Conſcripti, adeſt ingens ſeditio.*

ACT. I. SCENA III.

1. Segnitiae, neque socordiae.] Vid. Gotl. Cort. ad Salluſt. Catil. 4. Edd. Tarviſ. & Mediol. Secordiae.

3. Pessumdabunt.] *Καταποντίσουσι. βυθίσουσι. καταβυθίσουσι.* Eſt enim *peſſumdare* proprie ſubmergere. ſed &, pedibus ſubigere. Inde tranſlate, opprimere, obruere calamitatibus. Pessum adverbium eſt, i. e. deorſum, verſus pedes.

9.] Goveanus omiſit τὸ Ms.

10. Ad haec mala.] Caecilius, Obolaſte:

> *Quaeſo ne ad malum hoc addas malum.*

12.] Terentius imitatus Ennium, Annal. 1.

> *Audere eſt operae pretium.*

Ita & Horat. Serm. I. 2. 37. & Liv. III. 26. Sed Phaedrus, II. 5. 6.

> *pretium eſt operae attendere.*

13.] Liv. III. 47. *Tanta vis* amentiae *verius*, *quam* amoris, *mentem turbaverat.*

14. Quidquid.] Sic infra III. 1. 6. & Cic. Att. X. 18. Quod quidem eſt natum, *perimbecillum eſt.*

20. Mihi quidem hercle non fit verisimile.] Theophraſt. Charact. cap. 1. *Παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα. ἄλλῳ τινὶ λέγε.*

21 Ab ea egreditur.] Id eſt, a domo ejus. incola enim pro domo ponitur. *Eun.* III. 4. 7. III. 5. 64. IV. 3. 21. V. 8. 5. *Heaut.* I. 1. 122. III. 1. 90. III. 2. 50. III. 3. 52. IV. 6. 17. *Adelph.* V. 3. 2. V. 7. 12. *Hec.* V. 3. 9. *Phorm.* V. 1. 5. V. 3. 12. V. 5. 9. Sic Evang. Joh. XX. 10. *Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.* Ita Galli, *chez moi. chez nous.*

ACT. I. SCENA IV.

Init.] Poſſit Archilis videri fuiſſe adſtetrix Glycerii; qualem deſcribit Hieronymus lib. II. Epiſt. ſelect. 9. *Aſſidere lectulo, obſtetrices adhibere languenti, portare matulam, calefacere lintea, plicare faſciolas.* Adde Cujac. ad l. 236. de Verb. Signif.

Ibid. Lesbiam adduci jubes.] Dicitur hoc *κατὰ τὸ σιωπώμενον.* Neque enim juſſum illud commemoratur. ſic Evang. Joh. XI. 28. *Ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.*

4. Importunitatem.] Cic. Fam. XV. 4. Importunitate *Athenaidis exilio mulcatos.*

5. Compotrix.] Gr. *Συμπότρια. συμπότις.* Suet. Clar. Rhet. 5. Compotorum *tuorum Rhetorem.*

8. *Terentianum.*] Sic infra II. 1. 25. ſed Edd. Tarviſ. & Mediol. Sciam, quidnam.

ACT. I. SCENA V.

1. Humanum factum.] Sic, *optimum factum*: Salluſt. Catil. 32. & 55. & 57. Jugurth. 107. Plaut. Pſeud. I. 2. 52.

2.] Muretus tollit τὸ Fidem, ut ſit verſus dimeter jambicus. Edd. Tarviſ. & Mediol. Deum fidem atque hominum. Mſ. Graev. Proh Deum fidem, quid est. Sic *Phorm.* II. 3. 4. *Πρὸς Θεῶν!*

3.] Mſ.

Digitized by Google

3.] Mſ. Graev. Edd. Anon. & Tarviſ. cum Mediol. DECREVIT. quod probat Fr. Fabricius.

10.] Vid. Schott. Nod. I. 9.

11. *Socer Affinis.*] Plaut. Aul. III. 5. 62.

14.] Edit. Tarviſ. NISI ID EST.

15. OBTRUDI.] Sic *Hec.* III. 1. 16. De variato genere, quod monet Donatus, vide eundem infra ad V. 2. 4. Servium ad Virgil. Aeneid. IV. 355. & Acronem ad Horat. Epod. II. 28.

16. EXANIMAVIT.] Scilicet metus vehementior & mentem & membra turbat. *Eun.* V. 6. 7. *Adelph.* IV. 4. 3. Lucret. l. 92.

Muta metu *genibus terram ſubmiſſa petebat.*

Oppianus Halieut. I. 664.

Δείματι καὶ καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λέλυνται.

H. e. *Timore & dolorifico labore membra ſoluta ſunt.*

17.] Infra III. 5. 6. Aſinius Pollio ad Cic. Famil. X. 31. Nam *de legione trigeſima tradenda quantas habuerim conciones*, quid ego ſcribam?

23.] Fr. Hare expungit τὸ NUNC; nulla, niſi metri, ratione ductus.

25. ME.] Fr. Fabricius, MEME. ut ſit jambicus octonarius.

27.] Sic *Hec.* I. 2. 47. Cic. Fam. XVI. 9. *Sed quum* pudori *tuo maluiſti* obſequi, *quam valetudini, reliqua cura.*

31.] Lucret. III. 189.

Momine *uti* parvo *poſſint* impulſa *moveri.*

Virg. Aen. V. 701.

Nunc huc *ingentes*, nunc illuc *pectore curas*
Mutabat.

Cic. Fam. VI. 10. *Quae quoniam in temporum* inclinationibus *ſaepe* parvis *poſita ſunt, omnia* momenta *obſervabimus.*

33.] Mſ. Graev. DIEM QUIA OLIM IN HUNC SUNT CONSTITUTAE NUPTIAE.

36. PROPTER ME DECIPI.] *Phorm.* V. 7. 34. Qui vero ſpe & votis excidunt, *decipi* dicuntur. Cic. Fam. V. 16. *Hoc confirmare poſſum, ea miſceri, parari, impendere reip. quae qui reliquerit, nullo modo mihi quidem* deceptus *eſſe videatur.* Virg. Aen. IV. 17.

Poſtquam primus amor deceptam *morte fefellit.*

40.] Attius, Perſa:

Fatis ut quem cuique tribuit Fortuna ordinem,
Nunquam ulla humilitas ingenium infirmat bonum.

43. FERUM.] Attius, incerta Fabula:

Nullum eſt ingenium tantum, neque cor tam ferum,
Quod non labaſcat lingua, miteſcat *malo.*

48.] Graeco more: Ἐγγέγραπται ταῖς φρεσίν. Aeſchylus. Prometheo:

Σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
Ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

H. e. *Primum tibi, Io, multiplicem errorem eloquar,*
Illum memoris tu mentis inſcribe tabulis.

Ubi Scholiaſtes: Τοῦτο καὶ Πίνδαρός φησι, περὶ φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται, τὴν ἀκριβῆ κατάληψιν αἰνιττόμενος. H. e. *Hoc etiam Pindarus ait, in animo meo ſcriptum eſt, accuratam & perfectam comprehenſionem ſignificans.* Locus Pindari eſt in Olympiis, Oda X. Contrarium eſt, Εἰς τέφραν γράφειν. *In cinerem ſcribere.*

52.] Mſ. Graev. & Edd. Anon. Tarviſ. & Mediol. QUAM ILLI NUNC UTRAEQUE RES INUTILES. Cic. Fam. V. 15. *Ad amicoſne confugiam?* Quam multi ſunt? Et Fam. XIII. 67. *Non enim te fugit, qui plurimis in iſta provincia benigne feciſti*, quam multi *grati reperiantur.* Coelius ad Cic. Fam. VIII. 10. *Ego quidem praecipuum metum, quod ad te attinebat, habui, qui ſcirem*, quam paratus *ab exercitu eſſes.*

53. AD REM TUTANDAM.] Goveanus & Glareanus tollunt τὸ AD. quod & abeſt ab Edit. Mediol. ſed nil obſtat verſui, modo legatur, TUTANDAM AD REM.

54.] Gotl. Cortius ad Salluſt. Catil. XI. n. 1. Adde Jugurth. 10.

56.] Alia τοῦ *Sejungere* ratio eſt. Cic. Fam. X. 6. Sejunge te, *quaeſo, aliquando ab iis.*

61. PERMITTO.] Edd. Anon. & Tarviſ. COMMITTO.

Ibid. TUAE MANDO FIDEI.] Salluſt. Catil. 35. *Nunc Oreſtillam commendo, tuaeque fidei trado.*

62. IN MANUM DAT.] Graeci eadem paroemia utuntur. Sophocles Electra:

Οὐκ οἶσθ᾽ ὅτῳ μ᾽ ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτέ;
Non meminiſti, cui me dederis quondam in manus?

64. SED CUR TU ABIS AB ILLA?] Τὸ ABIS verſus non patitur. Et eſt brevitas Comica, ſi abſit. Fr. Hare laudat Bergium, qui in edit. ſua, anni 1574. tres poſteriores verſus in duos tetrametros diſpeſcuerit.

66.] Similis locutio eſt 2. Sam. XII. 18.

ACT. II. SCENA I.

3.] OVid. Triſt. IV. 3. 12.

Cur labat ambiguo ſpes mihi mixta metu?

Dixit autem ATTENTUS pro *diſtentus.* Aliud eſt, *Attentiores ad rem. Adelph.* V. 3. 48. & V. 8. 31.

4.] Cic. Tuſc. Quaeſt. III. 28. ex Euripide: *Sed jam ſubactus miſeriis* obtorpui.

5.] Ariſtotelis illud laudatur: Ἐπειδὴ μὴ γίνεται τὰ πράγματα, ὡς βυλόμεθα, δεῖ βύλεσθαι, ὡς γίνεται.

7. AMOVEAS.] Eraſmus, Goveanus, & Georg. Fabricius, DIMOVEAS.

9.] Aeſchylus Prometheo:

Ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα

Ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας.
Facile eſt ei, qui habet extra mala pedem,
Miſeros caſtigare, atque conſilium dare.

Euripides Alceſtide, 1078.

Ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Facilius eſt conſolari, quam aerumnas ſuſtinere.

13. Prodat.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Protrahat.

14. Id aliquid nihil est.] Perſius, V. 1. 56.

mihi iſtuc tempori ſero 'ſt.

19. Advenio.] Mſ. Graev. & Edd. Anon. Tarviſ. & Mediol. Venio.

Ibid. Spem.] Ita vocat rem ſperandam. Plaut. Rud. I. 4. 3.

Perdidi ſpem, *qua me oblectabam.*

Sic Liv. XXXIV. 12. Juſtin. XXIX. 4.

20.] Muretus & Fr. Fabricius mallent, Neque pol Auxilii locum habeo, neque consilii copiam, cum ob metri rationem, tum ob ordinem verborum Charini. De τῷ Copia vid. Gotl. Cort. ad Salluſt. Catil. VIII. n. 5.

27. Principio.] Valet Graecorum *Μάλιστα μὲν*, unde Vigerus de Idiotiſmis, cap VII. ſect. VIII. Reg. 8. integram ſententiam, Principio, ut ne ducas, reddit, *Μάλιστα μὲν, ὁ γῆμαι.* quod vero ſequitur, Sed si id non potest, *Εἰ δὲ μή.* h. e. ſi minus.

36.] Mſ. Graev. cum Edit. Anon. Cujus, quando jambicus acatalecticus inter trochaicos catalecticos ponitur.

37. Scire.] Forte rectius, Sciri. Cic. Attic. VI. 3. *Si quid forte ſit, quod* opus ſit, ſciri.

ACT. II. SCENA II.

1.] Τὸ Quid de re magna eleganter uſurpatur. Sic *Eun.* II. 2. 1. *Heaut.* II. 3. 6. & 13. *Hec.* III. 1. 24. *Phorm.* V. 3. 7. Virg. Ecl. VIII. 107.

bonum ſit!
Neſcio quid *certe eſt.*

10.] Edd. Anon. Tarv. & Mediol. non agnoſcunt τὸ Certe. Sed vide *Phorm.* I. 3. 12.

12. Id paves.] Salluſt. Catil. 31. *Omnia* pavere. Claudianus, Rapt. III. 141.

Cuncta pavet, *ſperatque nihil.*

14. Quamprimum hoc me libera miserum metu.] Attius, Epigonis:

Eloquere propere, ac pavorem hunc meum expectora.

16. Prehendit.] Mſ. Graev. & Edit. Anon. cum Mediol. Apprehendit.

17.] Si cum Goveano legas, Se hodie, Initio verſus, praecedens erit trochaicus octonarius catalecticus.

20. Hujus Byrrhiam.] Ellipſis Attica, ſub. *Servum.* Sic Αἴας ὁ Τελάμωνος, ſub. υἱός. Virg. Aen. III. 319. *Hectoris Andromache.* ſub. uxor. Et Aen. VI. 36. *Deiphobe Glauci.* ſub. filia.

23.] De ſignificatu τοῦ Obsonium conſule etiam Fr. Nanſium ad Nonni Paraphraſin Joh. XXI. 60.

28.] Lucil. XXX. 5.

Quid dare, quid ſumti *facere. ac praebere poſſit.*

Attius, Aeneadis: *Nihil neque periculi eſt, neque* tumulti, *quod ſciam.*

32.] Laudat Athenaeus haec e Menandri Perinthia:

Τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἰχθύας φέρον.
Intrat puer minutos piſciculos ferens.

P. Victorius, Var. Lect. V. 8.

Obolo in coenam.] Theophraſt. Charact. cap. 28. *Σημεῖον δὲ, τῇ γὰρ ἑαυτοῦ γυναικὶ τρεῖς χαλκοῦς εἰς ὄψον δίδωσι.* Suet. Aug. 76. *Secundarium panem, & piſciculos minutos, & caſeum bubulum, & ficos virides biferas maxime adpetebat.*

34. Ridiculum caput.] *Adelph.* II. 3. 8. V. 9. 9. *Phorm.* III. 3. 26. Virg. Aen. IV. 354.

capitiſque *injuria cari.*

Ovid. Metam. XII. 613.

caput *inſuperabile bello.*

Sic Gr. *Κεφαλὴ φίλη ἢ ἐχθρά.*

36. Nisi vides.] Cic. Catil. IV. 2. *Quare, Patres Conſcripti, incumbite ad ſalutem reipublicae, circumſpicite omnes procellas, quae impendent*, niſi providetis.

ACT. II. SCENA III.

4. Graecam locutionem imitatur.] Aelian. Var. Hiſt. II. 13. *Δεδιότες, ὅπως ποτὲ ἕξουσι πρὸς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀνδρός.* Ita & Salluſt. Jugurth. 54. *Hortatur*, ad cetera, *quae levia ſint, parem* animum *gerant.*

7. *Forſan e Mſ. ſuo.*] Ibi nunc video legi: Dictum aut factum.

10. Egone dicam?] Praeſtaret, Ego dicam? Eſt enim jambicus ſenarius integer. Eraſmus & Glareanus trochaicum octonarium catalecticum faciunt, duaſque ſyllabas deeſſe putant.

12.] Mſ. Graev. Ac concludar. fortaſſe pro, Hac concludar, quod eſt in Edd. Anon. Tarviſ. & Mediol. ſed & in Donati Editione veteri. Verus autem eſt Pamphilus. Vide infra III. 5. 15.

18.] Vid. J. Fr. Gronov. ad Sen. Nat. Quaeſt. II. 34.

21.] Vide Emmeneſſ. ad Virg. Ecl. VIII. 26. & Voſſ. Inſtit. Orat. IV. 12. 3.

22. Nemo.] Venuſte τὸ Nemo in fine ſententiae ponitur. Sic infra IV. 2. 14. *Eun.* IV. 4. 13. *Hec.* I. 2. 154.

ACT.

Digitized by Google

ACT. II. SCENA IV.

3. EX SOLO LOCO.] Vid. Giſan. Ind. Lucret. V. *Sola loca.*

5. QUI.] Mſ. Graev. QUA.

Ibid. *Ex tempore.*] Qui minus, quam Chremes diſſolutum filium Clitiphonem? *Heaut.* V. 4. 10. & 11.

7.] Gr. *Συναλλάσσειν, μεταβάλλειν λόγους.*

ACT. II. SCENA V.

1. RELICTIS REBUS.] Sic *Heaut.* IV. 7. 12. Edd. Tarviſ. & Mediol. RELICTIS REBUS OMNIBUS.

12.] Mſ. Graev. cum Edd. Anon. Tarviſ. & Mediol. AB UXORE. Lucilius: *Egoque ab Archilocho* excido. quod Nonius Marcellus interpretatur, *Diſſentio.*

14.] Mſ. Graev. & Edit. Anon. NULLAMNE IN RE ESSE HOMINI CUIQUAM FIDEM! Edit. Mediol. NULLAMNE IN RE CUIQUAM HOMINI FIDEM! Virg. Aen. IV. 373.

Nuſquam tuta fides.

Propert. II. Eleg. 34.

Expertus dico, nemo eſt in amore fidelis.

18.] QUO AEQUIOR SUM PAMPHILO.] H. e. Propter quod. Conſule de vi τοῦ Quo, Gotl. Cortium, ad Salluſt. Catil. 2. n. 3.

ACT. II. SCEN. VI.

9.] CIc. Fam. XVI. 16. Biennium aut triennium eſt, *quum virtuti nuncium remiſiſti.*

19.] Mſ. Graev. & Edd. Anon. Tarviſ. & Mediol. PERPARCE.

21.] Mſ. Graev. & Edd. Anon. Tarviſ. & Mediol. NON FILIO VIDETUR UXOREM DARE.

22.] Vid. Stuckius Antiq. Conv. Lib. II. cap. 2. & 3. Cl. Vir, Fr. Ad. Lampe in Evang. Joh. Tom. I. pag. 449. 450. Liv. I. 9. Juſtin. I. 6. 5. & XII. 13. 7.

Ibid. AEQUALIUM.] *Eun.* II. 3. 35. *Adelph.* III. 4. 20.

ACT. III. SCENA I.

2.] JUvenalis, Sat. VI. 143.

Cur deſiderio Bibulae Sertorius ardet?
Si verum excutias, facies, non uxor amatur.
Tres rugae ſubeant, & ſe cutis arida laxet,
Fiant obſcuri dentes, oculique minores;
Collige ſarcinulas, dicet libertus, & exi:
Jam gravis es nobis.

3.] Demoſthenem τὸν παρ' ὑμῶν ἔπαρχον dixiſſe pro ὑμέτερον, obſervat Fr. Fabricius. Plura exempla Latina conlegit Cl. Drakenborchius ad Sil. V. 271.

7. ACTUM 'ST.] Sic *Eun.* I. 1. 9. Gr. Πέπρακται, eodem ſenſu.

10. QUOD REMEDIUM.] Sic *Phorm.* I. 4. 8.

11. EX PEREGRINA?] Sic fere Proverb. V. 20.

12.] Mſ. Graev. & Edd. Mediol. cum Tarviſ. SENSISSE SE.

15.] Ovid. Faſt. II. 451.

Parce, precor, gravidis, facilis Lucina, puellis,
Maturumque utero molliter aufer onus.

21.] Suet. Domit. 4. Redderent*que eximias venationes, & ſcenicos* ludos. Juſtin. Praefat.

22.] Cic. Fam. VIII. 6. *His tempeſtatibus es prope ſolus* in portu.

ACT. III. SCENA II.

Init. ADde Bartholin. de Rit. Puerp. & Iſidori Gloſſ. v. *Maja.* Obſtetrices porro in veteribus Inſcriptionibus etiam MEDICAE dictae. Similis autem locutio eſt illa apud Salluſt. Jugurth. 49. *Quae ab imperatore decuerint, omnia ſuis proviſa.*

4. DARE BIBERE.] Cic. Tuſc. I. 26. *Nec Homerum audio, qui Ganymedem a Diis raptum ait propter formam, ut Jovi* bibere miniſtraret.

Ibid. IMPERAVI.] Cic. Divin. II. 64. Plin. Paneg. 22. *Aegri quoque neglecto* medentium imperio, *ad conſpectum tui, quaſi ad ſalutem ſanitatemque prorepere.*

6. PER ACASTOR SCITUS.] Tmeſis eſt, qualis illa *Adelph.* III. 3. 28. IV. 5. 28. *Hec.* I. 1. 1. Plaut. Caſ. II. 6. 18.

Per pol ſaepe peccas.

Videtur autem ECASTOR dictum pro MECASTOR, ut *Mehercules.*

7.] Sic *Heaut.* V. 4. 7.

13. FALLERE INCIPIAS.] Cic. Fam. VIII. 5. *Coepi velle, ea Trebatium exſpectare a te, quae ſperaſſes a me.* Petron cap. 6. *Curſim Aſcylton perſequi coepi.* Ubi vid. Erhard.

17. NUNC PEPERISSE.] Fortaſſe haud incommode τὸ NUNC additur ſuperiori commati, quod fecit Priſcianus, lib. XVIII.

22. QUIA TE NORAM.] Priſcianus Lib. XVII. QUIA TE NOVI.

25.] *Hec.* V. 4. 26. Lucil. Lib. XXIX.

Nec laudare hominem quenquam, nec Mu facere unquam.

31.] Hinc uſque ad verſum 36. in Mſ. Graev. & Edd. Mediol. & Tarviſ. Simo loquitur.

41. IDEM.] Haec vox abeſt a Mſ. Graev. & Edit. Medíolanenſi.

42. ADJUTUROS.] Mſ. Graev. ADJUTORES.

46. MULTO MAXIMUM.] Vide, quae de hac conſtructione congeſſit Gotl. Cortius ad Salluſt. Catil. 36.

52. IN IPSO TEMPORE.] Sic infra IV. 4. 19. Gr. Εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.

Digitized by Google

ACT. III. SCENA III.

1. JUBEO CHREMETEM.] Sic *Adelph.* III. 4. 14.

2.] Cic. Fam. III. 10. *Ad me adire quoſdam memini, qui dicerent, nimis magnos ſumtus legatis decerni.* Mſ. Graev. ALIQUOT ME ADIERUNT. Editio Mediol. ALIQUOT AD ME ADIERUNT.

3. NUBERE TUO GNATO.] Locutio elliptica. ſubauditur enim τὸ *Vultum.* Nubebat enim ſponſa vel ſe, vel vultum ſuum, quum deduceretur domum. Atque ita *nubebat* vel velabat *ſe ſponſa.* Sic *Adelph.* IV. 5. 18.

8. PERQUE UNICAM GNATAM TUAM, ET GNATUM MEUM.] Valida obteſtatio eſt, quae fit per liberos. Horat. Epod. V. 5.

> Per liberos *te, ſi vocata partubus*
> *Lucina veris adfuit.*

Salluſt. Catil. 35. *Nunc Oreſtillam commendo, tuaeque fidei trado. Eam ab injuria defendas,* per liberos tuos *rogatus.*

13. ALIUM.] H. e. Aliter moratum, aliud ſentientem. Vide *Hec.* V. 1. 37. & adde Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 37. o. 10.

14.] Probam eſſe lectionem, IN REM, patet ex *Hec.* I. 2. 27. Editiones Tarviſ. & Mediol. tamen IN RE.

16.] Sic Mels I. 8.

23.] Vide P. Victorium, Var. Lect. IV. 13.

24. UT ANTE EAMUS.] Praevertamus. quod Belgae dicunt, *in de voorbaat zyn.* Val. Flacc. Argonaut. I. 31.

> *Ergo* anteire *metus, juvenemque extinguere pergit*
> *Aeſonium.*

25. LIBIDO OCCLUSA 'ST CONTUMELIIS.] Prope accedit phraſis ſacra, Pſalm. LXXVII. 10.

26.] Turpilius, Demetrio: *Vide mirum ingenium, ac delenificum mulierum: commorat hominem lacrumis.*

27. REDUCANT.] Sic Virg. Aen. X. 670.

> *Quo feror? unde abii? quae me fuga, quemve* reducet?

30.] Ἐκνεῦσαι & *Enatare* idem quod *Emergere.* P. Victorius Var. Lect. III. 10. Caeterum ſimilis fere ſententia Coelii ad Cic. Fam. VIII. 13. *Porro quibus adhuc ille ſibi parum utilis fuit, & aetate jam ſunt decurſa, & conſuetudine atque auctoritate tua & pudore Tulliae, ſi qua reſtabunt, confide celeriter ſublatum iri.*

34. AT ISTUC PERICULUM IN FILIA FIERI, GRAVE EST.] Contrarium eſt, Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. *In Care periculum.* Cic. pro Flacco, cap. 27. Eraſm. Adag.

36. DISCESSIO.] Priſcianus Inſtit. Grammat. Lib. XVIII. *Diſcidium.*

37. COMMODITATES.] *Commodus*, cognataeque voces varie uſurpantur, notantes (1) Utilitatem, uti h. l. & *And.* IV. 3. 24. *Eun.* V. 6. 1. *Hec.* IV. 2. 9. *Phorm.* V. 3. 31. V. 6. 1. (2) Tempus. *And.* III. 1. 18. *Eun.* II. 3. 51. III. 2. 49. *Heaut.* I. 1. 109. IV. 3. 7. *Adelph.* I. 2. 38. *Phorm.* IV. 3. 9. (3) Mores. *Heaut.* III. 2. 10. & 48. *Adelph.* IV. 5. 76. *Hec.* I. 2. 20. & 33.

39. INVENIES.] Suet. Calig. 25. *Matrimonium ſibi* repertum *Romuli exemplo.*

42. MAXIMI FECI.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. MAXIMUM.

ACT. III. SCENA IV.

2.] MS. Graev. & Edit. Mediol. Cur uxor non arceſſitur. ſed Eraſmus & Georgius Fabricius recidunt τὸ UXOR, ut gloſſema, & turbans metrum.

6. QUID?] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. QUID EST?

ACT. III. SCENA V.

1.] MS. Graev. UBI EST ILLIC SCELUS?

2. INERS.] Lucil. Sat. IX.

> *Ut perhibetur* iners, *ars in quo non eſt ulla.*

3. FORTUNAS MEAS ME COMMISISSE.] Lucil. apud Non. v. *Credere:*

> *Vitam ac* fortunas *cui* crediderim *meas.*

Ibid. *Voſſii Etymolog.*] Et Phaed. IV. 17. 33. atque ibi Interpp.

4.] Naevius, Alceſtide:

> *Quin ut quiſque eſt meritus, praeſens* pretium pro factis ferat.

Plaut. Epid. V. 2. 38.

> *Dedin' tibi minas triginta* ob *filiam?*

Rud. III. 6. 23.

> *Quin arrhabonem a me accepiſti,* ob *mulierem.*

Suet. Caeſ. XI. *Qui preſcriptione* ob *relata civium Romanorum* capita, *pecunias ex aerario acceperant.* Fr. Hare vel EGO PRETIUM OB STULTITIAM FERO legendum. vel in ERGO pyrrichium ſtatuendum praecipit. Quorum neutrum ſe ſatis adprobat.

6. NAM.] Vide ſupra I. 5. 17.

12.] Mſ. Graev. & Ed. Tarviſ. Hoc TIBI EGO UT CREDAM, FURCIFER!

13.] Eraſmus τὸ HEM extra metrum eſſe additum autumat.

14.] Lucil. Lib. XXIII.

> *Quodque te* in tranquillum *ex ſaevis transfers tempeſtatibus.*

Idem alibi in Centonibus:

> *Quin potius vitam degis ſedatu' quietam,* in

Tran-

Digitized by Google

Tranquillum *e ſaevis te tempeſtatibu' tranſfers?*

16. Ad me ut redeam.] Perturbari, iracundi & inſani *exire a ſe* & *redire ad ſe* dicuntur. Vide Cl. Burm. ad Petron. cap. 90. & infra *Heaut.* V. 1 58.

18.] Salluſt. Fragm. Orat. Lepidi, init. *Si provideritis, in tutandis periculis magis, quam in ulciſcendo teneamini.* Cic. Fam. V. 19. *Si feceris id, quod oſtendis, magnam habebo gratiam: ſi non feceris, ignoſcam: & alterum timere, alterum mihi te negare non potuiſſe arbitrabor.* Virgil. Aen. II. 780.

Longa tibi exilia, & vaſtum maris aequor arandum.

Aen. III. 260.

nec jam amplius armis,
Sed votis precibuſque jubent expoſcere pacem.

Aen. IV. 52.

Dum pelago deſaevit hiems, & aquoſus Orion,
Quaſſataeque rates, & non tractabile coelum.

Ubi ad illa, *Quaſſataeque rates* ſubaudiendum, *reficiantur*, aut ſimile. Ovid. Triſt. II. 272.

Et latro, & cautus praecingitur enſe viator:
Ille ſed inſidias: hic ſibi portat opem.

Nepos, Hannib. 8. *Namque alii naufragio, alii a ſervis ipſius interfectum eum, ſcriptum reliquerunt.* Adde Graev. & Duker. ad Flor. III. 21. 26. & Interpp. ad Juſtin. III. 1. ext. & XI. 9. 14.

ACT. IV. SCENA I.

2.] Vecordia Budaeo ἀπόνοια eſt; ſed Iſ. Caſaubono ad Theophr. Charact. cap. Περὶ ἀπονοίας, valet ἄνοια. Homerus Odyſſ. B. 243.

Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεέ.
Mentor maleſice, vecors.

Livius Andronicus incerta Tragoedia apud Feſtum, ex emendatione Scaligeri: Vecorde *& maleſico vacerra.*

3.] Mſ. Graev. & Edd. Tarviſ. & Mediol. Gaudeat, & mox Comparet. pro quo tamen in Edit. Mediol. eſt Computet.

6. In denegando.] Theophraſt. Charact. cap. Περὶ περιεργίας: Ἐπαγγέλλεσθαι ἀναστὰς, ἃ μὴ δυνήσεται. Ubi vid. Iſ. Caſaub. Contrarium exemplum fuit Atticus, teſte Nepote in ejus vita, cap. 15.

9.] Mſ. Graev. Et tamen res eos premit denegare. Schottus, Nod. IV. 18. mavult Tandem pro Tamen.

16.] Lucianus Eunuch. init. de Philoſophis: Πόθεν, ὦ μακάριε, κατ' εἰρήνην ἐκεῖνοι, οἵ γε ξυμπεσόντες, ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων, κεκραγότες καὶ ὑπερδιατεινόμενοι; Gellius, VII. 11. *At poſtea, quum in eundem Antonium* probra *quaedam alia ludibrioſa & turpia* ingeſſiſſet. Horat. Serm. I. 5. 11.

Tum pueri nautis, pueris convicia *nautae*
Ingerere.

19.] Conſule Cl. Dukerum ad Flor. I. 1. 13. Attius, Atreo:

Th. *Fidem fregiſti.* At. *Neque dedi, neque do infideli quoiquam.*

23. Falsus es.] Vid. Gotl. Cortius ad Salluſt. Catil. 10. n. 5.

Ibid. Nonne.] Si legas, Non, verſus erit octonarius trochaicus catalecticus.

24.] Virgil. Aen. I. 352.

vana ſpe luſit amantem.

26. Confecit.] De variatione temporis & modi vide Munkerum. ad Hygin. Fab. CXLVIII.

27.] Mſ. Graev. Quid istuc tam mirum est? de te exemplum capit.

34.] Cicero, Fin. II. 20. *Sua voluntate, nulla vi coactus.*

36.] Caecilius, Plotio:

ita plorando, orando,
Inſtando, atque objurgando, me obtudit.

43.] At etiam uſum habet in bene precando. Plaut. Menaechm. V. 8. 32.

44. Conjectum in nuptias.] Cic. Fam. I. 9. Jecit *quidam caſus caput meum, quaſi certaminis cauſa in mediam contentionem diſſenſionemque civilem.*

49. Ad salutem converti.] Liv. II. 31. Id *male commiſſum ignavia hoſtium* in bonum vertit.

51. Ex unia.] Vide hanc vocem explicitam a Gotl. Cortio ad Salluſt. Catil. 6. n. 2.

53. Conari manibus, pedibus.] Sic ſupra I. 1. 134.

55.] Mſ. Graev. Eveniat.

58.] Suet. Oth. 2. *Priuſquam plane* reſtitutionem *ei impetraſſet.* Sed Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Restitue, quam a me accepisti, locum.

ACT. IV. SCENA II.

3.] In Mſ. Graev. & Edd. Tarviſ. & Mediol. perſonae ita ordinantur: Pa. Mysis. My. Quid est? In iiſdem Libris verſu ſeq. ad Saxe legitur.

6. Sollicitarier.] Goveanus & Glareanus Sollicitari; ne acatalecticus inter catalecticos ponatur. Unde & F. Hare in dimetiendo hoc verſu ultimum er omittendum eſſe praecipit; ut in Adsimularier, ſupra III. 2. 20.

11. *Plaut. Ciſtell.*] Ex hoc loco refellitur Servius ad Virg. Aen. XII. 816. dicens, Adjuro ſemper cum negatione poni.

12. Non, si.] Conſule Theod. Rykium ad Tacit. Annal. XII. 37.

15. Non Apollinis.] Ovidius Art. Am. fin.

Sed neque Phoebei tripodes, neque corniger Ammon

Vera

Vera magis vobis, quam mea Muſa, refert.
Lucret. I. 736. & V. 111. 112.

18. IN PROCLIVI.] Giſanius Ind. Lucret. IN PROCLIVE tuetur.

19. QUIS VIDEOR?] Priſcianus Inſtit. Lib. XVII. QUIS TIBI VIDEOR? addens, τὸ QUIS notare, *Qualis*.

23. VACUUM.] Ovid. Triſt. I. Eleg. I. 93.

Si poteris vacuo *tradi; ſi cuncta videbis*
Mitia; ſi vires fregerit ira ſuas.

Idem Triſt. II. 557.

Atque utinam revoces animum paulisper ab ira,
Et vacuo *jubeas hinc tibi pauca legi!*

Phaed. Lib. V. Prol. 14.

Quartum libellum dum vacive *perleges.*

24. AMOLIMINI.] Petron. cap. 10. *Jam dudum enim cupiebam* amoliri *cuſtodem moleſtam.*

25. AGIS?] Evang. Joh. XI. 7. Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

ACT. IV. SCENA III.

1.] LUcilius apud Nonium Marcellum, v. *Proprium:*

Caetera contemnit, & in uſura omnia ponit.
Non magna: proprium *vero nil neminem habere.*

3. AMICUM, AMATOREM.] Lucil. XXIX. 40.

Fautorem me tibi, amicum, amatorem *putes.*

Apud Non. v. *Fautorem.*

Ibid. VIRUM IN QUOVIS LOCO PARATUM.] Cic. Fam. V. 17. Nullo loco *deero, neque ad conſolandum, neque ad levandum fortunam tuam.*

5. FACILE.] Vim hujus vocis exſecutus eſt Gotl. Cortius ad Salluſt. Catil. 37. n. 3.

8. EXPROMTA.] Cic. pro Mil. 13. *Tamen, quoniam in meo inimico crudelitatem* exprompſiſti *tuam, laudare non poſſum.* Caecilius, Triumpho:

Nunc meae malitiae *aſtutia opus eſt ſuccenturia.*

11. VERBENAS EX ARA.] Non adſentior doctiſſimae Daceriae, de Ara veſtibuli proximae domus intelligentis. Adde Suet. Calig. 27. & Veſpaſ. 7. Liv. I. 25.

13.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. JUSJURANDO.

14. UT LIQUIDO POSSIM.] Briſſon. de Formulis Lib. V. pag. 480. Turneb. Adverſ. XVI. 10.

15. INCESSIT.] Liv. IV. 50. *Cura* inceſſerat *Patres.*

ACT. IV. SCENA IV.

7. QUID ALIUD DICAM, NESCIO.] Theophraſt. Charact. cap. 5. garrulis tribuit: Καὶ ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Et mox: ὡς χαλεπόν ἐστι τὸ ζῆν. Adde Cic. Fam. V. 17. de Divin. II. 27. Suet. Aug. 25. *Si tumultus in graviore annona metueretur.* Galb. 7. Tacit. Annal. IV. 6.

19. IN QUIBUS SIC ILLUDATIS?] Erudite de hac locutione diſſerit Gotl. Cortius ad Salluſt. Catil. 2. n. 9. Adde XI. n. 4. & Burm. ad Quinctil. Declam. XV. 6.

Ibid. VENI IN TEMPORE.] Flor. III. 3. 13. In tempore *aggreſſus eſt.*

51.] Turpilius, Leucadia:

Ne me attingas, *atque aufer manum.*
Eja, quam ferocula eſt!

ACT. IV. SCENA V.

2. SESE.] Sic *Eun.* II. 2. 17. Cic. Catil. I. 2. & pro Archia, cap. 5. ubi vide Paſſeratium. Salluſt. Catil. 7. Seſe *quiſque hoſtem ferire, murum adſcendere, conſpici, dum tale facinus faceret, properabat.*

4. REDIERUNT.] Vide Cic. I. de Orat. cap. 39. & Cl. Dukerum, ad Flor. II. 20. 1.

8. ITANE CHRYSIS?] Ne videatur δυσφημεῖν, τὸ MORTUA, vel ſimile quid, omittit, ex ſolemni more veterum. Ita, *ſi quid me fuerit; ſi quid mihi humanitus acciderit*, Plautus & Cicero dixerunt. Similis Εὐφημίας ſpecies ſunt, *vixit, fuit, obiit*. Et ita Gr. πλείονες & μακαρῖται, ἀντὶ τῷ Τεθνηκότες.

13. EXTULISSEM PEDEM.] Ennius Iphigenia:

Utinam ne unquam Medea de corde cupido
Colchis pedem extuliſſes!

Suet. Tib. 38. Pedem *porta non* extulit.

14.] Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. SEMPER EJUS DICTA ESSE HAEC, ATQUE HABITA EST SOROR.

18. EI.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. EJUS.

20. HEREDITATES.] Mſ. Graev. & Edd. Tarviſ. & Mediol. HEREDITATEM.

ACT. V. SCENA I.

1. SATIS JAM, SATIS.] Cic. pro Mil. 26. Satis *judicatum eſt a Pompejo*, ſatis.

4. ORO.] An ita dixit, ABS TE ORO, uti ABS TE POSTULO? Virg. Aen. XI. 358.

Ipſum obteſtemur, veniamque oremus ab ipſo.

5. RE COMPERTA.] Id Plauto Stich. II. 1. 7. eſt, *Honeſtare dicta factis.*

6. VIDE.] *Adelph.* V. 1. 5. *Phorm.* II. 3. 10. Cic. Fam. VII. 5. & 19. Salluſt. Jugurth. 85. *Nunc* videte, *quam iniqui ſint.*

8.] De voce REMITTAS vide Gotl. Cortium ad Salluſt. Fragm. Lib. III. pag. 976.

9.] Mſ. Graev. AT ROGITAS? Ed. Mediol. AT ROGAS?

13. DUM RES TETULIT.] Supra I. 2. 17. Cic. pro Mur. 11. *Quod natura* fert. Salluſt. Catil. 21. *Alia omnia, quae bellum atque libido victorum* fert. Vide Servium ad Virg. Aen. I. 467.

14. HINC CIVEM.] Vide *Eun.* V. 5. 10.

20. VERO

20. VERO VOLTO.] Juvenal. Sat. XIII. 134.
Ploratur lacrumis *amiſſa pecunia* veris.
Adde Cl. Burm. ad Val. Flacc. Argon. I. 39.

ACT. V. SCENA II.

3.] CIc. Fam. X. 16. *Nihil poſt hominum memoriam glorioſius, nihil gratius, ne tempore quidem ipſo opportunius accidere vidi.* Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. ADVENTUM AD TEMPUS.

7.] Mſ. Graev. ID ENIMVERO HINC NON ABEST.

8. RESPONDES.] Mſ. Graev. RESPONDE. Edit. Mediolanenſis, RESPONDE MIHI.

14.] Mſ. Graev. & Edd. Tarviſ. & Mediol. QUIS SENEX.

15.] Attius, Telepho:

quem ego ubi adſpexi, virum
Memorabilem intui viderer.

16.] Lucil apud Non. v. *Triſtis:*

Adde eodem triſtes ac ſeveros *Philoſophos.*

Cic. de Orat. Lib. II. cap. 71. *Vultus quidem quo* ſeverior *eſt, &* triſtior, *ut in te, Craſſe, hoc illa, quae dicuntur, ſalſiora videri ſolent.* Phaed. IV. 6. 4.

Severitatem frontis *dum placo tuae.*

Petron. cap. 85. *Severa triſtitia.*

23. EGO JAM TE COMMOTUM REDDAM.] Exiſtimat Eruditiſſ. Wielingius, ex *Eun.* V. 3. 10. haec utique dicta eſſe Dromoni; additque; *Qui potuit moveri conſtrictus quadrupes?* Sed quid ſi interdiu molam verſans, noctu quadrupes conſtrictus & adſervatus ſit? Poſſit & τὸ COMMOTUM ad *Animum* referri, uti ipſe Davus de *Animo otioſo* mentionem fecerat. Ita infra V. 4. 34. & *Phorm.* I. 4. 6.

Ibid. TAMEN ETSI.] De hac particula, ſequente TAMEN, conſule Cl. Dukerum ad Flor. Prooem. pag. 6. & Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 21. n. 1. Lucil. Sat. Lib. IV.

Quo me habeam pacto, tamen etſi *haud quaeris, decebo.*

Catull. Carm. LXIX.

Quae tamen etſi *uno non eſt contenta Catullo.*

24. QUADRUPEDEM CONSTRINGITO.] Suet. Calig. 27. *Beſtiarum more* quadrupedes *cavea coërcuit.* Sic Evang. Matth. XXII. 13. *Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας.*

25. TIBI.] Mſ. Graev. & Edd. Tarviſ. & Mediol. TIBI, DAVA.

27. NE SAEVI.] Virg. Aeneid. VI. 544.

ne ſaevi, *magna Sacerdos.*

ACT. V. SCENA III.

7.] OVid. Triſt. II. 30.

Non adeo noſtro ſugit ab ore pudor.

8. IMPOTENTI ANIMO.] Curt. VIII. 1. 49.

10. CUM SUMMO PROBRO.] Eutrop. II. 14.

15. SED QUID EGO?] Ennius Fragm. Lib. VI.

Sed quid ego *heic animo lamentor?*

Editio Tarviſiana: SED QUID AGO?

Ibid.] Mſ. Graev. ME AUTEM CUR EXCRUCIO?

16. MEAM SENECTUTEM.] H. e. Me ſenem. Pacuvius, Duloreſte:

Primum hoc abs te oro, ne te nimis inexorabilem
Faxis, neu turpaſſis vanitudine aetatem tuam.

Cic. pro Dejot. cap. 1. Adoleſcentiaeque *ſuae terrorem intulerit, cujus* ſenectutem *tueri ac tegere debebat.*

18. HABEAT.] Ita proprie de matrimonio. *Adelph.* I. 1. 19. Nepos Cim. 1. Habebat *in matrimonio ſororem.* Evang. Joh III. 29. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστιν. Minore autem, quam Simo Terentianus, ſtomacho, Cic. de Senect. cap. 16. *Sibi igitur* habeant *arma, ſibi equos, ſibi haſtas, ſibe clavam, ſibi pilam, ſibi nationes, & curſus: nobis ſenibus ex luſionibus multis talos relinquant & teſſeras.*

20. DOMUS.] Hujus primo loco meminit, quia ejus vel praecipua in matrimonio habebatur ratio; unde τὸ *domum ducere* natum. Homer. Odyſſ. Z. 180. Heſiod. Ἐργ. 602. Sed & Ἄοικος dictus coelebs. Horat. Carm. II. 14. 21.

Linquenda tellus, & domus, *& placens*
Uxor.

LIBERI.] De uno puero. Vide *Hec.* II. 1. 15.

INVENTI.] Tacit. Germ. 19. *Non forma, non aetate, non opibus maritum* invenerit.

21. VICERIS.] Suet. Caeſ. 1. Vincerent, *ac ſibi haberent.* Caeſar B. G. V. 30.

23. TAMEN.] Vide Schefferum ad Phaed. III. 7. 17.

27. UT POTERO.] Cic. Att. V. 15. *Sed* feram, ut potero.

30. *Facultas veniendi in patriam.*] Cic. Fam. VI. 12. *Diploma ſtatim non eſt datum, quod mirifica eſt improbitas in quibuſdam, qui tuliſſent acerbius*, veniam tibi dari, *quem illi appellant tubam belli civilis.*

32. PAULLUM SUPPLICII.] Plin. Lib. IX. Epiſt. 21. Seneca de Clem. I. 15.

ACT. V. SCENA IV.

2.] CIc. Fam. X. 4. *In quo tuendo habeo cauſas plurimas, vel paternae neceſſitudinis, vel meae a pueritia obſervantiae, vel tui erga me mutui amoris.*

4. INSOLENS.] Salluſt. Catil. 4. Inſolens *malarum artium.* ubi vid. Gotl. Cortius.

6. QUA DE RE?] Vide ſupra, I. 2. 13.

8. IN FRAUDEM ILLICIS?] Cic. pro Dejot. cap. 11. *Tuis promiſſis* in fraudem compulſum *eſſe confeſſus eſt?*

9.] Cic. Catil. II. 4. *Non modo impellendo, verum etiam adjuvando pollicebatur.* Idem Catil. IV. 8. *Auditum eſt, lenonem quendam Lentuli conturſare circum tabernas, pretio ſperare ſollicitari poſſe animos egentium atque imperitorum.* Salluſt. Catil. 38. *Largiendo atque pollicitando.*

16. Sic.] Id eſt, ea indole & conditione. Vid. Scheff. & Burm. ad Petron. cap. 38.

17.] Heſiodus Ἐργ. 719.

Εἰ δὲ κακὸν τ' εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

30. Arrige aures.] Gr. ὀπέγειρε τὰ ὦτα.

Ibid. *Contra Horat.*] Carm. II. 13. 35.

Demittit *atras bellua centiceps*
Aures.

33. Postilla.] Vide Schottum, Obſ. I. 9.

42.] Non audiendus T. Faber, legens, Heus Crito; quod is nimium quaereret nomen Glycerii verum; re enim vera Chremes id quaerebat. Quare Pamphilus indignatus modo ei dixerat, *Nodum in ſcirpo quaeri.* Neque adeo opus, cum Cl. Hare Quaerit legere.

43. Millies audivi.] *Eun.* III. 1. 32. *Phorm.* III. 2. 2.

53. At matura.] Hanc lectionem contra T. Fabrum, legentem, At mature, vindicat Fr. Hare.

ACT. V. SCENA V.

4. Propriae.] *Phorm.* V. 5. 2.

5. Parta.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarv. & Med. Parata.

Ibid. Aegritudo.] H. e. dolor animi. *Eun.* III. 5. 4. *Heaut.* III. 1. 14. & 100. *Hec.* I. 2. 113. II. 1. 26. II. 2. 14. III. 2. 6. *Phorm.* V. 1. 24. Cic. Tuſc. III. 10. *Ut* aegrotatio *in corpore, ſic* aegritudo *in animo nomen habet, non ſejunctum a dolore.* Animus tamen aegrotus dicitur ſupra I. 2. 22. & III. 3. 27. Coelius ad Cic. Fam. VIII. 7 *De belli Parthici periculo cruciabor, ne hunc riſum meum metus aliquis perturbet.*

ACT. V. SCENA VI.

1.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Quisnam homo 'st.

12. Tuos.] Cic. Fam. II. 13. *Jam me Pompeji totum eſſe ſcis.* Idem pro Mil. 1. *Reliqua vero multitudo, quae quidem civium eſt, tota noſtra eſt.*

14.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediolan. Intus apud Glycerium nunc est.

Ibid. fin. *Editionibus caret.*] Niſi quod τὸ Intus non *in locum*, ſed *in loco* notat. Lucil. apud Chariſ. Lib. 1.

Nam velut intro *aliud longe eſſe, atque* intus *videmus,*
Sic & apud te *longe alid eſt, neque idem valet* ad te.

Intro *nos vocat* ad ſeſe, *tenet* intus apud ſe.

17. Mſ. Graev. Ω. Plaudite. Calliopius recensui. Ed. Mediol. C. Plaudite. Calliopius racensui. Ed. Tarviſ. Vos valete et plaudite. Calliopius recensui.

E U N U C H U S.

PROLOGUS.

2. A*D eum locum.*] Adde Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 8. n. 1.

3. Nomen profitetur.] Vid. Suet. Ner. 21. Gell. V. 9.

5. Existimabit.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. existimavit. ſed Edit. Tarviſ. existimat.

Existimet.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. addunt, Sciat, Praesumat. Giſanius in Ind. Lucret. v. *Fac*, defendit τὸ Sciat.

6. Quia laesit prior.] Quinctil. Inſtit. VI. 3. *Occaſioni vero & in rebus eſt tanta vis, ut saepe adjuti ea non indocti modo, ſed etiam ruſtici ſalſe dicant in eum, quiſquis aliquid* dixerit prior. Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Quale sit prius.

7. Qui bene vertendo.] Suet. Ner. 39. *Quod Nauplii mala* bene cantaret, *ſua bona* male diſponeret. Cic. de Senect. cap. 17. Cl. Vir, Fr. Hare, *bene* & curate *vertendi* laudem ita tribui autumat, ut tamen *male ſcriberet* L. Lavinius, quoties a Graeco diſcedens quidquam de ſuo adderet. Legit enim, et easdem scribendo male. ſed vide Comment. noſtrum.

10.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. A thesauro.

11. Unde petitur.] Cic. pro Mur. 12. *Quid huic tam loquaciter litigioſe reſponderet ille*, unde petebatur, *non habebat.* Liv. I. 33. *Unde res repetuntur.*

13. Patrium monumentum.] Huc reſpexit Plautus, Pſeud. I. 4. 19. ubi Pſeudolus de hero ſuo, quem argento emuncturus erat:

Ex hoc ſepulcro vetere viginti minas
Effodiam ego hodie, quas dem herili filio.

15. Defunctus jam sum.] Coelius ad Cic. Fam. VIII. 1. *Hoc mendacio, ſi qua pericula tibi impenderent, ut* defungeremur.

17.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. Mediol. & Donati

Digitized by Google

Donati vetuſtiſſima Du Boiſiana: CONDONABUNTUR. Sed vide omnino conjecturam Theod. Pulmanni ad *Phorm.* V. 7. 4. in OBSERV. AD DONATUM.

19. INSTITUIT.] H. e. Incepit. Sic *Phorm.* IV. 2. 14. Vide omnino Cl. Burmannum, ad Quinctil. Inſtit. Orat. I. 5.

22. MAGISTRATUS.] Adde Gronov. ad Liv. XXXIV. 61. Graev. ad Juſtin. II. 10. 13. Cic. de Invent. II. 30. Ampl. Bynkershoek Obſerv. I. 18.

34.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. SCIBIS IS.

ACT. I. SCENA I.

2. ITA ME COMPAREM.] Infra II. 2. 9.

3.] Cic. Fam. XII. 15. *Injurias perpeti, & cum contumelia etiam noſtra omnia prius experiri malui.*

4. EXCLUSIT.] Suet. Oth. 3. *Ipſum etiam* excluſiſſe *quondam pro foribus ſtantem.*

Ibid. NON SI.] Virg. Aen. V. 17.

non ſi *mihi Jupiter auctor*
Spondeat, hoc ſperem Italiam contingere coeca.

6. INCIPIES.] Vide Servium ad Virg. Aen. I. 37.

Ibid. PERTENDES.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. PERFICIES. Ovid. Arte Am. I. 389.

Aut non tentaris, aut perfice.

9. FERRE NON POSSE.] Cic. Fam. XIV. 4. *Conficior lacrumis, ſic ut* ferre non poſſim.

Ibid. ACTUM EST! ILICET!] Mſ. Graev. ACTUM ILICO EST.

13. CONSILIO REGERE NON POTES.] Liv. III. 11. *Quippe quae non* conſilio regendae, *ſed permiſſa temeritati audaciaeque eſſet.*

14. IN AMORE INSUNT.] Sic *Adelph.* V. 3. 35. Quinctil. Inſtit. Orat. II. 17. ubi conſule Cl. Burm.

15. INDUCIAS.] Poſſint videri dictae ab *inducendo*, quia ceſſatio quaedam ab armis inducitur. Gr. Ε'κεχειρία quaſi ἰχεχειρία, παρὰ τὸ ἴχειν τὰς χεῖρας. Alias origines & definitiones M. Varronis, Aurelii Opilii & ipſius Gellii, vide apud Gell. I. 25.

22. FALSA LACRIMULA.] *Lacrimas ad oſtentationem doloris paratas* dixit Petronius, cap. 17. *Quam* veras lacrumas *profudit*? Quinctil. Declam. CCCXLII.

23. OCULOS TERENDO.] Suetonius de Clar. Rhet. cap 5. *Par oculorum in amicitia Marci Antonii Triumviri* extriſſe *ſe, ajebat.* ubi vulgo, extitiſſe.

24.] Mſ. Graev. & Edit. Med. ACCUSABIT.

27.] Cic. Fam. VI. 6. *Ut in Fabulis Amphiaraus, ſic ego* prudens & ſciens *ad peſtem ante oculos poſitam ſum profectus.*

32.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Med. PRAETER QUAS IPSE.

ACT. I. SCENA II.

4.] LUcil. Lib. XXVI. apud Non. v. *Exigere. Veſtimentis* frigus atque horrorem *exacturum putet.*

5. ACCEDE AD IGNEM HUNC.] Citat Quinctilianus, Inſtit. Orat. III. 3.

7. QUID HIC STABAS?] Formula invitandi in aedes. ſic Geneſ. XXIV. 31.

11. UTINAM.] Sic Juno ad Jovem, apud Virg. Aen. X. 613.

Si mihi, quae quondam fuerat, quamque eſſe decebat,
Vis in amore foret, non hoc mihi namque negares.

15.] Mſ. Graev. CRUCIARE. Idem cum Edd. Tarviſ. & Mediol. ANIME MI, PHAEDRIA.

21. POTIN' EST HIC TACERE?] Sic *Phorm.* I. 2. 9.

24. PALAM EST.] Suet. Ner. 7. *Ut de Claudio* palam factum *eſt.* Liv. I. 41.

27.] Lucil. Satyra incerta:

Rhodes Carpathium in pelagus ſe inclinat apertum.

Ibid.

Carpathium mare tranſvectus coenabis Rhodi.

28. POTEST TACERI HOC.] Quinctil. Declam. III. 10. *Hoc exemplum in neutram partem* poteſt taceri.

31. CERTUM NON SCIMUS.] Sic Infra III. 3. 67. *Hec.* III. 2. 25. & IV. 1. 5. Sed Cicero in Oratore, cap. 47. Non ſcire *quidem barbarum jam videtur*, neſcire *dulcius.*

33. NEQUE PER AETATEM.] Cic. Fam. XIII. 29. *Ut primum* per aetatem *judicium facere potueris.*

35.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. E SAMO.

42. NEQUE TU UNO ERAS CONTENTA.] Catull. Carm. LXIX.

Quae tamen etſi uno non *eſt* contenta *Catullo.*

44. SINE ME PERVENIRE.] Sic *Heaut.* II. 3. 33. *Phorm.* IV. 3. 35.

46. *Veteribus.*] Adde: Et vel mercenariam militiam praeſtantes primum excipere hoſtilem impetum, quaſi vita vilis eſſet. Unde Ε'ν Καρὶ κίνδυνον proverbio dictum, q. d. *Fac periculum in Care; ne, ſi male ceſſerit, magni referat.* Videtur igitur Thraſo in Cariam profectus eſſe ad ſupplementa militiae conſcribenda.

51. AVIDIOR AD REM.] Sic *Adelph.* V. 3. 48. *Attentiores ad rem.* Et V. 8. 31. *Attenti ad rem.* De vi vocis AVIDUS vide ad *Heaut.* III. 2. 15.

56. IMPRUDENS.] Inſcius. Sil. Ital. VI. 166.

Imprudens *tantae peſtis gradiebar.*

Digitized by Google

Adi Ampl. Virum, Corn. van Bynkershoek, Obſerv. Lib. II. cap. 10.

65.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. curio.

74. Tandem perdoluit.] Ita pronunciavit, uti Davus illa, *And.* III. 4. 7. Tandem *cognoſti, qui ſiem.* Et Annius apud Liv. VIII. 4. *Sin autem* tandem *deſiderium libertatis remordet animos.*

84. In te claudier.] Cic. Fam. VI. 10. *Omnia Ciceronis patere Trebiano.* Adde Gotl. Cortium ad Salluſt. Fragm. Lib. III. pag. 976. Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Interclaudier.

85. Ex Aethiopia.] Theophraſt. Charact. cap. 21. Καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίοψ ἔσται. Ubi vide Iſ. Caſaub.

108.] Edd. Tarviſ. & Mediol. morigerandum est Thaidi.

112.] Q. d. Ὁ νοῦς σου παρὼν ἀποδημείτω. Vel, *Corpore quidem praeſens, animo abſens ſis.* Ovid. Triſt. III. 3. 17.

Te loquor abſentem: te vox mea nominat unam:
Nulla venit ſine te nox mihi, nulla dies.

113. Me desideres.] Auſonius Symmacho: *Tum vero ego beatus, quod affectavi, adſequar,* me ut requiras, me deſideres, de me cogites.

117.] Ad illud Parum fidem accedit locutio Salluſtii, Catil. 7. Magiſque *in decoris armis & militaribus equis, quam in ſcortis atque conviviis* lubidinem *habebant.* I. e. majorem lubidinem. Et cap. 58. *Commeatus abunde.* i. e. abundans. adverbia pro adjectivis. Vide ad utrumque locum Gotl. Cortium.

119. Quae mihi sum conscia.] In bonam partem, contra Horat. Epiſt. I. 1. 61.

hic murus aheneus eſto,
Nil conſcire ſibi, *nulla palleſcere culpa.*

124. Adolescentem.] Intelligit Chremetem, qui in elencho perſonarum Editionis Cl. Hare per errorem *ſenex* dicitur.

ACT. II. SCENA I.

8. Munus nostrum ornato verbis.] Quinctilianus Declam. XIII. 13. Juſtin. XV. 1.

11. Censeo.] Vide Briſſon. Form. Lib. V. p. 162.

13.] Mſ. Graev. cum Ed. Tarviſ. adigent. Et mox, ingratus. ſed Giſanius in Ind. Lucret. ingratis defendit. Suet. Calig. 50. *Incitabatur* inſomnia *maxime.* Adde Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 27.

14.] Vide Eccleſ. V. 11.

15. Nihil dicis.] Alio ſenſu Graecis dictum, Οὐδὲν λέγεις, quoties obturbabant narrare quid parantem. Theophr. Charact. cap. Περὶ λαλιᾶς.

16. Ejiciunda.] Lucil. apud Non. Marcellum 1.

Ejicere *iſtum abs te quam primum & perdere* amorem.

Me indulgeo.] Sic *Heaut.* V. 2. 35. Lucil. Lib. XXVIII.

Tu, qui iram indulges *nimis, manus abſtinere a muliere melius eſt.*

25. Decrepito.] Cic. pro Coel. 16. *Triſtis ac* decrepitus *ſenex.* Seneca Epiſt. 12. *Quis eſt, inquam, iſte* decrepitus, *& merito ad oſtium admotus?* Feſto *decrepitus* eſt deſperatus, crepera jam vita, ut *crepuſculum* extremum tempus diei. Gr. γέρων τυμβογέρων. Vid. Taubm. ad Plaut. Epid. V. 2. 1. & Kirchman. de Funerib. Rom. I. 12.

ACT. II. SCENA II.

1. Homini homo quid praestat.] Lucil. apud Non. v. *Praeſtare:*

Si facies praeſtat facie, ſi corpore corpus.

Adde Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 1.

2. Quid intersat.] Lucil. Lib. IX.

Nunc haec quid valeant, quidve *huic* interſiet *illud,*
Cognoſces.

Tacit. Germ. 21. *Monſtrator hoſpitii & comes proximam domum non invitati adeunt, nec* intereſt. *pari humanitate accipiuntur.*

3. Adveniens.] Ἐλθὼν, praeſens pro praeterito. Infra II. 3. 31. *Adelph.* I. 2. 12. *Phorm.* V. 1. 32. Vide Ger. Jo. Voſſium de Analogia, IV. 14.

Mei loci.] Cic. pro Archia 3. Manut. ad Cic. Fam. XIII. 33.

Hinc.] Sic infra, V. 5. 10.

4. *Mediocris laus.*] Vide tamen Manut. ad Cic. pro Dejot. 6. *Id vos & a viro optimo, & ab homine minime ſtulto cogitatum eſſe fingitis.* Adde Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 3. n. 1.

Patria qui abligurierat bona.] Horat. Serm. I. 2. 62.

Rem patris oblimare.

Ibid. verſu 7.

Hunc ſi perconteris, avi cur atque parentis
Praeclaram ingrata ſtringat malus ingluvie rem.

5.] Attius, Telepho:

Nam etſi opertus ſqualitate eſt, luctuque horrificabili.

9. Itane parasti te.] Supra I. 1. 2. Cic. Tuſc. V. 18. *Proinde* ita parent ſe *in vita, ut vinci neſciant.*

Ibid. Spes nulla reliqua in te.] *Phorm.* I. 2. 89.

11. Color, nitor.] Hunc locum in animo habuit Petronius, ſcribens cap. 2. *Ne carmen quidem ſani* coloris enituit: *ſed omnia quaſi eodem cibo paſta, non potuerunt uſque ad ſenectutem caneſcere.*

12.] Curt. IV. 1. *Hae manus ſuffecere deſiderio meo:* nihil habenti nihil defuit.

13. Ridicolus.] Juvenal. III. 152.

Nil habet infelix paupertas durius in ſe,
Quam quod ridiculos *homines facit.*

Vide omnino Cl. Burm. ad Petron. cap. 44.

14. Tota erras via.] Lucret. Lib. II. init.

Avius a vera longe ratione vagaris.

Sic, *Toto coelo errare.*

17.] Vide Tertull. Apolog. cap. 39. Cic. pro Arch. 5. *Hic, qui nec utitur quidem illis, in quibus eſt ſcriptus, quod ſemper* ſe Heracleenſem eſſe voluit, *rejiciatur?* Aelianus, Var. Hiſt. II. 12. de Themiſtocle: καὶ ἑαυτὸν ἔσπευδεν εἶναι πρῶτον. *Et ſtuduit ſe primum eſſe.*

19. Ingenia admiror.] Adde Iſ. Caſaubonum ad Theophr. Charact. cap. Περὶ ἀρεσκείας.

21.] Cic. Fam. III. 8. *Dicebant, ego negabam.*

22. Omnia assentari.] Theophraſtus, Charact. cap. 3. Καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακά ἐστι θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα, καὶ πράττοντα οἷς χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

23.] Cic. Tuſc. III. 5.

24.] Theophr. Charact. cap. 6. Καὶ ἐφοδεύειν τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἰχθυοπωλεῖα, τὰ ταριχοπωλεῖα.

26. Aucupes.] Locum Ciceronis explicat Iſ. Caſaubonus ad Theophr. Charact. cap. Περὶ ἀπονοίας.

29. Tanto honore.] Adde omnino Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 19. n. 3. Paſſerat. ad Cic. pro Arch. cap. 5. ubi legitur, *in nomen.* Et Kockerti Indicem. Schott. Nod. I. 6.

30. Tam facile.] Phaed. III. 7. 13. & IV. 21. 3.

Coepit me obsecrare] Cic. pro Dejot. cap. 14. *Nec accidere, ut quiſquam te* timere incipiat *eorum, qui ſemel a te ſint liberati.* Vide ad *And.* III. 2. 12.

31. Sectari.] Suet. de Clar. Rhet. cap. 4. *Objicientibus ſibi, quod in Republica adminiſtranda potiſſimum Conſularis Iſaurici* ſectam ſequeretur, *Malle reſpondit Iſaurici eſſe diſcipulus, quam Epidii calumniatoris.*

34. Otium.] Juvenal. Sat. V. 2. Giſan. in Ind. Lucret. v. *Suum*, legit, os suum. conf. Lang. ad Cic. Off. I. 31.

35.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Rogare.

36.] Exiſtimat Muretus, τὸ Thaidis ex margine irrepſiſſe. Franciſcus Hare in Notis legit, Thaidis ante ostium, ſed in Addendis, Ante ostium mulieris.

39. Plurima salute impertit.] Lucil. apud Non. v. *Impertit:*

Seſpitat, impertit ſalutem plurimam *& pleniſſimam.*

Idem ibidem:

ſalutem *fictis verſibus Lucilius*,
Quibus poteſt, impertit, *totumque hoc ſtudioſe & ſedulo.*

40. Summum.] Eſt ellipſis Attica. Schott. Obſerv. I. 14.

47. Sursum, deorsum.] *Hec.* III. 1. 35.

49.] Prospectus dicitur etiam de eo, qui incipit proficiſci. Vide Gotl. Cortium ad Salluſt. Jug. 102. & Ind. Kockerti.

57. Mira vero.] Servius ad Virg. Aen. I. 669. *figuram Graecam* vocat.

ACT. II. SCENA III.

3. Quam insistam viam?] Pacuvius, Atalanta: *Dubito*, quam inſiſtam viam.

5. Faciem.] *Vultus* contra eſt habitus oris adventitius. Non. Marcell. & Iſidor. Orig. XI. 1. Salluſt. Catil. 15. *Prorſus in* facie *vultuque vecordia inerat.* Ubi vide Gotl. Cortium.

6. Formarum.] *Formas & Figuras* pro puellis dixerunt. Vide Cl. Burm. ad Quinctil. Declam. XV. 1.

8.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Occeperit amare.

Ibid. Ludum jocumque.] Lucil. Sat. III.

Verum hic ludus ibi ſuſque omnia deque fuerunt,
Suſque & deque fuere, inquam, omnia, ludu' jocuſque.

Adde P. Victorium Var. Lect. Lib. VI. cap. 13.

10.] Mſ. Graev. Ut illum Di Deaeque senem omnes perdant.

11. Restiterim.] Sic Phaed. III. 7. 4.

12. Alacris.] Attius, Alcmaeone:

Ut me depoſitum ac moerentem jam repente nuncio
Reddidiſti alacrem, *ac me excitaſti ex luctu in laetitudinem.*

13.] Virg. Aen. X. 670.

Quo feror? unde abii? quae me fuga, quemve reducet?

14. Oblitus sum mei.] *Phorm.* V. 8. 4.

16. Inveni modo, quod ames.] Neutro genere dixit, uti Ovid. Arte Am. I. 35.

Principio quod amare velis, reperire labora.

17. Utilitatem.] Cic. Fam. XVI. 3. Att. VIII. 5.

18. Cellulam.] Cic. Philipp. II. 27. Suet. Calig. 57. Vitell. 16.

Penum omnem congerebam.] Auguſtin. Confeſſ. Lib. I. cap. 9. *Furta etiam faciebam de cellario parentum, & de menſa, vel gula imperitante, vel ut haberem, quod darem pueris, ludum ſuum mihi, quo pariter utique delectabantur, tamen vendentibus.*

20.] Cic. 2. Verr. 12. *Magnum onus, ſed dignum in quo omnes* nervos *aetatis induſtriaeque meae* contenderem.

22. Vincto pectore.] Petron. cap. 126. *Jam mentum, jam cervix, jam manus, jam pedum candor intra auri* gracile vinculum *poſitus parium marmor extinxerat.* Vide porro quae e Galeno notavit ad h. l. Coel. Rhodiginus, Lect. Antiq. IV. 4. Lucil. Sat. VIII.

> *Quod* gracila *eſt, pede quod pernix, quod pectore pure,*
>
> *Quod puero ſimilis.*

Apud Non. Marcellum, v. *Gracila.* Adde P. Victor, Var. Lect. II. 6. & Ampliſſ. Giſb. Cuper. Obſ. I. 5.

23. Habitior.] Gell. IV. 20. *Cenſores, P. Scipio Naſica & M. Popilius, quum equitum cenſum agerent, equum nimis ſtrigoſum &* male habitum, *ſed equitem ejus uberrimum &* habitiſſimum *viderunt.* Adde Boecl. Chreſtom.

26. Succi plenum.] Vid. Giſan. Ind. Lucret. v. *Lignea,* Lucil. Sat. Lib. IV.

> *Quod ſi nulla poteſt mulier tam corpore duro*
> *Eſſe, tamen tenere maneat ſuccuſſa lacerte,*
> *Et manus uberior lactanti in ſumine ſidat.*

Ubi vide Douzam.

31. Adveniens modo.] Vide ſupra II. 2. 3.

35. Aequalem.] Vide *And.* II. 6. 22.

40. Sex septem.] Flor. IV. 9. 3. *Modo trecentarum quinquaginta navium dominus, cum* ſex ſeptemve *fugiebat.*

42. Monstri simile.] *Phorm.* V. 7. 61. Adde Giſan. Ind. Lucret.

44. Incurvus.] Lucil. apud Non. v. *Ramices:*

> *Quod deformis ſenex, ac paedidus, ac pedagroſus,*
> *Quod mancus, miſer, exilis, cum ramice magno.*

Naevius, Alceſtide:

> *Corpore pectoreque undique obeſo,*
> *Mente exſenſa, tardique genula,*
> *Senio oppreſſum.*

Virg. Aen. V. 431.

> *tarda trementi*
> *Genua labant.*

Homer. Il. Δ. 313.

> Ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
> Ὥς τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
> *O ſenex, utinam, ſicut animus eſt in pectoribus tuis,*
> *Sic te genua ſequerentur, roburque tibi firmum eſſet.*

49. Abiit hora.] Sic *Heaut.* II. 1. 11.

51. Commodum.] *Phorm.* IV. 3. 9.

55.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Ipsa est scilicet.

62. Rivalis.] Vide ſupra II. 2. 37.

69. Nihil ad nostram hanc.] Sic infra IV. 4. 14. Gr. οὐδὲν πρὸς τὴν ἡμετέραν.

75.] Lucil. Sat. VIII.

> *Cum poclo bibo eodem, amplector, labra labellis*
> *Fingens compono, hoc eſt, tum* ψωλοκοποῦμαι.

77. fin. *reperi.*] Adde: Sic Salluſt. Catil. 40. *Requirere coepit, quem exitum* tantis malis *ſperarent? Poſtquam illos videt queri de avaritia magiſtratuum, accuſare Senatum, quod in eo auxilii nihil eſſet, miſeriis ſuis remedium mortem exſpectare: At ego, inquit, vobis, ſi modo viri eſſe vultis, rationem oſtendam, qua* tanta iſta mala *effugiatis.*

79. Audio.] Sic *Phorm.* V. 7. 54.

86. Garris.] Vide ad *Phorm.* III. 2. 2.

88.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Callidum. Et mox, flagitium, facinus.

89. Istaec faba.] Vide Taubm. ad Plaut. Capt. II. 1. 7.

93. Referam gratiam.] Phaed. III. 2. 1.

ACT. III. SCENA I.

2. Non tam ipso quidem dono, quam abs te datum esse.] Ovid. Heroid. XVII. 70.

> *te potius, quam tua dona ſequar.*
> *Utque ea non ſperne; ſic acceptiſſima ſemper*
> *Munera ſunt, auctor quae pretioſa facit.*

9.] Salluſt. Jug. 85. *Neque* gloriam *meam laborem illorum faciam.* de uſu vocis gloria vid. Cl. Burm. ad Val. Flacc. Argon. I. 77.

10. Salsum.] Afranius in Compitalibus: *Quidquid loquitur,* ſal merum *eſt.* Ad Terentianam phraſin accedit praeceptum Servatoris, Evang. Marc. IX. 50. Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας: ad Afranianam, Pauli Apoſt. ad Coloſſ. IV. 6. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος.

11.] Mſ. Graev. cum Edit. Mediol. Qui in te est.

Ibid. in fine, *& Scholia.*] Ita fere Numer. X. 31.

13.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Satietas. Pomp. Mela, III. 5. *Ubi eos vivendi* ſatietas *magis, quam taedium* cepit, *hilares redimiti ſemet ipſi in pelagus ex certa rupe praecipites dant.* Attius, Aſtyanacte:

> *Quorum crudelitatem nunquam ulla explet* ſatias *ſanguinis.*

Lucil. Lib. XXIX.

> *Quid mihi proderit, quem* ſatias *jam omnium rerum tenet?*

Infra V. 6. 3. *Hec.* IV. 2. 18.

15. Requiescere.] Virg. Ecl. VII. 10.

> requieſce *ſub umbra.*

16. Quasi.] Vide *Heaut.* II. 3. 77.

17. Abducebat.] Sic *Heaut.* I. 2. 9. Sed Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. adhibebat.

21. Mordere clanculum.] Vid. Laurent. ad Phaed. IV. 7. 1. Ibid. Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Ego flocci pendere.

23.] Ovid. Triſt. IV. 6. 7.

> *Quaeque ſui monitis obtemperat* Inda *magiſtri*
> Bellua, *ſervitium tempore victa ſubit.*

25. Im-

25. Imperium in belluas.] Vide Barthium ad Stat. Theb. VI. 315. *Superjumentarium* vocat Suetonius, Claud. 2.

27. Jugularas.] Horar. Serm. I. 7. 35.

per magnos, Brute, Deos te
Oro, qui reges conſueris tollere, cur non
Hunc Regem jugulas?

32. Plus millies.] *Phorm.* III. 2. 2. Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ, & Mediol. Plus millies jam audivi. Iidem Libri mox: ad id ludere.

36.] Vid. Gronov. ad Juſtin. III. 3. 7.

39. Fertur.] Celebratur. Quinctil. Inſtit. Orator. X. 1. *Nobis pueris inſignes orationes* ferebantur. Ubi vid. Cl. Burm.

40.] Mſ. Graev. hunc verſum Thraſoni tribuit, legitque adolescentulo. Ita & Edd. Tarviſ. & Mediol. Et in Edit. Mediol. eſt, Impudenti. Mſ. Graev. mox, Emori.

45.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Suspicatur.

55. Quod eam mordeat.] Liv. VIII. 4. *Sin autem tandem libertatis deſiderium* remordet *animos.*

63.] Cic. Fam. IV. 13. *Sed* haec tu melius, *vel optime omnium.*

ACT. III. SCENA II.

3. Suavium.] Gifanius Ind. Lucret. v. *Suavis*, tuetur Savium. atque ita eſt in Mſ. Graev.

10.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Bene pol fecisti.

18.] Nepos Hannib. 2. *Ut* uſque *a rubro mari arma conatus ſit inferre Italiae.*

21. Honestus.] Vide ad *And.* I. 1. 96.

22. Numquid habes, quod contemnas?] Vide Iſ. Caſaubonum ad Theophraſti Charact. cap. Περὶ Αὐθαδείας.

23. In literis.] Conſule Iſ. Voſſium, ad Melam, I. 12. pr. & Ger. Jo. Voſſium de Nat. Art. I. 4. 22. Graecis vero aliud ſunt γράμματα, aliud ἀριθμητικά.

24. Liberum.] Cic. de Oratore cap. 1. *Sic ſentio, neminem eſſe in Oratorum numero habendum, qui non ſit omnibus iis artibus, quae ſunt* libero homine *dignae, expolitus.*

25. Solertem dabo.] *Ad quos, Ad ea*, vel ſimile. Et paſſim ante relativum omittitur pronomen demonſtrativum. Vid. Salluſt. Catil. 13. n. 2. & ibi Gotl. Cort.

29. Cicatrices.] Liv. II. 23. *Ipſe teſtes honeſtarum aliquot locis pugnarum* cicatrices *adverſo pectore* oſtentabat. Salluſt. Jug. 85. *Non poſſum fidei cauſa imagines, neque triumphos, aut conſulatus majorum meorum* oſtentare: *at, ſi res poſtulet, haſtas, vexillum, phaleras, alia dona militaria, praeterea* cicatrices *adverſo corpore.*

36.] Naevius, incerta Fabula:

Peſſimorum peſſime, *audax, ganeo, lurco, aleo.*

Cic. Fam. XIV. 3. *Ego autem hoc* miſerior *ſum, quam tu, quae es* miſerrima.

38.] Lucil. Lib. XXVII.

Mordicus petere aurum ex flamma expedias, &
e coeno cibum.

Suet. Vitell. 13. *Ne in ſacrificio quidem unquam, aut itinere ullo temperavit, quin inter altaria ibidem ſtatim viſcus & farra pene rapta e foco manderet.* Adi Kirchman. de Funerib. Rom. Lib. IV. cap. 5.

40.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Postea. Et mox, Non convenit.

43.] Lucil. Lib. IX.

Quid tibi ego ambages, Ambivi, ſcribere coner?

Ibid. Domini similis es.] Ita fere Jeſ. XXIV. 2. & Ezech. XVI. 44. Petron. cap. 58. *Qualis dominus, talis & ſervus.*

51.] Prius Quid? abeſt a Mſ. Graev. & Edit. Mediolanenſi. *Eun.* V. 3. 1.

ACT. III. SCENA III.

10. Mecum.] H. e. Apud me. Vide Interpp. ad Phaed. II. 5. 25. & IV. 21. 14. Infra *Adelph.* III. 2. 29.

Ibid. Mihi sese dare.] Sophocles, Philoctete: Δός μοι σεαυτόν.

Sermonem quaerere.] Id *longe arceſſere fabulas* dixit Petronius, cap. 37. Ubi vid. Cl. Burm.

17. Haec cur quaeritet?] Ita Davus *And.* I. 2. 20. *Hoc quid ſit?*

18.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Nisi illa.

30.] Mſ. Graev. Malam in rem hinc ibis. Edit. Tarv. Malam in rem hinc abis? Edit. Mediol. Malam in rem hinc abi.

ACT. III. SCENA IV.

1. Piraeeo.] Vide omnino Cellar. Geogr. Antiq. II. 13. & Meurſii Archontas, Lib. II. cap. 3. & 9. Et Attic. Lect. Lib. 1. cap. 19. & Lib. V. cap. 19.

2.] Fortaſſe diſtinguendum: Coimus in piraeeo in hunc diem, ut de symbolis essemus. Ut Comice dictum ſit, pro, *Ut hoc die de ſymbolis eſſemus.* Adi Boecl. Chreſtomath. v. Coire. Eſt autem, De symbolis essemus, *coenam coenaremus, in quam quiſque ſymbolam daret.* quod eſt ἀπὸ συμβολῆς δειπνεῖν. Plaut. Menaechm. III. 2. 20.

Minore nuſquam bene fui *diſpendio.*

Truc. IV. 2. 28.

De

De eo nunc bene ſumus, *tua virtute.* DI. *Illinc ut inimici mei*
Bona iſtinc edant?

3. PRAEFECIMUS.] De conviviorum praefectis ſeu regibus, qui Gr. συμποσίαρχοι, βασιλεῖς & στρατηγοὶ dicti, vid. Lipſ. & Taubm. ad Plaut. Perſ. V. 1. 18.

DATI ANNULI.] Hi pro ſymbola dabantur conviviorum regibus. Kirchman. de Annulis, cap. 18.

6. HOC NEGOTII CAETERI DEDERE.] Vid. *And.* Prol. 2.

7.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. IBO AD EUM. VISAM, SI DOMI EST.

A THAIDE.] Vide *And.* I. 3. 21.

10. NISI.] Vide *And.* IV. 1. 40.

LUBET.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. LIBET.

ACT. III. SCENA V.

1. NEMO HOMO.] Laudat Chariſius, Lib. I. addens illud Lucilii, Lib. XXIX. 70.
Quis tu homo es? nemo *ſum* homo.

2.] Attius, Epigono, apud Non.
Imperitus ſtupiditate erumpit ſe, *impos conſilii.*

Lucret. Lib. IV. 1051.
Tandem ubi ſe erupit *nervis conjecta cupido,*
Parva ſit ardoris violenti pauſa parumper.

3. NUNC EST.] Plaut. Capt. III. 3. 1.
Nunc illud eſt, quum me fuiſſe, quam eſſe, nimio mavelim.

De ellipſi hujus locutionis vid. Sanct. Minerv. IV. 4.

4. AEGRITUDINE.] Vid. *And.* V. 5. 5.

5.] Mſ. Graev. & Editiones Tarviſ. & Mediol. SED NEMINEM CURIOSUM. Vide Coelii Epiſtolam ad Cic. Fam. VIII. 1.

12. O FESTUS DIES HOMINIS!] Lucilius apud Porphyrionem ad Horat. Sat. I. 5.
ſervorum eſt feſtu' dies *hic,*
Quem plane Hexametro verſu non dicere poſſis.

An igitur Chaerea diem laudavit, quaſi qui *feſtus hominis* ſit, non ſervi, atque in quem tot ſibi concluſa ſint commoda? Idem autem Porphyrion feſtum illum diem ſervorum *Equoturium* dictum ait.

18. ELEGANS.] Cic. Fam. VII. 23. *Hominem in omni judicio, ut ego ſemper judicavi,* elegantiſſimum, *quae me digna putaris, coëmiſſe.*

19. IN HAC COMMOTUS SUM.] Ita fere Proverb. V. 19. & 20.

23. ARRIPUI.] Petron. cap. 80. *Nihil timui, immo conditionem praecipuam feſtinationi* rapui. Idem Graecis valet ἁρπάσαι. Vid. Ampl. Gisb. Cuper. ad loc. cit.

Ibid.] Edd. Tarviſ. & Mediol. TACITUS SIS, CITIUS AUDIES.

32. TERRAM INTUENS.] Id vel modeſtiae ſignum eſt habitum, uti h. l. & Salluſt. Catil. 31. Demiſſo vultu, *voce ſupplici poſtulare.* Val. Max. V. 1. 7. Senec. Epiſt. XI. *Artifices ſcenici, qui imitantur adfectus, qui metum & trepidationem exprimunt, qui triſtitiam repraeſentant, hoc indicio imitantur verecundiam, dejiciunt vultum, verba ſubmittunt,* figunt in terram oculos, *& deprimunt.* vel pudoris virginei. Chryſoſtom. de Virg. cap. 7. vel terroris ac triſtitiae. Curt. VI. 9. Caeſ. B. G. I. 32. Tacit. Hiſt. IV. 74. Euripides Medea ℣. 27.
Οὔτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
Πρόσωπον.

33. QUAE CIRCUM ILLAM ESSENT.] Cic. Att. XIII. 52. Curt. III. 1. n. 17. Sulp. Severus, Hiſt. Eccl. II. 38.

36. UBI.] Adverb. loci pro Relativo. Phaed. II. 5. 5.

37.] De Danaës, Acriſii, Argivorum regis filiae, fabula vid. Apollod. Biblioth. Lib. II. Horat. Carm. I. 16. Senec. Octavia, ℣. 204.

MISISSE.] Phaed. I. 2. 14.

38. LUSERAT.] Honeſta vox in re turpi. Idem Graecis παίζειν eſt. Sic LXX. Interpretes verterunt locum Exod. XXXII. 6. quod de ſcortatione accipit Cl. Burmannus, ad Petron. cap. 11.

40.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. PER ALIENAS TEGULAS.

42. AT QUEM DEUM!] Ita *Phorm.* II. 3. 20.
At quem virum!

QUI TEMPLA COELI SUMMA SONITU CONCUTIT.] Ennius Andromacha:
Acheruſia templa alta Orci pallida.

Idem Hecuba:
O magna templa coelitum,
Commixta ſtellis ſplendidis!

Idem Achille:
Per ego Deûm ſublimas ſubices, humidas
Unde oritur imber ſonitu ſaevo & ſpiritu.

Attius, Aeneade:
Clamore & gemitu templum reſonuit coelitum.

Idem Atreo:
Sed quid tonitru turbida torvo
Concuſſa repente aequora coeli
Senſimu' ſonere?

43. HOMUNCIO.] Teſtatur P. Victorius ad Cic. Fam. IV. 7. Angelum Politianum ex Cod. Bembino legiſſe, HOMUNCIO. Sed & ipſe legit ibi ex Codice Mediceo, HOMUNCULI.

45.] Giſanius in Ind. Lucret. v. *In*, tuetur IN LECTO COLLOCANT. Et in Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. eſt, DEINDE EAM IN LECTO ILLAE COLLOCANT.

47.] Plaut. Curc. II. 3. 36.
nolo equidem mihi
Fieri ventulum.

53.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol.

diol. LIMIS ASPECTO. & mox, QUID TUM, FATUE? omiſſo priori QUID?

58. AMITTEREM?] Plaut. Moſtell. II. 2. 8.

peccaviſti largiter,
Qui occaſionem *hanc* amiſiſti *tam bonam.*

61.] Mſ. Graev. *An.* PERLONGE EST. *Ch.* SED TANTO OCIUS PROPERAMUS. *An.* MUTA VESTEM.

63.] Mſ. Graev. & Edit. Mediolanenſis, A RURE.

64. AD ME.] Vid. *And.* I. 3. 21.

ACT. IV. SCENA I.

1. BENE.] Abeſt ab Edd. Tarviſ. & Mediol.

7. TEMPUS.] H. l. occaſionem notat. Salluſt. Catil. 20. *Res*, tempus, *pericula*, *egeſtas*, *belli ſpolia magnifica non magis, quam oratio adhortentur.*

8.] Mſ. Graev. & Ed. Mediol. SERMONEM ILICO INCIPIT. Edit. Tarviſ. ILICO OCCIPIT.

14.] Edd. Tarviſ. & Mediol. SIGNUM.

ACT. IV. SCENA II.

1. INTER VIAS.] Tibull. Lib. IV. 1. 79. ad Meſſalam:

noſtras inter *ſunt cognita* terras.

4.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. RAPUTO.

7.] Suet. Ner. 48. *Ut ad diverticulum ventum eſt.* vid. Feſt. v. *Pomonal.* Cl. Burm. ad Petron. cap. 10. DAVERTICULUM tuetur.

12. EXTREMA LINEA.] Dum varias Eruditorum ſententias magis magiſque puto, illa maxime ſeſe adprobat, quae originem hujus locutionis a Circo arceſſit. Sit igitur EXTREMA LINEA dictum pro *Extrema parte Lineae.* Ipſae autem *Lineae* ſedilium ordines notent. Aut vehementer fallor, aut rem explicuit Magiſter Amorum, qui poſtquam Lib. I. de Arte Am. 136. dixiſſet:

Multa capax populi commoda Circus habet.

Ita continuo pergit,

Nil opus eſt digitis, per quos arcana loquaris:
Nec tibi per nutus accipienda nota eſt.
Proximus a domina, nullo prohibente, ſedeto:
Junge tuum lateri, quam potes, uſque latus.
Et bene, quod cogit, ſi nolis, linea *jungi;*
Quod tibi tangenda eſt lege puella loci.

Idem, Amorum Lib. III. Eleg. 2. 19.

Quid fruſtra refugis? cogit nos linea *jungi.*
Haec in lege loci commoda Circus habet.

Phaedria igitur biduo proximo eum ſaltem amoris ſui fructum percepturum ſe confidit, procul videndo Thaidem, quem *extrema linea*, ſeu, quod idem eſt, extremis lineae partibus ſejuncti ſedentes, ſeque e longinquo videntes percipiunt. Alio ſpectat illud Lucilii, Lib. XXVIII.

Et amabas omnes, nam diſcrimen non facit;
neque ſignat linea alba.

ACT. IV. SCENA III.

1. SCELEROSUM.] Nonio Marcello *ſceleroſi* ſunt ſcelerati, aliter atque Donato. Laudat autem Lucil. Sat. I.

Non tamen aetatem tempeſtatem hanc ſceleroſi
Mirentur.

Et Afran. Divortio:

O diem ſceleroſum *& indignum!*

2. PERII!] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediolan. hanc vocem Pythiae tribuunt, Phaedriae autem, HOC QUID SIT VEREOR.

3. LUDIFICATUS.] Sic *Hec.* I. 2. 74.

4.] Pacuvius, incerta Tragoedia:

Agite, ite, volvite, rapite, comaque trahite;
Per aſpera ſaxa & humum, ſcindite veſtem
ocius.

Lucil. Lib. XXII.

mercede quae
Conductae flent alieno in funere praeficae
Multo; & capillos ſcindunt, *& clamant*
magis.

Virgil. Aen. IX. 478.

Sciſſa comam.

Cic. Tuſc. III. 26. de Agamemnone: Scindens *dolore identidem intonſam* comam.

6.] Afranius, Privigno:

Occaſione certa mulier involat in collum, *plorat, orat.*

Lucil. Sat. XXX. 91.

Inde canino ritu oculiſque involem.

Ubi Giſanius mallet: *Endo canino rictu.* Lipſius autem: *ocul' oſque.* pro, *oculos oſque.* Horat. Carm. I. 6. 17.

praelia virginum
Sectis in juvenes unguibus acrium.

7.] L. Pomponius, Syris:

Quid eſt? apud forum, praeſente teſtibus *mihi vendidit.*

In XII. Tabb. haec ſunt: *Poſt meididiem* preſented ambobus *ſtleitem adoicitod.* Attius, Melanippo:

Eſt res aliqua, quae praeſente his *mature*
prius inſtitit.

10.] Mſ. Graev. & Edit. Tarv. TAM ILLEPIDIA.

20. LONGIUS.] *Heaut.* I. 2. 38. *Adelph.* V. 5. 1. Attius, Deiphobo:

Forte aliquanto, quam ſolitus, lembo ſum progreſſus longius.

Ibid.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. POSSET.

21. AD NOS.] Vid. *And.* I. 3. 21.

24. POTESSE.] Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. POSSE. vid. Barth. ad Claud. II. Eutr. 87. & Cl. Otto, de Eunuchis, §. 21.

ACT. IV. SCENA IV.

2. MALE CONCILIATE.] Imitatus Plautum, Pſeud. I. 2. 1.

male habiti, male conciliati.

Amph. I. 1. 132.

ſcorto conducto male.

3.] Attius, Troadibus:

Perſonas diſtortas, *oribus deformes*, *miriones.*

Horat. Serm. I. 9. 65.

nutans,
Diſtorquens oculos.

Quinctil. Inſtit. Orator. I. 11. *Obſervandum erit etiam, ut recta ſit facies dicentis: ne* labra diſtorqueantur.

4. VESTIS MUTATIO?] Cic. Fam. VII. 21. *Negare ajebat Servium, tabulas teſtamenti eſſe eas, quas inſtituiſſet qui* factionem teſtamenti *non habuerit.* Adde Kockerti Indicem.

14. NE QUIDEM.] Defendit hanc lectionem ad Flor. II. 5. 3. Cl. Dukerus. In aliis eſt, NEC QUIDEM.

22.] De voce γαλῆ vide plura apud If. Caſaub. ad Theophraſt. Charact. cap. Περὶ δεισιδαιμονίας. Faber Lib. II. Epiſt. 11. Et Bochart. Hierox. I. 4. 7. Merito autem dubites, Terentiumne erroris inſimulaverit Donatus, an cum Adeſione ſcientem COLORE MUSTELLINO vertiſſe dixerit. Utrumque enim eſt in Donatianis. Si vero Terentius apud Menandrum γαλεώδης γέρων legit, non γαλιώτης, ut exiſtimat Donatus, ab omni errore immunis eſt, ceu recte cenſet Fr. Hare. Utcunque, mirum, Cl. Bentlejum Donati incertam correctionem, quam Terentii ſcripturam in contextum recipere praeoptaſſe.

45. EXSCULPERE.] Lucil. Sat. II.

Nunc nomen, jamque ex teſtibus ipſe rogando
Exſculpo, *haec dicam.*

Reſtituit Joſ. Scaliger:

Nunc Nomentani quae ex teſtibus ipſe rogando
Exculpi, *haec dicam.*

Ubi τὸ *Exculpi* valet *Exſculpſi.*

ACT. IV. SCENA V.

1.] MS. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. VICIT ME VINUM. mox Edit. Tarv. ACCUMBEBAM.

6.] Meminit Cicero, de Nat. Deor. II. 23. Adde Barth. ad Stat. Thebaid. V. 110. Lucil. Sat. IV.

Deficit alma Ceres, *nec plebs pane potitur.*

7.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. AN ABIIT JAM A MILITE?

10. NISI QUIA.] Graeciſmum eſſe obſervat Salmaſius ad Tertull. de Pallio, p. 423.

11.] Editio Mediolanenſis: ME EXCLUSIT FORAS.

ACT. IV. SCEN. VI.

3. MAGNIFICA VERBA.] *Phorm.* V. 7. 37. Suet Calig. 44. *Magnificas literas miſit.* De oppoſitione *Verborum* & *Rei* vid. *Heaut.* IV. 1. 23. *Adelph.* II. 1. 10.

7.] Acidalii lectionem ipſe Terentius firmat. vid. *Heaut.* III. 3. 1. & *Hec.* IV. 2. 12.

13.] Cic. Fam. IV. 5. *Quid horum fuit, quod non prius, quam datum eſt, ademtum ſit?*

15.] De MONUMENTIS conſule etiam P. Victorium, Var. Lect. II. 3.

18.] Naevius, Corollaria:

Nimis homo formidoloſus *eſt.*

Idem Alceſtide:

Omnes formidant homines eju' violentiam.

19.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. QUI METUAT MINUS.

23.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. SCIO EGO ISTUC.

24.] L. ult. Cod. in quibus cauſ. in integr. reſt. neceſ. non eſt: *Melius intactam cauſam ſervare, quam poſt vulneratam remedium quaerere.*

31. ATTOLLE PALLIUM.] *Phorm.* V. 6. 4. In Mſ. Graev. ſupraſcriptum, *Ad reſiſtendum.* Ovid. Amor. III. 2. 25.

Sed nimium demiſſa jacent tibi pallia terrae.
Collige; vel digitis, en, ego tollo meis.

De Arte Am. I. 153.

Pallia ſi terrae nimium demiſſa jacebunt;
Collige, & immunda ſedulus effer humo.

ACT. IV. SCENA VII.

2.] PLaut. Truc. IV. 2. 29.

Mortuum hercle me, quam ut id patiar, maavelim.

Ibid. SEQUIMINI.] Liv. III. 27. *Accelera ſignifer, ſequere miles.* Et cap. 38. *Sequimini pro vexillo cuſpidem meam.*

4. MALE MULCABO IPSAM.] Attius, Amphitryone:

aetate an mala
Male *a me vis mulcari exemplis omnibus?*

Ibid. DONAX.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. DORAX. Ita & ſupra ℣. 2.

5. CORNU.] Vide omnino Lipſium de Militia Rom. Lib. IV. Dial. 6.

10. SANNIO.] Nonius Marcellus citat hunc locum, addens: *Sanniones dicuntur a ſanniis, qui ſunt in dictis fatui, & in motibus, & in ſcenis, quos μωροὺς vocant Graeci.* Cic. de Oratore Lib. II. *Quid porro tam ridiculum, quam* Sannio eſt? *qui ore, vultu, imitandis moribus, voce, denique corpore ridetur ipſo.*

DOMI.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol.

diol. DOMUM. Plaut. Aul. I. 2. 3. Barthius ad Stat. Thebaid. v. 107. P. Victor. Var. Lect. III. 6.

11. POST PRINCIPIA.] Ita Juſtinus de Xerxe, II. 10. 23.

12.] Mſ. Graev. IPSUS SIBI CAVIT LOCUM. Et ſupra ſcriptum, *cautus elegit.*

15.] Lucil. apud Non. v. *Nebulones:*

Nugator quidam, ac nebulo ſit maximu' *multo.*

Idem apud eundem:

Lucifugus nebulo.

Et:

Si noſti, non magnus homo eſt.

Cic. pro Dejot. cap. 8. *An Coelium iſtum magnum hominem putabat?* Scaliger in Conjectaneis obſervat, veteres *Magnum* vocaſſe ſtolidum & ineptum. Ita *μέγας* apud Ariſtoph. Lucil. Sat. incerta:

Nequam & magnus homo, lanionum immanu' canes ut.

19.] Salluſt. Jug. 20. *Prius tamen omnia pati decrevit, quam bellum ſumere.* Herodianus Lib. I. cap. 87. Οὐδεὶς γὰρ ὕτω ἀνόητος ἐςι, ὅς, τις πόλεμος πρὸ εἰρήνης αἱρεῖται.

24.] Mſ. Graev. QUO MIHI ANTE OCULOS.

30.] TIBI vel eleganter abundat, vel notat, Quod ad te attinet. vid. Periz. ad Sanct. Min. II. 4.

36. OS DURUM!] Lucil. apud Non. v. *Bovinatores:*

Hic ſtrigoſu' bovinatorque, ore *improbu'* duro.

Cic. Fam. V. 10. *Si mehercule* Appii os *haberem, in cujus locum ſuffectus ſum, tamen hoc ſuſtinere non poſſem.* Ubi vid. Manut. Ovid. Heroid. XVII. 102.

Nec tibi plus cordis, ſed minus oris *adeſt.*

Quae verba varie leguntur. Suet. de Illuſt. Grammat. 22.

Qui caput ad laevam didicit, gloſſemata nobis
Praecipit: os nullum, *vel potius pugilis!*

Eodem ſenſu, ſed ſermone magis plebejo, *durae buccae fuit*, Petronius dixit, cap. 43.

37. THAIS.] Haec vox per lacunam abeſt a Mſ. Graev. Abeſt etiam ab Edd. Tarviſ. & Mediol.

39. FURTI SE ALLIGAT.] Gell. VII. 15. *Quod cui ſervandum datum eſt, ſi id uſus eſt; ſive, quod utendum acceperit, ad aliam rem, atque acceperit, uſus eſt,* furti ſe obligavit.

41.] Mſ. Graev. integrum hunc verſum tribuit Gnathoni.

46. ANIMUS EST IN PATINIS.] Plaut. Menaechm. IV. 2. 55.

Meus eſt in querelis.

ACT. V. SCENA I.

1. PERPLEXE.] Theophraſtus cap. Περὶ εἰρωνείας vocat πλοκὰς καὶ παλιλλογίας. Adde Iſ. Caſaub.

3. NON DICTURA ES?] Interrogando jubet. Phaed. III. 6. 2.

non vis citius progredi?

Mſ. Graev. & Ed. Mediol. NUM TU.

21. QUID FACIAS.] Hinc uſque ad finem Scenae omnia in Mſ. Graev. tribuuntur Pythiae. Niſi quod ſuprafcriptum eadem, ut videtur, manu, eſſe libros, in quibus illa, NON EST, Thaidi, reliqua rurſus Pythiae tribuantur. Donatus itidem omnia Pythiae tribuiſſe videtur.

22. OS IMPUDENS.] Vide ſupra IV. 7. 36.

ACT. V. SCENA II.

5.] MS. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. EGOMET IN PEDES. *Phorm.* I. 4. 13. Flor. IV. 2. 67. *Exercitus in fugam.*

8.] Mſ. Graev. INDE MISERRIMUS FUGI FUGITANDO.

9. HAEREO.] Metaphora ab avibus ineſcatis tranſlata. Ita Donat. ad *Adelph.* III. 3. 49. conf. *Phorm.* V. 7. 70. Affine eſt illud *Phorm.* V. 2. 15. *In eodem luto haeſitas.*

12. HERA, FACTUM.] Cl. Hare ita ordinat: *Ch.* ERA. *Th.* AUFUGISTIN'? *Ch.* FACTUM. Credit nimirum, Chaeream pavidum & officii plenum verba Thaidis, dicentis, DIC MIHI, excipere voluiſſe, dicendo, ERA, q. d. *quid vis dicam?* nec priuſquam animam reciperet, niſi ſingula verba potuiſſe proferre. Non autem fuiſſe pavidum ſatis declarat, dicens, QUID MEA AUTEM? QUID FACIET MIHI? Neque ſane ejus IMPUDENS OS, & CONFIDENTIA ullius pavoris indicium erant. Legit vero ita Cl. Hare contra Codd. fidem, tantum ut metro conſulat.

Ibid. SATIN' ID TIBI PLACET?] Haec aliter exponentem vide Gotl. Cortium, ad Salluſt. Catil. 2. n. 1.

13.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. CREDIN' TE IMPUNE ABITURUM? Et mox: NOXAM.

18.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. PAULULUM:

19. CONSERVAM.] Horat. Serm. I. 2. 62.

quid inter-
Eſt, in matrona, ancilla, peccesve togata?

Conſ. Ulpianus in l. 39. D. de Furtis.

20. INVOLEM IN CAPILLUM.] Vide ſupra ad IV. 3. 6.

22.] Mſ. Graev. QUID ITA VERO ABSAM? CREDON' ISTI QUIDQUAM FURCIFERO, PRAESERTIM CUM SE SERVUM FATEATUR TUUM? ſed & Edd. Tarviſ. & Mediol. ita exhibent.

DEBEAM.] Vid. Cic. Catil. I. 2.

25. NON TE DIGNUM, CHAEREA, FECISTI.] *Adelph.* III. 3. 54. Quinctil. Inſtit. XI. 1. *Impudens actio omnibus indecora; ſed ut quiſque dignitate praecedit, magis in ea reprehendendus.*

29. CONTURBASTI.] Conſule P. Manut. ad Cic. Att. IV. 17.

33. AETERNAM.] Locutio indefinita; cum

Digitized by Google

qua Junius & Tremellius componunt dictum Gen. XVIII. 8. Sic Cic. Fam. XII. 14.

36. QUISPIAM DEUS.] Cic. Fam. XIV. 8. de Apolline & Aeſculapio: *Ita ſum levatus, ut mihi* Deus aliquis *medicinam feciſſe videatur.*

48. PATRONAM CAPIO.] Videtur reſpici mos Romanorum veterum; quando ex Inſtituto Romuli plebs e Patriciis patronos capiebat. Vid. Jan. Gulielm. Veriſimil. Lib. I. cap. 18.

63.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. NISI ID COMMISSUM NON ERIT.

64.] Cic. Fam. XV. 1. *Ita alienata a nobis, ut neque exſpectandum ab iis, neque committendum iis quidquam videatur.*

69. VIRGO VERO!] In Mſ. Graev. ſupraſcriptum: *Corrupta eſt, cujus non pudet, & veſtis pudet?* mox autem, SEQUAR. Ita & Edd. Tarviſ. & Mediol.

ACT. V. SCENA III.

1. QUID?] Supra III. 2. 51. Cic. Verr. I. 54. Quod *eſt igitur remedium?* quod? ubi Aſconius Pedianus inquit: *Repetit*, Quod? *ut deliberantis cunctatio videatur ineſſe verbis ejus.*

4.] Virg. Aen. IV. 641.

Illa gradum ſtudio celerabat anili.

9. INCEDERE.] Vide Servium ad Virg. loc. cit. Plaut. Pſeud. I. 4. 17.

Herum eccum video *huc, una Simonem ſimul*
Cum ſuo vicino Caliphone incedere.

10.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. OTIOSUS SIT.

ACT. V. SCENA IV.

6.] MS. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. EAM CONFECI UTI POTIRETUR SINE MOLESTIA. Donati ſententiam firmare videtur Apuleius, qui *interficere virginitatem* dixit. Adde Th. Crenii Animadverſ. Phil. P. III. p. 113. Et Cl. Burm. ad Petron. cap. 20.

14. LIGURIUNT.] Lucil. apud Non. v. *Publicitus:*

Publicitus vendis tamen, atque extrema liguris.

Vide Jani Gulielmii Veriſimilium Lib. I. cap. 18.

15. INGLUVIEM.] Videtur *Ingluvies* dicta quaſi *Ingulavies*, a *gula*. Mſ. Graev. & Edit. Mediol. ILLUVIEM. quod tuetur Giſanius in Ind. Lucret.

17.] Suetonius *panem ſecundarium* & *ſordidum* vocat, Aug. 76. Calig. 27. Ner. 48. Idem in Vitell. 13. *Ne in ſacrificio quidem unquam, aut itinere ullo temperavit, quin inter altaria ibidem ſtatim viſcus & farra pene rapta e foco manderet, circaque viarum popinas fumantia opſonia, vel pridiana atque ſemeſa.* Lucil. apud Non. v. *Interfici:*

Durum molle voras, fragmenta interficis panis.

Horat. Serm. II. 6. 104.

Multaque de magna ſupereſſent fercula coena,
Quae procul exſtructis inerant heſterna *caniſtris.*

Nonn. autem de Re Cibaria, Lib. I. cap. 6. monet, *panem recentem pridiano ſalubriorem eſſe.*

ACT. V. SCENA V.

1. FACINUS FOEDUM!] Liv. I. 26.

4.] Vide Suet. Claud. 11. Tacit. Hiſt. I. 14. Juſtin. XI. 15.

10. HINC CIVEM.] Gr. ἐντεῦθεν πολίτην. Sic ſupra II. 2. 3. *And.* V. 1. 14.

12. VIOLENTISSIMUS.] In Mſ. Graev. ſupraſcriptum, *ferociſſimus.* Liv. I. 46. *Duo* violenta ingenia *conjungerentur.* Suet. Aug. 51. Violentius *conqueri.* Periz. Sanct. Min. IV. 6. 13. 20. Violentus *homo eſt vehementis ingenii & verborum, dictorumque.*

13.] Mſ. Graev. COLLIGAVIT EUM?

15.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. MINITATUR. Ed. Tarviſ. SESE ID FACTURUM. mox junctim, QUA AUDACIA FACERE TANTUM FACINUS AUDET?

17.] In Mſ. Graev. ſupraſcriptum: *Alii Libri hoc modo*, AN NON TIBI DEHONESTARE TANTUM JUVENEM HOC MAXIMUM EST?

18. PRO MOSCHO.] Imitatur Auctor Argumenti Militis Plautini:

ipſe in domo
Senis prehenſus *poenas* pro moecho *luit.*

19.] DEPREHENDI eſt in Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol.

21. OBSECRO AN IS EST?] Sic *Phorm.* V. 7. 52.

28.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. NARRATO.

ACT. V. SCENA VI.

2. PERCIPIT.] Plaut. Stich. II. 2. 17.

Quid ego, quoi miſero medullam ventris percepit *fames.*

3.] Edd. Tarviſ. & Mediol. SATIETAS. Et mox: ANTE OSTIUM THAIDIS. In Mſ. Graevii τὸ THAIDIS ſupraſcriptum eſt.

6.] Mſ. Graev. SALVOM TE ADVENIRE GAUDEO, HERE. Et mox junctim: QUID EST QUOD TREPIDAS?

7. LINGUA HAERET METU.] Vide ad *And.* I. 5. 17.

9.] Mſ. Graev. ID QUOD RES EST.

17.] Nepos Themiſt. 4. *Xerxes protinus acceſſit* Aſtu. Ita Alexandria Πόλις, incolae Πολῖται dicti.

ALIUD EX ALIO MALUM.] Lucret. Lib. I. 264.

Quando alid ex alio *reficit natura.*

18. Ma-

18. Me impulsore.] Vid. Donat. ad *Adelph.* V. 9. 10.

21.] Mſ. Graev. Ad Thaidem hanc.

24. Numquid est aliud.] Lucil. apud Non.

Id ſolum adverſae fortunae, reique reſiſtit.

26. Tantum est.] *Hec.* V. 3. 15. Mſ. Graev. Cur cesso huc introrumpere.

31.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Is nunc repperit.

ACT. V. SCENA VII.

8.] MS. Graev. Aedepol.

Stultiorem.] Coelius ad Cic. Fam. VIII. 15. *Ecquando tu hominem ineptiorem, quam tuum Cn. Pompejum vidiſti, qui tantas turbas, qui tam nugax eſſet, commorit?*

12.] Plaut. Pſeud. I. 3. 71.

Eho, an poenitet te, *quanto hic fuerit uſui?*

Attius, Nyctegreſia:

Tun', quod ſupereſt ſocium, mittis leto? an lucti poenitet?

Affinis eſt ſententia Pacuvii in Periboea:

Parum eſt, *quod te aetas male habet*, ni etiam *hic ad malam*

Aetatem adjungas cruciatum reticentia?

14. Quid illi credis animi tum fuisse?] *Adelph.* IV. 5. 31. Cic. Fam. VI. 7. Quem putas animum eſſe, *ubi ſecum loquitur?* Ovid. Triſt. III. 3. 5.

Quid mihi nunc animi *dura regione jacenti*

Inter Sauromatas eſſe *Getaſque* putas?

19. In diem.] Ad mentem Senecae dixit Plautus, Pſeud. I. 3. 67.

Eme die caeca herele olivom, id vendito oculata die.

H. e. Eme, ſolutione prolata, & vende praeſente argento.

20. *Quaſi noſcibilis.*] Sic *Hec.* V. 2. 31.

22. Honos est habitus.] Lucil. XXX. 6.

Virginis hoc pretium, atque hunc reddamus honorem.

ACT. V. SCENA VIII.

1.] MS. Graev. Quid ceptas?

4.] Vox Tibi abeſt a Mſ. Graev. & Edit. Mediol.

5. Ab ea.] Vid. *And.* I. 3. 21.

ACT. V. SCENA IX.

3.] MS. Graev. & Edit. Mediolanenſis, Contigere.

7.] Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. Audin' tu hic quid ait? Idem Mſ. Bene, ita me Dii bene ament, factum.

11.] Mſ. Graev. Pelletur.

15.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Illum qui dedit mihi consilium.

17. Quae tot res.] Caecilius, Umbris:

Nullae nationi tot, tantas, tam continuas victorias, tam brevi ſpatio datas arbitror, quam vobis.

Similis locutio eſt *Phorm.* V. 6. 1. & 2.

20. Praesto adest.] Juſtin. I. 6. 4. ubi vide Interpp. & Abr. Gronovium.

24. Perfice hoc precibus, pretio.] Attius, Troadibus:

Nam neque pretio, neque amicitia, neque vi impelli, neque prece quitus ſum.

Pacuvius, Teucro:

Neque perpetrare precibus, neque pretio quit.

25. Tandem.] H. l. valet, Saltem, certe quidem, minimum. Sic *Phorm.* IV. 4. 21.

27.] Contra Donati diſtinctionem facit ipſe Terentius, ſupra II. 3. 60. 61. 63. 66. Conſule Clar. Burmannum, ad Ovid. Metam. II. 44.

quod vis pete munus: & illud

Me tribuente feras.

Plaut. Merc. II. 3. 106.

Quod poſces, feres.

30. Accingar.] Ratio locutionis petita vel a militibus in expeditionem aut pugnam euntibus; vel a ſervis operi ſe accingentibus. Vide Epheſ. IV. 14. & Phaed. II. 5. 2. Serv. ad Virgil. Aen. I. 120.

34.] Verba Ciceronis fragmentum Ennianum ſunt. Dudum autem ante Creon apud Euripidem in eandem ſententiam compellavit Medeam.

35. Iter hac habui.] Lucil. XXIX.

Huc, alio quum iter haberet, *praeteriens venit.*

Citat Nonius, dicens: *Habere, dirigere.*

39.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Volo. Et mox, Quidquid faciam.

41. Inscitia.] Haec Feſto *Stultitia* dicitur. Sic *Heaut.* IV. 1. 17.

42. Rivalem.] Vide *Eun.* II. 2. 37.

44.] Lucil. Sat. IV. apud Cic. Att. XIII. 52.

editque bibitque

Jucunde atque ἀδεῶς: nec ſolum id, ſed bene cocto &

Condito ſermone bono, &, ſi quaeris, libenter.

Idem Fin. II. 8. In Centonibus Lucilianis ſunt & haec: *Coenaſti in vita nunquam bene.*

49. Noctesque et dies.] Notat continuationem temporis, & plus eſt, quam *interdiu noctuque.* Liv. XL. 5. & 12. *Dies ac noctes.* Salluſt. Catil. 27. *Dies noctesque feſtinare.* Horat. Serm. I. 3. 18.

noctes vigilabat ad ipſum

Mane; diem totum ſtertebat.

52. Accipit.] Lucil. in Centonibus:

Pulchre invitati nimis, acceptique benigne.

55. Saxum volvo.] Lucret. III. 1009.

57. *Vini cibique abſtemius.*] Refertur & ad alias res. Sic Non. Marcellus, v. *Propinare* citat Ennium, Sat. Lib. III.

Enni, Poëta, ſalve, qui mortalibus
Verſus propinas flammeos medullitus.

Etiam cibus de potu ſumitur. Salluſt. Jugurth. 89. *Cibus illis adverſus famem & ſitim, non lubidini, neque luxuriae erat.* Ridicule Plautus, Stich. III. 2. 16.

Propino tibi ſalutem plenis faucibus.

H. e. Saluto te ſalute plurima. Conf. Voſſ. Inſtit. Orat. IV. 12. 2.

63. Atticam elegantiam.] Cic. Oratore, cap. 9. Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Eloquentiam.

64.] Mſ. Graev. illa, Ite hac Gnathoni tribuit; ſed & Edd. Tarviſ. & Mediol.

HEAUTONTIMORUMENOS.

PROLOGUS.

6. Simplici.] Nannii opinionem amplexa eſt Daceria, cujus nomen errore operarum additum J. C. Scaligero & G. Fabricio, in Comment. Fr. Hare Scaligerum ſequitur.

10. Paucis dabo.] Ita Graeci ſuum διδόναι, Hebr. נתן & קח uſurpant.

11. Oratorem.] *Hec.* Alt. Prol. 1.

13. Poterit a facundia.] Vide Pricaeum ad Act. Apoſt. VII. 22. & Burm. ad Petron. cap. 89.

Ibid. Tantum poterit.] Cic. de Oratore II. 14. *Illud jam mirari deſino, quod multo magis ante mirabar, hunc, quum haec neſciret*, in dicendo poſſe tantum.

16. Rumores distulerunt.] Lucil. XXX. 54.

Et male dicendo multis ſermonibu' differs.

23. Studium musicum.] Tertull. Apologet. cap. 2. ubi vid. Herald.

32. Cur insano serviat?] Haec ita dicta vult Fr. Hare, ut ſenſus ſit: *Cur Poëta erat pro tam inſano Lavinio?* ſed vide Comment.

36. Statariam.] Vid. Voſſ. Inſtit. Poët. II. 37. 14.

41. Mea causa.] Vid. *Eun.* III. 2. 28. *Phorm.* V. 8. 27.

48.] Vide *Hec.* Alt. Prol. 41. *Pretium* illud *Lucar* Feſto dicitur.

49.] Edd. Tarviſ. & Mediol. In animum induxi meum.

51.] Plaut. Rud. III. 2. 6.

Statuite exemplum *impudenti, date pudori praemium.*

Liv. II. 5. *Secundum poenam nocentium, ut in utramque partem arcendis ſceleribus* exemplum *nobile eſſet, praemium indici, pecunia ex aerario, libertas & civitas data.*

ACT. I. SCENA I.

1. Nuper notitia.] Flor. IV. 2. 67. *Elephanti* nuper *a ſilva.*

12. Pretii majoris.] Pro eo & *pretii pluris* dixerunt. Salluſt. Jug. 85. *Neque hiſtrionem, neque* pluris pretii *coquum, quam villicum, habeo.* Ubi vide Gotl. Cort. Adde Sanct. Min. IV. 4.

17. Fodere.] Suet. Ner. 9. *Raſtello humum* effodit.

Ibid. *Profeſſorem.*] Poſt cujus obitum Codice illo potitus video me recte meminiſſe. ſed & in Edd. Tarviſ. & Mediol. τὸ Denique inchoat novam ſententiam. ſed in utraque pro Ferre legitur Facere. Cl. Graevius ad Cic. Fam. X. 10. Denique *eleganter eſt*, inquit, *ut uno verbo dicam, ſive, ut paucis dicam, ex quibus reliqua colligi poſſint.*

18. Neque te respicis.] Vide hanc vocem egregie illuſtrantem J. Fr. Gronovium, ad Liv. XXXI. 44.

24. Aliena ut cures.] E Baſilio laudat Jac. Kockerius: Ῥᾷδιον ἑκάστῳ ἡμῶν, πολυπραγμονεῖν τὰ ἀλλότρια, ἢ τὰ οἰκεῖα ἑαυτοῦ διασκέπτεσθαι. *Facilius eſt unicuique noſtrum aliena curare, quam domeſtica conſiderare.*

25.] Mſ. Graev. Humanum a me nihil alienum puto. De ſenſu verborum conſule etiam Cl. Burmannum, ad Petron. cap. 75.

29. Se ut cruciet?] Horat. Serm. I. 2. 20.

ita ut pater ille, Terenti
Fabula, quem miſerum nato vixiſſe fugato
Inducit, non ſe pejus cruciaverit, *atque hic.*

33. Ne retice.] Pacuvius, Periboea:

Parum eſt, quod te aetas male habet, ni etiam hic ad malam
Aetatem adjungas cruciatum reticentia?

Quae verba ſi cum Ger. Jo. Voſſio citra interrogationem legas, multum de emphaſi peribit.

35. Qua dixi.] Plura & diverſa vide apud Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 34. n. 2.

36. Rastros.] Ennius Annal. VIII.

Raſtros *dente faber raſit cauſa poliundei*
Agrei.

38.] Mſ. Graev. Vacuum tempus ne quod dem mihi. Ita & Edd. Tarviſ. & Mediol.

42. Habui.] Eſt autem τὸ Habui verbum infauſtum. Seneca Controv. IV. 28. Habui *filiam de*

de omnibus meis, Habui, *dicendum*. Tacit. Annal. XII. 37. Habui *equos*, *viros*, *arma*, *opes*. Ita & FUIT. Cic. pro Lege Manil. 12. Fuit *hoc quondam*, fuit *proprium Populi R. longe a domo bellare*. Virg. Aen. II. 325.

fuimus *Troës*, fuit *Ilium*, *& ingens*
Gloria Teucrorum.

45.] Mſ. Graev. AMARE COEPIT VIRGINEM. Edd. Tarviſ. & Mediol. AMARE COEPIT PERDITE VIRGINEM.

46. PRO UXORE.] Suet. Ner. 28. *Seductum ad ſe* pro uxore habuit. *And.* I. 1. 119. & I. 5. 38.

47.] Mſ. Graev. HUMANITUS.

53. ERRAS, SI ID CREDIS.] Coel. ad Cic. Fam. VIII. 16. Si exiſtimas, *eandem rationem fere Caeſari in dimittendis adverſariis*, *& conditionibus ferendis*, erras.

Ibid. ME IGNORAS.] Suet. Vitell. 17. *Sciſcitantes*, *quiſnam eſſet*, *nam* ignorabatur.

58. ISTUC AETATIS] *Id aetatis* dixerunt Cic. Fam. VI. 10. & XV. 13. & Suet. Galb. 14. Ner. 28.

59. PROPTER PAUPERIEM.] *Adelph.* III. 3. 30. Plaut. Trinum. II. 4. 195.

60. GLORIAM.] Quam proprie ita dixerit, diſſerit Cl. Burmannus ad Val. Flacc. Argonaut. I. 77. Salluſt. Jugurth. 70. *Ex quo illi* gloria *opeſque inventae*. G. J. Voſſio Arte Grammat. Lib. VII. cap. 25. τὸ BELLI valet *Belli tempore*. Salluſt. Jug. 41. *Paucorum arbitrio* belli *domique agitabatur*, ubi vid. Gotl. Cortius.

73. LECTOS STERNERE.] Martial. VIII. 67. 6.

74. PRO SE QUISQUE.] Attius, Meleagro:

Gaudent, *currunt*, *celebrant*, *herbam conferunt*, *donant*, *tenent*,
Pro ſe quiſque *cum corona clarum circumſtat caput.*

Virg. Aeneid. V. 50.

incurvans viribus arcum
Pro ſe quiſque *viri*, *& depromunt tela pharetris.*

88.] Mſ. Graev. haec jungit: PRORSUS NIHIL RELINQUO IN AEDIBUS.

89. CONRADI.] *Adelph.* II. 2. 34.

91.] Kockertus in Indice VICTUM EXERCERENT legit.

92. INSCRIPSI.] Cic. Fam. VII. 29. *Ergo fructus eſt tuus*, *mancipium illius*: *quod quidem ſi inter ſenes coëmtionales* venale proſcripſerit, *egeris non multum*. Adde Ampliſſ. Cuperum, Obſerv. I. 17. Locabantur autem aedes ex Kalendis Juliis. Vide l. 60. ff. locat. cond. & Gothofr. ad l. 41. ff. de Contr. Emt. Torrent. ad Suet. Tib. 35. & Burm. ad Petron. 38.

93. QUASI.] Cic. Att. I. 14. Suet. Caeſ. 20. Aug. 38. Vellej. Paterc. II. 44. Sic in Evang. Joh. IV. 6. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Neque aliter Hebraei τὸ כ uſurpant. Vide Joſ. IV. 13. Ruth I. 4. & 1. Sam. XXII. 2. Eandem vim habet AD. Plaut. Trin. I. 2. 115.

Nummorum Philippeûm ad *tria millia.*

Cic. ad Q. Fr. II. 1. *Sane frequentes fuimus*; *omnino* ad *ducentos*.

101.] Salluſt. Catil. 39. *Quo plebem in magiſtratu placidius* tractarent. Aurel. Victor Epit. cap. 6. *Militem ſeveriſſime* tractans. Juſtin. XLII. 1. *Exercitum ſuperbe crudeliterque* tractaverat.

102.] Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. HOC IAS FIT, UBI NON VERE VIVITUR.

110. DIONYSIA.] Theophraſt. Charact. cap. περὶ ἀδολεσχίας: Ποσειδεῶνος δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια. Conf. Chriſtianus Falſter, Noct. Ripenſ. Vigil. I. cap. XI. §. 3.

120. CONVIVAS MOROR.] Ejuſmodi κωλυσιδείπνους dixerunt Graeci, qui caeteris convivis congregatis, & ad diſcumbendum paratis tardo adventu ſuo moram injiciunt. Qua voce fortaſſe h. l. uſus eſt Menander.

122. HUC CONCESSERO.] Caecilius, Tithe: *Hic dum abit*, huc conceſſero.

ACT. I. SCENA II.

9. ABDUXI AD COENAM.] *Eun.* III. 1. 17. Lucil. Sat. I.

Ad coenam abducam, *& primum hiſce abdomina thynni*
Advenientibus priva dabo, *cephalaeamque carnem.*

Ibid. A PORRITIA.] Vid. *And.* I. 1. 8.

18. QUEM MINUS CREDERE EST!] Voſſius de Arte Gramm. lib. VII. cap. 51. ſubaudit *Facultas*, ut ſit, *Facultas eſt credere*.

21.] Cic. Oratore, cap. 50. *Haec* perinde *accidunt*, ut *eorum*, *qui adſunt*, *mentes verbis & ſententiis*, *& actione tractantur*. Salluſt. Jug. 4. Proinde quaſi *Praetura & Conſulatus*, *atque alia omnia hujuſmodi per ſe ipſa clara & magnifica ſint*, *ac non* perinde *habeantur*, ut *eorum*, *qui ea ſuſtinet*, *virtus eſt*.

25. REPRIMAM ME.] *Hec.* V. 1. 38.

31. UNIUSMODI.] Lucil. apud Non. v. *Paſſum*:

Rugoſi paſſique ſenes eadem omnia quaerunt.

Ibid. TOLERABILIS.] Cic. Catil. IV. 8. *Servus eſt nemo*, *qui modo* tolerabili *conditione ſit ſervitutis*. Kockertus explicat de tolerante malorum ſeu injuriarum. Sic *Phorm.* I. 4. 49. *vincibilis cauſa*, pro ea, quae facile vincat. Virgil. Georg. I. 93.

aut Boreae penetrabile *frigus adurat.*

Nimirum, quod facile corpus penetrat.

38.] Dixit TEMPUS DIEI, uti *diei veſter*, Salluſtius Jug. 52. & 116. Dictys III. 20. Gell. II. 21. *anni aeſtas*. Auſon. Epitaph. XXXII.

Omnia quae longo vitae *capiuntur in* anno.

Ibid. ABEAS LONGIUS.] *Eun.* IV. 3. 20.

ACT.

ACT. II. SCENA I.

2. A PUERIS.] Vid. *And.* I. 1. 8.

3. AFFINES ESSE RERUM.] Pacuvius, Armorum judicio:

Qui ſeſe adfines *eſſe* ad cauſam *volunt*,
De virtute iis ego cernundi do poteſtatem omnibus.

4.] Videtur h. l. *Libido* ſimpliciter pro voluntate & arbitrio ſumi, atque adeo in bonam partem. Sic Salluſt. Catil. 7. & 8. Adde *Hec.* II. 2. 3.

6.] Mſ. Graev. PECCATIS.

8. ADBIBIT PLUS PAULLO.] Lucil. XXX. 5.
ubi quis invitavit dapſilius ſe.

10.] Liv. III. 70. *Haud ſurdis auribus dicta.* Adde Emmeneſ. ad Virg. Ecl. X. 8.

15. MAGNIFICA.] Vid. ad *Eun.* IV. 6. 3.

16. fin.] Adde: Cum Fabrini ſententia facit Iſ. Caſaubonus ad Theophr. Charact. cap. περὶ ἀνεχετείας. Cavit igitur Clitipho, ne diceret, *Non habeo*, quaſi verbum male ominatum.

ACT. II. SCENA II.

3.] DUbia lectio apud Liv. II. 7. *Haec dicta vulgo creditaque quum indignitati augerent (an angerent?) Conſulis* animum. Mſ. Graev. EXAUGEANT.

6.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediolan. CAVE. Iidem Libri mox, QUAM SCIAS. Et, ADESSET. Et, LONGIUS.

11.] Donatus ad *Hec.* IV. 3. 5. COMUNTUR legit. Mſ. Graev. CONANTUR. Sed Edd. Tarviſ. & Mediol. COMANTUR. Adde Barth. Animadv. in Stat. Thebaid. V. 804.

ACT. II. SCENA III.

1. SERMONES CAEDIMUS.] Virg. Aen. V. 160.
Multa inter ſeſe vario ſermone ſerebant.

4. ANCILLARUM GREGEM.] Vid. P. Victor. Obſ. V. 14.

7. AURUM, VESTEM.] Flor. IV. 11. 7. Purpuram, aurumque *in ripam aſſidue mota ventis maria removebant.*

9. QUANTA DE SPE DECIDI!] Cic. Fam. V. 5. fin. *Ex magna ſpe deturbatos.* Plato in Euthyphrone: Ἀπ᾽ ἐλπίδος με καταβαλὼν μεγάλης ἀπέρχῃ.

20.] Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. MONUISSE FRUSTRA, DOLET. Edit. Mediol. DOLET MONUISSE FRUSTRA.

34.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. PULSAT. Tarviſ. PULSITAT.

37. AD LANAM REDIT.] Phaed. IV. 4. 5. Juſtin. II. 4.

38.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. HAUD USQUAM.

44. TEXENTEM TELAM.] Aelian. Var. Hiſt. III. 42. Καὶ αἱ μὲν περὶ τοὺς ἱστοὺς εἶχον. *Illae vero telis inhaerebant.*

45. VESTE LUGUBRI.] Attius, Amphitryone:
Sed quaenam haec mulier, funeſta veſte, *tonſu lugubri?*

46.] Gellius loc. cit. legit, QUAE EST MORTUA. Mſ. Graev. & Edit. Mediol. ANUS.

47. ORNANTUR SIBI.] Tacit. Germ. 38. *Neque enim ut ament, amenturve; in altitudinem quandam & terrorem, adituri bella compti, ut* hoſtium oculis, ornantur.

48.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. MALAM.

49. CAPILLUS PASSUS.] Lucil. apud Non. v. *Capronae*:

Aptari caput, atque comas fluitare capronas
Altas, frontibus immiſſas, ut mos fuit illis.

Virgil. Aen. IV. 147.

mollique fluentem
Fronde premit crinem fingens, atque implicat auro.

Ubi vide Cerdam. Ovid. Triſt. IV. 2. 34.
Squallida promiſſis qui tegit ora comis.

Et Triſt. IV. 2. 43.
Crinibus en etiam fertur Germania paſſis,
Et ducis invicti ſub pede moeſta ſedet.

Vide porro de *capillis paſſis* Interpp. ad Juſtin. IV. 4.

51.] Vide *Hec.* V. 4. 2.

52. SUBTEMEN NEBAT.] Lucil. VIII.
Intu' vero modo ſtet rectus ſubtegmine pannus.

De diſcrimine inter *ſubtemen* & *ſubtegmen* vide Cl. Drakenborch. ad Sil. VII. 80.

57. NOXIAM.] Vid. Donat. ad *Eun.* V. 2. 13.

59.] Horat. Serm. I. 9. 56.
Difficiles aditus primos habet. Haud mihi deero:
Muneribus ſervos corrumpam.

60. ADFECTANT VIAM.] Virg. Aen. III. 670.
Verum ubi nulla datur dextram adfectare poteſtas.

64. TELAM DESERIT.] Ovid. Faſt. II. 755.
Deſinit in lacrimas: intentaque fila remiſit;
In gremio vultum depoſuitque ſuum.

Suet Tib. 36. Se autem *deſituros promittentibus, veniam dedit.*

73.] P. Syrus, vel Laberius:
Nunquam periculum ſine periculo vincitur.

77.] AMBAGES.] *And.* I. 2. 31.

80.] Mſ. Graev. & Edit. Tarv. TACE. *Clit.* QUID EST? *Sy.* QUID EST? VIS AMARE. Edit. Mediol. *Clit.* QUID EST? TACE. *Sy.* QUID EST? VIS AMARE.

101. IN AUREM UTRAMVIS.] Gr. Ἐπ᾽ ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.

104. DATUR: FRUARE.] Cic. Fam. VII. 8. *Quin tu*

tu urges iſtam occaſionem, & facultatem, qua melior numquam reperietur?

115.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. HOMINI HUIC.

117. SCILICET.] Haec vox jungitur infinitivo, ut *videlicet*. Plaut. Stich. IV. 1. 49.

Videlicet *parum illum* fuiſſe *ſenem, qui dixerit.*

Ibid. 51.

Videlicet ſuiſſe *illum nequam adoleſcentem.*

Lucret. I. 211.

Eſſe videlicet *in terris primordia rerum.*

118.] Dixit LOCUM pro *ſtatum*. Sic *Adelph.* III. 2. 46. *Phorm.* I. 3. 23. III. 1. 9. V. 7. 86.

123. IN TEMPORA.] Id *per tempus* dixit, *And.* IV. 4. 44. ubi Donatus *tempeſtive* explicat. Pittaci ſententia fertur: Γνῶθι καιρόν. Pindarus, Pyth. Ode IX. 133.

Ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
Παντὸς ἔχει κορυφάν.

124.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. NAM MISERUM QUENDAM OFFENDI IBI MILITEM.

125. ARTE TRACTABAT VIRUM.] Ovid. Heroid. XVII. 141.

Sum rudis ad Veneris furtum, nullaque fidelem,
Di mihi ſunt teſtes, luſimus arte virum.

131. EVERSAS CERVICES.] Lucret. I. 36. ad Venerem de Mavorte,

Atque ita ſuſpiciens tereti cervice repoſta
Paſcit amore avidos, inhians in te, Dea, viſus.

ACT. II. SCENA IV.

7. ISTIUSMODI.] Attius, Antigona:

quanto mage te iſtiuſmodi eſſe *intelligo,*
Tanto, Antigona, mage me par eſt, tibi conſulere & parcere.

8.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. SIMUL. Tacit. Germ. 19. *Melius quidem adhuc eae civitates, in quibus tantum virgines nubunt, & cum ſpe votoque uxoris* ſemel *tranſigitur.*

9.] Lucil. apud Gellium IX. 14.

Qui te diligit, aetati facieque tuae ſe
Fautorem oſtendat, fore amicum polliceatur.

14. AB UTRISQUE.] Haec abſunt a Mſ. Graev. ſed ab Edit. Mediol. integer verſus.

18.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. VAH, MEA ANTIPHILA. Dicuntur autem *Reduces* proprie, qui pericula evadunt. Serv. ad Virgil. Aen. I. 401. Sic *Hec.* V. 4. 12.

23.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. INTUETUR.

24.] Mſ. Graev. & Edit. Tarv. DISPERII MISERA! Edit. Mediol. PERII MISERA!

25. VIDEON' CLINIAM?] Seneca Herc. III. 2. 1.

Utrumne viſus, vota decipiunt meos?

ACT. III. SCENA I.

1.] MS. Graev. LUCESCIT. Et mox, PULSARE. Hoc etiam in Edd. Tarviſ. & Med.

Ibid. HOC.] Ennius, ex emendatione Jani Gulielmii,

Qui, quod in me eſt, exſecrabor Hoc, quod lucet, *quidquid eſt.*

7.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarv. & Mediol. QUANTUM POTERO, ADJUVARO.

11.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. MISERIAM. Ennius:

eo ego ingenio
Natus ſum, amicitiam atque inimicitiam in frontem promtam gero.

Euripides Hecuba, 1186.

Αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
Aliae vero ad numerum malorum natae ſumus.

17.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. ADIBO ATQUE ALLOQUAR.

35.] A Bentlejo diverſus abit Fr. Hare.

41.] Liv. I. 54. *Et dictis factiſque* ad fallendum inſtructis,

48. PYTISSANDO.] Lucil. Sat. IV.

vinum
Defuſum quibus e pleno ſiet oenophoro, cui
Nil demſit hir, & cui ſacculus abſtulerit nil.

Ubi vide omnino Nob. Douſam. Vitruv. VII. 4. *Ita conviviis eorum & quod poculis &* pytiſmatis *effunditur, ſimulatque cadit, ſiceſcit.* Ubi vide G. Ph. Caſtilionium, & Cl. Burm. ad Petron. cap. 38.

51.] Perſius Sat. IV. 29.

Seriolae veteris metuens deradere limum.

52. SOLLICITOS HABUI.] Cic. Fam. VI. 13. *Diutius vello videtur eos* habere ſollicitos, *a quibus ſe putat diuturnioribus eſſe moleſtiis conflictatum.* Et Fam. VII. 3. Sollicitum *autem te* habebat *cogitatio.*

53. QUID TE FUTURUM EST?] Ita ſolebant fere in re deſperata. Plaut. Truc. II. 4. 63.

Quid me futurum eſt, *quando miles venerit?*
Relictuſne abs te vivam?

Ad locum integrum reſpexit Petronius. cap. 44. *Pannos meos comedi, &, ſi perſeveras haec annona, caſulas meas vendam.* Quid *enim* futurum eſt, *ſi nec Dii, nec homines ejus coloniae miſerentur?*

Ibid. EXEDENT.] Lucil. IV.

Qui edit ſe, hic comedit me.

In ejuſdem Centonibus ſunt haec:

Si argenti indigus eſt, ſe conficit ipſe, comeſtque.

Et haec:

Commanducatur totum complexa, comeſtque
Si vero das, quod rogat, & ſi ſuggeri ſuppum,
Magna penus parvo ſpatio conſumta peribit.

Adi Jo. Fr. Gronovii Obſerv. IV. 24.

64. CONFERUNT CONSILIA.] Suet. Caeſ. 80.

Conſilia *in unum omnes* contulerunt.

Idem *συγκλείειν βυλεύματα* dixerunt Graeci.

72.] Neque alio ſenſu *Feneſtrae* vox venit 2. Reg. VII. 2. & 19. Aliter paullo Cicero, Fam. XIII. 18. *Sed tamen in omnibus novis conjunctionibus intereſt, qualis primus aditus ſit, & qua commendatione* amicitiae fores aperiantur. Conf. 1. Corinth. XVI. 9.

75.] Mſ. Graev. QUOD CUIQUE CUNQUA.

89.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. APPREHENDENDUS.

92.] Mſ. Graev. & Ed. Tarv. PAULLUM HOC NEGOTII.

93.] Vid. Juſtin. I. 10. & II. 2.

97.] *Phorm.* I. 1. 7. Verba Lactantii de Falſa Sapientia, cap. 4. *Nemo poteſt de ſe recte judicare. Quod nobilis Poëta teſtatur:* Ita enim comparatam eſſe hominum naturam omnium, ut aliena melius videant, & dijudicent, quam ſua?

100. AEGRITUDINE.] Vide ad *And.* V. 5. 5.

102.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. DISSOLVI ME OCIUS.

ACT. III. SCENA II.

2.] PAcuvius, incerta Tragoedia:

Sed cum contendi vi nequitum, tum etiam tendenda eſt plaga.

7. RECTE EQUIDEM.] Sic 2. Regum IV. 23.

Ibid.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. & Tarviſ. DEMIROR.

10. MULIER COMMODA ET FACETA.] Haec fortaſſe dici queat, quae ſe vultu geſtuque, ſed & ſermonis ſuavitate commendat. Qualem Galli *une Galante* vocant. Sed & *Commodus* eſt, qui lubens commodat & obſequitur alteri. Horat. Carm. IV. 8. 1.

Donarem pateras, grataque commodus,
Cenſorine, meis aera ſodalibus.

14. DEPERIT.] Elliptica locutio, q. d. Ob hanc deperit, vel hujus amore deperit. Plaut. Epid. I. 1. 62.

15. QUEMDAM.] Pronomen *Quidam* eleganter in re ſingulari notanda uſurpatur. Cic. Fam. II. 4. *Eſt enim tibi gravis adverſaria conſtituta, & parata incredibilis* quaedam *exſpectatio.* Adde Manut. ad Cic. Fam. IV. 3.

24. DIFFICILEM.] Lucil. VII.

Triſtes, difficiles *ſumu' faſtidimu' bonorum.*

Cic. de Seneƈt. cap. 18. *At ſunt moroſi & anxii, & iracundi, &* difficiles ſenes; *ſi quaerimus, etiam avari. ſed haec morum vitia ſunt, non ſeneƈtutis.*

25. GARRIS.] Vide ad *Phorm.* III. 2. 11.

26. IN LOCO.] Vid. Manut. ad Cic. Fam. XI. 16.

33. TOLERARE HUJUS SUMTUS.] Caeſar B. G. I. 28. *Nihil domi erat, quo* famem tolerarent. Juſtin. XLIII. 3. *Piſcando, mercando, plerumque etiam latrocinio maris* vitam tolerabant. Salluſt. Catil. 37. *Manuum mercede* inopiam toleraverat. Vid. Gotl. Cort.

38. NON EST MENTIRE MEUM.] Lucilianum eſt, laudatum Lactantio, Inſtit. Divin. VI. 18. *Eſt enim nefas, eum, qui veritati ſtudeat, in aliqua re eſſe fallacem, atque ab ipſa, quam ſequitur, veritate diſcedere. In hac juſtitiae virtutumque omnium via, nullus mendacio locus eſt. Itaque viator ille verus ac juſtus non dicet illud Lucilianum:* Homini amico ac familiari NON EST MENTIRE MEUM, *ſed etiam inimico atque ignoto exiſtimabit non eſſe mentiri ſuum.*

50. A NOBIS.] Vid. *And.* I. 3. 21.

ACT. III. SCENA III.

4. QUS NON ABSTINEAS MANUM.] Lucil. Lib. XXVIII.

Tu, qui iram indulges nimis, manus abſtinere a *muliere melius eſt.*

5. ISTAEC QUIDEM CONTUMELIA 'ST.] *And.* I. 5. 2.

7. VEL HERI.] Cic. Fam. II. 13. Vel quas proxime *acceperam, quam prudentes? quam multi & officii & conſilii?*

9. ADVERTUNT.] Virg. Aen. IV. 296.

quis fallere poſſit amantem?

Stat. Thebaid. II. 335.

nil tranſit amantes.

11. CONCEDAS HINC ALIQUO AB ORE.] Cic. Catil. I. 7. *Si te parentes timerent aut odiſſent tui, neque eos ulla ratione placare poſſes, opinor,* ab eorum oculis aliquo concederes.

29. COMPRIMITO MANUS.] Horat. Serm. I. 4. 138.

haec ego mecum
Compreſſis *agito* labris.

39.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. HOC VIDE, QUOD INCEPTET FACINUS.

42.] Eſt & *Arrhabo* annulus aliudve quid reſtituendum perfecto contractu, vel ſoluto pretio. L. 11. §. 9. de act. emt. Inſtit. III. 24. pr. Plin. XXXIII. 1. Gell. XVI. 7. ex Laberio.

43.] Tò AD h. l. valet *apud.* Sic *Phorm.* IV. 2. 8.

44. IPSAM ILLI TAMEN POST DATURAM.] Haec ita etiam capere poſſis, *Bacchidem poſt daturam eſſe Antiphilam Cliniae.*

Ibid.] Mſ. Graev. CLINIA ORAT.

47. CARIA.] Vid. ad *Eun.* I. 2. 46.

52. A NOBIS.] Vid. *And.* I. 3. 21.

ACT. IV. SCENA I.

1. NISI ME ANIMUS FALLIT.] Tò ANIMUS opinionem h. l. notat. Sic infra IV. 2. 1. Lucret. I. 137.

Nec

Nec me animi fallit.
Cic. pro Roſc. Amer. 17. *Niſi me animus fallit.*

2. Exposita.] Vid. Lindenbr. ad *And.* IV. 4. 30.

13.] Mſ. Graev. Maximo opere internecatum.

15. Herus damno auctus est.] Gell. XII. 1. *Uxorem auditoris ſectatoriſque ſui paululum ante enixam*, auctumque *eum eſſe nato* filio.

23. Simulare mortem verbis, re ipsa spem vitae dare.] Eleganter opponuntur *Verba* & *Res*. Liv. XXXV. 46. *Liberandae Graeciae* Re, *non* Verbis, *& ſimulatione.* Salluſt. Jug. 48. Verbis *pax nunciabatur, caeterum* Re *bellum aſperrimum erat.* Thucyd. III. 70. Τῷ μὲν ΛΟΓΩ ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι, ΕΡΓΩ δὲ πεπεισμένοι Κορινθίοις Κέρκυραν προσποιῆσαι. Menander: Ο σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν τοῖς μὲν ΛΟΓΟΙΣ πικρός ἐστι, τοῖς δ' ΕΡΓΟΙΣ πατήρ.

28. Quidvis satis est.] Plaut. Mil. III. 1. 155.

Commodulum obſona, ne magno ſumtu: mihi quidvis ſat eſt.

32.] Mſ. Graev. Ignoscentior tanto sit. Horat. Carm. III. 14.

Lenit albeſcens animos capillus,
Litium & rixae cupidos protervae.

39. Si moreretur.] Utrum *nutrix*, an *puella*? malim de *puella* intelligere, & τὸ esset pro *fuiſſet* poſitum.

52.] Sophocles, Ajace 384.

Ξὺν τῷ Θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ, κ' ὀδύρεται.
Deo volente quiſque & ridet, & gemit.

ACT. IV. SCENA II.

5. TRiumpho.] Horat. Carm. IV. 4.

Cervi luporum praeda rapacium
Sectamur ultro, quos opimus
Fallere & effugere eſt triumphus.

Ibid. Latere tecto.] Rob. Stephanus edit. in 8. anni 1545. ita exhibet: Si licet me latere tecto, discedere. quaſi τὸ latere verbum ſit, non nomen. Tibull. Lib. I. Eleg. 4. 51.

Si volet arma, levi tentabis ludere dextra,
Saepe dabis nudum, *vincat ut ille*, latus.

6.] Lucil.

Eſuriente leoni ex ore exſculpere praedam.

Liv. II. 35. *Ab ore rapi.*

9. Quid, si hoc nunc sic incipiam?] Cic. Fam. VI. 7. *Quid ſi hoc muto?*

ACT. IV. SCENA III.

15.] MS. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Adepti. Lucil. apud Non. v. *Apiſcis*

Ut ego effutiam, quod ego te in primis ſupero apiſci *intellige.*

19.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Noster resciscet ilico.

22.] Achilles Tatius, Lib. V. Δεινῷ γὰρ ἰδοίμι προσώπῳ τὸν πατέρα, μάλιστα μὲν οὕτω αἰσχρᾶς φυγῶν; Attius Erigona, apud Non. v. *Porcet*:

Quibus oculis quiſquam noſtrum poterit illorum obtui
Vultus, quod jam ab armis anni porcent?

38. Aetatem.] In Centonibus Lucilianis haec ſunt:

Namque videtis, uti multos menſeſque dieſque,
Non tamen aetatem *tempeſtate hac ſceleroſi*
Laetentur.

ACT. IV. SCENA IV.

5. CUm spe pendebit animi.] Gr. Ἀπηρτημένος ἔσται τῇ γνώμῃ. Vid. Rittersh. ad Oppian. Halieut. IV. 200.

7. Satis scite promittit tibi.] Guyetus in mſſ. Notis Gallicismum obſervat. q. d. *Elle te fait une aſſez jolie promeſſe.* Quae verba per errorem operarum ad verſus octavi vocem dormiunt leguntur in Commentario.

11.] Afranius, Repudiato:

Age, curre curſim *ad Numiſium occulto.*

Plautus, incerta Comoedia:

Licet vos abire curriculo.

17. Tua pompa.] Plaut. Mil. I. 1. 66.

quae me ambae obſecraverint,
Ut te hodie quaſi pompam illa praeterducerem.

18. Argentum.] Numeratam pecuniam intelligit, more Comico. *Adelph.* V. 9. 20. *Phorm.* II. 1. 69. III. 2. 28. & 46. III. 3. 1. & 7. IV. 4. 1. V. 5. 1. & 11. V. 6. 48. V. 7. 29. & 54. Ita Graeci Ἀργύριον.

23.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Et ferant.

ACT. IV. SCENA V.

10.] MS. Graev. Exoptabam. Ed. Mediol. Exspectabam.

14. Caput demulceam.] Lucil. XXIX. 25.

Hic ubi me videt, ſubblanditur, palpatur, caput ſcabit, *pedes legit.*

Citat Nonius, v. *Palpatur.*

22.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Immo sic satis.

28.] Gudius ad Phaed. III. 6. 2. legit, Hui, quam tardus est

50.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Bene acta. Decius Laberius, Rectore:

Democritus Abderites Phyſicus Philoſophus clypeum
Conſtituit contra exortum Hyperionis, oculos

Effodere ut poſſet ſplendore aereo, ita radiis
Solis aciem effodit luminis, malis bene
Eſſe ne videres civibus. Sic ego
Fulgentis ſplendore pecuniae volo
Elucificare exitum aetatis meae,
Ne in re bona *videam* eſſe *nequam filium.*

Plaut. Trinum. II. 4. 66. Palmerium juvant illa Terentii, *Phorm.* II. 2. 25.

unctum atque lautum.

55.] *Phorm.* I. 1. 4.

ACT. IV. SCENA VI.

17. APUD NOS.] *And.* I. 3. 21.

19. GARRIS.] Vid. ad *Phorm.* III. 2. 11.

ACT. IV. SCENA VII.

1.] EDit. Mediol. ECCUM ME TIBI.

9. ORNAMENTIS.] Videtur intelligi ſupellex, eaeque res, quibus inſtruenda & ornanda erat. Suet. Veſp. 14.

10.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. ADPOSCENT.

ACT. IV. SCENA VIII.

9. AUFERRETUR.] *Phorm.* III. 2. 28. V. 8. 49. Plaut. Moſtell. IV. 1. 23.

bene merens
Hoc pretium inde abſtuli.

Cic. Fam. VI. 12. *Perceleriter ſe* ablaturum *diploma.* Horat. Lib. II. Epiſt. 1.

auſert
Pacuvius docti famam ſenis, Attius alti.

30. PAULATIM DARIS.] Lucil.

Non fruſtillatim, nec minutatim dari.

ACT. V. SCENA I.

4. CAUDEX.] Petron. Fragm. Trag. 47.

5. STULTITIA.] Ita παρὰ προσδοκίαν dixit pro *Sapientia.*

6. OHE] *Adelph.* IV. 7. 5.

GRATULANDO.] Afranius, Cinerario:

Quod ſalvos venis, melius eſt, gratulor Diis.

Flor. IV. 3. 5. Gratulandum *tamen in tanta perturbatione eſt, quod potiſſimum ad Octavium Caeſarem Auguſtum ſumma rerum rediit.* Ubi vide Cl. Duker.

12.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. OCCOEPIT.

Ibid. QUASI QUI CUPIUNT NUPTIAS.] Conf. Eſ. LXII. 5. ex verſione Jun. & Trem.

14.] Cic. Tuſc. III. 15. *Jure autem erat ſemper idem* vultus, *cum mentis, a qua is* fingitur, *nulla fieret mutatio.*

29. ULTIMIS AEDIBUS.] Sic *Eun.* IV. 2. 12. *Extrema linea.* Cic. Fam. III. 6. *Te in* prima provincia *velle eſſe, ut quam primum decederes.*

31. DICTUM FACTUM.] Juſtin. II. 3. 13.

39.] Mſ. Graev. COMMUNI. Edit. Tarv. COM ET LENI. Suet. Claud. 21. Veſp. 22. Nepos Att. 3.

50. FORIS SAPERE.] Iſocrates Orat. ad Nicoclem, fin. Ὁ μηδὲν ὢν αὑτῷ χρήσιμος, οὐδ᾽ ἂν ἄλλον φρόνιμον ποιήσειεν.

51. ID QUOD ME FECISSE AJEBAS PARUM.] Cic. Fam. VI. 1. *Sed tu illum animum nunc adhibe, quaeſo, quo me tum eſſe oportere cenſebas.*

61.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. ET ID ERIT INGRATUM.

72.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol ILLIUS ANIMUM. Edit. Terviſ. ILLI ANIMUM.

73. DIFFLUIT.] Cic. pro Marcello, cap. 8. *Omnia, quae dilapſa* defluxerunt, *ſeveris legibus vincienda ſunt.*

78.] Mſ. Graev. cum Edd. Terviſ. & Mediol. DEPEXUM USQUE. De phraſi vide ad *Phorm.* V. 7. 81. Nonius Marcellus DEPEXUM interpretatur *laceratum.*

ACT. V. SCENA II.

1.] MS. Graev. & Ed. Med. QUAESO, EST, MENEDEME.

10.] Salluſt. Catil. 36. *Quae* prima *mortales* putant. Jugurth. 41. *Quae* prima *mortales* ducunt. & cap. 96. Sulp. Sev. I Dial. cap. 5.

Ibid. CONSULERE IN LONGITUDINEM.] Tacit. Hiſt. II. 95. *Ipſe abunde ratus, ſi praeſentibus frueretur, neve* in longius conſultans *novies millies ſeſtertium pauciſſimis menſibus intervertiſſe creditur.*

19.] Lactantius loc. cit. addit: SI DISPLICEBIT VITA, TUM ISTOC UTITOR. omiſſis illis, UBI SCIES. Cic. pro Marcello, cap. 9. *Tum te, ſi voles, cum & patriae, quod debes, ſolveris, & naturam ipſam expleveris ſatietate vivendi, ſatis diu vixiſſe dicito.*

21.] Vide Eraſmum in Adag. *Faber cadit, cum ferias fullonem*, ubi ex Athenaeo laudat illud veteris Comici in Fabula, quae Πόλεις inſcribitur:

ὅτι ἂν τύχῃ
Μάγειρος ἀδικήσας, αὐλητὴν λαβεῖν
Πληγάς.

26. ALIENAVIT.] H. e. Quaſi alienos ſegregavit. Cicero aliter, Fam. V. 8. *Te nonnunquam a me* alienaverunt. h. e. adduxerunt me apud te in invidiam.

35. TE INDULGEBANT] Vide omnino Gotl. Cortium ad Salluſt. Catil. 2. n. 9.

45] Eadem fere ratione TAM FLAGITIUM dixit infra *Adelph.* III. 3. 68. & TAM MAXIME, *Adelph.* III. 4. 56. Ita legendum in Commentario. Adde Jac. Kockerti Indicem, v. *Quam minime.*

ACT.

ACT. V. SCEN. III.

4.] MS. Graev. & Edit. Mediol. OH PERGIN' MULIER ESSE. Edit. Tarv. OH PERGIN' MULIER MOLESTA ESSE.

5. ADVORSATRIX.] Naevius, Agitaroria:
Quaſi dedita opera, quae ego vole, ea tu non
vis: quae ego nolo, ea cupis.

Idem, Tereo:
Video ego te, mulier, more multarum utier,
Ut vim contendas tuam ad majeſtatem viri.

8. REDEAT AD INTEGRUM.] Lucil. apud Non. v. *Viroſa:*
Dixi, ad principium venio, vetulam atque viroſam
Uxorem caedam potius, quam caſtrem egomet me.

13.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. NOSTRIS INIMICIS.

21.] Mr. Voiture a Mr. Coſtar, Lettre XXVI. *Je vous diray ſeulement, que dans mon Terence pour*, REM, CUM VIDEAS, CENSEAS, *j'ay trouvé*, REUM.

ACT. V. SCENA IV.

6. HOCCINE QUAESISTI?] Virg. Aen. II. 664.
Hoc erat, *alma parens, quod me per tela, per ignem*
Eripis?

7.] Jurisjurandi formula eſt, concepti per particulas ITA & UT. Senec. IX. Controv. 4. Ita *mihi ſuperſtite filio mori liceat*, ut *ego illum, qui mori maluit, parricidam vocavi.* Adde Graev. ad Cic. Famil. X. 9.

11. GANEO.] Cic. Catil. II. 4. *Quis* ganeo? *quis adulter?*

Ibid. DAMNOSUS.] Aliter Plaut. Epid. II. 3. 13.
Ibo intro, argentum accipiam ab damnoſo *ſene.*

Idem Curc. IV. 1. 11. Truc. I. 1. 44.

Ibid. CREDE.] Ovid. Triſt. IV. 3. 13.
Crede, *quod eſt, quod vis, ac deſine tuta vereri:*
Deque fide certa ſis tibi certa fides.

12. *Emphaticum eſt τὸ* JAM.] Vide Cl. Burm. ad Ovid. Art. Am. II. 93.
At pater infelix, jam *non pater, Icare clamat.*

Ibid. NON SI.] Vid. *Eun.* I. 1. 4.

13. MINERVAM ESSE EX JOVE.] Vide maxime Pindarum, Olymp. VII. & Callimachum, Hymn. V.

15.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. DI ISTAEC PROHIBEANT.

20.] Mſ. Graev. & Ed. Mediol. PIGUIT FACERE. Iidem libri mox cum Edit. Tarviſ. PRINCIPIUM INCIPIAM.

ACT. V. SCENA V.

2. PACEM CONCILIEM.] Cic. Fam. X. 27. Pacis *inter cives* conciliandae *te cupidum eſſe laetor.*

4. QUOD DOTIS DIXI.] Afranius, Fratriis:
Dat ruſtico neſcio cui vicino ſuo
Perpauperi, cui dicat dotis *paululum.*

6.] Similis fere uſus *τοῦ* SCIENS, *Adelph.* IV. 5. 77.

8. OBFIRMA.] Pacuvius, Periboea:
Tamen animo obfirmato *miteſcit metus.*

10.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. SI ID FACIAT.

16.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. DABO PUELLAM LEPIDAM.

17. RUFAM.] Vide Lipſ. ad Tacit. Germ. cap. 4. Kuhn. ad Ael. Var. Hiſt. XII. 1. & Joh. Arntzen. Diſſert. de Colore Comarum, cap. 3. §. 10. Plura autem notat Catull. Carm. XLIII.
nec nimio puella naſo,
Nec bello pede, nec nigris ocellis,
Nec longis digitis, nec ore ſicco,
Nec ſane nimis elegante lingua.

Martial. Lib. II. Epigr. 23.
Cur non baſio te, Philaeni? rufa es.

21.] Mſ. Graev. NUNC LAUDO, GNATE. Et mox, ARCHONIDIS. Ita & Edd. Tarviſ. & Mediolan.

ADELPHI.

PROLOGUS.

3. RAPERE IN PEJOREM PARTEM.] Phaed. Lib. III. Prol. 46.

9. IN PRIMA FABULA.] Cic. de Senect. cap. 18. *Is mihi videtur fabulam aetatis peregiſſe, nec, tanquam inexercitati hiſtriones*, in extremo actu *corruiſſe.*

11. VERBUM DE VERBO EXPRESSUM.] Vopiſc. in Aurel. 8. *Quam* (epiſtolam) ad verbum, *ut decebat, inſerui.*

20. IN OTIO, IN NEGOTIO.] Salluſt. Jug. 4. *Majuſque commodum ex* otio *meo, quam ex aliorum* negotiis *reip. venturum.*

ACT. I. SCENA I.

2. SERVOLORUM.] *And.* I. 1. 56.

9. TIBI BENE ASSE.] Decius Laberius, Rectore:

radiis
Solis aciem effodit luminis, malis bene
Eſſe *ne videret civibus.*

Plaut. Pſeud. IV. 7. 36.

13.] Edd. Tarviſ. & Mediol. IN ANIMO.

18.] Janus Gruterus ſuo Codici adſcripſerat:
Ἄλυπον ἕξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
Ὁ μὴ γαμῶν ἄνθρωπος οὐκ ἔχει κακά.

Lucil. Sat. XXVI.
Homines ipſi ſibi hanc moleſtiam ultro atque aerumnam efferunt,
Ducunt uxores.

20. RURE AGERE VITAM: SEMPER PARCE, AC DURITER SE HABERE: UXOREM DUXIT.] Solent poſt verba infinita jungere finitum. Sic Salluſt. Catil. 21. & Jug. 67. ad quae loca vid. Gotl. Cort. Aliter autem Petronius, cap. 38. *Quam bene ſe habuit?*

23. A PARVULO.] *And.* I. 1. 8.

24. SOLUM ID EST CARUM MIHI.] Virg. Aen. III. 660.
Lanigerae comitantur oves: ea ſola voluptas,
Solamenque mali.

25.] Lucil. apud Non. v. *Deferre:*
Quapropter certum eſt facere contra.

32.] Salluſt. Jug. 100. Pudore *magis, quam malo exercitum* coërcebat.

35. QUID AGIS, MICIO?] *And.* I. 1. 107.

36. CUR AMAT? CUR POTAT?] Salluſt. Jug. 85. *Ament, potent.*

39. DURUS.] Cic. de Seneſt. c. 18. *In fragili corpore odioſa omnis offenſio eſt. quae tamen omnia dulciora ſunt & moribus & bonis artibus: idque tum in vita, tum in ſcena intelligi poteſt ex iis fratribus, qui in Adelphis ſunt. Quanta in altero* duritas, *in altero comitas!*

41.] Salluſt. Jug. 102. *Tutius rati volentibus, quam coactis imperitare.* Herodianus Lib. 1. cap. 4. §. 10. Οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, οὐδὲ δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, εἰ μὴ προϋπάρχοι ἡ τῶν ὑπηκόων εὔνοια.

ACT. I. SCENA II.

2.] MS. Graev. ROGITAS ME?

3. QUID TRISTIS EGO SIM?] Similis fere locutio eſt Judic. XVIII. 23. 24.

5. NEQUE LEGEM PUTAT TENERE SE ULLAM.] Quinctil. Declam. CCLXX. init. *Eum demum teneri hac lege.* Ubi vide omnino Cl. Burm.

* 7. DESIGNAVIT!] Nonius Marcellus: Deſignare, *cum nota & ignominia aliquid facere.*

12. ADVENIENTI.] Vid. *Eun.* II. 2. 3.

13. IN ORE.] Horat. Lib. I. Epiſt. 3. 9.
Quid Titius, Romana brevi venturus in ora.

Theog. v. 240.
πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι.

17. TIBI DICO.] In loco Phaed. V. 9. 5. τὸ *Sibi* valere, *in ſe*, ex ipſo Phaedro evincitur. Ita ille, I. 22. 10.
Hoc in ſe dictum *debent illi agnoſcere.*

18.] Vid. If. Caſaub. ad Theophr. Charact. cap. περὶ αὐθαδείας. Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. INJUSTIUS EST.

22. FORES EFFRINGERE.] Suet. Ner. 26. *Tabernas etiam* effringere *& expilare.*

26.] Linacer, Lib. VI. de Emendata Struct. dudum ante Boeclerum Enallagen temporis in hoc verſu ſtatuit.

28. DUM PER AETATEM LICET.] Janus Gulielmius in Mil. Glor. Quaeſt. cap. 5. DUM PER AETATEM DECET.

29. EXSPECTATUM.] Ovid. Faſt. II. 625.
Cui pater eſt vivax, qui matris digerit annos.

31.] Mſ. Graev. REDIGIS. Edd. Tarv. & Med. REDIGES.

36. MIHI PECCAT.] Petron. cap. 45. *Sed ſibi quiſque* peccat. Et cap. 46. *Quidquid diſcis*, tibi diſcis. Cic. Fam. VI. 6. *Apud quem quidquid valebo vel auctoritate, vel gratia*, valebo tibi. Aliter Attic. III. 15. *Si quid* in te peccavi, *ac potius, quoniam peccavi, ignoſce, in me enim ipſum peccavi vehementius.*

44.] Attius, Myrmidonibus:
Ego me non peccaſſe, *plane* oſtendam, *aut poenas ſufferam.*

45.] Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. AB ILLIS. Edit. Mediol. AB HIS.

48.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. TOTIENS.

49.] Mſ. Graev. bis, CURA.

54 PROFUNDAT.] Cic. pro Cluent. 25. *Quam cum pecuniam* profudiſſet. Salluſt. Catil. 20. *Illis divitias ſuperare, quas* profundant *in exſtruendo mari, & montibus exaequandis.*

57.] Mſ. Graev. SI OBSTO. DESINO.

59. ISTE TUUS.] Cum contemtu & odio. Ovid. Amor. I. Eleg. 8. 57.
Ecce, quid iſte tuus *praeter nova carmina vates Donat?*

Vid. Donat. ad *Eun.* I. 2. 112.

72. DEFERVISSE.] Florus, I. 22. 1. *Exarſit ac* ferbuit. Infra IV. 1. 18.

ACT. II. SCENA I.

1. POPULARES.] Lucil. apud Non. v. *Quiritare:*
Hic inquam rudet e roſtris, atque ejulitabit,
Concurſans uti arenarius, clareque quiritans.

Vid. J. Fr. Gronov. ad Cic. Fam. X. 32. Apud Appian. ἐν Ἰβηρικῇ Scipio ita proclamat: Ἐπικουρεῖτε, ὦ Ῥωμαῖοι, κινδυνεύοντι ὑμῶν τῷ Σκιπίωνι. Et in Actis Apoſt. XXI. 28. Judaei vim Paulo inferentes exclamant: Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε.

[illegible]. Plura vid. apud Briſſon. de Formul. Lib. VIII.

10.] De oppoſitione inter *Res* & *Verba* vide ad *Heaut.* IV. 1. 23. Add.

11. JUSJURANDUM DABITUR.] Pacuvius, incerta Tragoedia:

Sanctiora *adigis* juranda jura, *quibus cotidie*
Parvae noxae extergeantur.

14. AT ENIM.] Vid. Donat. ad *Phorm.* V. 7. 90.

17.] Plaut. Rud. III. 4. 5.

Pugnum in os impinge.

18. OMITTE MULIEREM.] Fr. Hare haec poſt alios nonnullos Parmenoni tribuit. In Mſ. Graev. autem omnia haec, HEM, SERVA. OMITTE MULIEREM, tribuuntur Parmenoni.

20.] Cic. pro S. Roſc. Amer. cap. 20. In eam partem *potius* peccant, *quae eſt cautior.*

26. ERIT MELIUS.] Lucil. XXVIII.

Tu, qui iram indulges nimis, manus abſtinere
a muliere melius eſt.

28. OPERIERE LORIS.] Flor. III. 16. 7. *Fuſtibus ſaxiſque* coopertum.

Ibid. LORIS LIBER?] Vid. Jac. Durantius Caſellius, Var. Lib. I. cap. 25.

29. AEQUAM.] Cic. pro Arch. cap. 4. *Venit Heracleam: quae cum eſſet civitas* aequiſſimo jure *ac foedere, adſcribi ſe in eam civitatem voluit.* Idem Off. I. 34. *Privatum autem oportet* aequo *& pari cum civibus* jure *vivere.* Liv. III. 31. *Communiter Legumlatores, & ex plebe, & ex Patribus, qui utriſque utilia ferrent, quaeque* aequandae libertatis *eſſent, ſinerent creari.* Ubi forte legendum, *aequandae libertati.* Vide etiam Claud. Salmaſium Miſcell. Defenſ. ad Jus Atticum & Rom. cap. 9.

30. DEBACCHATUS.] Suet. Ner. 29. *Et cum affatim deſaeviſſet, conficeretur.*

34.] Catull. LXXXVII. 20.

Eripite hanc peſtem, perniciem*que mihi.*

40.] Coel. ad Cic. Fam. VIII. 9. *Agit cauſas liberales.*

43. INSANIRE OCCIPIUNT EX INJURIA.] Ita plane Regum ſapientiſſimus, Eccleſ. VII. 7.

46. COLAPHOS INFREGIT.] In Fragmentis Plautinis eſt:

Optimo jure infringatur aula *cineris in caput.*

Juvenal. Sat. IX. 5.

Nos colaphum incutimus *lambenti cruſtula*
ſervo.

Virg. Aen. V. 435.

erratque aures ac tempora circum
Crebra manus: duro crepitant ſub vulnere malae.

50. MOX.] Ennius:

Si luci, ſi nox, ſi mox, *ſi jam data ſit frux.*

51.] Mſ. Graev. INCOEPERIS. Et mox, DEPUTO. quomodo & Edd. Tarviſ. & Mediol.

ACT. II. SCENA II.

8. PECUNIAM IN LOCO NEGLIGERE.] Ita eſt in Mſ. Graev.

11. NE NON TIBI ISTUC FOENERARET?] H. e. Multiplicem uſuram & lucrum redderet. Vide *Phorm.* III. 2. 8.

35. VENIO IN DUBIUM.] Quinctil. Declam. CCCXVIII. *Ne jus quidem dubium erat, etiam antequam* veniret in dubium. Ovid. Heroid. XVI. 138.

In dubium *Veneris palma* futura *fuit.*

Ubi vide notata Cl. Burmanno.

37.] Lucil. apud Non. v. *Roſtrum.*

Arripio roſtrum, labiaſque hujus Zephyri, atque im-
Percutio, denteſque adverſos excutio omnes.

Ubi Hadr. Junius legit:

Arripio & roſtrum labiaque hic Zephyrioni
Percutio.

Forte rectius:

Arripio, & roſtrum labiaſque huic Zephyrioni im-
Percutio

Conf. *Eun.* II. 3. 44.

41.] Ovid. Triſt. III. 5. 1.

Uſus amicitiae tecum mihi parvus, ut illam
Non aegre poſſis diſſimulare, fuit.

43.] Cic. Fam. X. 11. *In amicitia tua* memorem atque gratum. Ovid. Triſt. V. 4. 43.

Pro quibus affirmat fore ſe memoremque
piumque,
Sive diem videat, ſive tegatur humo.

ACT. II. SCENA III.

2. VERUM ENIMVERO ID DEMUM JUVAT.] Salluſt. Catil. 2. Verum enimvero is demum *mihi vivere atque frui anima videtur.* Ubi vide Gotl. Cort.

Ibid.] Mſ. Graev. & Ed. Mediol. IS BENE FACIT.

4.] Salluſt. Catil. 3. *Facta dictis ſunt exaequanda.* Ubi vid. Gotl. Cortius.

6.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. NEMINEM.

8. FESTIVUM CAPUT!] *And.* II. 2. 34.

11.] Mſ. Graev. NIHIL SUPRA POTEST. QUISNAM FORES CREPUIT?

ACT. II. SCENA IV.

1.] MS. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. UBI EST ILLE SACRILEGUS?

4.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. EGO ILLAM FACILE VERO OMITTO.

6. ASSENTANDI.] Ita & Graeci omittunt χάριν & ἕνεκα. Adde Taubm. ad Plaut. Rud. V. 3. 18. & Voſſ. Art. Gramm. Lib. VII. cap. 7.

Ibid.

Ibid.] Mſ. Graev. Quod habeam.

7.] Cic. Fam. III. 9. *Fuiſſe, qui* nos *quo animo* inter nos *ſumus, eſſe nollent.*

9.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Tibi nihil.

15. Quamvis.] Quantumlibet. valde. Phaed. I. 28. 1.

Quamvis *ſublimes debent humiles metuere.*

23. Hilarem hunc sumamus diem.] Lucil. Sat. III.

& ſpatium curando corpori honeſtum
Sumemus.

ACT. III. SCENA I.

3.] Ennius, Medea Exule:

Nam ter ſub armis malim vitam cernere,
Quam ſemel modo parere.

8.] Mſ. Graev. E re natae.

ACT. III. SCENA II.

1.] Ms. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Omnia omnes. Liv. XXVIII. 24. *Quum* omnia omnes *auderent.* Quinctil. Inſtit. Orat. V. 12. *De* omnibus *his* omnia *dicere.* Et X. 1. Omnia *quae* omnes *auctores dixerint.* Sic Gr. *πάντα περὶ πάντων.*

5.] Pacuvius, Periboea:

metus, moeror, egeſtas,
Senium exiliumque, atque ſenectus.

6.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. O hominem impium!

14. Iram hanc in eos evomam.] Id Graecis eſt *ἐμέσαι τὸν πονηρὸν χολῆς χυμόν.* Cic. pro Mil. 36. *Nec vero, ſi mihi eripueris, reliqua eſt illa ſaltem ad conſolandum querela, ut his iraſci poſſim, a quibus tantum vulnus accepero.* In quibus verbis pro *querela* malim legere *medela.* Primum enim quae conſolatio in querela? Tum *medela* optime opponitur vulneri. Atque ita ſolet Cicero.

16.] Lucil. apud Non. v. *Elidere.*

Injuriatum hunc in fauces invaſſe, animamque
Eliſiſſe illi.

19.] Virgil. Aen. III. 625.

Frangeret ad ſaxum, ſanieque exſperſa natarent
Limina.

Idem Aen. V. 413.

Sanguine cernis adhuc, ſparſoque infecta cerebro.

Ibid. *In Fragmentis Lucilii ſunt.*] Aliter haec verba legunt, Turnebus, Adverſ. XXIII. 3. & G. J. Voſſius in Caſtigat. & Not. ad Ennium.

23. Quisquis es.] Formula, qua utebantur, quum neſcirent, cum quo loquerentur. *Phorm.* I. 4. 19. Virg. Aen. I. 391.

Quiſquis es, *haud, credo, inviſus coeleſtibus auras*
Vitales carpis.

Adde Briſſon. Form. Lib. VIII. p. 744.

26. Animam recipe.] Flor. II. 3. 1. *Ad recipiendum ſpiritum.*

30. Neque id occulte fert.] Cic. Parad. VI. 1. *Itaque iſtam paupertatem, vel potius egeſtatem ac mendicitatem tuam nunquam* obſcure tuliſti.

31.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. Satin' hoc certe? *Ge.* Certe.

33.] Salluſt. Catil. XXI. *Quid ubique opis aut ſpes haberent.* Idem Jug. 114. Et Senec. Epiſt. 48. *In te ſpes opeſque ſunt.*

35.] Suet. Aug. 34. *Accitos Germanici liberos, receptoſque partim ad ſe, partim in patris gremium, oſtentavit.* Ennius, Iphigenia:

neque unquam tuum
In gremium extollas liberorum ex te genus.

Locus expreſſus ex Euripidis Medea. Adde Numer. XI. 12.

41.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. Proferemus.

46. Loco.] Statu. *Heaut.* II. 3. 118.

50. Quando.] Quoniam. Virg. Aen. I. 265.

quando *haec te cura remordet.*

Lucan. IV. 811.

At tibi nos, quando *non proderit illa ſileri,*
A quibus omne aevi ſenium ſua fama repellit,
Digna damus.

52. Accedo, ut melius dicas.] Tacit. Germ. cap. 4. *Ipſe eorum opinionibus accedo.*

ACT. III. SCENA III.

4. Eum.] Haec vox abeſt a Mſ. Graev. & Edit. Mediol.

7. Hinc.] Ita dixit, pro, *Ex hoc,* uſus adverbio, loco relativi pronominis. Salluſt. Catil. 5. *Huic ab adoleſcentia bella inteſtina, caedes, rapinae, diſcordia civilis grata fuere:* ibique *juventutem ſuam exercuit.* Vid. *Eun.* III. 5. 36. Et *Hec.* II. 2. 4. Et laudat Servius ad Virg. Aen. I. 6.

10. Omnem rem.] Hic in Mſ. Graev. ſed & Edd. Tarviſ. & Mediol. eſt initium novae Scenae.

11.] Lucil. apud Gell. XVIII. 8. ad valetudinem retulit.

Quo me habeam pacto, tametſi haud quaeris, docebo.

23. Ludere.] Athen. Deipnoſ. VII. 3.

Ἐν δ᾽ αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἄλλοι,
Νήχοντες παίζουσι δ᾽ ὕδατος ἀμβροσίοιο.

Virg. Aen. V. 594.

Delphinum ſimiles, qui per maria humida nando
Carpathium Lybicumque ſecant, ludunt*que per*
undas.

32. Ante pedes.] Ita *ἐμποδὼν* pro *praeſenti* dixerunt Graeci.

35.] Mſ. Graev. Est jam intus. Edd. Tarv. & Mediol. Est haec jam intus.

40.] Aelian. Var. Hiſt. IV. 20. *Ὅτι οἱ Ἀβδηρῖται ἐκάλουν τὸν Δημόκριτον Φιλοσοφίαν.*

47.] Mſ. Graev. Abiit hinc rus.

54.] *Enn.*

54.] *Eun.* V. 2. 25. Eſt autem omnis emphaſis in τῷ TE.

55.] Exempla ſunt prae gaudio lacrumantium, Patres & plebs Romana. Liv. V. 7. & Marcellus, Liv. XXV. 24.

57.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. SUORUM.

59. DOMI HABUIT.] Proverbii ſpeciem habet. Vide omnino Taubm. ad Plaut. Mil. II. 2 38.

61.] Mſ. Graev. TANQUAM IN SPECULUM VITAS OMNIUM. Edd. Tarviſ. & Mediol. IN VITAS HOMINUM.

71.] Martial. Lib. XI. Epigr. 31.

Hoc lautum *putat*, *hoc putat venuſtum*,
Unum ponere ferculis tot aſſem.

79.] Mſ. Graev. RECTE.

80. BENE PRAECIPIAS.] Lucil. apud Non. v. *Praecipere:*

Porro amici eſt, bene praecipere. *tueri, bene praedicare.*

ACT. III. SCENA IV.

4.] GR. Οὐ πατρῷα αὐλεῖς μέλη.

10.] Mſ. Graev. & Ed. Med. TU PATER.

15. JUBEO.] Non. Marcellus: *Jubere eſt velle.*

19.] Mſ. Graev. QUID ISTUC EST? Edit. Mediol. QUID ISTUC REI EST?

22.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. AN QUICQUAM ETIAM AMPLIUS?

24.] Hieron. ad Euſtach. *Vinum & adoleſcentia duplex incendium voluptatis. Quid oleum flammae adjicimus? Quid ardenti corpuſculo fomenta ignium adminiſtramus?*

32.] Attius, Telepho:

Pro certo *arbitrabor forteis, oracla, adytus, auguria.*

Cic. Fam. VI. 12. *Quare magno opere putavi augoris & doloris tui levandi cauſa*, pro certis *ad te ea, quae eſſent certa, perſcribi.*

36. SUSTENTAT.] Ita *Phorm.* II. 1. 57. de ſervo Geta:

columen vero familiae.

Virg. Aen. XII. 59.

in te omnis domus inclinata recumbit.

40. DIFFEROR.] Lucil. XXIX. 38.

Dividant, differant, *diſſipent*, *diſtrahant.*

Citat Nonius, v. *Diſtrahere.*

45. VOBIS DECET.] Gell. IX. 15. *Praefatur arrogantius*, *quam* aetati *ejus* decebat. Mſ. Graev. UT NOS DECET.

56. FACILLIME AGITIS.] Vid. Phaed. III. 7. 13. Graev. ad Cic. Fam. III. 12. & ad Juſtin. II. 1. 9.

57. POTENTES.] Phaed. III. 5. 6. & ibi Cl. Burm.

58. TAM MAXUME.] Vid. *Heaut.* V. 2. 44.

59. *In Fragmentis Plautinis fertur.*] Probum Grammaticum in Plauti Ciſtellaria legiſſe ait Gellius, VII. 7.

62. INDICENTE.] Similia ſunt: *irrevocandus*, apud Claudian. de Bello Getico, ỹ. 123. *invocatus*, pro non vocato, *Eun.* V. 9. 29. *Illaeſus*, *impunitus*, *inconveniens*, *incogitans*, & *inoratus*, apud Cic. pro S. Roſc. 9.

ACT. III. SCENA V.

Haec Scena in Mſ. Graev. jungitur ſuperiori.

ACT. IV. SCENA I.

3. DEFATIGARIT.] Ex Frontonis ſententia *Defatigatus* & *Feſſus* ita differunt, ut illud de animo dicatur, hoc de corpore. ſed contrarium vel ex h. l. patet, & *Eun.* loc. cit. Adde P. Manut. ad Cic. Fam. X. 19. *Defatigatus* autem de animo dicitur. *And.* IV. 1. 46. & *Phorm.* V. 3. 11.

9. NOX OPPRESSISSET.] Cic. de Senect. 14. *Quoties illum lux noctu aliquid deſcribere ingreſſum*, *quoties* nox oppreſſit, *quum mane coepiſſet?*

12.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. NIHILNE IN MENTE EST?

18.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. FERVET. Vide ſupra I. 2. 72. Lucil. Sat. IX.

Fervit *aqua*, *&* fervet, fervit *nunc*, fervet *ad* [*annum.*

Ibid.

Fervere *ne longum vero hoc lectoribu' tradam.*

De priore loco vide Quinctil. Lib. I. cap. 10.

22.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. PATER ADEST? Edit. Tarviſ. PATERNE?

ACT. IV. SCENA II.

2. A VILLA.] Haec fortaſſe habent ſenſum genitivi caſus, ut ſit, MERCENARIUS VILLAE. Plaut. Mil. II. 2. 5.

Quemque a milite *hoc videritis hominem in noſtris tegulis.*

Liv. II. 22. *Principes a Cora.* i. e. Corani, Virgil. Georg. III. 2.

Paſtor ab Amphryſo.

Petron. cap. 38. *Arietes a Tarento emit.* Ubi vide Cl. Burm.

6.] Vide *And.* IV. 1. 40.

8. OBNUNCIO.] Pacuvius, Iliona:

Occidiſti; ut multa paucis verba unoſe obnunciem.

13. JAM.] Abeſt a Mſ. Graev. & ab Edd. Tarviſ. & Mediol.

15. DURARE.] Vid. Cl. Burm. ad Val. Flacc. Argon. I. 237.

20. DISCIDIT LABRUM] Lucil. apud Non. v. *Labia:*

Zopyrion labias diſcidit *utrumque ſecutus.*

Suet. Calig. 58. *Reſpicientique* maxillam *ictu* diſcidiſſe.

21.] Mſ. Graev. NON TU EUM RUS HINC DIXTIN' ABISSE?

22. INSANIENS.] Infr. IV. 7. 9. *Phorm.* IV. 3. 37.

Digitized by Google

31. NUNQUAM.] Haec vox eleganter aptatur certo tempori. Vid. Gotl. Cort. ad Salluſt. Catil. 8. n. 5.

34. PORTICUM.] Vid. Joh. Meurſ. Attic. Lect. Lib. VI. cap. 17. & 18.

43. AD DIANAE.] Homer. Odyſſ. K. 282. Ἐνὶ Κίρκης. In Circes, ſub aedibus. Sic. Act. Apoſt. II. 27. Εἰς ᾅδου. Cic. Fam. VIII. 4. & Fam. XIV. 2. *Quemadmodum a Veſtae ad Tabulam Valeriam ducta eſſes.* Horat. Serm. I. 9. 39.

Ventum erat ad Veſtae.

45. PISTRILLA.] Diminutivum eſt τοῦ *Piſtrinum.* Uti *ſcutum* facit *ſcutella.* Graecis eſt χειρομύλη. Germ. *Handmuble.* Belg. *Handmolen.*

46.] Ariſtoph. Concionantibus, 63.

Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Idem apud Pollucem:

Ἀλείφεσθαι καὶ χλιαίνεσθαι πρὸς τὸν ἥλιον.

Vetus Interpres Perſii ad illa, Sat. IV. 18.

aſſidua curata cuticula ſole.

Curata, inquit, *ſcilicet a chromatiariis. Nam chromatiarii dicuntur colorarii, vel quia tota die in arena ſunt, vel in ſole. Antiqui enim ungebant ſe, & in ſole erant, ut oleum corpus imbiberet. Ut Juvenalis:*

Noſtra bibat vernum contracta cuticula ſolem,
Effingatque togam.

Haec ille. Tibull. Lib. I. Eleg. X. 7.

nec bella fuerunt,
Faginus adſtabit cum ſcyphus ante dapes.

Cl. Vir, Joh. Clericus, Arte Crit. III. 1. 6. 23. legit: LECTULOS ILLIC SALIGNIS PEDIBUS. ſed contra Codicum, quos conſului, fidem.

48. EXERCEBO.] Virg. Aen. IV. 223

Tum vos, ô Tyrii, ſtirpem & genus omne futurum
Exercete *odiis.*

Ibid. SILICERNIUM.] Adi Kockerti Indicem.

50. IN AMORE EST TOTUS.] Vide Interpretes ad Cic. Fam. XVI. 16. extr.

52. CYATHOS.] Heſych. Κύαθος, σταγών, μικρὸν μέτρον, ἢ ἀντλητήριον. Idem mox: δέχεται δὲ ὑγροῦ τινὸς οὐγκίας δύο.

ACT. IV. SCENA III.

15. AD CONTUMELIAM OMNIA ACCIPIUNT MAGIS.] Hic communis tenuiorum ſenſus. Unde Quinctil. Declam. XIII. 1. *Solatium erit, iram potius, quam contemtum pati.* Sed neque, Floro, I. 7. teſte, bonis quidquam gravius ſuperbia.

ACT. IV. SCENA IV.

1. DISCRUCIOR ANIMI.] *Phorm.* I. 4. 10. Eadem ratione dixit Pacuvius, Periboea:

ſed neſcio;
Quidnam eſt: horreſcit animi, *gliſcit gaudium.*

Eſt autem locutio graeciſſans.

3. OBSTIPUIT.] Vide ad *And.* I. 5. 17. Timon Syllographus:

Πτωχὸς μὲν φρένας εἰμὶ, νόῳ δέ μοι οὐκ ἔνι κόκκος.
Exſenſum mihi pectus, & haud bilum mihi mentis.

13.] Edit. Tarviſ. REPRESSI.

ACT. IV. SCENA V.

2.] MS. Graev. & Edit. Mediol. FACITO. Et mox: PULSAVIT.

18. *Grotius.*] De Verit. Relig. Chriſt. I. 15.

22. NIHIL ENIM.] Παρέλκει τὸ ENIM. Sic *Hec.* V. 4. 10. *Phorm.* I. 2. 63. IV. 4. 13.

32. CONSUEVIT.] Suet. Calig. 24. Eutrop. VI. 17. Curt. IV. 10.

33. HAUD SCIO AN.] Sic *Heaut.* V. 2. 46. Flor. III. 12. Neſcio, an *ſatius fuerit populo Romano, Sicilia & Africa contento fuiſſe.*

40.] Non ergo erat, cur Cl. Graevius ad Flor. IV. 2. 44. diceret, *peſſimas editiones legere*, HUC ILLINC.

Ibid. HAEC, MI PATER, TE DICERE AEQUUM FUIT, ET ID DEFENDERE.] Duo vult, & duobus nominibus reum facit patrem, primo quod HAEC DICERE neglexerit, id eſt, *Non oportuiſſe ſedere domi virginem tam grandem, dum cognatus Mileto veniret, eamque duceret;* tum quod neglexerit ID DEFENDERE, *ne ſcilicet cognatus iſte ſecum aveheret virginem, quia nempe alter prius cum ipſa conſueverat.* Ita Ennius, Achille:

Serva cives, defende *hoſtes, cum potes* defendere.

Virgil. Ecl. VII. 47.

Solſtitium pecori defendite.

Ita enim locum recte accepit G. J. Voſſius, quem Nonius perperam, exiſtimans, τὸ DEFENDERE h. l. eſſe *ſueri.*

48.] Lucil. apud Non. v. *Proferre:*

proferat ergo
Jam veſter ordo ſcelera, quae in ſe admiſerit.

58. QUOD QUIDEM IN TE FUIT.] Ennius, ex emendatione Jani Gulielmii:

Qui, quod in me eſt, *exſecrabor hoc quo lucet, quidquid eſt.*

59.] Ovid. Arte Am. I. 43.

Haec tibi non tenues veniet delapſa per auras.

61. CETERARUM RERUM TE SOCORDEM.] Plaut. Truc. II. 2. 52.

nunquam aedepol mihi
Quiſquam homo mortalis poſthac duatum rerum creduit.

67.] Catullus, Carm. III. 4. de Paſſere:

Quem plus illa oculis ſuis amabat.

Callimachus Hymno εἰς Ἄρτεμιν:

καὶ δὲ σε φασὶ καλὴν

Ἀτι-

Digitized by Google

Ἀντίκλειαν ἴσον φαίνοντι φιλῆσαι.
H. e. *Eſ dicunt, te pulcram Auticleam tanquam oculos tuos amaſſe.*

ACT. IV. SCENA VI.

1.] ITa fere Pacuvius, Teucro:

Poſtquam deſeſſus perrogitando *advenas*
De natis, neque quenquam invenit ſuum.

4.] Mſ. Graev. cum Edit. Mediol. NEC FABRICA ILLIC ULLA ERAT.

ACT. IV. SCENA VII.

15.] MS. Graev. & Edit. Mediol. QUID FACIAS, ROGITAS?

17. DESPONDI.] Vid. *And.* I. 1. 75.

27.] Adi Andreae Sanſtlebii Opuſculum de Alea Veterum, cap. 11.

34.] Lucil. Sat. II.

Stulte ſaltatum te interveniſſe cinaedes.

ACT. V. SCENA I.

9. CONSTABILISSSES.] Liv. IV. 49. *Qui agros ſedeſque ac fortunas* ſtabilire *voluit.* Plaut. Amph. I. 1. 39.

Regique Creonti regnum ſtabilivit *ſuum.*

Pacuvius, Tereo:

Nam Teucrûm regi ſapſa res reſtabiliret.

13. QUASI RE BENE GESTA.] Flor. IV. 11. 1. *Captus amore Cleopatrae*, quaſi bene geſtis rebus, *in regio ſe ſinu reficiebat.* Juſtin. VIII. 3. & XXX. 1.

Ibid.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. HUNC EXITUM.

ACT. V. SCENA II.

6.] LUcil. apud Non. v. *Indulgere:*

manus *a muliere* abſtinere *melius eſt.*

8. COMISSATOREM.] Suidas; *Κωμαστὴς, ὁ τρυφῶν μετ᾽ ᾠδῆς ἀσελγῶς.* Heſych. *Κωμαστὴς, ὁ τρυφῶν μετ᾽ ᾠδῆς. Κωμαστοῦ, τοῦ κωμάζοντος τερπομένου μετ᾽ ᾠδῆς. Κῶμοι, ἀσελγῆ ᾄσματα πορνικὰ, συμπόσια, ᾠδαί.*

11.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. HOC VINI.

ACT. V. SCENA III.

2. AMEN.] Vid. *And.* I. 3. 21.

3. QUID AGAM?] Haec abſunt a Mſ. Graev.

4.] Aeſchylus, Prometheo:

Ὦ Δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί!
O *Jovis aether, & celeres alas habentes flatus!*

Juvenal. Sat. VI. 283.

clames licet, & mare coelo
Confundas.

8. REPRIME IRACUNDIAM.] Attius, Myrmidonibus.

Iram infraenes, obſtes animis, reprimas confidentiam.

Idem, Telepho:

proinde iſtaec tua
Aufer terricula, atque animum iracundum comprime.

13. CUR RECIPIS MEUM?] Vid. ad *Hec.* V. 1. 16.

37.] Ennius, Hecuba:

Haec etſi tu perverſe dices, facile Achivos flexeris:
Namque opulenti quum loquuntur pariter atque ignobiles,
Eadem dicta, eademque oratio aequa non aeque valet.

46.] In Euripidis Phoeniſſis Jocaſta ita alloquitur filium, v. 531.

Ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ,
Ἐτεόκλεες, πρόσεστιν, ἀλλ᾽ ἡ ᾿μπειρία
Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.
O fili, non omnia mala ſenectuti
Adſunt, Eteocles: ſed experientia
Habet aliquid dicere ſapientius, quam juvenes.

49. ACUIT.] Metaph. a cote. Cic. Off. III. 1. *Itaque duae res, quae languorem afferunt caeteris, illum* acuebant, *otium & ſolitudo.* Sic Deuteron. VI. 7.

55.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. PRIMA LUCE.

62. MERIDIE IPSO.] Id tempus prandio vel quieti ſolitum dari, ad Geneſ. XVIII. 1. obſervant Jun. & Tremell. Quod *meridiari* dixerunt. Quo major Demeae immiſericordia.

68.] Mſ. Graev. EI REI HUNC SUMAMUS DIEM.

ACT. V. SCENA IV.

1.] LUcil. XXIX. 31.

Eodem uno hi modo rationes ſubducent.

4.] Lucil. Sat. incerta:

Commoda praeterea patriae ſibi prima putare.

6. DECURSO SPATIO] Cic. Fam. VI. 4. *Adjuvat etiam aetas, & acta jam vita, quae cum* curſu *ſuo bene* confecto *delectatur, tum vetat* &c.

12. AGRESTIS.] H. e. Ferus, *ἄγροικος.* Cic. de Seneſt. cap. 14. de rebus Venereis: *Libenter vero iſtinc, tanquam a domino* agreſti *ac furioſo, profugi.*

15. CONTRIVI.] *Hec.* V. 3. 17. *Phorm.* I. 4. 32. Gr. *διέτριβον τὸν βίον.*

16. HOC FRUCTI PRO LABORE AB HIS FERO, ODIUM.] Petron. cap. 84. ex emendat. Heinſii: Praemium, *propter morum differentiam*, odium habet.

24.] Plaut. Capt. V. 1. 29.

Facis benigne.

26. NON POSTERIORES FERAM.] Eodem ſenſu *τὰ πρῶτα φέρεσθαι, τὰ ἔσχατα φέρεσθαι*, Lucianus & Plutarchus dixerunt.

27.] Mſ. Graev. SI DEERIT. Ennius, Hecuba:

Senex ſum, utinam mortem oppetam, priuſ quam eveniat,
Quod in pauperie me ſenex graviter gemam.

ACT. V. SCENA V.

HAec Scena in Mſ. Graev. jungitur ſuperiori.

6. TIBI LUBENS BENE FAXIM] Idem repetit Getae, infr. V. 6. 8. dixit autem FAXIM, uti Pacuvius, Periboea:

precor veniam, petens,
Ut quae egi, ago, vel axim, *verruncent bene.*

ACT. V. SCENA VI.

4.] MS. Graevii: ESSE TE HODIE JUDICAVI ANIMO MEO.

10.] Imitatus Cic. pro Mil. 35. Plebem *& infimam multitudinem* ſuam *ſe* feciſſe *commemorat.*

ACT. V. SCENA VII.

5.] MS. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. SED CUR NON DOMUM UXOREM, QUAESO, ARCESSIS? Et mox, MORA. Rurſus: TURBAM, HYMENAEUM.

10. MACERIAM.] Gulielm. Philander Caſtilionius ad Vitruv. II. 8. inquit: *Utuntur & ſepiendis fundis atque hortis, maceriis, id eſt, ex puris caementis temere congeſtis, & ſine arenato parietibus.* Iſidoro *maceriae* ſunt parietes longi, quibus vineae aliquae clauduntur. Nonius Marcellus citat e Siſenna: *Poſt villarum macerias ac parietinas quinque cohortes in inſidiis reliquit.*

12. AD NOS.] Vid. *And.* III. 5. 21.

14.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. FRATRIA.

17.] Theodorus Pulmannus ex veteri libro, ubi ſine ulla litura ſcriptum erat, legit: DENUMERET ILLE: ABI, DO VIGINTI MINAS. Additque: *Verba ſunt Demeae ſecum loquentis; qui quod in Micionem omnia cadere, & ſeſe ab omni ſumtu liberum eſſe cognoſceret, in ſinu, quod ajunt, gaudet: nimirum ex alieno aere liberalis. Hanc lectionem ſi recipimus, interpretes fruſtra heic ingenioſi ſunt.* Mſ. Graev. ILLE BABYLO. Edd. Tarviſ. & Mediol. BABYLO ILLE.

ACT. V. SCENA VIII.

14.] EDit. Mediol. AUFER TE HINC. Mſ. Graev. omittit.

16.] Suet. Oth. 2. *Quamvis* anum, *ac pene* decrepitam. Vid. ad *Eun.* II. 1. 25.

17.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. PROMISISTI? DE TE LARGITOR.] Juſtin. XXXVI. 3.

23.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. CUM FIT. Plaut. Trin. II. 4. 7.

28. PRO PATRE.] Sic Flor. IV. 10. 9. *Utriuſque coeli ſubita mutatio* pro peſtilentia *fuit.*

34.] Binos hoſce verſus uni Demeae tribuit. Mſ. Graev.

ACT. V. SCENA IX.

7.] SI diſtinguis, OBSONARE CUM FIDE, *παραλληλος* eſt illud Plauti, Rud. Prol. 29.

Quique aetatem agitis cum pietate & cum fide.

Et Flori, II. 18. 16. *Aſſerunt* cum fide *ſocios.* Quum vero OBSONARE eſſet proprie officium ſervorum, Paraſiti ſibi eam provinciam depoſcerunt. Vid. Iſ. Caſaub. ad Theophr. Charact. cap. Περὶ κολακείας.

8.] Dixit autem APPARARE, quaſi de re magna. Virg. Aen. I. 438.

mediiſque parant convivia *tectis.*

DE DIE.] Suet. Calig. 37. *Diſcumbens de die.* & Ner. 27. *Epulans* a medio die *ad mediam noctem protrahebat.*

15. PERPETUUM.] Niſi fortaſſe id voluit novus libertus, *Utinam me inter amicos manumiſſum, ſolenni etiam vindicta liberes.* Sic Plaut. Menaechm. V. 9. 87.

M. *So. Liber eſto.* M. *Su. Cum tu es liber, gaudeo, Meſſenio.*
Me. Sed meliore eſt opus auſpicio, liber perpetuo ut ſiem.

18.] Mſ. Graev. PRIMA MAMMAM DEDIT.

22. PROCESSISTI.] Promotus es. Plin. Epiſt. VIII. 6. 3. *Sed quis adeo eſt demens, ut aut per ſuum, aut per publicum dedecus* procedere *velles?*

23. PRAE MANU DEDERIS.] Petron. cap. 76. *Mihi centum aureos* in manu poſuit: *hoc fuit peculii mei fermentum.* Ubi vid. Cl. Burm.

28.] Mſ. Graev. PROLUBIUM. Neque aliter Edd. Tarviſ. & Mediol.

34. EFFUNDITE.] H. e. Quam largiſſime conſumite. Cic. pro S. Roſc. Amer. cap. 2. *Sperat, ſe poſſe, quod adeptus eſt per ſelus, id per luxuriam* effundere *atque conſumere.* Idem Off. II. 15. *Multi patrimonia* effuderunt, *inconſulte largiendo.* Hinc *effuſe, effuſio, effuſus*, pro, large, largitio, largus & prodigus. Uſitatius tamen eſt *profundere.* unde *profuſio* & *profuſus.*

36. MINUS VIDETIS.] Cic. pro L. Manil. cap. 22. *Si autem vos* plus *tum in rep.* vidiſtis.

40.] Edit. Tarviſ. VALETE ET PLAUDITE.

HECY-

H E C Y R A.

PROLOGUS.

2.] LAurentius Aretinus Lib. VI. Epiſt. 8. legit: EA CUM ACTA SST NOVA.

4.] Horat. Epiſt. II. 1. 20.

Ille per extentum funem *mihi poſſe videtur*
Ire *Poëta*, *meum qui pectus inaniter angit.*

ALTER PROLOGUS.

HIc Prologus in Mſ. Graev. Edd. Tarviſ. & Mediol. cohaeret ſuperiori.

6. DIDICI.] *Heaut.* Prol. 10. Cic. de Cl. Orat. cap. 18. Gell. XVII. ult. Horat. A. P. 288.

7.] Adi Voſſ. de Arte Grammat. VII. 64. Eſt autem *ſtandi* ſignificatio a praeliis & certamine forenſi deducta, ubi *ſtare* dicuntur victores.

13. PLACITAE SUNT.] Proprie. Infr. ÿ. 31. Suet. Ner. 42. Galb. 12.

32. DATUM IRI GLADIATORES.] Haec *munera Quaeſtoria* dicuntur Suetonio, Domit. 4. Adde Tacit. Annal. XI. 22.

POPULUS CONVOLAT.] Cic. Tuſc. Quaeſt. III. 21. *Multi ſunt, qui ſtatim* convolent.

ACT. I. SCENA I.

3.] MS. Graev. & Edit. Mediol. QUOTIENS.

8.] Mſ. Graev. QUEMQUEM. Edd. Tarviſ. & Mediol. QUEMCUNQUE.

9. EXIMIUM.] Hunc vocat primarum partium amatorem. Idem *potiſſimus* dicitur Erotio meretrici. apud Plaut. Menaechm. II. 3. 9.

16.] Eſt in Adagiis Graecis: Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἀλώπεκα. H. e. *Vulpinari cum vulpe.*

ACT. I. SCENA II.

44.] SUet. Calig. 12. *Deſerta deſolataque reliquis* ſubſidiis *aula.* Salluſt. Jug. 14. *Generis* praeſidia *omnia extincta ſunt.*

51.] Nota POSTQUAM indicativo junctum. Ita Salluſt. Catil. 57. *Catilina* poſtquam videt, *montibus atque copiis hoſtium ſeſe clauſum.*

59. AT.] Vid. *And.* IV. 1. 43. & infr. III. 5. 19.

75.] Lucilius XXIX. 67. Citat Nonius, dicens: *Signatam, integram virginem vetuſtas voluit dicere.* Ita fere Cantic. IV. 12.

93.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. INJURIA.

94. ANIMUS ELAPSUS.] Alia metaphora uſus Cicero, Fam. VI. 19. *Tanta eſt enim intimorum multitudo, ut ex his potius aliquis* effluat, *quam novo ſit aditus.*

113. AEGRAM.] Manifeſte de morbo corporis dicitur Infr. III. 2. 6. Nepos Miltiade, cap. 7. Aeger *erat vulneribus.* Ovid. Pont. I. 3. 90.

Nec juvat admota perditus aeger *ope.*

114. ADMISIT NEMO.] Lucil. XXX. 45.

Non datur; admittit nemo; *nec vivere ducunt.*

110. HABES OMNEM REM.] *Eun.* III. 1. 11. Cic. Fam. I. 9. Habes *de Vatinio*; *accipe de Craſſo.* Lucil. XXIX. 65.

Habes omnem rem: *timeo ne accuſer.*

Citat Nonius, explicans *Habere*, *audire.*

PERGAM, QUO COEPI, HOC ITER.] Locutionem hanc, *Pergere iter*, contra J. Fr. Gronovium, ad Tacit. Annal. I. 18. defendit Cl. Burmannus ad Val. Flacc. IV. 690. Pacuvius, Medo:

Ire ſi reſto, pergit iter. *jam ſi ire conor, prohibet betere.*

Unde G. J. Voſſius trochaicum quadratum formans legit.

Si reſto, urget iter, jam ſi ire conor, prohibet betere.

Adde Gotl. Cortium, ad Salluſt. Jug. 79. & Taubm. ad Plaut. Pſeud. V. 1. 4. Horat. Serm. II. 6. 99.

Ambo propoſitum peragunt iter.

ACT. II. SCENA I.

15. LIBEROS.] Ita Geneſ. XXI. 7. בנים pro בן *Filios* pro *Filium.*

Ibid. *Cajus de Verb. Signif.*] L. 148. Sic Virg. Aen. X. 532. Gnatis *parce tuis.*

19. VITAM EXIGAT.] Infr. III. 5. 40. *Heaut.* II. 3. 39. Lucil. apud Non. v. *Exigere:*

Quum cognoveris, vitam *ſine cura* exigas.

41. ENIM.] *Phorm.* V. 7. 90. Adi Voſſium. de Analog. Lib. IV. cap. 25.

ACT. II. SCENA II.

2. FACIAM, UT TIBI CONCEDAM.] Cic. Fam. III. 6. *Dixi*, me *ita* facturum eſſe, ut *in eam partem*, *quam Phania rogaſſet*, *primum* venirem. Suet. Clar. Rhet. 1. *Videtur* faciendum, ut oſtendamus *noſtram ſententiam.* Cic. Fam. VI. 12. *Hoc Panſa, Hirtius, Balbus, Oppius, Matius, Poſtumius plane ita* faciunt, ut me *unice* diligant.

3. LIBIDINI.] Vide Gotl. Cortium, ad Salluſt. Catil. 2. n. 1.

8.] Id genus virorum Graecis γυναικοκρατούμενοι. dicti.

18.] Mſ. Graev. MAGNIFACERE.

31.] Mſ. Graev. OPORTET.

ACT. III. SCENA I.

4. CUI QUANTO FUERAT PRAESTABILIUS, UBIVIS GENTIUM AGERE AETATEM, QUAM HUC REDIRE?] Macrologiae ſpecies eſt. Vid. Gotl. Cort. ad Salluſt. Catil. 14. n. 7.

6.] Vide omnino Sanct. Min. IV. 11. & ibi Periz. Daviſ. ad Caeſ. B. G. I. 18. Cort. ad Salluſt. Jug. 30. Aelianus Var. Hiſt. II. 11. *Σωκράτης ἰδὼν - Ἀντισθένει φασὶ περιτυχόντα εἰπεῖν.* Niſi forte legendum: *περιτυχὼν ταῦτα εἰπεῖν.* Plaut. Ep. II. 1. 1.

Plerique homines, *quos cum nihil refert, pudet.*

7. LUCRO EST.] Narrat Plutarchus *περὶ τῶν παραγγελμάτων πολιτικῶν*, de Stratocle, qui, quum Athenienſes cladem navalem apud Amorgen accepiſſent, praevertens nuncios victoriam nunciavit, tulitque rogationem, ut ejus cauſa Diis immortalibus gratiae agerentur; atque viſcerationem populo tributim dedit. At quum verae cladis nuncio allato ſtomacharentur, *Quid tandem*, inquit, *injuriae vobis a me ortum eſt, qui mea opera laeti fuiſtis biduum?*

31. GERUNT.] Ennius:

eo ego ingenio
Natu' ſum, amicitiam atque inimicitiam in frontem gero.

35.] Ovid. Triſt. III. 9. 13.
Dum trepidant *Minyae.*

39.] Mſ. Graev. & Edit. Tarviſ. QUIA PERII!

55.] Vide ad *Phorm.* II. 2. 8.

ACT. III. SCENA II.

2. MALE METUO.] Pollio ad Cic. Fam. X. 33. *Tanquam nihil* pejus timerent.

6. AEGRA.] ſuprà I. 2. 113.

11.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. GRATIAS.

14.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. PHILUMENAM.

22.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. COTIDIAN'?

24. HIS OPERA ADJUTA.] Gell. II. 19. *Roget, veniant, operamque mutuam dent, &* meſſem *hanc* nobis adjuvent.

ACT. III. SCENA III.

8.] MS. Graev. & Edit. Mediol. DEREPENTE.

11.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarv. & Med. UNA ILLARUM FORTE INTEREA PROPERE PRAECURRIT.

16. CORRIPUI.] Infr. IV. 1. 13. Salluſt. Catil. 32. *Dein ſe ex curia domum* proripuit. Virg. Aen. II. 619.
Eripe, *nate*, *fugam.*
Cic. Haruſp. Plin. VI. Epiſt. 20.

20. UT RES DANT SESE.] Virg. Aen. IV. 627.
Nunc, olim, quocunque dabunt ſe *tempore* vires.

44. EJUS.] Haec vox abeſt a Mſ. Graev. & Edd. Tarv. & Mediol.

46.] Sophocles:
Τύχη γὰρ ὀρθοῖ, καὶ τύχη καταῤῥίπτει.
Theophraſt. Charact. cap. *περὶ λογοποιΐας*: *Ἐν-θυμῇ τὸ τῆς τύχης.* Cic. pro Mil. 26. *Vide, quam ſit varia vitae commutabilisque ratio, quam vaga volubiliſque Fortuna!*

52.] Mſ. Graev. cum Edd. Tarviſ. & Mediol. EXAUDIAT.

ACT. III. SCENA IV.

2.] NAevius, incerta Tragoedia:
Namque nullum pejus macerat humanum,
Quamde mare ſaevum, vires cui ſunt magnae,
Topper confringent importunae undae.
Quorum verborum varias lectiones vide apud G. J. Voſſium in Caſtigat. & Not. ad Naev. Sed de vocibus *Tantum, quam*, conſule J. F. Gronov. Diatrib. Stat. cap. 57. & ad Liv. XVI. 2.

5. INGRESSUS MARE.] Quinctil. Declam. VI. 21. *Ingreſſus eſt maria.* Ubi vide quae adnotavit Cl. Burmannus.

9. TEMPESTATE.] Nonio *Tempeſtas* eſt turbo ventorum.

20. SI SALVOS DOMUM REDISSET.] Attius, incerta Fabula:
Si rite ad patriam ſoſpes perveniſſet.

23. QUOD CONSTITUI.] Cic. Fam. IX. 19. *Illud doleo, in iſta loca venire me*, ut conſtitueram, *non potuiſſe.*

24. VOLA.] Pacuvius, incerta Tragoedia:
Volucri curritur axe quadrigae.

26.] Pacuvius, Duloreſte:
Amplus, rubicundo colore, ſpectu protervo, ferox,
Voce ſuppreſſa, caperata fronte, vultu turbido.
Idem, Antiopa:
Capite brevi, cervice anguina, adſpectu truci.
Tò CRASSUS autem ad abdomen reſpicit. Gr. *προγάστωρ. Ventrioſus* Plauto.

27.] Mſ. Graev. & Edit. Mediol. *Pa.* CADAVEROSA FACIES. DII ILLUM PERDUINT!

ACT. III. SCENA V.

4.] CIc. Fam. IV. 13. *Et certe omnes* vias perſequar, *quibus putabo ad id, quod volumus, pervenire poſſe.* Malim, *perveniri.* P. Manutius ſubaudit, *me.*

5. DE QUO HIC AGEBAM TECUM.] Vide Donatum ad *Adelph.* I. 1. 53. Sic Phaed. III. 13. 11. *De quis nunc agitur.* Ex ſolemni JCtorum formula, *Qua de re agitur.* Adde Manut. ad Cic. pro Muren. cap. 13.

10. HAUD MULTUM HEREDEM JUVANT.] H. e. Maxime illis nocent. *Λιτότης.* Vid. G. J. Voſſ. Inſtit. Orat. IV. 10. & Jac. Kockerti Ind. Terent.

11.] Lucil. Sat. IV. 4.
O Publi, ô Gurges Galloni, es homo miſer, inquit.

Coena-

Coenaſti in vita nunquam bene, cum omnia in iſta
Conſumis ſquilla atque acipenſere cum decumano.

Ubi vide Douſiana. Petron. cap. 43. *Fruniscus eſt, quam diu vixit.*

13.] Eſt autem formula in re ambigua uſurpata. Sic Lucret. V. 577. de Luna:

Quidquid id eſt, *nihilo fertur majore figura.*

Virgil. Aen. II. 49.

Quidquid id eſt, *timeo Danaos, & dona ferentes.*

28. Cui concedat.] Ita eſt in Mſ. Graev.

44. Non est consilium.] Salluſt. Catil. 4. & 53.

51. Si est, ut velit.] Sic infra IV. 1. 43. 44. *Phorm.* V. 8. 32.

57. Sublati animi.] Τὸ animi, plur. num. vel pro ſuperbia, vel pro virtute ponitur. Ovid. Triſt. V. 8. 3.

Quae tibi res animos *in me facit, improbe!*

Horat. Arte, 26.

ſectantem levia nervi
Deſiciunt animique.

An *lenia?* ita Bentlej. Petron. cap. 43. *Quod illius mentum ſuſtulit, hereditatem accepit.*

ACT. IV. SCENA I.

3. Corripuit.] Supra III. 3. 16.

Ibid. *Eadem ratione* deſubito *dixerunt.*] Lucil. apud Non.

Quamvis deſubito *trinis deducere ſcalis.*

8.] Vir pro marito. Vid. Gotl. Cort. ad Salluſt. Catil. 25.

25. Quamvis causam.] Notat *Quamcunque cauſam.* Martinus Hugenius in Ind. Terent. τὸ Quamvis h. l. male conjunctionem facit.

28.] Mſ. Graev. & Edit. Med. Aderit tempus.

Ibid. Se quoque etiam quum oderit.] Quinctil. Declam. XVII. 13. *Hominis, quem pater odiſſe non deſinit, unus exitus eſt*, ut ſe oderit.

ACT. IV. SCENA II.

7. Tibi me certum est contra gratiam referre.] Lucil. apud Non. v. *Deferre:*

Quapropter certum eſt facere contra.

18. Satias jam tenet.] *Eun.* III. 1. 13. Pacuvius, incerta Tragoedia:

piſcium laſciviam
Intuerentur, nec tuendi ſatias capere *poſſet.*

Cic. de Senect. cap. 20. *Omnino, ut mihi quidem videtur*, ſtudiorum *omnium* ſatietas *vitae facit ſatietatem.*

21. Tempus est concedere.] Cic. pro Mil. 34. *Ego cedam, atque abibo.* Salluſt. Jug. 89. *Majora & aſpera aggredi tempus viſum.*

ACT. IV. SCENA III.

9. Vix contineor.] Edd. Tarviſ. & Mediol. contineo. Ennius:

Semper animus aeger errat, neque pati poteſt,
Neque perpeti; nec unquam cupere deſinit.

10. Non minuam.] Cic. pro Dejot. 13. *Nullum beneficium populi Romani, nullum judicium de ſe ſenatus* imminutum *putat.* Salluſt. Jug. 110. *Id* imminutum; *quod caeteri dolere ſolent, ego laetor.*

ACT. IV. SCENA IV.

5.] Edit. Mediolanenſis: Offers.

9.] Edd. Tarviſ. & Mediol. Uxor tua.

12.] Virg. Aen. VI. 800.

Et ſeptem gemini turbant *trepida oſtia Nili.*

Adi Voſſ. Art. Gramm. VII. 2.

21. Quid mulieris.] *Eun.* V. 1. 17. Catull. VI. 4.

Verum neſcio, quid *febriculoſi*
Scorti *diligis.*

29.] Cic. Fam. X. 12. *Atque utinam praeſens illum* diem *mihi optatiſſimum* videre *potuiſſem!*

64.] Plaut. Aul. IV. 3. 7.

Fac mentionem cum avunculo.

ACT. V. SCENA I.

1.] Propert. Lib. II. Eleg. 3. 16.

Non *ſum* de nihilo *blandus amator ego.*

Ibid. Eleg. 16. 52.

Nec *ſic* de nihilo *fulminis ira cadit.*

Gr. οὐ πρὸς οὐδέν.

11. Magis cautius.] Πλεονάζει τὸ magis. vide Kockerti Indicem.

13. Offerre injuriam.] Lucil. apud Non. v. *Offerre:*

Homines ipſi hanc ſibi moleſtiam, ultro atque aerumnam offerunt,
Ducunt uxores, producunt, quibus haec faciant, liberos.

19 Quaere alium.] Formulae ſpeciem habet. *Phorm.* II. 1. 67. Petron. cap. 80. Alium locum, *quem polluas*, quaere. Ubi vid. Cl. Burm.

24.] Philo, citante Jac. Kockerto: Ὅρκος τὸ πίστεως βεβαιότατον σύμβολον.

29. Ex hoc quaestu.] Elegans uſus praepoſitionis Ex. Cic. Orat. pro Murena, cap. 36. *Fuit eodem* ex ſtudio *vir eruditus apud patres noſtros.* Flor. I. 13. *Virgines* ex ſacerdotio *Veſtae.*

ACT. V. SCENA II.

3.] Vide Donatum ad *Phorm.* II. 2. init.

6.] In Centonibus Lucilianis eſt:

Nemo hic vindicias, numen, neque ſacra veretur.

7. Ancillas dedo.] Vid. Cic. pro Sulla, 28. Val. Max. VI. 8. 1.

ACT. V. SCENA III.

9. Ab nostro adfine.] Vid. *And.* I. 3. 11.

17. Contrivi diem.] *Phorm.* I. 4. 32.

Digitized by Google

32. Propert. Lib. II. Eleg. 1. 46.

Qua pote, quiſque in ea conterat *arte* diem.

23.] Cic. Fam. IX. 4. *Ornandos eſſe illos viros, a quibus* initium *libertatis* profectum eſt. Et Fam. IX. 24. Initium ſuſpicionis *& cautionis, & diligentiae fuiſſe literas tuas.*

24. ABHINC MENSES DECEM.] Vid. *And.* I. 1. 42.

ACT. V. SCENA IV.

8.] Eſt autem *Venuſtas*, ἡ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς εὐδαιμονία.

12.] Plaut. Pſeud. III. 2. 6.

Quin ob eam rem Orcus recipere hunc ad ſe noluit.

Ennius, Hecuba:

Adſum, atque advenio Acherunte vix via alta, atque ardua,
Per ſpeluncas ſaxis ſtructas aſperis pendentibus
Maxumis, ubi rigida conſtat & craſſa caligo Inferis.
Unde animae excitantur obſcura umbra, aperteque oſtio
Alti Acheruntis, ſalſo ſanguine mortuorum imagines.

De voce REDUCEM vide ad *Heaut.* II. 4. 18.

19. OBITUS] Vid. Donat. ad *Phorm.* I. 2. 45. Eſt igitur idem quod *occurſus*. Quomodo *obire* pro *occurrere* dixiſſe Lucretium, I. 223. & 248. obſervat Lambinus.

PHORMIO.

PROLOGUS.

6.] Vide Donat. ad *Eun.* III. 1. 36.

17. IN MEDIO.] Vide omnino Cl. Schulting. ad Quinctil. Declam. I. 7.

19.] Plaut. Capt. Prol. 13.

cogere hiſtrionem mendicarier.

21.] Vide *And.* V. 4. 17.

24.] Conf. *And.* Prol. 22. 23. *Eun.* Prol. 16. 17. 18. *Heaut.* Prol. 33. 34.

27.] Etymon *Phormionis* inquirit If. Caſaubonus, ad Theophr. Charact. cap. περὶ κολακείας.

28.] Suet. Calig. 57. *Plures ſecundarum certatim experimentum artis darent.* Val. Max. XIX. 14. 4.

ACT. I. SCENA I.

2. HERI AD ME VENIT.] Citat Quinctilianus, Inſtit. Orator. I. 7.

Ibid. DE RATIUNCULA.] Cic. Fam. V. 19. *Erat enim nobis curata pecunia Valerii: ex qua reliquum quod* erat in rationibus, *retuli.* Vid. Graev. ad Cic. Fam. XIII. 67.

4.] Liv. IV. 60. *Unde enim eam pecuniam* confici *poſſe, niſi tributo populo indicto?*

7.] Claudian. in Eutrop. Lib. I. 157.

Quam bene diſpoſitum eſt terris!

9. UNCIATIM.] Aelian. Var. Hiſt. IV. 14. Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα εἰς πόρνης γυναικὸς ὕστερον κατέρρευσεν.

DE DEMENSO SUO.] Affine eſt illud Proverb. XXX. 8. לחם חקי Ita autem comparcentes conſulebant futurae libertati ſuae. Sic Levit. XXV. 49.

10. DEFRUDANS GENIUM.] Plaut. Truc. I. 1. 80.

Iſti, qui cum geniis ſuis belligerant, parcipromi.

Contrarium eſt Perſ. II. 3. 11.

Nunc & amice meo proſperabo, & genio meo multa bona faciam.

Et Stich. IV. 2. 42.

Nam hic quidem meliorem genium tuum non facies.

11. EXISTUMANS.] Vide de hoc verbo J. Fr. Gronovium, ad Liv. XXXIV. 11. & Gotl. Cortium, ad Salluſt. Catil. 2. n. 8.

ACT. I. SCENA II.

18. PELLEXIT.] Velius Longus de ratione hujus vocis ita diſſerit: Per *praepoſitio omnibus integra praeponitur; niſi cum incidit in* L *literam ad finem conſonantem, quam elegantis ſermonis viri geminare magis voluerunt, quam* R *literam exprimere* Et mox: Pellicere *malunt, quam* perlicere.

MONTES.] Hi pariter ut *maria* de magnitudine & multitudine dicuntur. Salluſt. Catil. 23. Plaut. Moſtell. II. 1. 5. Lucret. VI. 158. Perſ. III. 65. Turneb. Adverſ. XIX. 14. Barth. ad Stat. Theb. V. 339. Scalig. ad Catull. XCVI.

28.] Uſurpat & Euripides in Bacchis, & Pindarus in Pythiis, & Ignatius in Epiſt. ad Philadelphos, cap. 8. ſed Chryſoſtomus, Epiſt. ad Epheſ. Homil. II. τί κατὰ τῶν ἥλων λακτίζεις; *Quare adverſus clavos calcitras?*

39. TONSTRINA.] Vid. Periz. ad Ael. V. H. III. 7.

45.] Edd. Tarviſ. & Mediol. Huic VICINIAE.

55.] Ovid. Faſt. II. 763.

Forma placet, niveuſque color, flavique capilli,
Quique aderat nulla factus ab arte color.

64. CIVEM ESSE ATTICAM.] Proprie. Hominem enim *Athenienſem* etiam, mulierem tantum *Atticam* dixerunt. Turneb. Adverſ. XIX. 14.

73. CONFIDENS.] Lucil. apud Non. v. *Confidentia:*

Improbu', confidens, *malus & nequam videatur.*

QUI.] Credidit Cl. Vir, Fr. Hare, τὸ QUI h. l. valere *utinam.* ſed quam vere id exiſtumet, vide in Commentario noſtro ad h. l.

81.] Lucil. apud Donat. infra IV. 3. 9.

Quod mihi commodum eſt.

84.] Suet. Ner. 27. Jocularia, *& latebras omiſit.* Et cap. 42.

90.] Integrum locum imitatus Petronius, cap. 49.

Digitized by Google

40. *Deprecari tamen omnes coeperunt, & dicere; ſolet fieri, rogamus, mittas; poſtea ſi fecerit, nemo noſtrum, pro illo rogabit.*

101. Ut bene ait tibi.] Formula valedicendi. Briſſon. de Form. Lib. V. pag. 82.

ACT. I. SCENA III.

1. Adon' rem redisse.] Vide J. Fr. Gronov. ad Plaut. Bacch. IV. 6. 18.

3. Quod ni.] Sic *Quod ſi*, pro eo quod eſt ſimpliciter *ſi*. vid. G. Cort. ad Salluſt. Catil. 18. n. 8.

6. Principium mali.] Thucyd. II. 12. *Ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.*

12. Hercle certe.] Sic *And.* II. 2. 10.

20. Plerique omnes.] Vide *And.* I. 2. 28.

23. Locum.] Statum. *Heaut.* II. 3. 118.

ACT. I. SCENA IV.

2. Te impendent.] Vide Gotl. Cortium, ad Salluſt. Catil. 2. n. 9. Lucil. apud Feſtum:

Nunc ad te redeo, ut, quae res me impendet, *agatur.*

Ubi Feſtus: me *pro* mihi *dicebant antiqui.* Plaut. Epid. I. 1. 77.

Tantae in te impendent *ruinae.*

9. Lateram lavem.] Nannii opinionem firmant ea, quae ex Mſ. Leidenſi ad Eugraphium addidi. Adde porro Senecam, Praefat. Controv. X. Lucil. Sat. IX.

Nam laterem *qui ducit, habet nihil amplius unquam.*
Quam commune lutum e paleis, coenumque acerosum.

Ubi Fr. Douſa *aceratum* legit, ex Nonio.

13. Me conjicerem protinus in pedes.] Idem *dare ſe in pedes* dixerunt. *Eun.* V. 2. 5. Vide quae ad Quinctil. Inſtit. Orat. VIII. 3. Burmannus, & ad Sil. Ital. N. Heinſius & Drakenborchius adnotarunt.

36. Protelet.] Lucil. apud Non. v. *Protelare:*

Quem neque Lucanis oriundi montibu' tauri
Ducere protelo *validis cervicibu' poſſent.*

46. Aufer.] Attius, Telepho:

proinde iſtaec tua
Aufer *terricula, atque animum iratum comprime.*

53. Succenturiatus.] Caecilius, Triumpho:

Nunc meae malitiae aſtutia opus eſt ſuccenturia.

Adde Vegetium.

ACT. II. SCENA I.

4. Monitor.] Videtur *Monitorum* notio e veteri militia eſſe nata. Salluſt. Jug. 85. *Hominem veteris proſapiae, ac multarum imaginum, & nullius ſtipendii: ſcilicet ut in tanta re, ignarus omnium trepidet, feſtinet, ſumat aliquem ex populo* monitorem *officii.* Fortaſſe legendum, *ſed nullius ſtipendii*, ut ſit oppoſitio. Symmachus Lib. III. Epiſt. 13. *Nullam Neſtor tertio aevi ſui ſeculo militiae vacationem popoſcit; nec Achilli excuſavit aetatis ſuae frigus Phoenix* monitor. Silius VIII. 372.

His Scaurus monitor.

Primis autem annis juventutis cuſtodes, deinde cum res agenda erat, praeceptores & *monitores* adjungi ſolitos, ad Nep. Themiſt. 3. obſervat Gebhardus.

Vix tandem.] Cic. Fam. III. 9. Vix tandem *legi literas dignas Appio Clodio.* Virgil. Aen. II. 128.

Vix tandem *magnis Ithaci clamoribus actus.*

13.] Epictetus, cap. 28. *Θάνατος, καὶ φυγὴ, καὶ πάντα τὰ δεινὰ φαινόμενα, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔστω σοι καθ' ἡμέραν.*

19.] Citat Lactantius, de Divino Praemio, cap. 27. *Proinde ſi ſapientes, ſi beati eſſe volumus, cogitanda & proponenda ſunt nobis non tantum Terentiana illa:* Molandum esse usque in pistrinum, vapulandum, habendas compedes; *ſed his multo atrociora, carcer, catenae, tormenta patienda, ſuſtinendi dolores, mors denique ipſa & ſuſcipienda eſt, & ferenda.*

Habendas compedes.] Confer Lipſium, Elect. II. 15. & Turneb. Adverſ. XX. 27.

37. Tradunt operas mutuas.] Vide Bellum Literarium Perizonii & Francii; maxime *Demonſtrationem Francianae Barbariei & Inſcitiae.*

46.] Lucil. apud Non. v. *Damnare:*

hunc Tullius quidam
Judex heredem fecit, & damnati alii omnes.

54.] Cic. Fam. V. 1. *Quem ſi parum pudor ipſius defendebat.* Horat. Serm. I. 6. 56.

Ut veni coram, ſingultim pauca loquutus,
Infans namque pudor prohibebat plura profari.

57. Bone custos.] Plaut. Capt. III. 5. 50. Horat. Serm. I. 4. 18.

Dum cuſtodis eges.

Arte Poet. 161.

cuſtode remoto.

Vide Taubm. ad Plaut. Pſeud. I. 5. 32.

79. Requira.] *Quaere, & cum eo colloquere.* Salluſt. Catil 40. *Uti legatos Allobrogum* requirat. S. Caeſarius, Homil. 2. *Infirmos viſitare, in carcere* requirere, *peregrinos excipere.*

ACT. II. SCENA II.

8. Ex crimine.] Vide Cl. Burm. ad Val. Flacc. Argon. I. 696.

12. Pedum visa 'st via.] *Ἡ τῶν ποδῶν ἐώραται ὁδός.*

19. Aliquid abradi potest.] Plin. Paneg. 37. *Deſtringi* aliquid & abradi *bonis.*

25. Asymbolum venire.] *Ἀσυμβόλως δειπνεῖν.* Horat. Carm. IV. 12. 22.

non ego te meis
Immunem meditor tingere poculis.

26. Otiosum ab animo.] Sic *animo vacuum* dixit Salluſtius Jug. 52. & Ovid. Triſt. II. 557.

Atque utinam revoces animum paulisper ab ira,
Et vacuo jubeas hinc *tibi pauca legi.*

Ubi τὸ *hinc* non ad opus Poëtae, ſed ad *animum* Caeſaris retulerim; ut valeat, *ab animo.*

28. Cœna dubia.] Juvenal. Sat. XIII. 124.

31. Praesentem Deum.] Cic. Catil. II. 9. Deos praeſentes *auxilium eſſe laturos.*

32. Vide, quid agas.] *Eun.* II. 1. 18.

ACT. II. SCENA III.

5.] PAcuvius, Atalanta:
conſanguineam
Eſſe abdicant.

16.] Curt. IV. 1. *Hae manus ſuffecere deſiderio meo: nihil habenti nihil deſuit tamen.* Salluſt. Catil. 37. Gronov. Obſerv. II. 7. Et Ovid. Metam. III. 588. *Ars illi ſua, cenſus erat.*

48.] Attius, Erigona:
Aſſentio, age nunc tu tuam
Progeniem exordire.

62. Id quod lex jubet, dotem dare.] Vid. Joh. Meurſ. Solon. cap. 16.

70. Aetatem degeret.] Lucil. apud Non. v. *Antiquus:*
Quin potius vitam degas, *ſedatu' quietam.*
Phaed. I. 3. 6. & I. 30. 6.

72.] Τὸ πραχθὲν μὴ πράξῃς. *Adelph.* II. 2. 24. Cic. Fam. XIV. 3.

78.] Salluſt. Catil. 28. *Ita illi janua prohibiti.* Jugurth. 21. *Multitudo togatorum Numidas moenibus prohibuit.*

ACT. II. SCENA IV.

9.] SAlluſt. Catil. 20. In rem *fore credens.* Liv. XXX. 4. *Scipio ad comparanda ea, quae in* rem *erant, tempus habuit.* Salluſt. Jug. 31. *Fruſtra, an ob* rem, *in veſtra manu eſt.*

14. Suos cuique.] Claſſici auctores τὸ *ſuus, a, um,* praeponunt τῷ *Quiſque.* Perſ. Sat. V. 52.
Velle ſuum cuique *eſt.*
Virg. Ecl. II. 65.
trahit ſua quemque *voluptas.*
Propert. II. Eleg. 28.
mors ſua quemque *manet.*

Cic. pro Roſc. Amer. cap. 24. Sua quemque *fraus & ſuus terror maxime,* ſuum quemque *ſcelus agitat.* Forte diſtinguendum: *Sua quemque fraus & ſuus terror, maxime ſuum quemque ſcelus agitet.*

ACT. III. SCENA I.

9. LOco.] Statu. *Heaut.* II. 3. 118.

13. Confutavit.] Cato apud Gell. VII. 3. *Mihi nunc magnae curae eſt, quod haec res tam ſecunde proceſſit, ne quid in conſulendo adverſi eveniat, quod noſtras ſecundas res* confutet. Cic. Fam. IX. 11. *Non tam id laboro, ut, ſi qui mihi obtrectent, a te* refutentur.

ACT. III. SCENA II.

8. LOgi.] Turpilius, Canophoro.
Teſtamentum ergo celabis? Logi.
Sic Gr. Λόγυς λέγειν eſt inaniter verba fundere.

10. Cantilenam eandem canis.] Τὸ αὐτὸ ᾄδεις ᾆσμα. Horat. A. P. 356.

20.] Martial. Lib. X. Epigr. 55. 4.
Idem poſt opus, & ſuas palaeſtras.
Intelligit κλεοπάλην.

40. Haec ei antecessit.] Salluſt. Jug. 113. *Nocte ea, quae proxima fuit ante diem.*

ACT. III. SCENA III.

24. SOlae triginta minas.] Ita Lucil. IX.
Tu milli nummum potes uno *quaerere* centum.

26. Lepidum caput.] *And.* II. 2. 34.

ACT. IV. SCENA I.

4. MAnebat.] Val. Flacc. II. 138.
manet *illa virum.*

23. Defetiscar.] Pacuvius, Duloreſte:
Peream, niſi nunquam ſatiſcar *facere, quod quibo bone.*

ACT. IV. SCENA II.

8. AD forum.] Apud forum. *Heaut.* III. 3. 43. Plaut. Pſeud. IV. 7. 138.
Si gradererie tantum, quantum loqueris, jam eſſes ad forum.

Cic. Philipp. XIV. 12. Ad inferos *poenas parricidii luent.*

ACT. IV. SCENA III.

25. POns.] Obſervat Cl. Burmannus, ad Petron. cap. 101. locutionem deſumtam a calculis, qui ponuntur, & finguntur valere, quod ratiocinator velit. Vide locum.

29. Desistat litibus.] Salluſt. Jug. 25. *Minae graves denunciabantur, quod* oppugnatione *non* deſiſſerent. Vid. ibi G. Cortium. Salluſt. Fragm. Hiſt. II. *Ut actione deſiſteres.*

33.] Pindarus Hymn. XII.
Τρία ἔπεα διαρκέσει.

63. Scribito jam mihi dicas.] Supra I. 2. 77. & II. 2. 15.

72.] Proprie Repudium dixit. *Divortium* enim inter virum & uxorem fieri, *Repudium* ſponſae remitti ait Modeſtinus l. 101. §. 2. de Verb. Signif.

75. Reddunt.] Ovid. de Ponto I. Eleg. VI. 56.
Hanc meſſem ſatis eſt ſi mea reddat *humus.*
Tibull.

Tibull. II. Eleg. VI. 21.

Spes ſulcis credit aratis
Semina, quae magno foenore reddat *ager.*

Horat. Epod. Od. XVI. 43.

Reddit *uti Cererem tellus inarata quotannis.*

ACT. IV. SCENA IV.

1. EMUNXI.] Heſychius: *Ἀπομύττειν. ἐξαπατᾶν, γοητεύειν.*

7. MALIS EXEMPLIS.] Graviſſimis poenis. Donat. ad *Eun.* V. 7. 21.

10.] Pacuvius, Niptris:

Operite, atque abſcedite, jam jam
Mittite. Nam attrectatu & quaſſu
Saevum hunc amplificati' dolorem.

25.] Adde If. Caſaub. ad Theophr. Charact. cap. *Περὶ δεισιδαιμονίας.*

ACT. IV. SCENA V.

2.] CIc. Fam. V. 20. *Ni iſta pecunia graviſſimis eſſet certiſſimiſque monumentis teſtata, cui data, quo SCto, quibus tuis, quibus meis literis P. Sexto tradita eſſet.*

14. MULIER MULIERI MAGIS CONGRUIT.] Flor. III. 22. 3. *Viro cum viris facile convenit.*

ACT. V. SCENA I.

5. A FRATRE.] Vide *And.* I. 3. 21.

17. SAEVAM.] Ita *ferum conjugium* dixit Tibullus, III. 4. 74. Ubi vid. Jan. Broukhuſ.

19. EFFUTIRETIS.] Cic. Tuſc. V. 31. *Nec haec ſic agit, ut ex tempore quaſi* effutire *videatur.* Idem Nat. Deor. I. 30. *Quam bellum erat, Vellei, confiteri potius, neſcire quod neſcires, quam iſta* effutientem *nauſeare, atque ipſius ſibi diſplicere.*

23. EX AEGRITUDINE.] *And.* V. 5. 5.

MORS CONSECUTA.] Lucret. Lib. III.

Frigida quem ſemel eſt vitai pauſa ſequuta.

ACT. V. SCENA II.

3.] AFfine videtur dictum, quod e Varrone citat Nonius, v. *Convenire*, & *Ervum*:

Longe fugit, qui ſuos fugit.

15. VORSURAM SOLVES.] Suet. Galb. 9. *Nummulario, non ex fide* verſanti pecunias, *manus amputavit.*

ACT. V. SCEN. III.

5. INDILIGENTER.] Vide Cl. Graevium ad Cic. Fam. III. 8.

ACT. V. SCENA V.

2. PROPRIA.] Virg. Aen. I. 77.

Connubio jungam ſtabili, propriamque *dicabo.*

Cic. Fam. XIV. 3.

EMISSA EST MANU.] Vide Car. Sigon. de Judiciis, Lib. I. cap. 23. Roſin. Antiq. Rom. Lib. I. cap. 20. atque ibi Dempſter.

ACT. V. SCENA VI.

1. FORS FORTUNA.] Lucil. apud Non. v. *Fors:*

Si forte *omnino ac* fortuna *vincere bello:*
Si forte ac temere omnino quid curſum ad honorem.

Idem, apud eundem:

Cui parilem fortuna *locum, fatumque tulit* fors.

Attius, Aſtyanacte:

itera in quibus partibus,
Namque audire volo, ſi is eſt, quem expeto, &
quo captus modo,
Fortuna *an* forte *repertus?*

2. ONERASTIS.] Similis locutio eſt *Eun.* V. 9. 14. & 15.

4.] Vide If. Caſaub. ad Theophr. Charact. cap. *Περὶ ἀγροικίας.*

10.] *Curialis vernula* Martino Haineccio eſt ſervus publicus, qui *Curiae, τῇ φρατρίᾳ*, tertiae parti tribus apud Athenienſes ſerviret. Jac. Koekerto eſt ſervus, qui ejuſdem *Curiae* eſt, vel potius, qui ſervit domino ejuſdem *Curiae* cum alterius ſervi domino.

13.] Dixit autem, QUANTUM EST, QUI VIVANT, pro, *Quotquot vivunt.* Sic Plaut. IV. 2. 55.

oh mihi!
Quantum eſt *hominum optimorum optime, in tempore advenis.*

Propert. Lib. I. Eleg. V. 10.

At tibi curarum millia quanta dabit!

In quibus verbis quantitas continua pro diſcreta ponitur.

27. SUSPENSO GRADU.] Virgil. Cyr. 212.

Tum ſuſpenſa levans digitis veſtigia primis,
Egreditur.

28. AUREM ADMOVI.] Petron. cap. 11. *Aſcyltos furtim ſe* foribus admovit.

29. PULCHERRIMUM FACINUS.] Salluſt. Catil. 20. *Eo animo auſus maximum atque* pulcherrimum facinus *incipere.* Tacit. Annal. I. 18. Hiſt. I. 44. Curt. VI. 7.

ACT. V. SCENA VII.

35. VOSTRI HONORIS CAUSA.] Cic. Fam. XIII. 26. *Id ut* honoris mei cauſa *ſuſcipias, vehementer te etiam atque etiam rogo.*

54.] Afranius, Vopiſco.

Id aurum me condonat literis.

57.] Lucil. incerta Fabula:

Voltis? emta eſt. Noltis? non emta eſt.

70. HAEREO.] Vid. *Eun.* V. 2. 9.

74. E MEDIO EXCESSIT.] Sic 2. Theſſ. II. 7. *Ἕως ἐκ μέσου γένηται.*

78.] De hac conſtructione vide Voſſ. Art. Gramm. VII. 27.

81.] Dixit INCENSAM DABO, uti *Heaut.* V. 1. 77. *Exornatum dabo.* Salluſt. Jug. 59. *Expeditis peditibus ſuis*, hoſtes *pene* devictos dare. ubi vid. G. Cort.

83.] Idem verſus totidem verbis eſt apud Plaut. Moſtell. III. 1. 126. τὸ *Quod* autem παρέλκει.

85.] Lucil. apud Non. v. *Publicitus*:

Publicitus *vendis tamen atque extremà ligurrit.*

86. SOLAS TERRAS.] Cort. ad Sall. Jug. cap. 103.

95. IN VENTREM.] Juvenal. Sat. IV. 107.

Montani quoque venter *adeſt, abdomine tardus.*

Heſiod. Theogen. 26.

Ποιμένες ἄγραυλοι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον.

Adde Ampliſſ. Cuperi Obſerv. III. 10.

ACT. V. SCENA VIII.

4.] LUcian. Dial. Cyclopis & Neptuni: Καὶ οὐκ ἔτι ὅλως ἐν ἐμαυτῷ ἤμην. Flor. II. 10. 2. *Ubi eſſent prae poculis neſcientes.*

8.] Lucret. III. 454.

Claudicat ingenium, delirat *linguaque menſque.*

16.] Pacuvius, Chryſe:

DI *monerint* meliora, *atque amentiam ſuam Averruncaſſint.*

Cic. de Seneſt. cap. 14. *Bene Sophocles, cum ex eo quidam jam affecto aetate quaereret, uteretur ne rebus Venereis?* DI meliora, *inquit.*

28. ABHINC ANNOS QUINDECIM.] Vid. *And.* I. 1. 42.

32.] In Guyeti explicatione mitior eſt ſenſus, quam pro iracundo & concitato Nauſiſtratae animo.

37.] Vide Kirchm. de Funer. I. 4.

41.] Afranius, Proſa:

Gannire ad aurem *nunquam didici.*

49. ABSTULI.] Impetravi. *Heaut.* IV. 8. 9.

64.] Coelius ad Cic. Fam. VIII. 14. *Nunquam* tibi oculi doluiſſent, *ſi in repulſa Domitii vultum vidiſſes.* Flor. IV. 7. 4. *Ne tamen publici doloris* oculos ferrent.

ADDENDA
AD DONATUM.

Ut ſingula inventu eſſent faciliora, numerus Terentianorum verſuum ſervatus eſt.

ANDRIA.

PROLOGUS.

10. MS. Boend. & Editio Du Boiſiana princeps: *Ad verſus* XII.

23. Uterque codex haec habet: MALEFACTA NE NOSCANT SUA.] *Melius, quam ſi dixiſſet*, Audiant. Et mox 25. *Geminato V. ſcribitur.*

ACT. I. SCENA I.

Init. MS. Boend. *Ut argumentum narratione.* Edit. Du Boiſ. *Argumenti narratione.* Ubi vulgo: *Argumenti narratio.*

1. *Auferimus enim ea.*] Abr. Wielingius exiſtimat, Donatum reſpicere ad *locum*, non ad *rem.*

Ibid. Cod. Boend. & Du Boiſ. diſerte legunt, *Properat.* ſed & ita legit Editio Anonym. Salluſt. Jug. 105. *Itineris properandi cauſſa.* Ubi vide Ciacc. & Serv. ad Virg. Aen. IX. 401.

2. Mſ. Boend. & Edit. du Boiſ. *Deeſt colloqui, aut, verbis.*

9. Uterque Codex: *Moderata aequalitas.* Et mox 11. *Non enim dicit.* Et 12. *Beneficiis praerogatum:* Rurſus 13. *Et admirabiliter dixit.* Vide Donat. ad *Hec.* V. 1. 4.

19. Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Quod verbum promittit, cum dicit.* Ut autem ſenſus conſter, legendum videtur: *Et quod verbum nunc promittit, infra dicit.*

21. Niſi forte legit Donatus, ECCUR SIMULAS IGITUR? Virgilii locus ἀπροσδιόνυσος videtur.

22. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Ergo ab eo quod ſequitur, id quod praecedit, dicit.*

27. *Intercidit Poëta.* Proba lectio, ſi τὸ *Intercidit* ita capias, q. d. caedit & diſtinguit ſermonem. Vide *Eun.* II. 2. 23. & 34. ubi obſervante Donato, *Parmeno diſtinguit longiloquium paraſiti.* Quanquam & h. l. idem de *Soſia* ſat recte dixiſſe poterat, utpote diſtinguente longiloquium Simonis.

29. In Mſ. Boend. & Edit. Du B. haec ſunt: ADJUNGANT.] *Alligent, aptent, aut commodent.*

35. Cum Edd. veteribus conſentiunt Codd. Boend. & Du B.

63. NEMO

Digitized by Google

63. NEMO QUISQUAM, *non dicitur.* Vide tamen *Eun.* V. 9. 2. & *Hec.* I. 1. 10.

75. Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Nam deſponſa dicitur.*

82. *Commedabat.* Hanc vocem tuetur Cl. Burmannus ad Petron. cap. CXI. Adde Barth. ad Thebaid. IV. 75. In Mſ. Boend. & Edit. Du B. eſt, *Commendabat.*

86. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *In futuram prorupit.* Et mox 88. *In ipſum officium, aut in pompam exequiarum.*

91. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Extra conſuetudinem.* Et, UNAM, *pro*, *Quandam.* Rurſus 92. *ſororia pulchritudine*, Et, *ipſorum quaeque prope menſtraverit nobis.*

100. *Amoris.* Mallem, *Narrationis.* A Mſ. Boend. & Ed. Du B. abeſt.

121. Edit. Du B. *Quod non ſit iracundus, qui juſte iraſcitur.*

128. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *legitur* & NOLET.

129. Α'μφιβολίαν. Vid. Donat. ad *Eun.* III. 5. 9.

134. Edit. Du B. *Omni eum conatu.*

ACT. I. SCENA II.

9. MS. Boend. & Edit. Du B. *Velut ex ira & ſenis iracundia.* & 13. *ſecum vultuoſe.*

16. Uterque Codex recte: *pro*, *Ante haec.*

19. Haec diſertius explicat ipſe Donatus, infra III. 4. 16.

20. *Deeſt enim*, *Quaeris?* Si ita ſcripſit Donatus, videtur illa, HOC QUID SIT? Simoni tribuiſſe, aeque atque Davo.

21. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Tepida conſenſio.*

25. In utroque Cod. diſerte legitur, *Sic.* Et 28. *Ne quid relinquat inultum iracundiae*

ACT. I. SCENA III.

Init. MS. Boend. *Magna exſpectatione plurimarum rerum imminentium commotiva.* Illa autem, *plurimarum rerum*, etiam ſunt in Edit. Du B.

15. Mſ. Boend. *Et non credit eſſe, quae dicit.*

ACT. I. SCENA IV.

2. MS. Boend. *Quia tenet mentem.* Et 4. *Reddit ad illud, quia vi coacta eſt.*

7. *Corpus ubi.* Pro hoc verſu in Mſ. Boend. eſt ille Virg. Aen. I. 488.

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

ACT. I. SCENA V.

6. NOn *latuerat Pamphilum, repudiaſſe Chremetem.* Fortaſſe legendum, *repudiaſſe ſe Chremetem.*

17. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Quod voluit fieri.*

28. Uterque codex: *Conſiſteret.*

ACT. II. SCENA I.

Init. MS. Boend. & Edit. Du B. *Adoleſcentium periculis.*

2. *Perviclus.* Fortaſſe, *Perductus.* pro quo in Mſ. Boend. & Edit. Du B. eſt, *Productus.*

26. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Usque vitiata, ut eſſet cauſa recuſandae.* Unde forte legendum: QUAM VELLEM, *Usque vitiatam, ut eſſet cauſa recuſandi.* Vel: *Ut eſſet cauſa recuſandi, utpote vitiatam.*

34. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *nuptias recuſantis.*

ACTi II. SCENA V.

18. MS. Boend. & Ed. Du B. *Memini, me quam fieri pavidum.* Sed Hadr. Junius, Animad. Lib. III. cap. 11. tuetur *pavum.* Sic Perſ. Sat. VI.

Cor jubet hoc Enni, poſtquam deſtertuit eſſe
Maeonides Quintus pavone ex Pythagoraeo.

Vide Donat. ad *Phorm.* I. 2. 24.

Ibid. Uterque Liber: *Memini videre, novi probare.*

ACT. II. SCENA VI.

17. SUccenſere, *potioris eſt.* Mallet Eruditiſſ. Wielingius: *Cenſere potioris eſt.* Vel, *Sic cenſere potioris eſt.* Poſſint tamen illa, *Succenſere potioris eſt*, eſſe a Donato, illa, *Succenſere, in re gravi & juſta iraſci*, abs altero Grammatico profecta. Neutrum autem ſatis accurate.

ACT. III. SCENA I.

6. S*Uſcipi filios legitimos faciunt parentes.* Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Suſcipi filios legitimos faciunt partus.* Unde nunc per conjecturam effingo: *Suſcepti filii legitimos faciunt partus.*

11. EX PERAGRINA. *Id eſt, ex meretrice.* Haec ita diviſim leguntur in Mſ. Boend. unde obſervatio noſtra confirmatur. vid. *Phorm.* II. 3. 68.

21. Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Ex tranquillitate maris.*

ACT. III. SCENA II.

44. UTerque Liber: *In quibuſdam tamen eſſe circumventum.*

ACT. III. SCEN. III.

10. IN Mſ. Boend. & Ed. Du B. haec ſunt: UT ME ADJUVES IN HAC RE, ATQUE. *Ipſam petitionem.*

ACT. III. SCEN. IV.

1. EDitio Du B. *ad diſcretionem mali.*

7. Mſ. Boend. *Nota eſt audituro. Nam propemodum, i. admodum quandoque etiam ſignificat. jam hoc eſt propemodum, cujus actus eſt admodum.* Neque aliter Edit. Du B.

18. Edit. Du B. *Hanc literam R. iterant.*

23. Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Mirifice exaggeravit.*

Gg 3 27. *Ne*

Digitized by Google

27. *Ne eſſet tragicum.* Qui magis hoc tragicum fuerat futurum, quam agmen Thraſonicum in Eunucho? ſed neque a ferro abſtinet Plautus in Pſeud. & Ciſtell.

ACT. III. SCENA V.

3. COmmittimus enim, *quae cum magno periculo volumus eſſe ſervata.* Vide ad *Phorm.* V. 1. 19.
4. Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Praemium pro virtute.*

ACT. IV. SCENA I.

8. UTerque Codex: *In pectoris altitudine.*
37. In utroque Libro eſt: *Quarto nihil poteſt eſſe.* Ita Cicero dixit, de Senect. cap. 19. *Quae* (mors) *aut plane negligenda eſt, ſi omnino extinguit animum; aut etiam optanda, ſi aliquo eum deducit, ubi ſit futurus aeternus.* Atqui tertium certe nihil inveniri poteſt. Abr. Wielingius τὸ *quando* tuetur, quod h. l. valeat, *quia.*

ACT. IV. SCENA II.

9. UTerque Liber: *laus, ad irritandum Pamphilum.*
11. *Auctiva particula.* Conjeceram legendum eſſe, *adauctiva.* nunc video ita eſſe in Mſ. Boend. Sic ſupra IV. 1. 39.
19. Παράδοξον. Immo ἀπροσδόκητον. nihil enim minus παράδοξον, quam binos amatores pariter eſſe miſeros. Exſpectabat autem Pamphilus, Charinum aliter reſponſurum.
25. Ed. Du B. *Non dici velle Davum.* Mſ. Boend. *Non dici ſibi velle Davum.* quae vera lectio videtur.

ACT. IV. SCENA III.

1. MS. Boend. & Edit. Du B. *Non temporale, aut mutuum.*
11. *Quem Caſſion Menander vocat.* Ita Mſ. Boend. & Edit. Du B.

Ibid. ΚΟΔΕΞΙΑC Phileleutherus Lipſienſis poſtquam Clericum exagitaſſet, ita reſtituit locum Menandri:

Ἀπὸ δεξιᾶς σοι μυῤῥίνης κλάδους λάβε.
A parte dextra ſume verbenas tibi.

Philargyrius Cantabrigienſis Clerici cauſam agens Phileleuthero haec reponit:

Ἀπὸ δ' ἑστιᾶς, σὺ Μυῤῥίνη, τῆς δυσγενοῦς.

Haec ego non inſpexeram, quum primum mederi velle affecto loco inciperem. Neque adeo nunc quidquam muto. Niſi enim & *Arae* & *verbenarum* fiat mentio, Menandri verba ἀπροσδιόνυσα erunt. Quam vero appoſitum illud ἑστιᾶς prae δεξιᾶς ad rem praeſentem eſt? Si Μυῤῥίνη facias nomen proprium, pereunt herbae ſacrae: demum inveniendo δυσγενοῦς veſtigia fere nulla ſunt. Κλάδους λάβε licet ſenarium juvent, nullam Menandri auctoritatem praeferunt.

ACT. IV. SCENA IV.

14. MS. Boend cum Edit. Du B. *Hoc ut ſentu ſentiat, pronunciari poteſt.*
24. *Et eſt dictum cum quadam fiducia, & contemtu ejus, cum quo ſermo eſt.* Citat Schefferus ad illa Phaed. V. 2. 4.

Cedo, inquit, illum, jam curabo ſentiat.

Minus accurate, ſi quid video. Non enim viatori cum latrone ſermo eſt, ſed cum viatore altero, qui depugnans occiderat latronem.

ACT. IV. SCENA V.

11. LIber Mſ. & editus recte: *Convenit indici futuro.*
19. Iidem Libri: *Et ad comparationem aetatis pertinet, & comparative, & ſimilitudinarie poſitum eſt.*

ACT. V. SCENA I.

1. MS. Boend. & Edit. Du B. *de fide promiſſa.* Et mox 4. *fidem promiſſam.*
20. Conjecturam noſtram firmat lectio Mſ. Boend. cum interrogationis nota addita.

ACT. V. SCENA II.

3. N*Am commodum.* Ante haec verba legitur in utroque codice: *poteſt & commodum eſſe in homine, ſed opportunum malum & adventum habere poteſt.*
24. Uterque Liber legit: *Nec quicquam tentat, ne quoquam tendat ulterius.*

ACT. V. SCENA III.

7. MS. Boend. cum Edit. Du B. *Nec eum poenitet, nec pudet.*

ACT. V. SCENA IV.

7. M*Ire. acriter Critonem aggreſſus.* Mſ. Boend. *Nunc acriter Critonem aggreſſus.* Et mox, *generalem fecit.* De *Virtute Oratoria* vid. Voſſ. Orat. VI. 7. 28.
9. *Dulcedine aliqua tenere, ad perſuaſionem inducere.* Doctiſſ. Wielingius, *Ac perſuaſione inducere.* Mſ. Boend. *Dulcedine aliqua re tenere, ad perſuaſionem inducere.* Forte, *Dulcedine aliqua retinere, & ad perſuaſionem inducere.*
28. *Teſtis eſt tota Sicilia.* An e memoria laudavit verba Ciceronis, Lib. II. in Verr. cap. 42. *Dicit teſtimonium tota Sicilia?* An reſpexit ad illa Orat. pro L. Manil. 11. *Teſtis eſt Italia — teſtis eſt Sicilia?*
38. *Scirpea inducitur ratis.* Cl. Burmannus ad Val. Flacc. Argonaut. II. 109. legit, *Scirpo inducitur ratis.* In Mſ. Plantino Boend. eſt, ut vulgo editur.
48. Abr. Wielingius emendat: Eho *hic advocationis eſt interjectio.*

ACT.

Digitized by Google

ACT. V. SCENA VI.

Init. Vide mox Donatum, ad ỳ. 13.

1. *Poſt compendium.* Immo; *per compendium.* Sic infra V. 5. 1.

14. *Hi verſus.* Integra haec Nota abeſt a Mſ. Boend. Vide autem Obſervationem ad *Eun.* III. 2. 3.

EUNUCHUS.

PROLOGUS.

9. MS. Boend. *Ac non hoc, de quo tantum reprehendas.*

40. Uterque Codex recte legit: *Quia odere, non eſt Latinum in infinitivo modo.*

ACT. I. SCENA I.

5. Q*Uae prima mortales ducunt.* Ita Salluſt. Jug. 41.

12. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Quod idem in togata facere non licet.*

ACT. I. SCENA II.

5. A*Prius* IGNEM *meretricem accipimus.* Mſ. Boend. & Ed. Du B.

8. Mſ. Boend. *Quod ſuccenſeat adoleſcens.*

32. In utroque Libro eſt: *demum, patriam, regionem.*

62. *Deliniret.* Mſ. Boend. optime, *declinet.*

67. Uterque Liber: *Reſtituimus his, quibus nos volumus. Reddimus his, qui nos volunt. Ergo reſtituimus volentes, reddimus volentibus.*

68. Mſ. Boend. & Editi veteres: *Ne in neceſſariis inopem videretur in neceſſariis interponi non licet audientis nomen.*

114. *Voluntatis, atque animi & obſequii.* Ita uterque Liber.

ACT. II. SCENA I.

3. M*Andat.* Malim, *Mandas*, vel, *Mandatur.*

5. *Occurrens huic pronomini*, Qui. Ita Codex Mſ. & Editus.

7. Editio Du B. *Reſpondente Chaerea.*

11. Uterque Liber: *Ipſe deſideras fieri.*

25. *Decrepiti ſunt dicti.* Vide Donat. ad *Adelph.* II. 3. 11.

ACT. II. SCENA II.

1. IN Edit. Du B. additum etiam: *Alii*, STULTO INTELLIGENS QUID INTEREST.

6. Mſ. Boend. recte: *Ad decus, & ad turpitudinem.*

25. Lege ex utroque Cod. *Qui accipiendi ſunt* CIBEDINARII.

27. *Nanciſcor & expendo.* Liber Mſ. & editus, *Manticinor & impendo.*

32. *Pythagorica, Platonica.* Pro eo Doctiſſimus Wielingius malit, *Pythagorici, Platonici.* quando ſubaudiendum erit, *Habent nomina ex ipſis Philoſophis, Pythagora & Platone.* Si lectionem vulgatam tuemur, *Diſciplina* ſubaudiendum eſt.

43. *Dolere cogo.* Mſ. Boend. *Et* UNO *pro eo quod eſt dolore angor.* Franciſci Jureti emendationem; *Dolore coque*, laudat Barthius ad Stat. Thebaid. II. 300.

ACT. II. SCENA III.

10. LUcilii locum legit Janus Douſa:

At te Dî ſenium,

Subaudiens, *perdant.* Franciſcus filius:

At Di te perdant, ſenium atque inſulſe Poëta.

16. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Quod pollicitus ſit.* Et mox 17. *Plus eſt probaſſe quod promiſeris.* Rurſus 19. *Hoc, quod dicebas, inquit, de amore eſſe.*

22. Giſanius in Ind. Lucret. ad v. *Geminus*, ait, ſe neſcire quid ſibi velit Donatus ad hoſce tres verſus.

24. *Curatio medicinae.* Immo *Curatio* etiam ad negotia refertur.

39. *Negotii ſimplicitate.* Fortaſſe legendum, *negotii implicitate*, i. e. implicatione.

44. Labra *aſinorum proprie dicuntur.* Ampliſſimus Vir, Corn. Bynkershoekius in literis ad me datis *ſimorum* legit. Dixerunt autem & *Labia, ae.* Sic Naevius in Praecone Poſteriore:

Ergo dedita opera te, pater, ſolum foras
Seduxi, ut ne quis eſſet teſtis tertius
Praeter nos, tibi quum tunderem labias *lubens.*

Ibid. *Alii* Labia *inferiora*, & Labra *ſuperiora.* Verrius Flaccus, teſte Chariſio, ita diſtinguit, modica eſſe *Labra*, *Labia* immodica, & inde *Labeones* dici.

64. Mſ. Boend. *Curioſitatem addidit ita.* Poſt quae verba lacuna eſt. Neque ſane lectio vulgata commodum ſenſum efficit. Nec, quid illa, *huic quoque detracturus*, ſibi velint, exputare queo. Niſi quod exiſtimat Doctiſſ. Wielingius, ſubaudiri oportere, *nomen Chaereae, ubi ad Thaidem ducturus eſt.*

89 Mſ. Boend. *Intertunſa fuſtibus.* Et mox, *Ejus granum ſaxo comminuunt.* quae etiam Ed. Du B. lectio eſt.

90. Mſ. Boend. *Exemplum promittitur.* mox, etiam in Ed. Du B. *tractans id faciendum, ut ad domum meretriciam deducatur.* Et, *ut defendatur quod licitum eſt.*

91. *A perſona ejus, cui fit.* Ita eſt in utroque libro.

98. Uterque

Digitized by Google

98. Uterque Codex ita legit: NUNQUAM DEFUGIAM AUCTORITATEM.] *Pro, Non. ut : Nunquam hodie moriemur inulti.* Tum ſequuntur ea, quae habet lectio vulgata.

ACT. III. SCENA I.

4. Liber Mſ. & Editus: *Nunc militaribus dictis tangit militem paraſitus.*
11. *Intelligis.* Immo, *Poſſides.* Sic *Heaut.* IV.3.32.
15. *Grate expreſſit ſtulti inſantiam militis.* Abr. Wielingius: *Graviter expreſſit ſtulti inſaniam militis.*
23. Uterque Liber: *Qui & majores ſunt.*
34. *Lucretius.* Obſervat Franciſcus Douſa, legendum eſſe, *Lucilius*, cujus verba Lib. XI. ſunt:
Criſſabit, ut ſi frumentum clunibu' vannat.
Scriptum forte fuerat, *L.* vel, *Luc.*

ACT. III. SCENA II.

2. *Quia focum.* Vid. Donat. ad *Adelph.* II. 2. 3.
5. Uterque Codex: *Tum praecipue merito ſuo.*
8. Mſ. Boend. & Edit. Du B. optime, *Miro*, NUNC EXEAM, *quaſi jam prope acceſſurus, quippe qui jam dudum procul ſteterit ibi videlicet.*
29. Liber ſcriptus & excuſus: *Inſigne felicitatis.* Et mox, *fortuna placet.*

ACT. III. SCENA III.

9. Mſ. Boend. *Aſcia ſcindere.*

ACT. III. SCENA V.

5. In utroque Codice eſt, *dicit.* malim, *ducit.*
15 Liber Mſ. & editus: *nomen oblatum eſt: ut appareat, quam noveris, & quam poſſis aſſequi, quae dicentur.*
28. Uterque Liber: *Spectа ſingularem & miram virtutem Poëtae.*
37. In Cod. Mſ. & edito: *Parvo propoſiti.* niſi forte legendum, *parvi pretii*, vel, *parvo pretio.* ſubaudi *venalis*, quod mox ſequitur. Sic *And.* I.1.49.
45. Forte legendum: *Συντομίᾳ, qua ſolet, utitur.*
49. Legendum ex utroque Codice: *Convicium jocunde facere.* niſi mavis, *Convicium jocularium.*
53. Iidem Libri: *Et hoc tamen proprie de oculis dicitur.*

ACT. IV. SCENA I.

6. MS. Boend. & Edit. Du B. *Et ſimul eſt hic relictus locus.*

ACT. IV. SCENA II.

Init. In utroque Codice eſt, *ſed importune redit.*

ACT. IV. SCENA IV.

14. Liber Mſ. & editus: *Non eſt in domo Thaidis, quia fugit.*
20. Mſ. Boend. *Athimundi ſucci.* An ſcripſit Lucilius, *Ac thymini ſucci ex ſacie florem delegeris?*
49. Uterque Codex: *Quemadmodum defendatur animoſe.*

ACT. IV. SCENA V.

6. *Quae frigidam picem non tenent.* Ita Liber Mſ. & editus.

ACT. IV. SCENA VI.

1. *Quaſi dicat, ſine nullis.* Forte ſcripſit Donatus: *Quaſi dicat, ſine, video minas illius.* Wielingiana lege: *minis terreor nullis.*

ACT. IV. SCENA VII.

Init. MS. Boend. & Edit. Du B. *undanti chlamide.* Et mox: CONTUMELIAM. *Proprie, non ut miles, ſed ut nequam.*
6. Mſ. Boend. *Vel quotiens convivium eſt inſtitutum.*
37. Etiam Hadr. Junius, in Appendice Animadverſionum monet legendum eſſe: *Hoc lentius ad Thaidem Chremes.* Et ſane in Mſ. Boend. diſerte legitur: *Hoc lentius dixit ad Thaidem Chremes.*
44. In utroque Libro eſt: *Dorax enim primus eſt ad res domeſticas. Sanga vero coquus, qui viciſſim domi focique miniſterium ſatagebat.*

ACT. V. SCENA I.

1. Codex Mſ. & editus: *virgo vitiata eſſe cognoſcitur.*
7. Uterque Codex: *Minative pronuncianda.* Et mox: *obliviosae ſunt dominarum.*
22. Edit. Du B. NON EST.] *Non eſt impudens, inquit.*

ACT. V. SCENA II.

6. Liber Mſ. & editus: *Angiportus ergo eſt via publica.*
69. *Moleſto vultu.* Forte, *moeſto vultu.*
Ibid. Uterque Codex: *qui fuit artificioſiſſimus Poëta.* Et mox: *permittis Pythiam.*

ACT. V. SCENA V.

1. In utroque Codice eſt: *nihil proſit humanum conſilium.*
5. Lege cum Mſ. Boend. *Sed apparet ex vultu Pythiae, turbam ducere, ut in Andria.*
12. Nunc confidenter lego: *Hoc inventum eſt, quo declararetur*, ADEO NOBILEM. Vide ſupra, I. 2. 124.
19. Mſ. Boend. *Simplicis perſonae.*

ACT.

ACT. V. SCENA VI.

23. Codex Mſ. & Editus, *Strictum.*

ACT. V. SCENA VIII.

3. Q*Uum ipſa.* Barthius, ad Stat. Thebaid. X. 643. *ipſi* legit, ſub. Herculi. mox Mſ. Boend. & Edit. Du B. *cum ſagittis.*

ACT. V. SCENA IX.

27. Diſtinctio haec Donati vana eſt. Vide ſupra II. 3. 60. 61. 63. & 66. ibidem Codex Mſ. & Editus: *Omnia ergo ἀσυνδέτως pronunciavit.*

44. *Bonorum ciborum edax es.* His verbis vel explicuit illa, BENE LIBENTER VICTITAS, vel manifeſto erravit, faciens Terentium bis idem dicere, cui illa, CUM ILLA LIBENTER VIVIS, de conſuetudine Phaedriae cum Thaide dicta ſunt.

49. Mſ. Boend. *Sed ſuperiora velant plurimum.* Mox: *cum quadam vultus improbitate pronunciandum.*

59. Mſ. Boend. *Figura Dilogia.*

64. Mſ. Boend. *Hoc ego credo, & cenſeo.*

A D E L P H I.

PROLOGUS.

1. C*Uſus reciprocum.* Monebat Vir Doctus, legendum eſſe, *Suus reciprocum.* Atqui tum haec notaſſet Interpres ad illa, SCRIPTURAM SUAM. Eſt autem ſenſus, ita POSTQUAM dici pro *Quoniam*, uti contra *Quoniam* pro *Poſtquam.* Idque e laudato Plauti loco adparet.

Ibid. *Indifferenter.* Vide Interpp. ad Phaed. V. 1. 17.

4. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Mire* DE SE *expreſſit, ſimplicitatem veram dicturus, quam indicaturum ſe dixerit, non narraturum.* Et mox: *Qui de ſe tantum, & adhuc invitus quidnam provulgat.*

16. Edit. Du B. *Non ſic dicit adverſare: verum oratoris hoc crimen impingit.*

19. Uterque Liber: *Qui etiam praetrat theatro.*

ACT. I. SCENA I.

18. H*Adr. Junius, Animadv. Append. quod poſt *Menandri* nomen aſteriſcum in ſuo Codice videret, ſuſpicabatur hoſce excidiſſe verſus:

Ὅϛις γινόμενος βύλεται ζῆν ἡδέως,
Ἑτέρων γαμέντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμων.

Id eſt, *Qui vivere optat ſuaviter, ubi conjuges*
Ducunt alii, ipſe abſtineat a nuptiis.

23. Edit. Du B. *Quod nos* Educare *dicimus.*

33. Edit. Du B. *Nam vitia filios tenent, quos non retinent patres.*

45. Edit. Du B. *Quaſi malos.*

53. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Quum propior eſt, ipſum a longe conſpectum ſenio vetante non bene cognoſcens, ac indubius.* forte, *ac proin dubius.*

ACT. I. SCENA II.

1. M*S. Boend. *Diverſae partes, & diverſa ſtudia.* Et mox: *Difficiles in delictis.*

7. Edit. Du B. *Quae fuerat aut in ſpectaculis.*

11. Uterque Codex: *Adjudicatio ex auctoritate rumoris.*

13. Locus ille Salluſtii videtur ἀπροσδιόνυσος eſſe, & de vultu conſpectuque intelligendus, contra Terentii mentem.

15. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Quidquam facere.*

71. Uterque Liber: *Ideoque veriſimile eſt.* Et mox: *Et apparet praeterea, coactum eum ex parte fateri, vitiatum ex amore Aeſchinum, & pudore impeditum, tantumque hoc dixiſſe, quod honeſte potuit, velle ſe uxorem ducere dixiſſe malens, quam velle tacuiſſe confuſum.*

ACT. II. SCENA I.

1. Q*Uiritari dicebant.* Lucil. apud Non. v. *Quiritare:*

Hic, inquam, rudet e roſtris, atque ejulitabit,
Concurſans uti arenarius, clareque quiritans.

ACT. II. SCENA II.

2. E*T mox irata perſonat.* Quae ſequuntur, non Thaidis, ſed Chremetis verba ſunt. Vid. *Eun.* IV. 7. 36.

35. *Id eſt, in periculum.* In Mſ. Boend. & Ed. Du B. additur:

Virgil. Nec tibi deſertae in dubium.

Eſt autem locus corruptus, & male citatus, ita enim Aen. XI. 843.

Nec tibi deſertae in dumis coluiſſe Dianam
Profuit.

ACT. II. SCENA III.

10. E*Ditio Du B. *Aut Micionis, aut Demeae, aut populi.*

11. *Decrepiti dicti ſunt clamoſi ſenes.* Vid. *Eun.* II. 1. 25.

ACT. II. SCENA IV.

13. C*Um barba lenonla.* Plaut. Rud. III. 4. 64.

Nam hercle ego te barba *continuo arripiam,*
& in ignem conjiciam.

Digitized by Google

18. *Plurima dictat.* Fr. Douza ex reſtitutione Scaligeri edidit, *planius dicit.*

20. *Illa quidem mea erit.* E memoria laudavit verba Terentii, *Phorm.* I. 2. 84.

Illa quidem noſtra erit.

ACT. III. SCENA I.

1. NOmina ad aliquid. Vide infra, III. 4. 10.

5. *Mire* SOLAE *pluraliter dixit.* Vide tamen *Phorm.* III. 3. 24. & V. 7. 86.

11. *Quam bonus eſt.* Edit. Du B. *Quantalis eſt, nihil ad vota, praeter ſalutem opus eſt.* Unde eliceram, *Quia talis eſt, nihil* &c. quomodo poſt in Mſ. Boend. diſerte ſcriptum vidi.

ACT. III. SCENA II.

20. *AMoris indices.* An, *Amoris illices?*

43. Edit. Du B. *In qua, quod ſenſeris, tollis, cogeriſque quod ex altera parte ſit.*

46. Edit. Du B. *Satis argute arguis Poëta.*

ACT. III. SCENA III.

35. *QUia haberi uxor dicitur.* Forte legendum: *Quia habere uxorem vir dicitur, & haberi mulier, quum coit.*

45. Editio Du B. *Hae ſententiae ſemper ſunt hyperbolicae.*

73. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Et ſic pronunciat, ut & fiat, & approbetur, quod facis.*

ACT. III. SCENA IV.

8. *LEviſſimas ac parvas.* In Mſ. Boend. & Edit. Du B. additur, *Immo magnas*, quibus verbis ab neſcio quo Interprete adſcriptis illa *leviſſimae ac parvae* recte emendantur.

14. Edit. Du B. *Quia non oportuit.*

32. Ἔντεχνον καὶ ἄτεχνον. Lucil. Sat. V. 5.

Si minus delectat, quod ἄτεχνον Iſocration eſt.

34. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Ego* CAPTUS *ſermonem intelligo.* Et mox:

36. ABDUCE. Edit. Du B. *Ad hoc illud ut nemo poſſit intercedere.*

ACT. IV. SCENA I.

3. EDit. Du B. *Amoris affectus.*

14. Edit. Du B. *In qua quidam diſputant.* Ibid. *Qui locus* περὶ δυνατῶν *dicitur.* Vid. Cic. Fam. IX. 4. & ibi P. Victor.

20. Edit. Du B. *Cum ſtupore reſpondet.*

ACT. IV. SCENA II.

41. MS. Boend. & Edit. Du B. *Quaſi erraſſe profuerit illa via.* Et

44. *Coloniae auctor & conditor.*

ACT. IV. SCENA III.

4. MS. Boend. SI QUAM FECERE. *Hic diſtingue, & ſeparatim infer*, IPSI EXPOSTULANT.

10. *Hi verſus deſunt.* Mſ. Boend. *Hic verſus deſunt.* Quid ſi ſcripſerit Donatus: *Tres ſane hic verſus deſunt?* Editio autem Mediolanenſis, anni 1476. tres ſequentes verſus non agnoſcit.

ACT. IV. SCENA IV.

8. *SUnt, qui addant ſupervacue*, HANC. Videtur igitur Donatus legiſſe, UBI VIDI. Atque ita eſt in Mſ. Boend.

24. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Nam veteribus non placet illud.*

ACT. IV. SCENA V.

63. MS. Boend. & Edit. Du B. *Quaelibet vero ſaevitia inimici.*

ACT. IV. SCENA VII.

34. EDit. Du B. *Connexis manibus.*

38. Mſ. Boend. & Edit. Du B. FACTE. *Non dixit.* Eſto, *ſed elabora, ut eſſe poſſis.*

ACT. V. SCENA I.

6. UTerque Codex: *Mire ad ſecuritatem ebrius haec expreſſit.* Et,

10. *Non eſſe ebrii Syri.*

ACT. V. SCENA IV.

10. FOrte ſcripſit: *Et vide, quam grate à nominibus ad verba tranſeat.* ut ſubaudiatur *Poëta* vel *Demea.*

ACT. V. SCENA VI.

8. Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Hoc ſic locutus.* recte.

ACT. V. SCENA VIII.

13. *PRoprie vocabulo uſus eſt.* Aliter cenſet ad *Phorm.* V. 8. 8.

ACT. V. SCENA IX.

10. MS. Boend. *Onerare mentem audientis ejus quem laudamus.* Unde lectio vulgata effecta eſt. Sed fortaſſe legendum eſt, *Onerare mentem audientis meritis ejus, quem laudamus.*

18. *Confirmantia.* Mſ. Boend. *Confirmativa.*

31. *Verbis ex animo plorantis.* Forte, *Verbis ex animo prolatis.*

34. *Proprie rediit.* Forte, *Propere rediit.*

HE-

HECYRA.

PROLOGUS.

Init. NEglectas. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Non lectae.* quod videtur formatum ex *neclectas.*

ALTER PROLOGUS.

7. Mſ. Boend. *Aut aliquibus vix placui.*

ACT. I. SCENA I.

1. MS. Boend. *Haec perſona Terentii more extrinſecus aſſumitur.*

9. *Porci eximii.* Feſtus, v. *Eximium.* Macrob. Saturnal. III. 5.

ACT. I. SCENA II.

2. QUod a cunctis *perquiratur.* Ita Feſtus cenſet.

83. Edit. Du B. *A veriſimili cauſa vult oſtendere.*

114. Edit. Du B. *Reſcimus relata.*

ACT. II. SCENA II.

3. EDit. Du B. *Animo mariti obeſſe nuptam.*

21. Mſ. Boend. & Ed. Du B. *Quo maxime notus eſt.*

ACT. II. SCENA III.

4. Edit. Du B. *Ut admittant.*

ACT. III. SCENA I.

1. Edit. Du B. *Nimis conturbati.*

ACT. V. SCENA I.

39. IN fine Mſ. Boend. & Edit. Du B. additum habent: *Et Salluſtius, Nam vim, quam miſericordiam ejus experiri mallem.*

ACT. V. SCEN. III.

36. Mſ. B. & Ed. Du B. *Scit ſe enim alibi dixiſſe.*

PHORMIO.

PROLOGUS.

35. BONITAS *in omnibus.*] Nugas Donati in hac Nota merito reprehendit Boeclerus in Chreſtomathia, quum nulla aequanimitas ſine bonitate cogitari poſſit.

ACT. I. SCENA I.

4. MS. Boend. & Edit. Du B. *Quaſi reddendi mora habere cauſa fuerit.*

6. Edit. Du B. *Enicalia concluduntur.*

ACT. I. SCENA II.

1. EDit. Du B. *Quia talem nominationem praetulit.*

4. Edit. Du B. *Redditio debiti.*

10. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Dum perſuadet.*

62. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Hoc praeſtruens,* aniculae *intulit, de qua nullam ſupra mentionem fecerat.*

66. Uterque Codex: *Impudentius petit.*

73. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Qui te Montane malum ad tetra pergit.*

ACT. I. SCENA III.

11. OLim legebatur: *Cum ſeptem in locum Hiſpanis redis ac recipis ſe.* Laudat etiam Interpres Juvenalis, Lib. I. Sat. III. ad illa verba:

inter

Pinnirapi cultos juvenes.

ACT. I. SCENA IV.

Init. MS. Boend. *Abeſſe conſpectui patris.* Edit. Du B. *Abeſſe currentis conſpectui patris.*

12. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Tanquam, ſibi peccanti & libertatis genus praeſtare poſſet.*

16. Edit. Du B. *Ad hoc dictum auditur Geta.*

ACT. II. SCENA I.

4. MS. Boend. & Edit. Du B. *Se primum ad accuſationem crederet.*

10. Edit. Du B. *A precatoribus.*

19. Uterque Liber: *Nam integrum eſſet.* Et mox 21. *Non oportere fieri dixit.*

25. Uterque Codex: *Ad criminis diſſolutionem.*

 29. Edit.

29. Edit. Du B. *Huc intendebat interrogationem.*
51. Edit. Du B. *Crimen, quod objectum eſt.*
76. Edit. Du B. *A quo magis conſutabitur.*
81. Uterque Liber: *Quod eſt primum poſt redditam precem.*

ACT. II. SCENA II.

8. MS. Boend. & Edit. Du B. *Gradus per ἀνζευτιο eſſe ſeparatos.* Et mox 10. *Ex conſuetudine Romana.*

24. *Sed nunc rationem habet.* Videtur lectio proba, niſi quod illa, *ad ſignificandum paraſitum* e margine irrepſerint. Voluit enim τὸ Rex eſſe τῶν πρός τι. Atque ita cepit etiam Iſ. Caſaubonus ad Theophr. Charact, cap. περὶ κολακείας.

ACT. II. SCENA III.

31. MS. Boend. & Edit. Du B. *Vel juvenis etiam appellent.*
43. Iidem Libri: *Effuſio, vel ſupermenſio, quae fit.*
73. Uterque Codex: *Et bene imitatus eſt modum comminantis.*
79. Edit. Du B. *Conſenſionis & conventionis.*

ACT. II. SCENA IV.

1. CUra *in ſpe bonorum.* Fallitur Donatus. *Cura* enim & ſollicitudinem habendi, & parta retinendi notat. Vide Gotl. Cort. ad Salluſt. Catil. 37.

13. Edit. Du B. *Ut invidus contradicturus occurreret.* Et 16. *Fruſtra ſectatur.*

ACT. III. SCENA I.

Init. MS. Boend. & Edit. Du B. *Optima cum pulchris.*
6. Uterque Liber: *Ut, res fideſque.*
13. Uterque Liber: *Refutatio in re eſt: Confutatio in perſonam.*
18. Uterque Liber: *Cum incommodo ſuo.*

ACT. III. SCENA II.

Init. MS. Boend. & Edit. Du B. *Deliberativum locum.*

8. Uterque Codex: *Ei a te foeneratum.* Sed fortaſſe legendum; *Tibi a me foeneratum.*

ACT. IV. SCENA III.

28. Edit. Du B. *Qui ſeparatim accipit.*

ACT. IV. SCENA IV.

2. EDit. Du B. *Interpretari Geta, qui reſpondet.* 16. Edit. Du B. *In ruptionem nervi expetitur.*
28. Mſ. Boend. & Edit. Du B. *Obſtetricum eſt, in qua domo Gallina cantat, ſuperſtitem marito eſſe uxorem.* quo firmatur Barlandi expoſitio.

ACT. V. SCENA I.

12. UTerque Liber: *Mire ſuum nomen ille agnoſcit, illa diſſimulat.*

ACT. V. SCENA II.

3. MS. Boend. & Edit. Du B. *Hoc eſt, ne praetermittas caſam tuam.*
Ibid. Edit. Du B. *Queritur de ſe ſenex, qui dum avari infamiam fugeret, ſtulti reprehenſionem incidiſſet.*

ACT. V. SCENA VI.

29. EDit. Du B. *Auctoribus indulgent: quod in his auctoris eſt commendatio.*

ACT. V. SCENA VII.

29. EDit. Du B. *Secundam de primis.* 69. Edit. Du B. *Ingenio frui.*
95. Edit. Du B. *Quia qui ipſe reſiſtit, ne ſequatur collo trahentem, ab toto orbe pandum ſe facit.*

ACT. V. SCENA VIII.

36. MS. Boend. & Edit. Du B. *Converſa ad ipſum defenſorem mariti.*
65. Uterque Liber: *Irata erat, vel irritata erat.* Et mox 66. *Conſultam uxoris iracundiam.*

INDEX

Digitized by Google

INDEX
VERBORUM ET PHRASIUM.

A

A Parvulo. *And.* I. 1. 8. *Adelph.* I. 1. 23. *A* principio. *And.* I. 1. 21. IV. 4. 46. *Hec.* III. 3. 21. *Phorm.* IV. 3. 45. Metui *a* Chryſide. And. I. 1. 79 Incepta *a* parvis. *And.* III. 3. 7. Concrepuit *a* Glycerio oſtium. *And.* IV. 1. 59. Unde eſt? dic clare. *My.* *A* vobis. *And.* IV. 4. 15. Dona adſunt tibi *a* Phaedria. *Eun.* III. 2. 12. Quam longe *a* mari? *Eun.* III. 3. 13. Anne abiit jam *a* milite? *Eun.* IV. 5. 7. Praemium *a* me optato. *Eun.* V. 9. 27. Actor tantum poterit *a* facundia. *Heaut.* Prol. 13. Peccatum *a* me maximum eſt. *Heaut.* I. 1. 106. Sed quid crepuerunt fores hinc *a* me? *Heaut.* I. 1. 122. Uſque *a* pueritia. *Heaut.* I. 2. 9. Nos jam *a* pueris ilico naſci ſenes. *Heaut.* II. 1. 2. *A* patre aliquis exiens. *Heaut.* II. 2. 6. Factum *a* nobis ſtulte eſt. *Heaut.* II. 3. 8. *A* me neſcio quis exit. *Heaut.* III. 1. 92. Quiſnam *a* nobis egreditur foras? *Heaut.* III. 2. 50. Quid tam *a* nobis graviter crepuerunt fores? *Heaut.* III. 3. 52. Haud multum *a* me aberit infortunium. *Heaut.* IV. 2. 1. Dabitur *a* me argentum. *Adelph.* I. 2. 38. Tibi *a* me nulla orta eſt injuria. *Adelph.* II. 1. 35. Alieno animo *a* nobis eſſe, res indicat. *Adelph.* III. 2. 40. Conſcia mihi, *a* me culpam eſſe procul. *Adelph.* III. 2. 50. Homo amicus nobis *a* puero. *Adelph.* III. 3. 86 *A* villa mercenarium vidi. *Adelph.* IV. 2. 2. Quiſnam *a* me pepulit tam graviter fores? *Adelph.* V. 3. 2. Simulat ſe *a* matre arceſſi. *Hec.* I. 2. 109. Si quid eſt peccatum *a* nobis. *Hec.* II. 2. 11. Illam *a* me diſtrahit neceſſitas. *Hec.* III. 5. 42. Alienum eſſe *a* me animum. *Hec.* IV. 4. 36. Neutra in re vobis difficultas *a* me erit. *Hec.* IV. 4. 45. Abhorrere animum huic video *a* nuptiis. *Hec.* IV. 4. 92. Nihil tibi eſt *a* me pericli. *Hec.* V. 1. 9. Quomodo *a* me amittam. *Phorm.* III. 2. 22. Unde *a* primo inſtitui. *Phorm.* IV. 2. 14. *A* primo homo inſanibat. *Phorm.* IV. 3. 37. *A* fratre quae egreſſa eſt. *Phorm.* V. 1. 5.

Syntaxis. *A parvulo. A principio. A parvis. A pueritia. A pueris. A puero. A villa mercenarium. A primo.*

A B

Ingenium *ab* labore proclive ad lubidinem. *And.* I. 1. 51. *Ab* illo animadvertenda injuria eſt. *And.* I. 1. 129. Myſis *ab* ea egreditur. *And* I. 3. 21. Cur tu abis *ab* illa? *And.* I. 5. 64. Ut *ab* illa excludar. *And.* II. 3. 12. *Ab* Andria eſt ancilla haec? *And.* III. 1. 3. IV. 4. 17. *Ab* dextra me venire adſimulabo. *And.* IV. 3. 19. Propera puerum tollere hinc *ab* janua. *And.* IV. 4. 20. Abhorrenti *ab* re uxoria. *And.* V. 1. 10. Tibi *ab* iſtoc cavendum intelligo. *Eun.* V. 2. 44. *Ab* meretrice avara. *Eun.* V. 4. 5. Fores crepuere *ab* ea. *Eun.* V. 8. 5. Tantumne eſt *ab* re tua otii tibi? *Heaut.* I. 1. 23. Haec facta *ab* illo oportebant. *Heaut.* III. 2. 25. Jam inde *ab* adoleſcentia. *Adelph.* I. 1. 16. Alienus eſt *ab* noſtra familia. *Adelph.* III. 2. 28. *Ab* lenone ipſus eripuit palam. *Adelph.* III. 2. 30. Hanc ſibi videbit abduci *ab* oculis? *Adelph.* IV. 5. 35. Ne *ab* re ſint omiſſiores. *Adelph.* V. 3. 44 Remotum *ab* ſtudio, atque *ab* labore. *Hec.* Alt. Prol. 15. Ut virgo *ab* ſe integra ſiet. *Hec.* I. 2. 70. *Ab* neſcio quo improbo. *Hec.* III. 3. 23. Quid Bacchidem *ab* noſtro adfine exeuntem video? *Hec.* V. 3. 9. *Ab* Orco mortuum me reducem in lucem feciſis. *Hec.* V. 4. 12. Otioſum *ab* animo. *Phorm.* II. 2. 26. *Ab* ſua palaeſtra exit foras. *Phorm.* III. 1. 20. *Ab* amicis argentum auſero. *Phorm.* III. 2. 28. *Ab* oculis meis illam abducet? *Phorm.* III. 3. 15. *Ab* Dis ſolus diligere. *Phorm.* V. 6. 14. Video *ab* ſeſe amittere invitum eam. *Phorm.* V. 7. 25.

Syntaxis. *Ab labore proclivis ad lubidinem. Ab dextra venire. Ab re otium. Ab adoleſcentia. Ab oculis abduci. Ab re omiſſus. Ab animo otioſus. Ab Orco redux in vitam.*

Abdo.

Senex rus *abdidit* ſe. *Hec.* I. 2. 100.

Abduco.

Ad ſe *abducis* domum. *Eun.* III. 5. 28. *Abducis* ſecum ancillas. *Eun.* III. 5. 33. Me convivam *abducebat* ſibi. *Eun.* III. 1. 17. *Abduxi* ad coenam. *Heaut.* I. 2. 9. *Abduxi* mulierem. *Phorm.* V. 5. 1. Me invito *abduxit* meam.

Digitized by Google

 A B A B

Adelph. II. 1. 44. Amicus me a foro *abduxit* huc advocatum ſibi. *Adelph.* IV. 5. 11. Filiam *abduxit* ſuam. *Hec.* V. 1. 21. An illam hinc *abducet*, pater? *Adelph.* IV. 5. 27. Ab oculis in ignotum hinc *abducet* locum? *Phorm.* III. 3. 15. *Abduc*, duc, quantum potes. *Eun.* II. 3. 85. Hunc *abduce*, vinci. *Adelph.* III. 4. 36. *Abduce* hanc: minas quinque accipe. *Phorm.* II. 3. 63. Quid illam ni *abducat?* *Adelph.* IV. 5. 28. Ne illum ab ſtudio *abducerem.* *Hec.* Alt. Prol. 11. Ut filiam ab eo *abduceres.* *Hec.* IV. 1. 30. Si *abduxeris*, celabitur. *Heaut.* IV. 3. 20. Quamobrem cupiam *abducere.* *Eun.* I. 2. 65. Cupio *abducere*, ut reddam ſuis. *Eun.* I. 2. 77. Illam cupio *abducere.* *Eun.* I. 2. 92. Ad nequitiam *abducere.* *Adelph.* III. 3. 4. Niſi tu properas mulierem *abducere.* *Phorm.* II. 3. 90. Ad me *abducta* eſt domum. *Adelph.* IV. 4. 18. *Abducta* a vobis praegnans fuerat filia. *Hec.* IV. 4. 18. Ad tuam matrem *abducetur.* *Heaut.* II. 3. 94. Scio, quo *abducta* ſit. *Eun.* II. 3. 58. *Abduci* ab oculis? *Adelph.* IV. 5. 35. *Abduci* non poteſt. *Phorm.* V. 3. 16. Credo *abductum* in ganeum. *Adelph.* III. 3. 5.

Syntaxis. *Abducere ſibi quem convivam. Abducere quem a ſtudio. Ad nequitiam abducere alterum. Abducere quem in ganeum.*

Abeo.

Abeo. *And.* II. 2. 7. Recte; inquit. *Abeo.* *Eun.* II. 3. 50. Ego hinc *abeo.* *Eun.* III. 2. 41. *Adelph.* III. 3. 81. Cum inde *abeo.* *Eun.* IV 4. 58. Ego *abeo* intro. *Eun.* V. 5. 28. Nuſquam *abeo.* *Adelph.* II. 2. 38. Quin *abeo?* *Phorm.* I. 4. 32. Cur tu *abis* ab illa? *And.* I. 5. 64. Malam rem! hinc *abis?* *Eun.* III. 3. 30. Non tu hinc *abis?* *Eun.* IV. 7. 29. Diminuam caput, niſi *abis.* *Eun.* IV. 7. 33. Si nunc a nobis *abis.* *Heaut.* IV. 3. 18. Rus hinc *abis?* *Adelph.* III. 3. 79. Quid agis? quo *abis?* *Adelph.* V. 2. 6. *Phorm.* I. 4. 39. Quo *abis?* mane; mane, inquam. quo *abis?* *Hec.* III. 5. 45. 46. Quo nunc *abis?* *Phorm.* III. 2. 4. Etiam tu hinc *abis?* *Phorm.* III. 3. 9. *Abit.* *Adelph.* V. 2. 7. *Abeunt* lavatum. *Eun.* III. 5. 52. Cum illo *abii* huc. *Eun.* I. 2. 40. In Aſiam hinc *abii.* *Heaut.* I. 1. 59. *Abii* ad proximos. *Heaut.* V. 2. 13. Rus habitatum *abii.* *Hec.* II. 1. 27. Jam pudebat. *abii.* *Hec.* V. 3. 8. Ut *abii* abs te. *Phorm.* IV. 3. 12. *Abiiſti:* mihi amicam adduxti. *Heaut.* IV. 6. 14. Nimium iſtoc *abiſti.* *Adelph.* II. 1. 15. Reliquit me homo, atque *abiit.* *And.* IV. 4. 5. Dum haec dicit, *abiit* hora. *Eun.* II. 3. 49. Anne *abiit* jam a milite? *Eun.* IV. 5. 7. Scio; neſcio; *abiit.* *Eun.* V. 1. 2. Eunuchus *abiit.* *Eun.* V. 1. 5. Ad regem militatum *abiit.* *Heaut.* I. 1. 65. Huc *abiit* Clitipho. *Heaut.* V. 1. 31. *Abiit*; vah! rogaſſe vellem. *Heaut.* V. 2. 25. Rus *abiit.* *Adelph.* III. 3. 82. Ille ubi eſt Mileſius? *Mi.* *Abiit.* *Adelph.* IV. 5. 69. *Abiit.* *Hec.* I. 2. 109. Ille *abiit.* *Hec.* III. 4. 30. *Abiit.* quid mea? *Hec.* III. 5. 60. Praeſens malum, in diem *abiit.* *Phorm.* V. 2. 16. E medio *abiit.* *Phorm.* V. 8. 30. Ambo *abiermus* foras. *Eun.* IV. 4. 35. Ubi *abiere* intro. *Heaut.* V. 1. 33. Menſes *abierunt* decem. *Adelph.* IV. 5. 57. Longe jam *abieram.* *Eun.* IV. 2. 5. *Abibo* hinc. *Hec.* IV. 4. 81. *Abi* domum. *abi* cito. *And.* I. 5. 20. Immo *abi* intro. *And.* III. 2. 43. Tu, Dave, *abi* domum. *And.* V. 6. 14. *Abi* prae, curre. *Eun.* III. 2. 46. *Abi*, Dorias. *Eun.* III. 3. 32. *Abi* hinc, quo dignus, cum donis. *Eun.* IV. 3. 9. *Abi* tu, ciſtellam domo effer. *Eun.* IV. 6. 15. Tu *abi*, atque obſera oſtium intus. *Eun.* IV. 6. 25. *Abi* illis obviam. *Heaut.* II. 3. 8. *Abi* deambulatum. *Heaut.* III. 3. 26. *Abi* ſane iſtac, iſtorſum, quovis. *Heaut.* III. 3. 27. *Abi* jam nunc intro. *Heaut.* IV. 1. 5. *Abi:* effer argentum. *Heaut.* IV. 5. 56. *Abi* intro; vide, quid poſtulet. *Heaut.* IV. 8. 31. *Abi* prae ſtrenue. *Adelph.* II. 1. 13. *Abi*, neſcis inescare homines. *Adelph.* II. 2. 12. Tu, quantum potes, *abi.* *Adelph.* III. 2. 53. *Abi*, virum te judico. *Adelph.* IV. 2. 25. Illa exclamat: *abi*, *abi* jam, Aeſchine! *Adelph.* IV. 4. 10. *Abi* domum. *abi!* *Adelph.* IV. 5. 65. *Abi!* *Adelph.* V. 1. 3. V. 2. 1. Tu illas, *abi*, & traduce. *Adelph.* V. 7. 19. *Abi*, Parmeno, intro. *Hec.* III. 1. 34. *Abi:* ſolum ſolus conveni. *Hec.* IV. 1. 42. *Abi* rus ergo hinc. *Hec.* IV. 3. 4. Immo vero *abi.* *Hec.* IV. 4. 104. *Abi* ſis, inſciens. *Phorm.* I. 2. 9. *Abi*, Phaedria. *Phorm.* II. 1. 79. *Abi* tu, viſe redieritne jam. *Phorm.* II. 4. 5. *Abi*, dic eſſe argentum. *Phorm.* IV. 4. 32. *Abi* prae, nuntia hanc venturam. *Phorm.* V. 2. 12. At tu *abi* intro. *Phorm.* V. 3. 36. *Abi:* tange. *Phorm.* V. 8. 5. *Abin'* hinc in malam rem? *And.* II. 1. 17. *Abin'* hinc, inſana? *Eun.* V. 2. 22. Intro auferte: *abite.* *And.* I. 1. 1. Honeſte quo modo hinc *abeam*, neſcio. *Eun.* IV. 4. 49. Quin abs te *abeam* doctior. *Eun.* IV. 7. 21. Quo hinc *abeam* ego? *Heaut.* III. 3. 25. Numquid vis, quin *abeam?* *Adelph.* II. 2. 39. Interea in angulum aliquo *abeam.* *Adelph.* V. 2. 11. Vide ſis, ne quo hinc *abeas* longius. *Heant.* I. 2. 38. *Abeas*, ſi ſapis. *Heaut.* II. 3. 138. Ne *abeas* longius. *Adelph.* V. 5. 1. Dum hinc denuo *abeat.* *Heaut.* III. 2. 33. Optabit, ut *abeat* ab ſe filius. *Heaut.* IV. 5. 8. Immo *abeat* multo malo, quovis gentium. *Heaut.* V. 1. 55. Priuſquam hinc *abeat.* *Phorm.* IV. 5. 7. Proviſum eſt, ne haec hinc *abeat.* *Phorm.* V. 2. 14. Obſecro, *abeamus* intro. *Eun.* V. 2. 67. Quid nobis cum illis? *abeamus.* *Adelph.* IV. 5. 44. Mirabar, hoc ſi ſic *abires.* *And.* I. 2. 4. Quam ob rem abs te *abiret?* *Hec.* IV. 4. 74. Te abſentem incuſamus, qui *abieris.* *Phorm.* III. 1. 7. Miror, quid ex Piraeeo *abierit.* *Eun.*

Digitized by Google

A B
A B

Eun. II. 2. 59. Abs te quamobrem haec *abierit*, cauſam vides. *Hec.* III. 3. 22. Quando haec *abierit*. *Hec.* IV. 3. 13. Ah! ſi pergit, *abiero*. *Adelph.* I. 2. 47. Ubi ego hinc *abiero*. *Phorm.* I. 2. 93. Quo ille *abire* ignavus poſſit longius. *Eun.* IV. 3. 20. Jube hunc *abire* hinc aliquo. *Heaut.* III. 3. 25. Hinc *abire* matrem. *Hec.* IV. 3. 7. Sinam ſine munere a me *abire*? *Hec.* V. 4. 13. Id modo dic, *abiſſe* Dorum. *Eun.* IV. 4. 57. Ain', patrem hinc *abiſſe* rus? *Adelph.* IV. 1. 1. Uxorem tuam hinc *abiſſe*. *Hec.* IV. 2. 2. Patris ais conſpectum veritum hinc *abiſſe*? *Phorm.* II. 2. 1. Itane hinc *abiſſe*? *Phorm.* III. 1. 2. Cupida eram *abeundi* a milite. *Hec.* I. 2. 16. Puerum inde *abiens* conveni. *And.* II. 2. 31. Nihil, niſi *abiens* mihi innuit. *Eun.* IV. 5. 9. Iſtuccine interminata ſum, hinc *abiens*, tibi? *Eun.* V. 1. 14. Eripuit vi virgini *abiens* anulum. *Hec.* IV. 1. 59. Cui commendavi filium hinc *abiens*. *Phorm.* II. 1. 58. Suſpicor, aliquid domo *abeuntem* abſtuliſſe. *Eun.* IV. 3. 19. Obſervabam ſervulos venientes aut *abeuntes*. *And.* I. 1. 57. *Abeuntes* ambo hic tum ſenes. *Phorm.* I. 2. 21. *Abiturum* ſe abs te eſſe ilico minabitur. *Heaut.* III. 1. 80. Sed illam ſpero *abituram* denique. *Hec.* I. 2. 81. Rus *abituram* hinc me eſſe certo decrevi. *Hec.* IV. 2. 10.

Syntaxis. *Nuſquam abeo. Hora abiit. Malum abiit in diem. Abire e medio. Abierunt menſes decem. Abi prae. Abi, neſcis ineſcare homines. Abi, virum te judico. Abi in malam rem. Honeſte hinc non abibis. Mirabar, hoc ſi ſic abiret.*

Abhinc.

☞ *Abhinc* triennium, commigravit huc viciniae. *And.* I. 1. 42. *Abhinc* menſes decem fere. *Hec.* V. 3. 24. Fere *abhinc* annos quindecim. *Phorm.* V. 8. 28.

Syntaxis. *Abhinc triennium. Abhinc menſes decem. Abhinc annos quindecim.*

Abhorreo.

Abhorrere animum huic video a nuptiis. *Hec.* IV. 4. 92. *Abhorrenti* ab re uxoria. *And.* V. 1. 10.

Syntaxis. *Abhorret animus a nuptiis. Abhorrere ab re uxoria.*

Abigo.

Abigam hunc rus. *Adelph.* III. 3. 47.

Abjicio.

Quae aliquo *abjicienda* eſt. *Adelph.* IV. 7. 26.

Syntaxis. *Abjicere quid. i. e. vili pretio vendere.*

Abitio. Abitus.

Propter eam haec turba, atque *abitio* evenit. *Heaut.* I. 2. 16. Quum videam, hunc excruciarier ejus *abitu*. *Heaut.* III. 1. 5. Sperabit ſumtum ſibi levatum eſſe horum *abitu*. *Heaut.* IV. 4. 24.

Ablego.

Aliquo mihi eſt hinc *ablegandus*. *Hec.* III. 3. 54.

Abligurio.

Patria qui *abligurierat* bona. *Eun.* II. 2. 4.

Abortus.

Dicam *abortum* eſſe. *Hec.* III. 3. 38.

Abrado.

Unde aliquid *abradi* poteſt. *Phorm.* II. 2. 19.

Abripio.

Id illa univerſum *abripiet*. *Phorm.* I. 1. 11. Parvola hinc eſt *abrepta*. *Eun.* I. 2. 76. Jam intro *abripiere*. *Adelph.* II. 1. 27. Oportet in cruciatum hinc *abripi*. *And.* IV. 4. 47. Miror, non juſſiſſe *abripi* me. *Heaut.* V. 2. 48. Puellam dono dedit, ex Attica hinc *abreptam*. *Eun.* I. 2. 30. Se audiſſe, *abreptam* e Sunio. *Eun.* I. 2. 35.

Syntaxis. *Abripere univerſum. Abripi in cruciatum. Abripere parvolum e patria.*

Abs.

Ne *abs* te hanc ſegreges. *And.* I. 5. 56. *Abs* te eſſe ortum. *And.* III. 2. 9. Veritus ſum, Dave, *abs* te. *And.* III. 4. 3. Ob haec facta *abs* te ſpernor. *Eun.* I. 2. 91. Volgus quae *abs* ſe ſegregant. *Heaut.* II. 4. 6. Dum *abs* te abſum. *Heaut.* II. 4. 19. Quam bene *abs* te proſpectum eſt! *Heaut.* IV. 1. 25. *Abs* quivis homine. *Adelph.* II. 3. 1. *Abs* te ut blanditiis voluptatem expleat. *Hec.* I. 1. 11. Ut abii *abs* te. *Phorm.* IV. 3. 12. Meum virum *abs* te exire video. *Phorm.* V. 3. 12. Oſtium concrepuit *abs* te. *Phorm.* V. 5. 12.

Syntaxis. *Abs aliquo vereri. Abs ſe ſegregare quem. Abs quivis homine. Abs aliqua voluptatem ſuam explere. Abs aliquo exire. Abs te concrepuit oſtium.*

Abscedo.

Cito ab eo haec ira *abſcedet*. *Hec.* V. 2. 15. Mihi, ne *abſcedam*, imperat. *Eun.* III. 5. 30. Si licet me latere tecto *abſcedere*. *Heaut.* IV. 2. 5.

Syntaxis. *Abſcedit ira a me. Abſcedere tecto latere.*

Absolvo.

Hominem quamprimum *abſolvitote*. *Adelph.* II. 4. 18. Ut hunc *abſolvam*. *Adelph.* II. 4. 13.

Syntaxis. *Abſolvere quem Gall. depecher.*

Absque.

Abſque una hac foret. *Hec.* IV. 2. 25. Nam *abſque* eo eſſet. *Phorm.* I. 4. 11.

Syntaxis. *Abſque hoc eſſet. Belg. zonder dat.*

Abstergeo.

Qui *abſtergerem* vulnera? *Eun.* IV. 7. 9.

Absterreo.

Quo Chremetem *abſterreant*. *And.* III. 1. 14.

Abstineo.

Non manum *abſtines*, maſtigia? *Adelph.* V. 2. 6. Tuſſis, riſus, *abſtine*. *Heaut.* II. 3. 132. Qui non *abſtineas* manum. *Heaut.* III. 3. 4. Illa ſe *abſtinere* ut potuerit? *Hec.* I. 2. 64. Ea me *abſtinuiſſe* in principio. *Hec.* III. 3. 51.

Syntaxis. *Abſtinere manum. Abſtinere ſe aliqua re.*

Abstraho.

Vix me illinc *abſtraxi*. *Hec.* III. 1. 17. Quis igitur eum ab illa *abſtraxit*, niſi ego? *And.* III. 2. 39. Pſaltriam una illuc mecum hinc *abſtraham*. *Adelph.* V. 3. 57. Ut me a Glycerio miſerum *abſtrahat*? *And.* I. 5. 8. Ab hac quae me *abſtrahat*. *Hec.* III. 1. 18.

Syntaxis. *Abſtrahere ſe a meretrice. Abſtrahere quem ab altero.*

Absum.

Dum abs te *abſum.* *Heaut.* II. 4. 19. Id hic nunc *abeſt.* *And.* V. 2. 7. Menſes tres *abeſt.* *Heaut.* I. 1. 66. Quanto diutius *abeſt.* *Heaut.* III. 1. 16. Quod *abeſt*, non quaeris. *Heaut.* V. 4. 16. Domini ubi *abſunt.* *Eun.* III. 5. 52. Haud multum a me *aberit* infortunium. *Heaut.* IV. 2. 1. Non *aberit* longius. *Heaut.* V. 2. 31. Si *abſis* uſpiam. *Adelph.* I. 1. 3. Quod ſi *abeſſet* longius. *Adelph.* IV. 1. 8. Cum milite iſto praeſens, *abſens* ut ſies. *Eun.* I. 2. 112. Idem *abſens* facere te hoc volt filius. *Heaut.* I. 1. 112. Praeſens, *abſenſque* idem erit. *Adelph.* I. 1. 48. Pergin' hero *abſenti* male loqui? *Phorm.* II. 3. 25. *Abſenti* tibi contumelias numquam ceſſavit dicere hodie. *Phorm.* II. 3. 28. Metuebat *abſentem* patrem. *Phorm.* I. 2. 68. Te *abſentem* incuſamus. *Phorm.* III. 1. 7. Neſcio, quid *abſente* nobis turbatum eſt domi. *Eun.* IV. 3. 7. Ut mihi tua domus, te praeſente, *abſente*, pateat. *Eun.* V. 9. 29. Vereor, ne mulier, me *abſente*, hic corrupta ſit. *Heaut.* II. 2. 2. Quo ſtudio vitam ſuam te *abſente* exegerit. *Heaut.* II. 3. 39. Non poſſe apud vos ſe, Pamphilo *abſente*, perdurare. *Hec.* II. 2. 27. Bonas, me *abſente*, hic confeciſtis nuptias! *Phorm.* II. 1. 28. Quod te *abſente* hic filius egit. *Phorm.* II. 4. 10. Quid gnato obtigerit me *abſente*, audiſtin'? *Phorm.* IV. 1. 11.

Syntaxis. *Non quaerere quod abeſt. Praeſens, abſens eſt. Praeſens & abſens idem eſt. Abſenti male loqui. Abſente nobis. Te praeſente, abſente.*

Absumo.

Pytiſſando modo mihi quid vini *abſumſit!* *Heaut.* III. 1. 49. Quum ille & cura, & ſumtu *abſumitur.* *Phorm.* II. 2. 26.

Syntaxis. *Abſumere multum vini. Abſumi cura & ſumtu.*

Absurdus.

Eſt hercle inepta (ratio) atque *abſurda.* *Adelph.* III. 3. 22. Mihi ineptum, *abſurdum* videtur. *Adelph.* V. 8. 21.

Abundo.

Amore *abundas*, Antipho. *Phorm.* I. 3. 11. Quaſi is non divitiis *abundet.* *Heaut.* III. 2. 17.

Abutor.

In prologis ſcribundis operam *abutitur.* *And.* Prol. 5. Ut meretricem, ubi *abuſus ſis*, amittere? *Phorm.* II. 3. 66.

A C.

Diſſimili oratione factae, *ac* ſtilo. *And.* Prol. 12. Omnes perferre, *ac* pati. *And.* I. 1. 35. Parce, *ac* duriter. *And.* I. 1. 47. *Adelph.* I. 1. 20. Ego vero, *ac* lubens. *And.* II. 1. 37. *Ch.* Liberatus ſum. *Da.* *Ac* nullus quidem. *And.* II. 2. 33. Dictum *ac* factum invenerit cauſam. *And.* II. 3. 7. Quid tibi ſum oblitus, *ac* volui, dicere. *And.* V. 1. 22. Rem dic, *ac* mitte male loqui. *And.* V. 3. 2. *Ac* meretricios amores nuptiis conglutinas? *And.* V. 4. 10. Si fidem habeat, *ac* non id metuat. *Eun.* I. 2. 60. Ut ſuis reſtituam, *ac* reddam. *Eun.* I. 2. 67. Utinam iſtuc verbum ex animo *ac* vere diceres. *Eun.* I. 2. 95. Faciam ſedulo, *ac* dabo operam. *Eun.* II. 3. 70. Ita feci, *ac* lubens. *Eun.* III. 5. 43. Cognoſcitne? *Ch.* *Ac* memoriter. *Eun.* V. 3. 6. Recipimus. *Ch.* *Ac* libenter. *Eun.* V. 9. 56. Omnes produxi, *ac* vendidi. *Heaut.* I. 1. 92. Habet bene *ac* pudice eductam. *Heaut.* II. 1. 14. Animus te erga idem, *ac* fuit. *Heaut.* II. 3. 24. Hodie ſero, *ac* nequicquam voles. *Heaut.* II. 3. 103. Ibo, *ac* dicam, ut dixeram. *Heaut.* III. 1. 94. Certo ſcio, te inſcientem, atque imprudentem dicere, *ac* facere omnia. *Heaut.* IV. 1. 20. Decipiam, *ac* non veniam. *Heaut.* IV. 4. 6. Dictum, *ac* factum reddidi. *Heaut.* IV. 5. 12. Faciam boni tibi aliquid pro iſta re, *ac* lubens. *Heaut.* IV. 5. 15. Cape hoc argentum, *ac* defer. *Heaut.* IV. 7. 3. Quam multa injuſta *ac* prava fiunt moribus! *Heaut.* IV. 7. 11. Des qui aurum, *ac* veſtem. *Heaut.* IV. 8. 15. Ne quam aliam quaerat copiam, *ac* te deſerat. *Heaut.* V. 1. 54. Sibi me pro ridiculo, *ac* delectamento putat. *Heaut.* V. 1. 79. Scio tibi eſſe hoc gravius multo, *ac* durius. *Heaut.* V. 2. 4. *Ac* Syro nihil gratiae. *Heaut.* V. 2. 46. Hoc pater, *ac* dominus intereſt. *Adelph.* I. 1. 51. Non fratrem videt, ruri eſſe parcum, *ac* ſobrium? *Adelph.* I. 2. 15. Abi prae ſtrenue, *ac* aperi fores. *Adelph.* II. 1. 13. Tace modo, *ac* ſequere hac. *Adelph.* II. 4. 16. Homo antiqua virtute, *ac* fide. *Adelph.* III. 3. 88. Ibo, *ac* requiram fratrem. *Adelph.* III. 4. 65. Quae dolore *ac* miſeria tabeſcit. *Adelph.* IV. 3. 11. Ne quid dicerem, *ac* fieret palam. *Adelph.* IV. 4. 14. Abi domum, *ac* Deos comprecare. *Adelph.* IV. 5. 65. Dis quidem eſſes, *ac* tuam rem conſtabiliſſes. *Adelph.* V. 1. 9. Favillae plena, fumi, *ac* pollinis. *Adelph.* V. 3. 60. Syre, ceſſas ire, *ac* facere? *Adelph.* V. 7. 18. Pium *ac* pudicum ingenium narras. *Hec.* I. 2. 77. Numquam ſecus habui illam, *ac* ſi ex me eſſet nata. *Hec.* II. 3. 6. Alio morbo me viſurum adfectam, *ac* ſenſi eſſe. *Hec.* III. 3. 6. Neque voce alia, *ac* res monebat. *Hec.* III. 3. 15. Si modeſte *ac* raro hoc fecit? *Hec.* IV. 1. 37. Reduc uxorem, *ac* noli advorſari mihi. *Hec.* IV. 4. 32. *Ac* tu morem antiquom obtines. *Hec.* V. 4. 20. Numquam aeque, *ac* modo. *Phorm.* I. 2. 43. Inſidias noſtrae fecit adoleſcentiae, *ac* vicit. *Phorm.* II. 1. 45. Nihilo ſum aliter, *ac* fui. *Phorm.* III. 2. 45. Aliud mihi reſpondes, *ac* rogo. *Phorm.* IV. 4. 3. Ibo, *ac* Phanium edocebo. *Phorm.* V. 2. 17. Pariter nunc opera me adjuves, *ac* re dudum. *Phorm.* V. 3. 3. Binan'? quaeſo! *Nau.* *Ac* rebus vilioribus multo. *Phorm.* V. 3. 8. Propior illi, quam ego ſum, *ac* tu, nemo eſt. *Phorm.* V. 3. 25. Adſequere, *ac* retine. *Phorm.* V. 7. 89.

Syntaxis. *Liberatus ſum. Ac nullus quidem. Fidem habere, ac non metuere. Facere ſedulo, ac dare operam.*

Digitized by Google

A C
A C

operam. Cognoſcitne? Ac memoriter. Recipimus: Ac libenter. Animus erga te idem ac fuit. Sero ac nequicquam. Dictum ac factum reddere quid. Faciam boni tibi aliquid, ac lubens. Vox alia, ac res monet. Numquam aeque, ac modo. Nihilo ſum aliter, ac fui. Aliud mihi reſpondes, ac rogo. Pariter nunc opera adjuvare quem, ac re dudum.

Accedo.

Accedo ad pediſequas. *And.* I. 1. 96. Numquam *accedo*, quin abs te abeam doctior. *Eun.* IV. 7. 21. *Accedo*, ut melius dicas. *Adelph.* III. 2. 52. Ubi eam vidi, illico *accedo*, rogito. *Adelph.* IV. 4. 9. Ad haec mala hoc mihi *accedit* etiam. *And.* I. 3. 10. Ut quiſque venerat, *accedebam.* *Hec.* V. 3. 5. Ferme moriens me vocat: *acceſſi.* *And.* I. 5. 50. *Acceſſi:* intro adſpexi. *And.* II. 2. 28. *Acceſſi:* adſtiti. *Phorm.* V. 6. 28. Poſtquam amans *acceſſit.* *And.* I. 1. 49. Ad flammam *acceſſit* imprudentius. *And.* I. 1. 103. Funambuli eodem *acceſſit* exſpectatio. *Hec.* Alt. Prol. 26. Ad aures ſermo mihi *acceſſit* tuus. *Hec.* III. 5. 32. Quia paullulum vobis *acceſſit* pecuniae. *Hec.* III. 5. 56. Si quando ad eam *acceſſerat* contabulatum. *Hec.* I. 2. 106. Non *accedam* ad illos? *Heaut.* III. 3. 22. *Accedam* ad fores. *Adelph.* IV. 4. 22. *Accede* ad ignem hunc, caleſces plus ſatis. *Eun.* I. 2. 5. Ubi tu es, Dore? *accede* huc. *Eun.* III. 2. 19. Thraſo! ubi vir, *accede.* *Eun.* V. 9. 58. *Accede* huc, Syre. *Heaut.* IV. 5. 14. *Accede* illuc, Parmeno. *Adelph.* II. 1. 14. Syre, ehol *accede* huc ad me. *Adelph.* V. 9. 13. *Accede* propius. *Hec.* III. 1. 36. Ne *accedam* ad Bacchidem. *Heaut.* IV. 6. 5. Propius, obſecro, *accedamus*, Soſtrata. *Adelph.* III. 2. 11. Video egredi per tempus, *accedamus.* *Hec.* IV. 3. 16. Quod hinc *acceſſerit*, id de lucro putato eſſe. *Adelph.* V. 3. 30. Voluntas ſi ad Poëtam *acceſſerit.* *Phorm.* Prol. 30. Ait, vetitum intro ad heram *accedere.* *Phorm.* V. 6. 25. Quaeſo, una *accedundi* via eſt? *Heaut.* III. 3. 22.

Syntaxis. *Numquam accedo, quin abs te abeam doctior. Ad haec mala hoc mihi accedit etiam. Amans accedit. Sermo mihi ad aures accedit. Paullulum pecuniae tibi acceſſit. Voluntas ad Poëtam accedit.*

Accerso. *vide* Arcesso.

Accido.

Iſtuc verbum vere in te *accidit.* *And.* V. 3. 14. Ad genua *accidit.* *Hec.* III. 3. 18. Quae nec opinanti *accidunt.* *Hec.* III. 3. 2. Horum nihil quidquam *accidet* animo novum. *Phorm.* II. 1. 20. Timeo, hoc quorſum *accidat.* *And.* I. 5. 29. Interea aliquid *acciderit* boni. *And.* II. 3. 24.

Syntaxis. *Id verbum vere in me accidit. Accidere alicui ad genua. Id nec opinanti mihi accidit. Id accidit animo novum. Quorſum id accidet?*

Accingo.

Tibi omne eſt exedendum. *accingere.* *Phorm.* II. 2. 4. Do fidem, futurum. *Gn.* *Accingar.* *Eun.* V. 9. 30.

Accipio.

Dos eſt decem talenta. *Pa.* *Accipio.* *And.* V. 4. 48. Cape hoc flabellum. *accipio* triſtis. *Eun.* III. 5. 48. In eam partem *accipioque*, & volo. *Eun.* V. 2. 37. Quantum ab hac *accipio.* *Phorm.* IV. 3. 52. Opinor narras? non recte *accipis.* *And.* II. 2. 30. Aliter tuum amorem, atque eſt, *accipis.* *Heaut.* II. 3. 23. Hei, quid ſtas? lapis! quin *accipis?* *Heaut.* IV. 7. 4. *Accipit* hominem nemo melius, neque prolixius. *Eun.* V. 9. 52. Ad contumeliam omnia *accipiunt* magis. *Adelph.* IV. 3. 15. *Accepi.* acceptam ſervabo. *And.* I. 5. 63. Integram reddam, ut *accepi* ab ſuis. *Hec.* I. 2. 75. Partim quae *accepi* auribus. *Hec.* III. 3. 3. Procul hinc ſtans *accepi.* *Hec.* IV. 3. 1. Argentum *accepi.* *Phorm.* V. 5. 1. Reſtitue, in quem me *accepiſti*, locum. *And.* IV. 1. 58. *Accepit* conditionem. *And.* I. 1. 52. Mater ubi *accepit.* *Eun.* I. 2. 36. Illa ilico ubi me *accepit.* *Eun.* III. 5. 28. Quot incommoditates in hac re *accipies!* *Heaut.* V. 1. 59. Si te aequo animo ferre *accipiet.* *And.* II. 3. 23. Dotem ſi *accipiet.* *Phorm.* IV. 4. 13. *Accipe* a me hunc ocius. *And.* IV. 3. 9. *Accipe.* hem! *Phorm.* I. 2. 2. V. 6. 18. Minas quinque *accipe.* *Phorm.* II. 3. 63. Cauſam hanc *accipite.* *Hec.* Alt. Prol. 47. Hanccine ut contumeliam in me *accipiam?* *Eun.* IV. 7. 1. Ne prius, quam hanc a me *accipias*, amittas. *Eun.* IV. 6. 13. *Accipias* puerum. *Hec.* IV. 4. 16. 77. Cupide *accipiat*, faxo. *Adelph.* II. 2. 1. Jam *accipiat* (dotem.) *Phorm.* IV. 3. 72. Ne, ubi *acceperim*, ſeſe relinquam. *Eun.* I. 2. 60. Neve aliorſum, atque ego feci, *acceperit.* *Eun.* I. 2. 2. Si argentum *acceperis.* *Phorm.* IV. 4. 19. Neceſſe eſt multum *accipere* Thaidem. *Eun.* V. 9. 45. Quamobrem *accipere* hunc mihi expediat metum. *Heaut.* II. 3. 96. Utrum vis: argentum *accipere*, an cauſam meditari tuam? *Adelph.* II. 1. 41. Abs quivis homine beneficium *accipere* gaudeas. *Adelph.* II. 3. 1. Nonne id ſat erat, *accipere* ab illo injuriam? *Phorm.* V. 2. 4. *Accipiunda* injuria adoleſcentium eſt. *Adelph.* II. 1. 53. Indignis quum ſim *acceptus* modis. *Adelph.* II. 1. 12. Accepi. *acceptam* ſervabo. *And.* I. 5. 63. Hunc ulciſci, *accepta* injuria. *Eun.* IV. 6. 24.

Syntaxis. *Accipere quid in bonam vel malam partem. Non recte accipere quid. Aliter accipere quid, atque eſt. Accipere quem bene & prolixe. Accipere omnia ad contumeliam. Accipere quid auribus. Accipere conditionem. Accipere incommoditates in re aliqua. Accipere in ſe contumeliam. Accipere cauſam. Accipere quid aliorſum, atque factum eſt. Metum accipere. Beneficium accipere ab aliquo. Accipere ab aliquo injuriam. Accipi indignis modis.*

Accipiter.

Quia non rete *accipitri* tenditur. *Phorm.* II. 2. 16.

Accresco, *vide* Adcresco.

Accubo.

Ac dum *accubabam.* *Eun.* IV. 5. 2.

Accumbo. *vide* **Adcumbo.**

Accuro. *vide* **Adcuro.**

Accurro. *vide* **Adcurro.**

Accuso.

Nemo *accuſat*, Syre, te. *Heaut.* V. 2. 22. Num quidnam *accuſat* virum? *Hec.* II. 2. 25. Quod me *accuſat* nunc vir, ſum extra noxiam. *Hec.* II. 3. 3. Qui cum hunc *accuſant*, Naevium, Plautum, Ennium *accuſant*. *And.* Prol. 18. 19. Ultro *accuſant*. *Adelph.* IV. 3. 5. Quotidie *accuſabam*. *Heaut.* I. 1. 50. Te ultro *accuſabis*. *Eun.* I. 1. 24. *Accuſemus* gravius. *Hec.* IV. 4. 95. Jam dudum te omnes nos *accuſare* audio. *Phorm.* II. 1. 59. Jam *accuſando* fieri infectum non poteſt. *Phorm.* V. 8. 45. Etiam me ultro *accuſatum* advenit? *Phorm.* II. 3. 13. Ambo *accuſandi*. *Heaut.* I. 1. 67. Quam ob rem *accuſer*, neſcio. *Hec.* II. 1. 8. Ne quid *accuſandus* ſis, vide. *Heaut.* II. 3. 111. Meque abs te immerito eſſe *accuſatam*, reſciſces. *Hec.* II. 1. 11.

Syntaxis. *Ultro accuſare quem. Accuſare quem gravius. Accuſando infectum fieri nihil poteſt.*

Acer.

Prima coitio eſt *acerrima*. *Phorm.* II. 2. 32. Lenem patrem factum me eſſe *acerrimum*. *Phorm.* II. 1. 32.

Acerbus.

Plura *acerba* eſſe ex amore homini oblata. *Hec.* III. 1. 1.

Acriter.

Poſtquam *acrius* pater inſtat. *Hec.* I. 2. 45.

Actor.

Sed hic *actor* tantum poterit a facundia. *Heaut.* Prol. 13. *Actoris* opera magis ſtetiſſe, quam ſua. *Phorm.* Prol. 10. Quem *actoris* virtus nobis reſtituit locum. *Phorm.* Prol. 34. Me *actorem* dedit. *Heaut.* Prol. 12.

Syntaxis. *Actor multum valens a facundia. Actoris virtus. Dare quem actorem. Opera actoris.*

Actus.

Refero denuo, primo *actu* placeo. *Hec.* Alt. Prol. 31.

Actutum.

Aperite aliquis *actutum* oſtium. *Adelph.* IV. 4. 24. Congredere *actutum*. *Phorm.* V. 6. 12.

Acuo.

Quod illos ſat aetas *acuet*. *Adelph.* V. 3. 49.

A D.

Nihil opus eſt arte *ad* hanc rem. *And.* I. 1. 5. Canes *ad* venandum. *And.* I. 1. 30. Nec ſatis *ad* objurgandum cauſae. *And.* I. 1. 111. Ne eſſet ſpatium cogitandi *ad* diſturbandas nuptias. *And.* I. 2. 11. Dum tempus *ad* eam rem tulit. *And.* I. 2. 17. Magiſtrum cepit *ad* eam rem improbum. *And.* I. 2. 21. *Ad* haec mala hoc mihi accedit etiam. *And.* I. 3. 10. Ego hinc me *ad* forum. *And.* I. 3. 21. Ne *ad* morbum hoc etiam. *And.* I. 5. 66. Ut ſeſe habeat, animum *ad* nuptias perſpexerit. *And.* II. 3. 4. Quaeque oportet ſigna eſſe *ad* ſalutem, omnia huic eſſe video. *And.* III. 2. 2. Non poſſe *ad* ſalutem converti hoc malum. *And.* IV. 1. 49. Nihil *ad* te. *And.* IV. 1. 60. Ne vacuum eſſe me *ad* narrandum credas. *And.* IV. 2. 23. Si opus ſit *ad* herum jusjurandum mihi. *And.* IV. 3. 13. Aliquantum *ad* rem eſt avidior. *Eun.* I. 2. 51. *Ad* virginem animum adjecit. *Eun.* I. 2. 63. Cum huc reſpicio *ad* virginem. *Eun.* II. 3. 50. Huc deducta eſt *ad* meretricem. *Eun.* II. 3. 60. At nihil *ad* noſtram hanc. *Eun.* II. 3. 69. Eamus ergo *ad* coenam. *Eun.* III. 2. 6. *Ad* eam rem tempus non erat. *Eun.* IV. 1. 7. Ne comparandus hic *ad* illum eſt. *Eun.* IV. 4. 14. Quid is, obſecro, *ad* nos? *Eun.* V. 1. 10. Ubi is eſt? *Py* Hem! *ad* ſiniſtram, videſne? *Eun.* V. 1. 19. *Ad* omnia haec magis opportunus. *Eun.* V. 9. 47. *Ad* regem militatum abiit. *Heaut.* I. 1. 65. Illa aetas magis *ad* haec utenda idonea eſt. *Heaut.* I. 1. 81. Quaſi talenta *ad* quindecim coëgi. *Heaut.* I. 1. 93. Ilico abduxi *ad* coenam. *Heaut.* I. 2. 9. Haec ſunt tamen *ad* virtutem omnia. *Heaut.* I. 2. 33. Ubi ventum *ad* aedes eſt. *Heaut.* II. 3. 34. *Ad* rem redi. *Heaut.* II. 3. 78. *Adelph.* II. 1. 31. Noviſti, *ad* has res quam ſit perſpicax. *Heaut.* II. 3. 129. Ingenio egregie *ad* miſerias natus ſum. *Heaut.* III. 1. 11. Quam inſtructa pulchre *ad* perniciem fiet. *Heaut.* III. 1. 41. Quantam feneſtram *ad* nequitiam patefeceris! *Heaut.* III. 1. 72. Nonne *ad* ſenem fabricam fingit? *Heaut.* III. 2. 34. Eaque eſt nunc *ad* uxorem tuam. *Heaut.* III. 3. 43. Tantum deveniſſe *ad* eum mali. *Heaut.* IV. 5. 2. Mihi vere *ad* raſtros res redit. *Heaut.* V. 1. 58. Tibi jam eſſe (cibum) *ad* ſororem intelligo. *Heaut.* V. 2. 26. *Ad* miſericordiam ambos adduces cito. *Heaut.* V. 2. 42. Neque quod principium inveniam *ad* placandum, ſcio. *Heaut.* V. 4. 21. Poëtae *ad* ſcribendum augeat induſtriam. *Adelph.* Prol. 25. Me vis dicere id, quod *ad* te attinet? *Adelph.* II. 1. 32. Niſi eo *ad* mercatum venio. *Adelph.* II. 2. 23. Ne aliqua *ad* patrem hoc permanet. *Adelph.* II. 4. 19. Quod *ad* hanc rem opus eſt, porro conſule. *Adelph.* III. 2. 37. Etiam eum *ad* nequitiam abducere. *Adelph.* III. 3. 4. Conſervis *ad* eundem praecipio modum. *Adelph.* III. 3. 70. Ubi *ad* Dianae veneris. *Adelph.* IV. 2. 43. *Ad* contumeliam omnia accipiunt magis. *Adelph.* IV. 3. 15. Fero alia flagitia *ad* te. *Adelph.* IV. 7. 3. Reprime iracundiam, atque *ad* te redi. *Adelph.* V. 3. 8. *Ad* omnia alia aetate ſapimus rectius. *Adelph.* V. 3. 46. Attentiores ſumus *ad* rem, quam ſat eſt. *Adelph.* V. 3. 48. Numquam ita quiſquam bene ſubducta ratione *ad* vitam fuit. *Adelph.* V. 4. 1. Ego hinc *ad* hos proviſam. *Adelph.* V. 6. 1. Quod nimium *ad* rem in ſenecta attenti ſumus. *Adelph.* V. 8. 31. Hecyram *ad* vos refero. *Hec.* Alt. Prol. 21. Artem Muſicam recidere *ad* paucos. *Hec.* Alt. Prol. 39. Ut *ad* pauca redeam. *Hec.* I. 2. 60. *Phorm.* IV. 3. 43.

Ad

Ad exemplum ambarum mores exiſtimans. *Hec.* I. 2. 88. Si quando *ad* eam acceſſerat confabulatum. *Hec.* I. 2. 106. Simulat ſe arceſſi *ad* rem divinam. *Hec.* I. 2. 109. Noſtra it viſere *ad* eam. *Hec.* I. 2. 114. In eodem mihi videntur ludo doctae *ad* malitiam. *Hec.* II. 1. 6. Agedum *ad* fores. *Hec.* III. 1. 35. *Ad* eam viſam. *Hec.* III. 2. 4. *Ad* genua accidit. *Hec.* III. 3. 18. Amor me *ad* hanc rem exercitatum reddidit. *Hec.* III. 3. 47. *Ad* aures ſermo mihi acceſſit tuus. *Hec.* III. 5. 32. Porto hoc jurgium *ad* uxorem. *Hec.* III. 5. 64. Corripuit tacitus ſeſe ad filiam. *Hec.* IV. 1. 3. Credo, ipſum *ad* me exire. *Hec.* IV. 1. 6. Qui vidiſſe eum diceret introeuntem *ad* amicam. *Hec.* IV. 1. 36. Animum *ad* meretricem induxti. *Hec.* IV. 4. 67. Fingis falſas cauſas *ad* diſcordiam. *Hec.* IV. 4. 71. Numquam animum *ad* malas adducam partes. *Hec.* V. 3. 38. *Ad* famem hunc ab ſtudio ſtuduit rejicere. *Phorm.* Prol. 19. Voluntas voſtra ſi *ad* Poëtam acceſſerit. *Phorm.* Prol. 30. Nihil aderat adjumenti *ad* pulchritudinem. *Phorm.* I. 2. 55. Praeterierat *ad* ducendum aetas. *Phorm.* II. 3. 76. Qui prior *ad* dandum eſt. *Phorm.* III. 2. 48. Hominem *ad* forum juſſi opperiri. *Phorm.* IV. 2. 8. In ſervitutem pauperem *ad* ditem dari. *Phorm.* IV. 3. 48. *Ad* reſtim mihi res redit. *Phorm.* IV. 4. 5. Quod, dum vivat, uſque *ad* aurem obganniat. *Phorm.* V. 8. 41.

SYNTAXIS. *Canes ad venandum. Tempus ad eam rem. Hoc ad verbum. Signa ad ſalutem. Jusjurandum opus eſt ad herum. Avidior ad rem. Tu nihil ad illum es. Comparari ad alterum. Quid is ad nos? Quaſi ad quindecim talenta. Hoc eſt ad virtutem. Homo perſpicax ad rem. Ad omnia alia aetate ſapimus rectius. Attentus ad rem. Bene ſubducta ratione ad vitam eſſe. Ad exemplum alterius mores ſuos exiſtimare. Ad aliquem viſere. Doctus ad malitiam. Nihil adjumenti ad pulcritudinem. Aetas ad ducendum praeteriit. Ad forum operiri. In ſervitutem dari ad aliquem.*

ADAUGEO.

Ne duritia *adaucta* ſit. *Heaut.* III. 1. 26.

ADBIBO.

Ubi *adbibit* plus paullo. *Heaut.* II. 1. 8.

ADCRESCO.

Quae (amicitia) cum aetate *adcrevit* ſimul. *And.* III. 3. 7.

ADCUMBO.

Ipſa *adcumbere* mecum. *Eun.* III. 3. 9.

ADCURO.

Res cautius, ne temere faciam, *adcuro.* *Hec.* V. 1. 11. Saltem *adcurate*, ut metui videar. *And.* III. 2. 14.

ADCURRO.

Adcurrit: mediam mulierem complectitur. *And.* I. 1. 106. Continuo *adcurrit* ad me *Eun.* II. 3. 43. Puer ad me *adcurrit* Mida. *Phorm.* V. 6. 23. Adſido, *adcurrunt* ſervi. *Heaut.* I. 1. 72. *Adcurre* huc. *Phorm.* V. 7. 90.

ADDO.

Quod tibi dieculam *addo.* *And.* IV. 2. 27. Mitto omnia: *addo* iſtuc. *Phorm.* II. 1. 64. Niſi mihi *addis* animum. *Heaut.* III. 2. 31. Propter miſericordiam *addunt* pauperi? *Phorm.* II. 1. 47. Mercator hoc *addebat.* *Eun.* I. 2. 34. Haec tria primum *addidi.* *Adelph.* V. 5. 3. Ut ne *addam*, quod ſine ſumtu ingenuam nactus es. *Phorm.* I. 3. 16. Neque, praeterquam quas amor moleſtias habet, *addas.* *Eun.* I. 1. 33. Tantummodo non *addat.* *Phorm.* I. 2. 93. Ut aliquid *addant* divitioribus. *Phorm.* I. 1. 8. Verbum ſi *addideris.* *And.* V. 2. 19.

SYNTAXIS. *Addere alicui animum. Addere alicui dieculam. Ut ne addam, quod. Addere moleſtias, praeterquam quae ſunt. Verbum non addere.*

ADDUCO.

Adducimus tuam Bacchidem. *Heaut.* II. 3. 70. Mihi ante oculos coram amatorem *adduxti!* *Eun.* IV. 7. 24. Perdidiſti illum, quem *adduxti* pro eunucho. *Eun.* V. 5. 7. Mihi amicam *adduxti.* *Heaut.* IV. 6. 15. *Adduxtin'* tecum filiam? *Phorm.* IV. 1. 2. Quem ſecum *adduxit* Parmeno. *Eun.* IV. 4. 27. O ſceleſtum Parmenonem! qui iſtum huc *adduxit.* *Eun.* V. 5. 2. Jam ancillas ſecum *adduxit.* *Heaut.* III. 1. 42. Hanc ſecum huc *adduxit.* *Heaut.* III. 3. 43. Quam Bacchis ſecum *adduxit* adoleſcentulam. *Heaut.* IV. 1. 41. Nemon' medicum *adduxit?* *Hec.* III. 1. 43. Socer venit: puero nutricem *adduxit.* *Hec.* V. 2. 4. Tamen eam *adducam.* *And.* I. 4. 4. Numquam animum ad malas *adducam* partes. *Hec.* V. 3. 38. Uxorem ejus huc *adducam.* *Phorm.* V. 2. 11. Ad miſericordiam ambos *adduces* cito. *Heaut.* V. 2. 42. Turbam domum *adducet.* *Adelph.* V. 7. 15. Eum require, atque *adduce* huc. *Phorm.* II. 1. 79. Ad me *adducito.* *Eun.* III. 2. 50. Sine illum huc coram *adducam.* *Si.* *Adducas!* *And.* V. 3. 29. Eo ad Sophronam, ut eam *adducam.* *Eun.* IV. 7. 38. Miſſus ſum, te ut *adducerem.* *Phorm.* V. 6. 41. Viden' militem ſecum ad te quantas copias *adducere?* *Eun.* IV. 6. 17. Non mihi per fallacias *adducere* ante oculos? *Heaut.* V. 4. 18. Cum fide ſcortum *adducere.* *Adelph.* V. 9. 8. Ea gratia ſecum *adduxiſſe.* *Heaut.* IV. 5. 21. Eo me eſſe *adducturum* ſenem. *Phorm.* IV. 2. 9. Quamobrem *adductus* eſt? *Eun.* V. 1. 10. Tu Parmeno huc fac illi *adducantur.* *Eun.* I. 2. 109. Leſbiam *adduci* jubes. *And.* I. 4. 1. Inventum tibi curabo, & mecum *adductum* Pamphilum. *And.* IV. 2. 1. Miles ſibi putare *adductum* ante oculos aemulum. *Eun.* IV. 1. 9. *Adducti*, qui illam civem hinc dicant. *And.* V. 3. 21.

SYNTAXIS. *Adducere medicum. Coram ante oculos adducere quem. Adducere animum ad malas partes. Ad miſericordiam adducere quem.*

ADELPHI.

Eum locum ſumſit ſibi in *Adelphos.* *Adelph.* Prol. 11.

ADEO.

Digitized by Google

Adeo. *adverbium.*

Vultu *adeo* modeſto, *adeo* venuſto, ut nihil ſupra. *And.* I. 1. 93. Magis id *adeo*, mihi ut incommodet. *And.* I. 1. 135. Ipſum *adeo* praeſto video. *And.* II. 5. 4. Aut, ſi *adeo*, bidui eſt aut tridui ſollicitudo. *And.* II. 6. 9. Atque *adeo* in tempore eccum obviam. *And.* III. 2. 52. Tute *adeo* jam ejus verba audies. *And.* III. 3. 47. Idque *adeo* metuens vos celavi. *And.* III. 4. 6. Numquam deſtitit orare, uſque *adeo*, donec perpulit. *And.* IV. 1. 38. Propera *adeo* puerum tollere hinc. *And.* IV. 4. 20. Nunc *adeo*, ut tu ſis ſciens. *And.* IV. 4. 36. Atque *adeo* longum eſt. *And.* V. 6. 13. Reperiſſe adoleſcentem *adeo* nobilem. *Eun.* I. 2. 124. Hoc *adeo* ex hac re venit in mentem mihi. *Eun.* II. 2. 2. Ego *adeo* hanc primus inveni viam. *Eun.* II. 2. 16. Meque *adeo*, qui reſtiterim. *Eun.* II. 3. 11. Sive *adeo* digna res eſt. *Eun.* II. 3. 20. Idque *adeo* viſam, ſi domi eſt. *Eun.* III. 4. 7. Uſque *adeo* illius ferre poſſum ineptias. *Eun.* IV. 6. 3. Et *adeo* ad te attinere rem? *Eun.* IV. 6. 6. Miles, nunc *adeo* edico tibi. *Eun.* IV. 7. 36. Non *adeo* inhumano ingenio ſum. *Eun.* V. 2. 41. Atque *adeo* cur non intro eo? *Eun.* V. 5. 22. Inde *adeo*, quod agrum hic mercatus es. *Heaut.* I. 1. 2. Nulla *adeo* ex re iſtuc fit. *Heaut.* I. 1. 57. Poſtremo *adeo* res redit. *Heaut.* I. 1. 61. Ibo *adeo* hinc intro. *Heaut.* I. 1. 121. Minime mirum, *adeo* impeditae ſunt. *Heaut.* II. 3. 4. Quum egomet vitam tuam conſidero, omniumque *adeo* veſtrarum. *Heaut.* II. 4. 6. Facis *adeo* indigne injuriam illi. *Heaut.* III. 3. 4. Ipſe *adeo* adeſt. *Heaut.* IV. 5. 56. Gaudere *adeo* coepit, quaſi qui cupiunt nuptias. *Heaut.* V. 1. 12. Si vivo, *adeo* exornatum dabo, *adeo* depexum, ut, dum vivat, meminerit ſemper mei. *Heaut.* V. 1. 77. 78. Idque *adeo* miror. *Heaut.* V. 3. 2. Ea lege hoc *adeo* faciam. *Heaut.* V. 5. 10. Is *adeo* diſſimili ſtudio eſt. *Adelph.* I. 1. 15. Numquam *adeo* aſtutus fui, quin. *Adelph.* II. 2. 13. Haec *adeo* mea culpa fateor fieri. *Adelph.* IV. 4. 19. Ex te *adeo* eſt ortum. *Adelph.* V. 3. 11. Neque *adeo* ex aequo & bono. *Adelph.* V. 9. 30. Nunc *adeo*, ſi vobis vita mea inviſa eſt. *Adelph.* V. 9. 32. Itaque *adeo* uno animo omnes ſocrus oderunt nurus. *Hec.* II. 1. 4. Sed non credidi *adeo*, ut. *Hec.* II. 1. 24. Et merito *adeo*. *Hec.* II. 1. 43. Me ſcio eſſe adprime obſequentem, ſed non *adeo*, ut. *Hec.* II. 2. 6. Id *adeo* gnati cauſa. *Hec.* II. 2. 17. Neque *adeo* clam me eſt. *Hec.* II. 2. 19. Ut clam eveniat partus patrem: atque *adeo* omnes. *Hec.* III. 3. 37. Te adveniſſe, atque *adeo* ſalvom. *Hec.* III. 5. 7. Non credidi *adeo* inhumanum fore. *Hec.* III. 5. 49. Tun' virum me deputas *adeo* eſſe? *Hec.* IV. 1. 9. Credo: neque *adeo* arbitrari patris eſt aliter. *Hec.* IV. 1. 14. Facis huic *adeo* injuriam. *Hec.* IV. 4. 68. Senſitque *adeo* uxor. *Hec.* IV. 4. 73. Hic *adeo* his rebus anulus fuit initium inveniundis. *Hec.* V. 3. 23. Venuſtatiſque *adeo* plenior? *Hec.* V. 4. 8. Antiquamque *adeo* tuam venuſtatem obtines. *Hec.* V. 4. 18. Neque opus eſt: *adeo* mutito. *Hec.* V. 4. 26. *Adeo* res redit. *Phorm.* I. 2. 5. Neque *adeo* defetiſcar umquam experirier. *Phorm.* IV. 5. 23. Quod dixi *adeo* ei. *Phorm.* IV. 3. 40. Opportune *adeo* argentum mecum attuli. *Phorm.* IV. 3. 74. Credis, te ignorarier, aut tua facta *adeo*? *Phorm.* V. 7. 39. Haec *adeo* illi jam denarrabo. *Phorm.* V. 7. 51.

Syntaxis. *Magis id adeo, ut. Atque adeo, eccum. Uſque adeo, donec. Atque adeo, cur non intro eo? Adeo res redit.*

Adeon'.

Adeon' hominem eſſe invenuſtum, ut. *And.* I. 5. 10. *Adeon'* me ignavum putas? *adeon'* porro ingratum, ut. *And.* I. 5. 42. 43. *Adeon'* eſt demens? *And.* III. 1. 11. *Adeon'* videmur vobis eſſe idonei? *And.* IV. 4. 18. *Adeon'* impotenti eſſe animo, ut. *And.* V. 3. 8. Quid hoc morbi eſt? *adeon'* homines immutarier ex amore? *Eun.* II. 1. 19. *Adeon'* rem rediſſe, ut: *Heaut.* V. 2. 27. *Phorm.* I. 3. 1. *Adeon'* pervicaci eſſe animo, ut. *Hec.* IV. 1. 17. *Adeon'* me eſſe pervicacem cenſes, ut. *Hec.* IV. 1. 32. *Adeon'* ingenio eſſe duro te, ut. *Phorm.* III. 2. 12. *Adeon'* te eſſe incogitantem, ut. *Phorm.* III. 2. 14. *Adeon'* hoc indignum tibi videtur? *Phorm.* V. 8. 51.

Adeo. *verbum.*

Adeon' ad eum? *And.* II. 1. 55. Quid agam? *adeo*, an maneo? *Phorm.* V. 1. 10. *Adii* te heri de filia. *Hec.* II. 2. 9. Aliquot me *adiere*. *And.* III. 3. 2. *Adibo*, atque adſimulabo. *Eun.* III. 2. 8. *Adibo*, atque ab eo gratiam hanc inibo. *Eun.* III. 5. 9. *Adibo*. quid iſtuc? *Eun.* IV. 3. 8. V. 5. 5. Eccum video. *adibo*. *Eun.* V. 7. 5. Pater adeſt, quem volui: *adibo*. *Heaut.* I. 2. 5. *Adibo*. ſalvere Hegionem jubeo. *Adelph.* III. 4. 14. Nam jam *adibo*. *Adelph.* IV. 2. 51. I intro. ego hunc *adibo*. *Hec.* III. 4. 15. Me exſpectat, credo: *adibo*. *Hec.* V. 4. 15. *Adibo* hoſce. *Phorm.* IV. 3. 4. Magiſtratus *adi*. *Phorm.* II. 3. 56. Nunc prior *adito* tu. *Phorm.* I. 4. 52. *Adeamne* ad eum? *And.* IV. 1. 15. Ad precatorem *adeam*. *Phorm.* I. 2. 90. Ne vir quiſquam ad eam *adeat*. *Eun.* III. 5. 30. *Adeamus*, bone vir, ſalve. *Eun.* V. 2. 11. Capitis periclum *adire*. *And.* IV. 1. 54. Satis pericli coepi *adire*. *And.* V. 1. 2. Quid ceſſas hominem *adire*? *Phorm.* II. 1. 22. Sed ceſſo *adire* quamprimum ſenem? *Phorm.* II. 1. 55. Meretricem hanc primum *adeundam* cenſeo. *Hec.* IV. 4. 94.

Syntaxis. *Adire magiſtratus. Ad precatorem adire. Adire periculum capitis.*

Adfabilis.

Meditor eſſe *adfabilis*. *Adelph.* V. 6. 8.

Adfecto.

Ad dominas qui *adſectant* viam. *Heant.* II. 3. 60. Hi gladiatorio animo ad me *adſectant* viam. *Phorm.* V. 7. 71.

Adfero.

Confeci. *adſero.* *Phorm.* I. 1. 4. Quid mihi hic *adſers? Phorm.* V. 8. 36. Hic dies aliam vitam *adſert.* *And.* I. 2. 18. Solum hoc vitium ſenectus *adſert* hominibus. *Adelph.* V. 3. 47. Illi moleſtiam *adſert.* *Hec.* III. 2. 9. Haud auſpicato huc me *adtuli.* *And.* IV. 5. 12. Quot commodas res *adtuli!* *Hec.* V. 3. 19. Opportune argentum mecum *adtuli.* *Phorm.* IV. 3. 74. Tum tu igitur nihil *adtuliſti* huc plus una ſententia? *Hec.* III. 5. 12. Puer hic unde eſt? quiſve huc *adtulit? And.* IV. 4. 9. Hic bonam, magnamque partem ad te *adtulit.* *Eun.* I. 2. 43. Efferant quae ſecum huc *adtulerunt.* *Heaut.* IV. 4. 23. Quam cauſam *adſeram? Heaut.* IV. 3. 23. Da mihi, atque *adſer* mihi. *Heaut.* II. 1. 11. Quidnam haec turba triſtitiae *adſerat.* *And.* I. 4. 8. Rei, quae mihi aegritudinem *adſerat.* Heaut. IV. 3. 2. Auxilii nihil *adſerant.* *Adelph.* III. 2. 2. Mirabar, ſi tu mihi quidquam *adſerres* novi. *Phorm.* III. 2. 5. Puerum ut *adſerret* ſimul. *And.* III. 2. 35. Mihi opus erat, aliquantulum quae *adſerret.* *Phorm.* IV. 3. 50. Vide, ut mihi haec certa & clara *adtuleris.* *Hec.* V. 4. 1. Si mihi prior tu *adtuleris.* *Phorm.* III. 2. 47. Vide, ſi quid opis potes *adſerre* huic. *Phorm.* III. 3. 20. Haec *adſertur* mihi ab hoc fallacia. *And.* III. 1. 13. Quod ab ipſo *adlatum* eſt, id ſibi eſſe rellatum putet. *Phorm.* Prol. 22. Quemne heri vidi ad vos *adſerri* veſperi? *And.* IV. 4. 29. Epiſtolam ab eo *adlatam* eſſe audivi modo. *Phorm.* I. 2. 99.

Syntaxis. *Hic dies aliam vitam adſert. Senectus adſert vitia hominibus. Adſerre alteri moleſtiam. Haud auſpicato ſe adſerre aliquo. Adſerre cauſam. Haec res adſert triſtitiam; aegritudinem. Adſerre quid novi. Uxor aliquantulum adtulit. Adſerre quid certum & clarum. Quid opis adſerre alteri.*

Adficio.

Quanta me cura & ſollicitudine *adficit* gnatus! *Phorm.* II. 4. 1. Hera ne indigne injuria *adficiatur.* *Phorm.* V. 1. 3. Tantane *adfectum* quemquam eſſe hominem audacia? *Phorm.* V. 7. 84. Quonam modo nunc te offendam *adfectam?* *Hec.* III. 1. 45. Alio ſuſpicans morbo me viſurum *adfectam.* *Hec.* III. 3. 6.

Syntaxis. *Adficere quem cura & ſollicitudine. Indigne adfici injuria. Summa audacia adfectum eſſe. Homo adfectus morbo.*

Adfinis.

Adfinis nobis. *Adelph.* V. 8. 25. Si me *adfinem* volet. *Phorm.* IV. 1. 16. Quid Bacchidem ab noſtro *adfine* exeuntem video? *Hec.* V. 3. 9. Neque illarum *adfines* eſſe rerum. *Heaut.* II. 1. 3. Et gener, & *adfines* placent. *Heaut.* V. 1. 63. Ex amicis inimici ut ſint nobis *adfines*, facis. *Hec.* II. 1. 14.

Syntaxis. *Adfinis malarum rerum. Velle aliquem adfinem. Adfinis eſt mihi. Adfinis placet.*

Adfinitas.

Nullon' ego pacto Chremetis *adfinitatem* effugere potero? *And.* I. 5. 12. Si perpetuam vis eſſe *adfinitatem* hanc. *Hec.* II. 2. 10. *Adfinitatem* hanc perpetuam volo. *Hec.* IV. 4. 14. Manere *adfinitatem* hanc inter nos volo. *Hec.* IV. 4. 101.

Syntaxis. *Adfinitas perpetua. Adfinitas manet inter nos. Effugere adfinitatem alterius.*

Adflicto.

Ne te *adflictes.* *Eun.* I. 1. 31.

Adgravesco.

Metuo, ne Philumenae morbus *adgraveſcat.* *Hec.* III. 2. 2.

Adgredior.

Satis aſtute *adgredimini.* *Phorm.* V. 7. 75. *Adgrediar.* Bacchis ſalve! *Hec.* V. 1. 5. Alia *adgrediemur* via. *And.* IV. 1. 47.

Adhibeo.

Quin mihi teſtes *adhibeam.* *Phorm.* IV. 5. 2.

Adhortor.

Adhortor, properent. *Eun.* III. 5. 35. Praeter quam res te *adhortatur* tua. *Heaut.* I. 1. 8. Syrus eſt *adhortandus* mihi. *Heaut.* III. 1. 89.

Adhuc.

Leni paſſus eſt animo uſque *adhuc.* *And.* I. 5. 27. * *Adhuc* ſigna eſſe ad ſalutem video. *And.* III. 2. 1. Nihil *adhuc* eſt, quod vereare. *Heaut.* I. 2. 1. Celabitur itidem, ut celata *adhuc* eſt. *Heaut.* IV. 3. 20. *Adhuc* quod factum eſt, miror. *Heaut.* V. 2. 47. *Adhuc* non moleſta ſunt. *Adelph.* I. 2. 42. Sat *adhuc* tua nos fruſtrata eſt fides. *Adelph.* IV. 4. 11. Ceſſatum uſque *adhuc* eſt. *Adelph.* IV. 4. 21. Vitam duram, quam vixi uſque *adhuc*, mitto. *Adelph.* V. 4. 5. Quid *adhuc* habent infirmitatis nuptiae? *Hec.* I. 2. 101. Nihil ceſſaviſti uſque *adhuc.* *Hec.* IV. 1. 29. *Adhuc* tranquilla res eſt. *Phorm.* III. 1. 15. *Adhuc* curavi unum hoc. *Phorm.* V. 7. 11.

Adigo.

Tu homo *adigis* me ad inſaniam. *Adelph.* I. 2. 31. Noctu te *adiget* horſum inſomnia. *Eun.* II. 1. 13.

Adjicio.

Ad virginem animum *adjecit.* *Eun.* I. 2. 63.

Adimo.

Qui propter invidiam *adimunt* diviti. *Phorm.* II. 1. 46. Quot autem *ademi* curas! *Hec.* V. 3. 19. Hanc, niſi mors, mihi *adimet* nemo. *And.* IV. 2. 14. Ut metum, in quo nunc eſt, *adimam.* *And.* II. 2. 2. Qui *adimat* hanc mihi conſuetudinem. *Phorm.* I. 3. 9. Volgo audio dici, diem *adimere* aegritudinem hominibus. *Heaut.* III. 1. 13. Occaſio eſt mihi Phaedriae curam *adimere* argentariam. *Phorm.* V. 6. 46. Poſtquam *adempta* ſpes eſt. *And.* II. 1. 4. Ubi ea cauſa erit *adempta* his. *And.* V. 1. 18. *Ademtum* tibi jam faxo omnem metum. *Heaut.* II. 3. 100. Poſtquam *ademtam* hanc tibi cauſam vides. *Hec.* IV. 4. 58.

Syntaxis. *Adimere alicui curas. Mors adimit uxorem. Adimere alicui metum. Conſuetudinem alicui adimere; aegritudinem; curam argentariam; ſpem; cauſam.*

Adipiscor.

Anne hoc *adipiſcar* ego, quod jus publicum eſt? *Phorm.* II. 3. 65. Nuptias effugere ego iſtas malo, quam tu *adipiſcier*. *And.* II. 1. 32. Soli licet hic de eadem cauſa bis judicium *adipiſcier*. *Phorm.* II. 3. 59.

Syntaxis. *Adipiſci quod jus publicum eſt. Adipiſcier nuptias. Bis adipiſcier judicium de eadem cauſa.*

Adjumentum.

Nihil aderat *adjumenti* ad pulchritudinem. *Phorm.* I. 2. 55.

Adjungo.

Ille, quem beneficio *adjungas*, ex animo facit. *Adelph.* I. 1. 47. Aliquando huc animum ut *adjungas* tuum. *Hec.* IV. 4. 61. Ut animum ad aliquod ſtudium *adjungant*. *And.* I. 1. 29. Familiam colere, adjuvare, *adjungere*. *Adelph.* V. 8. 4. Impetium quod amicitia *adjungitur*. *And.* I. 1. 42.

Syntaxis. *Adjungere ſibi quem beneficio. Animum adjungere aliquo; ad ſtudium aliquod. Adjungere familiam. Imperium adjungere amicitia.*

Adjuro.

Myſis, per omnes tibi *adjuro* Deos. *And.* IV. 2. 11. Sancte *adjurat*, non poſſe apud vos ſe perdurare. *Hec.* II. 2. 26.

Adjuto.

Nam quod potero, *adjutabo* ſenem. *Heaut.* III. 1. 7. *Adjuta* me, quo id fiat facilius. *Eun.* I. 2. 70. Pueris curre obviam, atque his onera *adjuta*. *Hec.* III. 2. 24. Pamphilumne *adjutem*, an auſcultem ſeni. *And.* I. 3. 4. Neque quiſquam aderat, qui *adjutaret* funus. *Phorm.* I. 2. 49. Te *adjutare* oportet adoleſcentuli cauſa. *Heaut.* III. 2. 35. Dicunt malevoli, homines nobiles eum *adjutare*. *Adelph.* Prol. 16. Bonitaſque voſtra *adjutans*. *Phorm.* Prol. 35.

Syntaxis. *Adjutare alicui onera. Adjutare funus.*

Adjutor.

Sed hic *adjutor* meus hoc mihi praeſtat. *Heaut.* V. 1. 2. Aut *adjutor* ſim ejus iracundiae. *Adelph.* I. 2. 66. In Pſaltria emunda, hic *adjutor* fuit. *Adelph.* V. 9. 10. Te oro porro in hac re *adjutor* ſis mihi. *Hec.* IV. 4. 99. Opus eſt, mihi Phormionem ad hanc rem *adjutorem* dari. *Phorm.* III. 3. 28.

Adjutrix.

Te in hac re mihi oro ut *adjutrix* ſies. *Eun.* V. 2. 46. Si erit *adjutrix* noſtrae induſtriae. *Hec.* Alt. Prol. 24. Ut voſtra Auctoritas *adjutrix* ſit. *Hec.* Alt. Prol. 40. In ea re quum ſit mihi *adjutrix* ſocrus. *Hec.* IV. 4. 83. Matres omnes filiis in peccato *adjutrices*. *Heaut.* V. 2. 39.

Adjuvo.

Neque me quidquam conſilio *adjuvas*. *Heaut.* V. 2. 29. Fortis fortuna *adjuvat*. *Phorm.* I. 4. 26. Dabo operam, *adjuvabo*. *Eun.* II. 3. 71. Ut me *adjuves* in hac re. *And.* III. 3. 10. Pariter nunc opera me *adjuves*. *Phorm.* V. 3. 3. Qui me dudum *adjuverit* comiter. *Phorm.* III. 3. 4. Familiam colere, *adjuvare*, adjungere. *Adelph.* V. 8. 4. Id ſpero *adjuturos* Deos. *And.* III. 2. 42.

Syntaxis. *Adjuvare quem conſilio. Adjuvare quem in re aliqua. Opera adjuvare quem. Comiter adjuvare quem. Dii adjuvant id.*

Adlego.

Obſecro, ut ne credas a me *adlegatum* hunc ſenem. *And.* V. 3. 28.

Adligo.

Audin' tu? hic furti ſe *adligat*. *Eun.* IV. 7. 39. Eo pacto prorſum illic *adligaris* filium. *Adelph.* V. 3. 58.

Adloquor.

Ipſum foras egreſſum video: ibo, *adloquar*. *Heaut.* III. 1. 17. Ceſſas *adloqui*? *And.* II. 2. 6. Ceſſo *adloqui*? *And.* V. 2. 4. Quid ceſſas hominem blande in principio *adloqui*? *Phorm.* II. 1. 22.

Adludo.

Forte habui ſcortum: coepit ad id *adludere*. *Eun.* III. 1. 34.

Administro.

Lauteque munus *adminiſtraſti* tuum. *Adelph.* V. 1. 2.

Admiror.

Eorum ingenia *admiror*. *Eun.* II. 2. 19. Cave quidquam *admiratus* ſies. *Heaut.* IV. 6. 23.

Admisceo.

Ne te *admiſce*: nemo accuſat te. *Heaut.* V. 2. 22. Ita tu iſtaec tua miſceto; ne me *admiſceas*. *Heaut.* IV. 5. 35.

Admitto.

Quid ego tantum ſceleris *admiſi* miſer? *Heaut.* V. 2. 3. Noſtra ilico it viſere ad eam, *admiſit* nemo. *Hec.* I. 2. 114. Sumtum *admittet*. *Adelph.* V. 7. 15. Ut ne quid turpe civis in ſe *admitteret*. *Phorm.* II. 3. 68. Si (noxiam) aliam *admiſero* umquam, occidito. *Eun.* V. 2. 14. Si eſt, culpam ut Antipho in ſe *admiſerit*. *Phorm.* II. 1. 40. Tu quod cavere poſſis, ſtultum *admittere* eſt. *Eun.* IV. 6. 23. Haec te *admittere* indigna genere noſtro! *Adelph.* III. 3. 54. Nemo voluit viſentem ad eam te intro *admittere*? *Hec.* II. 1. 40. Nemo voluit Soſtratam intro *admittere*. *Hec.* III. 1. 49. Delictum *admiſiſſe* in me, id mihi vehementer dolet. *Adelph.* IV. 5. 48. Eo ad eam non *admiſſa* ſum. *Hec.* II. 1. 41. Fac ut *admittar* ad illam. *Eun.* II. 2. 50. Militem rogat, ut illum *admitti* jubeat. *Eun.* IV. 1. 4.

Syntaxis. *Admittere ſcelus. Admittere ſumtum. Admittere quid turpe in ſe. Culpam in ſe admittere. Admittere indigna genere ſuo. Admittere delictum in ſe.*

Admodum.

Haec inter nos nuper notitia *admodum* eſt. *Heaut.* I. 1. 1. Atque iratum *admodum*. *Adelph.* III. 3. 49. *La.* Advenis modo? *Pa.* *Admodum*. *Hec.* III. 5. 8. Ain conſpectum veritum hinc abiſſe? *Ge.* *Admodum*. *Phorm.* II. 2. 1. Confutavit verbis *admodum*

modum iratum ſenem. *Phorm.* III. 1. 13.

ADMONEO.

Recte *admones.* *And.* V. 4. 50. Ridiculum eſt, te iſtuc me *admonere.* *Heaut.* II. 3. 112.

ADMOVEO.

Animam compreſſi: aurem *admovi* (ad fores.) *Phorm.* V. 6. 28.

ADNUMERO.

Argentum *adnumeravit* ilico. *Adelph.* III. 3. 15.

ADNUO.

Adnuo, terram intuens modeſte. *Eun.* III. 5. 31.

ADOLESCENS.

Poſtquam iſte advenit Chremes *adoleſcens.* *Eun.* IV. 1. 3. Te auctore quod feciſſet *adoleſcens.* *Eun.* V. 7. 13. Quiſnam hic *adoleſcens* eſt? *Heaut.* II. 4. 23. *Adoleſcens* facillime patris pacem in leges conficiet ſuas. *Heaut.* V. 2. 44. In Graeca *adoleſcens* eſt, qui lenoni eripit meretricem. *Adelph.* Prol. 8. Domus ſumtuoſa: *adoleſcens* luxu perditus. *Adelph.* IV. 7. 42. Quid ais! cum virgine una *adoleſcens* cubuerit plus potus. *Hec.* I. 2. 63. Mater quod ſuaſit ſua, *adoleſcens* mulier fecit. *Hec.* IV. 4. 39. *Adoleſcens*, dic dum, quaeſo, es tu Myconius? *Hec.* V. 3. 5. Intervenit *adoleſcens* quidam lacrumans. *Phorm.* I. 2. 42. Imprudens timuit *adoleſcens.* *Phorm.* II. 1. 64. *Adoleſcens*, primum abs te hoc bona venia peto. *Phorm.* II. 3. 31. Ne te *adoleſcens* mulier defatiget. *Phorm.* V. 3. 11. Homo *adoleſcens*, ſi habet unam amicam. *Phorm.* V. 8. 52. Bonum ingenium naſtras *adoleſcentis.* *And.* III. 1. 8. Iſtunc ſervolum dico *adoleſcentis.* *Heaut.* III. 2. 20. Fero flagitia ad te boni illius *adoleſcentis.* *Adelph.* IV. 7. 4. Ita patrem *adoleſcentis* facta haec tolerare audio violenter. *Phorm.* V. 1. 4. Pater *adoleſcentis* venit. *Phorm.* V. 1. 35. Veritus eſt optumae *adoleſcenti* facere injuriam. *And.* III. 2. 8. Dolet, dictum imprudenti *adoleſcenti* & libero. *Eun.* III. 1. 40. Fingeret fallacias, unde eſſet *adoleſcenti*, amicae quod daret. *Heaut.* III. 2. 23. *Adoleſcenti* morem geſtum oportuit. *Adelph.* II. 2. 6. Atque *adoleſcenti* eſſes morigeratus. *Adelph.* II. 2. 10. *Adoleſcenti* ipſi eriperem oculos. *Adelph.* III. 2. 20. Jam *adoleſcenti* nihil eſt, quod ſuccenſeam. *Phorm.* II. 3. 14. Nuptum virginem locavi, huic *adoleſcenti.* *Phorm.* V. 1. 25. Me ejus ſpero fratrem repperiſſe, *adoleſcentem* adeo nobilem. *Eun.* I. 2. 124. Quae liberum ſcire aequum eſt *adoleſcentem.* *Eun.* III. 2. 25. Etſi *adoleſcentem* hoc nolle intelligo. *Heaut.* III. 1. 3. Cur perdis *adoleſcentem* nobis? *Adelph.* I. 1. 36. Mitte *adoleſcentem*, obſecro. *Hec.* IV. 1. 41. Conferunt conſilia *adoleſcentes.* *Heaut.* III. 1. 65. Cur partes ſeni Poëta dederit, quae ſunt *adoleſcentium.* *Heaut.* Prol. 2. Leno ſum, fateor; pernicies communis *adoleſcentum.* *Adelph.* II. 1. 34. Muſſitanda injuria *adoleſcentium* eſt. *Adelph.* II. 1. 53. Quam iniqui ſunt patres in *adoleſcentes* judices. *Heaut.* II. 1. 1.

SYNTAXIS. *Adoleſcens luxu perditus. Adoleſcens plus potus. Adoleſcens mulier. Adoleſcens lacrumans. imprudens. Homo adoleſcens. bonus. optuma. liber. Muſſitare injurias adoleſcentium. Adoleſcentes conſilia conferunt. Partes adoleſcentium. pernicies communis.*

ADOLESCENTIA.

Adfines eſſe rerum, quas fert *adoleſcentia.* *Heaut.* II. 1. 3. Quae fert *adoleſcentia.* *Adelph.* I. 1. 28. Perſuaſit nox, amor, vinum, *adoleſcentia.* *Adelph.* III. 4. 24. Id vitium numquam decrevi eſſe ego *adoleſcentiae.* *Hec.* IV. 1. 27. Inſidias noſtrae fecit *adoleſcentiae.* *Phorm.* II. 1. 44. Quae nos, noſtramque *adoleſcentiam* habent deſpicatam. *Eun.* II. 3. 91. Sperabam jam deſerviſſe *adoleſcentiam.* *Adelph.* I. 2. 72. Quae vos propter *adoleſcentiam* minus videtis. *Adelph.* V. 9. 35. Diſſimili ſtudio eſt, jam inde ab *adoleſcentia.* *Adelph.* I. 1. 16.

SYNTAXIS. *Adoleſcentia fert has res. Adoleſcentia perſuaſit. Vitium adoleſcentiae. Inſidias facere adoleſcentiae. Adoleſcentiam deſpicatam habere. Adoleſcentia deſervit. Jam inde ab adoleſcentia.*

ADOLESCENTIOR.

Quo jure ſum uſus *adoleſcentior.* *Hec.* Alt. Prol. 3.

ADOLESCENTULA.

Forte unam adſpicio *adoleſcentulam.* *And.* I. 1. 91. Ea mortua eſt. reliquit filiam *adoleſcentulam.* *Heaut.* III. 3. 41. Quam Bacchis ſecum adduxit *adoleſcentulam.* *Heaut.* IV. 1. 41.

ADOLESCENTULUS.

Una in convivio erat hic Rhodius *adoleſcentulus.* *Eun.* III. 1. 33. Ad nos deductus hodie eſt *adoleſcentulus.* *Eun.* IV. 4. 19. Quomodo *adoleſcentulus* meretricum ingenia poſſet noſcere. *Eun.* V. 4. 9. *Adoleſcentulus* ſaepe eadem, & graviter audiendo, victus eſt. *Heaut.* I. 1. 61. Ut animum decuit aegrotum *adoleſcentuli*, tractare. *Heaut.* I. 1. 48. Ad te adjutare oportet *adoleſcentuli* cauſa. *Heaut.* III. 2. 35. Functus *adoleſcentuli* eſt officium liberalis. *Phorm.* II. 1. 51. Homini *adoleſcentulo* filiam ut datem. *And.* V. 1. 9. Quomodo minimo periclo id demus *adoleſcentulo.* *Heaut.* III. 1. 68. O infelicem *adoleſcentulum!* *Eun.* V. 5. 1. Perdidiſti iſtum, quem adduxti pro eunucho *adoleſcentulum.* *Eun.* V. 5. 7. Qui ſtultum *adoleſcentulum* nobilitas flagitiis. *Eun.* V. 7. 20. Filium unicum *adoleſcentulum* habeo. *Heaut.* I. 1. 41. Nimis graviter cruciat *adoleſcentulum.* *Heaut.* V. 5. 1. Non eſt flagitium *adoleſcentulum* ſcortari. *Adelph.* I. 2. 21. Non eſt flagitium, facere haec *adoleſcentulum!* *Adelph.* I. 2. 32. Quia nuſquam inſanum ſcripſit *adoleſcentulum.* *Phorm.* Prol. 6. Quod plerique omnes faciunt *adoleſcentuli.* *And.* I. 1. 28. Heri aliquot *adoleſcentuli* coimus in Piraeeo. *Eun.* III. 4. 1. Ut *adoleſcentuli* vobis placere ſtudeant potius. *Heaut.* Prol. 51. Noſſe omnia haec, ſalus eſt *adoleſcentulis.* *Eun.* V. 4. 18. Odioſa haec

eſt aetas *adoleſcentulis. Hec.* IV. 3. 13. Tune hic homines *adoleſcentulos* in fraudem illicis? *And.* V. 4. 7.

Syntaxis. *Adoleſcentulus liberalis. Adoleſcentulus homo. infelix. ſtultus. unicus. inſanus.*

Adopto.

Ego hunc majorem (filium) *adoptavi* mihi. *Adelph.* I. 1. 22. Tuum filium dediſti *adoptandum* mihi. *Adelph.* I. 2. 34. Major filius Aeſchinus, quem fratri *adoptandum* dediſti. *Adelph.* III. 4. 17.

Syntaxis. *Dare alteri filium ſuum adoptandum. Adoptare filium.*

Adorior.

Tum hunc *adoriar* hoſpitem. *Phorm.* IV. 2. 15. *Adortus* jurgio fratrem apud forum. *Adelph.* III. 3. 50. Hiccine me ſi imparatum in veris nuptiis *adortus* eſſet. *And.* III. 1. 21. Ceſſo hunc *adoriri*? *Heaut.* IV. 5. 9.

Syntaxis. *Adoriri quem. Jurgio quem adoriri. Adoriri imparatum.*

Adorno.

Continuo haec *adornant*, ut lavet. *Eun.* III. 5. 34. Ita jam *adornabat* fugam. *Eun.* IV. 4. 6.

Adpareo.

Adparet ſervum hunc eſſe domini pauperis. *Eun.* III. 2. 33. Ille bonus vir nuſquam *adparet. Eun.* IV. 3. 18. Res *adparet. Adelph.* V. 9. 7. Fac ſis, nunc promiſſa *adpareant. Eun.* II. 3. 19.

Adparo.

Video alios feſtinare, coenam *adparare. Heaut.* I. 1. 74. *Adparare* de die convivium. *Adelph.* V. 9. 8. In *adparando* conſumunt diem. *Adelph.* V. 7. 2. Spatium *adparandis* nuptiis dabitur. *Phorm.* IV. 4. 21. Dum *adparatur*, virgo in conclavi ſedet. *Eun.* III. 5. 35. Hae nuptiae non *adparabantur* mihi. *And.* IV. 2. 32. Omnia *adparata* jam ſunt intus. *And.* V. 2. 6. Domum modo ibo, ut *adparentur. And.* III. 4. 15. Poſtquam videt nuptias domi *adparari. And.* III. 2. 34. Nuptias quod mihi *adparari* ſenſit. *And.* IV. 2. 7.

Syntaxis. *Adparare coenam. convivium de die. nuptias. Omnia ſunt adparata.*

Adpello, are.

Demipho, te *adpello*: nam me cum hoc diſſaedet loqui. *Phorm.* V. 8. 22. Nam quo ore *adpellabo* patrem? *Heaut.* IV. 3. 22. Quum ex te eſſet aliquis, qui te *adpellaret* patrem. *Hec.* IV. 4. 30. Ne me iſtoc poſthac nomine *adpellaſſis. Phorm.* V. 1. 15.

Syntaxis. *Adpellare quem. Adpellare quem patrem. Adpellare quem falſo nomine.*

Adpello, ere.

Poëta, quum animum ad ſcribendum *adpulit. And.* Prol. 1. Animum ad uxorem *adpulit. And.* II. 6. 15.

Adplico.

Animum aegrotum ad deteriorem partem *adplicat. And.* I. 2. 22. Forte *adplicat* primum ad Chryſidis patrem ſe. *And.* V. 4. 21. Hi ſe ad vos *adplicant. Heaut.* II. 4. 13. Dictitat, repente ad ſtudium hunc ſe *adplicaſſe* muſicum. *Heaut.* Prol. 23.

Syntaxis. *Adplicare ſe ad aliquem. ad ſtudium Muſicum. Adplicare animum ad deteriorem partem.*

Adpono.

Puer hercle eſt mulier, tun' *adpoſuiſti* hunc? *And.* IV. 4. 3. Cedo, cujum puerum hic *adpoſuiſti*? *And.* IV. 4. 24. Ante noſtram januam *adpone. And.* IV. 3. 10. At iſtos raſtros intera *adpone. Heaut.* I. 1. 37. Si forte opus ſit jusjurandum, non *adpoſuiſſe. And.* IV. 3. 14. Prior decumbas: coena dubia *adponitur*? *Phorm.* II. 2. 28. Poſtulare id gratiae ſibi *adponi. And.* II. 1. 31.

Syntaxis. *Adponere quid ante januam. Adponere raſtros. Adponere coenam. Adponere alteri quid gratiae.*

Adporto.

Nuntium *adporto* tibi. *Heaut.* III. 1. 18. *Adporto* novam, Epidicazomenon quam vocant Comoediam Graeci. *Phorm.* Prol. 25. Quidnam *adportas*? *And.* V. 2. 17. Hei vereor, ne quid Andria *adportet* mali. *And.* I. 1. 46. Haud ſcit, paulum lucri, quantum ei damni *adportet. Heaut.* IV. 4. 25. Quin uſus ſemper aliquid *adportet* novi. *Adelph.* V. 4. 2.

Syntaxis. *Adportare alteri nuntium. Adportare novam Comoediam. Quidnam adportas? Adportare quid mali. Adportare damnum. Uſus adportat quid novi.*

Adposco.

Haec talenta dotis *adpoſcunt* duo. *Heaut.* IV. 7. 10.

Adprehendo.

Pone *adprehendit* pallio. *Phorm.* V. 6. 23.

Adprime.

Nam id arbitror *adprime* in vita eſſe utile. *And.* I. 1. 34. Scis, fratrem ejus eſſe *adprime* nobilem? *Eun.* V. 5. 10. Etſi me omnibus ſcio eſſe *adprime* obſequentem. *Hec.* II. 2. 5.

Adprobo.

Si non id fama *adprobat*? *Phorm.* IV. 5. 12.

Adpropero.

Poſtquam ante oſtium me audivit ſtare, *adproperat. And.* III. 1. 17.

Adrideo.

Sed his ultro *adrideo. Eun.* II. 2. 19. Nulli laedere os, *adridere* omnibus. *Adelph.* V. 4. 10.

Adrigo.

Adrige aures, Pamphile. *And.* V. 4. 30.

Adripio.

Submonuit me Parmeno ibi ſervus, quod ego *adripui. Eun.* III. 5 23. Sublimem medium *adriperem. Adelph.* III. 2. 18.

Adscendo.

Ibi *adſcendo* in quemdam excelſum locum. *And.* II. 2. 19. Abiit: periit: navem *adſcendit. Adelph.* IV. 5. 69.

Adsentor.

Imperavi egomet mihi omnia *adſentari. Eun.* II. 2. 22. Nam qui huic animum *adſentari* induxeris. *Eun.* III. 2. 37. Ne id *adſentandi* magis, quam quo habeam gratum, facere exiſtumes. *Adelph.*

Digitized by Google

Adelph. II. 4. 6. Id non fieri ex vera vita, ſed ex *adſentando*, indulgendo. *Adelph.* V. 9. 31.

Syntaxis. *Adſentari alicui. Adſentari omnia. Facere quid adſentandi gratia. Id fit ex adſentando.*

Adsequor.

Adſequere, ac retine, dum huc ſervos evoco. *Phorm.* V, 7, 89.

Adsero.

Nam ego liberali illam *adſero* cauſa manu. *Adelph.* II. 1. 40.

Adservo.

Here, hic tibi *adſervandus* eſt. *Heaut.* III. 3. 32. Dic me hic oppido eſſe invitam, atque *adſervari. Heaut.* IV. 4. 12. Cura *adſervandum* vinctum. *And.* V. 2. 24.

Adsido.

Adſido, adcurrunt ſervi. *Heaut.* I. 1. 72.

Adsidua.

Ne ſemper ſervus currens, iratus ſenex, &c. *adſidue* agendi ſint mihi. *Heaut.* Prol. 39. Quid te futurum cenſes, quem *adſidue* exedent? *Heaut.* III. 1. 53. Dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, *adſidueque* una ſcribere. *Adelph.* Prol. 16. Multo melius hic quae fiunt, quam illic, ubi ſum *adſidue*, ſcio. *Hec.* II. 1. 20.

Adsimulo.

Quid ſi *adſimulo*? ſatin' eſt? *Phorm.* I. 4. 33. Gnatus quod ſe *adſimulat* laetum, id dicis? *Heaut.* V. 1. 15. Quo me *adſimularam* ire ad mercatum, non eo. *Phorm.* V. 6. 53. Hinc ab dextera me venire *adſimulabo. And.* IV. 3. 20. Adibo, atque *adſimulabo*, quaſi nunc exeam. *Eun.* III. 2. 8. Paternum amicum me *adſimulabo* virginis. *Phorm.* I. 2. 78. *Adſimulabimus*, tuam amicam, hujus eſſe. *Heaut.* II. 3. 91. Has bene ut *adſimules* nuptias. *And.* I. 1. 141. Iſtunc exora, ut ſuam eſſe *adſimulet. Heaut.* II. 3. 117. Qui ſcis, an ea cauſa, me odiſſe *adſimulaverit. Hec.* II. 1. 38. An tute intellexti hoc *adſimulari*? *And.* III. 2. 20. Me aetatem cenſes velle id *adſimularier*? *Heaut.* IV 3. 38.

Syntaxis. *Adſimulare ſe laetum. Adſimulare ſe ire aliquo. Bene adſimulare nuptias. Aetatem adſimulare quid.*

Adsisto.

Hic propter hunc *adſiſte. Adelph.* II. 1. 15.

Adsoleo.

Adhuc, Archilis, quae *adſolent* ſigna eſſe ad ſalutem, huic eſſe video. *And.* III. 2. 1.

Adspecto.

Satin' ſanus? quid me *adſpectas*? *Eun.* III. 5. 11.

Adspernor.

Quam is *adſpernatur* tam illiberaliter. *Phorm.* II. 3. 24.

Adspicio.

Forte unam *adſpicio* adoleſcentulam. *And.* I. 1. 91. Acceſſi: intro *adſpexi. And.* II. 2. 28. Tremo, horreoque, poſtquam *adſpexi* hanc. *Eun.* I. 2. 4. Sed poſtquam *adſpexi*, ilico cognovi. *Heaut.* IV. 1. 43. Poſtquam *adſpexi*, o facinus indignum! *Hec.* III. 3. 16. Poſtquam me *adſpexere* ancillae adveniſſe. *Hec.* III. 3. 7. Hem! Demea, haud *adſpexeram* te. *Adelph.* III. 3. 19. Clamant, venit! id quod me repente *adſpexerant. Hec.* III. 3. 8. Vide, amabo! ſi non, cum *adſpicias*, os impudens videtur. *Eun.* V. 1. 22. Sibi complacitam formam, poſtquam *adſpexerit. Heaut.* IV. 5. 25.

Adsto.

Acceſſi: *adſtiti. Phorm.* V. 6. 27. Hic patrem *adſtare* ajebas? *Heaut.* V. 2. 7. Patruum video cum patre *adſtantem. Phorm.* IV. 3. 2.

Adstringo.

Hac lege tibi meam *adſtringo* fidem. *Eun.* I. 2. 22.

Adsum.

Thais, ego jam dudum hic *adſum. Eun.* IV. 6. 5. *Adſum*, dic, quid eſt? *Heaut.* II. 3. 108. Dumque *adſum*, loquimini mecum. *Phorm.* III. 3. 16. Ac non, quia *ades* praeſens, dico hoc. *Adelph.* III. 3. 39. Prope *adeſt*, quum alieno more vivendum eſt mihi. *And.* I. 1. 125. Sed pater *adeſt*: cave te eſſe triſtem ſentiat. *And.* II. 3. 29. In denegando quis pudor paululum *adeſt. And.* IV. 1. 6. *Adeſt* optume ipſe frater. *Eun.* V. 2. 66. Ubi eſt frater? *Ch.* Praeſto *adeſt. Eun.* V. 9. 20. Pater *adeſt*, quem volui. *Heaut.* I. 2. 5. Mulier tibi *adeſt*, audin' Clinia? *Heaut.* II. 3. 2. Ipſe adeo *adeſt*. abi. *Heaut.* IV. 5. 56. Geta autem hic non *adeſt. Adelph.* III. 1. 4. Ecce hic *adeſt* ſenex noſter. *Adelph.* V. 1. 5. Eccum *adeſt* corruptela noſtrûm liberûm. *Adelph.* V. 3. 6. *Adeſt* Parmeno cum pueris. *Hec.* III. 3. 49. Exquire? *adeſt. Hec.* V. 2. 17. Herus *adeſt. Phorm.* I. 4. 7. Ille ad defendendam cauſam *adeſt. Phorm.* II. 1. 36. Senex *adeſt*: vide, quid agas. *Phorm.* II. 2. 32. Phaedria tibi *adeſt. Phorm.* III. 1. 20. Pater *adeſt* hic. *Phorm.* III. 3. 8. Ubi vis, dona *adſunt* tibi a Phaedria. *Eun.* III. 2. 11. Signa oſtende. *Py. Adſunt. Eun.* IV. 6. 29. Eccum Dromonem cum Syro, una *adſunt* tibi. *Heaut.* II. 2. 12. *Aderam*, cujus conſilio ea par fuerat proſpici. *Hec.* IV. 1. 46. *Aderam*. ſed ceſſas? *Phorm.* V. 6. 18. Tu quoque hic *aderas*, Phormio? *Phorm.* V. 6. 18. Cum illis una *aderat* frequens. *And.* I. 1. 80. Neque cognatus quiſquam *aderat. Phorm.* I. 2. 49. Nihil *aderat* adjumenti ad pulchritudinem. *Phorm.* I. 2. 55. Inter mulieres, quae ibi *aderant*, unam adſpicio. *And.* I. 1. 91. Riſu omnes, qui *aderant*, emoriri. *Eun.* III. 1. 42. Abiit: audivi: ego non *adſui. Eun.* V. 1. 2. Forte fortuna *adſuit* hic meus amicus. *Eun.* I. 2. 54. Cum in pariundo aliquot *adſuerunt* liberae. *And.* IV. 4. 32. Jam, inquam, hic *adero. And.* IV. 2. 32. Omitte: jam *adero. Eun.* IV. 6. 27. Continuo hic *adero. Heaut.* III. 1. 96. Numquam, dum ego *adero*, hic te tanget. *Adelph.* II. 1. 3. In cognoſcendo ipſe *aderis*, Chaerea. *Eun.* V. 2. 54. *Aderis* una in unis aedibus. *Eun.* II. 3. 75. Jam haec tibi *aderit* ſupplicans. *Eun.* IV. 7. 41. Thais

jam *aderit*. *Eun.* IV. 4. 58. Jam frater ipſe hic *aderit* virginis. *Eun.* V. 2. 52. Pol is quidem jam hic *aderit*. *Adelph.* III. 1. 6. At pol jam *aderit*, ſe quoque etiam quum oderit. *Hec.* IV. 1. 28. *Aderit* continuo, hoc ubi ex te audierit. *Hec.* V. 3. 55. Pater *aderit*, mihi paratae lites. *Phorm.* I. 2. 83. Jam faxo hic *aderit*. *Phorm.* II. 1. 78. V. 8. 66. Jam *aderunt*. *Heaut.* II. 2. 9. Dave: *ades*. reſiſte. *And.* II. 2. 7. Phidippe, *ades!* audi paucis. *Hec.* III. 5. 60. Soſia, *adeſdum*: paucis te volo. *And.* I. 1. 2. Favete, *adeſte* aequo animo. *And.* Prol. 24. *Adeſte* aequo animo. *Heaut.* Prol. 35. *Phorm.* Prol. 31. *Adeſte*, quaeſo. *Phorm.* II. 3. 3. Cibum una capias, *adſis*, tangas. *Eun.* II. 3. 81. Rogito, Pamphila quid agat? jam partus *adſiet?* *Adelph.* IV. 4. 9. Domi *adſitis*, facite. *Eun.* III. 2. 53. Amicos advocabo, ad hanc rem qui *adſient*. *Phorm.* II. 1. 83. Magiſtratus cum ibi *adeſſet*, occepta eſt agi. *Eun.* Prol. 22. Utinam hic prope *adeſſet* alicubi. *Adelph.* III. 4. 7. Si *adeſſet*, credo, ibi ejus commiſereſceret. *Hec.* I. 2. 54. Si nihil mali eſſet, jam hic *adeſſent*. *Heaut.* II. 2. 9. Quidni? qui uſque una *adfuerim*. *Heaut.* IV. 3. 6. Jam nunc times, quaſi numquam *adfueris*. *Adelph.* III. 1. 3. Utrumque *adeſſe* video. *And.* II. 5. 5. Ibi me *adeſſe*, neuter tum praeſenſerat. *And.* V. 1. 20. Volo ego *adeſſe* hic advocatos nobis. *Eun.* IV. 6. 26. Hunc minime eſt opus in hac re *adeſſe*. *Hec.* III. 3. 50. Viſne *adeſſe* me una, dum iſtam convenis? *Hec.* IV. 4. 103. Ipſus eſt: non poſſum *adeſſe*. *Phorm.* I. 4. 39. Credo illum jam *adfuturum* eſſe. *Eun.* IV. 6. 1. Illum tibi ſalvom *adfuturum* eſſe hic, confido. *Heaut.* I. 1. 108. Illam ſimul tibi hic ego *adfuturam* hodie ſcio. *Heaut.* I. 2. 2.

Syntaxis. *Ades praeſens. Prope adeſt, quum. Praeſto adeſt. Adeſſe alicui aequo animo. Partus adeſt. Adſunt mihi advocati.*

Adveho.

Qui mecum una *advectus* eſt. *Hec.* III. 4. 19. Iſtam nunc times, quae *advecta* eſt. *Eun.* I. 2. 81.

Advena.

Eſt e Corintho hic *advena* anus paupercula. *Heaut.* I. 1. 44.

Advenio.

O ſalve, Pamphile. ad te *advenio*. *And.* II. 1. 19. Quum illoc *advenio*: ſolitudo ante oſtium. *And.* II. 2. 25. Huc cum *advenio*, nulla erat. *Eun.* II. 3. 53. Optato *advenis*. *And.* III. 3. 1. O Chreme, per tempus *advenis*. *And.* IV. 4. 44. Itane huc paratus *advenis?* *And.* V. 4. 6. O Charine in tempore ipſo mihi *advenis*. *And.* V. 6. 10. Pater, opportune *advenis*. *Heaut.* I. 2. 5. Ehem! Menedeme, *advenis?* *Heaut.* V. 1. 10. *Advenis* modo? *Hec.* III. 5. 8. Quaſi non noris, tentatum *advenis*. *Phorm.* II. 3. 41. Poſtquam iſte *advenis* Chremes adoleſcens. *Eun.* IV. 1. 3. Etiam ultro deriſum *advenis*. *Eun.* V. 2. 25. Unde haec *advenit?* *Hec.* I. 2. 6. Heri ea cauſa rure huc *advenit*. *Hec.* I. 2. 115. Interea loci ad macellum ubi *advenimus*. *Eun.* II. 2. 24. Ut ne imparatus ſim, ſi *adveniat* Phormio. *Phorm.* II. 1. 84. Manturuſque patruum pater eſt, dum huc *adveniat*. *Phorm.* III. 1. 16. Quamobrem *advenerit*, reſciſcent. *Hec.* V. 2. 24. Ut voluptati adventus tuus, quocumque *adveneris*, ſiet. *Hec.* V. 4. 59. Si Chremes huc forte *advenerit*. *Eun.* III. 2. 48. Ego tum ſi *adveniſſem*. *Phorm.* II. 3. 49. Video herilem filium huc *advenire*. *Eun.* II. 2. 58. Ehem, ſalvum te *advenire*, here, gaudeo. *Eun.* V. 6. 6. Salvum te *advenire*, Demea, gaudemus! *Adelph.* I. 1. 55. Videon' ego Getam currentem huc *advenire?* *Phorm.* I. 3. 25. Salvom *advenire*. *De.* Credo. *Phorm.* II. 1. 25. Salvum *adveniſſe* gaudeo. *Heaut.* II. 4. 27. Poſtquam me adſpexere ancillae *adveniſſe*. *Hec.* III. 3. 7. Bene factum, te *adveniſſe*, Pamphile. *Hec.* III. 5. 6. Here, ſalve: ſalvum te *adveniſſe* gaudeo. *Phorm.* II. 1. 56. Conveni hodie *adveniens* quemdam mei loci. *Eun.* II. 2. 3. Id equidem *adveniens* mecum ſtomachabar modo. *Eun.* II. 3. 31. Quod dedit principium *adveniens!* *Eun.* III. 2. 5. *Adveniens* audivi omnia. *Hec.* III. 5. 18. Offendi *adveniens*, quicum volebam collocatam filiam. *Phorm.* V. 1. 31. Hoc *advenienti* quot mihi, Micio, dixere! *Adelph.* I. 2. 12. Multa *advenienti*, ut fit, nova hic, compluria. *Phorm.* IV. 3. 61. *Advenientem* ilico abduxi ad coenam. *Heaut.* I. 2. 8.

Syntaxis. *Advenire optato. per tempus. in ipſo tempore. opportune. tentatum. Advenis modo? Salvum te advenire gaudeo.*

Adventus.

Ut voluptati obitus, ſermo, *adventus* tuus ſemper ſiet. *Hec.* V. 4. 19. *Adventus* hujus quo impellat patrem. *Phorm.* IV. 3. 3. Ubi in mentem ejus *adventi* venit? *Phorm.* I. 3. 2. Ego commodiorem hominem, *adventum*, tempus, non vidi. *And.* V. 2. 3. Ad coenam vocant: *adventum* gratulantur. *Eun.* II. 2. 28. Modo iſſe dicito ad portum, percontatum *adventum* Pamphili. *Hec.* I. 2. 2. Nunc *adventum* tuum ambas, Pamphile, ſcio reverituras. *Hec.* III. 1. 10. Incommode illis fors obtulerat *adventum* meum. *Hec.* III. 3. 10. Quantam obtuli *adventu* meo laetitiam Pamphilo hodie! *Hec.* V. 3. 18.

Syntaxis. *Adventum gratulari alicui. Adventum alicujus percontari. revereri. Adventus tuus incommode mihi oblatus.*

Adversarius vel Advorsarius.

Poëtam reſtitui remotum injuria *adverſarium*. *Hec.* Alt. Prol. 14. Cauſam tradere *adverſariis:* etiamne id lex coëgit? *Phorm.* II. 1. 7. Et *adverſarios* rapere in pejorem partem, quam acturi ſumus. *Adelph.* Prol. 2. Injurium autem eſt ulciſci *adverſarios?* *Hec.* I. 1. 15.

Syn-

Digitized by Google

Syntaxis. *Adverſariis cauſam tradere. Adverſariorum injuria. Adverſarios ulciſci.*

Adversatrix *vel* Advorsatrix.

Quin tu in ea re mihi fueris *advorſatrix*, Soſtrata? *Heaut.* V. 3. 5.

Adversor *vel* Advorsor.

Quum placo, *adverſor* ſedulo, & deterreo. *Adelph.* I. 2. 64. Neque tuae libidini *advorſaber*. *Hec.* II. 2. 3. Ein' ego ut *adverſer*? *And.* I. 5. 28. Non poſſum *advorſari* meis. *Hec.* II. 2. 29. Reduc uxorem, ac noli *advorſari* mihi. *Hec.* IV. 4. 32. Coepi *advorſari* primo. *Phorm.* I. 2. 25.

Adversum *vel* Advorsum.

Id gratum fuiſſe *advorſum* te, habeo gratiam. *And.* I. 1. 15. Peropus eſt, me aliquid de illa *adverſum* hunc loqui. *And.* I. 5. 30. Ne credas me *advorſum* edictum tuum facere eſſe auſam. *Heaut.* IV. 1. 19. Neque ſervolorum quiſquam, qui *advorſum* ierant? *Adelph.* I. 1. 2. Ridiculum: *advorſumne* illum cauſam dicerem? *Adelph.* IV. 5. 42. *Advorſum* animi tui libidinem eſſet cum illo nupta! *Hec.* IV. 1. 19. Quae inſcitia eſt, *advorſum* ſtimulum calces? *Phorm.* I. 2. 28. Itane es paratus facere me *advorſum* omnia? *Phorm.* II. 3. 80. Ego te complures *advorſum* ingenium meum menſes tuli. *Phorm.* III. 2. 35.

Syntaxis. *Id gratum fuit adverſum me. Loqui quid adverſum alterum. Ire alicui advorſum. Cauſam dicere advorſum aliquem. Advorſum libidinem animi. Advorſum ſtimulum calces. Advorſum ingenium meum.*

Adversus *vel* Advorsus, a, um.

Eorum obſequi ſtudiis, *adverſus* nemini. *And.* I. 1. 37. Quo pacto *advorſam* aerumnam ferant. *Phorm.* II. 1. 12. Ita uſque *adverſa* tempeſtate uſi ſumus. *Hec.* III. 4. 9. Cui magis bonae felicitates *adverſae* ſient. *Eun.* II. 3. 33. Quum res *advorſae* ſient, paullo mederi poſſis! *Phorm.* V. 4. 3. Viris eſſe *advorſas*, aeque ſtudium eſt. *Hec.* II. 1. 5. Nihil eſt magis, Syre, meis nuptiis *advorſum*. *Heaut.* IV. 3. 21. Si quid forte nobis *advorſi* evenerit. *Heaut.* II. 3. 14. Uti *adverſa* ejus per te tecta ſient. *Hec.* III. 3. 28.

Syntaxis. *Adverſae res. Adverſam aerumnam ferre. Adverſa tempeſtate uti. Adverſa alterius tegere. Bonae felicitates ſunt mihi adverſae. Mulier adverſa viro.*

Adverto *vel* Advorto.

Advertunt graviter, quae non cenſeas. *Heaut.* III. 3. 9. *Advorti* hercle animum. *Eun.* III. 1. 7. Animum non *advorti* primum. *Heaut.* IV. 1. 43. Illa ſeſe commodum huc *advorteras*. *Eun.* II. 3. 51. Quaeſo animum *advortite*. *And.* Prol. 8.

Syntaxis. *Advertere quid graviter. Advertere animum. Advertere ſe aliquo.*

Advesperascit.

Cur non arceſſitur? jam *adveſperaſcit*. *And.* III. 4. 2.

Advigilo.

Si *advigilaveris*, ex unis geminas mihi conficies nuptias. *And.* IV. 1. 50. Tanto magis te *advigilare* aequom eſt. *Phorm.* I. 4. 26.

Aduncus.

Ruſamne illam virginem, *adunco* naſo? *Heaut.* V. 5. 18.

Advocatus.

Advocatus mane mihi eſſe ut meminerit. *Eun.* II. 3. 48. Cui veneram *advocatus*? *Adelph.* IV. 5. 43. Amicus me a foro abduxit huc *advocatum* ſibi. *Adelph.* IV. 5. 12. Volo ego adeſſe hic *advocates* nobis in turba hac. *Eun.* IV. 6. 26.

Advoco.

Aliquot mihi amicos *advocabo*. *Phorm.* II. 1. 83.

Adustus.

Hoc ſalſum eſt, hoc *aduſtum* eſt. *Adelph.* III. 3. 71.

Aecastor. *vide* Ecastor.

Aedepol.

Quaeſo, *aedepol*, Charine. *And.* II. 1. 5. Atque *aedepol* ea res eſt. *And.* IV. 2. 9. Neque *aedepol*, quid conſilii capiam, ſcio. *Eun.* V. 2. 28. Bene, *aedepol*, narras. *Eun.* V. 3. 7. Numquam *aedepol*, quidquam jam diu mihi evenit, quod. *Eun.* V. 7. 1. *Aedepol*, mea te Antiphila, laudo. *Heaut.* II. 4. 1. Recte, *aedepol* ſpero. *Adelph.* III. 1. 2. *Aedepol*, Syriſce, te curaſti molliter. *Adelph.* V. 1. 5. *Aedepol* commiſſatorem haud ſane commodum. *Adelph.* V. 2. 8. Ego *aedepol* mea ſententia judico. *Adelph.* V. 9. 2. *Aedepol* vir bonus es. *Adelph.* V. 9. 4. Et tu *aedepol*, Syra. *Hec.* I. 2. 8. *Aedepol* te deſiderium Athenarum arbitror cepiſſe. *Hec.* I. 2. 13. Non *aedepol* mirum. *Hec.* I. 2. 85. *Aedepol* nae nos ſumus mulieres inviſae. *Hec.* II. 3. 1. Non credidi *aedepol* adeo inhumanum fore. *Hec.* III. 5. 49. Non *aedepol* ſcio. *Hec.* IV. 1. 5. Non, *aedepol*, clam me eſt. *Hec.* IV. 1. 53. Tibi quoque *aedepol* iratus ſum. *Hec.* IV. 4. 1. Credo, *aedepol*, te nonnihil mirari, Bacchis. *Hec.* V. 1. 5. Quaeſo *aedepol*, Bacchis, ut ſerves, quod. *Hec.* V. 2. 20. *Aedepol* nae meam herus eſſe operam deputat parvi pretii. *Hec.* V. 3. 1. Certe *aedepol*, niſi me animus fallit. *Phorm.* V. 1. 8.

Aedes.

Aedes noſtrae vix capient, ſcio. *Heaut.* II. 3. 13. Fratri *aedes* fient perviae. *Adelph.* V. 7. 14. Harum qui eſt dominus *aedium*. *Phorm.* V. 1. 26. Si poſitum puerum ante *aedes* viderit. *And.* IV. 4. 34. Primum *aedeis* expugnabo. *Eun.* IV. 7. 3. Hunc tu in *aedeis* cogitas recipere poſthac? *Eun.* V. 2. 58. Inſcripſi ilico *aedeis* mercede. *Heaut.* I. 1. 93. Ubi ventum ad *aedes* eſt. *Heaut.* II. 3. 34. In *aedes* irruit alienas. *Adelph.* I. 2. 8. Ante *aedes* non feciſſe erit melius hic convicium. *Adelph.* II. 1. 26. Ne extuliſſe extra *aedes* puerum uſquam velis. *Hec.* IV. 1. 48. Scin' Cratini, hujus ditis, *aedes*? *Adelph.* IV. 2. 42. Introiit in *aedes* ater alienus canis. *Phorm.* IV. 4. 26. In *aedibus* nihil ornati, nihil tumulti. *And.* II. 2.

27

Digitized by Google

27. Aderit una in unis *aedibus.* *Eun.* II. 3. 75. Conſilium illud rectum eſt de occludendis *aedibus.* *Eun.* IV. 7. 14. Nihil relinquo in *aedibus.* *Heaut.* I. 1. 88. Eſt mihi in ultimis conclave *aedibus*, retro. *Heaut.* V. 1. 29. Pollicita eſt ea, ſe conceſſuram ex *aedibus.* *Hec.* IV. 4. 57.

Syntaxis. *Aedes vix capiunt turbam. Aedes perviae. Dominus aedium. Recipere quem in aedes. Expugnare aedes. Inſcribere aedes mercede. Irruere in aedes. Ante aedes. Extra aedes efferre. Una in unis aedibus. Occludere aedes. In ultimis aedibus. Concedere ex aedibus.*

Aedicula.

Aediculae item ſunt ob decem alias (minas.) *Phorm.* IV. 3. 58.

Aedilis.

Poſtquam *aediles* emerunt. *Eun.* Prol. 20.

Aeger, a, um.

Video ſentum, ſqualidum, *aegrum.* *Eun.* II. 2. 5. Quia *aegra* eſt. *Hec.* II. 2. 14. Cum in proxumo hic ſit *aegra*? *Hec.* III. 2. 6. *Aegram* eſſe ſimulant mulierem. *Hec.* I. 2. 113.

Aegre.

Redeo inde iratus, atque *aegre* ferens. *And.* I. 1. 110. Neque id *aegre* tulit. *And.* I. 2. 7. Voluit facere contra huic *aegre.* *Eun.* IV. 1. 10. Ne ſentiat me ſenſiſſe, atque *aegre* ferat? *Ch.* *Aegre!* *Heaut.* IV. 8. 20. 21. Ego haud minus *aegre* patior. *Heaut.* V. 2. 5. *Aegre* eſt: alienus non ſum. *Adelph.* I. 2. 57. Sed oſtendere, me *aegre* pati, illi nolui. *Adelph.* I. 2. 63. *Aegre* ſolus, ſi quid ſit, fero. *Adelph.* IV. 2. 8. Ibi demum ita *aegre* tulit. *Hec.* I. 2. 53. Ne quid *aegre* eſſet mihi? *Hec.* II. 1. 30. Dixin', hanc rem *aegre* laturum eſſe eum? *Hec.* III. 5. 47. In eam hoc omne, quod mihi *aegre* eſt, evomam. *Hec.* III. 5. 65. Si hoc *aegre* tulit. *Hec.* IV. 4. 87. Sed reprimam me, ne *aegre* quidquam ex me audias. *Hec.* V. 1. 38. Fuiſſet tum illos mihi *aegre* aliquot dies. *Phorm.* I. 3. 7. Aliis, quia deſit, quod amant, *aegre* eſt. *Phorm.* I. 3. 10.

Syntaxis. *Aegre ferre quid. Aegre facere alicui. Aegre pati quid. Aegre mihi eſt.*

Aegritudo.

Si nulla *aegritudo* huic gaudio interceſſerit. *And.* V. 5. 5. Mihi augeſcit magis de filio *aegritudo.* *Heaut.* III. 1. 15. Dum *aegritudo* haec eſt recens. *Adelph.* III. 2. 14. Quam immerito *aegritudo* haec oritur mihi abs te. *Hec.* II. 1. 26. Volgo audio dici, diem adimere *aegritudinem* hominibus. *Heaut.* III. 1. 13. Quae mihi *aegritudinem* adferat. *Heaut.* IV. 3. 2. Ne hoc gaudium contaminet vita *aegritudine* aliqua. *Eun.* III. 5. 4. Domum revortor moeſtus, atque animo fere perturbato prae *aegritudine.* *Heaut.* I. 1. 71. Quia in re noſtra, aut gaudio ſumus praepediti nimio, aut *aegritudine*? *Heaut.* III. 1. 100. Matrem ex *aegritudine* miſeram mors conſecuta eſt. *Phorm.* V. 1. 23. Quia magnarum ſaepe id remedium *aegritudinum* eſt. *Heaut.* III. 2. 28.

Syntaxis. *Aegritudo intercedit gaudio. Aegritudo augeſcit. Aegritudo eſt recens. Oritur mihi abs te. Dies adimit aegritudinem. Haec res adfert mihi aegritudinem. Vita contaminat gaudium aegritudine. Animus perturbatus prae aegritudine. Praepediri aegritudine. Remedium aegritudinum. Ex aegritudine mors conſequitur.*

Aegrotus.

Animum *aegrotum* ad deteriorem partem adplicat. *And.* I. 2. 22. Reducant animum *aegrotum* ad miſericordiam. *And.* III. 3. 27. Ut animum decuit *aegrotum* adoleſcentuli, tractare. *Heaut.* I. 1. 48. Quam puerperam duci huc per viam *aegrotam.* *Adelph.* V. 7. 24. Facile, quum valemus, recta conſilia *aegrotis* damus. *And.* II. 1. 9.

Aemulor.

Quorum *aemulari* exoptat negligentiam. *And.* Prol. 20.

Aemulus.

Iſtum *aemulum* ab ea pellito. *Eun.* II. 1. 8. Tibi putare adductum ante oculos *aemulum.* *Eun.* IV. 1. 9.

Aequalis.

Ita ut filium meum *aequali* ſuo video inſervire. *Heaut.* III. 1. 8. Patris cognatum, atque *aequalem*, Archimedem, noviſtin'? *Eun.* II. 3. 35. Amicum noras Simulum, atque *aequalem*? *Adelph.* III. 4. 20. Quem ad coenam vocabo meorum *aequalium*? *And.* II. 6. 22. Ne cuiquam *aequalium* ſupplex ſiet. *Phorm.* V. 6. 47.

Aequanimitas.

Facite, *aequanimitas* Poëtae ad ſcribendum augeat induſtriam. *Adelph.* Prol. 24. Bonitaſque voſtra adjutans, atque *aequanimitas.* *Phorm.* Prol. 34.

Aeque.

Aeque quidquam nunc quidem. *And.* II. 6. 3. Miſer *aeque*, atque ego. *And.* IV. 2. 19. Cui *aeque* audiſti commodius quidquam eveniſſe? *Heaut.* IV. 3. 7. Quid! quam illam? *Aeſ.* *Aeque.* *Adelph.* IV. 5. 68. Utin' omnes mulieres eadem *aeque* ſtudeant. *Hec.* II. 1. 2. Viris eſſe advorſas, *aeque* ſtudium eſt. *Hec.* II. 1. 5. Nae nos ſumus mulieres inique *aeque* inviſae viris. *Hec.* II. 3. 1. An quiſquam eſt *aeque* miſer? *Hec.* III. 1. 13. Numquam *aeque*, inquit, ac modo. *Phorm.* I. 2. 43. Nihil eſt, *aeque* quod faciam lubens. *Phorm.* III. 3. 33. Te mihi fidelem eſſe *aeque*, atque egomet ſum mihi. *Phorm.* IV. 1. 15. Novi *aeque* omnia tecum. *Phorm.* V. 8. 43.

Aequus, a, um.

Tuus iſte animus *aequus.* *Adelph.* V. 3. 51. Adeſte *aequo* animo. *And.* Prol. 24. *Heaut.* Prol. 35. *Phorm.* Prol. 31. Si te *aequo* animo ferre accipiet. *And.* II. 3. 23. Non tu tuum malum *aequo* animo feres? *And.* V. 4. 18. Vos *aequo* animo aequa noſcere oportet. *Adelph.* III. 4. 58. Nunc, cum non queo, *aequo* animo fero.

Adelph.

A E
A E

Adelph. IV. 7. 20. Quid petam, *aequo* animo attendite. *Hec.* Alt. Prol. 20. Quam animo *aequo* tuli? *Hec.* IV. 4. 63. Quod fors feret, feremus *aequo* animo. *Phorm.* I. 2. 88. Te oro, *aequo* animo hoc feras. *Nau.* Quid ego, *aequo* animo? *Phorm.* V. 8. 31. & 32. Facite *aequi* ſitis. *Heaut.* Prol. 28. Ne plus iniquùm poſſit, quam *aequùm*, oratio. *Heaut.* Prol. 27. Utinam eſſet mihi pars *aequa* amoris tecum. *Eun.* I. 2. 12. Curemus *aequam* uterque partem. *Adelph.* I. 2. 50. Hiccine libertatem ajunt *aequam* eſſe omnibus? *Adelph.* II. 1. 29. Dehinc poſtulo, ſive *aequum* eſt, te oro, Dave. *And.* I. 2. 19. Quare *aequum* eſt, vos cognoſcere. *Eun.* Prol. 42. *Aequum* eſt fieri, ut a me ludatur dolis. *Eun.* II. 3. 94. Quae liberum ſcire *aequum* eſt adoleſcentem. *Eun.* III. 2. 25. Ita ut *aequum* fuerat. *Eun.* V. 2. 31. Nec tibi eſt credere auſus, quae eſt *aequum* patri. *Heaut.* I. 1. 104. Hunccine erat *aequum* ex illius more vivere? *Heaut.* I. 2. 29. Senes eſt *aequum* ſenibus obſequi. *Heaut.* III. 1. 10. Hic, ita ut liberos eſt *aequum*, dictis confutabitur. *Heaut.* V. 1. 76. Nihil ſuccenſeo: nec vos eſt *aequum*, quod facio, mihi. *Heaut.* V. 2. 24. Quem *aequum* eſt benefacere. *Adelph.* II. 3. 2. Niſi facient, quae illos *aequum* eſt. *Adelph.* III. 4. 8. Fient, quae fieri *aequum* eſt, omnia. *Adelph.* III. 4. 60. Haec, mi pater, te dicere *aequum* fuit. *Adelph.* IV. 5. 41. Qui minus mihi idem jus *aequum* eſt eſſe? *Adelph.* V. 3. 15. Hanc te *aequum* eſt ducere. *Adelph.* V. 8. 10. Prodeſſe *aequum* eſt. *Adelph.* V 9. 11. Haud dubium, quin emitti *aequum* ſiet. *Adelph.* V. 9. 19. Iſtuc patrem rogare eſt *aequum*? *Hec.* IV. 1. 12. E medio *aequum* excedere eſt. *Hec.* IV. 3. 14. Ut non ſiet peccato mihi ignoſci *aequum*. *Hec.* V. 1. 10. Nec, quibus eſt minime *aequum*, viderier. *Hec.* V. 1. 32. Ejus incommoda *aequum* eſt ferre. *Hec.* V. 3. 42. Quos non *aequum* eſt ſcire. *Hec.* V. 4. 28. Tanto magia te advigilare *aequum* eſt. *Phorm.* I. 4. 26. Reſtitui in integrum, *aequum* eſt, & bonum. *Phorm.* II. 4. 11. Ita, ut *aequum* fuerat, volui uxorem ducere. *Phorm.* IV. 3. 46. Me hoc eſt *aequum* amittere. *Phorm.* IV. 3. 68. Non eſt *aequum*, me propter vos decipi. *Phorm.* V. 7. 34. Iſtuc, Chreme, *aequi* bonique facio. *Heaut.* IV. 5. 40. Cupio: *aequi* modo aliquid. *Adelph.* II. 1. 33. Si tu aliquam partem *aequi* bonique dixeris. *Phorm.* IV. 3. 32. *Aequum* poſtulat. da veniam. *And.* V. 3. 30. Ah! non *aequum* facis. *Heaut.* I. 1. 39. Qui *aequum* eſſe cenſent. *Heaut.* II. 1. 2. Qui neque bonum, atque *aequum* ſciunt? *Heaut.* IV. 1. 29. Quod ego hunc *aequum* cenſeo. *Heaut.* V. 5. 11. Nimium ipſe eſt durus, praeter *aequum*que & bonum. *Adelph.* I. 1. 39. Si ita *aequum* cenſes. *Adelph.* IV. 3. 10. Non *aequum* dicis. *Adelph.* V. 3. 17. Judico Syrum fieri eſſe *aequum* liberum. *Adelph.* V. 9. 3. Praeter *aequum* atque aetatem meam. *Hec.* II. 1. 29. Neque eum *aequum* ait facere. *Phorm.* I. 2. 64. Scio quidem, hoc eſſe *aequum*. *Phorm.* III. 3. 6. Neque adeo ex *aequo* & bono. *Adelph.* V. 9. 30. Vos *aequa* noſcere oportet. *Adelph.* III. 4. 58. Quum illa *aequa* de me dixerit. *Hec.* III. 5. 25. Quo *aequior* ſum Pamphilo. *And.* II. 5. 18.

SYNTAXIS. *Aequus animus. Aequa pars amoris eſt mihi tecum. Aequi bonique facere quid. Aequum poſtulare. Neque bonum, neque aequum ſcire. Praeter aequum & bonum. Ita aequum cenſeo. Non aequum dicere. Curemus aequam uterque partem. Libertas aequa eſt omnibus. Praeter aequum atque aetatem meam. Non aequum facere. Adeſſe aequo animo. Aequo animo ferre quid. Aequa noſcere. Aequa dicere de aliquo. Ex aequo & bono. Aequior ſum illi.*

AERUMNA.

Quo pacto advorſam *aerumnam* ferant. *Phorm.* II. 1. 12. Neſcis, ex quanta *aerumna* extraxeris. *Hec.* V. 4. 36. Quo tu minus ſcis *aerumnas* meas. *And.* IV. 1. 31. At ſic citius, qui te expedias his *aerumnis*, reperias. *Hec.* III. 1. 8.

AES.

Quam indignum facinus! ancillam *aere* emtam ſuo. *Phorm.* III. 2. 26.

AESCHINUS.

Non rediit hac nocte a coena *Aeſchinus*? *Adelph.* I. 1. 1. *Paſſim.*

AESCULAPIUS.

Quod te, *Aeſculapi*, & te, Salus, ne quid ſit hujus, oro! *Hec.* III. 2. 3.

AETAS.

Dum *aetas*, metus, magiſter prohibebant. *And.* I. 1. 27. Dum licitum eſt ei, dumque *aetas* tulit, amavit. *And.* II. 6. 12. Forma, & *aetas* ipſa eſt, facile ut pro eunucho probes. *Eun.* II. 3. 83. Illa *aetas* magis ad haec utenda idonea eſt. *Heaut.* I. 1. 81. Locus, occaſio, *aetas*, mater. *Heaut.* II. 2. 4. Quae ſit ejus *aetas*, vides. *Heaut.* III. 2. 44. Quod illos ſat *aetas* acuet. *Adelph.* V. 3. 49. Quin res, *aetas* aliquid adportet novi. *Adelph.* V. 4. 2. Cur non aut iſtaec mihi *aetas*, & forma eſt? *Hec.* I. 1. 18. Dum *aetas*, tempus tulit. *Hec.* IV. 2. 18. Odioſa haec eſt *aetas* adoleſcentulis. *Hec.* IV. 3. 13. Tua praeterierat jam ad ducendum *aetas*. *Phorm.* II. 3. 76. Non manebat *aetas* virginis meam negligentiam. *Phorm.* IV. 1. 4. An mea forma atque *aetas* nunc magis expetenda eſt? *Phorm.* V. 8. 35. Ego iſtuc *aetatis*, non amori operam dabam. *Heaut.* I. 1. 58. Ut ne cui meae longinquitas *aetatis* obſtet. *Hec.* IV. 2. 20. Aliquid tuliſſe comminiſcentur mali, capiti atque *aetati* illorum! *Hec.* III. 1. 54. Mi Pamphile, hujus formam atque *aetatem* vides. *And.* I. 5. 51. Neque per *aetatem* potuerat. *Eun.* I. 2. 33. Jamdudum, *aetatem*. *Eun.* IV. 5. 8. Mihi videre praeter *aetatem* tuam facere. *Heaut.* I. 1. 7. Vobis cum uno ubi *aetatem* agere decretum eſt viro. *Heaut.* II. 4. 12.

Me *aetatem* cenſes velle id adſimularier? *Heaut.* IV. 3. 38. Dum per *aetatem* licet. *Adelph.* I. 2. 28. Contrivi in quaerendo vitam, atque *aetatem* meam. *Adelph.* V. 4. 15. Itaque una inter nos agere *aetatem* liceat. *Hec.* II. 1. 10. Praeter aequom atque *aetatem* meam. *Hec.* II. 1. 29. Quanto fuerat praeſtabilius, ubivis gentium agere *aetatem*? *Hec.* III. 1. 4. Neque ille hoc animo erit *aetatem*. *Hec.* V. 1. 20. Ut cum uno *aetatem* degeret? *Phorm.* II. 3. 70. Reſpice *aetatem* tuam. *Phorm.* II. 3. 87. Egregia forma atque *aetate* integra. *And.* I. 1. 45. Quae (amicitia) incepta a parvis, cum *aetate* adcrevit ſimul. *And.* III. 3. 7. Quam *aetate* integra! *Eun.* III. 2. 20. *Aetate* putavit me plus ſcire, & providere. *Heaut.* I. 1. 63. Alieniore *aetate*, poſt faceret tamen. *Adelph.* I. 2. 30. Ad omnia alia *aetate* ſapimus rectius. *Adelph.* V. 3. 46. Nunc exacta *aetate*. *Adelph.* V. 4. 16. Ea jam *aetate* ſum, ut. *Hec.* V. 1. 10. Neque pol tu eadem (eris) iſtac *aetate*. *Hec.* V. 1. 20. *Aetate* porro minus peccaturum putem? *Phorm.* V. 8. 33.

Syntaxis. *Aetas fert. Forma & aetas. Aetas ſat acuit. Aetas ad ducendam. Iſtuc aetatis. Longinquitas aetatis. Capiti atque aetati illorum! Jam dudum: aetatem. Facere quid praeter aetatem. Agere aetatem. Licet per aetatem. Conterere aetatem in quaerendo. Degere aetatem. Aetate integra. Amicitia cum aetate adcrevit ſimul. Aetate plus ſcire & providere. Aetas alienior. Aetate ſapimus rectius. Exacta aetate.*

Aeternus.

Spero *aeternam* inter nos gratiam fore. *Eun.* V. 2. 33.

Aethiopia.

Ex *Aethiopia* eſt uſque haec. *Eun.* III. 2. 18.

Affabilis. *vide* Adfabilis.
Affecto. *vide* Adfecto.
Affero. *vide* Adfero.
Afficio. *vide* Adficio.
Affinis. *vide* Adfinis.
Affinitas. *vide* Adfinitas.
Afflicto. *vide.* Adflicto.

Agellus.

Agelli eſt hic ſub urbe paullum. *Adelph.* V. 8. 26.

Ager.

Ager oppoſitus eſt pignori. *Phorm.* IV. 3. 56. Neque *agri*, neque urbis odium me umquam percipit. *Eun.* V. 6. 2. Quod *agrum* in proximo hic mercatus es. *Heaut.* I. 1. 2. *Agrum* in his regionibus meliorem nemo habet. *Heaut.* I. 1. 11. *Agrum* hunc mercatus ſum. *Heaut.* I. 1. 94. Ibi *agrum* de noſtro patre colendum habebat. *Phorm.* II. 3. 17.

Syntaxis. *Ager oppoſitus pignori. Agri odium me percipit. Agrum mercari. Agrum colendum habere.*

Agito.

Apud eum miles Dionyſia *agitat.* *Heaut.* IV. 4. 11. Jam ego hunc *agitabo.* *Phorm.* II. 3. 4. Ut *agitarem* libere inter vos convivium. *Hec.* I. 2. 18. Ego id quidem *agitans* mecum ſedulo. *Phorm.* IV. 3. 10.

Agmen.

In medium huc *agmen* cum vecti. *Eun.* IV. 7. 4.

Ago.

Id *ago* ſedulo. *And.* III. 5. 8. Parum ſuccedit quod *ago.* *And.* IV. 1. 56. Iſtuc *ago* quidem. *Eun.* II. 3. 57. Quid *ago* nunc? *Heaut.* II. 3. 102. Tamen iſtuc *ago.* *Heaut.* II. 3. 106. Quid *ago*? *Adelph.* V. 7. 18. *Phorm.* II. 4. 7. Dis gratias habeo, atque *ago.* *Phorm.* V. 7. 1. Mea Glycerium, quid *agis*? *And.* I. 1. 107. Hoccine *agis*, an non? *And.* I. 2. 15. Quo tu? quo hinc te *agis*? *And.* IV. 2. 25. Alias res *agis.* *Eun.* II. 3. 56. Quid *agis*? jocabar equidem. *Eun.* II. 3. 86. Quid *agis*, homo impudens? *Eun.* III. 1. 35. Ah! quid *agis*? tace. *Eun.* IV. 7. 27. Siccine *agis*? *Eun.* IV. 7. 34. *Adelph.* I. 2. 48. Quam rem *agis*? *Heaut.* I. 1. 37. IV. 4. 18. V. 1. 69. Quid *agis*? *Heaut.* V. 1. 74. V. 2. 23. *Adelph.* III. 2. 45. V. 2. 5. Quid *agis*, Micio? *Adelph.* I. 1. 35. Id quia non eſt a me factum, *agis* gratias? *Adelph.* IV. 3. 5. Quo magis, quae *agis*, curae ſunt mihi. *Adelph.* IV. 5. 46. Nihil *agis*: fieri aliter non poteſt. *Adelph.* V. 8. 12. Ah! quid *agis*? quo abis, Antipho? *Phorm.* I. 4. 39. Quid *agit*? *My.* Rogas? *And.* I. 5. 32. Quid hic *agit*? *And.* II. 1. 11. Viden' tu, Thais, quam hic rem *agit*? *Eun.* IV. 7. 13. Quam hic rem *agit*? *Adelph.* V. 8. 9. Quid *agimus*? *Eun.* IV. 7. 41. V. 9. 51. *Phorm.* V. 8. 18. Obſecro te, quid *agimus*? *Eun.* V. 9. 59. Syre, quid *agimus*? *Adelph.* IV. 1. 22. Quam vos facillime *agitis.* *Adelph.* III. 4. 56. Quid iſtuc eſt, quod vos *agitis*? *Hec.* V. 4. 34. Itane *agitis* mecum? *Phorm.* V. 7. 75. Rape hunc. *Ph.* Itane *agitis*? *Phorm.* V. 7. 92. Eſtne hic ipſus, de quo *agebam*? *Adelph.* I. 1. 53. Ipſus eſt, de quo hic *agebam* tecum. *Hec.* III. 5. 5. Ipſum eſſe opinor, de quo *agebam.* *Phorm.* II. 3. 8. Id hoc cum *agebam* commodum. *Phorm.* IV. 3. 9. Haec pudice vitam, parce, ac duriter *agebat.* *And.* I. 1. 48. Vel rex ſemper maxumas mihi *agebat.* *Eun.* III. 1. 8. Dis gratias *agebat.* *Phorm.* IV. 2. 6. Perii! quid ego *egi* miſer? *Eun.* II. 3. 86. Ecquid de illo, quod dudum tecum *egi*, *egiſti*, Syre? *Heaut.* III. 3. 34. Uſque id *egi* dudum. *Heaut.* V. 2. 30. Perii! quid ego *egi*? *Hec.* I. 2. 57. *Egi*, atque oravi tecum, uxorem ut duceres. *Hec.* IV. 4. 64. Quid *egiſti*? *Phorm.* IV. 4. 1. Mihi *egit* gratias. *Adelph.* III. 3. 14. Ille ſuam ſemper *egit* vitam in otio. *Adelph.* V. 4. 9. Quod te abſente hic filius *egit.* *Phorm.* II. 4. 11. Ego id *agam*, mihi qui ne detur. *And.* II. 1. 35. Quid *agam*, cogito. *And.* II. 2. 21. Hoc *agam.* *And.* II. 5. 4. Sed quid *agam*? adeamne ad eum? *And.* IV. 1. 15. Herus eſt, quid *agam*? *And.* V. 2. 5. Quid *agam*? aut quid comminiſcar. *Heaut.* IV. 2. 7. At jam hoc non ages. *Cl.* *Agam.* *Heaut.* IV. 3. 16. Nunc ſi hoc omitto; actum *agam.* *Adelph.* II. 2. 24. Quid ego nunc *agam*? *Adelph.* V. 2. 9. Sic *agam.* *Adelph.* V. 2. 11. Hei mihi! quid faciam? quid *agam*? *Adelph.* V. 3. 3. Ille abiit. quid *agam* infelix? *Hec.* III. 4. 30. Perii! quid *agam*?

Digitized by Google

agam? Hec. IV. 1. 1. Quid ergo *agam*, Phidippe? *Hec.* IV. 4. 93. Quid *agam*? *Phorm.* I. 4. 22. V. 1. 1. At jam hoc non *ages. Heaut.* IV. 3. 16. Tamen hoc *ages. Adelph.* II. 2. 18. Quid *ages*? *Phorm.* II. 2. 8. Primas qui partes *aget*, is erit Phormio. *Phorm.* Prol. 28. *Age* igitur, ubi nunc eſt ipſus? *And.* III. 4. 19. *Age*, ſi hic non inſanit ſatis ſua ſponte, inſtiga. *And.* IV. 2. 9. *Age*, veniam. *And.* IV. 2. 30. *Age* nunc jam. *And.* V. 2. 25. *Age*, Pamphile, exi. *And.* V. 2. 30. *Age*, dicat, ſino. *And.* V. 3. 24. Jube ſolvi, obſecro. *Si. Age* fiat. *And.* V. 4. 53. *Age*, me in tuis ſecundis reſpice. *And.* V. 6. 11. Siccine ais, Parmeno? *age! Eun.* I. 2. 19. *Age* modo, nunc tibi patent fores hae. *Eun.* II. 2. 51. *Age*, inepte! *Eun.* II. 3. 19. *Adelph.* II. 4. 7. *Age*, eamus intro. *Eun.* II. 3. 85. *Age* nunc, bellua. *Eun.* IV. 4. 37. *Age* modo, hodie ſero, ac nequicquam voles. *Heaut.* II. 3. 103. Nunc iſtuc *age. Heaut.* III. 2. 47. Nunc, Clinia, *age*, da te mihi viciſſim. *Heaut.* IV. 3. 10. *Age* jam, uxorem ut arceſſat, paret. *Heaut.* V. 1. 75. *Age*, Chremes mi. *Me. Age* quaeſo, ne tam. *Heaut.* V. 5. 8. *Age*, jam cupio. *Adelph.* II. 1. 48. *Age*, ſcis quid loquar? *Adelph.* II. 2. 7. *Age*; novi tuum animum. *Adelph.* II. 2. 15. *Age*, tamen ego hunc amovebo. *Adelph.* IV. 2. 14. *Age*, mitto. *Adelph.* IV. 4. 16. *Age*, da veniam filio. *Adelph.* V. 8. 14. *Age.* quid, ſi quid te majus oret. *Adelph.* V. 8. 18. *Age*; prolixe, Micio. *Adelph.* V. 8. 20. *Age*, pater. *Adelph.* V. 9. 25. Hic ero ſuccenturiatus, ſi quid deficies. *Ph. Age. Phorm.* I. 4. 53. *Age*, mitto imperium: non ſimultatem. *Phorm.* II. 1. 2. Quin tu hoc *age.* ſt! *Phorm.* II. 3. 3. Hoc *age*: ſatis jam verborum eſt. *Phorm.* II. 3 88. *Age* ergo, ſolus ſervare hunc potes. *Phorm.* III. 3. 6. *Age*, fiat. quid? *Phorm.* V. 3. 28. *Age*, *age*, ut lubet. *And.* II. 1. 10. *Age*, *age*, cedo iſtuc tuum conſilium. *Heaut.* II. 3. 91. *Age*, *age*, traducatur Bacchis. *Heaut.* IV. 3. 44. *Age*, *age*, nunc experiamur contra haec. *Adelph.* V. 4. 23. *Age*, *age*, inventas reddam. *Phorm.* III. 3. 26. *Age*, *age*, jam ducat: dabo. *Phorm.* IV 3. 57. *Age*, *age* nunc, Phormionem, qui volet, laceſſito. *Phorm.* V. 8. 38. *Agedum*, hoc mihi expedi primum. *Eun.* IV. 4. 27. *Agedum* viciſſim, Syre, dic. *Heaut.* II. 3. 69. *Agedum*, ad fores. *Hec.* III. 1. 35. *Agedum*, ut ſoles, Nauſiſtrata. *Phorm.* V. 3. 1. Lege *agite* ergo. *Phorm.* V. 7. 91. Hoc *agite*, amabo. *Eun.* I. 2. 50. Nec quid *agam*, certum eſt. *And.* I. 3. 4. Incertum eſt, quid *agam. And.* I. 5. 29. *Phorm.* II. 1. 9. Teneo quid erret; & quid *agam*, habeo. *And.* III. 2. 18. Ut, quid *agam*, porro intelligas. *And.* IV. 3. 16. Nec, quid *agam*, ſcio. *Eun.* I. 1. 28. *Adelph.* III. 4. 39. *Hec.* IV. 4. 79. Quid *agam*, neſcio. *Eun.* IV. 4. 44. Metuo, quid *agam. Heaut.* IV. 3. 42. Ut, quid *agam*, quamprimum ſciam. *Adelph.* III. 5. 6. Ut, neque quid *agam*, certum ſiet! *Adelph.* IV. 4. 2. Non *agam*? immo haud deſinam. *Phorm.* II. 3. 72. Ut, quid *agam* cum illo, neſciam prorſum. *Phorm.* IV. 7. 87. Ego, quid *agas*, nihil intelligo. *And.* IV. 3. 22. Nihilo plus *agas*, quam ſi des operam, ut. *Eun.* I. 1. 18. Quid *agas*? niſi ut te redimas captum. *Eun.* I. 1. 29. Vide, quid *agas. Eun.* II. 1. 18. V. 5. 23. *Phorm.* II. 2. 32. Quid cum illo *agas*? *Eun.* IV. 7. 25. Si ſumas in illis exercendis, plus *agas. Heaut.* I. 1. 22. Quid cum illis *agas*, qui neque jus ſciunt? *Heaut.* IV. 1. 29. Soſtrata, vide, quam rem *agas. Adelph.* III. 2. 45. Quid tu hic *agas*, ubi. *Adelph.* III. 3. 79. Di vortant bene, quod *agas! Hec.* I. 2. 122. *Phorm.* III. 3. 19. Quid *agas*? meretricem adeundam cenſeo. *Hec.* IV. 4. 94. Actum, ajunt, ne *agas. Phorm.* II. 3. 72. Obſerves filium, quid *agat. And.* I. 1. 143. Proviſo quid *agat* Pamphilus. *And.* V. 5. 1. Rogito, Pamphila quid *agat*? *Adelph.* IV. 4. 9. Filius introiit videre, ut venit, quid *agat. Hec.* III. 2. 10. Reviſo, quid *agant. And.* II. 4. 1. Tua culpa. *Sa.* Quid *agerem*? *Adelph.* II. 2. 6. Caeteros ruerem, *agerem*, raperem. *Adelph.* III. 2. 21. Te ſuam rogavit rurſum ut *ageres. Phorm.* V. 5. 8. Ut, quid *ageret* de nuptiis, ſcirem. *And.* II. 5. 2. Noſter, quid *ageret*, neſcire. *Phorm.* I. 2. 67. Ut, quid *egerim*, egomet neſciam. *Eun.* IV. 4. 23. Quid *egerint* inter ſe, nondum ſcio. *Hec.* I. 2. 117. Intus quae inter ſeſe *egerint*? *Phorm.* V. 6. 36. Neu, quod ego *egiſſem*, eſſet ratum. *Hec.* IV. 1. 30. Quid, ſi ſic? tantundem *egero. Heaut.* IV. 2. 9. Te ſciente faciam, quidquid *egero. Heaut.* V. 8. 33. Ubi hoc *egeris*, tranſito ad uxorem. *Phorm.* IV. 5. 6. Ah! tantamne rem tam negligenter *agere*? *And.* I. 5. 18. Magnas vero *agere* gratias Thais mihi? *Eun.* III. 1. 1. Ait rem ſeriam velle *agere* mecum. *Eun.* III. 3. 8. Mihi ſtatariam *agere* ut liceat. *Heaut.* Prol. 36. Vobis cum uno aetatem *agere* decretum eſt viro. *Heaut.* II. 4. 12. Etſi ſubſenſi, illos id *agere* inter ſe clanculum. *Heaut.* III. 1. 63. Ruri *agere* vitam. *Adelph.* I. 1. 20. Non neceſſe habeo omnia pro meo jure *agere. Adelph.* I. 1. 27. Jamdudum aliquid ruri *agere* arbitror. *Adelph.* III. 3. 47. Tu de Pſaltria me ſomnias *agere. Adelph.* IV. 7. 7. Eaſdem *agere* coepi. *Hec.* Alt. Prol. 10. Quam mihi per ſilentium numquam *agere* licitum eſt. *Hec.* Alt. Prol. 22. Quum primum eam *agere* coepi. *Hec.* Alt. Prol. 25. Itaque una inter nos *agere* aetatem liceat. *Hec.* II. 1. 10. Ubivis gentium *agere* aetatem? *Hec.* III. 1. 4. Ille alias res *agere* ſe ſimulare. *Hec.* V. 3. 28. Videre *egiſſe* jam neſcio quid cum ſene. *Heaut.* IV. 5. 11. Dic conveniſſe; *egiſſe* te de nuptiis. *Heaut.* IV. 8. 23. Aſſidue *agendi* ſint mihi. *Heaut.*

Prol. 39. *Agendi* tempus mihi datum eſt. *Hec.* Alt. Prol. 36. In *agendo* partem oſtendent. *Adelph.* Prol. 24. Dies mihi hic ut ſit ſatis vecor ad *agendum.* *And.* IV. 2. 23. Integram Comoediam hodie ſum *acturus.* *Heaut.* Prol. 5. Viciſſim partes tuas *acturus* eſt. *Phorm.* V. 5. 7. Quam tu rem *actura*, obſecro, es? *Eun.* V. 2. 57. Quam nunc *acturi* ſumus Menandri Eunuchum. *Eun.* Prol. 19. Et adverſarios rapere in pejorem partem, quam *acturi* ſumus. *Adelph.* Prol. 3. Eam nos *acturi* ſumus novam. *Adelph.* Prol. 12. Quid *agitur?* *Pa.* Statur. *Eun.* II. 2. 40. Meum ſuavium, quid *agitur?* *Eun.* III. 2. 3. Non nunc de pecunia *agitur.* *Heaut.* III. 1. 67. Ea res nunc *agitur* ipſa. *Heaut.* IV. 8. 10. Haud adſpexeram te: quid *agitur?* *Adelph.* III. 3. 39. Quid ſit? quid *agitur?* *Adelph.* V. 5. 2. & 4. Quid *agitur*, Aeſchine? *Adelph.* V. 7. 3. Menſis *agitur* hic jam ſeptimus. *Hec.* III. 3. 34. Haec res hic *agitur.* *Hec.* V. 2. 8. Quid *agitur?* *Phorm.* IV. 3. 5. Non capitis ejus res *agitur*, ſed pecuniae. *Phorm.* IV. 3. 26. *Acta* haec res eſt. perii! *Heaut.* III. 3. 3. Sic res *acta* eſt. quanta ſpe decidi! *Heaut.* IV. 8. 11. *Actum* eſt, ſiquidem haec vera praedicat. *And.* III. 1. 7. Eho, inepta, neſcis quid ſit *actum?* *And.* IV. 4. 52. *Actum* eſt! ilicet! *Eun.* I. 1. 9. Sed de ſymbolis quid *actum* eſt? *Eun.* III. 5. 59. *Actum* eſt, ſiquidem tu me nebulo ludificabere. *Eun.* IV. 4. 50. *Actum* eſt. *Eun.* V. 6. 15. *Heaut.* III. 3. 23. Quod ſi iterum mihi ſit danda, *actum* ſiet. *Heaut.* III. 1. 47. Perimus! *actum* eſt! *Adelph.* III. 2. 27. Hoc *actum* eſt. *Phorm.* V. 8. 20. Fere in diebus paucis, quibus haec *acta* ſunt. *And.* I. 1. 77. Ut, quomodo *acta* haec ſint, ſciat. *Adelph.* IV. 5. 1. Ut, quae *acta* hic ſint, ſciat. *Phorm.* II. 4. 23. Per quem res *agatur* maxume. *Phorm.* Prol. 29. Quaſi iſtic minor mea res *agatur*, quam tua. *Heaut.* II. 3. 113. Quid agitur? *De.* Quid *agatur?* *Adelph.* III. 3. 20. Magiſtratus cum ibi adeſſet, occepta eſt *agi.* *Eun.* Prol. 22. Etiam bene dicat ſecum eſſe *actum* *Adelph.* II. 2. 2. Nunc ſi hoc omitto; *actum* agam. *Adelph.* II. 2. 24. *Actum*, ajunt, ne agas. *Phorm.* II. 3. 72.

SYNTAXIS. *Agere quid ſedulo. Quid ago? Dis gratias ago. Hoccine agis, an non? Iſtuc ago quidem. Quo hinc te agis? Alias res agere. Quid agis? Quam rem agis? Quid agimus? Facillime agere. Itane agitis mecum? Agere de aliquo. Agere vitam. Agere cum aliquo. Agere partes. Age. Age, age. Lege agere. Hoc agite. Actum agere. Quid cum illis agas? Agere fabulam. Quid agitur? Menſis hic agitur ſeptimus. Actum eſt! Ilicet! Tua res agitur.*

AGGRAVESCO *vide* ADGRAVESCO.

AGGREDIOR *vide* ADGREDIOR.

AGRESTIS.

Ego ille *agreſtis*, ſaevus, triſtis, duxi uxorem. *Adelph.* V. 4. 12.

AH.

Ah! tantamne rem tam negligenter agere? *And.* I. 5. 17. *Ah!* quanto ſatius eſt, te id dare operam. *And.* II. 1. 7. *Ah!* Pamphile, nihil. *And.* II. 1. 25. *Ah!* vix tandem ſenſi ſtolidus. *And.* III. 1. 11. *Ah!* ne me obſecra. *And.* III. 3. 11. *Ah!* id ne eſt verum. *And.* IV. 1. 4. *Ah!* neſcis, quantis in malis verſer miſer. *And.* IV. 1. 25. *Ah!* rogitas? *And.* V. 1. 9. *Ah!* ne ſaevi tantopere. *And.* V. 2. 27. *Ah!* rem potius ipſam dic. *And.* V. 3. 1. *Ah!* deſine. *And.* V. 6. 8. *Ah!* rogitare? *Eun.* II. 1. 2. *Ah!* nihil dicis, Parmeno. *Eun.* II. 1. 15. At enim iſtaec in me cudetur faba. *Ch.* *Ah!* *Eun.* II. 3. 89. *Ah!* quid agis? tace. *Eun.* IV. 7. 27. Quid? *ah!* volet, certo ſcio. *Eun.* V. 2. 50. *Ah!* non poſſum ſatis narrare. *Eun.* V. 7. 8. *Ah!* non aequum facis. *Heaut.* I. 1. 39. *Ah!* quid dixi habere me? *Heaut.* I. 1. 42. *Ah!* retine me, obſecro. *Heaut.* II. 4. 23. *Ah!* vehemens in utramque partem es nimis. *Heaut.* III. 1. 30. *Ah!* neſcis, quam doleam. *Heaut.* V. 1. 61. Ita dico. *Ch.* *Ah!* *Heaut.* V. 1. 65. *Ah!* auſculta: ne me obtundas. *Adelph.* I. 2. 32. *Ah!* ſi pergis, abiero. *Adelph.* I. 2. 47. *Ah!* Micio. *Adelph.* I. 2. 52. *Ah!* vereor coram in os te laudare. *Adelph.* II. 4. 5. *Ah!* ſtultitia eſt iſtaec, non pudor. *Adelph.* II. 4. 10. *Ah!* me miſerum! *Adelph.* III. 2. 11. *Ah!* me miſeram! *Adelph.* III. 2. 31. *Ah!* minime gentium. *Adelph.* III. 2. 44. *Ah!* minime. *Adelph.* IV. 3. 6. *Ah* ſtulte! *Adelph.* IV. 7. 6. *Ah!* pergiſne? *Adelph.* V. 3. 67. *Ah!* noli, Parmeno. *Hec.* I. 2. 34. *Ah!* nullam de his rebus culpam commeruit tua. *Hec.* IV. 4. 8. *Ah!* jamdudum dixi. *Hec.* IV. 4. 99. *Ah!* *La.* Sine dicam. *Hec.* V. 1. 16. *Ah!* nimium me ingratum putas. *Hec.* V. 4. 13. *Ah!* ſanuſne es? *Phorm.* I. 4. 17. *Ah!* quid agis? quo abis, Antipho? *Phorm.* I. 4. 39. *Ah!* non ita eſt. *Phorm.* II. 2. 11. Neſcio. *An.* *Ah!* *Phorm.* III. 1. 10. *Ah!* quid iſtuc autem eſt, Phaedria? *Phorm.* III. 2. 18. *Ah!* dictum ſapienti ſat eſt. *Phorm.* III. 3. 8.

AIO.

Negat quis? nego: ait? *aio.* *Eun.* II. 2. 21. Quid *ais?* *And.* I. 1. 110. I. 2. 13. III. 2. 37. III. 3. 43. III. 4. 9. III. 5. 10. *Eun.* II. 3. 42. IV. 3. 12. IV. 6. 10. V. 5. 6. & 15. *Heaut.* I. 1. 66. I. 2. 8. III. 3. 50. IV. 3. 24. V. 1. 27. *Hec.* I. 2. 63. III. 2. 11. *Phorm.* I. 4. 22. V. 1. 28. V. 5. 5. Quid *ais*, Byrrhia? *And.* II. 1. 1. Hem! quid *ais*, ſcelus? *And.* IV. 1. 42. Quid *ais*, omnium? *And.* V. 3. 1. Eho, tu Glycerium hinc civem eſſe *ais?* *And.* V. 4. 5. Quid tu *ais?* *And.* V. 4. 30. Siccine *ais*, Parmeno? *Eun.* I. 2. 19. Quid tu *ais*, Gnatho? *Eun.* III. 2. 21. Idem hoc tu *ais*, Thais? *Eun.* IV. 7. 40. Quid *ais*, venefica? *Eun.* V. 1. 9. Quid *ais*, ſacrilega? *Eun.* V. 1. 13. Quos *ais* homines, Chreme,

Digitized by Google

me, ceſſare? *Heaut.* V. 1. 10. Quid *ais*, bone vir? *Adelph.* IV. 2. 17. Hem! quid *ais*? *Adelph.* IV. 2. 31. *Phorm.* II. 3. 39. V. 6. 33. V. 8. 15. V. 8. 51. Quid *ais* tu? *Adelph.* V. 7. 22. Quid *ais*, Myrrhina? *Hec.* IV. 1. 8. Quae me peccaſſe *ais*. *Hec.* IV. 1. 42. Itane patris *ais* conſpectum veritum hinc abiſſe? *Phorm.* II. 2. 1. Quem amicum tuum *ais* fuiſſe iſtum? *Phorm.* II. 3. 33. Tu, qui *ais*, redige in memoriam. *Phorm.* II. 3. 36. Ducenda eſt uxor, ut *ais*: concedo tibi. *Phorm.* IV. 4. 20. *Ain'* tandem? civis Glycerium eſt? *And.* V. 3. 4. *Ain'* tu? laeta eſt? *Eun.* III. 1. 2. *Ain'* tu? *Eun.* III. 5. 19. *Heaut.* II. 3. 1. V. 1. 17. *Phorm.* V. 7. 77. *Ain'* vero, canis? *Eun.* IV. 7. 33. Subditum! *ain'* tu? *Heaut.* V. 3. 12. *Ain'* vero? *Adelph.* III. 3. 51. *Ain'*, patrem hinc abiſſe rus? *Adelph.* IV. 1. 1. *Ain'* tu, tibi incommodum eveniſſe iter? *Hec.* III. 4. 1. *Ain'* tandem? carcer! *Phorm.* II. 3. 26. *Ain'*? vendidit? *Phorm.* III. 2. 25. *Ait* tibi uxorem dare ſeſe hodie. *And.* II. 2. 16. *Ait*, nimium parce facere ſumtum. *And.* II. 6. 19. Quid hic ſenſiſſe *ait*? *And.* III. 1. 12. Videre *ait* te cupere. *And.* IV. 2. 5. Quid *ait* tandem? *And.* V. 2. 18. *Phorm.* V. 3. 16. Niſi quid pater *ait* aliud. *And.* V. 4. 47. *Ait*, ſe iri praepoſitum tibi apud me. *Eun.* I. 2. 59. Negat quis? nego: *ait*? aio. *Eun.* II. 2. 21. *Ait*, rem divinam feciſſe. *Eun.* III. 3. 7. Modo *ait*, modo negat. *Eun.* IV. 4. 47. Amabo! quid *ait*? cognoſcitne? *Eun.* V 3. 6. Audin' tu illum, quid *ait*? *Eun.* V. 9. 7. Nunc *ait*: periculum ex aliis facito. *Heaut.* II. 1. 9. Quid *ait*, ubi me nominat? *Heaut.* II. 3. 62. Quid *ait*? *Heaut.* V. 1. 12. Quid *ait* tandem nobis Sannio? *Adelph.* II. 4. 12. Primum *ait* ſe ſcire. *Adelph.* IV. 2. 9. Me impulſore hanc emtam eſſe *ait*. *Adelph.* IV. 2. 21. Quis id *ait*! *Hec.* V. 1. 21. Neque eum aequom *ait* facere. *Phorm.* I. 2. 64. Satietatem amoris *ait* ſe velle ſumere. *Phorm.* V. 5. 6. *Ait*, eſſe vetitum intro ad heram accedere. *Phorm.* V. 6. 24. *Ait* uterque tibi poteſtatem ſe dare. *Phorm.* V. 6. 40. Sororem eſſe *ajunt* Chryſidis. *And.* I. 1. 97. Ita *ajunt*. *And.* I. 2. 21. *Heaut.* IV. 8. 13. *Hec.* III. 2. 22. Hodie uxorem ducis? *Pa.* *Ajunt.* *And.* II. 1. 21. Ut quimus, *ajunt*. *And.* IV. 5. 10. Illam hinc civem eſſe *ajunt*. *And.* V. 1. 14. Si qua eſt habitior paullo, pugilem eſſe *ajunt*. *Eun.* II. 3. 23. Quo pacto Danaae miſiſſe *ajunt* in gremium. *Eun.* III. 5. 37. Praeſto apud me eſſe *ajunt*. *Heaut.* I. 1. 120. Qui *ajunt*: quid ſi nunc coelum ruat? *Heaut.* IV. 3. 41. Illum *ajunt* velle uxorem. *Heaut.* IV. 8. 14. Si ex capite ſis meo natus, ut *ajunt* Minervam eſſe ex Jove. *Heaut.* V. 4. 13. Hiccine libertatem *ajunt* aequam eſſe omnibus? *Adelph.* II. 1. 29. Praeterea te *ajunt* proficiſci Cyprum. *Adelph.* II. 2. 16. Quid ipſae? quid *ajunt*? *Adelph.* IV. 5. 22. Proba & modeſta. *Mi.* *Ajunt.* *Adelph.* V. 8. 7. *Ajunt* tecum concubuiſſe eam. *Hec.* III. 3. 33. Veniſſe *ajunt*: redeat. *Hec.* III. 5. 2. Actum, *ajunt*, ne agas. *Phorm.* II. 3. 72. Id quod *ajunt*, auribus teneo lupum. *Phorm.* III. 2. 21. Eumque animo iniquo hoc oppido ferre *ajunt*. *Phorm.* V. 1. 36. Ita fugias, ne praeter caſam, quod *ajunt*. *Phorm.* V. 2. 3. Id quod me feciſſe *ajebas* parum. *Heaut.* V. 1. 51. Hic patrem adſtare *ajebas*? *Heaut.* V. 2. 7. Non tu eum rus hinc modo produxe *ajebas*? *Adelph.* IV. 2. 22. Rhamnuſium ſe *ajebat* eſſe. *And.* V. 4. 27. Quid eam tum? ſuamne eſſe *ajebat*? *And.* V. 4. 29. Neque fratrem homo vidiſſe ſe *ajebat* quiſquam. *Adelph.* IV. 6. 5. Ut *ajebat*, de ejus conſilio ſeſe velle facere. *Phorm.* III. 1. 16. Ex te auditum qui *ajebant*. *And.* III. 3. 2. Laſſam oppido tum eſſe *ajebant*. *Hec.* II. 1. 41. Ad me profectam eſſe *ajebant*. *Phorm.* IV. 1. 6.

Alacris.

Quid tu es triſtis? quidve es *alacris*? *Eun.* II. 3. 12.

Algeo.

Ne aut ille *alſerit*, aut uſpiam ceciderit. *Adelph.* I. 1. 11.

Alias.

Si impetro, quid *alias* malim, quam hodie. *And.* III. 2. 49. *Alias* ut uti poſſim cauſa hac integra. *Hec.* I. 2. 5.

Alibi.

Neque iſtic, neque *alibi* tibi uſquam erit in me mora. *And.* II. 5. 9. Hinc ſciri potuit, aut nuſquam *alibi*. *Heaut.* II. 3. 38. Habebam *alibi* animum amori deditum. *Hec.* III. 1. 14.

Alicubi.

Utinam hic prope adeſſet *alicubi*. *Adelph.* III. 4. 7.

Alicunde.

Venit meditatus *alicunde*, ex ſolo loco. *And.* II. 4. 3. Minas decem corradet *alicunde*. *Adelph.* II. 2. 34. Quibus eſt *alicunde* aliquis objectus labor. *Hec.* III. 1. 6. Sumeret *alicunde*. *Ge.* *Alicunde!* nihil eſt dictu facilius. *Phorm.* II. 1. 70.

Alieno.

Unde mihi peterem cibum: ita nos *alienavit*. *Heaut.* V. 2. 26.

Alienus, a, um.

Viden', otium, & cibus quid faciat *alienus*? *Eun.* II. 2. 34. *Alienus* non ſum. *Adelph.* I. 2. 57. *Alienus* eſt ab noſtra familia. *Adelph.* III. 2. 28. Quum eam conſequitur *alienus* puer. *Hec.* IV. 4. 27. Quid? ego vobis, Geta, *alienus* ſum? *Phorm.* III. 3. 12. Ille, ſi me *alienus* adfinem volet. *Phorm.* IV. 1. 16. Introiit in aedes ater *alienus* canis. *Phorm.* IV. 4. 26. Id illi nunc dolet *alieno*. *Adelph.* III. 4. 6. Obſecro, ne in animum inducas, *alienum* eſſe te. *Heaut.* V. 4. 6. Poſtquam hunc *alienum* ab ſeſe videt. *Hec.* I. 2. 83. Quum ſciet *alienum* puerum tolli pro ſuo. *Hec.* IV. 1. 61. Quum ejus *alienum* eſſe a me animum ſentiam. *Hec.* IV. 4. 36. Prope adeſt, quum *alieno* more vivendum eſt mihi. *And.* I. 1. 125. Labore *alieno* magnam partam

gloriam verbis in ſe tranſmovet. *Eun.* III, 1. 9. Potius ſua ſponte recte facere, quam *alieno* metu. *Adelph.* I. 1. 50. Illum *alieno* animo a nobis eſſe, res ipſa indicat. *Adelph.* III. 2. 40. Cur duxit *alienam*? *Adelph.* IV. 5. 38. In aedes irruit *alienas.* *Adelph.* I. 2. 9. Etſi hoc mihi pravum, atque *alienum* a vita mea videtur. *Adelph.* V. 8. 21. Homo ſum: humani nihil a me *alienum* puto. *Heaut.* I. 1. 25. Tantumne eſt ab re tua otii tibi, *aliena* ut cures? *Heaut.* I. 1. 24. *Aliena* ut melius videant, & dijudicent, quam ſua? *Heaut.* III. 1. 98. *Alieniore* aetate, poſt faceret tamen. *Adelph.* I. 2. 30.

SYNTAXIS. *Alienus cibus. Puer alienus. Alienus canis. Alienum a vita mea. Alienus eſt a me. Animus a me alienus. Alieno more vivere. Labor alienus. Alienae aedes. Aliena melius videre, quam ſua. Aetas alienior.*

ALIMENTUM.

Quas (minas) pro *alimentis* eſſe nunc duco datas. *Heaut.* IV. 7. 8.

ALIO.

Tu profectus *alio* fueras. *Eun.* II. 2. 49. Ne quando iratus tu *alio* conferas. *Eun.* III. 1. 60. Illi ſuum animum *alio* conferunt. *Heaut.* II. 4. 10.

ALIORSUM.

Neve *aliorſum*, atque ego feci, acceperit. *Eun.* I. 2. 2.

ALIQUA.

Ne *aliqua* ad patrem hoc permanet. *Adelph.* II. 4. 19. Vereorque, ne uxor *aliqua* hoc reſciſcat mea. *Phorm.* IV. 1. 19. Atque id porro *aliqua* uxor mea reſciſceret. *Phorm.* V. 1. 19.

ALIQUANDO.

Si quid hujus ſimile forte *aliquando* evenerit. *Heaut.* III. 2. 40. *Aliquando* tandem huc animum ut adjungas. *Hec.* IV. 4. 61.

ALIQUANTISPER.

At concedas hinc aliquo ab ore eorum *aliquantiſper.* *Heaut.* III. 3. 81. Cur non ludo hunc *aliquantiſper*? *Adelph.* IV. 5. 5.

ALIQUANTULUM.

Subtriſtis viſus eſt eſſe *aliquantulum* mihi. *And.* II. 6. 16. Quaeſo, tandem *aliquantulum* tibi parce. *Heaut.* I. 1. 111. Sed mihi opus erat, *aliquantulum* quae adferret. *Phorm.* IV. 3. 50.

ALIQUANTUM.

Ejus frater *aliquantum* ad rem eſt avidior. *Eun.* I. 2. 51. Fortaſſe *aliquantum* iniquior erat. *Heaut.* I. 2. 27.

ALIQUIS, A, OD *vel* ID.

Atque *aliquis* dicat, nihil promoveris. *And.* IV. 1. 16. *Aliquis* forſan me putet non putare hoc verum. *And.* V. 5. 1. Ne videat hinc te a patre *aliquis* exiens. *Heaut.* II. 2. 6. Mihi nunc inveniundus eſt *aliquis.* *Heaut.* IV. 7. 13. Aperite *aliquis* actutum oſtium. *Adelph.* IV. 4. 24. Quibus eſt alicunde *aliquis* objectus labos. *Hec.* III. 1. 6. Quum ex te eſſet *aliquis.* *Hec.* IV. 4. 30. Arbitror, jam *aliquem* eſſe amicum ei. *And.* IV. 5. 18. Hoc quidem ferendum *aliquo* modo eſt. *Adelph.* III. 4. 23. Audiſti ex *aliquo* fortaſſe. *Hec.* IV. 1. 35. Cupio *aliquos* parare amicos beneficio meo. *Eun.* I. 2. 69. Ut *aliqua* pars laboris minuatur mihi. *Heaut.* Prol. 42. Qui *alicui* rei eſt. *Adelph.* III. 3. 4. Dictum ac factum invenerit *aliquam* cauſam. *And.* II. 3. 8. Hic me credit *aliquam* ſibi fallaciam portare. *And.* II. 6. 1. Ut huic malo *aliquam* producam moram. *And.* III. 5. 9. Dabit hic *aliquam* pugnam denuo. *Eun.* V. 2. 60. Jam diu *aliquam* cauſam quaerebat ſenex. *Eun.* V. 6. 34. Nonne ad ſenem *aliquam* fabricam fingit? *Heaut.* III. 2. 34. Me jam in cellam *aliquam* cum illa concludam. *Adelph.* IV. 2. 13. *Aliquam* puero nutricem para. *Hec.* IV. 4. 104. Si tu *aliquam* partem aequi bonique dixeris. *Phorm.* IV. 3. 32. Ne hoc gaudium contaminet vita aegritudine *aliqua.* *Eun.* III. 5. 4. Ut haeream in parte *aliqua* tandem apud Thaidem. *Eun.* V. 9. 25. Interea fiet *aliquid.* *By.* Id *aliquid* nihil eſt. *And.* II. 1. 14. Interea *aliquid* acciderit boni. *And.* II. 3. 24. Utinam mihi eſſet *aliquid* hic, quo nunc me praecipitem darem! *And.* III. 4. 27. Niſi ſi proſpectum interea *aliquid* eſt. *Heaut.* II. 4. 11. Ut meae ſtultitiae ſit *aliquid* praeſidii. *Heaut.* IV. 1. 33. Cupio: aequi modo *aliquid.* *Adelph.* II. 1. 33. Fortaſſe unum *aliquod* verbum inter eas iram conciverit. *Hec.* III. 1. 33. Unde *aliquid* abradi poteſt. *Phorm.* II. 2. 19. Ut animum ad *aliquod* ſtudium adjungant. *And.* I. 1. 29. *Aliquid* monſtri alunt. *And.* I. 5. 15. *Aliquid* facerem, ut hoc ne facerem. *And.* I. 5. 24. Aut me *aliquid* de illa advorſum hunc loqui. *And.* I. 5. 30. Dicam, *aliquid* jam inventurum. *And.* III. 5. 9. Jam *aliquid* deſpiciam. *And.* III. 5. 16. Utinam tam *aliquid* invenire facile poſſis. *Eun.* II. 1. 4. Chaerea, *aliquid* inveni modo quod ames. *Eun.* II. 3. 16. Suſpicor, *aliquid* domo abeuntem abſtuliſſe. *Eun.* IV. 3. 19. Propter me hiſce *aliquid* eſſe eventurum mali. *Eun.* V. 6. 29. Inſigne *aliquid* faceret his. *Eun.* V. 6. 31. Aut arare, aut *aliquid* ferre. *Heaut.* I. 1. 17. Hujuſmodi, obſecro, *aliquid* repperi. *Heaut.* II. 3. 98. Rogas? *aliquid* reperiret. *Heaut.* III. 2. 22. Niſi *aliquid* video. *Heaut.* IV. 2. 3. Faciam boni tibi *aliquid* pro iſta re. *Heaut.* IV. 5. 15. Tu homo, *aliquid* gnato conficies mali. *Heaut.* V. 3. 1. Aut perfregerit *aliquid.* *Adelph.* I. 1. 13. Aut cui non dedit *aliquid*? *Adelph.* I. 2. 70. Jam dudum *aliquid* ruri agere arbitror. *Adelph.* III. 3. 47. Evadet in *aliquod* magnum malum. *Adelph.* III. 4. 64. Cum maxume operis *aliquid* facere credo. *Adelph.* IV. 1. 2. Quin uſus ſemper *aliquid* adportet novi, *aliquid* moneat. *Adelph.* V. 4. 2. & 3. Bene nos *aliquid* facere illi decet. *Adelph.* V. 8. 25. Atque huic *aliquid* paululum prae manu dederis. *Adelph.* V. 9. 23. *Aliquid* tuliſſe comminiſcentur mali. *Hec.* III. 1. 53. Ut ſemper *aliquid* addant

A L

A L

dant divitioribus. *Phorm.* I. 1. 8. Nullus es, niſi jam *aliquod* tibi conſilium celere repperis. *Phorm.* I. 4. 1. *Aliquid* convaſaſſem. *Phorm.* I. 4. 13. Haruſpex vetuit *aliquid* novi negotî incipere. *Phorm.* IV. 4. 29. Dum aliud *aliquid* flagitii conficiat. *Phorm.* V. 2. 5. *Aliquid* credito, Phormio, eſſe cauſae. *Phorm.* V. 6. 34. Quod cuperes, *aliquo* pacto efficiundum tibi. *And.* V. 3. 13. Verum *aliquo* pacto verba me his daturam eſſe. *Heaut.* IV. 4. 13.

Aliquo.

Profer, dum proficiſcor *aliquo*; ne videam. *And.* II. 1. 29. Illum *aliquo* concluſiſſem. *Eun.* IV. 3. 25. At certe concedas hinc *aliquo* ab ore eorum. *Heaut.* III. 3. 11. Jube hunc abire hinc *aliquo*. *Heaut.* III. 3. 25. Ne denuo miſer *aliquo* extrudar hinc. *Heaut.* IV. 6. 5. Credo abductum in ganeum *aliquo*. *Adelph* III. 3. 6. Hinc egens profugiet *aliquo* militatum. *Adelph.* III. 3. 31. Quae, quantum poteſt, *aliquo* abjicienda eſt. *Adelph.* IV. 7. 26. Interea in angulum *aliquo* abeam. *Adelph.* V. 2. 11. *Aliquo* mihi eſt hinc ablegandus. *Hec.* III. 3. 53.

Aliquot.

Ut *aliquot* ſaltem nuptiis prodat dies. *And.* II. 1. 13. Saltem *aliquot* dies profer. *And.* II. 1. 28. *Aliquot* me adiere, ex te auditum qui ajebant. *And.* III. 3. 2. Cum in pariundo *aliquot* adfuerunt liberae. *And.* IV. 4. 32. Sine illum priores partes *aliquot* dies apud me habere. *Eun.* I. 2. 71. Heri *aliquot* adoleſcentuli coîmus in Piraeeo. *Eun.* III. 4. 1. Hoſce *aliquot* dies non ſentiet. *Heaut.* IV. 5. 4. Fuiſſet tum illos mihi aegre *aliquot* dies. *Phorm.* I. 3. 7. *Aliquot* mihi amicos advocabo. *Phorm.* II. 1. 82. *Aliquot* hos ſumam dies. *Phorm.* V. 5. 4.

Syntaxis. *Aliquot me adiere. Aliquot adoleſcentuli coîmus. Aliquot hos ſumam dies.*

Aliter.

Verum *aliter* evenire multo intelligit. *And.* Prol. 4. Tu ſi hic ſis, *aliter* ſentias. *And.* II. 1. 10. Clinia, *aliter* tuum amorem, atque eſt, accipis. *Heaut.* II. 3. 23. Sin *aliter* animus voſter eſt. *Adelph.* III. 4. 46. Sin *aliter* de hac re eſt ejus ſententia. *Adelph.* III. 5. 5. Numquam te *aliter*, atque es, in animum induxi meum. *Adelph.* IV. 3. 6. Sed ſi *aliter* putas. *Adelph.* IV. 3. 12. Haud *aliter* cenſeo. *Adelph.* V. 8. 5. Nihil agis: fieri *aliter* non poteſt. *Adelph.* V. 8. 13. Scio, nemini *aliter* ſuſpectum fore. *Hec.* III. 3. 38. Neque adeo arbitrari patris eſt *aliter*. *Hec.* IV. 1. 14. Sin eſt, ut *aliter* tua fiet ſententia. *Hec.* IV. 4. 15. *Aliter* ſi facias. *Hec.* V. 1. 38. Sin *aliter*, negat. *Phorm.* I. 2. 66. Ego hunc eſſe *aliter* credidi. *Phorm.* III. 2. 44. Ego iſti nihilo ſum *aliter*, ac fui. *Phorm.* III. 2. 45.

Syntaxis. *Aliter multo. Aliter atque. Animus eſt aliter. Aliter eſt ſententia. Ipſe eſt aliter. Sum iſti nihilo aliter, ac fui.*

Aliunde.

Aliis *aliunde* eſt periculum. *Phorm.* II. 2. 19.

Alius, a, ud.

Hercle, *alius* nemo reſpicit nos. *Adelph.* III. 2. 55. Eſt *alius* quidam, paraſitaſter parvolus. *Adelph.* V. 2. 4. Quibus in rebus *alius* ne iratus quidem eſt. *Hec.* III. 1. 28. Vultiſne eamus viſere? *alius*: cenſeo. *Phorm.* I. 2. 52. *Alius* ab oculis meis illam hinc abducet? *Phorm.* III. 3. 15. Ut *alii*, ſi huic non ſit, ſiet. *Hec.* III. 5. 59. *Alium* eſſe cenſes nunc me, atque olim? *And.* III. 3. 13. Quem rogem, qui hic neminem *alium* videam? *And.* IV. 4. 11. Nemo poſſet, qui haberet, qui pararet *alium*, hunc perpeti. *Eun.* III. 2. 35. Nam quem? *alium* habui neminem. *Eun.* IV. 4. 13. *Alium* quaerebam, iter hac habui. *Eun.* V. 9. 35. Ad *alium* defertur gregem. *Heaut.* Prol. 45. Qui mihi per *alium* oſtendit ſuam ſententiam. *Heaut.* II. 1. 7. Per *alium* quemvis ut des. *Heaut.* III. 1. 61. Apud *alium* prohibet dignitas: apud *alium* ipſius facti pudet. *Heaut.* III. 3. 15. Quaere *alium* tibi amicum firmiorem. *Hec.* V. 1. 19. Dotem daretis: quaereret *alium* virum. *Phorm.* II. 1. 67. Item *alio* die quaerebam. *And.* I. 1. 62. Adoleſcentulo in *alio* occupato amore. *And.* V. 1. 10. Eſſe ex *alio* viro puerum natum. *Adelph.* IV. 5. 23. *Alio* morbo adfectam. *Hec.* III. 3. 5. Sin *alio* eſt animo. *Hec.* III. 5. 52. Eadem haec multi *alii* in Andro tum audivere. *And.* V. 4. 28. Ubi *alii*? *Sa.* Qui, malum, *alii*? *Eun.* IV. 7. 10. *Alii* clanculum patres quae faciunt. *Adelph.* I. 1. 27. Fecere *alii* ſaepe, item boni. *Adelph.* IV. 5. 54. *Alii* meliores erunt. *Adelph.* V. 9. 11. *Aliorum* exempla commonent. *And.* IV. 5. 17. Quod ſi perſonis iiſdem uti *aliis* (Poëtis) non licet. *Eun.* Prol. 35. Mihi (gratias) agebat, *aliis* non item. *Eun.* III. 1. 8. Immo, *aliis* ſi licet, tibi non licet. *Heaut.* IV. 5. 49. Nonne id flagitium eſt, te *aliis* conſilium dare? *Heaut.* V. 1. 49. Date ſilentium, ut libeat ſcribere *aliis*. *Hec.* Alt. Prol. 48. Aliud fortaſſe *aliis* vitii eſt. *Hec.* II. 2. 28. Hic dies *alios* mores poſtulat. *And.* I. 2. 18. Cedo *alios*. *Eun.* IV. 7. 6. Video *alios* feſtinare. *Heaut.* I. 1. 73. Unam hanc rem me habere praeter *alios* arbitror. *Adelph.* II. 3. 5. Te atque *alios* partum ut celaret. *Hec.* III. 3. 24. *Alios* tuam rem credidiſti magis, quam tete, animadverſuros? *Phorm.* III. 1. 3. Hoc ſcitum eſt; periculum ex *aliis* facere. *Heaut.* I. 2. 36. Periculum ex *aliis* facito. *Heaut.* II. 1. 9. Ex *aliis* ſumere exemplum ſibi. *Adelph.* III. 3. 62. Quod ipſa ex *aliis* auditura ſit. *Phorm.* V. 7. 67. Fallacia *alia* aliam trudit. *And.* IV. 4. 40. *Alia* res eſt. *Eun.* II. 3. 69. Dum nulla *alia* delectatio. *Heaut.* V. 2. 34. Nati filii: *alia* cura. *Adelph.* V. 4. 14. Ei cauſa *alia* quae fuit. *Hec.* IV. 4. 73.

Digitized by Google

parvae. *And.* V. 4. 39.

Si eſſet *alia* ex hoc quaeſtu, haud facerem, ſcio. *Hec.* V. 1. 29. Hic dies *aliam* vitam adfert. *And.* I. 2. 18. *Aliam* otioſus quaeret. *And.* II. 3. 24. Fallacia alia *aliam* trudit. *And.* IV. 4. 40. *Aliam* rem ex alia cogitare. *Eun.* IV. 2. 3. Si *aliam* (noxiam) admiſero unquam, occidito. *Eun.* V. 2. 14. Ne quam *aliam* quaerat copiam. *Heaut.* V. 1. 54. *Aliam* (virginem) dabo. *Heaut.* V. 5. 19. Amare occepit *aliam* (puellam.) *Adelph.* III. 2. 29. Quum amet *aliam*. *Adelph.* III. 2. 43. Tuos eſſe illi mores morbum magis, quam *aliam* rem, arbitror. *Hec.* II. 1. 42. Lemni habuit *aliam*. *Phorm.* V. 7. 49. *Alia* adgrediemur via. *And.* IV. 1. 47. Aliam rem ex *alia* cogitare. *Eun.* IV. 2. 3. Volo te dare operam, ut fiat, verum *alia* via. *Heaut.* IV. 5. 41. Illud rus nulla *alia* cauſa tam male odi, niſi. *Adelph.* IV. 1. 7. Neque voce *alia*, ac res monebat, poterat conqueri. *Hec.* III. 3. 15. *Alia* quum occupatus eſſet ſollicitudine. *Phorm.* III. 2. 17. Quod *aliae* meretrices facere fugitant. *Hec.* V. 2. 10. Etſi hoc meretrices *aliae* nolunt. *Hec.* V. 3. 36. Ex *aliarum* ingeniis me judicet. *Eun.* I. 2. 118. Neque declinatam quidquam ab *aliarum* ingenio. *Hec.* II. 1. 4. *Alias* res agis. *Eun.* II. 3. 56. Cum dabit *alias* novas. *Heaut.* Prol. 34. Neſcio *alias* (mulieres.) *Heaut.* II. 4. 16. *Alias* (fabulas) cognoſtis ejus. *Hec.* Prol. 8. Ut ab eodem *alias* diſcerem. *Hec.* Alt. Prol. 10. Deterruiſſem facile, ne *alias* ſcriberet. *Hec.* Alt. Prol. 19. *Aliae* ut omittam miſerias. *Hec.* III. 4. 6. Ille *alias* res agere ſe ſimulare. *Hec.* V. 3. 28. Aediculae item ſunt ob decem *alias* (minas.) *Phorm.* IV. 3. 58. Di, date illi in *aliis* (mulieribus) potius peccandi locum. *And.* I. 4. 6. Et in hac re, & *aliis*. *Adelph.* V. 8. 2. Itidem in hac re, ut in *aliis*. *Phorm.* III. 1. 12. Dictum puta. *Si.* Immo *aliud*. *And.* I. 1. 3. Nomen non convenit. *Cr.* Fuit hercle huic *aliud* parvae. *And.* V. 4. 39. Quid te ergo *aliud* ſollicitat? *Eun.* I. 2. 82. *Aliud* ex alio malum. *Eun.* V. 6. 17. Numquid eſt *aliud* mali damnive reliquum? *Eun.* V. 6. 25. Jam hoc *aliud* eſt, quod gaudeamus. *Eun.* V. 9. 11. Dicam: verum, ut *aliud* ex alio incidit. *Heaut.* III. 3. 37. Fiat: quaeratur *aliud*. *Heaut.* IV. 5. 42. *Aliud* fortaſſe aliis vitii eſt. *Hec.* II. 2. 28. Reſtabat *aliud* nihil, niſi oculos paſcere. *Phorm.* I. 2. 35. Quid faceres, ſi *aliud* gravius tibi nunc faciundum foret? *Phorm.* I. 4. 30. Ne nega. patris nomen *aliud* dictum eſt. *Phorm.* V. 3. 21. Nihil volo *aliud*, niſi Philumenam. *And.* II. 1. 6. Quid dicam *aliud*, neſcio. *And.* IV. 4. 7. Niſi quid pater ait *aliud*. *And.* V. 4. 47. Quia habet *aliud* (negotium) magis ex ſeſe & majus. *And.* V. 4. 51. Et tu. numquid vis *aliud*? *Eun.* I. 2. 111. Sed numquid *aliud* imperas? *Eun.* II. 1. 7. At numquid *aliud* (vides?) *Eun.* II. 2. 41. Numquid me *aliud* vis? *Eun.* II. 3. 71. *Phorm.* I. 2. 100. Quid? quid *aliud* volui dicere? *Eun.* III. 2. 51. Inde item in *aliud*, inde in *aliud*. *Eun.* V. 2. 7. Quid *aliud* tibi vis? *Heaut.* II. 3. 90. Mane. habeo *aliud*, ſi illud metuis. *Heaut.* II. 3. 97. *Aliud* lenius ſodes vide. *Heaut.* III. 1. 50. Nunc *aliud* ſpecta. *Heaut.* V. 2. 38. *Aliud* ſi ſcirem, qui firmare apud vos poſſem fidem. *Hec.* V. 1. 23. Nihil *aliud* dicam? *Hec.* V. 3. 13. Timeo, ne *aliud* credam, atque *aliud* nunties. *Hec.* V. 4. 4. Atqui reperi jam: *aliud* cura. *Phorm.* II. 1. 5. Eho! verbero, *aliud* mihi reſpondes, ac rogo. *Phorm.* IV. 4. 3. Dum *aliud* aliquid flagitii conficiat. *Phorm.* V. 2. 5. Cur *aliud* (nomen) dixit? *Phorm.* V. 3. 22. *Alio* pacto honeſte quo modo hinc abeam, neſcio. *Eun.* IV. 4. 49. Aliud ex *alio* malum. *Eun.* V. 6. 17. Ut aliud ex *alio* incidit. *Heaut.* III. 3. 37. Porro autem *alio* (munere,) ubi erit puero natalis dies. *Phorm.* I. 1. 14. Si nullo *alio* pacto, foenore. *Phorm.* II. 1. 71. Nam incommoda *alia* ſunt dicenda *Eun.* II. 3. 38. Emtae mulieres: & item hinc *alia*. *Adelph.* II. 2. 22. Ut ut erant *alia*, illi certe conſuleres. *Phorm.* III. 1. 4. Ut *alia* facta tua ſunt. *Phorm.* V. 8. 31. Ait tibi uxorem dare ſeſe hodie: item *alia* multa. *And.* II. 2. 17. Habeo *alia* multa, quae nunc condonabitur. *Eun.* Prol. 17. Simul *alia* circumſpecto. *Eun.* III. 5. 54. Nam ut *alia* omittam, pytiſſando. *Heaut.* III. 1. 48. Atque *alia*, quae opus ſunt, comparet. *Heaut.* IV. 8. 15. Sed te miror, qui *alia* tam plane ſcias. *Heaut.* V. 1. 24. Fero *alia* flagitia ad te, ingentia. *Adelph.* IV. 7. 3. Ad omnia *alia* aetate ſapimus rectius. *Adelph.* V. 3. 46.

SYNTAXIS. *Immo aliud. Aliam rem ex alia cogitare. Ut aliud ex alio incidit. Quaeratur aliud. Aliis aliud vitii eſt. Fallacia alia aliam trudit. Aliud credo, atque aliud nuncias. Aliud cura. Aliud reſpondes, ac rogo. Aliud ex alio malum. Utut erant alia. Ut alia facta tua ſunt. Hic dies aliam vitam adfert, alios mores poſtulat. Alias res agis. Neſcio alias.*

ALLEGO *vide* ADLEGO.

ALLIGO *vide* ADLIGO.

ALLOQUOR *vide* ADLOQUOR.

ALLUDO *vide* ADLUDO.

ALO.

Alit illas: ſolus familiam ſuſtentat. *Adelph.* III. 4. 35. Aliquid monſtri *alunt*. *And.* I. 5. 15. Quae illam *aluit* parvolam. *Eun.* V. 2. 53. Quem ipſe neglexit pater, ego *alam*? *Hec.* IV. 4. 49. Puerum mihi cedo; ego *alam*. *Hec.* IV. 4. 86. Quid dixti? eho! an non *alemus*? *Hec.* IV. 4. 49. Ut *alamus* noſtrum. *Hec.* IV. 4. 48. Aut equos *alere*, aut canes ad venandum. *And.* I. 1. 30. Illanccine mulierem *alere* cum illa familia? *Heaut.* IV. 5. 3. *Alere* nolunt hominem edacem. *Phorm.* II. 2. 21.

SYNTAXIS. *Alunt quid monſtri. Equos alere. Alere hominem edacem.*

ALTER, A, UM.

Poſtquam amans acceſſit unus, & item *alter*. *And.* I. 1. 50. At ille

ille *alter* venit, annos natus ſedecim. *Eun.* IV. 4. 26. Ille *alter* ſine labore patria potitur commoda. *Adelph.* V. 4. 17. Atque ex Incommodis *alterius* ſua ut comparent commoda? *And.* IV. 1. 4. Verum illud verbum eſt, omnes ſibi malle melius eſſe, quam *alteri*. *And.* II. 5. 16. Ecce autem *alterum*. *Eun.* II. 3. 6. Qui ſi occeperit, ludum jocumque dices fuiſſe illum *alterum*. *Eun.* II. 3. 9. Hem *alterum*: ex homine hunc natum dicas. *Eun.* III. 2. 6. Curemus aequam uterque partem: tu *alterum*, ego item *alterum*. *Adelph.* I. 2. 50. & 51. Quaenam eſt *altera*? *Heaut.* II. 3. 31. Syre, dic quae illa eſt *altera*? *Heaut.* II. 3. 69. Si *altera* illa magis inſtabit. *Phorm.* IV. 5. 5. Quid illa *altera*, quae dicitur cognata? *Phorm.* V. 1. 28. *Altera* (injuria) eſt tecum, Chreme. *Phorm.* V. 7. 91. Hoc ipſa in itinere *alterae* dum narrat, forte audivi. *Heaut.* II. 3. 30. Cum veſtri honoris cauſa repudium *alterae* remiſerim. *Phorm.* V. 7. 35. Puer quia clam te eſt natus, nactus *alteram* (cauſam) es. *Hec.* IV. 4. 59. Rogas? quia ne *alteram* quidem illam potero ducere. *Phorm.* V. 7. 23. Haſce (minas) ornamentis conſequentur *alterae*. *Heaut.* IV. 7. 9. Tum hoc *alterum* id vero eſt. *Eun.* V. 4. 7.

SYNTAXIS. *Unus & item alter. Ille alter. Una injuria mihi tecum eſt, altera tecum. Tu curabis alterum, ego item alterum.*

ALTERCO.

Scio: cum patre *altercaſti* dudum. *And.* IV. 1. 29.

AMABO.

Hoc agite, *amabo*. *Eun.* I. 2. 50. Id *amabo*! adjuta me. *Eun.* I. 2. 70. Fac *amabo*. *Eun.* III. 3. 28. *Amabo*, ut illuc tranſeas, ubi illa eſt. *Eun.* III. 3. 31. Viſe *amabo*, num ſit. *Eun.* IV. 3. 21. Habeſne hominem, *amabo*? *Eun.* IV. 4. 7. Vide *amabo*! ſi non, quum adſpicias. *Eun.* V. 1. 22. *Amabo*! quid ait? cognoſcitne? *Eun.* V. 3. 6. *Amabo*, quid tibi eſt? *Heaut.* II. 4. 24. Hiſcine tu, *amabo*, non contra inſidiabere? *Hec.* I. 1. 13. Mi Pamphile, inquam, *amabo*. *Hec.* V. 3. 26.

AMAROS, A, UM.

Amarae mulieres ſunt: non facile haec ferunt. *Hec.* IV. 4. 88.

AMATOR.

Satrapes ſi ſiet *amator*, numquam ſufferre ejus ſumtus queat. *Heaut.* III. 1. 44. Neque eſt in rem noſtram, ut *amator* nuptiis laetetur. *Hec.* V. 3. 37. Summum bonum eſſe herae putavi hunc Pamphilum, amicum, *amatorem*. *And.* IV. 3. 3. Quae mihi ante oculos coram *amatorem* adduxti tuum! *Eun.* IV. 7. 24. Cum *amatore* ſuo cum coenant, liguriunt. *Eun.* V. 4. 14. Forma impulſi noſtra, nos *amatores* colunt. *Heaut.* II. 4. 9. *Amatores* mulierum eſſe audieram eos maxumos: ſed nihil poteſſe. *Eun.* IV. 3. 23. Quam paucos reperias meretricibus fideles evenire *amatores*. *Hec.* I. 1. 2.

AMBAGES.

Quas, malum! *ambages* mihi narrare occipit? *Heaut.* II. 3. 77.

AMBIGO.

Simus, & Crito vicini hic *ambigunt* de finibus. *Heaut.* III. 1. 93.

AMBIGUOS, A, UM.

Etiamſi dudum fuerat *ambiguum* hoc mihi. *Hec.* IV. 4. 26.

AMBIO.

Niſi vides, niſi ſenis amicos oras, *ambis*. *And.* II. 2. 36.

AMBO, AE, O.

Euge, Charine. *ambo* opportune. vos volo. *And.* II. 2. 8. Poſt una *ambo* abierunt foras. *Eun.* IV. 4. 35. *Ambo* accuſandi. *Heaut.* I. 1. 67. Quod *ambo* confiteamini ſine periculo eſſe. *Heaut.* II. 3. 97. Ego vapulando, ille verberando, uſque *ambo* defeſſi ſumus. *Adelph.* II. 2. 5. Illum diligunt: apud illum ſunt *ambo*. *Adelph.* V. 4. 19. Abeuntes *ambo* hic tum ſenes. *Phorm.* I. 2. 21. Nos *ambo* opere maxumo dabamus operam, ut. *Phorm.* V. 1. 33. Quod ſatis putabas tua bona *ambobus* fore. *Adelph.* V. 3. 24. Evenit, ſenibus *ambobus* ſimul iter ut eſſet. *Phorm.* I. 2. 15. Ego vos credere *ambos* hoc mihi vehementer velim. *Eun.* V. 9. 39. Vera dicendo ut eos *ambos* fallam. *Heaut.* IV. 3. 33. Ad miſericordiam *ambos* adduces cito. *Heaut.* V. 2. 42. Nam *ambos* curare, propemodum repoſcere illum eſt. *Adelph.* I. 2. 51. Uſque a pueris curavi *ambos* ſedulo. *Adelph.* V. 9. 5. Heri minas viginti pro *ambobus* dedi. *Eun.* I. 2. 89. Te obſecramus *ambae*. *Hec.* III. 3. 27. Sequimini me huc intro *ambae*. *Hec.* V. 2. 27. Ad exemplum *ambarum* mores earum exiſtimans. *Hec.* I. 2. 88. Qui utramvis recte norit, *ambas* noverit. *And.* Prol. 10. Adventum tuum *ambas*, Pamphile, ſcio reverituras. *Hec.* III. 1. 10.

AMBULO.

O hominem felicem! *Sy. Ambula*. *Heaut.* II. 3. 139. In jus *ambula*. *Phorm.* V. 7. 43. Defeſſus ſum *ambulando*. *Adelph.* IV. 6. 1. Ut me *ambulando* rumperet. *Hec.* III. 4. 21. *Ambulando* totum hunc contrivi diem. *Hec.* V. 3. 17.

AMANS.

Incoeptio eſt *amentium*, haud amantium. *And.* I. 3. 13.

AMENTIA.

Quaeve *amentia* eſt? *Heaut.* V. 2. 21. Quae haec *amentia* eſt? *Hec.* IV. 4. 50. Cur meam ſenectutem hujus ſollicito *amentia*? *And.* V. 3. 16.

AMICA.

Haec Andria, ſive *amica* eſt, gravida e Pamphilo eſt. *And.* I. 3. 11: Tua apud patrem *amica* tecum ut ſit, copia eſt. *Heaut.* II. 3. 87. Haec Clitiphonis eſt *amica*. *Heaut.* IV. 8. 13. Filii eſt *amica* Bacchis. occidi! *Heaut.* V. 1. 35. Timet animum *amicae*, ſe erga ut ſiet ſuae. *Heaut.* I. 2. 15. Magis nunc me *amicae* dicta ſtimulant. *Heaut.* II. 1. 11. Unde eſſet adoleſcenti, *amicae* quod daret. *Heaut.* III. 2. 33. Id *amicae* dabitur. *Heaut.* IV. 8. 16. Immo quod *amicae*

 (ope-

(operam dat.) *Heaut.* V. 1. 38. Licere ſperas facere, *amicam* ut habeas in uxoris loco? *Heaut.* I. 1. 52. Adſimulabimus, tuam *amicam*, hujus eſſe. *Heaut.* II. 3. 92. Atque ejus *amicam* ſubagitare. *Heaut.* III. 3. 6. Ne eſſe *amicam* hanc gnati reſciſcat ſenex. *Heaut.* IV. 2. 3. Senex reſciſcet ilico, eſſe *amicam* hanc Clitiphonis. *Heaut.* IV. 3. 19. Ut quum narret ſenex, iſtam eſſe *amicam* gnati. *Heaut.* IV. 3. 34. Dum *amicam* hanc meam eſſe credet. *Heaut.* IV. 3. 36. Clitiphonis eſſe *amicam* Bacchidem dixit Clinia. *Heaut.* IV. 5. 19. Mihi *amicam* adduxti, quam non liceat tangere. *Heaut.* IV. 6. 15. Ut ne ſuboleat, eſſe *amicam* hanc Cliniae. *Heaut.* V. 1. 26. Qui ſe vidente *amicam* patiatur ſuam (ſubagitari?) *Heaut.* V. 1. 40. Cur emis *amicam*, Micio? *Adelph.* V. 3. 14. Multo prius ſcivi, illum *amicam* habere. *Hec.* IV. 1. 26. Qui vidiſſe eum diceret introeuntem ad *amicam*. *Hec.* IV. 1. 36. Quam longum ſpatium amandi *amicam* tibi dedi? *Hec.* IV. 4. 62. Homo adoleſcens, ſi habet unam *amicam*. *Phorm.* V. 8. 52. Haud convenit una ire cum *amica* imperatorem in via. *Eun.* III. 2. 42. Ne quid de *amica* nunc ſenex (reſciſcat.) *Heaut.* IV. 3. 12. Laetus eſt de *amica*. *Adelph.* II. 2. 45. Is pro ſua *amica* lenoni dedit. *Phorm.* V. 8. 50. At hae *amicae* (mulieres) erunt. *Hec.* V. 2. 24. Tuas *amicas* te deſerere nolo. *Hec.* IV. 2. 16. At eaſdem (mulieres) *amicas* fore tibi promitto. *Hec.* V. 2. 25.

Syntaxis. *Me amicae dicta ſtimulant. Operam dare amicae. Amicam habere in uxoris loco. Amicam ſubagitare. Spatium amandi amicam.*

Amicitia.

Satis ſpectata erga te *amicitia* eſt mea. *And.* V. 1. 1. Quod ego in propinqua parte *amicitiae* puto. *Heaut.* I. 1. 5. Te per *amicitiam*, & per amorem obſecro. *And.* II. 1. 26. Per ego te Deos oro, & noſtram *amicitiam*. *And.* III. 3. 6. Ex quo firmiorem inter nos fore *amicitiam* poſthac ſcires. *Hec.* IV. 1. 18. Egon' tuam expetam *amicitiam*? *Phorm.* II. 3. 85. Qui imperium credat eſſe ſtabilius, vi quod fit, quam illud, quod *amicitia* adjungitur. *Adelph.* I. 1. 42. Scio te non uſum antehac *amicitia* mea. *Adelph.* II. 2. 42. Noſtra utere *amicitia*, ut voles. *Hec.* V. 1. 37.

Syntaxis. *Vicinitas eſt in propinqua parte amicitiae. Per amicitiam obſecrare. Amicitia firmior. Imperium amicitia adjungere. Uti amicitia alicujus.*

Amicus.

Pater *amicus* ſummus nobis. *And.* V. 6. 6. Forte fortuna adfuit hic meus *amicus*. *Eun.* I. 2. 55. Homo *amicus* nobis jam inde a puero. *Adelph.* III. 3. 86. *Amicus*, hoſpes, nemo eſt vobis? *Adelph.* IV. 1. 13. *Amicus* quidam me a foro abduxit modo. *Adelph.* IV. 5. 11. Hic meus *amicus* illi genere eſt proximus. *Adelph.* IV. 5. 17. Qualis ſim *amicus*, periculum facias. *Hec.* V. 1. 39. *Amicus* ſummus meus heri ad me venit. *Phorm.* I. 1. 6. O vir fortis, atque *amicus*! *Phorm.* II. 2. 10. Tu parens, tu *amicus*, tu. *Phorm.* II. 2. 11. Solus eſt homo amico *amicus*. *Phorm.* III. 3. 30. Veſtrae familiae hercle *amicus*. *Phorm.* V. 8. 60. *Amici* quoque res eſt videnda, in tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 11. Jam a principio *amici* filiam volui uxorem ducere. *Phorm.* IV. 3. 45. Illa filia *amici* noſtri, quid futurum eſt? *Phorm.* V. 3. 29. Principio, *amico* filium reſtitueris. *And.* III. 3. 38. Ita ut filium meum *amico* video inſervire. *Heaut.* III. 1. 8. Iſtuc times, quod ille operam *amico* dat ſuo. *Heaut.* V. 1. 37. Solus eſt homo *amico* amicus. *Phorm.* III. 3. 30. Te iſti virum do, *amicum*, tutorem. *And.* I. 5. 60. Summum bonum eſſe herae putavi Pamphilum *amicum*. *And.* IV. 3. 3. Simul arbitror jam aliquem eſſe *amicum* ei. *And.* IV. 5. 18. Habeo hic neque *amicum* neque cognatum. *Eun.* I. 2. 68. Hominem *amicum* recipere ad te. *Heaut.* III. 3. 6. Noſtrum *amicum* noras Simulum? *Adelph* III. 4. 19. Quaere alium tibi *amicum* firmiorem. *Hec.* V. 1. 19. Paternum *amicum* me adſimulabo virginis. *Phorm.* I. 2. 78. Quem *amicum* tuum ais fuiſſe iſtum? *Phorm.* II. 3. 33. Ubi Phaedriae ſe oſtenderet nihilo minus *amicum* eſſe. *Phorm.* IV. 2. 8. Quem mihi *amicum* inveniam miſera! *Phorm.* V. 1. 1. O feſtus dies hominis! *amice*! ſalve. *Eun.* III. 5. 12. Si umquam erga te animo eſſe *amico* ſenſiſti eam. *Hec.* III. 3. 29. Quo redactus ſum! noti me, atque *amici* deſerunt. *Eun.* II. 2. 7. Ut *amici* inter nos ſimus. *Phorm.* II. 3. 84. Caeteri *amici* omnes modo uno ore auctores fuere. *Phorm.* IV. 3. 59. *Amici*, quod polliciti ſunt, dabunt. *Phorm.* IV. 4. 23. Minus *amicorum* hic habens. *Eun.* IV. 6. 22. *Amicûm* ingenio fretum, haud natura ſua. *Heaut.* Prol. 24. Nemo eſt *amicorum* hodie, apud quem. *Heaut.* III. 3. 13. Vetus verbum eſt: communia eſſe *amicorum* inter ſe omnia. *Adelph.* V. 3. 18. Quam vellem noctu *amicis* operam mos eſſet dari. *Adelph.* IV. 1. 16. Ita facillime *amicos* pares. *And.* I. 1. 39. Obſequium *amicos* parit. *And.* I. 1. 41. Niſi ſenis *amicos* oras. *And.* II. 2. 36. Cupio parare *amicos* beneficio meo. *Eun.* I. 2. 69. Sic ſoleo *amicos* (beare.) *Eun.* II. 2. 48. Patriam incolumem, *amicos*, genus. *Heaut.* I. 2. 20. Unaque nos ſibi opera *amicos* junget. *Hec.* V. 2. 32. Aliquot mihi *amicos* advocabo. *Phorm.* II. 1. 83. Noſque *amicos* ejus exoneraſtis metu? *Phorm.* V. 6. 3. Ex *amicis* inimici ut ſint nobis, facis. *Hec.* II. 1. 14. Ab *amicis* argentum auſero. *Phorm.* III. 2. 28.

Syntaxis. *Hominem amicum recipere ad ſe. Amico animo eſſe erga aliquem. Simus amici inter nos. Amicorum communia ſunt omnia. Amicis operam dare. Amicos*

Digitized by Google

micos parare. Jungere ſibi aliquem amicum. Ex amicis inimici.

Amitto.

Qui illam e conſpectu *amiſi* meo. *Eun.* II. 3. 2. Simul conſilium cum re *amiſti*? *Eun.* II. 2. 10. Qua ratione *amiſiſti*? *Eun.* II. 3. 30. Ut veni, itidem incertum *amiſti*. *Hec.* II. 2. 9. Teſtis mecum eſt annulus, quem *amiſerat*. *Adelph.* III. 2. 49. Hoc temere numquam *amittam* ego a me. *Phorm.* IV. 5. 2. Nunc *amitte*, quaeſo, hunc. *Phorm.* I. 2. 91. Neque quomodo a me *amittam*, invenio. *Phorm.* III. 2. 22. Cave, ne prius, quam hanc a me accipias, *amittas*. *Eun.* IV. 6. 13. Prius, quam abs te *amittat* filium. *Heaut.* III. 1. 71. An ego occaſionem tam inſperatam *amitterem*? *Eun.* III. 5. 58. Vis me uxorem ducere? hanc vis *amittere*? *And.* V. 3. 27. Quidvis jam malo, quam hunc *amittere*. *Heaut.* IV. 8. 18. Quid velis: retinere, amare, *amittere*. *Phorm.* I. 3. 23. Ubi abuſus ſis, mercedem dare lex jubet ei, atque *amittere*? *Phorm.* II. 3 67. Me hoc eſt aequum *amittere*. *Phorm.* IV. 3. 68. Tum, Antiphonem video ab ſeſe *amittere*. *Phorm.* V. 7. 25. Video filium invitum ſane mulierem ab ſe *amittere*. *Phorm.* V. 7. 27. Dic, te parvam virginem *amiſiſſe*. *Eun.* IV. 6. 29. Ut neque mihi ejus ſit *amittendi*, nec retinendi copia. *Phorm.* I. 3. 24. Illa cum his *amittenda* ſunt. *Heaut.* II. 3. 14.

Syntaxis. *Amittere quem e conſpectu. Simul conſilium cum re amittere. Amittere quem incertum itidem ut venit. Amittere occaſionem. Amittere mulierem. Amittere argentum. Amittere ſororem. Neque amittendi, neque retinendi copia eſt.*

Amo.

Merito *amo* te. *Eun.* I. 2. 106. *Adelph.* V. 8. 23. Qui quaeſo? *Ch.* *Amo.* *Eun.* II. 3. 15. Te quoque jam, Thais, *amo*. *Eun.* V. 2. 43. Perii! quanto minus ſpei eſt, tanto magis *amo*. *Eun.* V. 9. 23. *Amo* te merito, Clinia. *Heaut.* II. 3. 119. Nam te *amo*. *Adelph.* IV. 5. 46. Ni magis te, quam oculos nunc *amo* meos. *Adelph.* IV. 5. 67. *Amoque*, & laudo, & vehementer deſidero. *Hec.* III. 5. 38. *Amo* te, & non neglexiſſe, habeo gratiam. *Phorm.* I. 2. 4. Ut mihi liceat jam diu, quod *amo*, frui. *Phorm.* I. 3. 13. Mi Geta, omnes vos *amo*. *Phorm.* III. 1. 14. Niſi illum plus *amas*, quam me. *Eun.* I. 2. 80. Ecquid nos *amas* de fidicina iſtac? *Eun.* III. 2. 3. Cave poſthac, ſi me *amas*, illuc verbum ex te audiam. *Heaut.* V. 4. 8. Cui, quod *amas*, domi eſt. *Phorm.* III. 2. 19. Sponſam hic tuam *amat*. *And.* II. 1. 24. Propterea quod *amat* filius. *And.* III. 4. 5. Quando illud, quod tu das, expectat, atque *amat*: jam dudum te *amat* *Eun.* III. 1. 57. & 58. Noſtin' hanc, quam *amat* frater? *Eun.* III. 5. 15. Quamdam fidicinam *amat* hic Chaerea. *Ia.* Hem! quid? *amat*? *Eun.* V. 6. 15. & 16. Eam miſere *amat*. *Heaut.* I. 2. 16. Cur *amat*? cur potat? *Adelph.* I. 1. 36. *Amat*? dabitur a me argentum. *Adelph.* I. 2. 38. Haud ſcio, an illam miſere nunc *amat*. *Adelph.* IV. 5. 33. Qui te *amat* plus quam hoſce oculos. *Adelph.* V. 7. 5. Qui *amat*, cui odio ipſus eſt, bis facere ſtulte duco. *Hec.* III. 2. 8. Qui *amant*, graviter ſibi dari uxorem ferunt. *And.* I. 2. 20. Omnes bene dicunt, *amant*. *Adelph.* V. 4. 11. Illum *amant*, me fugitant. *Adelph.* V. 4. 18. Aliis, quia deſit, quod *amant*, aegre eſt. *Phorm.* V. 3. 10. Virginem quam *amabat*, eam confeci ſine moleſtia. *Eun.* V. 4. 6. Eripuit mulierem quam *amabat*. *Adelph.* I. 2. 11. Bacchidem *amabat* tum Pamphilus. *Hec.* I. 2. 40. Qui illam *amabat* fidicinam. *Phorm.* I. 2. 59. Qui tum illam *amabant*. *And.* I. 1. 53. Hi tres tum ſimul *amabant*. *And.* I. 1. 61. Cum illis, qui *amabant* Chryſidem, una aderat frequens. *And.* I. 1. 80. Habui, *amavi* pro meo. *Adelph.* I. 1. 23. Recte *amaſti* uxorem tuam. *Hec.* V. 4. 22. Dumque aetas tulit, *amavit*. *And.* II. 6. 13. Quam hic non *amavit* meretricem? *Adelph.* I. 2. 69. Sic me Dii *amabunt*, ut. *Heaut.* III. 1. 54. Ita me Dii *amabunt*. *Heaut.* IV. 5. 1. *Hec.* I. 2. 31. Non pol, quo quemquam plus *amem*, aut plus diligam, eo feci. *Eun.* II. 1. 16. Orare juſſit, ſi ſe *ames*, hera, jam ut ad ſe venias. *And.* IV. 2. 4. Dies noctesque me *ames*: me deſideres. *Eun.* I. 2. 113. Aliquid inveni modo quod *ames*. *Eun.* II. 3. 17. Gnate mi, pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile *ames*. *Heaut.* V. 5. 16. Ita velim me promerentem *ames*, dum vivas. *Adelph.* IV. 5. 47. Neque tu iſtum metuas ne *amet* mulier. *Eun.* V. 9. 50. Quum *amet* aliam. *Adelph.* III. 2. 43. Ita me Dî *ament*! *And.* V. 4. 44. *Eun.* III. 2. 21. V. 9. 7. *Heaut.* II. 3. 67. II. 4. 3. III. 3. 8. IV. 3. 8. V. 1. 80. *Adelph.* IV. 7. 31. *Hec.* II. 1. 36. II. 2. 16. II. 3. 3. IV. 2. 3. IV. 4. 20. V. 4. 24. *Phorm.* V. 6. 43. V. 7. 61. Ita me Dii bene *ament*! *Eun.* IV. 1. 1. V. 2. 43. *Hec.* II. 1. 9. *Phorm.* I. 3. 13. Siquidem me *amaret*, tum iſtuc prodeſſet. *Eun.* III. 1. 56. Qui meretricem *amaret*. *Hec.* IV. 1. 24. Quin me omnes *amarent* plurimum. *Eun.* V. 9. 62. Scimus, quam miſere hanc *amarit*. *And.* III. 2. 40. Quid, ſi ipſe *amaſſet*? *And.* I. 1. 85. Rogas? meum gnatum rumor eſt *amare*. *And.* I. 2. 14. Poſtquam me *amare* dixi. *And.* IV. 1. 21. Me *amare* hanc, fateor. *And.* V. 3. 25. Qui magis licet, *amare*, odiſſe? *Eun.* Prol. 40. Indicans te *amare*. *Eun.* I. 1. 9. Intera miles, qui me *amare* occeperat. *Eun.* I. 2. 45. Quod eam me *amare* ſuſpicata eſt? *Eun.* III. 1. 45. Quid multa verba? *amare* coepi. *Eun.* III. 5. 20. Extrema linea *amare* haud nihil eſt. *Eun.* IV. 2. 13. Ejus filiam ille *amare* coepit perdite. *Heaut.* I. 1. 45. Vis *amare*: vis potiri. *Heaut.* II. 3. 81. Illam te *amare*, & velle uxorem. *Heaut.* IV. 3. 25. Te *amare* cogitat. *Adelph.* I. 1. 7.

Digitized by Google

7. *Amare* occepit aliam. *Adelph.* III. 2. 29. Video vereri, inter ſe *amare.* *Adelph.* V. 3. 42. Ante quam me *amare* rebar. *Hec.* IV. 2. 5. Hanc *amare* coepit perdite. *Phorm.* I. 2. 32. Jam ſcio: *amare* coepit. *Phorm.* I. 2. 61. Retinere, *amare*, amittere. *Phorm.* I. 3. 23. Neſcio; niſi *amaſſe* credo Pamphilam. *Eun.* V. 1. 11. Spatium *amandi* amicam tibi dedi? *Hec.* IV. 4. 62. Poſtquam *amans* acceſſit. *And.* I. 1. 49. Quomodo hanc *amans* habere poſſet. *Phorm.* V. 1. 29. Niſi me lactaſſes *amantem.* *And.* IV. 1. 24. Eo *amantem* invitum Pamphilum extrudit pater. *Hec.* I. 2. 98. Incoeptio eſt amentium, haud *amantium.* *And.* I. 3. 13. *Amantium* irae, amoris integratio eſt. *And.* III. 3. 23. Novi ego *amantium* animum. *Heaut.* III. 3. 9. Itaque ergo *amantur.* *Eun.* II. 3. 25. Nihil eſt Thaide hac tua, dignius quod *ametur.* *Eun.* V. 9. 22. A meis me *amari*, & magni pendi poſtulo. *Adelph.* V. 4. 25. Hic non *amandus?* hiccine non geſtandus in ſinu eſt? *Adelph.* IV. 5. 75.

Syntaxis. *Merito te amo. Amare quem magis, quam oculos. Amo te, & habeo gratiam. Si me amas. Miſere amare mulierem. Amare quem plus quam oculos. Amare quem pro ſuo. Recte amare quem. Ita me Dii amabunt. Ita me Dii ament. Amare extrema linea. Perdite amare mulierem. Amare inter ſe. Lactare amantem.*

Amolior.

Proinde hinc vos *amolimini.* *And.* IV. 2. 24.

Amor.

Tot me impediunt curae: *amor*, miſericordia hujus. *And.* I. 5. 26. Ut neque me conſuetudo, neque *amor* commoveat. *And.* I. 5. 44. Praeterquam quas ipſe *amor* moleſtias habet. *Eun.* I. 1. 32. Ut, quid *amor* valeat, neſciam. *Eun.* V. 2. 42. Perſuaſit nox, *amor*, vinum. *Adelph.* III. 4. 24. Etſi *amor* me graviter, conſuetudoque ejus tenet. *Hec.* III. 3. 44. Prior *amor* me ad hanc rem exercitatum reddidit. *Hec.* III. 3. 47. Amantium irae, *amoris* integratio eſt. *And.* III. 3. 23. Utinam eſſet mihi pars aequa *amoris* tecum. *Eun.* I. 2. 12. Scito, contumeliae non me feciſſe cauſa, ſed *amoris.* *Eun.* V. 2. 39. In hunc ſuſpicio eſt tranſlata *amoris.* *Heaut.* IV. 5. 53. Quo pacto ſatietatem *amoris* ait ſe velle ſumere? *Phorm.* V. 5. 6. Ut tuo *amori* ſuppeditare poſſit ſine ſumtu tuo. *Eun.* V. 9. 46. Ego iſtuc aetatis, non *amori* operam dabam. *Heaut.* I. 1. 58. Ut numquam ulla *amori* veſtro incidere poſſit calamitas. *Heaut.* II. 4. 15. Pudorin', anne *amori* obſequeretur magis. *Hec.* I. 2. 47. Habebam alibi animum *amori* deditum. *Hec.* III. 1. 14. Me parenti potius, quam *amori* obſequi oportet. *Hec.* III. 4 34. Quo pacto me habueris praepoſitam *amori* tuo. *Hec.* IV. 2. 7. Bene diſſimulatum *amorem* & celatum indicat. *And.* I. 1. 105. Tum illa, ut conſuetum facile *amorem* cerneres. *And.* I. 1. 108. Si propter *amorem* uxorem nolit ducere. *And.* I. 1. 128. Qui iſtum *amorem* ex animo amoveas tuo. *And.* II. 1. 7. *Amorem* huic narrabo meum. *And.* II. 1. 12. Te per amicitiam, & per *amorem* obſecro. *And.* II. 1. 26. Haud iſtuc dicas, ſi cognoris vel me, vel *amorem* meum. *And.* IV. 1. 28. *Amorem* difficillimum, & cariſſimum. *Eun.* V. 4. 4. Meo fratri gaudeo *amorem* eſſe omnem in tranquillo. *Eun.* V. 9. 8. Aliter tuum *amorem*, atque eſt, accipis. *Heaut.* II. 3. 23. Syre, & me, & meum *amorem* permitto tibi. *Heaut.* II. 3. 110. Meum *amorem*, & peccatum in ſe tranſtulit. *Adelph.* II. 3. 10. Huc tranſtulit *amorem.* *Hec.* I. 2. 95. Veſtrum *amorem* pertuli. *Hec.* V. 1. 17. Horunc' *amorem* diſtrahi poterin' pati? *Phorm.* III. 2. 33. Primum jam de *amore* hoc comperit. *And.* I. 3. 6. Homini adoleſcentulo, in alio occupato *amore*, filiam ut darem. *And.* V. 1. 10. In *amore* haec omnia inſunt vitia. *Eun.* I. 1. 14. Et taedet: & *amore* ardeo. *Eun.* I. 1. 27. Miſera prae *amore* excluſiſti hunc foras. *Eun.* I. 2. 18. Quid hoc morbi eſt? adeon' homines immutarier ex *amore.* *Eun.* II. 1. 20. Neſcio quid de *amore* loquitur. *Eun.* II. 3. 7. Si mihi ſecundae res de *amore* meo eſſent. *Heaut.* II. 2. 1. Cteſipho in *amore* eſt totus. *Adelph.* IV. 2. 50. Nemini plura acerba eſſe credo ex *amore* homini oblata. *Hec.* III. 1. 1. *Amore* abundas, Antipho. *Phorm.* I. 3. 11. Meretricios *amores* nuptiis conglutinas? *And.* V. 4. 10.

Syntaxis. *Amoris ſatietatem ſumere. Suppeditare amori alterius. Amori operam dare. Calamitas incidit amori. Animus amori deditus. Amori obſequi. Bene diſſimulatus amor. Conſuetus amor. Amorem ex animo amovere. Obſecrare per amorem. Amor difficillimus & cariſſimus. Amor omnis eſt in tranquillo. Se & amorem ſuum permittere alteri. Amorem transferre alio. Amor diſtrahitur. Occupari in alio amore. Totus eſt in amore. Amore abundare. Amores meretricios nuptiis conglutinare.*

Amoveo.

Age, tamen ego hunc *amovebo.* *Adelph.* IV. 2. 14. Modo te hinc *amove.* *Phorm.* III. 3. 34. Qui iſtum amorem ex animo *amoveas* tuo. *And.* II. 1. 7. Teſtem hanc quum abs te *amoveris.* *Hec.* IV. 4. 72. Sperantes jam, *amoto* metu; interea oſcitantes opprimi. *And.* I. 2. 10. Prorſus a me opinionem hanc tuam eſſe *amotam* volo. *And.* III. 2. 30.

Syntaxis. *Amovere amorem ex animo. Amove te. Amoto metu. Teſtem abs ſe amovere.*

Amplector.

Si ſe illam in ſomnis, quam illum, *amplecti* maluit. *And.* II. 5. 19.

Amplexor.

Mitto jam oſculari, atque *amplexari.* *Heaut.* V. 1. 27.

Amplior.

Si forte morbus *amplior* factus ſiet. *Hec.* III. 1. 50. Hae irae

factae

Digitized by Google

ſactae eſſent multo *ampliores*. *Hec.* III. 5. 9.

AMPLIUS.

Quod tibi mea ars efficere hoc poſſit *amplius*? *And.* I. 1. 4. Num quiduam *amplius* tibi cum illa fuit? *And.* II. 5. 25. Etiamne *amplius*? *Eun.* I. 2. 63. Nec rei fere ſane *amplius* quidquam fuit. *Heaut.* I. 1. 3. Quem pariter uti his decuit, aut etiam *amplius*. *Heaut.* I. 1. 80. Quam vellem invitatum *amplius*. *Heaut.* I. 2. 11. Unus eſt dies, dum argentum eripio. pax! nihil *amplius*. *Heaut.* IV. 3. 39. Quid eſt, quod *amplius* ſimuletur? *Heaut.* V. 1. 28. Vereor coram in os te laudare *amplius*. *Adelph.* II. 4. 5. An quid eſt etiam *amplius*? *He.* Vero *amplius*. *Adelph.* III. 4. 22. & 23. Quid faciam *amplius*? *Adelph.* IV. 7. 14. Ego *amplius* deliberandum cenſeo. *Phorm.* II. 4. 17. Orat: confitetur: purgat. quid vis *amplius*? *Phorm.* V. 8. 46.

SYNTAXIS. *Nihil amplius mihi cum illa eſt. Amplius invitare quem. An quid eſt amplius? Amplius deliberare.*

AN. ANNE.

Spectandae, *an* exigendae ſint vobis. *And.* Prol. 27. Hoccine agis, *an* non? *And.* I. 2. 15. Hoc intellextin'? *an* nondum etiam? *And.* I. 2. 30. Pamphilumne adjutem, *an* auſcultem ſeni. *And.* I. 3. 4. *An* tute intellexti hoc adſimulari? *And.* III. 2. 20. Haud ſcio, *an*, quae dixit, ſint vera. *And.* III. 2. 45. Id viſo, tun', *an* illi inſaniant. *And.* III. 3. 3. *An* non dixi hoc eſſe futurum? *And.* III. 5. 15. Tibi ego dico, *an* non? *And.* IV. 4. 23. Eho, *an* non eſt? *And.* IV. 4. 27. *An* non civis eſt? *And.* IV. 4. 42. Ex animo facias, *an* de induſtria? *And.* IV. 4. 56. *An* nondum etiam? *And.* IV. 5. 12. *Heaut.* III. 3. 35. *An* ut pro hujus peccatis ego ſupplicium ſufferam? *And.* V. 3. 16. Vera *an* falſa audieris, jam ſciri poteſt. *And.* V. 4. 19. *An* potius ita me comparem. *Eun.* I. 1. 2. *An* id flagitium eſt? *Eun.* II. 3. 90. *An* potius haec pati? *Eun.* II. 3. 94. Is eſt, *an* non eſt? *Eun.* III. 4. 8. *An* hunc credidiſti eſſe ad nos deductum? *Eun.* IV. 4. 12. Utrum taceamne, *an* praedicem? *Eun.* IV. 4. 54. Qui ſcis, *an* quae jubeam, ſine vi faciat? *Eun.* IV. 7. 20. *An* paullum hoc eſſe tibi videtur? *Eun.* V. 2. 18. *An* quia pudet? *Eun.* V. 2. 68. Dicam huic, *an* non? *Eun.* V. 5. 26. *An* ſcit jam ille, quid meretrix ſiet? *An* in Aſtu venit? *Eun.* V. 6. 16. & 17. *An* poenitebat flagitii. *Eun.* V. 7. 12. Quid dixti peſſuma? *an* mentita es? *Eun.* V. 7. 16. *An* me, qui auſus ſim incipere? *an* fortunam collaudem. *Eun.* V. 9. 15. & 16. *An* mei patris feſtivitatem? *Eun.* V. 9. 18. *An* cuiquam eſt uſus homini, ſe ut cruciet? *Heaut.* I. 1. 29. *An* (erat aequum) illum ex hujus (more) vivere? *Heaut.* I. 2. 29. *An* ea quoque dicetus hujus? *Heaut.* II. 3. 93. Pravum *an* rectum fiet. *Heaut.* III. 1. 76. *An* eo fit, quia. *Heaut.* III. 1. 99. Jocon' *an* ſerio illaec dicat, neſcio. *Heaut.* III. 2. 30. *An* dum hinc denuo abeat? *Heaut.* III. 2. 32. *An* dubium id tibi eſt? *Heaut.* V. 1. 38. Haud ſcio, *an* uxorem ducat. *Heaut.* V. 2. 46. *An* locum ſeprehenſum. *Adelph.* Prol. 13. *An* non credis? *Adelph.* I. 2. 56. Utrum vis: argentum accipere, *an* cauſam meditari? *Adelph.* II. 1. 41. Servesne, *an* perdas totum. *Adelph.* II. 2. 33. *An* narremus cuipiam? *Adelph.* III. 2. 38. *An* hoc proferendum tibi videtur eſſe? *Adelph.* III. 2. 39. Eho, *an* domi eſt habiturus? *Adelph.* III. 3. 35. *An* quid eſt etiam amplius? *Adelph.* III. 4. 22. *An* illam hinc abducet, pater? *Adelph.* IV. 5. 27. Haud ſcio, *an* illam miſere amat. *Adelph.* IV. 5. 33. *An* ſedere oportuit domi virginem? *Adelph.* IV. 5. 38. *An* tibi jam mavis cerebrum diſpergi hic? *Adelph.* V. 2. 7. Eho tu, *an* non habet? *Hec.* I. 2. 25. *An* quidquam pro iſtis factis dignum te dici poteſt? *Hec.* II. 1. 12. *An* neſcire arbitramini? *Hec.* II. 1. 18. Qui ſcis, *an* ea cauſa? *Hec.* II. 1. 38. *An* quiſquam eſt aeque miſer? *Hec.* III. 1. 13. *An* dolor repente invaſit? *Hec.* III. 2. 21. *An* conveniam modo? *Hec.* III. 4. 22. Renuntietque hodie mihi, velitne, *an* non. *Hec.* III. 5. 59. Roga, velitne, *an* non, uxorem. *Hec.* IV. 1. 43. *An*, quia non delinquunt viri? *Hec.* IV. 4. 41. Eho! *an* non alemus? *Hec.* IV. 4. 49. *An*, quia non tute ipſe dudum audiſti? *Hec.* V. 2. 18. *An* temere quidquam Parmenonem praetereat? *Hec.* V. 4. 38. Eho, *an* id ſuccenſes nunc illi? *Phorm.* II. 1. 29. Noſtrane ea culpa eſt, *an* judicum? *Phorm.* II. 1. 45. *An* quiſquam judex eſt, qui. *Phorm.* II. 1. 49. Viſe, redieritne jam, *an* nondum, domum: *Phorm.* II. 4. 5. *An* quia, pro uno duo ſunt mihi dati? *Phorm.* IV. 2. 12. *An* legibus daturum poenas dices? *Phorm.* IV. 3. 21. Utrum ſtultitia facere hunc, *an* malitia dicam: ſcientem, *an* imprudentem. *Phorm.* IV. 3. 54. & 55. Haud ſcio hercle, *an* mutet animum. *Phorm.* V. 2. 9. Iſne eſt, quem quaero, *an* non? *Phorm.* V. 6. 12. An quidquam hodie eſt factum indignius? *Phorm.* V. 8. 20. *An* mea forma nunc magis expetenda? *Phorm.* V. 8. 35. *Anne* eſt intus Pamphilus? *And.* V. 2. 10. *Anne* abiit jam a milite? *Eun.* IV. 5. 7. Pudorin', *anne* amori obſequeretur. *Hec.* I. 2. 47. *Anne* hoc dicent mihi? *Phorm.* II. 1. 5. *Anne* hoc quidem adipiſcar, quod. *Phorm.* II. 3. 65.

ANCILLA.

Ab Andria eſt *ancilla* haec? *And.* III. 1. 3. IV. 4. 17. Miſſa eſt *ancilla* ilico. *And.* III. 2. 34. Cum Davo vidi jurgantem *ancillam*. *And.* V. 1. 19. *Ancillam* aere emtam ſuo. *Phorm.* III. 2. 26. Paraſitus cum *ancilla*. *Eun.* II. 3. 55. *Ancillae* tot me veſtiant? *Heaut.* I. 1. 78. Perii! unde illi ſunt *ancillae*? *Heaut.* II. 3. 5. Poſt-

quam me adſpexere *ancillas* adveniſſe. *Hec.* III. 3. 7. *Ancillarum* gregem ducunt ſecum. *Heaut.* II. 3. 4. Abducit ſecum *ancillas.* *Eun.* III. 5. 33. Conraſi omnia, *ancillas*, ſervos. *Heaut.* I. 1. 90. Viden' tu *ancillas*, aurum, veſtem? *Heaut.* II. 3. 11. Diſciplina eſt eiſdem, munerarier *ancillas.* *Heaut.* II. 3. 60. *Ancillas* ſecum adduxit plus decem. *Heaut.* III. 1. 42. *Ancillas* Bacchidis traduce huc ad vos propere. *Heaut.* IV. 4. 22. Sponſae veſtem, aurum, atque *ancillas* opus eſſe. *Heaut.* V. 1. 20. *Ancillas* dedo. *Hec.* V. 2. 7.

SYNTAXIS. *Ancilla ab Andria. Ancilla aere emta. Ancillae veſtiunt herum. Ancillarum grex. Ancillas munerari. Ancillas dedere.*

ANCILLOLA.

Praeterea una *ancillula* erat. *Heaut.* II. 3. 52. Uxori emunda *ancillula* eſt. *Phorm.* IV. 3. 60. Nonne, ubi mihi dixti cupere te ex Aethiopia *ancillulam*, quaeſivi? *Eun.* I. 2. 86. Me ire dicam ad mercatum, *ancillulam* emtum. *Phorm.* V. 5. 10. Quam (amicam) cum una *ancillula* hic reliqui. *Heaut.* II. 3. 11.

ANDRIA.

Hei vereor, ne quid *Andria* adportet mali. *And.* I. 1. 46. Haec *Andria*, ſive iſta uxor, ſive amica eſt. *And.* I. 3. 10. *Andriae* illi id erat nomen. *And.* I. 1. 58. Menander fecit *Andriam* & Perinthiam. *And.* Prol. 9. Quae convenere in *Andriam*, ex Perinthia fatetur tranſtuliſſe. *And.* Prol. 13. Ab *Andria* eſt ancilla haec. *And.* III. 1. 3. IV. 4. 17.

ANDRIUS.

Andrium ego Critonem video? *And.* V. 4. 3.

ANDRUS.

Navem is fregit apud *Andrum* Inſulam. *And.* I. 3. 17. Atticus navi fracta, apud *Andrum* ejectus eſt. *And.* V. 4. 20. Ex *Andro* commigravit huc viciniae. *And.* I. 1. 43. Eadem haec multi alii in *Andro* tum audivere. *And.* V. 4. 28.

ANGIPORTUM.

Ibi *angiportum* propter eſt. *Adelph.* IV. 2. 37. Id *angiportum* non eſt pervium. *Adelph.* IV. 2. 39. Ego me in pedes in *angiportum* quoddam deſertum. *Eun.* V. 2. 6. Hinc concedam in *angiportum* hoc proximum. *Phorm.* V. 6. 51.

ANGO.

At non quotidiana cura haec *angeret* animum. *Phorm.* I. 3. 8.

ANGUIS.

Anguis per impluvium decidit de tegulis. *Phorm.* IV. 4. 27.

ANGULUS.

Interea in *angulum* aliquo abeam. *Adelph.* V. 2. 10.

ANGUSTUS, A, UM.

Hac re in *anguſtum* oppido nunc meae coguntur copiae. *Heaut.* IV. 2. 2.

ANHELO.

Memini ad me nocte prima confugere *anhelantem* domum. *Hec.* V. 3. 25.

ANICOLA.

Importunitatem ſpectate *aniculae.* *And.* I. 4. 4. Neque notus, neque cognatus, extra unam *aniculam*, aderat. *Phorm.* I. 2. 48.

ANIMA.

Seni *animam* primum exſtinguerem ipſi. *Adelph.* III. 2. 16. Quid feſtinas, mi Geta? *animam* recipe. *Adelph.* III. 2. 26. *Animam* relinquam potius, quam illas deſeram. *Adelph.* III. 4. 52. Quid, ſi *animam* debet? *Phorm.* IV. 3. 56. Acceſſi: adſtiti: *animam* compreſſi. *Phorm.* V. 6. 28.

SYNTAXIS. *Animam exſtinguere alicui. Animam recipere. relinquere. comprimere. Animam debet.*

ANIMADVERTO.

Poſtquam, tantopere id vos velle, *animadverteram.* *Phorm.* V. 7. 16. Cum ſilentio *animadvertite*, ut pernoſcatis. *Eun.* Prol. 44. Alios tuam rem credidiſti magis, quam tete, *animadverſuros*? *Phorm.* III. 1. 3. Ea ab illo *animadvertenda* injuria eſt. *And.* I. 1. 129. O facinus *animadvertendum*! *And.* IV. 4. 28.

ANIMOS.

Neque commovetur *animus* in ea re. *And.* I. 1. 67. Mala mens, malus *animus.* *And.* I. 1. 137. Dum in dubio eſt *animus*, paullo momento huc illuc impellitur. *And.* I. 5. 31. Ut *animus* in ſpe atque in timore uſque antehac attentus fuit. *And.* II. 1. 3. Potes nunc, dum *animus* irritatus eſt. *And.* III. 4. 18. Vix ſum apud me, ita *animus* commotus eſt metu, ſpe, gaudio. *And.* V. 4. 34. Meus fac ſis poſtremo *animus*, quando ego ſum tuus. *Eun.* I. 2. 116. Impendio magis *animus* gaudebat mihi. *Eun.* III. 5. 39. Jamdudum *animus* eſt in patinis. *Eun.* IV. 7. 46. Haec perinde ſunt, ut illius *animus*, qui ea poſſidet. *Heaut.* I. 2. 21. Ubi *animus* ſemel ſe cupiditate devinxit mala. *Heaut.* I. 2. 34. Neſcio quid mihi *animus* praeſagit mali. *Heaut.* II. 2. 7. Vita eſt eadem, & *animus* te erga idem, ac fuit. *Heaut.* II. 3. 24. Niſi me *animus* fallit, hic eſt annulus. *Heaut.* IV. 1. 1. Miſericordia, *animus* maternus. *Heaut.* IV. 1. 24. Quanto tuus eſt *animus* natu gravior, ignoſcentior. *Heaut.* IV. 1. 32. Niſi me *animus* fallit. *Heaut.* IV. 2. 1. *Phorm.* V. 1. 8. *Animus* tibi pendet? *Adelph.* II. 2. 18. Sin aliter *animus* voſter eſt. *Adelph.* III. 4. 46. *Animus* timore obſtipuit. *Adelph.* IV. 4. 3. Tuus iſte *animus* aequus. *Adelph.* V. 3. 51. *Animus* partim uxoris miſericordia devinctus. *Hec.* I. 2. 92. Qui eos gubernat *animus*, infirmum gerunt. *Hec.* III. 1. 31. Hem! iſtoc verbo *animus* mihi rediit. *Hec.* III. 2. 12. Audiſti, de hac re *animus* meus ut ſit? *Hec.* V. 2. 19. *Animus* qui modeſte iſtaec ferat. *Phorm.* I. 3. 18. Haec putabam eſſe humani ingeni, manſuetique *animi* officia. *And.* I. 1. 87. Ejiciunda hercle haec eſt mollities *animi.* *Eun.* II. 1. 16. Ut falſus *animi* eſt! *Eun.* II. 2. 43. Quid illi credis *animi* tum fuiſſe, ubi. *Eun.* V. 7. 14. Illud inceptum, *animi* eſt pudentis ſignum, & non inſtre-

Digitized by Google

A N

A N

inſtrenui. *Heaut.* I. 1. 68. Clitipho cum ſpe pendebit *animi.* *Heaut.* IV. 4. 5. Vix ſum compos *animi:* ita ardeo iracundia. *Adelph.* III. 2. 12. Diſcrucior *animi.* *Adelph.* IV. 4. 1. Quid illi tandem creditis fore *animi* miſero? *Adelph.* IV. 5. 32. Fecit *animi* ut incertus foret. *Hec.* I. 2. 46. Advorſum *animi* tui lubidinem eſſet cum illo nupta? *Hec.* IV. 1. 19. Erras, tui *animi* ſi me eſſe ignarum putas. *Hec.* IV. 4. 60. Antipho me excruciat *animi.* *Phorm.* I. 4. 10. Quae meo cunque *animo* lubitum eſt, facere. *And.* I. 5. 28. Quam *animo* egregie caram pro uxore habuerim. *And.* I. 5. 38. Atque *animo* morem geſſero. *And.* IV. 1. 17. Teneone te, Antiphila, *animo* exoptata meo? *Heaut.* II. 4. 28. Aut te amare cogitat, aut *animo* obſequi. *Adelph.* I. 1. 8. *Animo* male eſt. *Adelph.* IV. 5. 21. Fieri poſſe: ut ne quid *animo* ſit novum. *Phorm.* II. 1. 15. Horum nihil quidquam accidet *animo* novum. *Phorm.* II. 1. 20. Poëta, quum primum *animum* ad ſcribendum adpulit. *And.* Prol. 1. Quaeſo, *animum* advortite. *And.* Prol. 8. Ut *animum* ad aliquod ſtudium adjungant. *And.* I. 1. 29. Percuſſit illico *animum.* *And.* I. 1. 98. Sivi, *animum* ut expleret ſuum. *And.* I. 2. 17. *Animum* aegrotum ad deteriorem partem adplicat. *And.* I. 2. 22. Curae, quae meum *animum* divorſe trahunt. *And.* I. 5. 25. Quae mihi ſuum *animum*, atque vitam credidit. *And.* I. 5. 37. Reddidiſti *animum.* *And.* II. 1. 33. Atque expleam *animum* gaudio. *And.* II. 2. 2. Priuſquam tuum, ut ſeſe habeat, *animum* ad nuptias perſpexeris. *And.* II. 3. 4. *Animum* ad uxorem adpulit. *And.* II. 6. 15. Priuſquam reducant *animum* aegrotum ad miſericordiam. *And.* III. 3. 27. Si ita iſtuc *animum* induxti eſſe utile. *And.* III. 3. 40. Qui tuum *animum* ex animo ſpectavi meo. *And.* IV. 1. 22. Per te Deos oro, ut ne illis *animum* inducas credere. *And.* V. 1. 15. Olim, cum ita *animum* induxti tuum. *And.* V. 3. 12. Ad virginem *animum* adjecit. *Eun.* I. 2. 63. Advorti hercle *animum.* *Eun.* III. 1. 7. Qui huic *animum* adſentari induxeris. *Eun.* III. 2. 37. Cauſam hanc juſtam eſſe *animum* inducite. *Heaut.* Prol. 41. Eum eſſe quaeſtum in *animum* induxi maximum. *Heaut.* Prol. 49. Ut *animum* decuit aegrotum tractare. *Heaut.* I. 1. 48. Timet patris iram & *animum* amicae, ſe erga ut ſiet ſuae. *Heaut.* I. 2. 15. Opiniones, quae mihi *animum* exaugeant. *Heaut.* II. 2. 3. Ut illius *animum* cupidum inopia incenderet. *Heaut.* II. 3. 126. Ubi immutata (forma) eſt, illi ſuum *animum* alio conferunt. *Heaut.* II. 4. 10. Si ſemel tuum *animum* ille intellexerit. *Heaut.* III. 1. 69. Niſi mihi addit *animum*, quo lubeat magis. *Heaut.* III. 2. 31. Novi ego amantium *animum.* *Heaut.* III. 3. 9. *Animum* non advorti primum. *Heaut.* IV. 1. 43. Ut ejus *animum*, qui nunc luxuria & laſcivia diffluit, retundam. *Heaut.* V. 1. 72. Ut pater omnem de me ejecerit *animum* patris? *Heaut.* V. 2. 2. Obſecro, ne iſtuc in *animum* inducas tuum, alienum eſſe te. *Heaut.* V. 4. 5. Heja! ut elegans eſt! credas *animum* ibi eſſe. *Heaut.* V. 5. 19. Vah! hominem in *animum* inſtituere, aut parare, quod ſit carius? *Adelph.* I. 1. 13. Mea ſic eſt ratio, & ſic *animum* induco meum. *Adelph.* I. 1. 43. Age; novi tuum *animum.* *Adelph.* II. 2. 15. Numquam te aliter, atque es, in *animum* induxi meum. *Adelph.* IV. 3. 6. Illi *animum* jam relevabis, quae dolore tabeſcit. *Adelph.* IV. 3. 11. Scire eſt liberum ingenium, atque *animum.* *Adelph.* V. 3. 43. Populus ſtudio ſtupidus in funambulo *animum* occuparat. *Hec.* Prol. 5. Eum eſſe quaeſtum, in *animum* induxi, maximum. *Hec.* Alt. Prol. 42. Ut illa viva poſſet *animum* inducere uxorem habere. *Hec.* I. 2. 24. Omnia eſſe, ut dicis, *animum* induco. *Hec.* II. 2. 22. Ita *animum* induxerunt, ſocrus omnes eſſe iniquas. *Hec.* II. 3. 4. Quae tu pergravia eſſe in *animum* induxti tuum. *Hec.* III. 1. 12. Habebam alibi *animum* amori deditum. *Hec.* III. 1. 14. Impeditum in ea expedivi *animum* meum. *Hec.* III. 1. 17. Non tute incommodam rem in *animum* inducas pati? *Hec.* IV. 2. 27. Iſtuc eſt ſapere, qui, ubicumque opus ſit, *animum* poſſis flectere. *Hec.* IV. 3. 2. Quum ejus alienum eſſe a me *animum* ſentiam. *Hec.* IV. 4. 36. Tandem huc *animum* ut adjungas tuum. *Hec.* IV. 4. 61. *Animum* rurſum ad meretricem induxti tuum. *Hec.* IV 4. 67. Abhorrere *animum* huic video a nuptiis. *Hec.* IV. 4. 92. Exple *animum* iis. *Hec.* V. 1. 28. V. 2. 19. & 21. Numquam *animum* quaeſti gratia ad malas adducam partes. *Hec.* V. 3. 38. Nunc quid velim, *animum* attendite. *Phorm.* Prol. 25. Cura haec angeret *animum.* *Phorm.* I. 3. 8. Ita ſum irritatus, *animum* ut nequeam ad cogitandum inſtituere. *Phorm.* II. 1. 10. Haud ſcio, ut homo eſt, an mutet *animum.* *Phorm.* V. 2. 9. Ita *animum* coepi attendere. *Phorm.* V. 6. 28. *Anime* mi, noli te macerare. *And.* IV. 2. 2. Ne crucia te, obſecro, *anime* mi. *Eun.* I. 2. 15. Salve, *anime* mi. *Heaut.* II. 4. 26. Adeſte aequo *animo.* *And.* Prol. 24. *Heaut.* Prol. 35. *Phorm.* Prol. 31. Qui me tam leni paſſus eſt *animo* uſque adhuc. *And.* I. 5. 27. Mihi ſcripta dicta ſunt in *animo* Chryſidis. *And.* I. 5. 48. Qui iſtum amorem ex *animo* amoveas tuo. *And.* II. 1. 7. Si te aequo *animo* ferre accipiet. *And.* II. 3. 23. Tuum animum ex *animo* ſpectavi meo. *And.* IV. 1. 22. Ex *animo* omnia, ut fert natura, facias, an de induſtria? *And.* IV. 4. 55. *Animo* nunc jam otioſo eſſe impero. *And.* V. 2. 1. Adeon' impotenti eſſe *animo*, ut. *And.* V. 3. 8. Non tu tuum malum aequo *animo* feres? *And.* V. 4. 18. Bono *animo* es. *Eun.* I. 2. 4. *Heaut.* IV. 6. 18. *Adelph.* II.

Digitized by Google

II. 4. 20. IV. 5. 62. *Phorm.* V. 7. 72. Utinam iſtuc verbum ex *animo* ac vere diceres. *Eun.* I. 2. 95. Ego non ex *animo* miſera dico? *Eun.* I. 2. 99. Ne iſtuc tam iniquo patiare *animo*. *Eun.* II. 1. 6. Deleo omnes dehinc ex *animo* mulieres. *Eun.* II. 3. 5. Quaſi ubi illam exſpueret miſeriam ex *animo*. *Eun.* III. 1. 16. Ubi quid in *animo* eſt moleſtiae. *Eun.* IV. 2. 2. Fac *animo* haec praeſenti dicas. *Eun.* IV. 6. 31. Domum revortor moeſtus, atque *animo* fere perturbato, atque incerto. *Heaut.* I. 1. 70. Quum mecum in *animo* vitam tuam conſidero. *Heaut.* II. 4. 5. Si te tam leni & victo *animo* eſſe oſtenderit. *Heaut.* III. 1. 29. Tantamne eſſe in *animo* inſcitiam. *Heaut.* IV. 1. 17. Quam timui male, ne nunc *animo* ita eſſes duro. *Heaut.* IV. 1. 52. Quemquamne *animo* tam communi eſſe, aut leni putas. *Heaut.* V. 1. 39. Niſi quod tibi bene ex *animo* volo. *Heaut.* V. 2. 6. Ubi te vidi *animo* eſſe omiſſo. *Heaut.* V. 2. 9. Quae in *animo* cogitat irata. *Adelph.* I. 1. 5. Quem beneficio adjungas, ex *animo* facit. *Adelph.* I. 1. 47. Talem, tali genere, atque *animo*. *Adelph.* III. 1. 10. Illum alieno *animo* a nobis eſſe, res ipſa indicat. *Adelph.* III. 2. 40. Cum *animo* cogites; quam vos facillime agitis. *Adelph.* III. 4. 55. Vos aequo *animo* aequa noſcere oportet. *Adelph.* III. 4. 58. Bono *animo* fac ſis, Soſtrata. *Adelph.* III. 5. 1. Quin tu *animo* bono es. *Adelph.* IV. 2. 4. Nunc, quum non queo, aequo *animo* fero. *Adelph.* IV. 7. 20. Haec ſi voles in *animo* vere cogitare. *Adelph.* V. 3. 32. Fortunatus, qui iſtoc *animo* ſies. *Adelph.* V. 2. 66. Hominem maxumi pretii te eſſe, hodie *animo* judicavi meo. *Adelph.* V. 6. 4. Tuus hercle vero & *animo* & natura pater. *Adelph.* V. 7. 4. Te video noſtrae familiae tam ex *animo* factum velle. *Adelph.* V. 7. 21. Mihi es germanus pariter corpore & *animo*. *Adelph.* V. 8. 34. Quid petam, aequo *animo* attendite. *Hec.* Alt. Prol. 20. Uno *animo* omnes ſocrus oderunt nurus. *Hec.* II. 1. 4. Ego tamen patrio *animo* victus, faciam. *Hec.* II. 2. 2. Ego ſum *animo* leni natus. *Hec.* II. 2. 28. Si umquam erga te *animo* eſſe amico ſenſiſti eam. *Hec.* III. 3. 29. Quam fideli *animo*, & benigno in illam, & clementi fui. *Hec.* III. 5. 22. Sin alio eſt *animo*. *Hec.* III. 5. 52. Adeon' pervicaci eſſe *animo*, ut. *Hec.* IV. 1. 17. Ut eo eſſem *animo*. *Hec.* IV. 1. 33. Quum hoc tam *animo* iracundo tulit. *Hec.* IV. 1. 53. Quam *animo* aequo tuli? *Hec.* IV. 4. 63. Neque ille hoc *animo* erit aetatem. *Hec.* V. 1. 20. Quod fors feret, feremus aequo *animo*. *Phorm.* I. 2. 88. Ten' aſymbolum venire! otioſum ab *animo*. *Phorm.* II. 2. 26. Multimodis cum iſtoc *animo* es vituperandus. *Phorm.* III. 1. 1. *Animo* iniquo hoc oppido ferre ajunt. *Phorm.* V. 1. 36. Quam ſcitum eſt, ejuſmodi parare in *animo* cupiditates. *Phorm.* V. 4. 2. *Animo* virili praeſentique ut ſis, para. *Phorm.* V. 7. 64. Hi gladiatorio *animo* ad me adfectant viam. *Phorm.* V. 7. 71. Te oro, aequo *animo* hoc feras. *Nau.* Quid ego, aequo *animo*? *Phorm.* V. 8. 31. & 32. Sublati *animi* ſunt. *Hec.* III. 5. 57. Sollicitando & pollicitando eorum *animos* lactas? *And.* V. 4. 9. Non adeo, ut mea facilitas corrumpat illorum *animos*. *Hec.* II. 2. 6.

Syntaxis. *Animus eſt in dubio. In ſpe atque timore attentus. Commotus metu, ſpe, gaudio. Animus gaudet mihi. Animus eſt in patinis. devinxit ſe cupiditate mala. Animus praeſagit quid mali. Animus me fallit. Animus natu gravior. Animus mihi pendet. Timore obſtipuit. Devinctus eſt miſericordia. Animo egrogie caruc. Animum infirmum gerit. Ita eſt animus meus de hac re. Animi mollities. Pendere animi. Quid tibi eſt animi? Incertus animi. Excrucior animi. Animo morem gerere. obſequi. Animo male eſt. Animum explere. Animus aegrotus. Animus diverſo trahitur. Animum ſuum credere alteri. Reddere alicui animum. Animum explere gaudio. Animum inducere quid. Adjicere animum ad virginem. Animum advortere. Alio conferre. Addere alicui animum. Retundere animum. Animum ejicere de aliquo. Animus ibi eſt. Inſtituere in animum. Relevare alicui animum. Occupare animum in aliqua re. Animum flectere. Animus alienus a me. Animum adjungere ad aliquid. Animus mihi abhorret a nuptiis. Animum adducere ad aliquid. Animum attendere. Cura angit animum. Animum ad cogitandum inſtituere. Animo mi. Aequo animo pati quid. Scriptum eſt in animo. Ferre quid aeque animo. Ex animo fatere quid. Animo otioſo eſſe. Impotenti animo eſſe. Bono eſſe animo. Delere quem ex animo. Moleſtia eſt in animo. Conſiderare quid in animo. Victo animo eſſe. Animo duro eſſe. Communi eſſe animo. Ex animo velle alicui. Omiſſo animo eſſe. In animo cogitare. Alieno animo ab aliquo eſſe. Cum animo cogitare. Ex animo factum velle alicui. Animo amico eſſe erga aliquem. Fideli animo eſſe in quem. Alio animo ſum. Iracundo animo ferre quid. Otioſus ab animo. Ferre quid iniquo animo. In animo parare quid. Virili & praeſenti animo eſſe. Gladiatorio animo. Sublati animi ſunt tibi. Lactare animum alicujus.*

Annona.

Tum *annona* cara eſt. *And.* IV. 4. 7.

Annulus.

Hic profecto eſt *annulus*, quem ego ſuſpicor. *Heaut.* IV. 1. 1. Is hic eſt *annulus*. *Heaut.* IV. 1. 40. Teſtis mecum eſt *annulus*, quem amiſerat. *Adelph.* III. 2. 49. Hic adeo his rebus *annulus* fuit initium inveniundis. *Hec.* V. 3. 23. De digito *annulum* detraho. *Heaut.* IV. 1. 37. Ipſe eripuit vi virgini abiens *annulum*. *Hec.* IV. 1. 59. Cognoſſe *annulum* illum Myrrhinam gnatae ſuae fuiſſe. *Hec.* V. 3. 13. Unde *annulum* iſtum

Digitized by Google

ſtum nactus? *Hec.* V. 3. 27. Dicitque ſeſe illi *annulum*, dum luctat, detraxiſſe. *Hec.* V. 3. 31. Sic te dixiſſe, opinor, Bacchidem *annulum* ſuum habere. *Hec.* V. 4. 6. Memini ad me confugere cum hoc *annulo*. *Hec.* V. 3. 26. Dati *annuli*: locus, tempus conſtitutum eſt. *Eun.* III. 4. 3.

ANNUMERO *vide* ADNUMERO.

ANNUO *vide* ADNUO.

ANNUS.

Dum moliuntur, dum comuntur, *annus* eſt. *Heaut.* II. 2. 11. Ego novus maritus *anno* demum quinto & ſexageſimo. *Adelph.* V. 8. 15. *Annis? Ch. Annis?* ſexdecim. *Eun.* II. 3. 26. Ea ſi vivit, *annos* nata eſt ſedecim. *Eun.* III. 3. 20. At ille alter venit, *annos* natus ſedecim. *Eun.* IV. 4. 26. *Annos* ſexaginta natus es, aut plus eo. *Heaut.* I. 1. 10. Parere jam diu haec per *annos* non poteſt. *Adelph.* V. 8. 8. Quicum tot conſueſſet *annos*. *Hec.* IV. 1. 40. Fere abhinc *annos* quindecim. *Phorm.* V. 8. 28. Video ſentum, ſqualidum, aegrum, pannis, *anniſque* obſitum. *Eun.* II. 2. 5.

SYNTAXIS. *Annus eſt. Parere per annos non poteſt. Pannis anniſque obſitus.*

ANTE. *Praepoſitio.*

Solitudo *ante* oſtium. *And.* II. 2. 25. Poſtquam *ante* oſtium me audivit ſtare, adproperat. *And.* III. 1. 16. Mox deferent puerum huc *ante* oſtium. *And.* III. 2. 27. *Ante* noſtram januam adpone. *And.* IV. 3. 10. Si poſitum puerum *ante* aedes viderit. *And.* IV. 4. 34. Parmenonem *ante* oſtium Thaidis triſtem video. *Eun.* II. 2. 36. Sibi putare adductum *ante* oculos aemulum. *Eun.* IV. 1. 9. Quae mihi *ante* oculos coram amatorem adduxti tuum! *Eun.* IV. 7. 24. Dum *ante* oſtium ſto. *Eun* V. 2. 4. Domi opperiamur potius, quam hic *ante* oſtium? *Eun.* V. 2. 56. Quem praeſtolare hic *ante* oſtium? *Eun.* V. 6. 5. Non mihi per fallacias adducere *ante* oculos? *Heaut.* V. 4. 18. *Ante* aedes non feciſſe, erit melius, convicium. *Adelph.* II. 1. 26. Iſtuc eſt ſapere, non, quod *ante* pedes modo eſt videre, ſed. *Adelph.* III. 3. 32. Fecere, ut *ante* tempus exirem foras. *Hec.* Alt. Prol. 28. Pamphilum video ſtare *ante* oſtium. *Hec.* III. 4. 14. Neque umquam *ante* hunc ſcivi diem. *Hec.* IV. 4. 19. Bacchidem, eccam, video ſtare *ante* oſtium! *Hec.* V. 4. 14. Numquam *ante* hunc diem eam videram. *Hec.* V. 4. 23. Plus hodie boni feci imprudens, quam ſciens *ante* hunc diem umquam. *Hec.* V. 4. 40. Haruſpex vetuit *ante* brumam aliquid novi negoti incipere. *Phorm.* IV. 4. 29.

SYNTAXIS. *Ante oſtium. Ante januam. Adducere quem alteri ante oculos. Ante aedes. Ante pedes eſt. Ante tempus. Numquam ante hunc diem. Ante brumam.*

ANTE. ANTEA. ANTEQUAM.

Adverb.

Nonne oportuit praeſciſſe me *ante*? *And.* I. 5. 4. Id te oro, ut *ante* eamus, dum tempus datur. *And.* III. 3. 24. Sed Thais multo *ante* venit? *Eun.* IV. 5. 7. *Antea* qui ſcire poſſes? *And.* I. 1. 25. Seque *ante*, *quam* eam uxorem duxiſſet domum, ſperaſſe. *Hec.* I. 2. 71. Teque *ante quam* me amare rebar. *Hec.* IV. 2. 5.

ANTECEDO.

Non: verum haec (dies) ei *anteceſſit*. *Phorm.* III. 2. 40.

ANTEEO.

Incredibile eſt, quantum herum *anteeo* ſapientia. *Phorm.* II. 1. 17.

ANTEHAC.

Quod *antehac* fecit, nihil ad me attinet. *And.* I. 2. 16. Animus in ſpe atque in timore uſque *antehac* attentus fuit. *And.* II. 1. 3. Itane attemperate venit, ut veniret *antehac* numquam? *And.* V. 4. 14. Anus quae eſt dicta mater eſſe ei *antehac*, non fuit. *Heaut.* II. 3. 29. Illa, quae *antehac* facta ſunt, omitto. *Adelph.* I. 2. 6. Scio te non uſum *antehac* amicitia mea. *Adelph.* II. 2. 42. Quas *antehac* fecit fabulas, tenui eſſe oratione. *Phorm.* Prol. 4.

ANTEVARTO *vel* ANTEVORTO.

Miror ubi ego huic *antevorterim*. *Eun.* IV. 5. 12.

ANTIPHILA.

Conlocupletaſti te, *Antiphila*. *Heaut.* II. 3. 17. *paſſim alibi.*

ANTIPHO.

Quid ego ejus tibi nunc faciem praedicem, aut laudem, *Antipho*. *Eun.* III. 5. 17. *paſſim alibi.*

ANTIQUUS, A, UM.

Tu morem *antiquum*, atque ingenium obtines. *Hec.* V. 4. 20. Iter ut eſſet noſtro in Ciliciam, ad hoſpitem *antiquum*. *Phorm.* I. 2. 17. Hoc timet, ne tua duritia *antiqua* illa etiam adaucta ſit. *Heaut.* III. 1. 26. Eandem illam rationem *antiquam* obtine. *Adelph.* V. 3. 26. *Antiquam*que adeo tuam venuſtatem obtines. *Hec.* V. 4. 18. Homo *antiqua* virtute, ac fide. *Adelph.* III. 3. 88. *Antiqua* ut conſuetudine agitarem inter vos convivium. *Hec.* I. 2. 17. O optume hoſpes, pol, Crito, *antiquum* obtines. *And.* IV. 5. 22.

SYNTAXIS. *Obtinere antiquum. morem antiquum. ingenium. rationem antiquam. venuſtatem. Antiqua duritia. Homo antiqua virtute. Facere quid antiqua conſuetudine.*

ANUS.

Eſt e Corintho hic advena *anus* paupercula. *Heaut.* I. 1. 44. *Anus* quae eſt dicta mater eſſe ei, non fuit. *Heaut.* II. 3. 28. Pultat fores: *anus* quaedam prodit. *Heaut.* II. 3. 35. *Anus* foribus obdit peſſulum. *Heaut.* II. 3. 37. *Anus* ſubtemen nebat. *Heaut.* II. 3. 51. Fuit quaedam *anus* Corinthia hic. *Heaut.* III. 3. 39. Erat hic Corinthia *anus*, haud impura. *Heaut.* IV. 1. 16. Id *anus* fecit indicium mihi. *Adelph.* IV. 4. 7. Jam nos fabulae ſumus, ſenex, atque *anus*. *Hec.* IV. 3. 15. Quae haec *anus* eſt exanimata? *Phorm.* V. 1. 5. Ego, quae eſſem *anus* deſerta, egens, ignota. *Phorm.* V. 1. 24. Ejus *anus* cauſa, quae erat mortua. *Heaut.* II. 3. 46. *Anus* illi

prodita abs te filia eſt planiſſume. *Heaut.* IV. 1. 26. *Anum* decrepitam ducam? *Adelph.* V. 8. 16. Cum puella *anum* ſuſcepiſſe inimicitias, non pudet? *Hec.* II. 1. 34. Ad *anum* recta pergit. *Phorm.* I. 2. 62.

SYNTAXIS. *Anus paupercula, exanimata, deſerta, egens, ignota, decrepita. Senex atque anus. Anus ſuſcipit inimicitias cum puella.*

APAGE.

Apage ſis, egon' formidoloſus? *Eun.* IV. 6. 58. *Apage* te. *Eun.* V. 2. 65.

APERIO.

Qui mihi uno digitulo fores *aperis* fortunatus. *Eun.* II. 2. 53. Coacti, neceſſario ſe *aperiunt*: & timent. *And.* IV. 1. 8. Haec ubi *aperuit* oſtium. *Heaut.* II. 3. 35. Quo pacto hoc *aperiam*? *Hec.* IV. 4. 6. Senes qui primi venient, ii partem *aperient*. *Adelph.* Prol. 23. Abi prae ſtrenue, ac *aperi* fores. *Adelph.* II. 1. 53. *Aperite* aliquis actutum oſtium. *Adelph.* IV. 4. 25.

SYNTAXIS. *Aperire fores, oſtium. aperire rem. Aperire ſe.*

APERTE.

Ergo *aperte* vis, quae reſtant, me loqui? *And.* I. 2. 24. *Aperte* ipſam rem modo locutus es. *And.* I. 2. 31. Quem tam *aperte* fallere incipias dolis? *And.* III. 2. 13. Non tu iſtuc mihi dictura *aperte* es? *Eun.* V. 1. 3. *Aperte*, ita ut res ſeſe habet, narrato. *Heaut.* IV. 3. 24. Atque etiam, ſi eſt, pater, dicendum magis *aperte*. *Adelph.* IV. 5. 30. Ut *aperte* tibi nunc fabuler. *Phorm.* IV. 3. 49. Tam *aperte* irridens. *Phorm.* V. 7. 63.

APISCOR.

Deorum vitam *apti* ſumus. *Heaut.* IV. 3. 15.

APOLLO.

Non *Apollinis* magis verum, atque hoc reſponſum eſt. *And.* IV. 2. 15.

APPAREO *vide* ADPAREO.
APPARO *vide* ADPARO.
APPELLO, ARE *vide* ADPELLO.
APPELLO, ERE *vide* ADPELLO.
APPLICO *vide* ADPLICO.
APPONO *vide* ADPONO.
APPORTO *vide* ADPORTO.
APPOSCO *vide* ADPOSCO.
APPREHENDO *v.* ADPREHENDO.
APPRIME *vide* ADPRIME.
APPROBO *vide* ADPROBO.
APPROPERO *vide* ADPROPERO.

APUD.

Ut ſemper tibi *apud* me juſta fuerit ſervitus. *And.* I. 1. 9. Navem is fregit *apud* Andrum inſulam. *And.* I. 3. 17. Praeteriens modo mihi *apud* forum inquit. *And.* I. 5. 19. *Apud* forum modo e Davo audivi. *And.* II. 1. 2. Proin tu fac, *apud* te ut ſies. *And.* II. 4. 5. Quid turbae eſt *apud* forum! *And.* IV. 4. 6. Atticus olim navi fracta, *apud* Andrum ejectus eſt. *And.* V. 4. 20. Vix ſum *apud* me. *And.* V. 4. 34. Aut quia ſum *apud* te primus. *Eun.* I. 2. 50. Se iri praepoſitum tibi *apud* me. *Eun.* I. 2. 60. Sine illum priores partes *apud* me habere. *Eun.* I. 2. 72. Olim iſti fuit generi quondam quaeſtus *apud* Seclum prius. *Eun.* II. 2. 15. At tu *apud* nos hic mane. *Eun.* III. 3. 28. Immo *apud* libertum Diſcum. *Eun.* III. 5. 60. Ubi ea eſt? *Th.* Domi *apud* me. *Eun.* IV. 6. 9. *Apud* Antiphonem uterque, mater & pater. *Eun.* V. 2. 1. Ut haeream in parte aliqua tandem *apud* Thaidem. *Eun.* V. 9. 25. Si commodum eſt, *apud* me ſis volo. *Heaut.* I. 1. 110. Jamdudum domi praeſto *apud* me eſſe ajunt. *Heaut.* I. 1. 120. *Apud* nos eſt. *Heaut.* I. 2. 8. Tua *apud* patrem amica tecum ſine metu ut ſit, copia eſt. *Heaut.* II. 3. 87. Eademque ut eſſet apud te quam gratiſſima. *Heaut.* II. 3. 127. Jam nunc haec non eſt tua. *Clit.* Scio; *apud* patrem. *Heaut.* III. 3. 136. Ubinam eſt, quaeſo? *Ch.* *Apud* me domi. *Heaut.* III. 1. 21. Quo maxume *apud* te ſe valere ſentiet. *Heaut.* III. 1. 79. At mihi fides *apud* hunc eſt. *Heaut.* III. 3. 10. *Apud* quem expromere omnia mea occulta audeam: *apud* alium prohibet dignitas: *apud* alium ipſius facti pudet. *Heaut.* III. 3. 14: & 15. *Apud* eum miles Dionyſia agitat. *Heaut.* IV. 4. 51. Scin' ubi nunc ſit tibi tua Bacchis? *Cl.* *Apud* nos. *Sy.* Non. *Cl.* Ubi ergo? *Sy.* *Apud* Cliniam. *Heaut.* IV. 6. 17. Haec, quae *apud* te eſt, Clitiphonis eſt amica. *Heaut.* IV. 8. 12. Prae iracundia non ſum *apud* me. *Heaut.* V. 1. 48. Si *apud* forum eſt. *Adelph.* I. 2. 74. Adortus jurgio fratrem *apud* forum. *Adelph.* III. 3. 50. Micionem, ſi *apud* forum eſt, conveniam. *Adelph.* III. 5. 2. *Apud* villam eſt. *Adelph.* IV. 1. 1. Facio te *apud* illum Deum. *Adelph.* IV. 1. 19. Noſtin' porticum, *apud* macellum, hanc deorſum? *Adelph.* IV. 2. 34. *Apud* ipſum lacum eſt piſtrilla. *Adelph.* IV. 2. 44. Cur nunc *apud* te potat? *Adelph.* V. 3. 13. *Apud* illum ſunt ambo. *Adelph.* V. 4. 19. Si ea eſt cauſa retinendi *apud* vos. *Hec.* II. 2. 13. Sancte adjurat, non poſſe *apud* vos ſe perdurare. *Hec.* II. 2. 27. Uti advorſa ejus per te tecta, tacitaque *apud* omnes ſient. *Hec.* III. 3. 28. Eo pacto *apud* te meo erit ingenio fides. *Hec.* III. 5. 24. Ut *apud* me praemium eſſe poſitum pietati ſcias. *Hec.* IV. 2. 8. Num tibi videtur eſſe *apud* ſeſe? *Hec.* IV. 4. 85. Ne nomen mihi quaeſtus obſtet *apud* te. *Hec.* V. 1. 8. Qui firmare meam *apud* vos poſſem fidem. *Hec.* V. 1. 23. Nihil *apud* me tibi defieri patiar. *Hec.* V. 2. 1. Erat ei de ratiuncula *apud* me relliquom pauxillulum nummorum. *Phorm.* I. 1. 3. Modo *apud* portum. *Phorm.* I. 4. 21. Non ſum *apud* me. *Phorm.* I. 4. 27. Itan' parvam mihi fidem eſſe *apud* te? *Phorm.* V. 3. 27. Potaturus eſt *apud* me. *Phorm.* V. 5. 9. Ut modo argentum tibi dedimus *apud* forum. *Phorm.* V. 6. 19. Sin eſt, ut velis manere illam *apud* te. *Phorm.* V. 7. 33. Ut cum illa habitet *apud* te. *Phorm.* V. 7. 41.

SYNTAXIS. *Apud forum. Apud ſe eſſe. Apud ſeclum prius. Domi apud me. Apud me ſis volo. Apud nos. Apud villam. Firmare fidem ſuam apud alterum. Apud portum.*

Digitized by Google

Aqua.

Congrum in *aqua* ſinito ludere. *Adelph.* III. 3. 23.

Aquila.

Viſa vero eſt, quod dici ſolet, *aquilae* ſenectus. *Heaut.* III. 2. 10.

Ara.

Nec tu *aram* tibi, nec precatorem pararis. *Heaut.* V. 2. 22. Ex *ara* hinc ſume verbenas tibi. *And.* IV. 3. 11.

Arbiter.

Me cepere *arbitrum*. *Heaut.* III. 1. 94. Aut deſine, aut cedo quemvis *arbitrum*. *Adelph.* I. 2. 43.

Arbitrium.

Arbitrium veſtrum, veſtra exiſtimatio valebit. *Heaut.* Prol. 25.

Arbitror.

Id *arbitror* adprime in vita eſſe utile. *And.* I. 1. 33. At ego non poſſe *arbitror*. *And.* III. 3. 31. Simul *arbitror*, jam aliquem eſſe amicum ei. *And.* IV. 5. 17. Deorum vitam propterea ſempiternam eſſe *arbitror*. *And.* V. 5. 3. Civemne? *Th.* *Arbitror*: certum non ſcimus. *Eun.* I. 2. 30. Hac re *arbitror* id fieri poſſe maxime. *Eun.* I. 2. 92. Tene? non hercle *arbitror*. *Eun.* II. 1. 12. Nec quemquam eſſe ego hominem *arbitror*, cui. *Eun.* II. 3. 32. Sic homo eſt, perpaucorum hominum. *Gn.* Immo nullorum *arbitror*. *Eun.* III. 1. 19. E flamma petere te cibum poſſe *arbitror*. *Eun.* III. 2. 38. Idem ego *arbitror*. *Eun.* V. 9. 53. Illud permagni referre *arbitror*. *Heaut.* III. 1. 58. Sic eſt, non eſſe horum te *arbitror*. *Heaut.* V. 2. 32. Non *arbitror*. *Heaut.* V. 2. 38. Rem me habere praeter alios praecipuam *arbitror*. *Adelph.* II. 3. 5. Jamdudum aliquid ruri agere *arbitror*. *Adelph.* III. 3. 47. Neque faciam, neque me ſatis pie poſſe *arbitror*. *Adelph.* III. 4. 13. Sanum te credis eſſe? *Mi.* Equidem *arbitror*. *Adelph.* IV. 7. 30. Dignos *arbitror*. *Adelph.* V. 7. 21. Te deſiderium Athenarum *arbitror* cepiſſe ſaepe. *Hec.* I. 2. 13. Nec verum *arbitror*. *Hec.* I. 2. 65. Incommodum mihi eſſe *arbitror*. *Hec.* I. 2. 78. Tuos eſſe illi mores morbum *arbitror*. *Hec.* II. 1. 42. Te mihi injuriam facere *arbitror*. *Hec.* II. 2. 14. Matrem me, aut uxorem in culpa inventurum *arbitror*. *Hec.* III. 1. 19. Id vero neutiquam honeſtum eſſe *arbitror*. *Hec.* III. 3. 43. Hoc & vobis, & meae commodum famae *arbitror*. *Hec.* IV. 2. 9. Nec conventurum inter nos poſthac eſſe *arbitror*. *Hec.* IV. 4. 37. Neque eum quemquam eſſe *arbitror*. *Hec.* V. 3. 7. At, pol, me feciſſe *arbitror*, ne. *Hec.* V. 3. 41. Sic pol commodius eſſe in omnes *arbitror*. *Phorm.* V. 3. 31. Quam hoc munus gratum Thaidi *arbitrare* eſſe? *Eun.* II. 2. 44. In qua civitate te *arbitrare* vivere? *Adelph.* IV. 5. 51. Quodnam *arbitrare*? *Phorm.* V. 6. 31. Ne ſcire *arbitramini*, quo quiſque pacto hic vitam exigat? *Hec.* II. 1. 18. Me indotatis patrocinari fortaſſe *arbitramini*. *Phorm.* V. 7. 46. Hice hoc munere *arbitrantur* ſuam Thaidem eſſe. *Eun.* II. 2. 38. Non ſunt ſolae *arbitratae* hae: ego etiam credidi. *Hec.* V. 1. 35. *Arbitrabitur* commeruiſſe culpam. *Phorm.* I. 4. 28. Si, Simo, hunc noris ſatis, non ita *arbitrere*. *And.* V. 4. 12. Ut te *arbitretur* ſibi paratum moechum. *And.* II. 1. 16. Te *arbitrari*, quod res eſt, velim. *Eun.* V. 6. 9. Neque adeo *arbitrari* patris eſt aliter. *Hec.* IV. 1. 14.

Arcesso.

Obſtetricem *arceſſe*. *And.* I. 5. 64. Cur non domum uxorem *arceſſis*? *Adelph.* V. 7. 6. Poſtquam *arceſſunt* ſaepius. *Hec.* I. 2. 112. Ubi voles, *arceſſe*. *And.* V. 2. 7. Propere *arceſſe*, hinc qui auferant eam. *And.* V. 6. 15. Pamphilam *arceſſe*, ut delectet hic nos. *Eun.* IV. 1. 11. Curre: obſtetricem *arceſſe*. *Adelph.* III. 2. 56. Abi domum, ut uxorem *arceſſas*. *Adelph.* IV. 5. 65. Uxorem ut *arceſſat*, paret. *Heaut.* V. 1. 75. Nec qui *arceſſas* Aeſchinum. *Adelph.* III. 1. 5. Rogito, eone obſtetricem *arceſſas*? *Adelph.* IV. 4. 10. Quam mox virginem *arceſſant*. *Adelph.* V. 6. 2. Miſſa eſt ancilla ilico obſtetricem *arceſſitum* ad eam. *And.* III. 2. 35. Nutricem *arceſſitum* iit. *Eun.* V. 2. 53. Nam idcirco *arceſſor*. *And.* IV. 2. 7. Non eam? ne nunc quidem, cum *arceſſor* ultro? *Eun.* I. 1. 2. Cur non *arceſſitur*? *And.* III. 4. 2. *Arceſſitur* lavatum interea virgo. *Eun.* III. 5. 44. Si in rem eſt utrique, ut fiant, *arceſſi* jube. *And.* III. 3. 14. Ut jubeam *arceſſi*. *And.* IV. 4. 2. Huc qua gratia te *arceſſi* juſſi, auſculta. *Eun.* I. 2. 20. Cum primum juſſit me ad ſe *arceſſier*. *Eun.* III. 3. 4. Cur non *arceſſi* jubes filiam? *Heaut.* V. 5. 3. Simulat ſe a matre *arceſſi* ad rem divinam. abiit. ubi ibi eſt dies complures, *arceſſi* jubet. *Hec.* I. 2. 109. & 110. Philumenam ad ſe *arceſſi* hic juſſit. *Hec.* III. 5. 16.

Archidemides.

Patris cognatum, atque aequalem, *Archidemidem*, noviſtin'? *Eun.* II. 3. 35.

Archilis.

Audivi, *Archilis*, jamdudum. *And.* I. 4. 1.

Archonides.

Quam volo: *Archonidi* hujus filiam. *Heaut.* V. 5. 21.

Ardeo.

Et taedet: & amore *ardeo*. *Eun.* I. 1. 27. Vix ſum compos animi: ita *ardeo* iracundia. *Adelph.* III. 2. 12.

Argentarius, a, um.

Occaſio eſt, & Phaedriae curam adimere *argentariam*. *Phorm.* V. 6. 46.

Argentum.

Circumcurſa: inveniundum eſt tamen *argentum*. *Heaut.* III. 2. 2. Quin eſt paratum *argentum*. *Heaut.* IV. 4. 15. *Argentum* dabitur ei ad nuptias. *Heaut.* IV. 5. 29. Ut ea via abs te *argentum* auferretur. *Heaut.* IV. 8. 9. Amat? dabitur a me *argentum*. *Adelph.* I. 2. 38. Ut numerabatur forte *argentum*. *Adelph.* III. 3. 52. Non ratio, verum *argentum* deerat. *Phorm.* II. 1. 69. Etiam *argentum* eſt ultro objectum. *Phorm.* V. 2. 4. *Argen-*

Digitized by Google

tum inventum eſt Phaedriae. *Phorm.* V. 2. 13. Jam illi datum eſt *argentum?* *Phorm.* V. 3. 13. Idem hoc *argentum*, ita ut datum eſt, ei datum erit. *Phorm.* V. 6. 48. Huic drachmarum *argenti* haec mille dederat mutuum. *Heaut.* III. 3. 40. *Argenti* tantum dabitur. *Adelph.* II. 1. 38. Quantum tibi opus eſt *argenti?* *Phorm.* III. 3. 24. Ex his praediis talenta *argenti* bina ſtatim capiebat. *Phorm.* V. 3. 6. Hiccine ut a nobis hoc tantum *argenti* auferat? *Phorm.* V. 7. 62. Quod illi *argentum* es pollicitus, eadem inveniam via. *Heaut.* II. 3. 88. Hic prius ſe indicarit, quam ego *argentum* effecero. *Heaut.* III. 3. 23. Retraham ad me illud *fugitivum argentum.* *Heaut.* IV. 2. 11. Unus eſt dies, dum *argentum* eripio. *Heaut.* IV. 3. 39. Quam rem agis? *Sy.* Egone? *argentum* cudo, quod tibi dem. *Heaut.* IV. 4. 18. Abi: effer *argentum.* *Heaut.* IV. 5. 56. Ex te prius audiviſſe gaudeo, quam *argentum* haberes. *Heaut.* IV. 6. 13. Jam *argentum* ad eam deferes. *Heaut.* IV. 6. 18. Cape hoc *argentum*, ac defer. *Heaut.* IV. 7. 3. Sponſae ancillas opus eſſe, *argentum* ut dares. *Heaut.* V. 1. 20. Pro qua ego *argentum* dedi? *Adelph.* II. 1. 25. Vide, utrum vis: *argentum* accipere, an. *Adelph.* II. 1. 41. Si modo *argentum* reddat. *Adelph.* II. 1. 48. *Argentum* adnumeravit ilico. *Adelph.* III. 3. 15. Non tu hoc *argentum* perdis, ſed vitam. *Adelph.* III. 3. 56. Ipſe egomet ſolvi *argentum.* *Adelph.* IV. 4. 18. A me *argentum*, quanti eſt, ſumito. *Adelph.* V. 9. 20. Id, quod eſt promiſſum, ab amicis *argentum* aufero. *Phorm.* III. 2. 28. Cras mane *argentum* mihi miles dare ſe dixit. *Phorm.* III. 2. 46. Unde tam ſubito huic *argentum* inveniam? *Phorm.* III. 3. 1. Invenias *argentum.* *Phorm.* III. 3. 7. Opportune nunc *argentum* mecum adtuli. *Phorm.* IV. 3. 74. Quum *argentum* repetent. *Phorm.* IV. 4. 15. Si *argentum* acceperit. *Phorm.* IV. 4. 19. Abi, dic, eſſe *argentum*, Phaedriae. *Phorm.* IV. 4. 32. Hic ſimul *argentum* repperit. *Phorm.* V. 4. 4. *Argentum* accepi. *Phorm.* V. 5. 1. Ne conficere credant *argentum* ſuum. *Phorm.* V. 5. 11. Ut modo *argentum* tibi dedimus apud forum. *Phorm.* V. 6. 19. Illud mihi *argentum* rurſum jube reſcribi. *Phorm.* V. 7. 29. Quin tu mihi *argentum* cedo. *Phorm.* V. 7. 42. *Argentum*, quod habes, condonamus te. *Phorm.* V. 7. 54. Ea relicta huic arrhaboni eſt pro illo *argento.* *Heaut.* III. 3. 42. Quod de *argento* ſperem, nihil eſt. *Heaut.* IV. 2. 4. Quod tibi dixi de *argento.* *Heaut.* IV. 5. 43. De *argento*, ſomnium. *Adelph.* II. 1. 50. Ut dicerem, *argento* opus eſſe. *Phorm.* IV. 2. 3. Emunxi *argento* ſenes. *Phorm.* IV. 4. 1.

SYNTAXIS. *Argentum invenire. numerare. auferre. efficere. Argentum fugitivum. Argentum cudere. eripere. perdere. ſolvere. repetere. reperire. conficere. reſcribere.*

ARGUMENTUM.

Non qui *argumentum* narret. *And.* Prol. 6. Dehinc ne exſpectetis *argumentum* Fabulae. *Adelph* Prol. 22. Non ita diſſimili ſunt *argumento.* *And.* Prol. 11. Duplex quae ex *argumento* facta eſt ſimplici. *Heaut.* Prol. 6.

ARIDUS, A, UM.

Habet patrem avidum, miſerum, atque *aridum.* *Heaut.* III. 2. 15.

ARMA.

Omnia prius experiri, quam *armis* ſapientem decet. *Eun.* IV. 7. 19. Ibi ſimul rem, & belli gloriam *armis* repperi. *Heaut.* I. 1. 60.

ARO.

Quin te in fundo conſpicer fodere, aut *arare*, aut. *Heaut.* I. 1. 17.

ARRHABO.

Ea relicta huic *arrhaboni* eſt. *Heaut.* III. 3. 42.

ARRIDEO *vide* ADRIDEO.

ARRIGO *vide* ADRIGO.

ARRIPIO *vide* ADRIPIO.

ARS.

Quid eſt quod tibi mea *ars* efficere hoc poſſit amplius. *And.* I. 1. 4. Habet pudice eductam, ignaram *artis* meretriciae. *Heaut.* II. 1. 14. Si numquam avare pretium ſtatui *arti* meae. *Heaut.* Prol. 48. *Hec.* Alt. Prol. 41. Nolite ſinere per vos *artem* muſicam recidere ad paucos. *Hec.* Alt. Prol. 38. In medio omnibus palmam eſſe poſitam, qui *artem* tractant muſicam. *Phorm.* Prol. 18. Nihil iſtac opus eſt *arte* ad hanc rem. *And.* I. 1. 5. Haec (Bacchis) *arte* tractabat virum. *Heaut.* II. 3. 125. Id *arte* ut corrigas. *De.* Correctori nempe tua *arte* viginti minae pro Pſaltria periere. *Adelph.* IV. 7. 23. & 24. Remotum ab ſtudio, atque ab labore, atque *arte* muſica. *Hec.* Alt. Prol. 15. Fratrem homini nemini eſſe primarum *artium* magis principem. *Adelph.* II. 3. 6.

SYNTAXIS. *Ignara artis meretriciae. Arti avare pretium ſtatuere. Artem muſicam tractare. Tractare quem arte. Arte corrigere quid. Primarum artium princeps.*

ARTICULUS.

O ſcelera! illud vide, ut in ipſo *articulo* oppreſſit! *Adelph.* II. 2. 21.

ARTIFEX.

O *artificem* probum! *Phorm.* II. 1. 29.

ARX.

In *arcem* tranſcurſo opus eſt. *Par.* Cui homini? *Pa.* Tibi. *Par.* In *arcem!* quid eo? *Hec.* III. 4. 17. & 18. Hoſpitem dum exſpecto in *arce* Callidemidem. *Hec.* V. 3. 3.

ASCENDO. *vide* ADSCENDO.

ASIA.

Meque in *Aſiam* perſequens, proficiſcitur. *And.* V. 4. 32. In *Aſiam* hinc abii propter pauperiem. *Heaut.* I. 1. 59. In *Aſiam* ad regem militatum abiit. *Heaut.* I. 1. 65. Audivi, eſſe in *Aſia.* *Heaut.* I. 2. 7.

ASINUS.

Quae ſunt dicta in ſtultum, caudex, ſtipes, *aſinus*, plumbeus. *Heaut.* V. 1. 4. Flabellum

Digitized by Google

lum tenere te *aſinum* tantum. *Eun.* III. 5. 50. Quid? tu autem huic, *aſine*, auſcultas? *Adelph.* V. 8. 12.

Aspecto. *vide* Adspecto.

Asper, a, um.

Sic hoc, dicens: *aſperum*, pater, hoc eſt; aliud lenius ſodes vide. *Heaut.* III. 1. 49.

Aspernor. *vide* Adspernor.

Aspicio. *vide* Adspicio.

Asporto.

Quoquo hinc *aſportabitur* terrarum, certum eſt perſequi. *Phorm.* III. 3. 18.

Assentor. *vide* Adsentor.

Assequor. *vide* Adsequor.

Assero. *vide* Adsero.

Asservo. *vide* Adservo.

Assido. *vide* Adsido.

Assidue. *vide* Adsidue.

Assimulo. *vide* Adsimulo.

Assisto. *vide* Adsisto.

Assolet. *vide* Adsolet.

Asto. *vide* Adsto.

Astringo. *vide* Adstringo.

Astu.

An in *Aſtu* venit? *Eun.* V. 6. 17.

Astus.

Quae ſi non *aſtu* providentur, me, aut herum peſſum dabunt. *And.* I. 3. 3. *Phorm.* I. 4. 5. Quod ſi *aſtu* rem tractavit, DI voſtram fidem! *Eun.* V. 4. 2.

Astute.

Ne eſſet ſpatium cogitandi ad diſturbandas nuptias. *aſtute! And.* I. 2. 12. Ita me video ab ea *aſtute* labeſactarier. *Eun.* III. 3. 3. Satis *aſtute* adgredimini. *Phorm.* V. 7. 75.

Astutia.

Me magnifice effero, qui & poteſtatem habeam tantae *aſtutiae*. *Heaut.* IV. 3. 32. Opus eſt tua mihi expromta memoria atque *aſtutia*. *And.* IV. 3. 8. Hem *aſtutias!* quod ſi quieſſem. *And.* III. 4. 25.

Astutus.

Aſtutus! nae ille haud ſcit, quam. *Heaut.* II. 1. 10. Numquam adeo *aſtutus* fui, quin. *Adelph.* II. 2. 13. Me non tam *aſtutum*, neque ita perſpicacem eſſe, id certo ſcio. *Heaut.* V. 1. 1.

Asymbolus, a, um.

Ten' *aſymbolum* venire! *Phorm.* II. 2. 25.

At. Atat. At enim.

At nunc faciet! neque ſine tuo magno malo. *And.* I. 2. 8. *At* ego hinc me ad forum. *And.* I. 3. 21. *At* te DI perdant. *Eun.* III. 1. 41. *At* tu apud nos hic mane. *Eun.* III. 3. 28. *At* tu indignus, qui faceres tamen. *Eun.* V. 2. 27. *At* ne hoc neſciatis, dico, edico vobis. *Eun.* V. 5. 19. *At* iſtos raſtros appone. *Heaut.* I. 1. 36. *At* quaſi is non divitiis abundet. *Heaut.* III. 2. 16. *At* ſcin' quid, ſodes? *Heaut.* IV. 4. 16. *At*, nae, illud haud inultum, ſi vivo, ferent. *Heaut.* V. 1. 45. Peccatum magnum, *at* humanum tamen. *Adelph.* IV. 5. 53. Si non pretio, *at* gratiis. *Adelph.* IV. 7. 26. *At* te DI, Deaeque perduint. *Hec.* I. 2. 59. *At* faciam, ut noveris. *Hec.* III. 4. 25. *At* eaſdem amicas fore tibi promitto. *Hec.* V. 2. 25. *At* ſi talentûm rem reliquiſſet decem. *Phorm.* II. 3. 46. Mi vir, non mihi narras? *Ch. At. Nau.* Quid, *at? Phorm.* V. 8. 13. *Paſſim alibi.* *At at!* hoc illud eſt! hinc illae lacrymae! *And.* I. 1. 98. Qui huc pergit? *at at!* hic quidem eſt paraſitus. *Eun.* II. 1. 22. *At at!* data hercle verba mihi ſunt. *Eun.* IV. 5. 1. *At at! Th.* Num formidoloſus obſecro es, mi homo? *Eun.* IV. 6. 18. *At at!* eccum Phidippum, & patrem video. *Hec.* III. 4. 35. *At at!* Phaedriae pater venit. *Phorm.* IV. 2. 10. *At at!* niſi mihi proſpicio, haereo. *Phorm.* V. 7. 70. *At enim* iſtaec in me cudetur faba. *Eun.* II. 3. 89. *At enim* cave, ne prius, quam. *Eun.* IV. 6. 13. *At enim* dices, me poenitet. *Heaut.* I. 1. 20. *At enim. Clit.* Quid enim? *Heaut.* II. 3. 76. *At enim* ſpem nuptiarum omnem eripis. *Heaut.* IV. 3. 35. *At enim* non ſinam. *Adelph.* II. 1. 14. *At enim* metuas, ne ab re ſint omiſſiores. *Adelph.* V. 3. 44. *At enim* taedet jam audire eadem millies. *Phorm.* III. 2. 2.

Atavus.

Progeniem voſtram uſque ab avo, atque *atavo* proferens. *Phorm.* II. 3. 48.

Ater, a, um.

Introiit in aedes *ater* alienus canis. *Phorm.* IV. 4. 26. Quo pacto ex jure heſterno panem *atrum* vorent. *Eun.* IV. 4. 17. Tam excoctam reddam, atque *atram*, quam carbo eſt. *Adelph.* V. 3. 63.

Athenae.

Te deſiderium *Athenarum* arbitror cepiſſe ſaepe. *Hec.* I. 2. 13. Quid tu *Athenas* inſolens? *And.* V. 4. 4.

Atque.

Atque adeo in ipſo tempore eccum ipſum obviam. *And.* III. 2. 52. Alium eſſe cenſes nunc me, *atque* olim? *And.* III. 3. 13. Non Apollinis magis verum, *atque* hoc reſponſum eſt. *And.* IV. 2. 15. Miſer aeque, *atque* ego. *And.* IV. 2. 19. Praeter civium morem *atque* legem, & voluntatem patris. *And.* V. 3. 9. *Atque* adeo longum eſt, nos illum exſpectare. *And.* V. 6. 13. Dum tempus eſt, etiam *atque* etiam cogita. *Eun.* I. 1. 11. Neve aliorſum, *atque* ego feci, acceperit. *Eun.* I. 2. 2. *Atque* adeo cur non intro eo? *Eun.* V. 5. 22. Ne lacruma; *atque* iſtuc, fac me ut ſciam. *Heaut.* I. 1. 32. Domum revorror moeſtus, *atque* animo fere perturbato, *atque* incerto. *Heaut.* I. 1. 70. & 71. *Atque* etiam nunc tempus eſt. *Heaut.* I. 2. 13. Aliter tuum amorem, *atque* eſt, accipis. *Heaut.* II. 3. 23. Qui neque jus, neque bonum, *atque* aequum ſciunt? *Heaut.* IV. 1. 29. Des qui aurum, ac veſtem, *atque* alia comparet. *Heaut.* IV. 8. 15. Numquam te aliter, *atque* es, in animum induxi meum. *Adelph.* IV. 3. 6. *Atque* etiam, ſi eſt, pater, dicendum magis aperte. *Adelph.* IV. 5. 29. Prope remotum ab ſtudio, *atque* ab labore, *atque* arte muſica. *Hec.* Alt. Prol. 15. Ut clam eveniat partus patrem: *atque* adeo omnes. *Hec.* III. 3. 37. *Atque* adeo, quod maximum eſt, fal-

vum *atque* validum. *Hec.* III. 5. 7. Timeo, ne aliud credam, *atque* aliud nunties. *Hec.* V. 4. 4. Ne ſimili utamur fortuna, *atque* uſi ſumus. *Phorm.* Prol. 32. *Atque* adeo quid mea? *Phorm.* II. 3. 42. Te mihi fidelem eſſe aeque, *atque* egomet ſum mihi, ſcibam. *Phorm.* IV. 1. 15. Faxo tali eum mactatum, *atque* hic eſt, infortunio. *Phorm.* V. 8. 39. *Paſſim alibi.*

ATQUI.

Atqui exſpectabam quidem. *And.* II. 6. 4. Sine veniat! *atqui* ſi illam digito attigerit uno. *Eun.* IV. 6. 2. Quid ais, venefica? *Py.* *Atqui* certo comperi. *Eun.* V. 1. 9. *Atqui* ſic inventa eſt. *Eun.* V. 5. 11. *Atqui* nunc, here, hic tibi adſervandus eſt. *Heaut.* III. 3. 32. *Atqui*, non eſt opus. *Heaut.* III. 3. 50. *Atqui* tu hanc jocari credis? *Heaut.* IV. 4. 7. *Atqui* jam dabitur. *Heaut.* IV. 4. 16. *Atqui* cum maxume volo te dare operam, ut fiat. *Heaut.* IV. 5. 40. *Atqui* ex me hic non natus eſt. *Adelph.* I. 1. 15. *Atqui*, Syre, hoc verum eſt. *Adelph.* V. 5. 6. *Atqui* ea res diſjunxit illum ab illa. *Hec.* I. 2. 85. *Atqui* opus eſt nunc eum maxume ut ſis. *Phorm.* I. 4. 27. *Atqui* reperi jam: aliud cura. *Phorm.* II. 1. 5. *Atqui* nihil fecit, quod ſuccenſeas. *Phorm.* II. 1. 33. *Atqui* mirificiſſimum. *Phorm.* V. 6. 31.

ATROX.

Incredibili re, atque *atroci* percitus. *Hec.* III. 3. 17.

ATTAMEN.

Attamen ubi fides? *And.* IV. 1. 12. Dave, *attamen.* *And.* IV. 2. 28. *Attamen* ſi quid. *And.* IV. 2. 30. *Attamen* habet bene ac pudice eductam. *Heaut.* II. 1. 13.

ATTEMPERATE.

Attemperate venit in ipſis nuptiis. *And.* V. 4. 13.

ATTENDO.

Poſtquam *attendi* magis, & vi coepi cogere. *Hec.* II. 2. 25. Nunc quid petam, aequo animo *attendite.* *Hec.* Alt. Prol 20. Quid velim, animum *attendite.* *Phorm.* Prol. 25. Aurem admovi: ita animum coepi *attendere.* *Phorm.* V. 6. 28.

ATTENTE.

Ita tute *attente* illorum officia fungere. *Heaut.* I. 1. 14.

ATTENTUS, A, UM.

Animus in ſpe atque in timore uſque antehac *attentus* fuit. *And.* II. 1. 3. Nimium ad rem in ſenecta *attenti* ſumus. *Adelph.* V. 8. 31. *Attentiores* ſumus ad rem omnes, quam ſat eſt. *Adelph.* V. 3. 48.

ATTICA.

Matri puellam dono mercator dedit, ex *Attica* hinc abreptam. *Eun.* I. 2. 30.

ATTICUS, A, UM.

Atticus quidam, navi fracta, apud Andrum ejectus eſt. *And.* V. 4. 20. Ibi ego audivi ex illo, ſeſe eſſe *Atticum.* *And.* V. 4. 24. Civem *Atticam* eſſe hanc. *And.* I. 3. 16. IV. 4. 41. Se ſcire civem eſſe *Atticam.* *And.* V. 2. 18. Eam eſſe dico liberam, civem *Atticam.* *Eun.* IV. 7. 35. Dixin' in hoc ineſſe vobis *Atticam* elegantiam. *Eun.* V. 9. 63. Illam civem eſſe *Atticam*, bonam. *Phorm.* I. 2. 64.

ATTINEO.

Quod ante hac fecit, nihil ad me *attinet.* *And.* I. 2. 16. Profundat, perdat, pereat! nihil ad me *attinet.* *Adelph.* I. 2. 54. Jamne me vis dicere id, quod ad te *attinet?* *Adelph.* II. 1. 32. Quod ad illum *attinet* potiſſimum. *Adelph.* III. 1. 9. Illum curo unum: ille ad me *attinet.* *Adelph.* III. 3. 82. Quod ad hanc rem *attinet.* *Phorm.* III. 1. 17. Eaque, nihil quae ad te *attinent?* *Heaut.* I. 1. 24. Comperiebam, nihil ad Pamphilum quidquam *attinere.* *And.* I. 1. 64. Scin' tu, adeo ad te *attinere* hanc omnem rem? *Eun.* IV. 6. 6.

ATTINGO.

Nocte illa prima virginem non *attigit.* *Hec.* I. 2. 61. Mulierculam compreſſit, neque poſtilla umquam *attigit.* *Phorm.* V. 8. 29. Ne me *attingas*, ſceleſte. *And.* IV. 4. 51. Si *attigiſſes*, ferres infortunium. *Adelph.* II. 1. 24. Si tu illam *attigeris* ſecus, quam dignum eſt, liberam. *Phorm.* II. 3. 91. Atqui ſi illam digito *attigeris* uno. *Eun.* IV. 6. 2.

ATTOLLO.

Attolle pallium. *Eun.* IV. 6. 31.

AU.

Dicturan' es quod rogo? *My.* *Au!* *And.* IV. 4 12. *Au!* obſecro; an non civis eſt? *And.* IV. 4. 42. *Au!* obſecro; mea Pythias. *Eun.* IV. 3. 14. *Au!* ne comparandus hic ad illum eſt. *Eun.* IV. 4. 13. *Au!* tace, obſecro. *Eun.* V. 2. 60. *Au!* obſecro te, iſtuc inimicis ſiet. *Heaut.* V. 3. 13. *Au!* mi homo, ſanuſne es? *Adelph.* III. 2. 38. Quid! duaſne is uxores habet? *So.* *Au!* obſecro. *Phorm.* V. 1. 27. *Au!* obſecro, cave, ne in cognatam pecces. *Phorm.* V. 3. 20.

AVARE.

Si numquam *avare* pretium ſtatui arti meae. *Heaut.* Prol. 48. *Hec.* Alt. Prol. 41.

AVARITIA.

Vide; *avaritia* quid facit! *Ge.* Si herum inſimulabis *avaritiae*, male audies. *Phorm.* II. 3. 11. & 12.

AVARUS, A, UM.

Sycophanta impudens, *avarus* leno. *Heaut.* Prol. 39. Ab meretrice *avara.* *Eun.* V. 4. 5.

AUCEPS.

Concurrunt laeti mi obviam piſcatores, *aucupes.* *Eun.* II. 2. 26.

AUCTOR.

Auctor his rebus quis eſt? *Adelph.* IV. 5. 37. Te *auctore* quod feciſſet adoleſcens? *Eun.* V. 7. 12. Idne eſtis *auctores* mihi? *Adelph.* V. 8. 16. Amici omnes uno ore *auctores* fuere. *Phorm.* IV. 3. 20. Quos hic noſter *auctores* habet. *And.* Prol. 19.

AUCTORITAS.

Facite ut veſtra *auctoritas* meae *auctoritati* fautrix, adjutrixque ſit. *Hec.* Alt. Prol. 39. & 40. Numquam defugiam *auctoritatem.* *Eun.* II. 3. 98.

Aucu-

Digitized by Google

Aucupium.

Hoc novum eſt *aucupium. Eun.* II. 2. 16.

Audacia.

Non poteſt celari uoſtra diutius jam *audacia. Pherm.* I. 4. 4. Audire eorum eſt operae pretium *audaciam. And.* I. 3. 12. Parum perſpexiſſe ejus videre *audaciam. Eun.* V. 2. 61. *Audaciam* meretricum ſpecta. *Eun.* V. 6. 24. O hominis impudentem *audaciam! Heaut.* II. 3. 72. Jocularem *audaciam! Phorm.* I. 2. 84. O *audaciam! Phorm.* II. 3. 13. Hanc ſe intendit eſſe, ut eſt *audacià. Eun.* III. 3. 19. Qua *audacia* tantum facinus audet? *Eun.* V. 5. 16. Tantane adfectum eſſe hominem *audacia? Phorm.* V. 7. 84.

Audacter. Audaciſſime.

Facit, ut te *audacter* moneam, & familiariter. *Heaut.* I. 1. 6. Minus multo *audacter* laederet. *Phorm.* Prol. 11. *Audaciſſime* oneris quidvis impone, & feret. *Phorm.* III. 3. 29.

Audax, cior, ciſſimus.

Qui tam *audacis* facinoris mihi conſcius ſis? *Phorm.* I. 3. 4. O hominem *audacem! And.* IV. 4. 30. O ſceleſtum atque *audacem* hominem! *Eun.* IV. 4. 42. O facinus *audax! And.* II. 3. 27. *Phorm.* II. 1. 3. Hoccine tam *audax* facinus facere eſſe auſum? *Eun.* IV. 3. 2. Rogitas, *audaciſſime? Eun.* V. 5. 6.

Syntaxis. *Audax homo. ſceleſtus atque audax. facinus audax.*

Audeo.

Nihil jam mutire *audeo. And.* III. 2. 25. Neque cum rogites, quid ſit, *audet* dicere. *Eun.* IV. 3. 17. Qua audacia tantum facinus *audet? Eun.* V. 5. 17. Qui referire non *audebam*, vicit. *Adelph.* IV. 2. 28. Numquam *auſus* ſum recuſare eam. *Hec.* III. 1. 16. An me, qui *auſus* ſim incipere? *Eun.* V. 9. 15. Nec tibi ille eſt credere *auſus. Heaut.* I. 1. 104. Qui mentiri, aut fallere inſuerit patrem, aut *audebit:* tanto magis *audebis* caeteros. *Adelph.* I. 1. 31. Qua fiducia id facere *audeam? And.* III. 5. 7. Apud quem expromere occulta *audeam. Heaut.* III. 3. 14. Saepe forte temere eveniunt, quae non *audeas* optare! *Phorm.* V. 1. 31. Non *auſim. Eun.* V. 2. 45. Neque pol ſervandum tibi quidquam dare *auſim. Eun.* V. 2. 65. Fac ut *audeas* tibi credere omnia. *Heaut.* V. 1. 52. Non *auderet* haec facere viduae mulieri. *Heaut.* V. 1. 80. Ille continuo iraſci: neque negare *audere. Eun.* IV. 1. 5. Hoccine tam audax facinus facere eſſe *auſum? Eun.* IV. 3. 2. Ne quid credas me advorſum edictum tuum facere eſſe *auſam. Heaut.* IV. 1. 11. Incendor ira, eſſe *auſam* facere haec te injuſſu meo. *Hec.* IV. 1. 47.

Syntaxis. *Audere facinus audax. Audere quid facere. Audere negare.*

Audio.

Miſeram me! quod verbum *audio? And.* I. 5. 5. Herus, quantum *audio*, uxore excidit. *And.* II. 5. 12. O Jupiter! quid ego *audio? And.* III. 1. 7. Irae ſunt inter Glycerium & gnatum. *Ch. Audio. And.* III. 3. 20. Quidnam *audio! And.* III. 4. 13. Jam ſuſurrari *audio*, civem Atticam eſſe hanc. *And.* IV. 4. 40. Si invenies me mentitum, occidito. *Si.* Nihil *audio. And.* V. 2. 22. Poſtilla nunc primum *audio*, quid illo factum ſit. *And.* V. 4. 33. Pro illo te ducam. *Ch. Audio. Eun.* II. 3. 79. Quem hic ego *audio? Eun.* V. 9. 30. Ego vero *audio* nunc demum, & video, & valeo. *Heaut.* II. 3. 3. Aut illud falſum eſt, quod volgo *audio* dici. *Heaut.* III. 1. 12. Cognita eſt, quantum *audio* hujus verba. *Heaut.* IV. 3. 4. Loquere; *audio. Heaut.* IV. 3. 16. *Phorm.* III. 2. 4. Pater. *Ch.* Nihil *audio. Heaut.* V. 5. 12. Nihil etiam *audio* ipſum. *Heaut.* V. 5. 13. Quid iſtuc, Sannio, eſt, quod te *audio? Adelph.* II. 2. 2. Pro Juppiter! clamorem *audio. Hec.* III. 1. 37. Neſcio, quid *audio* hic tumultuari miſera. *Hec.* III. 2. 1. Herilem filium ejus duxiſſe *audio* uxorem. *Phorm.* I. 1. 5. At non cura angeret animum. *Ph. Audio. Phorm.* I. 3. 8. Lex coëgit? *audio*, & fateor. *Phorm.* II. 1. 6. Te omnes nos accuſare *audio* immerito. *Phorm.* II. 1. 59. Per ejus unam, ut *audio*, aut vivam, aut moriar, ſententiam. *Phorm.* III. 1. 19. Dorio, audi, obſecro. *Do.* Non *audio. Phorm.* III. 2. 1. Patrem adoleſcentis facta tolerare *audio* violenter. *Phorm.* V. 1. 4. Argentum, quod habes, condonamus te. *Ph. Audio. Phorm.* V. 7. 54. Quid narras! *Ge.* Hoc, quod *audis. Phorm.* I. 2. 86. Atque *audin'?* verbum unum cave de nuptiis. *And.* I. 5. 65. *Audin'* tu illum? *And.* II. 2. 5. III. 4. 2. Atque *audin'?* quadrupedem conſtringito. *And.* V. 2. 24. *Audin'* tu? hic furti ſe adligat. *Eun.* IV. 7. 39. *Audin'* tu illum, quid ait? *Eun.* V. 9. 7. Mulier tibi adeſt, *audin'* Clinia? *Heaut.* II. 3. 2. *Audin'*, quid dicam, Scirte? *Hec.* I. 2. 3. Laudarier te *audis* libenter. *Adelph.* IV. 1. 19. Volgus quod male *audit* mulierum. *Hec.* IV. 2. 24. *Audivi*, Archilis, jamdudum. *And.* I. 4. 1. Apud forum modo e Davo *audivi. And.* II. 1. 2. Unde id ſcis? *Da. Audivi*, & credo. *And.* III. 2. 31. Auſculta. *Ch. Audivi* jam omnia. *Audivi*, inquam, a principio. *And.* IV. 4. 45. & 46. Nihil, niſi quod illum *audivi* dicere. *And.* V. 2. 17. Ibi ego *audivi* ex illo, ſeſe eſſe Atticum. *And.* V. 4. 24. Ex ipſa millies *audivi. And.* V. 4. 43. Quae vera *audivi*, taceo, & contineo optume. *Eun.* I. 2. 23. Plus millies *audivi. Eun.* III. 1. 32. Mea tu, ne *audivi* quidem. *Eun.* IV. 3. 22. Neſcio; abiit; *audivi. Eun.* V. 1. 2. Scis Pamphilam inventam civem? *Pa. Audivi. Eun.* V. 9. 6. *Audivi*, eſſe in Aſia. *Heaut.* I. 2. 7. Alterae dum narrat, forte *audivi. Heaut.* II. 3. 31. Numquam commodius herum *audivi* loqui. *Heaut.* III. 2. 48. Mea Phrygia, audiſti, modo; &c. *Ph. Audivi. Heaut.* IV. 4. 10. *Audivi* filium una affuiſſe in raptione. *Adelph.* III. 3. 1. Aeſchine, *audivi* omnia,

&

Digitized by Google

 A U A U

& ſcio. *Adelph.* IV. 5. 45. Virgo nihil habet. *Mi. Audivi. Adelph.* IV. 7. 11. Jampridem *audivi* cepiſſe odium tui Philumenam. *Hec.* II. 1. 22. Quem ego hic *audivi* loqui? *Hec.* III. 5. 3. Adveniens *audivi* omnia. *Hec.* III. 5. 18. Epiſtolam ab eo adlatam eſſe *audivi. Phorm.* I. 2. 99. Veniſſe eas ſalvas, *audivi* ex nauta. *Phorm.* IV. 1. 10. Hoc ubi ego *audivi. Phorm.* V. 6. 26. Hic pulcherrimum facinus *audivi. Phorm.* V. 6. 30. Num quidnam de gnato meo *audiſti? Heaut.* III. 1. 20. Cui aeque *audiſti* commodius quidquam eveniſſe? *Heaut.* IV. 3. 7. Mea Phrygia, *audiſti*, modo, &c. *Heaut.* IV. 4. 9. Nondum *audiſti*, quod eſt graviſſimum. *Adelph.* III. 4. 21. *Audiſti* ex aliquo fortaſſe. *Hec.* IV. 1. 35. An, quia non tute ipſe dudum *audiſti? Hec.* V. 2. 18. En umquam injuriarum *audiſti* mihi ſcripſiam dicam? *Phorm.* II. 2. 15. *Audiſtin'* obſecro? *And.* IV. 4. 46. *Heaut.* IV. 3. 6. *Audiſtin'? Ch.* Omnia. *And.* V. 6. 11. Si quid rogabit, nuſquam tu me: *audiſtin'? Adelph.* IV. 1. 23. Quid gnato obtigerit, *audiſtin'* Chreme? *Phorm.* IV. 1. 11. De Antiphone *audiſtin'* quae facta? *Phorm.* IV. 3. 7. Ubi nuptias futuras eſſe *audivit. And.* I. 2. 3. Poſtquam ante oſtium me *audivit* ſtare, adproperat. *And.* III. 1. 17. Perii! numnam haec *audivit? Heaut.* III. 2. 6. Videlicet de Pſaltria hac *audivit. Adelph.* III. 4. 5. En umquam cuiquam contumelioſius *audiſtis* factam injuriam? *Phorm.* II. 3. 2. Eadem haec, multi alii in Andro tum *audivere. And.* V. 4. 28. Amatores mulierum eſſe *audieram* eos maximos. *Eun.* IV. 3. 23. Nec quis eſſet, umquam *audieram* dicier. *Eun.* IV. 4. 32. *Audieras? Gn.* Saepe, & fertur inprimis. *Eun.* III. 1. 39. Ubi id *audiveras? Phorm.* IV. 1. 7. Qui poſtquam *audierat* non datum iri filio uxorem. *And.* I. 2. 6. Ego *audiam?* quid *audiam*, Chreme? *And.* V. 3. 23. An ego toties de eadem re *audiam? Adelph.* I. 2. 48. Rem omnem a principio *audies. And.* I. 1. 21. Quid obſtat, cur non verae fiant? *Si. Audies. And.* I. 1. 76. Tute adeo jam ejus verba *audies. And.* III. 3. 47. Quid eſt? *Ch.* Tacitus citius *audies. Eun.* III. 5. 23. Nunc *audies. Hec.* I. 2. 102. Tu jam lites *audies. Phorm* I. 4. 42. Si herum inſimulabis avaritiae, male *audies. Phorm.* II. 3. 12. Intus caetera *audies. Phorm.* V. 1. 38. Ea, quae non vult, *audiet. And.* V. 4. 17. *Audi* nunc jam. *And.* II. 1. 29. Quin tu hoc *audi. And.* II. 2. 9. Hoc *audi. And.* III. 4. 11. IV. 1. 36. *Audi, audi*, obſecro. *And.* V. 2. 19. & 20. Tamen, Simo, *audi. And.* V. 3. 23. Quid eſt? *Me. Audi* modo. *Heaut.* V. 1. 28. Aeſchine, *audi:* ne te ignarum fuiſſe dicas. *Adelph.* II. 1. 6. Leno, *audi*, ſi vis, nunc jam. *Adelph.* II. 1. 30. Phidippe, ades! *audi* paucis. *Hec.* III. 5. 60. Dorio, *audi*, obſecro. *Audi*, quod dicam. *Phorm.* III. 2. 1. & 2. *Audi* nunc contra jam. *Phorm.* IV. 4. 19. Prius quam huic reſpondeas temere, *audi. Phorm.* V. 8. 48. Prius *audite* paucis. *Eun.* V. 9. 37. Cave poſthac umquam iſtuc verbum ex te *audiam. Heaut.* V. 4. 8. Potius, quam lites ſecter, aut quam te *audiam. Phorm.* II. 3. 61. Indignum jam facinus faxo ex me *audias. And.* V. 2. 13. Immo ego te obſecro hercle ut *audias. Eun.* III. 5. 14. Reprimam me, ne aegre quidquam ex me *audias. Hec.* V. 1. 38. At nunc dicam, quod libenter *audias. Phorm.* III. 2. 3. Fac quam primum haec *audiat. Eun.* V. 9. 12. Vereor, ſi clamorem ejus hic crebro *audiat. Hec.* III. 3. 52. Si placuerit, facitote. *Ph. Audiamus. Eun.* V. 9. 38. Rogas? viderem, *audirem*, eſſem una. *Eun.* III. 5. 26. Utinam hic prope adeſſet, atque *audiret* haec! *Adelph.* III. 4. 7. Vera an falſa *audieris*, jam ſciri poteſt. *And.* V. 4. 19. Benedictis ſi certaſſet, *audiſſet* bene. *Phorm.* Prol. 21. Si jam *audierit* ſibi paratas nuptias. *And.* II. 2. 4. Aderit continuo, hoc ubi ex te *audierit. Hec.* V. 3. 15. Quod quum *audierit. Phorm.* I. 4. 8. *Audire*que eorum eſt operae pretium audaciam. *And.* I. 3. 12. *Audire* vocem viſa ſum modo militis. *Eun.* III. 2. 1. Taedet jam *audire* eadem millies. *Phorm.* III. 2. 2. Mercator hoc addebat, ſe *audiſſe* abreptam e Sunio. *Eun.* I. 2. 35. Nae me iſtuc ex te prius *audiviſſe* gaudeo. *Heaut.* IV. 6. 12. *Audiviſſe* vocem pueri viſus eſt vagientis. *Hec.* IV. 1. 2. Adoleſcentulus eadem, & graviter *audiendo*, victus eſt. *Heaut.* I. 1. 62. Aliquot me adiere, ex te *auditum* qui ajebant. *And.* III. 3. 2. Aut te viſum, aut *auditum* velim. *Phorm.* II. 3. 85. Quod ipſa ex aliis *auditura* ſit. *Phorm.* V. 7. 67. *Audiendum* hercle eſt. *Heaut.* II. 3. 80.

Syntaxis. *Quantum audio. Quid ego audio? Nihil audio. Non audio. Audin' tu? Male audire. Audire quid ex altero. Millies audivi. Plus millies audivi. Audire rem omnem a principio. Lites audire. Hoc audi. Audi paucis. Libenter audire quid. Bene audire. Viſus ſum audire. Graviter audire quid. Nolle aliquem auditum aut viſum. Audiendum eſt.*

Aveho.

Is venit, ut ſecum *avehat. Aeſ.* Hem! Virginem ut ſecum *avehat! Adelph.* IV. 5. 19. & 20.

Avello.

Sperat ſe a me *avellere. Eun.* III. 3. 14. Si is poſſet ab ea ſeſe derepente *avellere. Hec.* IV. 1. 39. Ita magnae (irae,) ut ſperem poſſe *avelli. And.* III. 3. 21.

Aufero.

Quod eſt promiſſum, ab amicis argentum *aufero. Phorm.* III. 2. 28. Minas triginta per fallaciam ab illo *abſtuli. Phorm.* V. 8. 48. Inultum numquam id *auferet. And.* III. 5. 4. Omne hoc mater *auferet. Phorm.* I. 1. 55. Niſi facient, quae illos aequum eſt, haud ſic *auferent. Adelph.*

Digitized by Google

Adelph. III. 4. 8. *Aufer* aurum hoc. *Eun.* IV. 4. 59. Inſanis? *aufer.* *Adelph.* V. 8. 14. *Aufer* mihi; oportet. *Phorm.* I. 4. 46. *Aufer* te hinc. *Phorm.* III. 3. 27. Quin tu hinc pollicitationes *aufer.* *Phorm.* V. 6. 17. Vos iſthaec intro *auferte:* abite. *And.* I. 1. 1. Dat mihi (aurum) ut *auferam.* *Eun.* IV. 1. 13. Hiccine ut a nobis hoc tantum argenti *auferat?* *Phorm.* V. 7. 62. Priuſquam dilapidet noſtras triginta minas, ut *auferamus.* *Phorm.* V. 7. 5. Propere arceſſe, hinc qui *auferant* eam. *And.* V. 6. 15. Quidquid poſſem, mallem *auferre* potius in praeſentia. *Adelph.* II. 2. 14. Suſpicor, aliquid domo abeuntem *abſtuliſſe.* *Eun.* IV. 3. 19. Ut ea via abs te argentum *auferretur.* *Heaut.* IV. 8. 9. Paraſiti perſonam inde *ablatam* & militis. *Eun.* Prol. 26.

Syntaxis. *Auferre argentum ab altero. Auferre quid inultum. Aufer mihi hoc verbum. Auferre ſe. Auferre quid domo. Auferre quid in praeſentia.*

Aufugio.

Dic mihi, *aufugiſtin'?* *Eun.* V. 2. 12. Denique hercle *aufugerim* potius, quam redeam. *Hec.* III. 4. 10.

Augeo.

Immo *auge* magis ſuſpicionem. *Eun.* III. 1. 46. Verum ſi *augeam*, aut adjutor ſim ejus iracundiae. *Adelph.* I. 2. 65. Facite, aequanimitas Poëtae ad ſcribendum *augeat* induſtriam. *Adelph.* Prol. 25. Si ſic factum eſt, herus damno *auctus* eſt. *Heaut.* IV. 1. 15. Morbus qui *auctus* ſiet. *Hec.* III. 1. 54. Omnes te in lauta, & bene *aucta* parte putant. *Heaut.* IV. 5. 50.

Syntaxis. *Augere alicujus ſuſpicionem. iracundiam. induſtriam. Augeri damno. Morbus eſt auctus.*

Augesco.

Mihi *augeſcit* magis de filio aegritudo. *Heaut.* III. 1. 14.

Avidus, a, um.

Habet patrem *avidum*, miſerum, atque aridum. *Heaut.* III. 2. 15. Quam inhoneſtae ſolae ſint domi, atque *avidae* cibi. *Eun.* V. 4. 16. Ejus frater ad rem eſt *avidior.* *Eun.* I. 2. 51.

Aureus, a, um.

Jovem quo pacto Danaae miſiſſe ajunt in gremium imbrem *aureum.* *Eun.* III. 5. 37.

Auris.

Faxo, in *aurem* utramvis otioſe ut dormias. *Heaut.* II. 3. 101. Animam compreſſi: *aurem* admovi. *Phorm.* V. 6. 28. Habet haec, ei quod, dum vivat, uſque ad *aurem* obganniat. *Phorm.* V. 8. 41. Adrige *aures*, Pamphile. *And.* V. 4. 30. Orando ſurdas jam *aures* reddideras mihi. *Heaut.* II. 3. 89. Haud invito ad *aures* ſermo mihi acceſſit tuus. *Hec.* III. 5. 32. Partim quae accepi *auribus.* *Hec.* III. 3. 3. *Auribus* teneo lupum. *Phorm.* III. 2. 21.

Syntaxis. *Otioſe dormire in utramvis aurem. Aurem admovere. Ad aurem alicui obgannire quid. Aures adrigere. Aures alicujus orando ſurdas reddere. Sermo acceſſit ad aures. Auribus accipere quid. Auribus lupum tenere.*

Aurum.

Aurum quare ſit ſuum. *Eun.* Prol. 11. Senem pellexit, modo non montes *auri* pollicens. *Phorm.* I. 2. 18. *Aurum* ſibi clam mulier dedit. *Eun.* IV. 1. 13. Aufer *aurum* hoc. *Eun.* IV. 4. 59. Portant quid rerum? *aurum*, veſtem. *Heaut.* II. 3. 7. Viden' tu ancillas, *aurum*, veſtem? *Heaut.* II. 3. 11. *Aurum*, atque veſtem, qui, teneſne? *Heaut.* IV. 5. 30. Des qui *aurum*, ac veſtem. *Heaut.* IV. 8. 15. Sponſae veſtem, *aurum*, atque ancillas opus eſſe. *Heaut.* V. 1. 20. Sine *auro*, tum ornatam, ita uti quae ornantur ſibi. *Heaut.* II. 3. 47. Ancillas ſecum adduxit, oneratas veſte, atque *auro.* *Heaut.* III. 1. 43.

Syntaxis. *Auri montes polliceri. Mulier ſine auro ornata. Aurum atque veſtes.*

Ausculto.

Auſculto: loquere quid velis. *And.* III. 3. 5. Quid tu huc, alme, *auſcultas?* *Adelph.* V. 8. 12. *Auſculta* paucis. *And.* III. 3. 4. Per tempus advenis. *auſculta.* *And.* IV. 4. 45. Huc qua gratia te arceſſi juſſi, *auſculta.* *Eun.* I. 2. 20. Porro *auſculta*, quodupereſt fallaciae. *Heaut.* IV. 5. 23. Quin tu *auſculta.* *Heaut.* V. 1. 17. Ah! *auſculta.* *Adelph.* I. 2. 33. Pater, obſecro, *auſculta.* *Adelph.* IV. 5. 45. *Auſculta* paucis, niſi moleſtum eſt. *Adelph.* V. 3. 20. *Auſculta.* *Ph.* Illic ſum. *Hec.* I. 2. 39. Ergo *auſculta.* *Phorm.* I. 2. 12. Jam ſcies: *auſculta.* *Phorm.* V. 8. 7. Pamphilumne adjutem, an *auſcultem* ſeni. *And.* I. 3. 4. Niſi mihi Deos ſatis ſcio fuiſſe iratos, qui *auſcultaverim.* *And.* IV 1. 41. Vin' tu homini ſtulto mihi *auſcultare?* *Heaut.* III. 3. 24. Vin' tu huic ſeni *auſcultare?* *Adelph.* V. 7. 8. Non hercle otium eſt nunc mihi *auſcultandi.* *Adelph.* III. 3. 66.

Syntaxis. *Auſcultare paucis. Auſcultare alicui.*

Auspicato.

Haud *auſpicato* huc me adtuli. *And.* IV. 5. 12.

Aut.

Gaudeo. ſi tibi quid feci, *aut* facio. *And.* I. 1. 14. Qui ſcire poſſes, *aut* ingenium noſcere. *And.* I. 1. 26. *Aut* equos alere, *aut* canes ad venandum, *aut* ad Philoſophos. *And.* I. 1. 29. & 30. Obſervabam ſervulos venientes, *aut* abeuntes. *And.* I. 1. 57. Quid commerui, *aut* peccavi, pater? *And.* I. 1. 112. Peropus eſt, *aut* hunc cum ipſa, *aut* me aliquid de illa advorſum hunc loqui. *And.* I. 5. 30. Adeon' ingratum, *aut* inhumanum, *aut* ferum. *And.* I. 5. 43. Utinam *aut* hic ſurdus, *aut* haec muta facta ſit. *And.* III. 1. 5. *Aut* quia ſum apud te primus. *Eun.* I. 2. 10. Si falſum, *aut* vanum, *aut* fictum eſt, palam eſt. *Eun.* I. 2. 24. Profecto non plus biduum, *aut.* *Ph.* *Aut?* nihil moror. *Eun.* I. 2. 104. *Aut* dicat quod volt; *aut* moleſta ne ſiet. *Eun.* III. 3. 23. *Aut* conſolando, *aut* conſilio; *aut* re juvero. *Heaut.* I. 1. 34. *Aut* haec cum illis ſunt habenda, *aut* illa cum his amittenda ſunt. *Heaut.*

II. 3. 84. *Aut* ad miſerias natus ſum: *aut* illud falſum eſt. *Heaut.* III. 1. 11. & 12. *Aut* te amare cogitat, *aut* tete amari, *aut* potare, *aut* animo obſequi. *Adelph.* I. 1. 7. & 8. Ne *aut* ille alſerit, *aut* uſpiam ceciderit, *aut* perfregerit aliquid. *Adelph.* I. 1. 11. & 12. *Aut* ea refellendo, *aut* purgando: vobis corrigemus. *Hec.* II. 2. 12. Dies triginta, *aut* plus eo, in navi fui. *Hec.* III. 4. 7. Segreganda *aut* mater a me eſt, *aut* Philumena. *Hec.* III. 5. 30. Me, *aut* herum peſſumdabunt. *Phorm.* I. 4. 5. Peregre rediens cogitet, *aut* filii peccatum, *aut* uxoris mortem: *aut* morbum filiae. *Phorm.* II. 1. 14. *Aut* te viſum, *aut* auditum velim. *Phorm.* II. 3. 85. Per ejus unam, ut audio, *aut* vivam, *aut* moriar, ſententiam. *Phorm.* III. 1. 19. Una omnes nos *aut* ſcire, *aut* neſcire hoc volo. *Phorm.* V. 3. 26. Quamobrem exſpectem, *aut* ſperem, porro non fore? *Phorm.* V. 8. 36. *Paſſim alibi.*

AUTEM.

Tum *autem* hoc timet. *And.* I. 5. 34. Id paves, ne ducas tu illam. tu *autem* ut ducas. *And.* II. 2. 12. Puerum *autem* ne reſciſcat mihi eſſe ex illa, cautio eſt. *And.* II. 3. 26. Ecce *autem* alterum. *Eun.* II. 3. 6. Tum *autem*, qui illum flocciſecerim. *Eun.* II. 3. 11. Quid tu *autem*, Thraſo? *Eun.* III. 2. 22. Ille *autem* bonus vir nuſquam adparet. *Eun.* IV. 3. 18. Tuam *autem*? furcifer! *Eun.* IV. 7. 28. Quid faciam? quid mea *autem*? *Eun.* V. 2. 10. Atque adeo *autem* cur non intro eo? *Eun.* V. 5. 22. Ecce *autem* video rure redeuntem ſenem. *Eun.* V. 5. 25. Quid hoc *autem* eſt? *Eun.* V. 7. 4. Perii! quid hoc *autem* eſt mali? *Eun.* V. 8. 5. Tum *autem* Phaedriae gaudeo amorem eſſe in tranquillo. *Eun.* V. 9. 7. Sycophanta *autem* impudens. *Heaut.* Prol. 38. Quae res te ſollicitat *autem*? *Heaut.* II. 3. 10. Ego te *autem* novi. *Heaut.* II. 3. 130. Tibi *autem* porro ut non ſit ſuave vivere. *Heaut.* III. 1. 73. Quid hoc *autem*? *Heaut.* V. 2. 47. Ecce *autem* de integro! *Adelph.* I. 2. 73. Egon' debacchatus ſum *autem*, an tu in me? *Adelph.* II. 1. 31. Praeterea *autem* te ajunt proficiſci. *Adelph.* II. 2. 16. Geta *autem* hic non adeſt. *Adelph.* III. 1. 4. Tum *autem* Syrum impulſorem. *Adelph.* III. 2. 17. Quid *autem*? *Adelph.* III. 3. 50. III. 4. 16. *Phorm.* V. 3. 5. Porro *autem.* *Adelph.* III. 3. 65. Hem tibi *autem.* *Adelph.* IV. 1. 21. Cteſipho *autem* in amore eſt totus. *Adelph.* IV 2. 50. Ecce *autem*! *Adelph.* IV. 7. 4. *Hec.* III. 5. 53. Ecce *autem* hic adeſt ſenex. *Adelph.* V. 1. 5. Meam *autem* mortem exſpectant. *Adelph.* V. 4. 20. Me ducere *autem*! *Adelph.* V. 8. 11. Tu *autem* huic, aſine, auſcultas? *Adelph.* V. 8. 12. Promiſti *autem*? *Adelph.* V. 8. 17. Paullum id *autem*? *Adelph.* V. 8. 27. Habere *autem*? *Hec.* I. 2. 25. Illum *autem* unicum. *Hec.* I. 2. 43. Reddi patri *autem* ſuperbum eſt. *Hec.* I. 2. 79. Tum *autem*, ex amicis inimici ut ſint, facis. *Hec.* II. 1. 14. Tum *autem* filius introiit videre. *Hec.* III. 2. 10. Sin eſt *autem*, ut nolit. *Hec.* IV. 1. 44. Illam *autem* uxorem! *Hec.* IV. 2. 26. Sin *autem* eſt ob eam rem iratus gnatus. *Hec.* V. 2. 14. Quot *autem* ademi curas! *Hec.* V. 3. 19. Sciunt: quos non *autem* aequum eſt ſcire. *Hec.* V. 4. 28. Porro *autem* Geta ferietur alio munere: porro *autem* alio. *Phorm.* I. 1. 12. & 14. Ecce *autem* ſimilia omnia. *Phorm.* II. 1. 34. Dignum *autem* hoc illo eſt. *Phorm.* II. 3. 26. Egone *autem* tento? *Phorm.* II. 3. 42. Ah! quid iſtuc *autem* eſt? *Phorm.* III. 2. 18. Simul *autem* non manebat aetas virginis. *Phorm.* IV. 1. 4. Quid pertimui *autem*, bellua? *Phorm.* IV. 2. 11. Hem! mutet *autem*? *Phorm.* V. 2. 10. Tum *autem*, Antiphonem video ab ſeſe amittere invitum eam. *Phorm.* V. 7. 25.

AUTUMO.

Neque ſe id pigere: & deinde facturum *autumat.* *Heaut.* Prol. 19.

AVUS.

Primus eſſes, memoriter progeniem voſtram uſque ab *avo* atque atavo proferens. *Phorm.* II. 3. 48.

AUXILIOR.

Nonne id flagitium eſt, foris ſapere; tibi non poſſe *auxiliarier*? *Heaut.* V. 1. 50. Ut ſi cuperent, nihil tibi poſſent *auxiliarier.* *Adelph.* II. 4. 9.

AUXILIUM.

Neque pol conſilii locum habeo, neque *auxilii* copiam. *And.* II. 1. 20. Si huic malo ſalutem quaerant, *auxilii* nihil adferant. *Adelph.* III. 2. 2. Matres filiis in peccato adjutrices, *auxilio* in paterna injuria. *Heaut.* V. 2. 39. Si illum objurges, vitae qui *auxilium* tulit. *And.* I. 1. 115. Ad te advenio, ſpem, ſalutem, *auxilium* expetens. *And.* II. 1. 19. Ferte miſero, atque innocenti *auxilium*! *Adelph.* II. 1. 1. Unde mihi *auxilium* petam? *Phorm.* V. 1. 2.

SYNTAXIS. *Auxilii copiam habere. Nihil auxilii adferre. Eſſe alicui auxilio. Vitae auxilium ferre. Expetere auxilium.*

B.

BABYLO.

Dinumeret illi *Babylo* viginti minas. *Adelph.* V. 7. 17.

BACCHIS.

Quam *Bacchis* ſecum adduxit adoleſcentulam. *Heaut.* IV. 1. 41. Ancillas *Bacchidis* traduce huc ad vos. *Heaut.* IV. 4. 22. Quod iſta debet *Bacchidi*, id reddendum eſt illi. *Heaut.* IV. 5. 43. Adducimus tuam *Bacchidem.* *Clit.* Hem! quid? *Bacchidem*? *Heaut.* II. 3. 70. *Alibi paſſim.*

BALNEUM.

Unctum, atque lautum e *balneis.* *Phorm.* II. 2. 25.

BEATUS.

Palam *beatus.* *Phorm.* I. 3. 18.

BELLUA.

Age nunc, *bellua.* *Eun.* IV. 4. 37. Quid pertimui *bellua*? *Phorm.* IV. 2. 11. Quia habes impe-

imperium in *bellnas*? *Eun.* III. 1. 25.

BELLUM.

In amore, induciae, *bellum*, pax rurſum. *Eun.* I. 1. 16. *Belli* gloriam armis repperi. *Heaut.* I. 1. 60. Is hinc, *bellnm* ſugiens, proficiſcitur. *And.* V. 4. 32. Quorum opera in *bello*, in otio uſus eſt. *Adelph.* Prol. 20.

BELLUS, A, UM.

Unumquodque, quod erit *belliſſimnm*, carpam. *Adelph.* IV. 2. 51.

BENE.

O factum *bene*! *And.* I. 1. 78. V. 6. 5. *Eun.* IV. 4. 7. *Bene* diſſimulatum amorem indicat. *And.* I. 1. 105. Has *bene* ut adſimules nuptias. *And.* I. 1. 141. *Bene* & pudice doctum atque eductum ingenium. *And.* I. 5. 39. *Bene* mones, ibo. *And.* II. 2. 36. *Bene* ſane. *And.* V. 2. 7. *Adelph.* IV. 2. 47. *Bene* factum. *And.* V. 6. 11. *Hec.* V. 4. 17. *Bene* vertendo. *Eun.* Prol. 7. *Bene* facis. *Eun.* I. 2. 106. *Adelph.* IV. 3. 10. & 13. V. 8. 22. V. 9. 13. *Bene* dixti. *Eun.* III. 1. 61. *Bene* feciſti. *Eun.* III. 2. 10. V. 9. 61. Ita me Dii *bene* ament! *Eun.* IV. 1. 1. V. 2. 43. *Hec.* II. 1. 9. *Phorm.* I. 3. 13. Iſtuc pol vero *bene*. *Eun.* IV. 4. 8. *Bene* putas. *Eun.* IV. 7. 43. *Bene*, aedepol, narras. *Eun.* V. 3. 7. *Bene*, ita me Di ament! factum. *Eun.* V. 9. 7. *Phorm.* V. 6. 43. *Bene* libenter victitas. *Eun.* V. 9. 44. *Bene* vale. *Heaut.* I. 1. 115. *Hec.* I. 2. 122. Habet (amicam) *bene* ac pudice eductam. *Heaut.* II. 1. 14. Quam *bene* abs te proſpectum eſt! *Heaut.* IV. 1. 25. Te in lauta, & *bene* aucta parte putant. *Heaut.* IV. 5. 50. Tibi *bene* ex animo volo. *Heaut.* V. 2. 6. Tibi *bene* eſſe ſoli, cum ſibi ſit male. *Adelph.* I. 1. 9. Quando *bene* promeruit, fiat. *Adelph.* II. 1. 47. *Bene* dicat ſecum eſſe actum. *Adelph.* II. 2. 2. Quem aequum eſt *bene* facere. *Adelph.* II. 3. 2. Quando hoc *bene* ſucceſſit. *Adelph.* II. 4. 23. Si quid *bene* praecipias, nemo obtemperet? *Adelph.* III. 3. 80. Di *bene* vortant! *Adelph.* IV. 7. 10. *Hec.* I. 2. 121. *Phorm.* III. 3. 19. Quaſi re *bene* geſta. *Adelph.* V. 1. 13. *Bene* ſubducta ratione. *Adelph.* V. 4. 1. Omnes *bene* dicunt, amant. *Adelph.* V. 4. 11. Tibi lubens *bene* faxim. *Adelph.* V. 5. 6. V. 6. 8. Meditor eſſe adfabilis, & *bene* procedit. *Adelph.* V. 6. 9. Di tibi, Demea, *bene* faciant. *Adelph.* V. 7. 20. *Bene* nos aliquid facere illi decet. *Adelph.* V. 8. 25. *Bene* & ſapienter dixti dudum. *Adelph.* V. 8. 30. *Bene* praecepi ſemper, quae potui, omnia. *Adelph.* V. 9. 6. *Bene* conveniebat inter eas. *Hec.* I. 2. 103. *Bene* factum te adveniſſe ſalvom. *Hec.* III. 5. 6. Vixit, dum vixit *bene*. *Hec.* III. 5. 11. *Bene*, ita me Di ament! nuncias. *Hec.* IV. 4. 20. Benedictis ſi certaſſet, audiſſet *bene*. *Phorm.* Prol. 21. Ut *bene* ſit tibi! *Phorm.* I. 2. 101. *Bene* habent tibi principia. *Phorm.* II. 3. 82. Quod *bene* promeritus fueris, conduplicaveris. *Phorm.* III. 2. 31. Pol mei patris *bene* parta indiligenter tutatur. *Phorm.* V. 3. 5.

BENEDICTUM.

Benedictis ſi certaſſet. *Phorm.* Prol. 21.

BENEFICIUM.

Quaſi exprobratio eſt immemoris *benefici*. *And.* I. 1. 17. Ut *beneficium* verbis initum, te comprobes. *And.* V. 1. 5. Ut ſolidum parerem mihi *beneficium*. *Eun.* V. 2. 32. Abs quivis homine *beneficium* accipere gaudeas. *Adelph.* II. 3. 1. Pro maleficio ſi *beneficium* ſummum nolunt reddere. *Phorm.* II. 2. 22. Foeneratum *beneficium* tibi pulchre dices. *Phorm.* III. 2. 8. Quin *beneficium* turſum ei experimur reddere? *Phorm.* III. 3. 5. Cupio parare amicos *beneficio* meo. *Eun.* I. 2. 69. Hoc *beneficio* utrique ab utriſque devincimini. *Heaut.* II. 4. 14. Quem *beneficio* adjungas. *Adelph.* I. 1. 47.

SYNTAXIS. *Beneficium inire verbis. Beneficium ſolidum. Beneficium parere. accipere. reddere. Adjungere quem beneficio. Beneficio devinciri.*

BENEVOLENS.

Neque illi *benevolens* quiſquam aderat. *Phorm.* I. 2. 47.

BENEVOLENTIA.

Putavit me, & *benevolentia* plus ſcite. *Heaut.* I. 1. 63.

BENEVOLUS.

*Benevolum*que lingua tua jam tibi me reddidit. *Hec.* V. 1. 34.

BENIGNE.

Quid ego poſſiem *benigne* facere. *Adelph.* V. 4. 24. Quin, quod opus ſit, *benigne* praebeatur. *Hec* V. 2. 2. *Benigne* dicis. *Phorm.* V. 8. 62.

BENIGNITAS.

Neque modum *benignitatis* cogitas. *And.* V. 1. 7. Meam *benignitatem* ſenſiſti in te claudier? *Eun.* I. 2. 84. *Benignitatem* novi. *Hec.* II. 2. 21.

BENIGNUS.

Quam animo *benigno* in illam fui. *Hec.* III. 5. 22. Uſa ſum *benigne*, & lepido, & comi. *Hec.* V. 3. 39. Dum nimium dici nos ſtudemus *benignes*. *Phorm.* V. 2. 2.

BEO.

Ecquid *beo* te? *Eun.* II. 2. 48. O factum bene! *beaſti*. *And.* I. 1. 79.

BIBO.

Vicit vinum, quod *bibi*. *Eun.* IV. 5. 1. Prior *bibas*, prior decumbas. *Phorm.* II. 2. 28. Heri qui tantum *biberis*. *Heaut.* III. 2. 8. Quod juſſi ei dare *bibere*, date. *And.* III. 2. 4.

BIDUUM.

Siquidem *biduum*: verum ne fiant viginti dies. *Eun.* I. 2. 102. Profecto non plus *biduum*. *Eun.* I. 2. 104. Sine, *biduum* hoc praetereat. *Eun.* II. 2. 52. *Bidui* eſt aut tridui haec ſollicitudo. *And.* II. 6. 9. Impetrare nequeo hoc abs te *biduum*. *Eun.* I. 2. 191. Ibi hoc me macerabo *biduum*. *Eun.* I. 2. 107. In hoc *biduum*, Thais, vale. *Eun.* I. 2. 110. Hem! *biduum* hic manendum eſt ſoli ſine illa? *Eun.* IV. 2. 8.

BIENNIUM.

Biennium ibi perpetuum miſera illum tuli. *Hec.* I. 2. 12.

Bini, ae, a.

Ex praediis talenta argenti *bina* capiebat. *De. Binan'?* quaeſo! *Nau.* Tamen talenta *bina.* *Phorm.* V. 3. 6. 7. & 8.

Bis.

Qui amat, cui odio ipſus eſt, *bis* facere ſtulte duco. *Hec.* III. 2. 8. Soli licet hic de eadem cauſa *bis* judicium adipiſcier. *Phorm.* II. 3. 59.

Blande.

Quid ego poſſiem *blande* dicere. *Adelph.* V. 4. 24. Quid ceſſas hominem adire, & *blande* adloqui? *Phorm.* II. 1. 22.

Blanditia.

Abs te ut *blanditiis* ſuis, voluptatem expleat. *Hec.* I. 1. 11.

Blandus, ior.

Ut te vivat nuſquam quiſquam *blandior.* *Hec.* V. 4. 21.

Bolus.

Crucior, *bolum* tantum mihi ereptum tam ſubito e faucibus. *Heaut.* IV. 2. 6.

Bonitas.

*Bonitaſ*que voſtra adjutans. *Phorm.* Prol. 35.

Bonum *Subſtant.*

Summum *bonum* eſſe herae putavi Pamphilum. *And.* IV. 3. 2. Animus commotus eſt mirando, tam repentino *bono.* *And.* V. 4. 35. Ejus morte ea ad me lege redierunt *bona.* *And.* IV. 5. 4. *Bonorum* extortor. *Phorm.* II. 3. 27. Quin habeat, quae in homine dicuntur *bona?* *Heaut.* I. 2. 19. *Bona* noſtra haec tibi permitto. *And.* I. 5. 61. Itidem patria qui abligurierat *bona.* *Eun.* II. 2. 4. Serva, obſecro, haec nobis *bona.* *Eun.* V. 9. 19. Labore inventa cuidem *bona.* *Heaut.* IV. 7. 13. Me mea omnia *bona* doti dixiſſe illi. *Heaut.* V. 1. 69. Egon' mea *bona* ut dem Bacchidi dono? *Heaut.* V. 5. 6. Quod ſatis putabas tua *bona* ambobus fore. *Adelph.* V. 3. 24. Si moreretur, ne expers partis eſſet de noſtris *bonis.* *Heaut.* IV. 5. 39.

Syntaxis. *Summum bonum. Bonum repentinum. Bona ad me lege redierunt. Bonorum extortor. Bona ſua alteri permittere. abligurire. Habere omnia bona. Bona labore invenire. Doti dicere. Expers de bonis.*

Bonus, a, um.

Bonus eſt hic vir. *Si.* Hic vir ſit *bonus?* *And.* V. 4. 12. Ille *bonus* vir nuſquam adparet. *Eun.* IV. 3. 18. Ille *bonus* vir nobis Pſaltriam paravit. *Adelph.* III. 4. 30. *Bonus* es, quum haec exiſtimas. *Adelph.* V. 6. 9. *Bonus* eſt: noſter eſt. *Adelph.* V. 8. 28. Aedepol, vir *bonus* es. *Adelph.* V. 9. 4. Ut eſt ille, *bonus* vir. *Phorm.* IV. 3. 33. Quid ago nunc? *Clin.* Tune? quod *boni* eſt. *Heaut.* II. 3. 102. Neque *boni*, neque liberalis functus officium eſt viri. *Adelph.* III. 4. 17. Fero flagitia ad te *boni* illius adoleſcentis. *Adelph.* IV. 7. 4. Virum *bonum* eccum incedere video. *Eun.* V. 3. 9. Ehodum, *bone* vir, quid ais? *And.* III. 5. 10. O ſalve *bone* vir. *And.* V. 2. 5. *Bone* vir, Dore, ſalve. *Eun.* V. 2. 11. Quid ais, *bone* vir? eſt frater domi? *Sy.* Quid, malum! *bone* vir, mihi narras? *Adelph.* IV. 2. 17. & 18. Ho! *bone* cuſtos, ſalve. *Phorm.* II. 1. 57. *Bono* animo es. *Eun.* I. 2. 4. *Heaut.* IV. 6. 18. *Adelph.* II. 4. 20. IV. 5. 62. *Phorm.* V: 7. 72. *Bono* animo fac ſis, Soſtrata. *Adelph.* III. 5. 1. Quin tu animo *bono* es. *Adelph.* IV. 2. 4. Di *boni*, boni quid porto! *And.* II. 2. 1. Di *boni*, quid hoc morbi eſt? *Eun.* II. 1. 19. Di *boni*, quid turbae eſt! *Heaut.* II. 3. 13. Dii *boni*! *Adelph.* III. 3. 86. Fecere alii ſaepe, item *boni.* *Adelph.* IV. 5. 54. Habet *bonorum* exemplum. *Heaut.* Prol. 20. Qui placere ſe ſtudeat *bonis.* *Eun.* Prol. 1. Dum dici nos *bonos* ſtudemus & benignos. *Phorm.* V. 2. 2. Civem eſſe Atticam, *bonis* prognatam. *Phorm.* I. 2. 65. Tametſi *bona* eſt natura, reddunt curatura junceas. *Eun.* II. 3. 24. O fortuna, ut numquam perpetuo es *bona*! *Hec.* III. 3. 46. *Bonam* partem ad te adtulit. *Eun.* I. 2. 43. *Bonam* atque juſtam rem imperas, & factu facilem. *Heaut.* IV. 3. 26. Illam civem eſſe Atticam, *bonam.* *Phorm.* I. 2. 65. Adſpicio adoleſcentulam, forma! *So.* *Bona* fortaſſe. *And.* I. 1. 92. Vidi virginem, forma! *bona.* *And.* II. 5. 17. Ita non ut olim, ſed uti nunc, ſane *bona* (forma.) *Heaut.* III. 2. 13. *Bonan'* fide? *Sy.* *Bona* hercle. *Heaut.* IV. 5. 13. Abs te hoc *bona* venia peto. *Phorm.* II. 3. 31. Inter vos ſic haec cum *bona* ut componantur gratia. *Phorm.* IV. 3. 16. Cui magis *bonae* felicitates adverſae ſient. *Eun.* II. 3. 32. Ne *bonae* tuae iſtae nos rationes ſubvortant. *Adelph.* V. 3. 50. Ex Graecis bonis, Latinas fecit non *bonas.* *Eun.* Prol. 8. Qui magis licet, *bonas* matronas facere. *Eun.* Prol. 37. Expedit *bonas* eſſe vobis. *Heaut.* II. 4. 8. Si id facis, *bonas* quod par eſt facere. *Hec.* V. 1. 12. *Bonas* hic confeciſtis nuptias! *Phorm.* II. 1. 28. Ex Graecis *bonis*, Latinas fecit non bonas. *Eun.* Prol. 8. Quod erit mihi *bonum*, atque commodum. *Phorm.* I. 2. 81. Reſtitui in integrum, aequum eſt, & *bonum.* *Phorm.* II. 4. 11. Di boni, *boni* quid porto! *And.* II. 2. 1. Interea aliquid acciderit *boni.* *And.* II. 3. 24. Hic plus mali eſt, quam illic *boni.* *And.* IV. 3. 5. Quod tibi evenit *boni.* *And.* V. 6. 4. Faciam *boni* tibi aliquid pro iſta re. *Heaut.* IV. 5. 15. Iſtuc aequi *boni*que facio. *Heaut.* IV. 5. 40. Neque in me ipſo, tibi *boni* quid ſit, ſcio. *Hec.* V. 4. 11. Licetne ſcire ex te, quid ſit, quod feci *boni?* *Hec.* V. 4. 33. Plus hodie *boni* feci imprudens, quam. *Hec.* V. 4. 39. Ni vis *boni* in ipſa ineſſet forma. *Phorm.* I. 2. 57. Si tu partem aequi *boni*que dixeris. *Phorm.* IV. 3. 32. Tu id, quod *boni* eſt, excerpis. *Phorm.* IV. 4. 18. *Bonum* ingenium narras adoleſcentis. *And.* III. 1. 8. Qui neque *bonum*, atque aequum ſciunt? *Heaut.* IV. 1. 29. Nimium eſt durus, praeter aequumque & *bonum.* *Adelph.* I. 1. 39. Ipſe eſt ingenio *bono.* *And.* III. 2. 7. Neque adeo ex aequo & *bono.* *Adelph.* V. 9. 30. Qui uti ſcit, ei *bona*: illi, qui non utitur recte,

Digitized by Google

ꝺte, mala. *Heaut.* I. 2. 22. Tum uno ore omnes omnia *bona* dicere. *And.* I. 1. 70. *Bona* verba quaeſo. *And.* I. 2. 33. Una tecum *bona*, mala tolerabimus. *Phorm.* III. 3. 23.

Syntaxis. *Bonus vir. Portare quid boni. Boni quid accidit. evenit. Facere alicui boni aliquid. Aequi bonique facere quid. Facere quid boni. Vis boni ineſt in forma. Bone vir. Bone cuſtos. Bono animo eſſe. Dii boni! Bonis prognatum eſſe. Bona natura. Fortuna bona. Bona pars. Bona forma. Bona fide. Cum bona gratia. Bonae felicitates. Bonae rationes. Bonae nuptiae. Praeter aequum & bonum. Bono ingenio eſſe. Ex aequo & bono. Dicere omnia bona. Bona verba, quaeſo. Bona, mala tolerare cum aliquo.*

Brevis, ve.

An occaſionem tantam, tam *brevem* amitterem? *Eun.* III. 5. 57. Ne me in *breve* conjicias tempus. *Hec.* V. 4. 2. Ut pater tam in *brevi* ſpatio de me ejecerit animum patris? *Heaut.* V. 2. 2.

Bruma.

Haruſpex vetuit ante *brumam* aliquid novi negoti incipere. *Phorm.* IV. 4. 29.

Byrrhia.

Quid ais, *Byrrhia*! daturne illa Pamphilo nuptum? *And.* II. 1. 1. Forte ibi hujus video *Byrrhiam.* *And.* II. 2. 20.

C.

Cadaverosus, a, um.

C*Adaveroſa* facie. *Hec.* III. 4. 27.

Cado.

Homini illico lacrumae *cadunt*, quaſi puero, gaudio. *Adelph.* IV. 1. 20. Ita vita eſt hominum, quaſi, quum ludas teſſeris: ſi illud, quod maxime opus eſt jactu, non *cadit*; illud quod *cecidit* forte, id arte ut corrigas. *Adelph.* IV. 7. 22. & 23. Aut uſpiam *ceciderit*, aut perfregerit aliquid. *Adelph.* I. 1. 12.

Caecilius.

Quas primum *Caecilii* didici novas. *Hec.* Alt. Prol. 6.

Caedo.

Interea dum ſermones *caedimus.* *Heaut.* II. 3. 1. Ut tu illos procul hinc ex occulto *caederes.* *Eun.* IV. 7. 17. Verberibus *caeſum* te, Dave, in piſtrinum dedam uſque ad necem. *And.* I. 2. 28.

Caesius, a, um.

Caeſius, cadaveroſa facie. *Hec.* III. 4. 26. Ruſamne illam virginem, *Caeſiam*, ſparſo ore, adunco naſo? *Heaut.* V. 5. 18.

Caeteri, ae, a.

Nunc mihi hoc negoti *caeteri* dedere, ut illum quaeram. *Eun.* III. 4. 6. *Caeteri* quidem amici omnes. *Phorm.* IV. 3. 19. Non ſibi ſoli poſtulat te vivere, & ſua cauſa excludi *caeteros.* *Eun.* III. 2. 28. Fallere tanto magis audebit *caeteros.* *Adelph.* I. 1. 31. *Caeteros* ruerem, agerem, raperem, tunderem & proſternerem. *Adelph.* III. 2. 21. Piſces *caeteros* purga, Dromo. *Adelph.* III. 3. 22. Nolim *caeterarum* rerum te ſocordem eodem modo. *Adelph.* IV. 5. 61. Quia tum mihi lamentari praeter *caeteras* viſa eſt; & quia erat forma praeter *caeteras* honeſta & liberali. *And.* I. 1. 94. & 95. Quum ego vos ſolvi curis *caeteris.* *Hec.* II. 1. 33. Quam fortunatus *caeteris* ſum rebus. *Hec.* IV. 2. 25. Si *caetera* ſunt ita, ut vis. *Hec.* IV. 2. 28. Horum ille nihil egregie praeter *caetera* ſtudebat. *And.* I. 1. 31. Patriam & ſigna *caetera* neque ſciebat. *Eun.* I. 2. 32. Lectulos jube ſierni nobis, & parari *caetera.* *Adelph.* II. 4. 21. Tu conjicito *caetera.* *Phorm.* I. 3. 14. Intus *caetera* audies. *Phorm.* V. 1. 38.

Caeterum.

Caeterum de excluſione verbum nullum. *Eun.* I. 2. 7. *Caeterum* idem hoc tute melius quanto inveniſſes, Thraſo! *Eun.* III. 1. 62. *Caeterum* equidem iſtuc, Chreme, aequi bonique facio. *Heaut.* IV. 5. 39. Abi praeſtrenue, ac aperi fores. *Sa.* *Caeterum* hoc nihil facis. *Adelph.* II. 1. 13. *Caeterum*, placet tibi factum, Micio? *Adelph.* IV. 7. 18. *Caeterum* rus cras cum filio cum primo lucu ibo hinc. *Adelph.* V. 3. 54. *Caeterum* de reducenda id facias, quod in rem ſit tuam. *Hec.* III. 3. 31. *Caeterum* poſthac, ſi quidquam, nihil precor. *Phorm.* I. 2. 91. *Caeterum* quum argentum repetent. *Phorm.* IV. 4. 14.

Calamitas.

Sed ecca ipſa egreditur, noſtri fundi *calamitas.* *Eun.* I. 1. 34. Ut numquam ulla amori veſtro incidere poſſit *calamitas.* *Heaut.* II. 4. 15. Novum intervenit vitium, & *calamitas.* *Hec.* Prol. 2. Ita eam oppreſſit *calamitas* e eam *calamitatem* voſtra intelligentia ſedabit. *Hec.* Alt. Prol. 22. & 23.

Syntaxis. *Calamitas fundi. Calamitas incidit amori. Calamitas opprimit me. Sedare calamitatem.*

Calesco.

Accede ad ignem hunc; jam *caleſces* plus ſatis. *Eun.* I. 2. 5.

Calidus.

Vide, ne nimium *calidum* hoc ſit modo. *Eun.* II. 3. 88.

Calleo.

Etenim quo pacto id fieri ſoleat, *calleo.* *Heaut.* III. 2. 37. Ego illius ſenſum pulchre *calleo.* *Adelph.* IV. 1. 17.

Callide.

Quid? hoc intellextin'? an nondum etiam ne hoc quidem? *Da.* Immo *callide.* *And.* I. 2. 30. Hoc fugito. *Sy.* *Callide.* *Adelph.* III. 3. 63.

Callidemides.

Es tu Myconius? non ſum. at *Callidemides*? non. *Hec.* V. 3. 6. *Callidemidem* hoſpitem Myconium, conveni. *Hec.* III. 4. 18. Myconium hoſpitem dum exſpecto in arce *Callidemidem.* *Hec.* V. 3. 3.

Calliditas.

Servi venere in mentem Syri *calliditates.* *Heaut.* V. 1. 14.

Callidus.

Aut velle in ea re oſtendi, quam ſis *callidus.* *And.* I. 2. 27. Vah! conſilium *callidum.* *And.* III. 4. 10. Primo *callidum* &

Digitized by Google

 C A C A

diſertum credidi hominem. *Eun.* V. 7. 10. Ego homiuem *callidiorem* vidi neminem. *Phorm.* IV. 2. 1. Hem! nunc ipſa eſt opus ea: aut, ſi quid poteſt, meliore, & *callidiore.* *Phorm.* I. 4. 51.

CALX.

Quae inſeitia eſt, advorſum ſtimulum *calces*? *Phorm.* I. 2. 28. *Calcibus* ſaepe inſultabis fruſtra. *Eun.* II. 2. 54.

CANIS.

Ain' vero, *canis*? ſiccine agis? *Eun.* IV. 7. 33. Introiit in aedes ater alienus *canis.* *Phorm.* IV. 4. 26. Aut equos alere, aut *canes* ad venandum. *And.* I. 1. 30. Cervam videre fugere, ſectari *canes.* *Phorm.* Prol. 7.

CANO.

Cantilenam eandem *canis.* *Phorm.* III. 2. 10. Gallina *cecinit.* *Phorm.* IV. 4. 28.

CANTHARA.

Vidi *Cantharam* ſuffarcinatam. *And.* IV. 4. 30.

CANTILENA.

Cantilenam eandem canis. *Phorm.* III. 2. 10.

CANTITO.

Facturnm credo, ut habeas, quicum *cantites.* *Adelph.* IV. 7. 32.

CANTO.

Qui harum mores *cantabat* mihi. *Heaut.* II. 3. 19. Hymenaeum qui *cantent.* *Adelph.* V. 7. 7. Pamphilam *cantatum* provocemus. *Eun.* III. 1. 53.

CAPILLUS.

Capillus paſſus. *Heaut.* II. 3. 49. *Phorm.* I. 2. 56. Vix me contineo, quin involem in *capillum.* *Eun.* V. 2. 21. Tum ipſam *capillo conſcidit.* *Eun.* IV. 3. 4.

CAPIO.

Te mihi patronam *capio*, Thais. *Eun.* V. 2. 48. Ex meo propinquo rure hoc *capio* commodi. *Eun.* V. 6. 1. Nec rationem *capio*, niſi. *Heaut.* V. 2. 6. Miſeriam omnem ego *capio.* *Adelph.* V. 4. 22. De te ſi exemplum *capit*? *And.* IV. 1. 27. Ex eo nunc miſera quem *capit* laborem! *And.* IV. 3. 4. Quem ipſa nunc *capit* fructum. *Eun.* III. 1. 59. Laborem inanem ipſus *capit.* *Hec.* III. 2. 9. Ex his praediis talenta argenti bina ſtatim *capiebat.* *Phorm.* V. 3. 7. Etſi conſilium, quod *cepi*, rectum eſſe ſcio. *Heaut.* II. 3. 86. Mihi labores fuere, quos *cepi*, leves. *Heaut.* II. 4. 19. *Cepi* rationem, ut neque egeres. *Heaut.* V. 2. 11. O Geta! provinciam *cepiſti* duram. *Phorm.* I. 2. 23. Si quis magiſtrum *cepit* ad eam rem improbum. *And.* I. 2. 21. Quantum ex ipſa re conjecturam *cepimus.* *Heaut.* II. 3. 25. Quum illum generum *cepimus.* *Hec.* IV. 1. 22. Me *cepere* arbitrum. *Heaut.* III. 1. 94. Eum ſatias hominum, aut negoti ſi odium *ceperat.* *Eun.* III. 1. 14. Quid ego ex hac inopia nunc *capiam.* *Phorm.* I. 3. 15. Cibum nonnumquam *capiet* cum ea. *Eun.* II. 3. 76. Quantam, & quam veram laudem *capiet* Parmeno! *Eun.* V. 4. 3. Aedes noſtrae vix *capient*, ſcio. *Heaut.* II. 3. 13. Dore, *cape* hoc flabellum. *Eun.* III. 5. 47. Signa oſtende. *Py.* Adſunt. *Th.* *Cape.* *Eun.* IV. 6. 29. *Cape* hoc argentum, ac defer. *Heaut.* IV. 7. 3. Puer, heus! *cape*, da hoc Dorcio. *Phorm.* I. 2. 102. Volo, nolo rurſum: cedo, *cape.* *Phorm.* V. 7. 57. Neque, quid nunc conſilii *capiam*, ſcio. *Eun.* V. 2. 28. *Capias* tu illius veſtem. *Eun.* II. 3. 78. Cibum una *capias*, adſis. *Eun.* II. 3. 81. Numquam tam graves ob hanc inimicitias *caperem* in noſtram familiam. *Phorm.* II. 3. 23. Quid ex ea re tandem ut *caperes* commodi? *Eun.* III. 5. 25. Numquam commerui, merito ut *caperet* odium illa mei. *Hec.* IV. 2. 4. Aut ſi lubitum fuerit, cauſam *ceperit.* *And.* I. 3. 8. Cum intellexeras id conſilii *capere*, cur non dixti extemplo Pamphilo? *And.* III. 2. 38. Tantum laborem *capere* ob talem filium? *And.* V. 2. 29. Nam quod nos *capere* oportet, haec intercipit. *Eun.* I. 1. 35. Conſilium volo *capere* una tecum. *Eun.* III. 5. 66. Quod tempus conveniundi patris me *capere* jubeat? *Phorm.* V. 4. 9. Te deſiderium Athenarum arbitror *cepiſſe* ſaepe. *Hec.* I. 2. 14. Jampridem audivi *cepiſſe* odium tui Philumenam. *Hec.* II. 1. 22. Certe *captus* eſt! habet! *And.* I. 1. 55. Nunc geſtus mihi, voltuſque eſt *capiundus* novus. *Phorm.* V. 6. 50. Aut qua via te captent, eadem ipſos *capi*? *Hec.* I. 1. 16. Quid agis? niſi ut te redimas *captum* quam queas minumo. *Eun.* I. 1. 29. Dicam, hanc eſſe *captam* ex Caria. *Heaut.* III. 3. 47. Non, ſi *capiundos* mihi ſciam eſſe inimicos omnes homines. *And.* IV. 2. 12.

SYNTAXIS. *Capere ſibi aliquem patronum. Commodum capere ex re. Capere rationem. miſeriam. Capere exemplum de aliquo. dolorem. Capere fructum. laborem. talenta bina. Conſilium capere. Capere provinciam duram. magiſtrum improbum. conjecturam. Capere aliquem arbitrum. generum. Satias hominum & negotii odium me capit. Cibum capere cum altero. Capere veram laudem. Aedes capiunt multitudinem. Inimicitias graves capere in ſe. Odium tui me capit. Capere cauſam. Conſilium capere cum aliquo. Capere tempus conveniendi alicujus. Deſiderium tui me capit. Captus eſt. Capere vultum novum. Captus ex Caria. Capere inimicos ſibi.*

CAPITALIS.

Fero flagitia ad te nova, *capitalia.* *Adelph.* IV. 7. 5.

CAPITULUM.

O *capitulum* lepidiſſimum! *Eun.* III. 3. 25.

CAPRIFICUS.

Illic ubi etiam *caprificus* magna eſt. *Adelph.* IV. 2. 38.

CAPTO.

Quid agat, quid cum illo conſilii *captet.* *And.* I. 1. 143. Reviſo quid agant, aut quid *captent* conſilii. *And.* II. 4. 1. Aut qua via te *captent*, eadem ipſos capi? *Hec.* I. 1. 16. Ad fores ire perrexi: hoc modo ſermonem *captans.* *Phorm.* V. 6. 29.

CAPTUS. *Subſt.*

Geta, ut *captus* eſt ſervorum, non malus, neque iners. *Adelph.* III. 4. 34.

CAPUT.

Caput.

Ridiculum *caput!* *And.* II. 2. 34. Illic eſt huic rei *caput.* *And.* II. 6. 27. Colaphis tuber eſt totum *caput.* *Adelph.* II. 2. 37. Feſtivom *caput!* *Adelph.* II. 3. 8. O lepidum *caput!* *Adelph.* V. 9. 9. *Phorm.* III. 3. 26. *Capitis* periculum adire, dum proſim tibi. *And.* IV. 1. 54. Non *capitis* ejus res agitur, ſed pecuniae. *Phorm.* IV. 3. 26. Aliquid tuliſſe comminiſcentur mali, *capiti* atque aetati illorum! *Hec.* III. 1. 54. Metuo lenonem, ne quid ſuo ſuat *capiti.* *Phorm.* III. 2. 6. Diminuam ego *caput* tuum hodie, niſi abis. *Eun.* IV. 7. 33. Utinam tibi commitigari videam ſandalio *caput!* *Eun.* V. 8. 4. Capillus paſſus, prolixus, circum *caput* rejectus negligenter. *Heaut.* II. 3. 49. Non poſſum pati, quin tibi *caput* demulceam. *Heaut.* IV. 5. 14. Sentit, te eſſe huic rei *caput.* *Adelph.* IV. 2. 29. Non? ſi ex *capite* ſis meo natus item, ut ajunt Minervam eſſe ex Jove. *Heaut.* V. 4. 12. *Capite* primum in terram ſtatuerem. *Adelph.* III. 2. 18.

Syntaxis. *Caput rei. Caput colaphis tuber. Caput ridiculum. feſtivum. lepidum. Capitis periculum adire. Capitis res agitur. Capiti atque aetati illorum. Caput diminuere alicui. commitigare ſandalio. Demulcere alicui caput. Capite aliquem in terram ſtatuere.*

Carbo.

Tam excoctam reddam, atque atram, quam *carbo* eſt. *Adelph.* V. 3. 63.

Carcer.

Ain' tandem? *carcer!* *Phorm.* II. 3. 26.

Careo.

Dum ego propter te errans patria *careo* demens. *Heaut.* II. 3. 16. Tandem non ego illa *caream*, ſi ſit opus, vel totum triduum? *Eun.* II. 1. 17. Cenſen' te poſſe reperire ullam mulierem, quae *careat* culpa? *Hec.* IV. 4. 41. *Carens* patria ob meas injurias. *Heaut.* I. 1. 85. Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves; praeterquam, tui *carendum* quod erat. *Heaut.* II. 4. 20.

Caria.

In *Cariam* eſt profectus. *Eun.* I. 2. 46. Dicam hanc eſſe captam ex *Caria.* *Heaut.* III. 3. 47.

Carnufex.

Carnufex, quae loquitur! *And.* I. 2. 12. Quantaſque hic ſuis conſiliis mihi confecit ſollicitudines, meus *carnufex.* *And.* IV. 1. 27. Eho, non tu dixti eſſe inter eos inimicitias, *carnufex?* *And.* V. 2. 11. Os ut ſibi diſtorſit *carnufex!* *Eun.* IV. 4. 3. Numquam dicet *carnufex.* *Adelph.* III. 3. 9. Eho! *carnufex*, eſt Cteſipho intus? *Adelph.* V. 2. 2.

Carpo.

Unumquodque, quod quidem erit belliſſimum, *carpam.* *Adelph.* IV. 2. 52.

Carus, a, um.

Tum annona *cara* eſt. *And.* IV. 4. 7. Solum id eſt *carum* mihi. *Adelph.* I. 1. 24. Haec quam ſint ſuavia, & quam *cara* ſint. *Phorm.* II. 2. 30. Neque meo cordi eſſe quemquam *cariorem* hoc Phaedria. *Eun.* I. 2. 121. Ego quoque una pereo, quod mihi eſt *carius.* *Eun.* II. 1. 5. In animum inſtituere, aut parare, quod ſit *carius*, quam ipſe eſt ſibi? *Adelph.* I. 1. 14. Amorem difficillimum & *cariſſimum.* *Eun.* V. 4. 5.

Casa.

Ita fugias, ne praeter *caſam*, quod ajunt. *Phorm.* V. 2. 3.

Castigo.

Chreme, niſi eum ſervas, *caſtigas*, mones? *Heaut.* III. 3. 31.

Catus.

Neſcio qui ſenex modo venit, ellum, confidens, *catus.* *And.* V. 2. 14.

Caudex.

In me quidvis harum rerum convenit, quae ſunt dicta in ſtultum, *caudex*; ſtipes, aſinus, plumbeus. *Heaut.* V. 1. 4.

Caveo.

Atqui tu hanc jocari credis? faciet, niſi *caveo.* *Heaut.* IV. 4. 8. Etiam *caves?* ne videat forte hinc te a patre aliquis exiens. *Heaut.* II. 2. 6. Quot incommoditates in hac re accipies, niſi *caves?* *Heaut.* V. 1. 59. Profecto niſi *caves*, tu homo, aliquid gnato conficies mali. *Heaut.* V. 3. 1. Geminabit (colaphos,) niſi *cavet.* *Adelph.* II. 1. 19. Malo coactus qui ſuum officium facit, dum id reſcitum iri credit, tantiſper *cavet.* *Adelph.* I. 1. 45. *Cavit*, ne infamiae ea res ſibi eſſet. *And.* II. 6. 13. Ut hoſce inſtruxit, ipſus ſibi *cavit* loco. *Eun.* IV. 7. 12. Etiam taces? ego *cavebo.* *Adelph.* IV. 2. 12. Sciens *cavebo.* *Adelph.* IV. 5. 77. Neque tu hoc dicas, tibi non praedictum. *cave.* *And.* I. 2. 34. Audin'? verbum unum *cave* de nuptiis. *And.* I. 5. 65. *Cave*, te eſſe triſtem ſentiat. *And.* II. 3. 29. Verbum ſi mihi unum, praeterquam quod te rogo, faxis, *cave.* *And.* IV. 4. 14. Mane; *cave* quoquam ex illoc exceſſis loco. *And.* IV. 4. 21. At enim *cave*, ne prius, quam hanc a me accipias, amittas. *Eun.* IV. 6. 13. *Cave* ſis; neſcis, cui nunc maledicas viro. *Eun.* IV. 7. 29. *Cave* faxis. *Heaut.* I. 2. 13. Perge, obſecro te, & *cave.* *Heaut.* II. 3. 61. *Cave* quidquam admiratus ſies. *Heaut.* IV. 6. 23. *Cave* poſthac, ſi me amas, umquam iſtuc verbum ex te audiam. *Heaut.* V. 4. 8. Mores *cave* in te eſſe iſtos ſentiam. *Heaut.* V. 4. 9. *Cave* nunc jam oculos a meis oculis quoquam demoveas tuos. *Adelph.* II. 1. 16. Si deſeris tu, perimus. *He.* *Cave* dixeris. *Adelph.* III. 4. 12. Heus tu! *cave* *Phorm.* II. 3. 51. Meam eſſe hanc *cave* reſciſcat quiſquam. *Phorm.* V. 1. 37. *Cave*, ne in cognatam pecces. *Phorm.* V. 3. 20. *Cave* iſti quidquam creduas. *Phorm.* V. 8. 4. Sed tu quod *cavere* poſſis, ſtultum admittere eſt. *Eun.* IV. 6. 23. Ego me ſcio *caviſſe*, ne ulla merito contumelia fieri a vobis poſſet. *Hec.* III. 5. 20. Tibi ab iſtoc, hera, *cavendum* intelligo. *Eun.* V. 2. 44.

Syntaxia. *Cavere ſibi loco. Verbum unum cave. Cave ſis. Cave dixeris. Cavere ſibi ab aliquo.*

Causa.

Ne haec quidem ſatis vehemens *cauſa* ad objurgandum. *And.* I. 1. 123. Ut per falſas nuptias vera objurgandi *cauſa* ſit. *And.* I. 1. 131. Tandem inventa eſt *cauſa*. *And.* IV. 1. 19. Ubi ea *cauſa*, quamobrem haec faciunt, erit ademta his, deſinent. *And.* V. 1. 18. Una harum quaevis *cauſa* me, ut faciam, monet. *And.* V. 4. 1. *Cauſa* optuma eſt, niſi quid pater ait aliud. *And.* V. 4. 46. Num parva *cauſa*, aut parva ratio eſt? *Eun.* III. 5. 27. Quamobrem id faciam, vera *cauſa* eſt. *Heaut.* II. 3. 95. Inventa eſt *cauſa*, qua te expellerent. *Heaut.* V. 2. 36. Sin ea eſt *cauſa* retinendi apud vos, quia aegra eſt. *Hec.* II. 2. 13. Neu *cauſa* ulla reſtet relliqua. *Hec.* IV. 2. 11. Etſi tibi *cauſa* eſt de hac re, mater quae te impulit. *Hec.* IV. 4. 3. Ei *cauſa* alia quae fuit, quamobrem abs te abiret? *Hec.* IV. 4. 73. Puer *cauſa* erit mittundi. *Phorm.* I. 1. 16. Noſtra *cauſa*, ſcilicet! in nervum potius ibit. *Phorm.* IV. 4. 15. Quae *cauſa* eſt juſtiſſima. *Phorm.* IV. 4. 30. Nec ſatis ad objurgandum *cauſae*. *And.* I. 1. 111. Quid *cauſae* eſt, quin hinc in piſtrinum recta proficiſcar via? *And.* III. 4. 21. Sed ſi hic pernocto, *cauſae* quid dicam, Syre? *Adelph.* IV. 1. 15. Aliquid credito, Phormio, eſſe *cauſae*. *Phorm.* V. 6. 35. Aut ſi lubitum fuerit, *cauſam* ceperit. *And.* I. 3. 8. Cenſen' me potuiſſe proloqui *cauſam*, ineptam, falſam, iniquam? *And.* I. 5. 22. Dictum ac factum invenerit aliquam *cauſam*. *And.* II. 3. 8. *Cauſam* dicere prius, unde petitur, aurum quare ſit ſuum. *Eun.* Prol. 10. Ubi veni, *cauſam*, ut ibi manerem, repperit. *Eun.* III. 3. 6. Nam jam diu aliquam *cauſam* quaerebat ſenex. *Eun.* V. 6. 30. *Cauſam* hanc juſtam eſſe animum inducite. *Heaut.* Prol. 41. Quid dicam? quam *cauſam* adferam? *Heaut.* IV. 3. 23. Vide, utrum vis: argentum accipere, an *cauſam* meditari tuam? *Adelph.* II. 1. 41. Advorſumne illum *cauſam* dicerem, cui veneram advocatus? *Adelph.* IV. 5. 42. Mea cauſa, *cauſam* hanc accipite. *Hec.* Alt. Prol. 47. Dixere *cauſam* tunc, neſcio quam. *Hec.* I. 2. 111. O mi Pamphile! abs te quamobrem haec abierit, *cauſam* vides. *Hec.* III. 3. 22. Quam *cauſam* dicam patri, quamobrem non reducam, neſcio. *Hec.* III. 5. 2. Quamvis *cauſam* hunc ſuſpicari mavolo. *Hec.* IV. 1. 25. Hanc ubi dixti *cauſam*. *Hec.* IV. 4. 55. Poſtquam ademtam hanc quoque tibi *cauſam* vides. *Hec.* IV. 4. 58. Juſtam illam *cauſam*, facilem, vincibilem, optumam? *Phorm.* I. 4. 49. Quam *cauſam* reperient? demiror. *Phorm.* II. 1. 4. *Cauſam* tradere advorſariis. *Phorm.* II. 1. 7. Ille ad defendendam *cauſam* adeſt. *Phorm.* II. 1. 36. Non *cauſam* dico, quin, quod meritus ſit, ferat. *Phorm.* II. 1. 42. Ni noſſem *cauſam*, crederem vera hunc loqui. *Phorm.* II. 1. 48. Servom hominem *cauſam* orare leges non ſinunt. *Phorm.* II. 1. 62. *Cauſam* ut pro ſe diceres. *Phorm.* V. 5. 8. Hic, parvae conſuetudinis *cauſa*, hujus mortem tam fert familiariter. *And.* I. 1. 84. Egomet quoque ejus *cauſa* in funus prodeo. *And.* I. 1. 88. Nec tu ea *cauſa* minueris haec, quae facis. *And.* II. 3. 18. Cujus *cauſa* haec incipit. *And.* IV. 4. 33. Et quidquid hujus feci, *cauſa* virginis feci. *Eun.* I. 2. 122. Poſtulat ſua *cauſa* excludi caeteros. *Eun.* III. 2. 28. Id faciebar retinendi illius *cauſa*. *Eun.* IV. 1. 6. Contumeliae non me feciſſe *cauſa*, ſed amoris. *Eun.* V. 2. 39. Me hujus quidquid facio, id facere maxume *cauſa* mea. *Eun.* V. 9. 40. Mea *cauſa*, cauſam hanc juſtam eſſe animum inducite. *Heaut.* Prol. 41. Scire hoc vis? *Ch.* Hae quidem *cauſa*, qua dixi tibi. *Heaut.* I. 1. 35. Tot mea ſolius ſollicitì ſint *cauſa*? *Heaut.* I. 1. 77. Ejus anuis *cauſa*, opinor, quae erat mortua. *Heaut.* II. 3. 46. At te adjutare oportet adoleſcentuli *cauſa*. *Heaut.* III. 2. 36. Qua hoc occeptum eſt *cauſa*, loquere. *Heaut.* IV. 1. 36. Non tam meapte *cauſa* laetor, quam illius. *Heaut.* IV. 3. 8. Qua *cauſa* id fiat, cave quidquam admiratus ſies. *Heaut.* IV. 6. 22. Ea *cauſa* magis patiar. *Heaut.* V. 4. 13. Syro ignoſcas volo, quae mea *cauſa* fecit. *Heaut.* V. 5. 23. Nam ego liberali illam adſero *cauſa* manu. *Adelph.* II. 1. 40. Ego illud rus nulla alia *cauſa* tam male odi, niſi quia prope eſt. *Adelph.* IV. 1. 7. Mea *cauſa*, aequo animo attendite. *Hec.* Alt. Prol. 20. Mea *cauſa* cauſam hanc accipite. *Hec.* Alt. Prol. 47. Alias ut uti poſſim *cauſa* hac integra. *Hec.* I. 2. 5. Nempe ea *cauſa*, ut ne id fiat palam. *Hec.* I. 2. 30. Heri ea *cauſa* rure huc advenit. *Hec.* I. 2. 115. Gaudeo, ita me Dî ament! gnati *cauſa*. *Hec.* II. 1. 36. Qui ſcis, an ea *cauſa*, mi vir, me odiſſe adſimulaverit? *Hec.* II. 1. 38. Id adeo gnati *cauſa*. *Hec.* II. 2. 17. Haccine *cauſa* ego eram tantopere cupidus redeundi domum? *Hec.* III. 1. 3. Quum de eadem *cauſa* eſt iracundus factus inimiciſſimus. *Hec.* III. 1. 29. Quod ſane nolim, maxume heri *cauſa* mei. *Hec.* III. 1. 51. Ne mittas quidem viſendi *cauſa* quemquam. *Hec.* III. 2. 7. Ea de *cauſa* huc introire nolo. *Hec.* III. 2. 13. Id qua *cauſa* clam me habuiſſe dicam? *Hec.* IV. 1. 4. Tum tuas amicas te, & cognatas deſerere, & feſtos dies, mea *cauſa*, nolo. *Hec.* IV. 2. 17. Ut de tali *cauſa* nuptae mulieri ſe oſtenderet. *Hec.* V. 1. 30. Judicium de eadem *cauſa* iterum ut reddant tibi. *Phorm.* II. 3. 57. Soli licet de eadem *cauſa* bis judicium adipiſcier. *Phorm.* II. 3. 59. Sed ea *cauſa* nihilo magis defecimus. *Phorm.* III. 1. 8. Ni etiam nunc me hujus *cauſa* quaerere in malo jubeas crucem? *Phorm.* III. 3. 11. Qua profectus *cauſa* hinc es Lemnum, Chremes? *Phorm.* IV. 1. 1.

Mea

Mea *cauſa* ejicitur. *Phorm.* IV. 3. 68. De eadem hac fortaſſe *cauſa.* *Phorm.* V. 7. 7. Quum ego veſtri honoris *cauſa* repudium alterae remiſerim. *Phorm.* V. 7. 35. Multae ſunt *cauſae*, quamobrem cupiam abducere. *Eun.* I. 2. 65. Olim quidem te *cauſae* impellebant leves. *Hec.* III. 4. 12. Poſtquam ſenſit me tecum quoque rem habere, fingit *cauſas*, ne det, ſedulo. *Eun.* I. 2. 58. Omnes *cauſas* praecidam omnibus. *Hec.* IV. 2. 22. Fingis falſas *cauſas* ad diſcordiam. *Hec.* IV. 4. 71.

SYNTAXIS. *Cauſa vehemens. vera. parva. optima. juſtiſſima. inepta. falſa. iniqua. facilis. vincibilis. Cauſa, quamobrem. Quid cauſae eſt, quin. Cauſam capere. invenire. dicere. reperire. quaerere. meditari. tradere adverſariis. defendere. adimere alicui. Cauſam orare. dicere pro aliquo. Non dico cauſam, quin. Liberali cauſa adſerere quem manu. Uti cauſa integra. Ea de cauſa. De eadem cauſa bis judicium adipiſci. Fingere cauſas ad diſcordiam.*

CAUTE.

Quo magis omnes res *cautim*, ne temere faciam, adcuro. *Hec.* V. 1. 11.

CAUTIM.

Sed haec ita ut ſunt, *cautim*, & paulatim dabis. *Heaut.* IV. 8. 30.

CAUTIO.

Puerum autem ne reſciſcat mihi eſſe ex illa, *cautio* eſt. *And.* II. 3. 26. Piſces hi mihi ne corrumpantur, *cautio* eſt. *Adelph.* III. 3. 67.

CAUTUS.

Ut *cautus* eſt, ubi nihil opus eſt! *Phorm.* IV. 5. 3.

CEDO.

Quî, *cedo*? *And.* I. 1. 123. *Cedo* igitur, quid faciam, Dave? *And.* II. 3. 9. *Cedo*, quid jurgabit tecum? *And.* II. 3. 15. Quid facies? *cedo.* *And.* IV. 2. 22. Nova nunc religio in te iſtaec inceſſit, *cedo*? *And.* IV. 3. 15. *Cedo*, cujum puerum hic adpoſuiſti? *And.* IV. 4. 24. Quid te ergo aliud ſollicitat? *cedo.* *Eun.* I. 2. 82. *Cedo* alios: ubi centurio eſt? *Eun.* IV. 7. 6. Quid ita? aut quid factum eſt? *cedo.* *Eun.* V. 5. 8. Age, age, *cedo* iſtuc tuum conſilium. *Heaut.* II. 3. 91. *Cedo*, quid hic faciet ſua? *Heaut.* II. 3. 92. *Cedo* dextram: porro te idem oro ut facias, Chreme. *Heaut.* III. 1. 84. *Cedo* quid eſt? *Heaut.* III. 3. 36. Nomen mulieris *cedo* quod ſit. *Heaut.* IV. 1. 49. Lapis! quin accipis? *Cl.* *Cedo* ſane. *Heaut.* IV. 7. 4. *Cedo*, quid vis? faciam. *Heaut.* IV. 8. 5. Poſtremo, aut deſine, aut *cedo* quemvis arbitrum. *Adelph.* I. 2. 43. Coram ipſum *cedo.* *Adelph.* III. 4. 38. *Cedo*; numquid circumſpexti? *Adelph.* IV. 5. 54. *Cedo*, quid reliquit Phania? *Hec.* III. 5. 8. Quamobrem non opus ſit, *cedo.* *Hec.* IV. 4. 76. Puerum mihi *cedo*; ego alam. *Hec.* IV. 4, 86. Quid vis? *cedo.* *Hec.* V. 1. 26. *Cedo*, quid portas, obſecro? *Phorm.* I. 4. 20. *Cedo* ſenem! *Phorm.* II. 2. 7. *Cedo* dum, en umquam injuriarum audiſti mihi ſcriptam dicam? *Phorm.* II. 2. 15. *Cedo*, qui eſt cognata? *Phorm.* II. 3. 51. Quidnam facturus? *cedo.* *Phorm.* III. 3. 17. *Cedo*, quid poſtulat? *Phorm.* IV. 3. 37. *Cedo* nunc porro, Phormio dotem ſi accipiet. *Phorm.* IV. 4. 12. Quod feſ, *cedo.* *Phorm.* V. 6. 17. Quin tu mihi argentum *cedo.* *Ph.* Immo vero uxorem tu *cedo.* *Phorm.* V. 7. 42. & 43. Volo, nolo rurſum: *cedo*, cape. *Phorm.* V. 7. 57.

SYNTAXIS. *Quî, cedo? Cedo, quid faciam? Cedo alios. Cedo conſilium. Cedo dexteram. Cedo, quid vis? Cedo arbitrum. Quid vis? cedo. Cedo ſenem! Cedo dum.*

CELER, IA, E.

Nullus es, niſi jam tibi conſilium *celere* reppereis. *Phorm.* I. 4. 1.

CELLA.

Me jam in *cellam* aliquam cum illa concludam. *Adelph.* IV. 2. 13.

CELLULA.

Cum in *cellulam* ad te patris penum omnem congerebam clanculum. *Eun.* II. 3. 18.

CELO.

Neſcio quod magnum malum me *celas.* *Hec.* III. 1. 40. Idque adeo metuens vos *celavi*, quod nunc dicam. *And.* III. 4. 6. *Celem* tam inſperatum gaudium. *Heaut.* III. 1. 5. Prorſus neſcio, quo pacto hoc *celem.* *Hec.* III. 4. 31. Ut *celet* ſenem voſtrum. *Heaut.* IV. 3. 27. Ea ne me *celet*, conſueſeci filium. *Adelph.* I. 1. 29. Te atque alios partum ut *celares* ſuum. *Hec.* III. 3. 24. Haud ita decet *celare* te iras. *Hec.* II. 2. 11. Quid ſit, quamobrem nos *celare* volueris partum. *Hec.* IV. 1. 15. Simul vereor, ne orata noſtra nequeat *celare.* *Hec.* IV. 1. 61. Neque id *celare* poſſe te uxorem. *Phorm.* V. 7. 66. Non me clam haberet, quod *celaſſe* intelligo. *Hec.* IV. 4. 35. *Celabitur* itidem, ut *celata* adhuc eſt. *Heaut.* IV. 3. 20. Quin, ſi hoc *celatur*, in metu: ſin patefit, in probro ſiem. *Phorm.* V. 4. 6. Ubi ubi eſt, diu *celari* non poteſt. *Eun.* II. 3. 4. Neque, ut *celari* poſſet, tempus ſpatium dabat. *Hec.* III. 3. 14. Non poteſt *celari* noſtra diutius audacia. *Phorm.* I. 4. 4. Bene diſſimulatum amorem, & *celatum* indicat. *And.* I. 1. 105. Noſne hoc *celatos* tam diu? *Hec.* IV. 4. 23.

SYNTAXIS. *Celo te hanc rem. Celabitur itidem, ut celatum adhuc eſt. Indicare rem bene celatam.*

CENSEO.

Ego rus ibo, atque ibi manebo. *Pa.* *Cenſeo.* *Eun.* II. 1. 11. Militem ego rivalem recipiendum *cenſeo.* *Eun.* V. 9. 42. Recte dicit. *cenſeo.* *Heaut.* III. 3. 27. Si facit, quod ego hunc aequom *cenſeo.* *Heaut.* V. 5. 11. Neque vendundam *cenſeo*, quae libera eſt. *Adelph.* II. 1. 39. Rus cras cum primo lucu ibo. *Mi.* Immo de nocte, *cenſeo.* *Adelph.* V. 3. 55. Haud aliter *cenſeo.* *Adelph.* V. 8. 5. Meretricem optimum adeundam *cenſeo.* *Hec.* IV. 4. 94. Alius: *cenſeo.* eamus. *Phorm.* I. 2. 52. Cratinum *cen-*

ſeo, ſi tibi videtur. *Phorm.* II. 4. 7. Amplius deliberandum *cenſeo*. *Phorm.* II. 4. 17. Continuo dari tibi verba *cenſes*. *And.* III. 2. 25. Alium eſſe *cenſes* nunc me, atque olim? *And.* III. 3. 13. Num *cenſes* faceret? *And.* III. 3. 46. Paullnm intereſſe *cenſes*. *And.* IV. 4. 55. Quid illum *cenſes*? *And.* V. 2. 12. Nunc, quid faciendum *cenſes*, Dorias? *Eun.* IV. 4. 53. Quid te futurnm *cenſes*, quem adſidue exedent? *Heaut.* III. 1. 53. Me aetatem *cenſes* velle id adſimularier? *Heaut.* IV. 3. 38. Si ita aequom *cenſes*. *Adelph.* IV. 3. 10. Quid illas *cenſes* nihil enim. *Adelph.* IV. 5. 22. Ex quo *cenſes*, niſi ex illo? *Hec.* IV. 1. 13. Adeon' me eſſe pervicacem *cenſes*? *Hec.* IV. 1. 32. Ignarum *cenſes* tuarum lacrumarum eſſe me? *Hec.* IV. 4. 53. Quot me *cenſes* homines jam deverberaſſe uſque ad necem? *Phorm.* II. 2. 13. *Cenſen'* ullum me verbum potuiſſe proloqui? *And.* I. 5. 21. *Cenſen'* poſſe me obfirmare? *Eun.* II. 1. 11. *Cenſen'* vero? *Heaut.* III. 3. 30. Vah! *cenſen'* hominem me eſſe? erravi. *Adelph.* IV. 2. 40. *Cenſen'* te poſſe reperire ullam mulierem? *Hec.* IV. 4. 40. Sed me *cenſen'* potuiſſe omnia intelligere extra oſtium? *Phorm.* V. 6. 35. Qui aequnm eſſe *cenſent*, nos jam a pueris illico naſci ſenes. *Heaut.* II. 1. 2. Ita faciam, ut frater *cenſuit*. *Phorm.* V. 2. 11. Advertunt graviter, quae non *cenſeas*. *Heaut.* III. 3. 9. Quam ſeverus! rem, cum videas, *cenſeas*. *Heaut.* V. 3. 21.

CENTIES.

Niſi idem dictum ſit *centies*. *Heaut.* V. 1. 8.

CENTURIO.

Ubi *Centurio* eſt Sanga? *Eun.* IV. 7. 6.

CEREBRUM.

Diminuetur tibi qnidem jam *cerebrum*. *Adelph.* IV. 2. 32. An tibi jam mavis *cerebrum* diſpergi hic? *Adelph.* V. 2. 7. Ut *cerebro* diſpergat viam. *Adelph.* III. 2. 19.

C E

CERES.

Sine *Cerere* & Libero friget Venus. *Eun.* IV. 5. 6.

CERNO.

Si ſatis *cerno*, is hercle eſt. *Adelph.* III. 3. 85. Ut conſuetnm facile amorem *cerneres*. *And.* I. 1. 108.

CERTE.

Egomet continuo mecum: *certe* captus eſt! *And.* I. 1. 55. Mea quidem hercle *certe* in dubio vita eſt. *And.* II. 2. 10. *Certe* ſi reſciverim! *Da.* *Certe* hercle nunc hic ſe ipſus fallit, haud ego. *And.* III. 2. 14. & 15. *Certe* enim ſcio. *And.* III. 2. 23. Expedies? *Da.* *Certe*, Pamphile. *And.* III. 5. 11. Moleſtus *certe* ei fuero. *And.* IV. 1. 17. Andrium ego Critonem video? *certe* is eſt. *And.* V. 4. 3. *Certe* mea eſt. *And.* V. 4. 30. Neſcis quid mihi obtigerit. *Da.* *Certe*. *And.* V. 6. 2. Homo quatietur *certe* cum dono foras. *Eun.* II. 3. 66. *Certe* extrema linea amare haud nihil eſt. *Eun.* IV. 2. 12. *Certe* tu quidem pol & mnlto hilarior. *Eun.* IV. 5. 5. Credin'? *Gn.* Immo *certe*. *Eun.* IV. 7. 42. Venit! *Ch.* *Certe*. *Heaut.* III. 1. 22. At *certe* concedas hinc aliquo. *Heaut.* III. 3. 11. Ain' tu? *So.* *Certe*, inquam, mi vir. *Heaut.* V. 3. 12. Eſtne hic ipſus, de qno agebam? & *certe* is eſt. *Adelph.* I. 1. 53. *Certe*, Hegio. *Adelph.* III. 4. 42. Simulare *certe* eſt hominis. *Adelph.* IV. 7. 16. *Certen'*? *Par.* *Certe*. *Hec.* V. 4. 3. Illi *certe*, quae nunc tibi domi eſt, conſuleres. *Phorm.* III. 1. 4. *Certe* hercle, tibi quidem eſt olim dies praeſtituta. *Phorm.* III. 2. 38. *Certe* aedepol, niſi me animus fallit. *Phorm.* V. 1. 8.

CERTO. *adverb.*

Hoc *certo* ſcio. *And.* V. 4. 26. Ego pol, qnae mihi ſum conſcia, hoc *certo* ſcio. *Eun.* I. 2. 119. Atqui *certe* comperi. *Eun.* V. 1. 9. Quid? ah! volet, *certo* ſcio: civis modo haec ſit. *Eun.* V. 2. 50. Satis *certe* ſcio. *Heaut.* I. 1. 19. *Adelph.* II. 3. 3. *Hec.* II. 1. 7. IV. 4. 34. Id equidem ego *certo* ſcio. *Heaut.* IV. 1. 19. Id *certo* ſcio. *Heaut.* V. 1. 1. *Phorm.* V. 3. 10. V. 7. 60. Pro *certon'* tu iſtaec dicis? *Adelph.* III. 4. 32. Has non noſſe te, & *certo* ſcio. *Adelph.* IV. 5. 14. Ego rus abituram hinc cum tuo me eſſe *certo* decrevi patre. *Hec.* IV. 2. 10. Tua hercle *certo* vita expetenda eſt. *Phorm.* I. 3. 12.

C E

CERTO. *verb.*

Benedictis ſi *certaſſet*, audiſſet bene. *Phorm.* Prol. 21.

CERTUS, A, UM.

Spe incerta, *certum* mihi laborem ſuſtuli. *Hec.* Alt. Prol. 9. *Certa* res eſt. *And.* II. 2. 31. Nec quid agam *certum* eſt. *And.* I. 3. 4. Omnia experiri *certum* eſt, priuſquam pereo. *And.* II. 1. 11. Ita facere *certum* eſt. *Eun.* I. 2. 108. Nebulonem hunc *certum* eſt ludere. *Eun.* II. 2. 38. *Certum* eſt. *Eun.* II. 3. 88. Si *certum* eſt facere, facias. *Eun.* II. 3. 96. Si iſtuc ita *certum* eſt tibi. *Eun.* III. 3. 30. Jam ſatis *certum* eſt, virginem vitiatam eſſe. *Eun.* IV. 4. 37. Si *certum* eſt tibi ſic facere, illnd permagni referre arbitror. *Heaut.* III. 1. 57. Satin', hoc *certum* eſt? *Ge.* *Certum*. *Adelph.* III. 2. 31. Ut neque quid agam, *certum* ſiet! *Adelph.* IV. 4. 2. Domi *certum* obſidere eſt uſque, donec redierit. *Adelph.* IV. 6. 6. *Certumne* eſt iſtuc? *Hec.* II. 2. 30. Servare in eo *certum* eſt, quod dixi, fidem. *Hec.* III. 3. 42. *Certum* obfirmare eſt viam me. *Hec.* III. 5. 4. Nunc tibi me *certum* eſt contra gratiam referre. *Hec.* IV. 2. 7. *Certum* eſt perſequi. *Phorm.* III. 3. 18. Necquidquam *certi* reſpondes mihi? *Hec.* IV. 4. 84. Arbitror: *certum* non ſcimus. *Eun.* I. 2. 31. Ibo intro, de cognitione ut *certum* ſciam. *Eun.* V. 3. 12. Ut hoc, quidquid eſt, *certum* ſciam? *Hec.* III. 1. 44. Non *certum* ſcio. *Phorm.* I. 2. 98. Hic reddes omnia, quae nunc ſunt *certa* ei conſilia, incerta ut fient. *And.* II. 3. 16. Incerta haec ſi tu poſtules ratione *certa* facere. *Eun.* I. 1. 17. Vide, ut mihi haec *certa* & clara adtuleris. *Hec.* V. 4. 1. Quantum potes, me *certiorem*

Digitized by Google

tiorem face. *Phorm.* IV. 3. 69.

CERVA.

Cervam videre fugere, ſectari canes. *Phorm.* Prol. 7.

CERVIX.

Inverſa verba, everſas *cervices* tuas, abſtine. *Heaut.* II. 3. 131.

CESSO.

Ceſſo adloqui? *And.* V. 2. 4. Sed ego *ceſſo* ad Thaidem hanc deducere? *Eun.* II. 2. 34. *Ceſſo* huc introrumpere? *Eun.* V. 6. 26. *Ceſſe* pultare oſtium vicini? *Heaut.* III. 1. 1. *Ceſſo* hunc adoriri? *Heaut.* IV. 5. 9. Sed *ceſſo* heram hoc malo impertiri propere? *Adelph.* III. 2. 22. Sed *ceſſo* ad eum pergere. *Adelph.* IV. 2. 47. Sed *ceſſo* ire intro? *Adelph.* IV. 5. 78. *Ceſſo* hinc ire intro? *Hec.* III. 1. 44. Sed *ceſſo* adire quamprimum ſenem? *Phorm.* II. 1. 55. Sed ego nunc mihi *ceſſo*, qui non humerum hunc onero pallio. *Phorm.* V. 6. 4. *Ceſſas* adloqui? *And.* II. 2. 6. Quid ſtas? quid *ceſſas*? *And.* V. 6. 15. Odioſa *ceſſas*? *Eun.* IV. 6. 16. Sed cur *ceſſas*? *Adelph.* IV. 5. 69. Syre, *ceſſas* ire, ac facere? *Adelph.* V. 7. 18. Quid *ceſſas*? *Hec.* III. 4. 22. *Phorm.* V. 6. 42. Sed *ceſſas*? *Hec.* V. 3. 16. *Phorm.* V. 6. 18. Quid *ceſſas* hominem adire? *Phorm.* II. 1. 22. *Ceſſas*? *Phorm.* III. 3. 33. Sed interim, quid illic jam dudum gnatus *ceſſat* cum Syro? *Heaut.* V. 1. 9. Aeſchinus odioſe *ceſſat*: prandium corrumpitur. *Adelph.* IV. 2. 49. Haudquaquam etiam *ceſſant*. *Heaut.* I. 2. 1. Nihil *ceſſaviſti* uſque adhuc. *Hec.* IV. 1. 29. Numquam *ceſſavit* dicere hodie. *Phorm.* II. 3. 30. Niſi Phaedria haud *ceſſavit* pro te eniti. *Phorm.* III. 1. 11. Aut ubi ſi *ceſſes*, evenire ea ſatius eſt. *Adelph.* I. 1. 4. Uxor, ſi *ceſſes*, aut te amare cogitat. *Adelph.* I. 1. 7. Paullum ſi *ceſſaſſem*, domi non offendiſſem. *Eun.* IV. 4. 5. Quos ais homines, Chreme, *ceſſare*? *Heaut.* V. 1. 10. *Ceſſatum* uſque adhuc eſt. *Adelph.* IV. 4. 21.

SYNTAXIS. *Ego mihi ceſſo. Quid ſtas? quid ceſſas? odioſe ceſſare. Nihil ceſſare. Ceſſatum uſque adhuc eſt.*

CETARIUS.

Cetarii, lanii, coqui, fartores, piſcatores, aucupes. *Eun.* II. 2. 26.

CETERI, AE, A. *vide* CAETERI, AE, A.

CETERUM *vide* CAETERUM.

CHAEREA.

Heus! heus! tibi dico, *Chaerea*, inquit. reſtiti. *Eun.* II. 3. 45. *Chaeream* ei rei praefecimus. *Eun.* III. 4. 2. *Paſſim alibi.*

CHARINUS.

Modo iſte homo quam villam demonſtravit *Charini*? *Heaut.* IV. 4. 10. *Charinum* video. ſalve. *And.* II. 1. 18. Quaeſo, aedepol, *Charine*. *And.* II. 1. 5.

CHREMES.

Venit *Chremes* poſtridie ad me, clamitans. *And.* I. 1. 117. Nullon' ego *Chremetis* pacto adfinitatem effugere potero? *And.* I. 5. 12. Puerum inde abiens conveni *Chremis*. *And.* II. 2. 31. Exſequias *Chremeti*, quibus eſt commodum, ire, hem! tempus eſt. *Phorm.* V. 8. 37. Ego me continuo ad *Chremem*. *And.* II. 2. 24. Hanc ſimulant parere, quo *Chremetem* abſterreant. *And.* III. 1. 14. Per ego te Deos oro, *Chreme*, ut me adjuves in hac re. *And.* III. 3. 6. *Paſſim alibi.*

CHRYSIS.

Chryſis vicina haec moritur. *And.* I. 1. 78. Sororem eſſe ajunt *Chryſidis*. *And.* I. 1. 97. Dic ſodes, quis heri *Chryſidem* habuit? *And.* I. 1. 58. Metui a *Chryſide*. *And.* I. 1. 79. *Paſſim alibi.*

CIBUS.

Viden', otium, & *cibus* quid faciat alienus? *Eun.* II. 2. 34. Avidae *cibi*. *Eun.* V. 4. 16. Deducunt *cibum*. *Eun.* II. 3. 23. *Cibum* nonnumquam capiet cum ea. *Eun.* II. 3. 76. *Cibum* una capias. *Eun.* II. 3. 81. E flamma petere te *cibum* poſſe arbitror. *Eun.* III. 2. 38. Unde mihi peterem *cibum*. *Heaut.* V. 2. 25.

SYNTAXIS. *Cibus alienus. Avidus cibi. Deducere alieni cibum. Cibum una capere. Cibum e flamma petere. Unde mihi petam cibum?*

CICATRIX.

Neque pugnas narrat, neque *cicatrices* ſuas oſtentat. *Eun.* III. 2. 29.

CILICIA.

Iter, illi in Lemnum ut eſſet, noſtro in *Ciliciam*. *Phorm.* I. 2. 16.

CIRCUITIO.

Nihil *circuitione* uſus es. *And.* I. 2. 31.

CIRCUM.

Paucae, quae *circum* illam eſſent. *Eun.* III. 5. 33. Capillus *circum* caput rejectus negligenter. *Heaut.* II. 3. 49.

CIRCUMCURSO.

Hac illac *circumcurſa*. *Heaut.* III. 2. 1.

CIRCUMEO.

Facinus indignum, Chreme, ſic *circumiri*! *Phorm.* IV. 3. 9.

CIRCUMSPECTO.

Simul alia *circumſpecto*, ſatin' explorata ſint. *Eun.* III. 5. 54. Neſcio quid *circumſpectat*. *Eun.* II. 2. 60.

CIRCUMSPICIO.

Ibi adſcendo in quemdam excelſum locum. *circumſpicio*. *And.* II. 2. 20. Cedo, numquid *circumſpexti*? *Adelph.* IV. 5. 55.

CIRCUMVALLO.

Tot res repente *circumvallant*, unde emergi non poteſt. *Adelph.* III. 2. 4.

CIRCUMVENIO.

Ne eum *circumventum* inique iniqui irrideant. *Hec.* Alt. Prol. 46.

CISTELLA.

Abi tu, *ciſtellam*, Pythias, domo effer cum monumentis. *Eun.* IV. 6. 15.

CITHARISTRIA.

Continuo quamdam nactus eſt puellulam *Cithariſtriam*. *Phorm.* I. 2. 32. Quid paedagogus ille, qui *Cithariſtriam*? *Phorm.* I. 2. 94.

CITO.

Abi *cito*, & ſuſpende te. *And.* I. 5. 20. Ejiciat? *Da.* *Cito.* *And.* II. 3. 8. Hui, tam *cito*? ridiculum. *And.* III. 1. 16. Nomen tam *cito* tibi? Phania.

And. V. 4. 25. Labaſcit, victus uno verbo. quam *cito!* *Eun.* I. 2. 98. *Cito* hunc deduce ad militem. *Eun.* III. 3. 32. Quam *cito* ſunt conſecutae mulieres! *Heaut.* II. 3. 134. Ad miſericordiam ambos adduces *cito.* *Heaut.* V. 2. 42. Haud *cito* mali quid ortum ex hoc ſit publice. *Adelph.* III. 3. 89. Reddet tibi *cito.* *Adelph.* V. 9. 24. *Cito* ab eo haec ira abſcedet. *Hec.* V. 2. 15. Quid id eſt? *Ch.* Tacitus *citius* audies. *Eun.* III. 5. 23. At ſic *citius*, qui te expedias his aerumnis, reperias. *Hec.* III. 1. 8. Qua me propter exanimatum *citius* eduxi foras. *Hec.* III. 3. 4.

C I V I S.

Au! obſecro; an non *civis* eſt? *And.* IV. 4. 42. Ain' tandem? *civis* Glycerium eſt? *And.* V. 3. 4. *Civis* modo haec ſit. *Eun.* V. 2. 51. Ut ne quid turpe *civis* in ſe admitteret. *Phorm.* II. 3. 68. *Civem* Atticam eſſe hanc. *And.* I. 3. 16. IV. 4. 41. V. 2. 18. *Eun.* IV. 7. 35. *Phorm.* I. 2. 64. Illam hinc *civem* eſſe ajunt. *And.* V. 1. 14. Adducti, qui illam *civem* hinc dicant. *And.* V. 3. 21. Men' quaeris? eho tu Glycerium hinc *civem* eſſe ais? *And.* V. 4. 5. Ex Attica hinc abreptam. *Ph.* *Civemne?* *Th.* Arbitror. *Eun.* I. 2. 30. An paullum hoc eſſe tibi videtur, virginem vitiare *civem?* *Eun.* V. 2. 19. Scis eam hinc *civem* eſſe? *Eun.* V. 5. 10. Scis Pamphilam meam inventam *civem?* *Eun.* V. 9. 6. Hoc peccatum in virginem eſt *civem.* *Adelph.* IV. 7. 7. Praeter *civium* morem atque legem. *And.* V. 3. 8. Nae illiuſmodi jam nobis magna *civium* penuria eſt. *Adelph.* III. 3. 87. Hoſpites, tum *cives?* *Phorm.* II. 2. 14.

S Y N T A X I S. *Virgo civis. Hinc eſt civis. Cives, hoſpites. Civium mos atque lex.*

C I V I T A S.

In qua *civitate* tandem te arbitrare vivere? *Adelph.* IV. 5. 51.

C L A M.

Nec *clam* te eſt. *And.* I. 5. 52. Dumque aetas tulit, amavit: tum id *clam.* *And.* II. 6. 13. Ne quis forte internuntius *clam* a milite ad iſtam curſitet? *Eun.* II. 2. 56. Hanc tu mihi vel vi, vel *clam*, vel precario fac tradas. *Eun.* II. 3. 27. Interea aurum ſibi *clam* mulier demit. *Eun.* IV. 1. 13. Cum eo *clam* te ſubduxti mihi. *Eun.* IV. 7. 25. Haec *clam* me omnia. *Heaut.* I. 1. 46. *Clam* me profectus, menſes tres abeſt. *Heaut.* I. 1. 66. Si ſperat fore *clam*, rurſum ad ingenium redit. *Adelph.* I. 1. 46. Neque adeo *clam* me eſt. *Hec.* II. 2. 19. Maxume volo, doque operam, ut *clam* eveniat partus patrem. *Hec.* III. 3. 36. Haud *clam* me eſt. *Hec.* III. 4. 10. Id qua cauſa *clam* me habuiſſe dicam? *Hec.* IV. 1. 4. Non, aedepol, *clam* me eſt. *Hec.* IV. 1. 53. Non *clam* me eſt, gnate mi, tibi me eſſe ſuſpectam. *Hec.* IV. 2. 1. Non me *clam* haberet, quod celaſſe intelligo. *Hec.* IV. 4. 35. Puer quia *clam* te eſt natus, nactus alteram es. *Hec.* IV. 4. 59. Puerumque ob eam rem *clam* voluit, natus qui eſt, exſtinguere. *Hec.* V. 1. 22. Quod peperit uxor *clam.* *Hec.* V. 2. 15. Eam *clam* educat. *Phorm.* V. 7. 50. *Clam* te. *Ch.* Hei mihi! *Ph.* Uxorem duxit. *Phorm.* V. 8. 15.

S Y N T A X I S. *Clam me eſt. Vel vi, vel clam, vel precario. Spero, fore clam. Habere quid clam.*

C L A M I T O.

Quid *clamitas?* *And.* IV. 4. 28. *Clamitans*, me Sycophantem, hereditates perſequi, mendicum. *And.* IV. 5. 19. Venit Chremes poſtridie ad me, *clamitans*, indignum facinus! *And.* I. 1. 117. Venit ad me ſaepe, *clamitans:* quid agis, Micio? *Adelph.* I. 1. 35.

C L A M O.

Haeccine flagitia! *Sy.* Mihi quidem non placent. Et *clamo* ſaepe. *Adelph.* III. 3. 26. Dic mihi, non *clamas?* non inſanis? *Adelph.* IV. 7. 9. Illis quae ſunt intus, *clamat* de via. *And.* III. 2. 11. Id nunc *clamat* ſcilicet. *Adelph.* V. 3. 5. *Clamant* omnes, indigniſſime factum eſſe. *Adelph.* I. 2. 11. Tumultuantur, *clamant.* *Hec.* Alt. Prol. 33. Ne *clama:* petito baſce a me decem. *Phorm.* IV. 3. 59. Quid agam? quid *clamem*, aut querar? *Adelph.* V. 3. 3. Coepit *clamare*, o Aeſchine! *Adelph.* III. 3. 53.

S Y N T A X I S. *Clamare de via. Clamat, inſanit. Tumultuantur, clamant. Quid clamem, aut querar?*

C L A M O R.

. Strepitus, *clamor* mulierum. *Hec.* Alt. Prol. 27. Prô Juppiter! *clamorem* audio. *Hec.* III. 1. 37. Vereor, ſi *clamorem* ejus hic crebro audiat. *Hec.* III. 3. 52. *Clamore* ſummo, cum labore maxumo. *Heaut.* Prol. 40.

C L A N C U L U M.

In cellulam ad te patris penum congerebam *clanculum.* *Eun.* II. 3. 18. Invidere omnes mihi: mordere *clanculum.* *Eun.* III. 1. 21. In alienas tegulas veniſſe *clanculum* per impluvium. *Eun.* III. 5. 41. Ego limis ſpecto, ſic per flabellum *clanculum.* *Eun.* III. 5. 54. Etſi ſubſenſi id quoque, illos ibi eſſe, & id agere inter ſe *clanculum.* *Heaut.* III. 1. 63. Alii *clanculum* patres quae faciunt. *Adelph.* I. 1. 27. Cum ejus conſuevit olim matre in Lemno *clanculum.* *Phorm.* V. 6. 33.

S Y N T A X I S. *Clanculum mordere quem. Clanculum agere quid inter ſe. Clanculum conſueſcere cum muliere. Facere quid clanculum patrem.*

C L A R E.

Unde eſt? dic *clare.* *And.* IV. 4. 15.

C L A R U S, A, U M.

Vide, ut mihi haec certa & *clara* attuleris. *Hec.* V. 4. 1.

C L A U D O.

Nolo tibi ullum commodum in me *claudier.* *And.* III. 3. 41. Nuncubi meam benignitatem ſenſiſti in te *claudier?* *Eun.* I. 2. 84.

C L E M E N S.

A parvulo ut ſemper tibi apud me juſta & *clemens* fuerit ſervitus, ſcis. *And.* I. 1. 9. *Clemens*, placidus, nulli laedere os. *Adelph.*

Digitized by Google

delph. V. 4. 10. Hanc *clementem* vitam urbanam, atque otium ſecutus ſum. *Adelph.* I. 1. 17. Quam fideli animo, & benigno in illam, & *clemens* fui. *Hec.* III. 5. 22.

Syntaxis. *Clemens ſervitus. Homo clemens & placidus. Vitam clementem ſequi. Clementi animo eſſe in aliquem.*

Clementia.

Facilitate nihil eſſe homini melius, neque *clementia.* *Adelph.* V. 4. 7.

Cliens.

Cliens, amicus, hoſpes, nemo eſt vobis? *Adelph.* IV. 1. 13.

Clientela.

Thais patri ſe commendavit in *clientelam* & fidem. *Eun.* V. 9. 9.

Clinia.

Erras, & me ignoras *Clinia.* *Heaut.* I. 1. 53. Ille *Cliniae* ſervus tardiuſculus eſt. *Heaut.* III. 2. 4. Phaedrum, aut *Cliniam*, dicebant. *And.* I. 1. 59. *Paſſim alibi.*

Clitipho.

Neceſſe eſt, *Clitipho*, conſilia conſequi conſimilia. *Heaut.* I. 2. 35. Senex reſciſcet ilico, eſſe amicam hanc *Clitiphonis.* *Heaut.* IV. 3. 19. *Paſſim alibi.*

Clivus.

Clivus deorſum vorſus eſt. *Adelph.* IV. 2. 36.

Coelum.

Quid ſi nunc *coelum* ruat? *Heaut.* IV. 3. 41. O *coelum!* o terra! o maria Neptuni! *Adelph.* V. 3. 4. Qui templa *coeli* ſumma ſonitu concutit. *Eun.* III. 5. 42.

Coemo.

Coemiſſe, hinc quae illuc veheres, multa. *Adelph.* II. 2. 17.

Coena.

Coena dubia adponitur? *Phorm.* II. 2. 28. Ibo hinc intro, ut videam nobis quid *coenae* fiet. *Heaut.* I. 2. 37. Olera & piſciculos minutos ferre obolo in *coenam* ſeni. *And.* II. 2. 32. Quem ad *coenam* vocabo meorum aequalium? *And.* II. 6. 22. Ad *coenam* vocant. *Eun.* II. 2. 28. Ceſſo rogitare ad *coenam* ut veniat? *Eun.* II. 2. 35. Eamus ergo ad *coenam.* quid ſtas? *Eun.* III. 2. 6. Ego, inquit, ad *coenam* hinc eo. *Eun.* III. 5. 32. Video lectos ſternere, *coenam* adparare. *Heaut.* I. 1. 74. Monere oportet me Phaniam, ad *coenam* ut veniat. *Heaut.* I. 1. 118. Advenientem ilico abduxi ad *coenam.* *Heaut.* I. 2. 9. Ei unam *coenam* atque ejus comitibus dedi. *Heaut.* III. 1. 46. Me ad *coenam* voca. *Phorm.* V. 8. 64. Non redit hac nocte a *coena* Aeſchinus. *Adelph.* I. 1. 1.

Syntaxis. *Coena dubia. Emere quid in coenam. Quid nobis coenae eſt? Vocare quem ad coenam. Ire ad coenam. Adparare coenam. Abducere quem ad coenam. Dare alicui coenam. Redire a coena.*

Coeno.

Quae, cum amatore ſuo quum *coenant*, liguriunt. *Eun.* V. 4. 14. Symbolam dedit, *coenavit.* *And.* I. 1. 82.

Coeo.

Heri aliquot adoleſcentuli *coimus* in Pyraeeo. *Eun.* III. 4. 1.

Coepi.

Satis pericli *coepi* adire. *And.* V. 1. 2. Quid multa verba? amare *coepi.* *Eun.* III. 5. 20. Egomet quoque id ſpectare *coepi.* *Eun.* III. 5. 38. Dum rus eo, *coepi* egomet mecum inter viam cogitare. *Eun.* IV. 2. 1. Ubi rem reſcivi, *coepi* non humanitus tractare. *Heaut.* I. 1. 47. Ubi video haec, *coepi* cogitare. *Heaut.* I. 1. 76. Mane: hoc, quod *coepi*, primum enarrem, Clitipho. *Heaut.* II. 3. 32. Ego hoc, quia dudum tantopere juſſeras, eo *coepi.* *Heaut.* IV. 5. 39. Nam hunc diem miſere nimis cupio, ut *coepi*, perpetuum in laetitia degere. *Adelph.* IV. 1. 6. Eaſdem agere *coepi.* *Hec.* Alt. Prol. 10. Quum primum eam agere *coepi.* *Hec.* Alt. Prol. 25. Vetere in nova *coepi* uti conſuetudine. *Hec.* Alt. Prol. 29. Pergam, quo *coepi*, hoc iter. *Hec.* I. 2. 119. Vi *coepi* cogere. *Hec.* II. 2. 26. Poſtquam video, neſcio quid ſuſpicarier magis *coepi.* *Hec.* V. 3. 29. *Coepi* advorſari primo. *Phorm.* I. 2. 25. *Coepi* iis omnia facere, obſequi quae vellent. *Phorm.* I. 2. 28. Aurem admovi: ita animum *coepi* attendere. *Phorm.* V. 6. 28. Illuc, quaeſo, redi, quo *coepiſti*, Aeſchine. *Adelph.* II. 1. 36. Mater ubi accepit, *coepit* ſtudioſe omnia docere, educare. *Eun.* I. 2. 36. Ibi homo *coepit* me obſecrare. *Eun.* II. 2. 30. Forte habui ſcortum: *coepit* ad id adludere. *Eun.* III. 1. 34. Ubi ſatias *coepit* fieri, commuto locum. *Eun.* V. 6. 3. Ejus filiam ille amare *coepit* perdite. *Heaut.* I. 1. 45. Ea coacta ingratiis poſtilla *coepit* victum vulgo quaerere. *Heaut.* III. 1. 38. Gaudere adeo *coepit*, quaſi qui cupiunt nuptias. *Heaut.* V. 1. 12. *Coepit* clamare, ô Aeſchine! *Adelph.* III. 3. 53. Interim miris modis odiſſe *coepit* Soſtratam. *Hec.* I. 2. 104. Hanc amare *coepit* perdite. *Phorm.* I. 2. 32. Jam ſcio; amare *coepit.* *Phorm.* I. 2. 61. Video, non licere, ut *coeperam*, hoc pertendere. *Heaut.* V. 5. 9. Sic pol commodius eſſe in omnes arbitror, quam ut *coeperas.* *Phorm.* V. 3. 31. Si quidquam hodie hic turbae *coeperis*, faciam, ut. *Eun.* IV. 7. 30. An non ſex totis menſibus prius olfeciſſem, quam ille quidquam *coeperit?* *Adelph.* III. 3. 43.

Syntaxis. *Coepi cogitare. Pergam, quo coepi iter. Redibo quo coepi. Coepit me obſecrare.*

Coepto.

Quid hic *coeptat?* aut quo evadet hodie? *Phorm.* IV. 3. 21.

Cogito.

Quid agam, *cogito.* *And.* II. 2. 21. Profecto quanto magis magiſque *cogito.* *Eun.* III. 3. 1. Ego, quia non rediit filius, quae *cogito!* *Adelph.* I. 1. 10. Verum *cogito* id, quod res eſt. *Adelph.* II. 1. 52. Ubi illum quaeram, *cogito.* *Adelph.* IV. 2. 30. Ubi illas ego nunc reperire poſſim, *cogito.* *Phorm.* IV. 5. 15. Neque modum benignitatis, neque, quid me ores, *cogitas.* *And.* V. 1. 7. Quod nunc tute tecum iratus *cogitas.* *Eun.* I. 1. 19. Periculon' pugnare, qui iſtuc huc portes, *cogitas?* *Eun.* IV. 7. 7. Hunc

Digitized by Google

tu in aedes *cogitas* recipere poſthac? *Eun.* V. 2. 58. Non *cogitas* hinc longule eſſe? *Heaut.* II. 2. 10. Quid faciam? *Ch.* Quidvis potius, quam quod *cogitas*. *Heaut.* III. 1. 60. Quid nunc facere *cogitas*? *Heaut.* III. 3. 46. Num *cogitat* quid dicat? *And.* V. 3. 6. Quae in animo *cogitat* irata. *Adelph.* I. 1. 5. Aut te amare *cogitat*. *Adelph.* I. 1. 7. Sic *cogitabam*; hic, parvae conſuetudinis cauſa, hujus mortem tam fert familiariter. *And.* I. 1. 83. Credo id *cogitaſti*: quidvis ſatis eſt, dum vivat modo. *Heaut.* IV. 1. 28. Ridiculum: non enim *cogitaras*. *Eun.* III. 1. 62. Proin tu, dum eſt tempus, etiam atque etiam *cogita*. *Eun.* I. 1. 11. *Cogita* modo. *Eun.* V. 9. 43. Quid voluiſti? *cogita*. *Heaut.* IV. 1. 25. Immo hoc *cogitato*. *Eun.* IV. 6. 21. Nam ſi *cogites*, remittas jam me onerare injuriis. *And.* V. 1. 8. Me ſomnies: me exſpectes: de me *cogites*. *Eun.* I. 2. 114. Hoc tu facito: cum animo *cogites*. *Adelph.* III. 4. 55. Quaeſo facito haec tecum *cogites*. *Adelph.* V. 3. 22. Dehinc, ne fruſtretur ipſe ſe, aut ſic *cogitet*. *Eun.* Prol. 14. Nunc ſi quis eſt, qui hoc dicat, aut ſic *cogitet*. *Phorm.* Prol. 13. Peregre rediens ſemper *cogitet*. *Phorm.* II. 1. 13. Coepi aliam rem ex alia *cogitare*. *Eun.* IV. 2. 3. Occepi mecum *cogitare*. *Eun.* IV. 2. 8. Quantum ille potuit *cogitare* commode. *Heaut.* Prol. 14. Ubi video haec, coepi *cogitare*. *Heaut.* I. 1. 76. Haec ſi voles in animo vere *cogitare*. *Adelph.* V. 3. 32. Ne eſſet ſpatium *cogitandi* ad diſturbandas nuptias. *And.* I. 2. 11. Ita ſum irritatus, animum ut nequeam ad *cogitandum* inſtituere. *Phorm.* II. 1. 10. Non potuit *cogitata* proloqui. *Phorm.* II. 1. 53.

Syntaxis. *Cogitare, quod res eſt. Quae cogita? Quid facere cogitas? Etiam atque etiam cogita. Cogitare de aliquo. Cogitare cum animo. Cogitare ſecum. Aliam rem ex alia cogitare. Commode cogitare quid. In animo vere cogitare quid. Animum ad cogitandum inſtituere. Proloqui cogitata.*

Cognata.

Qui *cognata* tibi ſit. *Phorm.* I. 2. 80. Verum ſi *cognata* eſt maxume. *Phorm.* II. 1. 65. Qui mihi *cognata* ea eſſet, dicerem. itidem tu face. cedo, qui eſt *cognata*? *Phorm.* II. 3. 50. & 51. Itidem ut *cognata* ſi ſit. *Phorm.* II. 3. 62. Quid illa altera, quae dicitur *cognata*? *Phorm.* V. 1. 28. Negat Phanium eſſe ſibi *cognatam* Demipho? Hanc Demipho negat eſſe *cognatam*? *Phorm.* II. 3. 5. & 6. *Cognatam* comperi eſſe nobis. *Phorm.* V. 3. 18. Cave, ne in *cognatam* pecces. *Phorm.* V. 3. 20. Tum tuas amicas te, & *cognatas* deſerere nolo. *Hec.* IV. 2. 16.

Cognatus.

Tum is mihi *cognatus* fuit, qui eum recepit. *And.* V. 4. 23. Mihi *cognatus* erat. *Adelph.* III. 4. 48. Dum *cognatus* huc illinc veniret. *Adelph.* IV. 5. 39. Hegio his eſt *cognatus* proxumus. *Adelph.* V. 8. 24. Interea in Imbro moritur *cognatus* ſenex horunc. *Hec.* I. 2. 96. Neque illi benevolens, neque notus, neque *cognatus* aderat. *Phorm.* I. 2. 49. Neque mihi *cognatus* fuit quiſquam iſthoc nomine. *Phorm.* II. 3. 44. Tu mihi *cognatus*, tu parens, tu amicus. *Phorm.* III. 2. 11. Abi, atque Hegioni, *cognato* hujus, rem omnem narrato ordine. *Adelph.* III. 2. 53. Sola ſum: habeo hic neminem, neque amicum, neque *cognatum*. *Eun.* I. 2. 68. Patris *cognatum*, atque aequalem, Archidemidem, noviſtin'? *Eun.* II. 3. 35. Ego te *cognatum* dicam, & tibi ſcribam dicam. *Phorm.* I. 2. 77. Narrabat, ſe hunc negligere *cognatum* ſuum. *Phorm.* II. 3. 19. Qui *cognatum* me ſibi eſſe diceret. *Phorm.* II. 3. 34. Inopia & *cognatorum* negligentia coacta. *And.* I. 1. 44. Amicos, genus, *cognatos*, divitias. *Heaut.* I. 2. 20.

Syntaxis. *Cognatus mihi eſt. Cognatus proximus. Cognatorum negligentia.*

Cognitio.

Inde eſt *cognitio* facta. *Hec.* V. 3. 33. Ibo intro, de *cognitione* ut certum ſciam. *Eun.* V. 3. 12.

Cognosco.

Non *cognoſco* veſtrum tam ſuperbum. *Eun.* V. 9. 36. Dum ea, quae loquitur, magis *cognoſco*? *Phrm.* V. 1. 10. Amabo! quid ait? *cognóſcitne*? *Ch.* Ac memoriter. *Eun.* V. 3. 6. Te interea loci *cognovi*. *Eun.* I. 2. 47. Sed poſtquam adſpexi, ilico *cognovi*. *Heaut.* IV. 1. 44. Poſtquam introii, ejus morbum *cognovi* miſer. *Hec.* III. 3. 13. Tandem *cognoſti* qui ſiem. *And.* III. 4. 7. Ipſe ſe, & illam, & hanc, quae domi erat, *cognovit* ſatis. *Hec.* I. 2. 87. Eum haec *cognovit* Myrrhina in digito modo me habentem. *Hec.* V. 3. 32. Alias *cognoſtis* ejus: quaeſo hanc nunc noſcite. *Hec.* Prol. 8. Eo pacto & gnati vitam, & conſilium meum *cognoſces*. *And.* I. 1. 23. Rem *cognoſces*. *Hec.* III. 1. 11. Adeſte aequo animo, & rem *cognoſcite*. *And.* Prol. 24. Adeon' homines immutarier ex amore, ut non *cognoſcas* eundem eſſe? *Eun.* II. 1. 20. In ea re utilitatem ego faciam ut *cognoſcas* meam. *Eun.* II. 3. 17. Ne quis me *cognoſceret*. *Eun.* V. 2. 8. Haud iſtuc dicas, ſi *cognoris* vel me, vel amorem meum. *And.* IV. 1. 28. Haec, dum incipias, gravia ſunt: dumque ignores: ubi *cognoris*, facilia. *Heaut.* V. 5. 15. Unum *cognoris*, omnes noris. *Phorm.* II. 1. 35. Mature ut quum *cognorit*, perpetuo oderit. *Eun.* V. 4. 11. Ubi hoc *cognoverit*, non poſſe ſe mecum eſſe. *Hec.* I. 2. 80. Rem ubi *cognoverint*. *Hec.* V. 2. 25. Aequum eſt vos *cognoſcere*, atque ignoſcere. *Eun.* Prol. 42. Dic, te parvam virginem amiſiſſe: nunc *cognoſſe*: ſigna oſtende. *Eun.* IV. 6. 29. *Cognoſſe* anulum illum Myrrhinam gnatae ſuae fuiſſe. *Hec.* V. 3. 13. Nam & *cognoſcendi*, & ignoſcendi dabitur peccati locus. *Heaut.* II. 1. 6. In *cognoſcendo* tute ipſe aderis, Chaerea. *Eun.* V. 2. 54. *Cognita* eſt, quan-

quantum audio hujus verba. *Heaut.* IV. 3. 4. Ubi ſunt *cognitae*, placitae ſunt. *Hec.* Alt. Prol. 12. Ut neque ſpectari, neque *cognoſci* potuerit. *Hec.* Prol. 3.

SYNTAXIS. *Satis cognoſcere quem. Memoriter cognoſcere rem. Unum cognoris, omnes noris. Cognoſcere atque ignoſcere. In cognoſcendo adeſſe. Cognita eſt fabula, & placita.*

COGO.

Jubeo, *cogo*, atque impero. *Eun.* II. 3. 97. Nam *cogis* ea, quae nolo. *Hec.* IV. 4. 52. Tamen res *cogit* denegare. *And.* IV. 1. 9. Quod vos jus *cogit*, id voluntate impetret. *Adelph.* III. 4. 44. Si puerum, ut tollam, *cogit*. *Hec.* IV. 1. 56. Huic leges *cogunt* nubere hanc. *Adelph.* IV. 5. 18. Quaſi talenta ad quindecim *coëgi*. *Heaut.* I. 1. 94. Invitus feci: lex *coëgit*? *Phorm.* II. 1. 6. Etiamne id lex *coëgit*? *Phorm.* II. 1. 8. Quid? ſi ego tibi illam nolo vendere, *coges* me? *Adelph.* II. 1. 39. Etſi ſcio ego, Philumena, meum jus eſſe, ut te *cogam*. *Hec.* II. 2. 1. Hoc qui *cogam*, re ipſa repperi. *Phorm.* V. 6. 49. Filium, ſi nolit, *cogas*, ut cum illa una cubet. *Adelph.* V. 3. 65. Si nolit, quin eum merito poſſim *cogere*. *And.* III. 2. 51. Nec te quivit hodie *cogere*, illam ut duceres. *And.* IV. 1. 30. Vi coepi *cogere*. *Hec.* II. 2. 26. Hae re in anguſtum oppido nunc meae *coguntur* copiae. *Heaut.* IV. 2. 2. Tu *coactus* tua voluntate es. *And.* IV. 1. 34. *Coactus* legibus eam uxorem ducet. *And.* IV. 4. 41. Malo *coactus* qui ſuum officium facit. *Adelph.* I. 1. 44. Sinam *coactum* egeſtate ingenium immutarier? *And.* I. 5. 40. Vi *coactum* te eſſe invitum, lege, judicio. tenes? *Phorm.* I. 4. 37. Tum *coacti*, neceſſario ſe aperiunt. *And.* IV. 1. 8. Inopia & cognatorum negligentia *coacta*. *And.* I. 1. 45. Ea *coacta* ingratiis poſtilla coepit victum volgo quaerere. *Heaut.* III. 1. 37.

SYNTAXIS. *Res cogit. Jus cogit. Leges cogunt. Cogere aliquem vi. Copiae in anguſtum coguntur. Male coactus. Coactus voluntate ſua.*

COHAEREO.

Non *cohaerent*. *And.* II. 2. 24.

COHIBEO.

Non tu te *cohibes*? non te reſpicis? *Heaut.* V. 1. 46.

COITIO.

Prima *coitio* eſt acerrima. *Phorm.* II. 2. 32.

COLAPHUS.

Homini miſero plus quingentos *colaphos* infregit mihi. *Adelph.* II. 1. 46. *Colaphis* tuber eſt totum caput. *Adelph.* II. 2. 37.

COLAX.

Colax Menandri eſt; in ea eſt paraſitus *Colax*. *Eun.* Prol. 30. *Colacem* eſſe Naevi & Plauti, veterem fabulam. *Eun.* Prol. 25.

COLLACRUMO *vide* CONLACRUMO.

COLLAUDO.

Collaudavi (te) ſecundum facta & virtutes. *Eun.* V. 9. 60. *Collaudavit* filium. *Adelph.* III. 3. 13. An fortunam *collaudem*, quae gubernatrix fuit? *Eun.* V. 9. 16.

COLLIBET.

Si quid (tibi) *collibuit*, novi te. *Eun.* V. 9. 26.

COLLIGO, ARE.

Colligavit primum eum miſeris modis. *Pa.* Hem! *colligavit*? *Eun.* V. 5. 13. & 14.

COLLIGO, ERE.

Praeter haec meridie ipſo faciam, ut ſtipulam *colligat*. *Adelph.* V. 3. 62.

COLLOCO.

Deinde eam in lectum illae *collocant*. *Eun.* III. 5. 45. Amici quoque res in tuto ut *collocetur*. *Heaut.* IV. 3. 11. & 17. Offendi adveniens, qui cum volebam, *collocatam* filiam. *Phorm.* V. 1. 32.

COLLOCUPLETO *vide* CONLOCUPLETO.

COLLOQUOR *v.* CONLOQUOR.

COLO.

Forma impulſi noſtra, nos amatores *colunt*. *Heaut.* II. 4. 9. Is noſtro Simulo fuit ſummus, & nos *coluit* maxume. *Adelph.* III. 2. 54. Uſque dum ille vitam illam *colet* inopem. *Heaut.* I. 1. 84. Tamen ut pietatem *colam*. *Hec.* III. 4. 33. Familiam *colere*, adjuvare, adjungere. *Adelph.* V. 8. 4. Ibi agrum de noſtro patre *colendum* habebat. *Phorm.* II. 3. 18.

SYNTAXIS. *Amatores colunt amicas. Colere quem maxime. Colere vitam inopem. Colere pietatem. Colere familiam. Habere agrum colendum.*

COLOR.

Num ejus *color* pudoris ſignum uſquam indicat? *And.* V. 3. 7. Qui *color*, nitor veſtitus, quae habitudo eſt corporis! *Eun.* II. 2. 11. *Color* verus, corpus ſolidum, & ſucci plenum. *Eun.* II. 3. 26. Hic eſt vetus, victus, veternoſus, ſenex, *colore* muſtellino. *Eun.* IV. 4. 22.

SYNTAXIS. *Color verus. Color muſtellinus.*

COLUMEN.

Bone cuſtos, ſalve: *columen* vero familiae. *Phorm.* II. 1. 57.

COMEDO.

Quid *comedent*? quid ebibent? *Heaut.* II. 3. 14. Hunc *comedendum* & deridendum vobis propino. *Eun.* V. 9. 57.

COMES.

Memini, ad me nocte prima confugere ſine *comite*, vini plenum. *Hec.* V. 3. 25. *Comites* ſecuti ſcilicet ſunt virginem? *Eun.* II. 3. 54. *Comitum* conventus. *Hec.* Alt. Prol. 27. Ei unam coenam atque ejus *comitibus* dedi. *Heaut.* III. 1. 46.

COMIS.

Ego, dum illo licitum eſt, uſa ſum benigno, & lepido, & *comi*. *Hec.* V. 3. 39.

COMITER.

Patiemur fieri miſerum, qui me dudum, ut dixti, adjuverit *comiter*? *Phorm.* III. 3. 4.

COMMEMINI.

Ego, ſi ſatis *commemini*. *Phorm.* III. 2. 38. Sic *commemineram*. *Eun.* III. 5. 16.

COMMEMORATIO.

Nam iſthaec *commemoratio* quaſi exprobratio eſt immemoris beneficii. *And.* I. 1. 16.

COMMEMORO.

Cui dem, & quamobrem dem, *commemorabo*. *Phorm.* IV. 5. 3.

Quid

Quid *commemorem* primum, aut laudem maxume? *Eun.* V. 9. 14. Quid ego nunc *commemorem*, Demipho? *Phorm.* V. 8. 42.

COMMENDO.

Ego me tuae *commendo* & committo fidei. *Eun.* V. 2. 47. Vobis *commendo* Phanium, & vitam meam. *Phorm.* I. 4. 41. *Commendat* virginem. *An.* Cui? tibine? *Ch.* Mihi. *Eun.* III. 5. 29. Cui *commendavi* filium hinc abiens meum. *Phorm.* II. 1. 58. Thais patri ſe *commendavit* in clientelam & fidem. *Eun.* V. 9. 9. Ille tibi moriens nos *commendavit*, ſenex. *Adelph.* III. 4. 11.

SYNTAXIS. *Commendare & committere ſe fidei alicujus. Commendare alicui vitam ſuam. Commendare ſe alicui in clientelam & fidem.*

COMMENTUM.

Mihi quidem hercle non fit veriſimile; atqui ipſis *commentum* placet. *And.* I. 3. 20.

COMMEO.

Huc raro in urbem *commeat*. *Hec.* I. 2. 100. Olim potius, quam paterere filium *commeare* ad mulierculam. *Heaut.* III. 1. 35.

COMMEREO. COMMEREOR.

Quid feci? quid *commerui*, aut peccavi, pater? *And.* I. 1. 112. Quae exopto mihi, ut numquam ſciens *commerui*. *Hec.* IV. 2. 4. Ah! nullam de his rebus culpam *commeruit* tua. *Hec.* IV. 4. 9. Si ſenſerit te timidum pater eſſe, arbitrabitur *commeruiſſe* culpam. *Phorm.* I. 4. 29. Numquam quidquam erga me *commerita* eſt, pater. *Hec.* III. 5. 36.

COMMIGRO.

Ex Andro *commigravit* huc viciniae. *And.* I. 1. 43. Neque enim diu huc *commigrarunt*. *Adelph.* IV. 5. 15.

COMMINISCOR.

Hujuſmodi res ſemper *comminiſcere*. *Heaut.* IV. 6. 8. Quid agam? aut quid *comminiſcar*? *Heaut.* IV. 2. 7. Aliquid tuliſſe *comminiſcentur* mali. *Hec.* III. 1. 53. *Commenta* mater eſt, eſſe ex alio viro, neſcio quo, puerum natum. *Adelph.* IV. 5. 23.

COMMISERESCO.

Si adeſſet, credo, ibi ejus *commiſereſceret*. *Hec.* I. 2. 54.

COMMISSATOR.

Aedepol *commiſſatorem* haud ſane commodum. *Adelph.* V. 2. 8.

COMMISSOR.

Phaedriam intromittamus *commiſſatum*. *Eun.* III. 1. 52.

COMMITIGO.

Utinam tibi *commitigari* videam ſandalio caput! *Eun.* V. 8. 4.

COMMITTO.

Ego me tuae commendo & *committo* fidei. *Eun.* V. 2. 47. Eis *commiſi* & credidi. *Heaut.* V. 2. 13. Lupo ovem *commiſiſti*. *Eun.* V. 1. 16. Se in voſtram *commiſit* fidem. *Hec.* Alt. Prol. 45. Numquam hercle hodie ego iſtuc *committam* tibi. *Adelph.* IV. 2. 12. Nam dum amicam hanc meam eſſe credet, non *committet* filiam. *Heaut.* IV. 3. 36. Quamquam eſt ſceleſtus, non *committet* hodie umquam, iterum ut vapulet. *Adelph.* II. 1. 5. Numquam dices tam commode, ut tergum meum tuam in fidem *committam*. *Hec.* I. 2. 34. Nec ſatis digna, cui *committas* primo partu mulierem. *And.* I. 4. 3. Qui illum decrerunt dignum, ſuos cui liberos *committerent*. *Hec.* II. 1. 15. Neque illi *commiſiſſem* virginem. *Eun.* IV. 3. 25. Servon' fortunas meas me *commiſiſſe* futili? *And.* III. 5. 3. Qui denegarat ſe *commiſſurum* mihi gnatam ſuam uxorem. *And.* I. 5. 6. Non pol credo, Chaerea, niſi ſi *commiſſum* non erit. *Eun.* V. 2. 63.

SYNTAXIS. *Committere ſe fidei alicujus. Committere & credere quid alteri. Lupo ovem committere. Committere ſe in fidem alicujus. Committere alicui filiam ſuam. Tergum ſuum in fidem alterius committere. Committere fortunas ſuas alteri. Committere alicui gnatam ſuam uxorem.*

COMMODE.

Non ſat *commode* diviſa ſunt temporibus tibi, Dave, haec. *And.* III. 1. 17. Quantum ille potuit cogitare *commode*. *Heaut.* Prol. 14. Illum obſequentem; ſi quis recte aut *commode* tractaret. *Heaut.* I. 1. 100. Haud opinor, *commode* finem ſtatuiſſe orationi militem. *Hec.* I. 2. 20. Numquam dices tam *commode*, ut tergum meum tuam in fidem committam. *Hec.* I. 2. 33. Numquam *commodius* umquam herum audivi loqui. *Heaut.* III. 2. 48. Cui aeque audiſti *commodius* quidquam eveniſſe? *Heaut.* IV. 3. 7.

SYNTAXIS. *Commode dicere. Commode cogitare quid. Tractare aliquem commode. Commode loqui. Evenit commode.*

COMMODITAS.

Itaque adeo magnam mihi injecit ſua *commoditate* curam. *Adelph.* IV. 5. 76. At ſi corrigitur, quot *commoditates*, vide. *And.* III. 3. 37. O fortuna! ô fors fortuna! quantis *commoditatibus*, quam ſubito, hero meo Antiphoni ope veſtra hunc oneraſtis diem! *Phorm.* V. 6. 1.

COMMODO.

Nam meritus de me eſt, quod queam, ut illi *commodem*. *Hec.* V. 1. 33.

COMMODUM *adverb.*

Illa ſeſe interea *commodum* huc advorterat. *Eun.* II. 3. 51. Id hoc cum agebam *commodum*. *Phorm.* IV. 3. 9.

COMMODUM *Subſt.*

Sed ſi ex ea re plus mali eſt, quam *commodi* utrique. *And.* III. 3. 15. Quid ex ea re tandem ut caperes *commodi*? *Eun.* III. 5. 25. Ex meo propinquo rure hoc capio *commodi*. *Eun.* V. 6. 1. Nolo tibi ullum *commodum* in me claudier. *And.* III. 3. 41. Manebo: ne quod voſtrum remoret *commodum*. *And.* IV. 3. 24. Ut ex illius *commodo* meum compararem *commodum*. *Heaut.* II. 4. 17. Me pietas matris potius *commodum* ſuadet ſequi. *Hec.* III. 5. 31. Qui omnia ſibi poſtputavit eſſe prae meo *commodo*. *Adelph.* II. 3. 9. Cui tam ſubito tot contigerint *commoda*. *Eun.* V. 9. 3. Multa ex quo fuerint *commoda*, ejus incommoda aequum eſt ferre. *Hec.* V. 3. 42. Quam maxume ſervire veſtris *commodis*.

Heaut.

Heaut. Prol. 50. *Hec.* Alt. Prol. 43. Matris ſervibo *commodis. Hec.* III. 5. 45. Atque ex incommodis alterius ſua ut comparent *commoda*? *And.* IV. 1. 4. Ille alter ſine labore patria potitur *commoda. Adelph.* V. 4. 17. Tu illis fruare *commodis. Eun.* II. 3. 80.

Syntaxis. *Multum commodi capere ex aliqua re. Nolo tibi ullum commodum in me claudi. Remorari commodum alterius. Ex alterius commodo ſuum comparare commodum. Sequi commodum alicujus. Multa commoda mihi contigerunt Multa mihi ex te ſunt commoda. Servire commodis alicujus. Potiri patria commoda. Frui commodis.*

Commodus, a, um.

Aedepol commiſſatorem baud ſane *commodum. Adelph.* V. 2. 8. Mulier *commoda*, & faceta, haec meretrix. *Heaut.* III. 2. 10. Quot *commodas* res adtuli! *Hec.* V. 3. 19. Si id non *commodum* eſt, ut redeat. *Eun.* III. 2. 49. Si *commodum* eſt; apud me ſis volo. *Heaut.* I. 1. 109. Dabitur a me argentum, dum erit *commodum. Adelph.* I. 2. 38. Quod erit mihi bonum, atque *commodum. Phorm.* I. 2. 81. Exſeqnias Chremeti, quibus eſt *commodum*, ire, hem! tempus eſt. *Phorm.* V. 8. 37. Hoc & vobis, & meae *commodum* famae arbitror. *Hec.* IV. 2. 9. *Commodiorem* hominem, adventum, tempus, non vidi. *And.* V. 2. 3. *Commodius* eſſe opinor duplici ſpe utier. *Phorm.* IV. 2. 13. Sic pol *commodius* eſſe in omnes arbitror. *Phorm.* V. 3. 31.

Syntaxis. *Commiſſator commodus. Mulier commoda & faceta. Adferre rem commodam. Non eſt commodum.*

Commoneo.

Aliorum exempla *commonent. And.* IV. 5. 17. Ut neque amor, neque pudor commoveat, neque *commoneat*, ut ſervem fidem? *And.* I. 5. 45.

Commonstro.

Quod peto, & volo, parentes meos ut *commonſtres* mihi.

C O

Heaut. V. 4. 4. Hominem *commonſtrarier* mihi iſtum volo. *Phorm.* II. 1. 75.

Commorior.

Eam *Commorientes* Plautus fecit fabulam. *Adelph.* Prol. 7.

Commoror.

Quid illic tam diu, quaeſo, igitur *commorabare*? *Phorm.* IV. 1. 7.

Commoveo.

Commovi. And. II. 6. 25. *Commôrat* omnes nos. *Phorm.* I. 2. 51. Dormiunt: pol ego iſtos *commovebo. Heaut.* IV. 4. 8. Neque amor, neque pudor *commoveat*, neque commoneat, ut ſervem fidem? *And.* I. 5. 45. Neque *commovetur* animus in ea re tamen. *And.* I. 1. 67. In hac *commotus* ſum. *Eun.* III. 5. 19. Vix ſum apud me, ita animus *commotus* eſt metu. *And.* V. 4. 34. Quidnam ille *commotus* venit? *Phorm.* I. 4. 6. Ego jam te *commotum* reddam. *And.* V. 2. 23.

Syntaxis. *Commovere quem. Animus commovetur in ea re. Commoveri in muliere. Reddere aliquem commotum.*

Communico.

Nonne prius *communicatum* oportuit? *And.* I. 5. 4.

Communis, e.

Leno ſum, fateor; pernicies *communis* adoleſcentium. *Adelph.* II. 1. 34. Eccum adeſt *communis* corruptela noſtrûm liberûm. *Adelph.* V. 3 7. Quemquamne animo tam *communi* eſſe, aut leni putas? *Heaut.* V. 1. 39. Vitium *commune* omnium eſt, quod. *Adelph.* V. 8. 30. Id oro te, in *commune* ut conſulas. *And.* III. 3. 16. Et haec, *communia* omnium quae ſunt patrum. *Hec.* I. 2. 42. *Communia* eſſe amicorum inter ſe omnia. *Adelph.* V. 3. 18. *Communia* eſſe haec: fieri poſſe. *Phorm.* II. 1. 15.

Syntaxis. *Communis pernicies. Communis corruptela. Animo communi eſſe. In commune conſulere. Vitium commune. Communia amicorum inter ſe omnia. Haec ſunt communia.*

C O

Commuto.

Ubi ſatias coepit fieri, *commuto* locum. *Eun.* V. 6. 3. Tria non *commutabitis* verba hodie inter vos. *Phorm.* IV. 3. 33. Crede, numquam hodie tecum *commutaturum* patrem unum eſſe verbum. *And.* II. 4. 7.

Como.

Dum moliuntur, dum *comuntur*, annus eſt. *Heaut.* II. 2. 11.

Comoedia.

Συναποθνήσκοντες Diphili *Comoedia* eſt. *Adelph.* Prol. 6. Ex integra Graeca, integram *Comoediam* hodie ſum acturus. *Heaut.* Prol. 5. Adporto novam, Epidicazomenon quam vocant *Comoediam* Graeci. *Phorm.* Prol. 26. Poſthac quas faciet de integro *Comoedias. And.* Prol. 26. Placet, non fieri hoc itidem, ut in *Comoediis. Hec.* V. 4. 26.

Comparco.

Quod ille unciatim vix de demenſo ſuo, ſuum defraudans genium, *comparſit* miſer. *Phorm.* I. 1. 10.

Comparo.

An potius ita me *comparem*, non perpeti meretricum contumelias? *Eun.* I. 1. 2. Immo enim ſi ſcias, quod donum huic dono contra *comparet. Eun.* II. 3. 63. Aurum, atque veſtem, quî, teneſne? *Ch. Comparet*? *Sy.* Id ipſum. *Heaut.* IV. 5. 30. Des qui aurum, ac veſtem, atque alia, quae opus ſunt, *comparet. Heaut.* IV. 8. 15. Atque ex incommodis alterius ſua ut *comparent* commoda? *And.* IV. 1. 4. Ut ex illius commodo meum *compararem* commodum. *Heaut.* II. 4. 17. Dî voſtram fidem! ita *comparatam* eſſe hominum naturam omnium? *Heaut.* III. 1. 97. Numquam vidi iniquius concertationem *comparatam*, quam. *Adelph.* II. 2. 4. Quam inique *comparatum* eſt! *Phorm.* I. 1. 7. Au! ne *comparandus* hic quidem ad illum eſt. *Eun.* IV. 4. 14.

Syntaxis. *An ita me comparem? Donum dono contra comparare. Comparare veſtem. Com-*

Digitized by Google

parare commoda ſua ex incommodis alterius. Ita comparata eſt hominum natura omnium. Concertatio inique comparata. Quam inique comparatum eſt!

COMPEDES.

Herus ſi redierit: vapulandum: habendae *compedes. Phorm.* II. 1. 19.

COMPERIO. RIOR.

Comperibam: nihil ad Pamphilum quidquam attinere. *And.* I. 1. 63. Atqui certo *comperi. Eun.* V. 1. 9. Ubi *comperi* ex iis, qui ei fuere conſcii. *Heaut.* I. 1. 69. Nunc quum ego te eſſe praeter noſtram opinionem *comperi. Hec.* V. 1. 36. Cognatam *comperi* eſſe nobis. *Phorm.* V. 3. 18. Primum jam de amore hoc *comperit. And.* I. 3. 6. Nam ſi *compererit* crimini tua ſe falſo uxor crediſſe. *Hec.* V. 2. 13. Clamitans, indignum facinus! *comperiſſe. And.* I. 1. 118. Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli *comperiar*, Chremes. *And.* V. 3. 31.

SYNTAXIS. *Certe comperire quid. Comperire quid ex aliquo. Comperire de aliqua re.*

COMPLACITA.

Poſtquam me amare dixi, *complacita* eſt tibi. *And.* IV. 1. 21. Ejus ſibi *complacitam* formam, poſtquam adſpexerit. *Heaut.* IV. 5. 24.

COMPLECTOR.

Adcurrit: mediam mulierem *complectitur. And.* I. 1. 106.

COMPLURES.

Emtae mulieres *complures. Adelph.* II. 2. 22. Servos *complures* (habes.) *Heaut.* I. 1. 13 Ubi ibi eſt dies *complures. Hec.* I. 2. 110. Ego te *complures* advorſum ingenium meum menſes tuli. *Phorm.* III. 2. 35. Multa advenienti, ut fit, nova hic, *compluria. Phorm.* IV. 3. 6.

COMPLUSCULI.

Primo dies *compluſculos* bene conveniebat ſane inter eas. *Hec.* I. 2. 102.

COMPONO.

I ergo intro, & *compone*, quae tecum ſimul ferantur. *Hec.* IV. 3. 5. Inter vos ſic haec potius cum bona ut *componantur* gratia, quam cum mala? *Phorm.* IV. 3. 17. Res *compoſita* eſt: fiunt nuptiae. *Adelph.* IV. 7. 17. Neque alio pacto *componi* poteſt inter eos gratia. *Hec.* III. 5. 29. Nihil videtur mundius, nec magis *compoſitum* quidquam. *Eun.* V. 4. 13.

SYNTAXIS. *Componere res. Componere quid bona cum gratia. Componere gratiam. Res compoſita eſt. Nihil videtur magis compoſitum.*

COMPOS.

Vix ſum *compos* animi: ita ardeo iracundia. *Adelph.* III. 2. 12.

COMPOSITO.

Compoſito factum eſt, quomodo hanc amans habere poſſit ſine dote. *Phorm.* V. 1. 29.

COMPOTRIX.

Quia *compotrix* ejus eſt. *And.* I. 4. 5.

COMPRECOR.

Abi domum, ac Deos *comprecare*, ut uxorem arceſſas. *Adelph.* IV. 5. 65. Tu potius Deos *comprecare*: ſcio obtemperaturos. *Adelph.* IV. 5. 70.

COMPREHENDO.

Hunc pro moecho poſtea *comprehendere* intus, & conſtrinxere. *Eun.* V. 6. 23. *Comprehendi* jube, quantum poteſt. *Eun.* V. 1. 20.

COMPRESSUS. *Subſt.*

Virgo ex eo *compreſſu* gravida facta eſt. *Adelph.* III. 4. 29.

COMPRIMO.

Acceſſi: adſtiti: animam *compreſſi. Phorm.* V. 6. 28. Vinolentus mulierculam eam *compreſſit. Phorm.* V. 8. 29. At tu pol tibi iſtas poſthac *comprimito* manus. *Heaut.* III. 3. 29. Homo ſe fatetur vi, in via, neſcio quam *compreſſiſſe. Hec.* V. 3. 30. Nam quum *compreſſa* eſt gnata, forma in tenebris noſci non quita eſt. *Hec.* IV. 1. 57. Inde eſt cognitio facta, Philumenam *compreſſam* eſſe ab eo. *Hec.* V. 3. 34.

SYNTAXIS. *Comprimere animam. Comprimere mulierculam. Comprimere manus.*

COMPROBO.

Poſtulo, atque oro, Chreme, ut beneficium verbis initum dudum, nunc re *comprobes. And.* V. 1. 5.

CONATUS.

Nae iſta hercle magno jam *conatu* magnas nugas dixerit! *Heaut.* IV. 1. 8.

CONCALESCO.

Concaluit. quid vis? *Heaut.* II. 3. 108.

CONCEDO. *Largior.*

Haud tibi hoc *concedo*, etſi illi pater es. *Hec.* II. 2. 16. Ducenda eſt uxor, ut ais: *concedo* tibi. *Phorm.* IV. 4. 20. Numquamne hodie *concedes* mihi, neque intelliges? *Phorm.* V. 3. 22. Patrio animo victus, faciam, ut tibi *concedam. Hec.* II. 2. 3. Cui *concedat*, cujuſque mores toleret ſua modeſtia. *Hec.* III. 5. 28.

CONCEDO. *Abeo.*

Concedam hinc intro, atque exſpectabo, dum venit. *Eun.* I. 2. 126. Prodit neſcio quis: *concedam* huc. *Adelph.* IV. 4. 26. Hinc *concedam* in angiportum hoc proximum. *Phorm.* V. 6. 51. *Concede* ad dexteram. *And.* IV. 4. 12. *Concede* iſtuc paululum. *Eun.* IV. 4. 39. Tu *concede* paullum iſtuc, Thraſo. *Eun.* V. 9. 38. *Concede* hinc domum. *Heaut.* III. 1. 90. *Concede* hinc a foribus paululum iſtorſum. *Phorm.* V. 1. 14. Ego impetrare nequeo hoc abs te biduum, ſaltem ut *concedas*, ſolum? *Eun.* I. 2. 102. At certe *concedas* hinc aliquo ab ore eorum aliquantiſper. *Heaut.* III. 3. 11. Si nunc de tuo jure *conceſſiſſes* paululum. *Adelph.* II. 2. 9. Huc *conceſſere. Heaut.* I. 1. 122. Tempus eſt *concedere Hec.* IV. 2. 21. Rus habitatum abii, *concedens* vobis. *Hec.* II. 1. 27. Dic filiae, rus *conceſſuram* hinc Soſtratam. *Hec.* IV. 4. 7. Pollicita eſt ea, ſe *conceſſuram* ex aedibus. *Hec.* IV. 4. 57.

SYNTAXIS. *Concedere intro. Concedam huc. Concedam hinc. Concedere rus. Concedere ex aedibus.*

CONCERTATIO.

Numquam vidi iniquius *concertationem* comparatam. *Adelph.* II. 2. 4.

Digitized by Google

CONCERTO.

Quid iſtuc eſt, quod te audio, neſcio quid *concertaſſe* cum hero? *Adelph.* II. 2. 3.

CONCILIO.

Exeo ergo, ut pacem *conciliem.* *Heaut.* V. 5. 2. Prodi, male *conciliate.* *Eun.* IV. 4. 2.

CONCIEO.

Diſperii! ſceleſtus quantas turbas *concivi* inſciens! *Heaut.* V. 2. 17. Fortaſſe unum aliquod verbum inter eas iram hanc *conciverit.* *Hec.* III. 1. 33.

CONCLAMO.

Ipſa eſt: ilicet! deſine, jam *conclamatum* eſt. *Eun.* II. 3. 56.

CONCLAVE.

Eſt mihi in ultimis *conclave* aedibus quoddam, retro. *Heaut.* V. 1. 29. Virgo in *conclavi* ſedet. *Eun.* III. 5. 35.

CONCLUDO.

Tot me nunc rebus miſerum *concludit* pater. *Hec.* IV. 4. 80. Quae tot res, tantas, tam opportune in unum *concluſit* diem? *Eun.* V. 9. 17. Nam me jam in cellam aliquam cum illa *concludam.* *Adelph.* IV. 2. 13. Nam illum aliquo *concluſiſſem.* *Eun.* IV. 3. 25. Ut ab illa excludar, huc *concludar.* *And.* II. 3. 12. *Concluſam* hic habeo uxorem ſaevam. *Phorm.* V. 1. 17.

SYNTAXIS. *Concludi multis rebus. Concludere ſe in cellam. Concludere aliquem aliquo. Concluſam habere uxorem.*

CONCORDO.

Si *concordabis* cum illa, habebis, quae tuam ſenectutem oblectet. *Phorm.* II. 3. 86.

CONCORS.

Credo ea gratia *concordes* magis, ſi non reducam, fore. *Hec.* IV. 3. 11.

CONCREPO.

Concrepuit a Glycerio oſtium. *And.* IV. 1. 59. Sed oſtium *concrepuit!* *Hec.* IV. 1. 6. Sed oſtium *concrepuit* abs te. *Phorm.* V. 5. 12.

CONCUBO.

Nam ajunt tecum poſt duobus *concubuiſſe* eam menſibus. *Hec.* III. 3. 33.

CONCURRO.

Multa *concurrunt* ſimul, qui conjecturam hanc facio. *And.* III. 2. 31. *Concurrunt* laeti mi obviam cupedinarii omnes. *Eun.* II. 2. 25. *Concurrunt* multae opiniones, quae mihi animum exaugeant. *Heaut.* II. 2. 3. Tot *concurrunt* veriſimilia. *Adelph.* IV. 4. 17.

CONCUTIO.

At quem Deum? qui templa coeli ſumma ſonitu *concutit.* *Eun.* III. 5. 42.

CONDECORO.

Vobis datur poteſtas *condecorandi* ludos ſcenicos. *Hec.* Alt. Prol. 37.

CONDITIO.

Et quae vobis placita eſt *conditio*, datur. *Hec.* II. 1. 44. Accepit *conditionem*, dein quaeſtum occipit. *And.* I. 1. 52. Hanc *conditionem* ſi cui tulero extrario. *Phorm.* IV. 1. 13. Harum duarum *conditionum* nunc utram malis, vide. *Heaut.* II. 3. 85.

CONDONO.

Argentum quod habes, *condonamus* te. *Phorm.* V. 7. 54. Habeo alia multa, quae, nunc *condonabitur*; quae proferentur poſt. *Eun.* Prol. 17.

CONDUCO.

Navem *conductam*, hoc ſcio. *Adelph.* II. 2. 17.

CONDUPLICO.

Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, *conduplicaverit.* *Phorm.* III. 2. 31.

CONFABULOR.

Si quando ad eam acceſſerat *confabulatum.* *Hec.* I. 2. 107.

CONFERO.

Illi ſuum animum alio *conferunt.* *Heaut.* II. 4. 10. *Conferunt* conſilia adoleſcentes. *Heaut.* III. 1. 64. Vixque (animum) huc *contuleram.* *Hec.* III. 1. 18. Verum, ne poſt *conferas* culpam in me. *Eun.* II. 3. 96. Metuit ſemper, quem ipſa nunc capit fructum, ne quando iratus tu alio *conferas.* *Eun.* III. 1. 60. Quod ſi omnes omnia ſua conſilia *conferant.* *Adelph.* III. 2. 1. Si ad rem *conferentur* (verba) vapulabit. *Eun.* IV. 6. 4. Si *conferendum* exemplum eſt, non fratrem videt rei dare operam. *Adelph.* I. 2. 14.

SYNTAXIS. *Conferre conſilia. Conferre animum ſuum alio. Culpam conferre in alterum. Alio conferre fructum. Si conferendum exemplum eſt.*

CONFICIO.

Virginem quam amabat, eam *confeci* ſine moleſtia. *Eun.* V. 4. 6. Id ut conficerem. *confeci.* *Phorm.* I. 1. 4. Quantaſque hic ſuis conſiliis mihi *confecit* ſollicitudines. *And.* IV. 1. 26. Numquid hic *confecit*? *Phorm.* III. 2. 24. Bonas, me abſente, hic *confeciſtis* nuptias! *Phorm.* II. 1. 28. Simul & *conficiam* facilius ego, quod volo. *Heaut.* IV. 5. 55. Nam ſatis credo, ſi advigilaveris, ex unis geminas mihi *conficies* nuptias. *And.* IV. 1. 51. Profecto, niſi caves, tu homo, aliquid gnato *conficies* mali. *Heaut.* V. 3. 1. Tam facillime patris pacem in leges *conficiet* ſuas. *Heaut.* V. 2. 45. Dum aliud aliquid flagitii *conficiat.* *Phorm.* V. 2. 5. Id ut *conficerem.* confeci. *Phorm.* I. 1. 4. Ne, cum hic non videant me, *conficere* credant argentum ſuum. *Phorm.* V. 5. 11. Quid? credebas, dormienti haec tibi *confecturos* Deos? *Adelph.* IV. 5. 59. Magis unum etiam inſtare, ut hodie *conficerentur* nuptiae. *Heaut.* V. 1. 22. Cura *confectus* (animus,) ſtupet. *And.* II. 1. 4. Nunc una mihi res etiam reſtat, quae eſt *conficiunda.* *Phorm.* V. 5. 3.

SYNTAXIS. *Conficere alicui virginem. Conficere argentum. Conficere alicui ſollicitudines. Conficere nuptias. Conficere alicui quid mali. Conficere pacem. Conficere quid flagitii. Conficere argentum alterius. Animus cura confectus.*

CONFIDENS.

Neſcio qui ſenex modo venit, ellum, *confidens*, catus. *And.* V. 2. 14. Homo *confidens.* *Phorm.* I. 2. 73.

CONFIDENTER.

In qua te nunc tam *confidenter* reſtas, ſtulta? *Heaut.* V. 3. 7.

CONFIDENTIA.

Tum quae ejus *confidentia* eſt! *Eun.* V. 1. 23. O ingentem *confidentiam!* *And.* V. 3. 5.

CONFIDO.

Salvom adfuturum eſſe hic, *conſido*, propediem. *Heaut.* I. 1. 108. Quae ego illis ineſſe video, ut *conſidam* fore, ita ut volumus. *Adelph.* V. 3. 40.

CONFINGO.

Omnia haec *confingam*. *Phorm.* I. 2. 81. Lacrumae *confictae* dolis. *And.* III. 3. 26.

CONFIO.

Hoc *conſit*, quod volo. *Adelph.* V. 8. 23. Et ſpero, *conſore.* *And.* I 1. 140.

CONFITEOR.

Atque hoc *confiteor*, jure mihi obtigiſſe. *And.* III. 5. 1. Ignoſce: orat: *confitetur*: purgat. *Phorm.* V. 8. 46. *Confitere*, tuum non eſſe. *Heaut.* V. 3. 13. Egone *confitear*, meum non eſſe filium, qui ſit meus? *Heaut.* V. 3. 14. Quod ambo *confiteamini* ſine periclo eſſe. *Heaut.* II. 3. 97.

CONFLICTO.

Nec cum hujuſmodi umquam uſus venit, ut *conflictares* malo. *Phorm.* III. 2. 20.

CONFLICTOR.

Nam qui cum ingeniis *conflictatur* ejuſmodi. *And.* I. 1. 66.

CONFLO.

Saepe ex hujuſmodi re quapiam, & malo principio, magna familiaritas *conflata* eſt. *Eun.* V. 2. 36.

CONFUGIO.

Nunc huc *confugit*. *Hec.* III. 3. 24. Neque tu ſcilicet eo nunc *confugies*. *Heaut.* IV. 5. 45. Memini, ad me nocte prima *confugere* anhelantem domum. *Hec.* V. 3. 25.

CONFUTO.

Confutavit verbis admodum iratum patrem. *Phorm.* III. 1. 13. Hic, ita ut liberos eſt aequom, dictis *confutabitur*. *Heaut.* V. 1. 76.

CONGER *vel* CONGRUS.

Congrum iſtum maximum in aqua ſinito ludere. *Adelph.* III. 3. 23.

CONGERO.

Cum in cellulam ad te patris penum omnem *congerebam* clanculum. *Eun.* II. 3. 18.

CONGLUTINO.

Meretricios amores nuptiis *conglutinas*? *And.* V. 4. 10.

CONGREDIOR.

Congredere actutum. *Phorm.* V. 6. 12.

CONGRUO.

Mulier mulieri magis *congruit*. *Phorm.* IV. 5. 14. Omnes *congruunt*: unum cognoris: omnes noris. *Phorm.* II. 1. 34. Concede hinc domum, ne nos inter nos *congruere* ſentiant. *Heaut.* III. 1. 91.

CONJECTO.

Neque ſcio quid dicam, aut quid *conjectem*. *Eun.* III. 4. 5.

CONJECTURA.

Ex quibus *conjectura* facile fit. *Adelph.* V. 3. 36. Qui *conjecturam* hanc nunc facio. *And.* III. 2. 32. Quantum ex ipſa re *conjecturam* cepimus. *Heaut.* II. 3. 25. Ego de me facio *conjecturam*. *Heaut.* III. 3. 13.

CONJICIO. *Suſpicor.*

Annos ſexaginta natus es, aut plus eo, ut *conjicio*. *Heaut.* I. 1. 11. Tu *conjicito* caetera. *Phorm.* I. 3. 14. Nequeo ſatis mirari, neque *conjicere*. *Eun.* III. 4. 9.

CONJICIO. *Jacio.*

In nuptias *conjeci* herilem filium. *And.* III. 4. 23. In quod me *conjeci* malum? *Hec.* I. 2. 57. Qui me hodie ex tranquilliſſima re *conjeciſti* in nuptias. *And.* III. 5. 14. Haec ubi aperuit oſtium, continuo hic ſe *conjecit* intro. *Heaut.* II. 3. 36. Ne me in laetitiam fruſtra *conjicias*. *Heaut.* II. 3. 51. Ne me in breve *conjicias* tempus, gaudio hoc falſo frui. *Hec.* V. 4. 2. Aliquid convaſaſſem, atque hinc me *conjicerem* protinus in pedes. *Phorm.* I. 4. 13. Si omnes hunc *conjectum* in nuptias inimici vellent. *And.* IV. 1. 43.

SYNTAXIS. *Conjicere quem in nuptias. Conjicere ſe intro. Conjicere quem in laetitiam. Conjicere quem in breve tempus falſo gaudio frui. Conjicere ſe in pedes.*

CONJUGIUM.

Conſuetudine & *conjugio* liberali devinctum. *And.* III. 3, 29.

CONJURATIO.

Quid hoc genus eſt? quae haec eſt *conjuratio*? *Hec.* II. 1. 1.

CONLACRUMO.

Nonnumquam *conlacrumabat*. *And.* I. 1. 82.

CONLOCO *vide* COLLOCO.

CONLOCUPLETO.

Tu interea loci *conlocupletaſti* te, Antiphila. *Heaut.* II. 3. 17.

CONLOQUOR.

Salvos ſum, ſi haec vera ſunt. *conloquar*. *And.* V. 6. 10. Ea eſt ipſa: *conloquar*. *Phorm.* V. 1. 12. *Conloquetur*: aderit una in unis aedibus. *Eun.* II. 3. 75. Opperiar hominem hic, ut ſalutem, & *conloquar*. *Adelph.* III. 3. 92. Quaeſo ut liceat, convenire & *conloqui*. *Eun.* III. 2. 14. Ut *conloqui* mecum una poſſet. *Hec.* I. 2. 56.

CONOR.

At ego obviam *conabar* tibi, Dave. *Phorm.* I. 2. 2. Scio quid *conere*. *And.* IV. 2. 20. Si ſenſero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciae *conari*, quo fiant minus. *And.* I. 2. 26. Hem, egone iſtuc *conari* queam? *And.* I. 5. 35. *Conari* manibus, pedibus, noctesque & dies. *And.* IV. 1. 53.

CONQUEROR.

Neque voce alia, ac res monebat, ipſa poterat *conqueri*. *Hec.* III. 3. 15.

CONRADO.

Conraſi omnia, ancillas, ſervos. *Heaut.* I. 1. 89. Minas decem *conrades* alicunde. *Adelph.* II. 2. 34. Ei, credo, munus hoc *conraditur*. *Phorm.* I. 1. 6.

CONSCINDO.

Veſtem omnem miſerae diſcidit: tum ipſam capillo *conſcidit*. *Eun.* IV. 3. 4. Virgo *conſciſſa* veſte lacrumans obticet. *Eun.* V. 1. 4.

CONSCIUS, A, UM.

Parturire eam, neque gravidam eſſe ex te, ſolus *conſcius*. *Hec.* III. 3. 32. Qui tam audacis facinoris mihi *conſcius* ſit? *Phorm.* I. 3. 4. Ubi comperi ex iis, qui ei fuere *conſcii*. *Heaut.* I. 1. 69. Ego, pol, quae mihi ſum *conſcia*, hoc certo ſcio.

Eun.

Digitized by Google

Eun. I. 2. 119. Poſtremo, quando ego *conſcia* mihi ſum, a me culpam eſſe hanc procul. *Adelph.* III. 2. 50.

CONSECTOR.

Eſt genus hominum, qui eſſe primos ſe omnium rerum volunt, nec ſunt: hos *conſector.* *Eun.* II. 2. 18.

CONSEQUOR.

Ego *conſequor.* *Heaut.* II. 3. 36. Recta *conſequor.* *Hec.* III. 3. 12. Mater *conſequitur.* *Hec.* III. 3. 18. Quum eam *conſequitur* alienus puer. *Hec.* IV. 4. 27. Bacchis *conſecuta* eſt ilico. *Heaut.* V. 1. 32. Quae *conſecuta* eſt nox. *Hec.* I. 2. 62. Matrem ipſam ex aegritudine miſeram mors *conſecuta* eſt. *Phorm.* V. 1. 23. Sed quam cito ſunt *conſecutae* mulieres! *Heaut.* II. 3. 134. I, fodes, intro; *conſequar* jam te, mea mater. *Hec.* III. 2. 23. Haſce ornamentis *conſequentur* alterae. *Heaut.* IV. 7. 9. Neceſſe eſt, Clitipho, conſilia *conſequi* conſimilia. *Heaut.* I. 2. 35.

SYNTAXIS. *Recta conſequi aliquem. Matrem conſequitur alienus puer. Mors conſecuta eſt miſeram ex aegritudine.*

CONSERVA.

Summa forma *conſervam* domi videbit. *Eun.* II. 3. 74. *Conſervam* eſſe credidi. *Py. Conſervam!* *Eun.* V. 2. 19. & 20.

CONSERVO.

Conſervaſti te, atque illam. *Heaut.* IV. 1. 40. *Conſerva*, quaere, parce. *Adelph.* V. 3. 27.

CONSERVUS.

Conſervis ad eundem iſtunc praecipio modum. *Adelph.* III. 3. 70.

CONSIDERO.

Quum egomet nunc mecum in animo vitam tuam *conſidero.* *Heaut.* II. 4. 5.

CONSILIUM.

Conſilium illud rectum eſt de occludendis aedibus. *Eun.* IV. 7. 14. Si ſanus ſies, jube illam redire. *Pa.* Non eſt *conſilium*, pater. *Hec.* III. 5. 44. Hoc voſtrum *conſilium* fuit. *Phorm.* V. 7. 41. Simul ſceleratus Davus ſi quid *conſili* habet, ut conſumat. *And.* I. 1. 132. Quid cum illo *conſilii* captet. *And.* I. 1. 143. Neque pol *conſilii* locum habeo, neque auxilii copiam. *And.* II. 1. 20. Reviſo quid agant, aut quid capient *conſilii.* *And.* II. 4. 1. Cum intellexeras, id *conſilii* capere. *And.* III. 2. 38. Quandoquidem tam iners, tam nulli *conſilii* ſum. *And.* III. 5. 2. Neque aedepol, quid nunc *conſilii* capiam, ſcio, de virgine iſtac. *Eun.* V. 2. 28. Pectore conſiſtere nihil *conſilii* quit. *Adelph.* IV. 4. 4. Quaeſo, quid iſtuc *conſilii* eſt? *Hec.* IV. 2. 12. Quid das *conſilii*? *Hec.* IV. 4. 93. Quod quidem me factum *conſilii* incertum facit. *Phorm.* IV. 1. 12. Huic equidem *conſilio* palmam do. *Heaut.* IV. 3. 31. Eo pacto & gnati vitam, & *conſilium* meum cognoſces. *And.* I. 1. 22. Ad te advenio, ſpem, ſalutem, auxilium, *conſilium* expetens. *And.* II. 1. 19. Vah! *conſilium* callidum. *And.* III. 4. 10. Si hunc conjectum in nuptias inimici vellent: quod, niſi hoc, *conſilium* darent? *And.* IV. 1. 45. *Conſilium* quaero. *And.* IV. 2. 19. Repudio, quod *conſilium* primum intenderam. *And.* IV. 3. 18. Quae res in ſe neque *conſilium*, neque modum habet ullum. *Eun.* I. 1. 12. Simul *conſilium* cum re amiſti? *Eun.* II. 2. 10. Numquam vidi melius *conſilium* dari. *Eun.* II. 3. 84. *Conſilium* volo capere una tecum. *Eun.* III. 5. 66. Qui mihi *conſilium* dedit, ut facerem. *Eun.* V. 9. 15. Etſi *conſilium*, quod cepi, rectum eſſe & tutum ſcio. *Heaut.* II. 3. 86. Age, age, cedo iſtuc tuum *conſilium*: quid id eſt? *Heaut.* II. 3. 91. Nonne id flagitium eſt, te aliis *conſilium* dare? *Heaut.* V. 1. 49. Mihi, qui id dediſſem *conſilium*, egit gratias. *Adelph.* III. 3. 14. Is, quod mihi de hac re dederit *conſilium*, id ſequar. *Adelph.* III. 4. 54. *Phorm.* II. 4. 21. Arbitror, te tuum *conſilium* contemſiſſe. *Hec.* I. 2. 15. Sed non minuam meum *conſilium.* *Hec.* IV. 3. 10. Hoc *conſilium*, quod dicam, dedit. *Phorm.* I. 2. 74. Nullus es, Geta, niſi jam aliquod tibi *conſilium* celere reppereris. *Phorm.* I. 4. 1. Hujus *conſilio* fretus ſum. *And.* II. 1. 36. Quaſi tu dicas, factum id *conſilio* meo. *And.* III. 2. 22. Ne tu hoc mihi poſterius dicas, Davi factum *conſilio*, aut dolis. *And* III. 2. 29. Eam *conſilio* regere non potes. *Eun.* I. 1. 13. Qua ſpe, aut quo *conſilio* huc imus? *Eun.* V. 8. 1. Aut conſolando, aut *conſilio*, aut re juvero. *Heaut.* I. 1. 34. Irride in re tanta? neque me quidquam *conſilio* adjuvas? *Heaut.* V. 2. 29. Quem (amorem) ego tum *conſilio* miſſum feci. *Hec.* III. 3. 48. Cujus haec fiunt *conſilio* omnia. *Hec.* III. 5. 64. Aderam, cujus *conſilio* ea par fuerat proſpici. *Hec.* IV. 1. 46. Ut ajebat, de ejus *conſilio* ſeſe velle facere, quod ad hanc rem attinet. *Phorm.* III. 1. 17. Modo ut hoc *conſilio* poſſiet diſcedi, ut iſtam ducat. *Phorm.* V. 2. 8. Hic reddes omnia, quae nunc ſunt certa ei *conſilia*, incerta ut fient. *And.* II. 3. 16. Jam inſtructa ſunt mihi in corde *conſilia* omnia. *Phorm.* II. 2. 7. Ipſus mihi Davos, qui intimus eſt eorum *conſiliis*, dixit. *And.* III. 3. 41. Facile omnes, quum valemus, recta *conſilia* aegrotis damus. *And.* I. 1. 9. Mea *conſilia* ut tibi credam omnia. *Eun.* I. 2. 48. Credere omnem exercitum, *conſilia.* *Eun.* III. 1. 13. Neceſſe eſt, Clitipho, *conſilia* conſequi conſimilia. *Heaut.* I. 2. 35. Conferunt *conſilia* adoleſcentes. *Heaut.* III. 1. 65. Quod ſi omnes omnia ſua *conſilia* conferant. *Adelph.* III. 2. 1. Illi credunt *conſilia* omnia. *Adelph.* V. 4. 18. Quo *conſilia* haec referam? *Phorm.* V. 1. 1. Viden' me tuis *conſiliis* miſerum impeditum eſſe? *And.* III. 5 10. Quantaſque hic ſuis *conſiliis* mihi confecit ſollicitudines. *And.* IV. 1. 26. Natura tu illi pater es, *conſiliis* ego. *Adelph.* I. 2. 46.

SYNTAXIS. *Conſilium rectum. Non eſt conſilium. Conſumere conſilium.*

ſilium. Habere quid conſilii. Captare conſilium cum aliquo. Conſilii locum non habere. Capere quid conſilii. Nulli conſilii eſſe. Nihil conſilii conſiſtit pectore. Quid das conſilii? Incertus conſilii ſum. Conſilio palmam dare. Conſilium expetere. Conſilium callidum. Conſilium quaerere. Repudiare conſilium. Intendere conſilium. Res haec non habet conſilium in ſe. Conſilium cum re amittere. Conſilium alterius ſequi. Contemnere conſilium ſuum. Non minuere conſilium ſuum. Fretus ſum hoc conſilio. Conſilio regere rem. Quo conſilio huc imus? Conſilio juvare quem. Facere quid de conſilio alterius. Facere conſilia certa alicui incerta ut ſint. Conſilia in corde inſtructa. Intimus conſiliis alicujus. Rectum conſilium dare alicui. Credere alicui conſilia omnia. Conferre conſilia. Conſilia ſua referre ad aliquem. Impediri conſiliis alterius. Conſiliis pater ſum tibi.

CONSIMILIS.

Cujus mos maxume eſt *conſimilis* voſtrum; hi ſe ad vos adplicant. *Heaut.* II. 4. 13. Quod magis credendum ſiet, id quod eſt *conſimilis* moribus. *Heaut.* V. 3. 17. Quia *conſimilem* luſerat jam olim ille ludum. *Eun.* III. 5. 38. Iſti formae ut mores *conſimiles* forent. *Heaut.* II. 4. 2. Neceſſe eſt, Clitipho, conſilia conſequi *conſimilia. Heaut.* I. 2. 35.

SYNTAXIS. *Mos conſimilis. Conſimilis moribus. Conſimilem ludum ludere. Mores conſimiles formae. Conſilia conſimilia.*

CONSISTO.

Ubi ad ipſum veni diverticulum, *conſtiti. Eun.* IV. 2. 7. Otioſe nunc jam illico hic *conſiſte. Adelph* II. 1. 2. Pectore *conſiſtere* nihil conſilii quit. *Adelph.* IV. 4. 4.

CONSOBRINUS.

Cedo, quid reliquit Phania, *conſobrinus* noſter? *Hec.* III. 5. 9.

CONSOLOR.

Quid *conſolare* me? *Hec.* III. 1. 13. Illam miſeram, quam nunc intus ſcio eſſe exanimatam metu, *conſolare. Phorm.* III. 3. 33. Iſtam, quod potes, fac *conſolere. Adelph.* III. 5. 2. Aut *conſolando*, aut conſilio, aut re juvero. *Heaut.* I. 1. 34.

CONSPECTUS.

Tuum *conſpectum* fugitat, propter peccatum. *Heaut.* III. 1. 25. Etſi ſcio, pol, iis fore meum *conſpectum* inviſum hodie. *Hec.* V. 2. 22. Ipſum geſtio dari mihi in *conſpectum. Phorm.* II. 1. 31. Itane patris ais *conſpectum* veritum hinc abiiſſe? *Phorm.* II. 2. 1. Neque mihi in *conſpectum* prodit. *Phorm.* II. 4. 3. Neque virgo eſt uſquam: neque ego, qui illam e *conſpectu* amiſi meo. *Eun.* II. 3. 2. Fugere e *conſpectu* illico: videre nolle. *Hec.* I. 2. 107.

CONSPICOR.

Cur ergo in his ego te *conſpicor* regionibus? *Eun.* V. 9. 32. Neque tam veſperi domum revortor, quin te in fundo *conſpicer* fodere. *Heaut.* I. 1. 16.

CONSTABILIO.

Tuam rem *conſtabiliſſes. Adelph.* V. 1. 9.

CONSTITUO.

Nam *conſtitui* cum quodam hoſpite, me eſſe illum conventuram. *Hec.* I. 2. 120. Quod *conſtitui* me hodie conventurum eum. *Hec.* III. 4. 23. Et is hodie venturum ad me *conſtituit* domum. *Eun.* I. 2. 125. Nam illi mihi dotem jam *conſtituerunt* dare. *Phorm.* IV. 3. 71. Aut quum venturam dixero & *conſtituere. Heaut.* IV. 4. 4. Quia olim in hunc (diem) ſunt *conſtitutae* nuptiae. *And.* I. 5. 34. Locus, tempus *conſtitutum* eſt. *Eun.* III. 4. 3.

CONSTRINGO.

Hunc pro moecho poſtea comprehendêre intus, & *conſtrinxere. Eun.* V. 6. 23. Quadrupedem *conſtringito. And.* V. 2. 24.

CONSUEFACIO.

Nihil praetermitto: *conſuefacio. Adelph.* III. 3. 60. Ea ne me celet, *conſuefeci* filium. *Adelph.* I. 1. 29. Hoc patrium eſt, potius *conſuefacere* filium, ſua ſponte recte facere, quam alieno metu. *Adelph.* I. 1. 49.

CONSUESCO.

Quid illi tandem creditis fore animi miſero, qui cum illa *conſuevit* prius? *Adelph.* IV. 5. 32. Cum ejus *conſuevit* olim matre in Lemno clanculum. *Phorm.* V. 6. 33. Quicum tot *conſueſſet* annos. *Hec.* IV. 1. 40.

CONSUETUDO.

Ut neque me *conſuetudo*, neque amor, neque pudor commoveat. *And.* I. 5. 44. Etſi amor me graviter, *conſuetudoque* ejus tenet. *Hec.* III. 3. 44. Hic, parvae *conſuetudinis* cauſa, hujus mortem tam fert familiariter. *And.* I. 1. 83. Propter hujuſce hoſpitae *conſuetudinem*? *And.* II. 6. 8. Cotidianae vitae *conſuetudinem. Heaut.* II. 3. 42. Mitto rem: *conſuetudinem* ipſorum. *Adelph.* V. 3. 34. Quam mox veniat, qui adimat hanc mihi *conſuetudinem. Phorm.* I. 3. 9. *Conſuetudine*, & conjugio liberali devinctum. *And.* III. 3. 28. Vetere in nova coepi uti *conſuetudine. Hec.* Alt. Prol. 29. Antiqua ut *conſuetudine* agitarem libere inter vos convivium. *Hec.* I. 2. 17.

SYNTAXIS. *Conſuetudo tenet me. Parva conſuetudo. Conſuetudo hoſpitae. Cotidianae vitae conſuetudo. Conſuetudine devinciri. Adimere alicui conſuetudinem. Facere quid antiqua conſuetudine. Uti vetere conſuetudine.*

CONSUETUS, A, UM.

Ut *conſuetum* facile amorem cerneres. *And.* I. 1. 108.

CONSULO.

Peſſume iſtoc in te atque in illum *conſulis. Heaut.* III. 1. 28. Tun' *conſulis* quidquam? *Adelph.* I. 2. 47. Quae vos propter adoleſcentiam *conſulitis* parum. *Adelph.* V. 9. 36. Recte ego *conſului* meae. *Hec.* IV. 1. 44. Poſt *conſulam. Adelph.* V. 9. 25. Quod ad hanc rem opus eſt, porro *conſulo. Adelph.* III. 2. 37. Id oro te, in commune ut *conſulas. And.* III. 3. 16. Quid me fiat, parvi pendis, dum illi *conſulas. Heaut.* IV. 3. 37. Ut id *conſulerem*, interea vita ut in tuto foret. *Phorm.* V. 1. 7. Illi certe, quae nunc tibi domi eſt,

con-

Digitized by Google

conſuleres. *Phorm*. III. 1. 4. *Conſulere* in longitudinem. *Heaut*. V. 2. 10. Dum tempus *conſulendi* eſt. *Hec*. V. 1. 19. Cui de integro eſt poteſtaa etiam *conſulendi*, quid velis. *Phorm*. I 3. 22. Ut qui mihi *conſultum* optume velit eſſe. *Phorm*. I. 3. 1.

SYNTAXIa. *Peſſime conſulere quid in aliquem Parum conſulere quid. Recte conſulere. Conſulere in commune. Conſulere alicui. Conſulere in longitudinem. Velle alicui optime conſultum.*

CONSULTATIO.

Nulla tibi, Pamphile, hic jam *conſultatio* eſt. *Hec*. IV. 4. 28.

CONSUMO.

Quod in opere faciundo operae *conſumis* tuae. *Heaut*. I. 1. 21. In adparando *conſumunt* diem. *Adelph*. V. 7. 2. Si quid conſilî habet, ut *conſumat* nunc. *And*. I. 1. 133. Sumat, *conſumat*, perdat, decretum eſt pati. *Heaut*. III. 1. 56.

SYNTAXIS. *Conſumere operam. diem. conſilia. Conſumere rem familiarem.*

CONSUSURRO.

Syrus cum illo veſtro *conſuſurrat*. *Heaut*. III. 1. 64.

CONTAMINO.

Ne hoc gaudium *contaminet* vita aegritudine aliqua. *Eun* III. 5. 4. Multas *contaminaſſe* Graecas. *Heaut*. Prol. 17. In eo diſputant, *contaminari* non decere fabulas. *And*. Prol. 16.

CONTEGO.

Illi miſerae, indigne factam injuriam *contexeris*. *Hec*. III. 3. 41.

CONTEMNO.

Hic ego illum *contemſi* prae me. *Eun*. II. 2. 8. Numquid habes, quod *contemnas?* tacent: ſatis laudant. *Eun*. III. 2. 22. Nam quo redibo ore ad eam, quam *contemſerim?* *Phorm*. V. 7. 24. Arbitror, te ſuum conſilium *contemſiſſe*. *Hec*. I. 2. 15. O Dave, itan' *contemnor* abs te? *And*. III. 2. 12. Quot modis *contemtus*, ſpretus? *And*. I. 5. 13. Tamen *contemtus* abs te. haec habui in memoria. *Eun*. I. 2. 90.

SYNTAXIa. *Contemnere aliquem prae ſe. Contemnere conſilium ſuum.*

CONTEMPLOR.

Voltum *contemplamini*. *Phorm*. I. 4. 33. *Contemplamini* me. *Phorm*. III. 3. 17. At, ut ſatis *contemplata* modo ſis, mea nutrix. *Heaut*. IV. 1. 4.

CONTENTUS, A, UM.

Quia neque tu uno eras *contenta*. *Eun*. I. 2. 42. Quae paululo tum erat *contenta*. *Heaut*. III. 1. 37.

CONTERO.

Quid hic *conterimus* operam fruſtra? *Phorm*. I. 4. 32. *Contrivi* in quaerendo vitam, atque aetatem. *Adelph*. V. 4. 15. Ita curſando, atque ambulando totum hunc *contrivi* diem. *Hec*. V. 3. 17.

CONTINENS.

Hoc nemo fuit magis *continens*. *Eun*. II. 1. 21.

CONTINENTIA.

Spectatum ſatis putabam, & magnum exemplum *continentiae*. *And*. I. 1. 65.

CONTINEO.

Quae vera audivi, taceo, & *contineo* optume. *Eun*. I. 2. 23. Vix me *contineo*, quin involem in capillum. *Eun*. V. 2. 20. Ruti fere ſe *continebat*. *Phorm*. II. 3. 17. *Continebit* poſthac, ſi ſapiet, manus. *Adelph*. IV. 2. 26. Equidem cupio: & vix *contineor*. *Hec*. IV. 3. 9.

SYNTAXIS. *Optime continere quid. Vix me contineo. Continere ſe ruri. Continere manus. Vix contineor.*

CONTINGO.

Hanc mihi expetivi, *contigit*. *And*. IV. 2. 13. Cui tam ſubito tot *contigerint* commoda. *Eun*. V. 9. 3. Ut haec, quae *contigerint*, ſciat? *Phorm*. V. 6. 5. Velle te id, quod non poteſt *contingere*. *Heaut*. II. 3. 83. Haec tot propter me gaudia illi *contigiſſe* laetor. *Hec*. V. 3. 35.

CONTINUO.

Egomet *continuo* mecum. *And*. I. 1. 55. Mors *continuo* ipſam occupat. *And*. I. 5. 62 *Continuo* ad te properans percurro ad forum. *And*. II. 2. 18. Ego me *continuo* ad Chremem. *And*. II. 2. 24. *Continuo* dati tibi verba cenſes. *And*. III. 2. 24. *Continuo* palam eſt. *Eun*. I. 2. 24. *Continuo* adcurrit ad me. *Eun*. II. 3. 43. Ubi nominabit Phaedriam, tu Pamphilam *continuo*. *Eun*. III. 1. 51. Quae volo, ſimul imperabo: poſt *continuo* exeo *Eun*. III. 2. 40. *Continuo* haec adornant, ut lavet. *Eun*. III. 5. 34. Ille *continuo* iraſci: neque negare audere. *Eun*. IV. 1. 4. Haec ubi aperuit oſtium, *continuo* hic ſe conjecit intro. *Heaut*. II. 3. 36. Mulier telam deſerit *continuo*. *Heaut*. II. 3. 65. *Continuo* hic adero. *Heaut*. III. 1. 96. *Continuo* injeciſſe verba tibi Dromonem. *Heaut*. V. 1. 19. Miror, *continuo* non juſſiſſe abripi me. *Heaut*. V. 2. 48. Quin pugnus *continuo* in mala haereat. *Adelph*. II. 1. 17. Patrem *continuo* convenit Philumenae. *Hec*. I. 2. 116. Omnem rem narrabit, ſcio, *continuo* ſola ſoli. *Hec*. III. 2. 15. *Continuo* voltum earum ſenſi immutari. *Hec*. III. 3. 9. *Continuo* exponetur. *Hec*. III. 3. 40. Aderit *continuo*, hoc ubi ex te audierit. *Hec*. V. 3. 15. Hic Phaedria *continuo* quamdam nactus eſt puellulam. *Phorm*. I. 2. 31. Ibi *continuo* Antipho. *Phorm*. I. 2. 51.

CONTORTOR.

Bonorum extortor, legum *contortor*. *Phorm*. II. 3. 27.

CONTRA

Si ſcias, quod donum huic dono *contra* comparet. *Eun*. II. 3. 63. Si laudabit haec illius formam: tu hujus *contra*. *Eun*. III. 1. 54. Volui facere *contra* huic aegre. *Eun*. IV. 1. 10. Uxorem numquam habui. ille *contra*, haec omnia. *Adelph*. I. 1. 19. Ille ut item *contra* me habeat, facio ſedulo. *Adelph*. I. 1. 25. Age age, nunc experiamur *contra* haec, quid ego poſſiem blande dicere. *Adelph*. V. 4. 23. Hiſcine tu, amabo, non *contra* inſidiabere? *Hec*. I. 1. 13. Nunc tibi me certum eſt *contra* gratiam referre. *Hec*. IV. 2. 7. At tu mihi *contra* nunc videre fortunatus, Phaedria. *Phorm* I. 3. 21. Nunc *contra* omnia haec; repperi, qui det, neque lacrumet.

Digitized by Google

met. *Phorm.* III. 2. 36. Audi nunc *contra* jam. *Phorm.* IV. 4. 19.

CONTROVERSIA.

Nam ſine *controverſia* a Diis ſolus diligere, Antipho. *Phorm.* V. 6. 14.

CONTUMELIA.

Quid eſt, ſi non haec *contumelia* eſt? *And.* I. 5. 2. Nam iſtaec quidem *contumelia* eſt. *Heaut.* III. 3. 5. Ne ulla merito *contumelia* fieri a vobis poſſet. *Hec.* III. 5. 20. Unum hoc ſcito: *contumeliae* me non feciſſe cauſa, ſed amoris. *Eun.* V. 2. 38. Hanccine ego ut *contumeliam* tam inſignem in me accipiam? *Eun.* IV. 7. 1. Ad *contumeliam* omnia accipiunt magis. *Adelph.* IV. 3. 15. Quin novo modo ei faceres *contumeliam*. *Phorm.* V. 7. 79. Etſi ego digna hac *contumelia* ſum maxume. *Eun.* V. 2. 26. Non perpeti meretricum *contumelias*? *Eun.* I. 1. 3. Tegere *contumelias*. *Hec.* I. 2. 91. Abſenti tibi te indignas, ſeque dignas *contumelias* numquam ceſſavit dicere hodie. *Phorm.* II. 3. 29. Dumque ejus libido occluſa eſt *contumeliis*. *And.* III. 3. 25.

SYNTAXIS. *Iſthaec quidem contumelia eſt. Mihi contumelia fit a vobis. Facere quid contumeliae cauſa. Inſignem contumeliam in ſe accipere. Non perpeti meretricum contumelias. Dicere contumelias alicui.*

CONTUMELIOSE.

En umquam cuiquam *contumelioſius* audiſtis factam injuriam? *Phorm.* II. 3. 1.

CONTURBO.

Conturbaſti mihi rationes omnes. *Eun.* V. 2. 29.

CONVASO.

Aliquid *convaſaſſem*, atque hinc me conjicerem protinus in pedes. *Phorm.* I. 4. 13.

CONVENIO.

Sed viſne adeſſe me una, dum iſtam *convenis*? *Hec.* IV. 4. 103. Nomen non *convenit*. *And.* V. 4. 39. Haud *convenit* una ire cum amica imperatorem in via. *Eun.* III. 2. 41. Non *convenit*, qui illum ad laborem impulerim, nunc me ipſum fugere. *Heaut.* I. 1. 113. In me quidvis harum rerum *convenit*. *Heaut.* V. 1. 3. Patrem continuo *convenit* Philumenae. *Hec.* I. 2. 116. Hanc mihi expetivi, contigit: *conveniunt* mores. *And.* IV. 2. 13. Haec fratri mecum non *conveniunt*. *Adelph.* I. 1. 34. Primo dies compluſculos bene *conveniebat* ſane inter eas. *Hec.* I. 2. 103. Etiam puerum inde abiens *conveni* Chremis. *And.* II. 2. 31. *Conveni* hodie adveniens quemdam mei loci hinc, atque ordinis. *Eun.* II. 2. 3. Quae *convenere* in Andriam. *And.* Prol. 13. Nunc Chremem *conveniam*. *And.* III. 2. 48. Tace! egomet *conveniam* jam ipſum. *Adelph.* II. 2. 1. Fratrem *conveniam*, Hegio. *Adelph.* III. 4. 53. Micionem, ſi apud forum eſt, *conveniam*. *Adelph.* III. 5. 3. Ego Aeſchinum *conveniam*. *Adelph.* IV. 5. 2. Ego hos *conveniam*. *Adelph.* IV. 7. 39. Quid vis dicam? an *conveniam* modo? *Hec.* III. 4. 22. *Conveniet* numerus, quantum debui. *Phorm.* I. 2. 3. Callidemidem hoſpitem Myconium, *conveni*. *Hec.* III. 4. 19. Abi: ſolum ſolus *conveni*. *Hec.* IV. 1. 42. At ego hinc me ad forum, ut *conveniam* Pamphilum. *And.* I. 3. 22. Nunc id prodeo, ut *conveniam* Parmenonem. *Eun.* V. 7. 4. Tranſito ad uxorem meam, ut *conveniat* hanc, priuſquam hinc abeat. *Phorm.* IV. 5. 7. Num videntur *convenire* haec nuptiis? *And.* II. 2. 29. *Convenire* & conloqui. *Eun.* III. 2. 14. Quidquid eſt, volo ſcire, atque hominem *convenire*. *Adelph.* I. 2. 74. Dic *conveniſſe*; egiſſe te de nuptiis. *Heaut.* IV. 8. 23. Ut rogem, quod tempus *conveniendi* patris me capere jubeat? *Phorm.* V. 4. 9. Quantum poteſt, nunc *conveniendus* Phormio eſt. *Phorm.* V. 7. 3. Laches me nunc *conventam* eſſe expetit. *Hec.* V. 1. 1. Quod conſtitui me hodie *conventurum* eum. *Hec.* III. 4. 23. Nec *conventurum* inter nos poſthac eſſe arbitror. *Hec.* IV. 4. 37. Conſtitui, me eſſe illum *conventuram*. *Hec.* I. 2. 121.

SYNTAXIS. *Convenire quem. Non convenit. Id in me convenit. Mores conveniunt. Bene ſane convenit inter eos. Convenit numerus.*

CONVENTUS.

Comitum *conventus*, ſtrepitus. *Hec.* Alt. Prol. 27.

CONVERTO vel CONVORTO.

Tranſacta re, *convortam* me domum. *Adelph.* II. 4. 22. Deum ſeſe in hominem *convertiſſe*. *Eun.* III. 5. 40. Non poſſe jam ad ſalutem *converti* hoc malum. *And.* IV. 1. 49.

CONVICIUM.

Ante aedes non feciſſe, erit melius, hic *convicium*. *Adelph.* II. 1. 26.

CONVINCO.

Convincas eſſe illum tuum? *Heaut.* V. 3. 15. *Convincas* facile ex te natum. *Heaut.* V. 3. 18.

CONVIVA.

Tum me *convivam* ſolum abducebat ſibi. *Eun.* III. 1. 17. Egomet *convivas* moror. *Heaut.* I. 1. 120.

CONVIVIUM.

In *convivium* illam? (adducas) *Eun.* IV. 1. 12. Adparare de die *convivium*. *Adelph.* V. 9. 8. Antiqua ut conſuetudine agitarem libere inter vos *convivium*. *Hec.* I. 2. 18. Quo pacto Rhodium tetigerim in *convivio*. *Eun.* III. 1. 30. Una in *convivio* erat hic. *Eun.* III. 1. 32. Ille ſuam ſemper egit vitam in otio, in *conviviis*. *Adelph.* V. 4. 9.

SYNTAXIS. *Adducere quem in convivium. Agitare convivium inter ſe. Adparare convivium. Eſſe in convivio. Vitam in conviviis agere.*

CONVIVOR.

Nolunt crebro *convivarier*. *Heaut.* I. 2. 32.

CONVOLO.

Populus *convolat*: tumultuantur. *Hec.* Alt. Prol. 32.

COPIA.

Perfecit, ſibi ut inſpiciundi eſſet *copia*. *Eun.* Prol. 21. Si non tangendi *copia* eſt. *Eun.* IV. 2. 11. Amica tecum ſine

metu ut ſit, *copia* eſt. *Heaut.* II. 3. 87. Ego in eum incidi infelix locum, ut neque mihi ejus ſit amittendi, nec retinendi *copia*. *Phorm.* I. 3. 24. Neque pol conſilii locum habeo, neque auxilii *copiam*. *And.* II. 1. 20. Date creſcendi *copiam*; novarum qui ſpectandi faciunt *copiam* ſine vitiis. *Heaut.* Prol. 28. & 29. Nam ea res dedit tum exiſtumandi *copiam*. *Heaut.* II. 3. 41. Ne quam aliam quaerat *copiam*, ac te deſerat. *Heaut.* V. 1. 54. Obſecrat, ſibi ut ejus faciat *copiam*. *Phorm.* I. 2. 63. Quid ego ex hac inopia nunc capiam; & quid tu ex hac *copia*. *Phorm.* I. 3. 15.

Syntaxis. *Eſt mihi copia inſpiciundi. tangendi. retinendi. Auxilii copiam habere. Facere alicui copiam ſpectandi. Dare copiam exiſtumandi. Quaerere aliam copiam.*

Copiae, arum.

In anguſtum oppido nunc meae coguntur *copiae*. *Heaut.* IV. 2. 2. Militem ſecum ad te quantas *copias* adducere? *Eun.* IV. 6. 17.

Coquo.

Atque ibi, favillae plena, fumi, ac pollinis, *coquendo* ſit faxo, & molendo. *Adelph.* V. 3. 61.

Coquus.

Concurrunt laeti mi obviam cupedinarii omnes, cetarii, lanii, *coqui*. *Eun.* II. 2. 26.

Cor.

Aut tibi nuptiae hae ſunt *cordi*. *Pa.* *Cordi?* *And.* II. 1. 28. Neque meo *cordi* eſſe quemquam cariorem hoc Phaedria. *Eun.* I. 2. 121. Uterque utrique eſt *cordi*. *Phorm.* V. 3. 17. Cura ex *corde* exceſſit. *Hec.* III. 2. 12. Jam inſtructa ſunt mihi in *corde* conſilia omnia. *Phorm.* II. 2. 7.

Syntaxis. *Res mihi eſt cordi. Nemo meo cordi eſt carior. Uterque utrique eſt cordi. Cura exceſſit ex corde. Conſilia in corde inſtructa.*

Coram.

Non imperabat *coram*. *And.* III. 2. 10. Sine, illum huc *coram* adducam. *And.* V. 3. 29. Rogitas? quae mihi ante oculos *coram* amatorem adduxti tuum! *Eun.* IV. 7. 24. Ah, vereor *coram* in os te laudare amplius. *Adelph.* II. 4. 5. *Coram* ipſum cedo. *Adelph.* III. 4. 38. Te ipſum purgare ipſis *coram*, placabilius eſt. *Adelph.* IV. 3. 17. Quae tute dudum *coram* me incuſaveras. *Phorm.* V. 7. 21.

Syntaxis. *Coram ante oculos. Coram in os laudare quem. Purgare ſe coram aliquo.*

Corinthius.

Fuit quaedam anus *Corinthia* hic. *Heaut.* III. 3. 39. Erat hic *Corinthia* anus, haud impura. *Heaut.* IV. 1. 16.

Corinthus.

Quae cum milite *Corinthum* hinc ſum profecta inhumaniſſimo. *Hec.* I. 2. 11. Eſt e *Corintho* hic advena anus paupercula. *Heaut.* I. 1. 44.

Cornu.

Tu, Simalio, in ſiniſtrum *cornu*. *Eun.* IV. 7. 5.

Corpus.

Corpus ſolidum, & ſucci plenum. *Eun.* II. 3. 26. Quae habitudo eſt *corporis!* *Eun.* II. 2. 11. Tu mihi es germanus pariter *corpore* & animo. *Adelph.* V. 8. 34.

Corrado *vide* Conrado.

Corrector.

Corrector! nempe tua arte viginti minae pro Pſaltria periere. *Adelph.* IV. 7. 24.

Corrigo.

Quod peccatum a nobis ortum eſt, *corrigo*. *Adelph.* IV. 3. 2. Niſi quia *correxit* miles, quod intellexi minus. *Eun.* IV. 5. 11. Vobis *corrigemus*, te judice ipſo. *Hec.* II. 2. 12. Illud, quod cecidit forte, id arte ut *corrigas*. *Adelph.* IV. 7. 23. *Corrigere* mihi gnatum porro enitere. *And.* III. 4. 17. Conſulitis parum, haec reprehendere, & *corrigere* me. *Adelph.* V. 9. 37. At ſi *corrigitur*, quot commoditates, vide. *And.* III. 3. 37.

Syntaxis. *Corrigere peccatum. Corrigam tibi hoc. Arte corrigere caſum. Corrigere gnatum.*

Corripio.

Modo me intro ut *corripui* timidus. *Hec.* III. 3. 5. *Corripui* ilico me inde lacrumans. *Hec.* III. 3. 16. Ita *corripuit* derepente tacitus ſeſe ad filiam. *Hec.* IV. 1. 3.

Corrumpo.

Sed non adeo, ut mea facilitas *corrumpat* illorum animos. *Hec.* II. 2. 6. Prandium *corrumpitur*. *Adelph.* IV. 2. 49. Hi (piſces) mihi ne *corrumpantur*, cautio eſt. *Adelph.* III. 3. 67. Sed vereor, ne mulier me abſente hic *corrupta* ſit. *Heaut.* II. 2. 2. Inveniet inopem potius, quam te *corrumpi* ſinat. *And.* II. 3. 22. Tu illum *corrumpi* ſinis. *Adelph.* I. 2. 17.

Syntaxis. *Animus corrumpitur facilitate. Prandium corrumpitur. Piſces corrumpuntur. Filius corrumpitur. Mulier corrupta.*

Corruptela.

Eccum adeſt communis *corruptela* noſtrûm liberûm. *Adelph.* V. 3. 7.

Cotidianus, a, um.

Verum ubi videbit tantos ſibi ſumtus domi *cotidianos* fieri. *Heaut.* IV. 5. 7. Quid morbi eſt? *Pa.* Febris. *So.* *Cotidiana?* *Pa.* Ita ajunt. *Hec.* III. 2. 22. At non *cotidiana* cura haec angeret animum. *Phorm.* I. 3. 8. *Cotidianae* vitae conſuetudinem. *Heaut.* II. 3. 42. Taedet *cotidianarum* harum formarum. *Eun.* II. 3. 6.

Syntaxis. *Cotidianus ſumtus. Cotidiana febris. cura. forma.*

Cotidie.

Cotidie accuſabam. *Heaut.* I. 1. 50. Mihi quidem *cotidie* augeſcit magis de filio aegritudo. *Heaut.* III. 1. 14. Quid interea? ibatne ad Bacchidem? *Pa.* *Cotidie.* *Hec.* I. 2. 82.

Cras.

Cras eſt mihi judicium. *Eun.* II. 3. 46. Thais maximo te orabat opere, ut *cras* redires. *Eun.* III. 3. 27. De argento, ſomnium: mox; *cras* redi. *Adelph.* II. 1. 50. Rus *cras* cum filio cum primo lucu ibo hinc. *Adelph.* V. 3. 54. *Cras* mane. *Phorm.* III. 2. 46.

Craſſus.

Magnus, rubicundus, criſpus,

CR
CR

pus, *craſſus*, caeſius. *Hec.* III. 4. 26.

CRATINUS.

Scin' *Cratini*, hujus ditis, aedes? *Adelph.* IV. 2. 42. Ego *Cratinum* cenſeo, ſi tibi videtur. *De.* Dic, *Cratine. Phorm.* II. 4. 7. & 8.

CREBER, BRA, BRUM.

Haeccine erant itiones *crebrae*, & manſiones diutinae Lemni? *Phorm.* V. 8. 23.

CREBRO.

Scortari *crebro* nolunt; nolunt *crebro* convivarier. *Heaut.* I. 2. 32. Quia ruri *crebro* eſſe ſoleo. *Hec.* II. 1. 18. Vereor, ſi clamorem ejus hic *crebro* audiat. *Hec.* III. 3. 52.

CREDIBILIS, LE.

Hoccin' eſt *credibile*, aut memorabile? *And.* IV. 1. 1.

CREDO.

Quem ego *credo* manibus pedibuſque obnixe omnia facturum. *And.* I. 1. 134. *Credo*, impetrabo. *And.* II. 1. 13. Quem ego nunc *credo*, me quaerere. *And.* II. 2. 4. *Credon'* tibi hoc? *And.* III. 2. 17. Unde id ſcis? *Da.* Audivi, & *credo. And.* III. 2. 31. Satis *credo*, ſi advigilaveris. *And.* IV. 1. 50. *Credo*: & id facturas, Davos dudum praedixit mihi. *And.* V. 1. 21. Tuam inveniri gaudeo. *Pa. Credo*, pater. *And.* V. 4. 36. Omnes nos gaudere hoc, Chreme, te *credo*, credere. *Ch.* Ita me Dî ament, *credo. And.* V. 4 44. Illam me *credo* haud noſſe. *And.* V. 4. 49. *Credo*, ut fit, miſera prae amore excluſti hunc foras. *Eun.* I. 2. 18. Numquidnam quod nolis, vides? *Pa.* Te. *Gn. Credo. Eun.* II. 2. 41. Perpulchra *credo* dona, haud noſtris ſimilia. *Eun.* III. 2. 15. *Credo* ei placere hoc. *Eun.* III. 3. 14. *Credo* equidem illum jam adfuturum eſſe. *Eun.* IV. 6. 1. Neſcio; niſi amaſſe *credo* Pamphilam. *Eun.* V. 1. 11. Debeam, *credo*, iſti quidquam furcifero, ſi id fecerim. *Eun.* V. 2. 23. Nihil tibi quidquam *credo. Eun.* V. 2. 45. Non pol *credo*, Chaerea. *Eun.* V. 2. 62. Reddam hercle. *Py. Credo. Eun.* V. 7. 18. Gaudeo. *Ch.* Satis *credo. Eun.* V. 9. 21. Ita *credo. Heaut.* I. 2. 37. IV. 3. 10. Si haec ſunt vera, ita uti *credo. Heaut.* II. 3. 55. *Credo. Heaut.* II. 4. 20. IV. 5. 39. *Adelph.* V. 9. 15. *Phorm.* II. 1. 25. IV. 3. 5. *Credo*; neque id injuria. *Heaut.* III. 3. 20. Etſi incredibile eſt, credere? *Credo. Heaut.* IV. 1. 12. *Credo*, id cogitaſti. *Heaut.* IV. 1. 28. Pudore & liberalitate liberos retinere ſatius eſſe *credo*, quam metu. *Adelph.* I. 1. 33. *Credo* jam, ut ſolet, jurgabit. *Adelph.* I. 1. 54. Poſtremo, nuper, *credo*, jam omnium taedebat. *Adelph.* I. 2. 70. *Credo* iſtuc melius eſſe. *Adelph.* II. 2. 13. *Credo* abductum in ganeum aliquo. *Adelph.* III. 3. 5. *Credo*, ut eſt dementia. *Adelph.* III. 3. 35. Cum maxume operis aliquid facere *credo. Adelph.* IV. 1. 2. Niſi me *credo* huic eſſe natum rei. *Adelph.* IV. 2. 6. *Credo* hercle. *Adelph.* IV. 5. 49. Facturum *credo. Adelph.* IV. 7. 32. Si adeſſet, *credo*, ibi ejus commiſereſceret. *Hec.* I. 2. 54. *Credo* ita videri tibi. *Hec.* I. 2. 66. Nemini plura acerba eſſe *credo* ex amore oblata. *Hec.* III. 1. 1. *Credo*, ipſum ad me exire. *Hec.* IV. 1. 6. *Credo*: neque adeo arbitrari patris eſt aliter. *Hec.* IV. 1. 14. Nullam pol *credo* mulierem me miſeriorem vivere. *Hec.* IV. 1. 51. *Credo* ea gratia concordes magis fore. *Hec.* IV. 3. 11. Puerum injuſſu, *credo*, non tollent meo. *Hec.* IV. 4. 82. *Credo*, aedepol, te nonnihil mirari. *Hec.* V. 1. 5. Me exſpectat, *credo*: adibo. *Hec.* V. 4. 15. Ei, *credo*, munus hoc conraditur. *Phorm.* I. 1. 6. Ad precatorem adeam, *credo. Phorm.* I. 2. 90. Ego ſedulo hunc dixiſſe *credo. Phorm.* II. 4. 13. At meo merito, *credo. Phorm.* V. 8. 42. Quas *credis* eſſe has, non ſunt verae nuptiae. *And.* I. 1. 20. Itan' *credis*? *And.* II. 3. 25. Qui *credis*? *And.* V. 4. 31. Quid? tu his rebus *credis* fieri? *Eun.* II. 2. 14. Jam ſatis *credis* ſobriam eſſe me? *Eun.* IV. 4. 36. *Credis* huic quod dicit? *Eun.* IV. 4. 38. Etiam nunc non *credis*? *Ph.* Mirum ni tu *credis* quod iſte dicit. *Eun.* IV. 4. 43. & 44. *Credin'*? *Gn.* Immo certe. *Eun.* IV. 7. 42. *Credin'* te impune habiturum? *Eun.* V. 2. 13. Quid illi *credis* animi tum fuiſſe? *Eun.* V. 7. 14. Erras, ſi id *credis*, & me ignoras. *Heaut.* I. 1. 53. Quid illum porro *credis* facturum? *Heaut.* III. 3. 30. Atqui tu hanc jocari *credis*? *Heaut.* IV. 4. 7. Ita ajunt. *Ch.* Et tu *credis*? *Me.* Omnia. *Heaut.* IV. 8. 13. An non *credis*? *Adelph.* I. 2. 56. Sanum te *credis* eſſe? *Adelph.* IV. 7. 30. Non mihi *credis*? *Phorm.* III. 2. 7. Etiam nunc *credis*, te ignorarier? *Phorm.* V. 7. 38. Hic nunc me *credit* aliquam ſibi fallaciam portare. *And.* II. 6. 1. Dum id reſcitum iri *credit*, tantiſper cavet. *Adelph.* I. 1. 45. Soſtrata *credit*, mihi me Pſaltriam hanc emiſſe. *Adelph.* IV. 4. 6. Quid illi tandem *creditis* fore animi miſero? *Adelph.* IV. 5. 31. Propter ſuam impotentiam ſe ſemper *credunt* negligi. *Adelph.* IV. 3. 16. Illi *credunt* conſilia omnia. *Adelph.* V. 4. 18. Egon' cui daturus non ſum, ut ei deſpondeam? *Sy. Credebam. Ch.* Minime. *Heaut.* IV. 5. 37. Neque ei *credebam* primo. *Hec.* IV. 4. 91. Quid? *credebas*, dormienti haec tibi confecturos Deos? *Adelph.* IV. 5. 59. Sororem plerique eſſe *credebant* meam. *Eun.* I. 2. 38. Egon' iſtuc facerem? *Si. Credidi. And.* III. 4. 5. Tuum ne, obſecro te, hoc dictum erat? vetus *credidi. Eun.* III. 1. 38. Conſervam eſſe *credidi. Eun.* V. 2. 19. Callidum & diſertum *credidi* hominem. *Eun.* V. 7. 10. Abii ad proximos, qui erant tibi: eis commiſi, & *credidi. Heaut.* V. 2. 13. Quod ego numquam *credidi* fore. *Hec.* I. 2. 23. Sed non *credidi* adeo, ut etiam totam hanc odiſſet domum. *Hec.* II. 1. 24. Nam olim ſoli *credidi*, ea me abſtinuiſſe. *Hec.* III. 3. 50. Non *credidi* aedepol adeo inhumanum fore. *Hec.* III. 5. 49. Ego etiam illorum eſſe hanc culpam *credidi. Hec.* IV. 1. 20.

20. Ego quoque etiam *credidi. Hec.* V. 1. 35. Me hujuſmodi eſſe ſciebat : ego hunc eſſe aliter *credidi. Phorm.* III. 2. 44. *Credidi.* quid ad me ibatis? *Phorm.* V. 7. 7.. An tu hunc *credidiſti* eſſe, obſecro. *Eun.* IV. 4. 12. Niſi ſi me in illo *credidiſti* eſſe hominum numero. *Adelph.* IV. 3. 3. Me tum uxorem *credidiſti* ducturum. *Adelph.* V. 3. 25. Alios tuam rem *credidiſti* magis, quam tete, animadverſuros? *Phorm.* III. 1. 3. Id ſibi negoti *credidit* ſolum dari. *And.* Prol. 2. Quae mihi ſuum animum, atque vitam *credidit. And.* I. 5. 37. Quid iſti *credam?* res ipſa indicat. *Eun.* IV. 4. 38. Quid ego, obſecro, huic *credam*, qui nihil dixit? *Phorm.* V. 8. 8. Dum amicam meam eſſe *credet*, non committet filiam. *Heaut.* IV. 3. 36. *Crede*, inquam, hoc mihi, Pamphile. *And.* II. 4. 6. *Crede* hoc meae fidei. *Eun.* V. 2. 59. *Crede*, inquam, mihi. *Heaut.* I. 1. 33. *Crede*, & noſtrum te eſſe credito. *Heaut.* V. 4. 11. Non eſt flagitium, mihi *crede. Adelph.* I. 2. 21. *Crede* hoc; ego meum jus perſequar. *Adelph.* II. 1. 9. *Crede* mihi, gaudebis facto. *Phorm.* III. 2. 9. Quod illum facere *credito. Heaut.* III. 3. 16. Noſtrum te eſſe *credite. Heaut.* V. 4. 11. Aliquid *credite*, Phormio, eſſe cauſae. *Phorm.* V. 6. 34. Oh, tibi ego ut *credam*, furcifer? *And.* III. 5. 12. Mea conſilia ut tibi *credam* omnia. *Eun.* I. 2. 48. Sed qui iſtuc *credam* ita eſſe? *Hec.* I. 2. 28. Quam eſſe eum graviter laturum *credam. Hec.* II. 2. 19. Timeo, ne aliud *credam*, atque aliud nunties. *Hec.* V. 4. 4. Factis, ut *credam*, facis. *Hec.* V. 4. 17. Sed, qui iſtuc *credam* ita eſſe? *Phorm.* V. 6. 15. Quid *credas?* *And.* III. 2. 19. Ne vacuum eſſe me nunc ad narrandum *credas. And.* IV. 2. 23. Non te *credas* Davom ludere. *And.* IV. 4. 48. Hoc modo te obſecro, ut ne *credas* a me adlegatum hunc ſenem. *And.* V. 3. 28. Oro, ne quid *credas* me advorſum edictum facere eſſe auſam. *Heaut.* IV. 1. 10. Ut nihil *credas* intelligere, niſi idem dictum ſit centies. *Heaut.* V. 1. 8. *Credas* animum ibi eſſe. *Heaut.* V. 5. 19. Quid *credas* jam? aut cui *credas? Adelph.* III. 2. 32. Aliquid moneat, ut illa, quae te ſcire *credas*, neſciat? *Adelph.* V. 4. 3. Immo etiam, hoc qui occultari facilius *credas*, dabo. *Hec.* V. 4. 29. Immo etiam dabo, quo magis *credas. Phorm.* V. 6. 38. Cave iſti quidquam *creduas. Phorm.* V. 8. 4. Vel hoc quis non *credat*, qui norit te, abs te eſſe ortum? *And.* III. 2. 9. Ut per me ſtetiſſe *credat. And.* IV. 2. 16. & 18. Ut, quum narret ſenex voſter noſtro; iſtam eſſe amicam gnati, non *credat* tamen. *Heaut.* IV. 3. 34. Qui imperium *credat* gravius eſſe, aut ſtabilius. *Adelph.* I. 1. 41. Ipſum id metuo, ut *credant. Adelph.* IV. 4. 17. Exple animum iis, ut *credant. Hec.* V. 2. 21. Ne conficere *credant* argentum ſuum. *Phorm.* V. 5. 11. Non impulit me, haec nunc omnino ut *crederem. And.* III. 2. 44. Si iſtuc *crederem* ſincere dici. *Eun.* I. 2. 96. Nec quum male facerem, *crederem* mihi impunius licere. *Heaut.* III. 2. 49. Ni noſſem cauſam, *crederem* vera hunc loqui. *Phorm.* II. 1. 48. Sumeret alicunde. *Ge.* Hui! dixti pulchre, ſiquidem quiſquam *crederet. Phorm.* II. 1. 72. Per ego te Deos oro, ut ne illis animum inducas *credere. And.* V. 1. 15. Nos gaudere hoc, te credo, *credere. And.* V. 4. 44. *Credere* omnem exercitum, conſilia. *Eun.* III. 1. 12. Quid? ilicone *credere* ea, quae dixi, oportuit te? *Eun.* V. 7. 11. Principio ego vos *credere* ambos hoc mihi vehementer velim. *Eun.* V. 9. 39. Nec tibi ille eſt *credere* auſus, quae eſt aequom patri. *Heaut.* I. 1. 104. Vin' me iſtuc tibi, etſi incredibile eſt, *credere? Heaut.* IV. 1. 11. Fac ut audeat tibi *credere* omnia. *Heaut.* V. 1. 53. Quandoquidem hoc numquam mihi ipſe voluit *credere. Adelph.* IV. 5. 6. Jurabat quoties, ut quivis facile poſſet *credere. Hec.* I. 1. 4. Te hoc mihi cupio *credere. Hec.* II. 2. 23. Verere verba ei *credere? Phorm.* I. 2. 11. Vin' me hoc *credere? Phorm.* V. 3. 27. Pergin' *credere? Phorm.* V. 8. 7. Si compererit crimini tua ſe falſo uxor *credidiſſe. Hec.* V. 2. 13. Bene factum te adveniſſe, Pamphile. *Pa. Creditur. Hec.* III. 5. 7. Ita ut juſſi, ſoli *credita* eſt. *Eun.* V. 1. 15. Ignotum eſt : tacitum eſt : *creditum* eſt. *Adelph.* III. 4. 28. Eſt vero huic *credendum*, Chreme? *And.* V. 4. 14. Sed, quod magis *credendum* ſiet, id. *Heaut.* V. 3. 16.

SYNTAXIS. *Credo, impetrabo. Creden' tibi hoc? Audivi, & credo. Perpulchra, credo, dona! Nihil credere alicui. Satis credo. Credin' te impune habiturum? Erras, ſi id credis. Sanum te credis eſſe? Credere alicui conſilia ſua. Non credidi, adeo inhumanum fore. Credere alicui animum atque vitam ſuam. Crede hoc meae fidei. Crede mihi. Tibi ego ut credam? Quid credas jam? aut cui credas? Credere alicui argentum. Credere alicui exercitum. Vin' me iſtuc tibi credere? Credere alicui verba. Eſt vero huic credendum?*

CREPO.

Sed quiſnam? foris *crepuit. Adelph.* II. 3. 11. Sed fores *crepuere* ab ea. *Eun.* V. 8. 5. Sed quid *crepuerunt* fores hinc a me? *Heaut.* I. 1. 121. Quid eſt, quod tam a nobis graviter *crepuerunt* fores? *Heaut.* III. 3. 52.

CRESCO.

Plagae *creſcunt. Phorm.* V. 2. 16. Date *creſcendi* copiam. *Heaut.* Prol. 28.

CRIMEN.

Si compererit *crimini* tua ſe falſo uxor credidiſſe. *Hec.* V. 2. 13. Hera in *crimen* veniet. *Hec.* III. 1. 55. Teque hoc *crimine* expedi. *Hec.* V. 1. 28. Atque ex *crimine* hoc Antiphonem eripiam. *Phorm.* II. 2. 8.

SYNTAXIS. *Venire in crimen. Expedire ſe crimine. Eripere quem ex crimine.*

Digitized by Google

Criminor.

Hanc metui, ne me *criminaretur* tibi. *Eun.* V. 2. 16.

Criſpus.

Magnus, rubicundus, *criſpus*, craſſus, caeſius. *Hec.* III. 4. 26.

Crito.

Quem video? eſtne hic *Crito* ſobrinus Chryſidis? *And.* IV. 5. 6. Andrium ego *Critonem* video? certe is eſt. *And.* V. 4. 3. *Paſſim alibi.*

Cruciatus.

Hanc jam oportet in *cruciatum* hinc abripi. *And.* IV. 4. 47. Quo lubet *cruciatu* per me exquire. *Hec.* V. 2. 7.

Crucio.

Chremes nimis graviter *cruciat* adoleſcentulum, nimiſque inhumane. *Heaut.* V. 5. 1. Quae nos ſemper omnibus *cruciant* modis. *Eun.* II. 3. 92. An cuiquam eſt uſus homini, ſe ut *cruciet*? *Heaut.* I. 1. 29. Ne *crucia* te, anime mi. *Eun.* I. 2. 15. *Crucior* miſer. *And.* V. 2. 10. *Crucior*, bolum tantum mihi ereptum tam ſubito e faucibus. *Heaut.* IV. 2. 6.

Syntaxis. *Cruciare quem nimis graviter, nimiſque inhumane. Omnibus modis. Cruciare ſe. Crucior miſer.*

Crux.

Quid meritus? *Da. Crucem. And.* III. 5. 15. In malam *crucem! Phorm.* II. 3. 21. Ni etiam nunc me hujus cauſa quaerere in malo jubeas *crucem*? *Phorm.* III. 3. 11. Illis *crucibus*, quae nos, noſtramque adoleſcentiam habent deſpicatam, nunc referam gratiam. *Eun.* II. 3. 91.

Syntaxis. *Mereri crucem. In malam crucem! Crucem quaerere in malo.*

Cteſipho.

O *Cteſipho! Ct.* O Syre! Aeſchinus ubi eſt? *Adelph.* II. 3. 7. Commiſſatorem haud ſane commodum, praeſertim *Cteſiphoni. Adelph.* V. 2. 9. *Cteſiphonem* video. laetus eſt de amica. *Adelph.* II. 2. 44.

Cubiculum.

Credebas, illam ſine tua opera in *cubiculum* iri deductum domum? *Adelph.* IV. 5. 60.

Cubo.

Equidem filium tum etiam, ſi nolit, cogas, ut cum illa una *cubet. Adelph.* V. 3. 65. Cum virgine una adoleſcens *cubuerit* plus potus. *Hec.* I. 2. 63.

Cudo.

Argentum *cudo*, quod tibi dem. *Heaut.* IV. 4. 18. Iſtaec in me *cudetur* faba. *Eun.* II. 3. 89.

Cujus, a, um.

Cedo, *cujum* puerum hic adpoſuiſti? *And.* IV. 4. 24. Quid? virgo, *cuja* eſt? *Eun.* II. 3. 29. Nunc qui ſcripſerit, & *cuja* Graeca ſit. *Heaut.* Prol. 8. Suamne eſſe ajebat? Cr. Non. *Ch. Cujam* igitur? *And.* V. 4. 29.

Culpa.

In te omnis haeret *culpa* ſola, Soſtrata. *Hec.* II. 1. 32. Noſtrane ea *culpa* eſt, an judicum? *Phorm.* II. 1. 45. Ibi *culpam* in te transferet. *And.* II. 3. 5. Ne poſt conferas *culpam* in me. *Eun.* II. 3. 97. Conſcia mihi ſum, a me *culpam* eſſe hanc procul. *Adelph.* III. 2. 50. Ego etiam illorum eſſe hanc *culpam* credidi, quae te eſt penes. *Hec.* IV. 1. 20. Ah! nullam de his rebus *culpam* commeruit tua. *Hec.* IV. 4. 9. Arbitrabitur commeruiſſe *culpam. Phorm.* I. 4. 29. Si eſt, patrue, *culpam* ut Antipho in ſe admiſerit. *Phorm.* II. 1. 40. Eſſe in hac re *culpam* meritam non nego. *Phorm.* V. 8. 25. Quidquid hujus factum eſt, *culpa* non factum eſt mea. *Eun.* V. 6. 10. Tua *culpa. Adelph.* II. 2. 6. Haec adeo mea *culpa* fateor fieri. *Adelph.* IV. 4. 19. Non mea opera, neque pol *culpa* evenit. *Hec.* II. 1. 31. Illius dices *culpa* factum. *Hec.* II. 1. 35. Matrem ex ea re me, aut uxorem in *culpa* inventurum arbitror. *Hec.* III. 1. 19. Neque mea *culpa* hoc diſcidium eveniſſe, id teſtor! *Hec.* III. 5. 26. Cenſen' te poſſe reperire ullam mulierem, quae careat *culpa*? *Hec.* IV. 4. 41. Nam is quidem in *culpa* non eſt. *Hec.* IV. 4. 78. Sua *culpa* ut ſciat lenem patrem illum factum me eſſe acerrimum. *Phorm.* II. 1. 31. Noſtrapte *culpa* facimus, ut malos expediat eſſe. *Phorm.* V. 2. 1. Minus queo viri *culpa*, quam me dignum eſt. *Phorm.* V. 3. 4.

Syntaxis. *Culpa haeret in te. Culpam transferre, conferre in aliquem. Culpa a me eſt procul. Culpa eſt penes te. Commerere culpam. Culpam in ſe admittere. Eſſe in culpa. Carere culpa.*

Culpo.

Quod qui reſcierint, *culpent. Eun.* II. 3. 95.

Cum.

Cum quibus erat cumque una. *And.* I. 1. 36. Qui *cum* ingeniis conflictatur ejuſmodi. *And.* I. 1. 66. Gnatam *cum* dote ſumma filio ut daret. *And.* I. 1. 74. Satis *cum* periclo. *And.* I. 1. 104. Quid *cum* illo conſilii captet. *And.* I. 1. 143. Abin' hinc in malam rem *cum* ſuſpicione iſthac, ſcelus. *And.* II. 1. 17. Num quidnam amplius tibi *cum* illa fuit, Charine? *And.* II. 1. 25. Quum iſtuc, quod poſtulo, impetro *cum* gratia. *And.* II. 5. 11. *Cum* aetate (amicitia) adcrevit ſimul. *And.* III. 3. 7. *Cum* eo injuriam hanc expoſtulem? *And.* IV. 1. 15. *Cum* patre altercaſti dudum. *And.* IV. 1. 29. *Cum* Davo egomet vidi jurgantem ancillam. *And.* V. 1. 19. *Cum* illa litigat. *And.* V. 2. 12. Tamen hanc habere ſtudeat *cum* ſummo probro? *And.* V. 3. 10. Habeat: valeat: vivat *cum* illa. *And.* V. 3. 18. Dignus es *cum* tua religione, odio. *And.* V. 4. 38. Date operam, & *cum* ſilentio animadvertite. *Eun.* Prol. 44. Quam ſi des operam, ut *cum* ratione inſanias. *Eun.* I. 1. 18. Egon' quidquam *cum* iſtis factis tibi reſpondeam? *Eun.* I. 2. 73. *Cum* milite iſto praeſens, abſens ut ſies. *Eun.* I. 2. 112. Me turpiter hodie hic dabo *cum* meo decrepito hoc Eunucho. *Eun.* II. 1. 25. Simul conſilium *cum* re amiſiſti? *Eun.* II. 2. 10. Quis eſt tam potens *cum* tanto munere hoc? *Eun.* II. 3. 61. Homo quatietur certe *cum* dono foras. *Eun.* II. 3. 66. Roget quis, quid tibi *cum* illa?

Digitized by Google

illa? *Eun.* III. 3. 5. Ecquis *cum* ea una? *Eun.* III. 3. 16. Ut veſtem *cum* eo mutem. *And.* III. 5. 24. Ibi illa *cum* illo ſermonem occipit. *Eun.* IV. 1. 8. Abi hinc, quo dignus, *cum* donis tuis tam lepidis. *Eun.* IV. 3. 9. Ciſtellam, Pythias, domo effer *cum* monumentis. *Eun.* IV. 6. 15. In medium huc agmen *cum* vecti, Donax. *Eun.* IV. 7. 4. Quid *cum* illo agas? *Eun.* IV. 7. 25. Quid *cum* illa rei tibi eſt? *Eun.* IV. 7. 34. Nolo me in via *cum* hac veſte videat. *Eun.* V. 2. 68. Quam ego *cum* una ancillula hic reliqui. *Heaut.* II. 3. 11. Aut haec *cum* illis ſunt habenda, aut illa *cum* his amittenda ſunt. *Heaut.* II. 3. 84. Vobis *cum* uno ſemel, ubi aetatem agere decretum eſt viro. *Heaut.* II. 4. 12. Quid *cum* illis agas? *Heaut.* IV. 1. 29. Eum (annulum) dico, ut una *cum* puella exponeret. *Heaut.* IV. 1. 38. Clitipho *cum* ſpe pendebit animi. *Heaut.* IV. 4. 5. Illanccine mulierem alere *cum* illa familia? *Heaut.* IV. 5. 3. Videre egiſſe jam neſcio quid *cum* ſene. *Heaut.* IV. 5. 11. Ut te quidem omnes Dii, Deaeque, quantum eſt, Syre, *cum* tuo iſtoc invento, *cum*que incepto perduint! *Heaut.* IV. 6. 7. Tu *cum* illa te intus oblecta interim. *Adelph.* II. 4. 20. Convortam me domum *cum* obſonio. *Adelph.* II. 4. 22. Una affuiſſe in raptione *cum* Aeſchino. *Adelph.* III. 3. 2. Hoc tu facito: *cum* animo cogites. *Adelph.* III. 4. 55. Quod *cum* ſalute ejus fiat. *Adelph.* IV. 1. 3. Qui *cum* illa conſuevit prius. *Adelph.* IV. 5. 32. Quid nobis *cum* illis? *Adelph.* IV 5. 44. Ut, Syre, te *cum* tua monſtratione magnus perdat Jupiter! *Adelph.* IV. 6. 1. Rus cras *cum* filio *cum* primo lucu ibo hinc. *Adelph.* V. 3. 54. & 55. Cogas, ut *cum* illa cubet. *Adelph.* V. 3. 65. Ne *cum* Poëta ſcriptura evaneſceret. *Hec.* Alt. Prol. 5. *Cum* puella anum ſuſcepiſſe inimicitias, non pudet? *Hec.* II. 1. 34. Ut reliquam vitam exigat *cum* eo viro. *Hec.* III. 5. 41. Advorſum animi tui lubidinem eſſet *cum* illo nupta? *Hec.* IV. 1. 59. Nam negabas nuptam poſſe filiam tuam te pati *cum* eo. *Hec.* IV. 1. 24. Denique minitemur, ſi *cum* illo habuerit rem poſtea. *Hec.* IV. 4. 96. Memini, ad me confugere, ſine comite, vini plenum, *cum* hoc anulo. *Hec.* V. 3. 26. Et ſi tibi res ſit *cum* eo lenone, *quocum* mihi eſt, tum ſentias. *Phorm.* I. 3. 19. Ni haec ita eſſent, *cum* illo haud ſtares. *Phorm.* II. 1. 39. Egon' illam *cum* illo ut patiar nuptam unum diem? *Phorm.* II. 1. 74. Ut *cum* uno aetatem degeret? *Phorm.* II. 3. 70. Si concordabis *cum* illa. *Phorm.* II. 3. 86. Multimodis *cum* iſthoc animo es vituperandus. *Phorm.* III. 1. 1. *Cum* illo ut mutet fidem. *Phorm.* III. 2. 27. Inter vos ſic haec potius *cum* bona ut componantur gratia, quam *cum* mala? *Phorm.* IV. 3. 16. & 17. Heja! ſudabis ſatis, ſi *cum* illo inceptas homine. *Phorm.* IV. 3. 24. Parce, ſodes; ut poſſis *cum* illa. *Phorm.* V. 3. 11. Gnatam inveni nuptam *cum* tuo filio. *Phorm.* V. 3. 34. *Cum* ejus conſuevit olim matre in Lemno. *Phorm.* V. 6. 33. I in malam rem hinc *cum* iſtac magnificentia. *Phorm.* V. 7. 37. Ut filius *cum* illa habitet apud te. *Phorm.* V. 7. 41. Ut, quid agam *cum* illo, neſciam. *Phorm.* V. 7. 87. *Paſſim alibi.*

MECUM.

Egomet continuo *mecum*: certe captus eſt! *And.* I. 1. 55. Nae iſte haud *mecum* ſentit. *And.* II. 1. 24. Inventum tibi curabo, & *mecum* adductum tuum Pamphilum. *And.* IV. 2. 1. Me te oblectes: *mecum* tota ſis. *Eun.* I. 2. 115. Id equidem adveniens *mecum* ſtomachabar modo. *Eun.* II. 3. 31. Ait, rem ſeriam velle agere *mecum*. *Eun.* III. 3. 8. Ipſa accumbere *mecum*. *Eun.* III. 3. 10. Dum haec *mecum* reputo. *Eun.* III. 5. 44. Coepi egomet *mecum*, aliam rem ex alia cogitare. *Eun.* IV. 2. 1. Occepi *mecum* cogitare. *Eun.* IV. 2. 8. Pergin', ſceleſta, *mecum* perplexe loqui? *Eun.* V. 1. 1. Quum egomet nunc *mecum* in animo vitam tuam conſidero. *Heaut.* II. 4. 5. Dum illum modo habeam *mecum*. *Heaut.* III. 1. 57. *Mecum* una ſimul. *Heaut.* V. 1. 34. Haec fratri *mecum* non conveniunt. *Adelph.* I. 1. 34. Quid tibi rei *mecum* eſt? *Adelph.* II. 1. 23. Fruſtra egomet *mecum* has rationes puto. *Adelph.* II. 1. 54. Teſtis *mecum* eſt annulus, quem amiſerat. *Adelph.* III. 2. 49. Sed quaeſo, ut una *mecum* ad matrem virginis eas *Adelph.* IV. 3. 7. Qui minus mihi idem jus aequom eſt eſſe, quod *mecum* eſt tibi? *Adelph.* V. 3. 15. Iſtam Pſaltriam una illuc *mecum* hinc abſtraham. *Adelph.* V. 3. 57. Phrygiam ut uxorem meam una *mecum* videam liberam. *Adelph.* V. 9. 16. Sed ut tacita *mecum* gaudeam. *Hec.* I. 2. 32. Ut colloqui *mecum* una poſſet. *Hec.* I. 2. 56. Ubi hoc cognoverit, non poſſe ſe *mecum* eſſe. *Hec.* I. 2. 81. Hanc habere orationem *mecum* inſtitit. *Hec.* III. 3. 21. Qui *mecum* una advectus eſt. *Hec.* III. 4. 19. Etiam *mecum* litigas! *Hec.* III. 5. 57. Si vellet, aut ſe eſſe *mecum* nuptam. *Hec.* IV. 4. 34. Dum licet, dumque adſum, loquimini *mecum*. *Phorm.* III. 3. 16. Id quidem agitans *mecum* ſedulo. *Phorm.* IV. 3. 10. Opportune adeo argentum *mecum* attuli. *Phorm.* IV. 3. 74. Redi *mecum* in memoriam. *Phorm.* V. 3. 19. Itane *mecum* agitis? *Phorm.* V. 7. 75.

NOBISCUM.

Ut *nobiſcum* eſſet hodie. *Heaut.* I. 2. 11. Et tu *nobiſcum* una, ſi opus ſit. *Adelph.* IV. 7. 35.

QUICUM. QUOCUM.

Quicum? *Do.* Cum Parmenone. *Eun.* IV. 4. 31. *Quicum* res tibi eſt, peregrinus eſt. *Eun.* IV. 6. 21. *Quicum* loquitur filius? *Heaut.* I. 2. 4. Is, *quicum* expoſita eſt gnata. *Heaut.* IV. 1. 2. Pſaltriam, ſi Dis placet, paravit, *quicum* vivat. *Adelph.* III. 4. 31. Ut habeas, *quicum* cantites. *Adelph.* IV. 7. 32. Etſi tibi res ſit cum eo lenone, *quocum* mihi eſt. *Phorm.* I. 3. 19. Offen-

di adveniens, *quicum* volebam collocatam filiam. *Phorm.* V. 1. 32. Ego cum illo, *quocum* tum uno rem habebam hoſpite, abii huc. *Eun.* I. 2. 39. Eſſem una, *quacum* cupiebam. *Eun.* III. 5. 26. *Quicum* tot conſueſſet annos. *Hec.* IV. 1. 40. Nos, *quibuſcum* eſt res, non ſinunt. *Heaut.* II. 4. 8.

SECUM.

Filium perduxere illuc, *ſecum* ut una eſſet. *And.* I. 1. 54. Etenim ipſus *ſecum* eam rem recta reputavit via. *And.* II. 6. 11. Ducit *ſecum* una virginem dono huic. *Eun.* II. 1. 23. Abducit *ſecum* ancillas. *Eun.* III. 5. 33. Quem *ſecum* adduxit Parmeno. *Eun.* IV. 4. 27. Militem *ſecum* ad te quantas copias adducere? *Eun.* IV. 6. 17. Ancillarum gregem ducunt *ſecum*. *Heaut.* II. 3. 5. Jam ancillas *ſecum* adduxit plus decem. *Heaut.* III. 1. 42. Hanc *ſecum* huc adduxit. *Heaut.* III. 3. 43. Quam Bacchis *ſecum* adduxit. *Heaut.* IV. 1. 41. Efferant quae *ſecum* huc adtulerunt. *Heaut.* IV. 4. 23. Ea gratia *ſecum* adduxiſſe, ne. *Heaut.* IV. 5. 21. Bene dicat *ſecum* eſſe actum. *Adelph.* II. 2. 2. Is venit, ut *ſecum* avehat. *Aeſ.* Hem! virginem ut *ſecum* avehat! *Adelph.* IV. 5. 19. & 20. Tum maxume meditari *ſecum* oportet. *Phorm.* II. 1. 12.

TECUM.

Cedo, quid jurgabit *tecum*? *And.* II. 3. 15. Quod nunc tute *tecum* iratus cogitas. *Eun.* I. 1. 19. Utinam eſſet mihi pars aequa amoris *tecum*. *Eun.* I. 2. 12. Poſtquam ſenſit me *tecum* quoque rem habere. *Eun.* I. 2. 57. Immo nullorum arbitror, ſi *tecum* vivit. *Eun.* III. 1. 20. Conſilium volo capere una *tecum*. *Eun.* III. 5. 66. Quid tute *tecum*? *Heaut.* I. 2. 26. Amica *tecum* ſine metu ut ſit, copia eſt. *Heaut.* II. 3. 87. Ecquid de illo, quod dudum *tecum* egi, egiſti? *Heaut.* III. 3. 34. Etiamne *tecum* res hic mihi eſt? *Heaut.* IV. 4. 20. Quaeſo facito haec *tecum* cogites. *Adelph.* V. 3. 22. Eo *tecum* una. *Hec.* II. 2. 31. Compone, quae *tecum* ſimul ferantur. *Hec.* IV. 3. 5. Egi, atque oravi *tecum*, uxorem ut duceres. *Hec.* IV. 4. 64. Adduxtin' *tecum* filiam? *Phorm.* IV. 1. 2. Una injuria eſt *tecum*. Altera eſt *tecum*. *Phorm.* V. 7. 91. Novi aeque omnia *tecum*. *Phorm.* V. 8. 44.

SYNTAXIS. *Eſſe cum aliis una. Gnata cum dote. Satis cum periculo. Cum gratia impetrare quid. Cum ſumme probro. Veſtem cum aliquo mutare. Abi quo dignus es, cum donis. Cum veſti venire in agmen. Cum ſpependere animi. Cum animo cogitare. Cum prima luce. Cum muliere cubare. Nupta eſt cum viro. Mecum ſtomachor. reputo. cogito. Mecum in animo conſidero. Mecum rationes puto. gaudeo. agito. Secum reputare rem. Meditari ſecum.*

CUM vel QUUM.

Poëta *quum* primum animum ad ſcribendum adpulit. *And.* Prol. 1. Qui, *cum* hunc accuſant, Naevium accuſant. *And.* Prol. 18. *Cum* id mihi placebat, tum. *And.* I. 1. 69. Prope adeſt, *quum* alieno more vivendum eſt mihi. *And.* I. 1. 125. Ut conſumat nunc, *cum* nihil obſint doli. *And.* I. 1. 133. Neutiquam officium liberi eſſe hominis puto, *cum* is nihil promereat. *And.* II. 1. 31. Ne in mora, *cum* opus ſit, fies. *And.* II. 5. 13. *Cum* intellexeras id conſilii capere, cur non dixti extemplo? *And.* III. 2. 37. Alium eſſe cenſes nunc me, atque olim, *quum* dabam? *And.* III. 3. 13. *Cum* in pariundo aliquot adfuerunt liberae. *And.* IV. 4. 32. *Cum*, ibi me adeſſe, neuter tum praeſenſerat. *And.* V. 1. 20. Olim iſtuc, olim, *cum* ita animum induxti tuum. *And.* V. 3. 12. Magiſtratus *cum* ibi adeſſet. *Eun.* Prol. 22. Ne nunc quidem, *cum* arceſſor ultro? *Eun.* I. 1. 2. Ubi pati non poteris, *cum* nemo expetet. *Eun.* I. 1. 7. Nihil *cum* eſt, nihil deſit tamen. *Eun.* II. 2. 12. Niſi nunc, *cum* minime vellem. *Eun.* II. 3. 41. *Cum* huc reſpicio ad virginem. *Eun.* II. 3. 50. Jam tum *cum* primum juſſit me ad ſe arceſſier. *Eun.* III. 3. 4. Quid habuiſſet, *cum* perit? *Eun.* III. 3. 16. Nunc eſt profecto, interfici *cum* perpeti me poſſum. *Eun.* III. 5. 3. *Cum* ipſum me noris, quam. *Eun.* III. 5. 18. Longe jam abieram, *cum* ſenſi. *Eun.* IV. 2. 6. Neque *cum* rogites, quid ſit, audet dicere. *Eun.* IV. 3. 17. Quia *cum* inde abeo, jam tum inceperat turba. *Eun.* IV. 4. 58. *Cum* tibi do iſtam virginem, dixtin'? *Eun.* IV. 7. 22. Praeſertim *cum* ſe ſervum fateatur tuum. *Eun.* V. 2. 24. Tum, *quum* gratum mihi eſſe potuit, nolui. *Heaut.* II. 3. 21. Ita res eſt haec nunc, quaſi *cum*. *Heaut.* II. 3. 77. *Cum* illi pericli nihil ex indicio fiet? *Heaut.* III. 1. 6. Nunc *cum* ſine intertrimento non poteſt haberi. *Heaut.* III. 1. 39. An dum hinc denuo abeat, *cum* tolerare hujus ſumtus non queat? *Heaut.* III. 2. 33. Ut *quum* narret ſenex voſter noſtro. *Heaut.* IV. 3. 33. Atqui *cum* maxume volo te dare operam, ut fiat. *Heaut.* IV. 5. 40. Si umquam fuit tempus, *quum* voluptati tibi fuerim. *Heaut.* V. 4. 1. Videre videor jam diem, *quum* hinc egens profugiet. *Adelph.* III. 3. 30. Nunc *cum* maxume operis aliquid facere credo. *Adelph.* IV. 1. 2. Nunc, *quum* non queo, aequo animo fero. ita vita eſt hominum, quaſi, *quum* ludas teſſeris. *Adelph.* IV. 7. 20. & 21. *Quum* primum eam agere coepi. *Hec.* Alt. Prol. 25. Bacchidem amabat, ut *cum* maxume, tum Pamphilus. *Hec.* I. 2. 40. Olim ſoli credidi, ea me abſtinuiſſe in principio, *cum* data eſt. *Hec.* III. 3. 51. *Cum* interea ſemper mortem exſpectabam. *Hec.* III. 4. 8. Eo pacto erit ingenio fides, *quum* illa aequa de me dixerit. *Hec.* III. 5. 25. Quod locuta es olim, *quum* illum generum cepimus. *Hec.* IV. 1. 22. Videre optabamus diem, *quum* ex te eſſet aliquis. *Hec.* IV. 4. 30. Nunc *quum* te eſſe praeter noſtram opinionem comperi. *Hec.* V. 1. 36. Quod ſi intelligeret,

quum

Digitized by Google

quom ſtetit olim nova. *Phorm.* Prol. 9. *Quum* mihi paveo, tum Autipho me excruciat animi. *Phorm.* I. 4. 10. Opus eſt nunc *cum* maxume ut ſis. *Phorm.* I. 4. 27. *Quum* ſecundae res ſunt maxume, tum maxume meditari ſecum oportet. *Phorm.* II. 1. 11. Alia *quum* occupatus eſſet ſollicitudine, tum eſſe. *Phorm.* III. 2. 17. Olim *quum* honeſte potuit, tum non eſt data. *Phorm.* V. 7. 19. *Paſſim alibi*

CUPADINARIUS.

Concurrunt laeti mi obviam *cupedinarii* omnes. *Eun.* II. 2. 25.

CUPIO.

Me miſſum face. *Pa. Cupio. And.* IV. 1. 58. Quidvis *cupio*, dum ne ab hoc me falli comperiar. *And.* V. 3. 31. Vel quod verum eſt, vel quod ipſi *cupio* Glycerio. *And.* V. 4. 2. *Cupio* aliquos parare amicos beneficio meo. *Eun.* I. 2. 69. *Cupio* abducere, ut reddam ſuis. *Eun.* I. 2. 77. Quamquam illam *cupio* abducere. *Eun.* I. 2. 92. Quanto diutius abeſt, magis *cupio* tanto, & magis deſidero. *Heaut.* III. 1. 16. *Cupio* illi dare, quod volt: *cupio* jam videre. *Heaut.* III. 1. 87. & 88. Quam ociſſume ut des. *Me, Cupio. Heaut.* IV. 8. 28. Emori *cupio. Heaut.* V. 2. 18. *Cupio*: aequi modo aliquid. *Adelph.* II. 1. 33. Age, jam *cupio*: ſi modo argentum reddat. *Adelph.* II. 1. 48. Hunc diem miſere nimis *cupio*, ut coepi, in laetitia degere. *Adelph.* IV. 1. 6. Niſi quia tam miſere hoc eſſe *cupio* verum, eo vereor magis. *Adelph.* IV. 5. 64. *Cupio*: verum hoc mihi morae eſt. *Adelph.* V. 7. 6. Vin' tu hoc fieri? *Aeſ. Cupio. Adelph.* V. 9. 12. Te hoc mihi *cupio* credere. *Hec.* II. 2. 23. Equidem *cupio*: & vix contineor. *Hec.* IV. 3. 9. Jam depeciſei morte *cupio. Phorm.* I. 3. 14. Invenias argentum. *Ge. Cupio. Phorm.* III. 3. 7. *Cupio* miſera in hac re jam defungier. *Phorm.* V. 8. 32. Vin' facere, quod tuo viro oculi doleant? *Nau. Cupio. Phorm.* V. 8. 64. Dum efficias id, quod *cupis. And.* V. 1. 6. Nuntium adporto tibi, cujus maxume te fieri participem *cupis. Heaut.* III. 1. 19. Quidvis dare *cupis. Heaut.* III. 1. 40. Tu id, quod *cupis*, quam ociſſume ut des. *Heaut.* IV. 8. 27. Magis impenſe *cupitis*, conſulitis parum. *Adelph.* V. 9. 36. Ubi nolis, *cupiunt* ultro. *Eun.* IV. 7. 43. Gaudere adeo coepit, quaſi qui *cupiunt* nuptias. *Heaut.* V. 1. 12. Eſſem una, qua cum *cupiebam. Eun.* III. 5. 26. Quae *cupiebat* de ſorore ejus indicare. *Eun.* IV. 1. 6. Eam ducere *cupiebat. Phorm.* I. 2. 68. Multae ſunt cauſae, quamobrem *cupiam* abducere. *Eun.* I. 2. 65. Nunc ita tempus eſt mihi, ut *cupiam* filiam. *Heaut.* IV. 1. 54. Ipſa, ſi *cupiat*, Salus, ſervare non poteſt familiam. *Adelph.* IV. 7. 43. Nemo eſt hominum, quem nunc magis *cuperem* videre quam te. *Eun.* III. 5. 13. Quod *cuperes*, aliquo pacto efficiundum tibi. *And.* V. 3. 13. Ut ſi omnes *cuperent*, nihil tibi poſſent auxiliarier. *Adelph.* II. 4. 9. Videre ait te *cupere. And.* IV. 2. 5. Ubi mihi dixti, *cupere* te ex Aethiopia ancillulam. *Eun.* I. 2. 85. Hanc *cupere* uxorem. *Heaut.* IV. 5. 26. Nemo ad te venit, niſi *cupiens* tui. *Hec.* I. 2. 67.

SYNTAXIS. *Cupere alicui. Cupere & vix contineri. Miſere cupere aliquid. Cupere nuptias. Cupere uxorem. Cupiens cui.*

CUPIDE.

Cupide accipiat, faxo. *Adelph.* II. 2. 1.

CUPIDITAS.

Ubi animus ſemel ſe *cupiditate* devinxit mala. *Heaut.* I. 2. 34. Quam ſcitum eſt, ejuſmodi parare in animo *cupiditates. Phorm.* V. 4. 2.

CUPIDUS.

Haccine cauſa eram tantopere *cupidus* redeundi domum? *Hec.* III. 1. 3. Ejus videndi *cupidus*, recta conſequor. *Hec.* III. 3. 12. Ut illius animum *cupidum* inopia incenderet. *Heaut.* II. 3. 126. Neu me *cupidum* eo impuliſſet. *Phorm.* I. 3. 6. Non dici poteſt, quam *cupida* eram huc redeundi. *Hec.* I. 2. 16.

CUR.

Cur ſimulas igitur? *And.* I. 1. 21. Quid obſtat, *cur* non verae fiant? *And.* I. 1. 76. Quid agis? *cur* te is perditum? *And.* I. 1. 107. *Cur* tu abis ab illa? *And.* I. 5. 64. Quid igitur ſibi volt pater? *cur* ſimulat? *And.* II. 3. 1. *Cur* non? *And.* II. 3. 10. *Eun.* V. 2. 59. *Heaut.* I. 1. 111. *Adelph.* IV. 7. 30. & 33. *Cur* non dixti extemplo Pamphilo? *And.* III. 2. 38. *Cur* non arceſſitur? *And.* III. 4. 2. *Cur* non habeo ſpatium, ut. *And.* III. 5. 17. *Cur* me enicas? *And.* IV. 1. 36. *Cur* igitur hic eſt? *And.* V. 2. 12. *Cur* me excrucio? *cur* me macero? *cur* meam ſenectutem hujus ſollicito amentia? *And.* V. 3. 15. & 16 Quid hic ſtabas? *cur* non recta introibas? *Eun.* I. 2. 7. *Cur? Gn.* Rogas? *Eun.* III. 1. 46. Quid ſtamus? *cur* non imus hinc? *Eun.* III. 2. 12. Haec *cur* quaeritet? *Eun.* III. 3. 17. *Cur*, mi Chremes? *Eun.* III. 3. 29. *Cur* non egomet intro eo? *Eun.* V. 5. 22. *Cur* ergo in his ego te conſpicor regionibus? *Eun.* V. 9. 32. Ne ſit mirum, *cur* partes ſeni Poëta dederit, quae ſunt adoleſcentium. *Heaut.* Prol. 1. *Cur* inſano ſerviat? *Heaut.* Prol. 32. Ubi ſunt? *cur* retines? *Heaut.* II. 3. 135. *Cur* non arceſſi jubes filiam? *Heaut.* V. 5. 3. *Cur* perdis adoleſcentem nobis? *cur* amat? *cur* potat? *cur* tu his rebus ſumtum ſuggeris? *Adelph.* I. 1. 36. & 37. *Cur* paſſus? ubi eras? *Adelph.* II. 2. 26. *Cur* non ludo hunc aliquantiſper? *Adelph.* IV. 5. 5. *Cur* duxit alienam? *Adelph.* IV. 5. 38. *Cur* hic nominat? *Adelph.* V. 2. 3. *Cur* nunc apud te potat? *cur* recipis meum? *cur* emis amicam, Micio? *Adelph.* V. 3. 13. & 14. *Cur* non domum uxorem arceſſis? *Adelph.* V. 7. 5. *Cur* non aut iſtaec mihi aetas, & forma eſt, aut? *Hec.* I. 1. 17. Interiit *cur* mihi id non dixti? *Hec.* III. 1. 42. Si id falſum fuerat, filius *cur* non refellit? *Phorm.* II. 3. 54.

Digitized by Google

54. *Cur* non, inquam, Photmio? *Phorm.* IV. 3. 55. *Cur* nolles, Chreme? *Pherm.* V. 3. 54. *Cur* aliud dixit? *Pherm.* V. 3. 22.

CURA.

Nati filii: alia *cura.* *Adelph.* V. 4. 54. Iſtoc verbo *cura* ex corde exceſſit. *Hec.* III. 2. 12. Haec mihi nunc *cura* eſt maxuma, ut. *Hec.* IV. 2. 59. At non quotidiana *cura* haec angeret animum. *Phorm.* I. 3. 8. *Curae* eſt mihi. *Mi.* Et mihi *curae* eſt. *Adelph.* I. 2. 49. Quo magis, quae agis, *curae* ſunt mihi. *Adelph.* IV. 5. 46. Mihi ſervos ſpectatus ſatis, cui dominus *curae* eſt. *Adelph.* V. 6. 6. Niſi ſane *curae* eſt, quorſum eventurum hoc ſiet. *Hec.* I. 2. 118. Magnam mihi injecit ſua commoditate *curam.* *Adelph.* IV. 5. 76. Occaſio eſt, Phaedriae *curam* adimere argentariam. *Phorm.* V. 6. 46. Animus laſſus, *cura* confectus, ſtupet. *And.* II. 1. 4. Quum ille & *cura*, & ſumtu abſumitur *Phorm.* II. 2. 26. Quanta me *cura* & ſollicitudine adficit gnatus! *Phorm.* II. 4. 1. Sine noſtra *cura*, maxuma ſua *cura*, haec ſola fecit. *Phorm.* V. 1. 34. *Cura* ſe expedivit. *Phorm.* V. 4. 4. Tot me impediunt *curae*, quae animum divorſe trahunt. *And.* I. 5. 25. Quot autem ademi *curas!* *Hec.* V. 3. 19. Quum ego vos ſolvi *curis* caeteris. *Hec.* II. 1. 33.

SYNTAXIS. *Cura exceſſit ex corde. Curae eſt mihi. Curam injicere alteri. Adimere alteri curam argentariam. Animus cura confectus. Cura abſumi. Expedire ſe cura. Curae impediunt me. Solvere alterum cura.*

CURATURA.

Tametſi bona eſt natura, reddunt *curatura* junceas. *Eun.* II. 3. 24.

CURIOSUS, SA, SUM.

Sed neminemne *curioſum* intervenire nunc mihi, qui me ſequatur. *Eun.* III. 5. 5.

CURO.

Ego iſtaec moveo, aut *curo?* *And.* V. 4. 18. Unum (filium) vis curem, *curo.* *Adelph.* I. 2. 58. Illum *curo* unum: ille ad me attinet. *Adelph.* III. 3. 82. Quando ego tuum non *curo*, ne cura meum. *Adelph.* V. 3. 16. Id populus *curat*, ſcilicet! *And.* I. 2. 14. *Curabat* una funus. *And.* I. 1. 81. Iſtos vobis uſque a pueris *curavi* ambos ſedulo. *Adelph.* V. 9. 5. Jam illi datum eſt argentum? *De. Curavi* ilico. *Phorm.* V. 3. 13. *Curavi*, propria ea Phaedria ut potiretur. *Phorm.* V. 5. 2. Tamen adhuc *curavi* unum hoc quidem. *Phorm.* V. 7. 11. *Curaſti* probe. *And.* V. 2. 6. Aedepol, Syriſce, te *curaſti* molliter. *Adelph.* V. 1. 1. Hic adjutor ſuit, hic *curavit.* *Adelph.* V. 9. 11. Neque quod daretur quidquam, id *curarant* patres. *Phorm.* I. 2. 34. Sat eſt. *curabo.* *And.* I. 1. 144. Jam, ubi ubi erit, inventum tibi *curabo.* *And.* IV. 2. 1. Ego iſtuc *curabo.* *Heaut.* III. 3. 32. *Curabo*, ne quid verborum duint. *Pherm.* IV. 5. 1. *Cura* adſervandum vinctum. *And.* V. 2. 24. Quando ego tuum non curo, ne *cura* meum. *Adelph.* V. 3. 16. Atqui reperi jam: aliud *cura.* *Phorm.* II. 1. 5. Ehem! *curate* iſtam diligenter virginem. *Eun.* III. 2. 52. Unum (filium) vis *curem*, curo. *Adelph.* I. 2. 58. Diligenter, Pythias, ſac *cures.* *Eun.* III. 2. 48. Chreme, tantumne eſt ab re tua otii tibi, aliena ut *cures?* *Heaut.* I. 1. 24. *Curemus* aequam uterque partem. *Adelph.* I. 2. 50. Exemplum omnibus *curarem* ut eſſes. *Adelph.* V. 1. 10. Ex te adeo eſt ortum, ne tu *curares* meum, neve ego tuum? *Adelph.* V. 3. 11. Quae hic erant, *curares:* cum vos ſolvi curis caeteris. *Hec.* II. 1. 33. Ambos *curare*, repoſcere illum eſt, quem dediſti. *Adelph.* I. 2. 51. Non te pro his *curaſſe* rebus, ne quid aegre eſſet mihi? *Hec.* II. 1. 30. *Curabitur.* *And.* II. 3. 29. Si metuis, ſatis ut meae domi *curetur* diligenter. *Hec.* II. 2. 15. Nempe ut *curentur* recte haec. *And.* I. 1. 3. Huic mandes, ſi quid recte *curatum* velis. *Adelph.* III. 3. 18. *Phorm.* IV. 4. 8.

SYNTAXIS. *Curare aliquem. Curare funus. Curaſti probe. Melliter curare ſe. Curare aliena. Diligenter curare aliquem. Recle curare rem.*

CURRICULUM.

Curriculo percurre. *Heaut.* IV. 4. 11.

CURRO.

Abi prae, *curre*, ut ſint domi parata. *Eun.* III. 2. 46. Propera tu, mea Canthara, *curre.* *Adelph.* III. 2. 56. Tu pueris *curre*, Parmeno, obviam. *Hec.* III. 2. 24. Maneto: *curre.* *Hec.* III. 4. 29. *Curre* ad Bacchidem hanc. *Hec.* IV. 4. 97. Propere *curre* ad Pamphilum. *Hec.* V. 3. 10. Servus *currens.* *Heaut.* Prol. 37. Qui nuper fecit ſervo *currenti* in via deceſſe populum. *Heaut.* Prol. 31. Videon' ego Getam *currentem* huc advenire? *Phorm.* I. 3. 25. Qui magis licet, *currentes* ſervos ſcribere? *Eun.* Prol. 36. Si qua laborioſa eſt, ad me *curritur.* *Heaut.* Prol. 44.

CURSITO.

Ne ſurſum, deorſum *curſites.* *Eun.* II. 2. 47. Ne quis forte internuntius clam a milite ad iſtam *curſitet?* *Eun.* II. 2. 56.

CURSO.

Ita *curſando*, atque ambulando totum hunc contrivi diem. *Hec.* V. 3. 17. Trepidari ſentio, & *curſari* rurſum prorſum. *Hec.* III. 1. 35.

CURSUS.

Num mirum, aut novum eſt, revocari, *curſum* quum inſtitueris? *Phorm.* V. 6. 8.

CUSTOS.

Eho! numnam hic relictus *cuſtos?* *Eun.* II. 2. 55. Nam ibi *cuſtos* publice eſt nunc. *Eun.* II. 2. 59. Ho! bone *cuſtos*, ſalve. *Phorm.* II. 1. 57.

CYATHUS.

Cyathos ſorbillans paullatim hunc producam diem. *Adelph.* IV. 2. 52.

CYPRUS.

Te ajunt proficiſci *Cyprum.* *Adelph.* II. 2. 16. Item hinc alia, quae porto *Cyprum.* *Adelph.* II. 2. 22. Hic properat in *Cyprum.* *Adelph.* II. 4. 14.

D.

DAMNO.

TUus eſt *damnatus* gnatus, non tu. *Phorm.* II. 3. 75. Dices, ducent *damnatum* domum. *Phorm.* II. 2. 20.

DAMNOSUS.

Gerro, iners, fraus, heluo, ganeo, *damneſus!* *Heaut.* V. 4. 11.

DAMNUM.

Niſi eo ad mercatum venio, *damnum* maxumum eſt. *Adelph.* II. 2. 23. Numquid eſt aliud mali *damni*ve reliquom? *Eun.* V. 6. 25. Nae, ille haud ſcit, paullum lucri, quantum ei *damni* adportet. *Heaut.* IV. 4. 25. Quid facias illi, qui dederit *damnum* aut malum? *And.* I. 1. 116. Ergo herus *damno* auctus eſt. *Heaut.* IV. 1. 15. Pericla, *damna*, exilia peregre rediens ſemper cogitet. *Phorm.* II. 1. 13.

SYNTAXIS. *Adportare damnum. Damnum dare. Angeri damno.*

DANAE.

Jovem quo pacto *Danaae* miſiſſe ajunt quondam in gremium imbrem aureum. *Eun.* III. 5. 37.

DAVOS.

Davus ſum, non Oedipus. *And.* I. 2. 23. *Davos. Ch. Davos! Pa. Davos* omnia. *And.* IV. 1. 39. *Davo* iſtuc dedam jam negoti. *And.* V. 4. 50. Perterrefacias *Davum.* *And.* I. 1. 142. Te oro, *Dave*, ut redeat jam in viam. *And.* I. 2. 19. Apud forum modo e *Davo* audivi. *And.* II. 1. 2. *Paſſim alibi.*

DE.

Poſthac quas faciet *de* integro Comoedias. *And.* Prol. 26. Quid ais? *Da.* Qua *de* re? *And.* I. 2. 13. Quantum intellexi modo ſenis ſententiam *de* nuptiis. *And.* I. 3. 2. Jam *de* amore hoc comperit. *And.* I. 3. 6. Ne *de* hac re pater imprudentem opprimat. *And.* I. 3. 22. Quid ego nunc dicam *de* patre? *And.* I. 5. 17. Peropus eſt, me aliquid *de* illa advorſum hunc loqui. *And.* I. 5. 30. Scripta illa dicta ſunt in animo Chryſidis *de* Glycerio. *And.* I. 5. 49. Verbum unum cave *de* nuptiis. *And.* I. 5. 65. *De* improviſo nuptiae. *And.* II. 2. 23. Ut, quid ageret *de* nuptiis, ſcirem. *And.* II. 5. 2. Quaſi *de* improviſo reſpice ad eum. *And.* II. 5. 6. Illis, quae ſunt intus, clamat *de* via. *And.* III. 2. 11. Nec quid me nunc faciam, ſcio. *Da.* Nec quid *de* me. *And.* III. 5. 8. Cur non habeo ſpatium, ut *de* te ſumam ſupplicium? *And.* III. 5. 17. Tam mirum eſt, *de* te ſi exemplum capit? *And.* IV. 1. 27. Ex animo facias, an *de* induſtria? *And.* IV. 4. 56. *De* uxore, nihil mutat Chremes. *And.* V. 4. 46. *De* excluſione verbum nullum. *Eun.* I. 2. 8. *De* me cogites. *Eun.* I. 2. 114. Ut ſibi liceret diſcere id *de* me. *Eun.* II. 2. 31. Neſcio quid *de* amore loquitur. *Eun.* II. 3. 7. Purgon' ego me *de* iſtac Thaidi? *Eun.* III. 1. 44. Ecquid nos amas *de* fidicina iſtac? *Eun.* III. 2. 4. Illud *de* Rhodio dictum in mentem venit. *Eun.* III. 2. 45. In hunc diem ut *de* ſymbolis eſſemus. *Eun.* III. 4. 2. *De* ſymbolis quid actum eſt? *Eun.* III. 5. 59. *De* iſtac conſilium volo capere una tecum. *Eun.* III. 5. 65. Quae cupiebat *de* ſorore ejus indicare. *Eun.* IV. 1. 7. *De* iſtac rogas virgine? pol ſi ſapis, quod ſcis, neſcis, neque *de* Eunucho, neque *de* vitio virginis. *Eun.* IV. 4. 53. & 55. Conſilium rectum eſt *de* occludendis aedibus. *Eun.* IV. 7. 14. Neque, quid conſilii capiam, ſcio, *de* virgine. *Eun.* V. 2. 29. *De* cognitione ut certum ſciam. *Eun.* V. 3. 12. Omitte *de* te dicere. *Eun.* V. 6. 19. *De* illius peccatis plura dicet. *Heaut.* Prol. 33. Quid *de* te tantum meruiſti? *Heaut.* I. 1. 31. Illi *de* me ſupplicium dabo. *Heaut.* I. 1. 86. Si mihi ſecundae res *de* amore meo eſſent. *Heaut.* II. 2. 1. Quanta *de* ſpe decidi! *Heaut.* II. 3. 9. Hic *de* noſtris verbis errat videlicet. *Heaut.* II. 3. 22. Ubi *de* improviſo interventum eſt mulieri. *Heaut.* II. 3. 40. Mihi cotidie augeſcit *de* filio aegritudo. *Heaut.* III. 1. 15. Quidnam *de* gnato meo audiſti, Chreme? *Heaut.* III. 1. 20. Non nunc *de* pecunia agitur. *Heaut.* III. 1. 67. Vicini hic ambigunt *de* finibus. *Heaut.* III. 1. 93. *De* iſtoc videbimus. *Heaut.* III. 2. 46. *De* me facio conjecturam. *Heaut.* III. 3. 13. Ecquid *de* illo egiſti, Syre? *Heaut.* III. 3. 34. *De* fallacia dicis? ſt! *Heaut.* III. 3. 35. *De* digito annulum detraho. *Heaut.* IV. 1. 37. Ne expers partis eſſet *de* noſtris bonis. *Heaut.* IV. 1. 39. Quid ſuſpicare, aut invenis *de* illa? *Heaut.* IV. 1. 45. Quod *de* argento ſperem. *Heaut.* IV. 2. 4. Ratio *de* integro ineunda eſt mihi. *Heaut.* IV. 2. 7. Ne quid *de* amica ſenex (reſciſcat.) *Heaut.* IV. 3. 12. Quod tibi dixi *de* argento. *Heaut.* IV. 5. 43. Oblitus es, inter nos quid ſit dictum *de* fallacia? *Heaut.* IV. 8. 8. Dic conveniſſe; egiſſe te *de* nuptiis. *Heaut.* IV. 8. 23. Ut pater omnem *de* me ejecerit animum patris? *Heaut.* V. 2. 2. Qui me tacere *de* re tanta poſtules. *Heaut.* V. 3. 9. Indicio *de* ſe ipſe erit. *Adelph.* Prol. 4. Eſtne hic ipſus, *de* quo agebam? *Adelph.* I. 1. 53. Ne me obtundas *de* hac re ſaepius. *Adelph.* I. 2. 33. Obſonat? potat? olet unguenta? *de* meo. *Adelph.* I. 2. 37. An ego toties *de* eadem re audiam? *Adelph.* I. 2. 48. Ecce autem *de* integro! *Adelph.* I. 2. 73. *De* argento, ſomnium. *Adelph.* II. 1. 50. Si nunc *de* tuo jure conceſſiſſes paululum. *Adelph.* II. 2. 9. Etiam *de* ſorte nunc venio in dubium miſer? *Adelph.* II. 2. 35. Laetus eſt *de* amica. *Adelph.* II. 2. 45. Hercle hic *de* grege illo eſt. *Adelph.* III. 3. 8. Adortus jurgio fratrem *de* Pſaltria iſtac. *Adelph.* III. 3. 51. Intervenit homo *de* improviſo. *Adelph.* III. 3. 53. *De* iſtoc ipſe viderit. *Adelph.* III. 3. 83. *De* Pſaltria hac audivit. *Adelph.* III. 4. 5. Is, quod mihi *de* hac re dederit conſilium, id ſequar. *Adelph.* III. 4. 54. *Phorm.* II. 4. 21. Sin aliter *de* hac re eſt e-

jus ſententia. *Adelph.* III. 5. 5. Hoccine *de* improviſo mali mihi objici tantum? *Adelph.* IV. 4. 1. Tanta nunc ſuſpicio *de* me incidit. *Adelph.* IV. 4. 5. Ne quid *de* fratre garrulae illi dicerem. *Adelph.* IV. 4. 14. Tu *de* Pſaltria me ſomnias agere. *Adelph.* IV. 7. 6. *De* ſumma nihil decedet: quod hinc acceſſerit, id *de* lucro putato eſſe omne. *Adelph.* V. 3. 30. & 31. Immo *de* nocte cenſeo. *Adelph.* V. 3. 55. *De* te largitor, puer. *Adelph.* V. 8. 17. Adparare *de* die convivium. *Adelph.* V. 9. 8. *De* fratre quid fiet? *Adelph.* V. 9. 39. Tumultuantur, clamant, pugnant *de* loco. *Hec.* Alt. Prol. 33. *De* te peccando detrimenti nihil fieri poteſt. *Hec.* II. 1. 36. Adii te heri *de* filia. *Hec.* II. 2. 9. Quum *de* eadem cauſa eſt iracundus factus inimiciſſimus. *Hec.* III. 1. 29. Ipſus eſt, *de* quo hic agebam tecum. *Hec.* III. 5. 5. Aequa *de* me dixerit. *Hec.* III. 5. 25. *De* uxore incertus ſum. *Hec* IV. 3. 8. Etſi tibi cauſa eſt *de* hac re. *Hec.* IV. 4. 3. Nullam *de* his rebus culpam commeruit tua. *Hec.* IV. 4. 9. Poſt *de* matre videro. *Hec.* IV. 4. 78. Non hoc *de* nihilo eſt, quod. *Hec.* V. 1. 1. Ut *de* tali cauſa nuptae mulieri ſe oſtenderet. *Hec.* V. 1. 30. Meritus *de* me eſt. *Hec.* V. 1. 33. Quia non audiſti, *de* hac re animus meus ut ſit. *Hec.* V. 2. 19. *De* illo jam finem faciam dicundi mihi, peccandi quum ipſe *de* ſe finem non facit. *Phorm.* Prol. 23. & 24. Erat ei *de* ratiuncula apud me relliquom. *Phorm.* I. 1. 2. Quod ille unciatim vix *de* demenſo ſuo comparſit miſer. *Phorm.* I. 1. 9. Cui *de* integro eſt poteſtas etiam conſulendi. *Phorm.* I. 3. 22. Ipſum eſſe opinor, *de* quo agebam. *Phorm.* II. 3. 8. Ibi agrum *de* noſtro patre colendum habebat. *Phorm.* II. 3. 17. Cujus *de* ſtultitia dici, ut dignum eſt, non poteſt, *Phorm.* II. 3. 55. Judicium *de* eadem cauſa iterum ut reddant tibi: & ſoli licet hic *de* eadem cauſa bis judicium adipiſcier. *Phorm.* II. 3. 57. & 59. Ut ſaltem ſciam, quid *de* hac re dicat. *Phorm.* II. 4. 4. Ut ajebat, *de* ejus conſilio ſeſe velle facere. *Phorm.* III. 1. 17. *De* Antiphone audiſtin' quae facta? *Phorm.* IV. 3. 7. Anguis per impluvium decidit *de* tegulis. *Phorm.* IV. 4. 27. Verum iſtoc *de* nomine, eo perperam olim dixi. *Phorm.* V. 1. 17. *De* jurgio ſiletur. *Phorm.* V. 2. 13. Gaudeo, tantam fortunam *de* improviſo eſſe his datam. *Phorm.* V. 6. 44. *De* eadem hac fortaſſe cauſa. *Phorm.* V. 7. 7.

Dea.

Ut illum Dî, *Deae*que ſenium perdant! *Eun.* II. 3. 10. Ut te omnes Dii, *Deae*que, quantum eſt, perduint! *Heaut.* IV. 6. 6. Ita Dî *Deae*que faxint! *Hec.* I. 2. 27. At te Dî, *Deae*que perduint! *Hec.* I. 2. 59. Ut te omnes Dî, *Deae*que perdant! *Phorm.* IV. 4. 6. Malum, quod iſti Dî, *Deae*que omnes duint! *Phorm.* V. 7. 83.

Deambulatio.

Vel me haec *deambulatio*, quam non laborioſa, ad languorem dedit! *Heaut.* IV. 6. 2.

Deambulo.

Abi *deambulatum*. Cl. *Deambulatum!* quo? *Heaut.* III. 3. 26.

Deamo.

Nae fortunatus homo ſum! *deamo* te, Syre. *Heaut.* IV. 6. 21.

Debacchor.

Si ſatis jam *debacchatus* es, leno, audi, ſi vis, nunc jam. *Sa.* Egon' *debacchatus* ſum autem, an tu in me? *Adelph.* II. 1. 30. & 31.

Debeo.

Ego, Pamphile, hoc tibi pro ſervitio *debeo*. *And.* IV. 1. 52. Qui diſſolverem, quae *debeo*. *Phorm.* IV. 3. 51. Quod tibi dixi de argento, quod iſta *debet* Bacchidi. *Heaut.* IV. 5. 43. Quid, ſi animam *debet*? *Phorm.* IV. 3. 56. Conveniet numerus, quantum *debui*. *Phorm.* I. 2. 3. Quodne ego perſcripſi porro illis, quibus *debui*? *Phorm.* V. 7. 30. *Debeam*, credo, iſti quidquam furcifero, ſi id fecerim. *Eun.* V. 2. 22.

Dabilis.

Membra metu *debilia* ſunt. *Adelph.* IV. 4. 3.

Decedo.

De ſumma nihil *decedet*. *Adelph.* V. 3. 30. *Decedet* jam ira haec: etſi merito iratus eſt. *Hec.* III. 5. 55. Qui nuper fecit ſervo currenti in via *deceſſe* populum. *Heaut.* Prol. 32.

Decem.

Vix, inquit, drachmis eſt obſonatus *decem*. *And.* II. 6. 20. Dos, Pamphile, eſt *decem* talenta. *And.* V. 4. 48. Jam ancillas ſecum adduxit plus *decem*. *Heaut.* III. 1. 42. *Decem* minas, quas mihi dare pollicitus eſt. *Heaut.* IV. 4. 2. Minas quidem jam *decem* habet a me filia. *Heaut.* IV. 7. 7. *Decem* dierum vix mihi eſt familia. *Heaut.* V. 1. 36. Minas *decem* conradet alicunde. *Adelph.* II. 2. 34. Haec dum dubitas, menſes abierunt *decem*. *Adelph.* IV. 5. 57. Abhinc menſes *decem* fere. *Hec.* V. 3. 24. At ſi talentûm rem reliquiſſet *decem*. *Phorm.* II. 3. 46. Ager oppoſitus eſt pignori, ob *decem* minas, aediculae item ſunt ob *decem* alias. *Phorm.* IV. 3. 57. & 58. Ne clama: petito haſce a me *decem*. *Phorm.* IV. 3. 59. His rebus ſane pone *decem* minas. *Phorm.* IV. 3. 62.

Dacerno.

Decrevi tantiſper me minus injuriae meo gnato facere. *Heaut.* I. 1. 95. Duo talenta pro re noſtra ego eſſe *decrevi* ſatis. *Heaut.* V. 1. 67. Certum obfirmare eſt viam me, quam *decrevi* perſequi. *Hec.* III. 5. 4. Id vitium numquam *decrevi* eſſe adoleſcentiae. *Hec.* IV. 1. 27. Rus abituram hinc cum tuo me eſſe certo *decrevi* patre. *Hec.* IV. 2. 10. Quidquid peperiſſet, *decreverunt* tollere. *And.* I. 3. 14. Qui illum *decrerunt* dignum. *Hec.* II. 1. 15. Uxorem *decrerat* dare ſeſe mihi hodie. *And.* I. 5. 3. Quam *decrerim* me non poſſe diutius habere. *Hec.* I. 2. 73. Nequeo ſatis *decernere*. *Adelph.* IV. 2. 5. Vobis cum uno ſemel ubi aetatem agere *decretum* eſt viro. *Heaut.* II. 4. 12. Sumat, con-

conſumat, perdat, *decretum* eſt pati. *Heaut.* III. 1. 56.

DECET.

Facis, ut te *decet*. *And.* II. 5. 10. *Heaut.* V. 5. 10. Ut virum fortem *decet*. *And.* II. 6. 14. Omnia prius experiri, quam armis, ſapientem *decet*. *Eun.* IV. 7. 19. Ita uti fortes *decet* milites. *Eun.* IV. 7. 44. Eia, haud ſic *decet*. *Eun.* V. 9. 35. Haec ut fiant, Deos quaeſo, ut vobis *decet*. *Adelph.* III. 4. 45. *Decet* te facere. *Adelph.* III. 4. 61. Immo hercle ita nobis *decet*. *Adelph.* V. 8. 5. Bene nos aliquid facere illi *decet*. *Adelph.* V. 8. 25. Hanc maculam nos *decet* effugere. *Adelph.* V. 8. 31. Ita uti liberali eſſe ingenio *decet*. *Hec.* I. 2. 89. Haud ita *decet*. *Hec.* II. 2. 10. Ut animum *decuit* aegrotum adoleſcentuli tractare. *Heaut.* I. 1. 48. Sed gnatum unicum, quem pariter uti his *decuit*. *Heaut.* I. 1. 80. Ubi, cui *decuit* primo, tibi non licuit per te mihi dare. *Heaut.* V. 2. 12. [Feciſti, ut *decuerat*. *Hec.* IV. 4. 66. In eo diſputant, contaminari non *decere* fabulas. *And.* Prol. 16.

DECIDO.

Quanta de ſpe *decidi*! *Heaut.* II. 3. 9. Quanta ſpe *decidi*! *Heaut.* IV. 8. 11. Anguis per impluvium *decidit* de tegulis. *Phorm.* IV. 4. 27.

DECIMUS.

Virgo ex eo compreſſu gravida facta eſt: menſis hic *decimus* eſt. *Adelph.* III. 4. 29.

DECIPIO.

Siccine hunc *decipis*? *Do.* Immo enim vero, Antipho, hic me *decipis*. *Phorm.* III. 2. 43. *Decipiam*, ac non veniam. *Heaut.* IV. 4. 6. Quod ſi is nunc me *deceperit*. *Heaut.* IV. 4. 3. *Deceptus* ſum, at non defatigatus. *And.* IV. 1. 46. Propter me illam *decipi* miſeram ſinam? *And.* I. 5. 36. Non eſt aequom, me propter vos *decipi*. *Phorm.* V. 7. 34. Ne quid propter tuam fidem *decepta* pateretur mali. *Phorm.* III. 1. 5.

DECLARO.

Quae, cujuſque ingenium ut ſit, *declarat* maxume. *Heaut.* II. 3. 43.

DECLINO.

Neque *declinatam* quidquam ab aliarum ingenio ullam reperias? *Hec.* II. 1. 3.

DECREPITUS, A, UM.

Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo *decrepito* hoc Eunucho. *Eun.* II. 1. 25. Anum *decrepitam* ducam! *Adelph.* V. 8. 16.

DECUMBO.

Prior bibas, prior *decumbas*. *Phorm.* II. 2. 28.

DEDECORO.

Quae me, & te, & familiam *dedecoras*. *Hec.* II. 1. 13.

DEDECUS.

An ea quoque dicetur hujus, ſi una haec *dedecori* eſt parum? *Heaut.* II. 3. 93.

DEDO.

Tibi, pater, me *dedo*. *And.* V. 3. 26. *Dedo* patri me nunc jam. *Heaut.* IV. 3. 3. Ancillas *dedo*. *Hec.* V. 2. 7. Verberibus caeſum te, Dave, in piſtrinum *dedam* uſque ad necem. *And.* I. 2. 28. Davo ego iſtuc *dedam* jam negoti. *And.* V. 4. 50. Egone? ut Thaidi me *dedam*. *Eun.* V. 8. 2. Cum quibus erat cumque una, iis ſeſe *dedere*. *And.* I. 1. 36. Habebam alibi animum amori *deditum*. *Hec.* III. 1. 14. Mater & pater, quaſi *dedita* opera, domi erant. *Eun.* V. 2. 2.

SYNTAXIS. *Dedere ancillas. Dedere ſe patri. Dedere aliquem in piſtrinum. Dedere alicui quid negotii. Habere animum amori deditum. Dedita opera.*

DEDUCO.

Uxorem *deducis* domum. *Hec.* I. 2. 60. *Deducunt* cibum. *Eun.* II. 3. 23. Cito hunc *deduce* ad militem. *Eun.* III. 3. 32. Domum, ut mancipia haec *deducam* ad Thaidem. *Eun.* II. 3. 72. Huc proviſo, ut, ubi tempus fiet, *deducam*. *Eun.* III. 1. 5. Sed ceſſo ad Thaidem hanc *deducere*? *Eun.* II. 2. 35. Neque is *deductus* etiam dum ad eam. *Eun.* III. 5. 22. Qui ad vos *deductus* hodie eſt. *Eun.* IV. 4. 10. Ad nos *deductus* hodie eſt adoleſcentulus. *Eun.* IV. 4. 19. Pro te huc *deductus* eſt? *Eun.* IV. 4. 41. Is pro illo Eunucho ad Thaidem *deductus* eſt. *Eun.* V. 6. 21. Huc *deducta* eſt ad meretricem Thaidem. *Eun.* II. 3. 60. An id flagitium eſt, ſi in domum meretriciam *deducar*? *Eun.* II. 3. 91. Fac, ita ut juſſi, *deducantur* iſti. *Eun.* II. 1. 1. Ut pro illo jubeam me illuc *deducier*. *Eun.* III. 5. 24. An tu hunc credidiſti eſſe, obſecro, ad nos *deductum*? *Eun.* IV. 4. 13. Credebas, illam in cubiculum *mi deductum* domum? *Adelph.* IV. 5. 60.

SYNTAXIS. *Uxorem deducere domum. Deducere alicui cibum. Deduci in domum meretriciam.*

DEFATIGO.

Ne te adoleſcens mulier *defatiget*. *Phorm.* V. 3. 11. Ita te *defatigarit*, velim, ut. *Adelph.* IV. 1. 3. Deceptus ſum, at non *defatigatus*. *And.* IV. 1. 46. Opus faciam, ut *defatiger* uſque. *Eun.* II. 1. 14.

DEFENDO.

Summa vi *defendam* hanc. *Adelph.* III. 4. 47. Haec te dicere aequom fuit, & id *defendere*. *Adelph.* IV. 5. 41. In re incipiunda ad *defendendam* noxiam. *Phorm.* I. 4. 48. Ille ad *defendendam* cauſam adeſt. *Phorm.* II. 1. 36.

DEFENSOR.

Arbitror, jam aliquem eſſe amicum & *defenſorem* ei. *And.* IV. 5. 18. Huic ipſi eſt opus patrono, quem *defenſorem* paro. *Eun.* IV. 6. 32.

DEFERO.

Quin egomet jam ad eam *deferam*. *Heaut.* IV. 5. 51. Jam argentum ad eam *deferes*. *Heaut.* IV. 6. 18. Sed nihilo ſecius mox *deferent* puerum huc ante oſtium. *And.* III. 2. 27. Cape hoc argentum, ac *defer*. *Heaut.* IV. 7. 3. Sin lenis eſt, ad alium *defertur* gregem. *Heaut.* Prol. 45. Epiſtolam audivi ad portitores eſſe *delatam*. *Phorm.* I. 2. 100.

DEFERVEO.

Sperabam jam *deferviſſe* adoleſcentiam. *Adelph.* I. 2. 72.

DEFETISCOR. DEFESSUS.

Neque adeo *defetiſcar* umquam experirier, donec. *Phorm.* IV. 1. 23. *Defeſſus* ſum ambulando. *Adelph.* IV. 6. 1. Non queo: ita *defeſſus* ſum. *Hec.* III. 4. 29. Ego vapulando, ille verberando, uſque ambo *defeſſi* ſumus. *Adelph.* II. 2. 5. *Defeſſa* jam ſum miſera te ridendo. *Eun.* V. 7. 7.

DEFICIO.

Sed ea cauſa nihilo magis *deficimus.* *Phorm.* III. 1. 8. In ſubſidiis hic ero ſuccenturiatus, ſi quid *deficies.* *Phorm.* I. 4. 53.

DEFIT.

Nihil cum eſt, nihil *defit* tamen. *Eun.* II. 2. 12. Aliis, quia *defit*, quod amant, aegre eſt: tibi, quia ſupereſt, dolet. *Phorm.* I. 3. 10. Nihil apud me tibi *deſieri* patiar. *Hec.* V. 2. 2.

DEFRUDO.

Etiam inſuper *defrudet?* *Adelph.* II. 2. 38. Quod ille unciatim vix de demenſo ſuo, ſuum *defrudans* genium, comparſit miſer. *Phorm.* I. 1. 10.

DEFUGIO.

Numquam *defugiam* auctoritatem. *Eun.* II. 3. 98.

DEFUNGOR.

Defunctus jam ſum, nihil eſt quod dicat mihi. *Eun.* Prol 15. Utinam hoc ſit modo *defunctum!* *Adelph.* III. 4. 63. Cupio miſera in hac re jam *defungier.* *Phorm.* V. 8. 32.

DEGO.

Ut cum uno aetatem *degeret?* *Phorm.* II. 3. 70. Hunc diem miſere nimis cupio, perpetuum in laetitia *degere.* *Adelph.* IV. 1. 6.

DEHINC.

Dehinc ut quieſcant, porro moneo. *And.* Prol. 22. *Dehinc* poſtulo, ſive aequum eſt, te oro, ut. *And.* I. 2. 19. *Dehinc*, ne fruſtretur ipſe ſe. *Eun.* Prol. 14. Deleo omnes *dehinc* ex animo mulieres. *Eun.* II. 3. 5. Nunc *dehinc* ſpero aeternam inter nos gratiam fore. *Eun.* V. 2. 33. *Dehinc* ne exſpectetis argumentum fabulae. *Adelph.* Prol. 22.

DEHORTOR.

Hic *dehortatus* eſt me, ne illam tibi darem. *Phorm.* V. 7. 17.

DEJERO.

Bacchis *dejerat* perſancte. *Hec.* V. 2. 5. Liquet, mihi *dejerare.* *Eun.* II. 3. 39.

DEIN.

Accepit conditionem, *dein* quaeſtum occipit. *And.* I. 1. 52. Spero, *dein* facile ex illis ſeſe emerſurum malis. *And.* III. 3. 30.

DEINDE.

Noſti? *deinde* deſinet. *And.* II. 6. 10. Nunc primum fac, iſthaec ut lavet: poſt *deinde*, quod juſſi ei dare bibere, date. *And.* III. 2. 3. *Deinde* eam in lectum illae conlocaut. *Eun.* III. 5. 45. Id primum dicam: *deinde*, quod veni, eloquar. *Heaut.* Prol. 3. Neque ſe id pigere: & *deinde* facturum autumat. *Heaut.* Prol. 19. Dic conveniſſe, egiſſe te de nuptiis. *Me.* Dicam. quid *deinde?* *Heaut.* IV. 8. 24. Quid *deinde* fit? *Hec.* I. 2. 68.

DELECTAMENTUM.

Qui ſibi me pro ridiculo, ac *delectamento* putat. *Heaut.* V. 1. 79.

DELECTATIO.

Dum iſtic fuiſti ſolus, dum nulla alia *delectatio.* *Heaut.* V. 2. 34.

DELECTO.

Pamphilam arceſſe, ut *delectet* hic nos. *Eun.* IV. 1. 11.

DELEO.

Deleo omnes dehinc ex animo mulieres. *Eun.* II. 3. 5.

DELIBERO.

Delibera hoc, dum ego redeo, leno. *Adelph.* II. 1. 42. *Deliberes*, renuntietque hodie mihi, velitne, an non. *Hec.* III. 5. 58. Ego amplius *deliberandum* cenſeo. *Phorm.* II. 4. 17.

DELIBUTUS.

Satin' eſt, ſi te *delibutum* gaudio reddo? *Phorm.* V. 6. 16.

DELICTUM.

Ut me hoc *delictum* admiſiſſe in me, id mihi vehementer dolet. *Adelph.* IV. 5. 48.

DELINQUO.

An quia non *delinquunt* viri? *Hec.* IV. 4. 41.

DELIRO.

Deliras? *And.* IV. 4. 13. *Adelph.* V. 8. 13. Quid! *deliras?* *Phorm.* V. 3. 18. *Delirat* miſer timore. *Phorm.* V. 8. 8. Senex *delirans.* *Adelph.* IV. 7. 43.

DELUDO.

Dolis ut me *deluderes.* *And.* III. 4. 4. Ubivis facilius paſſus ſim, quam in hac re, me *deludier.* *And.* I. 2. 32.

DEMEA.

Salvum te advenire, *Demea*, gaudemus! *Adelph.* I. 1. 55. Sed eccum *Demeam!* *Adelph.* V. 6. 2. *Paſſim alibi.*

DEMENS.

Adeon' eſt *demens?* ex peregrina? *And.* III. 1. 11. Dum ego propter te errans patria careo *demens.* *Heaut.* II. 3. 16.

DEMENSUM.

Quod ille unciatim vix de *demenſo* ſuo comparſit miſer. *Phorm.* I. 1. 9.

DEMENTIA.

O Juppiter! hanccine vitam! hoſcine mores! hanc *dementiam!* *Adelph.* IV. 7. 40. Credo, ut eſt *dementia.* *Adelph.* III. 3. 36.

DEMIPHO.

Negat Phanium eſſe hanc ſibi cognatam *Demipho?* *Phorm.* II. 3. 5. *Demiphonem*, ſi domi eſt, viſam. *Phorm.* V. 7. 5. *Paſſim alibi.*

DEMIROR.

At hoc *demiror*, qui. *Heaut.* II. 3. 121. Sed *demiror*, quid ſit. *Hec.* IV. 1. 14. Quam cauſam reperient? *demiror.* *Phorm.* II. 1. 5.

DEMISSUS, A, UM.

Quas matres ſtudent *demiſſis* humeris eſſe. *Eun.* II. 3. 22. Adcurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis *demiſſis*, gemens. *Eun.* II. 3. 44.

DEMO.

Interea aurum ſibi clam mulier *demit.* *Eun.* IV. 1. 13. *Demſi* metum omnem. *Adelph.* IV. 7. 18. Et mihi, & tibi, & illis *demſeris* moleſtiam. *Adelph.* V. 3. 33.

DEMONSTRO.

Audiſti, modo iſte homo quam villam *demonſtravit* Charini? *Heaut.* IV. 4. 9. Hominem commonſtrarier mihi iſtum volo, aut, ubi habitet, *demonſtrarier.* *Phorm.* II. 1. 76.

Demoveo.

Cave oculos a meis oculis quoquam *demoveas* tuos. *Adelp.* II. 1. 16.

Demulceo.

Non poſſum pati, quin tibi caput *demulceam*. *Heaut.* IV. 5. 14.

Demum.

Hem! nunccine *demum*? *And.* IV. 1. 60. Hem! modone id *demum* ſenſti, Pamphile? *And.* V. 3. 11. Audio nunc *demum*, & video, & valeo. *Heaut.* II. 3. 3. Vah! nunc *demum* intelligo. *Heaut.* II. 3. 12. Nunc *demum* venis? *Adelph.* II. 2. 25. Verum enim vero id *demum* juvat. *Adelph.* II. 3. 2. Nunc *demum* iſtaec nata oratio eſt? *Adelph.* V. 3. 19. Ego novus maritus anno *demum* quinto & ſexageſimo fiam! *Adelph.* V. 8. 15. Ibi *demum* ita aegre tulit. *Hec.* I. 2. 53.

Denarro.

Haec adeo ego illi jam *denarrabo*. *Phorm.* V. 7. 51.

Denego.

Qui *denegarat* ſe commiſſurum mihi gnatam ſuam nxorem. *And.* I. 5. 6. Ut per falſas nuptias vera objurgandi cauſa ſit, ſi *deneget*. *And.* I. 1. 131. Dare *denegaris*: ibit ad illud ilico, quo. *Heaut.* III. 1. 78. Et tamen res cogit *denegare*. *And.* IV. 1. 9. In *denegando* modo quis pudor paululum adeſt. *And.* IV. 1. 6.

Denique.

Denique ita tnm diſcedo ab illo. *And.* I. 1. 120. Incommoditas *denique* huc omnis redit. *And.* III. 3. 35. *Denique* nullum eſt jam dictum, quod. *Eun.* Prol. 40. Verba huc redeunt *denique*. *Eun.* I. 2. 78. *Denique* metuebant omnes jam me. *Eun.* III. 1. 42. *Denique* par pari referto. *Eun.* III. 1. 54. *Denique* nullum remittis tempus. *Heaut.* I. 1. 17. Metui, quid futurum *denique* eſſet. *Heaut.* III. 3. 8. *Denique*, ſi conferendum exemplum eſt. *Adelph.* I. 2. 13. *Denique*, inſpicere, tamqnam in ſpeculum jubeo. *Adelph.* III. 3. 60. *Denique* animam relinquam potius. *Adelph.* III. 4. 51. *Denique* hic volt fieri. *Adelph.* V. 9. 12. Tundendo, atque odio *denique* effecit ſenex. *Hec.* I. 2. 48. Sed illam ſpero abituram *denique*. *Hec.* I. 2. 81. *Denique*, ubi non quit pati. *Hec.* I. 2. 108. *Denique* hercle aufugerim potius, quam redeam. *Hec.* III. 4. 10. Oremus, accuſemus gravius, *denique* minitemnr. *Hec.* IV. 4. 95. *Denique* hercle jam pudebat. *Hec.* V. 3. 8. Qnid fit *denique*? *Phorm.* I. 2. 71. Vereor, ne iſtaec fortitudo in nervom erumpat *denique*. *Phorm.* II. 2. 11. Haec *denique* ejus fuit poſtrema oratio. *Phorm.* IV. 3. 44. *Denique* ego miſſus ſum, te ut requirerem. *Phorm.* V. 6. 41.

Dens.

Omnes *dentes* labefecit mihi. *Adelph.* II. 2. 36.

Denuo.

Jube, mihi *denuo* reſpondeat. *Eun.* IV. 4. 24. Dabit hic aliquam pugnam *denuo*. *Eun.* V. 2. 60. An dum hinc *denuo* abeat. *Heaut.* III 2. 32. Metuo, quam ne *denuo* miſer aliquo extrudar hinc. *Heaut.* IV. 6. 4. Refero *denuo*. *Hec.* Alt. Prol. 30. In eandem vitam te revolutum *denuo* video eſſe. *Hec.* IV. 4. 69. Cum patre idem recipit ſe intro *denuo*. *Phorm.* V. 6. 39.

Deorsum.

Ne ſurſum, *deorſum* curſites. *Eun.* II. 2. 47. Noſtin' porticum, apud macellum, hanc *deorſum*? Ubi eo veneris, clivos *deorſum* vorſus eſt. *Adelph.* IV. 2. 34. & 36.

Depeciscor.

Jam *depeciſci* morte cupio. *Phorm.* I. 3. 14.

Depereo.

Minimeque miror, Clinia hanc ſi *deperit*. *Heaut.* III. 2. 14.

Depexus.

Adeo exornatum dabo, adeo *depexum*, ut. *Heaut.* V. 1. 78.

Depingo.

Probe horum facta imprudens *depinxit* ſenex. *Phorm.* II. 1. 38.

Deporto.

Non hoc publicitus ſcelus hinc *deportarier* in ſolas terras? *Phorm.* V. 7. 85.

Depravo.

Nihil eſt, Antipho, quin male narrando poſſit *depravarier*. *Phorm.* IV. 4. 17.

Deputo.

Tun' virum me, aut hominem *deputas* adeo eſſe? *Hec.* IV. 1. 9. Sed quando ſeſe eſſe indignam *deputat* matri meae. *Hec.* III. 5. 27. Nae meam herus eſſe operam *deputat* parvi pretii. *Hec.* V. 3. 1. Qnidquid praeter ſpem eveniet, omne id *deputabo* eſſe in lucro. *Phorm.* II. 1. 21. Malo quidem me dignum quovis *deputem*, ſi. *Heaut.* I. 1. 83. Quidquid praeter ſpem eveniat, omne id *deputare* eſſe in lucro. *Phorm.* II. 1. 16.

Derepente.

Ita corripuit *derepente* tacitus ſeſe ad filiam. *Hec.* IV. 1. 3. Nam ſi is poſſet ab ea ſeſe *derepente* avellere. *Hec.* IV. 1. 39.

Derideo.

Derides? *Heaut.* V. 1. 42. *Adelph.* V. 3. 66. Hunc comedendum & *deridendum* vobis propino. *Eun.* V. 9. 57. Monſtrum; etiam ultro *deriſum* advenit. *Eun.* V. 2. 21.

Derivo.

In me omnem iram *derivem* ſenis? *Phorm.* II. 2. 9.

Deſcribo.

Qui bene vertendo, & eas *deſcribendo* male. *Eun.* Prol. 7.

Deſero.

Si *deſeris* tu, perimus. *Adelph.* III. 4. 12. Mulier telam *deſerit* continuo. *Heaut.* II. 3. 64. Omnes noti me, atque amici *deſerunt*. *Eun.* II. 2. 7. Me in his *deſeruiſti* malis. *Heaut.* II. 3. 17. Animam relinquam potius, quam illas *deſeram*. *Adelph.* III. 4. 52. Tum autem hoc timet, ne *deſeras* ſe. *And.* I. 5. 35. Te obteſtor, ne abs te hanc ſegreges, nen *deſeras*. *And.* I. 5. 56. Ne quam aliam quaerat copiam, ac te *deſerat*. *Heaut.* V. 1. 54. Quicum vivat: illam *deſerat*. *Adelph.* III. 4. 31. Amicas te, & cognatas *deſerere*, & feſtos dies, mea cauſa, nolo. *Hec.* IV. 2. 16. Hanc fidem ſibi, me obſecravit, qui ſe ſciret non *deſerturum*, ut darem. *And.* II. 3. 28. Per omnes tibi adjuro Deos, nnmquam eam me *deſerturum*. *And.* IV. 2. 11.

Syntaxis. *Deſerere aliquem.*

Digitized by Google

Telam deſerere. Deſerere feſtos dies.

DESERTUS, A, UM.

Apud illum ſunt ambo: ego *deſertus* ſum. *Adelph.* V. 4. 19. Quae eſſem anus *deſerta*, egens, ignota. *Phorm.* V. 1. 24. Niſi ſi proſpectum interea aliquid eſt, *deſertae* vivimus. *Heaut.* II. 4. 11. Ego me in pedes in angiportum quoddam *deſertum*. *Eun.* V. 2. 6.

DESIDEO.

Fruſtra ubi totum *deſedi* diem. *Hec.* V. 3. 2.

DESIDERIUM.

Aedepol te *deſiderium* Athenarum arbitror, Philotium, cepiſſe ſaepe. *Hec.* I. 2. 13. Ita magno *deſiderio* fuit ei filius. *Heaut.* IV. 5. 5. Ut facile ſcires, *deſiderio* id fieri tuo. *Heaut.* II. 3. 66.

DESIDERO.

Quanto diutius abeſt, magis cupio tanto, & magis *deſidero*. *Heaut.* III. 1. 16. Quid? noſtin' qui ſim? *Aeſ.* Non *deſidero*. *Adelph.* II. 1. 23. Amoque, & laudo, & vehementer *deſidero*. *Hec.* III. 5. 38. Dies noctesque me ames: me *deſideres*. *Eun.* I. 2. 113.

DESIGNO.

Illa, quae antehac facta ſunt, omitto: modo quid *deſignavit*! *Adelph.* I. 2. 7.

DESINO.

Hem! *deſino*. *Adelph.* I. 2. 57. Ah: pergiſne? *De.* Jam jam *deſino*. *Adelph.* V. 3. 67. Non agam? immo haud *deſinam*, donec perfecero hoc. *Phorm.* II. 3. 72. Bidui eſt aut tridui haec ſollicitudo. noſti? deinde *deſinet*. *And.* II. 6. 10. Ubi ea cauſa erit ademta his, *deſinent*. *And.* V. 1. 18. Ah! *deſine*. ſolus eſt, quem diligunt Di. *And.* V. 6. 8. Ipſa eſt: ilicet! *deſine*: jam conclamatum eſt. *Eun.* II. 3. 56. Ohe! jam *deſine* Deos, uxor, gratulando obtundere. *Heaut.* V. 1. 6. Aut *deſine*, aut cedo quemvis arbitrum. *Adelph.* I. 2. 43. Praeſto eſt; *deſine*. *Phorm* I. 2. 1. Ohe! *deſine*. *Phorm.* II. 3. 30. *Deſinas*. *Eun.* V. 2. 45. Audiſtin'? *Sy.* Potin' ut *deſinas*? *Adelph.* IV. 1. 23. Tua quod nihil refert, percontari *deſinas*. *Hec.* V. 3. 12. *Deſinas*: ſic eſt ingenium. *Phorm.* I. 2. 19. Is ne erret moneo, & *deſinat* laceſſere. *Eun.* Prol. 16. *Deſinant* maledicere, malefacta ne noſcant ſua. *And.* Prol. 22.

DESISTO.

Numquam *deſtitit* inſtare, ut dicerem, me eſſe ducturum, patri: ſuadere, orare. *And.* IV. 1. 36. Hoc percontarier *deſiſte*. *Hec.* I. 2. 30. Ut herus his *deſiſtat* litibus. *Phorm.* IV. 3. 29.

DESPICATUS, A, UM.

Quae nos, noſtramque adoleſcentiam habent *deſpicatam*. *Eun.* II. 3. 92.

DESPOLIO.

Tum, ipſam *deſpoliare* non libet. *And.* IV. 5. 21.

DESPONDEO.

At ego illi neque do, neque *deſpondeo*. *Heaut.* IV. 5. 31. Placuit: *deſpondi*: hic nuptiis dictus eſt dies. *And.* I. 1. 75. Quin jam virginem *deſpondi*. *Adelph.* IV. 7. 17. Si vis mihi uxorem dare, quam *deſpondiſti*, ducam. *Phorm.* V. 7. 32. Qua ratione iſtuc? quis *deſpondit*? quis dedit? *Adelph.* IV. 5. 36. *Deſpondit* ei gnatam hujus vicini proxumi. *Hec.* I. 2. 49. Egon' cui daturus non ſum, ut ei *deſpondeam*? *Heaut.* IV. 5. 36. Illum ajunt velle uxorem, ut quum *deſponderim*; des qui aurum, ac veſtem. *Heaut.* IV. 8. 14. Intus *deſpondebitur*; intus tranſigetur. *And.* V. 6. 16. Si voles, *deſponſam* quoque eſſe dicito. *Heaut.* IV. 8. 26. Nam ubi *deſponſam* nuntiaſti filio. *Heaut.* V. 5. 18.

SYNTAXIS. *Deſpondere alicui gnatam. Deſpondetur. Deſponſa mibi eſt.*

DESUM.

Non ratio, verum argentum *deerat*. *Phorm.* II. 1. 69. *Deerit*? id mea minime refert. *Adelph.* V. 4. 27. Vah! quaſi *deſit* locus. *Heaut.* III. 3. 26. Palam beatus: ni unum hoc *deſit*. *Phorm.* I. 3. 58.

DETERIOR, RIMUS.

Animum aegrotum ad *deteriorem* partem adplicat. *And.* I. 2. 22. *Deteriores* omnes ſumus licentia. *Heaut.* III. 1. 74. Quibus id maxime utile eſt, illum eſſe quam *deterrimum*. *And.* V. 1. 16.

DETERREO.

Quum placo, advorſor ſedulo, & *deterreo*. *Adelph.* I. 2. 64. Rectum eſt? ego ut faciam: non eſt? te ut *deterream*. *Heaut.* I. 1. 27. *Deterruiſſem* facile, ne alias ſcriberet. *Hec.* Alt. Prol. 19. Maledictis *deterrere*, ne ſcribat, parat. *Phorm.* Prol. 3. In *deterrendo* voluiſſem operam ſumere. *Hec.* Alt. Prol. 17.

DETINEO.

Detineo te fortaſſe. *Eun.* II. 2. 49. Pol me *detinuit* morbus. *Phorm.* IV. 1. 8.

DETRAHO.

De digito annulum *detraho*. *Heaut.* IV. 1. 38. Adſido, adcurrunt ſervi, ſoccos *detrahunt*. *Heaut.* I. 1. 72. Dic dum: Chaerea tuam veſtem *detraxit* tibi? *Eun.* IV. 4. 40. Dicitque ſeſe illi anulum, dum luctat, *detraxiſſe*. *Hec.* V. 3. 31. Neque *detractum* ei eſt quidquam. *Hec.* IV. 1. 58.

DETRIMENTUM.

De te ſatis ſcio, peccando *detrimenti* nihil fieri poteſt. *Hec.* II. 1. 37.

DEVENIO.

Menedemi vicem miſeret me; tantum *deveniſſe* ad eum mali. *Heaut.* IV. 5. 2.

DEVERBERO.

Quot me cenſes homines jam *deverberaſſe* uſque ad necem? *Phorm.* II. 2. 13.

DEVERTOR *vel* DEVORTOR.

Deos Penates hinc ſalutatum domum *devortar*. *Phorm.* II. 1. 82.

DEVINCIO.

Ubi animus ſemel ſe cupiditate *devinxit* mala. *Heaut.* I. 2. 34. Hoc beneficio utrique ab utriſque vero *devincimini*. *Heaut.* II. 4. 14. Animus partim uxoris miſericordia *devinctus*, partim victus hujus injuriis. *Hec.* I. 2. 93. Spero conſuetudine & conjugio liberali *devinctum*, facile ex illis ſeſe emerſurum malis. *And.* III. 3. 29.

Digitized by Google

Devito.

Incolumem ſat ſcio fore me, nunc ſi hoc *devito* malum. *And.* III. 5. 5. Quae neque uti *devitem*, ſcio, neque. *Phorm.* I. 4. 3.

Deus.

Quid ſi hoc quiſpiam voluit *Deus*? *Eun.* V. 2. 36. *Deus* ſum, ſi hoc ita eſt. *Hec.* V. 4. 3. *Deum* ſeſe in hominem convertiſſe. At quem *Deum*? *Eun.* III. 5. 40. & 42. Facio te apud illum *Deum*. *Adelph.* IV. 1. 19. Non tu hunc habeas plane praeſentem *Deum*? *Phorm.* II. 2. 31. Memini relinqui me, *Deo* irato meo. *Phorm.* I. 2. 24. Quod *Di* prohibeant! *And.* III. 3. 36. Me, & te imprudens, niſi quid *Di* reſpiciunt, perdidi. *And.* IV. 1. 18. Tibi *Di* dignum factis exitium duint! *And.* IV. 1. 43. *Di* te eradicent! *And.* IV. 4. 21. *Heaut.* III. 3. 28. Ita me *Di* ament! *And.* V. 4. 44. *Eun.* III. 2. 21. V. 9. 7. *Heaut.* II. 3. 67. II. 4. 3. III. 3. 8. IV. 3. 8. V. 1. 80. *Adelph.* IV. 7. 31. *Hec.* II. 1. 36. II. 2. 16. II. 3. 3. IV. 2. 3. IV. 4. 20. V. 4. 24. *Phorm.* V. 6. 43. V. 7. 61. Solus eſt, quem diligunt *Di*. *And.* V. 6. 9. Ut illum *Di* Deaeque ſenium perdant! *Eun.* II. 3. 10. *Di* vortant bene! *Eun.* II. 3. 98. *Adelph.* IV. 7. 10. *Hec.* I. 2. 121. *Phorm.* III. 3. 19. At te *Di* perdant! *Eun.* III. 1. 41. Ita me *Dii* bene ament! *Eun.* IV. 1. 1. V. 2. 43 *Hec.* II. 1. 9. *Phorm.* I. 3. 13. In me plane *Di* poteſtatem ſuam omnem oſtendere. *Eun.* V. 9. 2. Utinam ita *Di* faxint! *Heaut.* I. 1. 109. Sic me *Di* amabunt, ut. *Heaut.* III. 1. 54. Quantum tibi opis *Di* dant. *Heaut.* III. 3. 31. Ita me Di amabunt! *Heaut.* IV. 5. 1. *Hec.* I. 2. 31. Ut te omnes *Dii*, Deaeque, cum incepto perduint! *Heaut.* IV. 6. 6. *Di* iſtaec! *Heaut.* V. 4. 15. *Di* me, pater, omnes oderint! *Adelph.* IV. 5. 67. *Di* tibi, Demea, bene faciant. *Adelph.* V. 7. 19. *Di* tibi omnes ſemper omnia optata offerant. *Adelph.* V. 9. 21. Ita *Di*, Deaeque faxint! *Hec.* I. 2. 27. At te *Di*, Deaeque perduint, cum iſtoc odio! *Hec.* I. 2. 59. *Di* mala prohibeant! *Hec.* II. 1. 10. Utinam iſtuc ita *Di* faxint! *Hec.* III. 2. 19. *Dii* illum perduint! *Hec.* III. 4. 27. At iſtos invidos *Di* perdant! *Hec.* III. 5. 19. Qui, illum *Di* omnes perduint! *Phorm.* I. 2. 73. *Di* tibi male faciant! *Phorm.* II. 3. 47. *Di* tibi omnes id, quod es dignus, duint! *Phorm.* III. 2. 34. Satin' illi *Di* ſunt propitii? *Phorm.* IV. 3. 31. Ut te *Di*, Deaeque, Superi, Inferi, malis exemplis perdant! *Phorm.* IV. 4. 6. O Juppiter! *Di* nos reſpiciunt! *Phorm.* V. 3. 34. Malum, quod iſti *Di*, Deaeque omnes duint! *Phorm.* V. 7. 83. Mi homo, *Di* melius duint! *Phorm.* V. 8. 16. Proh *Deûm*, atque hominum fidem! *And.* I. 5. 2. I. 5. 11. *Heaut.* I. 1. 9. *Hec.* II. 1. 1. *Deorum* vitam propterea ſempiternam eſſe arbitror. *And.* V. 5. 3. *Deorum* vitam apti ſumus. *Heaut.* IV. 3. 15. Prô *Deûm* immortalium! *Phorm.* II. 3. 4. *Dis* pol habeo gratias. *And.* IV. 4. 31. Si *Dis* placet! *Eun.* V. 3. 10. *Adelph.* III. 4. 30. Eſt, *Dis* gratia. *Adelph.* I. 2. 41. & 58. *Dis* gratiam habeo. *Hec.* III. 2. 11. Habeo gratiam *Dis*. *Hec.* IV. 4. 31. *Dis* gratias agebat, tempus ſibi dari. *Phorm.* IV. 2. 6. *Dis* magnas merito gratias habeo, atque ago. *Phorm.* V. 7. 1. *Deos* quaeſo, ut ſit ſuperſtes. *And.* III. 2. 7. Id ſpero adjuturos *Deos*. *And.* III. 2. 42. Per ego te *Deos* oro, & noſtram amicitiam. *And.* III. 3. 6. Niſi mihi *Deos* ſatis ſcio fuiſſe iratos. *And.* IV. 1. 40. Per omnes tibi adjuro *Deos*. *And.* IV. 2. 11. Per ego te *Deos* oro, ut. *And.* V. 1. 15. Ohe! jam deſine *Deos*, uxor, gratulando obtundere. *Heaut.* V. 1. 6. *Deos* neſcio: quod potero, enitar ſedulo. *Heaut.* V. 4. 15. *Deos* quaeſo, ut iſtaec prohibeant. *Adelph.* II. 4. 11. Salvos nobis, *Deos* quaeſo, ut ſiet. *Adelph.* III. 1. 11. Haec primum ut fiant, *Deos* quaeſo, ut vobis decet. *Adelph.* III. 4. 45. Quid? credebas, dormienti haec tibi confecturos *Deos*? *Adelph.* IV. 5. 59. Abi domum, ac *Deos* comprecare. *Adelph.* IV. 5. 65. Abi, pater: tu potius *Deos* comprecare. *Adelph.* IV. 5. 70. Id teſtor *Deos*! *Hec.* III. 5. 26. Nec, pol, iſtae metuunt *Deos*: neque has reſpicere *Deos* opinor. *Hec.* V. 2. 6. At ego *Deos* Penates hinc ſalutatum domum devortar. *Phorm.* II. 1. 81. Per *Deos* atque homines! *Phorm.* V. 1. 37. *Di*, date facultatem, obſecro, huic pariundi. *And.* I. 4. 5. *Di* boni, boni quid porto! *And.* II. 2. 1. *Di* voſtram fidem! *And.* IV. 3. 1. IV. 4. 5. *Eun.* III. 1. 28. IV. 7. 20. V. 4. 2. V. 9. 19. *Heaut.* III. 1. 96. *Adelph.* III. 3 27. *Phorm.* V. 1. 30. V. 3. 25. *Di* boni, quid hoc morbi eſt? *Eun.* II. 1. 19. *Di* immortales! homini homo quid praeſtat! *Eun.* II. 2. 1. *Di* boni, quid turbae eſt! *Heaut.* II. 3. 13. *Di* boni! *Adelph.* III. 3. 86. Prô *Di* immortales! *Adelph.* III. 4. 1. *Phorm.* V. 8. 19. *Di*, obſecro vos! eſtne hic Stilpho? *Phorm.* V. 1. 13. Nam ſine controverſia ab *Dis* ſolus diligere, Antipho. *Phorm.* V. 6. 14.

Dexter, tra, trum.

Concede ad *dexteram*. *And.* IV. 4. 12. Quod ego te per hanc *dextram* oro. *And.* I. 5. 54. Cedo *dextram*. *Heaut.* III. 1. 84. Proximam eſſe huic fundo ad *dextram*? *Heaut.* IV. 4. 10. Ubi eas praeterieris, ad ſiniſtram: ubi ad Dianae veneris, ito ad *dextram*. *Adelph.* IV. 2. 44. Hinc ab *dextera* venire me adſimulabo. *And.* IV. 3. 19. Tu, Simalio, in ſiniſtrum cornu: tu, Syriſce, in *dexterum*. *Eun.* IV. 7. 5.

Diana.

Ubi ad *Dianae* veneris, ito ad dextram. *Adelph.* IV. 2. 43.

Dica.

Tibi ſcribam *dicam*. *Phorm.* I. 2. 77. En umquam injuriarum audiſti mihi ſcriptam *dicam*? *Phorm.* II. 2. 15. *Dicam* tibi impingam grandem. *Phorm.* II. 3.

D I
D I

3. 92. Sexcentas ſcribito jam mihi *dicas*. *Phorm.* IV. 3. 63.

DICO. ARE.

Hanc operam tibi *dico*. *Phorm.* I. 2. 12.

DICO. ARE.

Sed *dico* tibi, ne temere facias. *And.* I. 2. 33. Tibi ego *dico*, an non? *And.* IV. 4. 23. Quae *dico*, vera an falſa audieris, jam ſciri poteſt. *And.* V. 4. 19. Ego non ex animo miſera *dico*? *Eun.* I. 2. 99. Heus! heus! tibi *dico*, Chaerea. *Eun.* II. 3. 45. Tibi equidem *dico*, mane. *Eun.* II. 3. 87. Una in convivio erat hic, quem *dico*, Rhodius adoleſcentulus. *Eun.* III. 1. 33. Quam pridem pater mihi & mater mortui eſſent. *dico*, jam diu. *Eun.* III. 3. 12. *Dico* ego mihi inſidias fieri. *Eun.* III. 3. 26. Principio eam eſſe *dico* liberam. *Eun.* IV. 7. 35. *Dico*, edico vobis, noſtrum eſſe herilem filium. *Eun.* V. 5. 20. Scin' eſſe factum, ut *dico*? *Heaut.* III. 2. 18. Iſtunc ſervolum *dico* adoleſcentis. *Heaut.* III. 2. 20. Neque eo nunc *dico*, quo quidquam illum ſenſerim. *Heaut.* III. 2. 43. Verum, *dico* quod videtur. *Heaut.* III. 3. 21. Eum (annulum) *dico*, ut una cum puella exponeret. *Heaut.* IV. 1. 38. Non hercle vero: verum *dico*. *Heaut.* IV. 5. 18. Ita *dico*. *Heaut.* V. 1. 65. Haec quum illi, Micio, *dico*, tibi *dico*. *Adelph.* I. 2. 17. Non, quia ades praeſens, *dico* hoc. *Adelph.* III. 3. 39. Haud equidem *dico*, mi Laches. *Hec.* II. 1. 35. Quae *dico*, parvi pendunt. *Hec.* III. 5. 63. Quid ais Myrrhina? heus! tibi *dico*. *Hec.* IV. 1. 8. Jam dudum dixi, idemque nunc *dico*, Lache. *Hec.* IV. 4. 100. Non cauſam *dico*, quin. *Phorm.* II. 1. 42. Hem! non *dico*. *Phorm.* II. 3. 41. Omnia haec illum putato, quae ego nunc *dico*, dicere. *Phorm.* II. 3. 77. Sic habent principia ſeſe, ut *dico*. *Phorm.* III. 1. 15. Neſcio: verum, ſi forte, *dico*. *Phorm.* V. 2. 10. Sic erit. non temere *dico*. *Phorm.* V. 3. 19. Quando hoc nihil eſt, quod ego *dico*: tu narra. *Phorm.* V. 8. 11. Recte *dicis*. *And.* II. 2. 26. *Eun.* III. 5. 64. Male *dicis*? *And.* IV. 4. 15. Ah, nihil *dicis*, Parmeno. *Eun.* II. 1. 15. Hoc nunc *dicis*, ejectos hinc nos. *Eun.* II. 2. 44. Sane hercle, ut *dicis*. *Eun.* III. 5. 59. De fallacia *dicis*? ſt! *Heaut.* III. 3. 36. Gnatus quod ſe adſimulat laetum, id *dicis*? *Heaut.* V. 1. 15. Verum *dicis*. *Heaut.* V. 2. 40. Ita pol eſt, ut *dicis*. *Adelph.* III. 1. 11. Pro certon' tu iſtaec *dicis*? *Adelph.* III. 4. 32. Et recte, & verum *dicis*. *Adelph.* IV. 3. 18. Non aequom *dicis*; non. *Adelph.* V. 3. 17. Non veriſimile *dicis*. *Hec.* I. 2. 65. Quae *dicis*, omnia eſſe, ut *dicis*, animum induco. *Hec.* II. 2. 22. Si vera *dicis*, nihil tibi eſt a me pericli, mulier. *Hec.* V. 1. 9. Ita ut *dicis*. *Phorm.* II. 3. 49. *Dicis*, quod mali eſt. *Phorm.* IV. 4. 18. Benigne *dicis*. *Phorm.* V. 8. 62. Quid *dicit*? *And.* III. 1. 4. Dum haec *dicit*, abiit hora. *Eun.* II. 3. 49. Mirum, ni hanc *dicit*, modo huic quae data eſt dono. *Eun.* II. 3. 52. Credis huic quod *dicit*? *Eun.* IV. 4. 38. Mirum, ni tu credis quod iſte *dicit*. *Eun.* IV. 4. 44. Scin' tu hanc, quam *dicit* ſordidatam & ſordidam? *Heaut.* II. 3. 56. Verum hic *dicit*. *Heaut.* II. 3. 78. *Phorm.* III. 3. 12. Recte *dicit*. cenſeo. *Heaut.* III. 3. 27. Quae in te uxor *dicit*, & quae in animo cogitat irata. *Adelph.* I. 1. 5. Nec nihil, neque omnia haec ſunt, quae *dicit*. *Adelph.* I. 2. 61. *Dicit*que ſeſe illi anulum, dum luctat, detraxiſſe. *Hec.* V. 3. 31. Ubi *dicimus* rediſſe te. *Heaut.* II. 3. 63. Quidquid *dicunt*, laudo. *Eun.* II. 2. 20. Verum illud, Chreme, *dicunt*, jus ſummum ſaepe ſumma malitia eſt. *Heaut.* IV. 5. 48 Quod iſti *dicunt* malevoli. *Adelph.* Prol. 15. Profecto hoc vere *dicunt*. *Adelph.* I. 1. 3. Omnes bene *dicunt*, amant. *Adelph.* V. 4. 11. Non ego *dicebam*, in perpetuum illam illi ut dares. *Heaut.* IV. 5. 33. Tu illis fruare commodis, quibus tu illum *dicebas* modo. *Eun.* II. 3. 80. Matris nomen & patris *dicebat* ipſa. *Eun.* I. 2. 32. Parmeno *dicebat* eum eſſe. *Eun.* IV. 4. 34. Qui ſe in ſui gremio poſiturum puerum *dicebat* patris. *Adelph.* III. 2. 35. Phaedrum, aut Cliniam, *dicebant*. *And.* I. 1. 60. Soror, quam *dixi*, ad flammam acceſſit imprudentius. *And.* I. 1. 103. Hodie uxorem ducas, ut *dixi*, volo. *And.* II. 5. 7. Eadem haec, quae tibi *dixi*, dicam itidem illi. *And.* III. 4. 20. An non *dixi* hoc eſſe futurum? *And.* III. 5. 15. Poſtquam me amare *dixi*, complacita eſt tibi. *And.* IV. 1. 21. Nihil, pol, falſi *dixi*, mi ſenex. IV. 4. 49. Quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, numquid tibi *dixi*? *Eun.* III. 1. 31. Ilicone credere ea, quae *dixi*, oportuit te? *Eun.* V. 7. 11. *Dixin'* ego in hoc ineſſe vobis Atticam elegantiam? *Eun.* V. 9. 63. Hac quidem cauſa, qua *dixi* tibi. *Heaut.* I. 1. 35. Ah! quid *dixi* habere me? immo habui, Chreme. *Heaut.* I. 1. 42. Clinia meus venit! *Ch.* *Dixi*. *Heaut.* III. 1. 23. *Dixi* equidem, ubi mihi oſtendiſti, ilico, eum eſſe. *Heaut.* IV. 1. 3. Sed illud, quod tibi *dixi* de argento. *Heaut.* IV. 5. 43. *Dixi* pleraque omnia. *Heaut.* IV. 7. 2. Cliniae, quae *dixi*, nuntiaſtin'? *Heaut.* V. 1. 11. Cur non arceſſi jubes filiam, & quod dotis *dixi*, firmas? *Heaut.* V. 5. 4. *Dixin'* hoc fore? *Adelph.* I. 2. 3. Ita, ut *dixi*, facite. *Adelph.* IV. 5. 1. Tu fac, ut *dixi*, ſi ſapis. *Adelph.* IV. 5. 72. Parata a nobis ſunt, ut *dixi*, ubi vis. *Adelph.* V. 3. 1. Servare in eo certum eſt, quod *dixi*, fidem. *Hec.* III. 3. 42. *Dixin'*, hanc rem aegre laturum eſſe eum? *Hec.* III. 5. 47. Compone, quae tecum ſimul ferantur. *dixi*. *Hec.* IV. 3. 6. Tempus *dixi* eſſe. *Hec.* IV. 4. 65. Jam dudum *dixi*, idemque nunc dico, Lache. *Hec.* IV. 4. 100. Nondum etiam *dixi* id, quod volui. *Hec.* V. 1. 18. Ego illam ejiciam. *dixi*, Phormio. *Phorm.* II. 3. 90. Dicam tibi impingam grandem. *dixi*, Demipho. *Phorm.* II. 3. 92. Id impe-

 D I D I

impetrabis. *dixi.* *Phorm.* II. 4. 12. Quod *dixi* adeo ei. *Phorm.* IV. 3. 40. Iſtoc de nomine, eo perperam olim *dixi.* *Phorm.* V. 1. 18. Eſtne ita, ut *dixi*, liberalis? *Phorm.* V. 7. 12. Ita pol res eſt, ut *dixti.* *And.* III. 1. 1. Cur non *dixti* extemplo Pamphilo? *And.* III. 2. 38. Hem! quid *dixti?* *And.* III. 4. 14. An non dixi? *Da. Dixti.* *And.* III. 5. 15. Eho, non tu *dixti* eſſe inter eos inimicitias, carnufex? *And.* V. 2. 11. Nonne, ubi mihi *dixti*, cupere te ex Aethiopia ancillulam, quaeſivi? porro Eunuchum *dixti* velle te. *Eun.* I. 2. 85. & 87. *Dixti* pulchre. *Eun.* II. 3. 84. *Phorm.* II. 1. 72. Bene *dixti.* *Eun.* III. 1. 61. Iſtuc quod *dixti* modo. *Eun.* III. 2. 44. *Dixtin'* hos mihi dies ſoli dare te? *Eun.* IV. 7. 23. Hem! quid *dixti?* *Eun.* V. 7. 16. *Heaut.* II. 3. 100. Non tu ei *dixiſti*, ut eſſem? *Heaut.* III. 1. 27. Quid rei eſſet, *dixti* huic? *Heaut.* IV. 7. 2. Quid *dixti*, Chreme? *Heaut.* IV. 8. 10. Tam flagitium eſt, non facere vobis, quae modo *dixti.* *Adelph.* III. 3. 69. Eadem, quae mihi *dixti*, tute dicas mulieri. *Adelph.* IV. 3. 8. Egomet narrabo, quae mihi *dixti.* *Adelph.* IV. 3. 13. Bene & ſapienter *dixti* dudum. *Adelph.* V. 8. 30. Interii! cur mihi id non *dixti?* *Hec.* III. 1. 42. *Dixtin'* dudum, illam dixiſſe? *Hec.* III. 5. 1. Quid *dixti?* *Hec.* IV. 4. 49. Hanc ubi *dixti* cauſam, *Hec.* IV. 4. 55. Harum rerum numquid *dixti* jam patri? *Hec.* V. 4. 25. Quem *dixti?* *Phorm.* II. 3. 43. Qui me dudum, ut *dixti*, adjuverit comiter? *Phorm.* III. 3. 4. Quid *dixit!* *And.* II. 5. 10. Haec ſe e Pamphilo gravidam *dixit* eſſe. *And.* III. 2. 33. Haud ſcio, an, quae *dixit*, ſint vera omnia. *And.* III. 2. 45. Mihi Davos, qui intimus eſt eorum conſilii, *dixit.* *And.* III. 3. 44. Nihil *dixit* tum, ut ſequerere ſeſe? *Eun.* IV. 5. 9. Clitiphonis eſſe amicam hanc Bacchidem, Menedemo *dixit* Clinia. *Heaut.* IV. 5. 19. *Dixit* velle uxorem ducere. *Adelph.* I. 2. 71. Myrrhina ita Phidippo *dixit.* *Hec.* V. 4. 30. Argentum mihi miles dare ſe *dixit.* *Phorm.* III. 2. 47. Cur aliud *dixit?* *Phorm.* V. 3. 22. Quam dudum *dixit* Geta. *Phorm.* V. 5. 10. Quid huic credam, qui nihil *dixit?* *Phorm.* V. 8. 8. Hoc advenienti quot mihi, Micio, *dixere!* *Adelph.* I. 2. 13. *Dixere* cauſam tunc, neſcio quam. *Hec.* I. 2. 111. Philumenam pavitare, neſcio quid, *dixerunt.* *Hec.* III. 1. 41. Ibo, ac dicam, ut *dixeram.* *Heaut.* III. 1. 94. Vix dum dimidium *dixeram*, intellexerat. *Phorm.* IV. 2. 4. Tun' *dixeras* huic? *Phorm.* IV. 3. 8. Quid ego nunc *dicam* de patre? *And.* I. 5. 17. Huic dic quaeſo. *By.* Ego *dicam.* *And.* II. 1. 23. Ego *dicam* tibi. *And.* II. 3. 1. Quin taces? *Pa. Dicam.* *And.* II. 3. 26. Vos celavi, quod nunc *dicam.* *And.* III. 4. 6. Domum modo ibo, ut adparentur, *dicam.* *And.* III. 4. 15. Haec, quae tibi dixi, *dicam* itidem illi. *And.* III. 4. 20. Quid ego nunc *dicam* patri? *And.* III. 5. 6. *Dicam*, aliquid jam inventurum. *And.* III. 5. 9. Te eſſe illum *dicam.* *Eun.* II. 3. 79. *Dicam* huic, an non? *dicam* hercle. *Eun.* V. 5. 26. Id primum *dicam*: deinde, quod veni, eloquar. *Heaut.* Prol. 3. Quid tute tecum? *Ch. Dicam.* *Heaut.* I. 2. 26. Si ſinas, *dicam.* *Heaut.* II. 3. 76. *Dicam*, ut revortantur domum. *Heaut.* II. 3. 99. Ibo, ac *dicam*, ut dixeram. *Heaut.* III. 1. 94. Cedo quid eſt? *Sy. Dicam.* *Heaut.* III. 3. 37. *Dicam*, hanc eſſe captam ex Caria. *Heaut.* III. 3. 47. Quid *dicam?* quam cauſam adferam? *Heaut.* IV. 3. 23. *Dicam.* quid deinde? *Heaut.* IV. 8. 24. Quid dotis *dicam* te dixiſſe filio? *Heaut.* V. 1. 64. *Dicam*, quod mihi in mentem. *Heaut.* V. 2. 33. Si ſcire vis, ego *dicam*: gerro! *Heaut.* V. 4. 10. Numquam ita magnifice quidquam *dicam*, id virtus quin ſuperet tua. *Adelph.* II. 3. 4. Quid *dicam?* *Sy.* Nihilne in mentem? *Adelph.* IV. 1. 12. Sed ſi hic pernocto, cauſae quid *dicam*, Syre? *Adelph.* IV. 1. 15. *Dicam* fratris eſſe hanc? *Adelph.* IV. 4. 15. *Dicam* tibi. *Adelph.* IV. 5. 12. V. 9. 28. Ibo, illis *dicam*, nullam eſſe in nobis moram. *Adelph.* IV. 7. 1. Verum, quid ego *dicam?* *Adelph.* V. 8. 23. Si mihi fidem das, te tacituram, *dicam.* *Hec.* I. 2. 38. Si fieri id non poteſt, quin ſentiant, *dicam* abortum eſſe. *Hec.* III. 3. 38. Quid *dicam* hiſce? incertus ſum. *Hec.* III. 4. 36. Id qua cauſa clam me habuiſſe *dicam?* *Hec.* IV. 1. 5. Nihil aliud *dicam?* *Hec.* V. 3. 13. Hoc conſilium, quod *dicam*, dedit. *Phorm.* I. 2. 74. Ego te cognatum *dicam.* *Phorm.* I. 2. 77. Audi, quod *dicam.* *Do.* Taedet audire eadem millies. *Ph.* At nunc *dicam*, quod lubenter audias. *Phorm.* III. 2. 2. & 3. *Dicam* in itinere. *Phorm.* III. 3. 34. Ego me ire ſenibus Sunium *dicam* ad mercatum. *Phorm.* V. 5. 10. Poſthac tibi, quod potero, & quae voles, faciamque, & *dicam.* *Phorm.* V. 8. 62. Si te *dices* ducere. *And.* II. 4. 8. Quid *dices* mihi? *And.* V. 3. 22. Ludum jocumque *dices* fuiſſe illum alterum. *Eun.* II. 3. 8. Primam *dices*, ſcio, ſi videris. *Eun.* III. 5. 19. At enim *dices*, me, quantum hic operis fiat, poenitet. *Heaut.* I. 1. 20. Mutum *dices.* *Heaut.* IV. 4. 26. Memorem me *dices* eſſe, & gratum. *Adelph.* II. 2. 43. Numquam *dices* tam commode, ut. *Hec.* I. 2. 33. *Dices*, ducent damnatum domum. *Phorm.* II. 2. 20. Foeneratum iſtuc beneficium tibi pulchre *dices.* *Phorm.* III. 2. 8. An legibus daturum poenas *dices?* *Phorm.* IV. 3. 22. Si illa *dicet*, Phaedriam intromittamus commiſſatum: tu. *Eun.* III. 1. 51. De illius peccatis plura *dicet.* *Heaut.* Prol. 33. Seſe ipſe *dicet* tuam vidiſſe filiam. *Heaut.* IV. 5. 24. Numquam *dicet* carnufex. *Adelph.* III. 3. 9. Servom ilico introiiſſe *dicent* Soſtratae. *Hec.* III. 1. 52. Quid

D I
D I

mihi *dicens*? aut quam cauſam reperient? Anne hoc *dicent* mihi, invitus feci? *Phorm.* II. 1. 4. & 5. Quin uno verbo *dic*, quid eſt, quod me velis? *And.* I. 1. 18. *Dic* ſodes, quis heri Chryſidem habuit? *And.* I. 1. 58. Huic *dic* quaeſo, Byrrhia. *And.* II. 1. 23. Ehodum *dic* mihi. *And.* II. 1. 24. *Eun.* II. 3. 68. *Dic* te ducturum. *And.* II. 3. 9. Patri *dic* velle. *And.* II. 3. 20. Quin *dic*, quid eſt? *And.* II. 6. 18. Eho, *dic* mihi. *And.* IV. 1. 44. V. 4. 28. Unde eſt? *dic* clare. *And.* IV. 4. 15. Cujum puerum hic adpoſuiſti? *dic* mihi. *Dic*, quod rogo. *And.* IV. 4. 24. & 25. Rem potius ipſam *dic*, ac mitte male loqui. *And.* V. 3. 2. *Dic* mihi hoc primum. *Eun.* I. 2. 20. Scin' quid ego te volebam? *dic*. *Eun.* II. 3. 46. Noſtin' quae ſit? *dic* mihi. *Eun.* II. 3. 57. *Dic* dum hoc rurſum. *Eun.* IV. 4. 40. Id modo *dic*, abiiſſe Dorum. *Eun.* IV. 4. 57. Hoc modo *dic*, ſororem illam tuam eſſe. *Eun.* IV. 6. 28. *Dic* mihi, aufugiſtin'? *Eun.* V. 2. 11. Quid trepidas? ſatin' ſalve? *dic* mihi. *Eun.* V. 6. 8. *Dic*, quae illa eſt altera? *Heaut.* II. 3. 6[illegible]. Syre, *dic* modo verum. *Heaut.* II. 3. 102. Adſum, *dic* quid eſt? *Heaut.* II. 3. 108. Scin', quid nunc facere te volo? *Ch.* *Dic*. *Heaut.* III. 1. 86. Qui ille poterit eſſe in tuto? *dic* mihi. *Heaut.* IV. 3. 30. *Dic* me hic oppido eſſe invitam. *Heaut.* IV. 4. 12. *Dic*, quid eſt? *Heaut.* IV. 5. 18. *Dic* ſodes. *Heaut.* IV. 5. 22. *Dic* conveniſſe; egiſſe te de nuptiis. *Heaut.* IV. 8. 23. *Dic* mihi, nuntiaſtin'? *Heaut.* V. 1. 11. *Dic* ergo locum. *Adelph.* IV. 2. 33. *Dic* ſodes, pater. *Adelph.* IV. 5. 9. *Dic* mihi, non clamas? *Adelph.* IV. 7. 8. *Dic* mihi, Philotis. *Hec.* I. 2. 9. *Dic* mihi, Parmeno. *Hec.* I. 2. 28. Quid fuit tumulti? *dic* mihi. *Hec.* III. 2. 21. *Dic* juſſiſſe te. *Hec.* III. 5. 16. *Dic* filiae. *Hec.* IV. 4. 7. *Dic* dum, quaeſo, es tu? *Hec.* V. 3. 5. *Dic* me orare, ut veniat. *Hec.* V. 3. 11. Unde anulum iſtum nactus? *dic* mihi. *Hec.* V. 3. 28. *Dic* verum. *dic* mihi, numquid dixti jam patri? *Hec.* V. 4. 24. & 25. *Dic* nomen. *Phorm.* II. 3. 38. Quid ago? *dic*, Hegio. *Dic*, Cratine. *Dic* nunc, Hegio. *Dic*, Crito. *Phorm.* II. 4. 7. 8. 12. & 16. Cedo, quid poſtulat; *dic*. *Phorm.* IV. 3. 38. Abi, *dic*, eſſe argentum, Phaedriae. *Phorm.* IV. 4. 32. Eho! *dic* mihi, quid rei tibi eſt? *Phorm.* V. 1. 21. Tu tuum nomen *dic* quod eſt. *Phorm.* V. 8. 59. Taceri ſi vis, vera *dicito*. *Eun.* I. 2. 26. Deſponſam quoque eſſe *dicito*. *Heaut.* IV. 8. 26. Senex ſi quaeret me, modo iſſe *dicito* ad portum. *Hec.* I. 2. 1. Ad te properans percurro ad forum, ut *dicam* tibi haec. *And.* II. 2. 18. Egone *dicam*? *And.* II. 3. 10. Profecto ſic eſt. *Ch.* Sic hercle, ut *dicam* tibi. *And.* III. 3. 22. Verum vis *dicam*? *And.* IV. 2. 25. Quid *dicam* aliud, neſcio. *And.* IV. 4. 7. Quid tibi ego multa *dicam*? *Eun.* III. 2. 43. Neque ſcio quid *dicam*, aut quid conjectem. *Eun.* III. 4. 5. Quid tibi ego *dicam* miſera? *Eun.* V. 1. 6. Tenes, quid *dicam*? *Heaut.* IV. 3. 22. Quid igitur *dicam* tibi, vis? *Heaut.* IV. 6. 14. Eſt hercle inepta, ne *dicam* dolo, atque abſurda. *Adelph.* III. 3. 21. Audin', quid *dicam*, Scirte? *Hec.* I. 2. 3. Voviſſe hunc *dicam*, ſi ſalvos domum rediſſet. *Hec.* III. 4. 20. Quid vis *dicam*? an conveniam modo? *Hec.* III. 4. 22. Quam cauſam *dicam* patri, neſcio. *Hec.* III. 5. 2. Sine *dicam*. *Hec.* V. 1. 17. Utrum ſtultitia facere ego hunc, an malitia *dicam*? *Phorm.* IV. 3. 55. Neque tu hoc *dicas*, tibi non praedictum. *And.* I. 2. 34. Quaſi tu *dicas*, factum id conſilio meo. *And.* III. 2. 22. Ne tu hoc mihi poſterius *dicas*. *And.* III. 2. 29. Haud iſtuc *dicas*, ſi cognoris vel me, vel. *And.* IV. 1. 28. Si ſcias, quod donum huic dono contra comparet: tum magis id *dicas*. *Eun.* II. 3. 64. Ex homine hunc natum *dicas*. *Eun.* III. 2. 7. Fac animo haec praeſenti *dicas*. *Eun.* IV. 6. 31. Quod *dicas* mihi, alium quaerebam, iter hac habui: periiſti. *Eun.* V. 9. 34. Audi: ne te ignarum fuiſſe *dicas* meorum morum. *Adelph.* II. 1. 6. Accedo, ut melius *dicas*. *Adelph.* III. 2. 52. Eadem, quae mihi dixti, tute *dicas* mulieri. *Adelph.* IV. 3. 8. Si quaeret me, uti tum *dicas*. *Hec.* I. 2. 4. Reddi patri, cui tu nihil *dicas* vitii, ſuperbum eſt. *Hec.* I. 2. 79. Atque aliquis *dicat*, nihil promoveris. *And.* IV. 1. 16. Num cogitat quid *dicat*? *And.* V. 3. 6. At tandem *dicat* ſine. *Si.* Age *dicat*, ſino. *And.* V. 3. 24. Nihil eſt quod *dicat* mihi. *Eun.* Prol. 15. Aut *dicat* quod volt; aut moleſta ne ſiet. *Eun.* III. 3. 23. Jocon' an ſerio illaec *dicat*, neſcio. *Heaut.* III. 2. 30. Bene *dicat* ſecum eſſe actum. *Adelph.* II. 2. 2. Si eſt, ut *dicat* velle ſe, redde. *Hec.* IV. 1. 43. Neque ſinam, ut mea pertinacia eſſe *dicat* factum. *Hec.* IV. 2. 15. Inſtare, ut *dicat*. *Hec.* V. 3. 29. Si quis eſt, qui hoc *dicat*, aut ſic cogitet. *Phorm.* Prol. 13. Ut ſaltem ſciam, quid de hac re *dicat*. *Phorm.* II. 4. 4. *Dicat*, nos dare eam Phormioni nuptum. *Phorm.* IV. 5. 8. Adducti, qui illam civem hinc *dicant*. *And.* V. 3. 21. Numquam deſtitit inſtare, ut *dicerem*, me eſſe ducturum, patri. *And.* IV. 1. 37. Ni partem maximam exiſtimarem ſcire veſtrum, id *dicerem*. *Heaut.* Prol. 9. Ne quid de fratre garrulae illi *dicerem*. *Adelph.* IV. 4. 14. Advorſumne illum cauſam *dicerem*? *Adelph.* IV. 5. 42. Qui mihi cognata ea eſſet, *dicerem*. *Phorm.* II. 3. 50. Vento ad hominem, ut *dicerem*, argento opus eſſe. *Phorm.* IV. 2. 2. Utinam iſtuc verbum ex animo, ac vere *diceres*. *Eun.* I. 2. 95. Virgo pulchra! &, quo magis *diceres*. *Phorm.* I. 2. 54. Cauſam ut pro ſe *diceres*. *Phorm.* V. 5. 8. *Diceret*, quid feci? *And.* I. 1. 111. Audiſti ex aliquo fortaſſe, qui vidiſſe eum *diceret* exeuntem. *Hec.* IV. 1. 35. Quem (Prologum) *diceret*, niſi

ſi

ſt haberet cui malediceret? *Phorm.* Prol. 16. Qui cognatum me ſibi eſſe *diceret*. *Phorm.* II. 3. 34. Numquid eſt aliud mali damnive, quod non *dixeris*, teliquom? *Eun.* V. 6. 25. Quod quum *dixero*, ſi placuerit, facitote. *Eun.* V. 9. 37. Quum venturam *dixere* & conſtituero. *Heaut.* IV. 4. 4. Ubi me *dixere* dare tanti. *Adelph.* II. 1. 49. Id ſumam: uxori, tibi opus eſſe, *dixero*. *Phorm.* IV. 3. 76. Cave *dixeris*. *Adelph.* III. 4. 12. Si non quaeret, nullus *dixeris*. *Hec.* I. 2. 4. Si tu aliquam partem aequi bonique *dixeris*. *Phorm.* IV. 3. 32. Nae iſta magno conatu magnas nugas *dixerit*! *Heaut.* IV. 1. 8. Quae nunc in me iniqua eſt, aequa de me *dixerit*. *Hec.* III. 5. 25. Tum uno ore omnes omnia bona *dicere*, & laudare. *And.* I. 1. 70. Id mihi viſus eſt *dicere*: abi cito, & ſuſpende te. *And.* I. 5. 20. Hei mihi! vereor *dicere*. *And.* II. 1. 23. Potin' es mihi verum *dicere*? *And.* II. 6. 6. Neſcio quid tibi ſum oblitus hodie, ac volui, *dicere*. *And.* V. 1. 22. Nihil equidem, niſi quod illum audivi *dicere*. *And.* V. 2. 17. Si mihi pergit, quae volt, *dicere*. *And.* V. 4. 17. Cauſam *dicere* prius, unde petitur. *Eun.* Prol. 10. Quid? quid aliud volui *dicere*? *Eun.* III. 2. 51. Neque, cum togites, quid ſit, audet *dicere*. *Eun.* IV. 3. 17. At neſciebam id *dicere* illam. *Eun.* IV. 5. 10. Omitte de te *dicere*. *Eun.* V. 6. 19. Nihil eſſe mihi, religio eſt *dicere*. *Heaut.* II. 1. 16. Videre verum, atque ita uti res eſt, *dicere*. *Heaut.* III. 1. 81. Meminiſtin', mihi te maxumopere *dicere*? *Heaut.* IV. 1. 13. Certo ſcio, te inſcientem, atque imprudentem *dicere*, ac facere. *Heaut.* IV. 1. 20. Pudet *dicere* verbum turpe. *Heaut.* V. 4. 19. Nolo in illum gravius *dicere*. *Adelph.* I. 2. 60. Jamne me vis *dicere* id, quod ad te attinet? *Adelph.* II. 1. 32. Haec, mi pater, te *dicere* aequom fuit. *Adelph.* IV. 5. 41. Si te ipſum mihi puduit *dicere*. *Adelph.* IV. 5. 56. Saepe, ut poſſis *dicere*, hoc licet. *Adelph.* V. 3. 37. Quid ego poſſiem blande *dicere*. *Adelph.* V. 4. 24. Seſe ſenem eſſe, *dicere*. *Hec.* I. 2. 43. Id ego hoc praeſente tibi nolebam *dicere*. *Hec.* IV. 4. 90. Abſenti tibi contumelias numquam ceſſavit *dicere* hodie. *Phorm.* II. 3. 30. Haec illum putato, quae nunc dico, *dicere*. *Phorm.* II. 3. 77. Quid dotis dicam te *dixiſſe* filio? *Heaut.* V. 1. 64. Me mea omnia bona doti *dixiſſe* illi. *Heaut.* V. 1. 69. Dixtin' dudum, illam *dixiſſe*? *Hec.* III. 5. 1. Sic te *dixiſſe*, opinor. *Hec.* V. 4. 5. Ego ſedulo hunc *dixiſſe* credo. *Phorm.* II. 4. 13. Niſi, me *dixiſſe* nemini, id certo ſcio. *Phorm.* V. 7. 60. De illo jam finem faciam *dicundi* mihi. *Phorm.* Prol. 23. Vera *dicendo* ut eos ambos fallam. *Heaut.* IV. 3. 33. Sed ita *dictu* opus eſt, ſi me vis ſalvom eſſe. *Heaut.* V. 1. 68. Turpe *dictu*. *Adelph.* II. 4. 11. Nihil eſt *dictu* facilius. *Phorm.* II. 1. 70. Sic hoc, *dicens*; aſperum, pater, hoc eſt. *Heaut.* III. 1. 49. Taces? monſtrum hominis! non *dicturus*? *Eun.* IV. 4. 29. Qui orationem hanc ſcripſit, quam *dicturus* ſum. *Heaut.* Prol. 15. Hoc ſic eſſe opinor *dicturum* patrem. *And.* II. 3. 13. *Dicturan'* es quod rogo? *And.* IV. 4. 12. Non tu iſtuc mihi *dictura* aperte es? *Eun.* V. 1. 3. Quid illa altera, quae *dicitur* cognata? *Phorm.* V. 1. 28. Quin habeat, quae quidem in homine *dicuntur* bona? *Heaut.* I. 2. 19. Hic nuptiis *dictus* eſt dies. *And.* I. 1. 75. *Dicta* eſt ejus haec, atque habita eſt ſoror. *And.* IV. 5. 14. Soror eſt *dicta*. *Eun.* I. 2. 66. I. 2. 77. Anus, quae eſt *dicta* mater eſſe ei antehac, non fuit. *Heaut.* II. 3. 29. In hac habitaſſe platea *dictum* eſt Chryſidem. *And.* IV. 5. 1. Pulchre meherele *dictum*, & ſapienter. *Eun.* III. 1. 26. Quo in loco *dictum* eſt, parati nihil eſt. *Eun.* III. 4. 4. *Dictum* eſt. *Eun.* V. 9. 36. *Dictum* hoc inter nos fuit. *Adelph.* V. 3. 10. *Dictum* eſt vere. *Adelph.* V. 8. 32. Si meminiſti id quod olim *dictum* eſt, ſubjice. *Phorm.* II. 3. 40. Patris nomen aliud *dictum* eſt. *Phorm.* V. 3. 21. Quod *dictum*, indictum eſt. *Phorm.* V. 7. 58. Quae ſunt *dicta* in ſtultum. *Heaut.* V. 1. 4. Hac quidem cauſa, qua dixi tibi. *Me.* *Dicetur*. *Heaut.* I. 1. 36. An ea quoque *dicetur* hujus, ſi? *Heaut.* II. 3. 93. Nullum eſt jam dictum, quod non *dictum* ſit prius. *Eun.* Prol. 41. Inter nos quid ſit *dictum* de fallacia. *Heaut.* IV. 8. 8. Niſi idem *dictum* ſit centies. *Heaut.* V. 1. 8. Verum illud verbum eſt, vulgo quod *dici* ſolet. *And.* II. 5. 15. Quaſi quidquam in hunc jam gravius *dici* poſſiet. *And.* V. 3. 3. Si iſtuc crederem ſincere *dici*. *Eun.* I. 2. 97. Nec quis eſſet, umquam audieram *dicier*. *Eun.* IV. 4. 32. Ego te meum eſſe *dici* tantiſper volo, dum. *Heaut.* I. 1. 54. Aut illud falſum eſt, quod volgo audio *dici*. *Heaut.* III. 1. 13. Viſa vero eſt, quod *dici* ſolet, aquilae ſenectus. *Heaut.* III. 2. 9. Non *dici* poteſt, quam cupida eram huc redeundi. *Hec.* I. 2. 15. An quidquam pro iſtis factis dignum te *dici* poteſt? *Hec.* II. 1. 12. Non hercle verbis, Parmeno, *dici* poteſt tantum. *Hec.* III. 4. 2. Cujus de ſtultitia *dici*, ut dignum eſt, non poteſt. *Phorm.* II. 3. 55. Dum nimium *dici* nos bonos ſtudemus & benignos. *Phorm.* V. 2. 2. Mihi *dici* velim. *Phorm.* V. 6. 15. *Dictus* filius tuus tua voluntate. *Heaut.* V. 4. 2. Facete *dictum*. *Eun.* II. 2. 57. Paucis te volo. *Se.* *Dictum* puta. *And.* I. 1. 2. Qui *dictum* in ſe inclementius exiſtimabit eſſe, ſic exiſtimet: reſponſum, non *dictum* eſſe, quia laeſit prior. *Eun.* Prol. 4. & 6. Ne ille pro ſe *dictum* exiſtumet. *Heaut.* Prol. 30. *Dictum* factum huc abiit Clitipho. *Heaut.* V. 1. 31. Non opus eſt *dicto*. *Phorm.* V. 8. 14. Quod *dicendum* hic ſiet. *And.* II. 6. 23. Si eſt, pater, *dicendum* magis aperte. *Adelph.* IV. 5. 30. Quo pacto, aut unde mihi ſit, *dicendum* ordine eſt. *Phorm.* IV. 1. 14. Incommoda alia ſunt

dicenda. *Eun.* II. 3. 38.

Syntaxis. *Dicere ex animo. Tibi dico. Verum dicere. Cauſam dicere. Recte dicere. Nihil dicere. Benigne dicere. Vere dicere quid. Nihil falſi dicere. Dicere dotem. Dixi. Hem, quid dixti? Magnifice quid dicere. Commode dicere. Dic mihi. Dic dum. Ne dicam dolo. Magnas nugas dicere. Omnia bona dicere. Dicere ita uti res eſt. Gravius dicere in aliquem. Dicere ſedule. Diem dicere nuptiis. Pulchre & ſapienter dicere.*

Dictio.

Neque teſtimonii *dictio* eſt. *Phorm.* II. 1. 63.

Dictito.

Tum quod malevolus vetus Poëta *dictitat.* *Heaut.* Prol. 22. Qui ita *dictitat*, quas antehac fecit fabulas. *Phorm.* Prol. 4. Non, obſecro, es, quem ſemper te eſſe *dictitaſti*? *Phorm.* V. 1. 16.

Dictum.

Dictum ac factum invenerit aliquam cauſam. *And.* II. 3. 7. Nullum eſt jam *dictum*, quod non dictum ſit prius. *Eun.* Prol. 41. Tuum ne, obſecro te, hoc *dictum* erat? vetus credidi. *Th.* Meum eſt. *Gn.* Dolet, *dictum* imprudenti adoleſcenti & libero. *Eun.* III. 1. 38. & 40. Illud de Rhodio *dictum* in mentem venit. *Eun.* III. 2. 45. *Dictum* ac factum hinc abiit. *Heaut.* V. 1. 31. *Dictum* ſapienti ſat eſt. *Phorm.* III. 3. 8. *Dictum* ac factum reddidi. *Heaut.* IV. 5. 12. Mihi ſcripta illa *dicta* ſunt in animo Chryſidis de Glycerio. *And.* I. 5. 48. Magis nunc me amicae *dicta* ſtimulant. *Heaut.* II. 1. 11. Non ſunt haec parentis *dicta.* *Heaut.* V. 4. 12. Ego ſtultior, meis *dictis* parere hanc qui poſtulem. *Hec.* IV. 1. 49. Etiam nunc me ducere iſtis *dictis* poſtulas? *And.* IV. 1. 20. Te pro iſtis *dictis* & factis, ſcelus, ulciſcar. *Eun.* V. 4. 19. Hic *dictis* contutabitur. *Heaut.* V. 1. 76. Ne te iratus ſaevidicis *dictis* protelet. *Phorm.* I. 4. 36. Ut phaleratis *dictis* ducas me? *Phorm.* III. 2. 15. Hiſce ego illam *dictis* ita tibi incenſam dabo, ut. *Phorm.* V. 7. 81.

Syntaxis. *Dictum ac factum. Reddere quid dictum & factum. Dicta phalerata. Dictum vetus. Dicta ſaevidica.*

Diecula.

Non ſatis habes, quod tibi *dieculam* addo? *And.* IV. 2. 27.

Dies

Hic nuptiis dictus eſt *dies.* *And.* I. 1. 75. Nunc hic *dies* aliam vitam adfert. *And.* I. 2. 18. *Dies* mihi hic ut ſit ſatis vereor ad agendum. *And.* IV. 2. 22. O feſtus *dies* hominis! *Eun.* III. 5. 12. Unus eſt *dies*, dum argentum eripio. *Heaut.* IV. 3. 39. Ubi erit puero natalis *dies.* *Phorm.* I. 1. 14. Tibi quidem eſt olim *dies* praeſtituta. *Phorm.* III. 2. 38. Faciam, ut hujus loci, *dieique*, meique ſemper memineris. *Eun.* IV. 7. 31. Ut *diei* tempus eſt. *Heaut.* I. 1. 116. Tu, ut tempus eſt *diei*, vide ſis, ne. *Heaut.* I. 2. 38. O fauſtum & felicem hunc *diem!* *And.* V. 4. 53. In hunc *diem* ut de ſymbolis eſſemus. *Eun.* III. 4. 2. Sed in *diem* iſtuc eſt fortaſſe, quod minitare. *Eun.* V. 7. 19. Quae tot res in unum concluſit *diem*? *Eun.* V. 9. 17. Volgo audio dici, *diem* adimere aegritudinem hominibus. *Heaut.* III. 1. 13. Hilarem hunc ſumamus *diem.* *Adelph.* II. 4. 23. Numquam unum intermittit *diem*, quin. *Adelph.* III. 1. 6. Qui ſine hac jurabat ſe unum numquam victurum *diem.* *Adelph.* III. 2. 34. Videre videor jam *diem* illum. *Adelph.* III. 3. 30. Hunc *diem* miſere nimis cupio, perpetuum in laetitia degere. *Adelph.* IV. 1. 5. Paullatim hunc producam *diem.* *Adelph.* IV. 2. 52. Ei (rei) hilarem hunc ſumamus *diem.* *Adelph.* V. 3. 68. In adparando conſumunt *diem.* *Adelph.* V. 7. 2. Neque fuiſſe praegnantem umquam ante hunc ſcivi *diem.* *Hec.* IV. 4. 19. Hunc videre ſaepe optabamus *diem.* *Hec.* IV. 4. 29. Fruſtra ubi totum deſedi *diem.* *Hec.* V. 3. 2. Curſando, atque ambulando totum hunc contrivi *diem.* *Hec.* V. 3. 17. Numquam ante hunc *diem* meis oculis eam videram. *Hec.* V. 4. 23. Plus hodie boni feci imprudens, quam ſciens ante hunc *diem* umquam. *Hec.* V. 4. 40. Egon' illam cum illo ut patiar nuptam unum *diem*? *Phorm.* II. 1. 74. Praeſens quod fuerat malum, in *diem* abiit. *Phorm.* V. 2. 16. Quantis commoditatibus, hero meo Antiphoni ope veſtra hunc oneraſtis *diem!* *Phorm.* V. 6. 2. Alio *die* quaerebam. *And.* I. 1. 62. Ex hoc miſera ſollicita eſt *die*: quia olim in hunc (*diem*) ſunt conſtitutae nuptiae. *And.* I. 5. 33. Eodem *die* iſtuc verbum vere in te accidit. *And.* V. 3. 14. Quem ego hodie toto non vidi *die.* *Adelph.* IV. 1. 11. Quovis illos tu *die* reducas. *Adelph.* V. 3. 43. Adparare de *die* convivium. *Adelph.* V. 9. 8. Verum ne fiant iſti viginti *dies.* *Eun.* I. 2. 103. Decem *dierum* vix mihi eſt familia. *Heaut.* V. 1. 36. Credo, impetrabo, ut aliquot ſaltem nuptiis prodat *dies.* *And.* II. 1. 13. Saltem aliquot *dies* profer. *And.* II. 1. 28. Conari manibus, pedibus, noctesque & *dies.* *And.* IV. 1. 53. Sine illum priores partes hoſce aliquot *dies* apud me habere. *Eun.* I. 2. 71. *Dies* noctesque me ames. *Eun.* I. 2. 113. Dixtin' hos mihi *dies* ſoli dare te? *Eun.* IV. 7. 23. Stertit noctesque & *dies.* *Eun.* V. 9. 49. Hoſce aliquot *dies* non ſentiet. *Heaut.* IV. 5. 4. *Dies* compluſculos bene conveniebat inter eas. *Hec.* I. 2. 102. Ubi ibi eſt *dies* complures, arceſſi jubet. *Hec.* I. 2. 110. *Dies* triginta, aut plus eo, in navi fui. *Hec.* III. 4. 7. Te, & cognatas deſerere, & feſtos *dies*, mea cauſa, nolo. *Hec.* IV. 2. 16. Fuiſſet tum illos mihi aegre aliquot *dies.* *Phorm.* I. 3. 7. Aliquot hos ſumam *dies.* *Phorm.* V. 5. 4. Fere in *diebus* paucis Chryſis moritur. *And.* I. 1. 77. *Diebus* ſane pauculis poſt. *Hec.* I. 2. 68.

Syntaxis. *Diem dicere. Feſtus dies. Natalis dies. Dies praeſtituta. Ut diei tempus eſt. Fauſtus & felix dies. Iſtuc in diem eſt. Dies adimit aegritudinem. Sumere*

mere hilarem diem. Videre diem. Producere diem. Conſumere diem. Conterere diem. Malum abiit in diem. Onerare diem commoditatibus. De die. Dies aliquot prodere nuptiis. Noctoſque & dies. Dies compluſculi. complures. Fere in diebus paucis. Dies pauculi.

DIFFERO.

Orationem ſperat inveniſſe ſe, qui *differas* te. *And.* II. 4. 5. Quod rumores *diſtulerunt* malevoli. *Heaut.* Prol. r'. Miſeram me! *differor* doloribus. *Adelph.* III. 4. 40.

DIFFICILIS.

Nulla eſt tam facilis res, quin *difficilis* fiet, quam invitus facias. *Heaut.* IV. 6. 1. Hunc *difficilem* invitum ſervaret ſenem. *Heaut.* III. 2. 24. *Difficilem* oſtendes te eſſe. *Heaut.* V. 1. 60. Cui verba dare *difficile* eſt. *And.* I. 3. 6. *Difficile* eſt. *And.* II. 3. 7. *Eun.* V. 9. 26. Ah! rogitare? quaſi *difficile* ſit. *Eun.* II. 1. 3. Nihil tam *difficile* eſt, quin. *Heaut.* IV. 2. 8. Amorem *difficillimum*, & cariſſimum. *Eun.* V. 4. 4.

SYNTAXIS. *Res difficilis. Difficilis ſenex. Oſtendere ſe eſſe difficilem. Difficile eſt. Amor difficillimus, & cariſſimus.*

DIFFICULTAS.

Neutra in re vobis *difficultas* a me erit. *Hec.* IV 4. 45.

DIFFLUO.

Egone? ut ejus animum, qui nunc luxuria & laſcivia *diffluit*, retundam. *Heaut.* V. 1. 73.

DIGITULUS.

Qui mihi nunc uno *digitulo* fores aperis fortunatus. *Eun.* II. 2. 53.

DIGITUS.

Atqui ſi illam *digito* attigerit uno. *Eun.* IV. 6. 2. De *digito* annulum detraho. *Heaut.* IV. 1. 37. Eripuit vi, in *digito* quem habuit, virgini abiens anulum. *Hec.* IV. 1. 59. Eum (annulum) haec cognovit Myrrhina in *digito* modo me habentem. *Hec.* V. 3. 32.

SYNTAXIS. *Uno digito attingere. De digito annulum detrahere. In digito habere annulum.*

DIGNITAS.

Apud alium prohibet *dignitas.* *Heaut.* III. 3. 15.

DIGNUS, A, UM.

Dignus es cum tua religione, odio. *And.* V. 4. 37. Abi hinc, quo *dignus*, cum donis tuis tam lepidis. *Eun.* IV. 3. 9. *Dignus* eſt. *Eun.* V. 9. 58. I tu hinc, quo *dignus* es. *Heaut.* IV. 6. 9. Ego te exercebo hodie, ut *dignus* es, ſilicernium. *Adelph.* IV. 2. 48. Di tibi omnes id, quod es *dignus*, duint! *Phorm.* III. 2. 34. Malo quidem me *dignum* quovis deputem. *Heaut.* I. 1. 83. Quid ego neſciam? hominem piſtrino *dignum.* *Heaut.* III. 2. 19. Qui illum decrerunt *dignum*, ſuos cui liberos committerent. *Hec.* II. 1. 15. *Dignus* arbitror. *Adelph.* V. 7. 21. Nec ſatis *digna*, cui committas primo partu mulierem. *And.* I. 4. 3. Sive adeo *digna* res eſt, ubi. *Eun.* II. 3. 20. Etſi ego *digna* hac contumelia ſum maxume; at tu indignus, qui. *Eun.* V. 2. 26. Quam ego ſcio eſſe honore quovis *dignam.* *Heaut.* IV. 3. 9. *Dignam* me putas, quam illudas? *Heaut.* IV. 4. 19. Quae omnes faciunt *dignae* ut videamur malo. *Hec.* II. 3. 2. Abſenti tibi te indignas, ſeque *dignas* contumelias numquam ceſſavit dicere hodie. *Phorm.* II. 3. 29. Educta ita, uti teque illaque *dignum* eſt. *Eun.* IV. 6. 10. Te meum eſſe dici tantiſper volo, dum quod te *dignum* eſt, facies: ſed ſi id non facis, ego, quod me in te ſit facere *dignum*, invenero. *Heaut.* I. 1. 55. & 56. Hoccine illo *dignum* eſt? *Adelph.* II. 2. 29. An quidquam pro iſtis factis *dignum* te dici poteſt? *Hec.* II. 1. 12. In hac re nihil mali eſt, quod ſit diſcidio *dignum.* *Hec.* V. 2. 16. *Dignum* autem hoc illo eſt? *Phorm.* II. 3. 26. Cujus de ſtultitia dici, ut *dignum* eſt, non poteſt. *Phorm.* II. 3. 55. Si tu illam attigeris ſecus, quam *dignum* eſt, liberam. *Phorm.* II. 3. 91. Minus queo viri culpa, quam me *dignum* eſt. *Phorm.* V. 3. 4. At tibi Di *dignum* factis exitium duint! *And.* IV. 1. 43. Non te *dignum*, Chaerea, feciſti. *Eun.* V. 2. 25. Tuis *dignum* factis feceris. *Phorm.* II. 3. 83. Nihil eſt Thaide hac tua, frater, *dignius*, quod ametur. *Eun.* V. 9. 21.

SYNTAXIS. *Dignus odio. Quovis malo dignus. I hinc, quo dignus es. Homo piſtrino dignus. Dignus contumelia. Quovis honore dignus. Dignum factis exitium. Ita ſe dignum eſt. Id me facere dignum eſt. Dignum factis ſuis facere. Nihil eſt dignius, quod ametur.*

DIGREDIOR.

Nos noſtro officio nihil *digreſſos* eſſe. *Phorm.* IV. 5. 10.

DIJUDICO.

Ego dicam, quod mihi in mentem: tu *dijudica.* *Heaut.* V. 2. 33. Aliena ut melius videant, & *dijudicent*, quam ſua? *Heaut.* III. 1. 98. Pergin' iſtuc prius *dijudicare*, quam ſcis, quid veri ſiet? *Heaut.* II. 2. 8.

DILAPIDO.

Priuſquam *dilapides* noſtras triginta minas. *Phorm.* V. 7. 4.

DILIGENTER.

At *diligenter.* *Pa.* Fiet. *Ph.* At mature. *Eun.* II. 1. 1. Quid tum? ut *diligenter* nunties patri. *Eun.* II. 3. 47. *Diligenter*, Pythias, fac cures. *Eun.* III. 2. 47. Ehem, curate iſtam *diligenter* virginem. *Eun.* III. 2. 52. Satis ut meae domi curetur *diligenter.* *Hec.* II. 2. 55.

DILIGENTIA.

Quorum aemulari exoptat neglegentiam potius, quam iſtorum obſcuram *diligentiam.* *And.* Prol. 21. Et *diligentiam* voſtram, & benignitatem novi. *Hec.* II. 2. 21.

DILIGO.

Solus eſt, quem *diligunt* Di. *And.* V. 6. 9. Illum *diligunt.* *Adelph.* V. 4. 19. Te in germani fratris *dilexi* loco. *And.* I. 5. 57. Non pol, quo quemquam plus amem, aut plus *diligam*, eo feci. *Eun.* I. 2. 16. Nam ſine controverſia ab Dis ſolus *diligere*, Antipho. *Phorm.* V. 6. 14.

Digitized by Google

DILUCIDE.

Dilucide expedivi; quibus me oportuit judicibus. *Phorm.* II. 3. 52.

DIMIDIUS, A, UM.

Dedit in ſumtum *dimidium* minae. *Adelph.* III. 3. 16. Vix dum *dimidium* dixeram, intellexerat. *Phorm.* IV. 2. 4.

DIMINUO.

Diminuam ego caput tuum hodie, niſi abis. *Eun.* IV. 7. 33. *Diminuetur* tibi quidem jam cerebrum. *Adelph.* IV. 2. 32.

DIMITTO.

Jam *dimitto* exercitum? *Eun.* IV. 7. 44.

DINUMERO.

Jube nunc jam *dinumeret* illi Babylo viginti minas. *Adelph.* V. 7. 17.

DIONYSIA.

Dionyſia hic ſunt hodie; apud me ſia volo. *Heaut.* I. 1. 110. Apud eum miles *Dionyſia* agitat. *Heaut.* IV. 4. 11.

DIPHILUS.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ *Diphili* Comoedia eſt. *Adelph.* Prol. 6.

DIRUO.

Syre, ceſſas ire, ac facere? *Sy.* Quid ago? *De. Dirue.* *Adelph.* V. 7. 18. Hanc in horto maceriam jube *dirui* *Adelph.* V. 7. 10.

DIS.

Dis quidem eſſes, ac tuam rem conſtabiliſſes. *Adelph.* V. 1. 8. Scin' Cratini, hujus *ditis*, aedes? *Adelph.* IV. 2. 42. Dicam, hanc eſſe captam ex Caria, *ditem* & nobilem. *Heaut.* III. 3. 48. In ſervitutem pauperem ad *ditem* dari. *Phorm.* IV. 3. 48. Quam eſtis maxume potentes, *dites*, fortunati, nobiles: tam maxume. *Adelph.* III. 4. 57.

DISCEDO.

Denique ita tum *diſcedo* ab illo, ut. *And.* I. 1. 121. Immo vero pulchre *diſcedo*, & probe, & praeter ſpem. *Phorm.* V. 8. 58. Modo ut hoc conſilio poſſiet *diſcedi*, ut iſtam ducat. *Phorm.* V. 2. 8.

DISCESSIO.

Si eveniat, quod Dî prohibeant, *diſceſſio*. *And.* III. 3. 36.

DISCIDIUM.

Valeant, qui inter nos *diſcidium* volunt. *And.* IV. 2. 14. Neque mea culpa hoc *diſcidium* eveniſſe, id teſtor Deos! *Hec.* III. 5. 26. Profecto in hac re nihil mali eſt, quod ſit *diſcidio* dignum. *Hec.* V. 2. 16.

DISCINDO.

Veſtem omnem miſerae *diſcidit*: tum ipſam capillo conſcidit. *Eun.* IV. 3. 4. *Diſcidit* veſtem? reſarcietur. *Adelph.* I. 2. 40. Hem! vide, ut *diſcidit* labrum. *Adelph.* IV. 2. 20.

DISCIPLINA.

Diſciplina eſt eiſdem, munerarier ancillas primum. *Heaut.* II. 3. 59. Illud ſis vide exemplum *diſciplinae*! *Adelph.* V. 1. 5. Tamquam Philoſophorum habent *diſciplinae* ex ipſis vocabula. *Eun.* II. 2. 32.

DISCIPULUS.

Num immemores *diſcipuli*? *And.* III. 1. 19.

DISCO.

In quo haec *diſcebat* ludo. *Phorm.* I. 2. 38. Quas primum Caecilii *didici* novas. *Hec.* Alt. Prol. 6. Nova nupta eadem haec *diſcet*? *Adelph.* IV. 7. 33. Emori cupio. *Ch.* Prius, quaeſo, *diſce*, quid ſit vivere. *Heaut.* V. 2. 18. Pater eſſe *diſco* ab aliis, qui vere ſciunt. *Adelph.* I. 2. 45. Eaſdem agere coepi, ut ab eodem alias *diſcerem* novas, ſtudioſe. *Hec.* Alt. Prol. 10. Domi habuit, unde *diſceret*. *Adelph.* III. 3. 59. Nunc, quamobtem has partes *didicerim*, paucis dabo. *Heaut.* Prol. 10. Coepit me obſecrare, ut ſibi liceret *diſcere* id de me *Eun.* II. 2. 31. Mihique ut *diſcere* novas expediat. *Hec.* Alt. Prol. 48.

SYNTAXIS. *Diſcere in ludo. Diſcere fabulas. partes. Diſcere quid de aliquo.*

DISCORDIA.

Facis injuriam, quum fingis falſas cauſas ad *diſcordiam*. *Hec.* IV. 4. 71.

DISCORDO.

Qui ſcis eos nunc *diſcordare* inter ſe? *And.* III. 3. 43.

DISCRUCIOR.

Diſcrucior animi. *Adelph.* IV. 4. 1.

D I

DISCUS.

Immo apud libertum *Diſcum*. *Eun.* III. 5. 60.

DISERTUS, A, UM.

At etiam primo callidum & *diſertum* credidi hominem. *Eun.* V. 7. 10.

DISJUNGO.

Atqui ea res multo maxime *diſjunxit* illum ab illa. *Hec.* I. 2. 86.

DISPENDIUM.

Virginem quam amabat, eam confeci ſine ſumtu, ſine *diſpendio*. *Eun.* V. 4. 7. Ut gratiam ineat ſine ſuo *diſpendio*. *Hec.* V. 2. 29.

DISPEREO.

Amabo, quid tibi eſt? *An.* *Diſperii!* perii miſera! *Heaut.* II. 4. 24. *Diſperii!* ſceleſtus quantas turbas concivi inſciens! *Heaut.* V. 2. 17. *Diſperii!* Cteſiphonem audivi una affuiſſe in raptione. *Adelph.* III. 3. 1.

DISPERGO.

Capite primum in terram ſtatuerem, ut cerebro *diſpergat* viam. *Adelph.* III. 2. 19. An tibi jam mavis cerebrum *diſpergi* hic? *Adelph.* V. 2. 7.

DISPICIO.

Sed ſine paululum ad me redeam: jam aliquid *diſpiciam*. *And.* III. 5. 16.

DISPLICEO.

Eheu, quam ego nunc totus *diſpliceo* mihi! *Heaut.* V. 4. 20. Ubi ſcies: ſi *diſplicebit* vita, tum iſtoc utitor. *Heaut.* V. 2. 19.

DISPUDET.

Diſpudet, ſic mihi data eſſe verba. *Eun.* V. 1. 16.

DISPUTO.

In eo *diſputant*, contaminari non decere fabulas. *And.* Prol. 15.

DISRUMPOR.

Diſrumpor. *Adelph.* III. 3. 15.

DISSIMILIS, LE.

Non quod *diſſimilis* res ſit, ſed quod is, qui facit. *Adelph.* V. 3. 39. Non ita *diſſimili* ſunt argumento, ſed tamen *diſſimili* oratione ſunt factae, ac ſtilo. *And.* Prol. 11. & 12. Is adeo *diſſimili* ſtudio eſt, jam inde ab adoleſcentia. *Adelph.* I. 1. 16.

DISSIMULO.

Etſi ea *diſſimulas* ſedulo. *Hec.* IV. 2. 2. Metuit hic nos, tametſi

Digitized by Google

metſi ſedulo *diſſimulat.* *Phorm.* II. 3. 82. Nonne ea *diſſimulare* nos magis humanum eſt, quam? *Hec.* IV. 1. 37. Bene *diſſimulatum* amorem & celatum indicat. *And.* I. 1. 105.

DISSOLVO.

Diſſolvi me, otioſus operam ut tibi darem. *Heaut.* III. 1. 102. Aliquantulum quae adferret, qui *diſſolverem*, quae debeo. *Phorm.* IV. 3. 50.

DISTAEDET.

Me cum hoc ipſo *diſtaedet* loqui. *Phorm.* V. 8. 22.

DISTORQUEO.

Oh! illud vide; os ut ſibi *diſtorſit* carnufex! *Eun.* IV. 4. 3.

DISTRAHO.

Illam a me *diſtrahit* neceſſitas. *Hec.* III. 5. 42. Phanium, abs te ut *diſtrahar*, nulla eſt mihi vita expetunda. *Phorm.* I. 4. 24. Tum horunc' amorem *diſtrahi* poterin' pati? *Phorm.* III. 2. 33.

DISTRIBUO.

Id *diſtributum* ſane eſt ex ſententia. *Adelph.* III. 3. 17.

DISTURBO.

Ne eſſet ſpatium cogitandi ad *diſturbandas* nuptias. *And.* I. 2. 11.

DIU. DIUTIUS.

Ubi ubi eſt, *diu* celari non poteſt. *Eun.* II. 3. 4. Thaidem non ſcivi nobis vicinam. *Ch.* Haud *diu* eſt. *Eun.* II. 3. 67. Satis *diu* hoc jam ſaxum vorvo. *Eun.* V. 9. 55. *Diu* etiam duras (partes) dabit. *Heaut.* II. 4. 22. Ut ſit ſatius perdere, quam hic manere tam *diu*. *Adelph.* II. 2. 27. Satis *diu* dediſti verba. *Adelph.* IV. 4. 11. Neque enim *diu* huc commigrarunt. *Adelph.* IV. 5. 15. Ubi te oblectaſti tam *diu*? *Hec.* I. 2. 9. Quae (ira) tam permanſit *diu*. *Hec.* III. 1. 25. Nuſne hoc celatos tam *diu*? *Hec.* IV. 4. 23. Ut mihi liceat tam *diu*, quod amo, frui. *Phorm.* I. 3. 13. Tibine haec *diutius* licere ſperas facere? *Heaut.* I. 1. 50. Quanto *diutius* abeſt, magis cupio tanto. *Heaut.* III. 1. 15. Nihil eſt, illic quod moremur *diutius*. *Heaut.* IV. 7. 6. Quam decrerim me non poſſe *diutius* habere. *Hec.* I. 2. 73. Ne orata noſtra nequeat *diutius* celare. *Hec.* IV. 1. 60. Non poteſt celari noſtra *diutius* jam audacia. *Phorm.* I. 4. 4. Poſtquam videt me ejus mater eſſe hic *diutius*. *Phorm.* IV. 1. 3.

DIVERSE. *vel* DIVORSE.

Tot me impediunt curae, quae meum animum *diverſe* trahunt. *And.* I. 5. 25.

DIVERTICULUM.

Ubi ad ipſum veni *diverticulum*, conſtiti. *Eun.* IV. 2. 7.

DIVES. DIVITIOR.

Qui ſaepe propter invidiam adimunt *diviti*. *Phorm.* II. 1. 46. Hi qui minus habent, ut ſemper aliquid addant *divitioribus*. *Phorm.* I. 1. 8.

DIVIDO.

Non ſat commode *diviſa* ſunt temporibus tibi, Dave, haec. *And.* III. 1. 18.

DIVIDUUS, A, UM.

Sannio, ſerveſne, an perdas totum, *dividuum* face. *Adelph.* II. 2. 33.

DIVINO.

Plane hic *divinat*: nam id eſt. *Hec.* IV. 4. 74.

DIVINUS, A, UM.

Ait, rem *divinam* feciſſe, & rem ſeriam velle agere mecum. *Eun.* III. 3. 7. Simulat ſe a matre arceſſi ad rem *divinam*. *Hec.* I. 2. 109.

DIVITIAE.

Quae ſeſe inhoneſte optavit parere hic *divitias*. *And.* IV. 5. 2. Amicos, genus, cognatos, *divitias*. *Heaut.* I. 2. 20. Quaſi is non *divitiis* abundet. *Heaut.* III. 2. 16.

DIUTINUS, A, UM.

Haeccine erant itiones crebrae, & manſiones *diutinae* Lemni? *Phorm.* V. 8. 23.

DIVUS.

Prô *Divûm* fidem! *Adelph.* IV. 7. 28.

DO.

Nunc id operam *do*. *And.* I. 1. 130. Te iſti virum *do*. *And.* I. 5. 60. Hanc tibi dono *do*, neque repeto pro illa quidquam abs te pretii. *Eun.* IV. 6. 11. Cum tibi *do* iſtam virginem. *Eun.* IV. 7. 22. *Do* fidem, futurum. *Eun.* V. 9. 30. Quum (puellam) exponendam *do* illi. *Heaut.* IV. 1. 37. Huic equidem conſilio palmam *do*. *Heaut.* IV. 3. 31. At ego illi neque *do*, neque deſpondeo *Heaut.* IV. 5. 31. Facio ſedulo: *do*, praetermitto. *Adelph.* I. 1. 26. Fidem *do*: loquere. *Hec.* I. 2. 39. Maxume volo, *doque* operam, ut. *Hec.* III. 3. 36. Sin fidem *do*. *Phorm.* III. 2. 7. Sexcentas ſcribito jam mihi dicas, nihil *do*. Phorm. IV. 3. 64. Quando illud, quod tu *das*, expectat, atque amat. *Eun.* III. 1. 57. Si mihi fidem *das*, te tacituram, dicam. *Hec.* I. 2. 38. Quid *das* conſilii? *Hec.* IV. 4. 93. Itane obſtinate operam *dat*, ut? *And.* I. 5. 8. Hanc mihi in manum *dat*. *And.* I. 5. 62. Uxorem tibi non *dat* jam Chremes. *And.* II. 2. 15. Huic prorſus illam non *dat*. *Da.* Quaſi neceſſe ſit, ſi huic non *dat*, te illam uxorem ducere. *And.* II. 2. 34. & 35. Si id ſucenſeat nunc, quia non *dat* tibi uxorem Chremes. *And.* II. 3. 2. Num ſolus ille dona *dat*? *Eun.* I. 2. 83. *Dat* mihi, ut auferam. *Eun.* IV. 1. 13. Habet quod det, & *dat* nemo largius. *Eun.* V. 9. 48. Iſtuc times, quod ille operam amico *dat* ſuo? *Ch.* Immo quod amicae. *Me.* Si *dat*. *Heaut.* V. 1. 37. & 38. Is ſi *dat*, ſat eſt. *Phorm.* IV. 2. 14. Prius quam haec *dat* veniam, mihi proſpiciam & Phaedriae. *Phorm.* V. 8. 47. Facile omnes, quum valemus, recta conſilia aegrotis *damus*. *And.* II. 1. 9. Quantum tibi opis Dî *dant*. *Heaut.* III. 3. 31. Omnibus nobis ut res *dant* ſeſe, ita magni atque humiles ſumus. *Hec.* III. 3. 20. Si illam *dant*, hanc ut mittam. *Phorm.* IV. 3. 70. Alium eſſe cenſes nunc me, atque olim quum *dabam*? *And.* III. 3. 13. Ego iſtuc aetatis, non amori operam *dabam*. *Heaut.* I. 1. 58. Neque, ut celari poſſet, tempus ſpatium ullum *dabat*. *Hec.* III. 3. 14. Quae dotis tantumdem *dabat*. *Phorm.* V. 7. 36. Nos otioſi operam *dabamus* Phaedriae. *Phorm.* I. 2. 37. Nos ambo opere maxumo *dabamus* operam, ut fieret. *Phorm.* V. 1. 33. Dum iſtis fuiſti ſolus, te indulgebant, tibi *dabant*. *Heaut.*

V.

Digitized by Google

V. 2. 35. Heri minas viginti pro ambobus *dedi*. *Eun*. I. 2. 89. Ei unam coenam atque ejus comitibus *dedi*. *Heaut*. III. 1. 47. Ei *dedi* exponendam (filiam.) *Heaut*. IV. 1. 16. Repeton' quem *dedi*? *Adelph*. I. 1. 56. Pro qua ego argentum *dedi*? *Adelph*. II. 1. 25. Quam longum ſpatium amandi amicam tibi *dedi*? *Hec*. IV. 4. 62. Eum, quem olim ei *dedi*. *Hec*. V. 4. 6. Eas *dedi* tuo gnato: is pro ſua amica lenoni dedit. *Phorm*. V. 8. 50. Eunuchum quem *dediſti* nobis, quas turbas dedit! *Eun*. IV. 3. 11. Tuum filium *dediſti* adoptandum mihi. *Adelph*. I. 2. 34. Nam ambos curare, propemodum repoſcere illum eſt, quem *dediſti*. *Adelph*. I. 2. 52. Pol haud paternum iſtuc *dediſti*. *Adelph*. III. 4. 4. Quem fratri adoptandam *dediſti*. *Adelph*. III. 4. 17. Satis diu *dediſti* verba. *Adelph*. IV. 4. 11. Quid? ſymbolam *dedit*, coenavit. *And*. I. 1. 62. Idem Menandri Phaſma nunc nuper *dedit*. *Eun*. Prol. 9. Ibi tum matri parvolam puellam dono quidam mercator *dedit*. *Eun*. I. 2. 29. Quia neque tu uno eras contenta, neque ſolus *dedit*. *Eun*. I. 2. 42. Quod *dedit* principium adveniens! *Eun*. III. 2. 4. Quas turbas *dedit*! *Eun*. IV. 3. 11. Is *dedit* mihi hanc veſtem. *Eun*. IV. 4. 34. Thais patri ſe commendavit in clientelam & fidem: nobis *dedit* ſe. *Eun*. V. 9. 10. Qui mihi conſilium *dedit*, ut facerem. *Eun*. V. 9. 15. Me actorem *dedit*. *Heaut*. Prol. 12. Ea res *dedit* tum exiſtumandi copiam. *Heaut*. II. 3. 41. Ea lavatum dum it, ſervandum mihi *dedit*. *Heaut*. IV. 1. 42. Vel me haec deambulatio, quam non laborioſa, ad languorem *dedit*! *Heaut*. IV. 6. 3. Quam hic non amavit meretricem? aut cui non *dedit* aliquid? *Adelph*. I. 2. 69. *Dedit* praeterea in ſumtum, dimidium minae. *Adelph*. III. 3. 16. Lectulos in ſole ilignis pedibus faciundos *dedit*. *Adelph*. IV. 2. 46. Quis deſpondit? quis *dedit*? *Adelph*. IV. 5. 36. Hujus filio hodie primam mammam *dedit* haec. *De*. Si quidem primam *dedit*. *Adelph*. V. 9. 18. & 19. Hoc conſilium, quod dicam, *dedit*. *Phorm*. I. 2. 74. Is pro ſua amica lenoni *dedit*. *Phorm*. V. 8. 50. Ut modo argentum tibi *dedimus* apud forum. *Phorm*. V. 6. 19. Nunc mihi hoc negoti caeteri *dedere*, ut illum quaeram. *Eun*. III. 4. 6. Quot res *dedere*, ubi poſſem perſentiſcere, niſi eſſem lapis? *Heaut*. V. 1. 43. Vivitne illa, cui tu *dederas*? *Heaut*. IV. 1. 47. Virginem, quam herae dono *dederat* miles, vitiavit. *Eun*. IV. 3. 12. Huic drachmarum argenti haec mille *dederat* mutuum. *Heaut*. III. 3. 42. Quem ipſus olim mihi *dederat*. *Hec*. V. 3. 14. *Dabo* equidem operam. *And*. II. 1. 27. At jam hoc tibi inventum *dabo*. *And*. IV. 1. 60. Quin effectum *dabo*. *Eun*. II. 1. 6. Mirum, ni ego me turpiter hodie hic *dabo* cum meo decrepito hoc Eunucho. *Eun*. II. 1. 24. Faciam ſedulo, ac *dabo* operam, adjuvabo. *Eun*. II. 3. 71. Quae liberum ſcire aequum eſt adoleſcentem, ſolertem *dabo*. *Eun*. III. 2. 25. Inde omnibus ſignum *dabo*. *Eun*. IV. 7. 11. Nunc, quamobrem has partes didicerim, paucis *dabo*. *Heaut*. Prol. 10. Interea, uſque illi de me ſupplicium *dabo*. *Heaut*. I. 1. 86. Operam *dabo*. *Heaut*. III 1. 88. Si vivo, adeo exornatum *dabo*, adeo depexum, ut. *Heaut*. V. 1. 77. Gnate mi, ego pol tibi *dabo* illam lepidam. *Heaut*. V. 5. 16. Heja! ut elegans eſt! credas animum ibi eſſe. *So*. Aliam *dabo*. *Heaut*. V. 5. 19. Idem nunc huic operam *dabo*. *Hec*. III. 3. 48. *Dabo* jusjurandum, nihil eſſe iſtorum, tibi. *Hec*. IV. 4. 75. Immo etiam, hoc qui occultari facilius credas, *dabo*. *Hec*. V. 4. 29. Age, age; jam ducat: *dabo*. *Phorm*. IV. 3. 57. Quaeſo, ego *dabo*, quieſce. *Phorm*. IV. 3. 65. Immo etiam *dabo*, quo magis credas. *Phorm*. V. 6. 37. Hiſce ego illam dictis ita tibi incenſam *dabo*. *Phorm*. V. 7. 81. Sic *dabo*! *Phorm*. V. 8. 38. *Dabit* ei ultro ſupplicium. *Eun*. I. 1. 24. Cautim, & paulatim *dabis*, ſi ſapies. *Heaut*. IV. 8. 30. Praecipitem me in piſtrinum *dabit*. *And*. I. 3. 9. Uxorem his moribus *dabit* nemo. *And*. II. 3. 22. Suam gnatam non *dabit*: tanto hercle magis *dabit*. *And*. IV. 4. 35. Praeut hujus rabies quae *dabit*. *Eun*. II. 3. 9. *Dabit* haec Thais mihi magnum malum. *Eun*. III. 3. 2. *Dabit* hic aliquam pugnam denuo. *Eun*. V. 2. 60. De illius peccatis plura dicet, cum *dabit* alias novas. *Heaut*. Prol. 33. Immo, ut patrem tuum vidi eſſe habitum, diu etiam duras (partes) *dabit*. *Heaut*. II. 4. 22. Quia videbitur magis veriſimile id eſſe, quum hic illi *dabit*. *Heaut*. IV. 5. 54. Sed nemo *dabit*. *Adelph*. II. 1. 54. Quae ſi non aſtu providentur, me, aut herum peſſum *dabunt*. *And*. I. 3. 3. *Phorm*. I. 4. 5. Interea amici, quod polliciti ſunt, *dabunt*. *Phorm*. IV. 4. 23. Poſtremo id mihi *da* negoti. *And*. III. 2. 41. Aequum poſtulat. *da* veniam. *And*. V. 3. 30. Tum tu igitur paululum *da* mihi operae. *Eun*. II. 2. 50. *Da* mihi, atque adfer mihi. *Heaut*. II. 1. 11. *Da* illis locum. *Heaut*. III. 3. 25. Clinia, age, *da* te mihi viciſſim. *Heaut*. IV. 3. 10. *Da* veniam, Chreme: ſine te exorem. *Heaut*. V. 5. 5. *Da* te hodie mihi: exporge frontem. *Adelph*. V. 3. 52. Age, *da* veniam filio. *Adelph*. V. 8. 14. Quaſi non hoc ſit maximum. *De*. *Da* veniam. *Adelph*. V. 8. 19. Reddam hercle, *da* modo. *Adelph*. V. 9. 25. Mi gnate, *da* veniam hanc mihi. *Hec*. IV. 2. 29. Cape, *da* hoc Dorcio. *Phorm*. I. 2. 102. *Da* locum melioribus. *Phorm*. III. 2. 37. Dî, *date* facultatem, obſecro, huic pariundi. *And*. I. 4. 5. Quantum imperavi, *date*. *And*. III. 2. 5. *Date* operam. *Eun*. Prol. 44. *Phorm*. Prol. 31. *Date* creſcendi copiam. *Heaut*. Prol. 28. *Date* poteſtatem, mihi ſtatariam agere ut liceat per ſilentium. *Heaut*. Prol. 35. *Date* ſilentium. *Hec*. Alt. Prol. 47. Ubi voltis, uxorem

Digitized by Google

rem *date*. *Pherm.* V. 7. 14. Sine me, vacivom tempus ne quod *duim* mihi laburis. *Heaut.* I. 1. 38. Tum, quod *dem* ei, RECTE eſt. *Heaut.* II. 1. 16. Argentum cudo, quod tibi *dem*. *Heaut.* IV. 4. 19. Inveniendus eſt aliquis, labore inventa mea cui *dem* bona. *Heaut.* IV. 7. 13. Egon' mea bona ut *dem* Bacchidi dono? *Heaut.* V. 5. 6. Cui *dem*, & quamobrem *dem*, commemorabo. *Phorm.* IV. 5. 3. Nihilo plus agas, quam ſi *des* operam, ut cum ratione inſanias. *Eun.* I. 1. 18. Quod *des* paullum eſt. *Eun.* V. 9. 45. Vis, quod *des* illi, effici. *Heaut.* II. 3. 81. Per alium quemvis ut *des*. *Heaut.* III. 1. 61. *Des* qui aurum, ac veſtem. *Heaut.* IV. 8. 15. Tanto ocius te ut poſcat, & tu id, quod cupis, quam ociſſume ut *des*. *Heaut.* IV. 8. 28. Sine labore hanc gratiam, te, ut ſibi *des* pro illa, nunc rogat. *Hec.* III. 3. 30. Haud dubium eſt, quin Chremes tibi non *det* gnatam. *And.* II. 3. 18. Gnatam ut *det* oro, vixque id exoro. *And.* III. 4. 13. Fingit cauſas, ne *det*, ſedulo. *Eun.* I. 2. 58. Principio & habet quod *det*, & dat nemo largius. *Eun.* V. 9. 48. Cliniam orat; ſibi uti id nunc *det*. *Heaut.* III. 3. 44. Non multum habet, quod *det*, fortaſſe. *Phorm.* I. 2. 96. Repperi, qui *det*. *Phorm.* III. 2. 37. Uxorem *demus*. *And.* III. 3. 28. Quomodo minimo periclo id *demus* adoleſcentulo. *Heaut.* III. 1. 68. Huic *demus*, qui fruatur. *Adelph.* V. 8. 27. Nunc, quam rem vitio *dent*, quaeſo animum advortite. *And.* Prol. 8. At tibi Di dignum factis exitium *duint*. *And.* IV. 1. 43. Di tibi omnes id, quod es dignus, *duint*! *Pherm.* III. 2. 34. Ego curabo, ne quid verborum *duint*. *Phorm.* IV. 5. 1. Malum, quod iſti Di Deaeque omnes *duint*! *Phorm.* V. 7. 83. Di melius *duint*! *Phorm.* V. 8. 16. Hanc fidem ſibi, me obſecravit, ut *darem*. *And.* II. 3. 28. Quo nunc me praecipitem *darem*. *And.* III. 4. 27. Filiam ut *darem* in ſeditionem, atque incertas nuptias. *And.* V. 1. 11. Diſſolvi me, otioſus operam ut tibi *darem*. *Heaut.* III. 1. 102. Adoleſcenti ipſi eriperem oculos: poſt haec praecipitem *darem*. *Adelph.* III. 2. 20. At hic dehortatus eſt me, ne illam tibi *darem*. *Phorm.* V. 7. 17. Non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut *dares*. *Heaut.* IV. 5. 33. Argentum ut *dares*. *Heaut.* V. 1. 20. Tibi quidem eſt olim dies, quam ad *dares* huic, praeſtituta. *Phorm.* III. 2. 39. Unicam gnatam ſuam cum dote ſumma filio uxorem ut *daret*. *And.* I. 1. 74. Emit Eunuchum, quem dono huic *daret*: *Eun.* V. 6. 13. Unde eſſet adoleſcenti, amicae quod *daret*. *Heaut.* III. 2. 23. Non, ſi rediſſet, ei pater veniam *daret*? *Ge.* Illene indotatam virginem, atque ignobilem *daret* illi? *Phorm.* I. 2. 69. & 71. Ut praecipitem hanc *daret*. *Phorm.* IV. 3. 20. Si quis *daret* talentum magnum. *Phorm.* IV. 3. 38. Sed, id quod lex jubet, dotem *daretis*. *Phorm.* II. 1. 67. Quod, niſi hoc, conſilium *darent*? *And.* IV. 1. 45. Mihi, qui id *dediſſem* conſilium, egit gratias. *Adelph.* III. 3. 14. Si tum non *dedero*, unam praeterea horam ne oppertus ſies. *Phorm.* III. 2. 29. Atque huic aliquid paululum prae manu *dederis*, unde utatur. *Adelph.* V. 9. 24. Quid facias illi, qui *dederis* damnum aut malum? *And.* I. 1. 116. Cur partes ſeni Poëta *dederit*, quae ſunt adoleſcentium. *Heaut.* Prol. 2. Is, quod mihi de hac re *dederit* conſilium, id ſequar. *Adelph.* III. 4. 54. *Phorm.* II. 4. 21. Cui verba *dare* difficile eſt. *And.* I. 3. 6. Uxorem decrerat *dare* ſeſe mihi hodie. *And.* I. 5. 3. Quanto ſatius eſt, te id *dare* operam? *And.* II. 1. 7. Ait tibi uxorem *dare* ſeſe hodie *And.* II. 2. 16. Num filio videtur uxorem *dare*? *And.* II. 6. 21. Quod juſſi ei *dare* bibere, & quantum imperavi, date. *And.* III. 2. 4. Nec poſtulabat nunc quiſquam uxorem *dare*. *And.* IV. 1. 33. Velle ſe illam mihi *dare*. *Eun.* I. 2. 61. Quaeſo hercle ut liceat, pace quod fiat tua, *dare* huic quae volumus. *Eun.* III. 2. 14. Ipſa adcumbere mecum, mihi ſeſe *dare*, ſermonem quaerere. *Eun.* III. 3 10. Dixtin' hos mihi dies ſoli *dare* te? *Eun.* IV. 4. 23. Neque pol ſervandum tibi quidquam *dare* auſim. *Eun.* V. 2. 65. Nunc cum ſine magno intertrimento non poteſt haberi, quidvis *dare* cupis. *Heaut.* III. 1. 40. Ut ne ſcientem ſentiat te id ſibi *dare*. *Heaut.* III. 1. 59. *Dare* denegaris; ibit ad illud ilico, quo maxume apud te ſe valere ſentiet. *Heaut.* III. 1. 78. Cupio illi *dare*, quod volt. *Heaut.* III. 1. 87. Dicam, ut dixeram, hodie non poſſe his *dare*. *Heaut.* III. 1. 95. Re ipſa ſpem vitae *dare*. *Heaut.* IV. 1. 23. Decem minas, quas mihi *dare* pollicitus eſt. *Heaut.* IV. 4. 2. Volo te *dare* operam, ut fiat, verum alia via. *Heaut.* IV. 5. 41. Nonne id flagitium eſt, te aliis conſilium *dare*, foris ſapere; tibi non poſſe auxiliarier? *Heaut.* V. 1. 49. Ubi, cui decuit primo, tibi non licuit per te mihi *dare*. *Heaut.* V. 2. 12. Non fratrem videt rei *dare* operam? *Adelph.* I. 2. 15. Ubi me dixero *dare* tanti, teſtes faciet ilico. *Adelph.* II. 1. 49. Aequom eſt, te operam, ut fiat, *dare*. *Adelph.* V. 8. 10. Quam *dare* operam, id ſcire, qui nos oderit? *Hec.* IV. 1. 38. Id quod lex jubet, dotem *dare*. *Pherm.* II. 3. 63. Ubi abuſus ſis, mercedem *dare* lex jubet ei, atque amittere? *Phorm.* II. 3. 67. Cras mane argentum mihi miles *dare* ſe dixit. *Pherm.* III. 2. 47. Si volt Demipho *dare*, quantum ab hac accipio. *Phorm.* IV. 3. 52. Nam illi mihi dotem jam conſtituerunt *dare*. *Phorm.* IV. 3. 71. Dicat, nos *dare* eam Phormioni nuptum. *Phorm.* IV. 5. 8. Ait uterque tibi poteſtatem ejus habendae ſe *dare*. *Pherm.* V. 6. 40. Si vis mihi uxorem *dare*, quam deſpondiſti, ducam. *Phorm.* V. 7. 31. Exclamat, furem, non Poëtam, fabulam *dediſſe*, & nihil *dediſſe*

verborum tamen. *Eun.* Prol. 24. Itane hinc abiſſe: & vitam tuam tutandam aliis *dediſſe*? *Phorm.* III. 1. 2. Mea lege utar; ut potior ſit, qui prior ad *dandum* eſt. *Phorm.* II. 2. 48. Si id ſit *dando*, atque obſequendo, non poſteriores feram. *Adelph.* V. 4. 26. Fidem *dans*, jurans ſe illam ducturum domum. *Adelph.* III. 4. 27. Egon' cui *daturus* non ſum, ut ei deſpondeam? *Heaut.* IV. 5. 36. Argentum haberes, quod *daturus* jam fui. *Heaut.* IV. 6. 13. Denique ita tum diſcedo ab illo, ut qui ſe filiam neget *daturum*. *And.* I. 1. 122. Ibo, ac dicam, ut dixeram, operam *daturum* me. *Heaut.* III. 1. 95. Id amicae dabitur. *Ch.* Scilicet *daturum*. *Heaut.* IV. 8. 17. An legibus *daturum* poenas dices, ſi illam ejecerit? *Phorm.* IV. 3. 22. Illam illi tamen poſt *daturam*. *Heaut.* III. 3. 43. Verum aliquo pacto verba me his *daturam* eſſe, & venturam. *Heaut.* IV. 4. 13. *Daturne* illa Pamphilo hodie nuptum? *And.* II. 1. 1. Cujus tibi poteſtas ſumma ſervandi *datur*. *And.* III. 3. 9. Dum tempus *datur*. *And.* III. 3. 24. *Datur*: fruare dum licet. *Heaut.* II. 3. 104. Huc vitio *datur*. *Adelph.* III. 3. 64. Bonus eſt: noſter eſt: recte *datur*. *Adelph.* V. 8. 28. Vobis *datur* poteſtas condecorandi ludos ſcenicos. *Hec.* Alt. Prol. 36. Quae vobis placita eſt conditio, *datur*. *Hec.* II. 1. 44. *Dati* annuli: locus, tempus conſtitutum eſt. *Eun.* III. 4. 3. Pro uno duo ſunt mihi *dati*? *Phorm.* IV. 2. 12. Modo huic quae *data* eſt dono. *Eun.* II. 3. 53. Ei dono *data* eſt. *Eun.* II. 3. 60. Quaedam hodie eſt ei dono *data* virgo. *Eun.* III. 5. 16. Thaidi, quae hodie dono *data* eſt. *Eun.* V. 5. 9. Hecyra eſt huic nomen fabulae. haec cum *data* eſt nova. *Hec.* Prol. 1. Soli credidi, ea me abſtinuiſſe in principio, cum *data* eſt. *Hec.* III. 3. 51. Ex quo cenſes, niſi ex illo, cui *data* eſt nuptum? *Hec.* IV. 1. 13. Hodie mihi poteſtas haud *data* eſt. *Hec.* V. 3. 16. Olim quum honeſte potuit, tum non eſt *data*. *Phorm.* V. 7. 19. Eſt iſtuc *datum* profecto, ut grata mihi ſint, quae facio. *Eun.* III. 1. 5. Quid mea? num *datum* mihi eſt? num juſſi? *Heaut.* IV. 5. 45. Agendi tempus mihi *datum* eſt. *Hec.* Alt. Prol. 36. Jam illi *datum* eſt argentum? *De.* Curavi ilico. *Ch.* Nollem *datum*. *Phorm.* V. 3. 13. Idem hoc argentum, ita ut *datum* eſt, ingratiis ei *datum* erit. *Phorm.* V. 6. 48. & 49. Ubicumque *datum* erat ſpatium ſolitudinis. *Hec.* I. 2. 55. At at! *data* hercle verba mihi ſunt. *Eun.* IV. 5. 1. Nam & cognoſcendi, & ignoſcendi *dabitur* peccati locus. *Heaut.* II. 1. 6. Atqui jam *dabitur*. *Heaut.* IV. 4. 16. Argentum *dabitur* ei ad nuptias. *Heaut.* IV. 5. 29. Id eſt profecto! id amicae *dabitur*. *Heaut.* IV. 8. 16. Amat? *dabitur* a me argentum, dum erit commodum. *Adelph.* I. 2. 38. Jusjurandum *dabitur*, te eſſe indignum injuria hac. *Adelph.* II. 1. 11. Argenti tantum *dabitur*. *Adelph.* II. 1. 38. Quid iſtic? *dabitur*. *Adelph.* V. 8. 33. Spatium vocandi, ſacrificandi *dabitur* paululum. *Phorm.* IV. 4. 22. Efficite, qui *detur* tibi. Ego id agam, mihi qui ne *detur*. *And.* II. 1. 34. & 35. O fortunatum iſtum Eunuchum, qui quidem in hanc *detur* domum! *Eun.* II. 3. 73. Qui nunc ſi *detur* mihi, ut ego unguibus facile illi in oculos involem venefico! *Eun.* IV. 3. 5. Quidni? quo verba facilius *dentur* mihi. *Heaut.* V. 1. 41. Neque quod *daretur* quidquam, id curarant patres. *Phorm.* I. 2. 34. Hiſce opera ut *data* ſit. *Ct.* Quae non *data* ſit? non poteſt fieri. *Adelph.* IV. 1. 14. Tun' hanc duceres, ſi tibi *data* eſſet? *Phorm.* V. 7. 40. Id ſibi negoti credidit ſolum *dari*. *And.* Prol. 2. Omnes qui amant, graviter ſibi *dari* uxorem ferunt. *And.* I. 2. 20. Continuo *dari* tibi verba cenſes. *And.* III. 2. 24. Sed quem ego mihi potiſſimum optem nunc, cui haec narrem, *dari*? *And.* V. 5. 6. Numquam vidi melius conſilium *dari*. *Eun.* II. 3. 84. Fundam tibi nunc nimis vellem *dari*. *Eun.* IV. 7. 16. Te mihi ipſum jam dudum optabam *dari*. *Heaut.* IV. 5. 10. Hanc ſibi uxorem *dari* volt Clinia. *Heaut.* IV. 8. 6. Nihil eſt quod malim, quam illam totam familiam mihi *dari* obviam. *Adelph.* III. 2. 13. Non eſt utile hanc illi *dari*. *Adelph.* III. 2. 43. Pro virgine *dari* nuptum non poteſt. *Adelph.* III. 2. 48. Numquid vis? *De.* Mentem vobis meliorem *dari*. *Adelph.* III. 3. 78. Quam vellem etiam noctu amicis operam mos eſſet *dari*. *Adelph.* IV. 1. 16. Priorem eſſe illum, non oportere huic *dari*. *Adelph.* IV. 5. 25. Nec moram ullam, quin ducat, *dari*. *Hec.* I. 2. 52. Ipſum geſtio *dari* mihi in conſpectum. *Phorm.* II. 1. 31. Propter egeſtatem, proximo juſſa eſt *dari*. *Phorm.* II. 3. 69. Sed opus eſt, mihi Phormionem ad hanc rem adjutorem *dari*. *Phorm.* III. 3. 28. Dis gratias agebat, tempus ſibi *dari*. *Phorm.* IV. 2. 6. Dic, quid velis *dari* tibi in manum? ut herus his deſiſtat litibus. *Phorm.* IV. 3. 28. In ſervitutem pauperem ad ditem *dari*. *Phorm.* IV. 3. 48. Nullam mihi malim, quam iſthanc uxorem *dari*. *Phorm.* IV. 3. 53. Gaudeo, tantam fortunam de improviſo eſſe his *datam*. *Phorm.* V. 6. 44. Quas (minas) pro alimentis eſſe nunc duco *datas*. *Heaut.* IV. 7. 8. Ain' tu? lacta eſt? *Gn.* Non tam ipſo dono, quam abs te *datum* eſſe. *Eun.* III. 1. 3. Quantum is voluent, *datum* eſſe dotis. *Phorm.* IV. 5. 11. Di pudet, ſic mihi *data* eſſe verba. *Eun.* V. 1. 17. Qui poſtquam audierat non *datum* iri filio uxorem ſuo. *And.* I. 2. 6. Interea rumor venit, *datum* iri gladiatores. *Hec.* Alt. Prol. 32. Quod ſi iterum mihi ſit *danda* (coena,) actum fiet. *Heaut.* III. 1. 47.

SYNTAXIS. *Dare operam. Dare gnatae virum. Fidem dare. Conſilium dare. Dare alicui ſponſam in manum. Uxorem dare alicui*

cui. Dona alicui dare. Dare largiter. Veniam dare. Ut res ſeſe dant. Amori operam dare. Tempus non dat ſpatium. Dare alteri operam. Coenam dare alicui. Argentum pro aliqua re dare. Dare alicui longum ſpatium. Dare filium alteri adoptandum. Verba dare alteri. Dare ſymbolam. Dono dare quid alicui. Dare principium. Dare ſe alicui. Dare quid alteri ſervandum. Deambulatio dedit me ad languorem. Lectulos faciundos dare. Primam mammam dare puero. Negotium dare alteri. Mutuum dare alicui argentum. Dare quid inventum. effectum. Turpiter ſe dare. Dare quem ſolertem. Paucis dare quid. Dare alicui ſupplicium. Dare quem exornatum & depexum. Dare jusjurandum. Incenſum aliquem alteri dare. Dare quid paullatim. Dare alicui magnum malum. Dare pugnam. Dare fabulam. Duras (partes) dare alicui. Veniam dare alicui. Dare alicui facultatem. poteſtatem. Dare ſilentium. Dare alicui vacivom tempus laboris. Bona ſua dare alteri. Habet, quod det. Vitio dare rem. Dare ſe praecipitem. Dotem dare. Alicui paululum quid prae manu dare. Partes fabulae dare alicui. Dare alicui bibere. Mercedem dare alicui. Poenas dare. Nuptum dare alicui gnatam. Tempus datur. Locum dare. Dari in domum. Eſt iſtuc mihi datum. Datur ſpatium ſolitudinis. Dari alicui. Obviam dari alteri. Dari alicui in conſpectum. Dare quid alteri in manum. In ſervitutem dari ad ditem. Fortuna mihi data eſt. Dare gladiatores.

DOCEO.

Verum, Soſtrata, male *docet* te mea facilitas multa. *Heaut.* IV. 1. 35. *Docui*, monui, bene praecepi ſemper, quae potui, omnia. *Adelph.* V. 9. 6. Coepit ſtudioſe omnia *docere*, educare, ita uti ſi eſſet filia. *Eun.* I. 2. 37.

DOCTUS, A, UM.

In eodemque omnes mihi videntur ludo *doctae* ad malitiam. *Hec.* II. 1. 6. Bene & pudice ejus *doctum* atque eductum (ingenium) ſinam? *And.* I. 5. 39. Numquam accedo, quin abs te abeam *doctior*. *Eun.* IV. 7. 21.

DOLEO.

Hoc tibi doleret itidem, ut mihi *dolet*. *Eun.* I. 2. 13. *Dolet*, dictum imprudenti adoleſcenti & libero. *And.* III. 1. 40. Hoc mihi *dolet**, nos pene ſero ſciſſe. *Adelph.* II. 4. 8. Id illi nunc *dolet* alieno: pater is nihili pendit. *Adelph.* III. 4. 5. Id mihi vehementer *dolet*. *Adelph.* IV. 5. 48. Si non ipſa re iſtuc tibi *dolet*. *Adelph.* IV. 7. 15. Tibi, quia ſupereſt, *dolet*. *Phorm.* I. 3. 10. Ah! neſcis, quam *doleam*. *Heaut.* V. 1. 61. Jam dudum illi facile fit, quod *doleat*. *Eun.* III. 1. 59. Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, Nauſiſtrata, & quod tuo viro oculi *doleant*? *Phorm.* V. 8. 64. Ut aut hoc tibi *doleret* itidem, ut mihi dolet. *Eun.* I. 2. 13.

SYNTAXIS. *Hoc mihi dolet. Id mihi vehementer dolet. Oculi mihi dolent.*

DOLIUM.

Relevi *dolia* omnia, omnes ferias. *Heaut.* III. 1. 51.

DOLOR.

An *dolor* repente invaſit? *Hec.* III. 2. 21. Laborat e *dolore*. *And.* I. 5. 33. Ejus labore, atque ejus *dolore*, gnato ut medicarer tuo. *And.* V. 1. 12. Illi animum jam relevabis, quae *dolore* ac miſeria tabeſcit. *Adelph.* IV. 3. 11. Modo *dolores*, mea tu, occipiunt primulum. *Adelph.* III. 1. 2. Nam ſi remittent quidpiam Philumenae *dolores*. *Hec.* III. 2. 14. Miſeram me! differor *doloribus*. *Adelph.* III. 4. 40.

SYNTAXIS. *Dolor invaſit me. Laborare e dolore. Dolore tabeſcere. Dolores occipiunt primulum. Dolores remittunt. Differri doloribus.*

DOLUS.

Jam tum erat ſuſpicio, *dolo* malo haec fieri omnia. *Eun.* III. 3. 9. Eſt hercle inepta, ne dicam *dolo*, atque abſurda. *Adelph.* III. 3. 21. Si quid conſilii habet, ut conſumat nunc, cum nihil obſint *doli*. *And.* I. 1. 133. Quem tam aperte fallere incipias *dolis*! *And.* III. 2. 13. Ne dicas, Davi factum conſilio, aut *dolis*. *And.* III. 2. 29. Prius quam harum ſcelera, & lacrumae confictae *dolis*, reducant. *And.* III. 3. 26. Quod vulgus ſervorum ſolet, *dolis* ut me deluderes. *And.* III. 4. 4. Aequum eſt fieri, ut a me ludatur *dolis*. *Eun.* II. 3. 94.

SYNTAXIS. *Dolo malo facere quid. Ne dicam dolo. Fallere aliquem dolis. Dolis deludere aliquem.*

DOMINA.

Si ſic factum eſt, *domina*. *Heaut.* IV. 1. 15. Magnum ſignum eſt, *dominam* eſſe extra noxiam. *Heaut.* II. 3. 57. Diſciplina eſt eiſdem, munerarier ancillas, ad *dominas* qui adfectant viam. *Heaut.* II. 3. 60.

DOMINUS.

Hoc pater ac *dominus* intereſt. *Adelph.* I. 1. 51. Servos ſpectatus ſatis, cui *dominus* curae eſt. *Adelph.* V. 6. 6. Harum qui eſt *dominus* aedium. *Phorm.* V. 1. 26. Adparet ſervum hunc eſſe *domini* pauperis miſerique. *Eun.* III. 2. 33. *Domini* ſimilis es. *Eun.* III. 2. 43. *Dominum*, atque omnem familiam mulcavit uſque ad mortem. *Adelph.* I. 2. 9. Perſtrepunt, ita ut fit, *domini* ubi abſunt. *Eun.* III. 5. 52. Scire equidem volo, quot mihi ſint *domini*. *Adelph.* IV. 2. 16.

SYNTAXIS. *Dominus aedium. Dominus pauper miſerque. Dominus, atque omnis familia.*

DOMUS.

Domus, uxor, liberi inventi, invito patre. *And.* V. 3. 20. Una eſt *domus*. *Eun.* V. 9. 8. Poſtulo, ut mihi tua *domus*, te praeſente, abſente, pateat. *Eun.* V. 9. 28. *Domus* ſumtuoſa. *Adelph.* IV. 7. 42. Poſtquam videt nuptias *domi* adparari. *And.* III. 2. 34. Mirum ni *domi* eſt. *And.* III. 4. 19. Si quid, *domi* ero. *And.* IV. 2. 31. Summa forma conſervam *domi* videbit. *Eun.* II. 3. 74. Abi prae, curre, ut ſint *domi* parata. *Eun.* III. 2. 46. *Domi* adſitis, facite. *Eun.* III. 2. 53. Idque adeo viſam, ſi *domi* eſt.

Digitized by Google

eſt. *Eun.* III. 4. 7. Forte fortuna *domi* erat quidam Eunuchus. *Eun.* III. 5. 20. Frugi es: ubi? *domin'? Eun.* III. 5. 60. Neſcio, quid abſente nobis turbatum eſt *domi. Eun.* IV. 3. 7. Paullum ſi ceſſaſſem, *domi* non offendiſſem. *Eun.* IV. 4. 6. Ubi ea eſt? *Th. Domi* apud me. *Eun.* IV. 6. 9. Solus Sannio ſervat *domi. Eun.* IV. 7. 10. *Domi* focique, fac viciſſim ut memineris. *Eun.* IV. 7. 45. Mater & pater, quaſi dedita opera, *domi* erant. *Eun.* V. 2. 2. *Domi* operiamur potius, quam hic ante oſtium? *Eun.* V. 2. 56. Jam dudum hera vos exſpectat *domi. Eun.* V. 3. 8. Quam inhoneſtae ſolae ſint *domi*, atque avidae cibi. *Eun.* V. 4. 16. Sumtus *domi* tantos ego ſolus faciam? *Heaut.* I. 1. 78. Ibo, viſam ſi *domi* eſt. Jam dudum *domi* praeſto apud me eſſe ajunt. *Heaut.* I. 1. 118. & 119. Ut hanc laetitiam nec opinanti primus ei objicerem *domi. Heaut.* I. 2. 12. Ubinam eſt, quaeſo? *Ch.* Apud me *domi. Heaut.* III. 1. 21. Huic jam manſiſſet unicus gnatus *domi. Heaut.* III. 2. 29. Ubi videbit tantos ſibi ſumtus *domi* cotidianos fieri. *Heaut.* IV. 5. 6. Ego *domi* ero, ſi quid me voles. *Heaut.* IV. 8. 32. Ellum! te exſpectat *domi. Adelph.* II. 3. 7. Eho, an *domi* eſt habiturus? *Adelph.* III. 3. 35. Phy! *Domi* habuit, unde diſceret. *Adelph.* III. 3. 59. Una ſemper militiae, & *domi* fuimus. *Adelph.* III. 4. 49. Quid ais, bone vir? eſt frater *domi? Adelph.* IV. 2. 17. An ſedere oportuit *domi* virginem tam grandem? *Adelph.* IV. 5. 39. Nunc vero *domi* certum obſidere eſt uſque, donec redierit. *Adelph.* IV. 6. 5. *Domi* erit. *Adelph.* IV. 7. 28. Et illam, & hanc, quae *domi* erat, cognovit ſatis. *Hec.* I. 2. 87. Ideo, quia, ut vos mihi *domi* eritis, proinde ego ero fama foris. *Hec.* II. 1. 21. Si metuis, ſatis ut meae *domi* curetur diligenter. *Hec.* II. 2. 15. Te propter tuam matrem non poſſe habere hanc uxorem *domi. Hec.* IV. 4. 56. Illi certe, quae nunc tibi *domi* eſt, conſuleres. *Phorm.* III. 1. 4. Cui, quod amas, *domi* eſt. *Phorm.* III. 2. 19. Demiphonem, ſi *domi* eſt, viſam. *Phorm.* V. 7. 5. Abi *domum. And.* I. 5. 20. V. 6. 14. *Adelph.* IV. 5. 65. *Domum* modo ibo, ut adparentur, dicam. *And.* III. 4. 15. Is hodie venturum ad me conſtituit *domum. Eun.* I. 2. 125. Quo nunc is? *Pa. Domum. Eun.* II. 3. 71. O fortunatum Eunuchum, qui in hanc detur *domum! Eun.* II. 3. 73. An id flagitium eſt, ſi in *domum* meretriciam deducar? *Eun.* II. 3. 90. Ubi me accepit, laeta ad ſe abducit *domum. Eun.* III. 5. 28. Niſi ſi *domum* forte ad nos rediit. *Eun.* IV. 3. 20. Viſam *domum. Eun.* V. 9. 12. Numquam tam mane egredior, neque tam veſperi *domum* revortor, quin. *Heaut.* I. 1. 15. *Domum* revortor moeſtus. *Heaut.* I. 1. 70. Dicam ut revortantur *domum. Heaut.* II. 3. 99. Concede hinc *domum. Heaut.* III. 1. 50. Convortam me *domum* cum obſonio. *Adelph.* II. 4. 22. Jurans ſe illam ducturum *domum. Adelph.* III. 4. 27. Ad me abducta eſt *domum. Adelph.* IV. 4. 18. Illam ſine tua opera in cubiculum iri deductum *domum? Adelph.* IV. 5. 60. Sed cur non *domum* uxorem arceſſis? *Adelph.* V. 7. 5. Unam fac *domum. Adelph.* V. 7. 11. Turbam *domum* adducet. *Adelph.* V. 7. 14. Numquam illa viva ducturum uxorem *domum. Hec.* I. 1. 5. Uxorem deducit *domum. Hec.* I. 2. 60. Seque ante, quam eam uxorem duxiſſet *domum*, ſperaſſe. *Hec.* I. 2. 71. Sed non credidi adeo, ut etiam totam hanc odiſſet *domum. Hec.* II. 1. 24. Eo *domum*, ſtudeo haec, prius quam ille, ut redeat. *Hec.* II. 2. 20. Filium exſpecto, ut redeat *domum. Hec.* II. 3. 7. Haccine cauſa eram cupidus redeundi *domum? Hec.* III. 1. 3. Non ſciunt ipſi viam, *domum* qua redeant? *Hec.* III. 2. 25. Voviſſe hunc dicam, ſi ſalvos *domum* rediſſet. *Hec.* III. 4. 20. Ne revereatur, minus jam quo redeat *domum. Hec.* IV. 4. 8. Videte, remiſſan' opus ſit vobis, an redducta *domum. Hec.* IV. 4. 43. Memini, ad me confugere anhelantem *domum. Hec.* V. 3. 25. Hic ſolebamus eam opperiri, dum inde iret *domum. Phorm.* I. 2. 40. *Domum* irè pergam: ibi plurimum eſt. *Phorm.* I. 4. 17. Qua ratione inopem potius ducebat *domum? Phorm.* II. 1. 68. At ego Deos Penates hinc ſalutatum *domum* devortar. *Phorm.* II. 1. 81. Dices, ducent damnatum *domum. Phorm.* II. 2. 20. Abi tu; viſe, redieritne jam, an nondum, *domum. Phorm.* II. 4. 5. Verum abi *domum. Phorm.* III. 3. 31. Uxor ducenda eſt *domum. Phorm.* IV. 4. 13. Nunc hinc *domum* ibo. *Phorm.* V. 2. 17. Neque me *domum* nunc reciperem. *Phorm.* V. 4. 7. Recta *domum* ſumus profecti. *Phorm.* V. 6. 19. Perii! nam *domo* exulo nunc. *Eun.* III. 5. 62. Suſpicor, aliquid *domo* abeuntem abſtuliſſe. *Eun.* IV. 3. 19. Abi tu, ciſtellam, Pythias, *domo* effer cum monumentis. *Eun.* IV. 6. 15. Quis homo pro moecho umquam vidit in *domo* meretricia prehendi quemquam? *Eun.* V. 5. 18. *Domo* me eripuit: verberavit. *Adelph.* II. 1. 44. Meretrix & materfamilias una in *domo? Adelph.* IV. 7. 29. Cum uxore hac, ipſum prohibebo *domo. Phorm.* II. 3. 78. Si quid opus fuerit, heus! *domo* me. *Phorm.* II. 3. 93. Quod ſi fit, ut me excutiam, atque egrediar *domo*, id reſtat. *Phorm.* IV. 1. 20.

Syntaxis. *Domus ſumtuoſa. Domi eſſe. adeſſe. Turbatur domi. Offendere aliquem domi. Domi focique. Servare domi. Domi operiri. Exſpectare. Sumtus facere. Manere. Habere quem. Militiae & domi. Domi ſedere. obſidere. Domi curare aliquem. Domi eſt mihi, quod amo. Domum abire. ire. venire. In domum deduci. Abducere aliquem domum. Redire domum. Viſere domum. Revorti domum. Concedere domum. Convertere ſe domum. Domum ducere uxorem. Domum adducere turbam.*

Digitized by Google

bam. Arceſſere aliquem domum. Deducere aliquem domum. Odiſſe totam domum. Devorti domum. Recipere ſe domum. Domo exulare. Auferre quid domo. Eripere quem domo. Domo prohibere quem. Egredi domo.

DONAX.

Simalio, *Donax*, Syriſce; ſequimini. *Eun.* IV. 7. 2. In medium huc agmen cum vecti, *Donax. Eun.* IV. 7. 4.

DONEC.

Numquam deſtitit, ſuadere, orare, uſque adeo *donec* perpulit. *And.* IV. 1. 38. Domi certum obſidere eſt uſque, *donec* redierit. *Adelph.* IV. 6. 6. Uſque illud viſum eſt Pamphilo neutiquam grave, *donec* jam in ipſis nuptiis. *Hec.* I. 2. 51. Immo haud deſinam, *donec* perfecero hoc. *Phorm.* II. 3. 73. Neque adeo defetiſcar umquam experirier, *donec* tibi id effecero. *Phorm.* IV. 1. 24.

DONO.

Egon' te pro hoc nuntio quid *donem?* quid? quid? neſcio. *Hec.* V. 4. 9.

DONUM.

Matri parvolam puellam *dono* mercator dedit. *Eun.* I. 2. 29. Emit eam *dono* mihi. *Eun.* I. 2. 55. Ducit ſecum una virginem *dono* huic. *Eun.* II. 1. 23. Modo huic quae data eſt *dono. Eun.* II. 3. 53. Ei *dono* data eſt. *Eun.* II. 3. 60. Si ſcias, quod donum huic *dono* contra comparet. *Eun.* II. 3. 63. Quaedam hodie eſt ei *dono* data virgo. *Eun.* III. 5. 16. Virginem, quam herae *dono* dederat miles, vitiavit. *Eun.* IV. 3. 12. Hanc tibi *dono* do. *Eun.* IV. 6. 11. Thaidi, quae hodie *dono* data eſt. *Eun.* V. 5. 9. Emit Eunuchum, quem *dono* huic daret. *Eun.* V. 6. 13. Egon' mea bona ut dem Bacchidi *dono? Heaut.* V. 5. 6. Si ſcias, quod *donum* huic dono contra comparet. *Eun.* II. 3. 63. Quod vis *donum* & praemium a me optato. *Eun.* V. 9. 27. Homo quatietur certe cum *dono* foras. *Eun.* II. 3. 66. Ain' tu? laeta eſt? *Gn.* Non tam ipſo *dono*, quam. *Eun.* III. 1. 3. Num ſolus ille *dona* dat? *Eun.* I. 2. 83. Ubi vis, *dona* adſunt tibi a Phaedria. *Eun.* III. 2. 11. Perpulchra credo *dona*, haud noſtris ſimilia. *Eun.* III. 2. 15. Abi hinc, quo dignus, cum *donis* tuis tam lepidis. *Eun.* IV. 3. 9.

SYNTAXIS. *Dare quid alteri dono. Dono emere quid alicui. Donum dono contra comparare. Quati cum dono foras. Laetari dono. Dona dare alicui. Dona perpulchra, lepida.*

DORCIUM.

Cape, da hoc *Dorcio. Phorm.* I. 2. 102.

DORIAS.

Abi, *Dorias*, cito hunc deduce ad militem. *Eun.* III. 3. 32. Quid faciundum cenſes, *Dorias? Eun.* IV. 4. 53.

DORIO.

Dorio, audi, obſecro. *Phorm.* III. 2. 1. Haud longum eſt id, quod orat, *Dorio. Phorm.* III. 2. 30. *Dorio*, itane tandem facere oportet? *Phorm.* III. 2. 41.

DORMIO.

Inde filiam ſuſcepit jam unam, dum tu *dormis. Phorm.* V. 8. 18. *Dormiunt*: pol ego iſtos commovebo. *Heaut.* IV. 4. 8. Interdum propter *dormiet. Eun.* II. 3. 76. Opus faciam, ut defetiger uſque, ingratiis ut *dormiam. Eun.* II. 1. 14. Adſis, tangas, ludas, propter *dormias. Eun.* II. 3. 81. Ademtum tibi jam faxo omnem metum, in aurem utramvis otioſe ut *dormias. Heaut.* II. 3. 101. Quid? credebas, *dormienti* haec tibi confecturos Deos? *Adelph.* IV. 5. 59.

SYNTAXIS. *Commovere dormientem. Dormire propter puellam. Ingratiis dormire. Otioſe in utramvis aurem dormire. Dormienti nihil conficiunt Dii.*

DORUS.

Id modo dic, abiſſe *Dorum. Eun.* IV. 4. 57. Ubi tu es, *Dore?* accede huc. *Eun.* III. 2. 19. Heus tu, inquit, *Dore. Eun.* III. 5. 46. Bone vir, *Dore*, ſalve. *Eun.* V. 2. 11.

DOS.

Dos, Pamphile, eſt decem talenta. *And.* V. 4. 47. Ne quid vereare, ſi minus: nihil nos *dos* movet. *Heaut.* V. 1. 66. Indotata eſt: tum praeterea, quae ſecunda ei *dos* erat, periit. *Adelph.* III. 2. 47. Sin eſt, ut velis manere illam apud te, *dos* hic maneat, Demipho. *Phorm.* V. 7. 33. Porro haec talenta *dotis* adpoſcunt duo. *Heaut.* IV. 7. 10. Quid *dotis* dicam te dixiſſe filio? *Heaut.* V. 1. 64. Cur non arceſſi jubes filiam, & quod *dotis* dixi, firmas? *Heaut.* V. 5. 4. Quantum is voluerit, datum eſſe *dotis. Phorm.* IV. 5. 11. Quae *dotis* tantumdem dabat. *Phorm.* V. 7. 36. Me mea omnia bona *doti* dixiſſe illi. *Heaut.* V. 1. 69. Sin alio eſt animo; renumeret *dotem* huc, eat! *Hec.* III. 5. 52. Non fuit neceſſe habere: ſed, id quod lex jubet, *dotem* daretis. *Phorm.* II. 1. 67. Id quod lex jubet, *dotem* dare. *Phorm.* II. 3. 63. Inventa eſt, quae *dotem* petat. *Phorm.* IV. 3. 42. Illi mihi *dotem* jam conſtituerunt dare. *Phorm.* IV. 3. 71. Phormio *dotem* ſi accipiet, uxor ducenda eſt domum. *Phorm.* IV. 4. 13. Unicam gnatam cum *dote* ſumma filio uxorem ut daret. *And.* I. 1. 74. Uxor ſine *dote* veniet. *Adelph.* IV. 7. 41. Compoſito factum eſt, quomodo hanc amans habere poſſet ſine *dote. Phorm.* V. 1. 30.

SYNTAXIS. *Dos ſecunda puellae perit. Dos maneat hic. Duo talenta dotis. Dotem dicere. Quid dotis dictum eſt? Dotem dictam firmare. Dotem dare. Bona ſua doti dicere. Renumerare dotem. Accipere dotem. Dos ſumma. Uxor ſine dote.*

DOTATUS.

Vos me indotatis modo patrocinari fortaſſe arbitramini: etiam *dotatis* ſoleo. *Phorm.* V. 7. 47.

DRACHMA.

Huic *drachmarum* argenti haec mille dederat mutuum. *Heaut.* III. 3. 40. Vix, inquit, *drachmis* eſt obſonatus decem. *And.* II. 6. 20.

DROMO.

Hem, *Dromo*, *Dromo. Da.* Quid eſt? *Si. Dromo. Da.* Audi. *Si.* Verbum ſi addideris. *Dromo. And.* V. 2. 19. Eccum

Digitized by Google

Dromonem cum Syro, una adſunt tibi. *Heaut.* II. 2. 12. *Paſſim alibi.*

Dubito.

Numquid, Gnatho, *dubitas*, quin ego nunc perpetuo perierim? *Eun.* V. 9. 13. An *dubitas*, Clitipho? *Heaut.* V. 5. 13. Haec dum *dubitas*, menſes abierunt decem. *Adelph.* IV. 5. 57. Hic nunc non *dubitat*, quin te ductūrum neget. *And.* II. 4. 2. Ubi tu *dubites*, quid ſumas potiſſimum. *Phorm.* II. 2. 29.

Dubius, a, um.

Non *dubium* eſt, quin uxorem nolit filius. *And.* I. 2. 1. Nam hocce haud *dubium* eſt, quin. *And.* II. 3. 17. Haud *dubium* id quidem eſt. *And.* II. 3. 25. Haud *dubium* eſt mihi, ſi nolit, quin. *And.* III. 2. 50. O! *dubiumne* id eſt? *Eun.* I. 2. 49. Non *dubium* eſt, quin. *Eun.* V. 6. 27. Hui! *dubium* id eſt? *Heaut.* III. 3. 46. An *dubium* id tibi eſt? *Heaut.* V. 1 38. Haud *dubium*, quin emitti aequom ſiet. *Adelph.* V. 9. 19. Periiſſe me una haud *dubium* eſt. *Hec.* III. 1. 46. Etiamne id *dubium* eſt? *Phorm.* V. 2. 9. Etiam de forte nunc venio in *dubium* miſer? *Adelph.* II. 2. 35. Tua fama, & gnatae vita, in *dubium* veniet. *Adelph.* III. 2. 42. Dum in *dubio* eſt animus. *And.* I. 5. 31. Mea quidem hercle certe in *dubio* vita eſt. *And.* II. 2. 10. Sine *dubio*, opinor. *Eun.* V. 9. 14. Coena *dubia* adponitur? *Phorm.* II. 2. 28. Quia ſciebam, *dubiam* fortunam eſſe ſcenicam. *Hec.* Alt. Prol. 8.

Syntaxis. *Non dubium eſt. Venire in dubium. Animus eſt in dubio. Vita eſt in dubio. Sine dubio. Coena dubia. Fortuna ſcenica eſt dubia.*

Duco. *Judico.*

Quas (minas) pro alimentis eſſe nunc *duco* datas. *Heaut.* IV. 7. 8. Qui amat, cui odio ipſus eſt, bis facere ſtulte *duco*. *Hec.* III. 2. 8. Tu tibi id laudi *ducis*, quod tum feciſti inopia? *Adelph.* I. 2. 25. Eam laudem hic *ducit* maximam, quum illis placet. *Adelph.* Prol. 18. Non eum hominem *ducerem*, nec virum ſatis firmum gnatae. *Hec.* IV. 1. 40. Vos eritis judices, laudin' an vitio *duci* id factum oporteat. *Adelph.* Prol. 5.

Syntaxis. *Ducere ſibi quid laudi. Hanc mihi laudem duco maxumam. Non ducere aliquem hominem. Laudine, an vitio id ducendum?*

Duco.

Hodie uxorem *ducis*? *And.* II. 1. 21. Age modo, nunc tibi patent fores hae, quia illam *ducis*. *Eun.* II. 2. 51. Eho! ſceleſte, quo illam *ducis*? *Heaut.* II. 3. 71. *Ducit* ſecum una virginem dono huic. *Eun.* II. 1. 23. Ecquid locutus cum iſta es, quamobrem hanc *ducimus*? *Phorm.* V. 3. 15. Ancillarum gregem *ducunt* ſecum. *Heaut.* II. 3. 5. Qua ratione inopem potius *ducebat* domum? *Phorm.* II. 1. 68. *Duxi* uxorem: quam ibi miſeriam vidi! *Adelph.* V. 4. 13. Priuſquam hanc uxorem *duxi*, habebam alibi animum amori deditum. *Hec.* III. 1. 14. Impulſu *duxiſti* meo. *Hec.* IV. 4. 65. Uxorem *duxit*: nati filii duo. *Adelph.* I. 1. 21. Cur *duxit* alienam? *Adelph.* IV. 5. 38. Hem! *duxit* (uxorem.) *Hec.* I. 1. 6. Uxor ubi me ad filiam ire ſenſit, ſe *duxit* foras. *Hec.* IV. 1. 7. Uxorem hanc prius quam *duxit*, voſtrum amorem pertuli. *Hec.* V. 1. 17. Vincimur: *duxit*. *Phorm.* I. 2. 86. Itane tandem uxorem *duxit* Antipho, injuſſu meo? *Phorm.* II. 1. 1. Hei mihi! *Ph.* Uxorem *duxit*. *Phorm.* V. 8. 16. Ubi *duxere* impulſu voſtro, voſtro impulſu eaſdem exigunt. *Hec.* II. 1. 45. Ille invitus illam *duxerat*. *Hec.* I. 2. 67. Tu, *ducam*, inquies. *And.* II. 3. 14. Pro illo te *ducam*. *Eun.* II. 3. 79. Si vis mihi uxorem dare, quam deſpondiſti, *ducam*. *Phorm.* V. 7. 32. Bono animo es: *duces* uxorem hanc. *Adelph.* IV. 5. 62. Coactus legibus eam uxorem *ducet*. *And.* IV. 4. 42. Non enim *ducet*. *Phorm.* IV. 4. 14. Dices, *ducent* damnatum domum. *Phorm.* II. 2. 20. *Duc* me ad eam, quando huc veni, ut videam. *And.* IV. 5. 23. Abduc, *duc*, quantum potes. *Eun.* II. 3. 85. *Duc* me ad eum, obſecro. *Heaut.* III. 1. 23. *Duc* me intro ad Soſtratam. *Adelph.* III. 4. 61. *Duc* nos ſodes. *Phorm.* I. 2. 53. *Duc* me ad eum ergo. *Phorm.* IV. 5. 6. Si vim faciet, in jus *ducito* hominem. *Eun.* IV. 6. 30. Quid ergo? *Ch.* Ut *ducam*. *And.* IV. 2. 29. Nec mora ulla eſt, quin eam uxorem *ducam*. *And.* V. 6. 7. Anum decrepitam *ducam*! *Adelph.* V. 8. 16. Per amorem obſecro, principio, ut ne *ducas*. *And.* II. 1. 27. Id paves, ne *ducas* tu illam. tu autem, ut *ducas*. *And.* II. 2. 12. *Ducas* volo hodie uxorem. *And.* II. 3. 14. Hodie uxorem *ducas*, ut dixi, volo. *And.* II. 5. 7. Pater, omnia faciam: impera. *Ch.* Uxorem ut *ducas*. *Heaut.* V. 5. 12. Ut phaleratis dictis *ducas* me. *Phorm.* III. 2. 15. Etiam haud ſcio, an uxorem *ducat*. *Heaut.* V. 2. 46. Quum pater, uxorem ut *ducat*, orare occipit. *Hec.* I. 2. 41. Nec moram ullam, quin *ducat*, dari. *Hec.* I. 2. 52. Age, age; jam *ducat*: dabo. *Phorm.* IV. 3. 57. Fac ut illam *ducat*, nos quam volumus. *Phorm.* IV. 3. 66. Illis repudium renuntiet: hanc *ducat*. *Phorm.* IV. 3. 73. Modo ut hoc conſilio poſſiet diſcedi, ut iſtam *ducat*. *Phorm.* V. 2. 8. Exoraſſem, ut eam *ducerem*. *Adelph.* IV. 4. 20. Nec te quivit hodie cogere, illam ut *duceres*. *And.* IV. 1. 30. Egi; atque oravi tecum, uxorem ut *duceres*. *Hec.* IV. 4. 64. Tun' hanc *duceres*, ſi tibi data eſſet? *Phorm.* V. 7. 39. Seque ante, quam eam uxorem *duxiſſet* domum, ſperaſſe. *Hec.* I. 2. 71. Emoriar, ſi non hanc uxorem *duxero*. *Eun.* V. 2. 49. Ut te arbitretur ſibi paratum moechum, ſi illam *duxeris*. *And.* II. 1. 16. Si propter amorem uxorem nolit *ducere*. *And.* I. 1. 128. Quaſi neceſſe ſit, ſi huic non dat, te illam uxorem *ducere*. *And.* II. 2. 35. Sed ſi tu negaris *ducere*, ibi culpam in te transferet. *And.* II. 3. 5. Si te dices

Digitized by Google

dices *ducere. And.* II. 4. 8. Negabon' velle me, modo qui ſum pollicitus, *ducere*? *And.* III. 5. 7. Etiam nunc me *ducere* iſtis dictis poſtulas? *And.* IV. 1. 20. Vis me uxorem *ducere*? hanc vis amittere? *And.* V. 3. 27. Dixit velle uxorem *ducere. Adelph.* I 2. 71. Ut liceret ſibi hanc uxorem *ducere. Adelph.* III. 2. 36. Hanc te aequom eſt *ducere. Mi.* Me *ducere* autem! *Adelph.* V. 8. 10. & 11. Nam voſtrarum nulla eſt, quin gnatum velit *ducere* uxorem. *Hec.* II. 1. 44. Reſtabat aliud nihil, niſi in ludum *ducere*, & reducere. *Phorm.* I. 2. 36. Eam *ducere* cupiebat. *Phorm.* I. 2. 67. Illos *ducere* eadem haec lex jubet. *Phorm.* I. 2. 76. Ita ut aequom fuerat, volui uxorem *ducere. Phorm.* IV. 3. 46. Quia ne alteram quidem illam potero *ducere. Phorm.* V. 7. 23. Herilem filium ejus *duxiſſe* audio uxorem. *Phorm.* I. 1. 5. Tua praeterierat jam ad *ducendum* aetas. *Phorm.* II. 3. 76. Dic te *ducturum. And.* II. 3. 9. Hic nunc non dubitat, quin te *ducturum* neges. *And.* II. 4. 2. Scio equidem illam *ducturum* eſſe te. *And.* IV. 1. 35. Numquam deſtitit inſtare, ut dicerem, me eſſe *ducturum*, patri. *And.* IV. 1. 37. Jurans ſe illam *ducturum* domum. *Adelph.* III. 4 27. Me tum uxorem crediditi, ſcilicet, *ducturum. Adelph.* V. 3. 26. Numquam illa viva *ducturum* uxorem domum. *Hec.* I. 1. 5. Id voluit, nos ſic nec opinantes *duci* falſo gaudio. *And.* I. 2. 9. Multo rectius eſt, quam illam puerperam nunc *duci* huc per viam aegrotam. *Adelph.* V. 7. 23. Uxor tibi *ducenda* eſt, Pamphile, hodie. *And.* I. 5. 19. Quandoquidem *ducenda* eſt, egomet habeo propemodum, quam volo. *Heaut.* V. 5. 20. *Ducenda* indotata eſt? *Adelph.* IV. 7. 11. Dotem ſi accipiet, uxor *ducenda* eſt domum. *Phorm.* IV. 4. 13. Si argentum acceperit, *ducenda* eſt uxor. *Phorm.* IV. 4. 20.

Syntaxis. *Ducere uxorem. Domum ducere uxorem. Ducere aliquam. Demum ducere damnatum. Ducere aliquem in jus. Phaleratis dictis ducere quem. Ducere puellam in ludum. Duci falſo gaudio. Ducere quem per viam. Ducere indotatam.*

Ducto.

Ut phaleratis dictis ducas me, & meam *ductes* gratiis? *Phorm.* III. 2. 15. Tu inter eas reſtim *ductans* ſaltabis. *Adelph.* IV. 7. 34.

Dudum.

Audivi, Archilis, jam *dudum. And.* I. 4. 1. *Vide porro*, Jamdudum. *Dudum* nonnihil veritus ſum, Dave, abs te. *And.* III. 4. 3. Narro huic, quae tu *dudum* narraſti mihi. *And.* III. 4. 12. Cum patre altercaſti *dudum. And.* IV. 1. 29. Beneficium verbis initum *dudum. And.* V. 1. 5. Davos *dudum* praedixit mihi. *And.* V. 1. 21. Quaſi ego, quam *dudum*, rogem. *And.* V. 2. 9. Ita viſus eſt *dudum*: nunc eo tibi videtur foedus. *Eun.* IV. 4. 16. Quam *dudum*? *Do.* Modo. *Eun.* IV. 4. 30. Vah! quanto nunc formoſior videre mihi, quam *dudum*! *Eun.* IV. 5. 5. Ecquid de illo, quod *dudum* tecum egi, egiſti, Syre? *Heaut.* III. 3. 34. De illo quod *dudum*? dictum ac factum reddidi. *Heaut.* IV. 5. 12. Quia *dudum* tu tantopere juſſeras. *Heaut.* IV. 5. 38. Uſque id egi *dudum*, dum loquitur pater. *Heaut.* V. 2. 30. Bene & ſapienter dixti *dudum. Adelph.* V. 8. 30. Dixtin' *dudum*, illam dixiſſe. *Hec.* III. 5. 1. Etiamſi *dudum* fuerat ambiguum hoc mihi. *Hec.* IV. 4. 26. An, quia non tute ipſe *dudum* audiſti? *Hec.* V. 2. 18. Incertior ſum multo, quam *dudum. Phorm.* II. 4. 19. Qui me *dudum* adjuverit comiter? *Phorm.* III. 3. 4. Nunc opera me adjuves, ac re *dudum* opitulata es. *Phorm.* V. 3. 3. Ancillulam emtum, quam *dudum* dixit Geta. *Phorm.* V. 5 10. Quae tute *dudum* coram me incuſaveras. *Phorm.* V. 7. 21.

Duim. Duint. *vide* Do.

Dulcis, e.

Cui nihil jam praeter pretium *dulce* eſt. *Heaut.* II: 2. 5.

Dum.

Antea qui ſciſe poſſes, *dum* aetas, metus, magiſter prohibebant? *And.* I. 1. 27. *Dum* tempus ad eam rem tulit, ſivi. *And.* I. 2. 17. *Dum* in dubio eſt animus. *And.* I. 5. 31. Profer, *dum* proficiſcor aliquo. *And.* II. 1. 29. *Dum* licitum eſt ei, *dum*que aetas tulit. *And.* II. 6. 12. Te oro, ut ante eamus, *dum* tempus datur, *dum*que ejus lubido occluſa eſt contumeliis. *And.* III. 3. 24. & 25. Potes nunc, *dum* animus irritatus eſt. *And.* III. 4. 18. *Dum* proſim tibi. *And.* IV. 1. 54. Tu Myſis, *dum* exeo, parumper opperire me hic. *And.* IV. 2. 31. *Dum* ſtudeo obſequi tibi. *And.* V. 1. 3. *Dum* efficias id, quod cupis. *And.* V. 1. 6. Impetraſti: incepi; *dum* res tulit. *And.* V. 1. 13. Quidvis cupio, *dum* ne ab hoc me falli comperiar. *And.* V. 3. 31. Longum eſt nos illum exſpectare, *dum* exeat. *And.* V. 6. 13. Ne exſpectetis, *dum* exeant huc. *And.* V. 6. 16. Proin tu, *dum* eſt tempus, cogita. *Eun.* I. 1. 11. Exſpectabo, *dum* venit. *Eun.* I. 2. 126. *Dum* haec loquimur, interea loci ad. *Eun.* II. 2. 24. Mea nihil refert, *dum* potiar modo. *Eun.* II. 3. 28. *Dum* haec dicit, abiit hora. *Eun.* II. 3. 49. Apud nos hic mane, *dum* redeat ipſa. *Eun.* III. 3. 29. Neque is deductus etiam *dum* ad eam. *Eun.* III. 5. 22. *Dum* haec mecum reputo, arceſſitur lavatum interea virgo. *Eun.* III. 5. 44. Dic *dum* hoc rurſum. *Eun* IV. 4. 40. Verba *dum* ſint. *Eun.* IV. 6. 4. Interim, *dum* ante oſtium ſto. *Eun.* V. 2. 4. Vin' interea, *dum* is venit, domi opperiamur? *Eun.* V. 2. 55. Quae *dum* foris ſunt, nihil videtur mundius. *Eun.* V. 4. 12. Te meum eſſe dici tantiſper volo, *dum*, quod te dignum eſt, facies. *Heaut.* I. 1. 55. Uſque *dum* ille vitam illam colet. *Heaut.* I. 1. 84. Decrevi tantiſper, *dum* fiam miſer. *Heaut.* I. 1. 96. Neque etiam *dum* ſcit

Digitized by Google

ſcit pater. *Heaut.* II. 1. 17. *Dum* moliuntur, *dum* comuntur, annus eſt. *Heaut.* II. 2. 11. Interea *dum* ſermones caedimus. *Heaut.* II. 3. 1. Abi *dum* tu, Dromo, illis obviam. *Heaut.* II. 3. 8. *Dum* propter te errans patria careo, tu interea loci. *Heaut.* II. 3. 16. Alterae *dum* narrat, forte audivi. *Heaut.* II. 3. 31. Datur: fruare *dum* licet. *Heaut.* II. 3. 104. *Dum* illum modo habeam mecum. *Heaut.* III. 1. 57. Quid exſpectas, Syre? an *dum* hinc denuo abeat? *Heaut.* III. 2. 32. Facito *dum* eadem haec memineris. *Heaut.* III. 2. 39. Quidvis ſatis eſt, *dum* vivat modo. *Heaut.* IV. 1. 28. *Dum* amicam hanc meam eſſe credet. *Heaut.* IV. 3. 36. Unus eſt dies, *dum* argentum eripio. *Heaut.* IV. 3. 39. Tu hic nos, *dum* eximus, interea opperibere. *Heaut.* IV. 7. 5. Dabo adeo depexum, ut, *dum* vivat, meminerit ſemper mei. *Heaut.* V. 1. 78. Uſque id egi dudum, *dum* loquitur pater. *Heaut.* V. 2. 30. *Dum* iſtis fuiſti ſolus, *dum* nulla alia delectatio. *Heaut.* V. 2. 34. Haec, *dum* incipias, gravia ſunt: *dumque* ignores. *Heaut.* V. 5. 14. & 15. *Dum* id reſcitum iri credit, tantiſper cavet. *Adelph.* I. 1. 45. Sineres nunc facere, *dum* per aetatem licet. *Adelph.* I. 2. 28. Dabitur a me argentum, *dum* erit commodum. *Adelph.* I. 2. 38. Numquam, *dum* ego adero, hic te tanget. *Adelph.* II. 1. 3. Delibera hoc, *dum* ego redeo, leno. *Adelph.* II. 1. 42. Praeterea autem, *dum* illum quaero. *Adelph.* IV. 2. 2. Haec *dum* dubitas, menſes abierunt decem. *Adelph.* IV. 5. 57. *Dum* hae ſileſcunt turbae. *Adelph.* V. 2. 10. Nullus ſum. *Par.* Qui *dum*? *Hec.* III. 1. 39. *Dum* ne reducam, turbent porro, quam velint. *Hec.* IV. 4. 12. Viſne adeſſe me una, *dum* iſtam convenis? *Hec.* IV. 4. 103. Dic *dum*, quaeſo, es tu Myconius? *Hec.* V. 3. 5. Mane *dum*, ſodes. *Hec.* V. 4. 4. Solebamus fere eam opperiri, *dum* inde iret domum. interea *dum* ſedemus illic. *Phorm.* I. 2. 40. & 41. Cedo *dum*, en umquam audiſti? *Phorm.* II. 2. 15. Manſuruſque patruum pater eſt, *dum* huc adveniat. *Phorm.* III. 1. 16. Non pudet vanitatis? *De.* Minime, *dum* ob rem. *Phorm.* III. 2. 41. Tum igitur *dum* licet, *dum*que adſum, loquimini *Phorm.* III. 3. 16. Vix *dum* dimidium dixeram, intellexerat. *Phorm.* IV. 2. 4. Adſequere, ac retine, *dum* huc ſervos evoco. *Phorm.* V. 7. 89. Inde filiam ſuſcepit jam unam, *dum* tu dormis. *Phorm.* V. 8. 18. Habet haec, ei quod, *dum* vivat, uſque ad aurem obganniat. *Phorm.* V. 8. 41. *Paſſim alibi.*

Duo, ae, o.

Uxorem duxit: nati filii *duo.* *Adelph.* I. 1. 22. *Duo* quum idem faciunt. *Adelph.* V. 3. 37. An quia, quos fallam, pro uno *duo* ſunt mihi dati? *Phorm.* IV. 2. 12. Tu illos *duos* olim pro re tollebas tua. *Adelph.* V. 3. 23. Nam ajunt tecum poſt *duobus* concubuiſſe eam menſibus. *Hec.* III. 3. 33. Harum *duarum* conditionum nunc utram malis, vide. *Heaut.* II. 3. 85. Quid! *duaſne* is uxores habet? *Phorm.* V. 1. 27. Si habet unam amicam, tu uxores *duas*? *Phorm.* V. 8. 52. Porro haec talenta dotis adpoſcunt *duo.* *Heaut.* IV. 7. 10. *Duo* talenta pro re noſtra ego eſſe decrevi ſatis. *Heaut.* V. 1. 67.

Duplex.

Duplex quae ex argumento facta eſt ſimplici. *Heaut.* Prol. 6. Commodius eſſe opinor, *duplici* ſpe utier. *Phorm.* IV. 2. 13.

Duriter.

Primum haec pudice vitam, parce, ac *duriter* agebat. *And.* I. 1. 47. Ruri agere vitam: ſemper parce, ac *duriter* ſe habere. *Adelph.* I. 1. 20. Factum a vobis *duriter.* *Adelph.* IV. 5. 28.

Duritia.

Tum hoc timet, ne tua *duritia* antiqua illa etiam adaucta ſit. *Heaut.* III. 1. 26.

Duro.

Non, hercle, hic quidem *durare* quiſquam, ſi ſic ſit, poteſt. *Adelph.* IV. 2. 15.

Durus, a, um.

Satis jam, ſatis pater *durus* fui. *Heaut.* III. 1. 30. Nimium ipſe eſt *durus*, praeter aequumque & bonum. *Adelph.* I. 1. 39. Quod illum inſimulat *durum*, id non eſt. *Heaut.* I. 2. 30. Quam timui male, ne nunc animo ita eſſes *dure*, ut olim. *Heaut.* IV. 1. 52. Adeon' ingenio eſſe *duro* te atque inexorabili, ut? *Phorm.* III. 2. 12. Vitam *duram*, quam vixi uſque adhuc, mitto. *Adelph.* V. 4. 5. O Geta! provinciam cepiſti *duram.* *Phorm.* I. 2. 23. *Duras* fratris partes praedicas. *Eun.* II. 3. 62. Ut patrem tuum vidi eſſe habitum, diu etiam, *duras* (partes) dabit. *Heaut.* II. 4. 22. Os *durum!* *Eun.* IV. 7. 36. Etiamne id lex coëgit? *Ph.* Illud *durum.* *Phorm.* II. 1. 8. Scio, tibi eſſe hoc gravius multo, ac *durius.* *Heaut.* V. 2. 4.

Syntaxis. *Durus pater. Eſſe duro animo. Dure ingenio eſſe. Vitam duram vivere. Capere provinciam duram. Duras partes. Duras (partes) dare. Os durum. Id mihi durum eſt.*

E.

E.

FEcis, *e* ſervo ut eſſes libertus mihi. *And.* I. 1. 10. Gravida *e* Pamphilo eſt. *And.* I. 3. 11. Laborat *e* dolore. *And.* I. 5. 33. Apud forum modo *e* Davo audivi. *And.* II. 1. 2. Credon' tibi hoc, nunc peperiſſe hanc *e* Pamphilo? *And.* III. 2. 17. Haec ſe *e* Pamphilo gravidam dixit eſſe. *And.* III. 2. 32. Mercator hoc addebat, *e* praedonibus, unde emerat, ſe audiſſe, abreptam *e* Sunio. *Eun.* I. 2. 34. & 35. Qui illam *e* conſpectu amiſi meo. *Eun.* II. 3. 2. *E* flamma petere te cibum poſſe arbitror. *Eun.* III. 2. 38. Eſt *e* Corintho hic advena anus paupercula. *Heaut.* I. 1. 44. Advenientem, *e* navi egredientem, ilico abduxi ad coenam. *Heaut.*

Digitized by Google

Heaut. I. 2. 8. Bolum tantum mihi ereptnm tam ſubito *e* faucibus. *Heaut.* IV. 2. 6. *E* re nata melius fieri haud potuit. *Adelph.* III. 1. 8. Velim, ut triduo hoc perpetuo prorſum *e* lecto nequeat ſurgere. *Adelph.* IV. 1. 4. Fugere *e* conſpectu ilico: videre nolle. *Hec.* I. 2. 107. *E* medio aequom excedere eſt. *Hec.* IV. 3. 14. Unctum, atque lautum *e* balneis. *Phorm.* II. 2. 25. Qui te ad ſcopulum *e* tranquillo inferat. *Phorm.* IV. 4. 9. Quum *e* medio exceſſit. *Phorm.* V 7. 74. Mortem obiit: *e* medio abiit. *Phorm.* V. 8. 30.

Syntaxis. *E ſervo libertus. Gravida e viro. Laborare e dolore. Parère e viro. Audire quid e ſervo. Abripi e patria. E flamma cibum petere. E navi egredi. Bolus e faucibus eripitur. E lecto ſurgere. E conſpectu amittere. fugere. E re nata. Unctus atque lautus e balneis. E medio excedere. abire.*

Ebibo.

Quid comedent? quid *ebibent? Heaut.* II. 3. 14.

Ebrius, a, um.

Quum tu ſatura, atque *ebria* eris, puer ut ſatur ſit, facito. *Hec.* V. 2. 3.

Ecastor.

Per *ecaſtor* ſcitus puer eſt natus Pamphilo. *And.* III. 2. 6. Spero *ecaſtor*. *Hec.* IV. 3. 5. Eſt magna, *ecaſtor*, gratia de iſtac re, quam tibi habeam. *Hec.* V. 1. 14. Verum, *ecaſtor*, numquam animum quaeſti gratia ad malas adducam partes. *Hec.* V. 3. 37. At ego *ecaſtor* poſthac tibi, quod potero, & quae voles, faciamque, & dicam. *Phorm.* V. 8. 61.

Ecce.

Ecce autem alterum. *Eun.* II. 3. 6. *Ecce* autem video rure redeuntem ſenem. *Eun.* V. 5. 25. *Ecce* autem de integro! *Adelph.* I. 2. 73. *Ecce* autem! *Adelph.* IV. 7. 4. *Ecce* autem hic adeſt ſenex noſter. *Adelph.* V. 1. 5. *Ecce* me, qui id faciam vobis. *Adelph.* V. 9. 38. *Ecce* autem! tu quoque proterve iracundus es. *Hec.* III. 5. 53. *Ecce* autem ſimilia omnia. *Phorm.* II. 1. 34.

Eccere.

Eccere. Quid ſi reddet? *Phorm.* II. 2. 5.

Eccum. Eccam.

Atque adeo in ipſo tempore *eccum* ipſum obviam. *And.* III. 2. 52. Atque *eccum*: video ipſum foras exire. *And.* III. 3. 48. Sed *eccum* ipſum video. *And.* III. 4. 26. Proviſo quid agat Pamphilus: atque *eccum*. *And.* V. 5. 1. Sed *eccum* Parmenonem. ſalve. *Eun.* II. 3. 12. Sed *eccum* militem. *Eun.* III. 1. 5. Atque *eccum*. ſalve, mi Thraſo. *Eun.* III. 2. 2. Ubi eſt centurio Sanga? *Sa. Eccum* adeſt. *Eun.* IV. 7. 6. Virum bonum *eccum* Parmenonem incedere video. *Eun.* V. 3. 9. Atque *eccum* video. adibo. *Eun.* V. 7. 5. *Eccum* Dromonem cum Syro. *Heaut.* II. 2. 12. Syrum optime *eccum*! *Heaut.* IV. 5. 9. *Eccum* me! inque. *Cl. Eccum* hic tibi! *Heaut.* IV. 7. 1. Hic patrem adſtare ajebas? *Me. Eccum! Heaut.* V. 2. 7. Sed *eccum* Syrum ire video! *Adelph.* III. 3. 7. Sed *eccum* ſceleratum Syrum. *Adelph.* IV. 2. 14. Sed *eccum* ipſum! *Adelph.* IV. 7. 2. *Phorm.* IV. 2. 10. *Eccum* adeſt corruptela liberûm. *Adelph.* V. 3. 6. Sed *eccum* Demeam! *Adelph.* V. 6. 2. Sed *eccum*, Micio egreditur foras. *Adelph.* V. 7. 25. Atque *eccum* Phidippum optume video. *Hec.* II. 2. 4. Atque *eccum* video ipſum egredi. *Hec.* III. 2. 17. Atque *eccum* Phidippum & patrem video. *Hec.* III. 4. 35. *Eccum* ipſum video in tempore huc ſe recipere. *Phorm.* II. 4. 24. *Eccum*, ab ſua palaeſtra exit foras. *Phorm.* III. 1. 20. Sed video, *eccos*, quos volebam. *Heaut.* II. 3. 15. Sed *ecca* ipſa egreditur. *Eun.* I. 1. 34. Sed *eccam* ipſam. *Eun.* IV. 5. 12. Sed *eccam* Thaidem ipſam video. *Eun.* IV. 7. 18. Atque *eccam* video! *Hec.* IV. 1. 8. Sed Bacchidem, *eccam*, video ſtare ante oſtium! *Hec.* V. 4. 14.

Ecquis, a, id vel od.

Ecquis cum ea una? *Ecquis* eam poſſet noſcere? *Eun.* III. 3. 16. & 17. *Ecquis* hic? *Eun.* III. 3. 24. *Ecquis* me vivit hodie fortunatior? *Eun.* V. 9. 1. Hoſpitem *ecquem* Pamphilum hic habes? *Hec.* V. 3. 6. *Ecqua* inde parva periſſet ſoror? *Eun.* III. 3. 15. *Ecquid* te pudet? *And.* V. 2. 30. *Ecquid* beo te? *Eun.* II. 2. 48. *Ecquid* nos amas de fidicina iſtac? *Eun.* III. 2. 3. Rus Sunii *ecquod* haberem, & quam longe a mari? *Eun.* III. 3. 13. Quid tu? *ecquid* de illo, quod dudum tecum egi, egiſti? *Heaut.* III. 3. 34. *Ecquid* locutus cum iſta es. *Phorm.* V. 3. 15.

Edax.

Edax paraſitus, ſycophanta autem impudens. *Heaut.* Prol. 38. Paraſitum *edacem*. *Eun.* Prol. 38. Alere nolunt hominem *edacem*. *Phorm.* II. 2. 21.

Edepol *vide* Aedepol.

Edico.

Miles, nunc adeo *edico* tibi, ne. *Eun.* IV. 7. 36. Pythias, dico, *edico* vobis, noſtrum eſſe illum herilem filium. *Eun.* V. 5. 20. Miles, *edico* tibi, ſi. *Eun.* V. 9. 33. *Edicit*, ne vir quiſquam ad eam adeat; & mihi, ne abſcedam, imperat. *Eun.* III. 5. 30. *Edixin'* tibi? interminatus ſum, ne faceres? *And.* III. 2. 15. Ibo intro, atque *edicam* ſervis, ne quoquam efferri ſinant. *Hec.* IV. 1. 50.

Edictum.

Ne quid credas me advorſum *edictum* tuum facere eſſe auſam. *Heaut.* IV. 1. 10.

Edo, es, est.

Heri coimus in Piraeeo, in hunc diem ut de ſymbolis *eſſemus*. *Eun.* III. 4. 2.

Edo, dis.

Uterque in te exempla *edent*. *Eun.* V. 7. 21.

Edoceo.

Phanium *edocebo*, ne quid vereatur Phormionem. *Phorm.* V. 2. 17. Invenias argentum. *Ge.* Cupio: ſed id unde, *edoce*. *Phorm.* III. 3. 7.

Edormisco.

Interea in angulum aliquo abeam, atque *edormiſcam* hoc villi. *Adelph.* V. 2. 11.

Digitized by Google

Educo, are.

Ex qua filiam ſuſcepit: & eam clam *educat.* *Phorm.* V. 7. 50. Mater ubi accepit, coepit ſtudioſe omnia docere, *educare*, ita uti ſi eſſet filia. *Eun.* I. 2. 37. Una a pueris parvolis ſumus *educati.* *Adelph.* III. 4. 49.

Educo, ere. *Alo.*

Eduxi a parvulo. *Adelph.* I. 1. 23. *Eduxit* mater pro ſua. *Eun.* I. 2. 76. Tune hic homines adoleſcentulos, imperitos rerum, *eductos* libere, in fraudem illicis? *And.* V. 4. 8. Ita eos meo labore *eductos* maxumo, hic fecit ſuos, paullo ſumtu. *Adelph.* V. 4. 21. *Educta* ita, uti teque illaque dignum eſt. *Eun.* II. 6. 10. Habet bene ac pudice *eductam*, ignaram artis meretriciae. *Heaut.* II. 1. 14. Bene & pudice ejus doctum atque *eductum* ſinam coactum egeſtate ingenium immutarier? *And.* I. 5. 39.

Syntaxis. *Educere aliquem a parvulo. Educere aliquem pro ſuo. Eductus libere. Virgo bene ac pudice educta. Ingenium bene & pudice eductum.*

Educo. *Proripio.*

Qua me propter exanimatum citius *eduxi* foras. *Hec.* III. 3. 4.

Effero.

Hic me magnifice *efferre.* *Heaut.* IV. 3. 31. Abi: effer argentum. *Ch. Effero.* *Heaut.* IV. 5. 56. Num quidnam *effert*? *Adelph.* II. 4. 1. Verbum de verbo expreſſum *extulit.* *Adelph.* Prol. 11. Ciſtellam, Pythias, domo *effer* cum monumentis. *Eun.* IV. 6. 15. Abi: *effer* argentum. *Heaut.* IV. 5. 56. *Efferant* quae ſecum huc adtulerunt. *Heaut.* IV. 4. 23. Interdico, ne *extuliſſe* extra aedes puerum uſquam velis. *Hec.* IV. 1. 48. *Effertur*: imus. *And.* I. 1. 90. Quod minime eſt opus uſquam *efferri.* *Adelph.* IV. 4. 16. Edicam ſervis, ne quoquam *efferri* ſinant. *Hec.* IV. 1. 50. Vides tuum peccatum eſſe *elatum* foras. *Phorm.* V. 7. 65.

Syntaxis. *Magnifice efferre ſe. Verbum de verbo expreſſum efferre. Efferre puerum extra aedes. Efferre mortuum. Rem efferre foras.*

Efficio

Si *efficio* hoc, poſtulo, ut. *Eun.* V. 9. 28. Solus mihi *effeciſti* has nuptias. *And.* III. 4. 16. Tundendo, atque odio denique *effecit* ſenex. *Hec.* I. 2. 48. Facite, fingite, invenite, *efficite*, qui detur tibi. *And.* II. 1. 34. Vide quam iniquus ſis prae ſtudio, dum *efficias* id, quod cupis. *And.* V. 1. 6. Quod ut *efficerem*, orando ſurdas jam aures reddideras mihi. *Heaut.* II. 3. 89. Hic prius ſe indicarit, quam ego argentum *effecero.* *Heaut.* III. 3. 23. Neque defetiſcar, donec tibi id, quod pollicitus ſum, *effecero.* *Phorm.* IV. 1. 24. Hoc ſi *effeceris*, quod vis donum & praemium a me optato. *Eun.* V. 9. 26. Quid eſt, quod tibi mea ais *efficere* hoc poſſit amplius? *And.* I. 1. 4. Vis, quod des illi, *effici.* *Heaut.* II. 3. 81. Hoc ego tibi profecto *effectum* reddam. *And.* IV. 2. 20. Quin *effectum* dabo. *Eun.* II. 1. 6. Quod cuperes, aliquo pacto *efficiundum* tibi. *And.* V. 3. 13.

Syntaxis. *Efficere nuptias. Efficere argentum. Reddere aliquid effectum. Dare aliquid effectum.*

Effluo.

Utrumque hoc falſum eſt: *effluet.* *Eun.* I. 2. 41.

Effodio.

Atqui ſi illam digito attigerit uno, oculi illico *effodientur.* *Eun.* IV. 6. 2.

Effringo.

Fores *effregit*, atque in aedes irruit alienas. *Adelph.* I. 2. 8. Fores *effregit*? reſtituentur. *Adelph.* I. 2. 40. Non eſt flagitium, adoleſcentulum fores *effringere.* *Adelph.* I. 2. 23.

Effugio.

Ut ne viderem, miſera huc *effugi* foras. *Eun.* V. 5. 3. Nullon' ego Chremetis pacto adfinitatem *effugere* potero? *And.* I. 5. 12. Nuptias *effugere* ego iſtas malo, quam tu adipiſcier. *And.* II. 1. 32. Hanc maculam nos decet *effugere.* *Adelph.* V. 8. 32. Sine me, obſecro, hoc *effugero*, volgus quod male audit mulierum. *Hec.* IV. 2. 24.

Effundo.

Effundite, emite, facite, quod vobis lubet. *Adelph.* V. 9. 34.

Effutio.

Ego perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes foris *effutiretis.* *Phorm.* V. 1. 19.

Egeo.

Cepi rationem, ut neque *egeres*, neque. *Heaut.* V. 2. 11. Tum ille *egens*, forte adplicat primum ad Chryſidis patrem ſe. *And.* V. 4. 21. Quum hinc *egens* profugiet aliquo militatum. *Adelph.* III. 3. 30. Quia *egens* relicta eſt miſera, ignoratur parens. *Phorm.* II. 3. 10. Quae eſſem anus deſerta, *egens*, ignota. *Phorm.* V. 1. 24.

Egestas.

Haec non ſivit *egeſtas* facere nos. *Adelph.* I. 2. 24. Vis, *egeſtas*, injuſtitia, ſolitudo, infamia. *Adelph.* III. 2. 5. Quod ut facerem, *egeſtas* me impulit. *Phorm.* V. 1. 6. Propter *egeſtatem*, proximo juſſa eſt dari. *Phorm.* II. 3. 69. Sinam coactum *egeſtate* ingenium immutarier? *And.* I. 5. 40.

Ego.

Ego poſtquam te emi. *And.* I. 1. 8. Haec *ego* putabam eſſe omnia humani ingeni. *And.* I. 1. 86. *Ego* illud ſedulo negare factum. *And.* I. 1. 119. Hoccine agis, an non? *Da.* *Ego* vero iſtuc. *And.* I. 2. 15. Nuptias effugere *ego* iſtas malo, quam tu adipiſcier. *And.* II. 1. 32. Quid *ego* te velim, & tu quod quaeris, ſcies. *And.* III. 3. 4. Quis homo eſt? *Pa.* *Ego* ſum. *And.* V. 6. 1. Prius reſciſceres tu, quam *ego* illud, quod. *And.* V. 6. 4. Neque virgo eſt uſquam: neque *ego*, qui. *Eun.* II. 3. 2. *Ego* hinc abeo, tu iſtam opperire. *Eun.* III. 2. 41. *Ego* te meum eſſe dici tantiſper volo, dum. *Heaut.* I. 1. 54. Sed ſi id non facis, *ego*, quod me in te ſit facere dignum, invenero. *Heaut.* I. 1. 56. *Ego* iſtuc aetatis, non amori operam dabam. *Heaut.* I. 1. 58. Sumtus domi

Digitized by Google

 E G E G

domi tantos *ego* ſolus faciam? *Heaut.* I. 1. 79. Eum *ego* hinc ejeci miſerum injuſtitia mea. *Heaut.* I. 1. 82. Dum *ego* propter te errans patria careo demens, tu interea. *Heaut.* II. 3. 16. Mirum ni illa ſalva eſt, & *ego* perii. *Heaut.* IV. 1. 50. *Ego* dicam, quod mihi in mentem. *Heaut.* V. 2. 33. *Ego* quae cogito! *Adelph.* I. 1. 10. *Ego* illam hercle vero omitto. *Adelph.* II. 4. 4. *Ego* Aeſchinum conveniam. *Adelph.* IV. 5. 2. *Ego* ille agreſtis, ſaevus, triſtis. *Adelph.* V. 4. 12. Vir *ego* tuus ſum? *Hec.* IV. 1. 9. Tu jam lites audies: *ego* plectar pendens. *Phorm.* I. 4. 43. Niſi tu properas mulierem abducere, *ego* ejiciam. *Phorm.* II. 3. 90. Ita prorſum oblitus ſum *mei.* *Eun.* II. 3. 14. Faciam, ut hujus loci, dieique, *mei*que ſemper memineris. *Eun.* IV. 7. 31. Merito ut caperet odium illa *mei.* *Hec.* IV. 2. 4. Vae miſero *mihi!* *And.* II. 1. 2. Concurrunt laeti *mi* obviam cupedinarii omnes. *Eun.* II. 2. 25. Qui *mihi* nunc uno digitulo fores aperis fortunatus. *Eun.* II. 2. 53. Scis Pamphilam meam inventam civem? ſcis ſponſam *mihi*? *Eun.* V. 9. 6. *Mihi* illam laudas? *Eun.* V. 9. 23. *Mihi* ſic eſt uſus. *Heaut.* I. 1. 28. *Mihi* ſi umquam filius erit. *Mihi* per alium oſtendit ſuam ſententiam. Is *mihi*, ubi adbibit plus paullo, ſua quae narrat facinora! *Heaut.* II. 1. 5. 7 & 8. Haec res neutiquam neglectui eſt *mihi.* *Heaut.* II. 3. 116. Hic *mihi* quanto nunc plus ſapit, quam egomet *mihi!* *Heaut.* III. 1. 101. Vin' tu homini ſtulto *mihi* auſcultare? *Heaut.* III. 3. 24. Vigilantiam tuam tu *mihi* narras? *Adelph.* III. 3. 44. Quod nunc *mihi* evenit. *Adelph.* V. 4. 5. Te *mihi* injuriam facere arbitror, Phidippe. *Hec.* II. 2. 14. Hodie *mihi* poteſtas haud data eſt. *Hec.* V. 3. 16. Ut qui *mihi* conſultum optime velit eſſe. *Phorm.* I. 3. 1. Crede *mihi*, gaudebis facto. *Phorm.* III. 2. 9. Toto *me* oppido exanimatum quaerere. *And.* II. 2. 5. Reliquit *me* homo, atque abiit. *And.* IV. 4. 5. Egone illam? quae illum? quae *me*? quae non? ſine modo. *Eun.* I. 1. 20. Nimis *me* indulgeo. *Eun.* II. 1. 16. Ubi ea eſt? *Th.* Domi apud *me.* *Eun.* IV. 6. 9. Scin' *me* in quibus ſim gaudiis? *Eun.* V. 9. 5. Iſtuc, quidquid eſt, fac *me* ut ſciam. *Heaut.* I. 1. 32. *Me* ignoras, Clinia. *Heaut.* I. 1. 53. Apud *me* ſis volo. *Heaut.* I. 1. 110. Jam dudum domi praeſto apud *me* eſſe ajunt. *Heaut.* I. 1. 120. Prae iracundia, Menedeme, non ſum apud *me.* *Heaut.* V. 1. 48. *Men'* quaerit? *Adelph.* II. 4. 1. Niſi *me* credo huic eſſe natum rei. *Adelph.* IV. 2. 6. Accedo huc ad *me*: liber eſto. *Adelph.* V. 9. 13. Ego hunc adibo, ſi quid *me* velit. *Hec.* III. 4. 15. Numquid, Geta, aliud *me* vis? *Phorm.* I. 2. 101. Qui *me* dudum adjuverit comiter? *Phorm.* III. 3. 4. Nec quid *me* nunc faciam, ſcio. *Da.* Nec quid de *me.* *And.* III. 5. 8. Quid *me* fiet? *And.* IV. 2. 26. Tibine haec diutius licere ſperas facere, *me* vivo patre? *Heaut.* I. 1. 51. Sed quid crepuerunt fores hinc a *me*? *Heaut.* I. 1. 122. A *me* neſcio quis exit. *Heaut.* III. 1. 90. Tu fortaſſe, quid *me* fiat, parvi pendis. *Heaut.* IV. 3. 37. Ut neque quid *me* faciam, neque quid agam, certum ſiet! *Adelph.* IV. 4. 2. Quiſnam a *me* pepulit tam graviter fores? *Adelph.* V. 3. 2. Acceſſi; vos ſemotae: *nos* ſoli. *And.* I. 5. 50. Inepta haec eſſe, *nos* quae facimus, ſentio. *Adelph.* III. 3. 76. Aedepol ne *nos* ſumus mulieres inique inviſae viris. *Hec.* II. 3. 1. *Nos* otioſi operam dabamus Phaedriae. *Phorm.* I. 2. 37. Numquam cuiquam *noſtrûm* verbum fecit. *And.* I. 2. 7. Pater amicus ſummus *nobis.* *And.* V. 6. 6. Eunuchum quem dediſti *nobis*, quas turbas dedit! *Eun.* IV. 3. 11. Cur perdis adoleſcentem *nobis*? *Adelph.* I. 1. 36. Ex amicis inimici ut ſint *nobis* adfines, facis. *Hec.* II. 1. 14. Quem actoris virtus *nobis* reſtituit locum. *Phorm.* Prol. 34. Valeant, qui inter *nos* diſcidium volunt. *And.* IV. 2. 14. Ad *nos* deductus hodie eſt adoleſcentulus. *Eun.* IV. 4. 19. Ulciſcar: ut ne impune in *nos* illuſeris. *Eun.* V. 4. 20. Ne *nos* inter *nos* congruere ſentiant. *Heaut.* III. 1. 91. Quaſi nunc norimus *nos* inter *nos.* *Adelph.* II. 4. 7. Nonne ea diſſimulare *nos* magis humanum eſt? *Hec.* IV. 1. 37. Commorat omnes *nos.* *Phorm.* I. 2. 51. Neſcio, quid profecto abſente *nobis* turbatum eſt domi. *Eun.* IV. 3. 7. Quiſnam a *nobis* egreditur foras? *Heaut.* III. 2. 50. Quid eſt, quod tam a *nobis* graviter crepuerunt fores? *Heaut.* III. 3. 52. Illum alieno animo a *nobis* eſſe, res ipſa indicat. *Adelph.* III. 2. 40. Si quid eſt peccatum a *nobis*, profer. *Hec.* II. 2. 11. *Saepiſſime alibi.*

EGOMET. EGONE.

Egomet continuo mecum: certe captus eſt! *And.* I. 1. 55. *Egomet* quoque ejus cauſa in funus prodeo. *And.* I. 1. 88. Proximus ſum *egomet* mihi. *And.* IV. 1. 12. Cum Davo *egomet* vidi jurgantem ancillam. *And.* V. 1. 19. Imperavi *egomet* mihi omnia adſentari. *Eun.* II. 2. 21. *Egomet* quoque id ſpectare coepi. *Eun.* III. 5. 38. Dum rus eo, coepi *egomet* mecum inter vias cogitare. *Eun.* IV. 2. 1. Eo redigis me, ut, quid egerim, *egomet* neſciam. *Eun.* IV. 4. 23. *Egomet*, meo indicio, miſer, quaſi ſorex, hodie perii. *Eun.* V. 7. 23. *Egomet* convivas moror. *Heaut.* I. 1. 120. Quum *egomet* nunc mecum in animo vitam tuam conſidero. *Heaut.* II. 4. 5. Hic mihi quanto nunc plus ſapit, quam *egomet* mihi! *Heaut.* III. 1. 101. Quin *egomet* jam ad eam deferam. *Heaut.* IV. 5. 51. Quandoquidem ducenda eſt, *egomet* habeo propemodum, quam volo. *Heaut.* V. 5. 20. Indignis quum *egomet* ſim acceptus modis. *Adelph.* II. 1. 12. Fruſtra *egomet* mecum has rationes puto. *Adelph.* II. 1. 54. Tace! *egomet* conveniam jam ipſum. *Adelph.* II. 2. 1. Certum: hiſce oculis *egomet* vidi. *Adelph.* III. 2. 31.

Oh! qui *egomet* produxi. *Adelph.* III. 3. 48. *Egomet* narrabo, quae mihi dixti. *Adelph.* IV. 3. 13. *Egomet* rapui: ipſe *egomet* ſolvi argentum. *Adelph.* IV. 4. 18. Ceſſo ire intro, ne morae meis nuptiis *egomet* ſiem? *Adelph.* IV. 5. 78. *Egomet* me novi, & peccatum meum. *Phorm.* I. 4. 40. Te mihi fidelem eſſe aeque, atque *egomet* ſum mihi, ſcibam. *Phorm.* IV. 1. 15. Noſtri *noſmet* poenitet. *Phorm.* I. 3. 20. Id *noſmet* ipſos facere oportet, Phaedria. *Phorm.* I. 4. 45. Id *noſmet* ipſos indicare, placabilius eſt. *Phorm.* V. 7. 68. Hem! *egone* iſtuc conari queam? *And.* I. 5. 35. Peſſuma, *egon'* quidquam tibi reſpondeam? *Eun.* I. 2. 73. Quid nunc facere cogitas? *Sy. Egone? Heaut.* III. 3. 47. Quam rem agis? ſcelus. *Sy. Egone? Heaut.* IV. 4. 18. Quamobrem id facias, neſcio. *Ch. Egone? Heaut.* V. 1. 72. *Egon'* mea bona ut dem Bacchidi dono? *Heaut.* V. 5. 6. *Egon'* debacchatus ſum autem, an tu in me? *Adelph.* II. 1. 31. *Egon'* te pro hoc nuntio quid donem? *Hec.* V. 4. 9. *Egone* illi non ſuccenſeam? *Phorm.* II. 1. 30. Etiam tu hoc reſpondes? quid iſtic tibi negotii eſt? *Da. Mihin'? Si.* Ita. *Da. Mihine? Si.* Tibi ergo. *And.* V. 2. 8. & 9. *Men'* rogas? *Heaut.* II. 3. 5. *Men'? Ch.* Hiſce oculis; ne nega. *Heaut.* III. 3. 3. *Men'* quaerit? *Adelph.* IV. 2. 4.

Egredior.

Numquam tam mane *egredior*, neque tam veſperi revortor, quin. *Heaut.* I. 1. 15. Sed Myſis ab ea *egreditur. And.* I. 3. 21. Unde *egreditur*? *And.* V. 2. 2. Sed ecca ipſa *egreditur*, noſtri fundi calamitas. *Eun.* I. 1. 34. Sed quid hoc, quod timida ſubito *egreditur* Pythias? *Eun.* IV. 2. 14. Quiſnam *egreditur*? *Heaut.* I. 1. 122. Quiſnam a nobis *egreditur* foras? *Heaut.* III. 2. 50. Sed pater *egreditur. Heaut.* IV. 6. 23. Sed ipſe *egreditur. Heaut.* V. 3. 21. Sed eccum, Micio *egreditur* foras. *Adelph.* V. 7. 25. Patruus interea inde huc *egreditur* foras. *Phorm.* V. 6. 38. Quod ſi fit, ut me excutiam, atque *egrediar* domo, id reſtat. *Phorm.* IV. 1. 20. Vide, quis *egrediatur. Phorm.* V. 5. 12. Advenientem, e navi *egredientem*, ilico abduxi ad coenam. *Heaut.* I. 2. 8. Atque eccum video ipſum *egredi. Hec.* III. 2. 17. Video Phidippum *egredi* per tempus. *Hec.* IV. 3. 16. Sed ipſum foras *egreſſum* video. *Heaut.* III. 1. 17. Ubi erunt *egreſſi* foras. *Phorm.* V. 6. 52. Sed poſtquam *egreſſa* eſt, illis quae ſunt intus, clamat de via. *And.* III. 2. 11. A fratre quae *egreſſa* eſt meo? *Phorm.* V. 1. 5.

Syntaxis. *Egredi ab aliquo. Egredi foras. domo. E navi egredi.*

Egregie.

Horum ille nihil *egregie* praeter caetera ſtudebat. *And.* I. 1. 31. Quam ego animo *egregie* caram pro uxore habuerim. *And.* I. 5. 38. Aut ego profecto ingenio *egregie* ad miſerias natus ſum. *Heaut.* III. 1. 11.

Egregius, a, um

Mulier quaedam *egregia* forma, atque aetate integra. *And.* I. 1. 45. Virgo ipſa facie *egregia. Phorm.* I. 2. 50.

Ehem.

Ehem! pater. *And.* II. 5. 6. *Ehem*, tun' hic eras, mi Phaedria? *Eun.* I. 2. 6. *Ehem!* Parmeno, bene feciſti. *Eun.* III. 2. 9. *Ehem!* curate iſtam diligenter virginem. *Eun.* III. 2. 52. *Ehem!* mi vir. *Ch. Ehem!* mea uxor. *Heaut.* IV. 1. 9. *Ehem!* opportune: te ipſum quaerito. *Adelph.* I. 2. 1. II. 4. 2. *Ehem!* pater mi, tu hic eras? *Adelph.* V. 7. 3. *Ehem!* Parmeno, tun' hic eras? *Hec.* III. 2. 5. *Paſſim alibi.*

Eheu.

Eheu! Ch. Ne lacruma. *Heaut.* I. 1. 31. *Eheu*, quam ego nunc totus diſpliceo mihi! *Heaut.* V. 4. 20. *Eheu* me miſeram! *Hec.* I. 1. 17. *Eheu* me miſerum! *Phorm.* I. 4. 10.

Eho.

Eho, quid Pamphilus? *And.* I. 1. 61. *Eho!* an tute intellexti hoc adſimulari? *And.* III. 2. 20. *Eho!* dic mihi. *And.* IV. 1. 44. *Eho* tu! impudens. *And.* IV. 2. 27. *Eho!* Myſis, puer hic unde eſt? *And.* IV. 4. 9. *Eho!* an non eſt? *And.* IV. 4. 27. *Eho!* an non tu dixti? *And.* V. 2. 11. *Eho!* tu Glycerium hinc civem eſſe ais? *And.* V. 4. 5 Propero ad filiam. *Eho!* mecum, Crito. *And.* V. 4. 48. *Eho!* numnam hic relictus cuſtos? *Eun.* II. 2. 55. *Eho!* nonne hoc monſtri ſimile eſt? *Eun.* II. 3. 42. *Eho!* Parmeno mi, noſtin'? *Eun.* II. 3. 59. Si non tangendi copia eſt, *eho!* ne videndi quidem erit? *Eun.* IV. 2. 11. *Eho* tu! eho'n' ego te? *Eun.* IV. 4. 24. *Eho!* nonne id ſat erat? *Eun.* IV. 5. 10. *Eho!* paululum, impudens? *Eun.* V. 2. 17. *Eho!* ſcelesſte, quo illam ducis? *Heaut.* II. 3. 71. *Eho!* laudas quaeſo, heros qui fallunt? *Heaut.* III. 2. 26. *Eho!* quaeſo, una accedundi via eſt? *Heaut.* III. 3. 22. *Eho!* an domi eſt habiturus? *Adelph.* III. 3. 35. *Eho!* nonne haec juſta tibi videntur poſtea? *Adelph.* IV. 5. 26. *Eho!* carnufex; eſt Cteſipho intus? *Adelph.* V. 2. 2. *Eho!* accede huc ad me: liber eſto. *Adelph.* V. 9. 13. *Eho* tu! an non habes? *Hec.* I. 2. 25. *Eho!* num quidnam accuſat virum? *Hec.* II. 2. 25. Quid dixti? *eho!* an non alemus, Pamphile? *Hec.* IV. 4. 49. *Eho!* puer, curre ad Bacchidem hanc. *Hec.* IV. 4. 97. *Eho!* an id ſuccenſes nunc illi? *Phorm.* II. 1. 29. *Eho!* tu ſobrinum tuum non noras? *Phorm.* II. 3. 37. *Eho!* dic, quid velis dari tibi in manum? *Phorm.* IV. 3. 28. *Eho!* verbero. *Phorm.* IV. 4. 3. *Eho* tu! factum eſt abs te ſedulo pro fratre. *Phorm.* V. 8. 12.

Ehodum.

Hem, quid eſt? *Si. Ehodum* ad me. *And.* I. 2. 13. *Ehodum*, dic mihi. *And.* II. 1. 24. *Eun.* II. 3. 68. *Ehodum*, bone vir, quid ais? *And.* III. 5. 10.

Eia.

Eia, haud ſic decet. *Eun.* V. 9. 35. Viſa vero eſt aquilae ſenectus. *Ch. Eia! Heaut.* III. 2. 10.

Digitized by Google

10. *Eia*! ne parum leno fies. *Phorm.* III. 2. 23.

EJICIO.

Eum ego hinc *ejeci* miſerum injuſtitia mea. *Heaut.* I. 1. 82. Niſi tu properas mulierem abducere, ego illam *ejiciam*. *Phorm.* II. 3. 90. Dictum ac factum invenerit cauſam, quamobrem *ejiciat* oppido. *Pa. Ejiciat? And.* II. 3. 8. Ut pater omnem de me *ejecerit* animum patris? *Heaut.* V. 2. 2. An legibus daturum poenas dices, ſi illam *ejeceris*? *Phorm.* IV. 3. 22. Ubi te exſpectatum *ejeciſſet* foras. *Adelph.* I. 2. 29. Mea cauſa *ejicitur*. *Phorm.* IV. 3. 68. Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum *ejectus* eſt. *And.* V. 4. 20. Hoc nunc dicis, *ejectos* hinc nos. *Eun.* II. 2. 45. Ibi tum hanc *ejectam* Chryſidis patrem recepiſſe, orbam, parvam. *And.* I. 3. 18. Volo ipſius quoque voluntate hoc fieri, ne ſe *ejectam* praedicet. *Phorm.* IV. 5. 13. *Ejiciunda* hercle haec eſt mollities animi. *Eun.* II. 1. 16.

SYNTAXIS. *Ejicere aliquem domo. oppido. Omnem animum patris ejicere de aliquo. Foras aliquem ejicere. Ejici apud inſulam. Ejicere mollitiem animi.*

EJUSMODI.

Nam qui cum ingeniis conflictatur *ejuſmodi*. *And.* I. 1. 66. Quam ſcitum eſt, *ejuſmodi* parare in animo cupiditates! *Phorm.* V. 4. 2.

ELABOR.

Animus victus hujus injuriis, paullatim *elapſus* eſt Bacchidi. *Hec.* I. 2. 94.

ELEGANS.

Cum ipſum me noris, quam *elegans* formarum ſpectator ſiem? *Eun.* III. 5. 18. Heja ut *elegans* eſt! *Heaut.* V. 5. 19. Hui! regem *elegantem* narras. *Eun.* III. 1. 18. Nihil videtur mundius, nec magis compoſitum, nec magis *elegans*. *Eun.* V. 4. 13.

ELEGANTIA.

Dixin' ego, in hoc ineſſe vobis Atticam *elegantiam*? *Eun.* V. 9. 63.

ELEPHAS, *vel* ELEPHANTUS.

Elephantis quem Indicis praefecerat. *Eun.* III. 1. 23.

ELLUM. ELLAM.

Neſcio qui ſenex modo venit, *ellum*, confidens, catus. *And.* V. 2. 14. Aeſchinus ubi eſt? *Sy. Ellum*! te exſpectat domi. *Adelph.* II. 3. 7. Quid! iſtaec jam penes vos Pſaltria eſt? *Sy. Ellam* intus. *Adelph.* III. 3. 35.

ELOQUENTIA.

Sudabis ſatis, ſi cum illo inceptas homine: ea *eloquentia* eſt. *Phorm.* IV. 3. 24.

ELOQUOR.

Vix *elocuta* eſt hoc, foras ſimul omnes proruunt ſe. *Eun.* III. 5. 51. Id primum dicam: deinde, quod veni, *eloquar*. *Heaut.* Prol. 3. *Eloquere* ergo, obſecro te, quid ſit. *Adelph.* III. 2. 27. Faciam. *An. Eloquere*. *Phorm.* I. 4. 21. Perge *eloqui*. *Phorm.* IV. 3. 36.

ELUDO.

Periſti! *eludet*, ubi te victum ſenſerit. *Eun.* I. 1. 10. Summa *eludendi* occaſio eſt mihi nunc ſenes. *Phorm.* V. 6. 45.

EMERGO.

Quo pergam, unde *emergam*. *Eun.* III. 5. 7. Spero, dein facile ex illis ſeſe *emerſurum* malis. *And.* III. 3. 30. Tot res repente circumvallant, unde *emergi* non poteſt. *Adelph.* III. 2. 4.

EMITTO.

Curavi, propria ea Phaedria ut potiretur: nam *emiſſa* eſt manu. *Phorm.* V. 5. 2. Haud dubium, quin *emitti* aequum ſiet. *Adelph.* V. 9. 19.

EMO.

Non *emo*. quid ais? *Heaut.* III. 3. 50. Spem pretio non *emo*. *Adelph.* II. 2. 11. Cur *emis* amicam, Micio? *Adelph.* V. 3. 14. Poſtquam te *emi*, a parvulo, ut. *And.* I. 1. 8. Eho tu! *emin'* ego te? *Do. Emiſti*. *Eun.* IV. 4. 24. Minis viginti tu illam *emiſti*. *Adelph.* II. 1. 37. *Emit* eam dono mihi. *Eun.* I. 2. 55. *Emit* quemdam Phaedria Eunuchum. *La. Emit!* perii hercle. *Eun.* V. 6. 12. & 14. Menandri Eunuchum, poſtquam Aediles *emerunt*. *Eun.* Prol. 20. Addebat, e praedonibus, unde *emerat*, ſe audiſſe. *Eun.* I. 2. 35. Effundite, *emite*, facite, quod vobis lubet. *Adelph.* V. 9. 34. Soſtrata credit, mihi me Pſaltriam hanc *emiſſe*. *Adelph.* IV. 4. 7. Ego me ire dicam ad mercatum, ancillulam *emtum*. *Phorm.* V. 5. 10. Meum mihi reddatur: ſaltem quanti *emta* eſt, Syre. *Adelph.* II. 2. 41. Ob male facta tantidem *emtam* poſtulat ſibi tradier. *Adelph.* II. 1. 45. Me impulſore hanc *emtam* eſſe ait. *Adelph.* IV. 2. 21. Vendidit. *Do.* Quam indignum facinus! ancillam aere *emtam* ſuo. *Phorm.* III. 2. 26. *Emtae* mulieres complures. *Adelph.* II. 2. 21. Mihique ut diſcere novas expediat, poſthac pretio *emtas* meo. *Hec.* Alt. Prol. 49. Uxori *emunda* ancillula eſt. *Phorm.* IV. 3. 60. Hodie in Pſaltria hac *emunda*, hic adjutor fuit. *Adelph.* V. 9. 20.

SYNTAXIS. *Spem pretio emere. Emere amicam. ſervum. Unde emtus ſervus? Emere quid ſuo aere. Emere fabulas.*

EMORIOR.

Emoriar, ſi non hanc uxorem duxero. *Eun.* V. 2. 49. Riſu omnes, qui aderant, *emoriri*. *Eun.* III. 1. 42. *Emori* cupio. *Ch.* Prius, quaeſo, diſce, quid ſit vivere. *Heaut.* V. 2. 18. *Emori* hercle ſatius eſt. *Phorm.* V. 7. 63.

EMUNGO.

Emunxi argento ſenes. *An.* Satin' id eſt? *Phorm.* IV. 4. 1.

EN.

Cedo dum, *en* umquam injuriarum audiſti mihi ſcriptam dicam? *Phorm.* II. 2. 15. *En* umquam cuiquam contumelioſius audiſtis factam injuriam? *Phorm.* II. 3. 1.

ENARRO.

Omnem rem modo ſeni, quo pacto haberet, *enarramus* ordine. *Adelph.* III. 3. 11. Mane: hoc, quod coepi, primum *enarrem*, Clitipho. *Heaut.* II. 3. 32.

ENICO.

Cur me *enicas*? *And.* IV. 1. 36. *Enicas*: dic nomen. *Phorm.* II. 3. 37. Satin' eſt, ſi te de-

Digitized by Google

libutum gaudio reddo? *An.* *Enicas.* *Phorm.* V. 6. 16. Abi: tange: ſi non totus friget, me *enica.* *Pherm.* V. 8. 5. Quoquo eam, rogitando obtundat, *enecet.* *Eun.* III. 5. 6.

ENIM.

Certe *enim* ſcio. *And.* III. 2. 23. Semper *enim* dicta eſt ejus haec ſoror. *And.* IV. 5. 14. Immo *enim* nunc quam maxime abs te poſtulo, ut. *And.* V. 1. 4. Immo *enim* ſi ſcias, quod. *Eun.* II. 3. 63. At *enim* iſtaec in me cudetur faba. *Eun.* II. 3. 89. *Vide porro*, AT ENIM. Non *enim* cogitaras. *Eun.* III. 1. 62. Verum *enim* ſi ad rem conferentur, vapulabit. *Eun.* IV. 6. 4. Quia *enim* incertum eſt etiam, quid ſe faciat. *Heaut.* I. 2. 14. Quid illo facias? *Sy.* At enim. *Clit.* Quid *enim*? *Heaut.* II. 3. 76. Quia *enim* in hunc ſuſpicio eſt tranſlata amoris. *Heaut.* IV. 5. 52. Verum *enim* quando bene promeruit, fiat. *Adelph.* II. 1. 47. Neque *enim* diu huc commigrarunt. *Adelph.* IV. 5. 15. Quid illas cenſes? nihil *enim*. *Adelph.* IV. 5. 22. Id *enim*, quod res ipſa fert. *Adelph.* IV. 7. 12. Nihil *enim* vidi melius, mi pater. *Adelph.* V. 7. 24. *Enim* laſſam oppido tum eſſe ajebant. *Hec.* II. 1. 41. Quapropter? quia *enim*, qui eos gubernat animus. *Hec.* III. 1. 31. Neque *enim* eſt in rem noſtram, ut. *Hec.* V. 3. 36. Quid? *Par.* Nihil *enim*. *Hec.* V. 4. 10. Obſecrat, ſibi ut ejus faciat copiam. illa *enim* ſe negat. *Phorm.* I. 2. 63. Quia *enim* in illis fructus eſt. *Phorm.* II. 2. 18. Immo *enim* nemo ſatis pro merito gratiam regi refert. *Phorm.* II. 2. 24. Verum *enim* metuo malum. *Phorm.* III. 3. 22. Non *enim* ducet. *Phorm.* IV. 4. 14.

ENIMVERO.

Enimvero ſpectatum ſatis putabam. *And.* I. 1. 64. *Enimvero*, Dave, nihil loci eſt ſegnitiae. *And.* I. 3. 1. Id *enimvero* hic nunc abeſt. *And.* V. 2. 7. Incommode hercle. *Ch.* Immo *enimvero* infeliciter. *Eun.* II. 3. 37. *Enimvero* reticere nequeo. *Heaut.* II. 3. 79. *Enimvero* Chremes nimis graviter cruciat adoleſcentulum. *Heaut.* V. 5. 1. Verum *enimvero* id demum juvat. *Adelph.* II. 3. 2. *Enimvero* prorſus jam tacere non queo. *Hec.* IV. 4. 51. *Enimvero*, Antipho, multimodis cum iſthoc animo es vituperandus. *Phorm.* III. 1. 1. Siccine hunc decipis? *Do.* Immo *enimvero*, Antipho, hic me decipit. *Phorm.* III. 2. 43. In jus! *enimvero* ſi porro eſſe odioſi pergitis. *Phorm.* V. 7. 44. *Enimvero* voce eſt opus. *Phorm.* V. 7. 93. *Enimvero* prius quam haec dat veniam, mihi proſpiciam, & Phaedriae. *Phorm.* V. 8. 47.

ENITOR.

Ego quod potero, *enitar* ſedulo. *Heaut.* V. 4. 15. Corrigere mihi gnatum porro *enitere*. *And.* III. 4. 17. Niſi Phaedria haud ceſſavit pro te *eniti*. *Phorm.* III. 1. 11.

ENNIUS.

Qui cum hunc accuſant, Naevium, Plautum, *Ennium* accuſant. *And.* Prol. 18.

ENUMERO.

Jamne *enumeraſti* id, quod ad te rediturum putes? *Adelph.* II. 2. 28.

EO. *Adverb.*

Eo redigis me, ut, quid egerim, egomet neſciam. *Eun.* IV. 4. 23. Ad tuam matrem abducetur. *Clit.* Quid *eo*? *Heaut.* II. 3. 94. Tua pompa *eo* traducenda eſt. *Heaut.* IV. 4. 18. Neque tu ſcilicet *eo* nunc confugies. *Heaut.* IV. 5. 45. Niſi *eo* ad mercatum venio. *Adelph.* II. 2. 23. Ubi *eo* veneris. *Adelph.* IV. 2. 35. Quando *eo* provocat. *Adelph.* V. 4. 24. *Eo* amantem invitum extrudit pater. *Hec.* I. 2. 98. Si *eo* mihi redeundum ſiet. *Hec.* III. 4. 11. In arcem! quid *eo*? *Hec.* III. 4. 18. Propere curre ad Pamphilum. *Pa.* Quid *eo*? *Hec.* V. 3. 11. Neu me cupidum *eo* impuliſſet. *Phorm.* I. 3. 6. Quod ſi *eo* meae fortunae redeunt. *Pherm.* I. 4. 24. Ad forum juſſi opperiri: *eo* me eſſe adducturum ſenem. *Phorm.* IV. 2. 9. Non potuit melius pervenirier *eo*, quo nos volumus. *Phorm.* IV. 3. 36.

EO. EONE. *ideo.*

Non pol, quo quemquam plus amem, *eo* feci. *Eun.* I. 2. 17. Nunc *eo* tibi videtur foedus, quia. *Eun.* IV. 4. 17. An *eo* fit, quia? *Heaut.* III. 1. 99. Neque *eo* nunc dico, quo. *Heaut.* III. 2. 43. Quia dudum juſſeras, *eo* coepi. *Heaut.* IV. 5. 39. Quia hoc eſſe cupio verum, *eo* vereor magis. *Adelph.* IV. 5. 64. *Eo* ad eam non admiſſa ſum. *Hec.* II. 1. 41. *Eo* domum, ſtudeo haec, priuſquam ille, ut redeat. *Hec.* II. 2. 20. Iſtoc de nomine, *eo* perperam olim dixi, ne. *Phorm.* V. 1. 18. *Eone* es ferox, quia habes imperium in belluas? *Eun.* III. 1. 25. Jam partus adſiet? *eone* obſtetricem arceſſat? *Adelph.* IV. 4. 10.

EO *plus.*

Annos ſexaginta natus es, aut plus *eo*, ut conjicio. *Heaut.* I. 1. 11. Dies triginta, aut plus *eo*, in navi fui. *Hec.* III. 4. 7.

EODAM.

Funambuli *eodem* acceſſit exſpectatio. *Hec.* Alt. Prol. 26.

EO. *Verbum.*

Eo intro. *And.* V. 4. 53. Quid ſtas? quid ceſſas? *Da.* *Eo.* *And.* V. 6. 15. Rus *eo.* *Eun.* III. 3. 27. Ut illuc tranſeas, ubi illa eſt. *Ch.* *Eo.* *Eun.* III. 2. 31. Ego, inquit, ad coenam hinc *eo.* *Eun.* III. 5. 32. Dum rus *eo.* *Eun.* IV. 2. 1. Thais, ego *eo* ad Sophronam nutricem, ut. *Eun.* IV. 7. 37. Atque adeo autem cur non egomet intro *eo*? *Eun.* V. 5. 22. Abeas, ſi ſapis. *Clit.* *Eo.* *Heaut.* II. 3. 138. Ego *eo* intro, ut, quae opus ſunt, parentur. *Adelph.* IV. 5. 72. *Eo* tecum una. *Hec.* II. 2. 31. *Eo*: etſi ſcio, pol. *Hec.* V. 2. 22. *Eo* recta via equidem illuc. *Phorm.* II. 1. 79. Quo me adſimularam ire ad mercatum, non *eo*. *Phorm.* V. 6. 53. Mea Glycerium, inquit, quid agis? cur te *is* perditum? *And.* I. 1. 107. Unde *is*? *Eun.* II. 3. 13. Quo nunc *is*? *Eun.* II. 3. 71. In mea vita tu tibi laudem *is* quaeſitum, ſcelus. *Heaut.* II. 3. 74. *It*, lavit, redit. *Eun.* III. 5. 45.

Vide ut otioſus *it*. *Eun*. V. 3. 10. Ea lavatum dum *it*. *Heaut*. IV. 1. 42. Noſtra ilico *it* viſere ad eam. *Hec*. I. 2. 114. Effertur: *imus*. *And*. I. 1. 90. Quid ſtamus? cur non *imus* hinc? *Eun*. III. 2. 12. Jamne *imus*? *Eun*. III. 2. 39. Qua ſpe, aut quo conſilio huc *imus*? *Eun*. V. 8. 1. *Imus*: venimus: videmus. *Phorm*. I. 2. 53. Ad te *ibam*. *And*. III. 4. 1. Mane: ſcio: illuc *ibam*. *Adelph*. V. 3. 35. Quid interea? *ibatne* ad Bacchidem? *Hec*. I. 2. 82. At nos ad te *ibamus*, Phormio. *Ph*. Quid ad me *ibatis*? *Phorm*. V. 7. 6. & 8. Nutricem arceſſitum *iit*. *Eun*. V. 2. 53. Neque ſervulorum quiſquam, qui advorſum *ierant*? *Adelph*. I. 1. 2. *Ibo*; etſi hercle ſaepe jam me ſpes haec fruſtrata eſt. *And*. II. 2. 37. Domum modo *ibo*. *And*. III. 4. 15. *Ibo* ad eum, atque eadem haec, quae tibi dixi, dicam itidem illi. *And*. III. 4. 20. Rus *ibo*. *Eun*. I. 2. 107. Ego rus *ibo*, atque ibi manebo. *Eun*. II. 1. 10. *Ibo* intro. *Eun*. V. 3. 12. *Hec*. IV. 1. 50. *Ibo*, viſam ſi domi eſt. *Heaut*. I. 1. 118. *Ibo* adeo hinc intro. *Heaut*. I. 1. 121. *Ibo* hinc intro, ut videam. *Heaut*. I. 2. 37. *Ibo* obviam hinc. *Heaut*. II. 3. 99. Sed ipſum foras egreſſum video: *ibo*, adloquar. *Heaut*. III. 1. 17. *Ibo*, ac dicam, ut dixeram. *Heaut*. III. 1. 94. Ad Menedemum *ibo*. *Heaut*. III. 3. 47. Ego ad forum *ibo*: tu intro ad illam. *Adelph*. II. 4. 13. *Ibo*, ac requiram fratrem, ut. *Adelph*. III. 4. 65. Immo, ego *ibo*. *He*. Bene facis. *Adelph*. IV. 3. 13. Ad illas *ibo*, ut purgem me. *Adelph*. IV. 4. 22. *Ibo*, illis dicam, nullam eſſe in nobis moram. *Adelph*. IV. 7. 1. Cum primo lucu *ibo* hinc. *Adelph*. V. 3. 55. Inde *ibo* ad forum. *Phorm*. II. 1. 82. Percontatum *ibo* ad portum. *Phorm*. II. 4. 22. Nunc hinc domum *ibo*. *Phorm*. V. 2. 17. Sane hac multo propius *ibis*, & minor eſt erratio. *Adelph*. IV. 2. 41. *Ibit* ad illud ilico, quo. *Heaut*. III. 1. 78. Ille inficias *ibit*, ſat ſcio. *Adelph*. III. 2. 41. Sin inficias *ibit*, teſtis mecum eſt annulus. *Adelph*. III. 2. 49. Quum argentum repetent, noſtra cauſa, ſcilicet! in nervom potius *ibit*. *Phorm*. IV. 4. 16. *I* prae; ſequar. *And*. I. 1. 144. *Eun*. V. 2. 69. *I* nunc jam intro. *And*. II. 5. 13. *Eun*. IV. 4. 48. *Adelph*. II. 1. 14. Jube, maneat. *Ba*. *I*. *Heaut*. IV. 4. 15. *I* tu hinc, quo dignus es. *Heaut*. IV. 6. 9. *I* nunc jam. *Adelph*. II. 1. 21. *I* ſane. *Adelph*. IV. 2. 48. *I* ergo intro. *Adelph*. V. 3. 68. *Hec*. IV. 3. 5. *I*, ſodes, intro. *Hec*. III. 2. 23. *I*, atque exple animum iis, ut credant. *Hec*. V. 2. 21. *I* in malam rem hinc cum iſtac magnificentia, fugitive! *Phorm*. V. 7. 37. Ubi ad Dianae veneris, *ito* ad dextram. *Adelp*. IV. 2. 44. *Ite* intro. *Eun*. V. 3. 8. *Heaut*. II. 4. 29. *Hec*. III. 4. 15. *Ite* hac. *Eun*. V. 9. 64. Non *eam*? ne nunc quidem, cum arceſſor ultro? *Eun*. I. 1. 1. Egone? neſcio hercule, neque unde *eam*, neque quorſum *eam*. *Eun*. II. 3. 13. Quoquo *eam*, rogitando obtundat, enecet. *Eun*. III. 5. 6. Ob eam rem vis ergo intro *eam*? *Hec*. V. 2. 21. Quaeſo, ut una mecum ad matrem virginis *eas*. *Adelph*. IV. 3. 7. *Eas* ad mulieres huc intro. *Hec*. V. 1. 27. Sin alio eſt animo; renumeret dotem huc; *eat*! *Hec*. III. 5. 52. *Eamus* jam nunc intro. *And*. I. 1. 144. Hem, id te oro, ut ante *eamus*, dum tempus datur. *And*. III. 3. 24. Age, *eamus* intro. *Eun*. II. 3. 85. *Eamus*. *Eun*. II. 3. 88. III. 2. 53. *Heaut*. III. 1. 23. *Adelph*. II. 4. 14. *Eamus* ergo ad coenam. *Eun*. III. 2. 6. *Eamus* ad me: *Ch*. Recte dicis. *eamus*. *Eun*. III. 5. 64. & 65. Si ita opus eſt facto, *eamus*. *Adelph*. IV. 3. 10. Voltiſne *eamus* viſere? alius: cenſeo. *eamus*. *Phorm*. I. 2. 52. & 53. *Eamus* ergo ad eum ocius. *Phorm*. III. 3. 30. *Eamus* ad ipſam. *Phorm*. V. 3. 26. In jus *eamus*. *Phorm*. V. 7. 88. *Eamus* intro hinc. *Phorm*. V. 8. 65. At ego neſciebam, quorſum tu *ires*. *Eun*. I. 2. 75. Dum inde *iret* domum. *Phorm*. I. 2. 40. Illa hic maneret potius, tu hinc *iſſes* foras. *Hec*. II. 1. 25. Haud convenit, una *ire* cum amica imperatorem in via. *Eun*. III. 2. 42. Sed eccum Syrum *ire* video! *Adelph*. III. 3. 7. Sed ceſſo *ire* intro, ne. *Adelph*. IV. 5. 78. Syre, ceſſas *ire*, ac facere? *Adelph*. V. 7. 18. Ceſſo hinc *ire* intro, ut. *Hec*. III. 1. 44. Uxor ubi me ad filiam *ire* ſenſit, ſe duxit foras. *Hec*. IV. 1. 7. Phaedriam mei fratris video filium mihi *ire* obviam. *Phorm*. II. 1. 23. *Ire* igitur tibi licet, Nauſiſtrata. *Phorm*. V. 3. 30. Ego me *ire* ſenibus Sunium dicam ad mercatum. *Phorm*. V. 5. 9. Ad lenonem hinc *ire* pergam. *Phorm*. V. 6. 7. Ubi in Gynaeceum *ire* occipio. *Phorm*. V. 6. 22. Hoc ubi audivi, ad fores ſuſpenſo gradu placide *ire* perrexi. *Phorm*. V. 6. 27. Quo me adſimularam *ire* ad mercatum, non eo. *Phorm*. V. 6. 53. Exſequias Chremeti, quibus eſt commodum, *ire*, hem! tempus eſt. *Phorm*. V. 8. 37. Modo *iſſe* dicito ad portum. *Hec*. I. 2. 1. *Ituran'*, Thais, quopiam es? *Th*. Ehem! bene feciſti: hodie *itura*. *Eun*. III. 2. 9. & 10. Ea quoniam nemini obtrudi poteſt, *itur* ad me. *And*. I. 5. 16. *Eatur*. *Sy*. Sequere hac. *Heaut*. IV. 4. 21. Qui poſtquam audierat non datum *iri* filio uxorem ſuo. *And*. I. 2. 6. Ait, ſi fidem habeat, ſe *iri* praepoſitum tibi apud me. *Eun*. I. 2. 59. Dum id reſcitum *iri* credit, tantiſper cavet. *Adelph*. I. 1. 45. Illam ſine tua opera in cubiculum *iri* deductum domum? *Adelph*. IV. 5. 60. Quum interea rumor venit, datum *iri* gladiatores. *Hec*. Alt. Prol. 32.

Syntaxis. *Ire intro*. *Rus ire*. *Ire recta via*. *Ire ſe perditum*. *Ire quaeſitum ſibi laudem*. *Ire viſere*. *Domum ire*. *Ire ad aliquem*. *Ire alicui obviam*. *Ire ad aliquid*. *Inficias ire*. *Ire in nervum*. *I, quo dignus es*. *I in malam rem*. *Ante ire, dum tempus datur*. *Ire ad coenam*. *Neſcio, quorſum tu eas*. *Ire tibi licet*. *Ire pergere*. *Ire Sunium*. *Ire alicui exſequias*. *Ire ad me*.

Digitized by Google

EPHEBUS.

Quis fuit igitur? *Py.* Iſte *ephebus* frater Phaedriae. *Eun.* V. 1. 8. Is poſtquam exceſſit ex *ephebis*. *And.* I. 1. 24.

EPIDICAZOMENOS.

Adporto novam, *Epidicazomenon* quam vocant Comoediam Graeci. *Phorm.* Prol. 26.

EPISTOLA.

Epiſtolam ab eo adlatam eſſe audivi modo. *Phorm.* I. 2. 99. Is ſenem per *epiſtolas* pellexit. *Phorm.* I. 2. 17.

EQUIDEM.

Dabo *equidem* operam. *And.* II. 1. 27. Scio *equidem* illam ducturum eſſe te. *And.* IV. 1. 35. Quidnam adportas? *Da.* Nihil *equidem*, niſi. *And.* V. 2. 17. Quia triſtis es. *Pa.* Nihil *equidem*. *Eun.* II. 2. 42. Id *equidem* adveniens mecum ſtomachabar modo. *Eun.* II. 3. 31. Quid agis? jocabar *equidem*. Tibi *equidem* dico, mane. *Eun.* II. 3. 86. & 87. Tum *equidem* iſtuc os tuum impudens videre nimium vellem. *Eun.* III. 5. 40. Credo *equidem* illum jam adfuturum eſſe. *Eun.* IV. 6. 1. *Equidem* pol in eam partem accipioque, & volo. *Eun.* V. 2. 37. Atque *equidem* orante, ut ne id faceret, Thaide. *Eun.* V. 5. 14. Quid tu iſtic? *Sy.* Recte *equidem*. *Heaut.* III. 2. 7. Facile *equidem* facere poſſum, ſi jubes. *Heaut.* III. 2. 36. Quam moleſtus! ut *equidem* metui, quid. *Heaut.* III. 3. 8. Dixi *equidem*, ubi mihi oſtendiſti, ilico, eum eſſe. *Heaut.* IV. 1. 3. Id *equidem* ego, ſi tu neges, certo ſcio. *Heaut.* IV. 1. 19. Scilicet *equidem* iſtuc factum ignoſcam. *Heaut.* IV. 1. 34. Huic *equidem* conſilio palmam do. *Heaut.* IV. 3. 31. Caeterum *equidem* iſtuc, Chreme, aequi bonique facio. *Heaut.* IV. 5. 39. Neſcio *equidem*: ſed te miror, qui alia tam plane ſcias. *Heaut.* V. 1. 24. Scire *equidem* volo, quot mihi ſint domini. *Adelph.* IV. 2. 16. *Equidem* perii! *Adelph.* IV. 2. 18. Non *equidem* iſtas, (fores pepuli) quod ſciam. *Adelph.* IV. 5. 7. *Equidem* arbitror. *Adelph.* IV. 7. 30. Atque *equidem* filium tum etiam, ſi nolit, cogas, ut. *Adelph.* V. 3. 64. Minime *equidem* me oblectavi. *Hec.* I. 2. 10. Jam pridem *equidem* audivi. *Hec.* II. 1. 22. Haud *equidem* dico, mi Laches. *Hec.* II. 1. 35. *Equidem* te exſpecto. *Hec.* III. 4. 16. *Equidem* cupio: & vix contineor. *Hec.* IV. 3. 9. Sed ceſſas? *Pa.* Minime *equidem*. *Hec.* V. 3. 16. *Equidem* plus hodie boni feci imprudens, quam. *Hec.* V. 4. 39. *Equidem*, here, te abſentem incuſamus, qui abieris. *Phorm.* III. 1. 7. *Equidem* hercle neſcio. *Phorm.* V. 3. 24.

EQUUS.

Ut animum ad aliquod ſtudium adjungant, aut *equos* alere, aut. *And.* I. 1. 29.

ERADICO.

Di te *eradicent!* *And.* IV. 4. 22. *Heaut.* III. 3. 28.

ERGA.

Satis jam, ſatis, Simo, ſpectata *erga* te amicitia eſt mea. *And.* V. 1. 1. Timet omnia, patris iram & animum amicae, ſe *erga* ut ſiet ſuae. *Heaut.* I. 2. 15. Nam & vita eſt eadem, & animus te *erga* idem, ac fuit. *Heaut.* II. 3. 24. Si nmquam *erga* te animo eſſe amico ſenſiſti eam, mi Pamphile. *Hec.* III. 3. 29. Quae numquam quidquam *erga* me commerita eſt, quod nollem. *Hec.* III. 5. 36. Nam fuiſſe *erga* me miro ingenio, expertus ſum. *Hec.* III. 5. 39.

ERGO.

Ergo aperte vis, quae reſtant, me loqui? *And.* I. 2. 24. Qui ſcis *ergo* iſtuc, niſi periculum feceris? *And.* III. 3. 33. *Ergo* pretium ob ſtultitiam fero. *And.* III. 5. 4. Quid *ergo*? *And.* IV. 2. 28. Quid iſtic tibi negotii eſt? *Da.* Mihin'? *Si.* Ita. *Da.* Mihine! *Si.* Tibi *ergo*. *And.* V. 2. 9. Quid te *ergo* aliud ſollicitat? cedo. *Eun.* I. 2. 82. Itaque *ergo* amantur. *Eun.* II. 3. 25. Rex te *ergo* in oculis. *Eun.* III. 1. 11. Eamus *ergo* ad coenam. *Eun.* III. 2. 6. Pamphilam *ergo* huc redde. *Eun.* IV. 7. 26. Cur *ergo* in his ego te conſpicor regionibus? *Eun.* V. 9. 32. Ah! *ergo*, mea Antiphila, tu nunc ſola reducem me in patriam facis. *Heaut.* II. 4. 18. Fac *ergo*. *Heaut.* III. 2. 39. *Ergo* herus damno auctus eſt. *Heaut.* IV. 1. 15. Ubi *ergo*? *Sy.* Apud Cliniam. *Heaut.* IV. 6. 17. Quid id *ergo*? *Heaut.* V. 2. 32. Exeo *ergo*, ut pacem conciliem. *Heaut.* V. 5. 2. Iſtuc volo *ergo* ipſum experiri. *Adelph.* II. 1. 18. Quid iſtuc prorſus *ergo* eſt? Eloquere *ergo*, obſecro te, quid ſit. Quid is *ergo*? *Adelph.* III. 2. 26. 27. & 28. Dic *ergo* locum. *Adelph.* IV. 2. 33. Sequere me *ergo* hac intro. *Adelph.* IV. 3. 18. I *ergo* intro. *Adelph.* V. 3. 68. *Hec.* IV. 3. 5. *Ergo* propterea te ſedulo & moneo, & hortor, ne. *Hec.* I. 1. 6. Abi rus *ergo* hinc. *Hec.* IV. 3. 4. Quid *ergo* agam, Phidippe? *Hec.* IV. 4. 93. Ob eam rem vis *ergo* intro eam? *Hec.* V. 2. 21. *Ergo* auſculta. *Phorm.* I. 2. 12. *Ergo* iſtaec quum ita ſint. *Phorm.* I. 4. 25. Age *ergo*, ſolus ſervare hunc potes. *Phorm.* III. 3. 6. Eamus *ergo* ad eum ocius. *Phorm.* III. 3. 30. Quid *ergo* narras? *Phorm.* IV. 4. 4. Duc me ad eum *ergo*. *Phorm.* IV. 5. 6. Haec *ergo* eſt. *Phorm.* V. 1. 28. Quin *ergo* rape me. *Phorm.* V. 6. 42. Quid vos, malum! *ergo* me ſic ludificamini? *Phorm.* V. 7. 55. Lege agito *ergo*. *Phorm.* V. 7. 91.

ERIPIO.

Unus eſt dies, dum argentum *eripio*. *Heaut.* IV. 3. 39. Spem iſtoc pacto rurſum nuptiarum omnem *eripis*. *Heaut.* IV. 3. 35. In Graecia adoleſcens eſt, qui lenoni *eripit* meretricem. *Adelph.* Prol. 8. *Eripuit* mulierem, quam amabat. *Adelph.* I. 2. 10. Domo me *eripuit*: verberavit. *Adelph.* II. 1. 44. Ab lenone ipſus *eripuit* palam. *Adelph.* III. 2. 30. Ipſe *eripuit* vi, in digito quem habuit, virgini abiens anulum. *Hec.* IV. 1. 59. Virginem *eripiam*. *Eun.* IV. 7. 3. Ex crimine hoc Antiphonem *eripiam*. *Phorm.* II. 2. 9. Ut illam a me *eripiat*. *Eun.* IV. 6. 1. Adoleſcenti ipſi *eriperem* oculos. *Adelph.*

Digitized by Google

delph. III. 2. 20. Per oppreſ-ſionem ut hanc mihi *eripere* poſtulet? *Adelph.* II. 2. 30. Nam haec ea eſt; quam miles a me vi nunc *ereptum* venit. *Eun.* IV. 6. 14. Pamphilam ergo huc redde, niſi vi mavis *eripi.* *Eun.* IV. 7. 26. Quum hanc ſibi videbit praeſens praeſenti *eripi.* *Adelph.* IV. 5. 34. Crucior, bolum tantum mihi *ereptum* tam ſubito e faucibus. *Heaut.* IV. 2. 6.

SYNTAXIS. *Eripere argentum. Spem nuptiarum omnem eripere alicui. Lenoni eripere meretricem. Eripere aliquem ex crimine. Oculos eripere alicui. Bolum e faucibus eripere alicui.*

ERRATIO.

Sane hac multo propius ibis, & minor eſt *erratio.* *Adelph.* IV. 2. 41.

ERRO.

Erras: cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam. *And.* V. 1. 19. Tota *erras* via. *Eun.* II. 2. 14. *Erras*, ſi id credis, & me ignoras, Clinia. *Heaut.* I. 1. 53. *Erras. Sy.* Quid ita? *Heaut.* III. 3. 49. *Erras*, tui animi ſi me eſſe ignarum putas. *Hec.* IV. 4. 60. Hic de noſtris verbis *errat* videlicet. *Heaut.* II. 3. 22. Ut *errat!* *Heaut.* IV. 8. 3. *Erras* longe, mea quidem ſententia, qui. *Adelph.* I. 1. 40. Quid dixti, Chreme? *erravi.* *Heaut.* IV. 8, 11. Cenſen' hominem me eſſe? *erravi.* *Adelph.* IV. 2. 40. Patris nomen aliud dictum eſt: hoc tu *erraſti.* *Phorm.* V. 3. 21. Huic, non tibi habeo, ne *erres.* *And.* IV. 2. 21. Teneo, quid *erret:* & quid agam, habeo. *And.* III. 2. 18. Is ne *erret* moneo, & deſinat laceſſere. *Eun.* Prol. 16. Quam quod modo ſenex intro ad nos venit *errans.* *Eun.* V. 7. 2. Dum ego propter te *errans* patria careo demens. *Heaut.* II. 3. 16.

SYNTAXIS. *Errare tota via. Errare de verbis alicujus. Ne erres. Exul errans patria caret.*

ERROR.

Nam illas *errore*, & te ſimul ſuſpicione exſolves. *Hec.* V. 2. 26.

ERUBESCO.

Erubuit: ſalva res eſt. *Adelph.* IV. 5. 9.

ERUMPO.

Vereor, ne iſtaec fortitudo in nervum *erumpat* denique. *Phorm.* II. 2. 11. Jamne *erumpere* hoc licet mihi gaudium? *Eun.* III. 5. 2.

ESURIO.

Modo liceat vivere; eſt ſpes. *Cl.* Quae? *Sy.* Nos *eſurituros* ſatis. *Heaut.* V. 2. 28.

ET.

Et timent: *et* tamen res cogit denegare. *And.* IV. 1. 9. Praeter civium morem atque legem, *et* patris voluntatem. *And.* V. 3. 9. Nunc ego *et* illam ſceleſtam eſſe, *et* me miſerum, ſentio. *et* taedet: *et* amore ardeo: *et* prudens, ſciens, vivus, vidensque pereo. *Eun.* I. 1. 25. 26. 27. At quanti queas: *et* ne te adflictes. *Eun.* I. 1. 31. Quibus *et* re ſalva, *et* perdita profueram, *et* proſum ſaepe. *Eun.* II. 2. 27. Eamus: *et* de iſtac ſimul conſilium volo capere. *Eun.* III. 5. 65. *Et* cum eo clam te ſubduxti mihi. *Eun.* IV. 7. 25. In eam partem accipioque, *et* volo. *Eun.* V. 2. 37. Vide, quid agas, ne neque illi proſis, *et* tu pereas. *Eun.* V. 5. 23. Factum non negat, neque ſe id pigere, *et* deinde. *Heaut.* Prol. 19. Atque ibi ſimul rem, *et* belli gloriam armis repperi. *Heaut.* I. 1. 60. Immo, Syre, *et* me, *et* meum amorem, *et* famam permitto tibi. *Heaut.* II. 3. 110. *Et* tibi bene eſſe ſoli, quum ſibi ſit male. *Adelph.* I. 1. 9. Sed eſtne hic ipſus, de quo agebam? *et* certe is eſt. *Adelph.* I. 1. 53. Emtae mulieres complures: *et* item hinc alia. *Adelph.* II. 2. 22. Tu mihi es germanus pariter corpore *et* animo. *Adelph.* V. 8. 34. Atque injurias viri omnes ferre, *et* tegere contumelias. *Hec.* I. 2. 91. *Et* tamen utrum malis, ſcio. *Hec.* III. 5. 15. Amoque, *et* laudo, *et* vehementer deſidero. *Hec.* III. 5. 38. *Et* etiam nunc, ſi volt Demipho dare. *Phorm.* IV. 3. 51. Pulchre diſcedo, *et* probe, *et* praeter ſpem. *Phorm.* V. 8. 58. & 59. Quod potero, *et* quae voles, faciamque, *et* dicam *Phorm.* V. 8. 61. & 62. *Saepiſſime alibi.*

ETENIM.

Etenim ipſus ſecum eam rem recta reputavit via. *And.* II. 6. 11. *Etenim* bene libenter victitas. *Eun.* V. 9. 44. *Etenim* quo pacto id fieri ſoleat, calleo. *Heaut.* III. 2. 37. *Etenim* ſolus nequeo. *Phorm.* V. 7. 90.

ETIAM. ETIAMNE.

Nihil ſuſpicans *etiam* mali. *And.* I. 1. 89. Quid? hoc intellextin'? an nondum *etiam* ne hoc quidem? *And.* I. 2. 30. Ad haec mala hoc mihi accedit *etiam.* *And.* I. 3. 10. *Etiam* nunc mihi ſcripta illa dicta ſunt in animo. *And.* I. 5. 47. Ne ad morbum hoc *etiam.* *And.* I. 5. 66. *Etiam* puerum inde abiens conveni Chremis. *And.* II. 2. 31. Non ſatis me pernoſti *etiam*, qualis ſim. *And.* III. 2. 23. *Etiam* nunc me ducere iſtis dictis poſtulas? *And.* IV. 1. 20. Immo *etiam*, quo tu minus ſcis aerumnas meas. *And.* IV. 1. 31. Immo *etiam:* nam ſatis credo, ſi. *And.* IV. 1. 50. Immo *etiam.* narrationis incipit mihi initium. *And.* IV. 2. 25. An *etiam* rogas? *And.* IV. 4. 23. An nondum *etiam?* *And.* IV. 5. 12. *Etiam* tu hoc reſpondes? *And.* V. 2. 8. At mihi unus ſcrupulus *etiam* reſtat; qui. *And.* V. 4. 37. Dum eſt tempus, *etiam* atque *etiam* cogita. *Eun.* I. 1. 11. Neque per aetatem *etiam* potuerat. *Eun.* I. 2. 33. *Etiam* nunc hic ſtas, Parmeno? *Eun.* II. 2. 55. Perii! numquamne *etiam* me illam vidiſſe? *Eun.* II. 3. 68. Quin *etiam* inſuper ſcelus, veſtem miſerae diſcidit. *Eun.* IV. 3. 3. *Etiam* hoc miſera ſuſpicor. *Eun.* IV. 3. 18. At *etiam* reſtitas, fugitive? *Eun.* IV. 4. 1. Audin'? *etiam* nunc paululum. *Eun.* IV. 4. 39. *Etiam* nunc non credis? *Eun.* IV. 4. 43. Siquidem tu me hic *etiam* nebulo ludificabere. *Eun.* IV. 4. 50. Monitum; *etiam* ultro deriſum advenit. *Eun.* V. 2. 21. At *etiam* primo callidum credidi

Digitized by Google

 E T E T

hominem. *Eun.* V. 7. 10. Ni miſerum inſuper *etiam* patri indicares? *Eun.* V. 7. 13. An mentita es? *etiam* rides? *Eun.* V. 7. 16. Praeterea hoc *etiam*, quod vel primum puto. *Eun.* V. 9. 51. Unum *etiam* hoc vos oro, ut. *Eun.* V. 9. 54. Numquam *etiam* fui uſquam, quin. *Eun.* V. 9. 62. Quem pariter uti his decuit, aut *etiam* amplius. *Heaut.* I. 1. 80. Haudquaquam *etiam* ceſſant. *Heaut.* I. 2. 1. Atque *etiam* nunc tempus eſt. *Heaut.* I. 2. 13. Incertum eſt *etiam*, quid ſe faciat. *Heaut.* I. 2. 14. *Etiam* caves? ne. *Heaut.* II. 2. 6. Diu *etiam* duras (partes) dabit. *Heaut.* II. 4. 22. Non vult te ſcire ſe rediſſe *etiam*. Tum hoc timet, ne tua duritia antiqua *etiam* adaucta ſit. *Heaut.* III. 1. 24. & 26. Repperiſti, tibi quod placeat? an nondum *etiam*? *Heaut.* III. 3. 35. Poſtremo *etiam*, ſi voles, deſponſam eſſe dicito. *Heaut.* IV. 8. 25. Magis unum *etiam* inſtare, ut. *Heaut.* V. 1. 22. Adeon' rem rediiſſe, ut periculum *etiam* fame mihi ſit, Syre? *Heaut.* V. 2. 27. *Etiam* haud ſcio, an uxorem ducat. *Heaut.* V. 2. 46. Nihil *etiam* audio ipſum. *Heaut.* V. 5. 13. Verum, ſi augeam, aut *etiam* adjutor ſim ejus iracundiae. *Adelph.* I. 2. 66. Nam hercle *etiam* hoc reſtat. *Adelph.* II. 1. 36. Atque *etiam* bene dicat ſecum eſſe actum. *Adelph.* II. 2. 1. *Etiam* de ſorte nunc venio in dubium miſer? *Adelph.* II. 2. 35. *Etiam* inſuper defrudet? *Adelph.* II. 2. 38. Quamvis *etiam* maneo otioſus hic. *Adelph.* II. 4. 15. Si illum poteſt, qui alicui rei eſt, *etiam* eum ad nequitiam abducere. *Adelph.* III. 3. 4. Sed *etiam* illa, quae futura ſunt, proſpicere. *Adelph.* III. 3. 33. Ubi *etiam* hujus generis reliquias reſtare video! vah! vivere *etiam* nunc libet. *Adelph.* III. 3. 90. & 91. An quid eſt *etiam* amplius? *Adelph.* III. 4. 22. Quam vellem *etiam* noctu amicis operam mos eſſet dari. *Adelph.* IV. 1. 16. *Etiam* taces? *Adelph.* IV. 2. 11. Illic ubi *etiam* caprificus magna eſt. *Adelph.* IV. 2. 38. Atque *etiam*, ſi eſt, pater, dicendum magis aperte, illiberaliter. *Adelph.* IV. 5. 29. Atque equidem filium tuum *etiam*, ſi nolit, cogas, ut. *Adelph.* V. 3. 65. Narratque, ut virgo ab ſe integra *etiam* tum ſiet. *Hec.* I. 2. 70. Quid egerint inter ſe, nondum *etiam* ſcio. *Hec.* I. 2. 117. Sed non credidi adeo, ut *etiam* totam hanc odiſſet domum. *Hec.* II. 1. 24. Here, *etiam* tu nunc hic ſtas? *Hec.* III. 4. 16. *Etiam* mecum litigas? *Hec.* III. 5. 57. *Etiam* illorum eſſe hanc culpam credidi. *Hec.* IV. 1. 20. At pol jam aderit, ſe quoque *etiam* quum oderit. *Hec.* IV. 1. 28. De uxore incertus ſum *etiam*, quid ſim facturus. *Hec.* IV. 3. 8. Ego, pol, quoque *etiam* timida ſum. *Hec.* V. 1. 7. Mane. nondum *etiam* dixi id, quod volui. *Hec.* V. 1. 18. Ego quoque *etiam* credidi. *Hec.* V. 1. 35. Nihil aliud dicam? *Pa. Etiam:* cognoſſe annulum illum Myrrhinam. *Hec.* V. 3. 13. Vide, mi Parmeno, *etiam* ſodes, ut. *Hec.* V. 4. 1. Immo *etiam*, hoc qui occultari facilius credas, dabo. *Hec.* V. 4. 29. Cui de integro eſt poteſtas *etiam* conſulendi, quid velis. *Phorm.* I. 3. 22, O audaciam! *etiam* me ultro accuſatum advenit? *Phorm.* II. 3. 13. Numquid patri ſubolet? *Ge.* Nihil *etiam*. *Phorm.* III. 1. 10. *Etiam* tu hinc abis? *Phorm.* III. 3. 9. Ni *etiam* nunc me hujus cauſa quaerere in malo jubeas crucem? *Phorm* III. 3. 11. Ni intelligemus *etiam*, ut? *Phorm.* III. 3. 14. Et *etiam* nunc, ſi volt Demipho dare, quantum. *Phorm.* IV. 3. 51. Impuratus me ille ut *etiam* irrideat? *Phorm.* IV. 3. 64. *Etiam* argentum eſt ultro objectum. *Phorm.* V. 2. 4. Nunc una mihi res *etiam* reſtat. *Phorm.* V. 5. 3 Immo *etiam* dabo, quo magis credas. *Phorm.* V. 6. 37. *Etiam* nunc credis, te ignorarier? *Phorm.* V. 7. 38. *Etiam* dotatis ſoleo. *Phorm.* V. 7. 47. *Etiamne* amplius? *Th.* Nihil. *Eun.* I. 2. 63. *Etiamne* tecum res hic mihi eſt? *Heaut.* IV. 4. 20. *Etiamne* id lex coegit? *Phorm.* II. 1. 8. *Etiamne* id dubium eſt? *Phorm.* V. 2. 9.

ETIAMSI.

Etiamſi dudum fuerat ambiguum hoc mihi. *Hec.* IV. 4. 26.

ETSI.

Etſi hercle ſaepe jam me ſpes haec fruſtrata eſt. *And.* II. 2. 37. Tamen *etſi* hoc verum eſt? *And.* V. 2. 23. *Etſi* illud inceptum tamen animi eſt pudentis ſignum. *Heaut.* I. 1. 67. *Etſi* is quoque ſuarum rerum ſatagit: attamen. *Heaut.* II. 1. 13. *Etſi* conſilium, quod cepi, rectum eſſe & tutum ſcio. *Heaut.* II. 3. 86. *Etſi* adoleſcentem hoc nolle intelligo. *Heaut.* III. 1. 3. *Etſi* ſubſenſi id quoque. *Heaut.* III. 1. 62. Vin' me iſtuc tibi, *etſi* incredibile eſt, credere? *Heaut.* IV. 1. 11. *Etſi* ſcio, hoſce aliquot dies non ſentiet. *Heaut.* IV. 5. 4. *Etſi* Aeſchinus nonnullam in hac re nobis facit injuriam. *Adelph.* I. 2. 67. *Etſi* hoc mihi pravum videtur. *Adelph.* V. 8. 21. *Etſi* ſcio, Philumena, meum jus eſſe, ut te cogam: ego tamen. *Hec.* II. 2. 1. *Etſi* ego meis me omnibus ſcio eſſe adprime obſequentem. *Hec.* II. 2. 5. *Etſi* illi pater es. *Hec.* II. 2. 16. *Etſi* amor me graviter, conſuetudoque ejus tenet. *Hec.* III. 3. 44. *Etſi* ea diſſimulas ſedulo. *Hec.* IV. 2. 2. *Etſi* tibi cauſa eſt de hac re. *Hec.* IV. 4. 3. Eo: *etſi* ſcio, pol, iis fore meum conſpectum inviſum. *Hec.* V. 2. 22. *Etſi* hoc meretrices aliae nolunt. *Hec.* V. 3. 36. *Etſi* mihi facta injuria eſt, verum tamen potius. *Phorm.* II. 3. 60.

EVADO.

Ubi friget, huc *evaſit*. *Eun.* III. 3. 11. Nimia illaec licentia profecto *evadet* in aliquod magnum malum. *Adelph.* III. 4. 64. Quid hic coeptat? aut quo *evadet* hodie? *Phorm.* IV. 3. 21. Quam timeo, quorſum *evadas*! *And.* I. 1. 100. Scin' quam? quo *evadas*, vide. *Phorm.*

L

I. 2. 61. Heri ſemper lenitas verebar, quorſum *evaderet*. *And.* I. 2. 5.

EVANASCO.

Ne cum Poëta ſcriptura *evaneſceret*. *Hec.* Alt. Prol. 5.

EVENIO.

Quam ſaepe forte temere *eveniunt*, quae non audeat optare! *Phorm.* V. 1. 31. Praeter ſpem *evenit*. *And.* II. 6. 5. Si quid praeter ſpem *evenit*. *And.* IV. 1. 55. Quid tu Athenas, inſolens? *Cr.* *Evenit*. *And.* V. 4. 4. More hominum *evenit*, ut quod ſim nactus mali, prius reſciſceres tu, quam ego illud, quod tibi *evenit* boni. *And.* V. 6. 3. & 4. Numquam, quod magis vellem evenire, mihi *evenit*. *Eun.* V. 7. 2. Propter eam haec turba, atque abitio *evenit*. *Heaut.* I. 2. 16. Ut praeter ſpem *evenit*! *Heaut.* IV. 1. 51. At poſtquam id *evenit*, cedo, numquid circumſpexti? *Adelph.* IV. 5. 54. Quod nunc mihi *evenit*. *Adelph.* V. 4. 5. Non mea opera, neque pol culpa *evenit*. *Hec.* II. 1. 31. Videre optabamus diem. *evenit*. habeo gratiam Dîs. *Hec.* IV. 4. 31. Incommode mihi nuptiis *evenit*. *Hec.* V. 3. 40. *Evenit*, ſenibus ambobus ſimul iter, ut eſſet. *Phorm.* I. 2. 15. Mea, quae praeter ſpem *evenere*, utantur ſine. *Adelph.* V. 3. 29. Quot res? poſt illa, monſtra *evenerunt* mihi! *Phorm.* IV. 4. 25. Quando *evenere* haec nobis, frater, proſpere. *Phorm.* V. 7. 2. Quidquid praeter ſpem *eveniet*, omne id deputabo eſſe in lucro. *Phorm.* II. 1. 21. Sin *eveniat*, quod volo. *And.* I. 1. 138. Si *eveniat*, quod Dî prohibeant! diſceſſio. *And.* III. 3. 36. Nec, qui hoc mihi *eveniat*, ſcio. *Hec.* II. 3. 6. Maxume volo, doque operam, ut clam *eveniat* partus patrem. *Hec.* III. 3. 36. Quidquid praeter ſpem *eveniat*, omne id deputare eſſe in lucro. *Phorm.* II. 1. 16. Me feciſſe arbitror, ne id merito mihi *eveniret*. *Hec.* V. 3. 41. Hic ſi quid nobis forte adverſi *evenerit*. *Heaut.* II. 3. 114. Si quid hujus ſimile forte aliquando *evenerit*. *Heaut.* III. 2. 40. Quod ſi quieſſem, nihil *eveniſſet* mali. *And.* III. 4. 25. Quod ſi eſſet factum, haec numquam *eveniſſent* tibi. *Heaut.* I. 1. 105. Verum aliter *evenire* multo intelligit. *And.* Prol. 4. Numquam, quod magis vellem *evenire*, mihi evenit. *Eun.* V. 7. 1. *Evenire* ea ſatius eſt, quae in te uxor dicit. *Adelph.* I. 1. 4. Per pol quam paucos reperias meretricibus fideles *evenire* amatores, Syra. *Hec.* I. 1. 2. Quid eſt, quod mihi malim, quam quod huic intelligo *evenire*. *Hec.* V. 2. 28. Cui aeque audiſti commodius quidquam *eveniſſe*? *Heaut.* IV. 3. 7. Vah! gloriare *eveniſſe* ex ſententia? *Heaut.* IV. 5. 17. Sed magnum neſcio quid neceſſe eſt *eveniſſe*, Parmeno. *Hec.* III. 1. 24. Ain' tu, tibi hoc incommodum *eveniſſe* iter? *Hec.* III. 4. 1. Neque mea culpa hoc diſcidium *eveniſſe*, id teſtor Deos! *Hec.* III. 5. 26. Niſi ſane curae eſt, quorſum *eventurum* hoc ſiet. *Hec.* I. 2. 118. Propter me hiſce aliquid eſſe *eventurum* mali. *Eun.* V. 6. 29. Speroque hanc rem eſſe *eventuram* nobis ex ſententia. *Hec.* V. 4. 32.

SYNTAXIS. *Praeter ſpem evenit. Incommode mihi evenit. Iter mihi evenit. Partus evenit clam patrem. Multo aliter evenit. Pauci amatores eveniunt meretricibus fideles. Evenit ex ſententia. Quorſum hoc eventurum eſt?*

EVERSUS, A, UM.

Inverſa verba, *everſas* cervices tuas. *Heaut.* II. 3. 131.

EU. EUGE.

Eu noſter! laudo. *Eun.* I. 2. 74. *Eu* Phormio! *Phorm.* III. 1. 14. *Eu* Geta! *Phorm.* V. 6. 29. *Euge* Charine! *And.* II. 2. 8. *Euge!* habeo optumam. *Heaut.* IV. 2. 10. *Euge!* jam lepidus vocor. *Adelph.* V. 7. 13.

EUNUCHUS *Comoedia.*

Ut pernoſcatis, quid ſibi *Eunuchus* velit. *Eun.* Prol. 45. Quam nunc acturi ſumus Menandri *Eunuchum*, poſtquam Aediles emerunt. *Eun.* Prol. 20. Eas ſe non negat perſonas tranſtuliſſe in *Eunuchum* ſuam ex Graeca. *Eun.* Prol. 32.

EUNUCHUS.

Erat quidam *Eunuchus*, quem mercatus fuerat frater. *Eun.* III. 5. 21. Qui iſtuc facere *Eunuchus* potuit? *Eun.* IV. 3. 15. *Eunuchus* abiit. *Eun.* V. 1. 5. Porro *Eunuchum* dixti velle te. *Eun.* I. 2. 87. *Eunuchum*. *Ch.* Illumne obſecro inhoneſtum hominem? *Eun.* II. 3. 64. O fortunatum illum *Eunuchum*! *Eun.* II. 3. 73. Hem *Eunuchum* tibi! quam liberali facie, quam aetate integra! *Eun.* III. 2. 19. Ego illum *Eunuchum*, ſi opus ſit, vel ſobrius. *Eun.* III. 2. 26. *Eunuchum* quem dediſti nobis, quas turbas dedit! *Eun.* IV. 3. 11. Illum *Eunuchum* negant fuiſſe. *Eun.* V. 1. 6. Emit quemdam Phaedria *Eunuchum*. *Eun.* V. 6. 13. Mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo cum meo decrepito hoc *Eunucho*. *Eun.* II. 1. 25. Forma, & aetas ipſa eſt, facile ut pro *Eunucho* probes. *Eun.* II. 3. 83. Ut pro illo jubeam me illuc deducier. *An.* Pro *Eunuchon'*? *Eun.* III. 5. 25. Quod ſcis, neſcis, neque de *Eunucho*, neque de vitio virginis. *Eun.* IV. 4. 55. Perdidiſti iſtum, quem adduxti pro *Eunucho* adoleſcentulum. *Eun.* V. 5. 7. Is pro illo *Eunucho* ad Thaidem deductus eſt. *La.* Pro *Eunuchon'*! *Eun.* V. 6. 21. & 22.

EVOCO.

Adſequere, ac retine, dum ego huc ſervos *evoco*. *Phorm.* V. 7. 89. Curre ad Bacchidem: huc *evoca* verbis meis. *Hec.* IV. 4. 98. Heus! *evocate* huc Davom. *And.* III. 3. 47. Quid ſit, quapropter te huc foras puerum *evocare* juſſi. *Hec.* V. 1. 6. Num quem *evocari* hinc vis foras? *Eun.* II. 2. 52.

EVOLVO.

Hac te, & te omni turba *evolves*, & illi gratum feceris. *Eun.* IV. 4. 56. Nullo poſſum remedio me *evol- vere* ex his turbis, quin. *Phorm.* V. 4. 5.

EVOMO.

Ut ego iram hanc in eos *e-*

E X
E X

vomam omnem. *Adelph.* III. 2. 14. Ibo, ac requiram fratrem, ut in eum haec *evomam. Adelph.* III. 4. 65. Atque in eam hoc omne, quod mihi aegre eſt, *evomam. Hec.* III. 5. 65.

Ex.

Quae convenere in Andriam, *ex* Perinthia fatetur tranſtuliſſe. *And.* Prol. 13. Is poſtquam exceſſit *ex* ephebis. *And.* I. 1. 24. Interea mulier *ex* Andro commigravit huc viciniae. *And.* I. 1. 43. *Ex* hoc miſera ſollicita eſt die. *And.* I. 5. 33. Qui iſtum amorem *ex* animo amoveas tuo! *And.* II. 1. 7. Redeunti interea *ex* ipſa re mihi incidit ſuſpicio. *And.* II. 2. 22. Suadere noli. *Da. Ex* ea re quid fiat, vide. *And.* II. 3. 11. Puerum ne reſciſcat mihi eſſe *ex* illa, cautio eſt. *And.* II. 3. 26. Venit meditatus alicunde, *ex* ſolo loco. *And.* II. 4. 3. Adeon' eſt demens? *ex* peregrina? *And.* III. 1. 11. Aliquot me adiere, *ex* te auditum qui ajebant. *And.* III. 3. 2. Sed ſi *ex* ea re plus mali eſt, quam commodi utrique. *And.* III. 3. 15. Dein facile *ex* illis ſeſe emerſurum malis. *And.* III. 3. 30. Qui me hodie *ex* tranquilliſſima re conjeciſti in nuptias. *And.* III. 5. 14. *Ex* incommodis alterius ſua ut comparent commoda? *And.* IV. 1. 3. Heu me miſerum! qui tuum animum *ex* animo ſpectavi meo. *And.* IV. 1. 22. *Ex* unis geminas mihi conficies nuptias. *And.* IV. 1. 51. *Ex* eo nunc miſera quem capit laborem! *And.* IV. 3. 4. *Ex* ara hinc ſume verbenas tibi. *And.* IV. 3. 11. Cave quoquam *ex* illoc exceſſis loco. *And.* IV. 4. 21. Paullum intereſſe cenſes, *ex* animo facias, an de induſtria? *And.* IV. 4. 55. Indignum jam facinus taxo *ex* me audias. *And.* V. 2. 13. Ibi ego audivi *ex* illo, ſeſe eſſe Atticum. *And.* V. 4. 24. *Ex* ipſa millies audivi. *And.* V. 4. 43. Quia habet aliud magis *ex* ſeſe, & majus. *And.* V. 4. 51. *Ex* Graecis bonis Latinas fecit non bonas. *Eun.* Prol. 8. Se non negat perſonas tranſtuliſſe in Eunuchum ſuam *ex* Graeca. *Eun.* Prol. 33. Matri puellam dono mercator dedit, *ex* Attica hinc abreptam. *Eun.* I. 2. 30. Ubi mihi dixti cupere te *ex* Aethiopia ancillam. *Eun.* I. 2. 85. Utinam iſtuc verbum *ex* animo ac vere diceres. *Eun.* I. 2. 95. Non *ex* animo miſera dico? *Eun.* I. 2. 99. *Ex* aliarum ingeniis nunc me judicet. *Eun.* I. 2. 118. Quid hoc morbi eſt? adeon' homines immutarier *ex* amore, ut non cognoſcas eundem eſſe? *Eun.* II. 1. 20. Hoc adeo *ex* hac re venit in mentem mihi. *Eun.* II. 2. 2. Viden' me *ex* eodem ortum loco? *Eun.* II. 2. 10. Hic homines prorſum *ex* ſtultis inſanos facit. *Eun.* II. 2. 23. Tamquam Philoſophorum habent diſciplinae *ex* ipſis vocabula. *Eun.* II. 2. 32. Miror, quid *ex* Piraeeo abierit. *Eun.* II. 2. 59. O faciem pulchram! deleo omnes dehinc *ex* animo mulieres. *Eun.* II. 3. 5. Quaſi ubi illam exſpueret miſeriam *ex* animo. *Eun.* III. 1. 16. Hem alterum: *ex* homine hunc natum dicas. *Eun.* III. 2. 7. *Ex* Aethiopia eſt uſque haec. *Eun.* III. 2. 18. Quid *ex* ea re tandem ut caperes commodi? *Eun.* III. 5. 25. Coepi aliam rem *ex* alia cogitare. *Eun.* IV. 2. 3. Poſſumne ego hodie *ex* te exſculpere verum? *Eun.* IV. 4. 45. Ego ſcibo *ex* hoc quid fiet. *Eun.* IV. 4. 59. Ut tu illos procul hinc *ex* occulto caederes. *Eun.* IV. 7. 17. Saepe *ex* hujuſmodi re quapiam magna familiaritas conflata eſt. *Eun.* V. 2. 34. Quo pacto *ex* jure heſterno panem atrum vorent. *Eun.* V. 4. 17. Hoc putant, *ex* te eſſe ortum. *Eun.* V. 5. 24. *Ex* meo propinquo rure hoc capio commodi. *Eun.* V. 6. 1. Aliud *ex* alio malum. *Eun.* V. 6. 17. Non dubium eſt, quin mihi magnum *ex* hac re ſit malum. *Eun.* V. 6. 27. Nec magis *ex* uſu tuo nemo eſt. *Eun.* V. 9. 47. *Ex* integra Graeca, integram Comoediam hodie ſum acturus. Duplex quae *ex* argumento facta eſt ſimplici. *Heaut.* Prol. 4. & 6. Nulla adeo *ex* re iſtuc fit, niſi *ex* nimio otio. *Heaut.* I. 1. 57. Ubi comperi *ex* iis, qui ei fuere conſcii. *Heaut.* I. 1. 69. Hunccine erat aequom *ex* illius more, an illum *ex* hujus vivere? *Heaut.* I. 2. 29. Hoc ſcitum eſt; periculum *ex* aliis facere, tibi quod *ex* uſu ſiet. *Heaut.* I. 2. 36. *Ex* ſua libidine moderantur. *Heaut.* II. 1. 4. Periculum *ex* aliis facito, tibi quod *ex* uſu ſiet. *Heaut.* II. 1. 9. Quantum *ex* ipſa re conjecturam cepimus. *Heaut.* II. 3. 25. Ut *ex* illius commodo meum compararem commodum. *Heaut.* II. 4. 17. *Ex* me ut ſciat ſibi filium rediſſe. *Heaut.* III. 1. 2. Cum illi pericli nihil *ex* indicio ſiet? *Heaut.* III. 1. 6. In eandem fraudem, *ex* hac re, atque *ex* illa, incides. *Heaut.* III. 1. 33. Ut aliud *ex* alio incidit. *Heaut.* III. 3. 37. Dicam, hanc eſſe captam *ex* Caria. *Heaut.* III. 3. 47. Niſi ut *ex* ipſa quaeras, unde. *Heaut.* IV. 1. 45. Iſtuc tibi *ex* ſententia tua obtigiſſe laetor. *Heaut.* IV. 3. 5. Vah! gloriare eveniſſe *ex* ſententia? *Heaut.* IV. 5. 17. Nae me iſtuc *ex* te prius audiviſſe gaudeo. *Heaut.* IV. 6. 12. Niſi illos *ex* tuo ingenio judicas. *Heaut.* V. 1. 7. Niſi quod tibi bene *ex* animo volo. *Heaut.* V. 2. 6. Suſpicionem iſtanc *ex* illis quaere. *Heaut.* V. 2. 41. Non vides, quantum mali *ex* ea re excites? *Heaut.* V. 3. 11. Convincas facile *ex* te natum. *Heaut.* V. 3. 18. Ita mihi atque huic ſies ſuperſtes, ut *ex* me atque *ex* hoc natus es! & cave poſthac umquam iſtuc verbum *ex* te audiam. *Heaut.* V. 4. 7. & 8. Non? ſi *ex* capite ſis meo natus item, ut ajunt Minervam eſſe *ex* Jove. *Heaut.* V. 4. 12. & 13. Atqui *ex* me hic non natus eſt, ſed *ex* fratre. *Adelph.* I. 1. 15. Ille, quem beneficio adjungas, *ex* animo facit. *Adelph.* I. 1. 47. Si poſſiderem, ornatus eſſes *ex* tuis virtutibus. *Adelph.* II. 1. 22. Minime miror, qui inſanire occipiunt *ex* injuria. *Adelph.* II. 1. 43. Tam ob parvolam rem

peue

pene *ex* patria? *Adelph.* II. 4. 11. Quod ad illum attinet; natum *ex* tanta familia. *Adelph.* III. 1. 10. Id diſtributum ſane eſt *ex* ſententia. *Adelph.* III. 3. 17. *Ex* aliis ſumere exemplum ſibi. *Adelph.* III. 3. 62. Piſces *ex* ſententia nactus ſum. *Adelph.* III. 3. 65. Mali quid ortum *ex* hoc ſit publice. *Adelph.* III. 3. 89. *Ex* illan' familia tam illiberale facinus eſſe ortum? *Adelph.* III. 4. 2. Virgo *ex* eo compreſſu gravida facta eſt. *Adelph.* III. 4. 28. Vah! quomodo me *ex* hac expediam turba? *Adelph.* IV. 4. 5. Commenta mater eſt, eſſe *ex* alio viro. *Adelph.* IV. 5. 23. *Ex* te adeo eſt ortum. *Adelph.* V. 3. 11. Multa in homine ſigna inſunt, *ex* quibus conjectura facile fit. *Adelph.* V. 3. 36. Id eſſe verum, *ex* me, atque *ex* fratre, cuivis facile eſt noſcere. *Adelph.* V. 4. 8. Quum te video noſtrae familiae tam *ex* animo factum velle. *Adelph.* V. 7. 21. Ut oſtenderem, id non fieri *ex* vera vita, neque adeo *ex* aequo & bono: ſed *ex* aſſentando. *Adelph.* V. 9. 30. & 31. *Ex* amicis inimici ut ſint nobis adfines, facis. *Hec.* II. 1. 14. *Ex* hoc jam ſcibo, quid fiet. *Hec.* II. 2. 4. Habui illam, ac ſi *ex* me eſſet nata. *Hec.* II. 3. 6. Nemini plura acerba eſſe credo *ex* amore oblata, quam mihi. *Hec.* III. 1. 1. Tum matrem *ex* ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror. *Hec.* III. 1. 19. Cura *ex* corde exceſſit. *Hec.* III. 2. 12. Parturire eam, neque gravidam eſſe *ex* te, ſolus conſcius. *Hec.* III. 3. 32. *Ex* te recte eum natum putent. *Hec.* III. 3. 39. Ni te *ex* ipſa haec magis velim reſciſcere. *Hec.* III. 5. 23. Peperit filia. hem! taces? *ex* quo? *My.* Perii! *ex* quo cenſes, niſi *ex* illo, cui data eſt nuptum? *Hec.* IV. 1. 12. & 13. *Ex* quo firmiorem inter nos fore amicitiam poſthac ſcires. *Hec.* IV. 1. 18. Sed nunc mihi in mentem venit, *ex* hac re, quod. *Hec.* IV. 1. 22. Si *ex* uſu eſſet noſtro hoc matrimonium? *Hec.* IV. 1. 33. Audiſti *ex* aliquo fortaſſe. *Hec.* IV. 1. 35. Hoc mihi unum *ex* plurimis miſeriis relliquum fuerat malum. *Hec.* IV. 1. 55. Itaque obtingant *ex* te, quae exopto mihi. *Hec.* IV. 2. 3. *Ex* urbe tu rus habitatum migres? *Hec.* IV. 2. 13. *Ex* uſu quod eſt, id perſequar. *Hec.* IV. 3. 10. Videre optabamus diem, quum *ex* te eſſet aliquis, qui. *Hec.* IV. 4. 30. Si *ex* me illa liberos vellet ſibi. *Hec.* IV. 4. 33. Pollicita eſt ea, ſe conceſſuram *ex* aedibus. *Hec.* IV. 4. 57. Quod pol, ſi eſſet alia *ex* hoc quaeſtu, haud faceret, ſcio. *Hec.* V. 1. 29. Sed reprimam me, ne aegre quidquam *ex* me audias. *Hec.* V. 1. 38. Scit ſibi nobilitatem *ex* eo, & rem natam. *Hec.* V. 2. 31. Aderit continuo, hoc ubi *ex* te audieris. *Hec.* V. 3. 15. Multa *ex* quo fuerint commoda, ejus incommoda aequum eſt ferre. *Hec.* V. 3. 42. Speroque hanc rem eſſe eventuram nobis *ex* ſententia. *Par.* Here, licetne ſcire *ex* te? *Hec.* V. 4. 32. & 33. Neſcis, *ex* quanta aerumna extraxeris. *Hec.* V. 4. 36. Quid ego *ex* hac inopia nunc capiam; & quid tu *ex* hac copia. *Phorm.* I. 3. 15. Sed ſatin' omnia *ex* ſententia? *Phorm.* II. 1. 26. *Ex* qua re minus rei foret aut famae temperans. *Phorm.* II. 1. 41. *Ex* crimine hoc Antiphonem eripiam. *Phorm.* II. 2. 8. *Ex* nuptiis tuis ſi nihil nanciſcor mali. *Phorm.* III. 3. 10. Sed veniſſe eas ſalvas, audivi *ex* nauta. *Phorm.* IV. 1. 10. Matrem ipſam *ex* aegritudine miſeram mors conſecuta eſt. *Phorm.* V. 1. 23. Nemo *ex* me ſcibit. *Phorm.* V. 1. 38. *Ex* his praediis talenta argenti bina ſtatim capiebat. *Phorm.* V. 3. 6. Nullo poſſum remedio me evolvere *ex* his turbis, quin. *Phorm.* V. 4. 5. *Ex* qua filiam ſuſcepit. *Phorm.* V. 7. 49. Quod ipſa *ex* aliis auditura ſit. *Phorm.* V. 7. 67. Non hercle *ex* re iſtius me inſtigaſti. *Phorm.* V. 7. 76.

Exactus, a, um. *vide* Exigo.

Exadvorsum.

Exadverſum fabrica. ibi eſt. *Adelph.* IV. 2. 45. *Exadvorſum* ei loco tonſtrina erat. *Phorm.* I. 2. 38. Ea (mater) ſita erat *exadverſum*. *Phorm.* I. 2. 47.

Exanimo.

Oratio haec me miſeram *exanimavit* metu. *And.* I. 5. 16. Ibi tum *exanimatus* Pamphilus amorem indicat. *And.* I. 1. 104. Quid *exanimatus* es, obſecro? *Hec.* V. 3. 27. Sed quidnam Pamphilum *exanimatum* video? *And.* I. 4. 7. Credo, toto me oppido *exanimatum* quaerere. *And.* II. 2. 5. Qua me propter *exanimatum* cujus eduxi foras. *Hec.* III. 3. 4. Nam quae haec anus eſt *exanimata*? *Phorm.* V. 1. 5. Illam miſeram, quam ego nunc intus ſcio eſſe *exanimatam* metu, conſolare. *Phorm.* III. 3. 32.

Exaugeo.

Concurrunt multae opiniones, quae mihi animum *exaugeant*. *Heaut.* II. 2. 3.

Excarnifico.

Hujuſmodi res ſemper comminiſcere, ubi me *excarnifices*. *Heaut.* IV. 6. 9.

Excedo.

Is poſtquam *exceſſit* ex ephebis. *And.* I. 1. 24. Iſtoc verbo animus mihi rediit, & cura ex corde *exceſſit*. *Hec.* III. 2. 12. Quum e medio *exceſſit*. *Phorm.* V. 7. 74. Cave quoquam ex iſtoc *exceſſis* loco. *And.* IV. 4. 21. E medio aequom *excedere* eſt. *Hec.* IV. 3. 14.

Excelsus, a, um.

Ibi adſcendo in quemdam *excelſum* locum. *And.* II. 2. 19.

Excerpo.

Tu id, quod boni eſt, *excerpis*: dicis, quod mali eſt. *Phorm.* IV. 4. 18.

Excido.

Herus, quantum audio, uxore *excidit*. *And.* II. 5. 12.

Excito.

Non vides, quantum mali ex ea re *excites*? *Heaut.* V. 3. 11.

Exclamo.

Exclamat, furem, non Poëtam, fabulam dediſſe. *Eun.* Prol. 23. Illa *exclamat*, minime gentium. *Eun.* IV. 1. 11. Illa *ex-*

Digitized by Google

clamat: abi, abi jam, Aeſchine! *Adelph.* IV. 4. 10. Ilico omnes ſimul laetae *exclamant*, venit! *Hec.* III. 3. 8. Itaque pene hercle *exclamavi* gaudio. *Phorm.* V. 6. 30.

EXCLUDO.

Credo, ut fit, miſera prae amore *excluſti* hunc foras. *Eun.* I. 2. 18. *Excluſit*: revocat. redeam? non. *Eun.* I. 1. 4. Vel oculum *exclude*. *Phorm.* V. 7. 96. Ego *excludor*: ille recipitur. *Eun.* I. 2. 79. Iterum iſtinc *excludère*. *Hec.* III. 2. 4. Ubi non erit, fortaſſe *excludetur* foras. *Adelph.* I. 2. 39. Ut ab illa *excludar*, huc concludar. *And.* II. 3. 12. Non ſibi ſoli poſtulat te vivere, & ſua cauſa *excludi* caeteros. *Eun.* III. 2. 28.

SYNTAXIS. *Excludere aliquem. Foras aliquem excludere. Excludere alicui oculum. Excludi ab aliquo.*

EXCLUSIO.

Caeterum de *excluſione* verbum nullum. *Eun.* I. 2. 8.

EXCOCTUS, A, UM.

Tam *excoctam* reddam atque atram, quam carbo eſt. *Adelph.* V. 3. 63.

EXCRUCIO.

Cur me *excrucio*? cur me macero? cur ſenectutem ſollicito? *And.* V. 3. 15. Proin tu ſollicitudinem iſtam falſam, quae te *excrucias*, mittas. *Heaut.* I. 2. 3. Quum mihi paveo, tum Antipho me *excruciat* animi. *Phorm.* I. 4. 10. Spero me habere, qui hunc meo *excruciem* modo. *Eun.* V. 3. 11. Quum videam, miſerum hunc tam *excruciarier* ejus abitu. *Heaut.* III. 1. 4.

EXCURSUS, A, UM.

Prope jam *excurſo* ſpatio mitto. *Adelph.* V. 4. 6.

EXCUTIO.

Lacrumas *excuſſit* mihi. *Heaut.* I. 5. 115. Quod ſi fit, ut me *excutiam*, atque egrediar domo, id reſtat. *Phorm.* IV. 1. 20.

EXEDO.

Quid te futurum cenſes, quem adſidue *exedent*? *Heaut.* III. 1. 53. Tute hoc intriſti: tibi omne eſt *exedendum*. *Phorm.* II. 2. 4.

EXEMPLUM.

Exemplum placet. *Eun.* V. 8. 3. Denique, ſi conferendum *exemplum* eſt. *Adelph.* I. 2. 14. *Exemplum* omnibus curarem ut eſſes. *Adelph.* V. 1. 9. Non tibi ego *exempli* ſatis ſum? *Heaut.* V. 1. 47. Spectatum ſatis putabam, & magnum exemplum continentiae. *And.* I. 1. 65. De te ſi *exemplum* capit? *And.* IV. 1. 27. Habet bonorum *exemplum*. *Heaut.* Prol. 20. *Exemplum* ſtatuite in me. *Heaut.* Prol. 51. Ex aliis ſumere *exemplum* ſibi. *Adelph.* III. 3. 62. Illud ſis vide *exemplum* diſciplinae! *Adelph.* V. 1. 5. Ad *exemplum* ambarum mores earum exiſtimans. *Hec.* I. 2. 88. Quo *exemplo* ſibi licere id facere putat. *Heaut.* Prol. 20. Aliorum *exempla* commonent. *And.* IV. 5. 17. Quid ais? in quem *exempla* fient? *Eun.* V. 5. 6. Quae futura *exempla* dicunt in eum indigna? *Eun.* V. 5. 4. Uterque in te *exempla* edent. *Eun.* V. 7. 21. Ut te Di, Deaeque, malis *exemplis* perdant! *Phorm.* IV. 4. 7.

SYNTAXIS. *Conferre exemplum. Eſſe alieni exemplum Exemplum continentiae. Exemplum capere de altero. Habere exemplum aliorum. Exemplum ſtatuere in aliquo. Sumere ſibi exemplum ex aliis. Exiſtimare mores ad exemplum alterius. Facere quid exemplo. Exempla fient in illum. Indigna exempla in illum erunt. Edere exempla in aliquem. Malis exemplis perdi.*

EXEO.

Tu Myſis, dum *exeo*, parumper opperire me hic. *And.* IV. 2. 31. Poſt continuo *exeo*. *Eun.* III. 2. 40. *Exeo* ergo, ut pacem conciliem. *Heaut.* V. 5. 2. Quid rei tibi eſt cum familia hac, unde *exis*? *Phorm.* V. 1. 21. Sed ipſe *exit* foras. *And.* I. 2. 3. Sed Davus *exit*. *And.* IV. 3. 6. Sed Thais *exit*. *Eun.* III. 2. 46. Quiſnam hic a Thaide *exit*? *Eun.* III. 4. 7. A me neſcio quis *exit*. *Heaut.* III. 1. 90. Optume: ipſa *exit* foras. *Heaut.* IV. 3. 44. Senex *exit* foras: ego fugio. *Heaut.* V. 2. 47. Mane, mane! ipſe *exit* foras. *Adelph.* II. 3. 11. Eccum, ab ſua palaeſtra *exit* foras. *Phorm.* III. 1. 20. Patet *exit*. abi, dic. *Phorm.* IV. 4. 32. Tu hic nos, dum *eximus*, interea opperibere. *Heaut.* IV. 7. 5. Ibo intro: poſt *exibo*. *Eun.* V. 3. 13. Age, Pamphile, *exi*, Pamphile. *And.* V. 2. 30. *Exi* foras, ſceleſte! *Eun.* IV. 4. 1. Nauſiſtrata! *exi*. *Phorm.* V. 7. 93. Adibo, atque adſimulabo, quaſi nunc *exeam*. *Eun.* III. 2. 8. Adeo longum eſt nos illum exſpectare, dum *exeat*. *And.* V. 6. 13. Fieri potis eſt, ut ne qua *exeat*. *Adelph.* IV. 4. 16. Ne exſpectetis, dum *exeant* huc. *And.* V. 6. 16. Strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus *exirem* foras. *Hec.* Alt. Prol. 28. Jam, ut limen *exirem*, ad genua accidit, lacrumans miſera. *Hec.* III. 3. 18. Introire neminem video, *exire* neminem. *And.* II. 2. 27. Video ipſum foras *exire*. *And.* III. 3. 48. Heus! jubete iſtos foras *exire*, quos juſſi ocius. *Eun.* III. 2. 17. Oſtium concrepuit! credo, ipſum ad me *exire*. *Hec.* IV. 1. 6. Sed meum virum abs te *exire* video. *Phorm.* V. 3. 12. Etiam caves? ne videat forte hinc te a patre aliquis *exiens*. *Heaut.* II. 2. 6. Qui vidiſſe eum diceret *exeuntem*, aut introeuntem ad amicam. *Hec.* IV. 1. 36. Sed, quid Bacchidem ab noſtro adfine *exeuntem* video? *Hec.* V. 3. 9. Sane nollem huc *exitum* *Adelph.* V. 1. 13.

SYNTAXIS. *Exire foras. Exire limen. Res exit. Exire abs aliquo.*

EXERCEO.

Agrum hunc mercatus ſum: hic me *exerceo*. *Heaut.* I. 1. 94. Ego te *exercebo* hodie, ut dignus es, ſilicernium. *Adelph.* IV. 2. 48. Qui opere ruſtico faciundo facile ſumtum *exercerent* ſuum. *Heaut.* I. 1. 91. Si ſumas in illis *exercendis*, plus agas. *Heaut.* I. 1. 22.

SYNTAXIS. *Exercere ſe. Exercere alterum. Sumtum exercere.*

EXERCITATUS, A, UM.

Sed jam prior amor me ad hanc

Digitized by Google

hanc rem *exercitatum* reddidit. *Hec.* III. 3. 47.

Exercitus.

Credere omnem *exercitum*, conſilia. *Eun.* III. 1. 12. Jam dimitto *exercitum*? *Eun.* IV. 7. 44.

Exigo.

Ubi duxere impulſu voſtro, voſtro impulſu eaſdem *exigunt*. *Hec.* II. 1. 45. Neſcire arbitramini, quo quiſque pacto hic vitam veſtrorum *exigat*? *Hec.* II. 1. 19. Illique exopto, ut reliquam vitam *exigat* cum eo viro. *Hec.* III. 5. 40. Quo ſtudio vitam ſuam te abſente *exegerit*. *Heaut.* II. 3. 39. Partim ſum earum *exactus*: partim vix ſteti. *Hec.* Alt. Prol. 7. Nunc *exacta* aetate, hoc fructi pro labore ab his fero, odium. *Adelph.* V. 4. 16. Novas qui *exactas* feci ut inveteraſcerent. *Hec.* Alt. Prol. 4. Spectandae, an *exigendae* ſint vobis prius. *And.* Prol. 27.

Syntaxis. *Exigere uxorem. Vitam exigere. Aetate exacta. Comoediam exigere.*

Exiguus.

Praebent *exigue* ſumtum. *Heaut.* I. 2. 33.

Exilium.

Pericla, damna, *exilia* peregre rediens ſemper cogitet. *Phorm.* II. 1. 13.

Eximius.

Utin' *eximium* neminem habeam? *Hec.* I. 1. 9.

Eximo.

Ea lege atque omine, ut, ſi te inde *exemerim*, ego pro te molam. *And.* I. 2. 29.

Existimatio.

Arbitrium veſtrum, veſtra *exiſtimatio* valebit. *Heaut.* Prol. 25.

Existimo.

Ut eſſe ego illam *exiſtumo*. *Hec.* IV. 2. 28. Bonus es, quum haec *exiſtimas*. *Adelph.* V. 6. 9. Quod illi maledictum vehemens eſſe *exiſtimant*, eam laudem hic ducit. *Adelph.* Prol. 17. Tum ſi quis eſt, qui dictum in ſe inclementius *exiſtimabit* eſſe, ſic *exiſtimet*. *Eun.* Prol. 5. Metuo, qualem tu me eſſe hominem *exiſtumes*. *Eun.* IV. 6. 20. Ne id aſſentandi magis, quam quo habeam gratum, facere *exiſtumes*. *Adelph.* II. 4. 6. Ne ille pro ſe dictum *exiſtumet*. *Heaut.* Prol. 30. Pernoſcite, furtumne factum *exiſtumetis*, an. *Adelph.* Prol. 13. Ni partem maximam *exiſtimarem* ſcire veſtrum. *Heaut.* Prol. 9. Nam ni ita eum *exiſtumaſſem*, numquam. *Phorm.* II. 3. 22. Ad exemplum ambarum mores earum *exiſtimans*. *Hec.* I. 2. 88. Haud *exiſtumans* quanto labore partum. *Phorm.* I. 1. 11. Nam ea res dedit tum *exiſtumandi* copiam. *Heaut.* II. 3. 41.

Exitium.

Quod ego huic nunc ſubito *exitio* remedium inveniam miſer! *Phorm.* I. 4. 23. At tibi Dî dignum factis *exitium* duint! *And.* IV. 1. 43.

Exonero.

Noſque amicos ejus *exoneraſtis* metu? *Phorm.* V. 6. 3.

Exopto.

Illique *exopto*, ut reliquam vitam exigat cum eo viro. *Hec.* III. 5. 40. Itaque obtingant ex te, quae *exopto* mihi. *Hec.* IV. 2. 3. Quorum aemulari *exoptat* negligentiam potius, quam. *And.* Prol. 20. Teneone te, Antiphila, maxume animo *exoptata* meo? *Heaut.* II. 4. 28.

Exorator.

Orator ad vos venio: ſinite *exorator* ut ſim. *Hec.* Alt. Prol. 2.

Exordior.

Unde *exordiar* narrare, quae nec opinanti accidunt. *Hec.* III. 3. 2.

Exorior.

A Myrrhina haec ſunt mea uxore *exorta* omnia. *Hec.* IV. 4. 10. Tu ſola *exorere*, quae perturbes haec, tua impudentia. *Hec.* II. 1. 16.

Exorno.

Quia varia veſte *exornatus* fuit. *Eun.* IV. 4. 16. Egone? ſi vivo, adeo *exornatum* dabo, adeo depexum, ut. *Heaut.* V. 1. 77.

Exoro.

Gnatam ut det oro, vixque id *exoro*. *And.* III. 4. 13. Sed iſtunc *exora*, ut ſuam eſſe adſimulet. *Heaut.* II. 3. 117. Sine te hoc *exorem*. *And.* V. 3. 30. Hoc modo ſine te *exorem*. *Eun.* I. 2. 105. Da veniam, Chreme: ſine te *exorem*. *Heaut.* V. 5. 6. Sine te *exorem*, mi pater. *Adelph.* V. 8. 13. Non omittis? *Aeſ.* Non, niſi te *exorem*. *Adelph.* V. 8. 20. Haud longum eſt id, quod orat: *exoret*, ſine. *Phorm.* III. 2. 30. *Exoraſſem*, ut eam ducerem. *Adelph.* IV. 4. 20. Jam me hoc voles patrem *exorare*, ut celet ſenem voſtrum. *Heaut.* IV. 3. 27. Nequeo te *exorare*, ut maneas triduum hoc? *Phorm.* III. 2. 4. Nequeo *exorare*, ut me maneat. *Phorm.* III. 2. 27. Quod, ſi hic potuiſſet *exorarier* triduum hoc. *Phorm.* III. 3. 2. Reſtat Chremes, qui mihi *exorandus* eſt. *And.* I. 1. 140.

Exosso.

Ubi ego venero, *exoſſabitur*: prius nolo. *Adelph.* III. 3. 24.

Expedio.

Impeditum in ea *expedivi* animum meum. *Hec.* III. 1. 17. Dilucide *expedivi*, quibus me oportuit judicibus. *Phorm.* II. 3. 52. Argentum repperit, cura ſeſe *expedivit*. *Phorm.* V. 4. 4. Viden' me tuis conſiliis impeditum eſſe? *Da.* At jam *expediam*. *Pa.* *Expedies*? *And.* III. 5. 11. Vah! quomodo me ex hac *expediam* turba? *Adelph.* IV. 4. 5. Illud durum. *Ge.* Ego *expediam*: ſine. *Phorm.* II. 1. 8. Iram *expedies*: rurſum in gratiam reſtitues. *Hec.* III. 1. 11. Age dum, hoc mihi *expedi* primum. *Eun.* IV. 4. 27. Iſtuc quidquid eſt, primum *expedi*. *Eun.* V. 6. 20. Exple animum iis, teque hoc crimine *expedi*. *Hec.* V. 1. 28. Id, ſi potes, verbo *expedi*. *Phorm.* I. 4. 20. At ſic citius, qui te *expedias* his aerumnis, reperias. *Hec.* III. 1. 8.

Syntaxis. *Expedire animum impeditum. Expedire rem judicibus. Expedire ſe cura. Iram expedire. Expedire rem. Expedire ſe crimine. Expedire ſe aerumnis.*

Expe-

EXPEDIT.

Expedit bonas eſſe vobis. *Heaut.* II. 4. 8. Quamobrem accipere hunc mihi *expedias* metum. *Heaut.* II. 3. 96. Mihique ut diſcere novas *expediat*: *Hec.* Alt. Prol. 49. Noſtrapte culpa facimus, ut malos *expediat* eſſe. *Phorm.* V. 2. 1.

EXPELLO.

Inventa eſt cauſa, qua te *expellerent*. *Heaut.* V. 2. 36. Neque potuiſſe umquam ab hac me *expellere*. *Heaut.* II. 3. 20.

EXPERGISCOR.

Nunc porro, Aeſchine, *expergiſcere*? *Adelph.* IV. 4. 21.

EXPERIOR.

Quin, quum opus eſt, beneficium rurſum ei *experimur* reddere? *Phorm.* III. 3. 5. Nam fuiſſe erga me miro ingenio, *expertus* ſum. *Hec.* 3. 5. 39. *Experier.* *Adelph.* III. 2. 52. Quapropter enitar, faciam, *experiar*. *Adelph.* III. 4. 51. Ludis fortaſſe me. *Sy.* Ipſa re *experibere*. *Heaut.* IV. 6. 20. Hoc verum eſt, & ipſa re *experiere* propediem. *Adelph.* V. 5. 7. *Experire*, non eſt longum. *Phorm.* III. 2. 10. *Experimini*, in utramque partem ingenium quid poſſit meum. *Heaut.* Prol. 46. Nunc *experiamur* contra haec. *Adelph.* V. 4. 23. Porro hanc nunc *experiamur*. *Hec.* V. 2. 12. Omnia *experiri* certum eſt prius quam pereo. *And.* II. 1. 11. Omnia prius *experiri*, quam armis, ſapientem decet. *Eun.* IV. 7. 19. Iſtuc volo ergo ipſum *experiri*. *Adelph.* II. 1. 18. Neque adeo defetiſcar umquam *experirier*, donec. *Phorm.* IV. 1. 23. *Experiunde* ſcies. *Heaut.* II. 3. 90. Quae tibi putaris prima, in *experiunde* repudies. *Adelph.* V. 4. 4. In *experiundo* ut eſſem. *Hec.* Alt. Prol. 30.

SYNTAXIS. *Ipſa re experiri quid. Experiunde ſcire rem. In experiundo eſſe. Experiri omnia. In experiundo repudiare rem.*

EXPERS.

Ne *expers* partis eſſet de noſtris bonis. *Heaut.* IV. 1. 39.

EXPETO.

Mane, hoc prius ſcire *expeto*, quid perdideris. *Heaut.* V. 1. 17. Nunc ſibi uxorem *expetit*. *And.* III. 2. 40. Minime miror, ſi te ſibi quiſque *expetit*. *Heaut.* II. 4. 3. Non hoc de nihilo eſt, quod Laches me nunc conventam eſſe *expetit*. *Hec.* V. 1. 1. Hanc mihi *expetivi*, contigit. *And.* IV. 2. 13. Ubi pati non poteris, cum nemo *expetet*. *Eun.* I. 1. 7. Egon' tuam *expetam* amicitiam? *Phorm.* II. 3. 84. Ad te advenio, ſpem, ſalutem, auxilium, conſilium *expetens*. *And.* II. 1. 19. Tua hercle vita haec *expetenda* optandaque eſt. *Phorm.* I. 3. 12. Nulla eſt mihi vita *expetenda*. *Phorm.* I. 4. 25. An mea forma atque aetas nunc magis *expetenda* eſt, Demipho? *Phorm.* V. 8. 35.

SYNTAXIS. *Expetere ſibi uxorem. amicitiam alicujus. ſpem, ſalutem, auxilium, conſilium.*

EXPISCOR.

Proinde *expiſcare*, quaſi non noſſes. *Phorm.* II. 3. 35.

EXPLANO.

Quem amicum tuum ais fuiſſe iſtum? *explana* mihi. *Phorm.* II. 3. 33.

EXPLEO.

Exple animum iis, teque hoc crimine expedi. *Hec.* V. 1. 28. Illis *exple* modo animum. *Hec.* V. 2. 19. I, atque *exple* animum iis, ut credant. *Hec.* V. 2. 21. Ut meum adimam: atque *expleam* animum gaudio. *And.* II. 2. 2. Abs te ut blanditiis ſuis, quam minimo pretio ſuam voluptatem *expleat*. *Hec.* I. 1. 12. Tot mea ſolius ſolliciti ſint cauſa, ut me unum *expleant*? *Heaut.* I. 1. 77. Dum tempus ad eam rem tulit, ſivi, animum ut *expleret* ſuum. *And.* I. 2. 17.

SYNTAXIS. *Explere animum alicui. Animum alicujus gaudio explere. Voluptatem ſuam explere abs aliquo. Explere aliquem.*

EXPLORO.

Jam id *exploratum* eſt. *Phorm.* IV. 3. 23. Simul alia circumſpecto, ſatin' *explorata* ſint. *Eun.* III. 5. 55.

EXPOLITUS, A, UM.

Nulla mala ſe eſſe *expolitam* muliebri. *Heaut.* II. 3. 48.

EXPONO.

Eum (annulum) dico, ut una cum puella *exponeret*. *Heaut.* IV. 1. 38. Is (annulus) quicum *expoſita* eſt gnata. *Heaut.* IV. 1. 2. Continuo *exponetur*. *Hec.* III. 3. 40. Ei dedi *exponendam* (puellam.) *Heaut.* IV. 1. 17. Quum *exponendam* do illi, de digito annulum detraho. *Heaut.* IV. 1. 37.

EXPORRIGO.

Exporge frontem. *Adelph.* V. 3. 53.

EXPOSTULO.

Qui ita putant ſibi fieri injuriam; ultro ſi, quam fecere ipſi, *expoſtulant*. *Adelph.* IV. 3. 4. Cum eo injuriam hanc *expoſtulem*? *And.* IV. 1. 15.

EXPRIMO.

Una falſa lachrymula, quam oculos terendo miſere, vix vi *expreſſerit*, reſtinguet. *Eun.* I. 1. 23. Verbum de verbo *expreſſum* extulit. *Adelph.* Prol. 11.

EXPROBRATIO.

Iſtaec commemoratio, quaſi *exprobratio* eſt immemoris beneficii. *And.* I. 1. 17.

EXPROMO. EXPROMTUS, A, UM.

Nemo eſt amicorum hodie, apud quem *expromere* occulta audeam. *Heaut.* III. 3. 14. Nunc opus eſt tua mihi ad hanc rem *exprompta* memoria atque aſtutia. *And.* IV. 3. 8.

EXPUGNO.

Primum aedes *expugnabo*. *Eun.* IV. 7. 3.

EXPURGO.

Sine me *expurgem*. *And.* V. 3. 29. Qui poſt factam injuriam ſe *expurget*, parum mihi proſit. *Hec.* V. 1. 15. Sed non facile eſt *expurgatu*. *Hec.* II. 3. 4.

EXQUIRO.

Quo lubet cruciatu per me *exquire*. *Hec.* V. 2. 7. *Exquire*: adeſt. *Hec.* V. 2. 17. Nunc ea me *exquirere*, iniqui patris eſt. *And.* I. 2. 15.

EXSCULPO.

Poſſumne ego hodie ex te *exſculpere* verum? *Eun.* IV. 4. 45.

EXSEQUIAE.

Exſequias Chremeti, quibus

eſt

Digitized by Google

eſt commodum, ire, hem! tempus eſt. *Phorm.* V. 8. 37.

EXSEQUOR.

Sed nunc quid primum *exſequar? And.* I. 5. 24. Si meum imperium *exſequi* voluiſſes. *Heaut.* IV. 1. 22. Si vis vero veram rationem *exſequi.* *Hec.* III. 1. 26

EXSILIO.

Poſtquam adſpexi, ilico cognovi: ad te *exſilui.* *Heaut.* IV. 1. 44.

EXSOLVO.

Qua re ſuſpectus ſuo patri, & Phidippo fuit, *exſolvi.* *Hec.* V. 3. 22. Me hac ſuſpicione *exſolvam.* *Hec.* IV. 2. 23. Illas errore, & te ſimul ſuſpicione *exſolvet.* *Hec.* V. 2. 26. Quaſi non ea poteſtas ſit tua, ut te *exſolvat.* *Heaut.* IV. 3. 43.

EXSPECTATIO.

Funambuli eodem acceſſit *exſpectatio.* *Hec.* Alt. Prol. 26.

EXSPECTO.

Exſpecto quid velis. *And.* I. 1. 7. Te ipſam quaerito: te *exſpecto.* *Adelph.* III. 2. 24. Niſi pol filium multis modis jam *exſpecto*, ut redeat domum. *Hec.* II. 3. 7. Equidem te *exſpecto.* *Hec.* III. 4. 16. Myconium hoſpitem dum *exſpecto* in arce Callidemidem. *Hec.* V. 3. 3. Dum *exſpecto*, quam mox veniat. *Phorm.* I. 3. 9. Neſcio, quod magnum hoc nuntio *exſpecto* malum. *Phorm.* I. 4. 16. *Exſpecto*, quam mox recipiat hue ſeſe Geta. *Phorm.* IV. 3. 1. Quando illud, quod tu das, *exſpectat*, atque amat. *Eun.* III. 1. 57. Jamdudum hera vos *exſpectat* domi. *Eun.* V. 3. 8. Vos jamdudum *exſpectat* ſenex. *Heaut.* II. 4. 29. Et nunc, quid *exſpectas*, Syre? *Heaut.* III. 2. 32. Ellum! te *exſpectat* domi. *Adelph.* II. 3. 7. Me *exſpectat*, credo: adibo. *Hec.* V. 4. 15. Quid? ſenem quoad *exſpectatis* voſtrum? *Phorm.* I. 2. 98. Meam autem mortem *exſpectant.* *Adelph.* V. 4. 20. Atqui *exſpectabam* quidem. *And.* II. 6. 4. O mi Chreme, te ipſum *exſpectabam.* *Eun.* IV. 6. 5. Cum interea ſemper mortem *exſpectabam* miſer. *Hec.* III. 4. 8. *Exſpectabo*, dum venit. *Eun.* I. 2. 126. Quid mihi nunc adſers, quamobrem *exſpectem*, aut ſperem? *Phorm.* V. 8. 36. Me ſomnies: me *exſpectes*: de me cogites. *Eun.* I. 2. 114. Ne me fruſtra illic *exſpectet.* *Hec.* III. 4. 24. Mihi nunc cura eſt, ut ne cui meae longinquitas aetatis obſtet, mortemve *exſpectet* meam. *Hec.* IV. 2. 20. Ne *exſpectetis*, dum exeant huc. *Eun.* V. 6. 16. Dehinc ne *exſpectetis* argumentum fabulae. *Adelph.* Prol. 22. Ita cum *exſpectarem*, ut par fuit. *Phorm.* I. 3. 3. Longum eſt nos illum *exſpectare*, dum exeat. *And.* V. 6. 13. Dixtin' dudum, illam dixiſſe, ſeſe *exſpectare* filium? *Hec.* III. 5. 1. Sto *exſpectans*, ſi quid mihi imperent. *Eun.* III. 5. 46. An ſedere oportuit domi virginem tam grandem, *exſpectantem? Adelph.* IV. 5. 40. Ubi te *exſpectatum* ejeciſſet foras. *Adelph.* I. 2. 29. O mi *exſpectate*, ſalve. *Heaut.* II. 4. 26. Frater eſt *exſpectandus* mihi. *Phorm.* II. 4. 20.

EXSPUO.

Quaſi ubi illam *exſpueret* miſeriam ex animo. *Eun.* III. 1. 16.

EXSTILLO.

Hiſce ego illam dictis ita tibi incenſam dabo, ut ne reſtinguas, lacrumis ſi *exſtillaveris.* *Phorm.* V. 7. 82.

EXSTINGUO.

Seni animam primum *exſtinguerem* ipſi. *Adelph.* III. 2. 16. Ut, ni vis boni in ipſa ineſſet forma, haec formam *exſtinguerent.* *Phorm.* I. 2. 58. Pueruinque ob eam rem clam voluit, natus qui eſt, *exſtinguere.* *Hec.* V. 1. 22.

EXSUPERO.

Exſuperat ejus ſtultitia haec omnia. *Heaut.* V. 1. 5.

EXTEMPLO.

Cur non dixti *extemplo* Pamphilo? *And.* III. 2. 38. Poſtquam introii, *extemplo* ejus morbum cognovi miſer. *Hec.* III. 3. 13.

EXTIMESCO.

Extimui ilico. *Hec.* V. 3. 26. Patrem ut *extimeſcam*, ubi in mentem ejus adventi venit? *Phorm.* I. 3. 2.

EXTORQUEO.

Immo hercle *extorque*, niſi ita factum eſt. *Adelph.* III. 4. 37.

EXTORTOR.

Bonorum *extortor*, legum contortor. *Phorm.* II. 3. 27.

EXTRA.

Magnum hoc quoque ſignum eſt, dominam eſſe *extra* noxiam. *Heaut.* II. 3. 57. Quod me accuſat nunc vir, ſum *extra* noxiam. *Hec.* II. 3. 3. Interdico, ne extuliſſe *extra* aedes puerum uſquam velis. *Hec.* IV. 1. 48. Neque notus, neque cognatus, *extra* unam aniculam, quiſquam aderat. *Phorm.* I. 2. 48. Me cenſen' potuiſſe omnia intelligere *extra* oſtium, intus quae egerint? *Phorm.* V. 6. 36.

EXTRAHO.

Neque quomodo me inde *extraham.* *Phorm.* I. 4. 3. Neſcis, ex quanta aerumna *extraxeris.* *Hec.* V. 4. 36.

EXTRARIUS, A, UM.

Hanc conditionem ſi cui tulero *extrarie.* *Phorm.* IV. 1. 13.

EXTREMUS, A, UM.

Certe *extrema* linea amare haud nihil eſt. *Eun.* IV. 2. 12.

EXTRUDO.

Dî te eradicent, Syre, qui me hinc *extrudis.* *Heaut.* III. 3. 28. Eo amantem invitum Pamphilum *extrudit* pater. *Hec.* I. 2. 98. Me *extruſit* foras. *Eun.* IV. 5. 11. Metuo, quam ne denuo miſer aliquo *extrudar* hinc. *Heaut.* IV. 9. 5. Injecta eſt ſpes patri, poſſe illam *extrudi.* *Phorm.* IV. 4. 12. Nunc viduam *extrudi*, turpe eſt. *Phorm.* V. 7. 20.

EXULO.

Perii! nam domo *exulo* nunc. *Eun.* III. 5. 62.

F.

Faba.

At enim iſtaec in me cudetur *faba*. *Eun.* II. 3. 89.

Fabrica.

Exadvorſum *fabrica*. ibi eſt. *Adelph.* IV. 2. 45. Neque illic *fabrica* ulla erat. *Adelph.* IV. 6. 4. Nonne ad ſenem aliquam *fabricam* fingit? *Heaut.* III. 2. 34.

Fabula.

Quae eſt haec *fabula*? *And.* IV. 4. 8. Hem, quae haec eſt *fabula*? *Eun.* IV. 4. 22. Dehinc ne exſpectetis argumentum *fabulae*. *Adelph.* Prol. 22. Hecyra eſt huic nomen *fabulae*. *Hec.* Prol. 1. *Fabulam* inceptat. *And.* V. 4. 22. Exclamat, furem, non Poëtam, *fabulam* dediſſe: Colacem eſſe Naevi & Plauti, veterem *fabulam*. *Eun.* Prol. 23. & 25. Nae ille haud ſcit, quam mihi nunc ſurdo narret *fabulam*. *Heaut.* II. 1. 10. Eam COMMORIENTES Plautus fecit *fabulam*. *Adelph.* Prol. 7. Ego quoque illam inaudivi *fabulam*. *Phorm.* V. 6. 37. In Graeca adoleſcens eſt, qui lenoni eripit meretricem, in prima *fabula*. *Adelph.* Prol. 9. Lupus in *fabula*. *Adelph.* IV. 1. 21. *Fabulae*! mihi non fit veriſimile. *And.* I. 3. 19. *Fabulae*! *Si.* Profecto ſic eſt. *And.* III. 3. 21. *Fabulae*! nihil ſatis firmi video. *Heaut.* II. 3. 95. Jam nos *fabulae* ſumus, ſenex, atque anus. *Hec.* IV. 3. 14. Sin fidem do. *Do.* *Fabulae*! *Phorm.* III. 2. 7. Miſſum te facimus. *Ph.* *Fabulae*! *Phorm.* V. 7. 53. Populo ut placerent, quas feciſſet *fabulas*. *And.* Prol. 3. In eo diſputant, contaminari non decere *fabulas* *And.* Prol. 16. Eas *fabulas* factas prius Latinas, ſciſſe ſeſe, id vero pernegat. *Eun.* Prol. 33. Quas antehac fecit *fabulas*, tenui eſſe oratione. *Phorm.* Prol. 4. Magis placerent, quas feciſſet *fabulas*. *Phorm.* Prol. 12.

Syntaxis. *Fabulam facere. dare. Quae haec eſt fabula? Lupus in fabula. Fabulae! Contaminare fabulas. Vetus fabula. Surdo narrare fabulam.*

Fabulor.

Sed mihi opus erat, ut aperte tibi nunc *fabuler*. *Phorm.* IV. 3. 49. Noli *fabularier*. *Hec.* III. 1. 36.

Facesso.

Haec hinc *faceſſat*, tu moleſtus ne ſies. *Phorm.* IV. 3. 30.

Facete.

Facete dictum. *Eun.* II. 2. 57. *Facete*, lepide, laute: nihil ſupra. *Eun.* III. 1. 37. *Facete*! nunc demum iſtaec nata oratio eſt. *Adelph.* V. 3. 19.

Facetus, a, um.

Mulier commoda, & *faceta*, haec meretrix *Heaut.* III. 2. 11.

Facies.

Quum *faciem* videas, videtur eſſe quantivis pretii. *And.* V. 2. 15. O *faciem* pulchram! *Eun.* II. 3. 5. Quid ego ejus tibi nunc *faciem* praedicem, aut laudem, Antipho? *Eun.* III. 5. 17. At non novi hominis *faciem*. *Hec.* III. 4. 25. Papae! *facie* honeſta. *Eun.* II. 1. 24. Hem Eunuchum tibi! quam liberali *facie*, quam aetate integra! *Eun.* III. 2. 20. Ille erat honeſta *facie* & liberali. *Eun.* IV. 4. 15. Cadaveroſa *facie*. *Hec.* III. 4. 27. Virgo ipſa *facie* egregia. *Phorm.* I. 2. 50.

Syntaxis. *Facies pulchra. cadaveroſa. Virgo facie honeſta & liberali. egregia.*

Facile.

Sic vita erat: *facile* omnes perferre ac pati. *And.* I. 1. 35. Ut conſuetum *facile* amorem cerneres. *And.* I. 1. 108. *Facile* omnes, quum valemus, recta conſilia aegrotis damus. *And.* II. 1. 9. Quod tu ſperas, propulſabo *facile*. *And.* II. 3. 21. Spero, dein *facile* ex illis ſeſe emerſurum malis. *And.* III. 3. 30. Quibus quam *facile* potuerat quieſci, ſi. *And.* IV. 2. 8. *Facile* hic plus mali eſt, quam illic boni. *And.* IV. 3. 5. Utinam tam aliquid invenire *facile* poſſis, Phaedria! *Eun.* II. 1. 4. Ubi miſer famelicus videt, me tam *facile* victum quaerere. *Eun.* II. 2. 30. Forma, & aetas ipſa eſt, *facile* ut pro Eunucho probes. *Eun.* II. 3. 83. Jamdudum illi *facile* fit, quod doleat. *Eun.* III. 1. 58. Ut ego unguibus *facile* illi in oculos involem veneſico! *Eun.* IV. 3. 6. *Facile* pellas, ubi velis. *Eun.* V. 9. 50. Qui opere ruſtico faciundo *facile* ſumtum exercerent ſuum. *Heaut.* I. 1. 91. Ut *facile* ſcires, deſiderio id fieri tuo. *Heaut.* II. 3. 66. At hoc demiror, qui tam *facile* potueris perſuadere illi. *Heaut.* II. 3. 121. *Facile* equidem facere poſſum, ſi jubes. *Heaut.* III. 2. 36. Convincas *facile* ex te natum: nam tui ſimilis eſt probe. *Heaut.* V. 3. 18. Gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam, quam tu *facile* ames. *Heaut.* V. 5. 16. Multa ſigna inſunt, ex quibus conjectura *facile* fit. *Adelph.* V. 3. 36. Deterruiſſem *facile*, ne alias ſcriberet. *Hec.* Alt. Prol. 19. Ut quivis *facile* poſſit credere. *Hec.* I. 1. 4. Amarae mulieres ſunt: non *facile* haec ferunt. *Hec.* IV. 4. 88. Mores *facile* tutor. *Hec.* V. 1. 8. Ubivis *facilius* paſſus ſim, quam in hac re, me deludier. *And.* I. 2. 32. Potin' es mihi verum dicere? *Da.* Nihil *facilius*. *And.* II. 6. 6. Adjuta me, quo id fiat *facilius*. *Eun.* I. 2. 70. Simul & conficiam *facilius* ego, quod volo. *Heaut.* IV. 5. 55. Quid ni? quo verba *facilius* dentur mihi. *Heaut* V. 1. 41. Hoc qui occultari *facilius* credas, dabo. *Hec.* V. 4. 29. Ita *facillime* ſine invidia laudem invenias. *And.* I. 1. 38. Tam *facillime* patris pacem in leges conficiet ſuas. *Heaut.* V. 2. 45. Cum animo cogites, quam vos *facillime* agitis. *Adelph.* III. 4. 56.

Syntaxis. *Facile perferre ac pati aliquem. Facile victum quaerere. Facile illi fit, quod doleat. Facile exercere ſumtum. Facile perſuadere alicui. Facile amare puellam. Facile inde conjectura fit. Facile tutari mores. Facillime laudem invenire. Facillime agere.*

Facilis, e.

Nulla eſt tam *facilis* res, quin difficilis ſiet, quam invitus facias.

Digitized by Google

cias. *Heaut.* IV. 6. 1. Bonam atque juſtam rem oppido imperas, & factu *facilem. Heaut.* IV. 3. 26. Quod te iſti *facilem*, & feſtivom putant, id non. *Adelph.* V. 9. 29. *Facilem* benevolumque lingua tua jam tibi me reddidit. *Hec.* V. 1. 34. Juſtam illam cauſam, *facilem*, vincibilem, optumam? *Phorm.* I. 4. 49. Mihi ſi ſilius erit, nae, ille *facili* me utetur patre. *Heaut.* II. 1. 5. Nunc me hoſpitem lites ſequi, quam hic mihi ſit *facile* atque utile. *And.* IV. 5. 16. Id eſſe verum, cuivis *facile* eſt noſcere. *Adelph.* V. 4. 8. Non *facile* eſt expurgatu. *Hec.* II. 3. 4. Cuivis *facile* ſcitu eſt, quam fuerim miſer. *Hec.* III. 1. 15. Haec, dum incipias, gravia ſunt: dumque ignores; ubi cognoris, *facilia. Heaut.* V. 5. 15. Nihil eſt dictu *facilius. Phorm.* II. 1. 70.

SYNTAXIS. *Res factu facilis. Homo facilis & feſtivus. Facilis & benevolus. Cauſa facilis & vincibilis. Facili patre uti. Facile eſt noſcere. Facile expurgatu. ſcitu.*

FACILITAS.

Male docet te mea *facilitas* multa. *Heaut.* IV. 1. 35. Inepta lenitas patris, & *facilitas* prava. *Adelph.* III. 3. 37. Sed non adeo, ut mea *facilitas* corrumpat illorum animos. *Hec.* II. 2. 6. An mei patris feſtivitatem, & *facilitatem*? *Eun.* V. 9. 18. Re ipſa repperi, *facilitate* nihil eſſe homini melius, neque clementia. *Adelph.* V. 4. 7.

FACINUS.

Non fit ſine periclo *facinus* magnum & memorabile. *Heaut.* II. 3. 73. *Facinus* indignum! *Adelph.* IV. 5. 35. Quam indignum *facinus*! *Phorm.* III. 2. 26. *Facinus* indignum, ſic circumiri! *Phorm.* IV. 3. 8. Rogitas? qui tam audacis *facinoris* mihi conſcius ſis! *Phorm.* I. 3. 4. Venit Chremes poſtridie ad me, clamitans, indignum *facinus*! *And.* I. 1. 118. O *facinus* audax! *And.* II. 3. 27. *Phorm.* II. 1. 3. O *facinus* animadvertendum! *And.* IV. 4. 28. Indignum jam *facinus* faxo ex me audias. *And.* V. 2. 13. O indignum *facinus*! *Eun.* I. 1. 25. Hoccine tam audax *facinus* facere eſſe auſum! *Eun.* IV. 3. 2. Perii! tam infandum *facinus*, ne audivi quidem. *Eun.* IV. 3. 22. Proh fidem Deûm! *facinus* foedum! *Eun.* V. 5. 1. Qua audacia tantum *facinus* audet? *Eun.* V. 5. 17. Vah! vide, quod inceptet *facinus. Heaut.* III. 3. 39. Quodnam ob *facinus*? *Heaut.* V. 2. 3. O *facinus* indignum! *Adelph.* II. 1. 19. *Hec.* III. 3. 16. *Facinus* indignum! *Adelph.* III. 4. 1. Ex illan' familia tam illiberale *facinus* eſſe ortum? *Adelph.* III. 4. 3. Hic pulcherrimum *facinus* audivi. atqui mirificiſſimum. *Phorm.* V. 6. 30. *Facinus* indignum & malum! *Phorm.* V. 8. 19. Is mihi, ubi adbibit plus paullo, ſua quae narrat *facinora*! *Heaut.* II. 1. 8.

SYNTAXIS. *Facinus magnum & memorabile. Audax facinus. animadvertendum. indignum. infandum. foedum. illiberale. pulcherrimum.*

FACIO. FIO.

Si tibi quid feci, aut *facio*, quod. *And.* I. 1. 14. Qui conjecturam hanc nunc *facio. And.* III. 2. 32. *Facio* ſedulo. *And.* IV. 1. 56. *Adelph.* I. 1. 25. Ut grata mihi ſint, quae *facio*, omnia. *Eun.* III. 1. 6. Quidquid *facio*, id facere cauſa mea. *Eun.* V. 9. 40. Ita *facio*, prorſus. *Heaut.* I. 1. 88. Ego de me *facio* conjecturam. *Heaut.* III. 3. 13. Iſtuc, Chreme, aequi bonique *facio. Heaut.* IV. 5. 40. Nec vos eſt aequom, quod *facio*, (ſuccenſere) mihi. *Heaut.* V. 2. 24. *Facio* te apud illum Deum. *Adelph.* IV. 1. 19. Meum officium *facio. Adelph.* IV. 3. 2. Paullatim plebem primulum *facio* meam. *Adelph.* V. 6. 10. Poſtremo non meum illud verbum *facio. Adelph.* V. 8. 29. Miſſa *facio. Adelph.* V. 9. 34. Pamphile, ſi id *facis*, hodie poſtremum me vides. *And.* II. 1. 22. Nec tu ea cauſa minueris haec, quae *facis. And.* II. 3. 19. *Facis*, ut te decet. *And.* II. 5. 10. *Heaut.* V. 5. 10. Perge facere ita, ut *facis. And.* III. 2. 42. Quamobrem id tute non *facis*? *And.* IV. 3. 12. Bene *facis. Eun.* I. 2. 106. *Adelph.* IV. 3. 10. & 13. V. 8. 22. V. 9. 13. Ah! non aequum *facis. Heaut.* I. 1. 39. Si id non *facis*, ego. *Heaut.* I. 1. 55. Tu nunc ſola reducem me in patriam *facis. Heaut.* II. 4. 18. *Facis* adeo indigne injuriam illi. *Heaut.* III. 3. 4. Hoc nihil *facis. Adelph.* II. 1. 13. Ex amicis inimici ut ſint nobis adfines, *facis. Hec.* II. 1. 14. *Facis* huic adeo injuriam. *Hec.* IV. 4. 68. & 70. Si id *facis*, facturave es, bonas quod par eſt facere. *Hec.* V. 1. 12. Factis, ut credam, *facis. Hec.* V. 4. 17. Mirum vero, impudenter mulier ſi *facit* meretrix? *And.* IV. 4. 16. Hic homines prorſum ex ſtultis inſanos *facit. Eun.* II. 2. 23. Si quando illa mentionem Phaedriae *facit. Eun.* III. 1. 48. Neque tibi obſtat, quod quidam *facit. Eun.* III. 2. 30. Neque pes, neque mens ſatis ſuum officium *facit. Eun.* IV. 5. 3. Me impulſore haec non *facit. Eun.* V. 6. 18. Multas contaminaſſe Graecas, dum *facit* paucas Latinas. *Heaut.* Prol. 17. Niſi finem maledictis *facit. Heaut.* Prol. 34. Vel virtus tua me, vel vicinitas *facit*, ut. *Heaut.* I. 1. 6. Ah! non aequum *facis. Heaut.* I. 1. 39. Ea lege faciam; ſi *facit*, quod. *Heaut.* V. 5. 10. Malo coactus qui ſuum officium *facit. Adelph.* I. 1. 44. Ille, quem beneficio adjungas, ex animo *facit. Adelph.* I. 1. 47. In hac re nobis *facit* injuriam. *Adelph.* I. 2. 68. Id demum juvat, ſi, quem aequum eſt bene facere, is *facit. Adelph.* II. 3. 2. Quid ibi *facit*? *Adelph.* IV. 2. 45. Sed quod (diſſimilis) is, qui *facit. Adelph.* V. 3. 39. Id nunc res indicium *facit* haec. *Hec.* IV. 1. 31. Peccandi quum ipſe de ſe finem non *facit. Phorm.* Prol. 24. Vide; avaritia quid *facit*! *Phorm.* II. 3. 11. Quod me factum conſilii incertum *facit. Phorm.* IV. 1. 12. Ut ludos *facit*! *Phorm.* V. 7. 52. Senectus ſi verecundos *facit. Phorm.* V. 8. 34. Flagitium *facimus. Eun.* II. 3. 90. Inepta haec eſſe, nos quae *facimus*, ſentio. *Adelph.* III. 3. 76. Noſtrapte culpa *facimus*, ut. *Phorm.* V. 2. 1. Miſſum te

facimus. Phorm. V. 7. 53. Recte *facitis. Eun.* V. 9. 54. *Faciunt*, nae, intelligendo, ut. *And.* Prol. 17. Quod plerique omnes *faciunt* adoleſcentuli. *And.* I. 1. 28. Ubi ea cauſa, quamobrem haec *faciunt*, erit ademta his, deſinent. *And.* V. 1. 18. Novarum qui ſpectandi *faciunt* copiam. *Heaut.* Prol. 29. Quid tantum ſceleris admiſi miſer? volgo *faciunt. Heaut.* V. 2. 4. Alii clanculum patres quae *faciunt. Adelph.* I. 1. 28. Si id te mordet, ſumtum filii quem *faciunt. Adelph.* V. 3. 22. Duo quum idem *faciunt. Adelph.* V. 3. 37. Quae omnes *faciunt* dignae ut videamur malo. *Hec.* II. 3. 2. Non maxumas, quae maxumae ſunt interdum irae, injurias *faciunt. Hec.* III. 1. 28. Quia non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui male *faciunt* nobis: illis, qui nihil *faciunt*, tenditur. *Phorm.* II. 2. 17. His nunc praemium eſt, qui recta prava *faciunt. Phorm.* V. 2. 6. Id *faciebat* retinendi illius cauſa. *Eun.* IV. 1. 6. Pro ſe quiſque ſedulo *faciebat*, quo. *Heaut.* I. 1. 75. *Feci*, e ſervo ut eſſes libertus mihi. *And.* I. 1. 10. Si tibi quid *feci*, aut facio, quod. *And.* I. 1. 14. Quid *feci?* quid commerui, aut peccavi, pater? *And.* I. 1. 112. Merito te ſemper maxumi *feci*, Chreme. *And.* III. 3. 42. *Feci* hodie ut fierent. *And.* III. 4. 24. Rape, inquam. *Da.* Quid *feci? And.* V. 2. 21. Vereor, ne aliorſum, atque ego *feci*, acceperit. *Eun.* I. 2. 2. Non pol, quo quemquam plus diligam, eo *feci. Eun.* I. 2. 17. Quidquid hujus *feci*, cauſa virginis *feci. Eun.* I. 2. 122. & 123. Ego illud vero ita *feci*, ac lubens. *Eun* III. 5. 43. Quid ego *feci? Heaut.* III. 3. 2. Perii! quid ego *feci?* ſi peccavi, inſciens *feci. Heaut.* IV. 1. 18. & 19. Quidquid ego hujus *feci*, tibi proſpexi. *Heaut.* V. 2. 8. Quamobrem? quid *feci? Adelph.* V. 1. 10. Novas qui exactas *feci*, ut inveteraſcerent. *Hec.* Alt. Prol. 4. Quem ego tum conſilio miſſum *feci. Hec.* III. 3. 48. Here, licetne ſcire ex te, hodie quid tit, quod *feci* boni? *Hec.* V. 4. 33. Neque hoc imprudens *feci. Hec.* V. 4. 37. Plus hodie boni *feci* imprudens, quam. *Hec.* V. 4. 40. Invitus *feci. Phorm.* II. 1. 6. Parmeno, bene *feciſti. Eun.* III. 2. 10. Non te dignum, Chaerea, *feciſti. Eun.* V. 2. 26. Bene *feciſti:* gratiam habeo maximam. *Eun.* V. 9. 61. Tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum *feciſti* inopia? *Adelph.* I. 2. 25. Sumtus, quos *feciſti* in eam. *Hec.* IV. 4. 63. Quae tum, obſecutus mihi, *feciſti*, ut decuerat. *Hec.* IV. 4. 66. Menander *fecit* Andriam & Perinthiam. *And.* Prol. 9. Numquam cuiquam noſtrum verbum *fecit. And.* I. 2. 7. Quod antehac *fecit*, nihil ad me attinet. *And.* I. 2. 16. Haec te ſolum ſemper *fecit* maximi. *And.* I. 5. 58. Ex Graecis bonis Latinas *fecit* non bonas. *Eun.* Prol. 8. Hoc, quod *fecit*, res ipſa indicat. *Eun.* IV. 3. 16. Quidnam *fecit? Eun.* V. 5. 13. Veſtrum judicium *fecit!* me actorem dedit. *Heaut.* Prol. 12. Qui nuper *fecit* ſervo currenti in via deceſſe populum. *Heaut.* Prol. 31. Non auderet haec facere viduae mulieri, quae in me *fecit. Heaut.* V. 1. 81. Syro ignoſcas volo, quae mea cauſa *fecit. Heaut.* V. 5. 23. Eam Commorientes Plautus *fecit* Fabulam. *Adelph.* Prol. 7. Dixin' hoc fore? quid *fecit? Adelph.* I. 2. 4. Qui, niſi quod ipſe *fecit*, nihil rectum putat. *Adelph.* I. 2. 19. Id anus *fecit* indictum mihi. *Adelph.* IV. 4. 7. Sibi vixit: ſibi ſumtum *fecit. Adelph.* V. 4. 11. Ita eos meo labore eductos maxumo, hic *fecit* ſuos. *Adelph.* V. 4. 21. *Fecit* animi ut incertus foret. *Hec.* I. 2. 46. Si modeſte ac raro hoc *fecit? Hec.* IV. 1. 37. Mater quod ſuaſit ſua, adoleſcens mulier *fecit. Hec.* IV. 4. 39. Non mirum *fecit* uxor, ſi hoc aegre tulit. *Hec.* IV. 4. 87. Qui ita dictitat, quas antehac *fecit* fabulas. *Phorm.* Prol. 4. Quid is *fecit? Phorm.* I. 2. 74. III. 1. 13. Atqui nihil *fecit*, patrue, quod ſuccenſeas. *Phorm.* II. 1. 33. Inſidias noſtrae *fecit* adoleſcentiae, ac vicit. *Phorm.* II. 1. 44. Ita ut ille *fecit? Phorm.* II. 1. 51. Nihil *fecit* novi. *Phorm.* III. 1. 11. Sine noſtra cura, maxuma ſua cura, haec ſola *fecit. Phorm.* V. 1. 34. Neque negligentia, neque odio id *fecit* tuo. *Phorm.* V. 8. 27. Haec ſi neque ego, neque tu, *fecimus*, non ſivit egeſtas facere nos. *Adelph.* I. 2. 23. *Feciſtis* probe. *Phorm.* II. 4. 18. Quo exemplo ſibi licere id facere, quod illi *fecerunt*, putat *Heaut.* Prol. 21. Ultro, ſi quam (injuriam) *fecere* ipſi, expoſtulant. *Adelph.* IV. 3. 4. *Fecere* alii ſaepe, item boni. *Adelph.* IV. 5. 54. Strepitus, clamor mulierum *fecere*, ut. *Hec.* Alt. Prol. 28. Vel rex maxumas (gratias) mihi agebat, quidquid *feceram. Eun.* III. 1. 8. Quid *feceras? Eun.* V. 2. 17. Ita *faciam. And.* I. 1. 19. *Eun.* III. 2. 51. IV. 4. 57. Non *faciam. And.* I. 5. 41. *Eun.* II. 3. 97. Cedo igitur, quid *faciam*, Dave? *And.* II. 3. 9. *Faciam* hercle ſedulo. *And.* III. 4. 18. *Faciam. And.* IV. 1. 59. *Heaut.* II. 2. 7. IV. 8. 31. *Hec.* V. 1. 29. Id *faciam*, in proclivi quod eſt. *And.* IV. 2. 18. Quid igitur *faciam*? *Eun.* I. 1. 1. *Faciam*, ut juſſeris. *Eun.* I. 2. 94. Fac, ita ut juſſi; deducantur illi. *Pa. Faciam. Eun.* II. 1. 1. Opus *faciam*, ut defetiger uſque, ingratiis ut dormiam. *Eun.* II. 1. 14. In ea re utilitatem ego *faciam* ut cognoſcas meam. *Eun.* II. 3. 17. *Faciam* ſedulo, ac dabo operam, adjuvabo. *Eun.* II. 3. 70. Fac animo haec praeſenti dicas. *Ch. Faciam. Eun.* IV. 6. 31. *Faciam*, ut hujus loci, dieique, meique ſemper memineris. *Eun.* IV. 7. 31. Quid *faciam? Eun.* V. 2. 10. *Heaut.* III. 1. 60. III. 3. 24. V. 1. 51. *Phorm.* III. 3. 1. Non *faciam*, Pythias. *Eun.* V. 2. 62. Quid igitur *faciam* miſer? quidve incipiam? *Eun.* V. 5. 24. Quod tamen nunc *faciam. Heaut.* II. 3. 21. Haud *faciam. Heaut.* III. 1. 7. IV. 5. 49. Quid *faciam*,

Digitized by Google

ciam, Syre mi? gaudeo. *Heaut.* IV. 3. 14. *Faciam* boni tibi aliquid pro iſta re, ac lubens. *Heaut.* IV. 5. 15. Nam te ſciente *faciam*, quidquid egero. *Heaut.* IV. 8. 33. Quid nunc *faciam*, Syre? *Heaut.* V. 2. 40. Recte ſuades; *faciam*. *Heaut.* V. 2. 43. Nihilominus ego hoc *faciam* tamen. *Heaut.* V. 3. 10. Egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? ſciens non *faciam*. *Heaut.* V. 5. 7. Ea lege hoc adeo *faciam*; ſi facit. *Cl.* Pater, omnia *faciam*: impera. *Heaut.* V. 5. 10. & 11. *Faciam*, pater. *Heaut.* V. 5. 15. Tu quod te poſterius purges, hanc injuriam mihi nolle factam eſſe, hujus non *faciam*. *Adelph.* II. 1. 9. Sedulo *faciam*. *Adelph.* II. 2. 44. *Hec.* V. 1. 40. Ah! minime gentium: non *faciam* *Adelph.* III. 2. 45. Neque *faciam*, neque me ſatis pie poſſe arbitror. *Adelph.* III. 4. 13. Quapropter enitar, *faciam*, experiar. *Adelph.* III. 4. 51. Ut neque quid me *faciam*, neque quid agam, certum ſiet! *Adelph.* IV. 4. 2. Nunc quid *faciam*? *Adelph.* IV. 4. 15. Quid *faciam* amplius? *Adelph.* IV. 7. 14. Hei mihi! quid *faciam*? quid agam? *Adelph.* V. 3. 3. Praeter haec meridie ipſo *faciam*, ut ſtipulam colligat. *Adelph.* V. 3. 62. Ecce me, qui id *faciam* vobis. *Adelph.* V. 9. 38. Patrio animo victus, *faciam*, ut tibi concedam. *Hec.* II. 2. 2. Quid *faciam* miſera? *Hec.* III. 2. 5. Nec *faciam*: etſi amor me graviter, conſuetudoque ejus tenet. *Hec.* III. 3. 44. At *faciam*, ut noveris. *Hec.* III. 4. 25. Quod potero, *faciam*. *Hec.* III. 4. 33. Ita ut jubes, *faciam*. *Hec.* IV. 3. 6. *Faciam* ut mones. *Hec.* IV. 4. 97. De illo jam finem *faciam* dicundi mihi. *Phorm.* Prol. 23. Id, ſi potes, verbo expedi. *Ge.* *Faciam*. *Phorm.* I. 4. 21. Utut haec ſunt, tamen hoc *faciam*. *Phorm.* III. 2. 46. Ita *faciam*, ut frater cenſuit. *Phorm.* V. 2. 11. Ut, id quod eſt faciundum, faciat. *Nau.* *Faciam*. *Phorm.* V. 3. 2. *Faciam*, ut jubes. *Phorm.* V. 3. 12. Quod is jubebit, *faciam*. *Phorm.* V. 8. 57. Poſthac tibi, quae voles, *faciam*que, & dicam. *Phorm.* V. 8. 62. Quid *facies*? cedo. *And.* IV. 2. 22. Vigilabis laſſus: hoc plus *facies*. *Eun.* II. 1. 15. Dum, quod te dignum eſt, *facies*. *Heaut.* I. 1. 55. Nihilominus ego hoc faciam tamen. *So.* *Facies*? *Heaut.* V. 3. 11. Numquam rem *facies*. *Adelph.* II. 2. 12. Quid igitur *facies*? *Adelph.* IV. 7. 28. Tu tuum officium *facies*. *Adelph.* V. 9. 23. Non *facies*: neque ſinam, ut. *Hec.* IV. 2. 14. Qua via iſthuc *facies*? *Phorm.* III. 3. 34. Quid *facies*? *Phorm.* V. 7. 45. Poſthac quas *faciet* de integro Comoedias. *And.* Prol. 26. Quid hic mihi *faciet*, patri? *And.* I. 1. 85. At nunc *faciet*, neque, ut opinor, ſine tuo magno malo. *And.* I. 2. 8. Non hercle *faciet*. *And.* IV. 4. 36. Si vim *faciet*, in jus ducito hominem. *Eun.* IV. 6. 30. Quid *faciet* mihi? *Eun.* V. 2. 10. Cedo, quid hic *faciet* ſua? *Heaut.* II. 3. 92. *Faciet*, niſi caveo. *Heaut.* IV. 4. 8. Ad me recipio: *faciet*. *Faciet* omnia. *Heaut.* V. 5. 13. & 14. Teſtes *faciet* ilico, vendidiſſe me. *Adelph.* II. 1. 49. *Faciet* *Adelph.* V. 9. 26. Miſſam iram *faciet*. *Hec.* V. 2. 14. Quod ſatis ſit, *faciet* ipſa. *Hec.* V. 2. 17. *Faciet*, ut voles. *Phorm.* V. 8. 54. Quid illo *faciemus*, ſtulta? *Eun.* V. 1. 21. Sed quid *faciemus* puero? *Hec.* IV. 4. 46. Utinam ita Di faxint! *Ch.* *Facient* nunc. *Heaut.* I. 1. 109. Niſi *facient*, quae illos aequom eſt, haud ſic auferent. *Adelph.* III. 4. 8. Proin tu *fac*, apud te ut ſies. *And.* II. 4. 5. Nunc primum *fac*, iſthaec ut lavet. *And.* III. 2. 3. Tu, Parmeno, huc *fac* illi adducantur. *Eun.* I. 2. 109. Meus *fac* ſis poſtremo animus, quando ego ſum tuus. *Eun.* I. 2. 116. *Fac*, ita ut juſſi; deducantur iſti. *Eun.* II. 1. 1. *Fac* ut admittar ad illam. *Eun.* II. 2. 50. *Fac* ſis nunc promiſſa adpareant. *Eun.* II. 3. 19. Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario *fac* tradas. *Eun.* II. 3. 28. Obſecro hercle, Parmeno, *fac* ut potiar. *Eun.* II. 3. 70. *Fac* periculum in litteris: *fac* in palaeſtra, in muſicis. *Eun.* III. 2. 23. & 24. Diligenter, Pythias, *fac* cures. *Eun.* III. 2. 48. *Fac* amabo. *Eun.* III. 3. 28. *Fac* animo haec praeſenti dicas. *Eun.* IV. 6. 31. *Fac* viciſſim ut memineris. *Eun.* IV. 7. 45. Tum tu, frater ubi ubi eſt, *fac* quam primum haec audiat. *Eun.* V. 9. 12. Atque iſtuc, quicquid eſt, *fac* me ut ſciam. *Heaut.* I. 1. 32. *Fac* ergo. *Heaut.* III. 2. 39. *Fac* te patrem eſſe ſentiat: *fac* ut audeat tibi credere omnia. *Heaut.* II. 1. 52. Salſamenta haec, Stephanio, *fac* macerentur pulchre! *Adelph.* III. 3. 27. Bono animo *fac* ſis; & illam quod potes, *fac* conſolere. *Adelph.* III. 5. 1. & 2. Tu *fac*, ut dixi, ſi ſapis. *Adelph.* IV. 5. 72. Hilarum ac lubentem *fac* te in gnati nuptiis. *Adelph.* IV. 7. 38. *Fac* quam plurimum illis relinquas. *Adelph.* V. 3. 27. Hodie modo hilarum *fac* te. *Adelph.* V. 3. 56. Unam *fac* domum. *Adelph.* V. 7. 11. *Fac*: promiſi ego illis. *Adelph.* V. 8. 17. *Fac*, promitte. *Adelph.* V. 8. 19. *Fac* eadem ut ſis porro. *Hec.* V. 1. 37. *Fac* ut illam ducat, nos quam volumus. *Phorm.* IV. 3. 66. *Fac* illa ut placetur nobis. *Phorm.* V. 3. 1. *Fac* periculum. *Phorm.* V. 7. 40. Melius tute reperi: me miſſum *face*. *And.* IV. 1. 57. Huc *face* ad me ut venias, ſi quid poteris. *And.* IV. 2. 29. Orandi jam finem *face*. *And.* V. 1. 2. Nos miſſos *face*. *And.* V. 1. 14. Miſſa iſtaec *face*. *Eun.* I. 2. 10. Mihi ſic eſt uſus: tibi ut opus facto eſt, *face*. *Heaut.* I. 1. 28. Serveſne, an perdas totum, dividuum *face*. *Adelph.* II. 2. 33. Miſſa haec *face*. *Adelph.* V. 7. 8. Iidem tu *face*. *Phorm.* II. 3. 50. Quantum potes, me certiorem, inquit, *face*. *Phorm.* IV. 3. 69. Cape hoc flabellum, & ventulum huic ſic *facito*, dum lavamus. *Eun.* III. 5. 47. Periculum ex aliis *facito*, tibi quod ex uſu fiet. *Heaut.* II. 1. 9. *Facito* dum eadem haec memineris. *Heaut.*

Digitized by Google

 F A F A

III. 2. 39. Quod imperabit, *facito*: loquitor paucula. *Heaut.* IV. 6. 24. Hoc *facito*. *Adelph.* III. 3. 63. Sed, Demea, hoc tu *facito*. *Adelph.* III. 4. 55. Quaeſo, *facito* haec tecum cogites. *Adelph.* V. 3. 22. Modo *facito*, nt illam ſerves. *Adelph.* V. 3. 59. Puer ut ſatur ſit, *facito*. *Hec.* V. 2. 3. *Facite*, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi. *And.* II. 1. 34. Domi adſitis, *facite*. *Eun.* III. 2. 53. *Facite* aequi ſitis. *Heaut.* Prol. 28. *Facite*, aequanimitas Poëtae ad ſcrihendum augeat induſtriam. *Adelph.* Prol. 24. Ita, ut dixi, Soſtrata, *facite*. *Adelph.* IV. 5. 2. Effundite, emite, *facite*, quod vobis lubet. *Adelph.* V. 9. 34. *Facite*, ut voſtra auctoritas meae auctoritati fautrix, adjutrixque ſit. *Hec.* Alt. Prol. 39. Quod quum dixero, ſi placuerit, *facitete*. *Eun.* V. 9. 38. Ne quam *faciam* in nuptiis fallaciam. *And.* I. 3. 7. Nec quid me nunc *faciam*, ſcio. *And.* III. 5. 8. Una harum quaevis cauſa me, ut *faciam*, monet. *And.* V. 4. 1. Ut Thaidi me dedam, & *faciam* quod jubeat. *Eun.* V. 8. 2. Quid vis *faciam*? *Eun.* V. 9. 24. Rectum eſt? ego ut *faciam*; non eſt? te ut deterream. *Heaut.* I. 1. 27. Sumtus domi tantos ego ſolus *faciam*? *Heaut.* I. 1. 79. Malo quidem me dignum quovis deputem, ſi id *faciam*. *Heaut.* I. 1. 84. Quamobrem id *faciam*, vera cauſa eſt. *Heaut.* II. 3. 95. Cedo, quid vis? *faciam*. *Heaut.* IV. 8. 5. Illum hoc rogitato ſimul, quamobrem id *faciam*. *Heaut.* V. 1. 71. Quamobrem hoc *faciam*, neſcias. *Heaut.* V. 3. 6. Ne forte imprudens *faciam*, quod nolit. *Adelph.* IV. 5. 77. Tibi lubens bene *faxim*. *Adelph.* V. 5. 6 V. 6. 8. Ne quid *faciam* plus, quod poſt me minus feciſſe ſatius ſit. *Hec.* V. 1. 4. Quo magis omnes res cautius, ne temere *faciam*, adcuro. *Hec.* V. 1. 11. Quin tu, quod *faciam*, impera. *Phorm.* I. 4. 46. Nihil eſt, aeque quod *faciam* lubens. *Phorm.* III. 3. 33. Quid *facias* illi, qui dederit damnum aut malum? *And.* I. 1. 116. Sed dico tibi, ne temere *facias*. *And.* I. 2. 34. Paullum intereſſe cenſes, ex animo omnia *facias*, an de induſtria? *And.* IV. 4. 56. Tune impune haec *facias*? *And.* V. 4. 7. Quid iſtuc? ſi certum eſt facere, *facias*. *Eun.* II. 3. 96. Miſeret tui me, qui hunc tantum hominem *facias* inimicum tibi. *Eun.* IV. 7. 32. Miles, nunc adeo edico tibi, ne vim *facias* ullam in illam. *Eun.* IV. 7. 37. Qnid *facias*, rogas? *Eun.* V. 1. 21. Quid illo *facias*? *Heaut.* II. 3. 76. Porro te idem oro ut *facias*, Chreme. *Heaut.* III. 1. 84. Rem *facias* palam. *Heaut.* IV. 3. 43. Nulla eſt tam facilis res, quin difficilis ſiet, quam invitus *facias*. *Heaut.* IV. 6. 2. Quamobrem id *facias*, neſcio. *Heaut.* V. 1. 71. Mi vir, te obſecro, ne *facias*. *Heaut.* V. 5. 5. Quid *facias*? *Adelph.* III. 3. 77. IV. 7. 15. De reducenda id *facias*, quod in rem ſit tuam. *Hec.* III. 3. 31. Sed ſcin' quid volo potius, ſodes, *facias*? *Hec.* V. 1. 26. Aliter ſi *facias*. *Hec.* V. 1. 38. Qualis ſim amicus, periculum *facias*. *Hec.* V. 1. 40. Ego, quae in rem tuam ſint, ea velim *facias*. *Phorm.* II. 4. 9. Obſecro, ne *facias*. *Phorm.* V. 7. 52. Viden', otium, & cibus quid *facias* alienus? *Eun.* II. 2. 34. Ne quam ille hodie inſanus turbam *faciat*, aut vim Thaidi. *Eun.* IV. 1. 2. Qui ſcis, an quae jubeam, ſine vi *faciat*? *Eun.* IV. 7. 20. Incertum eſt etiam, quid ſe *faciat*. *Heaut.* I. 2. 14. *Faciat* quod lubet. *Heaut.* III. 1. 55. Si quid hujus ſimile forte aliquando evenerit, ut ſunt humana, tuus ut *faciat* filius. *Heaut.* III. 2. 41. Si eſt, facturus ut ſit officium ſuum, *faciat*. *Adelph.* III. 5. 5. Si tu ſis homo, hic *faciat*. *Adelph.* V. 8. 12. In iſtac finem *faciat*. *Adelph.* V. 9. 40. Uxor quid *faciat*, in manu non eſt mea. *Hec.* IV. 4. 44. Obſecrat, ſibi ut ejus *faciat* copiam. *Phorm.* I. 2. 63. Ut, id quod eſt faciundum, *faciat*. *Phorm.* V. 3. 2. Miſſa haec *faciamus*. *Eun.* V. 2. 25. Di tibi bene *faciant*! *Adelph.* V. 7. 20. Di tibi ma e *faciant*! *Phorm.* II. 3. 47. Quid *facerem*, ſi quis nunc me roget? aliquid *facerem*, ut hoc ne *facerem*. *And.* I. 5. 23. & 24. Egon' iſtuc *facerem*? *And.* III. 4. 5. Ego homuncio hoc non *facerem*? *Eun.* III. 5. 43. Quid *facerem*? *Eun.* V. 1. 15. Qui mihi conſilium dedit, ut *facerem*. *Eun.* V. 9. 15. Nec qunm male *facerem*, crederem mihi impunius licere. *Heaut.* III. 2. 49. Illis dum ſtudeo ut quam plurimum *facerem*, contrivi in quaerendo vitam. *Adelph.* V. 4. 15. Quod ut *facerem*, egeſtas me impulit. *Phorm.* V. 1. 6. Verebamini, ne non id *facerem*, quod? *Phorm.* V. 7. 9. Interminatus ſum, ne *faceres*? *And.* III. 2. 16. Veritus ſum, Dave, abs te, ne *faceres* idem, quod. *And.* III. 4. 3. At tu indignus, qui *faceres* tamen. *Eun.* V. 2. 27. Quod tn ſi idem *faceres*, magis in rem & noſtram, & voſtram id eſſet. *Hec.* II. 2. 7. Cauſae impellebant leves, quod nunc minitare facere, ut *faceres*. *Hec.* III. 4. 13. Quid *faceres*, ſi aliud gravius tibi nunc faciundum foret? *Phorm.* I. 4. 30. Quin novo modo ei *faceres* contumeliam. *Phorm.* V. 7. 79. Num cenſes *faceret*, filium niſi ſciret eadem haec velle? *And.* III. 3. 46. Atque equidem orante, ut ne id *faceret*, Thaide. *Eun.* V. 5. 14. Quamobrem inſigne aliquid *faceret* his. *Eun.* V. 6. 31. Quid *faceret*? *Ch.* Rogas? *Heaut.* III. 2. 21. Per te vel uti quaeſtum *faceret*, vel uti. *Heaut.* IV. 1. 27. Alieniore aetate, poſt *faceret* tamen. *Adelph.* I. 2. 30. Si eſſet alia ex hoc quaeſtu, haud *faceret*, ſcio. *Hec.* V. 1. 29. Numquam *faceret*. *Phorm.* I. 2. 71. Si eſſet, unde id fieret, *faceremus*. *Adelph.* I. 2. 27. *Facerent* fugam. *Eun.* IV. 7. 17. Debeam, credo, iſti quidquam furcifero, ſi id *fecerim*. *Eun.* V. 2. 23. Scio quid *feceris*. *Heaut.* IV. 1. 14. Quod faciundum fortaſſe ſit poſt, idem hoc nunc ſi *feceris*. *Hec.* IV. 3. 3. Qui ab

Orco

Orco mortuum me reducem in lucem *feceris. Hec.* V. 4. 12. Ubi peregre, tibi quod libitum fuit, *feceris. Phorm.* V. 7. 77. Quid ille *feceris!* quem neque pudet quidquam. *Adelph.* I. 2. 4. Populo ut placerent, quas *feciſſet* fabulas. *And.* Prol. 3. An poenitebat flagitii, te auctore quod *feciſſet* adoleſcens? *Eun.* V. 7. 12. Ni id *feciſſet*, magis mirum foret. *Hec.* II. 1. 23. Magis placerent, quas *feciſſet* fabulas. *Phorm.* Prol. 12. Quin ergo rape me. quid ceſſas? *Ge. Fecero. Phorm.* V. 6. 42. Sed ſi te aequo animo ferre accipiet, negligentem *feceris. And.* II. 3. 23. Qui ſcis ergo iſtuc, niſi periculum *feceris*? *And.* III. 3. 33. Illi gratum *feceris. Eun.* IV. 4. 56. Tute idem melius *feceris. Phorm.* II. 3. 79. Tuis dignum factis *feceris. Phorm.* II. 3. 83. Qui erit rumor populi, inquit, ſi id *feceris? Phorm.* V. 7. 18. Id tua refert nihil, utrum illae *fecerint. Hec.* IV. 3. 12. Indignum jam facinus *faxe* ex me audias. *And.* V. 2. 53. Nae tu iſtas, *faxo*, calcibus ſaepe inſultabis fruſtra. *Eun.* II. 2. 54. Jam *faxe* ſcies. *Eun.* IV. 3. 21. Ademtum tibi jam *faxo* omnem metum. *Heaut.* II 3. 100. Cupide accipiat, *faxo. Adelph.* II. 2. 1. Favillae plena, fumi, ac pollinis, coquendo ſit *faxo*, & molendo. *Adelph.* V. 3. 61. Jam *faxo* hic aderit. *Phorm.* II. 1. 78. V. 8. 66. *Faxo* tali eum mactatum, atque hic eſt, infortunio. *Phorm.* V. 8. 39. Verbum ſi mihi unum *faxis*, cave. *And.* IV. 4. 14. Cave, *faxis*; non opus eſt, pater. *Heaut.* I. 2. 13. Vereor, quam ne quid in illum iratus plus ſatis *faxit*, pater. *Heaut.* I. 2. 24. Ne quid plus minuſve *faxit*, quod nos poſt pigeat. *Phorm.* III. 3. 21. Utinam ita Di *faxint*! *Heaut.* I. 1. 109. *Hec.* III. 2. 19. Ita Di Deaeque *faxint*, ſi in rem eſt Bacchidis. *Hec.* I. 2. 27. Quid *facere* in hac re te velim. *And.* I. 1. 23. Quae meo cumque animo lubitum eſt, *facere And.* I. 5. 28. Ait, nimium parce *facere* ſumtum. *And.* II. 6. 19. Huic vetitus eſt optumae adoleſcenti *facere* injuriam. *And.* III. 2. 8. Tu has nuptias perge *facere* ita, ut facis. *And.* III. 2. 42. Qua fiducia id *facere* audeam? *And.* III. 5. 7. Si perget laedere ita, ut *facere* inſtituit. *Eun.* Prol. 19. Non qui furtum *facere* ſtuduerit. *Eun.* Prol. 28. Qui magis licet, bonas matronas *facere*, meretrices malas? *Eun.* Prol. 37. Incerta haec ſi tu poſtules ratione certa *facere*, nihilo plus agas. *Eun.* I. 1. 17. Ita *facere* certum eſt. *Eun.* I. 2. 108. Quid iſtuc? ſi certum eſt *facere*, facias. *Eun.* II. 3. 96. Voluit *facere* contra huic aegre. *Eun.* IV. 1. 10. Hoccine tam audax facinus *facere* eſſe auſum? *Eun.* IV. 3. 2. Qui iſtuc *facere* Eunuchus potuit? *Eun.* IV. 3. 15. Neceſſe fuit hoc *facere. Eun.* V. 6. 28. Me hujus quidquid facio, id *facere* maxume cauſa mea: verum idem ſi vobis prodeſt, vos non *facere*, inſcitia eſt. *Eun.* V. 9. 40. & 41. Quo exemplo ſibi licere id *facere*, quod illi fecerunt, putat. *Heaut.* Prol. 21. Quod mihi videre praeter aetatem tuam *facere. Heaut.* I. 1. 8. Tibine haec diutius licere ſperas *facere*, me vivo patre? *Heaut.* I. 1. 51. Ego, quod me in te ſit *facere* dignum, invenero. *Heaut.* I. 1. 56. Decrevi tantiſper me minus injuriae, Chreme, meo gnato *facere*, dum fiam miſer. *Heaut.* I. 1. 96. Idem abſens *facere* te hoc vult filius. *Heaut.* I. 1. 112. Hoc ſcitum eſt; periculum ex aliis *facere*, tibi quod. *Heaut.* I. 2. 36. Si certum eſt tibi ſic *facere. Heaut.* III. 1. 58. Scin', quid nunc *facere* te volo? Id ut maturent *facere. Heaut.* III. 1. 85. & 87. Facile equidem *facere* poſſum, ſi jubes. *Heaut.* III. 2. 36. Ea prohibet *facere* tua praeſentia. Quod illum *facere* credito. *Heaut.* III. 3. 12. & 16. Quid nunc *facere* cogitas? *Heaut.* III. 3. 46. Ne quid credas me advorſum edictum tuum *facere* eſſe auſam. *Heaut.* IV. 1. 11. Certo ſcio, te inſcientem dicere, ac *facere* omnia. *Heaut.* IV. 5. 20. Non auderet haec *facere* viduae mulieri, quae. *Heaut.* V. 1. 80. At te id nullo modo puduit *facere. Heaut.* V. 4. 20. Hoc patrium eſt, potius conſuefacere filium, ſua ſponte recte *facere*, quam. *Adelph.* I. 1. 50. Non ſivit egeſtas *facere* nos. *Adelph.* I. 2. 24. Sineres nunc *facere*, dum per aetatem licet. *Adelph.* I. 2. 28. Non eſt flagitium, facere haec adoleſcentulum! *Adelph.* I. 2. 32. Si, quem aequum eſt bene *facere*, is facit. *Adelph.* II. 3. 2. Ne id adſentandi magis, quam quo habeam gratum, *facere* exiſtumes. *Adelph.* II. 4. 6. Sineres vero tu illum tuum *facere* haec? *Adelph.* III 3. 42. Haeccine flagitia *facere* te! *Adelph.* III. 3. 54. Id nobis tam flagitium eſt, quam illa non *facere* vobis, quae. *Adelph.* III. 3. 69. Decet te *facere. Adelph.* III. 4. 61. Nunc cum maxume operis aliquid *facere* credo. *Adelph.* IV. 1. 2. Hoc licet impune *facere* huic, illi non licet. *Adelph.* V. 3. 38. Quid ego poſſiem blande dicere, aut benigne *facere. Adelph.* V 4. 24. Dum nimis ſanctas nuptias ſtudent *facere. Adelph.* V. 7. 2. Ceſſas ire, ac *facere*? *Adelph.* V. 7. 18. Jubeo quam maxume unam *facere* nos hanc familiam. *Adelph.* V. 8. 3. Bene nos aliquid *facere* illi decet. *Adelph.* V. 8. 25. Ut te cogam, quae ego imperem, *facere. Hec.* II. 2. 2. Te mihi injuriam *facere* arbitror. *Hec.* II. 2. 54. Si *facere* poſſim ullo modo. *La.* Quae res te *facere* id prohibet? *Hec.* II. 2. 24. Qui amat, cui odio ipſus eſt, bis *facere* ſtulte duco. *Hec.* III. 2. 8. Quod nunc minitare *facere*, ut faceres. *Hec.* III. 4. 13. Incendor ira, eſſe auſam *facere* haec te injuſſu meo. *Hec.* IV. 1. 47. Quid vis *facere*, niſi reducere? *Hec.* IV. 3. 9. Si id facis, factutave es, bonas quod par eſt *facere. Hec.* V. 1. 12. Me *facere* ut redeat uxor, oportet. *Hec.* V. 2. 8. Quod aliae meretrices *facere* fugitant. *Hec.* V. 2. 10. Coepi iis omnia *facere*, obſequi quae vellent. *Phorm.* I 2. 29. Neque eum aequom ait *facere. Phorm.* I. 2. 64. Si uxorem velit,

Digitized by Google

lit, lege id licere *facere*. *Phorm.* I. 2. 66. Id noſmet ipſos *facere* oportet, Phaedria. *Phorm.* I. 4. 45. Quid me in hac re *facere* voluiſti tibi? *Phorm.* II. 1. 61. Itane es paratus *facere* me adverſum omnia, infelix? *Phorm.* II. 3. 80. Ut ajebat, de ejus conſilio ſeſe velle *facere*, quod. *Phorm.* III. 1. 17. Itane tandem *facere* oportet? *Phorm.* III. 2. 42. Utrum ſtultitia *facere* ego hunc, an malitia dicam. *Phorm.* IV. 3. 54 Idem ego iſtuc *facere* poſſum. *Phorm.* IV. 5. 14. Vin' primum hodie *facere*, quod ego gaudeam? *Phorm.* V. 8. 63. Ait, rem divinam *feciſſe*. *Eun.* III. 3. 7. Hoc ſcito: contumeliae non me *feciſſe* cauſa, ſed amoris. *Eun.* V. 2. 39. Me quidem ſemper ſcio *feciſſe* ſedulo. *Heaut.* II. 4. 16. *Feciſſe* id quod juſſeram. *Heaut.* IV. 1. 48. Ante aedes non *feciſſe*, erit melius, hic convicium. *Adelph.* II. 1. 26. Ne quid faciam plus, quod poſt me minus *feciſſe* ſatius ſit. *Hec.* V. 1. 4. Solam *feciſſe* id, quod aliae meretrices facere fugitant. *Hec.* V. 2. 10. At, pol, me *feciſſe* arbitror, ne. *Hec.* V. 3. 41. Non ſatis eſt, tuum te officium *feciſſe*, ſi non. *Phorm.* IV. 5. 12. Veniſſe clanculum per impluvium, fucum *factum* mulieri. *Eun.* III. 5. 41. Bonam atque juſtam rem oppido imperas, & *factu* facilem. *Heaut.* IV. 3. 26. Si eſt, *facturus* ut ſit officium ſuum, faciat. *Adelph.* III. 5. 4. Quia de uxore incertus ſum etiam, quid ſim *facturus*. *Hec.* IV. 3. 8. Quamobrem? aut quidnam *facturus*? cedo. *Phorm.* III. 3. 17. Quidnam nunc *facturus*, Phaedria? *Phorm.* V. 5. 5. Quem ego credo manibus pedibuſque obnixe omnia *facturum*. *And.* I. 1. 135. *Facturum* quae voles, ſcio eſſe omnia. *And.* V. 6. 12. Deinde *facturum* autumat. *Heaut.* Prol. 19. Scilicet *facturum* me eſſe, ut ſit neceſſe. *Heaut.* II. 3. 118. At mihi fides apud hunc eſt, nihil me iſtius *facturum*, pater. *Heaut.* III. 3. 10. Quid illum porro credis *facturum*, Chreme? *Heaut.* III. 3. 30. Dicam. quid deinde? *Ch.* Me *facturum* eſſe omnia. *Heaut.* IV. 8. 24. *Facturum* credo, ut habeas quicum cantites. *Adelph.* IV. 7. 32. Si id facis, *factura* ve es, bonas quod. *Hec.* V. 1. 12. Credo: & id *facturas*, Davos dudum praedixit mihi. *And.* V. 1. 21.

Syntaxis. *Conjecturam facere. Facere aliquem Deum. Facere aliquem ſuum. Bene facis. Facere aliquem reducem in patriam. Injuriam facere alicui. Facere impudenter. Facere ex ſtultis inſanos. Facere mentionem. Facere officium ſuum. Finem facere maledictis. Facere ex animo. Ludos facere. Facere flagitium. Facere alicui copiam. Sumtum facere. Irae faciunt injurias. Male facere alicui. Sedulo facere. Maxime facere aliquem. Quorſum id facis? Amorem miſſum facere. Non ſe dignum facere. Facere fabulam. Facere alicui indicium. Inſidias facere alicui. Opus facere. Hujus non facio. Quid me faciam? Quid faciam? quid agam? Faciam, ut tibi concedam. Finem dicendi facere. Rem facere. Vim facere. Periculum facere. Hilarum ac lubentem ſe facere. Facere dividuum. Miſſum aliquid facere. Facere aliquem certiorem. Facere alicui ventulum. Fallaciam facere. Facere quid de induſtria. Palam facere rem. Facere turbam aut vim. Quid facerem? Facere alicui contumeliam. Inſigne aliquid facere alicui. Flagitium facere. Ab Orco mortuum reducem in lucem facere. Ita Di faxint! Nuptias facere. Aegre facere alicui. Benigne facere. Impune quid facere. Bene aliquid facere alicui. Bis ſtulte facere. Rem divinam facere. Fucum facere mulieri. Manibus pedibuſque obnixe omnia facere.*

Fio. Forte, ita ut *fit*. *And.* I. 1. 53. Mihi non *fit* veriſimile. *And.* I. 3. 20. Quod ſi *fit*, pereo funditus. *And.* I. 5. 9. Nunc hujus periculo *fit*. *And.* III. 1. 22. Hoc niſi *fit*, nihil moventur nuptiae. *And.* III. 2. 36. Opportune hic *fit* mihi obviam. *And.* III. 4. 11. Credo; ut *fit*, miſera prae amore excluſti hunc foras. *Eun.* I. 2. 18. Is, dum ſequor hanc, *fit* mihi obviam. *Eun.* II. 3. 36. Jam dudum illi facile *fit*, quod doleat. III. 1. 58. Perſtrepunt, ita ut *fit*, domini ubi abſunt. *Eun.* III. 5. 52. Ita ut *fit*, ubi quid in animo eſt moleſtiae. *Eun.* IV. 2. 2. Nulla adeo ex re iſtuc *fit*, niſi ex nimio otio. *Heaut.* I. 1. 57. Hocque *fit*, ubi non vere vivitur. *Heaut.* I. 1. 102. Non *fit* ſine periculo facinus magnum & memorabile. *Heaut.* II. 3. 73. Siquidem hoc *fit*. *Heaut.* II. 3. 90. Scio, tibi eſſe hoc gravius multo, ac durius, cui *fit*. *Heaut.* V. 2. 5. Id non *fit*. *Heaut.* V. 2. 40. Qui imperium credat gravius eſſe, vi quod *fit*, quam. *Adelph.* I. 1. 42. Quid *fit*, Cteſipho? *Adelph.* II. 4. 2. *Fit* ſedulo, nihil praetermitto. *Adelph.* III. 3. 59. Aegre ſolus, ſi quid *fit*, fero. *Adelph.* IV. 2. 8. Non, hercle hic quidem durare quiſquam, ſi ſic *fit*, poteſt. *Adelph.* IV. 2. 15. Quid *fit*? quid tu es triſtis? *Adelph.* V. 1. 6. Ex quibus conjectura facile *fit*. *Adelph.* V. 3. 36. Si id *fit* dando, atque obſequendo. *Adelph.* V. 4. 26. Quid *fit*? quid agitur? *Adelph.* V. 5. 2. & 4. Quid deinde *fit*? *Hec.* I. 2. 68. Sed, ut *fit*, poſtquam. *Hec.* I. 2. 83. Mutatio *fit*, ea nos perturbat. *Hec.* IV. 4. 11. Quid *fit* denique? *Phorm.* I. 2. 71. Quod ſi *fit*, ut me excutiam, id reſtat. *Phorm.* IV. 1. 20. Multa advenienti, ut *fit*, nova hic, compluria. *Phorm.* IV. 3. 6. *Fit* forte obviam mihi Phormio. *Phorm.* IV. 3. 12. Quam multa injuſta ac prava *fiunt* moribus! *Heaut.* IV. 7. 11. Non me indicente haec *fiunt*. *Adelph.* III. 4. 62. Res compoſita eſt: *fiunt* nuptiae. *Adelph.* IV. 7. 17. Multo melius hic quae *fiunt*, ſcio. *Hec.* II. 1. 20. Cujus haec *fiunt* conſilio omnia. *Hec.* III. 5. 64. Qui mihi, ubi ad uxores ventum eſt, tum *fiunt* ſenes. *Phorm.* V. 8. 21. Verba *fiunt* mortuo. *Phorm.* V. 8. 26.

Is

Is meus eſt *factus*. *Adelph.* I. 2. 35. De eadem cauſa eſt iracundus *factus* inimiciſſimus. *Hec.* III. 1. 29. Duplex quae ex argumento *facta* eſt ſimplici. *Heaut.* Prol. 6. Virgo ex eo compreſſu gravida *facta* eſt. *Adelph.* III. 4. 29. Maligna multo, & magis procax *facta* ilico eſt. *Hec.* I. 2. 84. Inde eſt cognitio *facta*. *Hec.* V. 3. 33. Etſi mihi *facta* injuria eſt. *Phorm.* II. 3. 60. Diſſimili oratione ſunt *factae*, ac ſtilo. *And.* Prol. 12. Lites ſunt inter eos *factae* maxumae. *Eun.* IV. 5. 8. O *factum* bene! *And.* I. 1. 78. V. 6. 5. *Eun.* IV. 4. 7. Optime inquam *factum*! *And.* III. 4. 14. *Factum* hoc eſt, Dave? *Da.* *Factum.* *And.* IV. 1. 42. Bene *factum*. *And.* V. 6. 11. Hoc hercle *factum* eſt. *Eun.* II. 3. 19. Perii! *Pa.* Quid *factum* eſt? *Eun.* II. 3. 34. *Factum.* *Ph.* Et ea eſt indutus? *Do.* *Factum.* *Eun.* IV. 4. 41. Quid *factum* eſt? taces? *Eun.* V. 1. 5. Aufugiſtin'? *Ch.* Hera, *factum*. *Eun.* V. 2. 12. Quid ita? aut quid *factum* eſt? cedo. *Eun.* V. 5. 8. Hoc putant, quidquid *factum* eſt, ex te eſſe ortum. *Eun.* V. 5. 24. Quidquid hujus *factum* eſt, culpa non *factum* eſt mea. *Eun.* V. 6. 10. Bene, ita me Dî ament! *factum*. *Eun.* V. 9. 7. *Phorm.* V. 6. 43. *Factum* a nobis ſtulte eſt. *Heaut.* II. 3. 8. In vino quam immodeſtus fuiſti! *Sy.* *Factum.* *Heaut.* III. 3. 7. Si ſic *factum* eſt, domina, ergo. *Heaut.* IV. 1. 15. Quid, poſtquam hoc eſt *factum*? *Heaut.* V. 1. 31. Adhuc quod *factum* eſt, miror. *Heaut.* V. 2. 47. Melius fieri haud potuit, quam *factum* eſt. *Adelph.* III. 1. 8. Sic eſt *factum*. *Adelph.* III. 4. 2. *Phorm.* V. 8. 17. Extorque, niſi ita *factum* eſt. *Adelph.* III. 4. 37. *Factum*: verum venit poſt inſaniens. *Adelph.* IV. 2. 22. Id quia non eſt a me *factum*, agis gratias? *Adelph.* IV. 3. 5. *Factum* a vobis duriter, immiſericorditer, atque illiberaliter. *Adelph.* IV. 5. 28. *Factum* eſt, non nego. *Adelph.* V. 3. 12. *Factum* eſt, quod juſſi. *Adelph.* V. 9. 1. An dolor repente invaſit? *Pa.* Ita *factum* eſt. *Hec.* III. 2. 22. Dixtin' dudum, illam dixiſſe? *Ph.* *Factum.* *Hec.* III. 5. 2. Bene *factum* te adveniſſe ſalvom. *Hec.* III. 5. 6. Abs te *factum* eſt turpiter. *Hec.* IV. 4. 2. Quam hoc mihi videtur *factum* prave. *Hec.* IV. 4. 24. Sic te dixiſſe, opinor. *Par.* *Factum.* *Pa.* Itane eſt *factum*? *Par.* Ita, inquam. *Hec.* V. 4. 6. & 7. Bene *factum*, & volupe eſt. *Hec.* V. 4. 17. Perſuaſit homini: *factum* eſt. *Phorm.* I. 2. 85. Ah! non ita eſt: *factum* eſt periclum. *Phorm.* II. 2. 12. Tibi quidem eſt olim dies praeſtituta. *Ph.* *Factum.* *Phorm.* III. 2. 39. Male *factum*! *Phorm.* V. 1. 24. Compoſito *factum* eſt. *Phorm.* V. 1. 29. *Factum* eſt abs te ſedulo pro fratre. *Phorm.* V. 8. 12. An quidquam hodie eſt *factum* indignius? *Phorm.* V. 8. 20. Meriton' hoc meo videtur *factum*? *Phorm.* V. 8. 44. *Facta*, tranſacta omnia. *And.* I. 5. 13. Tu fortaſſe, quae *facta* hic ſint, neſcis. *Eun.* V. 9. 31. Illa, quae antehac *facta* ſunt, omitto. *Adelph.* I. 2. 6. Utut haec ſunt *facta*. *Adelph.* II. 2. 40. De Antiphone audiſtin' quae *facta*? *Phorm.* IV. 3. 7. Dum *fiam* miſer. *Heaut.* I. 1. 96. Ego novus maritus demum *fiam*! *Adelph.* V. 8. 16. Quid reſtat, niſi porro ut *fiam* miſer? *Hec.* III. 1. 20. Interea *fiet* aliquid, ſpero. *And.* II. 1. 14. Quid me *fiet*? *And.* IV. 2. 26. Non *fiet*. *Eun.* I. 2. 105. *Fiet.* *Ph.* At mature. *Pa.* *Fiet.* *Eun.* II. 1. 2. Hic tibi adſervandus eſt. *Ch.* *Fiet.* *Heaut.* III. 3. 33. Non *fiet*: bono animo es. *Adelph.* II. 4. 20. Obſecro, quid nunc *fiet*? *Ca.* Quid *fiet*, rogas? *Adelph.* III. 1. 1. Tace: non *fiet*. *Adelph.* V. 3. 52. Sed de fratre quid *fiet*? *Adelph.* V. 9. 39. Geta, quid nunc *fiet*? *Phorm.* I. 4. 42. *Fiet* ſedulo. *Phorm.* I. 4. 51. Si ab eo nihil *fiet*, tum. *Phorm.* IV. 2. 15. Quid *fiet*? *Phorm.* IV. 4. 14. Quid *fiet*? in eodem luto haeſitas. *Phorm.* V. 2. 15. Id quidem tibi jam *fiet*, niſi. *Phorm.* V. 6. 10 Quid igitur *fiet*? *Phorm.* V. 7. 31. Tum illae turbae *fient*. *And.* II. 3. 6. In quem exempla *fient*? *Eun.* V. 5. 6. Redito: *fient*, quae fieri aequom eſt, omnia. *Adelph.* III. 4. 60. Fratri aedes *fient* perviae. *Adelph.* V. 7. 14. Haec *fient*. *An.* Ut modo fiant. *Ge.* *Fient:* me vide. *Phorm.* IV. 4. 31. Quid ſi nunc tute fortunatus *fias*? *Eun.* II. 3. 77. Ex ea re quid *fiat*, vide. *And.* II. 3. 11. Poſtulo, ut *fiat*, Chreme. *And.* III. 3. 18. Age, *fiat*. *And.* V. 4. 53. *Phorm.* V. 3. 28. *Fiat.* *Eun.* I. 2. 20. III. 2. 47. III. 5. 66. *Heaut.* V. 1. 75. V. 5. 23. *Hec.* III. 2. 23. *Phorm.* V. 8. 65. Adjuta me, quo id *fiat* facilius. *Eun.* I. 2. 70. Id ut ne *fiat*, haec res ſola eſt remedio. *Eun.* III. 1. 40. Pace quod *fiat* tua. *Eun.* III. 2. 13. Me, quantum hic operis *fiat*, poenitet. *Heaut.* I. 1. 20. Fortaſſe, quid me *fiat*, parvi pendis. *Heaut.* IV. 3. 37. Volo te dare operam, ut *fiat*, verum alia via. *Sy.* *Fiat*: quaeratur aliud. *Heaut.* IV. 5. 41. & 42. Qua cauſa id *fiat*. *Heaut.* IV. 6. 22. Quando bene promeruit, *fiat*. *Adelph.* II. 1. 47. Quod cum ſalute ejus *fiat*, ita ſe defatigarit, velim, ut. *Sy.* Ita *fiat*! *Adelph.* IV. 1. 3. & 5. Aequom eſt, te operam, ut *fiat*, dare. *Adelph.* V. 8. 10. Si vos iſtuc voltis, *fiat*. *Adelph.* V. 8. 22. Utinam hoc perpetuum *fiat* gaudium. *Adelph.* V. 9. 15. Ea cauſa, ut ne id *fiat* palam. *Hec.* I. 2. 30. Tibi id in manu eſt, ne *fiat*. *Hec.* III. 5. 43. Quid fit denique? *Ge.* Quid *fiat*? *Phorm.* I. 2. 72. Quid obſtat, cur non verae *fiant*? *And.* I. 1. 76. Quo (nuptiae) *fiant* minus. *And.* I. 2. 26. Ego iſtaec, recte ut *fiant*, videro. *And.* II. 6. 25. Atque ita, ut nuptiae fuerant futurae, *fiant*. *And.* III. 3. 11. Si in rem eſt utrique, ut *fiant*, arceſſi jube. *And.* III. 3. 14. Ne *fiant* iſti viginti dies. *Eun.* I. 2. 103. Eſt, Dîs gratia, & unde haec *fiant*. *Adelph.* I. 2. 42. Haec ut *fiant*, Deos quaeſo, ut vobis decet. *Adelph.* III. 4. 45. Ut modo *fiant*. *Ge.* Fient: me vi-

Digitized by Google

de. *Phorm.* IV. 4. 31. Utinam eſſet mihi pars aequa amoris tecum, ac pariter *fieret*, ut. *Eun.* I. 2. 12. Nam ſi eſſet, unde id *fieret*, faceremus. *Adelph.* I. 2. 26. Me reprehendi tamen, ne *fieret* palam. *Adelph.* IV. 4. 14. Proſpexti tibi, quid *fieret*? qua *fieret*? *Adelph.* IV. 5. 56. Ut dicerem, argento opus eſſe, & id quo pacto *fieret*. *Phorm.* IV. 2. 3. Dabamus operam, ut *fieret*. *Phorm.* V. 1. 33. Feci hodie ut *fierent* (nuptiae.) *And.* III. 4. 24. Quo minus hae *fierent* nuptiae. *And.* IV. 2. 17. Si forte morbus amplior *factus* ſiet. *Hec.* III. 1. 50. Utinam aut hic ſurdus, aut haec muta *facta* ſit. *And.* III. 1. 5. Audio, quid illo ſit *factum*. *And.* V. 4. 34. Narra omnem rem ordine, ut *factum* ſiet. *Eun.* V. 5. 28. Mihi non videtur, quod ſit *factum* legibus, reſcindi poſſe. *Phorm.* II. 4. 15. Si non rediſſes, hae irae *factae* eſſent ampliores. *Hec.* III. 1. 9. Quod ſi eſſet *factum*. *Heaut.* I. 1. 105. Quoniam non poteſt id *fieri*, quod vis. *And.* II. 1. 5. Quid alias malim, quam hodie has *fieri* nuptias? *And.* III. 2. 49. At iſtuc periculum in filia *fieri*, grave eſt. *And.* III. 3. 34. Si poterit *fieri*, ut ne. *And.* IV. 2. 16. Alio pacto haud poterat *fieri*, ut. *And.* IV. 4. 53. Hac re arbitror id *fieri* poſſe maxime. *Eun.* I. 2. 93. Quid? tu his rebus credis *fieri*? *Eun.* II. 2. 14. Aequum eſt *fieri*, ut a me ludatur dolis. *Eun.* II. 3. 94. Erat ſuſpicio, dolo malo haec *fieri* omnia. *Eun.* III. 3. 9. Dico ego mihi inſidias *fieri*. *Eun.* III. 3. 26. Sine ſanguine hoc *fieri* non poſſe. *Eun.* IV. 7. 9. Quod ego numquam vidi *fieri*, neque velim. *Eun.* V. 5. 16. Ne quam in illum Thais vim *fieri* ſinat. *Eun.* V. 5. 21. Ubi ſatias coepit *fieri*, commuto locum. *Eun.* V. 6. 3. Ut facile ſcires, deſiderio id *fieri* tuo. *Heaut.* II. 3. 66. Cujus maxume te *fieri* participem cupis. *Heaut.* III. 1. 19. Qui paſſus eſt id *fieri*. *Heaut.* III. 2. 21. Quo pacto id *fieri* ſoleat, calleo. *Heaut.* III. 2. 37. Itane *fieri* oportet? *Heaut.* III. 3. 1. Ubi videbit tantos ſibi ſumtus domi cotidianos *fieri*, nec *fieri* modum, optabit, ut. *Heaut.* IV. 5. 7. Scite poterat *fieri*. *Heaut.* IV. 5. 37. Clinia haec *fieri* videbat? *Heaut.* V. 1. 34. Non patiar, flagitiis tuis me infamem *fieri*. *Heaut.* V. 4. 14. E re nata melius *fieri* haud potuit, quam factum eſt. *Adelph.* III. 1. 8. Haeccine *fieri*! *Adelph.* III. 3. 36. Fient, quae *fieri* aequum eſt, omnia. *Adelph.* III. 4. 60. Non poteſt *fieri*. *Adelph.* IV. 1. 14. Putant ſibi *fieri* injuriam. *Adelph.* IV. 3. 4. *Fieri* potis eſt, ut ne qua exeat. *Adelph.* IV. 4. 16. Hoc adeo mea culpa fateor *fieri*. *Adelph.* IV. 4. 19. *Fieri* aliter non poteſt. *Adelph.* V. 8. 13. Dictum eſt vere, & re ipſa *fieri* oportet. *Adelph.* V. 8. 32. Judico Syrum *fieri* eſſe aequom liberum. *Adelph.* V. 9. 3. Denique hic volt *fieri*. *Mi.* Vin' tu hoc *fieri*? *Adelph.* V. 9. 12. Quod te feſtivom putant, id non *fieri* ex vera vita. *Adelph.* V. 9. 30. Peccando detrimenti nihil *fieri* poteſt. *Hec.* II. 1. 37. Sed ſi *fieri* id non poteſt, quin ſentiant. *Hec.* III. 3. 37. Ne ulla merito contumelia *fieri* a vobis poſſet. *Hec.* III. 5. 21. Si *fieri* poteſt. *Hec.* IV. 4. 13. Placet, non *fieri* hoc itidem, ut in Comoediis. *Hec.* V. 4. 2[illegible]. Communia eſſe haec *fieri* poſſe. *Phorm.* II. 1. 15. Itane hunc patiemur *fieri* miſerum? *Phorm.* III. 3. 4. Volo ipſius quoque voluntate hoc *fieri*. *Phorm.* IV. 5. 13. Quando jam accuſando *fieri* infectum non poteſt. *Phorm.* V. 8. 45. Multo omnium me fortunatiſſimum *factum* puto eſſe. *Heaut.* IV. 8. 2. Ut ſciat lenem patrem illum *factum* me eſſe acerrimum. *Phorm.* II. 1. 32. Scin' tu turbam hanc propter te eſſe *factam*? *Eun.* IV. 6. 6. Hanc injuriam mihi nolle *factam* eſſe, hujus non faciam. *Adelph.* II. 1. 9. Illi miſerae, indigne *factam* injuriam contexeris. *Hec.* III. 3. 41. Qui poſt *factam* injuriam ſe expurget. *Hec.* V. 1. 15. En cuiquam contumelioſius audiſtis *factam* injuriam, quam? *Phorm.* II. 3. 2. Eas fabulas *factas* prius Latinas, ſciſſe ſeſe, pernegat. *Eun.* Prol. 33. Ego illud ſedulo negare *factum*: ille inſtat *factum*. *And.* I. 1. 120. Quaſi tu dicas, *factum* id conſilio meo. *And.* III. 2. 22. Ne dicas, Davi *factum* conſilio, aut dolis. *And.* III. 2. 29. Ego iſtuc abs te *factum* nihili penderem. *Eun.* I. 2. 14. Illud merito *factum* omnes putent. *Eun.* II. 3. 95. Ille ubi id reſcivit *factum*. *Eun.* V. 5. 12. *Factum* hic eſſe id non negat. *Heaut.* Prol. 18. Scin' eſſe *factum*, ut dico? *Heaut.* III. 2. 18. Pernoſcite, furtumne *factum* exiſtumetis, an. *Adelph.* Prol. 13. Clamant omnes, indigniſſime *factum* eſſe. *Adelph.* I. 2. 12. Nollem *factum*. *Adelph.* II. 1. 11. Ubi ſcit *factum*, ad matrem virginis venit. *Adelph.* III. 4. 25. Quum te video noſtrae familiae tam ex animo *factum* velle. *Adelph.* V. 7. 21. Illius dices culpa *factum*. *Hec.* II. 1. 35. Id res indicium haec facit, quo pacto *factum* volueris. *Hec.* IV. 1. 31. Ut mea pertinacia eſſe dicat *factum*. *Hec.* IV. 2. 15. *Factum* fateor. *Hec.* V. 3. 40. *Factum* volo. *Phorm.* V. 3. 4. Haec *facta* ab illo oportebant. *Heaut.* III. 2. 25. Ita res erat: *faciundum* fuit. *Eun.* I. 2. 17. Scilicet *faciundum* eſt quod vis. *Eun.* I. 2. 106. Quid *faciundum* cenſes? *Eun.* IV. 4. 53. Ita tempus fert: *faciundum* eſt. *Adelph.* V. 3. 54. Si multum ſiet, tamen *faciundum* eſt. *Adelph.* V. 8. 28. Quod *faciundum* fortaſſe ſit poſt, hoc nunc ſi feceris. *Hec.* IV. 3. 3. Quid faceres, ſi aliud gravius tibi nunc *faciundum* foret? *Phorm.* I. 4. 30. Habendae compedes: opus ruri *faciundum*. *Phorm.* II. 1. 20. Ut ſua voluntate, id quod eſt *faciundum*, faciat. *Phorm.* V. 3. 2. Quod in opere *faciundo* operae conſumis tuae. *Heaut.* I. 1. 21. Qui opere ruſtico *faciundo* facile ſumtum exercerent ſuum. *Heaut.* I. 1. 91. Lectulos in ſole ilignis pedibus *faciun-*

do

dos dedit. *Adelph.* IV. 2. 46.

Syntaxis. *Ita ut fit. Id mihi non fit veriſimile. Fieri alicui obviam. Multa fiunt moribus. Verba fiunt mortuo. Quid de me fiet? Exempla in te fient. Quid fiet ex ea re? Parum operis fit. Gaudium fit perpetuum. Haec recte fient. Proſpicere, quid fiat, qua fiat. Periculum fit in filia. Inſidiae fiunt mihi. Vis fit in me. Satias coepit fieri. Non poteſt fieri. Contumelia a te fit. Morbus factus eſt amplior. Multo omnium fortunatiſſimus factus ſum. Lites maximae factae ſunt inter eos. Quid illo eſt factum? Quidquid hujus factum eſt. Bene factum, te adveniſſe. Male factum. O factum bene!*

Factito.

Idem hoc jam Pyrrhus *factitavit.* *Eun.* IV. 7. 13. Quae veteres *factitarunt*, ſi faciunt novi. *Eun.* Prol. 43.

Factum.

Hoccine eſt humanum *factum*, aut inceptum! *And.* I. 5. 1. Dictum ac *factum* invenerit aliquam cauſam. *And.* II. 3. 7. Dictum *factum* huc abiit. *Heaut.* V. 1. 31. Vos eritis judices, laudin' an vitio duci id *factum* oporteat. *Adelph.* Prol. 5. Nullum hujus ſimile *factum.* *Adelph.* I. 2. 16. Placet tibi *factum*, Micio? *Adelph.* IV. 7. 19. Non tibi illud *factum* minus placet, quam mihi. *Hec.* IV. 4. 25. Quod me *factum* conſilii incertum facit. *Phorm.* IV. 1. 12. Num *facti* piget? *And.* V. 3. 6. Apud alium ipſius *facti* pudet. *Heaut.* III. 3. 15. Id iſti vituperant *factum.* *And.* Prol. 15. Haud muto *factum.* *And.* I. 1. 13. Equidem iſtuc *factum* ignoſcam. *Heaut.* IV. 1. 34. Dictum ac *factum* reddidi. *Heaut.* IV. 5. 12. Iſtunc liberum? quodnam ob *factum*? *Adelph.* V. 9. 4. Non imperabat coram, quid opus *facto* eſſet, puerperae. *And.* III. 2. 10. Ita *facto* eſt opus. *And.* IV. 2. 32. *Phorm.* IV 5. 4. Tibi ut opus *facto* eſt, face. *Heaut.* I. 1. 28. Moneo, quid *facto* uſus fiet. *Adelph.* III. 3. 75. Si ita opus eſt *facto*, eamus. *Adelph.* IV. 3. 10. Plus ſcis, quid *facto* opus eſt. *Adelph.* V. 9. 39. Non uſus *facto* eſt mihi hunc intro ſequi. *Hec.* III. 1. 47. Quod *facto* uſus ſit? *Hec.* V. 4. 38. Crede mihi, gaudebis *facto.* *Phorm.* III. 2. 9. Nunc quid opus *facto* ſit, vide. *Phorm.* V. 1. 35. Ut alia tua *facta* ſunt. *Phorm.* V. 8. 31. Ob haec *facta* abs te ſpernor. *Eun.* I. 2. 91. Collaudavi ſecundum *facta* & virtutes tuas. *Eun.* V. 9. 60. Probe horum *facta* imprudens depinxit ſenex. *Phorm.* II. 1. 38. Patrem adoleſcentis *facta* haec tolerare audio violenter. *Phorm.* V. 1. 4. Credis, te ignorarier, aut tua *facta* adeo? *Phorm.* V. 7. 39. At tibi Di dignum *factis* exitium duint! *And.* IV. 1, 43. Egon' quidquam cum iſtis *factis* tibi reſpondeam? *Eun.* I. 2. 73. Pol te pro iſtis dictis & *factis*, ſcelus, ulciſcar. *Eun.* V. 4. 19. An quidquam pro iſtis *factis* dignum te dici poteſt? *Hec.* II. 1. 12. Non ſic ludibrio tuis *factis* habitus eſſem. *Hec.* IV. 1. 11. *Factis*, ut credam, facis. *Hec.* V. 4. 17. Tuis dignum *factis* feceris. *Phorm.* II. 3. 83.

Syntaxis. *Humanum factum. Dictum ac factum. Opus facto. Uſus eſt facto. Gaudebis facto.*

Facultas.

Di, date *facultatem*, obſecro, huic pariundi. *And.* I. 4. 5.

Facundia.

Hic actor tantum poterit a *facundia*, quantum ille potuit cogitare commode. *Heaut.* Prol. 13.

Fallacia.

Haec primum adfertur jam mihi ab hoc *fallacia.* *And.* III. 1. 13. *Fallacia* alia aliam trudit. *And.* IV. 4. 39. Intendenda in ſenem eſt *fallacia.* *Heaut.* III. 2. 2. Si ſenſero hodie quidquam in his te nuptiis *fallaciae* conari, quo fiant minus. *And.* I. 2. 26. Sed porro auſculta, quod ſupereſt *fallaciae.* *Heaut.* IV. 5. 23. Ne quam faciam in nuptiis *fallaciam.* *And.* I. 3. 7. Fingunt quandam inter ſe nunc *fallaciam.* *And.* I. 3. 15. Hic nunc me credit aliquam ſibi *fallaciam* portare. *And.* II. 6. 1. Minas triginta per *fallaciam* ab illo abſtuli. *Phorm.* V. 8. 49 De *fallacia* dicis? ſt! inveni nuper quandam. *Heaut.* III. 3. 35. Jamne oblitus es, inter nos quid ſit dictum de *fallacia*? *Heaut.* IV. 8. 8. Rogas? aliquid reperiret, fingeret *fallacias.* *Heaut.* III. 2. 22. Non mihi per *fallacias* adducere ante oculos? *Heaut.* V. 4. 18. Hei mihi! occidiſti me tuis *fallaciis.* *Phorm.* IV. 3. 67.

Syntaxis. *Fallacia alia aliam trudit. Fallaciam intendere in aliquem. Fallaciam facere. Portare alicui fallaciam. Fingere fallacias.*

Fallo.

Irrides? nihil me *fallis.* *And.* I. 2. 33. Certe hercle nunc hic ſe ipſus *fallit*, haud ego. *And.* III. 2. 15. Niſi me animus *fallit.* *Heaut.* IV. 1. 1. IV. 2. 1. *Phorm.* V. 1. 8. Nec pol me multum *fallit*: quin. *Hec.* V. 1. 2. Eho! laudas quaeſo, heros qui *fallunt*? *Heaut.* III. 2. 26. Jam perturbavi omnia: herum *fefelli.* *And.* III. 4. 23. Num me *fefellit*, hoſce id ſtruere? *Heaut.* III. 2. 3. Nihil me *fefellit.* *Heaut.* IV. 3. 4. Iſte me *fefellit.* *Phorm.* III. 2. 45. Atque eas itidem *fallam*, ut? *Eun.* II. 3. 93. Vera dicendo, ut eos ambos *fallam.* *Heaut.* IV. 3. 33. An quia, quos *fallam*, pro uno duo ſunt mihi dati? *Phorm.* IV. 2. 12. Niſi quid me *fefellerit.* *Phorm.* I. 4. 43. Quem tam aperte *fallere* incipias dolis? *And.* III. 2. 13. Ego pol hodie, ſi vivo, tibi oſtendam, herum quid ſit pericli *fallere.* *And.* V. 2. 26. Quod ſenſiſti illos me incipere *fallere.* *Heaut.* III. 1. 86. Nam quod de argento ſperem, aut poſſe poſtulem me *fallere.* *Heaut.* IV. 2. 4. Qui mentiri, aut *fallere* inſuerit patrem. *Adelph.* I. 1. 30. Ubi quid mihi lucri eſt, te *fallere*? *Phorm.* I. 2. 12. Eas itidem fallam, ut ab illis *fallimur*? *Eun.* II. 3. 93. Quidvis cupio, dum ne ab hoc me *falli* comperiar, Chremes. *And.* V. 3. 31. Quî magis licet, *falli* per ſervum ſenem? *Eun.* Prol. 39. *Falli* te ſinas technis per ſervulum. *Heaut.* III. 1. 61.

Syntaxis. *Nihil me fallit. Niſi me animus fallit. Non multum me fallit. Niſi quid me fefelleris.*

Falso.

Continuo dari tibi verba cenſes. *Si. Falſo. And.* III. 2. 25. Quam me hoc *falſo* ſuſpicarier. *Heaut.* II. 3. 27. Noſtras mulieres ſuſpectas fuiſſe *falſo* nobis, in re ipſa invenimus. *Hec.* V. 2. 11. Si compererit crimini tua ſe *falſo* uxor crediditſſe. *Hec.* V. 2. 13.

Falsus, a, um.

Falſus es. *And.* IV. 1. 23. Uro hominem. *Pa.* Ut *falſus* animi eſt! *Eun.* II. 2. 43. Haec verba, una mehercle *falſa* lachrymula reſtinguet. *Eun.* I. 1. 22. Proloqui ullam cauſam, ineptam ſaltem, *falſam*, iniquam? *And.* I. 5. 22. Proin tu ſollicitudinem iſtam *falſam*, quae te excruciat, mittas. *Heaut.* I. 2. 3. Cave, ne *falſam* gratiam ſtudeas inire. *Heaut.* II. 3. 61. Niſi me lactaſſes amantem, & *falſa* ſpe produceres? *And.* IV. 1. 24. Nolo *falſa* fama eſſe gnatum ſuſpectum tuum. *Hec.* V. 1. 31. Id operam do, ut per *falſas* nuptias vera objurgandi cauſa ſit. *And.* I. 1. 130. Facis injuriam, quum fingis *falſas* cauſas ad diſcordiam. *Hec.* IV. 4. 71. Inventum eſt *falſum. And.* III. 2. 33. Sin *falſum*, aut vanum, aut fictum eſt, continuo palam eſt. *Eun.* I. 2. 24. Utrumque hoc *falſum* eſt: effluet. *Eun.* I. 2. 41. Aut illud *falſum* eſt, quod volgo audio dici. *Heaut.* III. 1. 12. Tum, ſi id *falſum* fuerat, filius cur non refellit? *Phorm.* II. 3. 53. Me miſeram! nihil, pol, *falſi* dixi, mi ſenex. *And.* IV. 4. 49. Hoc certo ſcio, neque me finxiſſe *falſi* quidquam, neque. *Eun.* I. 2. 120. Id voluit, nos ſic nec opinantes duci *falſo* gaudio. *And.* I. 2. 9. Ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc *falſo* frui. *Hec.* V. 4. 2. Quae dico, vera an *falſa* audieris, jam ſciri poteſt. *And.* V. 4. 19.

Syntaxis. *Falſus es. Falſus animi eſt. Falſa lachrymula. cauſa. ſollicitudo. Inire falſam gratiam. Falſa ſpe producere quem. Falſa fama ſuſpectum eſſe. Falſas nuptiae. Falſas cauſas fingere. Nihil falſi dicere. Falſo gaudio duci. frui. Falſa audire.*

Fama.

Tua *fama*, & gnatae vita, in dubium veniet. *Adelph.* III. 2. 42. Proinde ego ero *fama* foris. *Hec.* II. 1. 21. Non ſatis eſt, tuum te officium feciſſe, ſi non id *fama* adprobat. *Phorm.* IV. 5. 12. Non poenitet me *famae*, ſolam feciſſe id, quod. *Hec.* V. 2. 9. Minus rei foret aut *famae* temperans. *Phorm.* II. 1. 41. Hoc & vobis, & meae commodum *famae* arbitror. *Hec.* IV. 2. 9. Et me, & meum amorem, & *famam* permitto tibi. *Heaut.* II. 3. 110. Maledicta, *famam* in ſe tranſtulit. *Adelph.* II. 3. 10. Hac *fama* impulſus Chremes, ultro ad me venit. *And.* I. 1. 72. Nolo falſa *fama* eſſe gnatum ſuſpectum tuum. *Hec.* V. 1. 31. Quod habes uxorem ſine mala *fama. Phorm.* I. 3. 17.

Syntaxis. *Fama in dubium venit. Sum fama foris. Fama id adprobat. Rei & famae temperans. Permittere alteri famam ſuam. Alterius famam in ſe transferre. Falſa fama ſuſpectum eſſe. Uxor ſine fama mala.*

Famelicus, a, um.

Ille ubi miſer *famelicus* videt me eſſe in tanto honore. *Eun.* II. 2. 29.

Fames.

Ille ad *famem* hunc ab ſtudio ſtuduit rejicere. *Phorm.* Prol. 19. Adeon' rem rediiſſe, ut periculum etiam *fame* mihi ſit? *Heaut.* V. 2. 27.

Familia.

Decem dierum vix mihi eſt *familia. Heaut.* V. 1. 36. Columen vero *familiae. Phorm.* II. 1. 57. Ita noſtrae eſt omni fautrix *familiae. Eun.* V. 9. 22. Te video noſtrae *familiae* tam ex animo factum velle. *Adelph.* V. 7. 20. Veſtrae *familiae* amicus. *Phorm.* V. 8. 60. Serva filium, & me, & *familiam. Heaut.* IV. 8. 4. Omnem *familiam* mulcavit uſque ad mortem. *Adelph.* I. 2. 9. Malim, illam totam *familiam* mihi dari obviam, ut. *Adelph.* III. 2. 13. Solus omnem *familiam* ſuſtentat. *Adelph.* III. 4. 35. Ipſa Salus ſervare prorſus non poteſt hanc *familiam. Adelph.* IV. 7. 44. Traduce & matrem, & *familiam* omnem ad nos. *Adelph.* V. 7. 12. Jubeo, unam facere nos hanc *familiam. Adelph.* V. 8. 3. Quae me, & te, & *familiam* dedecoras. *Hec.* II. 1. 13. Numquam tam graves ob hanc inimicitias caperem in noſtram *familiam. Phorm.* II. 3. 23. Illanccine mulierem alere cum illa *familia*? *Heaut.* IV. 5. 3. Quod ad illum attinet, natum ex tanta *familia. Adelph.* III. 1. 10. Alienus eſt ab noſtra *familia. Adelph.* III. 2. 28. Ex illan' *familia* tam illiberale facinus eſſe ortum? *Adelph.* III. 4. 2. Ipſam cum omni *familia* ad me profectam eſſe ajebant. *Phorm.* IV. 1. 5. Eho! dic mihi, quid rei tibi eſt cum *familia* hac, unde exis? *Phorm.* V. 1. 21.

Syntaxis. *Decem dierum vix mihi eſt familia. Columen familiae. Suſtentare familiam. Servare familiam. Unam facere familiam. Familiam dedecorare. Natus e ſumma familia.*

Familiaris, arior.

Qui ipſi ſit *familiarior. Phorm.* IV. 5. 9. *Familiariorem* oportet eſſe hunc, qui minitatur malum. *Phorm.* V. 6. 11.

Familiaritas.

Magna *familiaritas* conflata eſt. *Eun.* V. 2. 35. Mihi magna cum eo fuit ſemper *familiaritas. Heaut.* I. 2. 10. Tacebit, dum intercedet *familiaritas. Phorm.* IV. 1. 17.

Familiariter.

Hic hujus mortem tam fert *familiariter. And.* I. 1. 84. Rejecit ſe in eum, flens, quam *familiariter. And.* I. 1. 109. Facit, ut te audacter moneam, & *familiariter. Heaut.* I. 1. 6.

Fartor.

Concurrunt, *fartores*, piſcatores, aucupes. *Eun.* II. 2. 26.

Fas.

Decrevi, nec *fas* eſſe ulla me volu-

Digitized by Google

voluptate hic frui. *Heaut.* I. 1. 97. Si jus, ſi *fas* eſt. *Hec.* III. 3. 27.

FATEOR.

Ego me amare hanc, *fateor.* ſi id peccare eſt, *fateor* id quoque. *And.* V. 3. 25. Quid? quid tum? fatue. *An. Fateor. Eun.* III. 5. 56. Ita res eſt, *fateor. Heaut* I. 1. 106. Mi Chreme, peccavi, *fateor:* vincor. *Heaut.* IV. 1. 31. Leno ſum, *fateor;* pernicies communis. *Adelph.* II. 1. 34. Haec adeo mea culpa *fateor* fieri. *Adelph.* IV. 4. 19. Factum *fateor. Hec.* V. 3. 40. Lex coëgit. audio, & *fateor. Phorm.* II. 1. 6. Ex Perinthia *fatetur* tranſtuliſſe. *And.* Prol. 14. Homo ſe *fatetur* vi, in via, neſcio quam compreſſiſſe. *Hec.* V. 3. 30. Praeſertim cum ſe ſervum *fateatur* tuum. *Eun.* V. 2. 24. Hoc qui nequit, *fateatur* neſcire imperare liberis. *Adelph.* I. 1. 52. Tum ſi maxime *fateatur*, quum amet aliam. *Adelph.* III. 2. 43. Non poteſt ſine malo *fateri*, video. *Eun.* IV. 4. 47.

FATUUS, A, UM.

Fatuus eſt, inſulſus, tardus. *Eun.* V. 9. 49. Quid? quid tum? *fatue. Eun.* III. 5. 56.

FAUCES.

Crucior, bolum tantum mihi ereptum tam ſubito e *faucibus. Heaut.* IV. 2. 6.

FAVEO.

Illi *faveo* virgini. *Eun.* V. 3. 7. *Favete*, adeſte aequo animo. *And.* Prol. 24.

FAVILLA.

Ibi, *favillae* plena, fumi, ac pollinis, coquendo ſit faxo, & molendo. *Adelph.* V. 3. 60.

FAUSTUS.

O *fauſtum* & felicem hunc diem! *And.* V. 4. 53.

FAUTRIX.

Ita noſtrae eſt omni *fautrix* familiae. *Eun.* V. 9. 22. Facite, ut voſtra auctoritas meae auctoritati *fautrix* adjutrixque ſit. *Hec.* Alt. Prol. 40.

FAXIM, FAXO. *vide* FACIO.

FEBRIS.

Quid morbi eſt? *Pa. Febris.* *So.* Cotidiana? *Pa.* Ita ajunt. *Hec.* III. 2. 22.

FELICITAS.

Nec quemquam eſſe ego hominem arbitror, cui magis bonae *felicitates* adverſae ſient. *Eun.* II. 3. 33.

FELIX.

O fauſtum & *felicem* hunc diem! *And.* V. 4. 53. O hominem *felicem! Heaut.* II. 3. 139.

FEMINA.

Neque hujus ſis veritus, *feminae* primariae, quin. *Phorm.* V. 7. 78.

FENESTRA.

Hui, quantam *feneſtram* ad nequitiam pateſeceris! *Heaut.* III. 1. 72.

FERE.

Fere in diebus paucis, quibus haec acta ſunt. *And.* I. 1. 77. Nam *fere* grandiuſcula jam profecta eſt illinc. *And.* IV. 5. 19. Nec rei *fere* ſane amplius quidquam fuit. *Heaut.* I. 1. 3. Revortor moeſtus, atque animo *fere* perturbato. *Heaut.* I. 1. 70. Abhinc menſes decem *fere. Hec.* V. 3. 24. Hic ſolebamus *fere* plerumque eam opperiri, dum. *Phorm.* I. 2. 39. Ruri *fere* ſe continebat. *Phorm.* II. 3. 16. *Fere* abhinc annos quindecim. *Phorm.* V. 8. 28.

FERIO.

Geta *ferietur* alio munere. *Phorm.* I. 1. 13.

FERME.

Jam *ferme* moriens me vocat. *And.* I. 5. 49. Fidelem haud *ferme* mulieri invenias virum. *And.* III. 1. 2. Parentum injuriae uniuſmodi ſunt *ferme. Heaut.* I. 2. 31. Itidem illae mulieres ſunt *ferme*, ut pueri. *Hec.* III. 1. 32. *Ferme* eadem omnia, quae tute dudum coram me incuſaveras. *Phorm.* V. 7. 20.

FERO.

Ergo pretium ob ſtultitiam *fero. And.* III. 5. 4. Fer me. *Sy. Fere* hercle vero. *Heaut.* IV. 3. 14. Aegre ſolus, ſi quid fit, *fero. Adelph.* IV. 2. 8. *Fere* alia flagitia ad te, ingentia. *Adelph.* IV. 7. 3. Aequo animo *fero. Adelph.* IV. 7. 20. Hoc fructi pro labore ab his *fero*, odium. *Adelph.* V. 4. 16. Quin tu hinc pollicitationes aufer: & quod *fers*, cedo. *Phorm.* V. 6. 17. Hic, hujus mortem tam *fert* familiariter. *And.* I. 1. 84. Ut *fert* natura, facias, an de induſtria? *And.* IV. 4. 56. Incoepi; dum res tetulit. nunc non *fert. And.* V. 1. 13. Neque illarum adfines eſſe rerum, quas *fert* adoleſcentia. *Heaut.* II. 1. 3. Multa *fert* libido: ea prohibet facere tua praeſentia. *Heaut.* III. 3. 12. Quae *fert* adoleſcentia. *Adelph.* I. 1. 28. Neque id occulte *fert. Adelph.* III. 2. 30. Id, quod res ipſa *fert. Adelph.* IV. 7. 12. Ita tempus *fert:* faciundum eſt. *Adelph.* V. 3. 53. Omnes qui amant, graviter ſibi dari uxorem *ferunt. And.* I. 2. 20. Nihil pol jam res iſtaec mihi voluptatis *ferunt. Hec.* IV. 2. 17. Non facile haec *ferunt. Hec.* IV. 4. 88. Biennium ibi perpetuum miſera illum *tuli. Hec.* I. 2. 12. Quam animo aequo *tuli? Hec.* IV. 4. 63. Ego te complures advorſum ingenium meum menſes *tuli. Phorm.* III. 2. 35. Si illum objurges, vitae qui auxilium *tulit*; quid? *And.* I. 1. 115. Numquam cuiquam noſtrum verbum fecit, neque id aegre *tulit. And.* I. 2. 7. Dum tempus ad eam rem *tulit*, ſivi. *And.* I. 2. 17. Dum aetas *tulit*, amavit. *And.* II. 6. 12. Incoepi; dum res *tetulit. And.* V. 1. 13. Ibi demum ita aegre *tulit*, ut. *Hec.* I. 2. 53. Quum hoc tam animo iracundo *tulit. Hec.* IV. 1. 53. Dum aetas, tempus *tulit. Hec.* IV. 2. 18. Non mirum fecit uxor, ſi hoc aegre *tulit. Hec.* IV. 4. 87. Ut potero, *feram. And.* V. 3. 27. Ego illi maxumam partem *feram. Adelph.* I. 2. 36. Non poſteriores (partes) *feram. Adelph.* V. 4. 26. Non tu tuum malum aequo animo *feres? And.* V. 4. 18. Id optatum *feres. Eun.* V. 9. 27. Ibi ego te, & tu me *feres. Hec.* IV. 3. 4. Jam *feres. Phorm.* III. 3. 27. Quod fors *feret*, feremus. *Phorm.* I. 2. 88. Audaciſſime oneris quidvis impone, & *feret.*

 F E F E

Phorm. III. 3. 29. *Feremus* aequo animo. *Phorm.* I. 2. 88. Illud haud inultum, ſi vivo, *ferent.* *Heaut.* V. 1. 45. Juno Lucina, *fer* opem! *And.* III. 1. 15. *Adelph.* III. 4. 41. *Fer* me. *Heaut.* IV. 3. 14. Obſecro! populares, *ferte* miſero, atque innocenti auxilium! *Adelph.* II. 1. 1. Nunc non fert. *feras.* *And.* V. 1. 13. Illas (moleſtias,) quas habet, recte *feras.* *Eun.* I. 1. 33. Quin, quod eſt ferendum, *feras.* *Phorm.* II. 3. 83. Te oro, aequo animo hoc *feras.* *Phorm.* V. 8. 31. Ne ſentiat me ſenſiſſe, atque aegre *ferat?* *Heaut.* IV. 8. 20. Beatus: ni unum hoc deſit, animus qui modeſte iſtaec *ferat.* *Phorm.* I. 3. 18. Non cauſam dico, quin, quod meritus ſit, *ferat.* *Phorm.* II. 1. 42. Meditari ſecum oporret, quo pacto advorſam aerumnam *ferant.* *Phorm.* II. 1. 12. Si attigiſſes, *ferres* infortunium. *Adelph.* II. 1. 24. Quem *ferret*, ſi parentem non *ferret* ſuum? *Heaut.* I. 2. 28. Si id ſciſſem, numquam huc *tetuliſſem* pedem. *And.* IV. 5. 13. Vereor, ne illud gravius Phaedria *tulerit.* *Eun.* I. 2. 2. Hanc conditionem ſi cui *tulero* extrario. *Phorm.* IV. 1. 13. Haud vereor, ſi in te ſolo ſit ſitum: ſed vim ut queas *ferre.* *And.* I. 5. 42. Piſciculos minutos *ferre* obolo in coenam ſeni. *And.* II. 2. 32. Sed ſi te aequo animo *ferre* accipiet. *And.* II. 3. 23. Indicans te amare, & *ferre* non poſſe. *Eun.* I. 1. 9. Uſque adeo illius *ferre* poſſum ineptias. *Eun.* IV. 6. 3. Quin te in fundo conſpicer fodere, aut arare, aut aliquid *ferre.* *Heaut.* I. 1. 17. Id quoque poſſum *ferre.* *Adelph.* II. 1. 51. In quod me conjeci malum? non potero hoc *ferre.* *Hec.* I. 2. 58. Injurias viri omnes *ferre.* *Hec.* I. 2. 91. Matris *ferre* injurias me, pietas jubet. *Hec.* III. 1. 21. Ejus incommoda aequom eſt *ferre.* *Hec.* V. 3. 42. Eum animo iniquo hoc oppido *ferre* ajunt. *Phorm.* V. 1. 36. Aliquid *tuliſſe* comminiſcentur mali. *Hec.* III. 1. 53. Redeo inde iratus, atque aegre *ferent.* *And.* I. 1. 110. Ego te complures menſes tuli, nihil *ferentem*, flentem. *Phorm.* III. 2. 36. Ut hic *laturus* hoc ſit, ſi ipſam rem, ut fiet, reſciverit. *Hec.* IV. 1. 52. Quam eſſe eum graviter *laturum* credam. *Hec.* II. 2. 19. Dixin', Phidippe, hanc rem aegre *laturum* eſſe eum? *Hec.* III. 5. 47. Eſtne, ut *fertur*, forma? *Eun.* II. 3. 69. Audieras? *Gn.* Saepe; & *fertur* in primis. *Eun.* III. 1. 39. Compone, quae tecum ſimul *ferantur.* *Hec.* IV. 3. 6. Multimodis injurius, Clitipho, es; neque *ferri* potis es. *Heaut.* II. 3. 80. Hoc quidem *ferundum* aliquo modo eſt. *Adelph.* III. 4. 23. Quin, quod eſt *ferendum*, feras. *Phorm.* II. 3. 83. Niſi me credo huic eſſe natum rei, *ferundis* miſeriis. *Adelph.* IV. 2. 6.

Syntaxis. *Pretium ob ſtultitiam ferre. Aegre ferre aliquid. Ferre quid ad alterum. Aequo animo ferre. Nil fructi pro labore ferre. Quod fers, cedo. Familiariter ferre mortem alterius. Adoleſcentia fert hoc. Multa fert libido. Ferre quid occulte. Graviter ferre rem. Ferre aliquem. Tempus ad eam rem fert. Animo iracundo ferre aliquid. Poſteriores (partes) ferre. Ferre optatum. Fors id fert. Ferre quid inultum. Opem ferre. Ferre alicui auxilium. Recte ferre quid. Modeſte quid ferre. Quod meritus eſt, ferat. Advorſam aerumnam ferre. Ferre infortunium. Ferre parentem ſuum. Pedem alique ferre. Conditionem ferre alicui. Gravius ferre aliquid. Non ferre vim alterius. Non poſſe ferre. Ferre injurias alterius. Incommoda. Ferre quid mali. Ita fertur. Natus ferundis miſeriis.*

Ferox.

Eone es *ferox*, quia habes imperium in belluas? *Eun.* III. 1. 25.

Fervo.

Quum *fervit* maxume, tam placidum, quam ovem reddo. *Adelph.* IV. 1, 18.

Ferus, a, um.

Adeon' me ignavum putas? aut inhumanum, aut *ferum*, ut? *And.* I. 5. 43.

Festino.

Quid *feſtinas*? aut quem quaeris? *Eun.* IV. 3. 8. Quid *feſtinas*, mi Geta? animam recipe. *Adelph.* III. 2. 25. Video alios *feſtinare*, lectos ſternere. *Heaut.* I. 1. 73.

Festivitas.

An (collaudem) mei patris *feſtivitatem*, & facilitatem? *Eun.* V. 9. 18.

Festivus, a, um.

Quod te iſti facilem & *feſtivom* putant. *Adelph.* V. 9. 29. *Feſtivom* caput! *Adelph.* II. 3. 8. O mi pater *feſtiviſſime!* *Adelph.* V. 9. 26.

Festus, a, um.

O *feſtus* dies hominis! *Eun.* III. 5. 12. Te cognatas deſerere & *feſtos* dies, mea cauſa, nolo. *Hec.* IV. 2. 16.

Fictus. *vide*, Fingo.

Fidelis.

Seni *fidelis* dum ſum, ſcapulas perdidi. *Phorm.* I. 2. 26. *Fidelem* haud ferme mulieri invenias virum. *And.* III. 1. 2. Te mihi *fidelem* eſſe aeque, atque egomet ſum mihi, ſcibam. *Phorm.* IV. 1. 15. Quam *fideli* animo, & benigno in illam fui. *Hec.* III. 5. 22. Per pol quam paucos reperias meretricibus *fideles* evenire amatores! *Hec.* I. 1. 2.

Fides.

Attamen ubi *fides*? ſi roges, nihil pudet. *And.* IV. 1. 12. Triſtis ſeveritas ineſt in voltu, in verbis *fides.* *And.* V. 2. 16. O Jupiter! ubinam eſt *fides*? *Heaut.* II. 3. 15. At mihi *fides* apud hunc eſt. *Heaut.* III. 3. 10. Quem neque *fides*, neque jusjurandum repreſſit. *Adelph.* III. 2. 8. Sat adhuc tua nos fruſtrata eſt *fides.* *Adelph.* IV. 4. 11. Eo pacto apud te meo erit ingenio *fides.* *Hec.* III. 5. 24. Adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi eſſet *fides.* *Phorm.* V. 7. 11. Seni noſtro *fidei* nihil habeo. *Heaut.* V. 2. 49. Bona noſtra haec tibi permitto, & tuae mando *fidei.* *And.* I. 5. 61. Ego me

tuae

tuae commendo & committo *fidei*. *Eun*. V. 2. 47. Crede hoc meae *fidei*. *Eun*. V. 2. 59. Proh Deûm, atque hominum *fidem!* *And*. I. 5. 2. & 11. *Heaut*. I. 1. 9. *Hec*. II. 1. 4. Commoneat, ut ſervem *fidem*? *And*. I. 5. 45. Te oro, per tuam *fidem*. *And*. I. 5. 55. Hanc *fidem* ſibi, me obſecravit, ut darem. *And*. II. 3. 27. Nullane in re eſſe homini cuiquam *fidem*! *And*. II. 5. 14. Firmavit *fidem*. *And*. III. 1. 4. Propemodum habeo tibi jam *fidem*. *And*. III. 4. 7. Inventa eſt cauſa, ſolviſti *fidem*. *And*. IV. 1. 19. Di voſtram *fidem!* *And*. IV. 3. 1. IV. 4. 5. *Eun*. III. 1. 28. IV. 7. 20. V. 4. 2. V. 9. 19. *Heaut*. III. 1. 96. *Adelph*. III. 3. 27. *Phorm*. V. 1. 30. V. 3. 25. Heus tu! hac lege tibi meam adſtringo *fidem*. *Eun*. I. 2. 22. Si *fidem* habeat. *Eun*. I. 2. 59. Forſitan hic mihi parvam habeat *fidem*. *Eun*. I. 2. 117. Proh *fidem* Deûm! *Eun*. V. 5. 1. Thais patri ſe commendavit in clientelam & *fidem*. *Eun*. V. 9. 9. Do *fidem*, futurum. *Eun*. V. 9. 30. Venit ipſus ultro, *fidem* dans, jurans ſe illam ducturum domum. *Adelph*. III. 4. 27. Illaec *fidem* nunc voſtram implorat. *Adelph* III. 4. 43. Prô Divûm *fidem!* *Adelph*. IV. 7. 28. Qui ſe in voſtram commiſit *fidem*. *Hec*. Alt. Prol. 45. Ut tergum meum tuam in *fidem* committam. *Hec*. I. 2. 34. Si mihi *fidem* das, te tacituram, dicam. *Ph*. *Fidem* do: loquere. *Hec*. I. 2. 37. & 39. Servare in eo certum eſt, quod dixi, *fidem*. *Hec*. III. 3. 42. Ei rei firmaſti *fidem*. *Hec*. IV. 2. 5. Qui firmare meam apud vos poſſem *fidem*. *Hec*. V. 1. 23. Dixit, jurijurando meo ſe *fidem* habuiſſe. *Hec*. V. 4. 31. Cujus tu *fidem* in pecunia perſpexeris. *Phorm*. I. 2. 10. Ne quid propter tuam *fidem* decepta pateretur mali. *Phorm*. III. 1. 5. Sin *fidem* do. *De*. Fabulae! *Phorm*. III. 2. 7. Nequeo exorare, cum illo ut mutet *fidem*. *Phorm*. III. 2. 27. Itan' parvam mihi *fidem* eſſe apud te? *Phorm*. V. 3. 27. Nihil iſtac opus eſt arte, ſed iis, *fide* & taciturnitate. *And*. I. 1. 7. Dictum ac factum reddidi. *Ch*. Bonan' *fide*? *Heaut*. IV. 5. 13. Leno ſum. at ita, ut uſquam fuit *fide* quiſquam optuma. *Adelph*. II. 1. 7. Homo antiqua virtute, ac *fide*: *Adelph*. III. 3. 88.

Syntaxis. *Fides in verbis. Mihi fides eſt apud hunc. Fides tua fruſtrata eſt me. Nihil fidei habere alicui. Commendare & committere ſe fidei alterius. Credere quid fidei alicujus. Proh Deûm, atque hominum fidem! Oro te per tuam fidem. Dare alicui fidem. Firmare fidem. Habere alicui fidem. Solvere fidem. Di voſtram fidem! Adſtringere alicui fidem. Commendare ſe alicui in clientelam & fidem. Implorare fidem alicujus. Servare fidem. Perſpicere fidem alicujus in pecunia. Fidem mutare. Parva mihi fides eſt apud te. Bona fide. Homo optima fide. Homo antiqua virtute, ac fide.*

Fides. *Chorda*.

Obſonare, cum *fide* ſcortum adducere. *Adelph*. V. 9. 7. Is ubi hanc forma videt honeſta virginem, & *fidibus* ſcire. *Eun*. I. 2. 53.

Fidicina.

Quandam *fidicinam* amat hic Chaerea. *Eun*. V. 6. 15. Qui illam amabat *fidicinam*. *Phorm*. I. 2. 59. Ecquid nos amas de *fidicina* iſtac? *Eun*. III. 2. 4.

Fiducia.

Qua *fiducia* id facere audeam? *And*. III. 5. 7.

Figura.

Nova *figura* oris. color verus, corpus ſolidum, & ſucci plenum. *Eun*. II. 3. 25.

Filia.

Mater coepit ſtudioſe omnia docere, educare, ita uti ſi eſſet *filia*. *Eun*. I. 2. 37. Anui illi prodita abs te *filia* eſt. *Heaut*. IV. 1. 26. Minas quidem jam decem habet a me *filia*. *Heaut*. IV. 7. 7. Nunc *filia* poſtquam eſt inventa vera. *Heaut*. V. 2. 35. Quod *filia* eſt inventa? *Heaut*. V. 3. 16. Peperit *filia*. *Hec*. IV. 1. 12. Abducta a vobis praegnans fuerat *filia*. *Hec*. IV. 4. 18. Pene illuſi vitam *filiae*. *And*. V. 1. 3. Peregre rediens cogitet, aut uxoris mortem, aut morbum *filiae*. *Phorm*. II. 1. 14. Tibi generum firmum, & *filiae* invenies virum. *And*. III. 3. 39. Quod mihique, heraeque, *filiae*que herili eſt. *Adelph*. III. 2. 3. Ita tum diſcedo ab illo, ut qui ſe *filiam* neget daturum. *And*. I. 1. 121. Qui ajebant, hodie *filiam* meam nubere tuo gnato. *And*. III. 3. 2. *Filiam* ut darem in ſeditionem. *And*. V. 1. 11. Cujam igitur? *Cr*. Fratris *filiam*. *And*. V. 4. 29. Propero ad *filiam*. *And*. V. 4. 48. Ejus *filiam* ille amare coepit perdite. *Heaut*. I. 1. 45. Reliquit *filiam* adoleſcentulam. *Heaut*. III. 3. 41. Nunc ita tempus eſt mihi, ut cupiam *filiam*. *Heaut*. IV. 1. 54. Dum amicam hanc meam eſſe credet, non committet *filiam*. *Heaut*. IV. 3. 36. Seſe ipſe dicet tuam vidiſſe *filiam*. *Heaut*. IV. 5. 24. Num ille oppignerare *filiam* meam potuit? *Heaut*. IV. 5. 46. Inveniſti hodie *filiam*. *Heaut*. IV. 8. 5. Cur non arceſſi jubes *filiam*? *Heaut*. V. 5. 4. Ego pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames; *filiam* Phanocratae. *Heaut*. V. 5. 17. Habeo, quam volo. Archonidi hujus *filiam*. *Heaut*. V. 5. 21. *Filiam* ejus virginem vitiavit. *Adelph*. III. 4. 20. Quamobrem te orabam, *filiam* ut remitteres. *Hec*. III. 5. 48. Corripuit derepente tacitus ſeſe ad *filiam*. *Hec*. IV. 1. 3. Uxor ubi me ad *filiam* ire ſenſit, ſe duxit foras. *Hec*. IV. 1. 7. *Filiam* abduxit ſuam. *Hec*. V. 1. 21. Quaeſo, quid ſi *filiam* ſuam unicam locaret? *Phorm*. IV. 3. 40. Jam a principio amici *filiam* volui uxorem ducere. *Phorm*. IV. 3. 45. Offendi, quicum volebam, collocatam *filiam*. *Phorm*. V. 1. 32. Ex qua *filiam* ſuſcepit. *Phorm*. V. 7. 47. Inde *filiam* ſuſcepit jam unam, dum tu dormis. *Phorm*. V. 8. 17. At iſtuc periculum in *filia* fieri, grave eſt. *And*. III. 3. 34. Adii te

heri

heri de *filia*. *Hec.* II. 2. 9. Quid? illa *filia* amici noſtri, quid futurum eſt? *Phorm.* V. 3. 28.

Syntaxis. *Filiae invenire virum. Dare alicui filiam ſuam. Filiam ſuam dare in ſeditionem. Filiam unicam locare alicui.*

Filius.

Ibi tum *filius* cum illis una aderat ſrequens. *And.* I. 1. 79. Non dubium eſt, quin uxorem nolit *filius*. *And.* I. 2. 1. Propterea quod amat *filius*. *And.* III. 4. 5. Idem abſens facere te hoc vult *filius*. *Heaut.* I. 1. 112. Quicum loquitur *filius*? *Heaut.* I. 2. 4. Mihi ſi unquam *filius* erit, nae, ille facili me utetur patre. *Heaut.* II. 1. 5. Tuus ut faciat *filius*. *Heaut.* III. 2. 41. Ita magno deſiderio fuit ei *filius*. *Heaut.* IV. 5. 5. Optabit rurſum ut abeat ab ſe *filius*. *Heaut.* IV. 5. 8. Dictus *filius* tuus, tua voluntate. *Heaut.* V. 4. 2. Quia non rediit *filius*, quae cogito! *Adelph.* I. 1. 10. Major *filius* tuus Aeſchinus. *Adelph.* III. 4. 16. Tum autem *filius* introiit videre, ut venit, quid agat. *Hec.* III. 2. 10. Tum, ſi id falſum fuerat, *filius* cur non refellit? *Phorm.* II. 3. 53. Quod te abſente hic *filius* egit. *Phorm.* II. 4. 10. Tu modo, *filius* fac ut illam ducat. *Phorm.* IV. 3. 65. Ut *filius* cum illa habitet apud te; hoc voſtrum conſilium fuit. *Phorm.* V. 7. 40. *Filius*, homo adoleſcens, ſi habet unam amicam. *Phorm.* V. 8. 51. *Fili* eſt amica Bacchis, Menedeme. *Heaut.* V. 1. 35. Peregre rediens ſemper cogitet, aut *filii* peccatum, aut. *Phorm.* II. 1. 14. Ultro ad me venit, gnatam *filio* uxorem ut daret. *And.* I. 1. 74. Qui poſtquam audierat, non datum iri *filio* uxorem ſuo. *And.* I. 2. 6. Num *filio* videtur uxorem dare? *And.* II. 6. 21. Ubi deſponſam nuntiaſti *filio*. *Heaut.* V. 1. 18. Quid dotis dicam te dixiſſe *filio*? *Heaut.* V. 1. 64. Tuo nepoti, hujus *filio* hodie primam mammam dedit. *Adelph.* V. 9. 17. *Filio* luctum paras. *Hec.* II. 1. 13. Ita ut fit, *filium* perduxere illuc. *And.* I. 1. 53. Obſerves *filium*, quid agat. *And.* I. 1. 142. Principio, amico *filium* reſtitueris. *And.* III. 3. 38. *Filium* niſi ſciret eadem haec velle? *And.* III. 3. 46. In nuptias conjeci herilem *filium*. *And.* III. 4. 23. Tantum laborem capere ob talem *filium*? *And.* V. 2. 29. Video herilem *filium* minorem huc advenire. *Eun.* II. 2. 58. Dico, edico vobis, noſtrum eſſe illum herilem *filium*. *Eun.* V. 5. 20. *Filium* unicum adoleſcentulum habeo. *Heaut.* I. 1. 41. Huic *filium* ſcis eſſe? *Heaut.* I. 2. 7. Ex me ut ſciat, ſibi *filium* rediſſe. *Heaut.* III. 1. 2. *Filium* meum amico video inſervire. *Heaut.* III. 1. 8. Olim potius, quam paterere *filium* commeare ad mulierculam. *Heaut.* III. 1. 34. Prius proditurum te tuam vitam, quam abs te amittas *filium*. *Heaut.* III. 1. 71. Dum id quaero, tibi qui *filium* reſtituerem. *Heaut.* III. 1. 83. Immo *filium* jube potius. *Heaut.* IV. 5. 51. Serva, quod in te eſt, *filium*, & me, &c. *Heaut.* IV. 8. 4. Syrus idem mire finxit *filium*. *Heaut.* V. 1. 25. Si me vis ſalvom eſſe, & rem, & *filium*. *Heaut.* V. 1. 68. Egone confitear, meum non eſſe *filium*, qui? *Heaut.* V. 3. 14. Tum talem, niſi tu, nulla pareret *filium*. *Heaut.* V. 3. 20. Ea ne me celet, conſuefeci *filium*. *Adelph.* I. 1. 29. Hoc patrium eſt, potius conſuefacere *filium*. *Adelph.* I. 1. 49. Tuum *filium* dediſti adoptandum mihi. *Adelph.* I. 2. 34. Diſperii! Cteſiphonem audivi *filium* una adfuiſſe. *Adelph.* III. 3. 1. Collaudavit *filium*. *Adelph.* III. 3. 13. Vidiſtin' hodie? *Sy.* Tuumne *filium*? *Adelph.* III. 3. 46. Is *filium* negat eſſe ruri. *Adelph.* IV. 2. 3. Hoc eſt patrem eſſe? aut hoc eſt *filium* eſſe? *Adelph.* IV. 5. 73. Eo pacto prorſum illic adligaris *filium*. *Adelph.* V. 3. 58. *Filium* tum etiam, ſi nolit, cogas, ut. *Adelph.* V. 3. 64. Pol *filium* multis modis jam exſpecto. *Hec.* II. 3. 7. Dixtin' dudum, illam dixiſſe, ſeſe exſpectare *filium*? *Hec.* III. 5. 1. Meum receptas *filium* ad te Pamphilum. *Hec.* V. 1. 16. Philumenam compreſſam eſſe ab eo, & *filium* inde hunc natum. *Hec.* V. 3. 34. Herilem *filium* ejus duxiſſe audio uxorem. *Phorm.* I. 1. 5. Fratris video *filium* mihi ite obviam. *Phorm.* II. 1. 23. Cui commendavi *filium* hinc abiens meum. *Phorm.* II. 1. 58. *Filium* narras mihi? *Phorm.* II. 3. 54. Tum video *filium* invitum mulierem ab ſe amittere. *Phorm.* V. 7. 26. Mihi quidem cotidie augeſcit magis de *filio* aegritudo. *Heaut.* III. 1. 15. Rus cras cum *filio* ibo hinc. *Adelph.* V. 3. 54. Gnatam inveni nuptam cum tuo *filio*. *Phorm.* V. 3. 34. Uxorem duxit: nati *filii* duo. *Adelph.* I. 1. 21. Si id te mordet, ſumtum *filii* quem faciunt. *Adelph.* V. 3. 21. Quam ibi miſeriam vidi! nati *filii*: alia cura. *Adelph.* V. 4. 13. Heus! ne *filii* quidem noſtri hoc reſciſcant, volo. *Phorm.* V. 3. 36. Matres omnes *filiis* in peccato adjutrices ſolent eſſe. *Heaut.* V. 2. 38. Senes me *filiis* relinquunt quaſi magiſtrum. *Phorm.* I. 2. 21.

Syntaxis. *Filius herilis. Filio uxorem dare. Filius herilis minor. Filius unicus adoleſcentulus. Dare alicui filium adoptandum. Matres filiis adjutrices ſunt in peccatis.*

Fingo.

Quum *fingis* falſas cauſas ad diſcordiam. *Hec.* IV. 4. 71. *Fingit* cauſas, ne det, ſedulo. *Eun.* I. 2. 58. Nonne ad ſenem aliquam fabricam *fingit*? *Heaut.* III. 2. 34. Voltus quoque hominum *fingit* ſcelus. *Heaut.* V. 1. 14. *Fingunt* quamdam inter ſe nunc fallaciam. *And.* I. 3. 15. Ille tuus quoque Syrus idem mire *finxit* filium. *Heaut.* V. 1. 25. Facite, *fingite*, invenite, efficite, qui detur tibi. *And.* II. 1. 34. Aliquid reperiret, *fingeret* fallacias. *Heaut.* III. 2. 22. Certo ſcio, neque me *finxiſſe* falſi quidquam. *Eun.* I. 2. 120. Sin falſum, aut vanum, aut *fictum* eſt, continuo palam eſt. *Eun.* I. 2. 24. Nuptiarum gratia haec ſunt *ficta*. *And.* V. 1. 17.

Syntaxis. *Fingere falſas cauſas.*

ſas. Fabricam fingere ad aliquem. Fingere vultus hominum. Fallaciam fingere. Fingere nihil falſi.

FINIS.

Tute ipſe his rebus *finem* praeſcripſiſti, pater. *And.* I. 1. 124. Orandi jam *finem* face. *And.* V. 1. 2. Niſi *finem* maledictis facit. *Heaut.* Prol. 34. Habeat. in iſtac *finem* faciat. *Adelph.* V. 9. 40. Haud opinor, commode *finem* ſtatuiſſe orationi militem. *Hec.* I. 2. 21. De illo jam *finem* faciam dicundi mihi, peccandi quum ipſe de ſe *finem* non facit. *Phorm.* Prol. 23. & 24. Vicini noſtri hic ambigunt de *finibus. Heaut.* III. 1. 93.

SYNTAXIS. *Finem praeſcribere rei. Orandi finem facere. Finem maledictis facere. Ambigere de finibus.*

FIO. *vide* FACIO.

FIRMO.

Cur non arceſſi jubes filiam, & quod dotis dixi, *firmas? Heaut.* V. 5. 4. Et rei *firmaſti* fidem. *Hec.* IV. 2. 5. Sed hic Pamphilus *firmavit* fidem. *And.* III. 1. 4. Aliud ſi ſcirem, qui *firmare* meam apud vos poſſem fidem *Hec.* V. 1. 23.

FIRMUS, A, UM.

Tibi generum *firmum*, & filiae invenies virum. *And.* III. 3. 39. Non eum hominem ducerem, nec virum ſatis *firmum* gnatae. *Hec.* IV. 1. 41. Sed *firmae* hae vereor ut ſint nuptiae. *Hec.* I. 2. 26. Nihil ſatis *firmi* video, quamobrem. *Heaut.* II. 3. 96. Ex quo *firmiorem* inter nos fore amicitiam poſthac ſcires. *Hec.* IV. 1. 18. Quaere alium tibi amicum *firmiorem. Hec.* V. 1. 19.

FLABELLUM.

Cape hoc *flabellum*, & ventulum huic ſic facito. *Eun.* III. 5. 47. Qui eſſet ſtatus, *flabellum* tenere te aſinum tantum. *Eun.* III. 5. 50. Ego limis ſpecto, ſic per *flabellum* clanculum. *Eun.* III. 5. 54.

FLAGITIUM.

An id *flagitium* eſt, ſi? *Eun.* II. 3. 90. Nonne id *flagitium* eſt? *Heaut.* V. 1. 49. Non eſt *flagitium* adoleſcentulum ſcortari. *Adelph.* I. 2. 21. Non eſt *flagitium*, facere haec adoleſcentulum! *Adelph.* I. 2. 31. Nam id nobis tam *flagitium* eſt, quam. *Adelph.* III. 3. 68. An poenitebat *flagitii*, te auctore quod feciſſet? *Eun.* V. 7. 12. Dum aliud aliquid *flagitii* conficiat. *Phorm.* V. 2. 5. *Flagitium* facimus. *Eun.* II. 3. 90. Quam hic per *flagitium* ad inopiam redigat patrem. *Heaut.* V. 1. 56. Haeccine *flagitia! Adelph.* III. 3. 25. Haeccine *flagitia* facere te! haec te admittere indigna! *Adelph.* III. 3. 54. Fero alia *flagitia* ad te, ingentia, nova, capitalia. *Adelph.* IV. 7. 3. Qui ſtultum adoleſcentulum nobilitas *flagitiis. Eun.* V. 7. 21. Non ea cauſa magis patiar, *flagitiis* tuis me infamem fieri. *Heaut.* V. 4. 14.

SYNTAXIS. *Conficere aliquid flagitii. Facere flagitium. Haeccine flagitia! Nobilitare quem flagitiis.*

FLAMMA.

Ad *flammam* acceſſit imprudentius. *And.* I. 1. 103. E *flamma* petere te cibum poſſe arbitror. *Eun.* III. 2. 38.

FLECTO.

Iſtuc eſt ſapere, qui, ubicumque opus ſit, animum poſſis *flectere. Hec.* IV. 3. 2.

FLEO.

Tum illa rejecit ſe in eum, *flens*, quam familiariter. *And.* I. 1. 109. Ego te tuli, pollicitantem, nihil ferentem, *flentem. Phorm.* III. 2. 36. In ignem impoſita eſt: *fletur. And.* I. 1. 102.

FLOCCIFACIO. FLOCCIPENDO.

Tum autem, qui illum *flocciſecerim. Eun.* II. 3. 11. Mordere clanculum: ego non *floccipendere. Eun.* III. 1. 21.

FLOS.

Anni? ſexdecim. *Pa. Flos* ipſe. *Eun.* II. 3. 27.

FOCUS.

Domi *focique*, fac viciſſim ut memineris. *Eun.* IV. 7. 45.

FODIO.

Quin te in fundo conſpicer *fodere*, aut arare, aut. *Heaut.* I. 1. 17. Noli *fodere*. juſſi. *Hec.* III. 5. 17.

FOEDUS, A, UM.

Nunc eo tibi videtur *foedus*, quia. *Eun.* IV. 4. 17. Proh fidem Deûm! facinus *foedum! Eun.* V. 5. 1.

FOENERO.

Metuiſti; ne non tibi iſtuc *foeneraret? Adelph.* II. 2. 11. *Foeneratum* iſtuc beneficium tibi pulchre dices. *Phorm.* III. 2. 8.

FOENUS.

Sumeret alicunde. ſi nullo alio pacto, *foenore. Phorm.* II. 1. 71.

FORAS.

Ipſe exit *foras. And.* I. 2. 3. *Adelph.* II. 3. 11. Video ipſum *foras* exire. *And.* III. 3. 48. Miſera prae amore excluſti hunc *foras. Eun.* I. 2. 18. Num quem evocari hinc vis *foras? Eun.* II. 2. 52. Homo quatietur certe cum dono *foras. Eun.* II. 3. 66. Heus! jubete iſtos *foras* exire, quos juſſi, ocius. *Eun.* III. 2. 16. *Foras* ſimul omnes proruunt ſe. *Eun.* III. 5. 51. Exi *foras*, ſceleſte! *Eun.* IV. 4. 1. Poſt una ambo abierunt *foras. Eun.* IV. 4. 35. Me extruſit *foras. Eun.* IV. 5. 11. Miſera huc effugi *foras. Eun.* V. 5. 3. Miles pellitur *foras. Eun.* V. 9. 11. Sed ipſum *foras* egreſſum video. *Heaut.* III. 1. 17. Quiſnam a nobis egreditur *foras? Heaut.* III. 2. 50. Optume: ipſa exit *foras. Heaut.* IV. 3. 44. Senex exit *foras:* ego fugio. *Heaut.* V. 2. 47. Ubi te exſpectatum ejeciſſet *foras. Adelph.* I. 2. 29. Ubi non erit, fortaſſe excludetur *foras. Adelph.* I. 2. 39. Sed eccum, Micio egreditur *foras. Adelph.* V. 7. 25. Agelli eſt hic ſub urbe paullum, quod locitas *foras. Adelph.* V. 8. 26. Strepitus, clamor mulierum fecere, ut ante tempus exirem *foras. Hec.* Alt. Prol. 28. Pamphilus me ſolum ſeducit *foras. Hec.* I. 2. 69. Illa hic maneret potius, tu hinc iſſes *foras. Hec.* II. 1. 25. Qua me propter exanimatum citius eduxi *foras. Hec.* III. 3. 4. Uxor, ubi me ad filiam ire ſenſit, ſe duxit *foras. Hec.* IV. 1. 7. Quapropter te huc *foras* puerum evocare juſſi. *Hec.* V. 1. 6. Eccum, ab ſua palaeſtra exit *foras. Phorm.* III. 1. 20. Patruus interea inde huc egreditur *foras:* poſt recipit ſe intro. *Phorm.* V. 6. 38. Ubi erunt egreſſi *foras. Phorm.* V. 6.

52. Vides tuum peccatum eſſe elatum *foras*. *Phorm.* V. 7. 65.

Syntaxis. *Exire foras. Proruere ſe foras. Foras effugere. Pelli foras. Excludere aliquem foras. Foras quati. extrudi. egredi. Agellum locitare foras. Ducere ſe foras. Foras evocare aliquem. Peccatum eſt elatum foras.*

FOREM. FORE.

vide SUM.

FORES.

Quia hae mihi patent ſemper *fores*. *Eun.* I. 2. 9. Nunc tibi patent *fores* hae. *Eun.* II. 2. 51. Sed *fores* crepuere ab ea. *Eun.* V. 8. 5. Sed quid crepuerunt *fores* hinc a me? *Heaut.* I. 1. 121. Quid eſt, quod tam a nobis graviter crepuerunt *fores*? *Heaut.* III. 3. 52. Anus *foribus* obdit peſſulum. *Heaut.* II. 3. 37. Qui mihi nunc uno digitulo *fores* aperis. *Eun.* II. 2. 53. Dromo pultat *fores*. *Heaut.* II. 3. 34. *Fores* effregit, atque in aedes irruit. *Adelph.* I. 2. 8. Non eſt flagitium, *fores* effringere. *Adelph.* I. 2. 22. *Fores* effregit? reſtituentur. *Adelph.* I. 2. 40. Aperi *fores*. *Adelph.* II. 1. 13. Accedam ad *fores*. perii! horreſco, ubi pultare haſce occipio. *Adelph.* IV. 4. 22. Tune has pepuliſti *fores*? *Adelph.* IV. 5. 4. Quisnam a me pepulit tam graviter *fores*? *Adelph.* V. 3. 2. Agedum, ad *fores*. accede propius. *Hec.* III. 1. 35. Quid has metuis *fores*? *Phorm.* V. 1. 16. Hoc ubi ego audivi, ad *fores* ire perrexi. *Phorm.* V. 6. 26. Concede hinc a *foribus* paululum iſtorſum. *Phorm.* V. 1. 14.

Syntaxis. *Fores patent mihi. Fores crepuere a me. Foribus obdere peſſulum. Aperire fores. Pultare fores. Fores effringere. Pellere fores. Concedere a foribus.*

FORIS. *Janua.*

Sed quisnam? *foris* crepuit. *Adelph.* II. 3. 11.

FORIS.

Quae dum *foris* ſunt, nihil videtur mundius. *Eun.* V. 4. 12. Te aliis conſilium dare, *foris* ſapere? *Heaut.* V. 1. 50. Proinde ego ero fama *foris*. *Hec.* II. 1. 21. Qui pernoctaret *foris*. *Hec.* IV. 1. 24. Antipho ubi nunc eſt? *Ph. Foris. Phorm.* II. 1. 78. Eo perperam olim dixi, ne vos forte imprudentes *foris* effutiretis. *Phorm.* V. 1. 18.

FORMA.

Eſtne, ut fertur, *forma*? *Eun.* II. 3. 69. *Forma*, & aetas ipſa eſt, facile ut. *Eun.* II. 3. 83. Cur non aut iſtaec mihi aetas, & *forma* eſt, aut? *Hec.* I. 1. 18. *Forma* in tenebris noſci non quita eſt. *Hec.* IV. 1. 57. An mea *forma*, atque aetas nunc magis expetenda eſt? *Phorm.* V. 8. 35. Quum ſtuduiſti, iſti *formae* ut mores conſimiles forent. *Heaut.* II. 4. 2. Hujus *formam*, atque aetatem vides. *And.* I. 5. 51. Si laudabit haec illius *formam*. *Eun.* III. 1. 54. Ejus ſibi complacitam *formam*, poſtquam adſpexerit. *Heaut.* IV. 5. 25. Ut, ni vis boni in ipſa ineſſet forma, haec *formam* exſtinguerent. *Phorm.* I. 2. 58. Mulier egregia *forma*, atque aetate integra. *And.* I. 1. 45. Forte unam adſpicio adoleſcentulam, *forma*! *So.* Bona fortaſſe. *And.* I. 1. 92. Erat *forma* praeter caeteras honeſta, & liberali. *And.* I. 1. 95. Illam vidi virginem, *forma*! bona memini videre. *And.* II. 5. 17. Is ubi hanc *forma* videt honeſta virginem. *Eun.* I. 2. 52. Summa *forma* ſemper conſervam domi videbit. *Eun.* II. 3. 74. *Forma* impulſi noſtra, nos amatores colunt. *Heaut.* II. 4. 9. Mulier commoda. *Sy.* Et quidem hercle *forma* luculenta. *Heaut.* III. 2. 12. Ut, ni vis boni in ipſa ineſſet *forma*. *Phorm.* I. 2. 58. Taedet cotidianarum harum *formarum*. *Eun.* II. 3. 6. Cum ipſum me noris, quam elegans *formarum* ſpectator ſiem? *Eun.* III. 5. 18.

Syntaxis. *Forma & aetas. Mores formae conſimiles. Vis boni in ipſa ineſt forma. Mores exſtinguunt formam. Egregia forma. honeſta. bona. ſumma. luculenta. cotidiana. Elegans ſpectator formarum.*

FORMIDOLOSUS, A, UM.

Num *formidoloſus* obſecro es, mi homo? *Ch.* Egon' *formidoloſus*? *Eun.* IV. 6. 18. & 19.

FORMOSUS, A, UM.

Vah! quanto nunc *formoſior* videre mihi, quam dudum! *Eun.* IV. 5. 4.

FORS. FORS FORTUNA.

Incommode illis *fors* obtulerat adventum meum. *Hec.* III. 3. 10. Quaeque *fors fortuna* eſt, inquit. *Hec.* III. 3. 26. *Fore* fuat pol! *Hec.* IV. 3. 4. Quod *fors* feret, feremus aequo animo. *Phorm.* I. 2. 88. O fortuna! o *fors fortuna*! *Phorm.* V. 6. 1. *Forte fortuna* adfuit hic meus amicus. *Eun.* I. 2. 54. *Forte fortuna* domi erat quidam Eunuchus. *Eun.* III. 5. 20.

FORSAN. FORSITAN.

Aliquis *forſan* me putet non putare hoc verum. *And.* V. 5. 1. *Forſitan* hic mihi parvam habeat fidem. *Eun.* I. 2. 117. *Forſitan* nos rejiciat. *Phorm.* IV. 5. 5.

FORTASSE.

Forma! *So.* Bona *fortaſſe*. *And.* I. 1. 92. Detineo te *fortaſſe*. *Eun.* II. 2. 49. In diem iſtuc eſt *fortaſſe*, quod minitare. *Eun.* V. 7. 19. Tu *fortaſſe*, quae facta hic ſint, neſcis. *Eun.* V. 9. 31. *Fortaſſe* aliquantum iniquior erat. *Heaut.* I. 2. 27. Tu *fortaſſe*, quid me fiat, parvi pendis, dum. *Heaut.* IV. 3. 37. Hui! tardus es. *Cb. Fortaſſe. Heaut.* IV. 5. 29. Ludis *fortaſſe* me. *Heaut.* IV. 6. 20. *Fortaſſe* excludetur foras. *Adelph.* I. 2. 39. Aliud *fortaſſe* alius vitii eſt. *Hec.* II. 2. 28. *Fortaſſe* unum aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit. *Hec.* III. 1. 33. Audiſti ex aliquo *fortaſſe*. *Hec.* IV. 1. 35. Quod faciundum *fortaſſe* ſit poſt. *Hec.* IV. 3. 3. Non multum habet, quod det, *fortaſſe*. *Phorm.* I. 2. 96. De eadem hac *fortaſſe* cauſa. *Phorm.* V. 7. 7. Vos me indotatis modo patrocinari *fortaſſe* arbitramini. *Phorm.* V. 7. 46.

FORTE.

Forte, ita ut fit, filium perduxere illuc. *And.* I. 1. 53. *Forte* unam adſpicio adoleſcentulam, forma! *And.* I. 1. 91 *Forte* ibi hujus video Byrrhiam, *And.*

And. II. 2. 20. Si *forte* opus ſit ad herum jusjurandum mihi. *And.* IV. 3. 13. Tum ille egens, *forte* adplicat primum ad Chryſidis patrem ſe. *And.* V. 4. 21. Relictus cuſtos, ne quis *forte* internuntius clam a milite ad iſtam curſitet? *Eun.* II. 2. 56. *Forte* habui ſcortum. *Eun.* III. 1. 34. Si Chremes huc *forte* advenerit, ut. *Eun.* III. 2. 48. Niſi ſi illa *forte*, hanc ſe intendit eſſe. *Eun.* III. 3. 18. Niſi ſi domum *forte* ad nos rediit. *Eun.* IV. 3. 21. Etiam caves? ne videat *forte* hinc te a patre aliquis exiens. *Heaut.* II. 2. 6. Alterae dum narrat, *forte* audivi. *Heaut.* II. 3. 31. Hic ſi quid nobis *forte* adverſi evenerit. *Heaut.* II. 3. 114. Si quid hujus ſimile *forte* aliquando evenerit. *Heaut.* III. 2. 40. Nam, ut numerabatur *forte* argentum, intervenit homo. *Adelph.* III. 3. 52. Si *forte* frater redierit, viſo. *Adelph.* IV. 2. 10. Hinc *forte* ea ad obſtetricem erat miſſa. *Adelph.* IV. 4. 8. Ne *forte* imprudens faciam, quod nolit. *Adelph.* IV. 5. 77. Illud, quod cecidit *forte*, id arte ut corrigas. *Adelph.* IV. 7. 23. Id ſi *forte* eſt, neſcio. *Hec.* III. 1. 41. Si *forte* morbus amplior factus ſiet. *Hec.* III. 1. 50. Sed ſi quis *forte* malitia fretus ſua. *Phorm.* II. 1. 43. Ubi abii abs te, fit *forte* obviam mihi Phormio. *Phorm.* IV. 3. 12. Eo perperam olim dixi, ne vos *forte* imprudentes foris effutiretis. *Phorm.* V. 1. 18. Quam ſaepe *forte* temere eveniunt, quae non audeas optare! *Phorm.* V. 1. 30. Neſcio: verum, ſi *forte*, dico. *Phorm.* V. 2. 10.

Fortis, e.

Conſilium quaero. *Ch. Fortis.* *And.* IV. 2. 19. Ut virum *fortem* decet. *And.* II. 6. 14. O vir *fortis*, atque amicus! *Phorm.* II. 2. 10. Ita uti *fortes* decet milites. *Eun.* IV. 7. 44. *Fortis* fortuna adjuvat. *Phorm.* I. 4. 26. Si quidem hercle poſſis, nihil prius, neque *fortius*. *Eun.* I. 1. 5.

Fortiter.

Fortiter. *Sy.* Perquam! quia miſeram mulierem vicit: hui! perfortiter. *Adelph.* IV. 2. 27.

Fortitudo.

Vereor, ne iſtaec *fortitudo* in nervom erumpat denique. *Phorm.* II. 2. 11.

Fortuna.

Fortis *fortuna* adjuvat. *Phorm.* I. 4. 26. An *fortunam* collaudem, quae gubernatrix fuit? *Eun.* V. 9. 16. Quia ſciebam, dubiam *fortunam* eſſe ſcenicam. *Hec.* Alt. Prol. 8. Gaudeo, tantam *fortunam* eſſe his datam. *Phorm.* V. 6. 44. O *fortuna*, ut numquam perpetuo es bona! *Hec.* III. 3. 46. O *fortuna!* o fors fortuna! *Phorm.* V. 6. 1. Ne ſimili utamur *fortuna*, atque uſi ſumus. *Phorm.* Prol. 32. Quod ſi eo meae *fortunae* redeunt. *Phorm.* I. 4. 24. Loquere, obſecro! quonam in loco ſunt res, & *fortunae* meae? *Phorm.* III. 1. 9. Ut me tuarum miſeritum eſt *fortunarum.* *Heaut.* III. 1. 55. Tum uno ore bona dicere, & laudare *fortunas* meas. *And.* I. 1. 70. Servon' *fortunas* meas me commiſiſſe futili? *And.* III. 5. 3.

Syntaxis. *Fortuna eſt gubernatrix. Fortuna ſcenica eſt dubia. Summa fortuna mihi datur. Fortuna numquam perpetuo eſt bona. Simili uti fortuna. Eo meae redeunt fortunae. Quo in loco ſunt fortunae meae? Miſeret me tuarum fortunarum. Laudare fortunas alicujus. Committere alicui fortunas ſuas.*

Fortunatus, a, um.

Fores aperis *fortunatus.* *Eun.* II. 2. 53. Quid ſi nunc tute *fortunatus* fias? *Eun.* II. 3. 77. Nae ego *fortunatus* homo ſum! *Heaut.* IV. 6. 21. Derides? *fortunatus*, qui iſtoc animo ſies. *Adelph.* V. 3. 66. Quam *fortunatus* caeteris ſum rebus! *Hec.* IV. 2. 25. At tu mihi contra nunc videre *fortunatus.* *Phorm.* I. 3. 21. O *fortunatum* iſtum Eunuchum! *Eun.* II. 3. 73. O *fortunate!* neſcis quid mali praterieris. *Hec.* III. 4. 4. Quam eſtis maxume potentes, dites, *fortunati*, nobiles. *Adelph.* III. 4. 57. Mea te Antiphila, laudo, & *fortunatam* judico. *Heaut.* II. 4. 1. Quod *fortunatum* iſti putant. *Adelph.* I. 1. 18. Ecquis me vivit hodie *fortunatior?* *Eun.* V. 9. 1. Quis te eſt *fortunatior?* *Heaut.* II. 3. 55. Me qui ſit *fortunatior.* *Hec.* III. 5. 41. Quis me eſt *fortunatior*, venuſtatiſque adeo plenior? *Hec.* V. 4. 8. Multo omnium nunc me *fortunatiſſimum* factum puto eſſe. *Heaut.* IV. 8. 1. O *fortunatiſſime* Antipho! *Phorm.* III. 2. 19.

Forum.

Ego hinc me ad *forum.* *And.* I. 3. 21. Praeteriens modo mihi apud *forum*, inquit. *And.* I. 5. 19. Apud *forum* modo e Davo audivi. *And.* II. 1. 2. Ad te properans percurro ad *forum.* *And.* II. 2. 18. Quid turbae eſt apud *forum!* *And.* IV. 4. 6. Dum hinc tranſcurro ad *forum.* *Eun.* IV. 6, 25. Volo hominem convenire, ſi apud *forum* eſt. *Adelph.* I. 2. 74. Ego ad *forum* ibo, ut hunc abſolvam. *Adelph.* II. 4. 13. Adortus jurgio fratrem apud *forum.* *Adelph.* III. 3. 50. Micionem, ſi apud *forum* eſt, conveniam. *Adelph.* III. 5. 2. Eſt, quod me tranſire ad *forum* jam oporteat. *Hec.* II. 2. 31. Inde ibo ad *forum.* *Phorm.* II. 1. 82. Hominem ad *forum* juſſi opperiri. *Phorm.* IV. 2. 8. Ut modo argentum tibi dedimus apud *forum.* *Phorm.* V. 6. 19. Sed tranſi fodes ad *forum.* *Phorm.* V. 7. 28. Amicus quidam me a *foro* abduxit modo. *Adelph.* IV. 5. 11. Sciſti uti *foro.* *Phorm.* I. 2. 29.

Syntaxis. *Apud forum audire quid. Scire uti foro. Ad forum tranſire. tranſcurrere.*

Frango.

Navem is *fregit* apud Andrum inſulam. *And.* I. 3. 17. Atticus quidam olim navi *fracta*, apud Andrum ejectus eſt. *And.* V. 4. 20.

Frater.

Phania ille, *frater* meus fuit. *And.* V. 4. 31. Ejus *frater* aliquantum ad rem eſt avidior. *Eun.* I. 2. 51. Ita ut juſſit *frater.* *Eun.* II. 3. 72. Noſtin' hanc, quam a-

F R
F R

mat *frater* ? *Eun.* III. 5. 15. Quem mercatus fuerat *frater* Thaidi. *Eun.* III. 5. 21. Advenit Chremes adoleſcens, *frater* virginis. *Eun.* IV. 1. 3. Venit Chaerea. *Ph. Fraterne* ? *Do.* Ita. *Eun.* IV. 4. 30. Quis fuit? *Py.* Ille ephebus *frater* Phaedriae. *Eun.* V. 1. 8. Jam *frater* ipſe hic aderit virginis. *Eun.* V. 2. 52. Adeſt optume ipſe *frater*. *Eun.* V. 2. 66. Ille ubi id reſcivit factum, *frater* violentiſſimus. *Eun.* V. 5. 12. *Frater* ubi ubi eſt. *Eun.* V. 9. 12. Sed ubi eſt *frater* ? *Eun.* V. 9. 20. Quando ita volt *frater*. *Adelph.* III. 3. 83. Si forte *frater* redierit, viſo. *Adelph.* IV. 2. 10. Eſt *frater* domi? *Adelph.* IV. 2. 17. Sed eſtne *frater* intus? *Adelph.* IV. 2. 30. Si *frater*, aut ſodalis eſſet, qui magis morem gereret? *Adelph.* IV. 5. 74. Heus! rogat *frater*, ne abeas longius. *Adelph.* V. 5. 1. Jubet *frater*? ubi is eſt? *Adelph.* V. 8. 1. *Frater* eſt exſpectandus mihi. *Phorm.* II. 4. 20. Ita faciam, ut *frater* cenſuit. *Phorm.* V. 2. 11. Te in germani *fratris* dilexi loco. *And.* I. 5. 57. *Fratris* filiam (eſſe ajebat.) *And.* V. 4. 29. Duras *fratris* partes praedicas. *Eun.* II. 3. 62. *Fratris* igitur Thais tota eſt? *Eun.* V. 9. 10. *Fratris* me quidem pudet, pigetque. *Adelph.* III. 3. 37. Dicam *fratris* eſſe hanc? *Adelph.* IV. 4. 15. Phaedriam mei *fratris* video filium mihi ire obviam. *Phorm.* II. 1. 23. Meo *fratri* gaudeo amorem eſſe omnem in tranquillo. *Eun.* V. 9. 8. Haec *fratri* mecum non conveniunt. *Adelph.* I. 1. 34. Quem *fratri* adoptandum dediſti. *Adelph.* III. 4. 17. *Fratri* aedes fient perviae. *Adelph.* V. 7. 14. Laetus ſum, *fratri* obtigiſſe, quod volt. *Phorm.* V. 4. 1. Me ejus ſpero *fratrem* propemodum jam reppeiſſe. *Eun.* I. 2. 123. Metuo *fratrem*, ne intus ſit. *Eun.* III. 5. 62. Unde igitur *fratrem* meum eſſe ſciebas? *Eun.* IV. 4. 33. Vidiſtin' *fratrem* Chaeream? *Eun.* IV. 4. 46. Scis, *fratrem* ejus eſſe adprime nobilem? *Eun.* V. 5. 10. Non *fratrem* videt rei dare operam? *Adelph.* I. 2. 14. Arbitror, *fratrem* homini nemini eſſe primarum artium magis principem. *Adelph.* II. 3. 6. Qui quidem te habeam *fratrem*. *Adelph.* II. 4. 4. Adortus jurgio *fratrem*. *Adelph.* III. 3. 50. *Fratrem* conveniam, Hegio. *Adelph.* III. 4. 53. Ibo, ac requiram *fratrem*, ut. *Adelph.* III. 4. 65. *Fratrem* nuſquam invenio gentium. *Adelph.* IV. 2. 1. Tute dicas mulieri: ſuſpicionem propter *fratrem* ejus eſſe. *Adelph.* IV. 3. 9. Neque *fratrem* homo vidiſſe ſe ajebat quiſquam. *Adelph.* IV. 6. 4. *Fratrem* majorem Chremem noſtin'? *Phorm.* I. 2. 13. *Fratrem* huc ſenis introduxit. *Phorm.* V. 6. 25. Nihil eſt Thaide hac tua, *frater*, dignius quod ametur. *Eun.* V. 9. 21. O *frater*! *frater*! *Adelph.* II. 3. 3. Quando evenere haec nobis, *frater*, proſpere. *Phorm.* V. 7. 2. Ex me hic non natus eſt, ſed ex *fratre*. *Adelph.* I. 1. 15. Id eſſe verum, ex *fratre* cuivis facile eſt noſcere. *Adelph.* V. 4. 8. A *fratre* quae egreſſa eſt meo? *Phorm.* V. 1. 5. Factum eſt abs te ſedulo pro *fratre*. *Phorm.* V. 8. 13.

Syntaxis. *In germani fratris loco diligere quem. Frater violentiſſimus. major.*

Fraus.

Si ſcire vis, ego dicam: gerro, iners, *fraus*, heluo! *Heaut.* V. 4. 10. Eductos libere in *fraudem* illicis? *And.* V. 4. 8. In eandem *fraudem* incides. *Heaut.* III. 1. 33.

Frequens.

Ibi tum filius cum illis, qui amabant Chryſidem, una aderat *frequens*. *And.* I. 1. 80.

Fretus, a, um.

Hujus conſilio *fretus* ſum. *And.* II. 1. 36. Hem! quo *fretus* ſiem. *And.* III. 5. 13. Vobis *fretus*. *Ph.* Scin' quam *fretus*? *Eun.* V. 9. 33. Si quis malitia *fretus* ſua, inſidias noſtrae fecit adoleſcentiae. *Phorm.* II. 1. 43. Redigam vos in gratiam, hoc *fretus*, Chreme. *Phorm.* V. 7. 73. Ad ſtudium hunc ſe adplicaſſe muſicum, amicûm ingenio *fretum*. *Heaut.* Prol. 24.

Frigeo.

Ubi *friget*, huc evaſit. *Eun.* III. 3. 11. Sine Cerere & Libero *friget* Venus. *Eun.* IV. 5. 6. Abi: tange: ſi non totus *friget*, me enica. *Phorm.* V. 8. 5. Hic homines *frigent*. *Eun.* II. 2. 37.

Frons.

Da te hodie mihi: exporge *frontem*. *Adelph.* V. 3. 53.

Fructus.

Quia enim in illis *fructus* eſt. *Phorm.* II. 2. 18. Hoc *fructi* pro labore ab his fero, odium. *Adelph.* V. 4. 16. Metuit, quem ipſa nunc capit *fructum*, ne alio conferas. *Eun.* III. 1. 60. Argentum mecum adtuli, *fructum*, quem Lemni uxoris reddunt praedia. *Phorm.* IV. 3. 75. Haeccine erat ea, quae noſtros *fructus* minuebat, vilitas? *Phorm.* V. 8. 24.

Frugalis, ior.

Dedo patri me nunc jam, ut *frugalior* ſim, quam volt. *Heaut.* IV. 3. 3.

Frugi.

Frugi es. *Eun.* III. 5. 60. IV. 7. 46. *Heaut.* III. 3. 36. *Frugi* homo es. *Adelph.* V. 9. 2. *Frugi* homo eſt. *Adelph.* V. 9. 25. Hominis *frugi* & temperantis functus officium. *Heaut.* III. 3. 19.

Fruor.

Tu illis *fruare* commodis, quibus tu illum dicebas modo. *Eun.* II. 3. 80. Datur: *fruare* dum licet. *Heaut.* II. 3. 104. Agelli eſt paullum, quod locitas foras: huic demus, qui *fruatur*. *Adelph.* V. 8. 27. Nec fas eſſe ulla me voluptate hic *frui*. *Heaut.* I. 1. 97. Hoccine me miſerum non licere meo modo ingenium *frui*! *Heaut.* II. 4. 21. Ne me in breve conjicias tempus, gaudio hoc falſo *frui*. *Hec.* V. 4. 2. Ut mihi liceat tam diu, quod amo, *frui*. *Phorm.* I. 3. 13.

Syntaxis. *Frui commodis. agro. voluptate. falſo gaudio.*

Fruſtra.

Quo magis lubido *fruſtra* incendatur tua? *And.* II. 1. 8. Iſtas (fores) faxo, calcibus ſaepe inſultabis *fruſtra*. *Eun.* II. 2. 54.

Digitized by Google

54. Qui harum mores cantabat mihi, monuiſſe *fruſtra*. *Heaut.* II. 3. 20. Ne me in laetitiam *fruſtra* conjicias. *Heaut.* II. 3. 51. *Fruſtra* operam, opinor, ſumo. *Heaut.* IV. 3. 15. Saepe obſecrans me, ut veniam, *fruſtra* veniet. *Heaut.* IV. 4. 3. Vah! *fruſtra* ſum igitur gaviſus miſer. *Heaut.* IV. 8. 17. *Fruſtra* egomet mecum has rationes puto. *Adelph.* II. 1. 54. Ne me *fruſtra* illic exſpectet. *Hec.* III. 4. 24. *Fruſtra* ubi totum deſedi diem, dum. *Hec.* V. 3. 2. Quid hic conterimus operam *fruſtra*? *Phorm.* I. 4. 32.

FRUSTROR.

Etſi hercle ſaepe jam me ſpes haec *fruſtrata* eſt. *And.* II. 2. 37. Sat adhuc tua nos *fruſtrata* eſt fides. *Adelph.* IV. 4. 11. Deſine, ne *fruſtretur* ipſe ſe, aut ſic cogitet. *Eun.* Prol. 14.

FUAT.

Fors *fuat* pol! *Hec.* IV. 3. 4.

FUCUS.

Deum veniſſe clanculum per impluvium, *fucum* factum mulieri. *Eun.* III. 5. 41.

FUGA.

Ita jam adornabat *fugam*. *Eun.* IV. 4. 6. Facerent *fugam*. *Eun.* IV. 7. 17. Quam hic *fugam*, aut furtum parat? *Phorm.* I. 4. 14.

FUGIO.

Senex exit foras: ego *fugio*. *Heaut.* V. 2. 47. *Fugin'* hinc? *By.* Ego vero, ac lubens. *And.* II. 1. 37. *Fugis*? hem! nec quidquam certi reſpondes mihi. *Hec.* IV. 4. 84. Recte ego ſemper *fugi* has nuptias. *And.* IV. 4. 27. *Fuge* modo intro. *Adelph.* IV. 1. 22. Hoc facito. *Sy.* Recte ſane. *De.* Hoc *fugito*. *Adelph.* III. 3. 63. Ita *fugias*, ne praeter caſam, quod ajunt. *Phorm.* V. 2. 3. Si paululum modo quid te *fugerit*, ego perierim. *Heaut.* II. 3. 75. Non convenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc me ipſum *fugere*. *Heaut.* I. 1. 114. Si quando ad eam acceſſerat confabulatum, *fugere* e conſpectu ilico. *Hec.* I. 2. 107. Cervam videre *fugere*, ſectari canes. *Phorm.* Prol. 7. Is hinc, bellum *fugiens*, meque in Aſiam perſequens, proficiſcitur. *And.* V. 4. 32.

SYNTAXIS. *Fugere nuptias. Ita fugias, ne praeter caſam. Id me fugit. Fugere laborem. Fugere e conſpectu alicujus. Fugere bellum.*

FUGITIVUS, A, UM.

At etiam reſtitas, *fugitive*? *Eun.* IV. 4. 2. I in malam rem hinc cum iſtac magnificentia, *fugitive*! *Phorm.* V. 7. 38. Retraham hercle, opinor, ad me idem illud *fugitivum* argentum. *Heaut.* IV. 2. 11.

FUGITO.

Tuum conſpectum *fugitat*, propter peccatum. *Heaut.* III. 1. 25. Illum amant, me *fugitant*. *Adelph.* V. 4. 18. Quod aliae meretrices facere *fugitant*. *Hec.* V. 2. 10. Ut *fugitet* patrem. *Phorm.* V. 5. 7. Herus liberalis eſt, & *fugitans* litium. *Phorm.* IV. 3. 18. Ita miſerrimus fui *fugitando*, ne quis me cognoſceret. *Eun.* V. 2. 8.

FUMUS.

Ibi, favillae plena, *fumi*, ac pollinis, coquendo ſit, faxo. *Adelph.* V. 3. 60.

FUNAMBULUS.

Funambuli eodem acceſſit exſpectatio. *Hec.* Alt. Prol. 26. Ita populus ſtudio ſtupidus in *funambulo* animum occuparat. *Hec.* Prol. 4.

FUNDA.

Fundam tibi nunc nimis vellem dari, ut. *Eun.* IV. 7. 16.

FUNDITUS.

Quod ſi fit, pereo *funditus*. *And.* I. 5. 9.

FUNDO.

Ohe! jam. tu verba *fundis* hic ſapientia? *Adelph.* V. 1. 7.

FUNDUS.

Ecca ipſa egreditur, noſtri *fundi* calamitas. *Eun.* I. 1. 34. Proximam eſſe (villam) huic *fundo* ad dextram? *Heaut.* IV. 4. 10. Neque tam veſperi domum revortor, quin te in *fundo* conſpicer fodere, aut arare, aut. *Heaut.* I. 1. 16.

FUNGOR.

Ita tute attente illorum officia *fungere*. *Heaut.* I. 1. 14. Neque boni, neque liberalis *functus* officium eſt viri. *Adelph.* III. 4. 18. Hominis frugi & temperantis *functus* officium. *Heaut.* III. 3. 19. Tuo officio fueris *functus*. *Adelph.* IV. 3. 12. *Functus* adoleſcentuli eſt officium liberalis. *Phorm.* II. 1. 51.

FUNUS.

Funus interim procedit: ſequimur. *And.* I. 1. 100. Ibi tum filius curabat una *funus*. *And.* I. 1. 81. Egomet quoque ejus cauſa in *funus* prodeo. *And.* I. 1. 88. Neque extra unam aniculam, quiſquam aderat, qui adjutaret *funus*. *Phorm.* I. 2. 49.

FUR.

Exclamat, *furem*, non Poëtam, fabulamślediſſe. *Eun.* Prol. 23. Ubi Centurio eſt Sanga, & manipulus *furum*? *Eun.* IV. 7. 6.

FURCIFER.

Debeam, credo, iſti quidquam *furcifero*, ſi. *Eun.* V. 2. 23. Oh, tibi ego ut credam, *furcifer*? *And.* III. 5. 12. Ego non tangam meam? *Ch.* Tuam autem? *furcifer*! *Eun.* IV. 7. 28. Omitte de te dicere: ego te, *furcifer*, ſi vivo! *Eun.* V. 6. 19.

FURTUM.

Audin' tu? hic *furti* ſe adligat. *Eun.* IV. 7. 39. Non qui *furtum* facere ſtuduerit. *Eun.* Prol. 28. Pernoſcite, *furtumne* factum exiſtumetis, an. *Adelph.* Prol. 13. Quam hic fugam, aut *furtum* parat? *Phorm.* I. 4. 14.

FUTILIS.

Servon' fortunas meas me commiſiſſe *futili*? *And.* III. 5. 3.

G.

GALLINA.

G*Allina* cecinit: interdixit hariolus. *Phorm.* IV. 4. 28.

GANEO. GANEUM.

Dicam: gerro, iners, fraus, helluo, *ganeo*, damnoſus! *Heaut.* V. 4. 11. Credo abductum in *ganeum* aliquo. *Adelph.* III. 3. 5.

Digitized by Google

Gannio.

Quid ille *gannit?* quid volt? *Adelph.* IV. 2. 17.

Garrio.

Garris. Eun. II. 3. 86. *Heaut.* III. 2. 25. IV. 6. 19. *Phorm.* I. 4. 33. *Garri* modo. *Phorm.* III. 2. 11.

Garrulus, a, um.

Me reprehendi, ne quid de fratre *garrulae* illi dicerem. *Adelph.* IV. 4. 14.

Gaudeo.

Haud muto factum. *So. Gaudeo. And.* I. 1. 13. Jam id *gaudeo. And.* II. 2. 25. Nae iſtam multimodis tuam inveniri *gaudeo. And.* V. 4. 36. Salvum te advenire, *gaudeo. Eun.* V. 6. 6. Niſi quia neceſſe fuit hoc facere, id *gaudeo. Eun.* V. 6. 28. Meo fratri *gaudeo* amorem eſſe omnem in tranquillo. *Eun.* V. 9. 8. *Gaudeo. Ch.* Satis credo. *Eun.* V. 9. 21. Salvum adveniſſe *gaudeo. Heaut.* II. 4. 27. Quid faciam, Syre mi? *gaudeo. Heaut.* IV. 3. 14. Nae me iſtuc ex te prius audiviſſe *gaudeo. Heaut.* IV. 6. 12. Quam *gaudeo*, ubi! *Adelph.* III. 3. 90. *Gaudeo. Adelph.* V. 8. 34. *Gaudeo. Aeſ.* Et ego. *Sy.* Credo. *Adelph.* V. 9. 15. *Gaudeo* gnati cauſa. *Hec.* II. 1. 36. *Gaudeo* veniſſe ſalvom. *Hec.* III. 2. 18. Bene nuncias: & *gaudeo. Hec.* IV. 4. 20. Salvom te adveniſſe *gaudeo. Phorm.* II. 1. 56. *Gaudeo*, tantam fortunam eſſe his datam. *Phorm.* V. 6. 43. Salvum te advenire, Demea, *gaudemus!* *Adelph.* I. 1. 56. *Gaudebam. And.* I. 1. 33. I. 1. 62. *Adelph.* I. 2. 73. Impendio magis animus *gaudebat* mihi. *Eun.* III. 5. 39. *Gaudebat:* me laudabat. *Phorm.* IV. 2. 5. Vah! fruſtra ſum igitur *gaviſus* miſer. *Heaut.* IV. 8. 17. Crede mihi, *gaudebis* facto. *Phorm.* III. 2. 9. Sed ut tacita mecum *gaudeam. Hec.* I. 2. 32. Vin' hodie facere, quod ego *gaudeam*, & tuo viro oculi doleant? *Phorm.* V. 8. 63. Abs quivis homine beneficium accipere *gaudeas. Adelph.* II. 3. 1. Jam hoc aliud eſt quod *gaudeamus. Eun.* V. 9. 11. Tauta vecordia innata cuiquam ut ſiet, ut malis *gaudeant? And.* IV. 1. 3. Omnes nos *gaudere* hoc, Chreme, te credo, credere. *And.* V. 4. 43. *Gaudere* adeo coepit, quaſi qui cupiunt nuptias. *Heaut.* V. 1. 12. Hunc ſcio mea ſolide ſolum *gaviſurum* gaudia. *And.* V. 5. 8.

Syntaxis. *Tacitus mecum gaudeo. Fruſtra gaudere. Gaudere malis alterius. Gaudere aliquid. Gaudere facto. Solide gaudere gaudia alterius.*

Gaudium.

Nonne tibi eſſe viſum ſolidum eſt *gaudium? And.* IV. 1. 23. Utinam hoc perpetuum fiat *gaudium! Adelph.* V. 9. 15. Quid illud *gaudii* eſt? *And.* V. 5. 7. Si nulla aegritudo huic *gaudio* interceſſerit. *And.* V. 5. 5. Jamne erumpere hoc licet mihi *gaudium?* Ne hoc *gaudium* contaminet vita aegritudine aliqua. *Eun.* III. 5. 2. & 4. Celem tam inſperatum *gaudium*, cum? *Heaut.* III. 1. 5. Id voluit, nos ſic nec opinantes duci falſo *gaudio. And.* I. 2. 9. Ut expleam animum *gaudio. And.* II. 2. 2. Animus commotus eſt metu, ſpe, *gaudio. And.* V. 4. 33. Prae *gaudio*, ubi ſim, neſcio. *Heaut.* II. 3. 67. *Gaudio* ſumus praepediti nimio, aut aegritudine? *Heaut.* III. 1. 99. Oh! lacrumo *gaudio. Adelph.* III. 3. 55. Homini illico lacrumae cadunt, quaſi puero, *gaudio. Adelph.* IV. 1. 21. Ne me in breve conjicias tempus, *gaudio* hoc falſo frui. *Hec.* V. 4. 2. Satin' eſt, ſi te delibutum *gaudio* reddo? *Phorm.* V. 6. 16. Itaque pene hercle exclamavi *gaudio. Phorm.* V. 6. 30. Hunc ſcio mea ſolide ſolum gaviſurum *gaudia. And.* V. 5. 8. Miſeriam omnem ego capio: hic potitur *gaudia. Adelph.* V. 4. 22. Haec tot propter me *gaudia* illi contigiſſe laetor. *Hec.* V. 3. 35. Scin', me in quibus ſim *gaudiis? Eun* V. 9. 5.

Syntaxis. *Gaudium ſolidum. perpetuum. inſperatum. Aegritudo intercedit gaudio. Erumpere gaudium. Gaudium contaminatur aegritudine. Duci falſo gaudio. Animus commotus eſt gaudio. Neſcio, ubi ſim, prae gaudio. Nimio gaudio praepediri. Gaudio lacrumare. Lacrumae mihi cadunt gaudio. Frui falſo gaudio. Reddere aliquem delibutum gaudio. Potiri gaudia. Eſſe in gaudiis.*

Gemino.

Geminabit (colaphos,) niſi caves. *Adelph.* II. 1. 19.

Geminus, a, um.

Ex unis *geminas* mihi conficies nuptias. *And.* IV. 1. 51.

Gemitus.

Gemitus, ſcreatus, tuſſis, riſus, abſtine. *Heaut.* II. 3. 132.

Gemo.

Continuo adcurrit ad me, incurvus, tremulus, labiis demiſſis, *gemens. Eun.* II. 3. 44.

Gener.

Immo & *gener*, & adfines placent. *Heaut.* V. 1. 63. Tibi *generum* firmum, & filiae invenies virum. *And.* III. 3. 30. Dic, *generum* placere. *Heaut.* IV. 8. 25. Quum illum *generum* cepimus. *Hec.* IV. 1. 22.

Genius.

Quod ille unciatim, ſuum defraudans *genium*, comparſit miſer. *Phorm.* I. 1. 10.

Gens.

Illa exclamat, minime *gentium. Eun.* IV. 1. 11. Immo abeat multo malo, quovis *gentium. Heaut.* V. 1. 55. Ah! minime *gentium:* non faciam *Adelph.* III. 2. 44. Fratrem nuſquam invenio *gentium. Adelph.* IV. 2. 1. Ubivis *gentium* agere aetatem, quam? *Hec.* III. 1. 4. An quiſquam uſquam *gentium* eſt aeque miſer? *Hec.* III. 1. 13. Meriton' hoc meo videtur factum? *De.* Minime *gentium. Phorm.* V. 8. 44.

Genu.

Jam ut limen exirem, ad *genua* accidit, lacrumans miſera. *Hec.* III. 3. 18.

Genus.

Immo id eſt *genus* hominum peſſimum. *And.* IV. 1. 5. Eſt *genus* hominum, qui. *Eun.* II. 2. 17. Quod hoc *genus* eſt? *Hec.* II. 1. 1. Ubi etiam hujus *generis* reliquias reſtare video! *Adelph.*

Adelph. III. 3. 90. Olim iſti fuit *generi* quondam quaeſtus apud ſeclum prius. *Eun.* II. 2. 15. Quin habeat, amicos, *genus*, cognatos, *Heaut.* I. 2. 20. Quod ad illum attinet; talem, tali *genere*, natum ex tanta familia. *Adelph.* III. 1. 10. Haec te admittere indigna *genere* noſtro! *Adelph.* III. 3. 55. Hic meus amicus illi *genere* eſt proxumus. *Adelph.* IV. 5. 17. Lex eſt, ut orbae, qui ſunt *genere* proxumi, eis nubant. *Phorm.* I. 2. 75. O ſcelera! o *genera* ſacrilega! *Adelph* III. 2. 6.

GERMANUS.

Nunc tu mihi es *germanus* pariter corpore & animo. *Adelph.* V. 8. 34. Si te in *germani* fratris dilexi loco. *And.* I. 5. 57. O mi *germane!* *Adelph.* II. 4. 5.

GERO.

Quid rei *gerit*? *Ge.* Sic, tenuiter. *Phorm.* I. 2. 95. Pueri inter ſe quam pro levibus noxiis iras *gerunt*! quapropter? quia enim, qui eos gubernat animus, infirmum *gerunt*. *Hec.* III. 1. 30. & 31. Ut homo eſt, ita morem *geras*. *Adelph.* III. 3. 77. Reviſo, quidnam Chaerea hic rerum *gerat*. *Eun.* V. 4. 1. Si frater, aut ſodalis eſſet, qui magis morem *gereret*? *Adelph.* IV. 5. 74. Animo morem *geſſero*. *And.* IV. 1. 17. Illis morem *geſſero*. *Hec.* IV. 2. 23. Ut ſtultiſſime quidem illi rem *geſſerimus*. *Phorm.* V. 2. 7. Sine me in hac re *gerere* mihi morem. *Heaut.* V. 1. 74. Atque, ut res *geſta* eſt, narrabo ordine. *Adelph.* III. 5. 3. Non me hanc rem patri, ut ut erat *geſta*, indicaſſe? *Adelph.* IV. 4. 20. Omnem rem ſcio, ut ſit *geſta*. *Hec.* III. 5. 18. Adoleſcenti morem *geſtum* oportuit. *Adelph.* II. 2. 6. Quaſi re bene *geſta*. *Adelph.* V. 1. 13. Mos *gerundus* eſt Thaidi. *Eun.* I. 2. 108.

SYNTAXIS. *Quid rei gerit? Iras gerere. Gerere infirmum animum. Morem gerere alicui. ſibi. Quid rerum gerit? Res eſt geſta. Re bene geſta.*

GERRO.

Ego dicam: *gerro*, iners, fraus, heluo, ganeo! *Heaut.* V. 4. 10.

GESTIO.

Ipſum *geſtio* dari mihi in conſpectum. *Phorm.* II. 1. 30. Chaerea, quid eſt, quod ſic *geſtis*? *Eun.* III. 5. 10. Quid *geſtiam*, aut quid laetus ſim. *Eun.* III. 5. 7. Rex te ergo in oculis. *Th.* Scilicet. *Gn.* *Geſtire*. *Eun.* III. 1. 12.

GESTO.

Quem ego modo puerum tantillum in manibus *geſtavi* meis? *Adelph.* IV. 2. 24. Hiccine non *geſtandus* in ſinu eſt? *Adelph.* IV. 5. 75.

GESTUS.

Nunc *geſtus* mihi, voltuſque eſt capiundus novus. *Phorm.* V. 6. 50.

GETA.

Geta autem hic non adeſt. *Adelph.* III. 1. 4 Quidnam eſt, quod ſic video timidum, & properantem *Getam*? *Adelph.* III. 2. 7. Revocemus. *Geta!* *Adelph.* III. 2. 22. *Paſſim alibi.*

GLADIATOR. GLADIATORIUS.

Quum rumor venit, datum iri *gladiatores*. *Hec.* Alt. Prol. 32. Hi *gladiatorio* animo ad me adfectant viam. *Phorm.* V. 7. 71.

GLADIUS.

Suo ſibi hunc *gladio* jugulo. *Adelph.* V. 8. 35.

GLORIA.

Pugilum *gloria*. *Hec.* Alt. Prol. 25. Labore alieno magnam partam *gloriam* in ſe tranſmovet. *Eun.* III. 1. 9. Ibi ſimul rem, & belli *gloriam* armis repperi. *Heaut.* I. 1. 60. *Gloriam* tu iſtam obtine. *Adelph.* V. 3. 28. Scit ſibi nobilitatem ex eo, & rem natam, & *gloriam* eſſe. *Hec.* V. 2. 31.

GLORIOR.

Vah! *gloriare* eveniſſe ex ſententia? *Heaut.* IV. 5. 17.

GLORIOSUS, A, UM.

In ea eſt paraſitus Colax, & miles *glorioſus*. *Eun.* Prol. 31. Qui magis licet, facere paraſitum edacem, *glorioſum* militem? *Eun.* Prol. 38.

GLYCERIUM.

Mea *Glycerium* ſuos parentes repperit. *And.* V. 6. 5. Irae ſunt inter *Glycerium* & gnatum. *And.* III. 3. 20. Mea *Glycerium*, inquit, quid agis? *And.* I. 1. 107. Itane obſtinate operam dat, ut me a *Glycerio* miſerum abſtrahat? *And.* I. 5. 8. *Alibi paſſim.*

GNATA.

Is (annulus) quicum expoſita eſt *gnata*. *Heaut.* IV. 1. 2. Tace, obſecro, mea *gnata*. *Hec.* III. 1. 38. Quum compreſſa eſt *gnata*. *Hec.* IV. 1. 57. Vivit *gnata*. *Phorm.* V. 1. 22. Quae opus fuere ad nuptias *gnatae*. *And.* IV. 4. 2. *Gnatae* vita in dubium veniet. *Adelph.* III. 2. 42. Qod me oravit Myrrhina, ſuae *gnatae* partum. *Hec.* III. 4. 32. Non ducerem virum ſatis firmum *gnatae*. *Hec.* IV. 1. 41. Cognoſſe anulum illum Myrrhinam *gnatae* ſuae fuiſſe. *Hec.* V. 3. 14. Meae nutricem *gnatae* video. *Phorm.* V. 1. 9. Unicam *gnatam* ſuam filio uxorem ut daret. *And.* I. 1. 73. Qui denegarat ſe commiſſurum mihi *gnatam* ſuam uxorem. *And.* I. 5. 7. Haud dubium eſt, quin Chremes tibi non det *gnatam*. *And.* II. 3. 18. Per te Deos oro, perque unicam *gnatam* tuam. *And.* III. 3. 8. *Gnatam* ut det oro. *And.* III. 4. 13. Suam *gnatam* non dabit. *And.* IV. 4. 35. Tuam eſſe inventam *gnatam*. *Heaut.* V. 1. 7. Deſpondit ei *gnatam* hujus vicini proximi. *Hec.* I. 2. 49. *Gnatam* inveni nuptam cum tuo filio. *Phorm.* V. 3. 34.

GNATHO. GNATHONICUS.

Hic quidem eſt paraſitus *Gnatho* militis. *Eun.* II. 1. 22. Plurima ſalute ſummum ſuum impertit *Gnatho*. *Eun.* II. 2. 40. Quid tu ais, *Gnatho*? *Eun.* III. 2. 21. *Alibi.* Paraſiti item ut *Gnathonici* vocentur. *Eun.* II. 2. 33.

GNATUS.

Quod mihi pollicitus eſt ipſus *gnatus*. *And.* III. 2. 47. & 50. Ubinam eſt, quaeſo? *Ch.* Apud me domi. *Me.* Meus *gnatus!* *Heaut.* III. 1. 22. *Gnatus* ejus profugit inopia. *Heaut.* III. 2. 17. Huic jam manſiſſet unicus

gnatus

Digitized by Google

gnatus domi. *Heaut.* III. 2. 29. *Gnatus* quod ſe adſimulat laetum, id dicis? *Heaut.* V. 1. 15. Quando nec *gnatus*, neque hic mihi quidquam obtemperant. *Hec.* III. 5. 62. Sin autem eſt ob eam rem iratus *gnatus*. *Hec.* V. 2. 14. Tuus eſt damnatus *gnatus*, non tu. *Phorm.* II. 3. 75. Quanta me cura & ſollicitudine adficit *gnatus*! *Phorm.* II. 4. 2. Eo pacto *gnati* vitam cognoſces. *And.* I. 1. 22. O Chreme, pietatem *gnati*! *And.* V. 2. 28. Ne eſſe amicam hanc *gnati* reſciſcat ſenex. *Heaut.* IV. 2. 3. Iſtam eſſe amicam *gnati*, non credat tamen. *Heaut.* IV. 3. 34. Hilarum ac lubentem fac te in *gnati* nuptiis. *Adelph.* IV. 7. 38. Gaudeo *gnati* cauſa. *Hec.* II. 1. 36. Quam ut obſequatur *gnato*. *And.* I. 1. 136. Orabo *gnato* uxorem. *And.* III. 2. 48. Qui ajebant, hodie filiam meam nubere tuo *gnato*. *And.* III. 3. 3. Ejus labore, atque ejus dolore, *gnato* ut medicarer tuo. *And.* V. 1. 12. Decrevi me minus injuriae meo *gnato* facere, dum. *Heaut.* I. 1. 96. Niſi caves, tu homo, aliquid *gnato* conficies mali. *Heaut.* V. 3. 1. Eas (minas) dedi tuo *gnato*. *Phorm.* V. 8. 50. Qui *gnatum* haberem tali ingenio praeditum. *And.* I. 1. 71. Non tu ibi (objurgaſti) *gnatum*? *And.* I. 1. 122. Meum *gnatum* rumor eſt amare. *And.* I. 2. 14. Per te Deos oro, perque gnatam tuam, & *gnatum* meum. *And.* III. 3. 8. Irae ſunt inter Glycerium & *gnatum*. *And.* III. 3. 20. Corrigere mihi *gnatum* porro enitere. *And.* III. 4. 17. *Gnatum* unicum hinc ejeci miſerum injuſtitia mea. *Heaut.* I. 1. 79. An laudi putat fore, ſi perdiderit *gnatum*? *Adelph.* III. 3. 29. Prodidiſti & te, & *gnatum*. *Adelph.* IV. 5. 58. Quin *gnatum* velit ducere uxorem. *Hec.* II. 1. 43. Nolo falſa fama eſſe *gnatum* ſuſpectum. *Hec.* V. 1. 31. *Gnatum* ei reſtituo, qui pene periit. *Hec.* V. 3. 20. Neque reſpondeo, prius quam *gnatum* video. *Phorm.* V. 8. 56. *Gnate*, quum te intelligo reſipiſſe. *Heaut.* IV. 8. 2. Obſecro, mi *gnate*, ne iſtuc in animum inducas tuum. *Heaut.* V. 4. 5. *Gnate* mi, ego pol tibi dabo illam lepidam. *Heaut.* V. 5. 16. Nunc laudo te, *gnate*. *Heaut.* V. 5. 21. O mi *gnate*! *Hec.* III. 2. 17. Salve, mi pater. *La. Gnate* mi, ſalve. *Hec.* III. 5. 6. Non clam me eſt, *gnate* mi, tibi me eſſe ſuſpectam. *Hec.* IV. 2. 1. Mi *gnate*, da veniam hanc mihi. Nam haec res non minus me male habet, quam te, *gnate* mi. *Hec.* IV. 2. 29. & 30. Modo introii cum tuo *gnato* una. *And.* V. 2. 10. Num quidnam de *gnato* meo audiſti? *Heaut.* III. 1. 20.

Gracilis.

Quas matres ſtudent, demiſſis humeris eſſe, vincto pectore, ut *graciles* ſicut. *Eun.* II. 3. 22.

Gradus.

Ad fores ſuſpenſo *gradu* placide ire pertexi. *Phorm.* V. 6. 27.

Graecus, a, um.

Epidicazomenon quam vocant Comoediam *Graeci*. *Phorm.* Prol. 27. Eas ſe non negat perſonas tranſtuliſſe in Eunuchum ſuam ex *Graeca*. *Eun.* Prol. 33. Ex integra *Graeca* integram Comoediam hodie ſum acturus. *Heaut.* Prol. 4. Cuja *Graeca* ſit, id dicerem. *Heaut.* Prol. 8. In *Graeca* adoleſcens eſt. *Adelph.* Prol. 8. Multas contaminaſſe *Graecas*. *Heaut.* Prol. 17. Ex *Graecis* bonis Latinas fecit non bonas. *Eun.* Prol. 8.

Grandis.

An ſedere oportuit domi virginem tam *grandem*, dum? *Adelph.* IV. 5. 39. Dicam tibi impingam *grandem*. *Phorm.* II. 3. 92. Proba & modeſta. *Mi.* Ajunt. *De.* Natu *grandior*. *Adelph.* V. 8. 7. Quippe homo jam *grandior*, pauper. *Phorm.* II. 3. 15.

Grandiusculus, a, um.

Fere *grandiuſcula* (virgo) jam profecta eſt illinc. *And.* IV. 5. 19.

Gratia.

Et habetur, & refertur a me *gratia*. *Eun.* IV. 6. 12. Eſt Dis *gratia*. *Adelph.* I. 2. 41. & 58. Neque alio pacto componi poteſt inter eas *gratia*. *Hec.* III. 5. 29. Eſt magna, ecaſtor, *gratia* de iſtac re, quam tibi habeam. *Hec.* V. 1. 14. Si quis quid reddit, magna habenda eſt *gratia*. *Phorm.* I. 2. 6. Non poteſt ſatis pro merito referri *gratia*. *Phorm.* II. 2. 23. Cum is nihil promereat, poſtulare id *gratiae* adponi ſibi. *And.* II. 1. 31. Haud ſcio, an uxorem ducat; ac Syro nihil *gratiae*. *Heaut.* V. 2. 46. Id gratum fuiſſe adverſum te, habeo *gratiam*. *And.* I. 1. 85. Jamdudum res reduxit me ipſa in *gratiam*. *And.* V. 4. 45. Nunc referam *gratiam*, atque eas itidem fallam, ut? *Eun.* II. 3. 93. Adibo, atque ab eo *gratiam* hanc inibo. *Eun.* III. 5. 9. Inveniam pol hodie, parem ubi referam *gratiam*. *Eun.* IV. 4. 52. Spero aeternam inter nos *gratiam* fore. *Eun.* V. 2. 33. Qui referam illi ſacrilego *gratiam*? *Eun.* V. 3. 2. Bene feciſti: *gratiam* habeo maxumam. *Eun.* V. 9. 61. Cave, ne falſam *gratiam* ſtudeas inire. *Heaut.* II. 3. 61. *Gratiam* habeo. *Adelph.* V. 5. 6. Ego lepidus ineo *gratiam*. *Adelph.* V. 7. 16. Omnibus *gratiam* habeo: & ſeorſum tibi. *Adelph.* V. 9. 14. Iram expedies: rurſum in *gratiam* reſtitues. *Hec.* III. 1. 11. Dis *gratiam* habeo. *Hec.* III. 2. 11. Sine labore hanc *gratiam*, te, ut ſibi des pro illa, nunc rogat. *Hec.* III. 3. 30. Nunc tibi me certum eſt contra *gratiam* referre. *Hec.* IV. 2. 7. Evenit: habeo *gratiam* Dis. *Hec.* IV. 4. 31. Ut *gratiam* ineat ſine ſuo diſpendio. *Hec.* V. 2. 29. Referetque *gratiam* ei. *Hec.* V. 2. 32. Amo te, & non neglexiſſe, habeo *gratiam*. *Phorm.* I. 2. 4. Nemo ſatis pro merito *gratiam* regi refert. *Phorm.* II. 2. 24. Ego redigam vos in *gratiam*. *Phorm.* V. 7. 73. Redeat ſane in *gratiam*. *Phorm.* V. 8. 42. Cum illuc, quod poſtulo, impetro cum *gratia*. *And.* II. 5. 11. Credit, ea me huc reſtitiſſe *gratia*. *And.* II. 6. 2. Sed ea *gratia* ſimulavi, vos ut pertentarem. *And.* III. 4. 8. Nuptia-

tum

Digitized by Google

rum *gratia* haec ſunt ficta. *And.* V. 1. 17. Sed huc qua *gratia* te arceſſi juſſi, auſculta. *Enn.* I. 2. 19. Ego excludor: ille recipitur: qua *gratia*? *Eun.* I. 2. 79. Ea *gratia* ſecum adduxiſſe. *Heaut.* IV. 5. 20. Credo ea *gratia* concordes magis fore. *Hec.* IV. 3. 11. Numquam animum quaeſti *gratia* ad malas adducam partes. *Hec.* V. 3. 38. Inter vos ſic haec potius cum bona ut componantur *gratia*, quam cum mala? *Phorm.* IV. 3. 17. Dis pol habeo *gratias*. *And.* IV. 4. 31. Magnas vero agere *gratias* Thais mihi? *Eun.* III. 1. 1. Mihi, qui id dediſſem conſilium, egit *gratias*. *Adelph.* III. 3. 14. Id quia non eſt a me factum, agis *gratias*? *Adelph.* IV. 3. 5. Dis *gratias* agebat, tempus ſibi dari. *Phorm.* IV. 2. 6. Dis magnas merito *gratias* habeo, atque ago. *Phorm.* V. 7. 1. Aliquo abjicienda eſt; ſi non pretio, at *gratiis*. *Adelph.* IV. 7. 26. Ut phaleratis dictis ducas me, & meam ductes *gratiis*? *Phorm.* III. 2. 15.

Syntaxis. *Habere & referre gratiam. Eſt Dis gratia. Gratiam componere inter litigantes. Adponere alicui quid gratiae. Tibi nihil erit gratiae. Reduci in gratiam. Gratiam inire ab aliquo. Parem gratiam alicui referre. Rurſum reſtituere aliquem in gratiam. Dare alteri gratiam pro gratia. Contra referre alteri gratiam. Redigere duos in gratiam. Redire in gratiam. Impetrare quid cum gratia. Qua gratia id factum? Cum bona gratia vel mala facere quid. Magnas gratias agere alicui. Gratiis facere quid.*

Gratulor.

Salutant: ad coenam vocant: adventum *gratulantur*. *Eun.* II. 2. 28. Ohe! jam deſine Deos, uxor, *gratulando* obtundere. *Heaut.* V. 1. 6.

Gratus, a, um.

Memorem me dices eſſe, & *gratum*. *Adelph.* II. 2. 43. Id *gratum* fuiſſe advorſum te, habeo gratiam. *And.* I. 1. 15. Quam hoc munus *gratum* Thaidi arbitrare eſſe? *Eun.* II. 2. 44. Te turba evolves, & illi *gratum* feceris. *Eun.* IV. 4. 56. Tum, quum *gratum* mihi eſſe potuit, nolui. *Heaut.* II. 3. 21. Ne id adſentandi magis, quam quo habeam *gratum*, facere exiſtumes. *Adelph.* II. 4. 6. Eſt iſtuc datum profecto, ut *grata* mihi ſint, quae facio, omnia. *Eun.* III. 1. 6. Cuique erant *grata* omnia, protruſiſti hinc. *Heaut.* III. 1. 36. Eademque ut eſſet apud te ob hoc quam *gratiſſima*. *Heaut.* II. 3. 127.

Syntaxis. *Id gratum eſt advorſum me. Facere alicui gratum. Habere quid gratum. Grata mihi ſunt, quae facio, omnia.*

Gravidus, a, um.

Haec Andria *gravida* e Pamphilo eſt. *And.* I. 3. 11. Virgo ex eo compreſſu *gravida* facta eſt. *Adelph.* III. 4. 29. Haec ſe e Pamphilo *gravidam* dixit eſſe. *And.* III. 2. 33. Meminiſtin' me eſſe *gravidam*? *Heaut.* IV. 1. 13. Parturire eam, neque *gravidam* eſſe ex te, ſolus conſcius. *Hec.* III. 3. 32.

Gravis, e.

Hui, tam *graves* (raſtros) hos, quaeſo? *Heaut.* I. 1. 40. Paupertatem una pertulimus *gravem*. *Adelph.* III. 4. 50. Numquam tam *graves* ob hanc inimicitias caperem in noſtram familiam. *Phorm.* II. 3. 22. At iſtuc periculum in filia fieri, *grave* eſt. *And.* III. 3. 34. Uſque illud viſum eſt Pamphilo neutiquam *grave*, donec. *Hec.* I. 2. 50. Paupertas mihi onus viſum eſt, & miſerum, & *grave*. *Phorm.* I. 2. 44. Haec dum incipias, *gravia* ſunt: ubi cognoris, facilia. *Heaut.* V. 5. 14. Quanto tuus eſt animus natu *gravior*, ignoſcentior. *Heaut.* IV. 1. 32. Quaſi quidquam in hunc jam *gravius* dici poſſiet. *And.* V. 3. 3. Scio, tibi eſſe hoc *gravius* multo, ac durius, cui fit. *Heaut.* V. 2. 4. Errat longe, qui imperium credat *gravius* eſſe, aut ſtabilius, vi quod fit. *Adelph.* I. 1. 41. Quid faceres, ſi aliud *gravius* tibi nunc faciundum foret? *Phorm.* I. 4. 30. Mane; nondum audiſti, Demea, quod eſt *graviſſimum*. *Adelph.* III. 4. 22.

Syntaxis. *Gravem paupertatem perferre. Graves inimicitias capere in ſe. Id mihi grave videtur. Paupertas eſt grave onus. Animus natu gravior. Imperium gravius. Id eſt graviſſimum.*

Graviter. Gravius.

Omnes qui amant, *graviter* ſibi dari uxorem ferunt. *And.* I. 2. 20. Adoleſcentulus ſaepe eadem, & *graviter* audiendo, victus eſt. *Heaut.* I. 1. 62. Advertunt *graviter*, quae non cenſeas. *Heaut.* III. 3. 9. Quid eſt, quod tam a nobis *graviter* crepuerunt fores? *Heaut.* III. 3. 52. Nimis *graviter* cruciat adoleſcentulum, nimiſque inhumane. *Heaut.* V. 5. 1. Quiſnam a me pepulit tam *graviter* fores? *Adelph.* V. 3. 2. Neque adeo clam me eſt, quam eſſe eum *graviter* laturum credam. *Hec.* II. 2. 19. Etſi amor me *graviter*, conſuetudoque ejus tenet. *Hec.* III. 3. 44. Tibi quoque aedepol iratus ſum, Philumena, *graviter* quidem. *Hec.* IV. 4. 2. Me miſeram! vereor ne illud *gravius* Phaedria tulerit. *Eun.* I. 2. 1. Nolo in illum *gravius* dicere. *Adelph.* I. 2. 60. Oremus: accuſemus *gravius*: denique minitemur. *Hec.* IV. 4. 95.

Syntaxis. *Graviter ferre rem. Graviter audire quid. Fores graviter crepant. Graviter advertere quid. Nimis graviter cruciare aliquem. Graviter pellere fores. Amor me graviter tenet. Graviter iraſci alicui. Gravius dicere in aliquem. Gravius accuſare aliquem.*

Gravor.

Da veniam. *Aeſ.* Ne *gravare*. *De.* Fac, promitte. *Adelph.* V. 8. 19.

Gremium.

Jovem quo pacto Danaae miſiſſe ajunt quondam in *gremium* imbrem aureum. *Eun.* III. 5. 37. Qui ſe in ſui *gremio* poſiturum puerum dicebat patris. *Adelph.* III. 2. 35.

Grex.

Quum per tumultum noſter *grex* motus loco eſt. *Phorm.*

Digitized by Google

Prol. 33. Unum hoc vos oro, ut me in veſtrum *gregem* recipiatis. *Eun.* V. 9. 54. Sin lenis eſt, ad alium deſertur *gregem. Heaut.* Prol. 45. Ancillarum *gregem* ducunt ſecum. *Heaut.* II. 3. 4. Hetele hic de *grege* illo eſt. *Adelph* III. 3. 8.

GUBERNATRIX.

An Fortunam collaudem, quae *gubernatrix* fuit? *Eun.* V. 9. 16.

GUBERNO.

Qui eos *gubernat* animus, infirmum gerunt. *Hec.* III. 1. 31.

GYNAECEUM.

Ubi in *gynaeceum* ire occipio, puer ad me adcurrit Mida. *Phorm.* V. 6. 23.

H.

HA.

HA! ha! he! *And.* IV. 4. 15. *Eun.* III. 1. 36. III. 2. 44. *Heaut.* V. 1. 13. *Hec.* V. 4. 22. *Phorm.* II. 3. 64.

HABEO.

In memoria *habeo. And.* I. 1. 13. Id gratum fuiſſe advorſum te, *habeo* gratiam. *And.* I. 1. 15. Neque pol conſilii locum *habeo*, neque auxilii copiam. *And.* II. 1. 20. Sat *habeo. And.* II. 1. 35. Quid agam, *habeo. And.* III. 2. 18. Propemodum *habeo* tibi jam fidem. *And.* III. 4. 7. Hei mihi! cur non *habeo* ſpatium, ut? *And.* III. 5. 17. Jam hoc opus eſt. *Da.* Quin jam *habeo. Ch.* Quid eſt? *Da.* Huic, non tibi *habeo*, ne erres. *Ch.* Sat *habeo. And.* IV. 2. 21. & 22. Quid veniam? nihil *habeo. And.* IV. 2. 30. Dîs pol *habeo* gratias. *And.* IV. 4. 31. Ni metuam patrem, *habeo* pro illa re illum quod moneam probe. *And.* V. 4. 15. *Habeo* alia multa, quae nunc condonabitur. *Eun.* Prol. 17. Mihi reliquit haec, quae *habeo*, omnia. *Eun.* I. 2. 40. *Habeo* hic neminem. *Eun.* I. 2. 67. Omnia *habeo*, neque quidquam *habeo. Eun.* II. 2. 12. Bene feciſti: gratiam *habeo* maximam. *Eun.* V. 9. 61. Filium unicum adoleſcentulum *habeo. Heaut.* I. 1. 42. Cui quid reſpondeam nihil *habeo. Heaut.* II. 1. 12. *Habeo* aliud, ſi iſtud metuis. *Heaut.* II. 3. 97. Euge! *habeo* optumam (rationem.) *Heaut.* IV. 2. 10. Seni noſtro fidei nihil *habeo. Heaut.* V. 2. 49. Egomet *habeo* propemodum, quam volo. *Heaut.* V. 5. 20. Non neceſſe *habeo* omnia pro meo jure agere. *Adelph.* I. 1. 26. Unum hoc *habeo*: vide, ſi placet. *Adelph.* II. 2. 31. Miſeram me! neminem *habeo. Adelph.* III. 1. 4. Gratiam *habeo. Adelph.* V. 5. 6. Omnibus gratiam *habeo*: & ſeorſum tibi. *Adelph.* V. 9. 14. Dîs gratiam *habeo. Hec.* III. 2. 11. Evenit: *habeo* gratiam Dis. *Hec.* IV. 4. 31. Amo te, & *habeo* gratiam. *Phorm.* I 2. 4. Concluſam hic *habeo* uxorem ſaevam. *Phorm.* V. 1. 17. Dis magnas merito gratias *habeo*, atque ago. *Phorm.* V. 7. 1. Eho tu impudens, non ſatis *habes*, quod? *And.* IV. 2. 27. Qui habet ſalem, quod in te eſt. *Th. Habes. Eun.* III. 1. 11. Eone es ferox, quia *habes* imperium in belluas? *Eun.* III. 1. 25. Numquid *habes*, quod contemnas? *Eun.* III. 2. 22. *Habes*ne hominem, amabo? *Eun.* IV. 4. 7. Iſtam quam *habes*, unde *habes*, veſtem? *Eun.* IV. 4. 28. Unde *habes*? *Heaut.* IV. 1. 41. Tantum ſat *habes*? *Heaut.* IV. 3. 40. Quaeris id, quod *habes*: quod abeſt, non quaeris. *Heaut.* V. 4. 16. *Habes* omnem rem. *Hec.* I. 2. 119. Quid mulieris uxorem *habes*? *Hec.* IV. 4. 22. Hoſpitem ecquem Pamphilum hic *habes*? *Hec.* V. 3. 7. Quod *habes*, ita ut voluiſti, uxorem ſine mala fama. *Phorm.* I. 3. 17. Argentum, quod *habes*, condonamus te. *Phorm.* V. 7. 54. Quos hic noſter auctores *habet. And.* Prol. 19. Certe captus eſt! *habet*! *And.* I. 1. 56. Sceleratus Davus ſi quid conſili *habet*, ut conſumat nunc. *And.* I. 1. 133. Hoc male *habet* virum. *And.* II. 6. 5. Mihi unus ſcrupulus etiam reſtat: qui me male *habet. And.* V. 4. 37. *Habet* aliud magis ex ſeſe, & majus. *And.* V. 4. 51. Res neque conſilium, neque modum *habet* ullum. *Eun.* I. 1. 13. Neque, praeterquam quas ipſe amor moleſtias *habet*, addas: & illas, quas *habet*, recte feras. *Eun.* I. 1. 33. Qui *habet* ſalem, quod in te eſt. *Eun.* III. 1. 10. Sat *habet*, ſi tum recipitur. *Eun.* III. 2. 32. Nunc eo tibi videtur foedus, quia illam (veſtem) non *habet. Eun.* IV. 4. 17. Et *habet* quod det, & dat nemo largius. *Eun.* V. 9. 48. *Habet* bonorum exemplum. *Heaut.* Prol. 20. Agrum in his regionibus meliorem nemo *habet. Heaut.* I. 1. 12. *Habet* bene ac pudice eductam. *Heaut.* II. 1. 14. *Habet* patrem quemdam avidum. *Heaut.* III. 2. 15. Ita ut res ſeſe *habet*, narrato. *Heaut.* IV. 3. 24. Minas decem *habet* a me filia. *Heaut.* IV. 7. 7. Utrum ſtudione id ſibi *habet*, an laudi putat fore? *Adelph.* III. 3. 28. Virgo nihil *habet. Adelph.* IV. 7. 10. Eho tu, an non *habet*? *Pa. Habet. Hec.* I. 2. 25. & 26. Haec res non minus me male *habet*, quam te, gnate mi. *Hec.* IV. 2. 30. Hic nunc uxorem *habet. Hec.* V. 1. 18. Non multum *habet*, quod det, fortaſſe. *Phorm.* I. 2. 95. Duaſne is uxores *habet*? *Phorm.* V. 1. 27. *Habes* haec, ei quod, dum vivat, uſque ad aurem obganniat. *Phorm.* V. 8. 41. Filius homo adoleſcens, ſi *habet* unam amicam, tu uxores duas? *Phorm.* V. 8. 52. *Habemus* hominem ipſum. *Eun.* V. 1. 10. Te ſolum *habemus. Adelph.* III. 4. 10. Tamquam Philoſophorum *habent* diſciplinae ex ipſis vocabula. *Eun.* II. 2. 32. Quae nos, noſtramque adoleſcentiam *habent* deſpicatam. *Eun.* II. 3. 92. Quid adhuc *habent* infirmitatis nuptiae? *Hec.* I. 2. 101. Hi qui minus *habent*, ut. *Phorm.* I. 1. 7. Bene *habent* tibi principia. *Phorm.* II. 3. 82. Sic *habent* principia ſeſe, ut dico. *Phorm.* III. 1. 15. Ut meae res ſeſe *habent. Phorm.* V. 4. 1. Quocum tum uno rem *habebam* hoſpite. *Eun.* I. 2. 39. *Habebam* alibi animum amori deditum. *Hec.* III, 1. 14. Ibi agrum de noſtro

Digitized by Google

noſtro patre colendum *habebat*. *Phorm.* II. 3. 18. Quod *habui* ſummum pretium, perſolvi tibi. *And.* I. 1. 12. Tamen contemtus abs te, haec *habui* in memoria. *Eun.* I. 2. 90. Miſer quod *habui*, perdidi. *Eun.* II. 2. 6. Forte *habui* ſcortum. *Eun.* III. 1. 34. Alium *habui* neminem. *Eun.* IV. 4. 13. Quod dicas mihi, iter hac *habui*: periiſti. *Eun.* V. 9. 35. Filium unicum adoleſcentulum habeo. ah! quid dixi, habere me? immo *habui*. *Heaut.* I. 1. 42. Omnes ſollicitos *habui*. *Heaut.* III. 1. 52. Uxorem numquam *habui*. *Adelph.* I. 1. 19. Eduxi a parvulo: *habui*, amavi pro meo. *Adelph.* I. 1. 23. Numquam ſecus *habui* illam, ac ſi ex me eſſet nata. *Hec.* II. 3. 6. Quis heri Chryſidem *habuit*? *And.* I. 1. 58. Domi *habuit*, unde diſceret. *Adelph.* III. 3. 59. In digito *habuit* annulum. *Hec.* IV. 1. 59. Lemni *habuit* aliam. *Phorm.* V. 7. 49. *Habebis*, quae tuam ſenectutem oblectet. *Phorm.* II. 3. 86. Te oblectet! tibi *habe*. *Phorm.* II. 3. 88. Habeas. *Pa. Habeam?* *And.* IV. 1. 25. Tute ſcis, poſt illa quam intumum *habeam* te. *Eun.* I. 2. 48. Potius quam te inimicum *habeam*. *Eun.* I. 2. 94. & 96. Habeſne hominem, amabo? *Ph.* Quidni *habeam*? *Eun.* IV. 4. 7. Nunc *habeam*, nec ne, incertum eſt. *Heaut.* I. 1. 43. Decretum eſt pati, dum illum modo *habeam* mecum. *Heaut.* III. 1. 57. Qui vim tantam in me, & poteſtatem *habeam* tantae aſtutiae. *Heaut.* IV. 3. 32. Omitto (triſtitiam,) qui quidem te *habeam* fratrem. Ah! vereor, ne id aſſentandi magis, quam quo *habeam* gratum, facere exiſtumes. *Adelph.* II. 4. 4. & 6. Satis mihi id *habeam* ſupplicii, dum. *Adelph.* III. 2. 15. Utin' eximium neminem *habeam*? *Hec.* I. 1. 9. Eſt magna, ecaſtor, gratia de iſtac re, quam tibi *habeam*. *Hec.* V. 1. 14. Otium ab ſenibus ad potandum ut *habeam*. *Phorm.* V. 5. 3. *Habeas. Pa.* Habeam? *And.* IV. 1. 25. Amicam ut *habeas* prope jam in uxoris loco? *Heaut.* I. 1. 52. *Habeas* illam, quae placet. *Adelph.* IV. 4. 12. Facturum credo, ut *habeas* quicum cantites. *Adelph.* IV. 7. 32. Non tu hunc *habeas* plane praeſentem Deum? *Phorm.* II. 2. 31. Priuſquam tuum, ut ſeſe *habeat*, animum ad nuptias perſpexerit. *And.* II. 3. 4. Immo *habeat*: valeat. *And.* V. 3. 18. Ait, ſi fidem *habeat*, ſe iri praepoſitum tibi. *Eun.* I. 2. 59. Me miſeram! forſitan hic mihi parvam *habeat* fidem. *Eun.* I. 2. 117. Scin' tu, ut tibi res ſe *habeat*? *Eun.* IV. 7. 30. Quid reliqui eſt, quin *habeat*. *Heaut.* I. 2. 19. Ille ut item contra me *habeat*, facio ſedulo. *Adelph.* I. 1. 25. *Habeat*. in iſtac finem faciat. *Adelph.* V. 9. 40. Is ſibi reſponſum hoc *habeat*. *Phorm.* Prol. 17. Qui gnatum *haberem* tali ingenio praeditum. *And.* I. 1. 71. Rus Sunii ecquod *haberem*. *Eun.* III. 3. 13. Mihi, quale ingenium *haberes*, fuit indicio oratio. *Heaut.* II. 4. 4. Nae me iſtuc ex te prius audiviſſe gaudeo, quam argentum *haberes*. *Heaut.* IV. 6. 13. Nemo poſſet, ſat ſcio, qui *haberet*, qui pararet alium, hunc perpeti. *Eun.* III. 2. 35. Prope jam ut pro uxore *haberet*. *Heaut.* I. 1. 46. Omnem rem, quo pacto *haberet*, enarramus ordine. *Adelph.* III. 3. 11. Non me clam *haberes*, quod celaſſe intelligo. *Hec.* IV. 4. 35. Quem diceret, niſi *haberet*, cui malediceret? *Phorm.* Prol. 16. Quam ego animo egregie caram pro uxore *habuerim*. *And.* I. 5. 38. Si quidem iſtuc impune *habueris*. *Eun.* V. 7. 18. Pater narravit modo, quo pacto me *habueris* praepoſitam amori tuo. *Hec.* IV. 2. 6. Quem cum iſtoc ſermonem *habueris*, procul hinc ſtans accepi. *Hec.* IV. 3. 1. Neſcio, niſi ex ipſa quaeras, unde hunc *habuerit*. *Heaut.* IV. 1. 45. Minitemur, ſi cum illo *habuerit* rem. *Hec.* IV. 4. 96. Quid *habuiſſet*, cum perit? *Eun.* III. 3. 16. Scias poſſe *habere* jam ipſum ſuae vitae modum. *And.* I. 1. 68. Comperiſſe, Pamphilum pro uxore *habere* hanc peregrinam. *And.* I. 1. 119. Non poſſe arbitror, neque illum hanc perpetuo *habere*. *And.* III. 3. 32. Ut hanc *habere* ſtudeat cum ſummo probro? *And.* V. 3. 10. Senſit me tecum quoque rem *habere*. *Eun.* I. 2. 58. Sine, illum priores partes hoſce aliquot dies apud me *habere*. *Eun.* I. 2. 72. Spero me *habere*, qui hunc meo excruciem modo. *Eun.* V. 3. 11. Ah! quid dixi *habere* me? *Heaut.* I. 1. 42. Suavia in praeſentia quae eſſent, prima *habere*. *Heaut.* V. 2. 10. Semper parce, ac duriter ſe *habere*. *Adelph.* I. 1. 20. Qni tibi magis licet meam *habere*. *Adelph.* II. 1. 25. Unam hanc rem me *habere* praeter alios praecipuam arbitror. *Adelph.* II. 3. 5. Ut hac ille vira poſſet animum inducere uxorem *habere*. *Pa. Habere* autem? *Hec.* I. 2. 25. Quam decrerim me non poſſe diutius *habere*. *Hec.* I. 2. 74. Hanc *habere* orationem mecum a principio inſtitit. *Hec.* III. 3. 21. Multo prius ſcivi, quam tu, illum amicam *habere*. *Hec.* IV. 1. 26. Te propter tuam matrem non poſſe *habere* hanc uxorem domi. *Hec.* IV. 4. 56. Bacchidem annulum ſuum *habere*. *Hec.* V. 4. 6. Non fuit neceſſe *habere*. *Phorm.* II. 1. 66. Compoſito factum eſt, quomodo hanc amans *habere* poſſet ſine dote. *Phorm.* V. 1. 30. Id qua cauſa clam me *habuiſſe* dicam, non ſcio. *Hec.* IV. 1. 4. Me ſegregatum *habuiſſe*, uxorem ut duxit, a me Pamphilum. *Hec.* V. 1. 25. Dixit, jusjurando meo ſe fidem *habuiſſe*. *Hec.* V. 4. 31. Redeo rurſum, male vero me *habens*. *Eun.* IV. 2. 6. Minus notus, minus amicorum hic *habens*. *Eun.* IV. 6. 22. Hanc matrem *habens* talem. *Hec.* IV. 2. 26. Enim haec cognovit Myrrhina in digito modo me *habentem*. *Hec.* V. 3. 32. Eho, an domi eſt *habiturus*? *Adelph.* III. 3. 35. Credin' te impune *habiturum*? *Eun.* V. 2. 13. Quam numquam eſt ratus poſthac ſe *habiturum*. *Hec.* V. 3. 21. Et *habetur*, & refertur a me gratia. *Eun.* IV. 6. 12. Hic pro illo mu-

nere tibi honor eſt *habitus*. *Eun.* V. 7. 22. Non ſic ludibrio tuis factis *habitus* eſſem. *Hec.* IV. 1. 11. Ut patrem tuum vidi eſſe *habitum*. *Heaut.* II. 4. 22. Dicta eſt ejus haec, atque *habita* eſt ſoror. *And.* IV. 5. 14. Nunc, cum ſine magno intertrimento non poteſt *haberi*. *Heaut.* III. 1. 40. Quam decrerim me non poſſe diutius habere, eam ludibrio *haberi*. *Hec.* I. 2. 74. Si quis quid reddit, magna *habenda* eſt gratia. *Phorm.* I. 2. 6. Mihi eſſet ſpes oſtenſa hujuſce *habendae*. *Phorm.* V. 4. 8. Ait uterque tibi poteſtatem ejus *habendae* ſe dare. *Phorm.* V. 6. 40. Vapulandum: *habendae* compedes. *Phorm.* II. 1. 9. Haec cum illis ſunt *habenda*, aut illa cum his amittenda. *Heaut.* II. 3. 84.

Syntaxis. *Habere quid in memoria. Habere gratiam. Conſilii ſecum habere. Sat habeo. Quid agam, habeo. Habeo tibi fidem. Dis gratias habere. Omnia habeo, neque quidquam habeo. Habere filium. Gratiam habere alicui. Satis habere. Habere imperium in aliquem. Non habeo, quod contemnam. Habes omnem rem. Quid mulieris uxorem habes? Captus eſt! habet! Habere quid conſilii. Id me male habet. Res haec non habet conſilium, neque modum. Amor habet moleſtias. Habere ſalem. Habet, quod det. Habere exemplum bonorum. Ita ſe res habet. Studio ſibi habere quid. Virgo nihil habet. Haec res male me habet. Habere amicam. Habere quem deſpicatum. Bene ſe habent principia. Sic ſe habent res. Habere agrum colendum. Habere rem in memoria. Habere iter. Habere quem ſollicitum. Liberaliter habere aliquem. Habere annulum in digito. Tibi habe. Habere aliquem intimum. Inimicum habere aliquem. Habere vim ac poteſtatem aſtutiae in ſe. Gratum quid habere. Habere quem eximium. Habere otium ab aliquo. Habeas. Habere quem plane praeſentem Deum. Parvam fidem habere alicui. Habe tibi hoc reſponſum. Mirum ingenium habere. Res ita habet. Habere quid clam. Habere quem animo egregie carum. Habere quid impune. Habere matrem praepoſitam amori ſuo. Sermonem habere cum aliquo. Rem habere cum aliquo. Habere vitae ſuae modum. Pro uxore habere amicam. Habere priores partes apud amicam. Habere quid primum. Habere orationem. Habere quem ſegregatum. Male ſe habere. Honorem habere alicui pro munere. Ludibrio habere aliquem. Pater mire eſt habitus. Habere compedes. Haec habenda cum illis.*

Habitior.

Si qua (virgo) eſt *habitior* paullo, pugilem eſſe ajunt. *Eun.* II. 3. 23.

Habito.

Unde eſt? *Ch.* Tantumdem. *Pa.* Ubi *habitat*? *Ch.* Ne id quidem. *Eun.* II. 3. 29. *Habitat* Mileti. *Adelph.* IV. 5. 20. *Habitant* hic quaedam mulieres pauperculae. *Adelph.* IV. 5. 13. Ea *habitabat* Rhodi. *Eun.* I. 2. 27. Aut, ubi *habitet*, demonſtrarier. *Phorm.* II. 1. 76. Ut filius cum illa *habitet* apud te. *Phorm.* V. 7. 41. In hac *habitaſſe* platea dictum eſt Chryſidem. *And.* IV. 5. 1. Rus *habitatum* abii. *Hec.* II. 1. 27. Ex urbe tu rus *habitatum* migres? *Hec.* IV. 2. 13.

Habitudo.

Quae *habitudo* eſt corporis! *Eun.* II. 2 11.

Hac.

Sequere *hac* me intus ad Glycerium nunc. *And.* V. 6. 14. Plenus rimarum ſum, *hac* atque illac perfluo. *Eun.* I. 2. 25. Sequere *hac*. *Eun.* IV. 4. 47. *Heaut.* IV. 4. 21. Vos me *hac* ſequimini. *Eun.* IV. 7. 46. Si dicas mihi, iter *hac* habui: periiſti. *Eun.* V. 9. 35. Ite *hac*. *Eun.* V. 9. 64. *Hac* illac circumcurſa. *Heaut.* III. 2. 1. Sequere me intro *hac*. *Heaut.* IV. 1. 51. Sequere *hac* me ocius. *Heaut.* IV. 7. 4. Tace modo, ac ſequere *hac*. *Adelph.* II. 4. 16. Praeterito *hac* recta platea ſurſum. Ubi eo veneris: *hac* te praecipitato. *Hac* pergito. *Adelph.* IV. 2. 35. 36. & 38. Sane *hac* multo propius ibis. *Adelph.* IV. 2. 41. Sequere me ergo *hac* intro. *Adelph.* IV. 3. 18. *Hac* transfer: unam fac domum. *Adelph.* V. 7. 11.

Haereditas. Haeres. *vide*, Hereditas. Heres.

Haereo.

Ipſa eſt: *haereo*. *Eun.* V. 2. 9. Niſi mihi proſpicio, *haereo*. *Phorm.* V. 7. 70. Perii: lingua *haeret* metu. *Eun.* V. 5. 7. In te omnis *haeret* culpa ſola. *Hec.* II. 1. 32. Perfice, ut *haeream* in parte aliqua tandem apud Thaidem. *Eun.* V. 9. 25. Quin pugnus continuo in mala *haereat*. *Adelph.* II. 1. 17. Metui, ne *haereret* hic. *Adelph.* III. 3. 49.

Haesito.

In eodem luto *haeſitas*. *Phorm.* V. 2. 15.

Hariolor. Hariolus.

Ego hoc *hariolor*. *Adelph.* II. 1. 48. Non mihi credis? *De. Hariolare*. *Phorm.* III. 2. 7. Interdixit *hariolus*. *Phorm.* IV. 4. 27.

Haruspex.

Haruſpex vetuit ante brumam aliquid novi negotî incipere. *Phorm.* IV. 4. 29.

Hau.

Hau! metuo. *Eun.* IV. 6. 20.

Haud. Haudquaquam.

Haud muto factum. *And.* I. 1. 13. Inceptio eſt amentium, *haud* amantium. *And.* I. 3. 13. *Haud* vereor, ſi. *And.* I. 5. 41. At tu hercle *haud* quidquam mihi, nili. *And.* II. 1. 36. Nae iſte *haud* mecum ſentit. *And.* II. 1. 24. *Haud* dubium eſt, quin. *And.* II. 3. 17. *Haud* dubium id quidem eſt. *And.* II. 3. 25. Fidelem *haud* ferme mulieri invenias virum. *And.* III. 1. 2. Hic ſe ipſus fallit, *haud* ego. *And.* III. 2. 15. *Haud* ſcio, an, quae dixit, ſint vera. *And.* III. 2. 45. *Haud* dubium eſt mihi, ſi nolit, quin. *And.* III. 2. 50. Hoc tempus *haud* te ulciſci ſinit. *And.* III. 5. 18. *Haud* iſtuc dicas, ſi. *And.* IV. 1. 28. Nae illa illum *haud* novit. *And.* IV. 4. 33. *Haud* auſpicato huc me adtuli. *And.* IV. 5. 12.

Digitized by Google

12. Illam me credo *haud* noſſe. *And.* V. 4. 49. *Haud* ita juſſi. *And.* V. 4. 52. Conveni hodie, hominem *haud* impurum. *Eun.* II. 2. 4. *Haud* ſimilis virgo eſt virginum noſtrarum. *Eun.* II. 3. 21. *Haud* diu eſt. *Eun.* II. 3. 67. Perpulchra credo dona, *haud* noſt is ſimilia. *Eun.* III. 2. 15. *Haud* convenit una ire cum amica. *Eun.* III. 2. 41. Certe extrema linea amare, *haud* nihil eſt. *Eun.* IV. 2. 13. Eja, *haud* ſic decet. *Eun.* V. 9. 35. Amicum ingenio fretum, *haud* natura ſua. *Heaut.* Prol. 24. Nae ille *haud* ſcit, quam. *Heaut.* II. 1. 10. *Haud* ſtulte ſapis. *Heaut.* II. 3. 82. *Haud* mirabile eſt. *Heaut.* II. 4. 8. Erat hic anus, *haud* impura. *Heaut.* IV. 1. 16. *Haud* multum a me aberit infortunium. *Heaut.* IV. 2. 1. Ille *haud* ſcit. *Heaut.* IV. 4. 25. *Haud* faciam. *Heaut.* III. [illegible] 7. IV. 5. 49. Illud *haud* inultum, ſi vivo, ferent. *Heaut.* V. 1. 45. *Haud* nimis aegre patior. *Heaut.* V. 2. 5. Etiam *haud* ſcio, an uxorem ducat. *Heaut.* V. 2. 46. Demea, *haud* adſpexeram te. *Adelph.* III. 3. 19. *Haud* cito mali quid ortum ex hoc ſit. *Adelph.* III. 3. 89. Pol *haud* paternum iſtuc dediſti. *Adelph.* III. 4. 4. *Haud* ſic auferent. *Adelph.* III. 4. 7. *Haud* ſcio, an illam miſere amat. *Adelph.* IV. 5. 33 Commilitatorem *haud* ſane commodum *Adelph.* V. 2. 8. Servum *haud* illiberalem praebes te. *Adelph.* V. 5. 5. *Haud* aliter cenſeo. *Adelph.* V. 8. 5. *Haud* dubium, quin. *Adelph.* V. 9. 19. *Haud* licebat, niſi. *Pa.* *Haud* opinor commode. *Hec.* I. 2. 19. & 20. Meo labori *haud* parcens. *Hec.* II. 1. 29. *Haud* equidem dico, mi Laches. *Hec.* II. 1. 35. *Haud* ita decet. *Hec.* II. 2. 10. *Haud* tibi hoc concedo. *Hec.* II. 2. 16. *Haud* pol me quidem. *Hec.* II. 3. 5. *Haud* quidem hercle parvom. *Hec.* III. 1. 26. Periiſſe me una *haud* dubium eſt. *Hec* III. 1. 46. *Haud* tua modeſtia. *Hec.* IV. 2. 15. *Haud* ita eſt. *Phorm.* II. 1. 35. *Haud* ſcio hercle, an mutet animum. *Phorm.* V. 2. 9. *Haud* multo poſt recipit ſe intro. *Phorm.* V. 6. 39. *Haudquaquam* etiam ceſſant. *Heaut.* I. 2. 1.

Heautontimorumenos.

Integram Comoediam hodie ſum acturus *Heautontimorumenon.* *Heaut.* Prol. 5.

Hecyra.

Hecyra eſt huic nomen Fabulae. *Hec.* Prol. 1. *Hecyram* ad vos refero. *Hec.* Alt. Prol. 21.

Hegio.

Eſtne hic *Hegio* tribulis noſter? *Adelph.* III. 3. 84. Abi, atque *Hegioni* rem omnem narrato ordine. *Adelph.* III. 2. 53. Salvere *Hegionem* plurimum jubeo. *Adelph.* III. 4. 14.

Hei. Heia.

Hei vereor, ne quid Andria adportet mali. *And.* I. 1. 46. *Hei* mihi! incertum eſt quid agam. *And.* I. 5. 28. *Hei* mihi! vereor dicere. *And.* II. 1. 22. *Hei* mihi! *And.* III. 5. 16. *Heaut.* II. 3. 6. V. 2. 15. *Adelph.* I. 2. 44. II. 2. 34. III. 4. 6. IV. 7. 35. *Hec.* III. 3. 6. *Phorm.* IV. 3. 66. V. 8. 15. *Hei* miſero mihi! *Heaut.* II. 2. 5. *Adelph.* II. 1. 19. *Hei*, quid ſtas? lapis! *Heaut.* IV. 7. 3. *Hei* mihi! quid faciam? *Adelph.* V. 3. 3. *Hei*! metuo lenonem, ne. *Phorm.* III. 2. 6. *Hei*! veris vincor. *Phorm.* III. 2. 16. *Hei* mihi! quam timeo. *Phorm.* IV. 3. 2. *Hei*! video uxorem. *Phorm.* V. 3. 14. *Heia*! ut elegans eſt! *Heaut.* V. 5. 19. *Heia* vero! *Hec.* II. 2. 8. *Heia*! ſudabis ſatis. *Phorm.* IV. 3. 23.

Heluo.

Dicam: gerro iners, ſiaus, *heluo*! *Heaut.* V. 4. 10.

Hem.

Hem. *And.* II. 3. 9. *Eun.* IV. 6. 9. *Hem*, quid eſt? *And.* I. 1. 89. I. 2. 13. *Adelph.* II. 4. 17. Non hercle intelligo. *Si.* Non? *hem*! *And.* I. 2. 23. Facta, tranſacta omnia. *hem*! repudiatus repetor. *And.* I. 5. 13. *Hem*, egone iſtuc conari queam? *And.* I. 5. 35. *Hem*, libero. *And.* II. 2. 14. *Hem*, paululum obſoni. *And.* II. 2. 22. Nihilne? *hem*! *And.* II. 6. 4. *Hem*, illic eſt huic rei caput. *And.* II. 6. 27. Quid dicit? *My.* Firmavit fidem. *Si.* *Hem*! *And.* III. 1. 4. *Hem*! id te oro, ut. *And.* III. 3. 24. *Hem* aſtutias! *And.* III. 4. 25. *Hem*! quid ais, ſcelus? *And.* IV. 1. 42. *Hem*, Pamphile, optime te mihi offers. *And.* IV. 2. 3. *Hem*! ſt, mane. *And.* IV. 1. 59. *Hem* ſcelera! *And.* IV. 4. 47. Itane Chryſis? *hem*! *And.* IV. 5. 8. Sycophanta. *Cr.* *Hem*! *And.* V. 4. 16. *Hem* Davom tibi! *And.* V. 2. 1. *Hem*, Dromo, Dromo. *And.* V. 2. 19. *Hem*, perii! *And.* V. 4. 26. *Hem*, quo redactus ſum! *Eun.* II. 2. 6. *Hem* alterum. *Eun.* III. 2. 6. *Hem* eunuchum tibi! *Eun.* III. 2. 19. *Hem*! biduum hic manendum eſt? *Eun.* IV. 2. 8. *Hem*, quae haec eſt fabula? *Eun.* IV. 4. 22. Principio eam eſſe dico liberam. *Thr.* *Hem*! *Eun.* IV. 7. 35. *Hem*! miſera occidi. *Eun.* V. I. 11. *Hem*! colligavit? *Eun.* V. 5. 14. *Hem*, obſecro an is eſt? *Eun.* V. 5. 20. *Hem*! quid? amat? *Eun.* V. 6. 16. *Hem*! recipiendum! *Eun.* V. 9. 42. *Hem*! tot mea ſolius ſolliciti ſint cauſa? *Heaut.* I. 1. 76. *Hem*! quid? Bacchidem? *Heaut.* II. 3. 70. *Hem*! quid dixti? *Heaut.* II. 3. 99. Syre. *Sy.* *Hem*! *Heaut.* III. 2. 6. IV. 5. 9. *Hem*! illuc volueram. *Heaut.* IV. 8. 26. *Hem*! deſino. *Adelph.* I. 2. 57. *Hem*: ſic volo. *Adelph.* II. 1. 15. Heus! heus! Syre. *Sy.* *Hem*: quid eſt? *Adelph.* II. 4. 17. *Hem*! mea Soſtrata, vide, quam rem agas. *Adelph.* III. 2. 45. *Hem*! huic mandes, ſi. *Adelph.* III. 3. 17. *Phorm.* IV. 4. 7. Filiam ejus virginem vitiavit. *De.* *Hem*! *Adelph.* III. 4. 2. *Hem* tibi autem. *Ct.* Quidnam eſt? *Sy.* Lupus in fabula. *Adelph.* IV. 1. 21. *Hem*! vide, ut diſcidit labrum. *Adelph.* IV. 2. 20. *Hem*! virginem ut ſecum avehat! *Adelph.* IV. 5. 20. Bono animo es: duces uxorem hanc. *Aeſ.* *Hem*! *Adelph.* IV. 5. 62. Hiccine non geſtandus in ſinu eſt? *hem*! *A-*

delph. IV 5. 75. *Hem* tibi! reſcivit omnem rem. *Adelph.* V. 3. 4. *Hem!* duxit. *Hec.* I. 1. 6. *Hem!* iſtoc verbo animus mihi rediit. *Hec.* III. 2. 12. Accipe. *hem!* lectum eſt. *Phorm.* I. 2. 2. *Hem!* iſtuc ſerva. *Phorm.* I. 4. 35. Geta? *Ge. Hem!* *An.* Quid egiſti? *Phorm.* IV. 4. 1. Heus Geta! *Ge. Hem* tibi! *Phorm.* V. 6. 7. *Hem!* quid ais? *Phorm.* V. 6. 32. V. 8. 15. & 51.

HERA.

Orare juſſit, ſi ſe ames, *hera*, jam ut ad ſe venias. *And.* IV. 2. 4. Jamdudum *hera* vos exſpectat domi. *Eun.* V. 3. 8. *Hera* in crimen veniet. *Hec.* III. 1. 55. Summum bonum eſſe *herae* putavi hunc Pamphilum. *And.* IV. 3. 2. Virginem, quam *herae* dono dederat miles, vitiavit. *Eun.* IV. 3. 12. Quod mihique, *heraeque*, filiaeque herili eſt. *Adelph.* III. 2. 3. Ceſſo *heram* hoc malo impertiri propere? *Adelph.* III. 2. 22. Ait, eſſe vetitum intro ad *heram* accedere. *Phorm.* V. 6. 24. *Hera* mea tace; tace obſecro. *Eun.* V. 1. 18. *Hera*, factum. *Eun.* V. 2. 12. Tibi ab iſtoc, *hera*, cavendum intelligo. *Eun.* V. 2. 44. E re nata melius fieri haud potuit, quam factum eſt, *hera.* *Adelph.* III. 1. 8. Opportune te obtuliſti mihi obviam, *hera.* *Adelph.* III. 2. 25. *Hera*, ego hinc ad hos proviſam. *Adelph.* V. 6. 1. Vereor, *hera*, ne injuria adficiatur. *Phorm.* V. 1. 3.

HERCLE.

Mihi quidem *hercle* non fit veriſimile. *And.* I. 3. 20. Mea quidem *hercle* certe in dubio vita eſt. *And.* II. 2. 10. Certe *hercle* nunc hic ſe ipſus fallit, haud ego. *And.* III. 2. 15. Verum *hercle* opinor fuiſſe Phanium. *And.* V. 4. 26. Si quidem *hercle* poſſis, nihil prius. *Eun.* I. 1. 5. Neſcio *hercle*. *Eun.* II. 3. 13. *Phorm.* I. 2. 87. Quodnam quaeſo, *hercle*. *Eun.* II. 3. 64. Sane *hercle* ut dicis. *Eun.* III. 5. 59. Perii *hercle*. *Eun.* V. 2. 66. V. 6. 14. *Heaut.* IV. 4. 14. *Adelph.* II. 2. 19. *Phorm.* II. 3. 39. Mulier commoda, & faceta, haec meretrix, & quidem *hercle* forma luculenta. *Heaut.* III. 2. 12. Non opus eſt? *Ch.* Non *hercle* vero. *Heaut.* III. 3. 51. Nae iſta *hercle* magno jam conatu magnas nugas dixerit! *Heaut.* IV. 1. 8. Fero *hercle* vero. *Heaut.* IV. 3. 14. Non *hercle* vero: verum dico. *Heaut.* IV. 5. 18. Id quidem angiportum non eſt pervium. *Sy.* Verum *hercle*. *Adelph.* IV. 2. 39. Tuus *hercle* vero & animo & natura pater. *Adelph.* IV. 7. 4. *Hercle* vero ſerio, ſiquidem primam (mammam) dedit. *Adelph.* V. 9. 18. Sane *hercle* homo voluptati obſequens fuit, dum vixit. *Hec.* III. 5. 9. Tua quidem *hercle* certo vita haec expetenda optandaque eſt. *Phorm.* I. 3. 12. Certe *hercle* tibi quidem eſt olim dies praeſtituta. *Phorm.* III. 2. 38. Sane *hercle* pulchre ſuades. *Phorm.* III. 3. 9. Equidem *hercle* neſcio. *Ch.* Vin' ſcire? *Phorm.* V. 3. 24. Pene *hercle* exclamavi gaudio. *Phorm.* V. 6. 30. Non *hercle* ex re iſtius me inſtigaſti, Demipho. *Phorm.* V. 7. 76. *Paſſim alibi.*

HERCULES.

Qui minus, quam *Hercules* ſervivit Omphalae? *Eun.* V. 8. 3.

HEREDITAS.

Ea ad hos redibat lege *hereditas.* *Hec.* I. 2. 97. Clamitent, me ſycophantam, *hereditates* perſequi, mendicum. *And.* IV. 5. 20.

HERES.

Qui ſic ſunt, haud multum *heredem* juvant. *Hec.* III. 5. 10. Satius eſt, quam te ipſo *herede* haec poſſidere Bacchidem. *Heaut.* V. 2. 16.

HERI.

Quis *heri* Chryſidem habuit? *And.* I. 1. 58. Quemne ego *heri* vidi ad vos adferri veſperi? *And.* IV. 4. 29. Quod *heri* intromiſſus non eſt. *Eun.* I. 2. 3. *Heri* minas viginti pro ambobus dedi. *Eun.* I. 2. 89. Quem mercatus eſt *heri*, ſenem, mulierem? *Eun.* II. 3. 65. *Heri* aliquot adoleſcentuli coimus in Piraeeo. *Eun.* III. 4. 1. Sed te miror, Chreme, tam mane *heri* qui tantum biberis. *Heaut.* III. 2. 8. *Heri* in vino quam immodeſtus fuiſti! *Heaut.* III. 3. 7. *Heri* ea cauſa rure huc advenit. *Hec.* I. 2. 115. *Heri* nemo voluit viſentem ad eam te intro admittere? *Hec.* II. 1. 40. *Heri* nemo voluit Soſtratam intro admittere. *Hec.* III. 1. 49. *Heri* Philumenam ad ſe arceſſi hic juſſit. *Hec.* III. 5. 16. Amicus & popularis Geta, *heri* ad me venit. *Phorm.* I. 1. 2.

HERILIS.

In nuptias conjeci *herilem* filium. *And.* III. 4. 23. Video *herilem* filium minorem huc advenire. *Eun.* II. 2. 58. Dico, edico vobis, noſtrum eſſe illum *herilem* filium. *Eun.* V. 5. 20. *Herilem* filium ejus duxiſſe audio uxorem. *Phorm.* I. 1. 5. Quod mihique, heraeque, filiaeque *herili* eſt. *Adelph.* III. 2. 3.

HERUS.

Herus eſt, neque provideram. *And.* I 2. 12. *Herus* me juſſit Pamphilum hodie obſervare. *And.* II. 5. 1. *Herus* uxore excidit. *And.* II. 5. 12. *Herus* eſt. quid agam? *And.* V. 2. 5. *Herus* damno auctus eſt. *Heaut.* IV. 1. 15. Meam *herus* eſſe operam deputat parvi pretii. *Hec.* V. 3. 1. *Herus* adeſt. *Phorm.* I. 4. 7. *Herus* ſi redierit, molendum uſque. *Phorm.* II. 1. 18. *Herus* liberalis eſt, & fugitans litium. *Phorm.* IV. 3. 18. Ut *herus* his deſiſtat litibus. *Phorm.* IV. 3. 29. Interea mittit *herus* me ad uxorem tuam. *Phorm.* V. 6. 20. *Heri* ſemper lenitas verebar quorſum evaderet. *And.* I. 2. 4. Nolim, maxume *heri* cauſa mei. *Hec.* III. 1. 51. Pergin' *hero* abſenti male loqui, impuriſſime? *Phorm.* II. 3. 25. Quam ſubito, *hero* meo ope veſtra hunc oneraſtis diem! *Phorm.* V. 6. 2. Me, aut *herum* peſſumdabunt. *And.* I. 3. 3. *Phorm.* I. 4. 5. *Herum* fefelli. *And.* III. 4. 23. Si forte opus ſit ad *herum* jusjurandum mihi, ut liquido poſſim. *And.* IV. 3. 13. Tibi oſtendam, *herum* quid ſit pericli fallere. *And.* V. 2. 25.

Num-

Numquam commodius umquam *herum* audivi loqui. *Heaut.* III. 2. 48. Incredibile eſt, quantum *herum* anteeo ſapientia. *Phorm.* II. 1. 17. Si *herum* inſimulabis avaritiae, male audies. *Phorm.* II. 3. 12. Tibi renuntio, *here*, futurum, ut ſis ſciens. *And.* III. 2. 28. Etiam atque etiam cogita, *here*. *Eun.* I. 1. 12. Salvum te advenire, *here*, gaudeo. *Eun.* V. 6. 6. *Here*, primum te arbitrari, quod res eſt, velim. *Eun.* V. 6. 9. *Here*, ne me ſpectes. *Eun.* V. 6. 18. Atqui nunc, *here*, hic tibi aſſervandus eſt. *Heaut.* III. 3. 32. *Here*, licetne? *Ch.* Loquere. *Heaut.* V. 2. 20. *Here*, etiam tu nunc hic ſtas? *Hec.* III. 4. 16. *Here*, ſalve: ſalvom te adveniſſe gaudeo. *Phorm.* II. 1. 56. Eho! laudas quaeſo, *heros* qui fallunt? *Heaut.* III. 2. 26.

HESTERNUS, A, UM.

Quo pacto ex jure *heſterno* panem atrum vorent. *Eun.* V. 4. 17.

HEU.

Heu me miſerum! *And.* IV. 1. 22. *Heu* me miſeram! *Hec.* II. 2. 29. *Heu* me infelicem! *Hec.* III. 1. 2.

HEUS.

Heus puer, dic ſodes. *And.* I. 1. 58. *Heus*, evocate huc Davom. *And.* III. 3. 47. *Heus*, proximus ſum egomet mihi. *And.* IV. 1. 12. *Heus* Chreme: quod quaerit. *And.* V. 4. 42. *Heus* tu, hac lege tibi meam adſtringo fidem. *Eun.* I. 2. 22. Sed *heus* tu! *Eun.* II. 1. 11. III. 1. 44. *Heaut.* II. 3. 128. Omnium rerum, *heus*, viciſſitudo eſt. *Eun.* II. 2. 45. *Heus! heus!* tibi dico, Chaerea. *Eun.* II. 3. 45. *Heus!* jubete iſtos foras exire. *Eun.* III. 2. 16. *Heus, heus!* *Py.* Ecquis hic? *Eun.* III. 3. 24. *Heus* tu, inquit, Dore. *Eun.* III. 5. 46. *Heus!* inquit, puer, Pamphilam arceſſe, ut. *Eun.* IV. 1. 10. *Heus!* negato rurſum. *Eun.* IV. 4. 45. *Heus!* non ſit ſine periculo facinus magnum. *Heaut.* II. 3. 73. Syre, Syre inquam, *heus heus!* Syre. *Heaut.* II. 3. 107. At *heus* tu! facito dum. *Heaut.* III. 2. 39. *Heus* Dromo. *Heaut.* IV. 4. 21. *Heus! heus!* Syre. *Sy.* Hem! quid eſt? *Adelph.* IV. 4. 17. *Heus! heus!* Aeſchinus ego ſum. *Adelph.* IV. 4. 24. *Heus!* Syre. *Adelph.* V. 2. 1. *Heus!* Demea, rogat frater, ne abeas. *Adelph.* V. 5. 1. *Heus!* Soſtrata. *Hec.* III. 2. 4. Quid ait, Myrrhina? *heus!* tibi dico. *Hec.* IV. 1. 8. Puer, *heus!* nemon' huc prodit? *Phorm.* I. 2. 102. *Heus* tu! cave. *Phorm.* II. 3. 51. Si quid opus fuerit, *heus!* domo me. *Phorm.* II. 3. 93. *Heus!* ne filii quidem noſtri hoc reſciſcant, volo. *Phorm.* V. 3. 36. *Heus* Geta! *Ge.* Hem tibi! *Phorm.* V. 6. 7. *Heus!* quantaquanta mea paupertas eſt. *Phorm.* V. 7. 10. *Heus!* Nauſiſtrata, audi. *Phorm.* V. 8. 48.

HIC. *Adverb.*

Quis *hic* loquitur? *And.* I. 5. 32. *Eun.* I. 2. 6. *Heaut.* III. 2. 6. *Phorm.* V. 1. 12. *Hic* reddes omnia conſilia incerta ut ſient. *And.* II. 3. 15. Si *hic* mali eſt quicquam, hem illic eſt huic rei caput. *And.* II. 6. 27. *Hic*, ubi opus eſt, non verentur: illic, ubi nihil, ibi verentur. *And.* IV. 1. 13. Tu Myſis, parumper opperire me *hic*. jam inquam *hic* adero. *And.* IV. 2. 31. & 32. Facile *hic* plus mali eſt, quam illic boni. *And.* IV. 3. 5. *Hic* ego illum contemſi prae me. *Eun.* II. 2. 8. Ecquis *hic*? *Ch.* Ego ſum Chremes. *Eun.* III. 3. 24. Tu, apud nos *hic* mane, dum. *Eun.* III. 3. 28. Quiſnam *hic* a Thaide exit? *Eun.* III. 4. 7. Ego jamdudum *hic* adſum. *Eun.* IV. 6. 5. Minus amicorum *hic* habens. *Eun.* IV. 6. 22. *Hic* ego ero poſt principia. *Eun.* IV. 7. 11. Jam frater ipſe *hic* aderit virginis. *Eun.* V. 2. 52. Domi opperiamur potius, quam *hic* ante oſtium? *Eun.* V. 2. 56. Quem praeſtolare, Parmeno, *hic* ante oſtium? *Eun.* V. 6. 5. Fidicinam amat *hic* Chaerea. *Eun.* V. 6. 15. Quem *hic* ego audio? *Eun.* V. 9. 30. Agrum in proximo *hic* mercatus es. *Heaut.* I. 1. 2. Eſt e Corintho *hic* advena anus paupercula. *Heaut.* I. 1. 44. Dionyſia *hic* ſunt hodie; apud me ſis volo. *Heaut.* I. 1. 110. Illam tibi *hic* ego adfuturam hodie ſcio. *Heaut.* I. 2. 2. Vereor, ne mulier me abſente *hic* corrupta ſit. *Heaut.* II. 2. 2. Quam ego cum una ancillula *hic* reliqui. *Heaut.* II. 3. 12. Cedo, quid *hic* faciet ſua? *Heaut.* II. 3. 92. *Hic* ſi quid nobis forte adverſi evenerit. *Heaut.* II. 3. 114. *Hic* ego virum interea opperibor. *Heaut.* IV. 1. 6. *Hic* me magnifice effero. *Heaut.* IV. 3. 31. Dic me *hic* oppido eſſe invitam. *Heaut.* IV. 4. 12. Etiam tecum res *hic* mihi eſt? *Heaut.* IV. 4. 20. Ubi Clitipho nunc eſt? *Cl.* Eccum *hic* tibi! *Heaut.* IV. 7. 1. Tu *hic* nos interea opperibere: nam nihil eſt, illic quod. *Heaut.* IV. 7. 5. Otioſe nunc jam illico *hic* conſiſte. *Adelph.* II. 1. 2. *Hic* propter hunc adſiſte. *Adelph.* II. 1. 15. Metui, ne haereret *hic*. *Adelph.* III. 3. 49. Quid tu *hic* agas? *Adelph.* III. 3. 79. Utinam *hic* prope adeſſet alicubi. *Adelph.* III. 4. 7. Agelli eſt *hic* ſub urbe paullum. *Adelph.* V. 8. 26. Modo quae narravit mihi *hic* intus Bacchis? *Hec.* I. 2. 23. *Hic*, animus partim uxoris miſericordia devinctus, partim. *Hec.* I. 2. 92. Multo melius *hic* quae fiunt, quam illic, ubi ſum, ſcio. *Hec.* II. 1. 20. Illa *hic* maneret potius. *Hec.* II. 1. 25. Quae *hic* erant, curares. *Hec.* II. 1. 33. Ehem! Parmeno, tun' *hic* eras? perii! Non viſam uxorem, cum in proxumo *hic* ſit aegra? *Hec.* III. 2. 5. & 6. *Hic* video me eſſe inviſam immerito. *Hec.* IV. 2. 21. Nulla tibi, Pamphile, *hic* jam conſultatio eſt. *Hec.* IV. 4. 28. Modo vidi virginem *hic* viciniae miſeram. *Phorm.* I. 2. 45. Quid huic *hic* eſt rei? *Hec.* V. 3. 9. Valet. *hic* eſt. *Phorm.* II. 1. 26. Jam faxo *hic* aderit. *Phorm.* II. 1. 78. V. 8. 66. Concluſam *hic* habeo uxorem ſaevam. *Phorm.* V. 1. 17. *Hic* pulcherrimum facinus audivi. *Phorm.* V. 6. 29. Dos *hic* maneat, Demipho. *Phorm.* V. 7. 33. *Hiccine* libertatem

Digitized by Google

 H I H I

tatem ajunt aequam eſſe omnibus? *Adelph.* II. 1. 29. *Paſſim alibi.*

Hic, haec, hoc.

Qnos *hic* noſter auctores habet. *And.* Prol. 19. Tu ſi *hic* ſis, aliter ſentias. *And.* II. 1. 10. *Hic* vero eſt, qui ſi occeperit. *Eun.* II. 3. 8. Factum *hic* eſſe id non negat. *Heaut.* Prol. 18. Quiſnam *hic* adoleſcens eſt? *Heaut.* II. 4. 23. Niſi me animus fallit, *hic* profecto eſt annulus. *Heaut.* IV. 1. 1. *Hic* per flagitium ad inopiam redigat patrem. *Heaut.* V. 1. 56. Eſtne *hic* ipſus, de quo agebam? *Adelph.* I. 1. 53. *Hic* meus amicus illi genere eſt proxumus. *Adelph.* IV. 5. 17. *Hic* adjutor fuit, *hic* curavit. *Adelph.* V. 9. 11. Menſis agitur *hic* jam ſeptimus. *Hec.* III. 3. 34. Eſtne *hic* Stilpho? *Phorm.* V. 1. 13. Quaſi tu *hujus* indigeas patris. *And.* V. 3. 19. Praeut *hujus* rabies quae dabit. *Eun.* II. 3. 9. Archonidi *hujus* filiam. *Heaut.* V. 5. 21. Hegioni cognato *hujus*, rem omnem narrato. *Adelph.* III. 2. 53. Scin' Cratini, *hujus* ditis, aedes? *Adelph.* IV. 2. 42. Deſpondit ei gnatam *hujus* vicini proxumi. *Hec.* I. 2. 49. Qnid ais? *Ge.* *Hujus* patrem vidiſſe me. *Phorm.* I. 4. 22. *Huic* ſupplicabo: amorem *huic* narrabo meum. *And.* II. 1. 12. Neceſſe eſt, *huic* ut ſubveniat. *Eun.* V. 5. 27. Tibi erunt parata verba: *huic* homini verbera. *Heaut.* II. 3. 115. *Huic* noſtro tradita eſt provincia. *Heaut.* III. 2. 5. Ita mihi atque *huic* ſies ſuperſtes. *Heaut.* V. 4. 7. *Huic* mandes, ſi quid recte curatum velis. *Adelph.* III. 3. 18. *Phorm.* IV. 4. 8. Vin' tu *huic* ſeni auſcultare? *Adelph.* V. 7. 8. Idem nunc *huic* (amori) operam dabo. *Hec.* III. 3. 48. Tibi eſt dies, quam ad dares *huic* (lenoni) praeſtituta. *Phorm.* III. 2. 39. Qui cum *hunc* accuſant. *And.* Prol. 18. Ipſum *hunc* orabo. *And.* II. 1. 12. Miſeret tui me, qui *hunc* tantum hominem facias inimicum tibi. *Eun.* IV. 7. 32. Monere oportet me *hunc* vicinum Phaniam. *Heaut.* I. 1. 117. *Hunc* difficilem invitum ſervaret ſenem. *Heaut.* III. 2. 24. *Hunc* majorem (filium) adoptavi mihi. *Adelph.* I. 1. 22. Hilarem *hunc* ſumamus diem. *Adelph.* II. 4. 23. Quid ſit id, quod ſollicitere ad *hunc* modum? *Hec.* IV. 4. 54. Nunc amitte, quaeſo, *hunc*. *Phorm.* I. 2. 91. Quamprimum *hoc* me libera miſerum metu. *And.* II. 2. 14. Hoc certo ſcio, neque meo cordi eſſe quemquam cariorem *hoc* Phaedria. *Eun.* I. 2. 121. Ita mihi atque huic ſies ſuperſtes, ut ex me, atque ex *hoc* natus es! *Heaut.* V. 4. 7. Haud cito mali quid ortum ex *hoc* ſit publice. *Adelph* III. 3. 89. Cogis, ut praeſente *hoc* loquar. *Hec.* IV. 4. 52. Me cum *hoc* ipſo diſtaedet loqui. *Phorm.* V. 8. 22. *Hi* ſe ad vos adplicant. *Heaut.* II. 4. 13. Non eſſe *horum* te arbitror. *Heaut.* V. 2. 32. Nam ſi utrumvis *horum* tibi viſus forem. *Hec.* IV. 1. 10. *Horum* me omnium immeritiſſimo. *Phorm.* II. 1. 60. Ubi ea cauſa erit ademta *his*, deſinent. *And.* V. 1. 18. Hegio *his* eſt cognatus proxumus. *Adelph.* V. 8. 24. Quid reſpondebo *his*? *Hec.* IV. 4. 6. Gaudeo tantam fortunam *his* eſſe datam. *Phorm.* V. 6. 44. Sequar *hos*. *And.* IV. 5. 24. *Hos* confector. *Eun.* II. 2. 18. Hui, tam graves *hos* (raſtros) quaeſo? *Heaut.* I. 1. 40. Hinc ad *hos* proviſam. *Adelph.* V. 6. 1. Ea ad *hos* redibat lege hereditas. *Hec.* I. 2. 97. Aliquot *hos* ſumam dies. *Phorm.* V. 5. 4. Solae utuntur *his* reginae. *Eun.* I. 2. 88. *Haec* pudice vitam agebat. *And.* I. 1. 47. *Haec* ea eſt; quam miles ereptum venit. *Eun.* IV. 6. 14. Tanta *haec* laetitia oborta eſt. *Heaut.* IV. 3. 2. Dum aegritudo *haec* eſt recens. *Adelph.* III. 2. 14. Quae *haec* amentia eſt? *Hec.* IV. 4. 50. Quanta quanta *haec* mea paupertas eſt. *Phorm.* V. 7. 10. Si laudabit haec, illius formam: tu *hujus* contra. *Eun.* III. 1. 54. Hoc primum, ut ne quid *hujus* rerum ignores. *Heaut.* II. 3. 28. *Hujus* uxoris eſt mater. *Adelph.* V. 8. 6. *Hujus* ſis veritus feminae primariae. *Phorm.* V. 7. 78. Di, date facultatem, obſecro *huic* pariundi. *And.* I. 4. 6. Ducit ſecum una virginem dono *huic*. *Eun.* II. 1. 23. Nihil iſtac opus eſt arte ad *hanc* rem. *And.* I. 1. 5. Tremo, horreoque, poſtquam adſpexi *hanc*. *Eun.* I. 2. 4. Minime miror, Clinia *hanc* ſi deperit. *Heaut.* III. 2. 14. *Hanc* clementem vitam urbanam ſecutus ſum. *Adelph.* I. 1. 17. Eſt ad *hanc* manum ſacellum. *Adelph.* IV. 2. 37. Ei ludo magiſtram *hanc* eſſe ſatis certo ſcio. *Hec.* II. 1. 7. *Hanc* operam tibi dico. *Phorm.* I. 2. 12. Hoc in *hac* re praedico tibi. *And.* I. 1. 19. Nihil eſt Thaide *hac* tua, frater, dignius quod ametur. *Eun.* V. 9. 21. *Hac* quidem cauſa, qua dixi tibi. *Heaut.* I. 1. 35. Quomodo me ex *hac* expediam turba? *Adelph.* IV. 4. 5. Hunc minime opus eſt in *hac* re adeſſe. *Hec.* III. 3. 50. Quid ego ex *hac* inopia nunc capiam; & quid tu ex *hac* copia *Phorm.* I. 3. 15. *Hae* nuptiae non adparabantur mihi. *And.* IV. 1. 32. Nunc tibi patent fores *hae*. *Eun.* II. 2. 51. Niſi dum *hae* ſileſcunt turbae. *Adelph.* V. 2. 10. Firmae *hae* vereor ut ſint nuptiae. *Hec.* I. 2. 26. Imprudens *harum* rerum. *Eun.* I. 2. 56. *Harum* conditionum utram malis, vide. *Heaut.* II. 3. 85. *Has* bene ut adſimules nuptias. *And.* I. 1. 141. Ad *has* res quam ſit perſpicax. *Heaut.* II. 3. 129. Fruſtra mecum *has* rationes puto. *Adelph.* II. 1. 54. Neque *has* reſpicere Deos opinor. *Hec.* V. 2. 6. Quid *has* metuis fores? *Phorm.* V. 1. 16. Quid? tu *his* rebus credis fieri? *Eun.* II. 2. 14. Agrum in *his* regionibus meliorem nemo habet. *Heaut.* I. 1. 11. Ut herus *his* deſiſtat litibus. *Phorm.* IV. 3. 29. Quid *hoc*? adeon' eſt demens? *And.* III. 1. 10. Quid *hoc* hominis! *Eun.* III. 4. 8. Quid *hoc*, quod volo? *Heaut.* V. 1. 62. Quid *hoc* eſt negoti? *hoc* eſt patrem eſſe? aut *hoc*

eſt

eſt filium eſſe ? *Adelph.* IV. 5. 71. Quid ais? non ſigni *hoc* ſat eſt ? *Hec.* II. 1. 39. Ei, credo, munus *hoc* conraditur. *Phorm.* I. 1. 6. Quidquid *hujus* feci, cauſa virginis feci. *Eun.* I. 2. 122. Etiam *hujus* generis reliquias reſtare video ! *Adelph.* III. 3. 90. Si ſcias, quod donum *huic* dono contra comparet. *Eun.* II. 3. 63. Si omnes *huic* malo ſalutem quaerant. *Adelph.* III. 2. 2. Quod ego *huic* nunc ſubito exitio remedium inveniam miſer ! *Phorm.* I. 4. 23. Neque tu *hoc* dicas, tibi non praedictum. *And.* I. 2. 34. Mihi *hoc* negotî caeteri dedere. *Eun.* III. 4. 6. *Hoc* ego mali non pridem inveni. *Heaut.* II. 1. 17. *Hoc* vide ! ſcelus. *Heaut.* II. 3. 74. Edormiſcam *hoc* villi. *Adelph.* V. 2. 11. *Hoc* fructi pro labore ab his fero. *Adelph.* V. 4. 16. Omne *hoc* mater auferet. *Phorm.* I. 1. 15. Quid eſt, quod tibi mea ars efficere *hoc* poſſit amplius ? *And.* I. 1. 4. *Hoc* tempore, obſequium amicos, veritas odium parit. *And.* I. s. 40. Hice *hoc* munere arbitrantur ſuam Thaidem eſſe. *Eun.* II. 2. 38. Tibi perdere talentum *hoc* pacto ſatius eſt, quam illo minam. *Heaut.* III. 5. 66. Sed ceſſo heram *hoc* malo impertiri propere ? *Adelph.* III. 2. 22. Gaudio *hoc* falſo frui. *Hec.* V. 4. 2. *Hoc* (nomine) tu erraſti. *Phorm.* V. 3. 21. Num videntur convenire *haec* nuptiis ? *And.* II. 2. 29. In amore *haec* omnia inſunt vitia. *Eun.* I. 1. 14. *Haec* cum illis ſunt habenda, aut. *Heaut.* II. 3. 84. *Haec* fratri mecum non conveniunt. *Adelph.* I. 1. 34. Cujus *haec* fiunt conſilio omnia. *Hec.* III. 5. 64. *Haec* quam ſint ſuavia. *Phorm.* II. 2. 30. *Horum* ille nihil egregie praeter caetera ſtudebat. *And.* I. 1. 31. Quum tu *horum* nihil refelles, vincam ſcilicet. *Phorm.* I. 2. 82. Nec tu ea cauſa minueris *haec*, quae facis. *And.* II. 3. 18. Qui mihi reliquit *haec*, quae habeo, omnia. *Eun.* I. 2. 40. Ubi video *haec*; coepi cogitare. *Heaut.* I. 1. 76. *Haec* quum illi, Micio, dico, tibi dico. *Adelph.* I. 2. 16. Iſtos invidos Dî perdant ! qui *haec* libenter nuntiant. *Hec.* III. 5. 19. Omnia *haec* confingam. *Phorm.* I. 2. 80. Me in *his* deſeruiſti malis. *Heaut.* II. 3. 17. Illa cum *his* amittenda ſunt. *Heaut.* II. 3. 84. Hominem *his* verbis ſentio mollirier. *Phorm.* IV. 3. 27. *Paſſim.*

HICCE, HAECCE, HOCCA.

Hice hoc munere arbitrantur ſuam Thaidem eſſe. *Eun.* II. 2. 38. Interea moritur cognatus ſenex *horunc'*. *Hec.* I. 2. 97. Tum praeterea *horunc'* amorem diſtrahi poterin' pati ? *Phorm.* III. 2. 33. *Hiſce* ego non paro me ut rideant. *Eun.* II. 2. 18. *Hiſce* opera ut data ſit. *Adelph.* IV. 1. 14. Quid dicam *hiſce* ? incertus ſum. *Hec.* III. 4. 36. Inde *hiſce* oſtendam me. *Phorm.* V. 6. 52. Sine illum priores partes *hoſce* aliquot dies apud me habere. *Eun.* I. 2. 71. Tu *hoſce* inſtrue: *Ge.* Illuc eſt ſapere ! ut *hoſce* inſtruxit, ipſus ſibi cavit loco. *Eun.* IV. 7. 11. & 12. Num me fefellit, *hoſce* id ſtruere ? *Heaut.* III. 2. 3. Etſi ſcio, *hoſce* aliquot dies non ſentiet. *Heaut.* IV. 5. 4. Qui te amat pluſquam *hoſce* oculos. *Adelph.* V. 7. 5. Adibo *hoſce.* *Phorm.* IV. 3. 4. Mene ? *Ch.* *Hiſce* oculis; ne nega. *Heaut.* III. 3. 3. Certum: *hiſce* oculis egomet vidi. *Adelph.* III. 2. 31. Propter *hujuſce* hoſpitae conſuetudinem ? *And.* II. 6. 8. Ni mihi eſſet ſpes oſtenſa *hujuſce* habendae. *Phorm.* V. 4. 8. *Hiſce* aliquid eſſe eventurum mali. *Eun.* V. 6. 29. *Haſce* ornamentis conſequentur alterae. *Heaut.* IV. 7. 9. Horreſco ſemper, ubi pultare *haſce* (fores) occipio miſer. *Adelph.* IV. 4. 24. Petito *haſce* a me decem. *Phorm.* IV. 3. 59. Quum ſcirem infirmas nuptias *haſce* eſſe. *Phorm.* V. 1. 7. Qui me & ſe *hiſce* impedivit nuptiis ! *Phorm.* II. 4. 2. *Hocce* haud dubium eſt, quin. *And.* II. 3. 17. *Hiſce* ego illam dictis ita tibi incenſam dabo. *Phorm.* V. 7. 81.

HICCINE.

Hiccine me ſi imparatum in veris nuptiis adortus eſſet. *And.* III. 1. 20. *Hiccine* eſt, Simo ? *And.* V. 4. 4. *Hiccine* non geſtandus in ſinu eſt ? *Adelph.* IV. 5. 75. Numquid hic confecit ? *Ph.* *Hiccine* ? *Phorm.* III. 2. 24. *Hiccine* ut a nobis hoc tantum argenti auferat ? *Phorm.* V. 7. 62. *Hiccine* ut tibi reſpondeat ? *Phorm.* V. 8. 3. *Hunccine* erat aequum ex illius more vivere, an ? *Heaut.* I. 2. 29. *Hiſcine* tu, amabo, non contra inſidiabere? *Hec.* I. 1. 13. O Juppiter ! *hoſcine* mores ! *Adelph.* IV. 7. 40. *Haeccine* ea eſt ? *Hec.* V. 2. 5. *Haeccine* erat ea vilitas ? *Phorm.* V. 8. 24. *Hanccine* ego ut contumeliam in me accipiam ? *Eun.* IV. 7. 1. O Juppiter ! *hanccine* vitam ! *Adelph.* IV. 7. 40. *Hanccine* ego vitam parſi perdere ? *Hec.* III. 1. 2. *Haeccine* erant itiones crebrae ? *Phorm.* V. 8. 23. *Hoccine* eſt humanum factum ? *And.* I. 5. 1. *Hoccin'* eſt credibile ? *And.* IV. 1. 1. *Hoccine* illo dignum eſt ? *Adelph.* II. 2. 29. *Hoccine* ſeclum ! o ſcelera ! *Adelph.* III. 2. 6. *Heccine* agis, an non ? *And.* I. 2. 15. *Hoccine* tam audax facinus facere eſſe auſum ? *Eun.* IV. 3. 2. *Hoccine* me miſerum non licere meo modo ingenium frui ! *Heaut.* II. 4. 21. *Heccine* quaeſiſti, obſecro ? *Heaut.* V. 4. 6. *Hoccine* incipere Aeſchinum ? *Adelph.* II. 2. 29. *Hoccine* de improviſo mali mihi objici tantum ? *Adelph.* IV. 4. 1. *Haeccine* flagitia ! *Adelph.* III. 3. 25. *Haeccine* fieri ! *Adelph.* III. 3. 36. *Haeccine* flagitia facere te ! haec te admittere ! *Adelph.* III. 3. 54.

HILARIS. HILARUS.

Hilarem hunc ſumamus diem. *Adelph.* II. 4. 23. V. 3. 68. *Hilarum* ac lubentem fac te in gnati nuptiis. *Adelph.* IV. 7. 38. Hodie modo *hilarum* fac te. *Adelph.* V. 3. 56. Certe tu quidem pol & multo *hilarior* *Eun.* IV. 5. 5.

Digitized by Google

Hinc.

Hinc illae lacrimae! *And.* I. 1. 99. Ego *hinc* me ad forum. *And.* I. 3. 21. Abin' *hinc* in malam rem. *And.* II. 1. 17. Fugin' *hinc*? *And.* II. 1. 37. Ut *hinc* te intro ire juſſi. *And.* III. 4. 21. Quin *hinc* in piſtrinum recta proficiſcar via. *And.* III. 4. 21. Proinde *hinc* vos amolimini. Quid tu? quo *hinc* te agis? *And.* IV. 2. 24. & 25. Ex ara *hinc* ſume verbenas tibi. *And.* IV. 3. 11. *Hinc* ab dextera venire me adſimulabo. *And.* IV. 3. 19. Propera adeo puerum tollere *hinc* ab janua. *And.* IV. 4. 20. Hanc jam oportet in cruciatum *hinc* abripi. *And.* IV. 4. 47. Illam *hinc* civem eſſe ajunt. *And.* V. 1. 14. Is *hinc*, bellum ſugiens, proficiſcitur. *And.* V. 4. 32. Propere arceſſe, *hinc* qui auferant eam. *And.* V. 6. 15. Puellam dono dedit, ex Attica *hinc* abreptam. *Eun.* I. 2. 30. Concedam *hinc* intro. *Eun.* I. 2. 126. Conveni mei loci *hinc*, atque ordinis, hominem. *Eun.* II. 2. 3. Hoc nunc dicis, ejectos *hinc* nos. *Eun.* II. 2. 45. Num quem evocari *hinc* vis foras? *Eun.* II. 2. 52. Ego *hinc* abeo, tu iſtam opperire. *Eun.* III. 2. 41. Procul *hinc* lubet prius, quid ſit, ſciſcitari. *Eun.* III. 4. 10. Ego ad coenam *hinc* eo. *Eun.* III. 5. 32. Abi *hinc* quo dignus. *Eun.* IV. 3. 9. Honeſte quomodo *hinc* abeam, neſcio. *Eun.* IV. 4. 49. Dum *hinc* tranſcurro ad forum. *Eun.* IV. 6. 25. Ut tu illos procul *hinc* ex occulto caederes. *Eun.* IV. 7. 17. Scis eam *hinc* civem eſſe? *Eun.* V. 5. 10. Quidnam properans *hinc* proſilit? *Eun.* V. 8. 6. In Aſiam *hinc* abii. *Heaut.* I. 1. 59. Eum *hinc* ejeci miſerum. *Heaut.* I. 1. 82. Ibo adeo *hinc* intro. ſed quid crepuerunt fores *hinc* a me? *Heaut.* I. 1. 121. & 122. Ego ibo *hinc* intro. tu vide ſis, ne quo *hinc* abeas longius. *Heaut.* I. 2. 37. & 38. Ne videat forte *hinc* te a patre aliquis exiens. *Heaut.* II. 2. 6. Non cogitas *hinc* longule eſſe? *Heaut.* II. 2. 10. *Hinc* ſciri potuit, aut nuſquam alibi. *Heaut.* II. 3. 38. Ibo obviam *hinc*. *Heaut.* II. 3. 99. Cuique erant grata omnia, proterruiſti *hinc*. *Heaut.* III. 1. 37. Dum *hinc* denuo abeat. *Heaut.* III. 2. 32. Certe concedas *hinc* aliquo ab ore eorum. *Heaut.* III. 3. 11. Jube hunc abire *hinc* aliquo. *Cl.* Quo *hinc* abeam ego? *Heaut.* III. 3. 25. Di te eradicent! qui me *hinc* extrudis. *Heaut.* III. 3. 28. Metuo, ne denuo aliquo extrudar *hinc*. *Heaut.* IV. 6. 5. I tu *hinc*, quo dignus es. *Heaut.* IV. 6. 9. Ad Menedemum *hinc* pergam. *Heaut.* V. 2. 48. Coëmiſſe, *hinc* quae illuc veheres, multa. *Adelph.* II. 2. 17. Eccum Syrum ire video! *hinc* ſcibo jam, ubi fiet. *Adelph.* III. 3. 7. Quum *hinc* egens profugiet aliquo militatum. *Adelph.* III. 3. 30. Non tu eum rus *hinc* modo produxe ajebas? *Adelph.* IV. 2. 21. Ut *hinc* forte ea ad obſtetricem erat miſſa. *Adelph.* IV. 4. 8. Quod *hinc* acceſſerit, id de lucro putato eſſe. *Adelph.* V. 3. 30. Cum primo lucu ibo *hinc*. *Adelph.* V. 3. 55. Pſaltriam una illuc mecum *hinc* abſtraham. *Adelph.* V. 3. 57. Tu *hinc* iſſes foras. *Hec.* II. 1. 25. Ceſſo *hinc* ire intro? *Hec.* III. 1. 44. Aliquo mihi eſt *hinc* ablegandus. *Hec.* III. 3. 54. Quem ſermonem habueris, procul *hinc* ſtans accepi. *Hec.* IV. 3. 1. Dic filiae, rus conceſſuram *hinc* Soſtratam. *Hec.* IV. 4. 7. *Hinc* me conjicerem protinus in pedes. *Phorm.* I. 4. 13. Ego Deos Penates *hinc* ſalutatum domum devortar. *Phorm.* II. 1. 81. Ab oculis illam in ignotum *hinc* abducet locum? *Phorm.* III. 3. 15. Quoquo *hinc* aſportabitur terrarum, certum eſt perſequi. *Phorm.* III. 3. 17. Auſer te *hinc*. *Phorm.* III. 3. 27. Modo te *hinc* amove. *Phorm.* III. 3. 34. Petam *hinc*, unde a primo inſtitui. *Phorm.* IV. 2. 14. Haec *hinc* faceſſat. *Phorm.* IV. 3. 30. *Hinc* concedam in angiportum. *Phorm.* V. 6. 51. I in malam rem *hinc*, fugitive! *Phorm.* V. 7. 37. Concede *hinc* a foribus paululum iſtorſum. *Phorm.* V. 1. 14. Non hoc publicitus ſcelus *hinc* deportarier in ſolas terras? *Phorm.* V. 7. 85. Eamus intro *hinc*. *Phorm.* V. 8. 65. *Paſſim alibi.*

Ho.

Ho! tune is eras? *Phorm.* V. 7. 52.

Hodie.

Si ſenſero *hodie* quidquam te fallaciae conari. *And.* I. 2. 25. Uxorem decrerat dare ſeſe mihi *hodie*. *And.* I. 5. 3. Daturne illa Pamphilo *hodie* nuptum? *And.* II. 1. 1. Si id facis, *hodie* poſtremum me vides. *And.* II. 1. 22. Ducas volo *hodie* uxorem. *And.* II. 3. 14. Herus me juſſit Pamphilum *hodie* obſervare. *And.* II. 5. 2. *Hodie* uxorem ducas, ut dixi, volo. *And.* II. 5. 7. Si impetro, quid alias malim, quam *hodie* has fieri nuptias? *And.* III. 2. 49. Qui ajebant, *hodie* filiam meam nubere tuo gnato. *And.* III. 3. 2. Nec te quivit *hodie* cogere, illam ut duceres. *And.* IV. 1. 30. Ego pol *hodie*, ſi vivo, tibi oſtendam. *And.* V. 2. 25. Itane attemperate venit *hodie* in ipſis nuptiis, ut veniret antehac numquam? *And.* V. 4. 13. Ego me turpiter *hodie* hic dabo. *Eun.* II. 1. 24. Quaedam *hodie* eſt ei dono data virgo. *Eun.* III. 5. 16. Ad nos deductus *hodie* eſt adoleſcentulus. *Eun.* IV. 4. 19. Poſſumne ego *hodie* ex te exſculpere verum? *Eun.* IV. 4. 45. Inveniam pol *hodie*, parem ubi referam gratiam. *Eun.* IV. 4. 52. Si quidquam *hodie* hic turbae coeperis. *Eun.* IV. 7. 30. Thaidi quae *hodie* dono data eſt. *Eun.* V. 5. 9. O populares! ecquis me vivit *hodie* fortunatior? *Eun.* V. 9. 1. Integram Comoediam *hodie* ſum acturus. *Heaut.* Prol. 4. Dionyſia hic ſunt *hodie*; apud me ſis volo. *Heaut.* I. 1. 110. Age modo, *hodie* ſero, ac nequicquam voles. *Heaut.* II. 3. 103. Operam daturum, me *hodie* non poſſe his dare. *Heaut.* III. 1. 95. Nemo eſt meorum amicorum *hodie*,

Digitized by Google

hodie, apud quem expromere mea occulta audeam. *Heaut.* III. 3. 13. Inveniſti *hodie* filiam. *Heaut.* V. 8. 5. Magis unum inſtare, ut *hodie* conficerentur nuptiae. *Heaut.* V. 1. 22. Non committet *hodie* umquam, iterum ut vapuler. *Adelph.* II. 1. 5. Quem ego *hodie* toto non vidi die. *Adelph.* IV. 1. 11. Numquam hercle *hodie* ego iſtuc committam tibi. *Adelph.* IV. 2. 12. Ego te exercebo *hodie*, ut dignus es. *Adelph.* IV. 2. 48. Da te *hodie* mihi. *Adelph.* V. 3. 52. *Hodie* modo hilarum fac te. *Adelph.* V. 3. 56. Conſtitui me *hodie* conventurum eum. *Hec.* III. 4. 23. Renuntietque *hodie* mihi, velitne, an non. *Hec.* III. 5. 58. Neſcis, quantum *hodie* profueris mihi. *Hec.* V. 4. 36. Plus *hodie* boni feci imprudens, quam ſciens ante hunc diem umquam. *Hec.* V. 4. 40. Contumelias numquam ceſſavit dicere *hodie*. *Phorm.* II. 3. 30. Quo evadet *hodie*? *Phorm.* IV. 3. 21. Numquamne *hodie* concedes mihi? *Phorm.* V. 3. 22. An quidquam *hodie* eſt factum indignius? *Phorm.* V. 8. 20. *Paſſim alibi.*

HOMO.

Quis *homo* eſt? *And.* II. 2. 7. V. 6. 1. V. 6. 10. *Eun.* V. 6. 6. *Phorm.* II. 3. 28. Quis *homo* iſtuc? *And.* IV. 1. 39. Reliquit me *homo*, atque abiit. *And.* IV. 4. 5. Tu pol *homo* non es ſobrius. *And.* IV. 4. 39. Ibi *homo* coepit me obſecrare, ut. *Eun.* II. 2. 30. *Homo* quatietur certe eum dono foras. *Eun.* II. 3. 66. Sic *homo* eſt, perpaucorum hominum. *Eun.* III. 1. 18. *Homo* ipſe nuſquam eſt. *Eun.* III. 4. 5. Num quis hinc me ſequitur? nemo *homo* eſt. *Eun.* III. 5. 1. Quis hic eſt *homo*? *Eun.* IV. 4. 9. Quis tu es *homo*? *Eun.* IV. 7. 34. Quis *homo* umquam vidit? *Eun.* V. 5. 18. *Homo* ſum: humani nihil a me alienum puto. *Heaut.* I. 1. 25. Paullo qui eſt *homo* tolerabilis. *Heaut.* I. 2. 31. Iſte *homo* quam villam demonſtravit Charini? *Heaut.* IV. 4. 9. Nae ego fortunatus *homo* ſum! *Heaut.* IV. 6. 21. Niſi caves, tu *homo*, aliquid gnato conficies mali. *Heaut.* V. 3. 1. Si eſſes *homo*, ſineres nunc facere. *Adelph.* I. 2. 27. Tu *homo* adigis me ad inſaniam. *Adelph.* I. 2. 31. Ita eſt *homo*. *Adelph.* I. 2. 63. Intervenit *homo* de improviſo. *Adelph.* III. 3. 53. Ut *homo* eſt, ita morem geras. *Adelph.* III. 3. 77. *Homo* amicus nobis. *Adelph.* III. 3. 86. *Homo* antiqua virtute, ac fide. *Adelph.* III. 3. 88. Nae, ego *homo* ſum infelix! *Adelph.* IV. 2. 1. Neque fratrem *homo* vidiſſe ſe ajebat quiſquam. *Adelph.* IV. 6. 5. Quis *homo*? o Syre noſter, ſalve! *Adelph.* V. 5. 2. Si tu ſis *homo*, hic faciat. *Adelph.* V. 8. 11. Frugi *homo* es. *Adelph.* V. 9. 2. Frugi *homo* eſt. *Adelph.* V. 9. 25. *Homo* voluptati obſequens fuit, dum vixit. *Hec.* III. 5. 9. Ut hominum *homo* te vivat nuſquam quiſquam blandior. *Hec.* V. 4. 21. *Homo* ſe fatetur, in via, neſcio quam compreſſiſſe. *Hec.* V. 3. 30. Eſt paraſitus quidam, *homo* confidens. *Phorm.* I. 2. 73. *Homo* jam grandior, pauper, cui opera vita erat. *Phorm.* II. 3. 15. *Homo* inhumaniſſimus. *Phorm.* III. 2. 24. Solus eſt *homo* amico amicus. *Phorm.* III. 3. 30. A primo *homo* inſanibat. *Phorm.* IV. 3. 37. Haud ſcio hercle, ut *homo* eſt, an mutet animum. *Phorm.* V. 2. 9. Quis hic *homo* eſt? *Phorm.* V. 8. 2. Filius, *homo* adoleſcens, ſi habet unam amicam. *Phorm.* V. 8. 52. Neutiquam officium liberi eſſe *hominis* puto. *And.* II. 1. 30. Quid hoc *hominis*! *Eun.* III. 4. 8. O feſtus dies *hominis*! *Eun.* III. 5. 12. Monſtrum *hominis*! *Eun.* IV. 4. 29. Quid illuc *hominis* eſt? *Eun.* V. 1. 17. O *hominis* impudentem audaciam! *Heaut.* II. 3. 72. *Hominis* frugi & temperantis functus officium. *Heaut.* III. 3. 19. Quaeſo, quid tu *hominis* es? *Heaut.* IV. 8. 6. Pro Juppiter! *hominis* ſtultitiam. *Adelph.* III. 3. 13. Nomen neſcio illius *hominis*. *Adelph.* IV. 2. 33. Simulare certe eſt *hominis*. *Adelph.* IV. 7. 16. Haec magis ſunt *hominis*. *Adelph.* IV. 7. 18. Non mediocris *hominis* haec ſunt officia. *Adelph.* V. 9. 9. Non novi *hominis* faciem. *Hec.* III. 4. 25. Nullane in re eſſe *homini* cuiquam fidem! *And.* II. 5. 14. Perpuliſti me, *homini* adoleſcentulo filiam ut darem. *And.* V. 1. 9. Di immortales! *homini* homo quid praeſtat! *Eun.* II. 2. 1. An cuiquam eſt uſus *homini*, ſe ut cruciet? *Heaut.* I. 1. 29. Tibi erunt parata verba: huic *homini* verbera. *Heaut.* II. 3. 115. Vin' tu *homini* ſtulto mihi auſcultare? *Heaut.* III. 3. 24. Quamobrem? me rogas? *homini*! *Heaut.* IV. 5. 32. *Homini* miſero colaphos infregit mihi. *Adelph.* II. 1. 46. Injeci ſcrupulum *homini*. *Adelph.* II. 2. 20. Fratrem *homini* nemini eſſe primarum artium magis principem. *Adelph.* II. 3. 6. *Homini* illico lacrumae cadunt. *Adelph.* IV. 1. 20. Facilitate nihil eſſe *homini* melius. *Adelph.* V. 4. 7. Nemini ego plura acerba eſſe credo ex amore *homini* umquam oblata. *Hec.* III. 1. 1. In arcem tranſcurſo opus eſt. *Par.* Cui *homini*? *Pa.* Tibi. *Hec.* III. 4. 17. Perſuaſit *homini*: factum eſt. *Phorm.* I. 2. 85. Adeon' *hominem* eſſe invenuſtum quemquam, ut ego ſum! *And.* I. 5. 10. O *hominem* audacem! *And.* IV. 4. 30. Ego commodiorem *hominem* non vidi. *And.* V. 2. 3. Conveni hodie adveniens *hominem* haud impurum. *Eun.* II. 2. 4. Scitum hercle *hominem*. *Eun.* II. 2. 23. Uro *hominem*. *Eun.* II. 2. 43. Nec quemquam eſſe ego *hominem* arbitror. *Eun.* II. 3. 32. Illumne obſecro inhoneſtum *hominem*? *Eun.* II. 3. 65. Papae! jugularas *hominem*. *Eun.* III. 1. 27. Dii voſtram fidem! *hominem* perditum miſerumque. *Eun.* III. 1. 28. Deum ſeſe in *hominem* convertiſſe. *Eun.* III. 5. 40. Thais porro inſtare, ut *hominem* invitet. *Eun.* IV. 1. 5. Habeſne *hominem*, amabo? *Eun.* IV. 4. 7. O ſceleſtum atque audacem *hominem*! *Eun.* IV. 4. 42. Qualem tu me eſſe *homi-*

nem exiſtumes. *Eun.* IV. 6. 20. Si vim faciet, in jus ducito *hominem.* *Eun.* IV. 6. 30. Qui hunc tantum *hominem* facias inimicum tibi. *Eun.* IV. 7. 32. Habemus *hominem* ipſum. *Eun.* V. 1. 19. Numquam, pol, *hominem* ſtultiorem vidi. at primo callidum & diſertum credidi *hominem.* *Eun.* V. 7. 8. & 10. Accipit *hominem* nemo melius prorſus. *Eun.* V. 9. 52. O *hominem* felicem! *Heaut.* II. 3. 139. Quid ego neſciam? *hominem* piſtrino dignum. *Heaut.* III. 2. 19. *Hominem* amicum recipere ad te. *Heaut.* III. 3. 6. Non licet *hominem* eſſe ſaepe ita ut volt. *Heaut.* IV. 1. 53. Vah! quemquamne *hominem* in animum inſtituere, aut? *Adelph.* I. 1. 13. Volo *hominem* convenire. *Adelph.* I. 2. 74. O *hominem* impurum! *Adelph.* II. 1. 29. III. 2. 6. *Hominem* iſtum impuriſſimum abſolvitote. *Adelph.* II. 4. 18. Opperiar *hominem* hic, ut ſalutem, & conloquar. *Adelph.* III. 3. 92. Non puduiſſe verberare *hominem* ſenem. *Adelph.* IV. 2. 23. Vah! cenſen' *hominem* me eſſe? erravi. *Adelph.* IV. 2. 40. *Hominem* maxumi pretii te eſſe, judicavi. *Adelph.* V. 6. 3. Tu me lapidem, non *hominem* putas. *Hec.* II. 1. 17. Tun' virum me, aut *hominem* deputas adeo eſſe? *Hec.* IV. 1. 9. Non eum *hominem* ducerem, nec virum ſatis firmam gnatae. *Hec.* IV. 1. 40. Transdere *hominem* in otium. *Phorm.* Prol. 2. Revocemus *hominem.* *Phorm.* I. 4. 18. Quid ceſſas *hominem* adire? *Phorm.* II. 1. 22. Servom *hominem* cauſam orare leges non ſinunt. *Phorm.* II. 1. 62. *Hominem* commonſtrarier mihi iſtum volo. *Phorm.* II. 1. 75. Alere nolunt *hominem* edacem. *Phorm.* II. 2. 21. Phormio in hac re, ſtrenuum *hominem* praebuit. *Phorm.* III. 1. 12. *Hominem* callidiorem vidi neminem: venio ad *hominem*, ut dicerem. *Phorm.* IV. 2. 1. & 2. *Hominem* ad forum juſſi operiri. *Phorm.* IV. 2. 8. Prendo *hominem* ſolum. *Phorm.* IV. 3. 15. *Hominem* his verbis ſentio mollirier. *Phorm.* IV. 3. 27. *Hominem* propero invenire, ut. *Phorm.* V. 6. 5. Tantane adfectum quemquam eſſe *hominem* audacia? *Phorm.* V. 7. 84. Mi *homo*, quid iſtuc, obſecro, eſt? *And.* IV. 3. 6. Dî immortales! homini *homo* quid praeſtat! *Eun.* II. 2. 1. Quid, *homo*, inquam, ignaviſſume? *Eun.* II. 2. 8. Quid agis, inquam, *homo* impudens? *Eun.* III. 1. 35. Num formidoloſus obſecro es, mi *homo*? *Eun.* IV. 6. 18. Hominum *homo* ſtultiſſime. *Adelph.* II. 2. 10. Au! mi *homo*, ſanusne es? *Adelph.* III. 2. 38. Ha, ha, he! *homo* ſuavis. *Phorm.* II. 3. 64. O omnium *homo* hominum ornatiſſime! *Phorm.* V. 6. 13. Mi *homo*, Dii melius duint! *Phorm.* V. 8. 16. Ex *homine* hunc natum dicas. *Eun.* III. 2. 7. Mirum, ni illoc *homine* quoquo pacto opus eſt. *Eun.* V. 9. 53. Quin habeat, quae in *homine* dicuntur bona. *Heaut.* I. 2. 20. *Homine* imperito numquam quidquam injuſtius. *Adelph.* I. 2. 18. Abs quivis *homine*, beneficium accipere gaudeas. *Adelph.* II. 3. 1. Multa in *homine* ſigna inſunt. *Adelph.* V. 3. 35. Heia! ſudabis ſatis, ſi cum illo inceptas *homine.* *Phorm.* IV. 3. 24. Nimirum hic *homines* frigent. *Eun.* II. 2. 37. Quot *homines*, tot ſententiae. *Phorm.* II. 4. 14. Ingenium eſt omnium *hominum* proclive ad libidinem. *And.* I. 1. 51. Proh Deûm, atque *hominum* fidem! *And.* I. 5. 2. & 11. *Heaut.* I. 1. 9. *Hec.* II. 1. 1. Id eſt genus *hominum* peſſimum. *And.* IV. 1. 5. Quid illic *hominum* litigant! *And.* IV. 4. 6. More *hominum* evenit. *And.* V. 6. 3. Eſt genus *hominum*, qui. *Eun.* II. 2. 17. Tum ſicubi eum ſatias *hominum*, aut negoti ſi quando odium ceperat. *Eun.* III. 1. 14. Sic homo eſt, perpaucorum *hominum.* *Eun.* III. 1. 19. Nemo eſt *hominum*, quem ego nunc magis cuperem videre, quam te. *Eun.* III. 5. 13. Egon' formidoloſus? nemo eſt *hominum* qui vivat, minus. *Eun.* IV. 6. 19. Ita comparatam eſſe *hominum* naturam omnium, ut? *Heaut.* III. 1. 97. Voltus quoque *hominum* fingit ſcelus. *Heaut.* V. 1. 14. *Hominum* homo ſtultiſſime. *Adelph.* II. 2. 10. Niſi ſi me in illo crediſti eſſe *hominum* numero. *Adelph.* IV. 3. 3. Ita vita eſt *hominum*, quaſi, quum ludas teſſeris. *Adelph.* IV. 7. 21. Ut *hominum* homo te vivat nuſquam quiſquam blandior. *Hec.* V. 4. 21. O omnium homo *hominum* ornatiſſime! *Phorm.* V. 6. 13. Audio dici, diem adimere aegritudinem *hominibus.* *Heaut.* III. 1. 13. Solum unum hoc vitium ſenectus adfert *hominibus.* *Adelph.* V. 3. 47. Non, ſi capiundos mihi ſciam eſſe inimicos omnes *homines.* *And.* IV. 2. 12. Tune hic *homines* adoleſcentulos in fraudem illicis? *And.* V. 4. 8. Quid hoc morbi eſt? adeon' *homines* immutarier ex amore? *Eun.* II. 1. 19. Hic *homines* prorſum ex ſtultis inſanos facit. *Eun.* II. 2. 23. Tace tu, quem ego eſſe infra infimos omnes puto *homines.* *Eun.* III. 2. 37. Quos ais *homines* ceſſare? *Heaut.* V. 1. 10. Dicunt malevoli, *homines* nobiles eum adjutare. *Adelph.* Prol. 15. Neſcis ineſcare *homines*, Sannio. *Adelph.* II. 2. 12. Quot me cenſes *homines* jam deverberaſſe uſque ad necem? hoſpites, tum cives? *Phorm.* II. 2. 13. Per Deos atque *homines*! *Phorm.* V. 1. 37.

SYNTAXIS. *Nemo homo. Quis homo? Homo tolerabilis. Si eſſes homo. Ita eſt homo. Homo amicus. frugi. blandus. antiqua virtute ac fide. voluptati obſequens. confidens. adoleſcens. Homo hominum ornatiſſimus. liber. Quid hoc hominis? Monſtrum hominis. O feſtus dies hominis. Homini homo quid praeſtat! Homo mediocris. ſtultus. miſer. invenuſtus. audax. commodus. ſcitus. inhoneſtus. perditus. ſceleſtus. diſertus. impurus. piſtrino dignus. ſenex. ſervus. edax. ſtrenuus. callidus. Mi homo. Hominum homo ſtultiſſimus. Homo ſuavis. Quot homines, tot ſententiae. Satias hominum cepit regem.*

Digitized by Google

gem. Homo perpaucorum hominum. Nemo hominum. Homo adoleſcentulus. Infra infimos omnes homines. Homo nobilis. Proh Deûm atque hominum fidem! Per Deos atque homines!

HOMUNCIO.

Ego *homuncio* hoc non facerem? *Eun.* III. 5. 43.

HONESTE.

Quam in patria *honeſte* pauper vivere. *And.* IV. 5. 3. *Honeſte* quomodo hinc abeam, neſcio. *Eun.* IV. 4. 49. Olim quum *honeſte* potuit, tum non eſt data. *Phorm.* V. 7. 19.

HONESTUS, A, UM.

Ita me Di ament, *honeſtus* eſt. *Eun.* III. 1. 21. *Honeſta* oratio eſt. *And.* I. 1. 114. Erat forma praeter caeteras *honeſta* & liberali. *And.* I. 1. 96. Is, ubi hanc forma videt *honeſta* virginem. *Eun.* I. 2. 52. Papae! facie *honeſta*. *Eun.* II. 1. 24. Ille erat *honeſta* facie, & liberali. *Eun.* IV. 4. 15. Neque *honeſtum* mihi, neque utile virgini eſt. *Hec.* I. 2. 76. Id vero neutiquam *honeſtum* eſſe arbitror. *Hec.* III. 3. 43.

HONOS.

Hic pro illo munere tibi *honos* eſt habitus. *Eun.* V. 7. 22. Quum ego voſtri *honoris* cauſa repudium alterae remiſerim. *Phorm.* V. 7. 35. Ille ubi miſer famelicus videt me eſſe in tanto *honore*. *Eun.* II. 2. 29. Quam ego ſcio eſſe *honore* quovis dignam. *Heaut.* IV. 3. 9.

HORA.

Dum haec dicit, abiit *hora*. *Eun.* II. 3. 49. Unam praeterea *horam* ne oppertus ſies. *Phorm.* III. 2. 29.

HORREO. HORRESCO.

Totus tremo, *horreo*que. *Eun.* I. 2. 4. *Horreſco* ſemper, ubi pultare haſce (fores) occipio miſer. *Adelph.* IV. 4. 24.

HORRIDUS, A, UM.

Capillus paſſus, nudus pes, ipſa *horrida*. *Phorm.* I. 2. 56.

HORSUM.

Mox noctu te adigent *horſum* inſomnia. *Eun.* II. 1. 13. Atat! eccum Phidippum, & patrem video. *horſum* pergunt. *Hec.* III. 4. 36.

HORTOR.

Te ſedulo & moneo, & *hortor*, ne. *Hec.* I. 1. 7.

HORTUS.

Hanc in *horto* maceriam jube dirui, quantum poteſt. *Adelph.* V. 7. 10.

HOSPES.

Metuo, ut ſubſtet *hoſpes*. *And.* V. 4. 11. Cliens, amicus, *hoſpes*, nemo eſt vobis? *Adelph.* IV. 1. 13. Meo praeſidio atque *hoſpitis*. *And.* V. 2. 2. Nunc me *hoſpitem* lites ſequi. *And.* IV. 5. 15. Callidemidem *hoſpitem* Myconium conveni. *Hec.* III. 4. 18. Myconium *hoſpitem* exſpecto in arce Callidemidem. *Hec.* V. 3. 3. *Hoſpitem* ecquem Pamphilum hic habes? *Hec.* V. 3. 6. Evenit ſenibus iter, noſtro in Ciliciam, ad *hoſpitem* antiquom. *Phorm.* I. 2. 17. Hunc adoriar *hoſpitem*. *Phorm.* IV. 2. 15. O optume *hoſpes*, pol, Crito, antiquum obtines. *And.* IV. 5. 22. Quocum tum uno rem habebam *hoſpito*, abii huc. *Eun.* I. 2. 39. Conſtitui cum quodam *hoſpite*, me eſſe illum conventuram. *Hec.* I. 2. 120. Quot me cenſes homines jam deverberaſſe uſque ad necem? *hoſpites*, tum cives.? *Phorm.* II. 2. 14.

HOSPITA.

Num illi moleſtae quidpiam hae ſunt nuptiae, propter hujuſce *hoſpitae* conſuetudinem? *And.* II. 6. 8.

HOSTIS.

Nupta meretrici *hoſtis* eſt, a viro ubi ſegregata eſt. *Hec.* V. 2. 23.

HUC.

Mulier quaedam ex Andro commigravit *huc* viciniae. *And.* I. 1. 43. Dum in dubio eſt animus, paullo momento *huc* illuc impellitur. *And.* I. 5. 31. Ut ab illa excludar, *huc* concludar. *And.* II. 3. 12. Mox deferent puerum *huc* ante oſtium. *And.* III. 2. 27. Incommoditas denique *huc* omnis redit. *And.* III. 3. 35. Heus, evocate *huc* Davom. *And.* III. 3. 47. Atque *huc* renuntio. *And.* III. 4. 15. Puer hic unde eſt? quiſve *huc* adtulit? *And.* IV. 4. 9. Sine me expurgem, atque illum *huc* coram adducam. *And.* V. 3. 29. Ne exſpectetis, dum exeant *huc*. *And.* V. 6. 16. Ego cum illo abii *huc*. *Eun.* I. 2. 40. Omnia haec nunc verba *huc* redeunt denique. *Eun.* I. 2. 78. Quis hic eſt, qui *huc* pergit? *Eun.* II. 1. 22. Cum *huc* reſpicio ad virginem, illa ſeſe interea commodum *huc* advorterat. *Huc* cum advenio, nulla erat. *Eun.* II. 3. 50. 51. & 53. *Huc* deducta eſt ad Thaidem. *Eun.* II. 3. 60. Procede tu *huc*. *Eun.* III. 2. 17. Ubi friget, *huc* evaſit. *Eun.* III. 3. 11. In medium *huc* agmen cum vecti, Donax. *Eun.* IV. 7. 4. Pamphilam ergo *huc* redde. *Eun.* IV. 7. 26. Ut ne viderem, miſera *huc* effugi foras. *Eun.* V. 5. 3. Ceſſo *huc* introrumpere? *Eun.* V. 6. 26. Niſi ubi ille *huc* ſalvos redierit meus particeps. *Heaut.* I. 1. 98. *Huc* conceſſero. *Heaut.* I. 1. 122. Hanc ſecum *huc* adduxit. *Heaut.* III. 3. 43. Me Syri promiſſa *huc* induxerunt. *Heaut.* IV. 4. 1. Efferant quae ſecum *huc* adtulerunt. *Heaut.* IV. 4. 23. *Huc* eſt intro latus lectus. *Heaut.* V. 1. 30. Amicus me a foro abduxit modo *huc* advocatum ſibi. *Adelph.* IV. 5. 12. Neque enim diu *huc* commigrarunt. *Adelph.* IV. 5. 15. Dum cognatus *huc* illinc veniret. *Adelph.* IV. 5. 39. Illinc *huc* transferetur virgo. *Adelph.* IV. 7. 13. Sane nollem *huc* exitum. *Adelph.* V. 1. 13. Multo rectius eſt, quam puerperam nunc duci *huc* per viam aegrotam. *Adelph.* V. 7. 23. Eho! accede *huc* ad me: liber eſto. *Adelph* V. 9. 13. Cupida eram *huc* redeundi. *Hec.* I. 2. 16. *Huc* tranſtulit amorem. *Hec.* I. 2. 94. *Huc* raro in urbem commeat. *Hec.* I. 2. 100. Jam ea de cauſa *huc* introire nolo. *Hec.* III. 2. 13. Tum tu nihil adtuliſti *huc* plus una ſententia? *Hec.* III. 5. 12. Renumeret dotem *huc*; eat! *Hec.* III. 5. 52. Percontumax rediſti *huc* nobis.

Hec, III. 5. 54. *Huc* animum ut adjungas tuum. *Hec.* IV. 4. 61. *Huc* evoca verbis meis. *Hec.* IV. 4. 98. Quid ſit, quapropter te *huc* foras puerum evocare juſſi. *Hec.* V. 1. 6. Eas ad mulieres *huc* intro. *Hec.* V. 1. 27. Sequimini me intro *huc* ambae. *Hec.* V. 2. 27. Nemon' *huc* prodit? *Phorm.* I. 2. 102. Sophrona modo fratrem *huc* introduxit. *Phorm.* V. 6. 25. Patruus inde *huc* egreditur foras. *Phorm.* V. 6. 38. Adcurre *huc*. *Phorm.* V. 7. 90. *Paſſim alibi.*

HUI.

Hui, tam cito? ridiculum. *And.* III. 1. 16. *Hui!* univerſum triduum? *Eun.* II. 1. 18. *Hui!* regem elegantem narras. *Eun.* III. 1. 17. Hem! *Ch.* Civem Atticam. *Thr. Hui!* *Ch.* Meam ſororem. *Eun.* IV. 7. 35. *Hui!* tam graves hos, quaeſo? *Heaut.* I. 1. 40. *Hui*, quantam feneſtram ad nequitiam patefeceris! *Heaut.* III. 1. 71. *Hui!* dubium id eſt? *Heaut.* III. 3. 45. *Hui!* tardus es. *Heaut.* IV. 5. 28. *Hui!* *Sy.* Metuiſti; ſi? *Adelph.* II. 2. 8. Eſt ſimilis majorum ſuûm. *Sy. Hui*: *Adelph.* III. 3. 57. Vicit: *hui!* perfortiter. *Adelph.* IV. 2. 28. *Hui!* dixti pulchre. *Phorm.* II. 1. 72. *Hui!* percara eſt, Phaedria. *Phorm.* III. 3. 25. Oi! *hui!* nimium eſt. *Phorm.* IV. 3. 58.

HUJUSMODI.

Haec atque *hujuſmodi* ſum multa paſſa. *Eun.* IV. 6. 8. Saepe ex *hujuſmodi* re quapiam familiaritas conflata eſt. *Eun.* V. 2. 34. *Hujuſmodi*, obſecro, aliquid reperi. *Heaut.* II. 3. 98. *Hujuſmodi* res ſemper comminiſcere. *Heaut.* IV. 6. 8. Nec cum *hujuſmodi* umquam uſus venit, ut conflictares malo. *Phorm.* III. 2. 20. Hic me *hujuſmodi* eſſe ſciebat. *Phorm.* III. 2. 44.

HUMANE. HUMANITUS.

Tamen vix *humane* patitur. *Adelph.* I. 2. 65. Ubi rem reſcivi, coepi non *humanitus* tractare. *Heaut.* I. 1. 47.

HUMANUS, A, UM.

Hoccine eſt *humanum* factum aut inceptum! *And.* I. 5. 1. *Humanum* eſt. *Adelph.* III. 4. 25. Jam id peccatum magnum, at *humanum* tamen. *Adelph.* IV. 5. 53. Nonne ea diſſimulare nos magis *humanum* eſt, quam? *Hec.* IV. 1. 38. Haec ego putabam eſſe omnia *humani* ingeni, manſuetique animi officia. *And.* I. 1. 86. Homo ſum: *humani* nihil a me alienum puto. *Heaut.* I. 1. 25. Si quid hujus ſimile forte aliquando evenerit, ut ſunt *humana*. *Heaut.* III. 2. 41.

HUMERUS.

Qui non *humerum* hunc onero pallio. *Phorm.* V. 6. 4. Quas matres ſtudent demiſſis *humeris* eſſe, vincto pectore. *Eun.* II. 3. 22.

HUMILIS.

Omnibus nobis ut res dant ſeſe, ita magni atque *humiles* ſumus. *Hec.* III. 3. 20.

HUMUS.

Hunc (puerum) ante januam adpone. *My.* Obſecro, *humine?* *And.* IV. 3. 11.

HYMENAEUS.

Hoc mihi morae eſt, tibicina: & *Hymenaeum* qui cantent. *De.* Miſſa haec face; *Hymenaeum*, turbas, lampadas, tibicinas. *Adelph.* V. 7. 7. & 9.

I.

JACTUS.

SI illud, quod maxime opus eſt *jactu*, non cadit. *Adelph.* IV. 7. 22.

JAM.

Eamus *jam* nunc intro. *And.* I. 1. 144. Primum *jam* de amore hoc comperit. *And.* I. 3. 6. *Jam* primum haec ſe gravidam dixit eſſe. *And.* III. 2. 32. Aut *jam* revertere: aut mox noctu te adigent horſum inſomnia. *Eun.* II. 1. 13. *Jam* tum erat ſuſpicio. Dico *jam* diu. *Eun.* III. 3. 8. & 12. Conſimilem luſerat *jam* olim ille ludum. *Eun.* III. 5. 39. *Jam* ſatis credis ſobriam eſſe me? *jam* ſatis certum eſt? *Eun.* IV. 4. 36. & 37. *Jam* tum inceperat turba inter eos. *Eun.* IV. 4. 58. Satis diu hoc *jam* ſaxum volvo. *Eun.* V. 9. 55. Mihi cum eo *jam* inde uſque a pueritia fuit familiaritas. *Heaut.* I. 2. 9. *Jam* nunc haec non eſt tua. *Heaut.* II. 3. 135. *Jam* primum, interemtam oportuit. *Heaut.* IV. 1. 21. *Jamne* oblitus es? *Heaut.* IV. 8. 7. *Jam* inde ab adoleſcentia. *Adelph.* I. 1. 16. Otioſe nunc *jam* illico hic conſiſte. *Adelph.* II. 1. 2. Homo amicus nobis *jam* inde a puero. *Adelph.* III. 3. 86. Ubi me illic non videbit, *jam* huc recurret. *Adelph.* IV. 1. 10. *Jam* vero omitte, Demea. *Adelph.* IV. 7. 36. Ah! pergiſne? *De. Jam jam* deſino. *Adelph.* V. 3. 67. *Jam* pridem equidem audivi. *Hec.* II. 1. 22. *Jam* ut limen exirem, ad genua accidit. *Hec.* III. 3. 18. Ille reviviſcet *jam* numquam. *Hec.* III. 5. 15. Erat ei de ratiuncula *jam* pridem apud me reliquom. *Phorm.* I. 1. 3. Poſtilla *jam*, ut lubet, ludas licet. *Phorm.* II. 2. 33. *Jam* a principio. *Phorm.* IV. 3. 45. *Paſſim alibi.*

JAMDUDUM.

Jamdudum te amat: *jamdudum* illi facile fit, quod doleat. *Eun.* III. 1. 58. Anne abiit jam a milite? *Ch. Jamdudum*: aetatem. *Eun.* IV. 5. 8. *Jamdudum* hic adſum. *Eun.* IV. 6. 5. *Jamdudum* animus eſt in patinis. *Eun.* IV. 7. 46. *Jamdudum*, ſcio, veniſſent. *Heaut.* II. 2. 1. Te mihi ipſum *jamdudum* optabam dari. *Heaut.* IV. 5. 10. *Jamdudum* aliquid ruri agere arbitror. *Adelph.* III. 3. 47. Sed eccum ipſum! te *jamdudum* quaero. *Adelph.* IV. 7. 2. Neſcio quid *jamdudum* audio hic tumultuari. *Hec.* III. 2. 1. Ah! *jamdudum* dixi, idemque nunc dico. *Hec.* IV. 4. 100. *Jamdudum* te omnes nos accuſare audio. *Phorm.* II. 1. 59. Here, nos *jamdudum* hic te abſentem incuſamus. *Phorm.* III. 1. 7. *Alibi paſſim.*

JANUA.

Ante noſtram *januam* (puerum) adpone. *And.* IV. 3. 10.

Prope-

Digitized by Google

Propera adeo puerum tollere hinc ab *janua*. *And.* IV. 4. 20.

I B I.

Ibi tum filius, una aderat frequens. *And.* I. 1. 79. *Ibi* tum exanimatus Pamphilus amorem indicat. *And.* I. 1. 104. Non tu *ibi* (objurgaſti) gnatum? *And.* I. 1. 122. Ubi te non invenio, *ibi* adſcendo in quendam excelſum locum. *And.* II. 2. 19. Si tu negaris ducere, *ibi* culpam in te transferet. *And.* II. 3. 5. Abi intro: *ibi* me opperire. *And.* III. 2. 43. *Ibi* tum eorum impudentiſſima oratio eſt. *And.* IV. 1. 10. Illic, ubi nihil opus eſt, *ibi* verentur. *And.* IV. 1. 14. *Ibi* tum matri parvolam puellam dono mercator dedit. *Eun.* I. 2. 28. Ubi miſer famelicus videt, me tam facile victum quaerere: *ibi* homo coepit me obſecrare, ut. *Eun.* II. 2. 30. Submonuit me Parmeno *ibi* ſervus. *Eun.* III. 5. 23. Eamus ad me: *ibi* proximum eſt, ubi mutes. *Eun.* III. 5. 64. Etſi ſubſenſi id, illos *ibi* eſſe. *Heaut.* III. 1. 63. *Ibi* tuae ſtultitiae ſemper erit praeſidium. *Heaut.* V. 2. 14. *Ibi* nunc ſum, & uſque id egi dudum. *Heaut.* V. 2. 30. Ut elegans eſt! credas animum *ibi* eſſe. *Heaut.* V. 5. 19. *Ibi* uſque ad necem operiere loris. *Adelph.* II. 1. 28. *Ibi* angiportum propter eſt. *Adelph.* IV. 2. 37. *Ibi* eſt. *De.* Quid *ibi* facit? *Adelph.* IV. 2. 45. Quam *ibi* miſeriam vidi! *Adelph.* V. 4. 13. *Ibi* demum ita aegre tulit, ut ipſam Bacchidem, ſi adeſſet, credo, *ibi* ejus commiſereſceret. *Hec.* I. 2. 53. & 54. *Ibi* continuo Antipho: voltiſne eamus viſere? *Phorm.* I. 2. 51. Ad lenonem hinc ire pergam: *ibi* nunc ſunt. *Phorm.* V. 6. 7. *Paſſim alibi.*

I B I D E M.

Teque *ibidem* pervolvam in luto. *And.* IV. 4. 38.

I D C I R C O.

Nam *idcirco* arceſſor: nuptias quod mihi adparari ſenſit. *And.* IV. 2. 7. *Idcirco* huic noſtro tradita eſt provincia. *Heaut.* III. 2. 5.

I D E M, E A D E M, I D E M.

Tu tamen *idem* has nuptias perge facere ita, ut facis. *And.* III. 2. 41. *Idem* Menandri Phaſma dedit. *Eun.* Prol. 9. Animus te erga *idem*, ac fuit. *Heaut.* II. 3. 24. Praeſens abſenſque *idem* erit. *Adelph.* I. 1. 48. *Idem* nunc huic operam dabo. *Hec.* III. 3. 48. *Idem* recepit ſe intro. *Phorm.* V. 6. 39. Ut non cognoſcas *eundem* eſſe? *Eun.* II. 1. 20. Conſervis ad *eundem* iſtunc praecipio modum. *Adelph.* III. 3. 70. *Eodem* die iſtuc verbum vere in te accidit. *And.* V. 3. 14. Viden' me ex *eodem* ortum loco? *Eun.* II. 2. 10. Nolim ceterarum rerum te ſocordem *eodem* modo. *Adelph.* IV. 5. 61. In *eodem*que mihi videntur ludo doctae. *Hec.* II. 1. 6. Diſciplina eſt *eiſdem*, munerarier ancillas. *Heaut.* II. 3. 59. *Eadem*que ut eſſet apud te ob hoc quam gratiſſima. *Heaut.* II. 3. 127. Fac *eadem* ut ſis porro. *Hec.* V. 1. 37. At matura, dum lubido *eadem* haec manet. *Phorm.* IV. 5. 4. In *eandem* fraudem incides. *Heaut.* III. 1. 33. *Eandem* illam rationem antiquam obtine. *Adelph.* V. 3. 26. In *eandem* vitam te revolutum denuo video eſſe. *Hec.* IV. 4. 69. Cantilenam *eandem* canis. *Phorm.* III. 2. 10. An ego toties de *eadem* re audiam? *Adelph.* I. 2 48. Qua via te captent, *eadem* ipſos capi? *Hec.* I. 1. 16. Judicium de *eadem* cauſa iterum ut reddant tibi. *Phorm.* II. 3. 57. *Idem* ſi vobis prodeſt. *Eun.* V. 9. 41. *Idem* iſtuc mihi venit in mentem. *Heaut.* V. 1. 55. Mihi *idem* jus aequom eſt eſſe. *Adelph.* V. 3. 15. *Idem* hoc argentum ingratiis ei datum erit. *Phorm.* V. 6. 48. Veritus ſum, Dave, abs te, ne faceres *idem*, quod. *And.* III. 4. 3. *Idem* hoc jam Pyrrhus factitavit. *Eun.* IV. 7. 13. *Idem* abſens facere te hoc vult filius. *Heaut.* I. 1. 112. *Idem*, quod ego, ſentit. *Adelph.* IV. 2. 29. Quod tu ſi *idem* faceres. *Hec.* II. 2. 7. Tute *idem* melius feceris. *Phorm.* II. 3. 79. *Eodem* ut jure uti ſenem liceat, quo. *Hec.* Alt. Prol. 2. In *eodem* luto haeſitas. *Phorm.* V. 2. 15. Filium niſi ſciret *eadem* haec velle? *And.* III. 3. 46. Adoleſcentulus ſaepe *eadem*, & graviter audiendo, victus eſt. *Heaut.* I. 1. 62. Iſtaec *eadem*, quae mihi dixti, tute dicas mulieri. *Adelph.* IV. 3. 8. Utin' omnes mulieres *eadem* aeque ſtudeant, nolintque omnia? *Hec.* II. 1. 2. Taedet jam audire *eadem* millies. *Phorm.* III. 2. 2.

I D E O.

Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris. *Hec.* II. 1. 21.

I D O N E U S, A, U M.

Itane tandem *idoneus* tibi videor eſſe? *And.* III. 2. 12. Magis eſſe illum *idoneum*. *Phorm.* IV. 5. 9. Adeon' videmur vobis eſſe *idonei*? *And.* IV. 4. 18. Quod illa aetas magis ad haec utenda *idonea* eſt. *Heaut.* I 1. 81. Nequeo mearum rerum initium ullum invenire *idoneum*, unde exordiar. *Hec.* III. 3. 1.

I G I T U R.

Cur ſimulas *igitur*? *And.* I. 1. 21. Quis *igitur* relictus eſt objurgandi locus? *And.* I. 1. 127. Quid *igitur* ſibi volt pater? *And.* II. 3. 1. Cedo *igitur*, quid faciam, Dave? *And.* II. 3. 9. Quis *igitur* eum ab illa abſtraxit, niſi ego? *And.* III. 2. 39. Age *igitur*, ubi nunc eſt ipſus? *And.* III. 4. 19. Quem ego *igitur* rogem? *And.* IV. 4. 10. Cur *igitur* hic eſt? *And.* V. 2. 12. Suamne eſſe ajebat? *Cr.* Non. *Ch.* Cujam *igitur*? *And.* V. 4. 29. Quid *igitur* faciam? non eam? *Eun.* I. 1. 1. Tum tu *igitur* paululum da mihi operae. *Eun.* II. 2. 50. Unde *igitur* fratrem meum eſſe ſciebas? *Eun.* IV. 4. 33. Quis fuit *igitur*? *Eun.* V. 1. 7. Quid *igitur*? *Eun.* V. 2. 15. *Hec.* I. 2. 106. Quid *igitur* faciam miſer? *Eun.* V. 5. 24. Fratris *igitur* Thais tota eſt? *Eun.* V. 9. 10. Quid *igitur* dicam tibi, vis! *Heaut.* IV. 6. 14. Fruſtra ſum *igitur* gaviſus miſer. *Heaut.* IV. 8.

Digitized by Google

8. 17. Qnid *igitur* facies? *Adelph.* IV. 7. 28. Quid tu *igitur* lacrumas? *Hec.* III. 2. 20. Tum *igitur*, dum licet, loquimini mecum. *Phorm.* III. 3. 16. Quid illic tam diu, quaeſo, *igitur* commorabare? *Phorm.* IV. 1. 7. Hanc *igitur* mittimus? ire *igitur* tibi licet. *Phorm.* V. 3. 29. & 30. Quid *igitur* fiet? *Phorm.* V. 7. 31.

IGNARUS, A, UM.

Imprudens harum rerum, *ignaruſ*que omnium. *Eun.* I. 2. 56. Audi: ne te *ignarum* fuiſſe dicas meorum morum. *Adelph.* II. 1. 6. *Ignarum* cenſes tuarum lacrumarum eſſe me? *Hec.* IV. 4. 53. Erras tui animi ſi me eſſe *ignarum* putas. *Hec.* IV. 4. 60. Habet bene ac pudice eductam, *ignaram* artis meretriciae. *Heaut.* II. 1. 14.

IGNAVUS.

Quo ille abire *ignavus* poſſit longius. *Eun.* IV. 3. 20. Adeon' me *ignavum* putas, ut? *And.* I. 5. 42. Quid, *ignave!* peniculon' pugnare cogitas? *Eun.* IV. 7. 7. Quid homo, inquam, *ignaviſſime!* *Eun.* II. 2. 8.

IGNIS.

In *ignem* impoſita eſt: fletur. *And.* I. 1. 102. Quae ſeſe in *ignem* injicere voluit, prohibui. *And.* I. 1. 113. Accede ad *ignem* hunc. *Eun.* I. 2. 5.

IGNOBILIS.

Illene indotatam virginem, atque *ignobilem* daret illi? *Phorm.* I. 2. 70.

IGNORO.

Erras, ſi id credis, & me *ignoras.* *Heaut.* I. 1. 53. Iſti te *ignorabant.* *Eun.* V. 1. 59. Ut ne quid hujus rerum *ignores.* *Heaut.* II. 3. 28. Haec, dum incipias, gravia ſunt: dumque *ignores.* *Heaut.* V. 5. 15. Utin' haec *ignoraret* ſuum patrem! *Phorm.* V. 6. 34. Quia egens relicta eſt miſera, *ignoratur* parens. *Phorm.* II. 3. 10. Fugitive! etiam nunc credis, te *ignorarier*? *Phorm.* V. 7. 38.

IGNOSCENS.

Quanto tuus eſt animus natu gravior, *ignoſcentior.* *Heaut.* IV. 1. 32.

IGNOSCO.

Scio. & pol propterea mage nunc *ignoſco* tibi. *Eun.* V. 2. 40. Neque *ignoſco*, neque promitto quidquam. *Phorm.* V. 8. 55. Scilicet iſtuc factum *ignoſcam.* *Heaut.* IV. 1. 34. Difficilem oſtendes te eſſe, & *ignoſces* tamen poſt. *Heaut.* V. 1. 60. Si me vivum vis, pater, *ignoſce.* *Heaut.* V. 5. 8. Accuſando fieri infectum non poteſt, *ignoſce*: orat: confitetur. *Phorm.* V. 8. 46. Pater, obſecro, ut mihi *ignoſcas.* *Heaut.* V. 5. 5. Syro *ignoſcas* volo. *Heaut.* V. 5. 22. Tuum eſt, mihi *ignoſcere.* *And.* IV. 1. 55. Aequum eſt vos cognoſcere, atque *ignoſcere.* *Eun.* Prol. 42. Et cognoſcendi, & *ignoſcendi* dabitur peccati locus. *Heaut.* II. 1. 6. *Ignotum eſt*: tacitum eſt. *Adelph.* III. 4. 28. Ut non fiet peccato mihi *ignoſci* aequom. *Hec.* V. 1. 10. Ego, eſſe in hac re culpam meritam non nego, ſed eam, quae ſit *ignoſcenda.* *Phorm.* V. 8. 26.

IGNOTUS, A, UM.

In *ignotum* hinc abducet locum? *Phorm.* III. 3. 15. Ego, quae eſſem anus deſerta; egens, *ignota.* *Phorm.* V. 1. 24.

ILICET.

Actum eſt! *ilicet*! periſti! *Eun.* I. 1. 9. Ipſa eſt: *ilicet*! *Eun.* II. 3. 55. *Ilicet.* ne te admiſce. *Heaut.* V. 2. 21. Hoc nihil eſt, Phaedria: *ilicet.* *Phorm.* I. 4. 31.

ILICO. *vide* ILLICO.

ILIGNUS.

Lectulos in ſole *ilignis* pedibus faciundos dedit. *Adelph.* IV. 2. 46.

ILLAC.

Plenus rimarum ſum, hac atque *illac* perfluo. *Eun.* I. 2. 25. Hac *illac* circumcurſa. *Heaut.* III. 2. 1.

ILLE, ILLA, ILLUD.

Horum *ille* nihil egregie praeter caetera ſtudebat. *And.* I. 1. 31. Ego excludor: *ille* recipitur: qua gratia? *Eun.* I. 2. 79. Quantum *ille* potuit cogitare commode. *Heaut.* Prol. 14. *Ille* contra, haec omnia: ruri agere vitam. *Adelph.* I. 1. 19. Ut hac *ille* viva poſſet animum inducere uxorem habere. *Hec.* I. 2. 24. *Ille* ad famem hunc ab ſtudio ſtuduit rejicere. *Phorm.* Prol. 19. Capias tu *illius* veſtem. *Eun.* II. 3. 78. De *illius* peccatis plura dicet. *Heaut.* Prol. 33. Quid fit! *illius* opera, Syre, nunc vivo. *Adelph.* II. 3. 8. Quid facias *illi*, qui dederit damnum aut malum? *And.* I. 1. 116. Unguibus facile *illi* in oculos involem veneſico! *Eun.* IV. 3. 6. Interea uſque *illi* de me ſupplicium dabo. *Heaut.* I. 1. 86. Haec quum *illi*, Micio, dico, tibi dico. *Adelph.* I. 2. 16. Haud licebat, niſi praefinito loqui, quae *illi* placerent. *Hec.* I. 2. 20. Illene indotatam virginem daret *illi*? *Phorm.* I. 2. 71. Si *illum* objurges, vitae qui auxilium tulit. *And.* I. 1. 115. Iſtam times, ne *illum* talem praeripiat tibi. *Eun.* I. 2. 81. Puto & *illum* obſequentem, ſi quis recte aut commode tractaret. *Heaut.* I. 1. 100. Tu *illum* corrumpi ſinis. *Adelph.* I. 2. 17. Dii *illum* perduint! *Hec.* III. 4. 27. Videas te, atque *illum*, ut narras. *Phorm.* II. 3. 21. Ita tum diſcedo ab *illo*, ut. *And.* I. 1. 121. Pro *illo* te ducam. *Eun.* II. 3. 79. Quid *illo* facias? *Heaut.* II. 3. 76. Inſaniam profecto cum *illo.* *Adelph.* I. 2. 67. Si cum *illo* habuerit rem poſtea. *Hec.* IV. 4. 96. De *illo* jam finem faciam dicundi mihi. *Phorm.* Prol. 23. Id viſo, tun', an *illi* inſaniant. *And.* III. 3. 3. Tu, Parmeno, huc fac *illi* adducantur. *Eun.* I. 2. 109. Licere id facere, quod *illi* fecerunt, putat. *Heaut.* Prol. 21. Quod *illi* maledictum vehemens eſſe exiſtimant. *Adelph.* Prol. 17. *Illi* mihi dotem jam conſtituerunt dare. *Phorm.* IV. 3. 71. Obſervabam mane *illorum* ſervulos. *And.* I. 1. 56. Tute attente *illorum* officia fungere. *Heaut.* I. 1. 14. Nemo *illorum* quiſquam, ſcito, ad te venit. *Hec.* I. 2. 10. Laudem hic ducit maxi-

Digitized by Google

maximam, quum *illis* placet. *Adelph.* Prol. 18. Quodne perſcripſi porro *illis*, quibus debui? *Phorm.* V. 7. 30. Ut tu *illos* procul hinc ex occulto caederes. *Eun.* IV. 7. 17. Etſi ſubſenſi id quoque, *illos* ibi eſſe. *Heaut.* III. 1, 63. *Illos* duos olim pro re tollebas tua. *Adelph.* V. 3. 23. *Illos* ducere eadem haec lex jubet. *Phorm.* I. 2. 76. Si ſumas in *illis* exercendis, plus agas. *Heaut.* I. 1. 22. Haec *illa* eſt miſericordia! *And.* I. 1. 99. Cum huc reſpicio ad virginem, *illa* ſeſe hue advorterat. *Eun.* II. 3. 51. Quod *illa* aetas magis ad haec utenda idonea eſt. *Heaut.* I. 1. 81. Hem! numnam *illa*, quaeſo, parturit? *Adelph.* III. 4. 42. Quod ſi ſciſſem, *illa* hic maneret potius. *Hec.* II. 1. 25. Id *illa* univerſum abripiet. *Phorm.* I. 1. 11. *Illius* (Philumenae) dices culpa factum. *Hec.* II. 1. 35. Andriae *illi* id erat nomen. *And.* I. 1. 59. Jamdudum *illi* (Thaidi) facile fit. *Eun.* III. 1. 58. Anui *illi* prodita abs te filia eſt. *Heaut.* IV. 1. 26. Huic prorſus *illam* non dat. *And.* II. 2. 34. Egone *illam*? quae illum? quae me? *Eun.* I. 1. 20. Uſque dum ille vitam *illam* colet inopem. *Heaut.* I. 1. 84. Minis viginti tu *illam* emiſti. *Adelph.* II. 1. 37. Ille invitus *illam* duxerat. *Hec.* I. 2. 67. Qui *illam* amabat fidicinam. *Phorm.* I. 2. 59. Non *illa* caream, ſi ſit opus, vel totum triduum? *Eun.* II. 1. 17. Tu cum *illa* te intus oblecta interim. *Adelph.* II. 4. 20. Ea res disjunxit illum ab *illa*. *Hec.* I. 2. 86. Hinc *illae* lacrymae! *And.* I. 1. 99. *Illae* ſunt relictae. *Heaut.* II. 3. 2. *Illae* mulieres ſunt ferme, ut pueri, levi ſententia. *Hec.* III. 1. 32. Ubi *illae* ſunt? *Phorm.* V. 1. 22. Una *illarum* propere praecucurrit. *Hec.* III. 3. 11. *Illis* crucibus nunc referam gratiam? *Eun.* II. 3. 91. Abi dum tu, Dromo, *illis* obviam. *Heaut.* II. 3. 8. *Illis* repudium renuntiet: hanc ducat. *Phorm.* IV. 3. 72. Animam relinquam potius, quam *illas* deſeram. *Adelph.* III. 4. 52. Ubi *illas* reperire poſſim, cogito. *Phorm.* IV. 5. 15. At at! hoc *illud* eſt! *And.* I. 1. 98. Quid *illud* mali eſt? *Eun.* III. 4. 9. Aut *illud* falſum eſt, quod *Heaut.* III. 1. 12. Nunc *illud* eſt. *Adelph.* III. 2. 1. *Illud* mihi vitium eſt maximum. *Hec.* I. 2. 37. *Illud* durum. *Phorm.* II. 1. 8. Vereor, ne *illud* gravius Phaedria tulerit. *Eun.* I. 2. 1. Ibit ad *illud* illico, quo. *Heaut.* III. 1. 78. O ſcelera! *illud* vide *Adelph.* II. 2. 20. *Illud* mihi argentum rurſum jube reſcribi. *Phorm.* V. 7. 28. Tibi perdere talentum hoc pacto ſatius eſt, quam *illo* minam. *Heaut.* III. 1. 66. *Illa* cum his amittenda ſunt. *Heaut.* II. 3. 84. *Illa*, quae antehac facta ſunt, omitto. *Adelph.* I. 2. 6. Spero facile ex *illis* ſeſe emerſurum malis. *And.* III. 3. 30. *Paſſim alibi.*

Illi *pro* illic.

Ego *illi* maxumam partem feram. *Adelph.* I. 2. 36.

Illiberalis.

Servom haud *illiberalem* praebes te. *Adelph.* V. 5. 5. Ex illan' familia tam *illiberale* facinus eſſe ortum? *Adelph.* III. 4 3.

Illiberaliter.

Factum a vobis *illiberaliter*. *Adelph.* IV. 5. 30. Quam is adſpernatur nunc tam *illiberaliter*. *Phorm.* II. 3. 24.

Illic. *Adverb.*

Hic, ubi opus eſt, non verentur: *illic*, ubi nihil opus eſt, ibi verentur. *And.* IV. 1. 14. Facile hic plus mali eſt, quam *illic* boni. *And.* IV. 3. 5. Quid *illic* hominum litigant! *And.* IV. 4. 6. Mater mea *illic* mortua eſt nuper. *Eun.* I. 2. 50. Nam nihil eſt, *illic* quod moremur diutius. *Heaut.* IV. 7. 6. Quid *illic* jamdudum gnatus ceſſat cum Syro? *Heaut.* V. 1. 9. Prius nox oppreſſiſſet *illic*, quam huc revorti poſſet. ubi me *illic* non videbit. *Adelph.* IV. 1. 9. & 10. Quonam? *Sy. Illic*, ubi etiam caprificus magna eſt. *Adelph.* IV. 2. 38. Neque *illic* fabrica ulla erat. *Adelph.* IV. 6. 4. Eo pacto prorſum *illic* adligaris filium. *Adelph.* V. 3. 58. *Illic* haud licebat, niſi praefinito loqui. *Hec.* I. 2. 19. Multo melius hic quae fiunt, quam *illic*, ubi ſum adſidue, ſcio. *Hec.* II. 1. 20. Fruſtra *illic* exſpectet. *Hec.* III. 4. 24. Ineptius, dum *illic* ſedeo. *Hec.* V. 3. 4. Interea dum ſedemus *illic*. *Phorm.* I. 2. 41. Quid *illic* tam diu, quaeſo, commorabare? *Phorm.* IV. 1. 6.

Illic, illaec, illoc.

Hem *illic* eſt huic rei caput. *And.* I. 6. 27. Ubi *illic* eſt ſcelus, qui me perdidit? *And.* III. 5. 1. Ubi *illic* eſt? *And.* IV. 4. 3. Quis *illic* eſt, procul quem video? *Adelph.* III. 3. 84. Mirum, ni *illoc* homine quoquo pacto opus eſt. *Eun.* V. 9. 53. Mihi *illaec* vere ad raſtros res redit. *Heaut.* V. 1. 58. *Illaec* fidem nunc voſtram implorat. *Adelph.* III. 4. 43. Nimia *illaec* licentia evadet in magnum malum. *Adelph.* III. 4. 63. *Illanccine* mulierem alere? *Heaut.* IV. 5. 3. *Illuc* eſt ſapere! *Eun.* IV. 7. 12. Jocon' an ſerio *illaec* dicat, neſcio. *Heaut.* III. 2. 30.

Illicio.

Tune hic homines adoleſcentulos, in fraudem *illicis*? *And.* V. 4. 8.

Illico. Illiconе.

Percuſſit *illico* animum. *And.* I. 1. 98. Nunc, poſtquam videt nuptias adparari, miſſa eſt ancilla *illico*. *And.* III. 2. 34. Is, ubi hanc videt virginem, pretium ſperans, *illico* producit, vendit. *Eun.* I. 2. 53. Quid ille? *Th.* Mutus *illico*. *Eun.* III. 1. 27. Illa *illico*, ubi me accepit, ad ſe abducit. *Eun.* III. 5. 28. Oculi *illico* effodientur. *Eun.* IV. 6. 2. Inſcripſi *illico* aedes mercede. *Heaut.* I. 1. 92. *Illico* abduxi ad coenam. *Heaut.* I. 2. 8. Aequum eſſe cenſent, nos jam a pueris *illico* naſci ſenes. *Heaut.* II. 1. 2. Ibit ad illud *illico*, quo. *Heaut.* III. 1. 78. Abiturum ſe abs te *illico* minabitur. *Heaut.* III. 1. 80. Mihi oſtendiſti, *illico*, eum eſſe. *Heaut.* IV. 1. 3. Poſtquam adſpexi, *illico* cognovi. *Heaut.* IV. 1. 43. Senex reſciſcet *illico*. *Heaut.* IV. 3. 19. Bacchis con-

Digitized by Google

ſecuta eſt *illico*. *Heaut*. V. 1 33. Otioſe nunc jam *illico* hic conſiſte. *Adelph*. II. 1. 2. Teſtes faciet *illico*, vendidiſſe me. *Adelph*. II. 1. 49. Argentum adnumeravit *illico*. *Adelph*. III. 3. 15. Homini *illico* lacrumae cadunt. *Adelph*. IV. 1. 20. Ubi eam vidi, *illico* accedo. *Adelph*. IV. 4. 8. Senſi *illico*, id illas ſuſpicari. *Adelph*. IV. 4. 13. Poſtquam alienum abs ſeſe videt, magis procax facta *illico* eſt. *Hec*. I. 2. 84. Si quando ad eam acceſſerat confabulatum, fugere e conſpectu *illico*. *Hec*. I. 2. 107. Noſtra *illico* it viſere ad eam. *Hec*. I. 2. 113. Servom *illico* introiſſe dicent. *Hec*. III. 1. 52. Poſtquam me adſpexere ancillae adveniſſe, *illico* laetae exclamant. *Hec*. III. 3. 7. Corripui *illico* me inde lacrumans. *Hec*. III. 3. 16. Extimui *illico*. *Hec*. V. 3. 26. Revocemus hominem. *An*. Sta *illico*. *Phorm*. I. 4 18. Illi datum eſt argentum? *De*. Curavi *illico*. *Phorm*. V. 3. 13. Quid? *illicone* credere ea oportuit te? *Eun*. V. 7. 11.

ILLINC.

Grandinſcula jam profecta eſt *illinc*. *And*. IV. 5. 19. Ubi potuit, ſe *illinc* ſubducet, ſcio. *Eun*. IV. 1. 14. Ubi *illinc*, ſpero, redieris. *Adelph*. II. 2. 18. Ubi *illinc* rediero, nihil eſt. *Adelph*. II. 2. 24. Dum cognatus huc *illinc* veniret? *Adelph*. IV. 5. 40. *Illinc* huc transferetur virgo. *Adelph*. IV. 7. 13 Vix me *illinc* abſtraxi. *Hec*. III. 1. 17.

ILLIUSMODI.

Nae *illiuſmodi* jam nobis magna civium penuria eſt. *Adelph*. III. 3. 87.

ILLOC.

Quum *illoc* advenio: ſolitudo ante oſtium. *And*. II. 2. 25.

ILLUC.

Filium perduxere *illuc* meum. *And*. I. 1. 54. Dum in dubio eſt animus, paullo momento huc *illuc* impellitur. *And*. I. 5. 31. Amabo, ut *illuc* tranſeas, ubi illa eſt. *Eun*. III. 3. 31. Pro illo jubeam me *illuc* deducier. *Eun*. III. 5. 24. Accede *illuc*, Parmeno. *Adelph*. II. 1. 14. *Illuc*, quaeſo, redi, quo coepiſti. *Adelph*. II. 1. 36. Coëmiſſe, hinc quae *illuc* veheres, multa. *Adelph*. II. 2. 17. Pſaltriam una *illuc* mecum hinc abſtraham. *Adelph*. V. 3. 57. Eo recta via equidem *illuc*. *Phorm*. II. 1. 80.

ILLUDO.

Satis ſuperbe *illuditis* me. *Phorm*. V. 7. 22. Dum ſtudeo obſequi tibi, pene *illuſi* vitam filiae. *And*. V. 1. 3. Dignam me putas, quam *illudas*? *Heaut*. IV. 4. 19. Adeon' videmur vobis eſſe idonei, in quibus ſic *illudatis*? *And*. IV. 4 18. Ulciſcar; ut ne impune in nos *illuſeris*. *Eun*. V. 4. 20.

ILLUVIES.

Una ancillula erat, pannis obſita, neglecta, immunda *illuvie*. *Heaut*. II. 3 54.

IMBER.

Jovem quo pacto Danaae miſiſſe ajunt quondam in gremium *imbrem* aureum. *Eun*. III. 5. 37.

IMBRUS.

Interea in *Imbro* moritur cognatus ſenex horunc'. *Hec*. I. 2. 96.

IMMEMOR.

Quaſi exprobratio eſt *immemoris* beneficii. *And*. I. 1. 17. Num *immemores* diſcipuli? *And*. III. 1. 19.

IMMERENS.

Inſcitum, offerre injuriam tibi me *immerentem*, iniquum eſt. *Hec*. V. 1. 13.

IMMERITO.

Suſpicio de me incidit: neque ea *immerito*. *Adelph*. IV. 4. 6. Me abs te *immerito* eſſe accuſatam, reſciſces. *La*. Scio. te *immerito*? *Hec*. II. 1. 11. & 12. Vide, quam *immerito* aegritudo haec oritur mihi abs te. *Hec*. II. 1. 26. Hic video me eſſe inviſam *immerito*. *Hec*. IV. 2. 21. Nec leviorem vobis (gnatum) viderier *immerito*. *Hec*. V. 1. 33. Jamdudum te omnes nos accuſare audio *immerito*: & horum me omnium *immeritiſſimo*. *Phorm*. II. 1. 60.

IMMISERICORDITER.

Factum a vobis duriter, *immiſericorditer*que: atque etiam illiberaliter. *Adelph*. IV. 5. 29.

IMMO.

Nempe ut curentur recte haec. *Si*. *Immo* aliud. *And*. I. 1. 3. Quid? hoc intellextin'. *Da*. *Immo* callide. *And*. I. 2. 30. *Immo* abi intro: ibi me opperire. *And*. III. 2. 43. *Immo* melius, ſpero. *And*. III. 5. 12. *Immo* etiam. *And*. IV. 1. 31. & 50. IV. 2. 25. *Immo* enim nunc quam maxime abs te poſtulo, ut. *And*. V. 1. 4. *Immo* vero indignum jam facinus faxo ex me audias. *And*. V. 2. 13. *Immo* enim vero infeliciter. *Eun*. II. 3. 37. *Immo* enim ſi ſcias. *Eun*. II. 3. 63. Ubi? domin'? *Ch*. *Immo* apud libertum Diſcum. *Eun*. III. 5. 60. Credin'? *Gn*. *Immo* certe. *Eun*. IV. 7. 42. *Immo* habui, Chreme. *Heaut*. I. 1. 42. *Immo* ad tuam matrem abducetur. *Heaut*. II. 3. 94. *Immo* ſi ſcias. *Heaut*. III. 3. 38. IV. 5. 22. Non poteſt, *immo* optume. *Heaut*. IV. 2. 10. *Immo*, ut recta via rem narret ordine. *Heaut*. IV. 3. 28. *Immo*, aliis ſi licet, tibi non licet. *Heaut*. IV. 5. 49. *Immo* abeat multo malo, quovis gentium. *Heaut*. V. 1. 55. *Immo* & ibi nunc ſum. *Heaut*. V. 2. 30. An dubitas, Clitipho? *Ch*. *Immo*, utrum volt. *Heaut*. V. 5. 14. *Immo* hercle extorque. *Adelph*. III. 4. 37. *Immo* ego ibo. *Adelph*. IV. 3. 13. *Immo* hercle ita nobis decet. *Adelph*. V. 8. 5. Non mea opera, neque pol culpa evenit. *La*. *Immo* maxume. *Hec*. II. 1. 31. An conveniam modo? *Pa*. *Immo*, quod conſtitui. *Hec*. III. 4. 23. *Immo* vero abi. *Hec*. IV. 4. 104. Neſcis, Parmeno. *Par*. *Immo* vero ſcio. *Hec*. V. 4. 37. *Immo* enim nemo ſatis pro merito gratiam regi refert. *Phorm*. II. 2. 24. Siccine hunc decipis? *Do*. *Immo* enimvero hic me decipit. *Phorm*. III. 2. 43. *Immo* non potuit melius pervenirier

Digitized by Google

tiger eo, quo. *Phorm.* IV. 3. 35. *Immo* etiam dabo, quo magis credas. *Phorm.* V. 6. 37. *Immo* vero uxorem tu cedo. *Phorm.* V. 7. 43. *Immo*, ut meam jam ſcias ſententiam. *Phorm.* V. 8. 54. *Immo* vero pulchre diſcedo, & probe, & praeter ſpem. *Phorm.* V. 8. 58. *Paſſim alibi.*

IMMODESTUS.

Vel heri in vino, quam *immodeſtus* fuiſti! quam moleſtus! *Heaut.* III. 3. 7.

IMMORTALIS.

Prô Deûm *immortalium!* *Phorm.* II. 3. 4. Dî *immortales!* homini homo quid praeſtat. *Eun.* II. 2. 1. Prô Dî *immortales!* *Adelph.* III. 4. 1. *Phorm.* V. 8. 19.

IMMORTALITAS.

Mihi *immortalitas* parta eſt. *And.* V. 5. 4.

IMMUNDUS, A, UM.

Una ancillula erat, pannis obſita, neglecta, *immunda* illuvie. *Heaut.* II. 3. 54.

IMMUTOR.

Sinam coactum egeſtate ingenium *immutarier?* *And.* I. 5. 40. Quid hoc morbi eſt? adeon' homines *immutarier* ex amore, ut? *Eun.* II. 1. 19. Continuo voltum earum ſenſi *immutari* omnium. *Hec.* III 3. 9. Non poſſum *immutarier.* *Phorm.* I. 4. 29. Id mutavit, quia me *immutatum* videt? *And.* I. 5. 7. Haec (forma) ubi *immutata* eſt, animum alio conferunt. *Heaut.* II. 4. 10.

IMPARATUS.

Ut ne *imparatus* ſim, ſi adveniat Phormio. *Phorm.* II. 1. 84. Hiccine me ſi *imparatum* in veris nuptiis adortus eſſet! *And.* III. 1. 20. Ita nunc *imparatum* ſubito tanta te impendent mala. *Phorm.* I. 4. 2.

IMPEDIMENTUM.

Mihi *impedimento* eſtis. *And.* IV. 2. 24.

IMPEDIO.

Tot me *impediunt* curae. *And.* I. 5. 25. Qui me & ſe hiſce *impedivit* nuptiis! *Phorm.* II. 4. 2. Viden' me tuis conſiliis miſerum *impeditum* eſſe? *Da.* At jam expediam. *And.* III. 5. 11. *Impeditum* in ea expedivi animum meum. *Hec.* III. 1. 17. Tu rem *impeditam* & perditam reſtituas? *And.* III. 5. 13. Minime mirum, adeo *impeditae* ſunt. *Heaut.* II. 3. 4.

IMPELLO.

Olim quidem te cauſae *impellebant* leves, ut. *Hec.* III. 4. 12. Quid ſi reddet? *Ge.* Tu *impuliſti.* *Phorm.* II. 2. 6. Non *impulit* me, haec nunc omnino ut crederem. *And.* III. 2. 44. Mater quae te *impulit.* *Hec.* IV. 4. 3. Quod ut facerem, egeſtas me *impulit.* *Phorm.* V. 1. 6. Quam timeo, adveniens hujus quo *impellat* patrem. *Phorm.* IV. 3. 3. Qui illum ad laborem *impulerim.* *Heaut.* I. 1. 113. Neu me cupidum eo *impuliſſet*, quod. *Phorm.* I. 3. 6. Dum in dubio eſt animus, paullo momento huc illuc *impellitur.* *And.* I. 5. 31. Hac fama *impulſus* Chremes, ultro ad me venit. *And.* I. 1. 72. Verum vide, ne *impulſus* ira prave inſiſtas. *Pa.* Quibus iris *impulſus?* *Hec.* III. 5. 34. & 35. Forma *impulſi* noſtra, nos amatores colunt. *Heaut.* II. 4. 9.

IMPENDEO.

Ita nunc imparatum ſubito tanta te *impendent* mala. *Phorm.* I. 4. 2.

IMPENDIO.

Impendio magis animus gaudebat mihi. *Eun.* III. 5. 39.

IMPENSE.

Illi invidere miſere. verum unus tamen *impenſe.* *Eun.* III. 1. 23. Minus videtis, magis *impenſe* cupitis. *Adelph.* V. 9. 36.

IMPERATOR.

Imperatoris virtutem noveram, & vim militum. *Eun.* IV. 7. 8. Haud convenit una ire cum amica *Imperatorem* in via. *Eun.* III. 2. 42.

IMPERITUS, A, UM.

Homine *imperito* numquam quidquam injuſtius. *Adelph.* I. 2. 18. Tune hic homines adoleſcentulos, *imperitos* rerum, in fraudem illicis? *And.* V. 4. 8. Neque ita *imperita*, ut, quid amor valeat, neſciam. *Eun.* V. 2. 42.

IMPERIUM.

Eone es ferox, quia habes *imperium* in belluas? *Eun.* III. 1. 25. Si meum *imperium* exſequi voluiſſes. *Heaut.* IV. 1. 22. Errat longe, qui *imperium* credat gravius eſſe aut ſtabilius. *Adelph.* I. 1. 41. Nec meum *imperium:* age, mitto *imperium:* non ſimultatem meam revereri ſaltem? *Phorm.* II. 1. 2. Mater, cujus ſub *imperio* eſt, mala. *Heaut.* II. 2. 4. Hem! ſatis pro *imperio!* quiſquis es. *Phorm.* I. 4. 19.

IMPERO.

Animo nunc jam otioſo eſſe *impero.* *And.* V. 2. 1. Jubeo, cogo, atque *impero.* *Eun.* II. 3. 97. Sed numquid aliud *imperas?* *Eun.* II. 1. 7. Bonam atque juſtam rem oppido *imperas.* *Heaut.* IV. 3. 26. Mihi, ne abſcedam, *imperat.* *Eun.* III. 5. 30. Non *imperabat* coram, quid. *And.* III. 2. 10. Quantum *imperavi*, date. *And.* III. 2. 4. *Imperavi* egomet mihi omnia adſentari. *Eun.* II. 2. 21. Quae volo, ſimul *imperabo.* *Eun.* III. 2. 40. Quod *imperabit*, facito. *Heaut.* IV. 6. 24. Quidvis oneris impone, *impera.* *And.* V. 3. 26. Pater, omnia faciam: *impera.* *Heaut.* V. 5. 11. Quin tu, quod faciam, *impera.* *Phorm.* I. 4. 46. Ut te cogam, quae ego *imperem*, facere. *Hec.* II. 2. 2. Sto exſpectans, ſi quid mihi *imperent.* *Eun.* III. 5. 46. Hoc qui nequit, fateatur ſe neſcire *imperare* liberis. *Adelph.* I. 1. 52.

IMPERTIO. IMPERTIOR.

Plurima ſalute Parmenonem ſummum ſuum *impertit* Gnatho. *Eun.* II. 2. 40. Ceſſo heram hoc malo *impertiri* propere? *Adelph.* III. 2. 22.

IMPETRO.

Quum iſtuc, quod poſtulo, *impetro* cum gratia. *And.* II. 5. 11. Orabo gnato uxorem: ſi *impetro.* *And.* III. 2. 48. Poſtquam eis mores oſtendi tuos, *impetravi.* *Eun.* V. 9. 61. Perpuliſti me: *impetraſti:* incoepi;

Digitized by Google

dum res tetulit. *And.* V. 1. 13. Hunc otabo : huic ſupplicabo : credo, *impetrabo*, ut. *And.* II. 1. 13. Id *impetrabis*. dixi. *Phorm.* II. 4. 12. Videndum eſt, ne minus propter iram hanc *impetrem*, quam poſſiem. *Hec.* V. 1. 3. Quid ni ? ſi nihil *impetres*. *And.* II. 1. 15. Quod vos jus cogit, id voluntate *impetret*. *Adelph.* III. 4. 44. Quaſi hoc te orando a me *impetrare* oportet. *And.* III. 3. 12. Ego *impetrare* nequeo hoc abs te biduum ? *Eun.* I. 2. 101. Sinite *impetrare* me. *Hec.* Alt. Prol. 44.

IMPINGO.

Dicam tibi *impingam* grandem. *Phorm.* II. 3. 92.

IMPIUS.

Ubi ego illum ſceleroſum, miſera,. atque *impium* inveniam ? *Eun.* IV. 3. 1.

IMPLORO.

Illaec fidem nunc voſtram *implorat*, Demea. *Adelph.* III. 4. 43.

IMPLUVIUM.

In alienas tegulas veniſſe clanculum per *impluvium*. *Eun.* III. 5. 41. Anguis per *impluvium* decidit de tegulis. *Phorm.* IV. 4. 27.

IMPONO.

Quidvis oneris *impone*, impera. *And.* V. 3. 26. Audaciſſime oneris quidvis *impono*, & feret. *Phorm.* III 3. 29. In ignem *impoſita* eſt : fletur. *And.* I. 1. 102.

IMPORTUNITAS.

Importunitatem ſpectate aniculae. *And.* I. 4 4.

IMPORTUNUS.

Immo ille fuit ſenex *importunus* ſemper. *Heaut.* I. 2. 23.

IMPOTENS.

Te novi, quam eſſe ſoleas *impotens*. *Heaut.* II. 3. 130. Adeon' *impotenti* eſſe animo, ut? *And.* V. 3. 8.

IMPOTENTIA.

Propter ſuam *impotentiam* ſe ſemper credunt negligi. *Adelph.* IV. 3. 16.

IMPROBUS.

Tum ſi quis magiſtrum cepit ad eam rem *improbum*. *And.* I. 2. 21. Vitium eſt oblatum virgini olim ab neſcio quo *improbo*. *Hec.* III. 3. 23.

IMPROVISO.

De *improviſo* nuptiae. *And.* II. 2. 23. Quaſi de *improviſo* reſpice ad eum. *And.* II. 5. 6. Ubi de *improviſo* interventum eſt mulieri. *Heaut.* II. 3. 40. Intervenit homo de *improviſo*. *Adelph.* III. 3. 53. Hoccine de *improviſo* mali mihi objici tantum ? *Adelph.* IV. 4. 1. Gaudeo, tantam fortunam de *improviſo* eſſe his datam. *Phorm.* V. 6. 44.

IMPRUDENS.

Et me, & te *imprudens*, perdidi. *Ch.* Itane *imprudens* ? *And.* IV. 1. 18. & 19. *Imprudens* harum rerum, ignaruſque omnium. *Eun* I. 2. 56. Praeterii *imprudens* villam. *Eun.* IV. 2. 5. Vide ſis, ne quid *imprudens* ruas. *Heaut.* II. 3. 128. Ne forte *imprudens* faciam, quod nolit. *Adelph.* IV. 5. 77. Hoc *imprudens* feci. *Hec.* V. 4. 37. Plus hodie boni feci *imprudens*, quam ſciens ante. *Hec.* V. 4. 40. Probe horum facta *imprudens* depinxit ſenex. *Phorm.* II. 1. 38. *Imprudens* timuit adoleſcens. *Phorm.* II. 1. 64. Dolet dictum *imprudenti* adoleſcenti & libero. *Eun.* III. 1. 40. Conveniam Pamphilum, ne de hac re pater *imprudentem* opprimat. *And.* I. 3. 22. Certo ſcio, te inſcientem, atque *imprudentem* dicere, ac facere omnia. *Heaut.* IV. 1. 20. Scientem, an *impudentem*. *Phorm.* IV. 3. 55. Eo perperam olim dixi, ne vos forte *imprudentes* foris effutiretis. *Phorm.* V. 1. 18.

SYNTAXIS. *Imprudens rerum. Imprudens ruit. Imprudens fecit. Imprudentem opprimere. Sciens an imprudens.*

IMPRUDENTER.

Ad flaminam acceſſit *imprudentius*, ſatis cum periculo. *And.* I. 1. 103.

IMPRUDENTIA.

Peccatum *imprudentia* eſt Poëtae. *Eun.* Prol. 27.

IMPUDENS.

Sycophanta *impudens*. *Heaut.* Prol. 38. Adeon' te eſſe incogitantem, atque *impudentem* ! *Phorm.* III. 2. 14. Eho tu *impudens*, non ſatis habes ? *And.* IV. 2. 27. Quid agis, inquam, homo *impudens* ? *Eun.* III. 1. 35. Eho ! paululum, *impudens* ? *Eun.* V. 2. 17. O hominis *impudentem* audaciam ! *Heaut.* II. 3. 72. Vide ! ſi non, quum adſpicias, os *impudens* videtur. *Eun.* V. 1. 22. Tum iſtuc os tuum *impudens* videre nimium vellem. *Eun.* III. 5. 40. Ibi tum eorum *impudentiſſima* oratio eſt. *And.* IV. 1. 10.

IMPUDENTER.

Mirum vero, *impudenter* mulier ſi facit meretrix ? *And.* IV. 4. 16.

IMPUDENTIA.

Tu ſola exorere, quae perturbes haec, tua *impudentia*. *Hec.* II. 1. 16.

IMPULSOR.

Tum Syrum *impulſorem*, vah, quibus illum lacerarem modis ! *Adelph.* III. 2. 17. Me *impulſore* haec non facit. *Eun.* V. 6. 18. Me *impulſore* hanc emtam eſſe ait. *Adelph.* IV. 2. 21.

IMPULSUS. *Subſt.*

Ubi duxere *impulſu* voſtro ; voſtro *impulſu* eaidem exigunt. *Hec.* II. 1. 41. *Impulſu* duxiſti meo. *Hec.* IV. 4. 65.

IMPUNE.

Tune *impune* haec facias ? *And.* V. 4. 7. Credin' te *impune* habiturum ? *Eun.* V. 2. 13. Ulciſcar, ut ne *impune* in nos illuſeris. *Eun.* V. 4. 20. Siquidem iſtuc *impune* habueris. *Eun.* V. 7. 18. Hoc licet *impune* facere huic, illi non licet. *Adelph.* V. 3. 38. *Impune* optare iſtuc licet. *Hec.* III. 5. 14. Crederem mihi *impunius* licere. *Heaut.* III. 2. 49.

IMPURATUS.

Impuratus me ille ut etiam irrideat ? *Phorm.* IV. 3. 64. Tum hunc *impuratum* poterimus noſtro modo ulciſci. *Phorm.* V. 7. 69.

IMPURUS, A, UM.

Perſuaſit ille *impurus*, ſat ſcio. *Adelph.* III. 3. 6. Conveni hodie hominem haud *impurum*. *Eun.* II. 2. 4. O hominem *impurum* !

Digitized by Google

purum! *Adelph.* II. 1. 29. III. 2. 6. *Impurum* vide, quantum valet. *Phorm.* V. 7. 93. Hominem iſtum *impuriſſimum* quamprimum abſolvitote. *Adelph.* II. 4. 17. Ea ſerviebat lenoni *impuriſſimo.* *Phorm.* I. 2. 33. Pergin' hero abſenti male loqui, *impuriſſime?* *Phorm.* II. 3. 25. Erat hic Corinthia anus, haud *impura* *Heaut.* IV. 1. 16.

IN.

In eo diſputant. *And.* Prol. 15. Fere *in* diebus paucis Chryſis moritur. *And.* I. 1. 77. Hanc mihi *in* manum dat. *And.* I. 5. 62. Sequere me intro, ne *in* mora illi ſis. *And.* III. 1. 9. Ego *in* portu navigo. *And.* III. 1. 22. Id oro te, *in* commune ut conſulas. *And.* III. 3. 16. *In* quibus ſic illudatis? *And.* IV. 4. 19. Omnis res eſt jam *in* vado. *And.* V. 2. 4. *In* tempore ipſo mihi advenis. *And.* V. 6. 10. *In* hoc biduum, Thais, vale. *Eun.* I. 2. 110. Seſe huc advorterat *in* noſtram plateam. *Eun.* II. 3. 52. Audieras? *Gn.* Saepe; & fertur *in* primis. *Eun.* III. 1. 39. Coimus, *in* hunc diem ut de ſymbolis eſſemus. *Eun.* III. 4. 2. Ut unguibus illi *in* oculos involem venefico! *Eun.* IV. 3. 6. Si vim faciet, *in* jus ducito. *Eun.* IV. 6. 30. Ut contumeliam tam inſignem *in* me accipiam? *Eun.* IV. 7. 1. Ubi vidi, me *in* pedes, quantum queo, *in* angiportum. *Eun.* V. 2. 5. & 6. *In* diem iſtuc, Parmeno, eſt fortaſſe. *Eun.* V. 7. 19. Quae tot res *in* unum concluſit diem? *Eun.* V. 9. 17. Perfice hoc, ut haeream *in* parte aliqua apud Thaidem. *Eun.* V. 9. 25. Quod agrum *in* proximo hic mercatus es. *Heaut.* I. 1. 2. *In* Aſiam ad regem militatum abiit. *Heaut.* I. 1. 65. Servolum ad eam *in* urbem miſit. *Heaut.* I. 2. 17. Peſſime iſtoc *in* te atque *in* illum conſulis. *Heaut.* III. 1. 28. Intendenda *in* ſenem eſt fallacia. *Heaut.* III. 2. 2. Amici quoque res *in* tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 11. & 17. Conſulere *in* longitudinem. *Heaut.* V. 2. 10. Victus, veſtitus, quo *in* tectum te receptes. *Heaut.* V. 2. 15. Eum hic locum ſumſit ſibi *in* Adelphos. *Adelph.* Prol. 11. Mallem auferre potius *in* praeſentia. *Adelph.* II. 2. 14. Potius, quam venias *in* periculum. *Adelph.* II. 2. 32. Etiam de ſorte nunc venio *in* dubium miſer? *Adelph.* II. 2. 35. Ah, vereor coram *in* os te laudare amplius. *Adelph.* II. 4. 5. Ut iram hanc *in* eos evomam. *Adelph.* III. 2. 14. Capite *in* terram ſtatuerem. *Adelph.* III. 2. 18. Credo abductum *in* ganeum aliquo. *Adelph.* III. 3. 5. Dedit *in* ſumtum dimidium minae. *Adelph.* III. 3. 16. Credebas, illam *in* cubiculum iri deductum domum? *Adelph.* IV. 5. 60. Interea *in* angulum aliquo abeam. *Adelph.* V. 2. 10. Quae tibi putaris prima, *in* experiundo repudies. *Adelph.* V. 4. 4. Obſecundare *in* loco. *Adelph.* V. 9. 37. Huc raro *in* urbem commeat. *Hec.* I. 2. 100. Non viſam uxorem, cum *in* proximo hic ſit aegra? *Hec.* III. 2. 6. De reducenda id facias, quod *in* rem ſit tuam. *Hec.* III. 3. 31. Ea me abſtinuiſſe *in* principio, cum data eſt. *Hec.* III. 3. 51. Tibi id *in* manu eſt, ne fiat. *Hec.* III. 5. 43. Forma *in* tenebris noſci non quita eſt. *Hec.* IV. 1. 57. Opportune te mihi *in* ipſo tempore oſtendis. *Hec.* IV. 4. 5. Non poteſt transdere hominem *in* otium. *Phorm.* Prol. 2. *In* medio omnibus palmam eſſe poſitam. *Phorm.* Prol. 17. Huc me conjicerem protinus *in* pedes. *Phorm.* I. 4. 13. *In* me omnem iram derivem ſenis? *Phorm.* II. 2. 9. Ego, quae *in* rem tuam ſint, ea velim facias. Reſtitui *in* integrum, aequom eſt, & bonum. *Phorm.* II. 4. 9. & 11. Dic, quid velis dari tibi *in* manum? *Phorm.* IV. 3. 29. Praeſens quod fuerat malum, *in* diem abiit. *Phorm.* V. 2. 16. *In* jus ambula. *Ph.* *In* jus! *Phorm.* V. 7. 43. & 44. *In* jus eamus. *Ph.* *In* jus! *Phorm.* V. 7. 88. Niſi ſequitur, pugnos *in* ventrem ingere. *Phorm.* V. 7. 95. * *Saepius alibi.*

INANIS.

Laborem *inanem* ipſus capit. *Hec.* III. 2. 9.

INAUDIO.

Ego quoque illam *inaudivi* fabulam. *Phorm.* V. 6. 37.

INCEDO.

Nova nunc religio in te iſtaec *inceſſit*, cedo? *And.* IV. 3. 15. Virum bonum eccum Parmenonem *incedere* video. *Eun.* V. 3. 9.

INCENDO.

Loquarne? *incendam*. taceam? inſtigem. *Phorm.* I. 4. 9. Ut illius animum cupidum inopia *incenderet.* *Heaut.* II. 3. 126. *Incendor* ira, eſſe auſam facere haec te injuſſu meo. *Hec.* IV. 1. 47. Quam id loqui, quo magis lubido fruſtra *incendatur* tua? *And.* II. 1. 8. Hiſce ego illam dictis ita tibi *incenſam* dabo, ut. *Phorm.* V. 7. 81.

INCIPTIO, *vide* INCOEPTIO.

INCEPTO.

Quid *inceptas*, Thraſo? *Eun.* V. 8. 1. Heia! ſudabis ſatis, ſi cum illo *inceptas* homine. *Phorm.* IV. 3. 24. Fabulam *inceptat.* *And.* V. 4. 22. Quid haec *inceptat?* *Heaut.* IV. 4. 12. Vah! vide, quod *inceptet* facinus. *Heaut.* III. 3. 39.

INCEPTOR.

O mearum voluptatum inventor, *inceptor*, perfector! *Eun.* V. 9. 5.

INCEPTUM.

Hoccine eſt humanum factum aut *inceptum!* *And.* I. 5. 1. Etſi illud *inceptum*, animi eſt pudentis ſignum, & non inſtrenui. *Heaut.* I. 1. 67. Ut te Dii, Deaeque, cum tuo iſtoc invento, cumque *incepto* perduint! *Heaut.* IV. 6. 7.

INCERTUS, A, UM.

Quam inſiſtam viam? *incertus* ſum. *Eun.* II. 3. 4. Poſtquam acrius pater inſtat, fecit animi ut *incertus* foret. *Hec.* I. 2. 46. Quid dicam hiſce? *incertus* ſum. *Hec.* III. 4. 36. De uxore *incertus* ſum etiam, quid ſim facturus. *Hec.* IV. 3. 8. Utrum ſtultitia facere hunc dicam: ſcientem, an imprudentem: *incertus* ſum. *Phorm.* IV. 3. 55. Me certiorem.

rem face : ne *incertus* ſiem. *Phorm.* IV. 3. 70. Ut veni, itidem *incertum* amiſti. *Hec.* II. 2. 9. Quod quidem me factum conſilii *incertum* facit. *Phorm.* IV. 1. 12. Domum revortor moeſtus, atque animo ſere perturbato, atque *incerto.* *Heaut.* I. 1. 71. Spe *incerta* certum mihi laborem ſuſtuli. *Hec.* Alt. Prol. 9. Filiam ut darem in ſeditionem, atque *incertas* nuptias. *And.* V. 1. 11. Hei mihi! *incertum* eſt quid agam. *My.* Miſera timeo, *incertum* hoc quorſum accidat. *And.* I. 5. 29. Nunc habeam, nec ne, *incertum* eſt. *Heaut.* I. 1. 43. Quia enim *incertum* eſt etiam, quid ſe faciat. *Heaut.* I. 2. 14. *Incertum* eſt, quid agam. *Phorm.* II. 1. 9. Quae nunc ſunt certa ei conſilia, *incerta* ut ſient. *And.* II. 3. 16. *Incerta* haec ſi tu poſtules ratione certa facere, nihilo plus agas, quam. *Eun.* I. 1. 16. *Incertior* ſum multo, quam dudum. *Phorm.* II. 4. 19.

Syntaxis. *Incertus animi. Amittere aliquem incertum. Incertus conſilii. Moeſtus atque animo incerto. Spe incerta certum laborem tollere. Incertae nuptiae. Incertum eſt, quid agam. Incerta ratione certa facere. Incertior, quam dudum.*

Incido.

Redeunti ex ipſa re mihi *incidit* ſuſpicio. *And.* II. 2. 22. Qui iſthaec tibi *incidit* ſuſpicio? *And.* III. 2. 21. Verum, ut aliud ex alio *incidit.* *Heaut.* III. 3. 37. Tanta nunc ſuſpicio de me *incidit.* *Adelph.* IV. 4. 5. Jocularium in malum inſciens pene *incidi.* *And.* IV. 4. 43. Ego in eum *incidi* infelix locum, ut. *Phorm.* I. 3. 23. In eandem fraudem, ex hac re, atque ex illa, *incides.* *Heaut.* III. 1. 33. Quodcunque *inciderit* in mentem, volet. *Heaut.* III. 1. 75. Utinam ne Phormioni id ſuadere in mentem *incidiſſet.* *Phorm.* I. 3. 5. Ut numquam ulla amori veſtro *incidere* poſſit calamitas. *Heaut.* II. 4. 15.

Syntaxis. *Suſpicio mihi incidit. Aliud ex alio incidit. Suſpicio de me incidit. In malum incidere. Incidi in eum locum. Incidere in fraudem. Incidit in mentem. Amori incidit calamitas.*

Incipio.

Vos ſemotae: nos ſoli: *incipit.* *And.* I. 5. 50. Narrationis *incipit* mihi initium. *And.* IV. 2. 26. Cujus cauſa haec *incipit.* *And.* IV. 4. 33. *Incepi*: dum res tetulit. *And.* V. 1. 13. Hac illi ſpe hoc *inceperunt!* *Adelph.* II. 2. 19. Jam tum *inceperat* turba inter eos. *Eun.* IV. 4. 58. Quid faciam miſer? quidve *incipiam?* *Eun.* V. 5. 25. Quid, ſi hoc nunc ſic *incipiam?* nihil eſt. *Heaut.* IV. 2. 9. Verum ſi *incipies*, neque pertendes naviter. *Eun.* I. 1. 6. Itane idoneus tibi videor eſſe, quem tam aperte fallere *incipias* dolis? *And.* III. 2. 13. Haec, dum *incipias*, gravia ſunt. *Heaut.* V. 5. 14. An me (laudem,) qui auſus ſim *incipere?* *Eun.* V. 9. 15. Quod ſenſiſſi illos me *incipere* fallere. *Heaut.* III. 1. 86. Hoccine *incipere* Aeſchinum? *Adelph.* II. 2. 29. Haruſpex vetuit aliquid novi negotî *incipere.* *Phorm.* IV. 4. 29. Turpe *inceptu* eſt. *Phorm.* II. 4. 16. Quidnam *incepturus?* *And.* IV. 3. 8. Quae (amicitia) *incepta* a parvis, cum aetate adcrevit ſimul. *And.* III. 3. 7. Sine! *inceptum* eſt: perfice hoc mihi perpetuo. *Heaut.* IV. 8. 22. Nuptiarum gratia haec ſunt ficta, atque *incepta.* *And.* V. 1. 17. In re *incipiunda* ad defendendam noxiam. *Phorm.* I. 4. 48.

Inclementer.

Tum ſi quis eſt, qui dictum in ſe *inclementius* exiſtimabit eſſe. *Eun.* Prol. 4.

Incoeptio.

Incoeptio eſt amentium, haud amantium. *And.* I. 3. 13.

Incogitans.

Quod ni fuiſſem *incogitans.* *Phorm.* I. 3. 3. Adeon' te eſſe *incogitantem*, atque impudentem, ut? *Phorm.* III. 2. 14.

Incolumis.

Poſthac *incolumem* ſat ſcio fore me. *And.* III. 5. 5. Parentes, patriam *incolumem.* *Heaut.* I. 2. 20.

Incommode.

Incommode hercle. *Ch.* Immo infeliciter. *Eun.* II. 3. 37. Quia tam *incommode* illis ſors obtulerat adventum meum. *Hec.* III. 3. 10. *Incommode* mihi nuptiis evenit. *Hec.* V. 3. 40.

Incommoditas.

Incommoditas denique huc omnis redit. *And.* III. 3. 35. Quot *incommoditates* in hac re accipies, niſi caves? *Heaut.* V. 1. 59.

Incommodo.

Magis id adeo, mihi ut *incommodes*, quam ut obſequatur gnato. *And.* I. 1. 135.

Incommodum.

Mihi veniebat in mentem ejus *incommodum.* *Phorm.* IV. 3. 47. Hic tibi nihil eſt quidquam *incommodi.* *Hec.* III. 3. 40. Meditata mihi ſunt omnia mea *incommoda.* *Phorm.* II. 1. 18. *Incommoda*, atque injurias viri omnes ferre. *Hec.* I. 2. 90. Multa ex quo fuerint commoda, ejus *incommoda* aequom eſt ferre. *Hec.* V. 3. 42. Ex *incommodis* alterius ſua ut comparent commoda? *And.* IV. 1. 3.

Incommodus, a, um.

Non tute *incommodam* rem, ut quaeque eſt, in animum inducas pati? *Hec.* IV. 2. 27. Non dici poteſt, quam re ipſa navigare *incommodum* eſt. *Hec.* III. 4. 3. Hoc ego proferre, *incommodum* mihi eſſe arbitror. *Hec.* I. 2. 78. Ain' tu, tibi hoc *incommodum* eveniſſe iter? *Hec.* III. 4. 1. *Incommoda* alia ſunt dicenda, Parmeno. *Eun.* II. 3. 38.

Syntaxis. *Incommodam rem pati. Nihil quidquam incommodi. Incommodum iter. Incommoda alicujus ferre.*

Incredibilis, e.

Incredibili re, atque atroci percitus. *Hec.* III. 3. 17. Vin' me iſtuc tibi, etſi *incredibile* eſt, credere? *Heaut.* IV. 1. 11. Praeter ſpem, atque *incredibile* hoc mihi obtigit. *Phorm.* II. 1. 9 *Incredibile* eſt, quantum herum anteeo ſapientia. *Phorm.* II. 1. 17. *Incredibilia* Parmeno modo

Digitized by Google

do quae narravit. *Eun.* V. 9. 19.

INCURVUS.

Adcurrit ad me, *incurvus*, tremulus, labiis demiſſis, gemens. *Eun.* II. 3. 44.

INCUSO.

Quid me *incuſas*, Clitipho? *Heaut.* V. 2. 7. Nos jamdudum hic te abſentem *incuſamus*, qui abieris. *Phorm.* III. 1. 7. Ferme eadem, quae tute dudum coram me *incuſaveras*. *Phorm.* V. 7. 21.

INDE.

Redeo *inde* iratus. *And.* I. 1. 110. Si te *inde* exemerim, ego pro te molam. *And.* I. 2. 29. Puerum *inde* abiens conveni Chremis. *And.* II. 2. 31. Paraſiti perſonam *inde* ablatam & Militis. *Eun.* Prol. 26. Ecqua *inde* parva periſſet ſoror? *Eun.* III. 3. 15. *Inde* ad jurgium. *Eun.* IV. 1. 12. Cum *inde* abeo, jam tum inceperat turba. *Eun.* IV. 4. 58. *Inde* omnibus ſignum dabo. *Eun.* IV. 7. 11. *Inde* item in (angiportum) aliud, *inde* in aliud. *Eun.* V. 2. 6. & 7. Haec inter nos nuper notitia admodum eſt: *inde* adeo, quod. *Heaut.* I. 1. 2. Jam *inde* uſque a pueritia. *Heaut.* I. 2. 9. Jam *inde* ab adoleſcentia. *Adelph.* I. 1. 16. *Inde* ego hunc majorem adoptavi mihi. *Adelph.* I. 1. 22. Homo amicus nobis jam *inde* a puero. *Adelph.* III. 3. 86. Corripui illico me *inde* lacrumans. *Hec.* III. 3. 17. *Inde* eſt cognitio facta. *Hec.* V. 3. 33. Filium *inde* hunc natum. *Hec.* V. 3. 34. Dum *inde* iret domum. *Phorm.* I. 2. 40. Neque quo modo me *inde* extraham. *Phorm.* I. 4. 3. *Inde* ibo ad forum. *Phorm.* II. 1. 82. Patruus interea *inde* huc egreditur foras. *Phorm.* V. 6. 38. *Inde* hiſce oſtendam me. *Phorm.* V. 6. 52. *Inde* filiam ſuſcepit jam unam. *Phorm.* V. 8. 18.

INDICIUM.

Nam mihi, quale ingenium haberes, fuit *indicio* oratio. *Heaut.* II. 4. 4. *Indicio* de ſe ipſe erit. *Adelph.* Prol. 4. Id anus fecit *indicium* mihi. *Adelph.* IV. 4. 7. Id nunc res *indicium* haec facit. *Hec.* IV. 1. 31. Egomet meo *indicio*, miſer hodie perii. *Eun.* V. 7. 23. Cum illi pericli nihil ex *indicio* ſiet? *Heaut.* III. 1. 6.

INDICO.

Qui ſtultum adoleſcentulum nobilitas flagitiis, & eundem *indicas*. *Eun.* V. 7. 21. Bene diſſimulatum amorem & celatum *indicat*. *And.* I. 1. 105. Num ejus color pudoris ſignum *indicat*? *And.* V. 3. 7. Res ipſa *indicat*. *Eun.* IV. 3. 16. IV. 4. 38. *Adelph.* III. 2. 40. Quod te ſcire, ipſa *indicat* res. *Hec.* III. 3. 35. Res *indicabit*. *Eun.* III. 2. 16. Ni miſerum inſuper etiam patri *indicares*. *Eun.* V. 7. 13. Hic prius ſe *indicaris*, quam ego argentum effecero. *Heaut.* III. 3. 23. Quae cupiebat de ſorore ejus *indicare*. *Eun.* IV. 1. 7. Id noſmet ipſos *indicare*, placabilius eſt. *Phorm.* V. 7. 68. Non me hanc rem patri, ut ut erat geſta, *indicaſſe*? *Adelph.* IV. 4. 20. *Indicans*, te amare, & ferre non poſſe. *Eun.* I. 1. 8.

INDICENS. INDICTUS.

Non me *indicente* haec fiunt. *Adelph.* III. 4. 62. Quod dictum, *indictum* eſt. *Phorm.* V. 7. 58.

INDICUS.

Elephantis quem *Indicis* praefecerat. *Eun.* III. 1. 23.

INDIGEO.

Quaſi tu hujus *indigeas* patris. *And.* V. 3. 19.

INDIGNE.

Facis adeo *indigne* injuriam illi. *Heaut.* III. 3. 4. Cui miſerae *indigne* per vim vitium obtulerat. *Adelph.* III. 2. 10. Illi miſerae, *indigne* factam injuriam contexeris. *Hec.* III. 3. 41. Vereor, hera, ne *indigne* injuria adficiatur. *Phorm.* V. 1. 3. An quidquam hodie eſt factum *indignius*? *Phorm.* V. 8. 20. Clamant omnes, *indigniſſime* factum eſſe. *Adelph.* I. 2. 11.

INDIGNUS, A, UM.

Nam etſi ego digna hac contumelia ſum maxime, at tu *indignus*, qui faceres tamen. *Eun.* V. 2. 27. Jusjurandum dabitur, te eſſe *indignum* injuria hac. *Adelph.* II. 1. 12. Nunc non credis, *indignis* nos eſſe irriſas modis? *Eun.* IV. 4. 43. *Indignis* quum egomet ſim acceptus modis. *Adelph.* II. 1. 12. Conſcia mihi ſum, neque rem ullam interceſſiſſe, illa aut me *indignam*. *Adelph.* III. 2. 51. Seſe eſſe *indignam* deputat matri meae cui concedat. *Hec.* III. 5. 27. Abſenti tibi te *indignas*, ſeque dignas contumelias numquam ceſſavit dicere. *Phorm.* II. 3. 29. Facinus *indignum*! *Adelph.* IV. 5. 35. Quam *indignum* facinus! *Phorm.* III. 2. 26. Facinus *indignum*, ſic circumiri! *Phorm.* IV. 3. 8. Adeon' hoc *indignum* tibi videtur? *Phorm.* V. 8. 51. Venit Chremes poſtridie ad me, clamitans, *indignum* facinus! *And.* I. 1. 118. *Indignum* jam facinus faxo ex me audias. *And.* V. 2. 13. O *indignum* facinus! *Eun.* I. 1. 25. O facinus *indignum*! *Adelph.* II. 1. 19. *Hec.* III. 3. 16. Facinus *indignum*! *Adelph.* III. 4. 1. Facinus *indignum*, & malum! *Phorm.* V. 8. 19. Quae futura exempla dicunt in eum *indigna*? *Eun.* V. 5. 4. Haec te admittere *indigna* genere noſtro! *Adelph.* III. 3. 65.

SYNTAXIS: *Indignus injuria. Indignis modis irrideri, accipi. Res indigna te interceſſit. Indignum facinus. Indigna exempla ſunt futura in eum. Admittere indigna genere ſuo.*

INDILIGENS. INDILIGENTER.

Vereor, ne *indiligens* nimium ſies. *Adelph.* IV. 5. 50. Pol mei patris bene parta *indiligenter* tutatur. *Phorm.* V. 3. 5.

INDOTATUS, A, UM.

Primum *indotata* eſt. *Adelph.* III. 2. 47. Virgo nihil habet. Et ducenda *indotata* eſt? *Adelph.* IV. 7. 11. Illene *indotatam* virginem, atque ignobilem daret illi? *Phorm.* I. 2. 70. Vos me *indotatis* modo patrocinari fortaſſe arbitramini: etiam dotatis ſoleo. *Phorm.* V. 7. 45.

INDUCIAE.

In amore haec inſunt vitia: *induciae*, bellum, pax rurſum. *Eun.* I. 1. 15.

INDU-

INDUCO.

Mea ſic eſt ratio, & ſic animum *induce* meum. *Adelph.* I. 1. 43. Quae dicis, omnia eſſe, ut dicis, animum *induco.* *Hec.* II. 2. 22. Eum eſſe quaeſtum, in animum *induxi*, maximum. *Heaut.* Prol. 49. *Hec.* Alt. Prol. 42. Numquam te aliter, atque es, in animum *induxi* meum. *Adelph.* IV. 3. 6. Si ita iſtuc animum *induxti* eſſe utile. *And.* III. 3. 40. Olim iſtuc, olim, cum ita animum *induxti* tuum. *And.* V. 3. 12. Pergravia eſſe in animum *induxti* tuum. *Hec.* III. 1. 12. Animum ipſum ad meretricem *induxti* tuum. *Hec.* IV. 4. 67. Satis, pol, proterve me Syri promiſſa huc *induxerunt.* *Heaut.* IV. 4. 1. Ita animum *induxerunt*, ſocrus omnes eſſe iniquas. *Hec.* II. 3. 4. Cauſam hanc juſtam eſſe animum *inducite.* *Heaut.* Prol. 41. Vide, quo me *inducas.* *And.* II. 3. 25. Oro, ut ne illis animum *inducas* credere. *And.* V. 1. 15. Obſecro, mi gnate, ne iſtuc in animum *inducas* tuum. *Heaut.* V. 4. 5. Non tute incommodam rem in animum *inducas* pati? *Hec.* IV. 2. 27. Huic animum adſentari *induxeris.* *Eun.* III. 2. 37. Numquam crediđi fore, ut hac ille viva poſſet animum *inducere* uxorem habere. *Hec.* I. 2. 24.

SYNTAXIS. *Inducere animum. In animum. Inducere aliquem in animum. Inducere aliquem aliquo. Animum inducere ad aliquid.*

INDULGEO.

Nimis me *indulgeo.* *Eun.* II. 1. 16. Nimium illi, Menedeme, *indulges.* *Heaut.* IV. 8. 21. Veſtitu nimio *indulges.* *Adelph.* I. 1. 38. Dum nulla alia delectatio, quae propior eſſet, te *indulgebant*, tibi dabant. *Heaut.* V. 2. 35. Id fieri, ex adſentando, *indulgendo*, & largiendo. *Adelph.* V. 9. 31.

INDUO.

Is dedit mihi hanc veſtem: meam ipſe *induit.* *Eun.* IV. 4. 35. Tuam veſtem detraxit tibi? ea eſt *indutus*? *Eun.* IV. 4. 41. Ubi veſtem vidit illam eſſe eum *indutum* pater? *Eun.* V. 7. 15.

INDUSTRIA.

Si erit adjutrix noſtrae *induſtriae.* *Hec.* Alt. Prol. 24. Facite, aequanimitas Poëtae ad ſcribendum augeat *induſtriam.* *Adelph.* Prol. 25. Paullum intereſſe cenſes, ex animo omnia facias, an de *induſtria*? *And.* IV. 4. 56.

INEO.

Ego lepidus *ineo* gratiam. *Adelph.* V. 7. 16. Adibo, atque ab eo gratiam hanc *inibo.* *Eun.* III. 5. 9. Haec, cum rationem *ineas*, quam ſint ſuavia. *Phorm.* II. 2. 30. Ut gratiam *ineat* ſine ſuo diſpendio, & mihi proſit? *Hec.* V. 2. 29. Cave, ne falſam gratiam ſtudeas *inire.* *Heaut.* II. 3. 62. Oro, ut beneficium verbis *initum* dudum, nunc re comprobes. *And.* V. 1. 5. Ratio de integro *ineunda* eſt mihi. *Heaut.* IV. 2. 7.

SYNTAXIS. *Inire gratiam. rationem. Beneficium verbis inire.*

INEPTIA.

Ut video ego tuam *ineptiam.* *Adelph.* IV. 7. 31. Uſque adeo ego illius ferre poſſum *ineptias*, & magnifica verba. *Eun.* IV. 6. 3. Ad pauca ut redeam, ac mittam illius *ineptias.* *Phorm.* IV. 3. 43.

INEPTIO.

Ineptis. deliras. inſanis? anſer. ſatin' ſanus es? *Adelph.* V. 8. 11. Haud deſinam, donec perfecero hoc. *Ph. Ineptis.* *Phorm.* II. 3. 73.

INEPTUS, A, UM.

Hoc nemo fuit minus *ineptus*, magis ſeverus. *Eun.* II. 1. 21. Ne *ineptus*, ne protervus videar. *Heaut.* III. 3. 16. Nimium *ineptus* es. *Adelph.* I. 1. 38. *Ineptus* hodie dum illic ſedeo. *Hec.* V. 3. 4. Age, *inepte!* *Eun.* II. 3. 19. *Adelph.* II. 4. 7. Quid vos, malum! ergo me ſic ludificamini, *inepti*? *Phorm.* V. 7. 56. Eſt hercle *inepta* ne dicam dolo, atque abſurda. *Adelph.* III. 3. 21. *Inepta* lenitas patris, & facilitas prava. *Adelph.* III. 3. 36. Aut ullam cauſam, *ineptam* ſaltem, falſam, iniquam. *And.* I. 5. 22. Eho, *inepta*, neſcis quid ſit actum? *And.* IV. 4. 52. Quid eſt, *inepta*? *Eun.* V. 7. 6. Miror, quomodo tam *ineptum* quidquam tibi in mentem venire potuerit. *Heaut.* V. 3. 3. Etſi hoc mihi pravum, *ineptum*, abſurdum videtur. *Adelph.* V. 8. 22. *Inepta* haec eſſe, nos quae facimus, ſentio. *Adelph.* III. 3. 76.

INERS.

Quandoquidem tam *iners*, tam nulli conſilii ſum. *And.* III. 5. 2. Si ſcire vis, dicam: gerro, *iners*, fraus, heluo, ganeo! *Heaut.* V. 4. 10. Hic Geta, non malus neque *iners*, alit illas. *Adelph.* III. 4. 35.

INESCO.

Abi, neſcis *ineſcare* homines, Sannio. *Adelph.* II. 2. 12.

INEXORABILIS.

Adeon' ingenio eſſe duro te, atque *inexorabili*? *Phorm.* III. 2. 12.

INFAMIA. INFAMIS.

Vis, egeſtas, injuſtitia, ſolitudo, *infamia.* *Adelph.* III. 2. 5. Cavit, ne umquam *infamiae* ea res ſibi eſſet *And.* II. 6. 13. Propter quam in ſumma *infamia* ſum. *Heaut.* II. 3. 18. Non ea cauſa magis patiar, flagitiis tuis me *infamem* fieri. *Heaut.* V. 4. 14.

INFANDUS, A, UM.

Tam *infandum* facinus, mea tu, ne audivi quidem. *Eun.* IV. 3. 22.

INFECTUS, A, UM.

Infecta pace, ultro ad eam venies. *Eun.* I. 1. 8. Quando jam accuſando fieri *infectum* non poteſt, ignoſce. *Phorm.* V. 8. 45.

INFELICITAS.

Quid hoc, malum! *infelicitatis*? *Adelph.* IV. 2. 5.

INFELICITER. INFELIX.

Is fit mihi obviam. *Pa.* Incommode hercle. *Ch.* Immo *infeliciter.* *Eun.* II. 3. 37. Ego *infelix*, neque ridiculus eſſe poſſum. *Eun.* II. 2. 13. Nae ego homo ſum *infelix*! *Adelph.* IV. 2. 1. Qui *infelix* haud ſcio, an illam miſere nunc amat. *Adelph.* IV. 5. 33. Quid agam, *infelix*? *Hec.* III. 4. 40. In eum incidi

Digitized by Google

cidi *infelix* locum, ut. *Phorm.* I. 3. 23. Adeon' hominem eſſe invenuſtum, aut *infelicem* quenquam, ut ego ſum! *And.* I. 5. 10. O *infelicem* adoleſcentulum! *Eun.* V. 5. 1. Heu, me *infelicem!* *Hec.* III. 1. 2. *Infelix!* ſiquidem tu iſtaec vera praedicas. *Eun.* V. 1. 12. Itane es paratus facere me advorſum omnia, *infelix?* *Phorm.* II. 3. 81.

INFENSUS.

Me *infenſus* ſervat. *And.* I. 3. 7.

INFERI.

Ut te quidem omnes Dî, Deaeque, Superi, *Inferi*, malis exemplis perdant! *Phorm.* IV. 4. 6.

INFERO.

Qui te ad ſcopulum e tranquillo *inferat.* *Phorm.* IV. 4. 9.

INFICIAS.

Si hoc palam proferimus, ille *inficias* ibit, ſat ſcio. *So.* Sin *inficias* ibit, teſtis mecum eſt annulus. *Adelph.* III. 2. 41. & 49.

INFIMUS.

Tace tu, quem ego eſſe infra *infimos* omnes puto homines. *Eun.* III. 2. 36.

INFIRMITAS.

Quid adhuc habent *infirmitatis* nuptiae? *Hec.* I. 2. 101.

INFIRMUS, A, UM.

Qui eos gubernat animus, *infirmum* gerunt. *Hec.* III. 1. 31. Quum ſcirem *infirmas* nuptias haſce eſſe. *Phorm.* V. 1. 6.

INFORTUNATUS.

O *infortunatum* ſenem! *Eun.* II. 3. 7.

INFORTUNIUM.

Haud multum a me aberit *infortunium.* *Heaut.* IV. 2. 1. Si attigiſſes, ferres *infortunium.* *Adelph.* II. 1. 24. Faxo tali eum mactatum, atque hic eſt, *infortunio.* *Phorm.* V. 8. 39.

INFRA.

Quem eſſe *infra* infimos omnes puto homines. *Eun.* III. 2. 36.

INFRINGO.

Homini miſero plus quingentos colaphos *infregit* mihi. *Adelph.* II. 1. 46.

IN

INGENIUM.

Ita ut *ingenium* eſt omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem. *And.* I. 1. 50. Experimini, *ingenium* quid poſſit meum. *Heaut.* Prol. 47. Quae, cujuſque *ingenium* ut ſit, declarat. *Heaut.* II. 3. 43. Sic eſt *ingenium.* *Phorm.* I. 2. 20. Haec ego putabam eſſe omnia humani *ingeni*, manſuetique animi officia. *And.* I. 1. 86. Apud te meo erit *ingenio* fides. *Hec.* III. 5. 24. Antea qui ſcire poſſes, aut *ingenium* noſcere? *And.* I. 1. 26. Bene & pudice ejus doctum atque eductum ſinam egeſtate *ingenium* immutarier? *And.* I. 5. 40. Te per hanc dextram oro, & *ingenium* tuum. *And.* I. 5. 54. Bonum *ingenium* narras adoleſcentis. *My.* Optumum. *And.* III. 1. 8. Novi *ingenium* mulierum: nolunt, ubi velis. *Eun.* IV. 7. 42. Mihi, quale *ingenium* haberes, fuit indicio oratio. *Heaut* II. 4. 4. Hoccine me miſerum non licere meo modo *ingenium* frui! *Heaut.* II. 4. 21. Rurſum ad *ingenium* redit. *Adelph.* I. 1. 46. *Ingenium* novi tuum liberale. *Adelph.* IV. 5. 49. Scire eſt liberum *ingenium*, atque animum. *Adelph.* V. 3. 43. Ad *ingenium* redis. *Hec.* I. 2. 38. Pium ac pudicum *ingenium* narras Pamphili. *Hec.* I. 2. 77. Poſtquam par *ingenium* nactus eſt. *Hec.* I. 2. 95. Morem antiquom, atque *ingenium* obtines. *Hec.* V. 4. 20. Ego te complures advorſum *ingenium* meum menſes tuli. *Phorm.* III. 2. 35. Qui gnatum haberem tali *ingenio* praeditum. *And.* I. 1. 71. Ipſe eſt *ingenio* bono. *And.* III. 2. 7. Non adeo inhumano *ingenio* ſum, ut. *Eun.* V. 2. 41. Ad ſtudium ſe adplicaſſe muſicum, amicum *ingenio* fretum. *Heaut.* Prol. 24. *Ingenio* te eſſe in liberos leni puto. *Heaut.* I. 1. 99. Aut *ingenio* egregie ad miſerias natus ſum; aut. *Heaut.* III. 1. 11. Niſi illos ex tuo *ingenio* judicas. *Heaut.* V. 1. 7. Haec, ita uti liberali eſſe *ingenio* decet, pudens. *Hec.* I. 2. 89. Neque declinatam quidquam ab aliarum *ingenio* ullam

IN

reperias? *Hec* II. 1. 3. Ita olim ſuo me *ingenio* pertulit. *Hec.* III. 1. 22. Fuiſſe erga me miro *ingenio* expertus ſum. *Hec.* III. 5. 39. Ita plerique *ingenio* ſumus omnes. *Phorm.* I. 3. 20. Adeon' *ingenio* eſſe duro te atque inexorabili, ut? *Phorm.* III. 2. 12. Forum *ingenia* admiror ſimul. *Eun.* II. 2. 19. Quo modo meretricum *ingenia* & mores poſſet noſcere. *Eun.* V. 4. 10. Qui cum *ingeniis* conflictatur ejuſmodi. *And.* I. 1. 66. Ex aliarum *ingeniis* nunc me judicet. *Eun.* I. 2. 118.

SYNTAXIS. *Sic eſt ingenium. Officia humani ingenii. Ingenium noſcere. Ingenium immutatur. Oro te per ingenium tuum. Frui ingenium alicujus ſuo modo. Ingenium liberale. Redire ad ingenium. Ingenium pium ac pudicum. Obtinere morem antiquum atque ingenium. Adverſus ingenium ſuum facere aliquid. Praeditus ingenio. Fretus ingenio alterius. Eſſe ingenio duro. bono. inhumano. leni in liberos. Judicare alterum ex ſuo ingenio. Mulier declinata ab aliarum ingenio. Miro ingenio eſſe erga aliquem. Ita eſt ingenio. Admirari ingenia alterum. Noſcere ingenia meretricum. Conflictari cum ingeniis meretricum.*

INGENS.

O *ingentem* confidentiam! *And.* V. 3. 5. Magnas vero agere gratias Thaïs mihi? *Gn.* *Ingentes.* *Eun.* III. 1. 2. Fero alia flagitia ad te, *ingentia.* *Adelph.* IV. 7. 3.

INGENUUS, A, UM.

Quod ſine ſumtu *ingenuam*, liberalem nactus es. *Phorm.* I. 3. 16.

INGERO.

Ingeram mala multa? *And.* IV. 1. 16. Niſi ſequitur, pugnos in ventrem *ingero.* *Phorm.* V. 7. 95.

INGLUVIES.

Harum videre *ingluviem*, ſordes, inopiam. *Eun.* V. 4. 15.

INGRATIIS.

Ut defetiger uſque, *ingratiis* ut dormiam. *Eun.* II. 1. 14. Ea coacta *ingratiis* poſtilla coepit victum volgo quaerere. *Heaut.* III. 1. 37.

37. Hoc argentum, ita ut datum eſt, *ingratiis* ei datum erit. *Phorm.* V. 6. 48.

INGRATUS, A, UM.

Adeon' me ignavum putas? adeon' porro *ingratum*, ut? *And.* I. 5. 43. Ah! nimium me *ingratum* putas. *Hec.* V. 4. 13. Ignoſcas tamen poſt; & id *ingratum*. *Heaut.* V. 1. 61.

INGREDIOR.

Neſcis quid mali praeterieris, qui numquam es *ingreſſus* mare. *Hec.* III. 4. 5.

INHONESTE.

Quae ſeſe *inhoneſte* optavit parere hic divitias. *And.* IV. 5. 2.

INHONESTUS, A, UM.

Illumne obſecro *inhoneſtum* hominem, ſenem, mulierem? *Eun.* II. 3. 65. Quam *inhoneſtae* ſolae ſint domi, atque aridae cibi. *Eun.* V. 4. 16.

INHUMANE.

Nimis graviter cruciat adoleſcentulum, nimiſque *inhumane*. *Heaut.* V. 5. 2.

INHUMANUS, A, UM.

Adeon' me putas *inhumanum*, aut ferum, ut? *And.* I. 5. 43. Non credidi aedepol adeo *inhumanum* fore. *Hec.* III. 5. 49. Non adeo *inhumano* ingenio ſum, ut. *Eun.* V. 2. 41. Hiccine? quod homo *inhumaniſſimus*. *Phorm.* III. 2. 24. Quae cum milite Corinthum hinc ſum profecta *inhumaniſſimo*. *Hec.* I. 2. 11.

INJICIO.

Timet. *injeci* ſcrupulum homini. *Adelph.* II. 2. 20. *Injeci* ſcrupulum. *Phorm.* V. 7. 61. Magnam mihi *injecit* ſua commoditate curam. *Adelph.* IV. 5. 76. Quae ſeſe in ignem *injicere* voluit, prohibui, ſervavi. *And.* I. 1. 113. Ubi deſponſam nuntiaſti filio, continuo *injeciſſe* verba tibi Dromonem. *Heaut.* V. 1. 19. *Injecta* eſt ſpes patri, poſſe illam extrudi. *Phorm.* IV. 4. 11.

SYNTAXIS. *Injicere alicui ſcrupulum. magnam curam. verba. ſpem. In ignem ſeſe injicere.*

INIMICITIA.

In amore haec inſunt vitia: *inimicitiae*, induciae, bellum, pax. *Eun.* I. 1. 15. Eho, non tu dixti eſſe inter eos *inimicitias*, carnufex? *And.* V. 2. 11. Cum puella anum ſuſcepiſſe *inimicitias*, non pudet? *Hec.* II. 1. 34. Numquam tam graves ob hanc *inimicitias* caperem in familiam. *Phorm.* II. 3. 23.

INIMICUS.

Qualis ſim amicus, aut quid poſſiem, potius quam *inimicus*, periculum facias. *Hec.* V. 1. 40. Potius quam te *inimicum* habeam. *Eun.* I. 2. 94. & 96. Miſeret tui me, qui hunc tantum hominem facias *inimicum* tibi. *Eun.* IV. 7. 32. Si omnes hunc conjectum in nuptias *inimici* vellent. *And.* IV. 1. 44. Ex amicis *inimici* ut ſint nobis adfines, facis. *Hec.* II. 1. 14. Au! obſecro te, iſtuc *inimicis* ſiet. *Heaut.* V. 3. 13. Non, ſi capiundos mihi ſciam eſſe *inimicos* omnes homines. *And.* IV. 2. 12. De eadem cauſa eſt iracundus factus *inimiciſſimus*. *Hec.* III. 1. 29.

SYNTAXIS. *Habere aliquem inimicum. Facere ſibi aliquem inimicum. Ex amicis inimicos facere. Iſtuc inimicis ſiet! Capere aliquem inimicum. Iracundus ſit inimiciſſimus.*

INIQUE.

Ne eum circumventum *inique* iniqui irrideant. *Hec.* Alt. Prol. 46. Nae nos ſumus mulieres *inique* aeque omnes inviſae viris. *Hec.* II. 3. 1. Quam *inique* comparatum eſt! *Phorm.* I. 1. 7. Numquam vidi *iniquius* concertationem comparatam. *Adelph.* II. 2. 3.

INIQUUS, A, UM.

Vide, quam *iniquus* ſis prae ſtudio. *And.* V. 1. 6. Oh! *iniquus* es. *Heaut.* V. 3. 9. Quibus iris impulſus nunc in illam *iniquos* ſiem? *Hec.* III. 5. 35. Sed nunc ea me exquirere, *iniqui* patris eſt. *And.* I. 2. 16. Ne iſtuc tam *inique* patiare animo. *Eun.* II. 1. 6. Eum animo *iniquo* hoc oppido ferre ajunt. *Phorm.* V. 1. 36. Quam *iniqui* ſunt patres in omnes adoleſcentes judices! *Heaut.* II. 1. 1. Ne eum inique *iniqui* irrideant. *Hec.* Alt. Prol. 46. Vos oratos volo, ne plus *iniquum* poſſit quam aequum, oratio. *Heaut.* Prol. 27. Poëta ſenſit, ſcripturam ſuam ab *iniquis* obſervari. *Adelph.* Prol. 2. Quum illa, quae in me *iniqua* eſt, aequa de me dixerit. *Hec.* III. 5. 25. Cenſen' me potuiſſe proloqui ullam cauſam, ineptam ſaltem, falſam, *iniquam*? *And.* I. 5. 22. Ita animum induxerunt ſocrus omnes eſſe *iniquas*. *Hec.* II. 3. 5. Inſcitum, offerre injuriam tibi me immerenti, *iniquum* eſt. *Hec.* V. 1. 13. Quid eſt? num *iniquum* poſtulo? *Phorm.* II. 3. 64. Aequi modo aliquid. *Aeſ.* Vah! leno *iniqua* me non volt loqui. *Adelph.* II. 1. 33. Fortaſſe aliquantum *iniquior* erat praeter ejus lubidinem. *Heaut.* I. 2. 27.

SYNTAXIS. *Iniquus in alterum. Iniquus pater. Iniquo animo aliquid pati. ferre. Cauſa iniqua. Iniquum poſtulare. Iniqua loqui. Aliquantulum iniquior.*

INITIO.

Ubi erit puero natalis dies: ubi *initiabunt*. *Phorm.* I. 1. 15.

INITIUM.

Narrationis incipit mihi *initium*. *And.* IV. 2. 26. Unde ortum eſt *initium* irae. *Hec.* III. 2. 16. Hic adeo his rebus annulus fuit *initium* inveniundis. *Hec.* V. 3. 23. Nequeo mearum rerum *initium* ullum invenire idoneum, unde. *Hec.* III. 3. 1.

INJURIA.

Ea primum ab illo animadvertenda *injuria* eſt. *And.* I. 1. 129. Tibi a me nulla orta eſt *injuria*. *Adelph.* II. 1. 35. Accipiunda, & muſſitanda *injuria* adoleſcentium eſt. *Adelph.* II. 1. 53. Etſi mihi facta *injuria* eſt. *Phorm.* II. 3. 60. Una *injuria* eſt tecum. *Phorm.* V. 7. 90. Decrevi tantiſper me minus *injuriae* meo gnato facere. *Heaut.* I. 1. 95. Huic veritus eſt optumae adoleſcenti facere *injuriam*. *And.* III. 2. 8. Cum eo *injuriam* hanc expoſtulem? *And.* IV. 1. 15. Facis adeo indigne *injuriam* illi. *Heaut.* III. 3. 4. Etſi Aeſchinus nonnullam nobis facit *injuriam*.

Digitized by Google

riam. *Adelph.* I. 2. 68. Hanc *injuriam* mihi nolle factam eſſe. *Adelph.* II. 1. 8. Qui ita putant ſibi fieri *injuriam.* *Adelph.* IV. 3. 4. Te mihi *injuriam* facere arbitror. *Hec.* II. 2. 14. Illi miſerae, indigne factam *injuriam* contexeris. *Hec.* III. 3. 41. Facis huic adeo *injuriam.* Et facis *injuriam*, quum. *Hec.* IV. 4. 68. & 70. Offerre *injuriam* tibi me immerenti, iniquom eſt. *Ba.* Qui poſt factam *injuriam* ſe expurget, parum mihi proſit. *Hec.* V. 5. 13. & 55. En cuiquam contumelioſius audiſtis factam *injuriam?* *Phorm.* II. 3. 2. Nonne id ſat erat, accipere ab illo *injuriam?* *Phorm.* V. 2. 4. Gaudebam. *So.* Non *injuria.* *And.* I. 1. 33. Quo jure, quaque *injuria* praecipitem me dabit. *And.* I. 3. 9. Ipſus ſibi eſſe injurius videatur: neque id *injuria.* *And.* II. 3. 3. Metuebant omnes jam me. *Gn.* Non *injuria.* *Eun.* III. 5. 43. Malo ego nos proſpicere, quam hunc ulciſci, accepta *injuria.* *Eun.* IV. 6. 24. Credo; neque id *injuria.* *Heaut.* III. 3. 20. Matres omnes filiis auxilio in paterna *injuria* ſolent eſſe. *Heaut.* V. 2. 39. Jusjurandum dabitur, te eſſe indignum *injuria* hac. *Adelph.* II. 1. 12. Qui inſanire occipiunt ex *injuria.* *Adelph.* II. 1. 43. Prope jam remotum *injuria* adverſariûm. *Hec.* Alt. Prol. 54. Vereor, hera ne indigne *injuria* adficiatur. *Phorm.* V. 5. 3. In amore haec inſunt vitia: *injuriae*, ſuſpiciones. *Eun.* I. 1. 14. Parentum *injuriae* uniuſmodi ſunt ferme. *Heaut.* I. 2. 30. En umquam *injuriarum* audiſti mihi ſcriptam dicam? *Phorm.* II. 2. 15. Carens patria ob meas *injurias.* *Heaut.* I. 1. 85. Incommoda, atque *injurias* viri omnes ferre. *Hec.* I. 2. 90. Matris ferre *injurias* me, pietas jubet. Tum uxori obnoxius ſum. Tot meas *injurias!* *Hec.* III. 5. 21. & 23. Non maxumas, quae maxumae ſunt interdum irae, *injurias* faciunt. *Hec.* III. 1. 27. Si cogites, remittas jam me onerare *injuriis.* *And.* V. 1. 8. Animus victus hujus *injuriis.* *Hec.* I. 2. 93.

Syntaxis. *Animadvertere injuriam. Injuria mihi eritur a te. Muſſitare injuriam. Facere alicui injuriam. Injuria eſt mihi tecum. Expoſtulare cum aliquo injuriam. Injuriam factam contegere. Offerre alicui injuriam. Injuriam accipere ab aliquo. Non injuria. Accipere injuriam. Injuria paterna. Inſanire ex injuria. Injuria adficere aliquem. Dicam injuriarum ſcribere alicui. Ferre injurias alicujus. Irae faciunt injurias. Onerare aliquem injuriis. Vinci injuriis alterius.*

Injurius, a, um.

Ipſus ſibi eſſe *injurius* videatur: neque id injuria. *And.* II. 3. 3. Multimodis *injurius*, Clitipho, es. *Heaut.* II. 3. 79. Tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum feciſti inopia? *injurium* eſt. *Adelph.* I. 2. 26. Id quoque poſſum ferre, ſi modo reddat: quamquam *injurium* eſt. *Adelph.* II. 1. 51. Pol eandem *injurium* eſt eſſe omnibus. *Sy.* *Injurium* autem eſt ulciſci adverſarios? *Hec.* I. 5. 54. & 15.

Injussus.

Incendor ira eſſe auſam facere haec te *injuſſu* meo. *Hec.* IV. 5. 47. Puerum *injuſſu*, credo, non tollent meo. *Hec.* IV. 4. 82. Itane uxorem duxit Antipho *injuſſu* meo. *Phorm.* II. 1. 5.

Injustitia.

Tot res circumvallant, vis, egeſtas, *injuſtitia.* *Adelph.* III. 2. 5. Eum ego hinc ejeci miſerum *injuſtitia* mea. *Heaut.* I. 1. 82.

Injustus, a, um.

Quam multa *injuſta* ac prava fiunt moribus! *Heaut.* IV. 7. 51. Quia non juſta, *injuſta* prorſus omnia, omnino obſequor. *Adelph.* V. 9. 33. Homine imperito numquam quidquam *injuſtius.* *Adelph.* I. 2. 18.

Innatus, a, um.

Tanta vecordia *innata* cuiquam ut ſiet. *And.* IV. 1. 2. Id omnibus *innatum* eſt. *Hec.* IV. 1. 28.

Innocens.

Ferte miſero, atque *innocenti* auxilium! *Adelph.* II. 5. 5.

Innuo.

Nihil, niſi abiens mihi *innuit.* *Eun.* IV. 5. 9. Non *innueram.* *Adelph.* II. 1. 20. Ne mora ſit, ſi *innuero*, quin pugnus in mala haereat. *Adelph.* II. 1. 17.

Inopia.

Harum videre ingluviem, ſordes, *inopiam.* *Eun.* V. 4. 15. Quam hic per flagitium ad *inopiam* redigas patrem. *Heaut.* V. 1. 56. *Inopia* & cognatorum negligentia coacta. *And.* I. 5. 44. Ut illius animum cupidum *inopia* incenderet. *Heaut.* II. 3. 126. Quaſi is non divitiis abundet, gnatus ejus profugit *inopia.* *Heaut.* III. 2. 17. Tu nunc tibi id laudi ducis, quod tum feciſti *inopia?* *Adelph.* I. 2. 25. Quid ego ex hac *inopia* nunc capiam; & quid tu ex hac copia. *Phorm.* I. 3. 15.

Inops.

Obſecro, ejus ut memineris, atque *inopis* nunc te miſereſcat mei. *Heaut.* V. 4. 3. Obſecro! ſubvenite *inopi!* *Adelph.* II. 1. 2. Inveniet *inopem* potius, quam te corrumpi ſinat. *And.* II. 3. 22. Uſque dum ille vitam illam colet *inopem.* *Heaut.* I. 5. 85. Qua ratione *inopem* potius ducebat domum? *Phorm.* II. 1. 68.

Inquam.

Crede, *inquam*, hoc mihi, Pamphile. *And.* II. 4. 6. Optume *inquam* factum! *And.* III. 4. 14. Jam, *inquam*, hic adero. *And.* IV. 2. 32. Audivi, *inquam*, a principio. *And.* IV. 4. 46. Quia lubet. rape, *inquam.* *And.* V. 2. 21. Quid iſtuc, *inquam*, ornati eſt? *Eun.* II. 2. 6. Quid homo, *inquam*, ignaviſſume? *Eun.* II. 2. 8. Quaeſo, *inquam*, Strato. *Eun.* III. 1. 24. Quid agis, *inquam*, homo impudens? *Eun.* III. 5. 35. Non poſſum, *inquam.* *Eun.* III. 3. 28. Prohibeo, *inquam.* *Eun.* IV. 7. 39. Crede *inquam* mihi. *Heaut.* I. 1. 33. Non ſinam, *inquam.* *Heaut.* I. 1. 39. II. 3. 137. Syre, *inquam.* *Heaut.* II. 3. 106. & 107.

Digitized by Google

Videndum eſt, *inquam*, amici quoque res in tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 16. Nimium, *inquam*. *Heaut.* IV. 5. 22. Certe, *inquam*, mi vir. *Heaut.* V. 3. 12. Quid illuc obſecro, *inquam*, eſt? *Adelph.* IV. 4. 12. Bono animo es, *inquam*. *Adelph.* IV. 5. 62. Noli *inquam*. *Adelph.* V. 2. 6. Me ducere autem! *De.* Te. *Mi.* Me? *De.* Te, *inquam*. *Adelph.* V. 8. 11. Egone? *La.* Tu, *inquam*, mulier. *Hec.* II. 1. 17. O facinus indignum! *inquam*. *Hec.* III. 3. 16. Mi Pamphile, *inquam*, amabo. *Hec.* V. 3. 26. Itane eſt factum? *Par.* Ita, *inquam*. *Hec.* V. 4. 7. Mane, *inquam*. *Phorm.* I. 4. 40. Stilphonem, *inquam*, noveras? *Phorm.* II. 3. 43. Cur non *inquam*, Phormio, vides. *Phorm.* IV. 3. 15. Soli ſumus nunc hic, *inquam*. *Phorm.* IV. 3. 28. Quietus eſto, *inquam*. *Phorm.* IV. 5. 1. Nauſiſtrata! *inquam*. *Phorm.* V. 7. 94. Mea Glycerium, *inquit*, quid agis? *And.* I. 1. 107. Uxor tibi ducenda eſt, Pamphile, hodie, *inquit*, para. *And.* I. 5. 19. Vix, *inquit*, drachmis eſt obſonatus decem. *And.* II. 6. 23. Quem, *inquit*, ad coenam vocabo? *And.* II. 6. 22. Heus! heus! tibi dico, Chaerea, *inquit*. *Eun.* II. 3. 45. Ego, *inquit*, ad coenam hinc eo. *Eun.* III. 5. 32. Venit una, heus tu, *inquit*, Dore. *Eun.* III. 5. 46. Heus! *inquit*, puer, Pamphilam arceſſe, ut delectet hic nos. *Eun.* IV. 1. 10. Quaequae fors fortuna eſt, *inquit*. *Hec.* III. 3. 26. Numquam aeque, *inquit*, ac modo. *Phorm.* I. 2. 43. Satis, *inquit*, ſcita eſt. *Phorm.* I. 2. 60. Ego, *inquit*, jam a principio volui. *Phorm.* IV. 3. 45. His rebus ſane pone, *inquit*, decem minas. *Phorm.* IV. 3. 62. Quantum potes, me certiorem, *inquit*, face. *Phorm.* IV. 3. 69. Fratrem huc, *inquit*, ſenis introduxit. *Phorm.* V. 6. 26. Quis erit rumor populi, *inquit*. *Phorm.* V. 7. 18. Tu, ducam, *inquiet*. *And.* II. 3. 14. Eccum me! *inque*. *Heaut.* IV. 7. 1.

INSANIA.

Tu homo adigis me ad *inſaniam*. *Adelph.* I. 2. 31.

INSANIO.

Inſanis, qui iſtuc facere Eunuchus potuit? *Eun.* IV. 3. 15. Non clamas? non *inſanis*? *Adelph.* IV. 7. 9. Ineptis. Delicias. *Inſanis*? aufer. ſatin' ſanus es? *Adelph.* V. 8. 14. Age, ſi hic non *inſanit* ſatis ſua ſponte, inſtiga. *And.* IV. 2. 9. A primo homo *inſanibat*. *Phorm.* IV. 3. 37. Sanus ſim, anne *inſaniam*? *Eun.* III. 5. 8. *Inſaniam* profecto cum illo. *Adelph.* I. 2. 67. Quam ſi des operam, ut cum ratione *inſanias*. *Eun.* I. 1. 18. Id viſo, tun', an illi *inſaniant*. *And.* III. 3. 3. Minime miror, qui *inſanire* occipiunt ex injuria. *Adelph.* II. 1. 43. Factum: verum venit poſt *inſaniens*. *Adelph.* IV. 2. 22.

INSANUS, A, UM.

Timeo, ne quam ille hodie *inſanus* turbam faciat, aut vim. *Eun.* IV. 1. 2. Cur *inſano* ſerviat? *Heaut.* Prol. 32. Nuſquam *inſanum* ſcripſit adoleſcentulum cervam videre fugere. *Phorm.* Prol. 6. Hic homines prorſum ex ſtultis *inſanos* facit. *Eun.* II. 2. 23. Abin' hinc, *inſana*? *Eun.* V. 2. 22.

INSCIENS.

Joculatium in malum *inſciens* pene incidi. *And.* IV. 4. 43. Si peccavi, mi Chreme, *inſciens* feci. *Heaut.* IV. 1. 19. Quantas turbas concivi *inſciens*! *Heaut.* V. 2. 17. Certo ſcio, te *inſcientem* atque imprudentem dicere, ac facere. *Heaut.* IV. 1. 20. Abi ſis, *inſciens*. *Phorm.* I. 2. 9.

INSCITIA.

Verum idem ſi vobis prodeſt, vos non facere, *inſcitia* eſt. *Eun.* V. 9. 41. Quae *inſcitia* eſt, advorſum ſtimulum calces? *Phorm.* I. 2. 27. O Juppiter! tantamne eſſe in animo *inſcitiam*! *Heaut.* IV. 1. 17.

INSCITUS.

Inſcitum, offerre injuriam tibi me immerenti, iniquom eſt. *Hec.* V. 1. 12.

INSCRIBO.

Inſcripſi illico aedes mercede. *Heaut.* I. 1. 92.

INSERO.

Vidin' ego te modo manum in ſinum huic meretrici *inſerere*? *Heaut.* III. 3. 3.

INSERVIO.

Ita ut filium aequali ſuo video *inſervire*. *Heaut.* III. 1. 9.

INSIDIAE.

Dico ego mihi *inſidias* fieri. *Eun.* III. 3. 26. *Inſidias* noſtrae fecit adoleſcentiae, ac vicit. *Phorm.* II. 1. 44.

INSIDIOR.

Hiſcine tu, amabo, non contra *inſidiabere*? *Hec.* I. 1. 13.

INSIGNIS, E.

Hanccine ut contumeliam tam *inſignem* in me accipiam? *Eun.* IV. 7. 1. Cauſam quaerebat, quamobrem *inſigne* aliquid faceret his. *Eun.* V. 6. 31.

INSIMULO.

Quod illum *inſimulat* durum, id non eſt. *Heaut.* I. 2. 30. Si herum *inſimulabis* avaritiae, male audies. *Phorm.* II. 3. 12.

INSISTO.

Hanc habere orationem mecum a principio *inſtitit*. *Hec.* III. 3. 21. Quam *inſiſtam* viam? *Eun.* II. 3. 3. Qua quaerere *inſiſtam* via? *Phorm.* I. 4. 15. Vide, ne impulſus ira prave *inſiſtas*. *Hec.* III. 5. 34.

INSOLENS.

Quid tu Athenas, *inſolens*? *And.* V. 4. 4.

INSOMNIA.

Aut jam revertere: aut mox noctu te adiget horſum *inſomnia*. *Eun.* II. 1. 13.

INSPERANS.

Feci hodie ut fierent, *inſperante* hoc. *And.* III. 4. 24.

INSPERATUS, A, UM.

An ego occaſionem tam optatam, tam *inſperatam* amitterem? *And.* III. 5. 57. Celerem tam *inſperatum* gaudium? *Heaut.* III. 1. 5.

INSPICIO.

Denique, *inſpicere* tamquam in ſpeculum, in vitas jubeo. *Adelph.* III. 3. 61. Poſtremo, tamquam in ſpeculum, in patinas *inſpicere* jubeo. *Adelph.* III.

Digitized by Google

3. 75. Perfecit, ſibi ut *inſpiciundi* eſſet copia. *Eun.* Prol. 21.

INSTIGO.

Non hercle ex re iſtius me *inſtigaſti*. *Phorm.* V. 7. 76. Age, ſi hic non inſanit ſatis ſua ſponte, *inſtiga*. *And.* IV. 2. 9. Loquarne? incendam. taceam? *inſtigem*. *Phorm.* I. 4. 9. Ni *inſtigemus* etiam, ut nullus locus relinquatur preci? *Phorm.* III. 3. 14.

INSTITUO.

Petam hinc, unde a primo *inſtitui*. *Phorm.* IV. 2. 14. Sapienter vitam *inſtituit*. *And.* I. 1. 40. Si perget laedere ita, ut facere *inſtituit*. *Eun.* Prol. 19. Num mirum, revocari, curſum quum *inſtitueris*? *Phorm.* V. 6. 8. Vah! quemquamne hominem in animum *inſtituere*, aut parare? *Adelph.* I. 1. 13. Ita ſum irritatus, animum ut nequeam ad cogitandum *inſtituere*. *Phorm.* II. 1. 10.

INSTO.

Num ego *inſto*? *Heaut.* IV. 4. 16. Ego illud ſedulo negare factum: ille *inſtat* factum. *And.* I. 1. 120. Poſtquam acrius pater *inſtat*. *Hec.* I. 2. 46. Neque quod partus *inſtabat* prope. *Adelph.* III. 2. 9. Si altera illa magis *inſtabit*. *Phorm.* IV. 5. 5. Syre, *inſta*. *Adelph.* II. 4. 14. Numquam deſtitit *inſtare*, ut dicerem: ſuadere, orare. *And.* IV. 1. 37. Ille continuo iraſci: neque negare audere. Thais porro *inſtare*, ut. *Eun.* IV. 1. 5. Magis unum etiam *inſtare*, ut hodie conficerentur nuptiae. *Heaut.* V. 1. 22. Neſcio quid ſuſpicarier magis coepit *inſtare*, ut dicat. *Hec.* V. 3. 29.

INSTRENUUS.

Etſi illud inceptum, tamen animi eſt pudentis ſignum, & non *inſtrenui*. *Heaut.* I. 1. 68.

INSTRUO.

Ut hoſce *inſtruxit*, ipſus ſibi cavit loco. *Eun.* IV. 7. 12. Tu hoſce *inſtrue*. *Eun.* IV. 7. 11. Ut ſcias, quam ea nunc *inſtructa* pulchre ad perniciem ſiet. *Heaut.* III. 1. 41. Jam *inſtructa* ſunt mihi in corde conſilia omnia. *Phorm.* II. 2. 7.

INSUESCO.

Qui mentiri, aut fallere *inſuerit* patrem. *Adelph.* I. 1. 30.

INSULA.

Navem is fregit apud Andrum *inſulam*. *And.* I. 3. 17.

INSULSUS.

Fatuus eſt, *inſulſus*, tardus. *Eun.* V. 9. 49.

INSULTO.

Nae tu illas (fores,) faxo, calcibus ſaepe *inſultabis* fruſtra. *Eun.* II. 2. 54.

INSUM.

Triſtis ſeveritas *ineſt* in voltu. *And.* V. 2. 16. Si periculum ullum in te *ineſt*. *Hec.* III. 1. 46. In amore haec omnia *inſunt* vitia. *Eun.* I. 1. 14. Multa in homine ſigna *inſunt*. *Adelph.* V. 3. 36. Suſpectans tabulam pictam, ubi *inerat* pictura haec. *Eun.* III. 5. 36. Ut, ni vis boni in ipſa *ineſſet* forma. *Phorm.* I. 2. 58. Dixin' ego, in hoc *ineſſe* vobis Atticam elegantiam? *Eun.* V. 9. 63. Si redimat, magnum *ineſſe* in ea lucrum. *Heaut.* III. 3. 48. Quae ego illis *ineſſe* video. *Adelph.* V. 3. 40.

INSUPER.

Quin etiam *inſuper* ſcelus, veſtem miſerae diſcidit. *Eun.* IV. 3. 3. Ni miserum *inſuper* etiam patri indicares? *Eun.* V. 6. 13. Etiam *inſuper* defrudet? *Adelph.* II, 2. 38.

INTEGER, A, UM.

Eum Plautus locum reliquit *integrum*. *Adelph.* Prol. 10. Narratque, ut virgo ab ſe *integra* etiam tum ſiet. *Hec.* I. 2. 70. *Integram* Comoediam hodie ſum acturus. *Heaut.* Prol. 4. Quin *integram* itidem reddam, ut accepi ab ſuis. *Hec.* I. 2. 75. Egregia forma, atque aetate *integra*. *And.* I. 1. 45. Quam liberali facie, quam aetate *integra*! *Eun.* III. 2. 20. Ex *integra* Graeca hodie ſum acturus. *Heaut.* Prol. 4. Alias ut uti poſſim cauſa hac *integra*. *Hec.* I. 2. 5. Potius quam quidem redeat ad *integrum* haec eadem oratio. *Heaut.* V. 3. 8. Reſtitui in *integrum*, aequom eſt, & bonum. *Phorm.* II. 4. 11. Poſthac quas faciet de *integro* Comoedias. *And.* Prol. 26. Ratio de *integro* ineunda eſt mihi. *Heaut.* IV. 2. 7. Ecce autem de *integro*! *Adelph.* I. 2. 73. Cui de *integro* eſt poteſtas etiam conſulendi, quid velis. *Phorm.* I. 3. 22.

INTEGRASCO.

Vah! perii: hoc malum *integraſcit*. *And.* IV. 2. 5.

INTEGRATIO.

Amantium irae amoris *integratio* eſt. *And.* III. 3. 23.

INTELLIGENTIA.

Eam calamitatem voſtra *intelligentia* ſedabit. *Hec.* Alt. Prol. 23.

INTELLIGO.

Non hercle *intelligo*. *And.* I. 2. 23. Obtundis, tametſi *intelligo*. *And.* II. 2. 11. Si forte opus ſit jusjurandum mihi. *My.* *Intellige*. *And.* IV. 3. 14. Ego, quid agas, nihil *intelligo*. *And.* IV. 3. 22. Ab Andria eſt ancilla haec, quantum *intelligo*. *And.* IV. 4. 17. Te eſſe illum dicam. *Ch.* *Intelligo*. *Eun.* II. 3. 79. Tibi ab illoc, hera, cavendum *intelligo*. *Eun.* V. 2. 44. Vah! nunc demum *intelligo*. *Heaut.* II. 3. 12. Adoleſcentem hoc nolle *intelligo*. *Heaut.* III. 1. 3. Ea relicta huic arrhaboni eſt pro illo argento. *Ch.* *Intelligo*. *Heaut.* III. 3. 42. Prorſum nihil *intelligo*. *Heaut.* IV. 5. 28. Te *intelligo* reſipiſſe. *Heaut.* IV. 8. 2. Tibi jam eſſe ad ſororem *intelligo*. *Heaut.* V. 2. 26. Non *intelligo* ſatis, quae loquatur. *Adelph.* III. 2. 10. Te poſtputaſſe omnes res prae parente *intelligo*. *Hec.* III. 5. 33. Non me clam haberet, quod celaſſe *intelligo*. *Hec.* IV. 4. 35. Quod huc *intelligo* evenire. *Hec.* V. 2. 28. Si quid opus fuerit, heus! domo me. *Ge.* *Intelligo*. *Phorm.* II. 3. 93. Num tu *intelligis*, hic quid narret? *Phorm.* V. 6. 6. Verum aliter evenire multo *intelligis*. *And.* Prol. 4. Sed iis, quas ſemper in te *intellexi* ſitas. *And.* I. 1. 6. Quantum *intellexi* modo ſenis ſententiam de nuptiis. *And.* I. 3. 2. Niſi quia correxit miles, quod *intellexi* mi-

nus. *Eun.* IV. 5. 11. Quem *intellexti* illam haud minus, quam ſe ipſum, magnificare. *Hec.* II. 2. 18. Quid? hoc *intellextin'*? *And.* I. 2. 30. Eho! an tute *intellexti* hoc adſimulari? *Intellexti. And.* III. 2. 20. & 26. *Intellextin'*? *Ch.* Probe. *Eun.* IV. 6. 30. *Intellexti. An.* Occidi! *Phorm.* I. 4. 21. Quid ais! eum *intellexeras* id conſilii capere. *And.* III. 2. 37. Vix dum dimidium dixeram, *intellexerat. Phorm.* IV. 2. 4. Numquamne hodie concedes mihi, neque *intelliges*? *Phorm.* V. 3. 23. Move ocius te, ut quid agam, porro *intelligas. And.* IV. 3. 16. Vereor, ne parturire *intelligat. Hec.* III. 3. 53. Faciunt, nae, intelligendo, ut nihil *intelligant. And.* Prol. 17. Quod ſi *intelligeret*, quom ſtetit olim nova. *Phorm.* Prol. 9. Si ſemel tuum animum ille *intellexerit*. *Heaut.* III. 1. 69. Numquam iſtuc quivi ego *intelligere. And.* III. 4. 10. Noſtrum eſt *intelligere. Heaut.* III. 3. 17. Ut nihil credas *intelligere*, niſi idem dictum ſit centies. *Heaut.* V. 1. 8. Quantum ego *intelligere* poſſum. *Heaut.* V. 2. 31. Video ſapere, *intelligere. Adelph.* V. 3. 41. Me cenſen' potuiſſe *intelligere* extra oſtium, intus quae egerint? *Phorm.* V. 6. 36. Faciunt, nae, *intelligendo*, ut nihil intelligant. *And.* Prol. 17. Homini homo quid praeſtat! ſtulto *intelligens*! *Eun.* II. 2. 1.

INTENDO.

Quae olim periit parvula ſoror, hanc ſe *intendit* eſſe. *Eun.* III. 3. 19. Repudio, quod conſilium primum *intenderam. And.* IV. 3. 18. Quo nunc primum *intendam*? *And.* II. 2. 6. Sive adeo digna res eſt, ubi tu nervos *intendas* tuos. *Eun.* II. 3. 20. *Intendenda* in ſenem eſt fallacia. *Heaut.* III. 2. 2.

INTER.

Inter mulieres, quae ibi aderant. *And.* I. 1. 90. Fingunt quandam *inter* ſe fallaciam. *And.* I. 3. 15. Irae ſunt *inter* Glycerium & gnatum. *And.* III. 3. 20. Qui ſcis eos nunc diſcordare *inter* ſe? *And.* III. 3. 43. Valeant, qui *inter* nos diſcidium volunt. *And.* IV. 2. 14. Eho, non tu dixti eſſe *inter* eos inimicitias? *And.* V. 2. 11. Dum rus eo, coepi mecum *inter* vias, aliam rem ex alia cogitare. *Eun.* IV. 2. 1. Jam tum inceperat turba *inter* eos. *Eun.* IV. 4. 59. Lites ſunt *inter* eos factae maxumae. *Eun.* IV. 5. 8. Dehinc ſpero, aeternam *inter* nos gratiam fore, Thais. *Eun.* V. 2. 33. Quamquam haec *inter* nos nuper notitia admodum eſt. *Heaut.* I. 1. 1. Subſenſi, illos id agere *inter* ſe clanculum. *Heaut.* III. 1. 63. Ne nos *inter* nos congruere ſentiant. *Heaut.* III. 1. 91. Jamne oblitus es, *inter* nos quid ſit dictum de fallacia? *Heaut.* IV. 8. 8. Quam haec hodie *inter* nos fuit. *Adelph.* II. 2. 4. Quaſi nunc norimus nos *inter* nos. *Adelph.* II. 4. 7. Nimium *inter* vos, pernimium intereſt. *Adelph.* III. 3. 38. Tu *inter* eas reſtim ductans, ſaltabis. *Adelph.* IV. 7. 34. Dictum hoc *inter* nos fuit. *Adelph.* V. 3. 10. Communia eſſe amicorum *inter* ſe omnia. *Adelph.* V. 3. 18. Video ſapere, intelligere, *inter* ſe amare. *Adelph.* V. 3. 42. Ut agitarem libere *inter* vos convivium. *Hec.* I. 2. 18. Bene conveniebat ſane *inter* eas. Neque lites ullae *inter* eas. *Hec.* I. 2. 103. & 105. Quid egerint *inter* ſe, nondum etiam ſcio. *Hec.* I. 2. 117. Una *inter* nos agere aetatem liceat. *Hec.* II. 1. 10. Unde ira *inter* eas interceſſit. *Hec.* III. 1. 25. Pueri *inter* ſeſe quam pro levibus noxiis iras gerunt! Iiſdem mulieres. Unum verbum *inter* eas iram hanc conciverit. *Hec.* III. 1. 30. & 33. Rem narrabit, ſcio, quae *inter* vos intervenit. *Hec.* III. 2. 16. Neque alio pacto componi poteſt *inter* eos gratia. *Hec.* III. 5. 29. *Inter* ſe tranſigant ipſi, ut lubet. *Hec.* III. 5. 61. Ex quo firmiorem *inter* nos fore amicitiam poſthac ſcires. *Hec.* IV. 1. 18. Eſſe *inter* nos, adfinitatem perpetuam volo. *Hec.* IV. 4. 13. Nec conventurum *inter* nos poſthac eſſe arbitror. *Hec.* IV. 4. 37. Manere adfinitatem hanc *inter* nos volo. *Hec.* IV. 4. 101. Ut amici *inter* nos ſimus. *Phorm.* II. 3. 84. *Inter* vos ſic haec potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? *Phorm.* IV. 3. 16. Tria non commutabitis verba hodie *inter* vos. *Phorm.* IV. 3. 34. Intus quae *inter* ſeſe ipſi egerint? *Phorm.* V. 6. 36.

INTERCEDO.

Unde ira inter eas *interceſſit. Hec.* III. 1. 25. Dum *intercedet* familiaritas. *Phorm.* IV. 1. 17. Si nulla aegritudo huic gaudio *interceſſerit. And.* V. 5. 5. Conſcia mihi ſum; neque pretium, neque rem ullam *interceſſiſſe. Adelph.* III. 2. 51.

INTERCIPIO.

Quod nos capere oportet, haec *intercipit. Eun.* I. 1. 35.

INTERDICO.

Interdico, ne extuliſſe extra aedes puerum uſquam velis. *Hec.* IV. 1. 48. *Interdixit* hariolus. *Phorm.* IV. 4. 27.

INTERDIU.

Hiſce opera ut data ſit. *Sy.* Poteſt. *Ct.* *Interdiu. Adelph.* IV. 1. 15.

INTERDUM.

Interdum propter dormiet. *Eun.* II. 3. 76. Pecuniam in loco negligere, maximum *interdum* eſt lucrum. *Adelph.* II. 2. 8. Quae maxumae ſunt *interdum* irae, injurias faciunt. *Hec.* III. 1. 27.

INTEREA.

Sine nunc meo me vivere *interea* modo. *And.* I. 1. 126. *Interea* fiet aliquid, ſpero. *And.* II. 1. 14. *Interea* introire neminem video. *And.* II. 2. 26. *Interea* aliquid acciderit boni. *And.* II. 3. 24. *Interea* miles in Cariam eſt profectus. Te *interea* loci cognovi. *Eun.* I. 2. 45. & 46. Dum haec loquimur, *interea* loci ad macellum ubi advenimus. *Eun.* II. 2. 24. Illa ſeſe *interea* commodum huc advorterat. *Eun.* II. 3. 51. Arceſſitur lavatum *interea* virgo. *Eun.* III. 5. 44. Vin' *interea*, dum is venit, domi opperiamur? *Eun.* V. 2. 55. Raſtros *interea* tamen appone. *Heaut.*

Heaut. I. 1. 36. Uſque dum ille vitam illam colet inopem, *interea* uſque illi de me ſupplicium dabo. *Heaut.* I. 1. 86. *Interea* dum ſermones caedimus. *Heaut.* II. 3. 1. Dum ego propter te errans, tu *interea* loci conlocupletaſti te. *Heaut.* II. 3. 16. Tu hic nos, dum eximus, *interea* opperibere. *Heaut.* IV. 7. 9. Dum hae ſileſcunt turbae, *interea* in angulum aliquo abeam. *Adelph.* V. 2. 10. Quum *interea* rumor venit. *Hec.* Alt. Prol. 31. Quid *interea*? ibatne ad Bacchidem? *Hec.* I. 2. 82. Cum *interea* ſemper mortem exſpectabam miſer. *Hec.* III. 4. 8. *Interea* dum ſedemus illic. *Phorm.* I. 2. 41. Saepe *interea* mihi ſenex narrabat. *Phorm.* II. 3. 18. *Interea* vita ut in tuto foret. *Phorm.* V. 1. 7. Patruus *interea* inde huc egreditur foras. *Phorm.* V. 6. 38. *Paſſim alibi.*

INTEREMTUS, A, UM.

Si meum imperium exſequi voluiſſes, *interemtam* (filiam) oportuit. *Heaut.* IV. 1. 22.

INTEREO.

Dave, perii. *Da.* Quin tu hoc audi. *Ch.* *Interii*! *And.* II. 2. 9. *Interii*! plus ſpei video, quam volo. *Heaut.* IV. 1. 46. Nullus ſum. *Par.* Qui dum? *Pa.* Perii! *interii*! cur mihi id non dixti? *Hec.* III. 1. 42.

INTEREST.

Homini homo quid praeſtat! ſtulto intelligens! quid *intereſt*! *Eun.* II. 2. 2. Hoc pater ac dominus *intereſt*. *Adelph.* I. 1. 51. Nimium inter vos, Demea, pernimium *intereſt*. *Adelph.* III. 3. 39. Quaſi vero paullum *interſiet*. *Eun.* IV. 4. 18. Paullum *intereſſe* cenſes, ex animo omnia facias, an de induſtria? *And.* IV. 4. 55.

INTERFICIO.

Nunc eſt profecto, *interfici* cum perpeti me poſſum. *Eun.* III. 5. 3.

INTERIM.

Triſtis *interim*, nonnumquam conlacrumabat. *And.* I. 1. 81. Funus *interim* procedit. *And.* I. 1. 102. Sed *interim* de ſymbolis quid actum eſt? *Eun.* III. 5. 59. *Interim* dum ante oſtium ſto. *Eun.* V. 2. 3. Scio, apud patrem: at nunc *interim*. *Heaut.* II. 3. 136. Sed *interim*, quid illic jamdudum gnatus ceſſat cum Syro? *Heaut.* V. 1. 9. Tu cum illa te intus oblecta *interim*. *Adelph.* II. 4. 20. *Interim* miris modis odiſſe coepit Soſtratam. *Hec.* I. 2. 103.

INTERIOR.

In *interiore* parte ut maneam ſolus cum ſola. *Eun.* III. 5. 31.

INTERLOQUOR.

Siccine mihi *interloquere*? *Heaut.* IV. 3. 13.

INTERMINOR.

Edixin' tibi? *interminatus* ſum, ne faceres? *And.* III. 2. 16. Iſtuccine *interminata* ſum, hinc abiens tibi? *Eun.* V. 1. 14.

INTERMITTO.

Numquam unum *intermittit* diem, quin ſemper veniat. *Adelph.* III. 1. 6.

INTERNUNTIUS.

Relictus cuſtos, nequis forte *internuntius* clam a milite ad iſtam curſitet? *Eun.* II. 2. 56. Quum ejus iam negliguntur *internuntii*. *Heaut.* II. 3. 58.

INTERO.

Tute hoc *intriſti*: tibi omne eſt exedendum. *Phorm.* II. 2. 4.

INTERROGO.

Recte ſane *interrogaſti*. *Eun.* V. 6. 11.

INTERTRIMENTUM.

Nunc cum ſine magno *intertrimento* non poteſt haberi. *Heaut.* III. 1. 39.

INTERVENIO.

Sponſae pater *intervenit*. *And.* IV. 3. 17. *Intervenit* homo de improviſo. *Adelph.* III. 3. 52. *Intervenit* adoleſcens quidam lacrumans. *Phorm.* I. 2. 41. Novum *intervenit* vitium, & calamitas. *Hec.* Alt. Prol. 2. Omnem rem narrabit, ſcio, quae inter vos *intervenit*. *Hec.* III. 2. 16. Sed neminemne curioſum *intervenire* nunc mihi. *Eun.* III. 5. 5. Nulla mihi res poſthac poteſt jam *intervenire* tanta. *Heaut.* IV. 3. 1. Ubi de improviſo *interventum* eſt mulieri. *Heaut.* II. 3. 40.

INTIMUS.

Davos *intimus* eſt eorum conſiliis. *And.* III. 3. 44. Tute ſcis, poſt illa quam *intumum* habeam te. *Eun.* I. 2. 47.

INTRO.

Vos iſthaec *intro* auferte. *And.* I. 1. 1. Acceſſi: *intro* adſpexi. *And.* II. 2. 28. I nunc jam *intro*. *And.* II. 5. 13. *Eun.* IV. 4. 48. *Adelph.* II. 1. 14. Sequere me *intro*. *And.* III. 1. 9. *Heaut.* IV. 1. 51. *Hec.* V. 4. 39. Abi *intro*. *And.* III. 2. 43. *Heaut.* IV. 8. 31. *Hec.* III. 1. 34. *Phorm.* V. 3. 36. Sublimem hunc *intro* rape, quantum potes. *And.* V. 2. 20. Concedam hinc *intro*. *Eun.* I. 2. 126. Ite *intro*. *Eun.* V. 3. 8. *Heaut.* II. 4. 29. *Hec.* III. 4. 15. Ibo *intro*. *Eun.* V. 3. 12. *Hec.* IV. 1. 5?. Cur non egomet *intro* eo? *Eun.* V. 5. 12. Modo ſenex *intro* ad nos venit errans. *Eun.* V. 7. 2. Ibo adeo hinc *intro*. *Heaut.* I. 1. 121. Continuo hic ſe conjecit *intro*. *Heaut.* II. 3. 36. Huc eſt *intro* latus lectus. *Heaut.* V. 1. 30. Jam *intro* abripiere. *Adelph.* II. 1. 27. Duc me *intro* ad Soſtratam. *Adelph.* III. 4. 61. Fuge modo *intro*. *Adelph.* IV. 1. 22. Sequere me ergo hac *intro*. *Adelph.* IV. 3. 18. Ceſſo ire *intro*, ne. *Adelph.* IV. 5. 78. Nemo voluit viſentem ad eam te *intro* admittere. *Hec.* II. 1. 40. Heri nemo voluit Soſtratam *intro* admittere. *Hec.* III. 1. 49. Modo me *intro* corripui. *Hec.* III. 3. 5. Eas ad mulieres huc *intro*. *Hec.* V. 1. 27. Sequimini me huc *intro* ambae. *Hec.* V. 2. 27. Ait, eſſe vetitum *intro* ad heram accedere. *Phorm.* V. 6. 25. Idem recipit ſe *intro* denuo. *Phorm.* V. 6. 39. Eamus *intro* hinc. *Phorm.* V. 8. 65. *Paſſim alibi.*

INTRODUCO.

Sophrona modo fratrem huc ſenis *introduxit* Chremem. *Phorm.* V. 6. 25. Hos prius *introducam*: poſt exeo. *Eun.* III. 2. 39. Tu iſtic mane, ut Chremem *introducas*. *Eun.* V. 2. 70.

INTROEO.

Cur non recta *introibas*? *Eun.* I. 2.

Digitized by Google

 I N I N

2. 7. Modo *introii*. *And*. V. 2. 9. Poſtquam *introii*. *Hec*. III 3. 13. Filius *introiiſſe* videre. *Hec*. III. 2. 10. *Introiit* in aedes ater alienus canis. *Phorm*. IV. 4. 26. *Introire* neminem video, exire neminem. *And*. II. 2. 26. Domi erant, ut nullo modo *introire* poſſem. *Eun*. V. 2. 3. Nunc huc *introire* nolo. *Hec*. III. 2. 13. Servom illico *introiiſſe* dicent Soſtratae. *Hec*. III. 1. 52. Qui vidiſſe eum diceret exeuntem, aut *introeuntem* ad amicam. *Hec*. IV. 1. 36.

INTROMITTO.

Phaedriam *intromittamus* commiſſatum. *Eun*. III. 1. 52. Quod heri *intromiſſus* non eſt. *Eun*. I. 2. 3.

INTRORUMPO.

Ceſſo huc *introrumpere* ? *Eun*. V. 6. 26.

INTUEOR.

Quiſnam hic adoleſcens eſt, qui *intuitur* nos ? *Heaut*. II. 4. 23. Adnuo, terram *intuens* modeſte. *Eun*. III. 5. 32.

INTUS.

Illis quae ſunt *intus*, clamat de via. *And*. III. 2. 11. Eſt Simo *intus* ? *And*. IV. 4. 50. Omnia adparata jam ſunt *intus*. *And*. V. 2. 6. Anne eſt *intus* Pamphilus ? *And*. V. 2. 10. Sequere hac me *intus* ad Glycerium nunc. *And*. V. 6. 14. *Intus* deſpondebitur : *intus* tranſigetur. *And*. V. 6. 16. & 17. Metuo fratrem, ne *intus* ſit. *Eun*. III. 5. 63. Abi tu, atque obſera oſtium *intus*. *Eun*. IV. 6. 25. Hunc pro moecho poſtea comprehendere *intus*. *Eun*. V. 6. 23. Quos ludos praebueris *intus*. *Eun*. V. 7. 9. Eſtne ea *intus* ? *Heaut*. III. 1. 45. Eſtne *intus*. *Adelph*. III. 3. 35. Tu cum illa te *intus* oblecta interim. *Adelph*. II. 4. 20. Eſtne frater *intus* ? *Adelph*. IV. 2. 30. *Intus* Pſaltria eſt. *Adelph*. IV. 7. 41. Poſtquam *intus* ſum omnium rerum ſatur. *Adelph*. V. 1. 3. Eſt Cteſipho *intus* ? *Adelph*. V. 2. 3. Modo quae narravit mihi hic *intus* Bacchis ? *Hec*. I. 2. 23. Mihi *intus* tuus pater narravit. *Hec*. IV. 2. 6. *Intus* caetera audies. *Phorm*. V. 1. 38. Eum nunc eſſe *intus* cum illis. *Phorm*. V. 6. 26. Me cenſen' potuiſſe intelligere extra oſtium, *intus* quae inter ſeſe ipſi egerint ? *Phorm*. V. 6. 36.

INVADO.

Dolor repente *invaſit*. *Hec*. III. 2. 21.

INVENIO.

Ubi te non *invenio*. *And*. II. 2. 19. Fratrem nuſquam *invenio* gentium. *Adelph*. IV. 2. 1. Neque quomodo a me amittam, *invenio*. *Phorm*. III. 2. 22. Quid nunc ſuſpicare, aut *invenis* de illa ? *Heaut*. IV. 1. 44. Hanc primus *inveni* viam. *Eun*. II. 2. 16. Hoc ego mali non pridem *inveni*. *Heaut*. II. 1. 17. De fallacia dicis ? ſt ! *inveni* nuper quandam. *Heaut*. III. 3. 36. *Inveni*, opinor, remedium huic rei. *Phorm*. IV. 3. 11. Gnatam *inveni* nuptam cum tuo filio. *Phorm*. V. 3. 34. *Inveniſti* hodie filiam. *Heaut*. IV. 8. 5. Mulieres ſuſpectas fuiſſe falſo nobis, in re ipſa *invenimus*. *Hec*. V. 2. 12. Ubi *inveniam* Pamphilum ? *And*. II. 2. 1. Quod remedium nunc huic malo *inveniam* ? *And*. III. 1. 10. Ubi ego illum *inveniam* ? *Eun*. IV. 3. 1. *Inveniam* pol hodie, parem ubi referam gratiam. *Eun*. IV. 4. 52. Quod illi argentum es pollicitus, eadem hac *inveniam* via. *Heaut*. II. 3. 88. Quod ejus remedium *inveniam* iracundiae ? *Phorm*. I. 4. 8. Quod huic nunc ſubito exitio remedium *inveniam* miſer ? *Phorm*. I. 4. 23. Unde ego nunc tam ſubito huic argentum *inveniam* miſer ? *Phorm*. III. 3. 1. Quem mihi amicum *inveniam* miſera ! *Phorm*. V. 1. 1. Tibi generum firmum, & filiae *invenies* virum. *And*. III. 3. 39. Si quidquam *invenies* me mentitum, occidito. *And*. V. 2. 22. *Inveniet* inopem potius, quam te corrumpi ſinat. *And*. II. 3. 22. Aliquid *inveni* modo quod ames. *Eun*. II. 3. 16. Facite, fingite, *invenite*, efficite, qui detur tibi. *And*. II. 1. 34. Neque quod principium *inveniam* ad placandam, ſcio. *Heaut*. V. 4. 21. Ita facillime ſine invidia laudem *invenias*. *And*. I. 1. 39. Fidelem haud ferme mulieri *invenias* virum. *And*. III. 1. 2. *Invenias* argentum. *Ge*. Cupio : ſed id unde, edoce. *Phorm*. III. 3. 7. Idem hoc tute melius quanto *inveniſſes* ! *Eun*. III. 1. 63. Ego, quod me in te ſit facere dignum, *invenero*. *Heaut*. I. 1. 56. Quod ita quum eſſe *invenero*. *Hec*. III. 1. 20. Dictum ac factum *invenerit* aliquam cauſam. *And*. II. 3. 7. Ut ſerves, quod labore *invenerit*. *Heaut*. V. 4. 17. Utinam tam aliquid *invenire* facile poſſis, Phaedria ! *Eun*. II. 1. 4. Nequeo mearum rerum initium ullum *invenire* idoneum, unde. *Hec*. III. 3. 1. Nullum *invenire* Prologum potuiſſet novus. *Phorm*. Prol. 15. Iſtoc pol nos te hic *invenire* miſerae numquam potuimus. *Phorm*. V. 1. 20. Ubinam Getam *invenire* poſſum ? *Phorm*. V. 4. 8. Hominem propero *invenire*. *Phorm*. V. 6. 5. Orationem ſperat *inveniſſe* ſe, qui differat te. *And*. II. 4. 4. *Inveniſſe* Myrrhinam, Bacchidem annulum ſuum habere. *Hec*. V. 4. 5. Dicam, aliquid jam *inventurum*, ut. *And*. III. 5. 9. Matrem, aut uxorem in culpa *inventurum* arbitror. *Hec*. III. 1. 19. Nae iſtam multimodis tuam *inveniri* gaudeo. *And*. V. 4. 36. Patruus tuus pater eſt *inventus* Phanio uxori tuae. *Phorm*. V. 6. 32. Jam, ubi ubi erit, *inventum* tibi curabo. *And*. IV. 2. 1. Domus, uxor, liberi *inventi* invito patre. *And*. V. 3. 20. Tandem *inventa* eſt cauſa. *And*. IV. 1. 19. Atqui ſic *inventa* eſt. *Eun*. V. 5. 11. Modone quae *inventa* eſt ? *Heaut*. IV. 5. 26. Filia poſtquam eſt *inventa* vera, *inventa* eſt cauſa, qua te expellerent. *Heaut*. V. 2. 36. Quod filia eſt *inventa* ? *Heaut*. V. 3. 16. *Inventa* eſt, quae dotem petat. *Phorm*. IV. 3. 42. Scis Pamphilam meam *inventam* civem ? *Eun*. V. 9. 6. Tuam eſſe *inventam* gnatam. *Heaut*. V. 1. 7. Age, age, *inventas* (minas) reddam. *Phorm*. III. 3. 26. *Inventum* eſt falſum.

And.

Digitized by Google

And. III. 2. 33. Argentum *inventum* eſt Phaedriae. *Phorm.* V. 2. 13. At jam hoc tibi *inventum* dabo. *And.* IV. 1. 60. Labore *inventa* mea cui dem bona. *Heaut.* IV. 7. 13. Mihi nunc *inveniendus* eſt aliquis. *Heaut.* IV. 7. 12. His rebus annulus fuit initium *inveniundis*. *Hec.* V. 3. 23. *Inveniendum* eſt tamen argentum. *Heaut.* III. 2. 1.

Syntaxis. *Invenire malum. fallaciam. amicam. Remedium rei invenire. Argentum invenire. amicum. generum. virum. principium ad placandum. Laudem invenire. cauſam. rem. orationem. Invenire aliquem in culpa. Domum, uxorem, liberos invenire. Curabo inventum. Reddam inventum. Inventum aliquid dare. Invenire aliquid labore.*

Inventor. Inventum.

O mearum voluptatum omnium *inventor*, inceptor, perfector! *Eun.* V. 9. 5. Ut te Dii, Deaeque cum tuo iſtoc *invento*, cumque incepto perduint! *Heaut.* IV. 6. 7.

Invenustus.

Adeon' hominem eſſe *invenuſtum*, aut infelicem quemquam, ut ego ſum! *And.* I. 5. 10.

Inversus, a, um.

Inverſa verba, everſas cervices tuas, abſtine. *Heaut.* II. 3. 131.

Investigo.

Ubi quaeram? ubi *inveſtigem?* quem percontcr? *Eun.* II. 3. 2. Neque ille *inveſtigatur*. *Phorm.* V. 1. 9. Nihil tam difficile eſt, quin quaerendo *inveſtigari* poſſiet. *Heaut.* IV. 2. 8.

Inveterasco.

Novas qui exactas feci ut *inveteraſcerent*. *Hec.* Alt. Prol. 4.

Invideo.

Invidere omnes mihi. Illi *invidere* miſere. *Eun.* III. 1. 20. & 22.

Invidia.

Qui ſaepe propter *invidiam* adimunt diviti. *Phorm.* II. 1. 46. Ita facillume ſine *invidia* laudem invenias. *And.* I. 1. 39.

Invidus.

At iſtos *invidos* Di perdant! *Hec.* III. 5. 19.

Invisus, a, um.

Etſi ſcio, pol, iis fore meum conſpectum *inviſum* hodie. *Hec.* V. 2. 22. *Inviſos* omnes nos eſſe illis ſentio. *Hec.* III. 1. 48. Si ob eam rem vobis vita mea *inviſa* eſt. *Adelph.* V. 9. 32. Hic video me eſſe *inviſam* immerito. *Hec.* IV. 2. 21. Nae nos ſumus mulieres inique aeque *inviſae* viris. *Hec.* II. 3. 1.

Invito.

Invitat triſtis: manſit. *Eun.* IV. 1. 8. Thais porro inſtare, ut hominem *invitet*. *Eun.* IV. 1. 5. Quam vellem Menedemum *invitatum*, ut. *Heaut.* I. 2. 11.

Invitus, a, um.

Nulla eſt tam facilis res, quin difficilis fiet, quam *invitus* facias. *Heaut.* IV. 6. 2. Nemo ad te venit, niſi cupiens tui: ille *invitus* illam duxerat. *Hec.* I. 2. 67. *Invitus* feci: lex coëgit. *Phorm.* II. 1. 6. Pamphile, haud *invito* ad aures ſermo mihi acceſſit tuus. *Hec.* III. 5. 32. Hunc difficilem *invitum* ſervaret ſenem. *Heaut.* III. 2. 24. Eo amantem *invitum* Pamphilum extrudit pater. *Hec.* I. 2. 98. Vi coactum te eſſe *invitum*, lege, judicio. tenes? *Phorm.* I. 4. 37. Tum video filium *invitum* ſane mulierem ab ſe amittere. *Phorm.* V. 7. 27. Feci hodie ut fierent, inſperante hoc, atque *invito* Pamphilo. *And.* III. 4. 24. Uxor, liberi inventi, *invito* patre. *And.* V. 3. 20. Num illa oppignorare filiam meam, me *invito*, potuit? *Heaut.* IV. 5. 47. Me *invito* abduxit meam. *Adelph.* II. 1. 44. Ego iſtam *invitis* omnibus. *Adelph.* II. 1. 4. Dic me hic oppido eſſe *invitam*. *Heaut.* IV. 4. 12.

Syntaxis. *Sermo mihi invito acceſſit ad aures. Invitus ſenex. Vi coactus, invitus. Me invito. Invitis omnibus. Oppido invitus.*

Inultus, a, um.

Inultum numquam id auferet. *And.* III. 5. 4. At, nae, illud haud *inultum*, ſi vivo, ferent. *Heaut.* V. 1. 45.

Invocatus.

Poſtulo, mihi *invocato* ut ſit locus ſemper. *Eun.* V. 9. 29.

Involo.

Ut ego unguibus illi in oculos *involem* venefico! *Eun.* IV. 3. 6. Vix me contineo, quin *involem* in capillum. *Eun.* V. 2. 20.

Jocor.

Jocabar equidem. *Eun.* II. 3. 86. Atqui tu hanc *jocari* credis? *Heaut.* IV. 4. 7.

Jocularis. Jocularius.

Jocularem audaciam! *Phorm.* I. 2. 84. *Jocularium* in malum inſciens pene incidi. *And.* IV. 4. 43.

Jocus.

Hic vero eſt, qui ſi occeperit, ludum, *jocum*que dices fuiſſe illum alterum. *Eun.* II. 3. 8. Quam *joco* rem voluiſti a me tandem? *Eun.* I. 2. 99. *Jocon'* an ſerio illaec dicat, neſcio. *Heaut.* III. 2. 30.

Ipse, *vel* Ipsus, a, um.

Quid, ſi *ipſe* amaſſet? *And.* I. 1. 85. Tute *ipſe* his rebus finem praeſcripſti, pater. *And.* I. 1. 124. Hic ſe *ipſus* fallit, haud ego. *And.* III. 2. 15. Deliras? non tute *ipſe*? *And.* IV. 4. 13. Homo *ipſe* nuſquam eſt. Is eſt, an non eſt? *ipſus* eſt. *Eun.* III. 4. 5. & 8. In cognoſcendo tute *ipſe* aderis, Chaerea. *Eun.* V. 2. 54. Sed *ipſe* egreditur. *Heaut.* V. 3. 21. Sed eſtne hic *ipſus*, de quo agebam? *Adelph.* I. 1. 53. Iſte tuus, *ipſe* ſentiet poſterius. *Adelph.* I. 2. 59. *Ipſe* egomet ſolvi argentum. *Adelph.* IV. 4. 18. Qui amat, cui odio *ipſus* eſt, bis facere ſtulte duco. *Hec.* III. 2. 8. Si quidem ille *ipſe* non volt. *Hec.* IV. 1. 45. Is eſt *ipſus*. hei timeo miſer! *Phorm.* I. 3. 26. Qui pene harum, *ipſius*que opera periit. *Hec.* V. 3. 20. Perii! huic *ipſi* eſt opus patrono. *Eun.* IV. 6. 32. Seni animam primum exſtinguerem *ipſi*. *Adelph.* III. 2. 16. *Ipſum* hunc orabo. *And.* II. 1. 12. Cum *ipſum* me noris, quam. *Eun.* III. 5. 18. Te *ipſum* exſpectabam. *Eun.* IV. 6. 5. Putavit me plus ſcire & providere,

quam ſe *ipſum* ſibi. *Heaut.* I. 1. 64. Apud *ipſum* lacum eſt piſtrilla. *Adelph.* IV. 2. 44. Sed eccum *ipſum*! *Adelph.* IV. 7. 2. Quem intellexi illam haud minus, quam ſe *ipſum* magnificare. *Hec.* II. 2. 18. Nec Stilphonem *ipſum* ſcire, qui fuerit? *Phorm.* II. 3. 9. Satius eſt, quam te *ipſe* herede haec poſſidere Bacchidem. *Heaut.* V. 2. 16. Illud vide, ut in *ipſo* articulo oppreſſit! *Adelph.* II. 2. 21. Neque in me *ipſo*, tibi boni quid ſit, ſcio. *Hec.* V. 4. 11. Me cum hoc *ipſo* diſtaedet loqui. *Phorm.* V. 8. 22. Ultro, ſi quam (injuriam) ſecere *ipſi*, expoſtulant. *Adelph.* IV. 3. 4. Quid! non ſciunt *ipſi* viam, domum qua redeant? *Hec.* III. 2. 25. Intus quae inter ſeſe *ipſi* egerint? *Phorm.* V. 6. 36. Mitto rem: conſuetudinem *ipſorum*. *Adelph.* V. 3. 34. *Ipſis* commentum placet. *And.* I. 3. 20. Optume *ipſos* video. *Heaut.* V. 5. 3. Aut qua via te captent, eadem *ipſos* capi. *Hec.* I. 1. 16. Id noſmet *ipſos* facere oportet. *Phorm.* I. 4. 45. Tamquam Philoſophorum habent diſciplinae ex *ipſis* vocabula. *Eun.* II. 2. 32. Jamdudum res reduxit me *ipſa* in gratiam. *And.* V. 4. 45. Eſtne haec Thais, quam video? *ipſa* eſt: haereo. *Eun.* V. 2. 9. Ea res nunc agitur *ipſa*. *Heaut.* IV. 8. 10. *Ipſa*, ſi cupiat, Salus, ſervare prorſus non poteſt hanc familiam. *Adelph.* IV. 7. 43. Rogas? ſenectus *ipſa* eſt morbus. *Phorm.* IV. 1. 9. Volo *ipſius* (Phanii) quoque voluntate hoc fieri. *Phorm.* IV. 5. 13. Vel quod *ipſi* cupio Glycerio. *And.* V. 4. 2. Neque utile *ipſi* virgini eſt. *Hec.* I. 2. 76. Ita aperte *ipſam* rem modo locutus. *And.* I. 2. 31. Novi, opinor Thaidem. *Ch.* Iſtam *ipſam*. *Eun.* III. 5. 16. Texentem telam ſtudioſe *ipſam* offendimus. *Heaut.* II. 3. 44. Te *ipſam* quaerito. *Adelph.* III. 2. 23. Ex *ipſa* millies audivi. *And.* V. 4. 43. Si non *ipſa* re iſtuc tibi dolet. *Adelph.* IV. 7. 15. Quid *ipſae*? quid ajunt? *Adelph.* IV. 5. 22. Te ipſum purgare *ipſis* coram, placabilius eſt. *Adelph.* IV. 3. 17. Itane attemperate venit hodie in *ipſis* nuptiis? *And.* V. 4. 13. Iſtuc *ipſum*. *Da.* Atque iſtuc *ipſum* nihil pericli eſt. *And.* II. 2. 13. An quia pudet? *Ch.* Id *ipſum*. *Py.* Id *ipſum*? virgo vero! *Eun.* V. 2. 69. *Ipſum* iſtuc mihi in hoc eſt. *Phorm.* III. 2. 23. Apud alium *ipſius* facti pudet. *Heaut.* III. 3. 15. *Ipſum* id metuo, ut credant. *Adelph.* IV. 4. 17. In *ipſo* tempore eccum ipſum obviam. *And.* III. 2. 52. Ain' tu? laeta eſt? *Gn.* Non tam *ipſo* dono, quam. *Eun.* III. 1. 2. *Saepius alibi.*

Ira.

Unde *ira* inter eas interceſſit, quae tam permanſit diu. *Hec.* III. 1. 25. Decedet jam *ira* haec. *Hec.* III. 5. 55. Propterea haec *ira* eſt. *Hec.* IV. 4. 89. Cito ab eo haec *ira* abſcedet. *Hec.* V. 2. 15. Unde ortum eſt initium *irae*. *Hec.* III. 2. 16. Timet omnia, patris *iram* & animum amicae. *Heaut.* I. 2. 15. Ut ego *iram* hanc in eos evomam omnem. *Adelph.* III. 2. 14. *Iram* expedies, *Hec.* III. 1. 11. Unum aliquod verbum inter eas *iram* hanc conciverit. *Hec.* III. 1. 33. Videndum eſt, ne minus propter *iram* hanc impetrem, quam poſſiem. *Hec.* V. 1. 3. Miſſam *iram* faciet. *Hec.* V. 2. 14 In me omnem *iram* derivem ſenis? *Phorm.* II. 2. 9. Minue vero *iram*. *Phorm.* II. 3. 88. Vide, ne impulſus *ira* prave inſiſtas. *Hec.* III. 5. 34. Incendor *ira*, eſſe auſam facere haec te injuſſu meo. *Hec.* IV. 1. 47. *Irae* ſunt inter Glycerium & gnatum, ita magnae, ut. *And.* III. 3. 20. Amantium *irae*, amoris integratio eſt. *And.* III. 3. 23. Hae *irae* factae eſſent multo ampliores. *Hec.* III. 1. 9. Quae maxumae ſunt interdum *irae*. *Hec.* III. 1. 27. 27. Haud ita decet, celare te *iras*. *Hec.* II. 2. 11. Pueri inter ſeſe quam pro levibus noxiis *iras* gerunt! *Hec.* III. 1. 30. Quibus *iris* impulſus nunc in illam iniquos ſiem? *Hec.* III. 5. 35.

Syntaxis. *Ira intercedit inter eos. Ira decedit. abſcedit. Iram evomere in aliquem. Iram expedire. conciere. miſſam facere. in ſe derivare. minuere. Ira impelli. incendi. Irae ſunt inter illos. Irae fiunt ampliores. Irae maximae. Celare iras. Iras gerere. Iris impelli.*

Iracundia.

Si adjutor ſim ejus *iracundiae*. *Adelph.* I. 2. 66. Quod ejus remedium inveniam *iracundiae*? *Phorm.* I. 4. 8. Omitte, Demea, tuam iſtanc *iracundiam*. *Adelph.* IV. 7. 37. Reprime *iracundiam*, atque ad te redi. *Adelph.* V. 3. 8. Recte mihi vidiſſem, & ſenis eſſem ultus *iracundiam*. *Phorm.* I. 4. 12. Prae *iracundia*, non ſum apud me. *Heaut.* V. 1. 47. Vix ſum compos animi: ita ardeo *iracundia*. *Adelph.* III. 2. 12.

Syntaxis. *Adjutor iracundiae. Remedium iracundiae invenire. Iracundiam omittere. reprimere. ulciſci. Prae iracundia. Iracundia ardere.*

Iracundus.

Quum de eadem cauſa eſt *iracundus* factus inimiciſſimus. *Hec.* III. 1. 29. Tu quoque proterve *iracundus* es. *Hec.* III. 5. 53. Quum hoc, quod levius eſt, tam animo *iracundo* tulit. *Hec.* IV. 1. 53.

Iraſcor.

Rurſum, Demea, *iraſcere*? *Adelph.* I. 2. 56. Ut cum velit tibi jure *iraſci*, non queat. *And.* II. 3. 20. Ille continuo *iraſci*: neque negare audere. *Eun.* IV. 1. 4.

Iratus, a, um.

Redeo inde *iratus*, atque aegre ferens. *And.* I. 1. 110. Quod nunc tute tecum *iratus* cogitas. *Eun.* I. 1. 19. Metuit ſemper, ne quando *iratus* tu alio conferas. *Eun.* III. 1. 60. *Iratus* ſenex. *Heaut.* Prol. 37. Vereor, quam ne quid in illum *iratus* plus ſatis faxit, pater. *Heaut.* I. 2. 24. Jam non ſum *iratus*. *Heaut.* IV. 6. 16. Quibus in rebus alius ne *iratus* quidem eſt. *Hec.* III. 1. 28. Etſi merito *iratus* eſt. *Hec.* III. 5. 55. Tibi quoque aedepol *iratus* ſum graviter.

Digitized by Google

ter. *Hec.* IV. 4. 1. Sin autem eſt ob eam rem *iratus* gnatus. *Hec.* V. 2. 14. Ne te *iratus* ſaevidicis dictis protelet. *Phorm.* I. 4. 36. *Iratus* eſt. *Phorm.* II. 3. 3. & 79. An tu ob peccatum hoc eſſe illum *iratum* putas? *Heaut.* V. 2. 37. Oh! qui egomet produxi, atque *iratum* admodum. *Adelph.* III. 3. 49. Phanium relictam ſolam? Et *iratum* ſenem? *Phorm.* II. 2. 2. Confutavit verbis admodum *iratum* patrem. *Phorm.* III. 1. 13. Memini relinqui me, Deo *irate* meo. *Phorm.* I. 2. 24. Neſcio: niſi mihi Deos ſatis ſcio fuiſſe *iratos*. *And.* IV. 1. 40. Quae in animo cogitat *irata*, quam illa, quae parentes propitii. *Adelph.* I. 1. 6.

IRRIDEO.

Bona verba quaeſo. *Si. Irrides? And.* I. 2. 33. *Irrides* in re tanta? *Heaut.* V. 2. 29. Impuratus me ille ut etiam *irrideat*? *Phorm.* IV. 3. 64. Ne eum circumventum inique iniqui *irrideant*. *Hec.* Alt. Prol. 46. Coepit ad id adludere, & me *irridere*. *Eun.* III. 1. 35. Itan' lepidum tibi viſum eſt, ſcelus, nos *irridere*? *Eun.* V. 7. 17. Tam aperte *irrides*? *Phorm.* V. 7. 63. *Irrideor*? *And.* III. 2. 20. Etiam nunc non credis, indignis nos eſſe *irriſas* modis? *Eun.* IV. 4. 43.

IRRITOR. IRRITATUS.

Irritor. *Phorm.* V. 7. 39. Potes nunc, dum animus *irritatus* eſt. *And.* III. 4. 18. Ne, ſi magis *irritatus* ſiet. *Adelph.* II. 4. 18. Ita ſum *irritatus*, animum ut nequeam ad cogitandum inſtituere. *Phorm.* II. 1. 10.

IRRITUS, A, UM.

Quod modo erat ratum, *irritum* eſt. *Phorm.* V. 7. 58.

IRRUO.

In aedes *irruis* alienas. *Adelph.* I. 2. 8. Quam mox *irruimus*? *Eun.* IV. 7. 18. Vide, ne ille huc prorſus ſe *irruat*. *Adelph.* IV. 2. 11.

IS, EA, ID.

Fuit olim ſenex, mercator: navem *is* fregit apud Andrum: *is* obiit mortem. *And.* I. 3. 17. & 18. Eſtne hic Crito? *is* eſt. *And.* IV. 5. 7. Tum pol ego *is* eſſem vere, qui ſimulabar. *Eun.* III. 5. 58. Etſi *is* quoque ſuarum rerum ſatagit. *Heaut.* II. 1. 13. Quando *is*, quamobrem huc veneram, rus abiit. *Adelph.* III. 3. 81. Ita nunc *is* ſibi me ſupplicaturum putat? *Hec.* III. 5. 50. *Is* ſibi reſponſum hoc habeat. *Phorm.* Prol. 16. *Ejus* cauſa in funus prodeo. *And.* I. 1. 88. Quae cupiebat de ſorore *ejus* (Chremetis) indicare. *Eun.* IV. 1. 7. Miſeret me *ejus* (Menedemi.) *Heaut.* I. 1. 115. Filiam *ejus* (Simuli) virginem vitiavit. *Adelph.* III. 4. 20. Nec, qua via ſententia *ejus* (Phidippi) poſſit mutari, ſcio. *Hec.* IV. 1. 54. Pater *ejus* (Phaedriae) rediit, an non? *Phorm.* I. 2. 97. *Ein'* (patri) ego ut advorſer? *And.* I. 5. 28. Ubi comperi ex iis, qui *ei* fuere conſcii. *Heaut.* I. 1. 69. In quo haec diſcebat ludo, exadvorſum *ei* loco tonſtrina erat. *Phorm.* I. 2. 38. Rejecit ſe in *eum*, flens. *And.* I. 1. 109. Dicunt, homines nobiles *eum* adjutare. *Adelph.* Prol. 16. Ex *eo* nunc miſera quem capit laborem! *And.* IV. 3. 4. Mihi magna cum *eo* fuit ſemper familiaritas. *Heaut.* IV. 2. 9. Cito ab *eo* haec ira abſcedet. *Hec.* V. 2. 15. Senes qui primi venient, *ii* partem aperient. *Adelph.* Prol. 23. *Eorum* obſequi ſtudiis. *And.* I. 1. 37. *Eorum* ingenia admiror ſimul. *Eun.* II. 2. 19. *Iis* ſeſe dedere. *And.* I. 1. 36. Coepi *iis* omnia facere, obſequi. *Phorm.* I. 2. 28. Eho, non tu dixti eſſe inter *eos* inimicitias? *And.* V. 2. 11. Nihil eſt quod malim, quam illam familiam mihi dari obviam, ut iram in *eos* evomam. *Adelph.* III. 2. 14. *Ea* ab illo animadvertenda injuria eſt. *And.* I. 1. 129. Samia mihi mater fuit; *ea* habitabat Rhodi. *Eun.* I. 2. 27. *Ea* obiit mortem. *Heaut.* II. 3. 30. Tanta ſuſpicio de me incidit: neque *ea* immerito. *Adelph.* IV. 4. 7. *Ea* ad hos redibat lege hereditas. *And.* I. 2. 97. *Ea* ſerviebat lenoni impuriſſimo. *Phorm.* I. 2. 33. Importunitatem ſpectate aniculae, quia compotrix *ejus* eſt. *And.* I. 4. 5. Scis fratrem *ejus* (virginis) eſſe adprime nobilem? *Eun.* V. 5. 10. *Ejus* anuis cauſa, opinor. *Heaut.* II. 3 46. Obſecrat, ſibi ut *ejus* (puellae) faciat copiam. *Phorm.* I. 2. 63. Dabis *ei* (Thaidi) ultro ſupplicium. *Eun.* I. 1. 24. Quae eſt dicta mater eſſe *ei* (Antiphilae) antehac, non fuit. *Heaut.* II. 3. 29. Quae res in ſe neque conſilium habet, *eam* conſilio regere non potes. *Eun.* I. 1. 13. Ad *eam* rem tempus non erat. *Eun.* IV. 1. 7. Scis *eam* hinc civem eſſe! *Eun.* V. 5. 10. Si ob *eam* rem vobis vita mea inviſa eſt, quia. *Adelph.* V. 9. 32. Ob *eam* rem noluit iterum referre, ut. *Hec.* Prol. 6. Per *eam* te obſecramus ambae, ſi jus, ſi fas eſt, uti. *Hec.* III. 3. 27. Sin eſt ob *eam* rem iratus gnatus, quod. *Hec.* V. 2. 14. *Ea* lege atque omine, ut, ſi. *And.* I. 2. 29. *Ea* gratia ſecum adduxiſſe, ne. *Heaut.* IV. 5. 20. *Ea* lege hoc adeo faciam; ſi facit, quod. *Heaut.* V. 5. 10. *Ea* jam aetate ſum, ut. *Hec.* V. 1. 10. Curavi, propria *ea* Phaedria ut potiretur. *Phorm.* V. 5. 2. Ad exemplum ambarum mores *earum* exiſtimans. *Hec.* I. 2. 88. Exple animum *iis*, ut credant. *Hec.* V. 2. 21. Niſi ſi *id* eſt, quod ſuſpicor. *And.* I. 5. 14. Adjuta me, quo *id* fiat facilius. *Eun.* I. 2. 70. An quia pudet? *Ch. Id* ipſum. *Py. Id* ipſum? *Eun.* V. 2. 69. Jam *id* exploratum eſt. *Phorm.* IV. 3. 23. Nunc *id* operam do, ut. *And.* I. 1. 130. Te *id* dare operam, qui iſtum amorem ex animo amoveas tuo, quam *id* loqui, quo. *And.* II. 1. 7. & 8. *Id* agam, mihi qui ne detur. *And.* II. 1. 35. *Id* paves, ne ducas tu illam. *And.* II. 2. 12. Si *id* ſuccenſeat nunc, quia. *And.* II. 3. 2. *Id* propterea nunc hunc venientem ſequor. *And.* II. 5. 3. Ac non *id* metuat, ne, ubi. *Eun.* I. 2. 60.

Digitized by Google

60. *Id* vero ſerio triumphat. *Eun.* III. 1. 3. *Id*que adeo viſam, ſi domi eſt. *Eun.* III. 4. 7. Nunc *id* prodeo, ut conveniam Parmenonem. *Eun.* V. 7. 4. Siquidem *id* ſapere eſt, velle te *id*, quod. *Heaut.* II. 3. 83. *Id* quum ſtuduiſti, iſti formae ut mores conſimiles forent. *Heaut.* II. 4. 2. Dum *id* quaero, tibi qui filium reſtituerem. *Heaut.* III. 1. 83. *Id*que adeo miror, quomodo. *Heaut.* V. 3. 2. Cogito *id*, quod res eſt. *Adelph.* II. 1. 52. Ipſum *id* metuo, ut credant. *Adelph.* IV. 4. 17. *Id* quod me repente adſpexerant. *Hec.* III. 3. 8. Tu *id*, quod boni eſt, excerpis. *Phorm.* IV. 4. 18. In *id* redactus ſum loci, ut. *Phorm.* V. 7. 86. In *eo* diſputant. *And.* Prol. 15. *Eo* pacto apud te meo erit ingenio fides, quum. *Hec.* III. 5. 24. Tu haud quidquam mihi, niſi *ea*, quae nihil opus ſunt ſcire. *And.* II. 1. 37. Coepi aliam rem ex alia cogitare, & *ea* omnia in pejorem partem. *Eun.* IV. 2. 3.

ISTAC.

Abi ſane *iſtac*, illorſum, quo vis. *Heaut.* III. 3. 27.

ISTE, A, UD.

Nae *iſte* haud mecum ſentit. *And.* II. 1. 24. Quis fuit igitur? *Py.* *Iſte* Chaerea, *iſte* ephebus. *Eun.* V. 1. 7. & 8. *Iſte* tuus, ipſe ſentiet poſterius. *Adelph.* I. 2. 59. Non hercle ex re *iſtius* me inſtigaſti. *Phorm.* V. 7. 76. Quid *iſti* (eunucho) credam? *Eun.* IV. 4. 38. Hominem *iſtum* impuriſſimum abſolvitote. *Adelph.* II. 4. 17. Cum milite *iſto* praeſens, abſens ut ſies. *Eun.* I. 2. 112. Id *iſti* vituperant factum. *And.* Prol. 15. Quid? *iſti* te ignorabant. *Eun.* V. 9. 59. Potius, quam *iſtorum* obſcuram diligentiam. *And.* Prol. 21. Pol ego *iſtos* commovebo. *Heaut.* IV. 4. 8. Sive *iſta* uxor, ſive amica eſt. *And.* I. 3. 11. Quae *iſta* eſt pravitas? *Heaut.* V. 2. 20. Te *iſti* (Glycerio) virum do. *And.* I. 5. 60. Opinor Thaidem. *Ch.* *Iſtam* ipſam. *Eun.* III. 5. 16. Virginem *iſtam*, Thaidi, quae hodie dono data eſt, ſcis eam hinc civem eſſe? *Eun.* V. 5. 9. Faciam boni tibi aliquid pro *iſta* re. *Heaut.* IV. 5. 15. Ne bonae tuae *iſtae* nos rationes ſubvortant. *Adelph.* V. 3. 50. Nihil pol jam res *iſtaec* mihi voluptatis ferunt. *Hec.* IV. 2. 17. Tibi *iſtas* poſthac comprimito manus. *Heaut.* III. 3. 28. Mihi fides apud hunc eſt, nihil me *iſtius* facturum. *Heaut.* III. 3. 10. Olim *iſti* fuit generi quondam quaeſtus. *Eun.* II. 2. 15. Syre, praeceptorum plenus *iſtorum* ille. *Adelph.* III. 3. 58. Egon' quidquam cum *iſtis* factis tibi reſpondeam? *Eun.* I. 2. 73. *Saepiſſime alibi.*

ISTIC. *Adverb.*

Neque *iſtic*, neque alibi tibi erit in me mora. *And.* II. 5. 9. Quid *iſtic* tibi negotii eſt? *And.* V. 2. 8. Tu *iſtic* mane, ut. *Eun.* V. 2. 70. Quaſi *iſtic* minor mea res agatur, quam tua. *Heaut.* II. 3. 113. Tibi vero quid *iſtic* eſt rei? *Adelph.* IV. 5. 10. Auſculta. *Ph*, *Iſtic* ſum. *Hec.* I. 2. 39.

ISTIC, ISTAEC, ISTOC *vel* ISTUC.

Quid *iſtic*? *Sy.* Manebit. *Heaut.* II. 3. 139. Qui *iſtic* mos eſt? *Heaut.* III. 3. 1. Quid *iſtic* narrat? *Heaut.* III. 3. 18. *Phorm.* V. 8. 6. Quem? *Ch.* *Iſtunc* ſervolum dico adoleſcentis. *Heaut.* III. 2. 19. Conſervis ad eundem *iſtunc* praecipio modum. *Adelph.* III. 3. 70. Cave quoquam ex *iſtoc* exceſſis loco. *And.* IV. 4. 21. Quem cum *iſtoc* ſermonem habueris, accepi. *Hec.* IV. 3. 1. *Iſtaec* quidem contumelia eſt. *Heaut.* III. 3. 5. *Iſtaec* res eſt. *Adelph.* III. 3. 64. Omitte, Demea, tuam *iſtanc* iracundiam. *Adelph.* IV. 7. 37. Nihil *iſtac* opus eſt arte. *And.* I. 1. 5. Adortus jurgio fratrem, de Pſaltria *iſtac*. *Adelph.* III. 3. 51. *Iſtuc* ipſum. *Da.* Atque *iſtuc* ipſum nihil pericli eſt. *And.* II. 2. 13. Quid *iſtuc*? *And.* III. 3. 40. *Eun.* II. 3. 96. Quid *iſtuc*, inquam, ornati eſt? *Eun.* II. 2. 6. Eſt *iſtuc* datum profecto, ut. *Eun.* III. 1. 5. Ego *iſtuc* aetatis, non amori operam dabam. *Heaut.* I. 1. 58. Idem *iſtuc* mihi venit in mentem. *Heaut.* V. 1. 15. Quid *iſtuc*, Sannio, eſt, quod te audio, neſcio quid concertaſſe cum hero? *Adelph.* II. 2. 2. Quid *iſtic*? dabitur. *Adelph.* V. 8. 33. *Iſtuc* eſt ſapere. *Hec.* IV. 3. 2. Quid *iſtuc* conſilii eſt? *Hec.* IV. 2. 12. Quid *iſtuc* mali eſt? *Phorm.* I. 4. 7. Quid *iſtuc* verbi eſt? *Phorm.* II. 2. 29. Ipſum *iſtuc* mihi in hoc eſt. *Phorm.* III. 2. 23. Quid *iſtuc* negotì eſt? *Phorm.* V. 3. 33. Quid *iſtuc* turbae eſt? *Phorm.* V. 8. 1. Hoccine agis, an non? *Da.* Ego vero *iſtuc*. *And.* I. 2. 15. *Iſtuc* abs te factum nihili penderem. *Eun.* I. 2. 14. *Iſtuccine* interminata ſum. *Eun.* V. 1. 14. Cedo *iſtuc* tuum conſilium: quid id eſt? *Heaut.* II. 3. 91. Quid? *iſtuc* times, quod ille operam amico dat ſuo? *Heaut.* V. 1. 37. Obſecro, mi gnate, ne *iſtuc* in animum inducas tuum. *Heaut.* V. 4. 5. Pol haud paternum *iſtuc* dediſti. *Adelph.* III. 4. 4. Quid ita *iſtuc* vis? *Hec.* IV. 3. 7. Idem ego *iſtuc* facere poſſum. *Phorm.* IV. 5. 14. Ut te Dii, Deaeque cum tuo *iſtoc* invento perduint! *Heaut.* IV. 6. 7. O Juppiter! *iſtoccine* pacto oportet? *Adelph.* IV. 7. 14. Reddet tibi cito. *Mi.* *Iſtoc* vilius. *Adelph.* V. 9. 24. *Iſtaec* quum ita ſint. *Phorm.* I. 4. 25. Verba *iſtaec* ſunt. *Phorm.* III. 2. 32. Vos *iſtaec* intro auferte. *And.* I. 1. 1. Ita tu *iſtaec* tua miſceto; ne. *Heaut.* IV. 5. 35. Di *iſtaec*. *Ch.* Deos neſcio. *Heaut.* V. 4. 15. *Iſtaec* eadem tute dicas mulieri. *Adelph.* IV. 3. 8.

ISTINC.

Iterum *iſtinc* excludêre. *Hec.* III. 2. 4.

ISTIUSMODI.

Et vos eſſe *iſtiuſmodi*, & nos non eſſe, haud mirabile eſt. *Heaut.* II. 4. 7.

ISTOC.

Accede illuc, nimium *iſtoc* abiſti. *Adelph.* II. 1. 15.

ISTORSUM.

Abi ſane iſtac, *iſtorſum*, quo vis. *Heaut.* III. 3. 27. Concede hinc a foribus paululum *iſtorſum*. *Phorm.* V. 1. 14.

ISTUC. *Adverb.*

Concede *iſtuc* paululum. *Eun.* IV. 4. 39. V. 9. 38. Poſt *iſtuc* veniam. *Heaut.* II. 3. 33. *Iſtuc* ibam. *Adelph.* V. 3. 35.

ITA. *Adv. affirmandi.*

Quid iſtic tibi negoti eſt? *Da.* Mihin'? *Si.* *Ita.* *And.* V. 2. 9.

ITA. ITANE.

Non *ita* diſſimili ſunt argumento. *And.* Prol. 11. *Ita* ut ingenium eſt hominum. *Ita* ut fit. *And.* I. 1. 50. & 53. Denique *ita* tum diſcedo ab illo, ut. *And.* I. 1. 121. *Ita* Davum modo timere ſenſi, *And.* I. 2. 2. *Ita* ajunt. *And.* I. 2. 21. *Heaut.* IV. 8. 13. *Hec.* III. 2. 22. *Ita* pol quidem res eſt, ut dixti. *And.* III. 1. 1. *Ita* magnae (irae,) ut ſperem poſſe avelli. *And.* III. 3. 21. *Ita* praedicant. *Si.* *Ita* praedicant? *And.* V. 3. 4. & 5. *Ita* me Di ament, credo. *And.* V. 4. 44. De uxore, *ita* ut poſſedi, nihil mutat Chremes. *And.* V. 4. 46. Si perget laedere *ita*, ut facere inſtituit. *Eun.* Prol. 19. *Ita* erat res. *Eun.* I. 2. 17. Coepit educare, *ita* uti ſi eſſet filia. *Eun.* I. 2. 37. *Ita* prorſum oblitus ſum mei. *Eun.* II. 3. 14. Ego illud vero *ita* feci; ac lubens. *Eun.* III. 5. 43. *Ita* me Dii bene ament, quantum. *Eun.* IV. 1. 1. Sine auro, tum ornatam, *ita* uti quae ornantur ſibi. *Heaut.* II. 3. 47. *Ita* res eſt haec nunc, quaſi cum. *Heaut.* II. 3. 77. *Ita*, quaeſo. *Ita* comparatam eſſe hominum naturam, ut. *Heaut.* III. 1. 96. & 97. *Ita* non ut olim, ſed uti nunc. *Heaut.* III. 2. 13. Non licet hominem eſſe ſaepe *ita* ut volt, ſi res non ſinit. Nunc *ita* tempus eſt mihi, ut cupiam filiam. *Heaut.* IV. 1. 53. & 54. *Ita* magno deſiderio fuit ei filius. *Heaut.* IV. 5. 75. *Ita* tu iſtaec tua miſceto; ne me admiſceas. *Heaut.* IV. 5. 35. Haec *ita* ut ſunt, cautim, & paulatim dabis. *Heaut.* IV. 8. 30. *Ita*, ut volo, eſt. *Adelph.* I. 2. 59. *Ita* eſt homo. *Adelph.* I. 2. 63. Leno ego ſum. *Aeſ.* Scio. *Sa.* At *ita*, ut. *Adelph.* II. 1. 7. Numquam *ita* magnifice quidquam dicam, quin. *Adelph.* II. 3. 4. *Ita* obſecraturum, ut. *Adelph.* III. 2. 36. Ut quiſque ſuum volt eſſe, *ita* eſt. *Adelph.* III. 3. 45. Ut homo eſt, *ita* morem geras. *Adelph.* III. 3. 77. *Ita* ſe defatigarit, velim, ut. *Adelph.* IV. 1. 3. *Ita* fiat! *Ct.* *Ita.* *Adelph.* IV. 1. 5. Qui *ita* putant ſibi fieri injuriam. *Adelph.* IV. 3. 3. *Ita* velim me promerentem ames, ut. *Adelph.* IV. 5. 47. *Ita* vita eſt hominum, quaſi. *Adelph.* IV. 7. 21. Nemo illorum quiſquam ad te venit, quin *ita* paret ſe, ut. *Hec.* I. 1. 11. Haud *ita* decet. *Hec.* II. 2. 10. Utinam iſtuc *ita* Di faxint! *Hec.* III. 2. 19. Ut res dant ſeſe, *ita* magni atque humiles ſumus. *Hec.* III. 3. 20. *Ita* uſque advorſa tempeſtate uſi ſumus. *Hec.* III. 4. 9. Utinam ſciam *ita* eſſe illuc. *Hec.* IV. 1. 21. Quid *ita* iſtuc vis? *Hec.* IV. 3. 7. Deus ſum, ſi hoc *ita* eſt. *Hec.* V. 4. 3. *Ita* me Di bene ament, ut. *Phorm.* I. 3. 13. *Ita* ſum irritatus, ut. *Phorm.* II. 1. 26. Abduxtin' filiam? *Ch.* Non. *De.* Quid *ita* non? *Phorm.* IV. 1. 2. *Ita* ut aequom fuerat. *Phorm.* IV. 3. 46. *Ita* patrem audio haec facta tolerare violenter. *Phorm.* V. 1. 4. *Ita* fugias, ne praeter caſam, quod ajunt. *Phorm.* V. 2. 3. *Itane* obſtinate operam dat, ut. *And.* I. 5. 8. *Itan'* credis? *And.* II. 3. 25. *Itan'* contemnor abs te? aut *itane* tandem idoneus tibi videor eſſe? *And.* III. 2. 12. *Itane* Chryſis? hem! *And.* IV. 5. 8. *Itane* huc paratus advenis? *And.* V. 4. 6. *Itane* attemperate venit hodie, ut. *And.* V. 4. 13. *Itane* vero obturbat? *And.* V. 4. 23. *Itane* ſuades? *Eun.* I. 1. 31. *Itan'* paraſti te, ut? *Eun.* II. 2. 9. *Itane?* *Th.* Sic erit. *Eun.* V. 9. 28. *Itane* fieri oportet? *Heaut.* III. 3. 1. *Itane* vis? *Ch.* Ita. *Heaut.* V. 1. 75. *Itane* tandem, quaeſo, Menedeme, ut. *Heaut.* V. 2. 1. *Itane* eſt? *Hec.* III. 4. 4. *Itane* eſt factum? *Hec.* V. 4. 7. *Itane* tandem uxorem duxit Antipho? *Phorm.* II. 1. 1. *Itane* patris ais conſpectum veritum hinc abiſſe? *Phorm.* II. 2. 1. *Itane* hunc patiemur, Geta, fieri miſerum? *Phorm.* III. 3. 3. *Itan'* parvam mihi fidem eſſe apud te? *Phorm.* V. 3. 27. *Itane* agitis mecum? *Phorm.* V. 7. 75.

ITAQUE. *Et Ita.*

Ita volo, *itaque* poſtulo. *And.* III. 3. 18. *Itaque* ergo amantur. *Eun.* II. 3. 25. Ita me Di bene ament, *itaque* una inter nos agere aetatem liceat. *Hec.* II. 1. 10. Ita me Di ament, *itaque* obtingant ex re, quae exopto, mihi. *Hec.* IV. 2. 3. Si caetera ſunt ita, ut vis, *itaque* ut eſſe ego illum exiſtimo. *Hec.* IV. 2. 28.

ITAQUE. *Ergo.*

Itaque hercle nihil jam mutire audeo. *And.* III. 2. 25. *Itaque*, ut ne viderem, miſera effugi. *Eun.* V. 5. 3. *Itaque* hanc rem me habere arbitror. *Adelph.* II. 3. 5. *Itaque* adeo magnam mihi injecit curam. *Adelph.* IV. 5. 76. *Itaque* adeo uno animo omnes ſocrus oderunt nurus. *Hec.* II. 1. 4. *Itaque* ineptus hodie dum illic ſedeo. *Hec.* V. 3. 4. *Itaque* pene hercle exclamavi gaudio. *Phorm.* V. 6. 30. *Itaque* ad vos venio nuntiatum, Demipho. *Phorm.* V. 7. 13.

ITEM.

Sed poſtquam amans acceſſit, unus, & *item* alter. *And.* I. 1. 50. *Item* alio die quaerebam. *And.* I. 1. 62. Ait tibi uxorem ſeſe dare hodie: *item* alia multa. *And.* II. 2. 17. Paraſiti *item* ut Gnathonici vocentur. *Eun.* II. 2. 33. Vel rex maxumas mihi agebat: aliis non *item*. *Eun.* III. 1. 8. Inde *item* in (angiportum) aliud. *Eun.* V. 2. 6. Si ex capite ſis meo natus *item*, ut ajunt Minervam eſſe ex Jove. *Heaut.* V. 4. 13. Ille ut *item* contra me habeat, facio ſedulo. *Adelph.* I. 1. 25. Tu alterum, ego *item* alterum. *Adelph.*

Digitized by Google

L. 2. 51. Emtae mulieres complures: & *item* hinc alia. *Adelph.* II. 2. 22. Fecere alii ſaepe, *item* boni. *Adelph.* IV. 5. 54. *Item*, ut meretricem amittere? *Phorm.* II. 3. 66. Aediculae *item* ſunt ob decem alias. *Phorm.* IV. 3. 58.

ITER.

Evenit, ſenibus ambobus ſimul *iter* ut eſſet. *Phorm.* I. 2. 16. Si dicas mihi, *iter* hac habui: periiſti. *Eun.* V. 9. 35. Pergam, quo coepi, hoc *iter.* *Hec.* I. 2. 119. Ain' tu, tibi hoc incommodum eveniſſe *iter?* *Hec.* III. 4. 1. Hoc ipſa in *itinere* alterae dum narrat, audivi. *Heaut.* II. 3. 30. Dicam in *itinere.* *Phorm.* III. 3. 34.

ITERUM.

Quod ſi *iterum* mihi ſit danda, actum ſiet. *Heaut.* III. 1. 47. Non committet hodie umquam, *iterum* ut vapulet. *Adelph.* II. 1. 5. *Iterum* ſic memento. *Adelph.* III. 3. 72. Prius nox oppreſſiſſet illic, quam huc revorti poſſet *iterum.* *Adelph.* IV. 1. 9. Ob eam rem noluit *iterum* referre, ut *iterum* poſſit vendere. *Hec.* Prol. 7. *Iterum* jubet. *Hec.* I. 2. 111. *Iterum* iſtinc excludêre. *Hec.* III. 2. 4. Judicium de eadem cauſa *iterum* ut reddant tibi. *Phorm.* II. 3. 57.

ITIDEM.

Eadem haec, quae tibi dixi, dicam *itidem* illi. *And.* III. 4. 20. Ut hoc tibi doleret *itidem*, ut mihi dolet. *Eun.* I. 2. 13. *Itidem* patria qui abligurierat bona. *Eun.* II. 2. 4. Eas *itidem* ſallam. *Eun.* II. 3. 93. Si abduxeris, celabitur *itidem*, ut. *Heaut.* IV. 3. 20. Integram *itidem* reddam, ut. *Hec.* I. 2. 75. Ut veni, *itidem* incertum amiſi. *Hec.* II. 2. 9. *Itidem* illae mulieres ſunt ferme, ut pueri. *Hec.* III. 1. 32. Placet, non fieri hoc *itidem*, ut in Comoediis. *Hec.* V. 4. 26. *Itidem* tu face. *Phorm.* II. 3. 50. *Itidem* ut cognata ſi ſit. *Phorm.* II. 3. 62. Phormio *itidem* in hac re, ut in aliis, ſtrenuum hominem praebuit. *Phorm.* III. 1. 12.

ITIO.

Haeccine erant *itiones* crebrae, & manſiones diutinae Lemni? *Phorm.* V. 8. 23.

JUBEO.

Jubeo Chremetem. *And.* III. 3. 1. *Jubeo*, cogo, atque impero. *Eun.* II. 3. 97. Quid ais? *Sy. Jubeo.* *Heaut.* IV. 3. 24. Denique, inſpicere, tamquam in ſpeculum, in vitas *jubeo.* *Adelph.* III. 3. 62. Tamquam in ſpeculum, in patinas inſpicere *jubeo*, & moneo. *Adelph.* III. 3. 75. Salvere Hegionem plurimum *jubeo.* *Adelph.* III. 4. 15. Ego vero *jubeo.* *Adelph.* V. 8. 2. Lesbiam adduci *jubes.* *And.* I. 4. 1. Cur non illam huc tranſferri *jubes?* *And.* V. 4. 49. *Jubesne?* *Eun.* II. 3. 97. Facile equidem facere poſſum, ſi *jubes.* *Heaut.* III. 2. 36. Cur non arceſſi *jubes* filiam? *Heaut.* V. 5. 3. Tune *jubes* hoc, Demea? *Adelph.* V. 8. 1. Ita ut *jubes*, faciam. *Hec.* IV. 3. 6. Faciam, ut *jubes.* *Phorm.* V. 3. 12. *Jubet* frater? ubi is eſt? *Adelph.* V. 8. 1. Arceſſi *jubet.* Iterum *jubet.* *Hec.* I. 2. 110. & 111. Matris ferre injurias me pietas *jubet.* *Hec.* III. 1. 21. Illos ducere eadem haec lex *jubet.* *Phorm.* I. 2. 76. Id quod lex *jubet*, dotem daretis. *Phorm.* II. 1. 66. II. 3. 62. Mercedem dare lex *jubet* ei, atque amittere? *Phorm.* II. 3. 67. Quod *juſſi* ei dare bibere, & quantum imperavi, date. *And.* III. 2. 4. Hinc te intro ire *juſſi.* *And.* III. 4. 11. Haud ita *juſſi.* *And.* V. 4. 52. Huc qua gratia te arceſſi *juſſi*, auſculta. *Eun.* I. 2. 20. Fac, ita ut *juſſi.* *Eun.* II. 1. 1. Sectari *juſſi.* *Eun.* II. 2. 31. Jubete iſtos foras exire, quos *juſſi*, ocius. *Eun.* III. 2. 17. Num datum mihi eſt? num *juſſi?* *Heaut.* IV. 5. 46. Noli fodere. *juſſi.* *Hec.* III. 5. 17. Te huc foras puerum evocare *juſſi.* *Hec.* V. 1. 6. Hominem ad forum *juſſi* opperiri. *Phorm.* IV. 2. 9. Ita ut tu *juſſi*, ſoli credita eſt. *Eun.* V. 1. 15. Factum eſt, quod *juſſi*, Demea. *Adelph.* V. 9. 1. Herus me *juſſit* Pamphilum hodie obſervare. *And.* II. 5. 1. Nam quod peperiſſet, *juſſit* tolli. *And.* III. 1. 6. Orare *juſſit*, ſi ſe ames, hera, jam ut ad ſe venias. *And.* IV. 2. 4. Domum, ita ut *juſſit* frater, deducam. *Eun.* II. 3. 72. *Juſſit* me ad ſe arceſſier. *Eun.* III. 3. 4. Philumenam ad ſe arceſſi hic *juſſit.* *Hec.* III. 5. 16. Hoc te mihi nuntiare *juſſit.* *Hec.* V. 4. 7. Quis te iſthaec *juſſit* loqui? *Phorm.* IV. 3. 34. Quid renuntiavit olim? *So.* Feciſſe id quod *juſſeram.* *Heaut.* IV. 1. 48. Quia dudum tu tantopere *juſſeras*, eo coepi. *Heaut.* IV. 5. 38. Et quidem *jubebit* poſci? *Heaut.* IV. 5. 27. Quod is *jubebit*, faciam. *Phorm.* V. 8. 57. Arceſſi *jube.* *And.* III. 3. 14. *Jube* ſolvi, obſecro. *And.* V. 4. 52. *Jube*, mihi denuo reſpondeat. *Eun.* IV. 4. 24. Comprehendi *jube*, quantum poteſt. *Eun.* V. 1. 20. *Jube* hunc abire hinc aliquo. *Heaut.* III. 3. 24. Quaeſo! *jube*, maneat. *Heaut.* IV. 4. 15. Immo filium *jube* potius. *Heaut.* IV. 5. 52. Lectulos *jube* ſterni nobis. *Adelph.* II. 4. 21. Hanc in horto maceriam *jube* dirui. *Adelph.* V. 7. 10. *Jube* nunc jam dinumeret illi Babylo viginti minas. *Adelph.* V. 7. 16. Si ſanus ſies, *jube* illam redire. *Hec.* III. 5. 44. Argentum rurſum *jube* reſcribi, Phormio. *Phorm.* V. 7. 29. Heus! *jubete* iſtos ſoras exire, quos juſſi, ocius. *Eun.* III. 2. 16. Paravi, ut *jubeam* arceſſi. *And.* IV. 4. 2. Pro illo *jubeam* me illuc deducier. *Eun.* III. 5. 24. Qui ſcit; an, quae *jubeam*, ſine vi faciat? *Eun.* IV. 7. 20. Ni me quaerere in malo *jubeas* crucem? *Phorm.* III. 3. 11. Militem rogat, ut illum admitti *jubeat.* *Eun.* IV. 1. 4. Egone? ut Thaidi me dedam, & faciam quod *jubeat.* *Eun.* V. 8. 2. Ut rogem, quod tempus conveniundi patris me capere *jubeat?* *Phorm.* V. 4. 9. Faciam, ut *juſſeris.* *Eun.* I. 2. 94. Miror, continuo non *juſſiſſe* abripi me. *Heaut.* V. 2. 48. Dic *juſſiſſe* te. *Hec.* III. 5. 16. Tantum *juſſus* ſum. *Phorm.* IV. 4. 2. Proximo

Digitized by Google

J U
J U

mo *juſſa* eſt dari, ut? quod tu vetas. *Phorm.* II. 3. 69.

SYNTAXIS. *Jubere aliquem ſalvere. Lex jubet.*

JUDEX.

Tu es *judex*. *Heaut.* II. 3. 111. Ubi eſt Phaedria, *judex* noſter? *Phorm.* V. 8. 66. An quiſquam *judex* eſt, qui poſſit noſcere tua juſta? *Phorm.* II. 1. 40. Vobis corrigemus, te *judice* ipſo. *Hec.* II. 2. 13. Vos eritis *judices*. *Adelph.* Prol. 4. Quam iniqui ſunt patres in omnes adoleſcentes *judices*! *Heaut.* II. 1. 1. Noſtrane ea culpa eſt, an *judicum*? *Phorm.* II. 1. 45. Dilucide expedivi; quibus me oportuit *judicibus*. *Phorm.* II. 3. 53. Ad *judices* veniemus. *Phorm.* I. 2. 79. Poſtquam ad *judices* ventum eſt. *Phorm.* II. 1. 52.

SYNTAXIS. *Te judice. Expedire rem judicibus Iniquus judex in alterum. Ad judices venire. Tu eris judex.*

JUDICIUM.

Cras eſt mihi *judicium*. *Eun.* II. 3. 47. Veſtrum *judicium* fecit. *Heaut.* Prol. 12. Ejus *judicio* permitto omnia. *Phorm.* V. 8. 56. Magiſtratus adi, *judicium* de eadem cauſa iterum ut reddant tibi. Soli licet bis *judicium* adipiſcier. *Phorm.* II. 3. 57. & 59. Vi coactum te eſſe invitum, lege, *judicio*. tenes? *Phorm.* I. 4. 37.

SYNTAXIS. *Eſt mihi judicium. Tuum judicium facie. Permittere rem judicio alterius. Reddere alicui judicium. Adipiſci judicium. Judicio cogi.*

JUDICO.

Te laudo, & fortunatam *judico*. *Heaut.* II. 4. 1. Abi: virum te *judico*. *Adelph.* IV. 2. 25. Mea quidem ſententia *judico*, Syrum fieri eſſe aequom liberum. *Adelph.* V. 9. 3. Niſi illos ex tuo ingenio *judicas*. *Heaut.* V. 1. 7. Demea, haec male *judicas*. *Adelph.* I. 2. 20. Hominem maxumi pretii te eſſe, hodie animo *judicavi* meo. *Adelph.* V. 6. 4. Ex aliarum ingeniis nunc me *judicet*. *Eun.* I. 2. 118. Id ita eſſe, vos jam *judicare* poteritis. *Eun.* Prol. 29. Tun' proſpicere, aut *judicare* noſtram in rem quod ſit, potes? *Hec.* IV. 1. 34.

SYNTAXIS. *Judicare aliquem virum. Sententia ſua judicare rem eſſe aequam. Alterum judicare ex ſuo ingenio. Male judicare aliquid. Judicare aliquid animo ſuo.*

JUGULO.

Suo ſibi hunc gladio *jugulo*. *Adelph.* V. 8. 35. Papae! *jugularas* hominem. *Eun.* III. 1. 27.

JUNCEUS, A, UM.

Tametſi bona eſt natura, reddunt curatura *junceas*. *Eun.* II. 3. 24.

JUNGO.

Unaque nos ſibi opera amicos *junget*. *Hec.* V. 2. 32.

JUNO.

Juno Lucina, fer opem! ſerva me, obſecro! *And.* III. 1. 15. *Adelph.* III. 4. 41.

JUPITER.

Ut, Syre, te magnus perdat *Jupiter*! *Adelph.* IV. 6. 2. At ita me ſervet *Juppiter*! *Phorm.* V. 3. 24. *Jovem* quo pacto. Danaae miſiſſe ajunt in gremium imbrem aureum. *Eun.* III. 5. 36. O *Jupiter*! quid ego audio? *And.* III. 1. 6. Prô *Juppiter*! *And.* IV. 3. 17. *Eun.* III. 5. 2. O *Juppiter*! *And.* V. 4. 27. *Heaut.* IV. 3. 12. *Juppiter* magne! *Eun.* IV. 4. 42. O *Juppiter*! quae illaec turba eſt? *Eun.* V. 5. 4. O *Juppiter*! ſerva obſecro haec nobis bona. *Eun.* V. 9. 18. O *Jupiter*! ubinam eſt fides? *Heaut.* II. 3. 15. O *Juppiter*! tantamne eſſe in animo inſcitiam! *Heaut.* IV. 1. 17. Prô *Juppiter*! tu homo adigis me ad inſaniam. *Adelph.* I. 2. 31. Prô ſupreme *Juppiter*! minime miror, qui. *Adelph.* II. 1. 42. Prô *Juppiter*! hominis ſtultitiam! *Adelph.* III. 3. 12. O *Juppiter*! iſtoccine pacto oportet? *Adelph.* IV. 7. 13. O *Juppiter*! hanccine vitam! *Adelph.* IV. 7. 39. Prô *Juppiter*: clamorem audio. *Hec.* III. 1. 37. O *Juppiter*! Dî nos reſpiciunt! *Phorm.* V. 3. 33. Ut ajunt Minervam eſſe ex *Jove*. *Heaut.* V. 4. 13.

JURGIUM.

Miles tendere. inde ad *jurgium*. *Eun.* IV. 1. 12. Porto hoc *jurgium* ad uxorem. *Hec.* III. 5. 63. Adortus *jurgio* fratrem apud forum. *Adelph.* III. 3. 50. De *jurgio* ſiletur. *Phorm.* V. 2. 13.

JURGO.

Cedo, quid *jurgabit* tecum? *And.* II. 3. 15. Credo jam, ut ſolet, *jurgabit*. *Adelph.* I. 1. 55. Cum Davo egomet vidi *jurgantem* ancillam. *And.* V. 1. 19.

JURO.

Qui ſine hac *jurabat* ſe unum numquam victurum diem. *Adelph.* III. 2. 34. Vel hic Pamphilus *jurabat* quoties Bacchidi! quam ſancte! *Hec.* I. 1. 3. Fidem dans, *jurans* ſe illam ducturum domum. *Adelph.* III. 4. 27.

JUS.

Jus ſummum ſaepe ſumma malitia eſt. *Heaut.* IV. 5. 48. Quod vos *jus* cogit, id voluntate impetret. *Adelph.* III. 4. 44. Virginem vitiaſti, quam te *jus* non fuerat tangere. *Adelph.* IV. 5. 52. Qui minus mihi idem *jus* aequom eſt eſſe? *Adelph.* V. 3. 15. Si *jus*, ſi fas eſt. *Hec.* III. 3. 27. Anne hoc adipiſcar, quod *jus* publicum eſt? *Phorm.* II. 3. 65. Si vim faciet, in *jus* ducito hominem. *Eun.* IV. 6. 30. Qui neque *jus*, neque bonum, atque aequum ſciunt? *Heaut.* IV. 1. 29. Ego meum *jus* perſequar. *Adelph.* II. 1. 9. Suum *jus* poſtulat. *Adelph.* II. 1. 47. Etſi ſcio, meum *jus* eſſe, ut te cogam. *Hec.* II. 2. 1. In *jus* ambula. *Ph.* In *jus*! *Phorm.* V. 7. 43. In *jus* eamus. *Ph.* In *jus*? *Phorm.* V. 7. 88. Quo *jure*, quaque injuria. *And.* I. 3. 9. Ut cum velit tibi *jure* iraſci, non queat. *And.* II. 3. 20. Hoc confiteor, *jure* mihi obtigiſſe. *And.* III. 5. 2. Non neceſſe habeo omnia pro meo *jure* agere. *Adelph.* I. 1. 27. Si nunc de tuo *jure* conceſſiſſes paululum. *Adelph.* II. 2. 9. Eodem ut *jure* uti ſenem liceat, quo *jure* ſum uſus adoleſcentior. *Hec.* Alt. Prol. 2. & 3.

Digitized by Google

Syntaxis. *Jus ſummum. Mihi idem jus tecum eſt. Jus & fas. Jus publicum. Ducere aliquem in jus. Neſcire jus. Jus ſuum perſequi. poſtulare. Jus meum eſt. In jus ambula. Ire in jus. Quo jure, quaque injuria. Omnia pro ſuo jure agere. Uti jure ſuo.*

Jus. *Liquor.*

Quo pacto ex *jure* heſterno panem atrum vorent. *Eun.* V. 4. 17.

Jusjurandum.

Si forte opus ſit ad herum *jusjurandum* mihi. *And.* IV. 3. 13. *Jusjurandum* dabitur. *Adelph.* II. 1. 11. Quem neque fides, neque *jusjurandum* repreſſit. *Adelph.* III. 2. 8. Dixit, *jurijurando* meo ſe fidem habuiſſe. *Hec.* V. 4. 30. Dabo *jusjurandum*, nihil eſſe iſtorum, tibi. *Hec.* IV. 4. 75. Aliud ſi ſcirem, qui firmare meam apud vos poſſem fidem, ſanctius quam *jusjurandum*. *Hec.* V. 1. 24. Iſtuc *jusjurandum* idem polliceare illis. *Hec.* V. 1. 27.

Justitia.

Ut meae ſtultitiae in *juſtitia* tua ſit aliquid praeſidî. *Heaut.* IV. 1. 33.

Justus, a, um.

A parvulo ut ſemper tibi apud me *juſta* & clemens fuerit ſervitus, ſcis. *And.* I. 1. 9. Cauſam hanc *juſtam* eſſe, animum inducite. *Heaut.* Prol. 41. Bonam atque *juſtam* rem oppido imperas, & factu facilem. *Heaut.* IV. 3. 26. *Juſtam* illam cauſam, facilem, vincibilem, optumam? *Phorm.* I. 4. 49. Eho! nonne haec *juſta* tibi videntur poſtea? *Adelph.* IV. 5. 26. Quia non *juſta*, injuſta prorſus omnia, omnino obſequor. *Adelph.* V. 9. 33. Qui poſſit noſcere tua *juſta*? *Phorm.* II. 1. 50. Quae cauſa eſt *juſtiſſima*. *Phorm.* IV. 4. 29.

Juvo.

Id demum *juvat*, ſi. *Adelph.* II. 3. 2. Qui ſic ſunt, haud multum heredem *juvant*. *Hec.* III. 5. 10. Crede inquam mihi, aut conſilio, aut re *juvero*. *Heaut.* I. 1. 34.

L.

Labasco.

L*Abaſcit*, victus uno verbo. *Eun.* I. 2. 98. *Labaſcit*. *Adelph.* II. 2. 31.

Labefacio.

Omnes dentes *labefecit* mihi. *Adelph.* II. 2. 36.

Labefacto.

Ita me video ab ea aſtute *labefactarier*. *Eun.* III. 3. 3.

Labia.

Adcurrit ad me, incurvus, tremulus, *labiis* demiſſis, gemens. *Eun.* II. 3. 44.

Labor *vel* Labos.

Quibus eſt alicunde aliquis objectus *labos*. *Hec.* III. 1. 6. Ut aliqua pars *laboris* minuatur mihi. *Heaut.* Prol. 42. Si quid *laboris* eſt, nollem. *Heaut.* I. 1. 30. Sine me, vacivom tempus ne quod duim mihi *laboris*. *Heaut.* I. 1. 39. Meo *labori* haud parcens. *Hec.* II. 1. 29. Ex eo nunc miſera quem capit *laborem*! *And.* IV. 3. 5. Nonne te miſeret mei? tantum *laborem* capere ob talem filium? *And.* V. 2. 29. Non convenit, qui illum ad *laborem* impulerim, me ipſum fugere. *Heaut.* I. 1. 113. Spe incerta, certum mihi *laborem* ſuſtuli. *Hec.* Alt. Prol. 9. *Laborem* inanem ipſus capit. *Hec.* III. 2. 9. Ita ut ingenium eſt hominum ab *labore* proclive ad lubidinem. *And.* I. 1. 51. Ejus *labore*, atque ejus dolore, gnato ut medicarer tuo. *And.* V. 1. 12. *Labore* alieno magnam partam gloriam verbis ſaepe in ſe tranſmovet. *Eun.* III. 1. 9. Ne adſidue agendi ſint mihi, cum *labore* maxumo. *Heaut.* Prol. 40. *Labore* inventa mea cui dem bona. *Heaut.* IV. 7. 13. Ut ſerves, quod *labore* invenerit. *Heaut.* V. 4. 17. Hoc fructi pro *labore* ab his fero, odium. Ille alter ſine *labore* patria potitur commoda. *Adelph.* V. 4. 16. & 17. Ita eos meo *labore* eductos maxumo, hic fecit ſuos, paullo ſumtu. *Adelph.* V. 4. 21. Poëtam reſtitui in locum, prope remotum ab *labore*. *Hec.* Alt. Prol. 15. Sine *labore* hanc gratiam, te, ut ſibi des pro illa, nunc rogat. *Hec.* III. 3. 30. Haud exiſtumans, quanto *labore* partum. *Phorm.* I. 1. 12. Omnes mihi *labores* fuere, quos cepi, leves. *Heaut.* II. 4. 19.

Syntaxis. *Objicitur mihi labos. Haud parcere labori ſuo. Capere laborem. Ad laborem impellere aliquem. Laborem ſibi tollere. Labor alienus. maximus. Labore invenire bona. Fructum pro labore ferre. Sine labore potiri commoda. Removeri ab labore. Labor levis.*

Laboriosus, a, um.

Si qua *laborioſa* eſt, ad me curritur: ſin lenis, ad. *Heaut.* Prol. 44. Vel me haec deambulatio, quam non *laborioſa*, ad languorem dedit! *Heaut.* IV. 6. 3.

Laboro.

Laborat e dolore. *And.* I. 5. 33. At iſtos raſtros interea tamen adpone: ne *labora*. *Heaut.* I. 1. 37. Illi de me ſupplicium dabo: *laborans*, quaerens. *Heaut.* I. 1. 87.

Labrum.

Hem! vide, ut diſcidit *labrum*. *Adelph.* IV. 2. 20.

Lacero.

Ne cujuſquam miſereat: quin ſpolies, mutiles, *laceres*. *Hec.* I. 1. 8. Vah! quibus illum *lacerarem* modis. *Adelph.* III. 2. 17.

Lacesso.

Phormionem, qui volet, *laceſſito*. *Phorm.* V. 8. 38. Vetus ſi Poëta non *laceſſiſſet* prior. *Phorm.* Prol. 14. Is ne erret, moneo, & deſinat *laceſſere*. *Eun.* Prol. 16. Hic reſpondere voluit, non *laceſſere*. *Phorm.* Prol. 20.

Laches.

Laches, & diligentiam voſtram, & benignitatem novi. *Hec.* II. 2. 21. Haud equidem dico, mi *Laches*. *Hec.* II. 1. 35. *Alibi.*

Lacruma.

Hinc illae *lacrimae*! *And.* I. 1. 99. *Lacrumae* confictae dolis: *And.* III. 3. 26. Homini

illico

Digitized by Google

illico *lacrumae* cadunt, quaſi puero, gaudio. *Adelph.* IV. 1. 21. Ipſa horrida: *lacrumae*, veſtitus turpis. *Phorm.* I. 2. 57. Ignarum cenſes tuarum *lacrumarum* eſſe me? *Hec.* IV. 4. 53. *Lacrumas* excuſſit mihi. *Heaut.* I. 1. 115. Hera, *lacrumas* mitte. *Adelph.* III. 2. 37. *Lacrumis* opplet os totum ſibi. *Heaut.* II. 3. 65. Ut ne reſtinguas, *lacrumis* ſi exſtillaveris. *Phorm.* V. 7. 82.

Syntaxis. *Lacrumas excutere alicui. Mittere lacrumas. Lacrumis opplere os totum ſibi. Exſtillare lacrumis.*

Lacrumo.

Oh! *lacrumo* gaudio. *Adelph.* III. 3. 55. *Lacrumo*, quae poſthac futura eſt vita, quum. *Hec.* III. 3. 45. Quid *lacrumas*? *Adelph.* IV. 5. 45. Quid tu igitur *lacrumas*? *Hec.* III. 2. 20. Virgo ipſa *lacrumat*. *Eun.* IV. 3. 17. Num id *lacrumat* virgo? *Eun.* V. 1. 13. Eheu! *Ch.* Ne *lacruma*. *Heaut.* I. 1. 32. Nequeo, quin *lacrumem* miſer. *Hec.* III. 3. 25. Repperi, qui det, neque *lacrumet*. *Phorm.* III. 2. 37. Virgo conſciſſa veſte *lacrumans* obticet. *Eun.* V. 1. 4. Venit ipſus ultro, *lacrumans*, orans, obſecrans. *Adelph.* III. 4. 26. Corripui illico me inde *lacrumans*. Ad genua accidit, *lacrumans* miſera. *Hec.* III. 3. 17. & 19. Intervenit adoleſcens quidam *lacrumans*. *Phorm.* I. 2. 42.

Syntaxis. *Gaudio lacrumare. Quid lacrumas? Ad genua accidit lacrumans.*

Lacrymula.

Una mehercle falſa *lacrymula* reſtinguet. *Eun.* I. 1. 22.

Lacto.

Sollicitando, & pollicitando eorum animos *lactas*? *And.* V. 4. 9. Niſi me *lactaſſes* amantem, & falſa ſpe produceres? *And.* IV. 1. 24.

Lacus.

Apud ipſum *lacum* eſt piſtrilla. *Adelph.* IV. 2. 44. Perreptavi uſque omne oppidum: ad portam, ad *lacum*: quo non? *Adelph.* IV. 6. 3.

Laedo.

Minos multo audacter, quam nunc *laedit*, laederet. *Phorm.* Prol. 11. Reſponſum, non dictum eſſe, quia *laeſit* prior. *Eun.* Prol. 6. Minus multo audacter *laederet*. *Phorm.* Prol. 11. Qui placere ſe ſtudeat bonis, & minime multos *laedere*. *Eun.* Prol. 2. Si perget *laedere* ita, ut facere inſtituit. *Eun.* Prol. 18. Placidus, nulli *laedere* os, adridere omnibus. *Adelph.* V. 4. 10.

Laetitia.

Quae mihi aegritudinem adferat: tanta haec *laetitia* oborta eſt. *Heaut.* IV. 3. 2. Ut hanc *laetitiam* nec opinanti primus ei objicerem domi. *Heaut.* I. 2. 12. Syre mi; obſecro, ne me in *laetitiam* fruſtra conjicias. *Heaut.* II. 3. 51. Quantam obtuli adventu meo *laetitiam* Pamphilo hodie! *Hec.* V. 3. 18. Hunc diem cupio, ut coepi, perpetuum in *laetitia* degere. *Adelph.* IV. 1. 6.

Laetor.

Iſtuc tibi ex ſententia tua obtigiſſe *laetor*. *Heaut.* IV. 3. 5. Ut ego nunc non tam meapte cauſa *laetor*, quam illius. *Heaut.* IV. 3. 9. Haec tot gaudia illi contigiſſe *laetor*. *Hec.* V. 3. 35. Ut quiſquam amator nuptiis *laetetur*. *Hec.* V. 3. 37.

Laetus, a, um.

Laetus eſt, neſcio quid. *And.* II. 2. 3. Quid geſtiam, aut quid *laetus* ſim. *Eun.* III. 5. 7. Quid hic *laetus* eſt? *Eun.* V. 9. 4. *Laetus* eſt de amica. *Adelph.* II. 2. 44. *Laetus* ſum, fratri obtigiſſe, quod volt. *Phorm.* V. 4. 1. Gnatus quod ſe adſimulat *laetum*, id dicis? *Heaut.* V. 1. 15. Concurrunt *laeti* mi obviam cupedinarii. *Eun.* II. 2. 25. Ain' tu? *laeta* eſt? *Eun.* III. 1. 2. *Laeta* vero ad ſe abducit domum. *Eun.* III. 5. 28. Illico omnes ſimul *laetae* exclamant, venit! *Hec.* III. 3. 8. Nihil vidi quidquam *laetius*. *Adelph.* III. 3. 12.

Lamentor.

Quia tum mihi *lamentari* praeter caeteras viſa eſt. *And.* I. 1. 94. Modo vidi virginem miſeram, ſuam matrem *lamentari* mortuam. *Phorm.* I. 2. 46.

Lampas.

Miſſa haec face; hymenaeum, turbas, *lampadas*, tibicinas. *Adelph.* V. 7. 9.

Lana.

Anus ad *lanam* redit. *Heaut.* II. 3. 37. *Lana* ac tela victum quaeritans. *And.* I. 1. 48.

Languor.

Vel me haec deambulatio, quam non laborioſa, ad *languorem* dedit! *Heaut.* IV. 6. 3.

Lanius.

Concurrunt laeti mi obviam, cupedinarii omnes, cetarii, *lanii*. *Eun.* II. 2. 26.

Lapis.

Ubi poſſem perſentiſcere, ni eſſem *lapis*? *Heaut.* V. 1. 44. Tu, inquam, mulier, quae me omnino *lapidem*, non hominem putas. *Hec.* II. 1. 17. Hei, quid ſtas? *lapis*! *Heaut.* IV. 7. 3.

Large.

Principio & habet quod det, & dat nemo *largius*. *Eun.* V. 9. 48.

Largior.

De te *largitor*, puer. *Adelph.* V. 8. 17. Ex adſentando, indulgendo, & *largiundo*. *Adelph.* V. 9. 31.

Largitas.

Quae iſtaec ſubita eſt *largitas*? *Adelph.* V. 9. 28. Vehemens in utramque partem es nimis, aut *largitate* nimia, aut parſimonia. *Heaut.* III. 1. 32.

Lascivia.

Qui nunc luxuria, & *laſcivia* diffluit. *Heaut.* V. 1. 72.

Lassus, a, um.

Animus *laſſus*, cura confectus, ſtupet. *And.* II. 1. 4. Vigilabis *laſſus*. *And.* II. 1. 15. *Laſſam* oppido tum eſſe ajebant. *Hec.* II. 1 41.

Later.

Purgem me? *laterem* lavem. *Phorm.* I. 4. 9.

Latinus, a, um.

Latini Phormionem nominant. *Phorm.* Prol. 27. Ex Graecis bonis *Latinas* fecit non bonas. *Eun.* Prol. 8. Eas fabulas

Digitized by Google

factas prius *Latinas*, ſciſſe ſe, id vero pernegat. *Eun.* Prol. 34. Dum facit paucas *Latinas*. *Heaut.* Prol. 18.

LATUS.

Triumpho, ſi licet me *latere* tecto abſcedere. *Heaut.* IV. 2. 5.

LAUDO.

Laudo. *And.* II. 6. 12. *Eun.* II. 2. 48. *Phorm.* I. 2. 90. Non *laudo*. *And.* II. 6. 24. Eu noſter! *laudo*. *Eun.* I. 2. 74. Quidquid dicunt, *laudo*: id rurſum ſi negant, *laudo* id quoque. *Eun.* II. 2. 20. Aedepol, mea te Antiphila, *laudo*. *Heaut.* II. 4. 1. In loco ego vero *laudo*. *Heaut.* III. 2. 27. Nunc *laudo* te, gnate. *Heaut.* V. 5. 21. *Laudo*, Cteſipho: patriſſas. *Adelph.* IV. 2. 25. Amoque, & *laudo*, & vehementer deſidero. *Hec.* III. 5. 38. *Laudo* hunc. *Phorm.* II. 1. 55. Mihi illam *laudas*? *Eun.* V. 9. 23. Eho! *laudas* quaeſo, heros qui fallunt? *Heaut.* III. 2. 26. *Laudas*? *Adelph.* IV. 2. 26. Scelus quemnam hic *laudas*? *And.* V. 2. 4. Aut ſi *laudas*, te ut male urat. *Eun.* III. 1. 48. Numquid habes, quod contemnas? tacent: ſatis *laudant*. *Eun.* III. 2. 23. Gaudebat: me *laudabat*. *Phorm.* IV. 2. 5. *Laudabis*. *Heaut.* II. 3. 133. Si *laudabit* haec illius formam: tu hujus contra. *Eun.* III. 1. 53. Quid ego ejus tibi nunc faciem praedicem, aut *laudem*? *Eun.* III. 5. 17. Quid commemorem primum, aut *laudem* maxume? *Eun.* V. 9. 14. Quid ego nunc te *laudem*? *Adelph.* II. 3. 3. Uno ore omnia bona dicere, & *laudare* fortunas meas. *And.* I. 1. 70. Ah, vereor coram in os te *laudare* amplius. *Adelph.* II. 4. 5. Ego in hac re nihil reperio, quamobrem *lauder* tantopere. *Adelph.* IV. 3. 1. *Laudarier* te audit libenter. *Adelph.* IV. 1. 19.

SYNTAXIS. *Non laudo. In loco laudare rem. Taces, ſatis laudas. Laudare fortunas alterius. In os laudare aliquem.*

LAVO.

It, *lavit*, redit. *Eun.* III. 5. 45. Dum *lavamus*. *Eun.* III. 5. 47. Si voles, *lavato*. *Eun.* III. 5. 48. Purgem me? laterem *lavem*. *Phorm.* I. 4. 9. Nunc primum fac, iſthaec ut *lavet*. *And.* III. 2. 7. Continuo haec adornant, ut *lavet*. *Eun.* III. 5. 34. Illa ſi jam *laverit*, mihi nuntia. *Heaut.* IV. 1. 5. Ubi nos *laverimus*. *Eun.* III. 5. 48. Arceſſitur *lavatum* interea virgo. *Eun.* III. 5. 44. Abeunt *lavatum*. *Eun.* III. 5. 52. Ea *lavatum* dum it. *Heaut.* IV. 1. 42. Unctum atque *lautum* e balneis. *Phorm.* II. 2. 25. Venias nunc precibus *lautum* peccatum tuum? *Phorm.* V. 7. 80.

LAUS.

Laudin' an vitio duci id factum oporteat. *Adelph.* Prol. 5. Tu nunc tibi id *laudi* ducis? *Adelph.* I. 2. 25. Utrum ſtudione id ſibi habet, an *laudi* putat fore? *Adelph.* III. 3. 28. Hoc *laudi* eſt. hoc vitio datur. *Adelph.* III. 3. 64. Ita facillume ſine invidia *laudem* invenias. *And.* I. 1. 39. Quantam, & quam veram *laudem* capiet Parmeno? *Eun.* V. 4. 3. In mea vita tu tibi *laudem* is quaeſitum. *Heaut.* II. 3. 74. Quod illi maledictum vehemens eſſe exiſtumant, eam *laudem* hic ducit maximam. *Adelph.* Prol. 18. Sibi vero hanc *laudem* relinquunt. *Hec.* III. 5. 11.

LAUTE.

Facete, lepide, *laute*: nihil ſupra. *Eun.* III. 1. 37. *Laute* munus adminiſtraſti tuum. *Adelph.* V. 1. 2.

LAUTUS, A, UM.

Omnes te in *lauta* & bene aucta parte putant. *Heaut.* IV. 5. 50. Hoc *lautum* eſt parum. *Adelph.* III. 3. 71.

LECTULUS.

Lectulos jube ſterni nobis. *Adelph.* II. 4. 21. *Lectulos* in ſole ilignis pedibus faciundos dedit. *Adelph.* IV. 2. 46.

LECTUS.

Huc eſt intro latus *lectus*; veſtimentis ſtratus eſt. *Heaut.* V. 1. 30. Deinde eam in *lectum* illae conlocant. *Eun.* III. 5. 45. Ut triduo hoc e *lecto* nequeat ſurgere. *Adelph.* IV. 1. 4. Video, alios feſtinare, *lectos* ſternere. *Heaut.* I. 1. 73.

LECTUS, A, UM.

Accipe. hem! (argentum) *lectum* eſt: conveniet numerus. *Phorm.* I. 2. 3.

LEMNOS.

Fructum, quem *Lemni* uxoris reddunt praedia. *Phorm.* IV. 3. 75. Cujus vir uxorem *Lemni* habuit aliam. *Phorm.* V. 7. 49. Haeccine erant itiones crebrae, & manſiones diutinae *Lemni*? *Phorm.* V. 8. 24. Evenit iter, illi in *Lemnum* ut eſſet. *Phorm.* I. 2. 16. Quid? qua profectus cauſa hinc es *Lemnum*? *Phorm.* IV. 1. 1. Cum ejus conſuevit olim matre in *Lemno* clanculum. *Phorm.* V. 6. 33. In *Lemno* clam te uxorem duxit. *Phorm.* V. 8. 15.

LENIO.

Pro ſe quiſque ſedulo faciebat, quo illam mihi *lenirent* miſeriam. *Heaut.* I. 1. 75.

LENIS, E.

Si qua laborioſa eſt, ad me curritur: ſin *lenis* eſt, ad alium defertur gregem. *Heaut.* Prol. 45. Ut ſciat *lenem* patrem illum factum me eſſe acerrimum. *Phorm.* II. 1. 32. Qui me tam *leni* paſſus eſt animo uſque adhuc. *And.* I. 5. 27. Si te tam *leni* & victo animo eſſe oſtenderit. *Heaut.* III. 1. 29. Quemquamne animo tam communi eſſe, aut *leni* putas? *Heaut.* V. 1. 39. Ego ſum animo *leni* natus. *Hec.* II. 2. 28. Ingenio te eſſe in liberos *leni* puto. *Heaut.* I. 1. 99. Aſperum (vinum,) pater, hoc eſt; aliud *lenius* ſodes vide. *Heaut.* III. 1. 50.

SYNTAXIS. *Comoedia lenis. Lenis pater. Leni animo pati aliquem. Leni ingenio eſſe in aliquem. Leni & victo animo eſſe. Animus communis & lenis. Lenius vinum.*

LENITAS.

Heri ſemper *lenitas* verebar quorſum evaderet. *And.* I. 2. 4. Inepta *lenitas* patris, & facilitas prava. *Adelph.* III. 3. 36.

LENO.

Avarus *leno*. *Heaut.* Prol. 39.

Leno

Leno ego ſum, at fide optuma. *Adelph.* II. 1. 7. Vah! *leno* iniqua me non volt loqui. *Sa. Leno* ſum, fateor, *Adelph.* II. 1. 33. & 34. Eia! ne parum *leno* ſies. *Phorm.* III. 2. 23. In Graeca adoleſcens eſt, qui *lenoni* eripit meretricem. *Adelph.* Prol. 8. Ea ſerviebat *lenoni* impuriſſimo. *Phorm.* I. 2. 33. Argentum accepi: tradidi *lenoni.* *Phorm.* V. 5. 1. Is pro ſua amica *lenoni* dedit. *Phorm.* V. 8. 50. Hei! metuo *lenonem.* *Phorm.* III. 2. 6. Ad *lenonem* hinc ire pergam. *Phorm.* V. 6. 7. *Leno*, audi, ſi vis, nunc jam. *Adelph.* II. 1. 30. Si tibi res ſit cum eo *lenone*, tum ſentias. *Phorm.* I. 3. 19. Ab *lenone* ipſus eripuit palam. *Adelph.* III. 2. 30.

LEPIDE.

Facete, laute, *lepide*: nihil ſupra. *Eun.* III. 1. 37.

LEPIDUS, A, UM.

Euge! jam *lepidus* vocor. Ego *lepidus* ineo gratiam. *Adelph.* V. 7. 13. & 16. O *lepidum* patrem! *And.* V. 4. 45. Ego uſa ſum benigno, & *lepide*, & comi. *Hec.* V. 3. 39. *Lepida* es. *Hec.* V. 1. 26. Ego pol tibi dabo illam *lepidam.* *Heaut.* V. 5. 16. Itan' *lepidum* tibi viſum eſt, ſcelus, nos irridere? *Eun.* V. 7. 17. O *lepidum* caput! *Adelph.* V. 9. 9. *Phorm.* III. 3. 26. Abi hinc, quo dignus, cum donis tuis tam *lepidis.* *Eun.* IV. 3. 10. Placet; pater *lepidiſſime.* *Adelph.* V. 7. 13. O capitulum *lepidiſſimum!* *Eun.* III. 3. 25.

SYNTAXIS. *Lepidus homo. pater. Lepida mulier. Lepidum caput. donum. Capitulum lepidiſſimum.*

LEPUS.

Lepus tute es, & pulpamentum quaeris? *Eun.* III. 1. 36.

LESBIA.

Lesbiam adduci jubes. *And.* I. 4. 1. Ita pol quidem res eſt, ut dixti, *Lesbia.* *And.* III. 1. 1.

LEVIS, E.

Omnes mihi labores fuere, quos cepi, *leves.* *Heaut.* II. 4. 19. Itidem mulieres ſunt ferme, ut pueri, *levi* ſententia. *Hec.* III. 1. 32. Quas antehac fecit fabulas, tenui eſſe oratione, & ſcriptura *levi.* *Phorm.* Prol. 5. Olim quidem te cauſae impellebant *leves.* *Hec.* III. 4. 12. Pueri inter ſeſe quam pro *levibus* noxiis iras gerunt! *Hec.* III. 1. 30. Sin autem eſt iratus gnatus, quod peperit uxor clam; id *leve* eſt. *Hec.* V. 2. 15. *Levia* ſunt haec, quae tu pergravia eſſe in animum induxti tuum. *Hec.* III. 1. 12. Nolo: nec *leviorem* vobis, viderier immerito. *Hec.* V. 1. 32. Quum hoc, quod *levius* eſt, tam animo iracundo tulit. *Hec.* IV. 1. 53.

SYNTAXIS. *Levis labor. Levi ſententia eſſe. Levis ſcriptura. cauſa. Leves noxiae. Id leve eſt. Homo levior. Hoc levius eſt.*

LEVO.

Sperabit ſumtum ſibi ſenex *levatum* eſſe harum abitu. *Heaut.* IV. 4. 24.

LEX.

Lex eſt, ut orbae, qui ſunt genere proxumi, eis nubant: & illos ducere eadem haec *lex* jubet. *Phorm.* I. 2. 75. & 76. Invitus feci: *lex* coëgit. Etiamne id *lex* coëgit? *Phorm.* II. 1. 6. & 8. Sed, id quod *lex* jubet, dotem daretis. *Phorm.* II. 1. 66. Id quod *lex* jubet, dotem dare. *Phorm.* II. 3. 62. Mercedem dare *lex* jubet ei, atque amittere? *Phorm.* II. 3. 67. Ut praeter civium morem atque *legem* hanc habere ſtudeat? *And.* V. 3. 9. Neque *legem* putat tenere ſe ullam. *Adelph.* I. 2. 5. Ea *lege* atque omine, ut, ſi. *And.* I. 2. 29. Ejus morte ea ad me *lege* redierunt bona. *And.* IV. 5. 4. Hac *lege* tibi meam adſtringo fidem. *Eun.* I. 2. 22. Ea *lege* hoc adeo faciam; ſi facit. *Heaut.* V. 5. 10. Ea ad hos redibat *lege* hereditas. *Hec.* I. 2. 97. Si uxorem velit, *lege* id licere facere. *Phorm.* I. 2. 66. Vi coactum te eſſe invitum, *lege*, judicio. tenes? *Phorm.* I. 4. 37. Mea *lege* utar. *Phorm.* III. 2. 48. *Lege* agito ergo. *Phorm.* V. 7. 91. Huic *leges* cogunt nubere hanc. *Adelph.* IV. 5. 18. Servom hominem cauſam orare *leges* non ſinunt. *Phorm.* II. 1. 62. Bonorum extortor, *legum* contortor! *Phorm.* II. 3. 27. Tam facillime patris pacem in *leges* conficiet ſuas. *Heaut.* V. 2. 45. Coactus *legibus*, eam uxorem ducet. *And.* IV. 4. 41. Mihi non videtur, quod ſit factum *legibus*, reſcindi poſſe. *Phorm.* II. 4. 15. An *legibus* daturum poenas dices, ſi illam ejecerit? *Phorm.* IV. 3. 21.

SYNTAXIS. *Lex jubet. cogit. Praeter morem atque legem. Nulla lex me tenet. Ea lege atque omine. Bona redeunt lege ad me. Id licet lege. Sua lege uti. Lege agere. Leges non ſinunt hoc. Legum contortor. Pacem in leges ſuas conficere. Legibus poenas dare.*

LIBENS. *vide* LUBENS.

LIBENTER.

Tuhercle cum illa, Phaedria, & *libenter* vivis: etenim bene *libenter* victitas. *Eun.* V. 9. 44. Recipimus (in gregem.) *Ch.* Ac *libenter.* *Eun.* V. 9. 56. Laudarier te audis *libenter.* *Adelph.* IV. 1. 19. Iſtos invidos Di perdant! qui haec *libenter* nuntiant. *Hec.* III. 5. 19. At nunc dicam, quod *lubenter* audias. *Phorm.* III. 2. 3.

LIBER. *Bacchus.*

Sine Cerere & *Libero* friget Venus. *Eun.* IV. 5. 6.

LIBER, A, UM.

Uſque ad necem operiere loris. *Sa.* Loris? *liber!* *Adelph.* II. 1. 28. Accede huc ad me: *liber* eſto. *Adelph.* V. 9. 13. Neutiquam officium *liberi* eſſe hominis puto. *And.* II. 1. 30. Dolet, dictum imprudenti adoleſcenti, & *libero.* *Eun.* III. 1. 40. Quae *liberum* ſcire aequum eſt adoleſcentem. *Eun.* III. 2. 24. Judico Syrum fieri eſſe aequom *liberum.* *Adelph.* V. 9. 3. Neque vendundam cenſeo, quae *libera* eſt. *Adelph.* II. 1. 40. Principio eam eſſe dico *liberam.* *Eun.* IV. 7. 35. Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam *liberam.* *Adelph.* V. 9. 16. Si tu illam attigeris ſecus, quam dignum eſt, *liberam.* *Phorm.* II. 3. 91. Cum in pariundo aliquot adfuerint *liberae.* *And.* IV. 4. 32. Scire eſt *liberum* inge-

nium atque animum. *Adelph.* V. 3. 42.

Liberalis, e.

Herus *liberalis* eſt, & fugitans litium. *Phorm.* IV. 3. 18. Neque boni, neque *liberalis* functus officium eſt viri. *Adelph.* III. 4. 18. Functus adoleſcentuli eſt officium *liberalis. Phorm.* II. 1. 52. Eſtne ita, ut dixi, *liberalis? Phorm.* V. 7. 12. Quod ſine ſumtu ingenuam, *liberalem* nactus es. *Phorm.* I. 3. 16. Quia erat forma praeter caeteras honeſta, & *liberali. And.* I. 1. 96. Hem Eunuchum tibi! quam *liberali* facie! *Eun.* III. 2. 20. Ille erat honeſta facie, & *liberali. Eun.* IV. 4. 15. Ego *liberali* illam adſero cauſa manu. *Adelph.* II. 1. 40. Ingenium novi tuum *liberale. Adelph.* IV. 5. 50. Spero conſuetudine, & conjugio *liberali* devinctum. *And.* III. 3. 29. Haec, ita ut *liberali* eſſe ingenio decet, pudens. *Hec.* I. 2. 89.

Syntaxis. *Virgo liberalis. Virgo liberali & honeſta forma, facie. Liberali cauſa adſerere aliquem manu. Liberale ingenium. Liberali conjugio devinctus. Liberali ingenio eſſe.*

Liberalitas.

Pudore & *liberalitate* liberos retinere ſatius eſſe credo, quam metu. *Adelph.* I. 1. 32.

Liberaliter.

Propterea quod ſerviebas *liberaliter. And.* I. 1. 11.

Libere.

Homines adoleſcentulos, eductos *libere*, in fraudem illicis? *And.* V. 4. 8. Ut agitarem *libere* inter vos convivium. *Hec.* I. 2. 18. *Liberius* vivendi fuit poteſtas. *And.* I. 1. 25.

Liberi.

Uxor, *liberi* inventi invito patre. *And.* V. 3. 20. Eccum adeſt communis corruptela noſtrûm *liberûm. Adelph.* V. 3. 7. Hoc qui nequit, fateatur neſcire imperare *liberis. Adelph.* I. 1. 52. Ingenio te eſſe in *liberos* leni puto. *Heaut.* I. 1. 99. Hic, ita ut *liberos* eſt aequom, dictis confutabitur. *Heaut.* V. 1. 76. Pudore & liberalitate *liberos* retinere ſatius eſſe credo, quam metu. *Adelph.* I. 1. 32. Qui illum decrerunt dignum, ſuos cui *liberos* committerent. *Hec.* II. 1. 15. Si ex me illa *liberos* vellet ſibi. *Hec.* IV. 4. 33.

Libero.

Hem, *libero. And.* II. 2. 15. Quam primum hoc me *libera* miſerum metu. *And.* II. 2. 14. *Liberatus* ſum hodie, Dave, tua opera. *And.* II. 2. 33.

Libertas.

Hiccine *libertatem* ajunt aequam eſſe omnibus? *Adelph.* II. 1. 29.

Libertus.

Feci, e ſervo ut eſſes *libertus* mihi. *And.* I. 1. 10. Immo apud *libertum* Diſcum. *Eun.* III. 5. 60.

Libet. *vide*, Lubet.

Libido. *vide*, Lubido.

Licentia.

Nimia illaec *licentia* evadet in magnum malum. *Adelph.* III. 4. 63. Deteriores omnes ſumus *licentia. Heaut.* III. 1. 74.

Licet.

Sic ut quimus, quando, ut volumus, non *licet. And.* IV. 5. 10. Pater, *licetne* pauca? *And.* V. 3. 22. Quod ſi perſonis iiſdem uti aliis non *licet*: Qui magis *licet*, currentes ſervos ſcribere? *Eun.* Prol. 35. & 36. Jamne erumpere hoc *licet* mihi gaudium? *Eun.* III. 5. 2. Si illud non *licet. Eun.* IV. 2. 11. Fruare dum *licet. Heaut.* II. 3. 104. Non *licet* hominem eſſe ſaepe ita ut volt. *Heaut.* IV. 1. 53. Triumpho, ſi *licet* me latere tecto abſcedere. *Heaut.* IV. 2. 5. Aliis ſi *licet*, tibi non *licet. Heaut.* IV. 5. 49. Here, *licetne*? *Ch.* Loquere. *Heaut.* V. 2. 20. Dum per aetatem *licet. Adelph.* I. 2. 28. Qui tibi magis *licet* meam habere? *Adelph.* II. 1. 25. Hoc *licet* impune facere huic, illi non *licet. Adelph.* V. 3. 38. Impune optare iſtuc *licet. Hec.* III. 5. 14. Si eſt, ut velit reducere uxorem, *licet. Hec.* III. 5. 51. Here, *licetne* ſcire ex te? *Pa.* Non *licet. Hec.* V. 4. 33. & 34. Poſt illa jam, ut lubet, ludas *licet. Phorm.* II. 2. 33. Soli *licet* hic bis judicium adipiſcier. *Phorm.* II. 3. 58. Dum *licet*, loquimini mecum, Antipho. *Phorm.* III. 3. 16. Ire igitur tibi *licet*, Nauſiſtrata. *Phorm.* V. 3. 30. Illic haud *licebat*, niſi praefinito loqui. *Hec.* I. 2. 19. Tibi non *licuit* per te mihi dare. *Heaut.* V. 2. 12. Dum *licitum* eſt ei, amavit. *And.* II. 6. 12. Quam mihi per ſilentium numquam agere *licitum* eſt. *Hec.* Alt. Prol. 22. Dum illo *licitum* eſt. *Hec.* V. 3. 39. Saltem hoc *licebit. Eun.* IV. 2. 12. Quaeſo hercle ut *liceat*, dare huic quae volumus. *Eun.* III. 2. 13. Date poteſtatem, mihi ſtatariam agere ut *liceat* per ſilentium. *Heaut.* Prol. 36. Mihi amicam adduxti, quam non *liceat* tangere. *Heaut.* IV. 6. 15. Modo *liceat* vivere, eſt ſpes. *Heaut.* V. 2. 28. Eodem ut jure uti ſenem *liceat*, quo. *Hec.* Alt. Prol. 3. Itaque una inter nos agere aetatem *liceat. Hec.* II. 1. 10. Ita me Di bene ament, ut mihi *liceat* tam diu, quod amo, frui! *Phorm.* I. 2. 13. Ibi homo coepit me obſecrare, ut ſibi *liceret* diſcere id de me. *Eun.* II. 2. 31. Ita obſecraturum, ut *liceret* ſibi hanc uxorem ducere. *Adelph.* III. 2. 36. Sibi *licere* id facere, putat. *Heaut.* Prol. 21. Tibine haec diutius *licere* ſperas facere, me vivo patre? *Heaut.* I. 1. 51. Hoccine me miſerum non *licere* meo modo ingenium frui! *Heaut.* II. 4. 21. Crederem mihi impunius *licere. Heaut.* III. 2. 50. Video, non *licere*, ut coeperam, hoc pertendere. *Heaut.* V. 5. 9. Si uxorem velit, lege id *licere* facere. *Phorm.* I. 2. 66.

Ligurio.

Quae, cum amatore ſuo, quum coenant, *liguriunt. Eun.* V. 4. 14.

Limen.

Jam ut *limen* exirem, ad genua accidit, lacrumans. *Hec.* III. 3. 18.

Limus, a, um.

Ego *limis* ſpecto, ſic per flabellum

bellum clanculum. *Eun.* III. 5. 53.

LINEA.

Certe extrema *linea* amare haud nihil eſt. *Eun.* IV. 2. 12.

LINGUA.

Perii! *lingua* haeret metu. *Eun.* V. 6. 7. Facilem benevolumque *lingua* tua jam tibi me reddidit. *Hec.* V. 1. 34.

LIQUET.

Illum, *liquet* mihi dejerare, prorſum non vidiſſe. *Eun.* II. 3. 39.

LIQUIDO.

Si opus ſit jusjurandum mihi, ut *liquido* poſſim. *And.* IV. 3. 14.

LIS.

Lites ſunt inter eos factae maxumae. *Eun.* IV. 5. 8. Paratae *lites*. *Adelph.* V. 3. 6. Neque *lites* ullae inter eas. *Hec.* I. 2. 105. Mihi paratae *lites*. *Phorm.* 1. 2. 83. Herus liberalis eſt, & fugitans *litium*. *Phorm.* IV. 3. 18. Nunc me hoſpitem *lites* ſequi, quam hic mihi ſit facile. *And.* IV. 5. 16. Potius, quam *lites* ſequar. *Adelph.* II. 2. 40. Tu jam *lites* audies. *Phorm.* I. 4. 42. Potius, quam *lites* ſecter. *Phorm.* II. 3. 61. Ut herus his deſiſtat *litibus*. *Phorm.* IV. 3. 29.

LITERAE.

Fac periculum in *literis*. *Eun.* III. 2. 23.

LITIGO.

Etiam mecum *litigas*? *Hec.* III. 5. 57. Cum illa *litigat*. *And.* V. 2. 12, Quid illic hominum *litigant*! *And.* IV. 4. 6.

LOCITO.

Agelli eſt hic ſub urbe paullum, quod *locitas* foras. *Adelph.* V. 8. 26.

LOCO.

Ut potui, nuptum virginem *locavi* huic adoleſcenti. *Phorm.* V. 1. 25. Quaeſo, quid ſi filiam ſuam unicam *locaret*? *Phorm.* IV. 3. 41.

LOCUS.

Quis igitur relictus eſt objurgandi *locus*? *And.* I. 1. 127. Quae, nunc non eſt narrandi *locus*. *And.* II. 2. 17. *Locus*, tempus conſtitutum eſt. *Eun.* III. 4. 3. Invocato ut ſit *locus* ſemper. *Eun.* V. 9. 29. Ignoſcendi dabitur peccati *locus*. *Heaut.* II. 1. 61. *Locus*, occaſio, aetas, mater. *Heaut.* II. 2. 4. Vah! quaſi deſit *locus*. *Heaut.* III. 3. 26. Ni inſtigemus etiam, ut nullus *locus* relinquatur preci? *Phorm.* III. 3. 14. Non ſatis tutus eſt ad narrandum hic *locus*. *Phorm.* V. 3. 35. Nihil *loci* eſt ſegnitiae, neque ſocordiae. *And.* I. 3. 1. Nihil eſt preci *loci* relictum. *And.* III. 4. 22. Te interea *loci* cognovi. *Eun.* I. 2. 46. Conveni hodie adveniens quemdam mei *loci* hinc, atque ordinis. *Eun.* II. 2. 3. Interea *loci* ad macellum ubi advenimus. *Eun.* II. 2. 24. Faciam, ut hujus *loci*, dieique, meique ſemper memineris. *Eun.* IV. 7. 31. Tu interea *loci* conlocupletaſti te, Antiphila. *Heaut.* II. 3. 16. In id ſedactus ſum *loci*, ut. *Phorm.* V. 7. 86. Exadvorſum ei *loco* tonſtrina erat. *Phorm.* I. 2. 38. Di, date, obſecro, illi in aliis peccandi *locum*. *And.* I. 4. 6. Neque pol conſilii *locum* habeo. *And.* II. 1. 20. Ibi adſcendo in quendam excelſum *locum*. *And.* II. 2. 19. Reſtitue, in quem me accepiſti, *locum*. *And.* IV. 1. 57. Ubi ſatias coepit fieri, commuto *locum*. *Eun.* V. 6. 3. In eum jam res rediit *locum*, ut. *Heaut.* II. 3. 118. Da illis *locum*. *Heaut.* III. 3. 25. Eum Plautus *locum* reliquit integrum: eum hic *locum* ſumſit ſibi in Adelphos. Pernoſcite, furtumne factum exiſtumetis, an *locum* reprehenſum. *Adelph.* Prol. 9. 10. & 13. Hoc mihi dolet, pene in eum *locum* rediſſe, ut. *Adelph.* II. 4. 8. Sed *locum* novi, ubi ſit. *De.* Dic ergo *locum*. *Adelph.* IV. 2. 33. Poetam reſtitui in *locum*, prope jam remotum. *Hec.* Alt. Prol. 13. Interea meum non potui tutari *locum*. *Hec.* Alt. Prol. 34. Quem actoris virtus nobis reſtituit *locum*. *Phorm.* Prol. 34. Ego in eum incidi infelix *locum*, ut. *Phorm.* I. 3. 23. Da *locum* melioribus. *Phorm.* III. 2. 37. Illam in ignotum hinc abducet *locum*? *Phorm.* III. 3. 15. Te in germani fratris dilexi *loco*. *And.* I. 5. 57. Venit meditatus alicunde ex ſolo *loco*. *And.* II. 4. 3. Virum in quovis *loco* paratum. *And.* IV. 3. 3. Cave quoquam ex iſtoc exceſſis *loco*. *And.* IV. 4. 21. Viden' me ex eodem ortum *loco*? *Eun.* II. 2. 10. Quo in *loco* dictum eſt, parati nihil eſt. *Eun.* III. 4. 4. Ut hoſce inſtruxit, ipſus ſibi cavit *loco*. *Eun.* IV. 7. 12. Amicam ut habeas prope jam in uxoris *loco*? *Heaut.* I. 1. 52. In *loco* ego vero laudo. *Heaut.* III. 2. 26. Obſecundato in *loco*. *Heaut.* IV. 6. 22. Pecuniam in *loco* negligere. *Adelph.* II. 2. 8. Pejore res *loco* non poteſt eſſe, quam. *Adelph.* III. 2. 46. Video ſapere, in *loco* vereri. *Adelph.* V. 3. 41. Obſecundare in *loco*. *Adelph.* V. 9. 37. Pugnant de *loco*. *Hec.* Alt. Prol. 33. Quae numquam in ullo patefecit *loco*. *Hec.* III. 1. 23. Quum noſter grex motus *loco* eſt. *Phorm.* Prol. 33. Videtis, quo in *loco* res haec ſiet. *Phorm.* II. 4. 6. Quonam in *loco* ſunt res & fortunae meae? *Phorm.* III. 1. 9.

SYNTAXIS. *Locus objurgandi. narrandi. Locum conſtituere. dare. Nullus locus relinquitur. Nihil loci relinquitur. Homo mei loci. Interea loci. In id loci redactus. Exadverſum ei loco. Conſilii locum habere. Locus excelſus. Reſtituere aliquem in locum. Res rediit in eum locum. Locus fabulae integer relinquitur. ſumitur. reprehenditur. In eum locum incidi. In germani fratris loco. Locus ſolus. Vir in quovis loco paratus. Ortus ex eodem loco. Cavere ſibi loco. In loco laudare rem. vereri. obſecundare alicui, pecuniam negligere. Res eſt peſſimo loco. Pugnare de loco. In nullo loco patefacere rem. Moveri loco.*

LOGI.

Foeneratum iſtuc beneficium tibi pulchre dices. *Do. Logi.* *Phorm.* III. 2. 8.

LONGE.

Continuo adcurrit ad me, quam *longe* quidem. *Eun.* II. 3. 43. Rus Sunii ecquod habeſem, & quam *longe* a mari. *Eun.* III. 3. 13. *Longe* jam abie-

ram, cum ſenſi. *Eun.* IV. 2. 5. Errat *longe*, mea quidem ſententia, qui. *Adelph.* I. 1. 40. Neque mirari ſatis, quo ille abire ignavus poſſit *longius. Eun.* IV. 3. 20. Vide ſis, ne quo hinc abeas *longius. Heaut.* I 2. 38. Non aberit *longius. Heaut.* V. 2. 31. Illud rus tam male odi, quia prope eſt. quod ſi abeſſet *longius. Adelph.* IV. 1. 8. Rogat frater, ne abeas *longius. Adelph.* V. 5. 1.

LONGINQUITAS.

Haec mihi nunc cura eſt maxuma, ut ne cui meae *longinquitas* aetatis obſtet. *Hec.* IV. 2. 20.

LONGITUDO.

Conſulere in *longitudinem. Heaut.* V. 2. 10.

LONGULE.

Non cogitas hinc *longule* eſſe? *Heaut.* II. 2. 10.

LONGUS, A, UM.

Longum eſt nos illum exſpectare, dum exeat. *And.* V. 6. 13. *Longum* eſt, Clitipho, ſi tibi narrem. *Heaut.* II. 3. 94. Experire, non eſt *longum. Phorm.* III. 2. 10. Haud *longum* eſt id, quod orat. *Phorm.* III. 2. 30. Quam *longum* ſpatium amandi amicam tibi dedi? *Hec.* IV. 4. 62.

LOQUOR.

Tute *loqueris:* me vetas. *Hec.* III. 1. 37. Carnufex, quae *loquitur*! *And.* I. 2. 12. Quis hic *loquitur*? *And.* I. 5. 32. IV. 4. 44. *Eun.* I. 2. 6. *Heaut.* III. 2. 6. *Phorm.* V. 1. 12. Neſcio quid de amore *loquitur. Eun.* II. 3. 7. Quicum *loquitur* filius? *Heaut.* I. 2. 4. Uſque id egi dudum, dum *loquitur* pater. *Heaut.* V. 2. 30. Dum ea, quae *loquitur*, magis cognoſco. *Phorm.* V. 1. 10. Dum haec *loquimur. Eun.* II. 2. 24. Aperte ipſam rem *locutus*, nihil circuitione uſus es. *And.* I. 2. 31. Ecquid *locutus* cum iſta es, quamobrem hanc ducimus? *Phorm.* V. 3. 15. Hic de noſtris verbis errat videlicet, quae hic ſumus *locuti. Heaut.* II. 3. 23. Nunc mihi in mentem venit ex hac re, quod *locuta* es olim. *Hec.* IV. 1. 22. Scis quid *loquar*? *Adelph.* II. 2. 7. *Loquarne*? incendam, taceam? inſtigem. *Phorm.* I. 4. 9. Auſculto: *loquere*, quid velis. *And.* III. 3. 5. Nunc *loquere. Heaut.* I. 1. 41. Optata *loquere. Heaut.* III. 3. 50. *Loquere*, quid velis. *Heaut.* IV. 1. 9. Qua hoc occeptum eſt cauſa, *loquere. Heaut.* IV. 1. 36. *Loquere*, audio. *Heaut.* IV. 3. 16. *Phorm.* III. 2. 3. Here, licetne? *Ch. Loquere. Sy.* At tuto? *Ch. Loquere. Heaut.* V. 2. 20. Non poſtulo (ut taceas:) jam *loquere. Heaut.* V. 3. 10. Fidem do: *loquere. Pa.* Auſculta. *Hec.* I. 2. 39. *Loquere*, obſecro! *Phorm.* III. 1. 9. Quantum tibi opus eſt argenti? *loquere. Phorm.* III. 3. 24. Quod imperabit, facito: *loquitor* paucula. *Heaut.* IV. 6. 24. Tum igitur dum licet, dumque adſum, *loquimini* mecum. *Phorm.* III. 3. 16. Jam tacere non queo: cogis ea, quae nolo, ut praeſente hoc *loquar. Hec.* IV. 4. 52. Non intelligo, ſatis, quae *loquatur. Adelph.* III. 2. 11. Uxorem ejus huc adducam, cum iſta ut *loquatur. Phorm.* V. 2. 12. Nempe ergo aperte vis, quae reſtant, me *loqui*? *And.* I. 2. 24. Sed nunc peropus eſt, me aliquid de illa advorſum hunc *loqui. And.* I. 5. 30. Ah! quanto ſatius eſt, te id dare operam, quam id *loqui*, quo? *And.* II. 1. 8. Rem ipſam dic, ac mitte male *loqui. And.* V. 3. 2. Pergin' ſceleſta, mecum perplexe *loqui*? *Eun.* V. 1. 1. Numquam commodius umquam herum audivi *loqui. Heaut.* III. 2. 48. Tene iſtuc *loqui*? *Heaut.* V. 1. 48. Vah! leno iniqua me non volt *loqui. Adelph.* II. 1. 33. Illic haud licebat, niſi praefinito *loqui. Hec.* I. 2. 19. Quem ego hic audivi *loqui*? *Hec.* III. 5. 3. Crederem vera hunc *loqui. Phorm.* II. 1. 48. Pergin' hero abſenti male *loqui*, impuriſſime? *Phorm.* II. 3. 25. Quis te iſtaec juſſit *loqui*? *Phorm.* IV. 3. 34. Me cum hoc ipſo diſtaedet *loqui. Phorm.* V. 8. 22.

SYNTAXIS. *Aperte loqui. Loqui adverſum aliquem. Male alicui loqui. Perplexe loqui. commode. praefinito. vera.*

LORUM.

Ibi uſque ad necem operiere *loris. Sa. Loris*? liber! *Adelph.* II. 1. 28.

LUBENS.

Fugin' hinc? *By.* Ego vero, ac *lubens. And.* II. 1. 37. Ego illud vero ita feci, ac *lubens. Eun.* III. 5. 43. Faciam boni tibi aliquid pro iſta re, ac *lubens. Heaut.* IV. 5. 15. Tibi *lubens* bene faxim. *Adelph.* V. 5. 6. V. 6. 8. Nihil eſt, aeque quod faciam *lubens. Phorm.* III. 3. 33. Hilarum ac *lubentem* fac te in gnati nuptiis. *Adelph.* IV. 7. 38.

LUBENTER. *vide*, LIBENTER.

LUBET.

Age, age, ut *lubet. And.* II. 1. 10. Tum, ipſam deſpoliare non *libet. And.* IV. 5. 21. Quamobrem? *Si.* Quia *lubet. And.* V. 2. 21. At mihi nunc ſic eſſe hoc verum *lubet. And.* V. 5. 2. Procul hinc *lubet* prius, quid ſit, ſciſcitari. *Eun.* III. 4. 10. Faciat quod *lubet. Heaut.* III. 1. 55. Quo hinc abeam ego? *Sy.* Quo? quo *lubet. Heaut.* III. 3. 25. Nihil vident, niſi quod *lubet. Heaut.* IV. 1. 30. Atqui jam dabitur. *Ba.* Ut *lubet. Heaut.* IV. 4. 16. Ut *lubet. Heaut.* IV. 5. 32. V. 1. 61. *Adelph.* II. 2. 38. Vah! vivere etiam nunc *libet. Adelph.* III. 3. 91. Facite, quod vobis *lubet. Adelph.* V. 9. 34. Inter ſe tranſigant ipſi, ut *lubet. Hec.* III. 5. 61. Quo *lubet* cruciatu per me exquire. *Hec.* V. 2. 7. Poſtilla jam, ut *lubet*, ludas licet. *Phorm.* II. 2. 33. Huc, ſi quid *lubet. Phorm.* V. 7. 88. *Lubuit. Eun.* IV. 7. 26. Cedo, quid poſtulat? *Ge.* Quid? nimium, quantum *libuit. Phorm.* IV. 3. 38. Quae meo cumque animo *lubitum* eſt, facere. *And.* I. 5. 28. Prodeambulare huc *libitum* eſt. *Adelph.* V. 1. 4. Ubi peregre, tibi quod *libitum* fuit, feceris. *Phorm.* V. 7. 77. Aut ſi *lubitum* fuerit, cauſam ceperit. *And.* I. 3. 8.

Digitized by Google

8. Niſi mihi addit animum, quo *lubeat* magis. *Heaut.* III. 2. 31. Date ſileutium, ut *libeat* ſcribere aliis. *Hec.* Alt. Prol. 48.

LUBIDO.

Quo magis *lubido* fruſtra incendatur tua? *And.* II. 1. 8. Dum ejus *libido* occluſa eſt contumeliis. *And.* III. 3. 25. Multa fert *libido.* *Heaut.* III. 3. 12. At matura, dum *libido* eadem haec manet. *Phorm.* IV. 5. 4. Neque tuae *libidini* advorſabor. *Hec.* II. 2. 3. Ita ut ingenium eſt hominum ab labore proclive ad *lubidinem.* *And.* I. 1. 51. Aliquantum iniquior erat praeter ejus *lubidinem.* *Heaut.* I. 2. 27. Potius, quam advorſum animi tui *lubidinem* eſſet cum illo nupta? *Hec.* IV. 1. 19. Ex ſua *libidine* moderantur, nunc quae eſt, non quae olim fuit. *Heaut.* II. 1. 4.

LUCINA.

Juno *Lucina*, fer opem! ſerva me, obſecro! *And.* III. 1. 15. *Adelph.* III. 4. 41.

LUCISCIT.

Luciſcit hoc jam. *Heaut.* III. 1. 1.

LUCRUM.

Pecuniam in loco negligere, maximum interdum eſt *lucrum.* *Adelph.* II. 2. 8. Nae, ille haud ſcit, paullum *lucri*, quantum ei damni adportet. *Heaut.* IV. 4. 25. Ubi quid mihi *lucri* eſt, te fallere? *Phorm.* I. 2. 11. Omne quod eſt interea tempus, *lucro* eſt. *Hec.* III. 1. 7. Si redimat, magnum ineſſe in ea *lucrum.* *Heaut.* III. 3. 48. Quod hinc acceſſerit, id de *lucro* putato eſſe omne. *Adelph.* V. 3. 31. Omne id deputare eſſe in *lucro.* *Phorm.* II. 1. 16. Omne id deputabo eſſe in *lucro.* *Phorm.* II. 1. 21.

SYNTAXIS. *Lucrum maximum. paullum lucri. Quid lucri eſt? Id eſt lucro. Id de lucro eſt. Id eſt in lucro.*

LUCTO.

Dicitque ſeſe illi annulum, dum *luctat*, detraxiſſe. *Hec.* V. 3. 31.

LUCTUS.

Quae me, & te, & familiam dedecoras: filio *luctum* paras. *Hec.* II. 1. 13.

LUCULANTUS, A, UM.

Mulier commoda, & faceta, & hercle forma *luculenta.* *Heaut.* III. 2. 12.

LUCUS.

Rus cras cum filio cum primo *luce* ibo hinc. *Adelph.* V. 3. 55.

LUDIBRIUM.

Quam decrerim me non poſſe diutius habere, eam *ludibrio* haberi. *Hec.* I. 2. 74. Non ſic *ludibrio* tuis factis habitus eſſem. *Hec.* IV. 1. 11.

LUDIFICOR.

Quid vos, malum! ergo me ſic *ludificamini*, inepti? *Phorm.* V. 7. 55. Inſuper ſcelus, poſtquam *ludificatus* eſt virginem. *Eun.* IV. 3. 3. Siquidem tu me hic etiam nebulo *ludificabere.* *Eun.* IV. 4. 50.

LUDO.

Cur non *ludo* hunc aliquantiſper? *Adelph.* IV. 5. 5. *Ludis* fortaſſe me. *Heaut.* IV. 6. 20. *Ludis* tu nunc me? *Adelph.* IV. 5. 63. Quia conſimilem *luſerat* jam olim ille ludum. *Eun.* III. 5. 38. Adſis, tangas, *ludas*, propter dormias. *Eun.* II. 3. 81. Ita vita eſt hominum, quaſi, quum *ludas* teſſeris. *Adelph.* IV. 7. 21. Poſtilla jam, ut lubet, *ludas* licet. *Phorm.* II. 2. 33. Non te credas Davom *ludere.* *And.* IV. 4. 48. Nebulonem hunc certum eſt *ludere.* *Eun.* II. 2. 38. Congrum iſtum maximum in aqua finito *ludere* pauliſper. *Adelph.* III. 3. 23. In illis opera *luditur.* *Phorm.* II. 2. 18. Aequum eſt fieri, ut a me *ludatur* dolis. *Eun.* II. 3. 94.

SYNTAXIS. *Ludere aliquem. Ludere ludum. Tangere, ludere, propter dormire. Ludere teſſeris. Congrus ludis in aqua. Opera luditur. Ludere aliquem dolis.*

LUDUS.

Ei *ludo*, ſi ullus eſt, magiſtram hanc eſſe ſatis certo ſcio. *Hec.* II. 1. 7. *Ludum* jocumque dices fuiſſe illum alterum. *Eun.* II. 3. 8. Quia conſimilem luſerat jam olim ille *ludum.* *Eun.* III. 5. 39. In *ludum* ducere, & reducere. *Phorm.* I. 2. 36. In eodem mihi videntur *ludo* doctae ad malitiam. *Hec.* II. 1. 6. In quo haec diſcebat *ludo.* *Phorm.* I. 2. 38. Quos mihi *ludos* redderet! *And.* III. 1. 21. Non poſſum ſatis narrare, quos *ludos* praebueris intus. *Eun.* V. 7. 9. Vobis datur poteſtas condecorandi *ludos* ſcenicos. *Hec.* Alt. Prol. 37. Ut *ludos* facit! *Phorm.* V. 7. 52.

SYNTAXIS. *Magiſtra ludo. Ludus & jocus. Ludum ludere. In ludum ducere puellam. In ludo doceri ad malitiam. Ludos facere. praebere. facere alicui. Condecorare ludos ſcenicos.*

LUGUBRIS.

Mediocriter veſtitam veſte *lugubri.* *Heaut.* II. 3. 45.

LUPUS.

Lupus in fabula. *Adelph.* IV. 1. 21. Sceleſta, *lupo* ovem commiſiſti. *Eun.* V. 1. 16. Auribus teneo *lupum.* *Phorm.* III. 2. 21.

LUTUM.

Te ibidem pervolvam in *luto.* *And.* IV. 4. 38. In eodem *luto* haeſitas. *Phorm.* V. 2. 15.

LUX.

Neve uſque ad *lucem* vigiles. *Eun.* II. 2. 47. Egon', qui ab Orco mortuum me reducem in *lucem* feceris? *Hec.* V. 4. 12.

LUXURIA.

Egone, ut ejus animum, qui nunc *luxuria* & laſcivia diffluit, retundam. *Heaut.* V. 1. 72.

LUXUS.

Adoleſcens *luxu* perditus. *Adelph.* IV. 7. 42.

M.

MACELLUM.

INterea loci ad *macellum* ubi advenimus. *Eun.* II. 2. 24. Noſtin' porticum, apud *macellum*, hanc deorſum? *Adelph.* IV. 2. 34.

MACERIA.

Hanc in horto *maceriam* jube dirui. *Adelph.* V. 7. 10.

MACERO.

Cur me excrucio? cur me *mace-*

macero? cur meam ſenectutem ſollicito? *And.* V. 3. 15. Ibi hoe me *macerabo* biduum. *Eun.* I. 2. 107. Anime mi, noli te *macerare.* *And.* IV. 2. 2. Salſamenta haec fac *macerentur* pulchre! *Adelph.* III. 3. 27.

Macto.

Faxo tali eum *mactatum*, atque hic eſt, infortunio. *Phorm.* V. 8. 39.

Macula.

Hanc *maculam* nos decet effugere. *Adelph.* V. 8. 31.

Magis.

Magis id adeo, mihi ut incommodet, quam. *And.* I. 1. 135. Quam id loqui, quo *magis* lubido fruſtra incendatur tua? *And.* II. 1. 8. Non Apollinis *magis* verum, atque hoc reſponſum eſt. *And.* IV. 2. 15. Tanto hercle *magis* dabit. *And.* IV. 4. 35. Quia habet aliud *magis* ex ſeſe, & majus. *And.* V. 4 51. Hoc nemo fuit minus ineptus, *magis* ſeverus quiſquam; nec *magis* continens. *Eun.* II. 1. 21. Is ubi moleſtus *magis* eſt. *Eun.* III. 1. 24. Profecto quanto *magis magiſque* cogito. *Eun.* III. 3. 1. Nemo eſt hominum, quem ego nunc *magis* cuperem videre quam te. *Eun.* III. 5. 13. Impendio *magis* animus gaudebat mihi. *Eun.* III. 5. 39. Nihil videtur mundius, nec *magis* compoſitum quidquam, nec *magis* elegans. *Eun.* V. 4. 13. Quanto minus ſpei eſt; tanto *magis* amo. *Eun.* V. 9. 23. Ad omnia haec *magis* opportunus, nec *magis* ex uſu tuo nemo eſt. *Eun.* V. 9. 47. Nunc nihil *magis* vereor, quam. *Heaut.* I. 2. 23. *Magis* nunc me amicae dicta ſtimulant. *Heaut.* II. 1. 11. Augeſcit *magis* de filio aegritudo: & quanto diutius abeſt, *magis* cupio tanto, & *magis* deſidero. *Heaut.* III. 1. 15. & 16. Iſtoc nihil eſt *magis* meis nuptiis advorſum. *Heaut.* IV. 3. 21. Videbitur *magis* veriſimile id eſſe. *Heaut.* IV. 5. 54. Nec quidquam *magis* nunc metuo, quam. *Heaut.* IV. 6. 4. Veterator, *Me. Magis*, ſi *magis* noris, putes. *Heaut.* V. 1. 16. Fratrem homini nemini eſſe primarum artium *magis* principem. *Adelph.* II. 3. 6. *Magis* ſunt ſuſpicioſi: ad contumeliam omnia accipiunt *magis.* *Adelph.* IV. 3. 14. & 15. Si eſt dicendum *magis* aperte. *Adelph.* IV. 5. 30. Minus videtis, *magis* impenſe cupitis, conſulitis parum. *Adelph.* V. 9. 36. Quae conſecuta eſt nox, eam (attigit) nihilo *magis.* *Hec.* I. 2. 62. Metuo, ne Philumenae *magis* morbus adgraveſcat. *Hec.* III. 2. 2. Ea diſſimulare nos *magis* humanum eſt. *Hec.* IV. 1. 38. Credo ea gratia concordes *magis* fore. *Hec.* IV. 3. 11. Quo *magis* omnes res cautius adcuro. *Hec.* V. 1. 11. Quo *magis* novi, tanto ſaepius. *Phorm.* II. 2. 14. Mulier mulieri *magis* congruit. *Phorm.* IV. 5. 14. *Paſſim alibi.* Duc me ad eam, quando huc veni, ut videam. *My. Maxume.* *And.* IV. 5. 23. Nunc quam *maxime* abs te poſtulo, ut. *And.* V. 1. 4. Quibus id *maxime* utile eſt. *And.* V. 1. 16. Hac re arbitror id fieri poſſe *maxime.* *Eun.* I. 2. 93. Huc fac illi adducantur. *Pa. Maxume.* *Eun.* I. 2. 109. Nonne hoc monſtri ſimile eſt? quid ais? *Pa. Maxume.* *Eun.* II. 3. 42. Etſi ego digna hac contumelia ſum *maxume.* *Eun.* V. 2. 27. Quid commemorem primum, aut laudem *maxume*? *Eun.* V. 9. 14. Me hujusquidquid facio, id facere *maxume* cauſa mea. *Eun.* V. 9. 40. Quam *maxume* ſervire veſtris commodis. *Heaut.* Prol. 50. Cujuſque ingenium ut ſit, declarat *maxume.* *Heaut.* II. 3. 43. Hujuſmodi, obſecro, aliquid repperi. *Sy. Maxume.* *Heaut.* II. 3. 98. Cujus mos *maxume* eſt conſimilis voſtrum. *Heaut.* II. 4. 13. Teneo te, Antiphila, *maxume* animo exoptata meo? *Heaut.* II. 4. 28. Cujus (nuncii) *maxume* te fieri participem cupis. *Heaut.* III. 1. 19. Quo *maxume* apud te ſe valere ſentiet. *Heaut.* III. 1. 79. Atqui cum *maxume* volo te dare operam, ut fiat. *Heaut.* IV. 5. 40. Tum ſi *maxime* fateatur, quum amet aliam. *Adelph.* III. 2. 42. Nos coluit *maxume.* *Adelph.* III. 2. 54. Quam eſtis *maxume* potentes, dites, fortunati, nobiles: tam *maxume* vos aequo animo aequa noſcere oportet. *Adelph.* III. 4. 56. & 58. Nunc cum *maxume* operis aliquid facere credo. *Adelph.* IV. 1. 2. Quum fervit *maxume.* *Adelph.* IV. 1. 18. Sequere me ergo hac intro. *Mi. Maxume.* *Adelph.* IV. 3. 18. Si illud, quod *maxime* opus eſt jactu. *Adelph.* IV. 7. 22. Jubeo quam *maxume* unam facere familiam. *Adelph.* V. 8. 3. Quam *maxume* ſervire voſtris commodis. *Hec.* Alt. Prol. 43. Hanc Bacchidem amabat, ut cum *maxume*, tum Pamphilus. *Hec.* I. 2. 40. Atqui ea res multo *maxime* disjunxit illum ab illa. *Hec.* I. 2. 85. Non mea opera, neque pol culpa evenit. *La.* Immo *maxume.* *Hec.* II. 1. 31. Quod ſane nolim, *maxume* heri cauſa mei. *Hec.* III. 1. 51. Jam ea de cauſa *maxume* nunc huc introire nolo. *Hec.* III. 2. 13. *Maxume* volo, doque operam, ut. *Hec.* III. 3. 36. Eo pacto *maxume* apud te meo erit ingenio fides. *Hec.* III. 5. 24. Puerum mihi cedo, ego alam. *Ph. Maxume.* *Hec.* IV. 4. 86. Per quem res agetur *maxume.* *Phorm.* Prol. 29. Atqui opus eſt nunc cum *maxume* ut ſis. *Phorm.* I. 4. 27. Omnes, quum ſecundae res ſunt *maxume*, tum *maxume* meditari ſecum oportet. *Phorm.* II. 1. 11. Verum ſi cognata eſt *maxume.* *Phorm.* II. 1. 65. Dic nomen. *Ph.* Nomen? *maxume.* *Phorm.* II. 3. 38.

Magister. Magistra.

Dum aetas, metus, *magiſter* prohibebant? *And.* I. 1. 27. Tum ſi quis *magiſtrum* cepit ad eam rem improbum. *And.* I. 2. 21. Abeuntes tum ſenes, me filiis relinquunt quaſi *magiſtrum.* *Phorm.* I. 2. 22. Ei ludo, ſi ullus eſt, *magiſtram* hanc eſſe ſatis certo ſcio. *Hec.* II. 1. 7.

Magistratus.

Magiſtratus cum ibi adeſſet, occepta eſt agi. *Eun.* Prol. 22.

At

Digitized by Google

At tu, qui ſapiens es, *magiſtratus* adi. *Phorm.* II. 3. 56.

MAGNIFICE.

Nae ego te, ſi uſus veniat, *magnifice*, Chreme, tractare poſſim. *Heaut.* III. 2. 45. Hic me *magnifice* effero. *Heaut.* IV. 3. 31. Numquam ita *magnifice* quidquam dicam, quin. *Adelph.* II. 3. 4.

MAGNIFICENTIA.

I in malam rem hinc cum iſtac *magnificentia*. *Phorm.* V. 7. 37.

MAGNIFICO.

Quem intellexi illam haud minus, quam ſe ipſum, *magnificare*. *Hec.* II. 2. 18.

MAGNIFICUS, A, UM.

Mea (amica) eſt potens, procax, *magnifica*, ſumtuoſa, nobilis. *Heaut.* II. 1. 15. Uſque adeo illius ferre poſſum *magnifica* verba. *Eun.* IV. 6. 3.

MAGNIPENDO.

A meis me amari, & *magnipendi* poſtulo. *Adelph.* V. 4. 25.

MAGNUS, A, UM.

Nebulo *magnus* eſt. *Eun.* IV. 7. 15. Ut, Syre, te *magnus* perdat Jupiter! *Adelph.* IV. 6. 2. *Magnus*, rubicundus, criſpus, craſſus. *Hec.* III. 4. 26. Juppiter *magne*! *Eun.* IV. 4. 42. Nae iſta hercle *magno* jam conatu magnas nugas dixerit! *Heaut.* IV. 1. 8. Ita *magni* atque humiles ſumus. *Hec.* III. 3. 20. *Magna* familiaritas conflata eſt. *Eun.* V. 2. 35. Mihi *magna* cum eo a pueritia fuit ſemper familiaritas. *Heaut.* I. 2. 9. Nae illiuſmodi jam nobis *magna* civium penuria eſt. *Adelph.* III. 3. 87. Illic ubi etiam caprificus *magna* eſt. *Adelph.* IV. 2. 38. Eſt *magna* gratia de iſtac re, quam tibi habeam. *Hec.* V. 1. 14. Si quis quid reddit, *magna* habenda eſt gratia. *Phorm.* I. 2. 6. Res *magna* eſt. *Phorm.* II. 4. 18. Hic bonam *magnam*que partem ad te adtulit. *Eun.* I. 2. 43. Labore alieno *magnam* partam gloriam in ſe tranſmovet. *Eun.* III 1. 9. Voluptatem *magnam* nuntiat. *Heaut.* I. 2. 10. *Magnam* mihi injecit ſua commoditate curam. *Adelph.* IV. 5. 76. Irae ſunt inter Glycerium & gnatum, ita *magnae*, ut. *And.* III. 3. 21. *Magnarum* ſaepe id remedium aegritudinum eſt. *Heaut.* III. 2. 28. *Magnas* vero agere gratias Thais mihi? *Gn.* Ingentes. *Eun.* III. 1. 1. Nae iſta *magnas* nugas dixerit! *Heaut.* IV. 1. 8. Dis *magnas* merito gratias habeo. *Phorm.* V. 7. 1. *Magnum* ſignum. *And.* II. 2. 29. Non dubium eſt, quin mihi *magnum* ex hac re ſit malum. *Eun.* V. 6. 27. *Magnum* hoc quoque ſignum eſt. *Heaut.* II. 3. 57. Heus! non ſit ſine periclo facinus *magnum* & memorabile. *Heaut.* II. 3. 73. Jam id peccatum primum *magnum*: *magnum*, at humanum tamen. *Adelph.* IV. 5. 53. Quid tua, malum! id refert? *Ch. Magni*, Demipho. *Phorm.* IV. 5. 11. Quid iſtuc noſtra? *Ch. Magni.* *Phorm.* V. 3. 17. Ita *magno* deſiderio fuit ei filius. *Heaut.* IV. 5. 5. Spectatum ſatis putabam, & *magnum* exemplum continentiae. *And.* I. 1.65. Dabit haec Thais mihi *magnum* malum. *Eun.* III. 3. 2. Etſi mihi *magnum* malum ſcio paratum. *Eun.* V. 5. 26. Si redimat, *magnum* ineſſe in ea lucrum. *Heaut.* III. 3. 48. Nimia illaec licentia evadet in *magnum* malum. *Adelph.* III. 4. 64. *Magnum* neſcio quid neceſſe eſt eveniſſe. *Hec.* III. 1. 24. Neſcio, quod *magnum* malum profecto me celas. *Hec.* III. 1. 39. Hera in crimen veniet, ego vero in *magnum* malum. *Hec.* III. 1. 55. *Magnum* hoc nuntio exſpecto malum. *Phorm.* I. 4. 16. Si quis daret taleutum *magnum*. *Phorm.* IV. 3. 39. Faciet, neque ſine tuo *magno* malo. *And.* I. 2. 8. Pro peccato *magno* paullum ſupplicii ſatis eſt patri. *And.* V. 3. 32. Nunc cum ſine *magno* intertrimento non poteſt haberi. *Heaut.* III. 1. 39. *Major* filius tuus Aeſchinus. *Adelph.* III. 4. 16. Ego hunc *majorem* adoptavi mihi. *Adelph.* I. 1. 22. Fratrem *majorem* Chremem noſtin'? *Phorm.* I. 2. 13. Ita ſi vivit, annos nata eſt ſedecim, non *major*. *Eun.* III. 3. 21. Agrum *majoris* pretii nemo habet. *Heaut.* I. 1. 12. Quia habet aliud magis ex ſeſe, & *majus*. *And.* V. 4. 51. Quid, ſi quid te *majus* oret? *Adelph.* V. 8. 18. Qui ſum natu *maximus*. *Adelph.* V. 4. 27. Eum eſſe quaeſtum in animum induxi *maximum*. *Heaut.* Prol. 49. *Hec.* Alt. Prol. 42. Congrum iſtum *maximum* in aqua ſinito ludere paulliſper. *Adelph.* III. 3. 23. Ne adſidue agendi ſint mihi, clamore ſummo, cum labore *maxumo*. *Heaut.* Prol. 40. Ita eos meo labore eductos *maxume*, hic fecit ſuos, paullo ſumtu. *Adelph.* V. 4. 21. Amatores mulierum eſſe audieram eos *maximos*. *Eun.* IV. 3. 23. Haec mihi nunc cura eſt *maxuma*, ut. *Hec.* IV. 2. 19. Bene feciſti: gratiam habeo *maximam*. *Eun.* V. 9. 61. Ni partem *maximam* exiſtimarem ſcire veſtrum, id dicerem. *Heaut.* Prol. 8. Eam laudem hic ducit *maximam*. *Adelph.* Prol. 18. Ego illi *maxumam* partem feram. *Adelph.* I. 2. 36. *Maxuma* ſua cura, haec ſola fecit. *Phorm.* V. 1. 34. Lites ſunt inter eos factae *maxumae*. *Eun.* IV. 5. 8. Non *maxumas*, quae *maxumae* ſunt interdum irae, injurias faciunt. *Hec.* III. 1. 27. Vel rex ſemper *maxumas* mihi agebat (gratias.) *Eun.* III. 1. 7. Illud mihi multo *maximum* eſt. *And.* III. 2. 46. An non tibi hoc *maximum* (facinus) eſt? *Eun.* V. 5. 17. Peccatum a me *maximum* eſt. *Heaut.* I. 1. 106. Pecuniam in loco negligere, *maximum* interdum eſt lucrum. *Adelph.* II. 2. 8. Niſi eo ad mercatum venio, damnum *maxumum* eſt. *Adelph.* II. 2. 23. Quaſi non hoc ſit *maxumum*. *Adelph.* V. 8. 18. Illud mihi vitium eſt *maximum*. *Hec.* I. 2. 37. Atque adeo, quod *maximum* eſt, ſalvom atque validum. *Hec.* III. 5. 7. Haec te ſolum ſemper fecit *maximi*. *And.* I. 5. 58. Merito te ſemper *maxumi* feci, Chreme. *And.* III. 3. 42. Hominem *maxumi* pretii te eſſe, hodie animo judicavi meo. *Adelph.*

a a

delph. V. 6. 3. Thais *maximo* te orabat opere, ut. *Eun.* III. 3. 26. In ipſa turba, atque in peccato *maxume* potaſti, ſcelus! *Adelph.* V. 1. 11. Quod nos ambo opere *maxumo* dabamus operam, ut fieret. *Phorm.* V. 1. 33.

Syntaxis. *Magnus nebulo. Magnus Jupiter. Magno conatu magnas nugas dicere. Magna familiaritas penuria. gratia. Homines magni atque humiles. Bona & magna pars. Magna gloria. voluptas. Magnae irae. aegritudines. gratiae. Magnum ſignum. exemplum. talentum. facinus. peccatum. malum. lucrum. intertrimentum. damnum. Magni pendere quid. Id mea magni refert. Magno deſiderio eſſe alicui. Major filius. Majus pretium. Natu maximus. Maximus labor. amator mulierum. Maxima pars. laus. cura. injuria. Maximi facere aliquem. Maximi pretii homo. Maxime opere orare aliquem.*

Majores.

Salvos ſit, ſpero: eſt ſimilis *majorum* ſuûm. *Adelph.* III. 3. 57.

Majusculus, a, um.

Thais, quam ego ſum, *majuſcula* eſt. *Eun.* III. 3. 21.

Mala.

Quin pugnus continuo in *mala* haereat. *Adelph.* II. 1. 17.

Male.

Hoc *male* habet virum. *And.* II. 6. 5. Rem potius ipſam dic, ac mitte *male* loqui. *And.* V. 3. 2. Mihi unus ſcrupulus reſtat; qui me *male* habet. *And.* V. 4. 37. Qui bene vertendo, & eas deſcribendo *male.* *Eun.* Prol. 7. Aut ſi laudat, te ut *male* urat. *Eun.* III. 1. 48. Redeo rurſum, *male* vero me habens. *Eun.* IV. 2. 6. Utinam ſic ſient, qui mihi *male* volunt! *Eun.* IV. 3. 13. Prodi, *male* conciliate. *Eun.* IV. 4. 2. *Male* mulcabo ipſam *Eun.* IV. 7. 4. Syre, tibi timui *male.* *Heaut.* III. 2. 20. *Male* docet te mea facilitas multa. *Heaut.* IV. 1. 35. Quam timui *male*, ne! *Heaut.* IV. 1. 51. Et tibi bene eſſe ſoli, quum ſibi ſit *male.* *Adelph.* I. 1. 9. Tu, Demea, haec *male* judicas. *Adelph.* I. 2. 20. Quae res tibi vortat *male*! *Adelph.* II. 1. 37. Illud rus nulla alia cauſa tam *male* odi, niſi. *Adelph.* IV. 1. 7. Animo *male* eſt. *Adelph.* IV. 5. 21. *Male* metuo, ne. *Hec.* III. 2. 2. Sine me, obſecro, hoc effugere, volgus quod *male* audit mulierum. *Hec.* IV. 2. 24. Haec res non minus me *male* habet, quam te. *Hec.* IV. 2. 30. Si herum inſimulabis avaritiae, *male* audies. *Phorm.* II. 3. 12. Pergin' hero abſenti *male* loqui, impuriſſime? *Phorm.* II. 3. 25. Quae quidem illi res vortat *male*! *Phorm.* IV. 3. 73. Quin *male* narrando poſſit depravarier. *Phorm.* IV. 4. 17. Quia *peſſume* iſtoc in te atque in illum conſulis. *Heaut.* III. 1. 28.

Syntaxis. *Male loqui. deſcribere. urere aliquem. habere ſe. velle alicui. conciliare aliquem. ſumere alicui. Mihi male eſt. Male judicare rem. Male odiſſe rem. Male audire. Res male vertit. Male narrare rem.*

Maledico.

Maledicis? *And.* IV. 4. 55. Cave ſis; neſcis, cui nunc *maledicas* viro. *Eun.* IV. 7. 29. Niſi haberet, cui *malediceret*? *Phorm.* Prol. 16. Dehinc ut quieſcant porro moneo, & deſinant *maledicere.* *And.* Prol. 23. Ut, qui nobis, mater, *maledictum* velit. *Hec.* IV. 2. 14.

Maledictum.

Quod illi *maledictum* vehemens eſſe exiſtimant, laudem hic ducit. *Adelph.* Prol. 17. Qui veteris Poëtae *maledictis* reſpondeat. *And.* Prol. 7. Niſi finem *maledictis* facit. *Heaut.* Prol. 34. *Maledicta*, & peccatum in ſe tranſtulit. *Adelph.* II. 3. 10. Mitto *maledicta* omnia. *Adelph.* V. 3. 9. *Maledictis* deterrere, ne ſcribat, parat. *Phorm.* Prol. 3.

Malefacio.

Non rete accipitri tenditur, neque miluo, qui *malefaciunt* nobis. *Phorm.* II. 2. 17. Di tibi *malefaciant*! *Phorm.* II. 3. 47. Nec quum *malefacerem*, credorem mihi impunius licere. *Heaut.* III. 2. 49. Neque tu verbis ſolves umquam, quod mihi re *malefeceris.* *Adelph.* II. 1. 10. *Malefactum*! *Phorm.* V. 1. 24.

Malefactum.

Malefacta ne noſcant ſua. *And.* Prol. 23. Ob *malefacta* haec tantidem emtam poſtulat ſibi tradier. *Adelph.* II. 1. 45.

Maleficium.

Sapiunt, pro *maleficio* ſi beneficium ſummum nolunt reddere. *Phorm.* II. 2. 22.

Malevolus.

Quod *malevolus* vetus Poëta dictitat. *Heaut.* Prol. 22. Qui *malevoli* veteris Poëtae maledictis reſpondeat. *And.* Prol. 6. Quod rumores diſtulerunt *malevoli.* *Heaut.* Prol. 16. Quod iſti dicunt *malevoli.* *Adelph.* Prol. 15.

Malignus, a, um.

Maligna multo, & magis procax facta illico eſt. *Hec.* I. 2. 84.

Malitia.

Jus ſummum ſaepe ſumma *malitia* eſt. *Heaut.* IV. 5. 48. In eodemque omnes mihi videntur ludo doctae ad *malitiam.* *Hec.* II. 1. 6. Si quis forte *malitia* fretus ſua. *Phorm.* II. 1. 43. Utrum ſtultitia facere ego hunc, an *malitia* dicam? *Phorm.* IV. 3. 54.

Malo. Mavolo.

Nuptias effugere ego iſtas *malo*, quam. *And.* II. 1. 32. *Malo* ego, nos proſpicere, quam hunc ulciſci, accepta injuria. *Eun.* IV. 6. 24. Quidvis tamen *malo*, quam hunc amittere. *Heaut.* IV. 8. 18. Immo abeat multo *malo*, quovis gentium, quam. *Heaut.* V. 1. 55. Quamvis cauſam hunc ſuſpicari, quam ipſam veram, *mavolo.* *Hec.* IV. 1. 25. Pamphilam huc redde, niſi vi *mavis* eripi. *Eun.* IV. 7. 26. Niſi quid eſt, quod *mavis.* *Heaut.* V. 1. 63. Si ſe illam in ſomnis, quam illum, amplecti *maluit.* *And.* II. 5. 19. An tibi jam *mavis* cerebrum diſpergi hic? *Adelph.* V. 2. 7. Quid alias *malim*, quam hodie has fieri nuptias? *And.* III. 2. 49. Sine modo, mori me *malim.* *Eun.*

I.

Digitized by Google

 M A M A

I. 1. 21 Mihi nihil rerum omnium eſt, quod *malim*, quam. *Heaut.* II. 3. 27. Nihil eſt quod *malim*, quam. *Adelph.* III. 2. 13. *Malim* quidem. *Adelph.* IV. 7. 9. Quid eſt, quod mihi *malim*, quam. *Hec.* V. 2. 28. Nullam mihi *malim*, quam iſtanc uxorem dari. *Phorm.* IV. 3. 53. Harum duarum conditionum nunc utram *malis*, vide. *Heaut.* II. 3. 85. Quaſi tu non multo *malis* narrare hoc mihi, quam. *Hec.* I. 2. 35. Utrum *malis*, ſcio. *Hec.* III. 5. 15. Nemo eſt, quem *mallem*, omnium. *And.* V. 5. 7. Quin quidquid poſſem, *mallem* auferre potius in praeſentia. *Adelph.* II. 2. 14. Omnes ſibi *malle* melius eſſe, quam alteri. *And.* II. 5. 16.

MALUM.

Vah! perii: hoc *malum* integraſcit. *And.* IV. 2. 5. Aliud ex alio *malum*. *Eun.* V. 6. 17. Non dubium eſt, quin mihi magnum ex hac re ſit *malum*. *Eun.* V. 6. 27. Hoc mihi unum ex plurimis miſeriis relliquum fuerat *malum*. *Hec.* IV. 1. 55. Praeſens quod fuerat *malum*, in diem abiit. *Phorm.* V. 2. 16. *Malum*, quod iſti Dî Deaeque omnes duint! *Phorm.* V. 7. 83. Hei vereor, ne quid Andria adportet *mali*. *And.* I. 1. 46. Nihil ſuſpicans etiam *mali*. *And.* I. 1. 89. Si hic *mali* eſt quicquam, hem illic. *And.* II. 6. 27. Si ex ea re plus *mali* eſt, quam commodi utrique. *And.* III. 3. 15. Quod ſi quieſſem, nihil eveniſſet *mali*. *And.* III. 4. 25. Facile hic plus *mali* eſt, quam illic boni. *And.* IV. 3. 5. Quid illud *mali* eſt? *And.* V. 2. 2. More hominum evenit, ut quod ſim nactus *mali*, prius reſciſceres tu, quam ego illud. *And.* V. 6. 3. Quid illud *mali* eſt? *Eun.* III. 4. 9. Numquid eſt aliud *mali* damnive reliquom? *Eun.* V. 6. 25. Propter me hiſce aliquid eſſe eventurum *mali*. *Eun.* V. 6. 29. Perii! quid hoc autem eſt *mali*? *Eun.* V. 8. 5. Quid iſtuc *mali* eſt? *Heaut.* I. 1. 30 *Phorm.* I. 4. 7. Hoc ego *mali* non pridem inveni. *Heaut.* II. 1. 17. Neſcio quid mihi animus praeſagit *mali*. Si nihil *mali* eſſet, jam hic adeſſent. *Heaut.* II. 2. 7. & 9. Tantum deveniſſe ad eum *mali*. *Heaut.* IV. 5. 2. Niſi caves, tu homo, aliquid gnato conficies *mali*. *Heaut.* V. 3. 1. Non vides, quantum *mali* ex ea re excites? *Heaut.* V. 3. 11. Id miſero reſtat mihi *mali*. *Adelph.* III. 3. 3. Haud cito *mali* quid ortum ex hoc ſit publice. *Adelph.* III. 3. 89. Hoccine de improviſo *mali* mihi objici tantum? *Adelph.* IV. 4. 1. Aliquid tuliſſe comminiſcentur *mali*. *Hec.* III. 1. 53. Neſcis quid *mali* praeterieris. *Hec.* III. 4. 4. Profecto in hac re nihil *mali* eſt, quod. *Hec.* V. 2. 16. Noſter *mali* nihil quidquam primo. *Phorm.* I. 2. 30. Quod mihi principium eſt *mali*. *Phorm.* I. 3. 6. Ne quid decepta pateretur *mali*. *Phorm.* III. 1. 5. Ex nuptiis tuis ſi nihil nanciſcor *mali*. *Phorm.* III. 3. 10. Tu id, quod boni eſt, excerpis: dicis, quod *mali* eſt. *Phorm.* IV. 4. 18. Quod remedium nunc huic *malo* inveniam? *And.* III. 1. 10. Ut huic *malo* aliquam producam moram. *And.* III. 5. 9. Quod, ſi omnes huic *malo* ſalutem quaerant. *Adelph.* III. 2. 2. Quid facias illi, qui dederit damnum aut *malum*? *And.* I. 1. 116. Renuntiabo, ut pro hoc malo mihi det *malum*. *And.* II. 5. 20. Nunc ſi hoc devito *malum*. *And.* III. 5. 5. Niſi id putas, non poſſe jam ad ſalutem converti hoc *malum*. *And.* IV. 1. 48. Joculatium in *malum* inſciens pene incidi. *And.* IV. 4. 43. Non tu tuum *malum* aequo animo feres? *And.* V. 4. 18. Dabit haec Thais mihi magnum *malum*. *Eun.* III. 3. 2. Etſi mihi magnum *malum* ſcio paratum. *Eun.* V. 5. 26. Nimia illaec licentia profecto evadet in aliquod magnum *malum*. *Adelph.* III. 4. 64. In quod me conjeci *malum*? *Hec.* I. 2. 57. Neſcio, quod magnum *malum* me celas. *Hec.* III. 1. 39. Hera in crimen veniet, ego vero in magnum *malum*. *Hec.* III. 1. 55. Neſcio, quod magnum hoc nuntio exſpecto *malum*. *Phorm.* I. 4. 16. Tum hoc eſſe mihi objectum *malum*! *Phorm.* III. 2. 18. Verum enim metuo *malum*. *Phorm.* III. 3. 22. Si quis daret talentum. *Ch.* Immo *malum*, hercle. *Phorm.* IV. 3. 39. Qui minitatur *malum*. *Phorm.* V. 6. 11. *Malum*, quod iſti Dî Deaeque omnes duint! *Phorm.* V. 7. 83. Nunc faciet; neque ſine tuo magno *malo*. *And.* I. 2. 8. Ut pro hoc *malo* mihi det malum. *And.* II. 5. 20. Non poteſt ſine *malo* fateri, video. *Eun.* IV. 4. 47. *Malo* me dignum quovis deputem. *Heaut.* I. 1. 83. *Malo* coactus qui ſuum officium facit, tantiſper cavet. *Adelph.* I. 1. 44. Ceſſo heram hoc *malo* impertiri propere? *Adelph.* III. 2. 22. Omnes faciunt dignae ut videamur *malo*. *Hec.* II. 3. 2. Nec cum hujuſmodi umquam uſus venit, ut conflictares *malo*. *Phorm.* III. 2. 20. Ni me hujus cauſa quaerere in *malo* jubeas crucem? *Phorm.* III. 3. 11. Ad haec *mala* hoc mihi accedit etiam. *And.* I. 3. 10. Nondum haec reſcivit *mala*. *And.* II. 2. 3. Ingeram *mala* multa? *And.* IV. 1. 16. Primus ſentio *mala* noſtra. *Adelph.* IV. 2. 7. Dî *mala* prohibeant! *Hec.* II. 1. 10. Imparatum ſubito tanta te impendent *mala*. *Phorm.* I. 4. 2. Una tecum bona, *mala*, tolerabimus. *Phorm.* III. 3. 23. Spero, dein facile ex illis ſeſe emerſurum *malis*. *And.* III. 3. 30. Tanta vecordia innata cuiquam ut ſiet, ut *malis* gaudeant? *And.* IV. 1. 3. Ah! neſcis, quantis in *malis* verſer miſer! *And.* IV. 1. 25. Me in his deſeruiſti *malis*. *Heaut.* II. 3. 17.

SYNTAXIS. *Malum integraſcit. Aliud ex alio malum. Mihi magnum malum eſt ex hac re. Malum adportare. ſuſpicari. Nanciſci malum. Aliquid mali mihi evenit. Invenire malum. Animus mihi quid mali praeſagit. Multum mali ad me devenit. Conficere alicui quid mali. Excitare e re ali-*

Digitized by Google

qua quid mali. Id mali mihi reſtat. Id mali ex te ortum eſt. Ferre aliquid mali. Malum pati. Malo remedium invenire. meram producere. ſalutem quaerere. Dare alicui malum. Devitare malum. Incidere in malum. Malum aequo animo ferre. Malum mihi paratum eſt. Conjicere ſe in malum. Venire in malum. Malum mihi objicitur. Malo cogi. Multa mala ingerere in aliquem. Mala te impendent. Di mala prohibeant! Tolerare mala. Emergere ſe ex malis. Gaudere malis. Verſari in malis.

Malum.

Qui, *malum*! alii? *Eun.* IV. 7. 10. Quas, *malum*! ambages mihi narrare occipit? *Heaut.* II. 3. 77. Quid? *malum*! *Heaut.* IV. 3. 38. Quid hoc, *malum*! infelicitatis? *Adelph.* IV. 2. 5. Quid, *malum*! bone vir mihi narras? *Adelph.* IV. 2. 18. Quid tua, *malum*! id refert? *Phorm.* IV. 5. 11. Quid vos, *malum*! ergo me ſic ludificamini, inepti? *Phorm.* V. 7. 55.

Malus, a, um.

Mala mens, *malus* animus. *And.* I. 1. 137. Ut captus eſt ſervorûm, non *malus*, neque iners. *Adelph.* III. 4. 34. Jam tum erat ſuſpicio, dolo *malo* haec fieri omnia. *Eun.* III. 3. 9. Facimus, ut *malos* expediat eſſe, dum dici nos bonos ſtudemus. *Phorm.* V. 2. 1. *Mala* mens. *And.* I. 1. 137. Mater, cujus ſub imperio eſt, *mala*. *Heaut.* II. 2. 4. Abin' hinc in *malam* rem. *And.* II. 1. 17. *Malam* rem! hinc abis? *Eun.* III. 3. 30. In *malam* crucem! *Phorm.* II. 3. 21. I in *malam* rem hinc, fugitive! *Phorm.* V. 7. 37. Ubi animus ſemel ſe cupiditate devinxit *mala*. *Heaut.* I. 2. 34. Nulla *mala* re eſſe expolitam muliebri. *Heaut.* II. 3. 48. Quod habes uxorem ſine *mala* fama. *Phorm.* I. 3. 17. Inter vos ſic haec potius cum bona ut componantur gratia, quam cum *mala*? *Phorm.* IV. 3. 17. Qui magis licet, facere meretrices *malas*? *Eun.* Prol. 37. Numquam animum quaeſti gratia ad *malas* adducam partes. *Hec.* V. 3. 38. Quid videtur hoc tibi mancipium? *Pa.* Non *malum* hercle. *Eun.* II. 2. 43. Proh Di immortales! facinus indignum & *malum*! *Phorm.* V. 8. 19. Ex *malo* principio magna familiaritas conflata eſt. *Eun.* V. 2. 35. Qui uti ſcit, ei bona: illi, qui non utitur recte, *mala*. *Heaut.* I. 2. 22. Ut te omnes Di, Deaeque *malis* exemplis perdant! *Phorm.* IV. 4. 7. *Pejore* res loco non poteſt eſſe, quam. *Adelph.* III. 2. 46. Aliam rem ex alia cogitare, & ea in *pejorem* partem. *Eun.* IV. 2. 4. Rapere in *pejorem* partem. *Adelph.* Prol. 3. Melius *pejus*; proſit, obſit. *Heaut.* IV. 1. 30. *Peſſuma* haec eſt meretrix. *Heaut.* III. 3. 38. Hem! quid dixti, *peſſuma*? *Eun.* V. 7. 16. Immo id eſt genus hominum *peſſimum*. *And.* IV. 1. 5.

Syntaxis. *Mala mens, malus animus. Dolus malus. Mala mater. Abi in malam rem! I in malam crucem! Devincire ſe mala cupiditate. Mala res muliebris. Mala fama. Mala meretrix. Cum mala gratia facere quid. Adducere animum ad malas partes. Mancipium non malum. Malis exemplis perdi.*

Mamma.

Tuo nepoti, hujus filio hodie primam *mammam* dedit haec. *Adelph.* V. 9. 18.

Mancipium.

Quid videtur hoc tibi *mancipium*? *Eun.* II. 2. 43. Ut *mancipia* haec deducam ad Thaidem. *Eun.* II. 3. 72.

Mando.

Bona noſtra haec tuae *mando* fidei. *And.* I. 5. 61. Huic *mandes*, ſi quid recte curatum velis. *Adelph.* III. 3. 18. *Phorm.* IV. 4. 8. Satin' hoc *mandatum* eſt tibi? *Eun.* II. 1. 2.

Mane.

Obſervabam *mane* illorum ſervulos. *And.* I. 1. 56. Ut nunties patri, advocatus *mane* mihi eſſe ut meminerit. *Eun.* II. 3. 48. Numquam tam *mane* egredior. *Heaut.* I. 1. 15. Te miror tam *mane*, heri qui tantum biberis. *Heaut.* III. 2. 8. Cras *mane* argentum mihi miles dare ſe dixit. *Phorm.* III. 2. 46.

Maneo.

Maneo. *And.* II. 2. 26. Ego vero *maneo*. *Eun.* V. 2. 55. Quin ego *maneo*. *Heaut.* IV. 4. 15. Quamvis etiam *maneo* otioſus hic. *Adelph.* II. 4. 15. Adeo, an *maneo*, dum? *Phorm.* V. 1. 10. Mane dum, ſodes. *Par.* *Maneo.* *Hec.* V. 4. 5. Non *manes*? *Phorm.* V. 6. 9. At matura, dum libido eadem haec *manet*. *Phorm.* IV. 5. 4. Paucae, quae circum illam eſſent, *manent*. *Eun.* III. 5. 33. Non *manebat* aetas virginis meam negligentiam. *Phorm.* IV. 1. 4. Invitat triſtis: *manſit*. *Eun.* IV. 1. 8. *Manebo*: ne quod voſtrum remorer commodum. *And.* IV. 3. 24. Ego rus ibo, atque ibi *manebo*. *Eun.* II. 1. 10. Quid iſtic? *Sy.* *Manebis*. *Heaut.* II. 3. 139. *Mane*. *And.* IV. 1. 34. *Eun.* IV. 6. 26. & 27. IV. 7. 18. *Heaut.* II. 3. 97. V. 1. 17. *Adelph.* V. 3. 34. *Hec.* V. 1. 18. Hem: ſt, *mane*. *And.* IV. 1. 59. *Mane*: cave. *And.* IV. 4. 21. Tibi equidem dico, *mane*. *Eun.* II. 3. 87. Apud nos hic *mane*, dum. *Eun.* III. 3. 28. Tu iſtic *mane*. *Eun.* V. 2. 70. *Mane*: hoc, quod coepi, primum enarrem. *Heaut.* II. 3. 32. *Mane*, *mane*! *Heaut.* III. 3. 52. IV. 4. 14. *Adelph.* II. 3. 11. Pauliſper *mane*. *Adelph.* II. 2. 45. *Mane*; nondum audiſti, Demea, quod. *Adelph.* III. 4. 21. Quo abis? *mane*; *mane*, inquam. *Hec.* III. 5. 45. & 46. *Phorm.* I. 4. 39. & 40. *Mane* dum, ſodes. *Hec.* V. 4. 4. *Maneto*. *Hec.* III. 4. 29. Mihi ne abſcedam imperat: ut *maneam* ſolus cum ſola. *Eun.* III. 5. 31. Quid, ſi non veniet? *maneamne* uſque ad veſperum? *Hec.* III. 4. 28. Nequeo te exorare, ut *maneas* triduum hoc? *Phorm.* III. 2. 4. Ut ores, primum ut *maneat*. *Eun.* III. 4. 49. Jube, *maneat*. *Heaut.* IV. 4. 15. Quid via, niſi uti *maneat* Phanium? *Phorm.* II. 2. 8. Nequeo exorare, ut me *maneat*. *Phorm.* III. 2. 27.

Hanc,

Hanc igitur mittimus ? illa *maneat* ? *Phorm.* V. 3. 30. Dos hic *maneat*, Demipho. *Phorm.* V. 7. 33. Ubi veni, cauſam, ut ibi *manerem*, repperit. *Eun.* III. 3. 6. Illa hic *maneret* potius, tu hinc iſſes foras. *Hec.* II. 1. 25. Huic jam *manſiſſet* unicus gnatus domi. *Heaut.* III. 2. 29. Quam hic *manere* tam diu. *Adelph.* II. 2. 27. *Manere* adfinitatem hanc inter nos volo. *Hec.* IV. 4. 101. Commodius eſſe in omues arbitror, quam ut coeperas, *manere* hanc. *Phorm.* V. 3. 32. Sin eſt, ut velis *manere* illam apud te. *Phorm.* V. 7. 33. Ut ut erat, *manſum* tamen oportuit. *Heaut.* I. 2. 26. *Manſurus* patruum pater eſt, dum huc adveniat. *Phorm.* III. 1. 16. Hem ! biduum hic *manendum* eſt ſoli ſine illa ? *Eun.* IV. 2. 9.

Manipulus.

Ubi centurio eſt Sanga, & *manipulus* furum ? *Eun.* IV. 7. 6.

Mansio.

Haeccine erant itiones crebrae, & *manſiones* diutinae Lemni ? *Phorm.* V. 8. 23.

Mansuetus.

Haec ego putabam eſſe omnia humani ingeni, *manſuetique* animi officia *And.* I. 1. 87.

Manus.

Hanc mihi in *manum* dat. *And.* I. 5. 62. Vidin' ego te modo *manum* in ſinum huic meretrici inſerere ? Facis adeo injuriam illi, qui non abſtineas *manum.* *Heaut.* III. 3. 2. & 4. Eſt ad hanc *manum* ſacellum. *Adelph.* IV. 2. 37. Non *manum* abſtines, maſtigia ? *Adelph.* V. 2. 6. Eho ! dic, quid velis dari tibi in *manum* ? *Phorm.* IV. 3. 29. Ego liberali illam adſero cauſa *manu.* *Adelph.* II. 1. 40. Huic aliquid paululum prae *manu* dederis, unde utatur. *Adelph.* V. 9. 23. Tibi id in *manu* eſt, ne fiat. *Hec.* III. 5. 43. Uxor quid faciat, in *manu* non eſt mea. *Hec.* IV. 4. 44. Nam emiſſa eſt *manu.* *Phorm.* V. 5. 2. Tu pol tibi iſtas comprimito *manus.* *Heaut.* III. 3. 29. Nae, ille continebit poſthac, ſi ſapiet, *manus.* *Adelph.* IV. 2. 26. Quem credo *manibus*, pedibuſque obnixe omnia facturum. *And.* I. 1. 134. Conati *manibus*, pedibus. *And.* IV. 1. 53. Quem modo puerum tantillum in *manibus* geſtavi meis ? *Adelph.* IV. 2. 24.

Syntaxis. *Dare puellam alicui in manum. Manum in ſinum inſerere. Abſtinere manum. Ad hanc manum. Dare quid alteri in manum. Dare alteri aliquid prae manu. Id mihi prae manu eſt. Emittere aliquem manu. Comprimere manus. Continere manus. Manibus, pedibuſque. Puerum in manibus geſtare.*

Mare.

Neſcis quid mali praeterieris, qui numquam es ingreſſus *mare.* *Hec.* III. 4. 5. Quam longe a *mari.* *Eun.* III. 3. 13. O coelum ! o terra ! o *maria* Neptuni ! *Adelph.* V. 3. 4.

Maritus.

Ego novus *maritus* fiam ! *Adelph.* V. 8. 15.

Mastigia.

Non manum abſtines, *maſtigia* ? *Adelph.* V. 2. 6.

Mater.

Samia mihi *mater* fuit. *Eun.* I. 2. 27. *Mater* ubi accepit, coepit educare, ita uti ſi eſſet filia. *Eun.* I. 2. 36. *Mater* mea illic mortua eſt nuper. *Eun.* I. 2. 50. Eduxit *mater* pro ſua. *Eun.* I. 2. 76. Quampridem pater mihi & *mater* mortui eſſent. *Eun.* III. 3. 12. *Mater* & pater, quaſi dedita opera, domi erant. *Eun.* V. 2. 1. *Mater*, cujus ſub imperio eſt, mala. *Heaut.* II. 2. 4. Anus, quae eſt dicta *mater* eſſe ei, non fuit. *Heaut.* II. 3. 29. *Mater* virginis in medio eſt. *Adelph.* III. 4. 32. Commenta *mater* eſt. *Adelph.* IV. 5. 23. Hujus uxoris eſt *mater*, proba & modeſta. *Adelph.* V. 8. 6. *Mater* conſequitur. *Hec.* III. 3. 18. Segreganda aut *mater* a me eſt, aut Philumena. *Hec.* III. 5. 30. Adeon' me pervicacem cenſes, cui *mater* ſiem ? *Hec.* IV. 1. 32. Omne hoc *mater* auferet. *Phorm.* I. 1. 15. *Matris* nomen, & patris dicebat ipſa. *Eun.* I. 2. 31. *Matris* ferre injurias me pietas jubet. *Hec.* III. 1. 21. *Matris* vox viſa eſt Philumenae. *Hec.* III. 1. 38. Me pietas *matris* commodum ſuadet ſequi. *Hec.* III. 5. 31. *Matris* ſervibo commodis. *Hec.* III. 5. 45. Ibi tum *matri* parvolam puellam dono mercator dedit. *Eun.* I. 2. 28. Ad tuam *matrem* abducetur. *Heaut.* II. 3. 94. Ad *matrem* virginis venit ipſus ultro. *Adelph.* III. 4. 25. Quaeſo, ut una mecum ad *matrem* virginis eas, Micio. *Adelph.* IV. 3. 7. Traduce & *matrem*, & familiam omnem ad nos. *Adelph.* V. 7. 12. *Matrem* ex ea re me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror. *Hec.* III. 1. 19. Hanc *matrem* habens talem ! *Hec.* IV. 2. 26. Vivit gnata : *matrem* ipſam mors conſecuta eſt. *Phorm.* V. 1. 23. Si umquam ullum fuit tempus, *mater*, quum voluptati tibi fuerim, dictus filius tuus. *Heaut.* V. 4. 1. Mea *mater*, ſalve. *Hec.* III. 2. 18. Recte, *mater.* *Hec.* III. 2. 20. Conſequar jam te, mea *mater.* *Hec.* III. 2. 23. Neque ſinam, ut, qui nobis, *mater*, maledictum velit. *Hec.* IV. 2. 14. Virgo eſt cum *matre.* *Adelph.* IV. 5. 16. Relinquit cum *matre* hic uxorem. *Hec.* I. 2. 99. Simulat ſe a *matre* arceſſi ad rem divinam. *Hec.* I. 2. 109. Puerum accipias : poſt de *matre* videro. *Hec.* IV. 4. 78 Cum ejus conſuevit olim *matre* in Lemno. *Phorm.* V. 6. 33. *Matres* omnes filiis in peccato adjutrices. *Heaut.* V. 2. 38. Quas *matres* ſtudent demiſſis humeris eſſe. *Eun.* II. 3. 21.

Materfamilias.

Prô Divûm fidem ! meretrix & *materfamilias* una in domo. *Adelph.* IV. 7. 29.

Maternus.

Miſericordia, animus *maternus* : ſino. *Heaut.* IV. 1. 24.

Matrimonium.

Si ex uſu eſſet noſtro hoc *matrimonium* ? *Hec.* IV. 1. 33.

Matrona.

Introire neminem video, exire neminem : *matronam* nullam. *And.* II. 2. 27. Qui magis li-

 M E M E

cet, bonas *matronas* facere? *Eun.* Prol. 37.

MATURE.

Fiet. *Ph.* At *mature.* *Pa.* Flet. *Eun.* II. 1.° 1. *Mature* ut quum cognorit, perpetuo oderit. *Eun.* V. 4. 11.

MATURO.

Matura. *Da.* Jam inquam hic adero. *And.* IV. 2. 32. At *matura.* *And.* V. 4. 53. At *matura*, dum libido eadem haec manet. *Phorm.* IV. 5. 4. Is mihi ſuadet, nuptias, quantum queam, ut *maturem.* *And.* III. 3. 45. Id ut *maturent* facere. *Heaut.* III. 1. 87.

MAVOLO. *vide*, MALO.

MAXUME. *vide*, MAGIS.

MAXUMOPERE.

Meminiſtin' me eſſe gravidam, & mihi te *maxumopere* dicere, ſi? *Heaut.* IV. 1. 13.

MAXIMUS. *vide*, MAGNUS.

MEAPTE.

Ut ego nunc non tam *meapte* cauſa laetor, quam illius. *Heaut.* IV. 3. 8.

MECASTOR.

Salve *mecaſtor*, Parmeno. *Hec.* I. 2. 8.

MECUM.

Propero ad filiam. eho *mecum*, Crito. *And.* V. 4. 48. *Vide porro* CUM.

MEDEOR.

Quas, quum res advorſae ſient, paullo *mederi* poſſis. *Phorm.* V. 4. 3.

MEDICOR. MEDICUS.

Ejus labore, atque ejus dolore, guato ut *medicarer* tuo. *And.* V. 1. 12. Cum egomet poſſim in hac re *medicari* mihi? *And.* V. 4. 41. Quid? nemon' *medicum* adduxit? *Hec.* III. 5. 43.

MEDIOCRIS.

Non *mediocris* hominis haec ſuut officia. *Adelph.* V. 9. 9.

MEDIOCRITER.

Horum nihil egregie praeter caetera ſtudebat; & tamen omnia haec *mediocriter.* *And.* I. 1. 32. *Mediocriter* veſtitam veſte lugubri. *Heaut.* II. 3. 45.

MEDITOR.

Meditor eſſe adfabilis. *Adelph.* V. 6. 8. An cauſam *meditari* tuam? *Adelph.* II. 1. 41. Tum maxume *meditari* ſecum oportet. *Phorm.* II. 5. 32. Venit *meditatus* alicunde, ex ſolo loco. *And.* II. 4. 3. *Meditata* mihi ſunt omnia mea incommoda. *Phorm.* II. 1. 18.

MEDIUS, A, UM.

Sublimem *medium* adriperem. *Adelph.* III. 2. 18. Adcurrit: *mediam* mulierem complectitur. *And.* I. 1. 106. Jam ego hunc in *mediam* viam provolvam. *And.* IV. 4. 37. In *medium* huc agmen, cum vecti, Donax. *Eun.* IV. 7. 4. Mater virginis in *medio* eſt. *Adelph.* III. 4. 33. E *medio* aequom excedere eſt. *Hec.* IV. 3. 14. In *medio* omnibus palmam eſſe poſitam. *Phorm.* Prol. 17. Quum e *medio* exceſſit. *Phorm.* V. 7. 74. Ea mortem obiit: e *medio* abiit. *Phorm.* V. 8. 30.

SYNTAXIS. *Medium aliquem adripere. complecti. In mediam viam provolvere aliquem. Medium agmen. In medio eſſe. E medio excedere. abire.*

MEHERCLE.

Haec verba, una *mehercle* falſa lacrymula reſtinguet. *Eun.* I. 1. 22. Pulchre *mehercle* dictum, & ſapienter. *Eun.* III. 1. 26.

MELIOR, US.

Tanto hercle *melior.* *Heaut.* III. 2. 38. Quo vir *melior* multo es, quam ego. *Adelph.* IV. 5. 71. Agrum *meliorem*, neque pretii majoris, nemo habet. *Heaut.* I. 1. 12. Alii *meliores* erunt. *Adelph.* V. 9. 31. Da locum *melioribus.* *Phorm.* III. 2. 37. Numquid vis? *De.* Mentem vobis *meliorem* dari. *Adelph.* III. 3. 78. Aut, ſi quid poteſt, (oratione) *meliore*, & callidiore. *Phorm.* I. 4. 51. *Melius* pejus, proſit, obſit: nihil vident, niſi. *Heaut.* IV. 1. 30. Vel *melius* tute reperi: me miſſum face. *And.* IV. 1. 57. Numquam vidi *melius* conſilium dari. *Eun.* II. 3. 84. Mi homo, Dî *melius* duint! *Phorm.* V. 8. 36.

MELIUS. *Adverb.*

Omnes ſibi malle *melius* eſſe, quam alteri. *And.* II. 5. 16. Nempe ut modo. *Da.* Immo *melius*, ſpero. *And.* III. 5. 32. Idem hoc tute *melius* quanto inveniſſes? *Eun.* III. 1. 63. *Melius* eſt. *Eun.* IV. 6. 27. *Adelph.* IV. 5. 5. Accipit hominem nemo *melius* prorſus, neque prolixius. *Eun.* V. 9. 52. Aliena ut *melius* videant, & dijudicent, quam ſua? *Heaut.* III. 1. 98. Ante aedes non feciſſe, erit *melius*, hic convicium. *Adelph.* II. 1. 26. Qui potui *melius*? *Adelph.* II. 2. 7. Credo iſtuc *melius* eſſe. *Adelph.* II. 2. 13. E re nata *melius* fieri haud potuit, quam. *Adelph.* III. 1. 8. Accedo, ut *melius* dicas. *Adelph.* III. 2. 52. Non potuit *melius.* *Adelph.* IV. 2. 29. Facilitate nihil eſſe homini *melius*, neque clementia. *Adelph.* V. 4. 7. Nihil enim vidi *melius*, mi pater. *Adelph.* V. 7. 24. Multo *melius* hic quae fiunt, quam illic, ubi ſum, ſcio. *Hec.* II. 1. 20. Tute idem *melius* feceris. *Phorm.* II. 3. 79. Non potuit *melius* pervenirier eo, quo. *Phorm.* IV. 3. 35.

MELIUSCULUS, A, UM.

Salvan' Philumena eſt? *Pa.* *Meliuſcula* eſt. *Hec.* III. 2. 19.

MEMBRUM.

Membra metu debilia ſunt. *Adelph.* IV. 4. 3.

MEMINI.

Illam vidi virginem, forma bona *memini* videre. *And.* II. 5. 18. *Memini.* *And.* V. 6. 13. *Heaut.* IV. 4. 10. *Phorm.* I. 4. 50. *Memini*, tametſi nullus moneas. *Eun.* II. 1. 10. *Memini*, ad me nocte prima confugere anhelantem domum. *Hec.* V. 3. 24. *Memini* reliqui me, Deo irato meo. *Phorm.* I. 2. 24. Numquid *meminiſti*? *And.* V. 4. 40. *Meminiſtin'* me eſſe gravidam? *Heaut.* IV. 1. 13. *Meminiſtin'* olim ut fuerit voſtra oratio? *Phorm.* I. 4. 47. Si *meminiſti* id, quod olim dictum eſt. *Phorm.* II. 3. 40. Iterum ſic *memento.* *Adelph.* III. 3. 72. Faciam, ut hujus loci, dieique, meique ſemper *memineris.* *Eun.* IV. 7. 31. Domi ſocique, fac viciſſim ut *memineris.* *Eun.* IV. 7. 45. Facito dum eadem haec *memineris.* *Heaut.* III. 2. 39. Obſecro, ejus ut *memineris.* *Heaut.* V.

V. 4. 3. Advocatus mane mihi eſſe ut *meminerit*. *Eun.* II. 3. 48. Si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut, dum vivat, *meminerit* ſemper mei. *Heaut.* V. 1. 78.

MEMOR.

Ut *memor* eſſes ſui. *Pa Memor* eſſem? *And.* I. 5. 46. & 47. *Memorem* me dices eſſe, & gratum. *Adelph.* II. 2. 43.

MEMORABILIS, E.

Hoccin' eſt credibile, aut *memorabile*? *And.* IV. 1. 1. Non fit ſine periclo facinus magnum & *memorabile*. *Heaut.* II. 3. 73.

MEMORIA.

Egone hujus *memoriam* patiar meae voluptati obſtare? *And.* V. 4. 40. Tu, qui ais, redige in *memoriam*. *Phorm.* II. 3. 36. Redi mecum in *memoriam*. *Phorm.* V. 3. 19. In *memoria* habeo. *And.* I. 1. 13. Opus eſt tua mihi ad hanc rem exprompta *memoria* atque aſtutia. *And.* IV. 3. 8. Haec habui in *memoria*. *Eun.* I. 2. 90.

SYNTAXIS. *Redigere quid in memoriam. Redire in memoriam. Habere rem in memoria.*

MEMORITER.

Quid ait? cognoſcitne? *Ch.* Ac *memoriter*. *Eun.* V. 3. 6. Primus eſſes, *memoriter* progeniem voſtram proferens. *Phorm.* II. 3. 47.

MEMORO.

Idque ſi nunc *memorare* hic velim. *Hec* III. 5. 21.

MENANDER.

Menander fecit Andriam & Perinthiam. *And.* Prol. 9. Idem *Menandri* Phaſma nunc nuper dedit. Quam nunc acturi ſumus *Menandri* Eunuchum. Colax *Menandri* eſt. *Eun.* Prol. 9. 20. & 30.

MENDICUS.

Clamitent, me ſycophantam, hereditates perſequi, *mendicum*. *And.* IV. 5. 21.

MENEDEMUS.

Ut nunc *Menedemi* vicem miſeret me. *Heaut.* IV. 5. 1. Clitiphonis eſſe amicam hanc Bacchidem *Menedemo* dixit Clinia. *Heaut.* IV. 5. 20. Egone? ad *Menedemum* ibo. *Heaut.* III. 3. 47. *Menedeme*, at porro recte ſpero. *Heaut.* I. 1. 107. Pro *Menedemo* nunc tibi ego reſpondeo. *Heaut.* III. 3. 49. *Paſſim.*

MENS.

Mala *mens*, malus animus. *And.* I. 1. 137. Neque pes, neque *mens* ſatis ſuum officium facit. *Eun.* IV. 5. 3. Hoc adeo ex hac re venit in *mentem* mihi. *Eun.* II. 2. 2. At mihi iſtuc non in *mentem* venerat. *Eun.* III. 1. 61. Illud de Rhodio dictum in *mentem* venit. *Eun.* III. 2. 45. Miſerae non in *mentem* venerat. *Eun.* IV. 3. 24. Quid? quid venire in *mentem* nunc poſſit mihi? *Eun.* V. 3. 1. Quodcunque inciderit in *mentem*, volet. *Heaut.* III. 1. 75. At ſi ſcias, quam ſcite in *mentem* venerit. *Heaut.* IV. 5. 16. Servi venere in *mentem* Syri calliditates. Idem iſtuc mihi venit in *mentem*. *Heaut.* V. 1. 13. & 16. Ego dicam, quod mihi in *mentem*. Sat recte hoc mihi in *mentem* venit. *Heaut.* V. 2. 33. & 44. Idque adeo miror, quomodo tam ineptum quidquam tibi in *mentem* venire potuerit. *Heaut.* V. 3. 3. Numquid vis? *De. Mentem* vobis meliorem dari. *Adelph.* III. 3. 78. Quid dicam? *Sy.* Nihilne in *mentem*? *Adelph.* IV. 1. 12. Quum in *mentem* venit. *Hec.* III. 3. 45. Sed nunc mihi in *mentem* venit. *Hec.* IV. 1. 21. Quum venit mihi in *mentem*, quae ſim. *Hec.* V. 1. 7. Venere in *mentem* mihi iſthaec. *Phorm.* I. 2. 27. Ubi in *mentem* ejus adventi venit? Quod utinam ne Phormioni id ſuadere in *mentem* incidiſſet. *Phorm.* I. 3 2. & 5. Mihi veniebat in *mentem* ejus incommodum. *Phorm.* IV. 3. 47.

SYNTAXIS. *Mala mens. Mens non facit ſatis ſuum officium. Res venit in mentem. Incidere in mentem.*

MENSIS.

Menſis hic decimus eſt. *Adelph.* III. 4. 29. *Menſis* agitur hic ſeptimus. *Hec.* III. 3. 34. *Menſes* abierunt decem. *Adelph.* IV. 5. 57. Sex ego te totos, Parmeno, hos *menſes* quietum reddam. *Eun.* II. 2. 46. Clam me profectus, *menſes* tres abeſt. *Heaut.* I. 1. 66. Abhinc *menſes* decem fere. *Hec.* V. 3. 24. Ego te complures *menſes* tuli *Phorm.* III. 2. 35. His *menſibus* ſex ſeptem prorſum non vidiſſe proximis. *Eun.* II. 3. 39. An non ſex totis *menſibus* prius olfeciſſem? *Adelph.* III. 3. 42. Ajunt tecum poſt duobus concubuiſſe eam *menſibus*. *Hec.* III. 3. 33.

MENTIO.

Si quando illa *mentionem* Phaedriae facit. *Eun.* III. 1. 47.

MENTIOR.

Hem! quid dixti, peſſuma? an *mentita* es? *Eun.* V. 7. 16. Quin nolo *mentiare*: aperte narrato. *Heaut.* IV. 3. 23. Non eſt *mentiri* meum. *Heaut.* III. 2. 38. Qui *mentiri*, aut fallere inſuerit patrem. *Adelph.* I. 1. 30. Si quidquam invenies me *mentitum*, occidito. *And.* V. 2. 22. Jam ſatis credis, ſobriam eſſe me, & nihil *mentitam* tibi? *Eun.* IV. 4. 36.

MERCATOR.

Fuit olim quidam ſenex *mercator*. *And.* I. 3. 17. Matri puellam dono quidam *mercator* dedit. *Mercator* hoc addebat, abreptam e Sunio. *Eun.* I. 2. 29. & 34.

MERCATUS.

Niſi eo ad *mercatum* venio, damnum maximum eſt. *Adelph.* II. 2. 23. Ego me ire ſenibus Sunium dicam ad *mercatum*. *Phorm.* V. 5. 10. Quo me adſimularam ire ad *mercatum*, non eo. *Phorm.* V. 6. 53.

MERCENARIUS.

A villa *mercenarium* vidi. *Adelph.* IV. 2. 2.

MERCES.

Mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? *Phorm.* II. 3. 67. Inſcripſi illico aedes *mercede*. *Heaut.* I. 1. 93.

MERCOR.

Agrum hunc *mercatus* ſum. *Heaut.* I. 1. 94. Quod agrum in proximo hic *mercatus* es. *Heaut.* I. 1. 2. Illumne hominem, quem *mercatus* eſt heri? *Eun.* II. 3. 65. Quem *mercatus* fuerat frater Thaidi. *Eun.* III. 5. 21.

MEREO. & MEREOR.

Quid de te tantum *meruiſti*? *Heaut*. I. 1. 31. Quid *meritus*? *Da*. Crucem. *And*. III. 5. 15. Vellem hercle factum: ita *meritus*. *Sy*. *Meritus*! quomodo? *Heaut*. IV. 6. 11. *Meritus* de me eſt, illi ut commodem. *Hec*. V. 1. 33. Et habetur, & refertur, Thais, a me, ita uti *merita* es, gratia. *Eun*. IV. 6. 12. Scio, hanc *meritam* eſſe, ut memor eſſes ſui. *And*. I. 5. 46. Saepe, quod vellem, *meritam* ſcio. *Hec*. III. 5. 37. Eſſe in hac re culpam *meritam* non nego. *Phorm*. V. 8. 25.

MERETRICIUS, A, UM.

Meretriciei amores nuptiis conglutinas? *And*. V. 4. 10. Habet ignaram artis *meretriciae*. *Heaut*. II. 1. 14. Si in domum *meretriciam* deducar? *Eun*. II. 3. 90. Quis pro moecho vidit in domo *meretricia* prehendi quemquam? *Eun*. V. 5. 18.

MERETRIX.

Mirum vero, impudenter mulier ſi facit *meretrix*? *And*. IV. 4. 16. An ſcit jam ille, quid *meretrix* fiet? *Eun*. V. 6. 16. Mulier commoda, & faceta, haec *meretrix*. *Heaut*. III. 2. 11. Peſſuma haec eſt *meretrix*. *Heaut*. III. 3. 38. *Meretrix* & materfamilias una in domo? *Adelph*. IV. 7. 29. Vidin' ego te modo manum in ſinum huic *meretrici* inſerere? *Heaut*. III. 3. 2. Nupta *meretrici* hoſtis eſt. *Hec*. V. 2. 23. Huc deducta eſt ad *meretricem* Thaidem. *Eun*. II. 3. 60. Qui lenoni eripit *meretricem*. *Adelph*. Prol. 9. Quam hic non amavit *meretricem*? *Adelph*. I. 2. 69. Cum eo, qui *meretricem* amaret. *Hec*. IV. 1. 24. Nunc animum rurſum ad *meretricem* induxti tuum. *Hec*. IV. 4. 67. *Meretricem* hanc primum adeundam cenſeo. *Hec*. IV. 4. 94. Ut *meretricem*, ubi abuſus ſis, mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? *Phorm*. II. 3. 66. Ab *meretrice* avara. *Eun*. V. 4. 5. Quod aliae *meretrices* facere fugitant. *Hec*. V. 2. 10. Etſi hoc *meretrices* aliae nolunt. *Hec*. V. 3. 36. Audaciam *meretricum* ſpecta. *Eun*. V. 6. 24. Non perpeti *meretricum* contumelias? *Eun*. I. 1. 3. Quomodo *meretricum* ingenia & mores poſſet noſcere. *Eun*. V. 4. 10. Per pol quam paucos reperias *meretricibus* fideles evenire amatores, Syra. *Hec*. I. 1. 1. Qui magis licet, bonas matronas facere, *meretrices* malas? *Eun*. Prol. 37.

SYNTAXIS. *Mulier meretrix. Meretrix peſſuma. Amare meretricem. Animum ad meretricem inducere. Meretrix avara. Audacia meretricum. contumeliae. ingenia. Meretrix mala.*

MERIDIES.

Praeter haec *meridie* ipſo faciam, ut ſtipulam colligat. *Adelph*. V. 3. 62.

MERITO.

Si nolit, quin eum *merito* poſſim cogere. *And*. III. 2. 51. *Merito* te ſemper maxumi feci, Chreme. *And*. III. 3. 42. *merito* amo te. *Eun*. I. 2. 106. *Heaut*. II. 3. 119. *Adelph*. V. 8. 23. Illud *merito* factum omnes putent. *Eun*. II. 3. 95. *Merito* mihi nunc ego ſuccenſeo. *Heaut*. V. 1. 42. Et *merito* adeo. *Hec*. II. 1. 43. Ne ulla *merito* contumelia fieri a vobis poſſet. *Hec*. III. 5. 20. Etſi *merito* iratus eſt. *Hec*. III. 5. 55. Ut numquam ſciens commerui, *merito* ut caperet odium illa mei. *Hec*. IV. 2. 4. Me feciſſe arbitror, ne id *merito* mihi eveniret. *Hec*. V. 3. 41. Dis magnas *merito* gratias habeo, atque ago. *Phorm*. V. 7. 1.

MERITUM.

Sic *meritum* eſt meum. *Heaut*. I. 1. 40. Nihil ſuave *meritum* eſt. *Phorm*. II. 1. 75. Pol *meritum* eſt tuum. *Phorm*. V. 8. 62. Ecquid nos amas de fidicina iſtac? *Th*. Plurimum *merito* tuo. *Eun*. III. 2. 5. Non poteſt ſatis pro *merito* ab illo tibi referri gratia. *Ph*. Nemo ſatis pro *merito* gratiam regi refert. *Phorm*. II. 2. 23. & 24. An meo *merito*, credo. *Phorm*. V. 8. 42. *Meriton'* hoc meo videtur factum? *Phorm*. V. 8. 44.

MERUS, A, UM.

Non multum habet, quod det, fortaſſe. *Ge*. Immo nihil, niſi ſpem *meram*. *Phorm*. I. 2. 96.

METUO.

Perii! *metuo*, ut ſubſtet hoſpes. *And*. V. 4. 11. *Metuo* fratrem, ne intus ſit. *Eun*. III. 5. 62. *Metuo*, qualem tu me eſſe hominem exiſtumes. *Eun*. IV. 6. 20. *Metuo*, quid fiet. *Heaut*. IV. 1. 7. *Metuo*, quid agam. *Heaut*. IV. 3. 42. Nec quidquam magis nunc *metuo*, quam ne. *Heaut*. IV. 6. 4. Ipſum id *metuo*, ut credant. *Adelph*. IV. 4. 17. Male *metuo*, ne Philumenae morbus adgraveſcat. *Hec*. III. 2. 2. Hei! *metuo* lenonem, ne quid ſuo ſuat capiti. *Ge*. Idem ego *metuo*. *Phorm*. III. 2. 6. Verum enim *metuo* malum. *Phorm*. III. 3. 22. Habeo aliud, ſi iſtud *metuis*. *Heaut*. II. 3. 97. *Metuis*? quaſi non ea poteſtas ſit tua. *Heaut*. IV. 3. 42. Quid? *metuis*, ne non, quum velis, convincas eſſe illum tuum? *Heaut*. V. 3. 15. Si me *metuis*, mores cave in te eſſe iſtos ſentiam. *Heaut*. V. 4. 9. Si *metuis*, ſatis ut meae domi curetur diligenter. *Hec*. II. 2. 15. Quid has *metuis* fores? *Phorm*. V. 1. 16. *Metuit* ſemper, quem ipſa nunc capit fructum, ne. *Eun*. III. 1. 59. Nec *metuit* quemquam. *Adelph*. I. 2. 5. *Metuit* hic nos. *Pherm*. II. 3. 81. Nec, pol, iſtae *metuunt* Deos: neque has reſpicere Deos opinor. *Hec*. V. 2. 6. *Metuebat* abſentem patrem. *Phorm*. I. 2. 68. Denique *metuebant* omnes jam me. *Eun*. III. 1. 43. *Metui* a Chryſide. *And*. I. 1. 79. Hanc *metui*, ne me criminaretur tibi. *Eun*. V. 2. 16. *Metui*, quid futurum denique eſſet. *Heaut*. III. 3. 8. Id *metui*. *Adelph*. II. 1. 39. *Metui*, ne haereret hic. *Adelph*. III. 3. 49. *Metuiſti*, ne non tibi iſtuc foeneraret? *Adelph*. II. 2. 9. Ni *metuam* patrem, habeo quod moneam. *And*. V. 4. 15. Ne *metuas*. *Eun*. IV. 7. 16. Neque tu iſtum *metuas*, ne amet mulier.

Digitized by Google

M E
M E

mulier. *Eun.* V. 9. 50. At enim *metuas*, ne. *Adelph.* V. 3. 44. Ac non id *metuat*, ne, ubi acceperim, ſeſe relinquam. *Eun.* I. 2. 60. Noli *metuere*. *Phorm.* III. 3. 23. Idque adeo *metuens* vos celavi. *And.* III. 4. 6. Salrem adcurate, ut *metui* videar. *And.* III. 2. 14.

Syntaxis. *Male metuere. Metuere malum. Deos metuere. Metuere ab aliquo.*

Metus.

Dum aetas, *metus*, magiſter prohibebant? *And.* I. 1. 27. Quantus *metus* eſt mihi! *Phorm.* III. 1. 18. Ut *metum*, in quo nunc eſt, adimam: atque expleam animum gaudio. *And.* II. 2. 2. Quamobrem accipere hunc mihi expediat *metum*. *Sy.* Ademtum tibi jam faxo omnem *metum*. *Heaut.* II. 3. 96. & 100. Demſi *metum* omnem. *Adelph.* IV. 7. 18. Sperantes jam, amoto *metu*; interea oſcitantes opprimi. *And.* I. 2. 10. Oratio haec me miſeram exanimavit *metu*. *And.* I. 5. 16. Quamprimum hoc me libera miſerum *metu*. *And.* II. 2. 14. Ita animus commotus eſt *metu*, ſpe, gaudio. *And.* V. 4. 35. Perii! lingua haeret *metu*. *Eun.* V. 6. 7. In *metu* eſſe hunc, illi eſt utile. *Heaut.* I. 2. 25. Tua apud patrem amica tecum ſine *metu* ut ſit, copia eſt. *Heaut.* II. 3. 87. Pudore & liberalitate liberos retinere ſatius eſſe credo, quam *metu*. *Adelph.* I. 1. 33. Conſuefacere filium, ſua ſponte recte facere, quam alieno *metu*. *Adelph.* I. 1. 50. Membra *metu* debilia ſunt. *Adelph.* IV. 4. 3. Neſcis, quo in *metu*, & quanto in periclo ſimus. *Phorm.* I. 2. 7. Illam miſeram, quam nunc intus ſcio eſſe exanimatam *metu*, conſolare. *Phorm.* III. 3. 32. Quin, ſi hoc celetur, in *metu*: ſin patefit, in probro ſiem. *Phorm.* V. 4. 6. Noſque amicos ejus exoneraſtis *metu*? *Phorm.* V. 6. 3.

Syntaxis. *Magnus metus eſt mihi. Eſſe in metu. Metum adimere alicui. Accipere metum. Demere alicui metum. Amovere metum. Exanimari metu. Liberare quem metu. Commoveri metu. Lingua haeret metu. In metu eſſe. Eſſe ſine metu. Liberos retinere metu. Alienus metus. Exonerare aliquem metu.*

Meus, a, um.

Quantaſque hic mihi confecit ſollicitudines, *meus* carnufex. *And.* IV. 1. 27. *Meus* fac ſis animus, quando ego ſum tuus. *Eun.* I. 2. 116. Niſi huc ſalvos redierit *meus* particeps. *Heaut.* I. 1. 98. Quid Syrus *meus*? *Heaut.* V. 1. 23. Is *meus* eſt factus. *Adelph.* I. 2. 35. De hac re animus *meus* ut ſit, Laches? *Hec.* V. 2. 19. Amicus ſummus *meus*, & popularis Geta. *Phorm.* I. 1. 1. Conveni hodie adveniens quemdam *mei* loci hinc, atque ordinis. *Eun.* II. 2. 3. Phaedriam *mei* fratris video filium mihi ire obviam. *Phorm.* II. 1. 23. Quia pol *mei* patris bene parta indiligenter tutatur. *Phorm.* V. 3. 5. Quae *meo* cunque animo lubitum eſt, facere. *And.* I. 5. 28. *Meo* fratri gaudeo amorem eſſe in tranquillo. *Eun.* V. 9. 8. Decrevi me minus injuriae *meo* gnato facere, dum. *Heaut.* I. 1. 96. *Meo* labori haud parcens. *Hec.* II. 1. 29. Quam ſubito, hero *meo* hunc oneraſtis diem? *Phorm.* V. 6. 2. Quae (curae) *meum* animum divorſe trahunt. *And.* I. 5. 25. Egone confitear, *meum* non eſſe filium, qui ſit meus? *Heaut.* V. 3. 14. Sic animum induco *meum*. *Adelph.* I. 1. 43. Anime *mi*, noli te macerare. *And.* IV. 2. 2. Nihil, pol, falſi dixi, *mi* ſenex. *And.* IV. 4. 49. Ne crucia te, obſecro, anime *mi*, *mi* Phaedria. *Eun.* I. 2. 15. Eho, Parmeno *mi*, noſtin'? *Eun.* II. 3. 59. Salve anime *mi*. *An.* O *mi* exſpectate, ſalve. *Heaut.* II. 4. 26. Si peccavi, *mi* Chreme, inſciens feci. *Heaut.* IV. 1. 18. Au! *mi* homo, ſanuſne es? *Adelph.* III. 2. 38. Haec, *mi* pater, te dicere aequom fuit. *Adelph.* IV. 5. 40. Haec res non minus me male habet, quam te, gnate *mi*. *Hec.* IV. 2. 30. *Mi* patrue, ſalve. *Phorm.* II. 1. 24. Sine *meo* me vivere interea modo. *And.* I. 1. 126. Habui, amavi pro *meo*. *Adelph.* I. 1. 23. Itane uxorem duxit Antipho, injuſſu *meo*? *Phorm.* II. 1. 1. Nemo eſt *meorum* amicorum hodie. *Heaut.* III. 3. 13. Ego *meorum* ſolus ſum meus. *Phorm.* IV. 1. 21. Etſi ego *meis* me omnibus ſcio eſſe adprime obſequentem. *Hec.* II. 2. 5. Non poſſum advorſari *meis*. *Hec.* II. 2. 29. Parentes *meos* ut commonſtres mihi. *Heaut.* V. 4. 4. Ni magis te, quam oculos nunc amo *meos*. *Adelph.* IV. 5. 67. Uxorem tuam propter *meos* mores hinc abiſſe. *Hec.* IV. 2. 2. Somnum hac nocte oculis non vidi *meis*. *Heaut.* III. 1. 82. A *meis* (filiis) me amari, & magnipendi poſtulo. *Adelph.* V. 4. 25. *Mea* Glycerium ſuos parentes repperit. *And.* V. 6. 5. *Mea* eſt potens, procax, magnifica. *Heaut.* II. 1. 15. Antiphila *mea* nubet mihi. *Heaut.* IV. 3. 13. *Mea* ſic eſt ratio. *Adelph.* I. 1. 43. Si metuis, ſatis ut *meae* domi curetur diligenter. *Hec.* II. 2. 15. Crede hoc *meae* fidei. *Eun.* V. 2. 59. Hoc & vobis, & *meae* commodum famae arbitror. *Hec.* IV. 2. 9. Qui ajebant; hodie filiam *meam* nubere tuo gnato. *And.* III. 3. 3. Cur *meam* ſenectutem hujus ſollicito amentia? *And.* V. 3. 16. Hac lege tibi *meam* adſtringo fidem. *Eun.* I. 2. 22. Num illa oppignerare filiam *meam*, me invito, potuit? *Heaut.* IV. 5. 47. Contrivi in quaerendo vitam, atque aetatem *meam*. *Adelph.* V. 4. 15. Mortemve exſpectet *meam*. *Hec.* IV. 2. 20. Non ſimultatem *meam* revereri ſaltem? *Phorm.* II. 1. 2. *Mea* Glycerium, quid agis? *And.* I. 1. 107. O Thais *mea*, meum ſuavium! *Eun.* III. 2. 2. *Mea* te Antiphila, laudo. *Heaut.* II. 4. 1. Modo dolores, *mea* tu, occipiunt primulum. *Adelph.* III. 1. 2. O Bacchis! o *mea* Bacchis! ſervatrix

trix *mea*! *Hec.* V. 4. 16. Quod *mea* opera opus ſit vobis. *And.* IV. 3. 23. Errat longe, *mea* quidem ſententia. *Adelph.* I. 1. 40. Hac re in anguſtum *meae* coguntur copiae. *Heaut.* IV. 2. 2. Quod ſi eo *meae* fortunae redeunt. *Phorm.* I. 4. 24. O *mearum* voluptatum inventor, inceptor, perfector! *Eun.* V. 9. 4. Solus *mearum* miſeriarum eſt remedium *Adelph.* III. 1. 7. Nequeo *mearum* rerum initium invenire idoneum. *Hec.* III. 3. 1. Ne morae *meis* nuptiis egomet ſiem? *Adelph.* IV. 5. 78. Et laudare fortunas *meas.* *And.* I. 1. 70. Tot *meas* injurias! *Hec.* III. 1. 23. Quem modo puerum tantillum in manibus geſtavi *meis*? *Adelph.* IV. 2. 24. Tuumne hoc dictum erat? vetus credidi. *Th.* *Meum* eſt. *Eun.* III. 1. 39. Non eſt mentiri *meum.* *Heaut.* III. 2. 38. *Meum* mihi reddatur. *Adelph.* II. 2. 41. Neque *meo* cordi eſſe quemquam cariorem. *Eun.* I. 2. 120. Non *meum* illud verbum facio. *Adelph.* V. 8. 29. Ut tergum *meum* tuam in fidem committam. *Hec.* I. 2. 33. Me novi, & peccatum *meum.* *Phorm.* I. 4. 40. Cupio aliquos parare amicos beneficio *meo.* *Eun.* I. 2. 69. Ex *meo* propinquo rure hoc capio commodi. *Eun.* V. 6. 1. Non neceſſe habeo omnia pro *meo* jure agere. *Adelph.* I. 1. 27. Olet unguenta? de *meo.* *Adelph.* I. 2. 37. Ego ſtultior, *meis* dictis parere hanc qui poſtulem. *Hec.* IV. 1. 49. *Mea* nihil refert, dum potiar modo. *Eun.* II. 3. 28. Quid *mea* autem? quid faciet mihi? *Eun.* V. 2. 10. Quid *mea*? *Heaut.* IV. 5. 45. *Adelph.* V. 7. 15. *Hec.* III. 5. 60. *Phorm.* I. 2. 83. II. 3. 42. Id *mea* minime refert, qui ſum natu maximus. *Adelph.* V. 4. 27.

MICIO.

Sed eccum, *Micio* egreditur foras. *Adelph.* V. 7. 25. Ego *Micionem*, ſi apud forum eſt, conveniam. *Adelph.* III. 5. 2. Quid agis, *Micio*? *Adelph.* I. 1. 35.

MIDA.

Puer ad me adcurrit *Mida.* *Phorm.* V. 6. 22.

MIGRO.

Ex urbe tu rus habitatum *migres*? *Hec.* IV. 2. 13.

MILES.

Miles glorioſus. *Eun.* Prol. 31. *Miles* in Cariam eſt profectus. *Eun.* I. 2. 45. *Miles* Thraſo, Phaedriae rivalis. *Eun.* II. 3. 61. *Miles* vero ſibi putare adductum ante oculos aemulum. *Eun.* IV. 1. 9. In convivium illam? *miles* tendere. *Eun.* IV. 1. 12. Virginem, quam herae dono dederat *miles*, vitiavit. *Eun* IV. 3. 12. Niſi quia correxit *miles*, quod intellexi minus. *Eun.* IV. 5. 11. *Miles* a me vi nunc ereptum venit. *Eun.* IV. 6. 14. *Miles* pellitur foras. *Eun.* V. 9. 11. Apud eum *miles* Dionyſia agitat. *Heaut.* IV. 4. 11. Cras mane argentum mihi *miles* dare ſe dixit. *Phorm.* III. 2. 47. Paraſiti perſonam inde ablatam, & *militis.* *Eun.* Prol. 26. Hic quidem eſt paraſitus Gnatho *militis.* *Eun.* II. 1. 23. Audire vocem viſa ſum modo *militis.* *Eun.* III. 2. 1. Mira vero, *militi* quae placeant. *Eun.* II. 2. 57. Qui magis licet, facere glorioſum *militem*? *Eun.* Prol. 38. Eccum *militem.* *Eun.* III. 1. 5. Abi, cito hunc deduce ad *militem.* *Eun.* III. 3. 32. Frater virginis, *militem* rogat, ut. *Eun.* IV. 1. 4. Viden' tu illum, Thais, *militem* ſecum ad te quantas copias adducere? *Eun.* IV. 6. 17. *Militem* ego rivalem recipiendum cenſeo. *Eun.* V. 9. 42. Haud opinor, commode finem ſtatuiſſe orationi *militem.* *Hec.* I. 2. 21. *Miles*, edico tibi, ſi. *Eun.* V. 9. 33. Egone quid velim? cum *milite* iſto praeſens, abſens ut ſies. *Eun.* I. 2. 112. Ne quis forte internuntius clam a *milite* ad iſtam curſitet? *Eun.* II. 2. 56. Anne abiit jam a *milite*? *Eun.* IV. 5. 7. Quae cum *milite* Corinthum hinc ſum profecta inhumaniſſimo. *Hec.* I. 2. 10. Cupida eram huc redeundi, abeundi a *milite.* *Hec.* I. 2. 16. Imperatoris virtutem noveram, & vim *militum.* *Eun.* IV. 7. 8. Ita uti fortes decet *milites.* *Eun.* IV. 7. 45.

SYNTAXIS. *Miles glorioſus. Vis militum. Miles fortis.*

MILESIUS.

Quid! ille ubi eſt *Mileſius*? *Adelph.* IV. 5. 68.

MILETUS.

Habitat *Mileti.* *Miletum* uſque, obſecro! *Adelph.* IV. 5. 20. & 21.

MILITIA.

Una ſemper *militiae*, & domi fuimus. *Adelph.* III. 4. 49.

MILITO.

In Aſiam ad regem *militatum* abiit. *Heaut.* I. 1. 65. Quum hinc egens profugiet aliquo *militatum.* *Adelph.* III. 3. 31.

MILLE, MILLIES.

Huic drachmarum argenti haec *mille* dederat mutuum. *Mille* nummûm poſcit. *Heaut.* III. 3. 40. & 45. Ex ipſa *millies* audivi. *And.* V. 4. 43. Plus *millies* audivi. *Eun.* III. 1. 32. Taedet jam audire eadem *millies.* *Phorm.* III. 2. 2.

MILVUS.

Non rete accipitri tenditur, neque *milvo.* *Phorm.* II. 2. 16.

MINA.

Dedit in ſumtum, dimidium *minae.* *Adelph.* III. 3. 16. Tibi perdere talentum hoc pacto ſatius eſt, quam illo *minam.* *Heaut.* III. 1. 66. Hic ſunt tres *minae.* *Eun.* III. 2. 18. Quaſi jam uſquam tibi ſint viginti *minae.* *Adelph.* II. 2. 15. Tua arte viginti *minae* pro pſaltria periere. *Adelph.* IV. 7. 24. Solae triginta *minae.* *Phorm.* III. 3. 24. Heri *minas* viginti pro ambobus dedi. *Eun.* I. 2. 89. Decem *minas*, quas mihi dare pollicitus eſt. *Heaut.* IV. 4. 2. *Minas* jam decem habet a me filia. *Heaut.* IV. 7. 7. *Minas* decem corradet alicunde. *Adelph.* II. 2. 34. Dinumeret illi Babylo viginti *minas.* *Adelph.* V. 7. 17. *Minas* quinque accipe. *Phorm.* II. 3. 63. Ager oppoſitus eſt pignori, ob decem *minas.* *Phorm.* IV. 3. 57. His rebus pone, inquit, decem *minas.* *Phorm.* IV. 3. 62. Priuſquam dilapidet no-

Digitized by Google

noſtras triginta *minas.* *Phorm.* V. 7. 4. Ego *minas* triginta per fallaciam ab illo abſtuli. *Phorm.* V. 8. 49. Emit? quanti? *Pa.* Viginti *minis.* *Eun.* V. 6. 14. *Minis* viginti tu illam emiſti. *Adelph.* II. 1. 37.

MINAE.

Si illum relinquo, ejus vitae timeo; ſin opitulor, hujus *minas.* *And.* I. 3. 5.

MINERVA.

Ut ajunt *Minervam* eſſe ex Jove. *Heaut.* V. 4. 13.

MINIME. *vide*, PARUM.

MINIMUS. *vide*, PARVUS.

MINITOR.

In diem iſtuc, Parmeno, eſt fortaſſe, quod *minitare.* *Eun.* V. 7. 19. Quod nunc *minitare* facere, ut faceres, Soſia, *Hec.* III. 4. 13. Qui *minitatur* malum. *Phorm.* V. 6. 11. Accuſemus gravius: denique *minitemur*, ſi. *Hec.* IV. 4. 96.

MINOR. *vide*, PARVUS.

MINOR.

Nunc *minatur* porro, ſeſe id, quod moechis ſolet. *Eun.* V. 5. 15. Abiturum ſe abs te eſſe illico *minabitur.* *Heaut.* III. 1. 80.

MINUO.

Haeccine erat ea, quae noſtros fructus *minuebat*, vilitas? *Phorm.* V. 8. 24. Non *minuam* meum conſilium. *Hec.* IV. 3. 10. *Minue* vero iram. *Phorm.* II. 3. 88. Nec tu ea cauſa *minueris* haec, quae facis. *And.* II. 3. 18. Ut aliqua pars laboris *minuatur* mihi. *Heaut.* Prol. 42.

MINUS. *vide*, PARUM.

MINUTUS.

Olera & piſciculos *minutos* ferre obolo in coenam ſeni. *And.* II. 2. 32.

MIRABILIS, E.

Vos eſſe iſtiuſmodi, & nos non eſſe, haud *mirabile* eſt. *Heaut.* II. 4. 7.

MIRANDUS, A, UM.

*Mirandum*ne id eſt? *Hec.* IV. 4. 39. Ita animus commotus eſt *miranda* hoc tanto, tam repentino bono. *And.* V. 4. 35.

MIRE.

Ille tuus quoque Syrus idem *mire* finxit filium. *Heaut.* V. 1. 25.

MIRIFICUS, A, UM.

Hic pulcherrimum facinus audivi: atqui *mirificiſſimum.* *Phorm.* V. 6. 31.

MIROR.

Miror, unde ſit. *And.* IV. 4. 11. *Miror*, quid ex Piraeeo abierit. *Eun.* II. 2. 59. *Miror*, ubi ego huic antevorterim. *Eun.* IV. 5. 12. Minimeque *miror*, ſi. *Heaut.* II. 4. 3. III. 2. 14. Te *miror*, Chreme, tam mane. *Heaut.* III. 2. 7. Quid iſtuc? *miror.* *Heaut.* III. 3. 51. Te *miror*, qui alia tam plane ſcias. *Heaut.* V. 1. 24. Adhuc quod factum eſt, *miror.* *Heaut.* V. 2. 48. Idque adeo *miror*, quomodo. *Heaut.* V. 3. 2. Minime *miror*, qui inſaniae occipiunt ex injuria. *Adelph.* II. 1. 43. *Miror*, quid hoc ſiet. *Phorm.* V. 3. 23. *Mirabar*, hoc ſi ſic abiret. *And.* I. 2. 4. *Mirabar*, quid hic negotii eſſet tibi. *Adelph.* IV. 5. 8. *Mirabar*, ſi tu mihi quidquam adferres novi. *Phorm.* III. 2. 5. Tutemet *mirabere.* *Heaut.* II. 3. 133. Nequeo ſatis *mirari.* *Eun.* III. 4. 9. Nequeo *mirari* ſatis. *Eun.* IV. 3. 19. Id *mirari* te ſimulato. *Heaut.* V. 1. 70. Voſtram nequeo *mirari* ſatis rationem. *Adelph.* III. 3. 20. Credo, aedepol, te nonnihil *mirari*, Bacchis. *Hec.* V. 1. 6. Intervenit adoleſcens quidam lacrumans. nos *mirarier.* *Phorm.* I. 2. 42.

MIRUS, A, UM.

Miris modis odiſſe coepit Soſtratam. *Hec.* I. 2. 104. *Mirum*, ni domi eſt. *And.* III. 4. 19. Quid iſtuc tam *mirum* eſt? *And.* IV. 1. 27. *Mirum* vero, impudenter mulier ſi facit meretrix? *And.* IV. 4 16. *Mirum*, ni ego me turpiter hodie hic dabo. *Eun.* II. 1. 24. *Mirum*, ni hanc dicit, modo huic quae data eſt dono. *Eun.* II. 3. 52. *Mirum.* *Eun.* III. 1. 13. *Mirum*, ni tu credis, quod iſte dicit. *Eun.* IV. 4. 44. *Mirum*, ni illoc homine quoquo pacto opus eſt. *Eun.* V. 9. 53. Ne cui ſit veſtrum *mirum*, cur. *Heaut.* Prol. 1. Minime *mirum*, adeo impeditae ſunt. *Heaut.* II. 3. 4. *Mirum*, ni illa ſalva eſt, & ego perii. *Heaut.* IV. 1. 50. Non aedepol *mirum.* *Hec.* I. 2. 85. Minimeque adeo *mirum*: &, ni id feciſſet, magis *mirum* foret. *Hec.* II. 1. 23. Num *mirum*, aut novum eſt? *Phorm.* V. 6. 8. Non *mirum* fecit uxor, ſi hoc aegre tulit. *Hec.* IV. 4. 87. Fuiſſe erga me *miro* ingenio, expertus ſum. *Hec.* III. 5. 39. *Mira* vero militi quae placeant. *Eun.* II. 2. 57. *Mira* narras. *Heaut.* V. 1. 23.

SYNTAXIS. *Miris modis.* *Mirum ni.* *Minime mirum.* *Non mirum.* *Num mirum eſt?* *Non mirum facere.* *Miro ingenio eſſe erga aliquem.*

MISCEO.

Ita tu iſtaec tua *miſceto*; ne me admiſceas. *Heaut.* IV. 5. 35.

MISER, A, UM.

Ah! neſcis, quantis in malis verſer *miſer.* *And.* IV. 1. 25. Quis videor? *Ch.* *Miſer* aeque, atque ego. *And.* IV. 2. 19. Crucior *miſer.* *And.* V. 2. 10. *Miſer* quod habui, perdidi. *Eun.* II. 2. 6. Ille ubi *miſer* famelicus videt me eſſe in tanto honore. *Eun.* II. 2. 29. Perii! quid ego egi *miſer*? *Eun.* II. 3. 86. Eam ille vitiavit *miſer.* *Eun.* V. 5. 11. Quid igitur faciam *miſer*? *Eun.* V. 5. 24. Egomet meo indicio, *miſer*, quaſi ſorex, hodie perii. *Eun.* V. 7. 23. Dum fiam *miſer.* *Heaut.* I. 1. 96. Nec quidquam magis nunc metuo, quam ne *miſer* aliquo extrudat hinc. *Heaut.* IV. 6. 5. Vah! fruſtra ſum igitur gaviſus *miſer.* *Heaut.* IV. 8. 17. Quid ego tantum ſceleris admiſi *miſer*? *Heaut.* V. 2. 3. De ſorte nunc venio in dubium *miſer*? *Adelph.* II. 2. 35. Perii *miſer*! *Hec.* I. 2. 58. Horreſco, ubi pultare haſce (fores) occipio *miſer.* *Adelph.* IV. 4. 24. An quiſquam uſquam gentium eſt aeque *miſer*? Cuivis facile ſcitu eſt, quam fuerim *miſer.* Quid reſtat, niſi porro ut fiam *miſer*? *Hec.* III. 1. 13. 15. & 20. Extemplo ejus morbum cognovi *miſer.* Nequeo, quin lacrumem *miſer.*

 M I M I

Hec. III. 3. 13. & 25. Semper mortem exſpectabam *miſer. Hec.* III. 4. 8. Omnibus modis *miſer* ſum. *Hec.* IV. 4. 79. Quod ille comparſit *miſer. Phorm.* I. 1. 10. Hei timeo *miſer* ! *Phorm.* I. 3. 26. Quod huic exitio remedium inveniam *miſer* ! *Phorm.* I. 4. 23. Unde ego nunc tam ſubito huic argentum inveniam *miſer* ? *Phorm.* III. 3. 1. Delirat *miſer* timore. *Phorm.* V. 8. 8. Adparet ſervum hunc eſſe domini pauperis, *miſeri*que. *Eun.* III. 2. 34. Vae *miſero* mihi! *And.* II. 1. 2. *Heaut.* V. 1. 44. *Adelph.* III. 2. 3. III. 3. 29. *Hec.* IV. 2. 29. Hei *miſero* mihi! *Heaut.* II. 2. 5. *Adelph.* II. 1. 19. Vae *miſero* mihi, quanta de ſpe decidi! *Heaut.* II. 3. 9. Ferte *miſero*, atque innocenti auxilium! *Adelph.* II. 1. 1. Homini *miſero* plus quingentos colaphos infregit mihi. *Adelph.* II. 1. 46. Id *miſero* reſtat mihi mali, ſi. *Adelph.* III. 3. 3. Quid illi creditis fore animi *miſero*, qui? *Adelph.* IV. 5. 32. Ut me a Glycerio *miſerum* abſtrahat? *And.* I. 5. 8. Quamprimum hoc me libera *miſerum* metu. *And.* II. 2. 14. Viden' me tuis conſiliis *miſerum* impeditum eſſe? *And.* III. 5. 11. Heu me *miſerum*! *And.* IV. 1. 22. Me *miſerum*! *And.* V. 3. 11. Illam ſceleſtam eſſe, & me *miſerum*, ſentio. *Eun.* I. 1. 26. Hominem perditum *miſerum*que. *Eun.* III. 1. 29. Ni *miſerum* inſuper etiam patri indicares? *Eun.* V. 7. 13. Eum ego hinc ejeci *miſerum* injuſtitia mea. *Heaut.* I. 1. 82. Quid narrat? *Cl.* Quid ille? ſe *miſerum* eſſe. *Ch. Miſerum*! *Heaut.* I. 2. 18. Hoccine me *miſerum* non licere meo modo ingenium frui! *Heaut.* II. 4. 21. Verum quum videam *miſerum* hunc tam excruciarier ejus abitu. *Heaut.* III. 1. 4. Habet patrem quemdam avidum, *miſerum*, atque aridum. *Heaut.* III. 2. 15. Ah! me *miſerum*! *Adelph.* III. 2. 12. Cteſipho me pugnis *miſerum*, & pſaltriam uſque occidit. *Adelph.* IV. 2. 19. Haec ita eſſe, *miſerum* me reſciſcere. *Hec.* III. 1. 5. Tot me nunc rebus *miſerum* concludit pater. *Hec.* IV. 4. 80. Eheu me *miſerum*! *Phorm.* I. 4. 10. Itane hunc patiemur fieri *miſerum*, qui? *Phorm.* III. 3. 4. Adnuo, terram intuens modeſte. *An. Miſer*! *Eun.* III. 5. 32. Siccine me atque illam opera tua nunc *miſeres* ſollicitarier? *And.* IV. 2. 6. Colligavit eum *miſeris* modis. *Eun.* V. 5. 13. *Miſera* timeo. Ex hoc *miſera* ſollicita eſt die. *And.* I. 5. 29. & 33. Nunc *miſera* in moerore eſt. *And.* IV. 2. 10. Ex eo nunc *miſera* quem capit laborem! *And.* IV. 3. 4. *Miſera* prae amore excluſti hunc foras. *Eun.* I. 2. 18. Ego non ex animo *miſera* dico? *Eun.* I. 2. 99. Nonnihil timeo *miſera*, ne. *Eun.* IV. 1. 1. Ubi ego illum ſceleroſum, *miſera*, atque impium inveniam? Etiam hoc *miſera* ſuſpicor. *Eun.* IV. 3. 1. & 18. Quid tibi ego dicam, *miſera*? *Eun.* V. 1. 6. Hem! *miſera* occidi: infelix! *Eun.* V. 1. 11. Ut ne viderem, *miſera* huc effugi foras. *Eun.* V. 5. 3. Perii! defeſſa jam ſum *miſera* te ridendo. *Eun.* V. 7. 7. Diſperii! perii *miſera*! *Heaut.* II. 4. 24. Biennium ibi perpetuum *miſera* illum tuli. *Hec.* I. 2. 12. Perii! quid faciam *miſera*? *Hec.* III. 2. 5. Ad genua accidit, lacrumans *miſera*. *Hec.* III. 3. 19. Quid viro meo reſpondebo *miſera*? *Miſera* ſum. *Hec.* IV. 1. 2. & 21. Quia egens relicta eſt *miſera*. *Phorm.* II. 3. 10. Quem mihi amicum inveniam *miſera*! *Phorm.* V. 1. 1. Perii *miſera*! *Phorm.* V. 8. 17. Cupio *miſera* in hac re jam defungier. *Phorm.* V. 8. 32. Cujus nunc *miſerae* ſpes opeſque ſunt in te uno omnes ſitae. *Phorm.* III. 1. 6. Vae *miſerae* mihi! *And.* IV. 4. 4. Veſtem omnem *miſerae* diſcidit. *Miſerae* non in mentem venerat. *Eun.* IV. 3. 4. & 24. Cui *miſerae* indigne per vim vitium obtulerat. *Adelph.* III. 2. 10. Illi *miſerae* indigne factam injuriam contexeris. *Hec.* III. 3. 41. *Miſeram* me! *And.* I. 5. 5. *Eun.* I. 2. 1. *Heaut.* V. 4. 6. *Adelph.* III. 1. 4. III. 4. 40. *Phorm.* V. 1. 22. Oratio haec me *miſeram* exanimavit metu. *And.* I. 5. 16. Ego propter me illam decipi *miſeram* ſinam? *And.* I. 5. 36. Ita me *miſeram* territas. *And.* IV. 4. 22. Me *miſeram*! *And.* IV. 4. 49. *Eun.* I. 2. 117. *Adelph.* III. 2. 7. & 32. *Hec.* II. 1. 8. Quia *miſeram* mulierem vicit: hui! perfortiter. *Adelph.* IV. 2. 27. Perdidiſti & te, & illam *miſeram*. *Adelph.* IV. 5. 58. Eheu me *miſeram*! *Hec.* I. 1. 17. Heu me *miſeram*! *Hec.* II. 2. 29. Modo quamdam vidi virginem *miſeram*. *Phorm.* I. 2. 46. Abi domum, & illam *miſeram* conſolare. *Phorm.* III. 3. 32. Matrem ipſam ex aegritudine *miſeram* mors conſecuta eſt. *Phorm.* V. 1. 23. Nos hic te *miſeras* invenire numquam potuimus. *Phorm.* V. 1. 20. Nos quidem pol *miſeras* perdidit. *And.* IV. 5. 8. Paupertas mihi onus viſum eſt & *miſerum*, & grave. *Phorm.* I. 2. 44. Neque me quiſquam eſt *miſerior*. *Heaut.* II. 1. 12. Nemo eſt *miſerior* me. *Heaut.* II. 3. 22. Nullam pol credo mulierem me *miſeriorem* vivere. *Hec.* IV. 1. 51. Quid ſene erit noſtro *miſerius*? *Heaut.* II. 3. 14. *Miſerrimus* fui fugitando; ne. *Eun.* V. 2. 7.

Syntaxis. *Fio miſer. Omnibus modis miſer. Dominus pauper & miſer. Vae miſero mihi! Hei mihi miſero! Miſer atque innocens. Heu me miſerum! Homo perditus & miſer. Miſer pater. Eheu me miſerum! Miſeris modis. Miſer ſum. Miſera mulier. Paupertas eſt onus miſerum. Nihil eſt me miſerius. Miſerrimus fugitando.*

Misere.

Nos ſcimus, quam *miſere* hanc amarit. *And.* III. 2. 40. Una lachrymula, quam oculos terendo *miſere*, vix vi expreſſerit, reſtinguet. *Eun.* I. 1. 23. Illi invidere *miſere*. *Eun.* III. 1. 22. Eam *miſere* amat. *Heaut.* I. 2. 16. Quemdam *miſere* offendi militem, ejus noctem orantem. *Heaut.* II. 3. 124. Ut ſtultae

&

& *miſere* omnes ſumus religioſae. *Heaut.* IV. 1. 36. Hunc diem *miſere* nimis cupio in laetitia degere. *Adelph.* IV. 1. 6. An illam *miſere* nunc amat. *Adelph.* IV. 5. 33. Niſi quia tam *miſere* hoc eſſe cupio verum, eo. *Adelph.* IV. 5. 64.

Syntaxis. *Miſere amare. Invidere. orare noctem amicae. Miſere religioſus. Miſere cupere quid.*

Msseresco.

Obſecro, ut inopis nunc te *miſereſcat* mei. *Heaut.* V. 4. 3.

Miseret.

Nonne te *miſeret* mei? *And.* V. 2. 28. *Miſeret* tui me, qui. *Eun.* IV. 7. 32. *Miſeret* me. *Eun.* V. 5. 3. *Miſeret*que me ejus. *Heaut.* I. 1. 116. Cujus nunc pudet me, & *miſeret*. *Heaut.* II. 3. 19. Ut nunc Menedemi vicem *miſeret* me. *Heaut.* IV. 5. 1. Me *miſeret* mulieris. *Hec.* III. 4. 32. Ejus me *miſeret*: ei nunc timeo. *Phorm.* I. 4. 11. Et moneo, & hortor, ne cujuſqnam *miſereat*, quin. *Hec.* I. 1. 7. Ut me tuarum *miſeritum* eſt fortunarum. *Heaut.* III. 1. 54. Lacrumans miſera: *miſeritum* eſt. *Hec.* III. 3. 19. *Miſeritum* eſt. *Phorm.* I. 2. 49. III. 2. 16.

Miseria.

Quae haec eſt *miſeria*? *Adelph.* IV. 2. 16. Quaſi ubi illam exſpueret *miſeriam* ex animo. *Eun.* III. 1. 16. Pro ſe quiſque ſedulo faciebat, quo illam mihi lenirent *miſeriam*. *Heaut.* I. 1. 75. Quam ibi *miſeriam* vidi! *Adelph.* V. 4. 13. *Miſeriam* omnem ego capio. *Adelph.* V. 4. 22. Quae dolore ac *miſeria* tabeſcit. *Adelph.* IV. 3. 12. Solus mearum *miſeriarum* eſt remedium. *Adelph.* III. 1. 7. Niſi me credo huic eſſe natum rei, ferundis *miſeriis*. *Adelph.* IV. 2. 6. Aut ingenio egregie ad *miſerias* natus ſum: aut. *Heaut.* III. 1. 11. Alias ut omittam *miſerias*, unam hanc vide. *Hec.* III. 4. 6. Hoc mihi unum ex plurimis *miſeriis* relliquum fuerat malum. *Hec.* IV. 1. 55.

Syntaxis. *Miſeriam exſpuere ex animo. Lenire alteri miſeriam. Miſeriam videre, capere. Miſeria tabeſcere. Remedium miſeriarum. Natus ferundis miſeriis. Natus ad miſerias.*

Misericordia.

Haec illa eſt *miſericordia*! *And.* I. 1. 99. Tot me impediunt curae: amor, *miſericordia* hujus. *And.* I. 5. 26. *Miſericordia*, animus maternus: ſino. *Heaut.* IV. 1. 24. Quem neque fides, neque jusjurandum, neque illum *miſericordia* repreſſit. *Adelph.* III. 2. 8. Priuſquam harum ſcelera, & lacrumae reducant animum aegrotum ad *miſericordiam*. *And.* III. 3. 27. Ad *miſericordiam* ambos adduces ero. *Heaut.* V. 2. 42. Qui propter invidiam adimunt diviti, aut propter *miſericordiam* addunt pauperi? *Phorm.* II. 1. 47. Hic, animus partim uxoris *miſericordia* devinctus, partim. *Hec.* I. 2. 92. Ut neque *miſericordia*, neque precibus molliri queas? *Phorm.* III. 2. 13.

Mitis.

Quid ait tandem nobis Sannio? *Sy.* Jam *mitis* eſt. *Adelph.* II. 4. 12.

Mitto.

Mitte jam oſculari. *Heaut.* V. 1. 27. Age, *mitto*. *Adelph.* IV. 4. 16. *Mitte* maledicta omnia. *Adelph.* V. 3. 9. *Mitte* rem. *Adelph.* V. 3. 34. Vitam duram *mitto*. *Adelph.* V. 4. 6. Age, *mitto* imperium. *Phorm.* II. 1. 2. *Mitto* omnia: addo iſtuc. *Phorm.* II. 1. 63. Quo *mittis* iſtanc? quaeſo! *Heaut.* IV. 4. 14. Interea *mittit* herus me ad uxorem tuam. *Phorm.* V. 6. 20. Hanc igitur *mittimus*? *Phorm.* V. 3. 29. Haec qui *miſit*. *Eun.* III. 2. 27. *Miſit* porro orare, ut venirem, ſerio. *Eun.* III. 3. 22. Nunc ſervolum ad eam in urbem *miſit*. *Heaut.* I. 2. 17. Qui ob rem nullam *miſit*. *Hec.* V. 3. 2. Nec quem ad obſtetricem *mittam*. *Adelph.* III. 1. 5. *Mitte* id, quod ſcio: dic, quod rogo. *And.* IV. 4. 25. Rem potius ipſam dic, ac *mitte* male loqui. *And.* V. 3. 2. *Mitte* orare. *And.* V. 4. 1. Sic, Crito, eſt hic: *mitte*. *And.* V. 4. 16. Unam hanc noxiam *mitte*. *Eun.* V. 2. 14. *Mitte*: ad rem redi. *Heaut.* II. 3. 78 Quid agis? *Ch. Mitte*. *Heaut.* V. 1. 74. *Mitte* iſta. *Adelph.* II. 1. 31. Hera, lacrumas *mitte*. *Adelph.* III. 2. 37. Quid agis? quo abis? *De. Mitte* me. *Adelph.* V. 2. 5. *Mitte* jam iſtaec. *Adelph.* V. 3. 52. *Mitte* adoleſcentem, obſecro. *Hec.* IV. 1. 41. Nam ut *mittam*, quod. *Eun.* V. 4. 4. Ad pauca ut redeam, ac *mittam* illius ineptias. *Phorm.* IV. 3. 43. Si illam dant, hanc ut *mittam*. *Phorm.* IV. 3. 70. Proin tu ſollicitudinem iſtam falſam *mittas*. *Heaut.* I. 2. 3. Non viſas? ne *mittas* quidem viſendi cauſa quemquam. *Hec.* III. 2. 7. Jovem quo pacto Danaae *miſiſſe* ajunt quondam in gremium imbrem aureum. *Eun.* III. 5. 37. Puer cauſa erit *mittundi*. *Phorm.* I. 1. 16. Ego *miſſus* ſum, te ut requirerem. *Phorm.* V. 6. 41. *Miſſa* eſt ancilla illico obſtetricem arceſſitum ad eam. *And.* III. 2. 34. Ut hinc ea ad obſtetricem erat *miſſa*. *Adelph.* IV. 4. 8. Me *miſſum* face. *And.* IV. 1. 57. Quem (amorem) ego tum conſilio *miſſum* feci. *Hec.* III. 3. 48. *Miſſum* te facimus. *Phorm.* V. 7. 53. Nos *miſſos* face. *And.* V. 1. 14. *Miſſam* iram faciet. *Hec.* V. 2. 14. *Miſſa* iſtaec face. *Ph.* Quid *miſſa*? *Eun.* I. 2. 10. & 11. *Miſſa* haec faciamus. *Eun.* V. 2. 25. *Miſſa* haec face. *Adelph.* V. 7. 8. *Miſſa* facio. *Adelph.* V. 9. 34.

Syntaxis. *Mittere rem aliquam. Mittere vitam duram. Mitte orare. Mitte lacrumas. Mitte me. Ut mittam. Mittere ſollicitudinem. Jupiter mittit imbrem. Me miſſum face. Miſſam iram facere. Miſſa haec faciamus.*

Moderor.

Ex ſua libidine *moderantur*. *Heaut.* II. 1. 4.

Modeste.

Adnuo, terram intuens *modeſte*. *Eun.* III. 5. 32. Si *modeſte* ac raro hoc fecit. *Hec.* IV. 1. 37. Animus, qui *modeſte* iſtaec ferat. *Phorm.* I. 3. 18.

Modeſtia.

Cujuſque mores toleret ſua *modeſtia*. *Hec.* III. 5. 28. Mea pertinacia eſſe dicat factum, haud tua *modeſtia*. *Hec.* IV. 2. 15.

Modeſtus, a, um.

Voltu, Soſia, adeo *modeſto*, adeo venuſto, ut nihil ſupra. *And.* I. 1. 93. Hujus uxoris eſt mater proba & *modeſta*. *Adelph.* V. 8. 7. Haec pudens, *modeſta*. *Hec.* I. 2. 90.

Modo.

Apud forum *modo* e Davo audivi. *And.* II. 1. 2. Proin tu fac, apud te ut ſies. *Pa. Modo* ut poſſim. *And.* II. 4. 6. Hem! *modo*ne id demum ſenſti? olim iſtuc, olim, cum. *And.* V. 3. 11. Sine *modo*, mori me malim. *Eun.* I 1. 20. Hoc *modo* ſine te exorem. *Eun.* I. 2. 105. *Modo* ait, *modo* negat. *Eun.* IV. 4. 47. *Modo* liceat vivere; eſt ſpes. *Heaut.* V. 2. 28. Illa, quae antehac facta ſunt, omitto: *modo* quid deſignavit! *Adelph.* I. 2. 7. Age, jam cupio, ſi *modo* argentum reddat. Id quoque poſſum ferre, ſi *modo* reddat. *Adelph.* II. 1. 48. & 51. *Modo* dolores, mea tu, occipiunt primulum. *Adelph.* III. 1. 2. Iſtuc eſt ſapere, non quod ante pedes *modo* eſt videre, ſed. *Adelph.* III. 3. 32. Non tu eum rus hinc *modo* produxe ajebas? *Adelph.* IV. 2. 21. Quem ego *modo* puerum tantillum in manibus geſtavi meis? *Adelph.* IV. 2. 24. Ne nimium *modo* bonae tuae iſtae nos rationes ſubvortant. *Adelph.* V. 3. 49. Advenis *modo*? *Pa.* Admodum. *Hec.* III. 5. 8. Scies: *modo* ut tacere poſſis. *Phorm.* I. 2. 9. Is ſenem per epiſtolas pellexit, *modo* non montes auri pollicens. *Phorm.* I. 2. 18. Ineptis. *De.* Sine *modo*. *Phorm.* II. 3. 73. Haec fient. *An.* Ut *modo* fiant. *Ge.* Fient. *Phorm.* IV. 4. 31. *Modo* ut hoc conſilio poſſiet diſcedi, ut. *Phorm.* V. 2. 8. *Paſſim alibi.*

Modus.

Scias poſſe habere jam ipſum ſuae vitae *modum*. *And.* I. 1. 68. Neque *modum* benignitatis cogitas. *And.* V. 1. 7. Quae res in ſe neque conſilium, neque *modum* habet ullum. *Eun.* I. 1. 12. Ubi videbit, tantos ſibi ſumtus domi cotidianos fieri, nec fieri *modum*. *Heaut.* IV. 5. 7. Conſervis ad eundem iſtunc praecipio *modum*. *Adelph.* III. 3. 70. Aut quid ſit id, quod ſollicitere ad hunc *modum*? *Hec.* IV. 4. 54. Sine nunc meo me vivere interea *modo*. *And.* I. 1. 126. Ut nullo *modo* introire poſſem, quin. *Eun.* V. 2. 2. Spero me habere, qui hunc meo excruciem *modo*. *Eun.* V. 3. 11. Quo *modo* adoleſcentulus meretricum ingenia & mores poſſet noſcere. *Eun.* V. 4. 9. Hoccine me miſerum non licere meo *modo* ingenium frui! *Heaut.* II. 4. 21. At te id nullo *modo* puduit facere. *Heaut.* V. 4. 19. Hoc quidem ferundum aliquo *modo* eſt. *Adelph.* III. 4. 23. Quo *modo*? *Adelph.* IV. 1. 18. Nolim ceterarum rerum te ſocordem eodem *modo*. *Adelph.* IV. 5. 61. Si facere poſſim ullo *modo*. *Hec.* II. 2. 24. Quonam *modo* nunc te offendam adfectam? *Hec.* III. 1. 45. Si ullo *modo* eſt ut poſſit, quod ſpero fore. *Hec.* IV. 4. 102. Tum hunc impuratum poterimus noſtro *modo* ulciſci. *Phorm.* V. 7. 69. Quin novo *modo* ei faceres contumeliam. *Phorm.* V. 7. 79. Quot *modis* contemtus, ſpretus? *And.* I. 5. 13. Quae nos ſemper omnibus cruciant *modis*. *Eun.* II. 3. 92. Etiam nunc non credis, indignis nos eſſe irriſas *modis*? *Eun.* IV. 4. 43. Colligavit primum eum miſeris *modis*. *Eun.* V. 5. 13. Indignis quum egomet ſim acceptus *modis*. *Adelph.* II. 1. 12. Vah! quibus illum lacerarem *modis*! *Adelph.* III. 2. 17. Miris *modis* odiſſe coepit Soſtratam. *Hec.* I. 2. 104. Niſi pol filium multis *modis* jam exſpecto. *Hec.* II. 3. 7. Omnibus *modis* miſer ſum. *Hec.* IV. 4. 79.

Syntaxis. *Habere modum vitae ſuae. Haec res non habet modum in ſe. Non ſit modus ſumtuum. Ad eundem modum. Suo modo vivere. Novo modo facere quid. Indignis modis irrideri. accipi. Miris modis odiſſe. Multis modis exſpectare quem.* Omnibus *modis miſer.*

Moechus.

Ut te arbitretur ſibi paratum *moechum*, ſi illam duxerit. *And.* II. 1. 16. Quis homo pro *moecho* umquam vidit in domo meretricia prehendi quemquam? *Eun.* V. 5. 18. Hunc pro *moecho* poſtea comprehendere intus. *Eun.* V. 6. 22. Nunc minatur porro ſeſe id, quod *moechis* ſolet. *Eun.* V. 5. 15.

Moeror. Moestus.

Nunc miſera in *moerore* eſt. *And.* IV. 2. 10. Domum revortor *moeſtus*. *Heaut.* I. 5. 70.

Moleſtia.

Ita ut fit, ubi quid in animo eſt *moleſtiae*. *Eun.* IV. 2. 2. Et mihi, & tibi, & illis demſeris *moleſtiam*. *Adelph.* V. 3. 33. Illi *moleſtiam* adfert. *Hec.* III. 2. 9. Virginem quam amabat, eam confeci ſine *moleſtia*. *Eun.* V. 4. 6. Neque, praeterquam quas ipſe amor *moleſtias* habet, addas. *Eun.* I. 1. 32.

Moleſtus, a, um.

Moleſtus certe ei fuero. *And.* IV. 1. 17. Is ubi *moleſtus* magis eſt. *Eun.* III. 1. 24. Quam *moleſtus*! *Heaut.* III. 3. 7. Si *moleſtus* pergis eſſe. *Adelph.* II. 1. 27. Tu *moleſtus* ne ſies. *Phorm.* IV. 3. 30. Aut dicat quod volt; aut *moleſta* ne ſiet. *Eun.* III 3. 23. Num illi *moleſtae* quidpiam hae ſunt nuptiae? *And.* II. 6. 7. Sed hoc mihi *moleſtum* eſt. *And.* I. 1. 16. Mihi *moleſtum*. *And.* II. 2. 21. Verum, ubi *moleſtum* non erit. *Eun.* III. 2. 31. Quin mihi *moleſtum* eſt. *Heaut.* III. 3. 21. Auſculta paucis, niſi *moleſtum* eſt, Demea. *Adelph.* V. 3. 20. Adhuc non *moleſta* ſunt. *Adelph.* I. 2. 42. Tamen nonnihil *moleſta* ſunt haec mihi. *Adelph.* I. 2. 62.

Molior

Dum *moliuntur*, dum comuntur, annus eſt. *Heaut.* II. 2. 11.

Mollio.

Adeon' ingenio eſſe duro te, atque inexorabili, ut neque precibus *molliri*

molliri queas? *Phorm.* III. 2. 13. Poſtquam hominem his verbis ſentio *mollirier.* *Phorm.* IV. 3. 27.

MOLLITER.

Aedepol, Syriſce, te curaſti *molliter.* *Adelph.* V. 1. 1.

MOLLITIES.

Ejiciunda hercle haec eſt *mollities* animi. *Eun.* II. 1. 16.

MOLO.

Ut, ſi te inde exemerim, ego pro te *molam.* *And.* I. 2. 29. Ibi favillae plena, fumi, ac pollinis, coquendo ſit ſaxo, & *molendo.* *Adelph.* V. 3. 61. Herus ſi redierit, *molendum* uſque in piſtrino. *Phorm.* II. 1. 19.

MOMENTUM.

Dum in dubio eſt animus, paullo *momento* huc illuc impellitur. *And.* I. 5. 31.

MONEO.

Dehinc ut quieſcant, porro *moneo.* *And.* Prol. 22. Is ne erret, *moneo.* *Eun.* Prol. 16. Sedulo *moneo*, quae poſſum, pro mea ſapientia. *Adelph.* III. 3. 73. Tamquam in ſpeculum in patinas inſpicere jubeo, & *moneo.* *Adelph.* III. 3. 75. Te ſedulo & *moneo*, & hortor, ne. *Hec.* I. 1. 7. Verum te hoc *moneo* unum. *Hec.* V. 1. 39. Bene *mones.* *And.* II. 2. 36. Niſi eum ſervas, caſtigas, *mones.* *Heaut.* III. 3. 31. Faciam, ut *mones.* *Hec.* IV. 4. 97. Una harum quaevis cauſa me, ut faciam, *monet.* *And.* V. 4. 1. Neque voce alia, ac res *monebat*, ipſa poterat conqueri. *Hec.* III. 3. 15. Curavi ambos ſedulo: docui, *monui*, bene praecepi omnia. *Adelph.* V. 9. 6. Quod modo hic nos Antiphonem *monuimus.* *Phorm.* I. 4. 44. Habeo pro illa re illum quod *moneam* probe. *And.* V. 4. 15. Facit, ut te audacter *moneam*, & familiariter. *Heaut.* I. 1. 6. Memini, tametſi nullus *moneas.* *Eun.* II. 1. 10. Neque poſtulem abs te, niſi ipſa res *moneat.* *And.* III. 3. 19. Quin res, aetas, uſus, aliquid *moneat.* *Adelph.* V. 4. 3. Vel me *monere* hoc, vel percontari puta. *Heaut.* I. 1. 26. *Monere* oportet me hunc vicinum, ut. *Heaut.* I. 1. 117. Qui harum mores cantabat mihi, *monuiſſe* fruſtra. *Heaut.* II. 3. 20.

SYNTAXIS. *Sedulo monere quem. Jubere & monere. Monere & hortari. Res monet. Audacter monere quem.*

MONITOR.

Sed hic adjutor meus, & *monitor*, & praemonſtrator. *Heaut.* V. 1. 2. O Geta *monitor*! *Phorm.* II. 1. 4. Nihil opus fuit *monitore.* *Heaut.* I. 1. 119.

MONS.

Modo non *montes* auri pollicens. *Phorm.* I. 2. 18.

MONSTRATIO.

Ut, Syre, te cum tua *monſtratione* magnus perdat Jupiter! *Adelph.* IV. 6. 2.

MONSTRO.

Scio, ubi ſit: verum hodie numquam *monſtrabo.* *Adelph.* IV. 2. 31.

MONSTRUM.

Monſtrum; etiam ultro deriſum advenit. *Eun.* V. 2. 21. Aliquid *monſtri* alunt. *And.* I. 5. 15. Eho! nonne hoc *monſtri* ſimile eſt? *Eun.* II. 3. 42. Quid iſtuc nam *monſtri* fuit? *Eun.* IV. 3. 14. *Monſtri* ſimile. *Phorm.* V. 7. 61. Taces? *monſtrum* hominis! non dicturus? *Eun.* IV. 4. 29. Poſtilla, *monſtra* evenerunt mihi! *Phorm.* IV. 4. 25.

MONUMENTUM.

Aut unde in patrium *monumentum* pervenerit. *Eun.* Prol. 13. Ciſtellam domo eſſer cum *monumentis.* *Eun.* IV. 6. 15.

MORA.

Neque iſtic, neque alibi tibi uſquam erit in me *mora.* *And.* II. 5. 9. Nunc per hunc nulla eſt *mora.* *And.* III. 4. 14. Nec *mora* ulla eſt, quin eam uxorem ducam. *And.* V. 6. 7. Ne *mora* ſit, ſi innuero, quin. *Adelph.* II. 1. 17. Sin eveniat, quod volo, in Pamphilo ut nihil ſit *morae.* *And.* I. 1. 139. Ne *morae* meis nuptiis egomet ſiem? *Adelph.* IV. 5. 78. Cupio: verum hoc mihi *morae* eſt. *Adelph.* V. 7. 6. Ut huic malo aliquam producam *moram.* *And.* III. 5. 9. Ibo, illis dicam, nullam eſſe in nobis *moram.* *Adelph.* IV. 7. 1. Nec *moram* ullam, quin ducat, dari. *Hec.* I. 2. 52. I intro: ne in *mora*, cum opus ſit, ſies. *And.* II. 5. 13. Sequere me intro, ne in *mora* illi ſis. *And.* III. 1. 9. Ut, cum opus ſit, ne in *mora* nobis ſiet. *Adelph.* III. 2. 56.

SYNTAXIS. *Nulla in me mora eſt. Non eſt mora. In te nihil eſt morae. Morae eſſe rei alicui. Moram producere rei. Eſſe in mora alicui.*

MORATUS, A, UM.

Sed quid mulieris uxorem habes? aut quibus *moratam* moribus? *Hec.* IV. 4. 22.

MORBUS.

Si forte *morbus* amplior factus ſiet. *Morbus* qui auctus ſiet. *Hec.* III. 1. 50. & 54. Male metuo, ne Philumenae magis *morbus* adgraveſcat. *Hec.* III. 2. 2. Pol me detinuit *morbus.* Rogas? ſenectus ipſa eſt *morbus.* *Phorm.* IV. 1. 8. & 9. Di boni! quid hoc *morbi* eſt? *Eun.* II. 1. 19. Quid *morbi* eſt? *Hec.* III. 1. 43. III. 2. 22. Verbum unum cave de nuptiis; ne ad *morbum* hoc etiam. *And.* I. 5. 66. Tuos eſſe illi mores *morbum* magis, quam ullam aliam rem, arbitror. *Hec.* II. 1. 42. Extemplo ejus *morbum* cognovi miſer. *Hec.* III. 3. 13. Peregre rediens ſemper cogitet, aut *morbum* filiae. *Phorm.* II. 1. 14. Alio ſuſpicans *morbo* me viſurum adfectam, ac. *Hec.* III. 3. 6.

SYNTAXIS. *Morbus amplior factus. auctus. adgraveſcit. Senectus ipſa eſt morbus. Quid morbi eſt? Hoc ad morbum. Tui mores mihi morbus ſunt. Morbo adfectus.*

MORDEO.

Principio, ſi id te *mordet.* *Adelph.* V. 3. 21. Denique par pari referto; quod eam *mordeat.* *Eun.* III. 1. 55. Invidere omnes mihi: *mordere* clanculum. *Eun.* III. 1. 21.

MORIGEROR.

Atque adoleſcenti eſſes *morigeratus?* *Adelph.* II. 2. 10.

MORIGERUS, A, UM.

Seu tibi *morigera* fuit in rebus

Digitized by Google

bus omnibus. *And.* I. 5. 59.

MORIOR.

Chryſis vicina haec *moritur.* *And.* I. 1. 78. In Imbro *moritur* cognatus ſenex. *Hec.* I. 2. 96. Is ibi *mortuus* eſt. *And.* V. 4. 25. Quam pridem pater mihi & mater *mortui* eſſent. *Eun.* III. 3. 12. Mater mea illic *mortua* eſt nuper. *Eun.* I. 2. 50. Ea *mortua* eſt. *Heaut.* III. 3. 41. Ejus anuis cauſa, opinor, quae erat *mortua.* *Heaut.* II. 3. 46. Per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut *moriar*, ſententiam. *Phorm.* III. 1. 19. Si *moreretur*, ne expers partis eſſet. *Heaut.* IV. 1. 39. Sine modo, *mori* me malim. *Eun.* I. 1. 21. *Mori* me ſatius eſt. *Eun.* IV. 7. 2. Jam ferme *moriens* me vocat. *And.* I. 5. 49. Ille tibi *moriens* nos commendavit, ſenex. *Adelph.* III. 4. 11. Verba fiunt *mortuo.* *Phorm.* V. 8. 26. Summa vi defendam hanc, atque illum *mortuum.* *Adelph.* III. 4. 47. Qui ab Orco *mortuum* me reducem in lucem feceris? *Hec.* V. 4. 12. Egone hunc ab Orco *mortuum*? *Hec.* V. 4. 35. Vidi virginem hic viciniae miſeram, ſuam matrem lamentari *mortuam.* *Phorm.* I. 2. 46.

SYNTAXIS. *Verba fiunt mortuo. Ab Orco mortuum reducem in lucem facere. Pater mihi mortuus.*

MOROR.

Quid multis *moror*? *And.* I. 1. 87. Nihil *moror.* *Eun.* I. 2. 104. Ubi vis, non *moror.* *Eun.* III. 2. 7. Egomet convivas *moror.* *Heaut.* I. 1. 120. Non *moror.* *Phorm.* IV. 5. 6. Nihil eſt, illic quod *moremur* diutius. *Heaut.* IV. 7. 6.

MORS.

Mors continuo ipſam occupat. *And.* I. 5. 62. Hanc, niſi *mors*, mihi adimet nemo. *And.* IV. 2. 14. Matrem ipſam ex aegritudine miſeram *mors* conſecuta eſt. *Phorm.* V. 1. 23. Hic hujus *mortem* tam fert familiariter. *And.* I. 1. 84. Is obiit *mortem.* *And.* I. 3. 18. Ea obiit *mortem.* *Heaut.* II. 3. 30. Non ſimulare *mortem* verbis, re ipſa ſpem vitae dare. *Heaut.* IV. 1. 23. Omnem familiam mulcavit uſque ad *mortem.* *Adelph.* I. 2. 10. Illum, ut vivat, optant: meam autem *mortem* exſpectant. *Adelph.* V. 4. 20. Cum interea ſemper *mortem* exſpectabam miſer. *Hec.* III. 4. 8. *Mortem*ve exſpectet meam. *Hec.* IV. 2. 20. Peregre rediens ſemper cogitet, aut uxoris *mortem*, aut. *Phorm.* II. 1. 14. Ea *mortem* obiit: e medio abiit. *Phorm.* V. 8. 30. Ejus *morte* ea ad me lege redierunt bona. *And.* IV. 5. 4. Jam depeciſci *morte* cupio. *Phorm.* I. 3. 14.

SYNTAXIS. *Mors occupat aegrotum. Mors conſequitur hominem ex aegritudine. Obire mortem. Familiariter ferre mortem. Mulcare quem uſque ad mortem. Mortem exſpectare. Morte depeciſci.*

MORTUUS. *vide*, MORIOR.

MOS.

Mos gerundus eſt Thaidi. *Eun.* I. 2. 108. Cujus *mos* maxume eſt conſimilis voſtrum. *Heaut.* II. 4. 13. Qui iſtic *mos* eſt, Clitipho? *Heaut.* III. 3. 1. Vah! quam vellem etiam noctu amicis operam *mos* eſſet dari. *Adelph.* IV. 1. 16. Suus cuique *mos.* *Phorm.* II. 4. 14. Moleſtus certe ei fuero; atque animo *morem* geſſero. *And.* IV. 1. 17. Ut praeter civium *morem* atque legem, hanc habere ſtudeat? *And.* V. 3. 9. Sine me in hac re gerere mihi *morem.* *Heaut.* V. 1. 74. Adoleſcenti *morem* geſtum oportuit. *Adelph.* II. 2. 6. Ut homo eſt, ita *morem* geras. *Adelph.* III. 3. 77. Qui magis *morem* gereret? *Adelph.* IV. 5. 74. Illis *morem* geſſero. *Hec.* IV. 2. 23. *Morem* antiquom, atque ingenium obtines. *Hec.* V. 4. 20. Prope adeſt, quum alieno *more* vivendum eſt mihi. *And.* I. 1. 125. *More* hominum evenit, ut. *And.* V. 6. 3. Hunccine erat aequum ex illius *more*, an illum ex hujus vivere? *Heaut.* I. 2. 29. Conveniunt *mores.* *And.* IV. 2. 13. Illi formae ut *mores* conſimiles forent. *Heaut.* II. 4. 2. Praeſertim ut nunc ſunt *mores.* *Phorm.* I. 2. 5. Ne te ignarum fuiſſe dicas meorum *morum.* *Adelph.* II. 1. 6. Nunc hic dies aliam vitam adfert, alios *mores* poſtulat. *And.* I. 2. 18. Quomodo meretricum ingenia & *mores* poſſet noſcere. *Eun.* V. 4. 10. Poſtquam ei *mores* oſtendi tuos. *Eun.* V. 9. 59. Noſti *mores* mulierum. *Heaut.* II. 2. 10. Qui hatum *mores* cantabat mihi. *Heaut.* II. 3. 19. *Mores* cave in te eſſe iſtos ſentiam. *Heaut.* V. 4. 9. O Juppiter! hanccine vitam! hoſcine *mores*! *Adelph.* IV. 7. 40. Quae res tam repente *mores* mutavit tuos? *Adelph.* V. 9. 27. Ad exemplum ambarum *mores* earum exiſtimans. *Hec.* I. 2. 88. Tuos eſſe ego illi *mores*, morbum magis, quam ullam aliam rem, arbitror. *Hec.* II. 1. 42. Cujuſque *mores* toleret ſua modeſtia. *Hec.* III. 5. 28. Uxorem tuam propter meos *mores* hinc abiſſe. *Hec.* IV. 2. 2. *Mores* facile tutor. *Hec.* V. 1. 8. Uxorem his *moribus* dabit nemo. *And.* II. 3. 21. Quam multa injuſta ac prava fiunt *moribus*! *Heaut.* IV. 7. 11. Id quod eſt conſimilis *moribus.* *Heaut.* V. 3. 17. Quid mulieris uxorem habes? aut quibus moratam *moribus*? *Hec.* IV. 4. 22.

SYNTAXIS. *Morem gerere alicui. Qui iſtic mos eſt? Suus cuique mos. Praeter morem atque legem. Gerere ſibi morem. Morem antiquum obtinere. Alieno more vivere. Ex alterius more vivere. Mores conveniunt. Mores conſimiles ſunt formae. Ut nunc ſunt mores. Conſimilis eſt moribus. Hic dies alios mores poſtulat. Noſcere mores meretricum, mulierum. Iſti mores in te ſunt. Mores mutantur. Exiſtimare mores alicujus ad exemplum alterius. Tui mores mihi morbus ſunt. Mores tutari. Id fit moribus. Malis moratus moribus.*

MOVEO.

Ego iſtaec *moveo*, aut curo? *And.* V. 4. 18. Move vero ocius te, nutrix. *So. Moveo.* *Eun.* V. 3. 4. Nihil nos dos *movet.* *Heaut.* V. 1. 66. *Move* ocius te, ut. *And.* IV. 3. 16. *Move* vero ocius te, nutrix. *Eun.* V. 3. 3. Nihil *moventur* nuptiae.

Digitized by Google

M U

M U

nuptiae. *And.* III. 2. 36. Per tumultum noſter grex *motus* loco eſt. *Phorm.* Prol. 33.

MOX.

Mox ego huc revortor. *And.* III. 2. 5. *Mox* deferent puerum huc ante oſtium. *And.* III. 2. 27. Aut *mox* noctu te adigent horſum inſomnia. *Eun.* II. 1. 13. Quam *mox* irruimus? *Eun.* IV. 7. 18. De argento, ſomnium: *mox*; cras redi. *Adelph.* II. 1. 50. Hinc ad hos proviſam, quam *mox* virginem arceſſant. *Adelph.* V. 6. 1. Dum exſpecto, quam *mox* veniat. *Phorm.* I. 3. 9. Exſpecto, quam *mox* recipiat huc ſeſe Geta. *Phorm.* IV. 3. 1.

MULCO.

Omnem familiam *mulcavit* uſque ad mortem. *Adelph.* I. 2. 10. Male *mulcabo* ipſam. *Eun.* IV. 7. 4.

MULIEBRIS.

Nulla mala re eſſe expolitam *muliebri.* *Heaut.* II. 3. 48.

MULIER.

Mulier quaedam ex Andro commigravit huc viciniae. *And.* I. 1. 42. Illa temulenta eſt *mulier*, & temeraria. *And.* I. 4. 2. Tum haec ſola eſt *mulier.* *And.* II. 3. 7. Mirum vero, impudenter *mulier* ſi facit meretrix? *And.* IV. 4. 16. Aurum ſibi clam *mulier* demit. *Eun.* IV. 1. 13. Neque tu iſtum metuas ne amet *mulier.* *Eun.* V. 9. 50 Vereor, ne *mulier* me abſente hic corrupta ſit. *Heaut.* II. 2. 2. *Mulier* tibi adeſt, audin' Clinia? *Heaut.* II. 3. 2. *Mulier* telam deſerit continuo. *Heaut.* II. 3. 64. *Mulier* commoda, & faceta, & forma luculenta. *Heaut.* III. 2. 10. Mater quod ſuaſit ſua, adoleſcens *mulier* fecit. *Hec.* IV. 4. 39. *Mulier* mulieri magis congruit. *Phorm.* IV. 5 14. Ne te adoleſcens *mulier* defatiget. *Phorm.* V. 3. 11. *Mulier* ſapiens es, Nauſiſtrata. *Phorm.* V. 8. 57. Nomen *mulieris* cedo quod ſit, ut quaeratur. *Heaut.* IV. 1. 49. Me miſeret *mulieris.* *Hec.* III. 4. 32. Quid *mulieris* uxorem habes? *Hec.* IV. 4. 21. Iſtum patronum *mulieris.* *Phorm.* II. 1. 77. Fidelem haud ferme *mulieri* invenias virum. *And.* III. 1. 2. Traditus ſum *mulieri.* *Eun.* III. 5. 27. Deum ſeſe in hominem convertiſſe, fucum factum *mulieri.* *Eun.* III. 5. 41. Ubi de improviſo interventum eſt *mulieri.* *Heaut.* II. 3. 40. Non auderet haec facere viduae *mulieri.* *Heaut.* V. 1. 80. Iſtaec eadem tute dicas *mulieri.* *Adelph.* IV. 3. 8. Ut nuptae *mulieri* (meretrix) ſe oſtenderet. *Hec.* V. 1. 30. Mulier *mulieri* magis congruit. *Phorm.* IV. 5. 14. Mediam *mulierem* complectitur. *And.* I. 1. 106. Cui committas primo partu *mulierem.* *And.* I. 4. 3. Quem mercatus eſt heri, ſenem, *mulierem*? *Eun.* II. 3. 65. Illanccine *mulierem* alere cum illa familia? *Heaut.* IV. 5. 3. Eripuit *mulierem*, quam amabat. *Adelph.* I. 2. 10. Omitte *mulierem.* *Adelph.* II. 1. 18. Quia miſeram *mulierem*, & me, qui referire non audebam, vicit. *Adelph.* IV. 2. 27. Optumam quidem *mulierem.* *Adelph.* V. 9. 17. Aegram eſſe ſimulant *mulierem.* *Hec.* I. 2. 113. Nullam pol credo *mulierem* me miſeriorem vivere. *Hec.* IV. 1. 51. Cenſen' te poſſe reperire ullam *mulierem*, quae careat culpa? *Hec.* IV. 4. 40. Niſi tu properas *mulierem* abducere. *Phorm.* II. 3. 80. Abduxi *mulierem.* *Phorm.* V. 5. 1. Video filium invitum ſane *mulierem* ab ſe amittere. *Phorm.* V. 7. 27. *Mulier*, tun' adpoſuiſti hunc? *And.* IV. 4. 3. Pergin', *mulier*, odioſa eſſe? *Heaut.* V. 3. 4. Tu, inquam, *mulier*, quae. *Hec.* II. 1. 17. Vtrum me, aut hominem deputas? ſi utrumvis horum, *mulier*, umquam tibi viſus forem. *Hec.* IV. 1. 10. Si vera dicis, nihil tibi eſt a me pericli, *mulier.* *Hec.* V. 1. 9. Sed quam cito ſunt conſecutae *mulieres*! *Heaut.* II. 3. 134. Emtae *mulieres* complures. *Adelph.* II. 2. 21. Habitant hic quaedam *mulieres* pauperculae. *Adelph.* IV. 5. 13. Utin' omnes *mulieres* eadem aeque ſtudeant? *Hec.* II. 1. 2. Nae nos ſumus *mulieres* inique aeque omnes inviſae viris. *Hec.* II. 3. 1. Itidem illae *mulieres* ſunt ferme, ut pueri, levi ſententia. *Hec.* III. 1. 32. Amarae *mulieres* ſunt. *Hec.* IV. 4. 88. At pol ego amatores *mulierum* eſſe audieram eos maximos. *Eun.* IV. 3. 23. Novi ingenium *mulierum.* *Eun.* IV. 7. 42. Nolli mores *mulierum.* *Heaut.* II. 2. 10. Strepitus, clamor *mulierum* fecere, ut. *Hec.* Alt. Prol. 27. Volgus quod male audit *mulierum.* *Hec.* IV. 2. 24. Interea inter *mulieres*, quae ibi aderant, adſpicio adoleſcentulam. *And.* I. 1. 90. Deleo omnes dehinc ex animo *mulieres.* *Eun.* II. 3. 5. Eas ad *mulieres* huc intro. *Hec.* V. 1. 27. Noſtras *mulieres* ſuſpectas fuiſſe falſo nobis, in re ipſa invenimus. *Hec.* V. 2. 11.

SYNTAXIS. *Mulier temulenta. Mulier meretrix. Mulier corrupta. commoda, & faceta. Adoleſcens. Mulier mulieri magis congruit. Mulier ſapiens. Quid mulieris uxorem habes? Patronus mulieris. Mulier vidua. nupta. miſera. optima. odioſa. paupercula. ſuſpecta. inviſa viro. Volgus mulierum. Mulieres delere ex animo.*

MULIERCULA.

Potius, quam paterere filium commeare ad *mulierculam.* *Heaut.* III. 1. 35. Vinolentus *mulierculam* eam compreſſit. *Phorm.* V. 8. 28.

MULTIMODIS.

Nae iſtam *multimodis* tuam inveniri gaudeo. *And.* V. 4. 36. *Multimodis* injurius, Clitipho, es. *Heaut.* II. 3. 79. *Multimodis* cum iſthoc animo es vituperandus. *Phorm.* III. 1. 1.

MULTO. MULTUM.

Verum aliter evenire *multo* intelligit. *And.* Prol. 4. Illud mihi *multo* maximum eſt, quod. *And.* III. 2. 46. Is quaeſtus nunc eſt *multo* uberrimus. *Eun.* II. 2. 22. Certe tu quidem pol & *multo* hilarior. *Ch.* Sed Thais *multo* ante venit? *Eun.* IV. 5. 5. & 7. *Multo* omnium nunc me fortunatiſſimum factum puto eſſe, quum. *Heaut.* IV. 8. 1. Immo abeat *multo* malo quovis gentium, quam. *Heaut.* V. 1. 55.

Scio, tibi eſſe hoc gravius *multo*, ac durius, cui fit. *Heaut.* V. 2. 4. Sane hac *multo* propius ibis, & minor eſt erratio. *Adelph.* IV. 2. 41. Quo vir melior *multo* es, quam ego. *Adelph.* IV. 5. 71. *Multo* rectius eſt, quam. *Adelph.* V. 7. 22. Quaſi tu non *multo* malis narrare hoc mihi, quam. *Hec.* I. 2. 35. Maligna *multo* & magis procax facta illico eſt. Atque ea res *multo* maxime disjunxit illum ab illa. *Hec.* I. 2. 84. & 85. *Multo* melius hic quae fiunt, quam illic, ubi ſum adſidue, ſcio. *Hec.* II. 1. 20. Hae irae factae eſſent *multo* ampliores. *Hec.* III. 1. 9. *Multo* prius ſcivi, quam tu, illum amicam habere. *Hec.* IV. 1. 26. Minus *multo* audacter, quam nunc laedit, laederet. *Phorm.* Prol. 11. Incertior ſum *multo*, quam dudum. *Phorm.* II. 4. 19. Ac rebus vilioribus *multo*, tamen talenta bina. *Phorm.* V. 3. 8. Haud *multo* poſt cum patre idem recipit ſe intro denuo. *Phorm.* V. 6. 39. Atque aliquis dicat, nihil promoveris. *Multum.* *And.* IV. 1. 17. Quod des, paulium eſt: & neceſſe eſt *multum* accipere Thaidem. *Eun.* V. 9. 45. Haud *multum* a me aberit infortunium. *Heaut.* IV. 2. 1. Paullum id autem? *De.* Si *multum* fiet, tamen faciundum eſt. *Adelph.* V. 8. 27. Philotis, ſalve *multum*. *Hec.* I. 2. 7. Qui ſic ſunt, haud *multum* heredem juvant. *Hec.* III. 5. 10. Nec pol me *multum* fallit: quin. *Hec.* V. 1. 2. Non *multum* habet, quod det, fortaſſe. *Ge.* Immo nihil, niſi. *Phorm.* I. 2. 95.

MULTUS, A, UM.

Eadem haec *multi* alii in Andro tum audivere. *And.* IV. 5. 28. Qui placere ſe ſtudeat bonis quam plurimis, & minime *multos* laedere. *Eun.* Prol. 2. Niſi pol filium *multis* modis jam expecto, ut redeat domum. *Hec.* II. 3. 7. *Multae* ſunt cauſae, quamobrem cupiam abducere. *Eun.* I. 2. 65. Concurrunt *multae* opiniones, quae. *Heaut.* II. 2. 3. *Multas* contaminaſſe Graecas, dum facit paucas Latinas. *Heaut.* Prol. 17. *Multa* concurrunt ſimul. *And.* III. 2. 31. Quam *multa* injuſta ac prava fiunt moribus! *Heaut.* IV. 7. 11. *Multa* in homine, Demea, ſigna inſunt, ex quibus. *Adelph.* V. 3. 35. Sumtum admittet; *multa.* *Adelph.* V. 7. 15. *Multa* ex quo fuerint commoda. *Hec.* V. 3. 42. *Multa* advenienti, ut fit, nova hic, compluria (narrantur.) *Phorm.* IV. 3. 6. Ait tibi uxorem dare ſe hodie: item alia *multa.* *And.* II. 2. 17. Ingeram mala *multa*? *And.* IV. 1. 16. Habeo alia *multa*, quae nunc condonabitur. *Eun.* Prol. 17. Quid tibi ego *multa* dicam? *Eun.* III. 2. 43. Quid *multa* verba? amare coepi. *Eun.* III. 5. 20. Haec atque hujuſmodi ſum *multa* paſſa. *Eun.* IV. 6. 8. *Multa* fert libido. *Heaut.* III. 3. 12. Male docet te mea facilitas *multa*. *Heaut.* IV. 1. 35. Coëmiſſe, hinc quae illuc veheres, *multa*. *Adelph.* II. 2. 17. Quodnam ob factum? *De.* *Multa.* *Adelph.* V. 9. 4. Quid *multis* moror? *And.* I. 1. 87.

MUNDUS, A, UM.

Quae dum foris ſunt, nihil videtur *mundius*, nec magis compoſitum quidquam. *Eun.* V. 4. 12.

MUNEROR.

Diſciplina eſt eiſdem, *munerarier* ancillas primum. *Heaut.* II. 3. 59.

MUNUS.

Ei, credo, *munus* hoc corraditur. *Phorm.* I. 1. 6. *Munus* noſtrum ornato verbis. *Eun.* II. 1. 8. Quam hoc *munus* gratum Thaidi arbitrare eſſe? *Eun.* II. 2. 44. Lauteque *munus* adminiſtraſti tuum. *Adelph.* V. 1. 2. Hice hoc *munere* arbitrantur ſuam Thaidem eſſe. *Eun.* II. 2. 38. Quis eſt tam potens cum tanto *munere* hoc? *Eun.* II. 3. 61. Hic pro illo *munere* tibi honos eſt habitus. *Eun.* V. 7. 22. Sinam ſine *munere* a me abire? *Hec.* V. 4. 13. Geta ferietur alio *munere*. *Phorm.* I. 1. 13.

SYNTAXIS. *Munus corradere. ornare verbis. Munus gratum. Laute adminiſtrare munus. Potens cum munere. Habere alicui honorem pro munere. Sine munere abire. Ferire quem munere.*

MUSICUS, A, UM.

Nolite ſinere per vos artem *muſicam* recidere ad paucos. *Hec.* Alt. Prol. 38. Qui artem tractant *muſicam*. *Phorm.* Prol. 18. Prope jam remotum ab labore, atque arte *muſica*. *Hec.* Alt. Prol. 15. Repente ad ſtudium hunc ſe adplicaſſe *muſicum*. *Heaut.* Prol. 23. Fac periculum in literis, in *muſicis*. *Eun.* III. 2. 24.

MUSSITO.

Accipiunda, & *muſſitanda* injuria adoleſcentium eſt. *Adelph.* II. 1. 53.

MUSTELLINUS.

Hic eſt vetus, vietus, veternoſus, ſenex, colore *muſtellino*. *Eun.* IV. 4. 22.

MUTATIO.

Quid huc reditio eſt? quid veſtis *mutatio*? *Eun.* IV. 4. 4. *Mutatio* fit. *Hec.* IV. 4. 11.

MUTILO.

Quin ſpolies, *mutiles*, laceres, quemque nacta ſis. *Hec.* I. 1. 8.

MUTIO.

Nihil jam *mutire* audeo. *And.* III. 2. 25. Neque opus eſt (dicto:) adeo *mutito*. *Hec.* V. 4. 26.

MUTO.

Haud *muto* factum. *And.* I. 1. 13. De uxore, ita ut poſſedi, nihil *mutat* Chremes. *And.* V. 4. 46. Id *mutavit*, quia me immutatum videt? *And.* I. 5. 7. Quae res tam repente mores *mutavit* tuos? *Adelph.* V. 9. 27. *Muta* veſtem. *Eun.* III. 5. 61. Ut veſtem cum eo *mutem*. *Eun.* III. 5. 24. Ubi (veſtem) *mutem*? perii! *Eun.* III. 5. 62. Ibi proximum eſt, ubi *mutes*. *Eun.* III. 5. 64. Ne is *mutet* ſuam ſententiam. *And.* II. 3. 19. Nequeo exorare, cum iſto ut *mutet* fidem. *Phorm.* III. 2. 27. Haud ſcio hercle, ut homo eſt, an *mutet* animum. *De.* Hem! *mutet* autem? *Phorm.* V. 2. 9. & 10. Non, ſi queam *mutare*. *Adelph.* IV. 7. 20. Nec, qua via

Digitized by Google

via ſententia ejus poſſit *mutari*, ſcio. *Hec.* IV. 1. 54.

Syntaxis. *Mutare factum. Mutare rem. Nibil mutare. Mutare veſtem cum aliquo. Mutare ſententiam. Fidem mutare cum aliquo. Mutare animum.*

Mutus, a, um.

Quid ille? *Th. Mutus* illico. *Eun.* III. 1. 27. Tu neſcis id, quod ſcis. *Dr. Mutum* dices. *Heaut.* IV. 4. 26. Utinam aut hic ſurdus, aut haec *muta* facta ſit. *And.* III. 1. 5.

Mutuus, a, um.

Huic drachmarum argenti haec mille dederat *mutuum*. *Heaut.* III. 3. 40. Tradunt operas *mutuas*. *Phorm.* II. 1. 37.

Myconius.

Dic dum, quaeſo, es tu *Myconius*? *Hec.* V. 3. 5. Callidemidem hoſpitem *Myconium* conveni. *Hec.* III. 4. 19. *Myconium* hoſpitem dum exſpecto in arce. *Hec.* V. 3. 3.

Myrrhina.

Quo pacto hoc celem; quod me oravit *Myrrhina*. *Hec.* III. 4. 31. Cognoſſe anulum illum *Myrrhinam* gnatae ſuae fuiſſe. *Hec.* V. 3. 13. Quid ais, *Myrrhina*? heus, tibi dico. *Hec.* IV. 1. 8. *Alibi.*

Mysis.

Quis hic loquitur? *Myſis*, ſalve. *And.* I. 5. 32. Tu *Myſis*, dum exeo, parumper opperire me hic. *And.* IV. 2. 31. Eho, *Myſis*, puer hic unde eſt? quiſve huc adtulit? *And.* IV. 4. 9. *Alibi.*

N.

Nae.

Faciunt, *nae*, intelligendo, ut nihil intelligant. *And.* Prol. 17. *Nae* iſte haud mecum ſentit. *And.* II. 1. 24. *Nae* illa illum haud novit. *And.* IV. 4. 33. *Nae* tu iſtas (fores,) faxo, calcibus ſaepe inſultabis fruſtra. *Eun.* II. 2. 54. *Nae*, ille facili me utetur patre. *Nae* ille haud ſcit, quam. *Heaut.* II. 1. 5. & 10. *Nae* ego te, ſi uſus veniat, magnifice tractare poſſim. *Heaut.* III. 2. 45. *Nae* iſta hercle magnas nugas dixerit! *Heaut.* IV. 1. 8. *Nae*, ille haud ſcit, paullum lucri quantum. *Heaut.* IV. 4. 25. *Nae* me iſtuc ex te prius audiviſſe gaudeo. *Nae* ego fortunatus homo ſum! *Heaut.* IV. 6. 12. & 21. *Nae* tu propediem iſtius obſaturabere. *Heaut.* IV. 8. 28. At, *nae*, illud haud inultum, ſi vivo, ferent. *Heaut.* V. 1. 45. *Nae*, ego homo ſum infelix! *Nae*, ille continebit poſthac, ſi ſapiet, manus. *Adelph.* IV. 2. 1. & 26. *Nae* meam herus eſſe operam deputat parvi pretii. *Hec.* V. 3. 1. *Alibi.*

Naevius.

Colacem eſſe *Naevi* & Plauti, veterem fabulam. *Eun.* Prol. 25. Qui cum hunc accuſant, *Naevium*, Plautum, Ennium accuſant. *And.* Prol. 18.

Nam. Namque.

Nam in Prologis ſcribundis operam abutitur. *And.* Prol. 5. *Nam* iſthaec commemoratio, quaſi. *And.* I. 1. 16. *Nam* is poſtquam exceſſit ex ephebis: *Nam* antea qui ſcire poſſes? *And.* I. 1. 24. & 25. *Namque* hoc tempore obſequium amicos. *And.* I. 1. 40. *Nam* Andriae illi id erat nomen. *Nam* hi tres tum ſimul amabant. *And.* I. 1. 58. & 60. *Nam* ſi illum objurges. *And.* I. 1. 115. *Nam* quid ego nunc dicam de patre? ah! *And.* I. 5. 17. Quorſum *nam* iſtuc? *And.* II. 2. 24. *Nam* pol, ſi id ſciſſem, nunquam huc tetuliſſem pedem. *And.* IV. 5. 13. *Nam* quid ita? *Eun.* V. 2. 58. *Nam* quod rumores diſtulerunt malevoli. *Heaut.* Prol. 16. *Nam* uſque dum ille vitam illam colet inopem. *Heaut.* I. 1. 84. *Nam* prorſum nihil intelligo. *Heaut.* IV. 5. 28. *Namque* adoleſcens, quam minima in ſpe ſitus erit. *Heaut.* V. 2. 44. *Nam* tui ſimilis eſt probe: *nam* illi nihil vitii eſt relictum, quin. *Heaut.* V. 3. 18. & 19. *Namque* id metui. *Adelph.* II. 1. 39. *Nam* ſenex rus abdidit ſe. *Hec.* I. 2. 99. *Nam* me miſeret mulieris. *Nam* me parenti potius, quam amori obſequi oportet. *Hec.* III. 4. 32. & 34. *Nam* quod ego nunc remedium inveniam miſer! *Phorm.* I. 4. 23. *Nam* quae haec anus eſt exanimata? *Phorm.* V. 1. 5. *Saepiſſime alibi.*

Nanciscor.

Ex nuptiis tuis ſi nihil *nanciſcor* mali. *Phorm.* III. 3. 10. Piſces ex ſententia *nactus* ſum. *Adelph.* III. 3. 67. Puer quia clam te eſt natus, *nactus* (cauſam) alteram es. *Hec.* IV. 4. 59. Unde annulum iſtum *nactus*? *Hec.* V. 3. 27. Quod ſine ſumtu, ingenuam, liberalem *nactus* es. *Phorm.* I. 3. 16. Poſtquam par ingenium *nactus* eſt. *Hec.* I. 2. 95. Continuo quandam *nactus* eſt puellulam. *Phorm.* I. 2. 31. More hominum evenit, ut quod ſim *nactus* mali, prius reſciſceres tu, quam. *And.* V. 6. 3. Ubi ſiem veſtitum hunc *nactus*. *Eun.* III. 5 8. Quin ſpolies, mutiles, laceres, quemque *nacta* ſis. *Hec.* I. 1. 8.

Syntaxis. *Nanciſci malum. par ingenium. meliorem. cauſam.*

Narratio.

Narrationis incipit mihi initium. *And.* IV. 2. 26.

Narro.

Narro huic, quae dudum narraſti mihi. *And.* III. 4. 12. Virtutes *narre*. *Adelph.* IV. 1. 20. Rogat unde ſit? *narro* omnia haec. *Hec.* V. 3. 33. Non opinor, Dave. *Da.* Opinor *narras*? non recte accipis. *And.* II. 2. 30. Ab Andria eſt ancilla haec? quid *narras*? *And.* III. 1. 3. Bonum ingenium *narras* adoleſcentis. *And.* III. 1. 8. *Narras* probe. *And.* V. 6. 6. Hui! regem elegantem *narras*. *Eun.* III. 1. 18. Quid *narras*! *Eun.* IV. 4. 5. *Adelph.* III. 4. 2. *Phorm.* I. 2. 86. Bene, aedepol, *narras*. *Eun.* V. 3. 7. Nihil *narras*? *Heaut.* III. 2. 9. Mira *narras*. *Heaut.* V. 1. 23. Vigilantiam tuam tu mihi *narras*? *Adelph.* III. 3. 44. Quid, malum! bone vir, mihi *narras*? *De.* Hem! quid *narras*? *Adelph.* IV. 2. 18. & 20. Pium ac pudicum ingenium *narras* Pamphili. *Hec.* I. 2. 77. Quid mihi iſtaec *narras*? *Hec.* V. 2. 18.

Videas te, atque illum, ut *narras. Phorm.* II. 3. 21. Filium *narras* mihi? *Phorm.* II. 3. 54. Quid ergo *narras*? *Phorm.* IV. 4. 4. Neque intelliges? *De.* Tu nihil *narras. Phorm.* V. 3. 23. Quaeſo, quid *narras*? *Phorm.* V. 7. 42. Mi vir, non mihi *narras*? *Phorm.* V. 8. 13. Quid Davus *narras*? *And.* II. 6. 3. Neque pugnas *narrat*, neque cicatrices oſtentat. *Eun.* III. 2. 29. Quid *narrat*? *Heaut.* I. 2. 18. Sua quae *narras* facinora! *Heaut.* II. 1. 8. Alterae dum *narrat*, ſorte audivi. *Heaut.* II. 3. 31. Quid iſtic *narras*? *Heaut.* III. 3. 18. *Phorm.* V. 8 6. Quid ea *narrat*! *Heaut.* IV. 1. 42. Quid Cteſiphonem hic *narras*? *Adelph.* V. 2. 2. Pamphilus me ſolum ſeducit foras: *narrat*que, ut. *Hec.* I. 2. 70. Saepe interea mihi ſenex *narrabat. Phorm.* II. 3. 19. Narro huic, quae tu dudum *narraſti* mihi. *And.* III. 4. 12. Incredibilia Parmeno modo quae *narravit. Eun.* V. 9. 20. Modo quae *narravit* mihi hic intus Bacchis? *Hec.* I. 2. 22. Nam mihi intus tuus pater *narravit* modo. *Hec.* IV. 2. 6. Nam ipſa *narravit* mihi. *Hec.* IV. 4. 89. Amorem huic *narrabo* meum. *And.* II. 1. 12. Ut res geſta eſt, *narrabo* ordine. *Adelph.* III. 5. 3. Egomet *narrabo*, quae mihi dixti. *Adelph.* IV. 3. 13. Omnem rem *narrabis*, ſcio, continuo ſola ſoli. *Hec.* III. 2. 15. Sed *narra*, obſecro. plus millies audivi. *Eun.* III. 1. 31. *Narra* iſtuc, quaeſo, quid ſiet. *Ch.* Immo te obſecro, ut audias. *Eun.* III. 5. 14. Tu iſti *narra* omnem rem ordine, ut factum ſiet. *Eun.* V. 5. 28. Tu *narra Phorm.* V. 8. 11. Aperte, ita ut res ſeſe habet, *narrate. Heaut.* IV. 3. 24. Hegioni cognato hujus, rem omnem *narrate* ordine. *Adelph.* III. 2. 53. Quem mihi optem nunc, cui haec *narrem*, dari? *And.* V. 5. 6. Longum eſt, Clitipho, ſi tibi *narrem. Heaut.* II. 3. 95. Quid ergo narras? *An.* Quid ego *narrem*! *Phorm.* IV. 4. 4. Ego, quid *narres*, neſcio. *And.* III. 1. 19. Neſcio, quid *narres. And.* IV. 3. 19. Non qui argumentum *narret. And.* Prol. 6. Nae ille haud ſcit, quam mihi nunc ſurdo *narret* fabulam. *Heaut.* II. 1. 10. Ut celet ſenem. *Sy.* Immo, ut recta via rem *narret* ordine omnem. *Heaut.* IV. 3. 28. Ut quum *narret* ſenex voſter noſtro, non credat tamen. *Heaut.* IV. 3. 33. Num tu intelligis, hic quid *narret*? *Phorm.* V. 6. 6. Scelus! tibi *narret*? *Phorm.* V. 8. 12. Patiamurne, an *narremus* cuipiam? *Adelph.* III. 2. 38. Sed ſi quid *narrare* occepi. *And.* III. 2. 24. Non poſſum ſatis *narrare*, quos ludos praebueris intus. *Eun.* V. 7. 9. Quas, malum! ambages mihi *narrare* occipit? *Heaut.* II. 3. 78. Quaſi tu non multo malis *narrare* hoc mihi, quam ego, quae percontor, ſcire. *Hec.* I. 2. 35. Unde exordiar *narrare. Hec.* III. 3. 2. Item alia multa, quae nunc non eſt *narrandi* locus. *And.* II. 2. 17. Nihil eſt, quin male *narrando* poſſit depravarier. *Phorm.* IV. 4. 17. Dies mihi hic ut ſit ſatis vereor ad agendum: ne vacuum eſſe me nunc ad *narrandum* credas. *And.* IV. 2. 23. Non ſatis tutus eſt ad *narrandum* hic locus. *Phorm.* V. 3. 35.

Syntaxis. *Ordine narrare rem. Aperte narrare. Omnem rem narrare. Surdo narrare fabulam. Recta via narrare rem. Narrare ambages. Non eſt narrandi locus. Male narrando depravare rem. Non ſum vacuus ad narrandum. Locus tutus ad narrandum.*

Naſcor.

Aut ingenio egregie ad miſerias *natus* ſum: aut. *Heaut.* III. 1. 11. Ego ſum animo leni *natus. Hec.* II. 2. 28. Annos ſexaginta *natus* es, aut plus eo, ut conjicio. *Heaut.* I. 1. 10. Ut ex me atque ex hoc *natus* es! *Heaut.* V. 4. 7. Scitus puer eſt *natus* Pamphilo. *And.* III. 2. 6. Puer eſt *natus. And.* V. 1. 14. *Adelph.* IV. 7. 10. At ille alter venit, annos *natus* ſedecim. *Eun.* IV. 4. 26. Atqui ex me hic non *natus* eſt, ſed ex fratre. *Adelph.* I. 1. 15. *Natus* eſt nobis nepos. *Hec.* IV. 4. 17. Puer quia clam te eſt *natus. Hec.* IV. 4. 59. Puerumque clam voluit, *natus* qui eſt, exſtinguere. *Hec.* V. 1. 22. Si ex capite ſis meo *natus. Heaut.* V. 4. 13. Uxorem duxit: *nati* filii duo. *Adelph.* I. 1. 21. *Nati* filii: alia cura. *Adelph.* V. 4. 13. Ea ſi vivit, annos *nata* eſt ſedecim, non major. *Eun.* III. 3. 20. Facete! nunc demum iſtaec *nata* oratio eſt. *Adelph.* V. 3. 19. Mulierculam eam compreſſit, unde haec *nata* eſt. *Phorm.* V. 8. 29. Habui illam, ac ſi ex me eſſet *nata. Hec.* II. 3. 6. Ex homine hunc *natum* dicas. *Eun.* III 2. 7. Convincas facile ex te *natum*: talem, niſi tu, nulla pareret filium. *Heaut.* V. 3. 18. Quod ad illum attinet, *natum* ex tanta familia. *Adelph.* III. 1. 10. Niſi me credo huic eſſe *natum* rei, ferundis miſeriis. *Adelph.* IV. 2. 6. Commenta mater eſt, eſſe ex alio viro, neſcio quo, puerum *natum. Adelph.* IV. 5. 24. Quin ex te recte eum *natum* putent. *Hec.* III. 3. 39. Et gaudeo, *natum* illum, & tibi illam ſalvam. *Hec.* IV. 4. 21. Et filium inde hunc (eſſe) *natum. Hec.* V. 3. 34. Scit ſibi & rem *natam*, & gloriam eſſe. *Hec.* V. 2. 31. Virum me *natam* vellem. *Phorm.* V. 3. 9. E re *nata* melius fieri haud poteſt, quam. *Adelph.* III. 1. 8. Nos jam a pueris illico *naſci* ſenes. *Heaut.* II. 1. 2. Quanto tuus eſt animus *natu* gravior, ignoſcentior. *Heaut.* IV. 1. 32. Id mea minime refert, qui ſum *natu* maximus. *Adelph.* V. 4. 27. Hujus uxoris eſt mater, proba & modeſta: *natu* grandior. *Adelph.* V. 8. 7.

Syntaxis. *Natus ex parentibus. Animo leni natus. Natus eſt mihi nepos. Natus ex homine. Natus ex ſumma familia. Natus ſum huic rei. Recte natus. Annos nata ſedecim. Oratio haec nunc demum nata eſt. Et res nata & gloria. E re nata.*

NASUS.

Ruſamne illam virginem, caeſiam, ſparſo ore, adunco *naſo? Heaut.* V. 5. 18.

NATALIS.

Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit: porro autem alio, ubi erit puero *natalis* dies. *Phorm.* I. 1. 14.

NATU. *vide*, NASCOR.

NATURA.

Paullum intereſſe cenſes ex animo omnia, ut fert *natura*, facias, an de induſtria? *And.* IV. 4. 56. Tametſi bona eſt *natura*, reddunt curatura junceas. *Eun.* II. 3. 24. Ita comparatam eſſe hominum *naturam* omnium, ut? *Heaut.* III. 1. 97. Jam nunc haec tria primum addidi praeter *naturam. Adelph.* V. 5. 4. Amicûm ingenio fretum, haud *natura* ſua. *Heaut.* Prol. 24. *Natura* tu illi pater es, conſiliis ego. *Adelph.* I. 2. 46. Tuus hercle vero & animo, & *natura* pater. *Adelph.* V. 7. 4.

NATUS, A, UM. *vide*, NASCOR.

NAVIGO.

Nunc hujus periculo fit. ego in portu *navigo. And.* III. 1. 22. Non hercle verbis dici poteſt tantum, quam re ipſa *navigare* incommodum eſt. *Hec.* III. 4. 3.

NAVIS.

Navem is fregit apud Andrum inſulam. *And.* I. 3. 17. *Navem* conductam, hoc ſcio. *Adelph.* II. 2. 17. Abiit: periit: *navem* adſcendit. *Adelph.* IV. 5. 69. Atticus olim *navi* fracta, apud Andrum ejectus eſt. *And.* V. 4. 20. E *navi* egredientem, illico abduxi ad coenam. *Heaut.* I. 2. 8. Dies triginta, aut plus eo, in *navi* fui. *Hec.* III. 4. 7.

NAVITER.

Verum ſi incipies, neque pertendes *naviter. Eun.* I. 1. 6.

NAUSISTRATA.

Agedum, ut ſoles, *Nauſiſtrata.* Ire igitur tibi licet, *Nauſiſtrata. Phorm.* V. 3. 1. & 30. *Alibi.*

NAUTA.

Sed veniſſe eas ſalvas, audivi ex *nauta*, qui illas vexerat. *Phorm.* IV. 1. 10.

NE.

Deſinant maledicere, malefacta *ne* noſcant ſua. *And.* Prol. 23. Hei vereor, *ne* quid Andria adportet mali. *And.* I. 1. 46. *Ne* haec quidem ſatis vehemens cauſa ad objurgandum. *And.* I. 1. 122. *Ne* eſſet ſpatium cogitandi. *And.* I. 2. 11. Hoccine agis, an non? *And.* I. 2. 15. Aliquid facerem, ut hoc *ne* facerem. *And.* I. 5. 24. Tum hoc timet, *ne* deſeras ſe. *And.* I. 5. 35. Te obteſtor, *ne* abs te hanc ſegreges, neu deſeras. *And.* I. 5. 56. Te per amorem obſecro, principio, ut *ne* ducas. *And.* II. 1. 27. Ego id agam, mihi qui *ne* detur. *And.* II. 1. 35. Id paves, *ne* ducas tu illam. *And.* II. 2. 12. *Ne* nega. *And.* II. 3. 10. *Heaut.* III. 3. 3. *Phorm.* V. 3. 20. Puerum *ne* reſciſcat mihi eſſe ex illa, cautio eſt. *And.* II. 3. 26. Interminatus ſum, *ne* faceres? *And.* III. 2. 16. Si poterit fieri, ut *ne* pater per me ſtetiſſe credat. *And.* IV. 2. 16. *Ne* me attingas, ſceleſte. *And.* IV. 4. 51. Eſt*ne* hic Crito ſobrinus Chryſidis? *And.* IV. 5. 6. Per ego te Deos oro, ut *ne* illis animum inducas credere. *And.* V. 1. 15. Ah! *ne* ſaevi tantopere. *And.* V. 2. 27. Quidvis cupio, dum *ne* ab hoc me falli comperiar. *And.* V. 3. 31. Eo. *ne* exſpectetis, dum exeant huc. *And.* V. 6. 16. Dehinc, *ne* fruſtretur ipſe ſe. *Eun.* Prol. 14. Vereor, *ne* illud gravius Phaedria tulerit, neve. *Eun.* I. 2. 1. *Ne* crucia te, obſecro, anime mi. *Eun.* I. 2. 15. *Ne* hoc quidem tacebit Parmeno. *Pa.* O! dubium*ne* id eſt? *Eun.* I. 2. 49. Fingit cauſas, *ne* det, ſedulo. Ac non id metuat, *ne* ſeſe relinquam. *Eun.* I. 2. 58. & 60. Et perpeti, *ne* redeam interea? *Pa.* Te *ne*? *Eun.* II. 1. 12. Ubi habitat? *Ch. Ne* id quidem. *Eun.* II. 3. 30. Verum, *ne* poſt conferas culpam in me. *Eun.* II. 3. 96. Edicit, *ne* vir quiſquam ad eam adeat: & mihi *ne* abſcedam, imperat. *Eun.* III. 5. 30. Metuo fratrem, *ne* intus ſit: porro autem, pater *ne* rure redierit jam. *Eun.* III. 5. 63. Utrum taceam*ne*; an praedicem? *Eun.* IV. 4. 54. Tun' me prohibeas, meam *ne* tangam? *Eun.* IV. 7. 39. Here, *ne* me ſpectes. *Eun.* V. 6. 18. Vos oratos volo, *ne* plus iniquûm poſſit oratio. *Heaut.* Prol. 27. *Ne* lacruma: *ne* retice: *ne* verere. *Heaut.* I. 1. 32. & 33. Nunc habeam, nec*ne*, incertum eſt. *Heaut.* I. 1. 43. Vide ſis, *ne* quo hinc abeas longius. *Heaut.* I. 2. 38. Obſecro, *ne* me in laetitiam fruſtra conjicias. *Heaut.* II. 3. 51. Cave, *ne* falſam gratiam ſtudeas inire. *Heaut.* II. 3. 61. Vide ſis, *ne* quid imprudens ruas. *Heaut.* II. 3. 128. Ea gratia ſecum adduxiſſe, *ne* tu id perſentiſceres. *Heaut.* IV. 5. 21. Nec quidquam magis nunc metuo, quam *ne* denuo extrudar hinc, *ne* accedam ad Bacchidem. *Heaut.* IV. 6. 4. & 5. Quid Syrus meus? *ne* is quidem quidquam? *Heaut.* V. 1. 23. Quid? metuis, *ne* non, quum velis, convincas? *Heaut.* V. 3. 15. Dehinc *ne* exſpectetis argumentum fabulae. *Adelph.* Prol. 22. Ea *ne* me celet, conſueſeci filium. *Adelph.* I. 1. 29. *Ne* me obtundas de hac re ſaepius. *Adelph.* I. 2. 33. *Ne* non tibi iſtuc foeneraret? *Adelph.* II. 2. 11. Serves*ne*, an perdas totum. *Adelph.* II. 2. 33. Utrum ſtudio*ne* id ſibi habet, an? *Adelph.* III. 3. 28. Metui: *ne* haereres hic. *Adelph.* III. 3. 49. Ceſſo ire intro, *ne* morae meis nuptiis fiem. *Adelph.* IV. 5. 78. *Ne* tu curares meum, neve ego tuum? *Adelph.* V. 3. 11. *Ne* nimium modo bonae tuae nos rationes ſubvortant. *Adelph.* V. 3. 49. Demea, rogat frater, *ne* abeas longius. *Adelph.* V. 5. 1. Te ſedulo & moneo, & hortor, *ne* cujuſquam miſereat. *Hec.* I. 1. 7. Nempe ea cauſa, ut *ne* id fiat palam. *Hec.* I. 2. 30. Quid interea? ibat*ne* ad Bacchidem? *Hec.* I. 2. 82. Te, Salus,

lus, *ne* quid ſit hujus, oro? *Hec.* III. 2. 3. *Ne* me fruſtra illic exſpectet. *Hec.* III. 4. 24. Tibi id in manu eſt, *ne* fiat. *Hec.* III. 5. 43. Roga, velit*ne*, an non, uxorem. *Hec.* IV. 1. 43. Interdico, *ne* extuliſſe extra aedes puerum velis. *Hec.* IV. 1. 48. Dum *ne* reducam, turbent porro, quam velint. *Hec.* IV. 4. 12. Quo magis omnes res cautius, *ne* temere faciam, adcuro. *Hec.* V. 1. 11. At, pol, me feciſſe arbitror, *ne* id merito mihi eveniret. *Hec.* V. 3. 41. Timeo, *ne* aliud credam. *Hec.* V. 4. 4. Maledictis deterrere, *ne* ſcribat, parat. *Phorm.* Prol. 3. Ut *ne* addam, quod ſine ſumtu ingenuam nactus es. *Phorm.* I. 3. 16. Viſe, redierit*ne* jam, an nondum, domum. *Phorm.* II. 4. 5. Unam praeterea horam *ne* oppertus ſies. *Phorm.* III. 2. 29. *Ne* clama: petito haſce a me decem. *Phorm.* IV. 3. 59. Ego curabo, *ne* quid verborum duint. *Phorm.* IV. 5. 1. *Ne* me iſtoc poſthac nomine adpellaſſis. *Phorm.* V. 1. 15. Heus! *ne* filii quidem noſtri hoc reſciſcant, volo. *Phorm.* V. 3. 36. Sed iſ*ne* eſt, quem quaero, an non? *Phorm.* V. 6. 12. Verebamini, *ne* non id facerem, quod? *Phorm.* V. 7. 9. *Saepius alibi.*

NEBULO.

Sane, quod tibi nunc vir videatur eſſe hic, *nebulo* magnus eſt. *Eun.* IV. 7. 15. *Nebulonem* hunc certum eſt ludere. *Eun.* II. 2. 38. Actum eſt, ſiquidem tu me hic etiam, *nebulo*, ludificabere. *Eun.* IV. 4. 50.

NEC.

Id voluit, nos ſic *nec* opinantes duci falſo gaudio. *And.* I. 2. 9. *Nec* quid agam, certum eſt. *And.* I. 3. 4. Temulenta eſt mulier, & temeraria: *nec* ſatis digna, cui. *And.* I. 4. 3. Non. *nec* quis eſſet, umquam audieram dicier. *Eun.* IV. 4. 32. Numquam, pol, hominem ſtultiorem vidi, *nec* videbo. *Eun.* V. 7. 8. Nunc habeam, *nec*ne, incertum eſt. *Heaut.* I. 1. 43. Neque tu illum ſatis noveras, *nec* te ille. *Heaut.* I. 1. 102. *Nec* tu aram tibi, *nec* precatorem pararis. Nihil ſuccenſeo, *nec* tibi, *nec* huic: *nec* vos eſt aequom, quod facio, mihi. *Heaut.* V. 2. 22. 23. & 24. *Nec* nihil, neque omnia haec ſunt, quae dicit. *Adelph.* I. 2. 61. Geta hic non adeſt: *nec* quem ad obſtetricem mittam; *nec* qui. *Adelph.* III. 1. 5. Non eum hominem ducerem, *nec* virum ſatis firmum. *Hec.* IV. 1. 41. *Nec*, pol, iſtae metuunt Deos: neque. *Hec.* V. 2. 6. Ut neque mihi ejus ſit amittendi, *nec* retinendi copia. *Phorm.* I. 3. 24. *Paſſim alibi.*

NACASSARIO. NECESSE.

Tum coacti, *neceſſario* ſe aperiunt. *And.* IV. 1. 8. Quaſi *neceſſe* ſit, ſi huic non dat. *And.* II. 2. 35. Sed *neceſſe* eſt, huic ut ſubveniat. *Eun.* V. 5. 27. Niſi quia *neceſſe* fuit hoc facere. *Eun.* V. 6. 28. *Neceſſe* eſt multum accipere Thaidem. *Eun.* V. 9. 45. *Neceſſe* eſt, Clitipho, conſilia conſequi conſimilia. *Heaut.* I. 2. 35. In eum jam res rediit locum, ut ſit *neceſſe*. *Heaut.* II. 3. 119. Non *neceſſe* habeo omnia pro meo jure agere. *Adelph.* I. 1. 26. Magnum neſcio quid *neceſſe* eſt eveniſſe. *Hec.* III. 1. 24. Non fuit *neceſſe* habere. *Phorm.* II. 1. 66.

NECESSITAS.

Quandoquidem illam a me diſtrahit *neceſſitas*. *Hec.* III. 5. 42.

NEDUM.

Satrapes ſi fiet amator, numquam ſufferre ejus ſumtus queat, *nedum* tu poſſis. *Heaut.* III. 1. 45.

NEGLECTUS.

Quapropter haec res neutiquam *neglectui* eſt mihi. *Heaut.* II. 3. 116.

NAGLIGENS. NEGLIGENTER.

Sed ſi te aequo animo ferre accipiet, *negligentem* feceris. *Heaut.* II. 3. 23. Ah! tantamne rem tam *negligenter* agere? *And.* I. 5. 18. Capillus paſſus, prolixus, circum caput rejectus *negligenter*. *Heaut.* II. 3. 50.

NEGLIGENTIA.

Quorum aemulari exoptat *negligentiam* potius, quam iſtorum obſcuram diligentiam. *And.* Prol. 20. Non manebat aetas, virginis meam *negligentiam*. *Phorm.* IV. 1. 5. Inopia & cognatorum *negligentia* coacta. *And.* I. 1. 44. Qui praeteritus *negligentia* eſt. *Adelph.* Prol. 14. Neque *negligentia* tua, neque odio id fecit tuo. *Phorm.* V. 8. 27.

NEGLIGO.

Quem ipſe *neglexit* pater, ego alam? *Hec.* IV. 4. 48. Pecuniam in loco *negligere*, maximum interdum eſt lucrum. *Adelph.* II. 2. 8. Narrabat, ſe hunc *negligere* cognatum ſuum. *Phorm.* II. 3. 19. Amo te, & non *neglexiſſe*, habeo gratiam. *Phorm.* I. 2. 4. *Negligitur* ipſa. *Phorm.* II. 3. 11. Quum ejus tam *negliguntur* internuntii. *Heaut.* II. 3. 58. Propter ſuam impotentiam ſe ſemper credunt *negligi*. *Adelph.* IV. 3. 16. Pannis obſita, *neglecta*, immunda illuvie. *Heaut.* II. 3. 54.

NEGO.

Negat quis? *nego*. *Eun.* II. 2. 21. Factum eſt, non *nego*. *Adelph.* V. 3. 12. Ego me (noviſſe) *nego*: tu, qui ais. *Phorm.* II. 3. 36. Num ego iſtuc *nego*? *Phorm.* III. 2. 39. Ego eſſe in hac re culpam meritam non *nego*. *Phorm.* V. 8. 25. Hinc civem eſſe ais? *Cr.* Tu *negas*? *And.* V. 4. 6. *Negas*? *Phorm.* V. 1. 13. Rogo. *negat* vidiſſe. *And.* II. 2. 21. Eas ſe non *negat* perſonas tranſtuliſſe in Eunuchum. *Eun.* Prol. 31. *Negat* quis? nego. *Eun.* II. 2. 21. Roga. *Py.* Veniſtin' hodie ad nos? *negat*. *Eun.* IV. 4. 25. Modo ait, modo *negat*. *Eun.* IV. 4. 47. Factum hic eſſe id non *negat*. *Heaut.* Prol. 18. Is filium *negat* eſſe ruri. *Adelph.* IV. 2. 3. Illa enim ſe *negat*. Sin aliter, *negat*. *Phorm.* I. 2. 63. & 66. *Negat* Phanium eſſe hanc ſibi cognatam Demipho? Hanc Demipho *negat*? *Ge.* *Negat*. *Ph.* Neque ejus patrem ſe ſcire, qui fuerit? *Ge.* *Negat*. *Ph.* Nec Stilphonem

Digitized by Google

phonem ipſum ſcire, qui fuerit. *Ge. Negat. Phorm.* II. 3. 5. 6. 7. & 9. Id rurſum ſi *negant*, laudo id quoque. *Eun.* II. 2. 20. Illum Eunuchum *negant* fuiſſe. *Eun.* V. 1. 6. *Negant* rediſſe. *Phorm.* II. 4. 19. *Negabas* nuptam poſſe filiam tuam te pati cum eo. *Hec.* IV. 1. 23. Omnes *negabant*. *Hec.* V. 3. 7. *Negabon'* velle me, modo qui ſum pollicitus, ducere? *And.* III. 5. 6. Jam hoc quoque *negabis* tibi placere? *Heaut.* II. 3. 109. Poſtremo non *negabit*. *Adelph.* III. 4. 38. Ne *nega*. *And.* II. 3. 10. *Heaut.* III. 3. 3. *Phorm.* V. 3. 20. Heus! *negato* rurſum. *Eun.* IV. 4. 45. Hic nunc non dubitat, quin te ducturum *neget*. *And.* II. 4. 2. Id equidem, ſi tu *neget*, certo ſcio. *Heaut.* IV. 1. 19. Ut qui ſe filiam *neget* daturum. *And.* I. 1. 122. Sed ſi tu *negaris* ducere. *And.* II. 3. 5. Ego illud ſedulo *negare* factum: Ille inſtat factum. *And.* I. 1. 120. Ille iraſci: neque *negare* audere. *Eun.* IV. 1. 5. Ille primo ſe *negare*. ſed poſtquam acrius pater inſtat. *Hec.* I. 2. 45.

NEGOTIUM.

Id ſibi *negoti* credidit ſolum dari, populo ut placerent. *And.* Prol. 2. Poſtremo id mihi da *negoti*. *And.* III. 2. 41. Quid iſtic tibi *negoti* eſt? *And.* V. 2. 8. Davo ego iſtuc dedam jam *negoti*. *And.* V. 4. 50. Aut *negoti* ſi quando odium ceperat. *Eun.* III. 1. 14. Nunc mihi hoc *negoti* caeteri dedere, ut. *Eun.* III. 4. 6. Paullum *negoti* mihi obſtat. *Heaut.* III. 1. 92. Quid huic hic *negoti* eſt? Mirabar, quid hic *negotii* eſſet tibi. Quid hoc eſt *negoti*! *Adelph.* IV. 5. 4. 8. & 73. Sed quid hoc *negoti* eſt? *Hec.* I. 2. 22. Haruſpex vetuit aliquid novi *negoti* incipere. *Phorm.* IV. 4. 30 Quid iſtuc *negoti* eſt? *Phorm.* V. 3. 33. Quorum opera in otio, in *negotio*, quiſque uſus eſt. *Adelph.* Prol. 20. Ut in otio eſſet potius quam in *negotio*. *Hec.* Alt. Prol. 18. Aequali ſuo video inſervire, & ſocium eſſe in *negotiis*. *Heaut.* III. 1. 9.

SYNTAXIS. *Dare alicui quid negotii. Negotii odium me capit. Quid hoc eſt negotii? Aliquid novi negotii incipere. Quid iſtuc negotii eſt? Quid tibi hic negotii eſt? Eſſe in negotio.*

NEMO.

Uxorem his moribus dabit *nemo*. *And.* II. 3. 22. Hanc, niſi mors, mihi adimet *nemo*. *And.* IV. 2. 14. *Nemo* eſt, quem mallem, omnium. *And.* V. 5. 7. Cum *nemo* expetet. *Eun.* I. 1. 7. Hoc *nemo* fuit minus ineptus. *Eun.* II. 1. 20. Nam hercle *nemo* poſſet, ſat ſcio hunc perpeti. *Eun.* III. 2. 34. Num quis hic eſt? *nemo* eſt. *nemo* homo eſt. *Eun.* III. 5. 1. *Nemo* eſt hominum, quem. *Eun.* III. 5. 13. *Nemo* eſt hominum, qui vivat, minus. *Eun.* IV. 6. 19. Ecquis me vivit hodie fortunatior? *nemo* hercle quiſquam. *Eun.* V. 9. 2. Magis opportunus, nec magis ex uſu tuo *nemo* eſt. Dat *nemo* largius. Accipit hominem *nemo* melius prorſus, neque prolixius. *Eun.* V. 9. 48. & 52. Agrum meliorem *nemo* habet: Servos complures: proinde quaſi *nemo* fiet, ita. *Heaut.* I. 1. 12. & 13. *Nemo* eſt miſerior me. *Heaut.* II. 3. 22. *Nemo* eſt meorum amicorum hodie. *Heaut.* III. 3. 13. Ne te admiſce: *nemo* accuſat, Syre, te. *Heaut.* V. 2. 22. Sed *nemo* dabit. *Adelph.* II. 1. 54. Nam hercle alius *nemo* reſpicit nos. *Adelph.* III. 2. 55. Ubi, ſi quid bene praecipias, *nemo* obtemperet? *Adelph.* III. 3. 80. Cliens, amicus, hoſpes, *nemo* eſt vobis? *Adelph.* IV. 1. 13. *Nemo* illorum quiſquam, ſcito, ad te venit, quin. *Hec.* I. 1. 10. *Nemo* ad te venit, niſi cupiens tui. *Hec.* I. 2. 66. Iterum jubet. *nemo* remiſit. Noſtra it viſere ad eam. admiſit *nemo*. *Hec.* I. 2. 112. & 114. *Nemo* voluit viſentem ad eam te intro admittere? *Hec.* II. 1. 40. Quid *nemon'* medicum adduxit? *Hec.* III. 1. 43. Heu! *nemo* voluit Soſtratam intro admittere. *Hec.* III. 1. 49. Puer, heus! *nemon'* huc prodit? *Phorm.* I. 2. 102. *Nemo* ſatis pro merito gratiam regi refert. *Phorm.* II. 2. 24. Cave reſciſcat quiſquam. *So. Nemo* ex me ſcibit. *Phorm.* V. 1. 38. Ut propior illi, quam ego ſum, ac tu, *nemo* eſt. *Phorm.* V. 3. 25. Eorum obſequi ſtudiis; advorſus *nemini*. *And.* I. 1. 37. Ea quoniam *nemini* obtrudi poteſt, itur ad me. *And.* I. 5. 15. Fratrem homini *nemini* eſſe primarum artium magis principem. *Adelph.* II. 3. 6. *Nemini* plura acerba eſſe credo ex amore homini umquam oblata, quam mihi. *Hec.* III. 1. 1. Scio, *nemini* aliter ſuſpectum fore, quin. *Hec.* III. 3. 38. Neſcio: niſi, me dixiſſe *nemini*, id certo ſcio. *Phorm.* V. 7. 60. Interea introire *neminem* video, exire *neminem*. *And.* II. 2. 26. & 27. Hoc ſcio unum, *neminem* peperiſſe hic. *And.* III. 2. 26. Qui hic *neminem* alium videam? *And.* IV. 4. 11. Habeo hic *neminem*; neque amicum, neque cognatum. *Eun.* I. 2. 67. Sed *neminem*ne curioſum intervenire nunc mihi? *Eun.* III. 5. 5. Alium habui *neminem*. *Eun.* IV. 4. 13. Miſeram me! *neminem* habeo. *Adelph.* III. 1. 4. Utin' eximium *neminem* habeam? *Sy. Neminem*. *Hec.* I. 1. 9. Ego hominem callidiorem vidi *neminem*, quam. *Phorm.* IV. 2. 1.

NEMPE.

Nempe ut curentur recte haec. *And.* I. 1. 3. *Nempe* ergo aperte vis, quae reſtant, me loqui? *And.* I. 2. 24. *Nempe* incommoditas denique huc omnis redit. *And.* III. 3. 35. Expedies? *Da.* Certe, Pamphile. *Pa. Nempe* ut modo. *And.* III. 5. 12. *Nempe. Si.* Id ſcilicet. *And.* V. 4. 47. *Nempe* omnia haec nunc verba huc redeunt denique. *Eun.* I. 2. 78. *Nempe* huic prorſus illam non dat. *Eun.* II. 2. 34. *Nempe* hoc ſic eſſe opinor dicturum patrem. *Eun.* II. 3. 13. Novi, *nempe*, opinor Thaidem. *Eun.* III. 5. 15. *Nempe* anui illi prodita abs te filia eſt planiſſume. *Heaut.* IV. 1. 26. *Nempe* tua arte viginti minae pro Pſal-

N E
N E

Pſaltria periere. *Adelph.* IV. 7. 24. *Nempe* ea cauſa, ut ne id fiat palam. *Hec.* I. 2. 30. *Nempe* Phormionem. *Nempe* Pamphilam. *Phorm.* II. 1. 77. & 80.

Neo.

Anus ſubtemen *nebat.* *Heaut.* II. 3. 52.

Nepos.

Natus eſt nobis *nepos.* *Hec.* IV. 4. 17. Tuo *nepoti*, hujus filio hodie primam mammam dedit haec. *Adelph.* V. 9. 17.

Neptunus.

O coelum! o terra! o maria *Neptuni*! *Adelph.* V. 3. 4.

Neque.

Neque id aegre tulit. At nunc faciet, *neque*, ut opinor, ſine tuo magno malo. *And.* I. 2. 7. & 8. Herus eſt, *neque* provideram. *And.* I. 2. 12. Ne temere facias: *neque* tu hoc dicas. *And.* I. 2. 34. Nihil loci eſt ſegnitiae, *neque* ſocordiae. *And.* I. 3. 1. Adeon' me ignavum putas? ut *neque* me conſuetudo, *neque* amor, *neque* pudor commoveat, *neque* commoneat, ut ſervem fidem? *And.* I. 5. 44. & 45. *Neque* pol conſilii locum habeo, *neque* auxilii copiam. *And.* II. 1. 20. *Neque* iſtic, *neque* alibi tibi uſquam erit in me mora. *And.* II. 5. 9. *Neque* poſtulem abs te, niſi ipſa res moneat. *And.* III. 3. 19. Arbitror, *neque* illum hanc perpetuo habere, *neque* me perpeti. *And.* III. 3. 32. *Neque* modum benignitatis, *neque*, quid me ores, cogitas. *And.* V. 1. 7. Nihil prius, *neque* fortius: verum ſi incipies, *neque* pertendes naviter. *Eun.* I. 1. 5. & 6. Quae res in ſe *neque* conſilium, *neque* modum habet ullum. *Eun.* I. 1. 12. Patriam & ſigna caetera *neque* ſciebat: *neque* per aetatem etiam potuerat. *Eun.* I. 2. 33. Quia *neque* tu uno eras contenta, *neque* ſolus dedit. *Eun.* I. 2. 42. Habeo hic neminem; *neque* amicum, *neque* cognatum. *Eun.* I. 2. 68. Hoc certo ſcio, *neque* me finxiſſe falſi quidquam, *neque* meo cordi eſſe quemquam cariorem. *Eun.* I. 2. 120. *Neque* ridiculus eſſe, *neque* plagas pati poſſum. *Eun.* II. 2. 13. *Neque* virgo eſt uſquam: *neque* ego, qui illam e conſpectu amiſi meo. *Eun.* II. 3. 2. *Neque* pugnas narrat, *neque* cicatrices ſuas oſtentat; *neque* tibi obſtat: verum. *Eun.* III. 2. 29. & 30. Virgo lacrumat, *neque* cum rogites, quid ſit, audet dicere. *Eun.* IV. 3. 17. Quod ſcis, neſcis, *neque* de Eunucho: *neque* de vitio virginis. *Eun.* IV. 4. 55. Quod ego numquam vidi fieri, *neque* velim. *Eun.* V. 5. 16. Ne *neque* illi proſis, & tu pereas. *Eun.* V. 5. 23. *Neque* agri, *neque* urbis odium me umquam percipit. *Eun.* V. 6. 2. *Neque* tu iſtum metuas ne amet mulier. *Eun.* V. 9. 50. Factum hic eſſe id non negat, *neque* ſe id pigere: & deinde. *Heaut.* Prol. 19. Hoc ego mali non pridem inveni: *neque* etiam dum ſcit pater. *Heaut.* II. 1. 17. *Neque* eo nunc dico, quo. *Heaut.* III. 2. 43. Qui *neque* jus, *neque* bonum, atque aequum ſciunt? *Heaut.* IV. 1. 29. Atque ego illi *neque* do, *neque* deſpondeo. *Heaut.* IV. 5. 31. Irrides in re tanta! *neque* me quidquam adjuvas? *Heaut.* V. 2. 29. Haec fratri mecum non conveniunt, *neque* placent. *Adelph.* I. 1. 34. Nec metuit quemquam: *neque* legem putat tenere ſe ullam. *Adelph.* I. 2. 5. Nam *neque*, ut celari poſſet tempus ſpatium ullum dabat. *Hec.* III. 3. 14. *Neque* illi benevolens, *neque* notus, *neque* cognatus, extra unam aniculam, quiſquam aderat. *Phorm.* I. 2. 47. & 48. Ut *neque* mihi ejus ſit amittendi, nec retinendi copia. *Phorm.* I. 3. 24. *Neque* tum hoc eſſe mihi objectum malum! *Phorm.* III. 2. 17. Numquamne hodie concedes mihi, *neque* intelliges? *Phorm.* V. 3. 23. *Neque* ego ignoſco, *neque* promitto quidquam: *neque* reſpondeo. *Phorm.* V. 8. 55. *Paſſim alibi.*

Nequeo.

Ego impetrare *nequeo* hoc abs te biduum? *Eun.* I. 2. 101. *Nequeo* ſatis mirari, neque conjicere. *Eun.* III. 4. 9. *Nequeo* mirari ſatis, quo. *Eun.* IV. 3. 19. Enimvero reticere *nequeo.* *Heaut.* II. 3. 79. Voſtram *nequeo* mirari ſatis rationem. *Adelph.* III. 3. 20. *Nequeo* ſatis decernere. *Adelph.* IV. 2. 5. *Nequeo* mearum rerum initium ullum invenire idoneum. *Hec.* III. 3. 1. *Nequeo*, quin lacrumem miſer. *Hec.* III. 3. 25. *Nequeo* ſatis proloqui. *Hec.* IV. 4. 23. *Nequeo* te exorare, ut maneas? *Nequeo* exorare, ut me maneat. *Phorm.* III. 2. 4. & 27. Etenim ſolus *nequeo*: adcurre huc. *Phorm.* V. 7. 90. Hoc qui *nequit*, fateatur neſcire. *Adelph.* I. 1. 51. Animum ut *nequeam* ad cogitandum inſtituere. *Phorm.* II. 1. 10. Si *nequeas* paullulo, at quanti queas. *Eun.* I. 1. 30. Ut triduo hoc perpetuo prorſum e lecto *nequeat* ſurgere. *Adelph.* IV. 1. 4. Vereor, ne orata noſtra *nequeat* diutius celare. *Hec.* IV. 1. 60.

Nequicquam.

Age modo, hodie ſero, ac *nequicquam* voles. *Heaut.* II. 3. 103.

Nequior.

Nihilne in mentem? *Ct.* Numquam quidquam. *Sy.* Tanto *nequior.* *Adelph.* IV. 1. 12.

Nequitia.

Hui, quantam feneſtram ad *nequitiam* patefeceris! *Heaut.* III. 1. 72. Etiam eum ad *nequitiam* abducere. *Adelph.* III. 3. 4.

Nervus.

Vereor, ne iſtaec fortitudo in *nervom* erumpat denique. *Phorm.* II. 2. 11. In *nervom* potius ibit. *Phorm.* IV. 4. 15. Sive adeo digna res eſt, ubi tu *nervos* intendas tuos. *Eun.* II. 3. 20.

Nescio.

Laetus eſt, *neſcio* quid. *And.* II. 2. 3. Ego, quid narres, *neſcio.* *And.* III. 1. 19. Quamobrem? *Pa.* *Neſcio*: niſi mihi Deos ſatis ſcio fuiſſe iratos. *And.* IV. 1. 40. *Neſcio*, quid narres. *And.* IV. 3. 19. Quid dicam aliud, *neſcio.* *And.* IV. 4. 7. *Neſcio*, quid tibi ſum oblitus hodie, ac volui, dicere. *And.* V. 1. 22. *Neſcio* qui ſenex modo venit.

venit. *And.* V. 2. 14. *Neſcio* quid circumſpectat. *Eun.* II. 2. 60. *Neſcio* quid de amore loquitur. Egone? *neſcio* hercule, neque unde eam, neque quorſum eam. Quid? virgo cuja eſt? *Ch. Neſcio* hercle. *Eun.* II. 3. 7. 13. & 29. *Neſcio*, quid profecto abſente nobis turbatum eſt domi. Ego illum *neſcio* qui fuerit. *Eun.* IV. 3. 7. & 15. Quid agam *neſcio*. Honeſte quo modo hinc abeam *neſcio*. *Eun.* IV. 4. 44. & 49. Scio; *neſcio*; abiit; audivi. Quamobrem adductus eſt? *Py. Neſcio*; niſi amaſſe credo. *Eun.* V. 1. 2. & 10. Scis eam hinc civem eſſe? *Pa. Neſcio. Py.* Atqui ſic inventa eſt. *Neſcio. Pa.* At ne hoc neſciatis, dico, edico vobis. *Eun.* V. 5. 11. & 19. *Neſcio* quid profecto mihi animus praeſagit mali. *Heaut.* II. 2. 7. Ubi ſim, *neſcio*: ita timui. *Heaut.* II. 3. 67. *Neſcio* (mulieres) alias: me quidem ſemper ſcio feciſſe ſedulo. *Heaut.* II. 4. 16. A me *neſcio* quis exit. *Heaut.* III. 1. 90. Jocon' an ſerio illaec dicat, *neſcio*. *Heaut.* III. 2. 36. *Neſcio*, quid triſtis eſt. *Neſcio* quid peccati portet haec purgatio. Quid nunc ſuſpicare, aut invenis de illa? *Sa. Neſcio.* Vivitne illa, cui tu dederas? *So. Neſcio.* *Heaut.* IV. 1. 7. 12. 45. & 47. Videre egiſſe jam *neſcio* quid cum ſene. *Heaut.* IV. 5. 11. Quamobrem? *Me. Neſcio* equidem. Quin ego vero, quamobrem id facias, *neſcio*. *Heaut.* V. 1. 24. & 71. Verum ego haud minus aegre patior, id qui, *neſcio*. *Heaut.* V. 2. 5. Ego *neſcio*. *Ch.* Immo ſcis. *Heaut.* V. 3. 7. Di iſtaec. *Ch.* Deos *neſcio*. *Heaut.* V. 4. 15. *Neſcio* quid triſtem video. *Adelph.* I. 1. 54. Quid iſtuc eſt, quod te audio, *neſcio* quid concitaſſe cum hero? *Adelph.* II. 2. 3. At nomen *neſcio* illius hominis; ſed locum novi. *Adelph.* IV. 2. 32. Magis ſunt, *neſcio* quomodo, ſuſpicioſi. *Adelph.* IV. 3. 14. Prodit *neſcio* quis. *Adelph.* IV. 4. 25. Eſſe ex alio viro, *neſcio* quo, puerum natum. Ego te! (ludam) quamobrem? *Aeſ. Neſcio. Adelph.* IV. 5. 24. & 63. Dixere cauſam tunc, *neſcio* quam. *Hec.* I. 2. 111. Quae nunc, quamobrem accuſer, *neſcio*. *Hec.* II. 1. 8. Magnum *neſcio* quid, neceſſe eſt eveniſſe. *Neſcio*, quod magnum malum me celas. Uxorem pavitare, *neſcio* quid dixerunt: id ſi forte eſt, *neſcio*. *Hec.* III. 1. 24. 39. & 41. *Neſcio* quid jamdudum audio hic tumultuari. *Hec.* III. 2. 1. Vitium eſt oblatum virgini olim, ab *neſcio* quo. *Hec.* III. 3. 23. Prorſus *neſcio*, quo pacto hoc celem. *Hec.* III. 4. 30. Quamobrem non reducam, *neſcio*. *Hec.* III. 5. 3. *Neſcio* quid ſuſpicarier magis coepi: homo ſe fatetur vi, in via, *neſcio* quam compreſſiſſe. *Hec.* V. 3. 29. & 30. Te quid donem? quid? quid? *neſcio*. *Hec.* V. 4. 9. *Neſcio* hercle. unum hoc ſcio. *Phorm.* I. 2. 87. *Neſcio*, quod magnum exſpecto malum. *Phorm.* I. 4. 16. Quid ſpei porro eſt? *Ge. Neſcio. Phorm.* III. 1. 10. Satin' id eſt? *Ge. Neſcio* hercle. *Phorm.* IV. 4. 2. Hem! mutet autem;? *Ge. Neſcio*: verum, ſi. *Phorm.* V. 2. 10. Miror, quid hoc fiet. *De.* Equidem hercle *neſcio*. *Phorm.* V. 3. 24. Unde haec hic reſcivit? *De. Neſcio*: niſi me dixiſſe nemini, id certo ſcio. *Phorm.* V. 7. 59. Ah! *neſcis*, quantis in malis verſer miſer. *And.* IV. 1. 25. Tu *neſcis*? *Da.* Mitte id quod ſcio. Eho, inepta, *neſcis* quid ſit actum? *My.* Qui ſciam? *And.* IV. 4. 25. & 52. *Neſcis* quid mihi obtigerit. *Da.* Quid mihi obtigerit, ſcio. *And.* V. 6. 2. Quod ſcis, *neſcis*, neque de Eunucho. *Eun.* IV. 4. 55. Cave ſis; *neſcis*, cui nunc maledicas viro. *Eun.* IV. 7. 29. Tu fortaſſe, quae facta hic ſint, *neſcis*. *Eun.* V. 9. 31. Tu *neſcis* id, quod ſcis, Dromo, ſi ſapies. *Heaut.* IV. 4. 26. Ah! *neſcis*, quam doleam. *Heaut.* V. 1. 61. Abi, *neſcis* ineſcare homines, Sannio. *Adelph.* II. 2. 12. *Neſcis*, qui vir ſit. *Mi.* Scio. *Adelph.* IV. 7. 5. Hem! tu *neſcis*? *Hec.* II. 1. 9. O fortunate! *neſcis* quid mali praeterieris, qui. *Hec.* III. 4. 4. *Neſcis*, Parmeno, quantum hodie profueris mihi. *Hec.* V. 4. 35. *Neſcis*, quo in metu ſimus. *Da.* Quid iſtuc eſt? *Ge.* Scies. *Phorm.* I. 2. 7. Primum ait ſe ſcire: is ſolus *neſcit* omnia. *Adelph.* IV. 2. 9. Qui hercle ubi ſit, *neſcit*. *Phorm.* V. 8. 4. Cujus nos qui ſit, *neſcimus*, pater. *Hec.* IV. 1. 56. At ego *neſciebam*, quorſum tu ires. *Eun.* I. 2. 75. At *neſciebam* id dicere illam, niſi quia. *Eun.* IV. 5. 10. Ut, quid egerim, egomet *neſciam*. *Eun.* IV. 4. 23. Ut, quid amor valeat, *neſciam*. *Eun.* V. 2. 42. Scin' eſſe factum ut dico? *Ch.* Quid ego *neſciam*? *Heaut.* III. 2. 18. Ut quid agam cum illo, *neſciam* prorſum. *Phorm.* V. 7. 87. Fruare dum licet, nam *neſcias*, ejus ſit poteſtas poſthac, an nunquam tibi. *Heaut.* II. 3. 104. Aut quamobrem hoc faciam; *neſcias*. *Heaut.* V. 3. 6. Ut illa, quae te ſcire credas, *neſcias*. *Adelph.* V. 4. 3. Credo, ea gratia concordes magis fore. *La. Neſcias.* *Hec.* IV. 3. 12. Redigam, ut quo ſe vortat, *neſciat*. *Heaut.* V. 1. 73. At ne hoc *neſciatis*, dico, edico vobis. *Eun.* V. 5. 19. Fateatur *neſcire* imperare liberis. *Adelph.* I. 1. 52. An *neſcire* arbitramini? *Hec.* II. 1. 18. Noſter, quid ageret, *neſcire*. *Phorm.* I. 2. 67. Una omnes nos aut ſcire, aut *neſcire* hoc volo. *Phorm.* V. 3. 26.

Neu. Neve.

Te obteſtor, ne abs te hanc ſegreges, *neu* deſeras. *And.* I. 5. 56. Ut filiam ab eo abduceres, *neu*, quod ego egiſſem, eſſet ratum. *Hec.* V. 1. 30. Ne mea praeſentia obſtet, *neu* cauſa ulla reſtet relliqua. *Hec.* IV. 2. 11. Quod utinam ne Phormioni id ſuadere in mentem incidiſſet; *neu* me cupidum eo impuliſſet. *Phorm.* I. 3. 6. Vereor ne illud gravius tulerit, *neve* aliorſum acceperit. *Eun.* I. 2. 2. Ne ſurſum, deorſum curſites, *neve* uſque ad lucem vigiles. *Eun.* II. 2. 47. Ne tu curares meum,

Digitized by Google

neve ego tuum? *Adelph.* V. 3. 12.

NEUTER, TRA, TRUM.

Cum, ibi me adeſſe, *neuter* tum praeſenſerat. *And.* V. 1. 20. *Neutra* in re vobis difficultas a me erit. *Hec.* IV. 4. 45.

NEUTIQUAM.

Neutiquam officium liberi eſſe hominis puto. *And.* II. 1. 30. Haec res *neutiquam* neglectui eſt mihi. *Heaut.* II. 3. 116. Uſque illud viſum eſt Pamphilo *neutiquam* grave. *Hec.* I. 2. 50. Id vero *neutiquam* honeſtum eſſe arbitror. *Hec.* III. 3. 43.

NEX.

Verberibus caeſum te, Dave, in piſtrinum dedam uſque ad *necem.* *And.* I. 2. 28. Ibi uſque ad *necem* operiere loris. *Adelph.* II. 1. 28. Quot me cenſes homines jam deverberaſſe uſque ad *necem*? *Phorm.* II. 2. 13.

NI.

Quid *ni*? ſi nihil impetres. *And.* II. 1. 15. Mirum *ni* domi eſt. *And.* III. 4. 19. *Ni* metuam patrem, habeo quod moneam. *And.* V. 4. 15. Mirum, *ni* ego me turpiter hodie hic dabo. *Eun.* II. 1. 24. Archidemidem noviſtin'? *Pa.* Quid *ni*? *Eun.* II. 3. 36. Mirum, *ni* hanc dicit. *Eun.* II. 3. 52. Mirum, *ni* tu credis quod iſte dicit. *Eun.* IV. 4. 44. An poenitebat flagitii, *ni* miſerum inſuper etiam patri indicares? *Eun.* V. 7. 13. Mirum, *ni* illoc homine quoquo pacto opus eſt. *Eun.* V. 9. 53. *Ni* partem maximam exiſtimarem ſcire veſtrum, id dicerem. *Heaut.* Prol. 8. Mirum, *ni* illa ſalva eſt, & ego perii. *Heaut.* IV. 1. 50. Audiſtin' obſecro? *Sy.* Quid *ni*? Tenes, quid dicam? *Sy.* Quid *ni*? *Heaut.* IV. 3. 6. & 22. Hem! Clinia haec fieri videbat? *Me.* Quid *ni*? *Heaut.* V. 1. 34. Di me, pater, omnes oderint! *ni* magis te, quam oculos amo. *Adelph.* IV. 5. 67. *Ni* id feciſſet, magis mirum foret. *Hec.* II. 1. 23. *Ni* te ex ipſa haec magis velim reſciſcere. *Hec.* III. 5. 23. *Ni* vis boni in ipſa ineſſet forma. *Phorm.* I. 2. 57. Quod *ni* fuiſſem incogitans. Palam beatus: *ni* unum hoc deſit. *Phorm.* I. 3. 3. & 18. *Ni* haec ita eſſent, cum illo haud ſtares. *Ni* noſſem cauſam, crederem vera hunc loqui. *Phorm.* II. 1. 39. & 48. *Ni* etiam nunc me hujus cauſa quaerere in malo jubeas crucem? Parumne eſt, quod nobis ſuccenſet ſenex, *ni* inſtigemus etiam, ut? *Phorm.* III. 3. 11. & 14. Hanc igitur mittimus? *Ch.* Quid *ni*? *Phorm.* V. 3. 30. *Alibi paſſim.*

NICERATUS.

Phaedrum, aut Cliniam, dicebant, aut *Niceratum.* *And.* I. 1. 60.

NIHIL.

Voltu adeo modeſto, adeo venuſto ut *nihil* ſupra. *And.* I. 1. 93. *Nihil* loci eſt ſegnitiae. *And.* I. 3. 1. Interea fiet aliquid, ſpero. *By.* Id aliquid *nihil* eſt. *And.* II. 1. 14. Laetus eſt, neſcio quid. *Pa.* *Nihil* eſt. *And.* II. 2. 3. *Nihil* pericli eſt. *And.* II. 2. 13. *Adelph.* II. 1. 3. *Phorm.* V. 1. 36. In aedibus *nihil* ornati, *nihil* tumulti. *And.* II. 2. 28. Potin' es mihi verum dicere? *Da.* *Nihil* facilius. *And.* II. 6. 6. *Nihil* eſt preci loci relictum. Quod ſi quieſſem, *nihil* eveniſſet mali. *And.* III. 4. 22. & 25. *Nihil* eſt quod dicat mihi. *Eun.* Prol. 15. Si quidem hercle poſſis, *nihil* prius. *Eun.* I. 1. 5. Etiamne amplius? *Th.* *Nihil.* *Eun.* I. 2. 64. *Nihil* cum eſt, *nihil* defit tamen. *Eun.* II. 2. 12. Mea *nihil* refert, dum potiar modo. At *nihil* ad noſtram hanc. *Eun.* II. 3. 28. & 69. Facete, lepide, laute: *nihil* ſupra. *Eun.* III. 1. 37. Quo in loco dictum eſt, parati *nihil* eſt. *Eun.* III. 4. 4. *Nihil* eſt. quid? *nihil*? Certe extrema linea amare haud *nihil* eſt. *Eun.* IV. 2. 10. & 13. *Nihil* opus eſt iſtis, Chreme. *Eun.* IV. 6. 27. Quae dum foris ſunt, *nihil* videtur mundius quidquam. *Eun.* V. 4. 12. *Nihil* eſt Thaide hac tua dignius quod ametur. *Nihil* praetermiſſum eſt. *Eun.* V. 9. 21. & 64. *Nihil* adhuc eſt, quod vereare, Clinia. *Heaut.* I. 2. 1. Cui *nihil* jam praeter pretium dulce eſt. Si *nihil* mali eſſet, jam hic adeſſent. *Heaut.* II. 2. 5. & 9. Mihi nunc *nihil* rerum omnium eſt, quod malim. *Heaut.* II. 3. 26. Cum illi pericli *nihil* ex indicio ſiet? *Heaut.* III. 1. 6. Ita tempus eſt mihi, ut cupiam filiam: olim *nihil* minus. *Heaut.* IV. 1. 54. *Nihil* tam difficile eſt, quin. Quid, ſi hoc nunc ſic incipiam? *nihil* eſt. *Heaut.* IV. 2. 8. & 9. Iſtoc *nihil* eſt magis, Syre, meis nuptiis advorſum. *Heaut.* IV. 3. 21. *Nihil* eſt, illic quod moremur diutius. *Heaut.* IV. 7. 6. Illi *nihil* vitii eſt relictum, quin. *Heaut.* V. 3. 19. Nec *nihil*, neque omnia haec ſunt, quae dicit. *Adelph.* I. 2. 61. Quid tibi rei mecum eſt? *Aeſ.* *Nihil.* *Adelph.* II. 1. 23. Ubi illinc rediero, *nihil* eſt. *Adelph.* II. 2. 25. *Nihil* eſt quod malim, quam. *Adelph.* III. 2. 13. Tu *nihil* niſi ſapientia es. *Adelph.* III. 3. 40. Quid dicam? *Sy.* *Nihil*ne in mentem? *Adelph.* IV. 1. 12. Pectore conſiſtere *nihil* conſilii quit. *Adelph.* IV. 4. 4. Tibi quid iſtic eſt rei? *Mi.* *Nihil* mihi quidem. Quid eſt? *Aeſ.* *Nihil.* recte: perge. *Adelph.* IV. 5. 10. & 19. De ſumma *nihil* decedet. *Adelph.* V. 3. 30. De te quidem, ſatis ſcio, peccando detrimenti *nihil* fieri poteſt. *Hec.* II. 1. 37. Hic tibi *nihil* eſt quidquam incommodi. *Hec.* III. 3. 40. Verum id tua refert *nihil.* *Hec.* IV. 3. 12. Si vera dicis, *nihil* tibi eſt a me pericli. *Hec.* V. 1. 9. In hac re *nihil* mali eſt, quod. *Hec.* V. 2. 16. Reſtabat aliud *nihil*, niſi oculos paſcere. *Nihil* aderat adjumenti. *Phorm.* I. 2. 35. & 55. Hoc *nihil* eſt, Phaedria: ilicet. *Phorm.* I. 4. 31. Horum *nihil* quidquam accidet animo novum. *Phorm.* II. 1. 20. Jam adoleſcenti *nihil* eſt, quod ſuccenſeam. *Phorm.* II. 3. 14. *Nihil* eſt, aeque quod faciam lubens. *Phorm.* III. 3. 33. *Nihil* eſt, Antipho, quin. *Phorm.* IV. 4. 16. *Nihil* ad hanc rem eſt, Antipho. *Phorm.* V. 6. 21. Horum ille *nihil* egregie ſtudebat.

Nihil

Digitized by Google

Nihil ſuſpicans etiam mali. *And.* I. 5. 31. & 89. *Nihil* volo aliud niſi Philumenam. *And.* II. 1. 6. Quid Davus narrat? *nihil*ne? hem. *Da.* *Nihil* prorſus. *And.* II. 6. 4. Atque aliquis dicat, *nihil* promoveris. *And.* IV. 1. 16. Me miſeram! *nihil*, pol, falſi dixi. *And.* IV. 4. 49. De uxore, ita ut poſſedi, *nihil* mutat Chremes. *And.* V. 4. 46. *Nihil* dediſſe verborum tamen. *Eun.* Prol. 24. Amatores mulierum eſſe audieram eos maximos: ſed *nihil* poteſſe. *Eun.* IV. 3. 24 *Nihil* tibi quidquam credo. *Eun.* V. 2. 45. Humani *nihil* a me alienum puto. *Heaut.* I. 5. 25. Nunc *nihil* magis vereor, quam ne. *Heaut.* I. 2. 23. *Nihil* eſſe mihi, religio eſt dicere. *Heaut.* II. 1. 16. Fabulae! *nihil* ſatis firmi video, quamobrem. *Heaut.* II. 3. 96. Heri qui tantum biberis. *Ch.* *Nihil* nimis. *Sy.* *Nihil* narras? *Heaut.* III. 2. 8. & 9. At mihi fides apud hunc eſt, *nihil* me iſtius facturum. *Heaut.* III. 3. 50. Quamobrem iſtuc, Syre? nam prorſum *nihil* intelligo. *Heaut.* IV. 5. 28. Seni noſtro fidei *nihil* habeo. *Heaut.* V. 2. 49. Qui, niſi quod ipſe fecit, *nihil* rectum putat. *Adelph.* I. 2. 19. Huic malo ſalutem quaerant, auxilii *nihil* adferant. *Adelph.* III. 2. 2. *Nihil* vidi quidquam laetius. *Adelph.* III. 3. 12. Ego in hac re *nihil* reperio, quamobrem. *Adelph.* IV. 3. 1. *Nihil* enim vidi melius, mi pater. *Adelph.* V. 7. 24. Reddi patri autem, cui tu *nihil* dicas vitii, ſuperbum eſt. *Hec.* I. 2. 79. Tum tu igitur *nihil* adtuliſti huc plus una ſententia? *Hec.* III. 5. 52. *Nihil* pol jam res iſtaec mihi voluptatis ferunt. *Hec.* IV. 2. 57. Dabo jusjurandum, *nihil* eſſe iſtorum, tibi. *Hec.* IV. 4. 75. *Nihil* apud me tibi defieri patiar: quin, quod. *Hec.* V. 2. 1. Noſter mali *nihil* quidquam primo. Non multum habet, quod det, fortaſſe. *Ge.* Immo *nihil*, niſi ſpem meram. *Phorm.* I. 2. 30. & 96. *Nihil* fecit novi. *Phorm.* III. 1. 11. *Paſſim alibi.*

Nihil, *pro Non.*

Nihil iſtac opus eſt arte ad hanc rem. *And.* I. 1. 5. *Nihil* circuitione uſus es. Irrides? *nihil* me fallis. *And.* I. 2. 31. & 33. Niſi ea, quae *nihil* opus ſunt ſcire. *And.* II. 1. 37. Illic, ubi *nihil* opus eſt, ibi verentur. *And.* IV. 1. 14. Ego, quid agas, *nihil* intelligo. *And.* IV. 3. 22. *Nihil* nos dos movet. *Heaut.* V. 1. 66. *Nihil* audio. *Me.* Ad me recipio: faciet. *Ch.* *Nihil* etiam audio ipſum. *Heaut.* V. 5. 12. & 13. Ut ſi omnes cuperent, *nihil* tibi poſſent auxiliarier. *Adelph.* II. 4. 9. *Nihil* ceſſaviſti uſque adhuc. *Hec.* IV. 1. 29. Nos noſtro officio *nihil* digreſſos eſſe. *Phorm.* IV. 5. 10.

Nihilum.

Iſtuc abs te factum *nihili* penderem. *Eun.* I. 2. 14. Pater is *nihili* pendit. *Adelph.* III. 4. 6. Sed *nihilo* ſecius mox deferent puerum huc ante oſtium. *And.* III. 2. 27. *Nihilo* plus agas, quam ſi des operam, ut. *Eun.* I. 1. 17. At nunc interim. *Sy.* *Nihilo* magis. *Heaut.* II. 3. 136. *Nihilo* minus ego hoc faciam tamen. *Heaut.* V. 3. 10. Quae conſecuta eſt nox, eam *nihilo* magis. *Hec.* I. 2. 62. Non hoc de *nihilo* eſt, quod. *Hec.* V. 1. 1. Sed ea cauſa *nihilo* magis defecimus. *Phorm.* III. 1. 8. Cui minus *nihilo* eſt? *Phorm.* III. 3. 2. Ubi Phaedriae ſe oſtenderet *nihilo* minus amicum eſſe. *Phorm.* IV. 2. 7.

Nimirum.

Nimirum hic homines frigent. *Eun.* II. 2. 37. *Nimirum* dabit haec Thais mihi magnum malum. *Eun.* III. 3. 2. *Nimirum* conſilium illud rectum eſt. *Eun.* IV. 7. 14.

Nimis.

Ut ne quid *nimis.* *And.* I. 1. 34. *Nimis* me indulgeo. *Eun.* II. 1. 16. Fundam tibi nunc *nimis* vellem dari, ut. *Eun.* IV. 7. 16. Vehemens in utramque partem, Menedeme, es *nimis.* *Heaut.* III. 5. 31. Heri qui tantum biberis. *Ch.* Nihil *nimis.* *Heaut.* III. 2. 8. Chremes *nimis* graviter cruciat adoleſcentulum, *nimiſ*que inhumane. *Heaut.* V. 5. 1. & 2. Miſere *nimis* cupio, ut coepi. *Adelph.* IV. 1. 6. Dum *nimis* ſanctas nuptias ſtudent facere. *Adelph.* V. 7. 5.

Nimium.

Ait, *nimium* parce facere ſumtum. Tu quoque perparce *nimium.* *And.* II. 6. 19. & 24. Vide ne *nimium* calidum hoc ſit modo. *Eun.* II. 3. 88. Tum iſtuc os tuum impudens videre *nimium* vellem. *Eun.* III. 5. 49. Itan' lepidum tibi viſum eſt, ſcelus, nos irridere? *Pa.* *Nimium.* *Eun.* V. 7. 17. Probe. *Sy.* Dic ſodes. *Ch.* *Nimium*, inquam. *Heaut.* IV. 5. 22. *Nimium* illi, Menedeme, indulges. *Heaut.* IV. 8. 21. *Nimium* ineptus es. *Nimium* ipſe eſt durus. *Adelph.* I. 1. 38. & 39. Accede illuc, Parmeno; *nimium* iſtoc abiſti. *Adelph.* II. 5. 15. *Nimium* inter vos, Demea, pernimium intereſt. *Adelph.* III. 3. 38. Sed vereor, ne indiligens *nimium* ſies. *Adelph.* IV. 5. 50. Ne *nimium* modo bonae tuae nos rationes ſubvortant. *Adelph.* V. 3. 49. Quod *nimium* ad rem in ſenecta attenti ſumus. *Adelph.* V. 8. 31. Ah! *nimium* me ingratum putas. *Hec.* V. 4. 13. Dum *nimium* dici nos bonos ſtudemus, & benignos. *Phorm.* V. 2. 2.

Nimius, a, um.

Veſtitu *nimio* indulges. *Adelph.* I. 5. 38. *Nimia* illaec licentia evadet in magnum malum. *Adelph.* III. 4. 63. Aut largitate *nimia*, aut parſimonia. *Heaut.* III. 1. 32. Cedo, quid poſtulat? *Ge.* Quid? *nimium.* Oi! hui! *nimium* eſt. *Phorm.* IV. 3. 38. & 59. Nulla adeo ex re iſtuc fit, niſi ex *nimio* otio. *Heaut.* I. 1. 57. Aut gaudio ſumus praepediti *nimio*, aut aegitudine. *Heaut.* III. 1. 100.

Nisi.

Quamobrem? *niſi* ſi id eſt, quod ſuſpicor. *And.* I. 5. 14. Nihil volo aliud, *niſi* Philumenam. At tu hercle haud quidquam mihi, *niſi* ea, quae. *And.* II.

Digitized by Google

II. 1. 6. & 37. *Niſi* vides, *niſi* ſenis amicos otas, ambis. *And.* II. 2. 36. Hoc *niſi* fit, puerum ut tu videas. Quis igitur eum ab illa abſtraxit, *niſi* ego? *And.* III. 2. 36. & 39. Neque poſtulem abs te, *niſi* ipſa res moneat. Qui ſcis ergo iſtuc, *niſi* periculum feceris? Filium *niſi* ſeiret eadem haec velle? *And.* III. 3. 19. 33. & 46. *Niſi* quid Di reſpiciunt. *Niſi* me lactaſſes amantem. Quod, *niſi* hoc, conſilium darent? *And.* IV. 1. 18. 24. & 45. Nihil equidem, *niſi* quod illum audivi dicere. *And.* V. 2. 17. *Niſi* quid pater ait aliud. *And.* V. 4. 47. Quid agas? *niſi* ut te redimas captum. *Eun.* I. 1. 29. Qua gratia? *niſi* illum plus amas, quam me. *Eun.* I. 2. 80. Non vidiſſe, *niſi* nunc, cum minime vellem. *Eun.* II. 3. 41. *Niſi* ſi illa forte hanc ſe intendit eſſe. *Eun.* III. 3. 18. *Niſi* ſi domum forte ad nos redit. *Eun.* IV. 3. 20. Nihil, *niſi* abiens mihi innuit. At neſciebam id dicere illam, *niſi* quia correxit miles. *Eun.* IV. 5. 9. & 10. Pamphilam ergo huc redde, *niſi* vi mavis eripi. Diminuam ego caput tuum hodie, *niſi* abis. *Eun.* IV. 7. 26. & 33. Non pol credo, Chaerea, *niſi* ſi commiſſum non erit. *Eun.* V. 2. 63. Plura dicet, *niſi* finem maledictis facit. *Heaut.* Prol. 34. Nec fas eſſe, *niſi* ubi ille huc ſalvos redierit meus particeps. *Heaut.* I. 1. 98. *Niſi* ſi proſpectum interea aliquid eſt. *Heaut.* II. 4. 11. *Niſi* me animus fallit. *Heaut.* IV. 1. 1. IV. 2. 1. *Phorm.* V. 1. 8. Nihil vident, *niſi* quod lubet. *Heaut.* IV. 1. 30. *Niſi* aliquid video, ne. *Heaut.* IV. 2. 3. Faciet, *niſi* caveo. *Heaut.* IV. 4. 8. *Niſi* illos ex tuo ingenio judicas, ut nihil credas intelligere, *niſi* idem dictum ſit centies. *Heaut.* V. 1. 7. & 8. Nec rationem capio, *niſi* quod tibi bene ex animo volo. *Heaut.* V. 2. 6. Tum talem, *niſi* tu, nulla pareret filium. *Heaut.* V. 3. 20. Qui, *niſi* quod ipſe fecit, nihil rectum putat. *Adelph.* I. 2. 19. Tu, quantus quantus, nihil *niſi* ſapientia es. *Adelph.* III. 3. 40. *Niſi* facient, haud ſic auferent. Immo hercle extorque, *niſi* ita factum eſt, Demea. *Adelph.* III. 4. 8. & 37. Illud rus nulla alia cauſa tam male odi, *niſi* quia prope eſt. *Adelph.* IV. 1. 7. *Niſi* ſi me in illo credidiſti eſſe hominum numero, qui. *Adelph.* IV. 3. 3. Quid nunc agam? *niſi* dum hae ſileſcunt turbae. *Adelph.* V. 2. 10. Non omittis? *Aeſ.* Non, *niſi* te exorem. *Adelph.* V. 8. 20. Illic haud licebat, *niſi* praefinito loqui. Nemo ad te venit, *niſi* cupiens tui. *Hec.* I. 2. 19. & 67. Quid reſtat, *niſi* porro ut fiam miſer? *Hec.* III. 1. 20. Perii! ex quo cenſes, *niſi* ex illo? *Hec.* IV. 1. 13. Quid eſt? quid vis facere, *niſi* reducere? *Hec.* IV. 3. 9. Nullum invenire Prologum potuiſſet novus, *niſi* haberet, cui maledicere? *Phorm.* Prol. 16. Reſtabat aliud nihil, *niſi* oculos paſcere. Immo nihil, *niſi* ſpem meram. *Phorm.* I. 2. 35. & 96. Ego plectar pendens, *niſi* quid me fefellerit. *Phorm.* I. 4. 43. Quid vis, *niſi* uti maneat Phanium? *Phorm.* II. 2. 8. *Paſſim alibi.*

Niſi, *pro Sed & Praeterquam.*

Neſcio: *Niſi* mihi Deos ſatis ſcio fuiſſe iratos. *And.* IV. 1. 40. *Niſi* quidquid eſt, procul hinc lubet prius, quid ſit, ſciſcitari. *Eun.* III. 4. 10. Neſcio; *niſi* amaſſe credo Pamphilam. *Eun.* V. 1. 11. *Niſi* quia neceſſe fuit hoc facere, id gaudeo. *Eun.* V. 6. 28. *Niſi* mihi quidem addit animum, quo lubeat magis. *Heaut.* III. 2. 31. *Niſi*, quidquid eſt, volo ſcire. *Adelph.* I. 2. 73. *Niſi* me credo huic eſſe natum rei. *Adelph.* IV. 2. 6. *Niſi* quia tam miſere hoc eſſe cupio verum. *Adelph.* IV. 5. 64. *Niſi* ſane curae eſt, quorſum eventurum hoc ſiet. *Hec.* I. 2. 118. *Niſi* pol filium multis modis jam exſpecto. *Hec.* II. 3. 7. *Niſi* Phaedria haud ceſſavit pro te eniti. *Phorm.* III. 1. 11. Neſcio: *niſi* me dixiſſe nemini, id certo ſcio. *Phorm.* V. 7. 60. Hanc, *niſi* mors, mihi adimet nemo. *And.* IV. 2. 14. Conraſi omnia, ancillas, ſervos, *niſi* eos, qui. *Heaut.* I. 1. 90.

Nitor.

Qui color, *nitor*, veſtitus, quae habitudo eſt corporis! *Eun.* II. 2. 11.

Nobilis.

Jam repperiſſe, adoleſcentem adeo *nobilem*. *Eun.* I. 2. 124. Scis, fratrem ejus eſſe adprime nobilem? *Eun.* V. 5. 10. Quam eſtis maxume potentes, dites, fortunati, *nobiles*. *Adelph.* III. 4. 57. Dicunt malevoli, homines *nobiles* eum adjutare. *Adelph.* Prol. 15. Mea eſt potens, procax, magnifica, ſumtuoſa, *nobilis*. *Heaut.* II. 1. 15. Dicam, hanc eſſe captam ex Caria, ditem & *nobilem*. *Heaut.* III. 3. 48.

Nobilitas.

Scit ſibi *nobilitatem* ex eo, & rem natam, & gloriam eſſe. *Hec.* V. 2. 31.

Nobilito.

Qui ſtultum adoleſcentulum *nobilitas* flagitiis. *Eun.* V. 7. 20.

Nobiscum, *vide* Cum.

Noctu.

Aut mox *noctu* te adigent horſum inſomnia. *Eun.* II. 1. 13. Vah! quam vellem, etiam *noctu* amicis operam mos eſſet dari. *Adelph.* IV. 1. 16.

Nodus.

Nodum in ſcirpo quaeris. *And.* V. 4. 38.

Nolo.

Nolo tibi ullum commodum in me claudier. *And.* III. 3. 41. *Nolo* me in tempore hoc videat ſenex. *And.* IV. 5. 24. *Nolo* me in via cum hac veſte videat. *Eun.* V. 2. 67. Quin *nolo* mentiare. *Heaut.* IV. 3. 23. *Nolo* in illum gravius dicere. *Adelph.* I. 2. 60. Quid! ſi ego tibi illam *nolo* vendere, coges me? *Adelph.* II. 1. 38. Ubi ego venero, exoſſabitur: prius *nolo*. *Adelph.* III. 3. 25. Ea de cauſa maxume nunc huc introire *nolo*. *Hec.* III. 2. 13. Te cognatos deſerere, & feſtos dies, mea cauſa, *nolo*. *Hec.* IV. 2. 17. Cogis ea, quae *nolo*, ut. *Hec.* IV.

4. 52. *Nolo* falſa fama eſſe gnatum ſuſpectum tuum. *Hec.* V. 1. 31. *Nolo*, volo: volo, *nolo* rurſum. *Phorm.* V. 7. 57. *Nolunt*, ubi velis: ubi nolis, cupiunt ultro. *Eun.* IV. 7. 43. Scortari crebro *nolunt*; *nolunt* crebro convivarier. *Heaut.* I. 2. 32. Etſi hoc meretrices aliae *nolunt*. *Hec.* V. 3. 36. Alere *nolunt* hominem edacem. Pro maleficio ſi beneficium ſummum *nolunt* reddere. *Phorm.* II. 2. 21. & 22. Id ego hoc praeſente tibi *nolebam* dicere. *Hec.* IV. 4. 90. Tum, quum gratum mihi eſſe potuit, *nolui*. *Heaut.* II. 3. 21. Sed oſtendere, me aegre pati, illi *nolui*. *Adelph.* I. 2. 63. Ob eam rem *noluit* iterum referre. *Hec.* Prol. 6. Suadere *noli*. *And.* II. 3. 11. Anime mi, *noli* te macerare. *And.* IV. 2. 2. Mitte me. *Sy. Noli* inquam. *Adelph.* V. 2. 6. Ah! *noli*, Parmeno, quaſi tu non multo malis. *Hec.* I. 2. 34. *Noli* fabularier. *Hec.* III. 1. 36. *Noli* fodere. juſſi. *Hec.* III. 5. 17. *Noli* advorſari mihi. *Hec.* IV. 4. 32. *Noli* metuere. *Phorm.* III. 3. 23. *Nolite* ſinere per vos artem Muſicam recidere ad paucos. *Hec.* Alt. Prol. 38. *Nolim* ceterarum rerum te ſocordem eodem modo. *Adelph.* IV. 5. 61. Quod ſane *nolim*, maxume heri cauſa mei. *Hec.* III. 1. 51. Num quidnam quod *nolis*, vides? *Eun.* II. 2. 41. Nolunt ubi velis: ubi *nolis*, cupiunt ultro. *Eun.* IV. 7. 43. Si propter amorem uxorem *nolit* ducere. *And.* I. 1. 128. Non dubium eſt, quin uxorem *nolit* filius. *And.* I. 2. 1. Si *nolit*, quin eum merito poſſim cogere. *And.* III. 2. 51. Ne forte imprudens faciam, quod *nolit*. *Adelph.* IV. 5. 77. Filium tum etiam ſi *nolit*, cogas, ut. *Adelph.* V. 3. 65. Sin eſt autem, ut *nolit*. *Hec.* IV, 1. 44. Utin' omnes mulieres eadem aeque ſtudeant, *nolint*que omnia? *Hec.* II. 1. 2. Si quid laboris eſt, *nollem*. *Heaut.* I. 1. 30. *Nollem* factum. *Adelph.* II. 1. 11. Sane *nollem* huc exitum. *Adelph.* V. 1. 13. Quae numquam quidquam erga me commerita eſt, quod *nollem*. *Hec.* III. 5. 37. *Nollem* datum. *De.* Cur *nolles*, Chreme? *Phorm.* V. 3. 13. & 14. Etſi adoleſcentem hoc *nolle*, intelligo. *Heaut.* III. 1. 3. Si puellam parerem, *nolle* tolli? *Heaut.* IV. 1. 14. Hanc injuriam mihi *nolle* factam eſſe. *Adelph.* II. 1. 8. Fugere e conſpectu illico: videre *nolle*. *Hec.* I. 2. 108.

NOMEN.

Andriae illi id erat *nomen*. *And.* I. 1. 59. Ejus *nomen*? *Cr. Nomen* tam cito tibi? Phania. *Nomen* non convenit. *And.* V. 4. 25. & 39. *Nomen* mulieris cedo quod ſit. *Heaut.* IV. 1. 49. Hecyra eſt huic *nomen* Fabulae. *Hec.* Prol. 1. Ne *nomen* mihi quaeſtus obſtet apud te. *Hec.* V. 1. 8. Patris *nomen* aliud dictum eſt: hoc tu erraſti. *Phorm.* V. 3. 21. Tu tuum *nomen* dic quod eſt. *Phorm.* V. 8. 59. In his Poëta hic *nomen* profitetur ſuum. *Eun.* Prol. 3. Matris *nomen* & patris dicebat ipſa. *Eun.* I. 2. 31. At *nomen* neſcio illius hominis. *Adelph.* IV. 2. 32. Dic *nomen*. *Ph. Nomen*? maxume. Perii hercle! *nomen* perdidi. *Phorm.* II. 3. 38. & 39. Et meum *nomen* nominat? *Phorm.* V. 1. 12. Neque mihi cognatus fuit quiſquam iſtoc *nomine*. *Phorm.* II. 3. 45. Ne me iſtoc poſthac *nomine* adpellaſſis. Verum iſtoc de *nomine*, eo perperam olim dixi, ne. *Phorm.* V. 1. 15. & 17.

SYNTAXIS. *Id mihi nomen eſt. Nomen quaeſtus obſtat. Profiteri nomen ſuum. Perdere nomen. adpellare aliquem falſo nomine. Nominare quem nomine.*

NOMINO.

Quid ait, ubi me *nominat*? *Heaut.* II. 3. 62. Neque eum (virum) *nominat*. *Adelph.* IV. 5. 24. Cur hic *nominat*? *Adelph.* V. 2. 3. Te *nominat*. *Phorm.* I. 4. 16. Et meum nomen *nominat*? *Phorm.* V. 1. 12. Quis *nominat* me? *Phorm.* V. 8. 1. Latini Phormionem *nominant*. *Phorm.* Prol. 27. Ubi *nominabit* Phaedriam, tu Pamphilam continuo. *Eun.* III. 1. 50. Quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus tangere, aut *nominare* uxorem? *Phorm.* IV. 4. 11.

NON.

Non qui argumentum narret, ſed qui. *Non* ita diſſimili ſunt argumento, ſed tamen. *And.* Prol. 6. & 11. Quid obſtat, cur *non* verae (nuptiae) fiant? *And.* I. 1. 76. Hoccine agit, an *non*? *Non* hercle intelligo. *Si. Non*? hem. *Da. Non*: Davus ſum, *non* Oedipus. Neque tu hoc dicas, tibi *non* praedictum. *And.* I. 2. 15. 23. & 34. Mihi hercle *non* fit veriſimile. *And.* I. 3. 20. Quid eſt, ſi *non* haec contumelia eſt? *And.* I. 5. 2. Haud dubium eſt, quin Chremes tibi *non* det gnatam. *And.* II. 3. 18. Quaſi *non* tibi renuntiata ſint haec, ſic fore. *And.* III. 2. 19. Hae nuptiae *non* adparabantur mihi. *And.* IV. 1. 32. *Non*, ſi capiundos mihi ſciam eſſe inimicos omneis homines. *Non* Apollinis magis verum, atque hoc reſponſum eſt. *And.* IV. 2. 12. & 15. *Non* qui furtum facere ſtuduerit. *Eun.* Prol. 28. Quid hic ſtabas? cur *non* recta introibas? Ac *non* id metuat, ne, ubi. *Eun.* I. 2. 7. & 60. Vel Rex ſemper maxumas (gratias) mihi agebat: aliis *non* item. *Eun.* III. 1. 8. Vae mihi! etiam nunc *non* credis? *Eun.* IV. 4. 43. *Non* adeo inhumano ingenio ſum, Chaerea, neque. *Non* pol credo, niſi ſi commiſſum *non* erit. *Eun.* V. 2. 41. & 62. Numquid eſt aliud mali damnive, quod *non* dixeris, reliquom? *Eun.* V. 6. 25. *Non* emo. quid ais? atqui *non* eſt opus. *Sy. Non* opus eſt? *Ch. Non* hercle vero. *Heaut.* III. 3. 50. & 51. Decipiam, ac *non* veniam. *Heaut.* IV. 4. 6. At ego illi neque do, neque deſpondeo. *Sy. Non*? quamobrem? *Heaut.* IV. 5. 32. Vel me haec deambulatio, quam *non* laborioſa, ad languorem dedit! *Heaut.* IV. 6. 3. *Non. Ch.* Quid? *non*? *Me. Non*, inquam. *Ch.* Neque ipſe gnatus? *Heaut.* V. 1. 21. Quid? metuis, ne *non*, quum velis, convincas eſſe illum tuum? *Heaut.* V. 3. 15.

15. *Non* eſt flagitium adoleſcentulum ſcortari, neque potare; *non* eſt, neque fores effringere. *Adelph.* I. 2. 21. & 22. Meruiſti, ne *non* tibi iſtuc foeneraret? *Adelph.* II. 2. 11. Iſtuc eſt ſapere, *non* quod ante pedes modo eſt, videre, ſed. An *non* ſex totis menſibus prius olfeciſſem? *Adelph.* III. 3. 32. & 42. *Non* tu eum rus hinc modo produxe ajebas? *Adelph.* IV. 2. 21. Cur *non* ludo hunc aliquantiſper? Eho! nonne haec juſta tibi videntur poſtea? *Mi. Non. Aeſ.* Obſecro! *non? Adelph.* IV. 5. 5. & 27. Aliquo abjicienda eſt: ſi *non* pretio, at gratiis. *Adelph.* IV. 7. 26. *Non* manum abſtines, maſtigia? *Adelph.* V. 2. 6. *Non* aequum dicis; *non. Non* quod diſſimilis res ſit, ſed quod is, qui facit. *Adelph.* V. 3. 17. & 39. *Non* omittis? *Aeſ. Non*, niſi te exorem. *Adelph.* V. 8. 19. & 20. *Non* te pro his curaſſe rebus, ne quid aegre eſſet mihi? *Hec.* II. 1. 30. At *non* novi hominis faciem. *Hec.* III. 4. 25. Velitne, an *non*: ut alii, ſi huic non ſit, ſiet. *Hec.* III. 5 59. *Non*, aedepol, clam me eſt. *Hec.* IV. 5. 53. Quid dixi? eho! an *non* alemus, Pamphile? *Hec.* IV. 4. 49. Is ſenem pellexit, modo *non* montes auri pollicens. Pater ejus rediit, an *non*? *Phorm.* I. 2. 18. & 97. *Non* ratio, verum argentum deerat. *Non*, *non* ſic futurum eſt: *non* poteſt. *Phorm.* II. 1. 69. & 73. Proinde expiſcare, quaſi *non* noſſes. *Phorm.* II. 3. 35. Jam ea praeteriit? *Do. Non*: verum haec ei anteceſſit. *Phorm.* III. 2. 40. Adduxtin' tecum filiam? *Ch. Non. De.* Quid ita *non*? *Phorm.* IV. 1. 2. Quid fiet? *Ge. Non* enim ducet. *Phorm.* IV. 4. 14. *Non* ſatis eſt, tuum te officium feciſſe, ſi *non* id fama adprobat? *Phorm.* IV. 5. 12. Abduci *non* poteſt. *De.* Qui, *non* poteſt? *Phorm.* V. 3. 16. Sed iſne eſt, quem quaero, an *non*? ipſus eſt. *Phorm.* V. 6. 12. *Non* taces? *Phorm.* V. 7. 94. V. 8. 15. Mi vir, *non* mihi narras? *Phorm.* V. 8. 13. *Saepiſſime alibi.*

Nondum.

Quid? hoc intellextin'? an *nondum* etiam ne hoc quidem? *And.* I. 2. 30. Nihil eſt: *nondum* haec reſcivit mala. *And.* II. 2. 3. Mane. *nondum* ſcis. *And.* IV. 1. 35. Quid Glycerium? jam hic ſuos parentes repperit? *My.* Utinam! *Cr.* An *nondum* etiam? *And.* IV. 5. 12. Aut repperiſti, tibi quod placeat? an *nondum* etiam? *Heaut.* III. 3. 35. Mane; *nondum* audiſti, Demea, quod eſt graviſſimum. *Adelph.* III. 4. 21. Quid egerint inter ſe, *nondum* etiam ſcio. *Hec.* I. 2. 117. Mane. *nondum* etiam dixi id, quod volui. *Hec.* V. 1. 18. Pater ejus rediit, an non? *Ge. Nondum. Phorm.* I. 2. 97. Abi tu; viſe, redieritne jam, an *nondum*, domum. *Phorm.* II. 4. 5.

Nonne.

Nonne oportuit praeſciſſe me ante? *Nonne* prius communicatum oportuit? *And.* I. 5. 3. & 4. *Nonne* tibi ſatis eſſe hoc viſum ſolidum eſt gaudium? *And.* IV. 1. 23. *Nonne* te miſeret mei? *And.* V. 2. 28. *Nonne*, ubi mihi dixti cupere te ex Aethiopia ancillulam, quaeſivi? *Eun.* I. 2. 85. Eho! *nonne* hoc monſtri ſimile eſt? *Eun.* II. 3. 42. Eho! *nonne* id ſat erat? *Eun.* IV. 5. 10. *Nonne* ad ſenem aliquam fabricam fingit? *Heaut.* III. 2. 34. *Nonne* id flagitium eſt? *Heaut.* V. 1. 49. Eho! *nonne* haec juſta tibi videntur poſtea? *Adelph.* IV. 5. 26. *Nonne* ea diſſimulare nos magis humanum eſt? *Hec.* IV. 1. 37. *Nonne* id ſat erat, accipere ab illo injuriam? *Phorm.* V. 2. 3.

Nonnihil.

Ego dudum *nonnihil* veritus ſum, Dave, abs te. *And.* III. 4. 3. *Nonnihil* timeo miſera. *Eun.* IV. 1. 1. Tamen *nonnihil* moleſta ſunt haec mihi. *Adelph.* I. 2. 62. Credo, aedepol, te *nonnihil* mirari, Bacchis, quid ſit. *Hec.* V. 1. 6.

Nonnullus, a, um.

Etſi Aeſchinus *nonnullam* in hac re nobis facit injuriam. *Adelph.* I. 2. 68.

Nonnunquam.

Triſtis interim, *nonnunquam* conlacrumabat. *And.* I. 1. 82. Cibum *nonnumquam* capiet cum ea. *Eun.* II. 3. 76.

Nosco.

Quaeſo, hanc (Fabulam) nunc *noſcito. Hec.* Prol. 8. Malefacta ne *noſcant* ſua. *And.* Prol. 23. Qui ſcire poſſes, aut ingenium *noſcere*? *And.* I. 1. 26. Ecquis eam poſſet *noſcere*? *Eun.* III. 3. 17. Quo modo adoleſcentulus meretricum ingenia & mores poſſit *noſcere*. *Eun.* V. 4. 10. Vos aequo animo aequa *noſcere* oportet. *Adelph.* III. 4. 58. Id eſſe verum, cuivis facile eſt *noſcere*. *Adelph.* V. 4. 8. An quiſquam judex eſt, qui poſſit *noſcere* tua juſta? *Phorm.* II. 1. 49. Forma in tenebris *noſci* non quita eſt: neque detractum ei eſt quidquam, qui poſſet poſt *noſci*, qui ſiet. *Hec.* IV. 1. 57. & 58.

Noster, tra, trum.

Quos hic *noſter* auctores habet. *And.* Prol. 19. Sed eſtne ille *noſter* Parmeno? *Eun.* V. 6. 4. Ecce autem hic adeſt ſenex *noſter*. *Adelph.* V. 1. 6. Bonus eſt, *noſter* eſt, recte datur. *Adelph.* V. 8. 28. Cedo, quid reliquit Phania, conſobrinus *noſter*? *Hec.* III. 5. 9. *Noſter* ſocer, video, venit. *Hec.* V. 2. 4. Quum per tumultum *noſter* grex motus loco eſt. *Phorm.* Prol. 33. *Noſter* mali nihil quidquam primo. *Noſter* vero. *Da.* Jam ſcio: amare coepit. *Noſter*, quid ageret, neſcire. *Phorm.* I. 2. 30. 60. & 67. Sed ubi eſt Phaedria, judex *noſter*? *Phorm.* V. 8. 66. Sed ecca ipſa egreditur, *noſtri* fundi calamitas. *Eun.* I. 1. 34. Pol tibi dabo illam lepidam, filiam Phanocratae *noſtri*. *Heaut.* V. 5. 17. Senis *noſtri*, Dave, fratrem noſtin'? *Phorm.* I. 2. 13. Quid? illa filia amici *noſtri*, quid futurum eſt? *Phorm.* V. 3. 29. Idcirco huic *noſtro* tradita eſt provincia. *Heaut.* III. 2.

2. 5. Ut quum narret ſenex voſter *noſtro*, non credat tamen. *Heaut.* IV. 3. 34. Quid hoc, quod volo, ut illa nubat *noſtro?* *Heaut.* V. 1. 62. Seni *noſtro* fidei nihil habeo. *Heaut.* V. 2. 49. Is *noſtro* Simulo fuit ſummus. *Adelph.* III. 2. 54. Evenit ſenibus ambobus ſimul iter, *noſtro* in Ciliciam. *Phorm.* I. 2. 16. Hunc Menedemum noſtin', *noſtrum* vicinum? Ego (miſi) *noſtrum* una Syrum. *Heaut.* I. 2. 6. & 17. Crede, & *noſtrum* te eſſe credito. *Heaut.* V. 4. 11. Quid credas jam? aut cui credas? *noſtrum*ne Aeſchinum? *Adelph.* III. 2. 32. *Noſtrum* amicum noras Simulum? *Adelph.* III. 4. 19. Huic ſuum reddas ſcilicet, ut alamus *noſtrum*. *Hec.* IV. 4. 48. O *noſter* Chreme! *And.* V. 2. 5. *Phorm.* IV. 3. 4. Eu *noſter*! laudo. *Eun.* I. 2. 74. O *noſter* Demea! *Adelph.* V. 3. 45. V. 9. 4. O Syre *noſter*, ſalve! quid fit? O *noſter*! quid fit? quid agitur? *Adelph.* V. 5. 2. & 4. Eu, *noſter*! recte. *Phorm.* II. 3. 51. Quid ſene erit *noſtro* miſerius? *Heaut.* II. 3. 14. Si ex uſu eſſet *noſtro* hoc matrimonium? *Hec.* IV. 1. 33. Quid Bacchidem ab *noſtro* adfine exeuntem video? *Hec.* V. 3. 9. Ibi agrum de *noſtro* patre colendum habebat. *Phorm.* II. 3. 17. Tum hunc impuratum poterimus *noſtro* modo ulciſci. *Phorm.* V. 7. 69. Heus! ne filii quidem *noſtri* hoc reſciſcant, volo. *Phorm.* V. 3. 36. Eccum adeſt communis corruptela *noſtrûm* liberûm. *Adelph.* V. 3. 7. Haeccine erat ea, quae *noſtros* fructus minuebat, vilitas? *Phorm.* V. 8. 24. *Noſtra* eſt, ita ſi eſt. *Heaut.* IV. 1. 47. *Noſtra* illico it viſere ad eam. *Hec.* I. 2. 113. Sumtus veſtros otiumque ut *noſtra* res poſſet pati. *Hec.* II. 1 28. Quid mea? illa quidem *noſtra* erit. *Phorm.* I. 2. 84. Non poteſt celari *noſtra* diutius jam audacia. *Phorm.* I. 4. 4. *Noſtra*ne ea culpa eſt, an judicum? *Phorm.* II. 1. 45. Nunc *noſtrae* timeo parti. *And.* II. 5. 8. Si erit adjutrix *noſtrae* induſtriae. *Hec.* Alt. Prol. 24. Illa ſeſe interea commodum huc advorterat in hanc *noſtram* plateam. At nihil ad *noſtram* hanc. Quae nos, *noſtram*que adoleſcentiam habent deſpicatam? *Eun.* II. 3. 52. 69. & 91. Tun' proſpicere, aut judicare, *noſtram* in rem quod ſit, potes? *Hec.* IV. 1. 34. Eho! puer, curre ad Bacchidem hanc, vicinam *noſtram*. *Hec.* IV. 4. 98. Nunc quum ego te eſſe praeter *noſtram* opinionem comperi. *Hec.* V. 1. 36. Fama impulſi *noſtra*, nos amatores colunt. *Heaut.* II. 4. 9. An eo fit, quia in re *noſtra*, aut gaudio ſumus praepediti nimio, aut? *Heaut.* III. 1. 99. Duo talenta pro re *noſtra* ego eſſe decrevi ſatis. *Heaut.* V. 1. 67. Alienus eſt ab *noſtra* familia. *Adelph.* III. 2. 28. *Noſtra* cauſa, ſcilicet! in nervom potius ibit. *Phorm.* IV. 4. 15. Sine *noſtra* cura, maxima ſua cura, haec ſola fecit. *Phorm.* V. 1. 34. *Noſtrapte* culpa facimus, ut. *Phorm.* V. 2. 1. In quo *noſtrae* ſpes, omneſque opes ſuae erant. *Adelph.* III. 2. 33. Haud ſimilis virgo eſt virginum *noſtrarum*. *Eun.* II. 3. 21. Hunc oculis ſuis *noſtrarum* numquam quiſquam vidit. *Eun.* IV. 4. 11. Quid credas jam? aut cui credas? *noſtrarum* vitam omnium? *Adelph.* III. 2. 33. *Noſtras* mulieres ſuſpectas fuiſſe falſo nobis, in re ipſa invenimus. *Hec.* V. 2. 11. Priuſquam dilapidet *noſtras* triginta minas. *Phorm.* V. 7. 4. Sed *noſtrum* eſt intelligere. *Heaut.* III. 3. 17. Munus *noſtrum* ornato verbis. *Eun.* II. 1. 8. Haec te admittere indigna genere *noſtro*! *Adelph.* III. 3. 55. Nos *noſtro* officio nihil digreſſos eſſe. *Phorm.* IV. 5. 10. Perpulchra credo dona, haud *noſtris* ſimilia. *Eun.* III. 2. 15. Bona *noſtra* haec tibi permitto. *And.* I. 5. 61. Primus ſentio mala *noſtra*. *Adelph.* IV. 2. 7. Sed quid iſta, Aeſchine, (refert) *noſtra?* *Adelph.* IV. 5. 44. Vereor Pamphilum, ne orata *noſtra* nequeat diutius celare. *Hec.* IV. 1. 60. Quid iſtuc (intereſt) *noſtra?* *Phorm.* V. 3. 17. Quid id *noſtra?* *Ph.* Nihil. *Phorm.* V. 7. 47. Hic de *noſtris* verbis errat videlicet. *Heaut.* II. 3. 22.

NOTITIA.

Haec inter nos nuper *notitia* admodum eſt. *Heaut.* I. 1. 1.

NOTUS, A, UM.

Peregrinus eſt, minus potens, minus *notus*, minus amicorum hic habens. *Eun.* IV. 6. 22. *Notus* mihi quidam obviam venit. *Eun.* V. 2. 4. Neque illi benevolens, neque *notus*, neque cognatus aderat. *Phorm.* I. 2. 48. Omnes *noti* me, atque amici deſerunt. *Eun.* II. 2. 7.

NOVI. *verb.*

Novi rem omnem. *And.* IV. 4. 50. Vidi, *novi*: ſcio, quo abducta ſit. *Ch.* Eho, Parmeno mi, noſtin'? *Pa.* *Novi.* *Eun.* II. 3. 58. & 59. *Novi*, nempe, opinor, Thaidem. *Eun.* III. 5. 15. *Novi* ingenium mulierum. *Eun.* IV. 7. 42. Si quid collibuit, *novi* te. *Eun.* V. 9. 26. Ego te autem *novi*, quam eſſe ſoleas impotens. *Heaut.* II. 3. 130. *Novi* ego amantium animum. *Heaut.* III. 3 9. *Novi* ego veſtra haec. *Adelph.* II. 1. 11. Age, *novi* tuum animum. *Adelph.* II. 2. 15. Sed locum *novi*, ubi ſit. Noſtin'? *De.* *Novi.* *Sy.* Hac pergito. *Adelph.* IV. 2. 33. & 38. Ingenium *novi* tuum liberale. *Adelph.* V. 4. 49. Et diligentiam voſtram, & benignitatem *novi*. *Hec.* II. 2. 22. At non *novi* hominis faciem. *Hec.* III. 4. 25. Egomet me *novi*, & peccatum meum. *Phorm.* I. 4. 40. Quo magis *novi*, tanto ſaepius. *Phorm.* II. 2. 14. Non enim ducet. *An.* *Novi.* *Phorm.* IV. 4. 14. *Novi* aeque omnia tecum. *Phorm.* V. 8. 43. Aut, ſi adeo, bidui eſt aut tridui haec ſollicitudo: *noſti?* *And.* II. 6. 10. Archidemidem *noviſtin'?* *Eun.* II. 3. 36. *Noſtin'* quae ſit? Eho, Parmeno mi, *noſtin'?* *Eun.* II. 3. 57. & 59. Requieſcere ubi volebat, quaſi. *noſtin'?* *Eun.* III. 1. 15. *Noſtin'* hanc, quam amat frater? *Eun.* III. 5. 15. Hunc Menedemum

mum

mum *noſtin'*, noſtrum vicinum? *Heaut.* I. 2. 6. *Noſti* mores mulierum. *Heaut.* II. 2. 10. Patrem *noviſti*, ad has res quam ſit perſpicax. *Heaut.* II. 3. 129. Habet patrem avidum, vicinum hunc, *noſtin'? Heaut.* III. 2. 16. Quid? *noſtin'* qui ſim? *Adelph.* II. 1. 23. *Noſtin'* porticum? Illic ubi etiam caprificus magna eſt. *noſtin'? Adelph.* IV. 2. 34. & 38. Eſt alius quidam, paraſitaſter parvolus: *noſtin'? Adelph.* V. 2. 5. Fratrem majorem Chremem *noſtin'? Phorm.* I. 2. 14. Nae illa illum haud *novit*. *And.* IV. 4. 33. Neque te quiſquam *novit*, neque ſcit, qui ſies. *Eun.* II. 3. 82. Veſperaſcit, & non *noverunt* viam. *Heaut.* II. 3. 7. Qui? quia te *noram*. *And.* III. 2. 22. *Noram*, & ſcio. *And.* V. 4. 31. Ne *noram* quidem. *Eun.* III. 3. 5. Egon'? Imperatoris virtutem *noveram*. *Eun.* IV. 7. 8. Neque ego illum *noram*: neque mihi cognatus fuit. *Phorm.* II. 3. 44. Hic quamdam *noram*, cujus vir uxorem. *Phorm.* V. 7. 48. *Noraſne* eum prius? *Do.* Non. *Eun.* IV. 4. 31. Neque tu illum ſatis *noveras*, nec te ille. *Heaut.* I. 1. 101. Noſtrum amicum *noras* Simulum, atque aequalem? *Adelph.* III. 4. 19. Eho! tu ſobrinum tuum non *noras*? Stilphonem, inquam, *noveras*? *Phorm.* II. 3. 37. & 43. Si illum minus *norat*. *Phorm.* II. 3. 15. Non *norat* patrem? *Ch.* *Norat*. *Phorm.* V. 3. 21. & 22. Si, Simo, hunc *noris* ſatis, non ita arbitrere. *And.* V. 4. 11. Cum ipſum me *noris*. *Eun.* III. 5. 18. Magis, ſi magis *noris*, putes. *Heaut.* V. 1. 16. At faciam, ut (faciem) *noveris*. *Hec.* III. 4. 25. Unum cognoris, omnes *noris*. *Phorm.* II. 1. 35. Quaſi non *noris*, tentatum advenis. *Phorm.* II. 3. 41. Qui utramvis recte *noris*, ambas *noverit*. *And.* Prol. 10. Vel hoc quis non credat, qui *norit* te? *And.* III. 2. 9. Age, inepte: quaſi nunc *norimus* nos inter nos. *Adelph.* II. 4. 7. Numquam meis oculis eam, quod *noſſem*, videram. *Hec.* V. 4. 23. Ni *noſſem* cauſam, crederem vera hunc loqui. *Phorm.* II. 1. 48. Proinde expiſcare, quaſi non *noſſes*. *De.* *Noſſem*? *Ph.* Ita. *Phorm.* II. 3. 35. Illam me credo haud *noſſe*. *And.* V. 4. 49. *Noſſe* omnia haec, ſalus eſt adoleſcentulis. *Eun.* V. 4. 18. Ut opinor, has non *noſſe* te, & certo ſcio. *Adelph.* IV. 5. 14.

Novitius, a, um.

Paucae, quae circum illam eſſent, manent *novitiae* puellae. *Eun.* III. 5. 34.

Novus, a, um.

Ego *novus* maritus fiam! *Adelph.* V. 8. 15. Nullum invenire Prologum potuiſſet *novus*. *Phorm.* Prol. 15. Nunc geſtus mihi, voltuſque eſt capiendus *novus*. *Phorm.* V. 6. 50. Quin *novo* modo ei faceres contumeliam. *Phorm.* V. 7. 79. Quae veteres factitarunt, ſi faciunt *novi*. *Eun.* Prol. 43. *Nova* nunc religio in te iſtaec inceſſit, cedo? *And.* IV. 3. 15. *Nova* figura oris. *Eun.* II. 3. 25. *Nova* nupta eadem haec diſcet? *Adelph.* IV. 7. 33. Haec (fabula) cum data eſt *nova*. *Hec.* Prol. 2. Hem! *nova* res orta eſt. *Hec.* III. 1. 18. Quom ſtetit olim *nova*, actoris opera magis ſtetiſſe. *Phorm.* Prol. 9. *Novam* eſſe oſtendi, & quae eſſet. *Heaut.* Prol. 7. Eam nos acturi ſumus *novam*. *Adelph.* Prol. 12. Adporto *novam* Comoediam. *Phorm.* Prol. 25. Nunc haec plane eſt pro *nova*. *Hec.* Prol. 5. Vetere in *nova* coepi uti conſuetudine. *Hec.* Alt. Prol. 29. *Novarum* qui ſpectandi faciunt copiam. *Heaut.* Prol. 29. Cum dabit alias *novas*. Nunc *novas* qui ſcribunt, nihil parcunt ſeni. *Heaut.* Prol. 34. & 43. *Novas* qui exactas feci, ut inveteraſcerent. In his, quas primum Caecilii didici *novas*. Ut ab eodem alias diſcerem *novas*. Mihique ut diſcere *novas* expediat. *Hec.* Alt. Prol. 4. 6. 11. & 49. Hoc *novum* eſt aucupium. *Eun.* II. 2. 16. *Novum* intervenit vitium, & calamitas. *Hec.* Prol. 2. Ut ne quid animo ſit *novum*. Horum nihil quidquam accidet animo *novum*. *Phorm.* II. 1. 15. & 20. Num mirum, aut *novum* eſt? *Phorm.* V. 6. 8. Quin res, aetas, uſus, ſemper aliquid adportet *novi*. *Adelph.* V. 4. 2. Nihil fecit *novi*. *Phorm.* III. 1. 11. Mirabar, ſi tu mihi quidquam adferres *novi*. *Phorm.* III. 2. 5. Haruſpex vetuit aliquid *novi* negotii incipere. *Phorm.* IV. 4. 29. Multa advenienti, ut fit, *nova* hic, compluria. *Phorm.* IV. 3. 6. Fero alia flagitia ad te, ingentia, *nova*. *Adelph.* IV. 7. 4.

Syntaxis. *Novus maritus. Poëta novus. Voltum novum capere. Nova religio. figura oris. nupta. Dare novam fabulam. Nova res. Novum aucupium. Id animo novum eſt. Id accidit animo novum. Mirum aut novum. Adportare quid novi. Nil novi facere. Novum vitium intervenit. Adferre quid novi. Aliquid novi negotii incipere. Flagitium novum.*

Nox.

Atque haec una *nox*. *Heaut.* III. 1. 52. Perſuaſit *nox*, amor, vinum, adoleſcentia. *Adelph.* III. 4. 24. Prius *nox* oppreſſiſſet illic, quam. *Adelph.* IV. 1. 9. Quae conſecuta eſt *nox*, eam nihilo magis. *Hec.* I. 2. 62. Miſere offendi militem, ejus *noctem* orantem. *Heaut.* II. 3. 125. Somnium hercle ego hac *nocte* oculis non vidi meis. *Heaut.* III. 1. 82. Non rediit hac *nocte* a coena Aeſchinus? *Adelph.* I. 1. 1. Cum primo lucu ibo hinc. *Mi.* Immo de *nocte* cenſeo. *Adelph.* V. 3. 55. *Nocte* illa prima virginem non attigit. *Hec.* I. 2. 61. Memini, ad me *nocte* prima confugere. *Hec.* V. 3. 24. Conari manibus, pedibus, *nocteſque* & dies. *And.* IV. 1. 53. Dies *nocteſque* me ames. *Eun.* I. 2. 113. Stertit *nocteſque* & dies. *Eun.* V. 9. 49.

Syntaxis. *Nox perſuadet adoleſcenti. Nox opprimit me. Nox conſequitur noctem. Noctem amicae orare. De nocte. Nocte prima. Dies nocteſque. Nocteſque & dies.*

Noxa.

NU NU

Noxa.

Hic in *noxa* eſt: ille ad defendendam cauſam adeſt. *Phorm.* II. 1. 36.

Noxia.

Unam hanc *noxiam* mitte. *Eun.* V. 2. 13. Signum eſt, dominam eſſe extra *noxiam.* *Heaut.* II. 3. 57. Quod me accuſat nunc vir, ſum extra *noxiam.* *Hec.* II. 3. 3. In te incipiunda ad defendendam *noxiam.* *Phorm.* I. 4. 48. Pueri inter ſeſe quam pro levibus *noxiis* iras gerunt! *Hec.* III. 1. 30.

Nubo.

Cui? quando *nupſit?* *Adelph.* IV. 5. 37. Antiphila mea *nubet* mihi. *Heaut.* IV. 3. 13. Quid hoc, quod volo, ut illa *nubat* noſtro? *Heaut.* V. 1. 62. Lex eſt, ut orbae, qui ſunt genere proximi, eis *nubant.* *Phorm.* I. 2. 76. Qui ajebant, hodie filiam meam *nubere* tuo gnato. *And.* III. 3. 3. Huic leges cogunt *nubere* hanc. *Adelph.* IV. 5. 18. Daturne illa Pamphilo hodie *nuptum?* *And.* II. 1. 1. Pro virgine dari *nuptum* non poteſt. *Adelph.* III. 2. 48. Ex quo cenſes, niſi ex illo, cui data eſt *nuptum?* *Hec.* IV. 1. 13. Dicat, nos dare eam Phormioni *nuptum.* *Phorm.* IV. 5. 8. Ut potui, *nuptum* virginem locavi huic adoleſcenti. *Phorm.* V. 1. 25. Et nova *nupta* eadem haec diſcet? *Adelph.* IV. 7. 33. Potius, quam eſſet cum illo *nupta.* *Hec.* IV. 1. 19. *Nupta* meretrici hoſtis eſt. *Hec.* V. 2. 23. Ut de tali cauſa *nuptae* mulieri ſe oſtenderet. *Hec.* V. 1. 30. Negabas *nuptam* poſſe filiam tuam te pati cum eo. *Hec.* IV. 1. 23. Aut ſe eſſe mecum *nuptam.* *Hec.* IV. 4. 34. Egon' illam cum illo ut patiar *nuptam* unum diem? *Phorm.* II. 1. 74. Gnatam inveni *nuptam* cum tuo filio. *Phorm.* V. 3. 34.

Syntaxis. *Orbae nubunt genere proximis. Filia datur nuptum marito. Nuptum locare filiam adoleſcenti. Nova nupta. Nupta cum viro. Nupta meretrici hoſtis eſt. Nupta mulier.*

Nudus.

Capillus paſſus, *nudus* pes, ipſa horrida. *Phorm.* I. 2. 56.

Nugae.

Nae iſta hercle magno jam conatu magnas *nugas* dixerit! *Heaut.* IV. 1. 8.

Nullus, a, um.

Liberatus ſum hodie, Dave, tua opera. *Da.* Ae *nullus* quidem. *And.* II. 2. 33. *Nullus* ſum! *And.* III. 4. 20. *Eun.* V. 7. 22. *Hec.* III. 1. 39. IV. 4. 3. Memini, tametſi *nullus* moneas. *Eun.* II. 1. 10. Si non quaerei, *nullus* dixeris. *Hec.* I. 2. 4. *Nullus* es, Geta, niſi. *Phorm.* I. 4. 1. Ut *nullus* locus relinquatur preci. *Phorm.* III. 3. 14. *Nullus* ſum! ſepultus ſum! *Phorm.* V. 7. 49. Cui aeque audiſti commodius quidquam eveniſſe? *Sy.* *Nulli.* *Heaut.* IV. 3. 7. *Nulli* laedere os, adridere omnibus. *Adelph.* V. 4. 10. *Nullum* invenire Prologum potuiſſet novus. *Phorm.* Prol. 15. Ut *nullo* modo introire poſſem, quin. *Eun.* V. 2. 2. At te id *nullo* modo puduit facere. *Heaut.* V. 4. 19. Sic homo eſt, perpaucorum hominum. *Gn.* Immo *nullorum* arbitror. *Eun.* III. 1. 19. Nunc per hunc *nulla* eſt mora. *And.* III. 4. 14. Si *nulla* aegritudo huic gaudio interceſſerit. *And.* V. 5. 5. Ut ſpes *nulla* reliqua in te ſiet tibi! *Eun.* II. 2. 9. Huc cum advenio, *nulla* erat. *Eun.* II. 3. 53. *Nulla* mihi res poſthac poteſt jam intervenire tanta, quae. *Heaut.* IV. 3. 1. *Nulla* eſt tam facilis res, quin. *Heaut.* IV. 6. 1. Dum *nulla* alia delectatio, te indulgebant. *Heaut.* V. 2. 34. Tum talem, niſi tu, *nulla* pareret filium. *Heaut.* V. 3. 20. Tibi a me *nulla* orta eſt injuria. *Adelph.* II. 1. 35. Nunc turba *nulla* eſt. *Hec.* Alt. Prol. 35. Nam veſtrarum *nulla* eſt, quin. *Hec.* II. 1. 43. *Nulla* ſum! *Hec.* IV. 1. 6. Huic vero *nulla* (cauſa) eſt. *Nulla* tibi, Pamphile, hic jam conſultatio eſt. *Hec.* IV. 4. 4. & 28. *Nulla* eſt mihi vita expetunda. *Phorm.* I. 4. 25. Video exire neminem: matronam *nullam.* *And.* II. 2. 27. Ibo, illis dicam, *nullam* eſſe in nobis moram. *Adelph.* IV. 7. 1. *Nullam* pol credo mulierem me miſeriorem vivere. *Hec.* IV. 1. 51. Ah! *nullam* de his rebus culpam commeruit tua. *Hec.* IV. 4. 9. Qui ob rem *nullam* miſit. *Hec.* V. 3. 2. *Nullam* mihi malim, quam iſthanc uxorem dari. *Phorm.* IV. 3. 53. *Nullane* in re eſſe homini cuiquam fidem! *And.* II. 5. 14. *Nulla* adeo ex re iſtuc fit, niſi ex nimio otio. *Heaut.* I. 1. 57. *Nulla* mala re eſſe expolitam muliebri. *Heaut.* II. 3. 48. Illud rus *nulla* alia cauſa tam male odi, niſi quia prope eſt. *Adelph.* IV. 1. 7. *Nullum* eſt jam dictum, quod non. *Eun.* Prol. 41. Caeterum de excluſione verbum *nullum.* *Eun.* I. 2. 8. *Nullum* hujus ſimile factum. *Adelph.* I. 2. 16. Tam iners, tam *nulli* conſilii ſum. *And.* III. 5. 2. Denique *nullum* remittis tempus. *Heaut.* I. 1. 18. *Nullon'* ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? *And.* I. 5. 12. Si *nullo* alio pacto, foenore. *Phorm.* II. 1. 71. Ego *nullo* poſſum remedio me evolvere ex his turbis, quin. *Phorm.* V. 4. 5.

Num.

Num videntur convenire haec nuptiis? *And.* II. 2. 29. *Num* illi moleſtae quidpiam hae ſunt nuptiae? *Num* filio videtur uxorem dare? *And.* II. 6. 7. & 21. *Num* immemores diſcipuli? *And.* III. 1. 19. *Num* veritus? quid rettulit? *And.* III. 2. 16. *Num* cenſes faceret? *And.* III. 3. 46. *Num* cogitat, quid dicat? *num* facti piget? *Num* ejus color pudoris ſignum uſquam indicat? *And.* V. 3. 6. & 7. *Num* ille ſomniat ea, quae vigilans voluit? *And.* V. 6. 7. *Num* ſolus ille dona dat? *Eun.* I. 2. 83. *Num* quem evocari hinc vis foras? *Eun.* II. 2. 52. *Num* quis hic eſt? *num* quis hinc me ſequitur? *Num* parva cauſa eſt? *Eun.* III. 5. 1. & 27. Viſe amabo, *num* ſit. *Eun.* IV. 3. 21. *Num* formidoloſus obſecro es, mi homo? *Eun.* IV. 6. 18. *Num*

ee meam

meam ſaevitiam veritus? *Eun.* V. 2. 15. *Num* me feſellit, hoſce id ſtruere? *Heaut.* III. 2. 3. *Num* ego inſto? *Heaut.* IV. 4. 16. *Num* datum mihi eſt? *num* juſſi? *num* illa oppignerare filiam meam potui? *Heaut.* IV. 5. 45. & 46. Num tibi videtur eſſe apud ſeſe? *Hec.* IV. 4. 85. *Num* ego iſtuc nego? *Phorm.* III. 2. 39. *Num* tu intelligis, hic quid narret? *Ph. Num* tu? *Num* mirum, aut novum eſt? *Phorm.* V. 6. 6. & 8.

NUMERO.

Nam; ut *numerabatur* forte argentum, intervenit. *Adelph.* III. 3. 52.

NUMERUS.

Conveniet *numerus*, quantum debui. *Phorm.* I. 2. 3. Niſi ſi me in illo credidiſti eſſe hominum *numero*, qui. *Adelph.* IV. 3. 3.

NUMMUS.

Mille *nummûm* poſcit. *Heaut.* III. 3. 45. Erat ei de ratiuncula jam pridem apud me reliquom pauxillulum *nummorum.* *Phorm.* I. 1. 4.

NUMNAM.

Hem! *numnam* periimus? *And.* III. 4. 12. Eho! *numnam* hic relictus cuſtos, ne? *Eun.* II. 2. 55. *Numnam* ego perii? *Eun.* V. 5. 5. Perii! *numnam* haec audivit? *Heaut.* III. 2. 6. Hem! *numnam* illa, quaeſo, parturit? *Adelph.* III. 4. 42.

NUMQUAM. *vide*, NUNQUAM.

NUMQUID. NUMQUIDNAM.

Quid, Crito? *numquid* meminiſti? *And.* V. 4. 40. *Numquid* vis aliud? *Eun.* I. 2. 111. *Numquid* aliud imperas? *Eun.* II. 2. 7. Credo: at *numquid* aliud? *Eun.* II. 2. 41. Rogo, *numquid* velit? *Eun.* II. 3. 49. *Numquid* me aliud vis? *Eun.* II. 3. 71. *Phorm.* I. 2. 101. *Numquid* habes, quod contemnas? *Eun.* III. 2. 22. *Numquid* eſt aliud mali damnive reliquom? *Eun.* V. 6. 24. *Numquid*, Gnatho, dubitas, quin? *Eun.* V. 9. 13. *Numquid* vis, quin abeam? *Adelph.* II. 2. 39. *Numquid* vis? *Adelph.* III. 3. 78. *Hec.* II. 2. 30. *Numquid* circumſpexti? aut *numquid* tute proſpexti tibi? *Adelph.* IV. 5. 55. Dic mihi, harum rerum *numquid* dixti jam patri? *Hec.* V. 4. 24. *Numquid* nos vis? *Phorm.* II. 4. 18. *Numquid* patri ſubolet? *Phorm.* III. 1. 10. *Numquid* hic confecit? *Phorm.* III. 2. 24. *Numquid* eſt, quod opera mea vobis opus ſit? *Phorm.* III. 3. 31. *Numquidnam* amplius tibi cum illa fuit? *And.* II. 1. 25. *Numquidnam* quod nolis, vides? *Eun.* II. 2. 41. *Numquidnam* de gnato meo audiſti? *Heaut.* III. 1. 20. *Numquidnam* effert? occidi! nihil video. *Adelph.* II. 4. 1. Eho! *numquidnam* accuſat virum? *Hec.* II. 2. 25.

NUNC.

Sine *nunc* meo me vivere interea modo. Ut conſumat *nunc*, cum nihil obſint doli. Eamus jam *nunc* intro. *And.* I. 1. 126. 133. & 144. Sed *nunc* ea me exquirere iniqui patris eſt. *And.* I. 2. 15. Etiam *nunc* mihi ſcripta illa dicta ſunt in animo Chryſidis de Glycerio. *And.* I. 5. 47. Ubi quaeram? aut quo *nunc* primum intendam? *And.* II. 2. 6. I *nunc* jam intro. *And.* II. 5. 13. *Eun.* IV. 4. 48. *Adelph.* II. 1. 14. *Nunc* primum fac, iſthaec ut lavet. Mox deferent puerum huc ante oſtium: id ego jam *nunc* tibi renuntio, Here, futurum. *Nunc*, poſtquam videt nuptias domi adparari, miſſa eſt ancilla illico. *And.* III. 2. 3. 28. & 33. Alium eſſe cenſes *nunc* me; atque olim quum dabam? *And.* III. 3. 13. Potes *nunc*, dum animus irritatus eſt. *And.* III. 4. 18. Poſthac incolumem ſat ſcio fore me, *nunc* ſi hoc devito malum. Quid ego *nunc* dicam patri? negabon' velle me, modo qui ſum pollicitus, ducere? *And.* III. 5. 5. & 6. Ut beneficium verbis initum dudum, *nunc* re comprobes. *And.* V. 1. 5. Animo *nunc* jam otioſo eſſe impero. *And.* V. 2. 1. Poſt illa *nunc* primum audio, quid illo ſit factum. *And.* V. 4. 33. Idem Menandri Phaſma *nunc* nuper dedit. Habeo alia multa, quae, *nunc* condonabitur, quae proferentur poſt, ſi. *Eun.* Prol. 9. & 17. Non eam? ne *nunc* quidem, cum arceſſor ultro? *Nunc* ego & illam ſceleſtam eſſe, & me miſerum, ſentio. *Eun.* I. 1. 1. & 25. Omnia haec *nunc* verba huc redeunt denique. *Eun.* I. 2. 78. His menſibus non vidiſſe proximis, niſi *nunc*, cum. *Nunc* jam orna me. *Eun.* II. 3. 41. & 85. *Nunc* eſt profecto, interfici cum perpeti me poſſum. *Eun.* III. 5. 3. Etiam *nunc* non credis, indignis nos eſſe irriſas modis? *Eun.* IV. 4. 43. Numquid dubitas, quin ego *nunc* perpetuo perierim? *Eun.* V. 9. 13. *Nunc* habeam, nec ne, incertum eſt. *Nunc*, ſi commodum eſt, Dionyſia hic ſunt hodie; apud me ſis volo. *Heaut.* I. 1. 43. & 109. Ex ſua libidine moderantur, *nunc* quae eſt, non quae olim fuit. *Heaut.* II. 1. 4. Vah! *nunc* demum intelligo. Scio; apud patrem: at *nunc* interim. *Heaut.* II. 3. 12. & 136. Ita non ut olim, ſed uti *nunc*, ſane bona. *Heaut.* III. 2. 13. Abi jam *nunc* intro. *Heaut.* IV. 1. 5. Quid, ſi hoc *nunc* ſic incipiam? *Heaut.* IV. 2. 9. *Nunc* filia poſtquam eſt inventa vera. *Heaut.* V. 2. 35. Sineres *nunc* facere, dum per aetatem licet. *Adelph.* I. 2. 28. Otioſe *nunc* jam illico hic conſiſte. *Adelph.* II. 1. 2. *Nunc* demum venis? Aut hic *nunc* manere tam diu, aut tum perſequi. *Adelph.* II. 2. 25. & 27. Vah! vivere etiam *nunc* libet. *Adelph.* III. 3. 91. *Nunc* cum maxime operis aliquid facere credo. *Nunc* ubi me illic non videbit, jam huc recurret, ſat ſcio. *Adelph.* IV. 1. 2. & 10. Jam *nunc* haec tria primum addidi. *Adelph.* V. 5. 3. Quod faciundum fortaſſe ſit poſt, idem hoc *nunc* ſi feceris. *Hec.* IV. 3. 3. Etiamſi dudum fuerat ambiguum hoc mihi: *nunc* non eſt. Ah! jamdudum dixi, idemque *nunc* dico. *Hec.* IV. 4. 27. & 100. Ita *nunc* imparatum ſubito tanta te impendent mala. *Phorm.* I. 4. 2. Unde

Digitized by Google

ego *nunc* tam ſubito huic argentum inveniam miſer? *Phorm.* III. 3. 1. Audi *nunc* contra jam. *Phorm.* IV. 4. 19. Etiam *nunc* credis, te ignorarier? *Phorm.* V. 7. 38. *Saepiſſime alibi.*

NUNCCINE.

Hem! *nunccine* demum! *And.* IV. 1. 60.

NUNCIO, NUNCIUS.
vide,
NUNTIO, NUNTIUS.

NUNCUBI.

Nuncubi meam benignitatem ſenſiſti in te claudier? *Eun.* I. 2. 83.

NUNQUAM.

Advorſus nemini: *numquam* praeponens ſe illis. *And.* I. 1. 38. *Nunquam* cuiquam noſtrum verbum fecit. *And.* I. 2. 7. *Nunquam* faciam. *Da.* Ne nega. *And.* II. 3. 10. *Nunquam* hodie tecum commutaturum patrem unum eſſe verbum, ſi. *And.* II. 4. 7. Vide! *nunquam* iſtuc quivi ego intelligere. *And.* III. 4. 10. Inultum *nunquam* id auferet. *And.* III. 5. 4. *Nunquam* deſtitit inſtare, ut dicerem. *And.* IV. 1. 36. Per omnes tibi adjuro Deos, *nunquam* eam me deſerturum. *And.* IV. 2. 11. Si id ſciſſem, *nunquam* huc tetuliſſem pedem. *And.* IV. 5. 13. Itane attemperate venit hodie, ut veniret antehac *nunquam*? *And.* V. 4. 14. *Nunquam* vidi melius conſilium dari. *Nunquam* defugiam auctoritatem. *Eun.* II. 3. 84. & 98. Nunquid tibi dixi? *Gn. Nunquam:* ſed narra, obſecro. plus millies audivi. *Eun.* III. 1. 31. Hunc oculis ſuis noſtrarum *numquam* quiſquam vidit. *Eun.* IV. 4. 11. *Nunquam* accedo, quin abs te abeam doctior. *Eun.* IV. 7. 21. Nunc minatur porro, ſeſe id, quod moechis ſolet. quod ego *nunquam* vidi fieri. *Eun.* V. 5. 16. *Nunquam* aedepol quidquam jam diu mihi evenit. *Nunquam*, pol, hominem ſtultiorem vidi. *Eun.* V. 7. 1. & 8. Hunc ego *numquam* videram etiam. *Eun.* V. 8. 6. *Nunquam* etiam fui uſquam, quin. *Eun.* V. 9. 62. Si *nunquam* avare pretium ſtatui arti meae. *Heaut.* Prol. 48. *Nunquam* tam mane egredior, quin. Tu illum, *nunquam* oſtendiſti, quanti penderes. Haec *nunquam* eveniſſent tibi. *Heaut.* I. 1. 15. 103. & 105. Nam neſcias, ejus ſit poteſtas, poſthac, an *nunquam* tibi. *Heaut.* II. 3. 105. Ut *nunquam* amori veſtro incidere poſſit calamitas. *Heaut.* II. 4. 15. Satrapes ſi ſiet amator, *numquam* ſufferre ejus ſumtus queat. *Heaut.* III. 1. 44. *Numquam* commodius unquam herum audivi loqui. *Heaut.* III. 2. 48. Uxorem *nunquam* habui. *Adelph.* I. 1. 19. Homine imperito *numquam* quidquam injuſtius. *Adelph.* I. 2. 18. *Nunquam*, dum ego adero, hic te tanget. *Adelph.* II. 1. 3. *Nunquam* rem facies. Ego *nunquam* adeo aſtutus fui, quin. *Adelph.* II. 2. 12. & 13. *Nunquam* ita magnifice quidquam dicam, quin. *Adelph.* II. 3. 4. Jam nunc times, quaſi *numquam* adfueris, *numquam* tute pepereris? *Numquam* unum intermittit diem, quin ſemper veniat. *Adelph.* III. 1. 3. & 6. Qui ſine hac jurabat ſe unum *numquam* victurum diem. *Adelph.* III. 2. 34. *Numquam* dicet carnufex. *Adelph.* III. 3. 9. Nihilne in mentem? *Ct. Numquam* quidquam. *Adelph.* IV. 1. 12. *Numquam* hercle hodie ego iſtuc committam tibi. Scio, ubi ſit: verum hodie *numquam* monſtrabo. *Adelph.* IV. 2. 12. & 31. *Nunquam* te aliter, atque es, in animum induxi meum. *Adelph.* IV. 3. 6. Hoc *numquam* mihi ipſe voluit credere. *Adelph.* IV. 5. 6. *Numquam* ita quiſquam bene ſubducta ratione ad vitam fuit, quin. *Adelph.* V. 4. 1. Quam mihi per ſilentium *numquam* agere licitum eſt. *Hec.* Alt. Prol. 22. *Numquam* illa viva ducturum uxorem domum. *Hec.* I. 1. 5. Quod ego *numquam* credidi fore. *Numquam* dices tam commode, ut. Neque lites ullae inter eas, poſtulatio *numquam*. *Hec.* I. 2. 23. 33. 106. *Numquam* ſecus habui illam, ac ſi. *Hec.* II. 3. 5. Tamen *numquam* auſus ſum recuſare eam. Tot meas injurias! quae *numquam* in ullo patefecit loco. *Hec.* III. 1. 16. & 23. O fortuna, ut *numquam* perpetuo es bona! *Hec.* III. 3. 46. Qui *numquam* est ingreſſus mare. *Hec.* III. 4. 5. Ille reviviſcet jam *numquam*. Quae *numquam* quidquam erga me commerita eſt. *Hec.* III. 5. 15. & 36. *Numquam* animum quaeſti gratia ad malas adducam partes. *Hec.* V. 3. 38. *Numquam* ante hunc diem meis oculis eam, quod noſſem, videram. *Hec.* V. 4. 23. *Numquam* aeque, inquit, ac modo. *Numquam* faceret. *Phorm.* I. 2. 43. & 71. *Numquam* tam graves ob hanc inimicitias caperem. Contumelias *numquam* ceſſavit dicere hodie. *Phorm.* II. 3. 22. & 30. Hoc temere *numquam* amittam ego a me, quin. *Phorm.* IV. 5. 2. *Nunquam* tu odio tuo me vinces. *Phorm.* V. 6. 9.

NUMQUAMNE.

Perii! *numquamne* etiam me illam vidiſſe? *Eun.* II. 3. 68. *Numquamne* hodie concedes mihi, neque intelliges? *Phorm.* V. 3. 22.

NUNTIO.

Voluptatem magnam *nuntias.* *Heaut.* I. 2. 10. Bene, ita me Di ament! *nuntias:* & gaudeo. *Hec.* IV. 4. 20. Qui haec libenter *nuntiant.* *Hec.* III. 5. 19. Cliniae, quae dixi, *nuntiaſtin*? Ubi deſponſam *nuntiaſti* filio. *Heaut.* V. 1. 11. & 18. Illa ſi jam laverit, mihi *nuntia.* *Heaut.* IV. 1. 5. Abi, Parmeno, intro, ac me veniſſe, *nuntia.* *Hec.* III. 1. 34. Tu, Geta, abi prae, *nuntia* hanc venturam. *Phorm.* V. 2. 12. Ut diligenter *nunties* patri. *Eun.* II. 3. 47. Timeo, ne aliud credam, atque aliud *nunties.* *Hec.* V. 4. 4. Timeo, miſer, quam hic nunc mihi *nuntiet* rem. *Phorm.* I. 3. 26. Eaque hoc te mihi *nuntiare* juſſit. *Hec.* V. 4. 7. Una illarum praecucurrit, *nuntians*, me veniſſe. *Hec.* III. 3. 11. Ad vos

venio *nuntiatum*, paratum me eſſe. *Phorm.* V. 7. 13.

Syntaxis. *Voluptatem magnam nuntiare. Bene nuntiare. Libenter nuntiare rem. Diligenter nuntiare.*

Nuntius.

Nuntium adporto tibi. *Heaut.* III. 1. 18. Illam ſimul cum *nuntio* tibi hic adſuturam hodie ſcio. *Heaut.* I. 2. 2. Egon' te pro hoc *nuntio* quid donem? quid? neſcio. Neque in *nuntio*, tibi boni quid ſit, ſcio. *Hec.* V. 4. 9. & 11. Neſcio, quod magnum hoc *nuntio* exſpecto malum. *Phorm.* I. 4. 16.

Nuper.

Idem Menandri Phaſma nunc *nuper* dedit. *Eun.* Prol. 9. Mater mea illic mortua eſt *nuper*. *Eun.* I. 2. 51. Qui *nuper* fecit ſervo currenti in via deceſſe populum. *Heaut.* Prol. 31. Haec inter nos *nuper* notitia admodum eſt. *Heaut.* I. 1. 1. Inveni *nuper* quandam. *Heaut.* III. 3. 36. Poſtremo, *nuper* dixit velle uxorem ducere. *Adelph.* I. 2. 70.

Nuptiae.

Non ſunt verae *nuptiae*. *And.* I. 1. 20. Quia olim in hunc (diem) ſunt conſtitutae *nuptiae*. *And.* I. 5. 34. Aut tibi *nuptiae* hae ſunt cordi. *And.* II. 1. 28. *Nuptiae* mihi. De improviſo *nuptiae*. *And.* II. 2. 11. & 23. Num illi moleſtae quidpiam hae ſunt *nuptiae*? *And.* II. 6. 7. Hoc niſi fit, mihil moventur *nuptiae*. *And.* III. 2. 36. Ut *nuptiae* fuerant futurae, fiant. *And.* III. 3. 10. Non fuerant *nuptiae* futurae. *And.* III. 4. 8. Hae *nuptiae* non adparabantur mihi. *And.* IV. 1. 32. Quo minus hae fierent *nuptiae*. *And.* IV. 2. 17. Magis inſtare, ut hodie conficerentur *nuptiae*. *Heaut.* V. 1. 22. Res compoſita eſt, fiunt *nuptiae*. *Adelph.* IV. 7. 17. Firmae hae vereor ut ſint *nuptiae*. Quid adhuc habent infirmitatis *nuptiae*? *Hec.* I. 2. 26. & 101. *Nuptiarum* ſollicitudo. *And.* I. 5. 26. *Nuptiarum* gratia haec ſunt ficta. *And.* V. 1. 17. Spem iſto pacto ruſſum *nuptiarum* omnem eripis. *Heaut.* IV. 3. 31 Hic *nuptiis* dictus eſt dies. *And.* I. 1. 75. Credo, impetrabo, ut aliquot ſaltem *nuptiis* prodat dies. *And.* II. 1. 13. Num videntur convenire haec *nuptiis*? *And.* II 2. 29. Meretricios amores *nuptiis* conglutinas? *And.* V. 4. 10. Nihil eſt magis meis *nuptiis* advorſum. *Heaut.* IV. 3. 21. Ne morae meis *nuptiis* egomet ſiem. *Adelph.* IV. 5. 78. Incommode mihi *nuptiis* evenit. *Hec.* V. 3. 40. Spatium quidem adparandis *nuptiis* dabitur paululum. *Phorm.* IV. 4. 21. Ut per falſas *nuptias* vera objurgandi cauſa ſit. Has bene ut adſimules *nuptias*. *And.* I. 1. 130. & 141. Ubi *nuptias* futuras eſſe audivit. Ne eſſet ſpatium cogitandi ad diſturbandas *nuptias*. *And.* I. 2. 2. & 11. *Nuptias* effugere ego iſtas malo, quam. *And.* II. 1. 32. Si jam audierit ſibi paratas *nuptias*. *And.* II. 2. 4. Priuſquam tuum, ut ſeſe habeat, animum ad *nuptias* perſpexerit. *And.* II. 3. 4. Poſtquam videt *nuptias* domi adparari. Tu idem has *nuptias* perge facere, ita, ut facis. Quid alias malim, quam hodie has fieri *nuptias*? *And.* III. 2. 34. 41. & 49. Is mihi ſuadet, *nuptias* ut maturem. *And.* III. 3. 45. Quoniam ſolus mihi effeciſti has *nuptias*. In *nuptias* conjeci herilem filium. *And.* III. 4. 16. & 23. Qui me hodie conjeciſti in *nuptias*. *And.* III. 5. 14. Si omnes hunc conjectum in *nuptias* inimici vellent. Ex unis geminas mihi conficies *nuptias*. *And.* IV. 1. 44. & 51. *Nuptias* quod mihi adparari ſenſit. Quantum huic promoveo *nuptias*. *And.* IV. 2. 7. & 28. Quae opus fuere ad *nuptias* gnatae, paravi. Recte ego ſemper fugi has *nuptias*. *And.* IV. 4. 1. & 27. Filiam ut darem in ſeditionem, atque incertas *nuptias*. *And.* V. 1. 11. Argentum dabitur ei ad *nuptias*. *Heaut.* IV. 5. 29. Gaudere adeo coepit, quaſi qui cupiunt *nuptias*. *Heaut.* V. 1. 12. Dum nimis ſanctas *nuptias* ſtudent facere. *Adelph.* V. 7. 1. Seque ſperaſſe, eas tolerare poſſe *nuptias*. *Hec.* I. 2. 72. Bonas, me abſente, hic confeciſtis *nuptias*! *Phorm.* II. 1. 28. Opus eſt ſumtu ad *nuptias*. *Phorm.* IV. 3. 61. Quum ſcirem infirmas *nuptias* haſce eſſe. *Phorm.* V. 1. 6. Si ſenſero hodie quidquam in his te *nuptiis* fallaciae conari. *And.* I. 2. 25. Quantum intellexi modo ſenis ſententiam de *nuptiis*. Nequam faciam in *nuptiis* fallaciam. *And.* I. 3. 2. & 7. Verbum unum cave de nuptiis. *And.* I. 5. 65. Ut, quid ageret de *nuptiis*, ſcirem. *And.* II. 5. 2. Hiccine me ſi imparatum in veris *nuptiis* adortus' eſſet. *And.* III. 1. 20. Itane attemperate venit hodie in ipſis *nuptiis*, ut? *And.* V. 4. 13. Hilarum ac lubentem fac te in gnati *nuptiis*. *Adelph.* IV. 7. 38. Donec jam in ipſis *nuptiis*. *Hec.* I. 2. 51. Abhorrere animum huic video a *nuptiis*. *Hec.* IV. 4. 92. Ut quiſquam amator *nuptiis* laetetur. *Hec.* V. 3. 37. Qui me, & ſe hiſce impedivit *nuptiis*! *Phorm.* II. 4. 2. Ex *nuptiis* tuis ſi nihil nanciſcor mali. *Phorm.* III. 3. 10.

Syntaxis. *Nuptiae verae. Nuptiae conſtitutae in certum diem. Nuptiae mihi ſunt cordi. Nuptias parare alicui. Nuptiae moleſtae. Nuptiae moventur. Nuptiae adparantur. fiunt. ſunt firmae. habent nihil infirmitatis. Nuptiarum ſollicitudo. Spem nuptiarum eripere alicui. Nuptiis dictus eſt dies. Dum prodere nuptiis. Haec non conveniunt nuptiis. Meretricios amores nuptiis conglutinare. Morae ſum meis nuptiis. Incommode mihi nuptiis evenit. Impedire quem nuptiis. Nuptiae falſae. Adſimulare nuptias. diſturbare. effugere. facere. Animus ita ſeſe habet ad nuptias. Maturare nuptias. efficere. Conjicere quem in nuptias. Fugere nuptias. Promovere nuptias. Dare filium in incertas nuptias. Cupere nuptias. Tolerare nuptias. Nuptiae infirmae. Fallaciam facere in nuptiis. Hilarum ſe facere in nuptiis. In ipſis nuptiis. Animus mihi abhorret a nuptiis. Laetari nuptiis. Ex nuptiis nihil mali nanciſci.*

Nuptus.

Digitized by Google

NURUS.

Uno animo omnes ſocrus oderunt *nurus*. *Hec.* II. 1. 4.

NUSQUAM.

Circumſpicio. *nuſquam*. *And.* II. 2. 20. *Nuſquam* eſt. vae miſerae mihi! *And.* IV. 4. 4. Tu profectus alio fueras. *Pa. Nuſquam*. *Eun.* II. 2. 50. Homo ipſe *nuſquam* eſt. *Eun.* III. 4. 5. Ille bonus vir *nuſquam* adparet. *Eun.* IV. 3. 18. Hinc ſciri potuit, aut *nuſquam* alibi. *Heaut.* II. 3. 38. *Nuſquam* (fero) pedem. *Nuſquam* abeo. *Adelph.* II. 2. 19. & 38. Si quid rogabit, *nuſquam* tu me: audiſtin'? *Adelph.* IV. 1. 23. Fratrem *nuſquam* invenio gentium. *Adelph.* IV. 2. 1. Ut te vivat *nuſquam* quiſquam blandior. *Hec.* V. 4. 21. Quia *nuſquam* inſanum ſcripſit adoleſcentulum. *Phorm.* Prol. 6.

NUTRIX.

Jamne oſtendiſti ſigna *nutrici*? *Eun.* V. 3. 5. Ego eo ad Sophronam *nutricem*, ut. *Eun.* IV. 7. 38. *Nutricem* arceſſitum iit. *Eun.* V. 2. 53. Aliquam puero *nutricem* para. *Hec.* IV. 4. 104. Puero *nutricem* adduxit. *Hec.* V. 2. 4. Meae *nutricem* gnatae video. *Phorm.* V. 1. 9. Move vero ocius te, *nutrix*. *Eun.* V. 3. 4. At ut ſatis contemplata modo ſis, mea *nutrix*. *Heaut.* IV. 1. 4. Obſecro, mea *nutrix*, quid nunc fiet? *Adelph.* III. 1. 1.

O.

O.

O Lepidum patrem! *And.* V. 4. 45. O faciem pulchram! *Eun.* II. 3. 5. O facinus indignum! *Adelph.* II. 1. 19. *Hec.* III. 3. 16. O ſcelera! *o* genera ſacrilega! *o* hominem impurum! *Adelph.* III. 2. 6. O audaciam! *Phorm.* II. 3. 13. O factum bene! *And.* I. 1. 78. V. 6. 5. *Eun.* IV. 4. 7. O Juppiter! *Heaut.* IV. 1. 17. O Cteſipho! *Ct.* O Syre! *Adelph.* II. 3. 7. O coelum! *o* terra! *o* maria Neptuni! *Adelph.* V. 3. 4. O Syre noſter, ſalve! O noſter! quid fit? quid agitur? *Adelph.* V. 5. 2. & 4. O mi gnate! *Hec.* III. 2. 17. O Bacchis! *o* mea Bacchis! *Hec.* V. 4. 16. O vir fortis, atque amicus! *Phorm.* II. 2. 10. O fortuna! *o* fors fortuna! *Phorm.* V. 6. 1. *Paſſim alibi.*

OB.

Pretium *ob* ſtultitiam fero. *And.* III. 5. 4. *Ob* haec facta abs te ſpernor. *Eun.* I. 2. 91. Carens patria *ob* meas injurias. *Heaut.* I. 1. 85. Quodnam *ob* facinus? An tu *ob* peccatum hoc eſſe iratum putas? *Heaut.* V. 2. 3. & 37. *Ob* malefacta haec. *Adelph.* II. 1. 45. *Ob* eam rem. *Adelph.* V. 6. 7. Quodnam *ob* factum? *Adelph.* V. 9. 4. *Ob* eam rem? *De. Ob* eam. Si *ob* eam rem vobis vita mea inviſa eſt, quia. *Adelph.* V. 9. 20. & 32. *Ob* eam rem noluit iterum referre, ut. *Hec.* Prol. 6. Plerumque *ob* eam rem clam voluit exſtinguere. *Hec.* V. 1. 22. Sin autem eſt *ob* eam rem iratus gnatus, quod. *Ob* eam rem vis ergo intro eam? *Hec.* V. 2. 14. & 21. Qui *ob* rem nullam miſit. *Hec.* V. 3. 2. Nunquam tam graves *ob* hanc inimicitias caperem. *Phorm.* II. 3. 23. Non pudet vanitatis? *Do.* Minime, dum *ob* rem. *Phorm.* III. 2. 41. Ager oppoſitus eſt pignori, *ob* decem minas, inquit: aediculae item ſunt *ob* decem alias. *Phorm.* IV. 3. 57. & 58. *Alibi.*

OBDO.

Peſſulum oſtio *obdo*. *Eun.* III. 5. 55. Anus foribus *obdit* peſſulum. *Heaut.* II. 3. 37.

OBEO.

Is *obiit* mortem. *And.* I. 3. 18. Ea (anus) *obiit* mortem. *Heaut.* II. 3. 30. Ea mortem *obiit*: e medio abiit. *Phorm.* V. 8. 30.

OBFIRMO.

Age quaeſo, ne tam *obfirma* te, Chreme. *Heaut.* V. 5. 8. Cenſen' poſſe me *obfirmare*, & perpeti? *Eun.* II. 1. 11. Certum *obfirmare* eſt viam me, quam decrevi perſequi. *Hec.* III. 5. 4.

OBGANNIO.

Habet haec, ei quod, dum vivat, uſque ad aurem *obganniat*. *Phorm.* V. 8. 41.

OBJICIO.

Ut hanc laetitiam primus ei *objicerem* domi. *Heaut.* I. 2. 12. Quibus eſt alicunde aliquis *objectus* labos. *Hec.* III. 1. 6. Argentum eſt ultro *objectum*. *Phorm.* V. 2. 4. Hoccine de improviſo mali mihi *objici* tantum? *Adelph.* IV. 4. 1. Hoc eſſe mihi *objectum* malum! *Phorm.* III. 2. 18.

OBITUS.

Ut voluptati *obitus*, ſermo, adventus tuus ſemper ſiet. *Hec.* V. 4. 19.

OBJURGO.

Quo ore illum *objurgabis*? *Phorm.* V. 8. 53. Nam ſi illum *objurges*, vitae qui auxilium tulit. *And.* I. 1. 115. Quis igitur relictus eſt *objurgandi* locus? Ut per falſas nuptias vera *objurgandi* cauſa ſit. *And.* I. 1. 127. & 131. Nec ſatis ad *objurgandum* cauſae. Ne haec quidem ſatis vehemens cauſa ad *objurgandum*. *And.* I. 1. 111. & 123.

OBLECTO.

In eo me *oblecto*. *Adelph.* I. 1. 24. Minime equidem me *oblectavi*. *Hec.* I. 2. 10. Ubi te *oblectaſti* tam diu? *Hec.* I. 2. 9. Tu cum illa te intus *oblecta* interim. *Adelph.* II. 4. 20. Me ſperes: me te *oblectes*. *Eun.* I. 2. 115. Habebis, quae tuam ſenectutem *oblectet*. *De.* Te *oblectet*! *Phorm.* II. 3. 87. & 88.

OBLIVISCOR.

Neſcio quid tibi ſum *oblitus* hodie, ac volui, dicere. *And.* V. 1. 22. Ita prorſum *oblitus* ſum mei. *Eun.* II. 3. 14. Jamne *oblitus* es? *Heaut.* IV. 8. 7.

OBMUTESCO.

Obmutui. *And.* I. 5. 22. *Obmutuit*. *And.* II. 5. 10.

OBNIXE.

Quem ego credo manibus pedibuſque *obnixe* omnia facturum. *And.* I. 1. 134.

OBNOXIUS.

Uxori *obnoxius* ſum. *Hec.* III. 1. 22.

OBNUNCIO.

Primus porro *obnuncio*. *Adelph.* IV. 2. 8.

OBOLUS.

Olera & piſciculos minutos ferre *obolo* in coenam ſeni. *And.* II. 2. 32.

ORORIOR.

Tanta haec laetitia *oborta* eſt. *Heaut.* IV. 3. 2.

OBSATUROR.

Ut iſtam rem video, iſtius *obſaturabere*. *Heaut.* IV. 8. 29.

OBSCURUS, A, UM.

Quorum aemulari exoptat negligentiam potius, quam iſtorum *obſcuram* diligentiam. *And.* Prol. 21.

OBSECRO.

Di, date facultatem, *obſecro*, huic pariundi. *And.* I. 4. 5. Te per amorem *obſecro*, ut ne ducas. *And.* II. 1. 26. *Obſecro* te. *And.* II. 2. 14. *Phorm.* II. 2. 5. Juno Lucina, fer opem! ſerva me, *obſecro*! *And.* III. 1. 15. *Adelph.* III. 4. 41. Quid iſtuc *obſecro*, eſt? *And.* IV. 3. 6. *Adelph.* IV. 4. 12. *Obſecro*, humine? *And.* IV. 3. 10. Cur tu, *obſecro*, hic me ſolam? Aut *obſecro*; an non civis eſt? Audiſtin? *obſecro*? *And.* IV. 4. 8. 42. & 46. *Obſecro*, quem video? *And.* IV. 5. 5. Audi, *obſecro*. *And.* V. 2. 20. *Phorm.* III. 2. 1. Hoc modo te *obſecro*, ut ne credas. *And.* V. 3. 28. Jube ſolvi, *obſecro*. *And.* V. 4. 52. Ne crucia te, *obſecro*, anime mi, *Eun.* I. 2. 15. Illumne, *obſecro*, inhoneſtum hominem? *Obſecro* hercle, Parmeno, fac ut potiar. *Eun.* II. 3. 64. & 70. Sed narra, *obſecro*. Tuumne, *obſecro* te, hoc dictum erat? *Eun.* III. 1. 31. & 38. Ego te *obſecro* hercle ut audias. *Eun.* III. 5. 14. Au *obſecro* mea Pythias. *Obſecro*, tam infandum facinus, ne audivi quidem. *Eun.* IV. 3. 14. & 22. Prodi, male conciliate. *Do.* *Obſecro*. Videam? *obſecro* quem? An tu hunc credidiſti eſſe, *obſecro*, ad nos deductum? Tace *obſecro*. *Obſecro* te vero, Phaedria. *Eun.* IV. 4. 2. 9. 12. 18. & 48. Num formidoloſus, *obſecro*, es, mi homo? *Eun.* IV. 6. 18. Quid is, *obſecro*, ad nos? Hera mea tace; tace *obſecro*. *Eun.* V. 1. 10. & 18. Te mihi patronam capio, Thais; te *obſecro*. Quam tu rem actura, *obſecro* es? Au! tace *obſecro*. *Obſecro*, abeamus intro. *Eun.* V. 2. 48. 57. 60. & 66. Hem, *obſecro* an is eſt? *Eun.* V. 5. 21. Sed ubi *obſecro* is eſt? *Eun.* V. 7. 5. O Juppiter! ſerva, *obſecro*, haec nobis bona. *Obſecro*, Gnatho, in te ſpes eſt. *Obſecro* te, quid agimus? *Eun.* V. 9. 19. 24. & 58. Quid eſt, *obſecro*? Syre mi, *obſecro*, ne. Perge, *obſecro* te, & cave, ne. Hujuſmodi, *obſecro*, aliquid repperi. *Heaut.* II. 3. 26. 50. 61. & 98. Ah! retine me, *obſecro*. *Heaut.* II. 4. 23. Eamus: duc me ad eum, *obſecro*. *Heaut.* III. 1. 23. Nunc hoc te *obſecro*. *Heaut.* IV. 1. 31. O mi Syre, audiſtin', *obſecro*? *Heaut.* IV. 3. 6. Au! *obſecro* te, iſtuc inimicis fiet. *Heaut.* V. 3. 13. *Obſecro*, ejus ut memineris. *Obſecro*, mi gnate, ne. Miſeram me! hoccine quaeſiſti, *obſecro*? *Heaut.* V. 4. 2. 5. & 6. Mi vir, te *obſecro*, ne facias. *Cl.* Pater, *obſecro*, ut mihi ignoſcas. *Heaut.* V. 5. 4. & 5. *Obſecro*! populares, ferte miſero auxilium! *Adelph.* II. 1. 1. *Obſecro* hercle, hominem abſolvitote: ne, ſi. *Adelph.* II. 4. 17. *Obſecro*, mea nutrix, quid nunc fiet? *Adelph.* III. 1. 1. Propius, *obſecro* accedamus, Soſtrata. Eloquere ergo, *obſecro* te, quid ſit. *Adelph.* III. 2. 11. & 27. Syre, *obſecro*, vide, ne. *Adelph.* IV. 2. 11. Miletum uſque? *obſecro*! Non. *Aeſ.* *Obſecro*! non? Pater, *obſecro*, auſculta. Pater, *obſecro*! non ludis tu nunc me? *Adelph.* IV. 5. 21. 27. 45. & 63. Tace, *obſecro*, mea gnata. *Hec.* III. 1. 38. Ex quo cenſes, niſi ex illo, cui data eſt nuptum, *obſecro*? *Hec.* IV. 1. 13. Sine me, *obſecro*, hoc effugere. *Obſecro*, mi Pamphile; non? *Hec.* IV. 2. 24. & 26. Quid exanimatus es, *obſecro*? *Hec.* V. 3. 27. Cedo, quid portas, *obſecro*? *Obſecro*: quid ſi adſimulo? *Phorm.* I. 4. 20. & 32. Loquere, *obſecro*! *Phorm.* III. 1. 9. Quaere, *obſecro*, ne. *Phorm.* III. 3. 20. Di, *obſecro* vos! eſtne hic Stilpho? Quid? non, *obſecro*, es? *Phorm.* V. 1. 13. & 15. Au! *obſecro*, cave, ne. *Phorm.* V. 1. 27. V. 3. 20. *Obſecro*, ne facias. *Phorm.* V. 7. 51. Quid iſtuc turbae eſt, *obſecro*? Quid ego, *obſecro*, huic credam? *Phorm.* V. 8. 1. & 7. *Obſecrat*, ſibi ut ejus faciat copiam. *Phorm.* I. 2. 62. Per eam te *obſecramus* ambae, uti. *Hec.* III. 3. 27. Hanc fidem ſibi, me *obſecravit*, ut darem. *And.* II. 3. 28. Ah, ne me *obſecra*. *And.* III. 3. 11. Redeam? non, ſi me *obſecret*. *Eun.* I. 1. 4. Ibi homo coepit me *obſecrare*, ut. *Eun.* II. 2. 30. Saepe *obſecrans* me, ut veniam. *Heaut.* IV. 4. 3. Venit ipſus ultro, lacrumans, orans, *obſecrans*. *Adelph.* III. 4. 26. Ita *obſecraturum*, ut liceret ſibi hanc uxorem ducere. *Adelph.* III. 2. 36.

OBSECUNDO.

Obſecundato in loco. *Heaut.* IV. 6. 22. *Obſecundare* in loco. *Adelph.* V. 9. 37.

OBSEQUIUM.

Hoc tempore *obſequium* amicos, veritas odium parit. *And.* I. 1. 41.

OBSEQUOR.

Quia non juſta, injuſta prorſus omnia, omnino *obſequor*. *Adelph.* V. 9. 33. Patri quomodo *obſequare*. *Heaut.* V. 4. 17. Dum huic *obſequare*. *Adelph.* II. 2. 16. Mihi ut incommodet, quam ut *obſequatur* gnato. *And.* I. 1. 136. Pudorin', anne amori *obſequeretur* magis. *Hec.* I. 2. 47. Eorum *obſequi* ſtudiis. *And.* I. 1. 37. Dum ſtudeo *obſequi* tibi. *And.* V. 1. 3. Nos ſenes eſt aequom ſenibus *obſequi*. *Heaut.* III. 1. 10. Noſtrum eſt, ubicumque opus ſit, *obſequi*. *Heaut.* III. 3. 17. Aut te amare cogitat, aut animo *obſequi*. *Adelph.* I. 1. 8. Me parenti potius, quam amori *obſequi* oportet. *Hec.* III. 4. 34. Coepi iis omnia facere, *obſequi* quae vellent. *Phorm.* I. 2. 29. Si id ſit dando, atque *obſe-*

obſequendo. Adelph. V. 4. 26. Et meo patri minus *obſequens. Heaut.* II. 3. 18. Homo voluptati *obſequens* fuit, dum vixit. *Hec.* III. 5. 9. Ingenio te eſſe leni puto, & illum *obſequentem. Heaut.* I. 1. 100. Etſi meis me omnibus ſcio eſſe adprime *obſequentem. Hec.* II. 2. 5. Quae tum, *obſecutus* mihi, feciſti, ut decuerat. Cui tu *obſecutus*, facis huic injuriam. *Hec.* IV. 4. 66. & 68.

Syntaxis. *Omnia obſequi. Obſequi alicui. amori. animo. ſtudiis alicujus. Minus obſequens patri. Obſequens voluptati. Adprime obſequens alteri.*

Obsero.

Tu abi, atque *obſera* oſtium intus, *Eun.* IV. 6. 25.

Observo.

Obſervabam mane illorum ſervulos. *And.* I. 1. 56. *Obſerves* filium, quid agat. *And.* I. 1. 142. Herus me juſſit Pamphilum hodie *obſervare*, ut. *And.* II. 5. 2. Poëta ſenſit, ſcripturam ſuam ab iniquis *obſervari. Adelph.* Prol. 2.

Obsideo.

Nunc vero domi certum *obſidere* eſt uſque, donec redierit. *Adelph.* IV. 6. 6.

Obsitus, a, um.

Video ſentum, pannis annisque *obſitum. Eun.* II. 2. 5. Una ancillula erat, pannis *obſita*, neglecta, immunda illuvie. *Heaut.* II. 3. 53.

Obsonium.

Hem; paulalum *obſoni. And.* II. 2. 23. Convortam me domum cum *obſonio. Adelph.* II. 4. 22.

Obsono. Obsonor.

Obſonat? potat? olet unguenta? de meo. *Adelph.* I. 2. 37. *Obſonare*, cum fide ſcortum adducere. *Adelph.* V. 9. 7. Vix, inquit, drachmis eſt *obſonatus* decem. *And.* II. 6. 20.

Obstetrix.

Obſtetricem arceſſo. *And.* I. 5. 64. Miſſa eſt ancillula illico *obſtetricem* arceſſitum ad eam. *And.* III. 2. 35. Nec quem ad *obſtetricem* mittam. *Adelph.* III. 1. 5. *Obſtetricem* arceſſe. *Adelph.* III. 2. 56. Ut hinc forte ea ad *obſtetricem* erat miſſa. Eone *obſtetricem* arceſſat? *Adelph.* IV. 4. 8. & 10.

Obstinate.

Itane *obſtinate* operam dat, ut me a Glycerio miſerum abſtrahat? *And.* I. 5. 8.

Obsto.

Si *obſto*: hem! deſino. *Adelph.* I. 2. 57. Quid *obſtat*, cur non verae (nuptiae) fiant? *And.* I. 5. 76. Neque tibi *obſtat*, quod quidam facit. *Eun.* III. 2. 30. Paullum negoti mihi *obſtat. Heaut.* III. 1. 92. Ne mea praeſentia *obſtet*, neu cauſa ulla reſtet relliqua. Ut ne cui meae longinquitas aetatis *obſtet. Hec.* IV. 2. 11. & 20. Ne nomen mihi quaeſtus *obſtet* apud te. *Hec.* V. 1. 8. Egone hujus memoriam patiar meae voluptati *obſtare. And.* V. 4. 41.

Obstupefacio.

Ita eum tum timidum ibi *obſtupefecit* pudor. *Phorm.* II. 1. 54.

Obstupesco.

Obſtupui. And. I. 5. 21. Animus timore *obſtupuit* (obſtipuit.) *Adelph.* IV. 4. 3.

Obsum.

Profuit. *La.* Immo *obfuit. Hec.* III. 5. 13. Melius, pejus; proſit, *obſit. Heaut.* IV. 1. 30. Ut conſumat nunc, cum nihil *obſint* doli. *And.* I. 1. 133. Quae iſta eſt pravitas, quod peccavi ego, id *obeſſe* huic? *Heaut.* V. 2. 21.

Obtempero.

Mihi jam minus, minuſque *obtemperas. Heaut.* III. 3. 33. Nec gnatus, neque hic mihi quidquam *obtemperant. Hec.* III. 5. 62. Ubi, ſi quid bene praecipias, nemo *obtemperet? Adelph.* III. 3. 80. Tu Deos comprecare: tibi eos, certo ſcio, *obtemperaturos* magis. *Adelph.* IV. 5. 71.

Obtestor.

Per hujus ſolitudinem te *obteſtor*, ne. *And.* I. 5. 56.

Obticeo.

Virgo lacrumans *obticet. Eun.* V. 1. 4. Quid *obticuiſti*? *Heaut.* V. 1. 65. Hem! quid nunc *obticuiſti*? *Phorm.* V. 8. 2.

Obtineo.

Pol, Crito, antiquum *obtines. And.* IV. 5. 22. Antiquam adeo tuam venuſtatem *obtines*. Morem antiquom, atque ingenium *obtines. Hec.* V. 4. 18. & 20. Eandem illam rationem antiquam *obtine*. Gloriam tu iſtam *obtine. Adelph.* V. 3. 26. & 28.

Obtingit.

Quia praeter ſpem, atque incredibile hoc mihi *obtigit. Phorm.* II. 1. 9. Itaque *obtingant* ex re, quae exopto, mihi, ut. *Hec.* IV. 2. 3. Neſcis, quid mihi *obtigerit. Da.* Certe: ſed quid mihi *obtigerit*, ſcio. *And.* V. 6. 2. Quid gnato *obtigerit*, me abſente, audiſtin'? *Phorm.* IV. 1. 11. Hoc confiteor, jure mihi *obtigiſſe. And.* III. 5. 2. Iſtuc tibi ex ſententia tua *obtigiſſe* laetor. *Heaut.* IV. 3. 5. Laetus ſum, fratri *obtigiſſe*, quod volt. *Phorm.* V. 4. 1.

Obtrudo.

Numquam auſus ſum recuſare eam, quam mihi *obtrudit* pater. *Hec.* III. 1. 16. Ea quoniam nemini *obtrudi* poteſt, itur ad me. *And.* I. 5. 15.

Obtundo.

Obtundis, tametſi intelligo. *And.* II. 2. 11. *Obtundis. An.* Haud longum eſt id, quod orat. *Phorm.* III. 2. 30. Ah! auſculta: ne me *obtundas* de hac re ſaepius. *Adelph.* I. 2. 33. Quoquo eam, rogitando *obtundat*, enecet. *Eun.* III. 5. 6. Ohe! jam deſine Deos, uxor, gratulando *obtundere. Heaut.* V. 1. 6.

Obturbo.

Itane vero *obturbas? And.* V. 4. 23.

Obviam.

In ipſo tempore eccum ipſum *obviam. And.* III. 2. 52. Opportune hic fit mihi *obviam. And.* III. 4. 11. Concurrunt mi *obviam* cupedinarii. *Eun.* II. 2. 25. Is, dum ſequor hanc, fit mihi *obviam. Eun.* II. 3. 36. Notus mihi quidam *obviam* venit. *Eun.* V. 2. 4. Abi dum tu illis *obviam*, propera. Ibo *ob-*

viam

viam hinc. *Heaut.* II. 3. 8. & 99. Nihil eſt quod malim, quam totam familiam mihi dari *obviam*, ut. Oppido opportune te obtuliſti mihi *obviam*. *Adelph.* III. 2. 13. & 24. Tu pueris curre *obviam*. *Hec.* III. 2. 24. At ego *obviam* conabar tibi, Dave. *Phorm.* I. 2. 2. Ipſe eſt, quem volui *obviam*. *Phorm.* I. 4. 19. Mei fratris video filium mihi ire *obviam*. *Phorm.* II. 1. 23. Ut abii abs te, fit forte *obviam* mihi Phormio. *Phorm.* IV. 3. 12.

Occasio.

Concurrunt multae opiniones, locus, *occaſio*, aetas, mater. *Heaut.* II. 2. 4. Summa eludendi *occaſio* eſt mihi nunc ſenes. *Phorm.* V. 6. 45. An ego *occaſionem*, tantam, tam brevem, tam optatam, tam inſperatam, amitterem? *Eun.* III. 5. 56.

Occido.

Cteſipho me pugnis miſerum, & iſtam Pſaltriam, uſque *occidit*. *Adelph.* IV. 2. 20. *Occidunt* me quidem, dum. *Adelph.* V. 7. 1. Hei mihi! *occidiſti* me tuis fallaciis. *Phorm.* IV. 3. 67. Si quidquam invenies me mentitum, *occidito*. *And.* V. 2. 22. Si aliam admiſero unquam; *occidito*. *Eun.* V. 2. 14. Ubi ego hinc abiero, vel *occidito*. *Phorm.* I. 2. 93.

Occido.

Occidi! *And.* III. 4. 13. & 26. *Eun.* II. 3. 1. IV. 4. 34. V. 6. 23. *Heaut.* V. 1. 35. *Adelph.* II. 4. 1. *Hec.* IV. 4. 16. *Phorm.* I. 4. 21. IV. 3. 36. Hem! miſera *occidi*. *Eun.* V. 1. 11.

Occipio.

Ubi pultare haſce (fores) *occipio* miſer. *Adelph.* IV. 4. 24. Ubi in gynaeceum ire *occipio*. *Phorm.* V. 6. 22. Accepit conditionem, dein quaeſtum *occipit*. *And.* I. 1. 52. Ibi illa cum illo ſermonem *occipit*. *Eun.* IV. 1. 8. Quas, malum! ambages mihi narrare *occipit*? *Heaut.* II. 3. 78. Quum pater, uxorem ut ducat, orare *occipit*. *Hec.* I. 2. 41. Minime miror, qui inſanire *occipiunt* ex injuria. *Adelph.* II. 1. 43. Modo dolores, mea tu, *occipiunt* primulum. *Adelph.* III. 1. 2. Si quid narrare *occepi*. *And.* III. 2. 24. *Occepi* mecum cogitare. *Eun.* IV. 2. 8. Amare *occepit* aliam. *Adelph.* III. 2. 29. Interea miles, qui me amare *occeperat*. *Eun.* I. 2. 45. Quando eum quaeſtum *occeperis*. *Adelph.* II. 1. 52. Qui ſi *occeperit*, ludum jocumque dices fuiſſe illum alterum. *Eun.* II. 3. 8. Magiſtratus cum ibi adeſſet, (Comoedia) *occepta* eſt agi. *Eun.* Prol. 22. Qua hoc *occeptum* eſt cauſa, loquere. *Heaut.* IV. 1. 36.

Occludo.

Dumque ejus libido *occluſa* eſt contumeliis. *And.* III. 3. 25. Conſilium illud rectum eſt de *occludendis* aedibus. *Eun.* IV. 7. 14.

Occulte.

Neque id *occulte* fert. *Adelph.* III. 2. 30.

Occultor.

Hoc qui *occultari* facilius credas, dabo. *Hec.* V. 4. 29.

Occultus, a, um.

Ut tu illos procul hinc ex *occulto* caederes. *Eun.* IV. 7. 17. Apud quem expromere omnia mea *occulta*, Clitipho, audeam. *Heaut.* III. 3. 14.

Occupo.

Mors continuo ipſam *occupat*. *And.* I. 5. 62. Ita populus in ſunambulo animum *occuparat*. *Hec.* Prol. 5. Neque, Antipho alia quum *occupatus* eſſet ſollicitudine, tum. *Phorm.* III. 2. 17. Ut homini, in alio *occupato* amore, filiam ut darem. *And.* V. 1. 10.

Ocius. Ocissime.

Accipe a me hunc (puerum) *ocius*. Move *ocius* te, ut. *And.* IV. 3. 9. & 16. Heus! jubere iſtos foras exire, quos juſſi, *ocius*. *Eun.* III. 2. 17. Perlonge eſt: ſed tanto *ocius* properemus. *Eun.* III. 5. 61. Move vero *ocius* te, nutrix. *Eun.* V. 3. 3. Sequere hac me *ocius*. *Heaut.* IV. 7. 4. Tanto *ocius* te ut poſcat. *Heaut.* IV. 8. 27. Eamus ergo ad eum *ocius*. *Phorm.* III. 3. 30. Tu id, quod cupis, quam *ociſſume* ut des. *Heaut.* IV. 8. 28.

Oculus.

Oculum exclude. *Phorm.* V. 7. 96. *Oculi* illico effodientur. *Eun.* IV. 6. 2. Niſi me animus fallit, aut parum proſpiciunt *oculi*. *Phorm.* V. 1. 8. Vin' facere, quod tuo viro *oculi* doleant? *Phorm.* V. 8. 64. Una falſa lacrymula, quam *oculos* terendo miſere, vix vi expreſſerit, reſtinguet. *Eun.* I. 1. 23. Miles ſibi putare adductum ante *oculos* aemulum. *Eun.* IV. 1. 9. Ut ego unguibus facile illi in *oculos* involem venefico! *Eun.* IV. 3. 6. Quae mihi ante *oculos* coram amatorem adduxti tuum. *Eun.* IV. 7. 24. Non mihi per fallacias adducere ante *oculos*? *Heaut.* V. 4. 18. Cave nunc jam *oculos* a meis oculis quoquam demoveas tuos. *Adelph.* II. 1. 16. Adoleſcenti ipſi eriperem *oculos*. *Adelph.* III. 2. 20. Ni magis te, quam *oculos* nunc amo meos. *Adelph.* IV. 5. 67. Qui te amat plus, quam hoſce *oculos*. *Adelph.* V. 7. 5. Reſtabat aliud nihil, niſi *oculos* paſcere. *Phorm.* I. 2. 35. Rex te ergo in *oculis*. *Eun.* III. 1. 11. Hunc *oculis* ſuis noſtrarum numquam quiſquam vidit. *Eun.* IV. 4. 10. Somnum hercle ego hac nocte *oculis* non vidi meis. *Heaut.* III. 1. 82. Mene? *Ch.* Hiſce *oculis*; ne nega. *Heaut.* III. 3. 3. Cave nunc jam oculos a meis *oculis* quoquam demoveas tuos. *Adelph.* II. 1. 16. Certum: hiſce *oculis* egomet vidi. *Adelph.* III. 2. 31. Quum hanc ſibi videbit eripi, abduci ab *oculis*? *Adelph.* IV. 5. 35. Partim quae perſpexi his *oculis*, partim. *Hec.* III. 3. 3. Numquam ante hunc diem meis *oculis* eam, quod noſſem, videram. *Hec.* V. 4. 23. Alius ab *oculis* meis illam abducet? *Phorm.* III. 3. 15.

Syntaxis. *Oculum alicui excludere. Oculos alicui effodere. Oculi parum proſpiciunt. Oculi mihi dolent. Oculos miſere terere. Ante oculos adducere. Involare alicui in oculos. Oculos non demovere ab oculis alterius. Eripere alicui oculos. Amare aliquem magis quam oculos ſuos. Non vidi oculis meis. Som-*

Digitized by Google

Somnum non videre oculis ſuis. Abduci ab oculis alicujus.

Odi.

Illud rus nulla alia cauſa tam male *odi*, niſi quia prope eſt. *Adelph.* IV. 1. 7. Uno animo omnes ſocrus *oderunt* nurus. *Hec.* II. 1. 4. Ut etiam totam hanc *odiſſet* domum. *Hec.* II. 1. 24. Mature ut quum cognorit, perpetuo *oderit*. *Eun.* V. 4. 11. At pol jam aderit, ſe quoque etiam quum *oderit*. Quam dare operam, id ſcire, qui nos *oderit*? *Hec.* IV. 1. 28. & 38. Dî me, pater, omnes *oderint*! ni magis te, quam oculos amo meos. *Adelph.* IV. 5. 67. Qui magis licet, amare, *odiſſe*, ſuſpicari? *Eun.* Prol. 40. Miris modis *odiſſe* coepit Soſtratam. *Hec.* I. 2. 104. Qui ſcis, an ea cauſa, mi vir, me *odiſſe* adſimulaverit? *Hec.* II. 1. 38.

Odioſe.

Aeſchinus *odioſe* ceſſat. *Adelph.* IV. 2. 49.

Odioſus, a, um.

Si porro eſſe *odioſi* pergitis. *Phorm.* V. 7. 44. *Odioſa* haec eſt aetas adoleſcentulis. *Hec.* IV. 3. 13. *Odioſa* ceſſas? *Eun.* IV. 6. 16. Pergin', mulier, *odioſa* eſſe? *Heaut.* V. 3. 4. *Odioſum*! *So.* Haud clam me eſt. *Hec.* III. 4. 10.

Odium.

Neque agri, neque urbis *odium* me umquam percipit. *Eun.* V. 6. 2. Aut negotî ſi quando *odium* ceperat. *Eun.* III. 1. 14. Merito ut caperet *odium* illam mei. *Hec.* IV. 2. 4. Qui amat, cui *odio* ipſus eſt. *Hec.* III. 2. 8. Obſequium amicos, veritas *odium* parit. *And.* I. 1. 41. Hoc fructi pro labore ab his fero, *odium*. *Adelph* V. 4. 17. Audivi, cepiſſe *odium* tui Philumenam. *Hec.* II. 1. 22. Dignus es cum tua religione, *odio*. *And.* V. 4. 38. Tundendo, atque *odio* denique effecit ſenex. At te Dî, Deaeque perduint, cum iſtoc *odio*! *Hec.* I. 2. 48. & 59. Numquam tu *odio* tuo me vinces. *Phorm.* V. 6. 9. Neque negligentia tua, neque *odio* id ſecit tuo. *Phorm.* V. 8. 27.

Syntaxis. *Odium urbis me percipit. Eſſe alicui odio. Veritas odium parit. Odium negotii me capit. Odium ferre. Facere quid odio alicujus.*

Oedipus.

Davus ſum, non *Oedipus*. *And.* I. 2. 23.

Offendo.

Quemdam miſere *offendi* militem, ejus noctem orantem. *Heaut.* II. 3. 124. *Offendi* adveniens, quicum volebam, collocatam filiam. *Phorm.* V. 1. 31. Texentem telam ſtudioſe ipſam *offendimus*. *Heaut.* II. 3. 44. Quonam modo nunc te *offendam* adfectam? *Hec.* III. 1. 45. Paullum ſi ceſſaſſem, domi non *offendiſſem*. *Eun.* IV. 4. 6. Si te in platea *offendero* hac poſt umquam. *Eun.* V. 9. 34.

Offero.

Hem, Pamphile, optume te mihi *offers*. *And.* IV. 2. 3. Parmeno, opportune te *offers*. *Hec.* V. 3. 10. Quantam *obtuli* adventu meo laetitiam Pamphilo hodie! *Hec.* V. 3. 18. Oppido opportune te *obtuliſti* mihi obviam, hera. *Adelph.* III. 2. 24. Quaeque fors fortuna eſt, nobis quae te hodie *obtulit*. *Hec.* III. 3. 26. Cui miſerae indigne per vim vitium *obtulerat*. *Adelph.* III. 2. 10. Incommode illis fors *obtulerat* adventum meum. *Hec.* III. 3. 10. Dî tibi, Demea, oro, omnes ſemper omnia optata *offerant*. *Adelph.* V. 9. 21. Inſcitum, *offerre* injuriam tibi me immerenti, iniquom eſt. *Hec.* V. 1. 13. Quando vitium *oblatum* eſt. *Adelph.* III. 1. 9. Vitium eſt *oblatum* virgini olim. *Hec.* III. 3. 23.

Syntaxis. *Offerre ſe alicui optime. opportune. Fortuna ſe mihi offert. Fors offert mihi tuum adventum. Dii tibi omnia optata offerant. Vitium offerre virgini. Offerre alicui injuriam.*

Officium.

Nunc tuum eſt *officium*, ut. *And.* I. 1. 141. Hoccine eſt *officium* patris! *And.* I. 5. 1. Hem! iſtuc viri *officium* eſt. *Phorm.* I. 2. 89. Neutiquam *officium* liberi eſſe hominis puto. *And.* II. 1. 30. Neque pes, neque mens ſatis ſuum *officium* facit. *Eun.* IV. 5. 3. Hominis frugi & temperantis functus *officium*. *Heaut.* III. 3. 19. Malo coactus qui ſuum *officium* facit. *Adelph.* I. 1. 44. Neque liberalis functus *officium* eſt viri. *Adelph.* III. 4. 18. Si eſt, facturus ut ſit *officium* ſuum, faciat. *Adelph.* III. 5. 4. Meum *officium* facio. *Adelph.* IV. 3. 2. Si quidem porro tu tuum *officium* facies. *Adelph.* V. 9. 23. Functus adoleſcentuli eſt *officium* liberalis. *Phorm.* II. 1. 52. Non ſatis eſt, tuum te *officium* feciſſe, ſi non id fama adprobat? *Phorm.* IV. 5. 12. Tuo *officio* fueris functus. *Adelph.* IV. 3. 12. Nos noſtro *officio* nihil digreſſos eſſe. *Phorm.* IV. 5. 10. Non mediocris hominia haec ſunt *officia*. *Adelph.* V. 9. 9. Haec ego putabam eſſe manſueti animi *officia*. *And.* I. 1. 87. Ita tute attente illorum *officia* fungere. *Heaut.* I. 1. 14.

Syntaxis. *Tuum eſt officium. Iſtuc viri officium eſt. Facere officium ſuum. Fungi officium ſuum. Nihil digredi officio ſuo. Non mediocris hominis officia.*

Oh. Ohe. Oi.

Oh! tibi ego ut credam, furcifer? *And.* III. 5. 12. *Oh!* illud vide. *Eun.* IV. 4. 2. *Oh!* iniquus es. *Heaut.* V. 3. 9. *Oh!* qui egomet produxi. *Oh!* lacrumo gaudio. *Adelph.* III. 3. 48. & 55. *Oh!* ſcelus. *Adelph.* V. 1. 6. *Oh!* regem me eſſe oportuit. *Phorm.* I. 2. 20. *Oh!* tu quoque hic aderas, Phormio? *Phorm.* V. 6. 17. *Ohe! Da.* Viſus ſum. *And.* III. 5. 10. *Ohe!* jam deſine, uxor. *Heaut.* V. 1. 6. *Ohe!* jam. *De.* Neſcis, qui vir ſit. *Adelph.* IV. 7. 5. *Ohe!* jam. *Adelph.* V. 1. 7. *Ohe!* deſine. *Ohe!* actum, ajunt, ne agas. *Phorm.* II. 3. 30. & 71. *Oi*, ei! *Eun.* IV. 4. 48. *Oi*, hui! nimium. *Phorm.* IV. 3. 58.

Oleo.

Obſonat? potat? *olet* unguenta? de meo. *Adelph.* I. 2. 37.

Olfacio.

An non ſex totis menſibus prius *olfeciſſem*? *Adelph.* III. 3. 43.

Olim.

Fuit *olim* quidam ſenex, mercator. *And.* I. 3. 16. Quia *olim* in hunc (diem) ſunt conſtitutae nuptiae. *And.* I. 5. 34. Ahum eſſe cenſes nunc me, atque *olim* quum dabam? *And.* III. 3. 13. *Olim* iſtuc, *olim*, cum ita in animum induati tuum. *And.* V. 3. 12. Atticus quidam *olim* navi fracta apud Andrum ejectus eſt. *And.* V. 4. 20. *Olim* iſti fuit generi quondam quaeſtus.. *Eun.* II. 2. 15. *Olim* periit parvula ſoror. *Eun.* III. 3. 18. Quia conſimilem luſerat jam *olim* ille ludum. *Eun.* III. 5. 30. Ex ſua libidine moderantur, nunc quae eſt, non quae *olim* fuit. *Heaut.* II. 1. 4. Primum; *olim* potius, quam paterere filium commeare. *Heaut.* III. 1. 34. Ita non ut *olim*, ſed uti nunc, ſane bona. *Heaut.* III. 2. 13. Quid renuntiavit *olim*? Ne nunc animo ita eſſes duro, ut *olim* in tollenda, Chreme! Nunc ita tempus eſt mihi: *olim* nihil minus. *Heaut.* IV. 1. 48. 52. & 54. Tu illos duos *olim* pro re tollebas tua. *Adelph.* V. 3. 23. Ita *olim* ſuo me ingenio pertulit. *Hec.* III. 1. 22. Vitium eſt oblatum virgini *olim*. *Olim* ſoli credidi. *Hec.* III. 3. 23. & 50. *Olim* quidem te cauſae impellebant leves. *Hec.* III. 4. 12. Sed, ut *olim* te oſtendiſti, eadem eſſe, nihil ceſſaviſti. *Hec.* IV. 1. 29. Quem ipſus *olim* mihi dederat. *Hec.* V. 3. 14. Eum, quem *olim* ei dedi. *Hec.* V. 4. 6. Quom ſtetit *olim* nova. *Phorm.* Prol. 9. Meminiſtin' *olim* ut fuerit voſtra oratio? *Phorm.* I. 4. 47. Si meminiſti id quod *olim* dictum eſt. *Phorm.* II. 3. 40. Tibi quidem eſt *olim* dies praeſtituta. *Phorm.* III. 2. 38. Eo perperam *olim* dixi, ne. *Phorm.* V. 1. 18. *Olim* quum honeſte potuit, tum. *Phorm.* V. 7. 19.

Olus.

Olera & piſciculos ferre obolo in coenam ſeni. *And.* II. 2. 32.

Oman.

Ea lege atque *omine*, ut, ſi. *And.* I. 2. 29.

Omiſſus, a, um.

Ubi te vidi animo eſſe *omiſſo*. *Heaut.* V. 2. 9. Metuas, ne ab re ſint *omiſſiores* paullo. *Adel.* V. 3. 45.

Omitto.

At id *omitto*. *Heaut.* IV. 1. 24. Illa, quae antehac facta ſunt, *omitto*. *Adelph.* I. 2. 7. Nunc ſi hoc *omitto*, actum agam. *Adelph.* II. 2. 24. Ego illam (triſtitiam) hercle vero *omitto*. *Adelph.* II. 4. 4. *Omitto* prologui. *Phorm.* V. 6. 21. Non *omittis*? *Adelph.* V. 8. 19. Mane. *Ch.* *Omitte*: jam adero. *Eun.* IV. 6. 27. *Omitte* de te dicere. *Eun.* V. 6. 19. Hem! ſerva. *omitte* mulierem. *Adelph.* II. 1. 18. *Omitte* vero triſtitiam tuam. *Adelph.* II. 4. 3. Jam vero *omitte*, Demea, tuam iracundiam. *Adelph.* IV. 7. 36. Quin *omitte* me. *Phorm.* III. 2. 1. Nam ut alia *omittam*. *Heaut.* III. 1. 48. Nam alias ut *omittam* miſerias. *Hec.* III. 4. 61.

Syntaxis. *Omittere rem. triſtitiam. iracundiam. Omitte me. Omitte dicere.*

Omnino.

Non impulit me, haec nunc *omnino* ut crederem. *And.* III. 2. 44. Non juſta, injuſta prorſus, *omnino* obſequor. *Adelph.* V. 9. 33. Tu mulier, quae me *omnino* lapidem, non hominem putas. *Hec.* II. 1. 17. *Omnino* abhorrere animum huic video a nuptiis. *Hec.* IV. 4. 92.

Omnis, e.

In ore eſt *omni* populo. *Adelph.* I. 2. 13. Ad te patris penum *omnem* congerebam clanculum. *Eun.* II. 3. 18. Credere *omnem* exercitum. *Eun.* III. 1. 12. Fratri gaudeo amorem eſſe *omnem* in tranquillo. *Eun.* V. 9. 8. Ademtum tibi jam faxo *omnem* metum. *Heaut.* II. 3. 100. Ut pater *omnem* de me ejecerit animum patris? *Heaut.* V. 2. 2. Demſi metum *omnem*. *Adelph.* IV. 7. 18. Quod plerique *omnes* faciunt adoleſcentuli, ut. *And.* I. 1. 28. Tum uno ore *omnes* omnia bona dicere. *And.* I. 1. 69. *Omnes* qui amant, graviter ſibi dari uxorem ferunt. *And.* I. 2. 20. Facile *omnes*, quum valemus, recta conſilia aegrotis damus. *And.* II. 1. 9. *Omnes* nos quidem ſcimus, quam. *And.* III. 2. 39. Si *omnes* hunc conjectum in nuptias inimici vellent. *And.* IV. 1. 44. *Omnes* noti me, atque amici deſerunt. *Eun.* II. 2. 7. Concurrunt mihi obviam cupedinarii *omnes*. *Eun.* II. 2. 25. Illud merito factum *omnes* putent. *Eun.* II. 3. 95. Invidere *omnes* mihi. Riſu *omnes*, qui aderant, emoriri. denique metuebant *omnes* jam me. *Eun.* III. 1. 20. 42. & 43. Nunquam etiam fui uſquam, quin me *omnes* amarent. *Eun.* V. 9. 62. *Omnes* mihi labores fuere, quos cepi, leves. *Heaut.* II. 4. 19. Deteriores *omnes* ſumus licentia. *Heaut.* III. 1. 74. *Omnes* te in lauta & bene aucta parte putant. *Heaut.* IV. 5. 50. Ut te quidem *omnes* Dii, Deaeque perduint! *Heaut.* IV. 6. 6. Clamant *omnes*, indigniſſime factum eſſe. *Adelph.* I. 2. 11. Ut ſi *omnes* cuperent, nihil. *Adelph.* II. 4. 9. Quod ſi *omnes* omnia ſua conſilia conferant. *Adelph.* III. 2. 1. *Omnes* magis ſunt, neſcio quomodo, ſuſpicioſi. *Adelph.* IV. 3. 14. Di me, pater, *omnes* oderint! *Adelph.* IV. 5. 67. Dî tibi, oro, *omnes* ſemper omnia optata offerant. *Adelph.* V. 9. 21. Nam nos *omnes*, quibus eſt alicunde aliquis objectus labos. *Hec.* III. 1. 6. *Omnes* negabant. *Hec.* V. 3. 7. Omnia *omnes* ubi reſciſcunt. *Hec.* V. 4. 27. Qui, illum Dî *omnes* perduint! *Phorm.* I. 2. 73. Ita plerique ingenio ſumus *omnes*. *Phorm.* I. 3. 20. *Omnes*, quum ſecundae res ſunt maxume, tum. *Omnes* congruunt. *Phorm.* II. 1. 11. & 34. Amici *omnes* modo uno ore auctores fuere, ut. *Phorm.* IV. 3. 19. Ut te quidem *omnes* Dî, Deaeque perdant! *Phorm.* IV. 4. 6. Quod iſti Dî, Deaeque *omnes* duint! *Phorm.* V. 7. 83. Ita ut ingenium eſt *omnium* hominum. *And.* I. 1. 50. Quid ais, *omnium*? *And.* V. 3. 1. Nemo eſt, quem mallem, *omnium*. *And.* V. 5. 7. Tibi illam reddat? aut tu illum tangas? *omnium*. *Eun.*

 O M O M

Eun. IV. 7. 27. Ita comparatam eſſe hominum naturam *omnium*, ut. *Heaut.* III. 1. 97. Multo *omnium* nunc me fortunatiſſimum factum puto eſſe. *Heaut.* IV. 8. 1. Inſpicere in vitas *omnium* jubeo. *Adelph.* III. 3. 61. Vitium commune *omnium* eſt, quod, *Adelph.* V. 8. 30. Communia *omnium* quae ſunt patrum. *Hec.* I. 2. 42. Horum me *omnium* immeritiſſimo. *Phorm.* II. 1. 60. O *omnium* homo hominum ornatiſſime! *Phorm.* V. 6. 13. Inde *omnibus* ſignum dabo. *Eun.* IV. 7. 11. Hiccine libertatem ajunt aequam eſſe *omnibus*? *Adelph.* II. 1. 29. Exemplum *omnibus* curarem ut eſſes. *Adelph.* V. 1. 9. Nulli laedere os, adridere *omnibus*. *Adelph.* V. 4. 10. *Omnibus* gratiam habeo: & ſeorſim tibi. *Adelph.* V. 9. 14. Pol eandem injurium eſt eſſe *omnibus*. *Hec.* I. 1. 14. Etſi me *omnibus* ſcio eſſe adprime obſequentem. *Hec.* II. 2. 5. *Omnibus* nobis ut res dant ſeſe. *Hec.* III. 3. 20. Id *omnibus* innatum eſt. *Hec.* V. 1. 28. Sic optime omnes cauſas praecidam *omnibus*. *Hec.* IV. 2. 22. In medio *omnibus* palmam eſſe poſitam. *Phorm.* Prol. 17. Parumne eſt, quod *omnibus* nunc nobis ſuccenſet ſenex? *Phorm.* III. 3. 13. Facile *omneis* perferre ac pati. *And.* I. 1. 35. *Omnes* ſibi malle melius eſſe, quam alteri. *And.* II. 5. 16. Per *omnes* tibi adjuro Deos. Non ſi capiundos mihi ſciam eſſe inimicos *omneis* homines. *And.* IV. 2. 11. & 12. *Omneis* nos gaudere hoc te credo credere. *And.* V. 4. 43. Quem ego eſſe infra infimos *omneis* puto homines. *Eun.* III. 2. 36. *Omnes* vos oratos volo, ne. *Heaut.* Prol. 26. *Omnes* produxi ac vendidi. *Heaut.* I. 1. 92. Quam iniqui ſunt patres in *omnes* adoleſcentes judices! *Heaut.* II. 1. 1. *Omnes* ſollicitos habui. *Heaut.* III. 1. 52. *Omnes* dentes labefecit mihi. *Adelph.* II. 2. 36. Inviſos *omnes* nos eſſe illis ſentio. *Hec.* III. 1. 48. Uti tacita apud *omnes* fient. Ut clam eveniat partus patrem: atque adeo *omnes*. *Hec.* III. 3. 28. & 37. Quamobrem *omnes* nos celare volueris partum. *Hec.* IV. 1. 15. Commorat *omnes* nos. *Phorm.* I. 2. 51. Unum cognoris, *omnes* noris. Jam dudum te *omnes* nos accuſare audio immerito. *Phorm.* II. 1. 35. & 59. Mi Geta, *omnes* vos amo. *Phorm.* III. 1. 14. Una *omnes* nos aut ſcire, aut neſcire hoc volo. *Phorm.* V. 3. 26. Quae nos ſemper *omnibus* cruciant modis. *Eun.* II. 3. 92. Ego iſtam invitis *omnibus*. *Adelph.* II. 1. 4. *Omnibus* modis miſer ſum. *Hec.* IV. 4. 79. Incommoditas denique huc *omnis* redit. *And.* III. 3. 35. *Omnis* res eſt jam in vado. *And.* V. 2. 4. In tuto eſt *omnis* res. *Adelph.* II. 4. 3. In te ſpes *omnis* nobis ſita eſt. *Adelph.* III. 4. 9. In te *omnis* haeret culpa ſola. *Hec.* II. 1. 32. In me *omnis* ſpes mihi eſt. *Phorm.* I. 2. 89. Ita noſtrae eſt *omni* fautrix familiae. *Eun.* V. 9. 22. Rem *omnem* a principio audies. *And.* I. 1. 21. Quae mihi *omnem* vitam credidit. *And.* I. 5. 37. Novi rem *omnem*. *And.* IV. 4. 50. Veſtem *omnem* miſerae diſcidit. *Eun.* IV. 3. 4. Ad te attinere hanc *omnem* rem? *Eun.* IV. 6. 7. Tu iſti narra *omnem* rem ordine. *Eun.* V. 5. 28. In me plane Di poteſtatem ſuam *omnem* oſtendere. *Eun.* V. 9. 3. Prius proditurum te tuam vitam, & prius pecuniam *omnem*, quam. *Heaut.* III. 1. 71. Ut recta via rem narret ordine *omnem*. Spem nuptiarum *omnem* eripis. *Heaut.* IV. 3. 28. & 35. *Omnem* familiam mulcavit uſque ad mortem. *Adelph.* I. 2. 9. Ut iram hanc in eos evomam *omnem*. Hegioni rem *omnem* narrato ordine. *Adelph.* III. 2. 14. & 53. *Omnem* rem modo ſeni enarramus ordine. *Adelph.* III. 3. 10. Solus *omnem* familiam ſuſtentat. *Adelph.* III. 4. 35. Hem tibi! reſcivit *omnem* rem. *Adelph.* V. 3. 5. Miſeriam *omnem* ego capio. *Adelph.* V. 4. 22. Traduce familiam *omnem* ad nos. *Adelph.* V. 7. 12. Habes *omnem* rem. *Hec.* I. 2. 119. *Omnem* rem narrabit, ſcio. *Hec.* III. 2. 15. *Omnem* rem ſcio, ut ſit geſta. *Hec.* III. 5. 18. Hac re, & te *omni* turba evolves. *Eun.* IV. 4. 56. Ipſam cum *omni* familia ad me profectam eſſe ajebant. *Phorm.* IV. 1. 5. Cui magis bonae felicitates *omnes* adverſae fient. *Eun.* II. 3. 33. Foras ſimul *omnes* proruunt ſe. *Eun.* III. 5. 51. Ut ſtultae & miſere *omnes* ſumus religioſae. *Heaut.* IV. 1. 36. Matres *omnes* filiis in peccato adjutrices ſolent eſſe. *Heaut.* V. 2. 38. In quo noſtrae ſpes, *omneſ*que opes ſitae erant. *Adelph.* III. 2. 33. Utin' *omnes* mulieres eadem aeque ſtudeant. Uno animo *omnes* ſocrus oderunt nurus. *Hec.* II. 1. 2. & 4. Nae nos ſumus inique aeque *omnes* inviſae viris propter paucas: quae *omnes* faciunt dignae ut videamur malo. *Hec.* II. 3. 1. & 2. Illico *omnes* ſimul laetae exclamant, venit! *Hec.* III. 3. 7. Cujus ſpes opeſque ſunt in te uno *omnes* ſitae. *Phorm.* III. 1. 6. Imprudens rerum, ignaruſque *omnium*. *Eun.* I. 2. 56. Qui eſſe primos ſe *omnium* rerum volunt, nec ſunt. *Omnium* rerum, heus, viciſſitudo eſt. *Eun.* II. 2. 17. & 45. O mearum voluptatum *omnium* inventor! *Eun.* V. 9. 4. Mihi nunc nihil rerum *omnium* eſt, quod malim, quam. Quod rerum *omnium* eſt primum. *Heaut.* II. 3. 26. & 123. Quum mecum vitam tuam conſidero, *omnium*que adeo voſtrarum. *Heaut.* II. 4. 6. Nuper, credo, jam *omnium* (meretricum) taedebat. *Adelph.* I. 2. 70. Noſtrarum vitam *omnium*. *Adelph.* III. 2. 33. Intus ſum *omnium* rerum ſatur. *Adelph.* V. 1. 3. Continuo voltum earum ſenſi immutari *omnium*. *Hec.* III. 3. 9. Deleo *omnes* dehinc ex animo mulieres. *Eun.* II. 3. 5. Ita conturbaſti mihi rationes *omnes*. *Eun.* V. 2. 30. Relevi dolia omnia, *omnes* ſerias. *Heaut.* III. 1. 51. Ancillas *omnes* Bacchidis traduce huc ad vos propere. *Heaut.* IV. 4. 22. In-

jurias viri *omnes* ferre. *Hec.* I. 2. 91. Socrus *omnes* eſſe iniquas. *Hec.* II. 3. 5. Sic optime *omnes* cauſas praecidam omnibus. *Hec.* IV. 2. 22. Quo magis *omnes* res cautius, ne temere faciam, adcuro. *Hec.* V. 1. 11. Seu tibi morigera fuit in rebus *omnibus.* *And.* I. 5. 59. Relictis rebus *omnibus*, quaeſivi. *Eun.* I. 2. 86. Ego vero jubeo, & in hac re, & aliis *omnibus.* *Adolph.* V. 8. 2. *Omne* quod eſt interea tempus. *Hec.* III. 1. 7. Tute hoc intriſti: tibi *omne* eſt exedendum. *Phorm.* II. 2. 4. At ut *omne* reddat. *Sy.* *Omne* reddet: tace modo. *Adelph.* II. 4. 16. Perreptavi uſque *omne* oppidum. *Adelph.* IV. 6. 3. Id de lucro putato eſſe *omne.* *Adelph.* V. 3. 31. In eam hoc *omne* evomam. *Hec.* III. 5. 65. *Omne* hoc mater auferet. *Phorm.* I. 1. 15. *Omne* id deputare eſſe in lucro. *Phorm.* II. 1. 16. & 21. Sine *omni* periclo. *And.* II. 3. 17. Facta, tranſacta *omnia.* *And.* I. 5. 13. Haud ſcio, an ſint vera *omnia.* *And.* III. 2. 45. Nuptiarum gratia haec ſunt incepta *omnia.* *And.* V. 1. 17. *Omnia* adparata jam ſunt intus. *And.* V. 2. 6. In amore haec *omnia* inſunt vitia. *Eun.* I. 1. 14. *Omnia* haec nunc verba huc redeunt denique. *Eun.* I. 2. 78. Ut grata mihi ſint, quae facio, *omnia.* *Eun.* III. 1. 6. Haec ſunt tamen ad virtutem *omnia.* *Heaut.* I. 2. 33. Cuique erant grata *omnia*, proterruiſti hinc. *Heaut.* III. 1. 36. Nec nihil, neque *omnia* haec ſunt, quae dicit. *Adelph.* I. 2. 61. Fient, quae fieri aequum eſt, *omnia.* *Adelph.* III. 4. 60. Cujus haec fiunt conſilio *omnia.* *Hec.* III. 5. 64. A Myrrhina haec ſunt exorta *omnia.* *Hec.* IV. 4. 10. Meditata mihi ſunt *omnia* mea conſilia. Sed ſatin' *omnia* ex ſententia? Ecce autem ſimilia *omnia.* *Phorm.* II. 1. 18. 26. & 34. Jam inſtructa ſunt mihi in corde conſilia *omnia.* *Phorm.* II. 2. 7. Jam primum *omnium*, ubi ventum ad aedes eſt. *Heaut.* II. 3. 33. Et tamen *omnia* haec mediocriter. Tum uno ore omnes *omnia* bona dicere. Haec ego putabam eſſe *omnia* humani ingeni officia. Quem ego credo obnixe *omnia* facturum. *And.* I. 1. 32. 69. 86. & 134. *Omnia* experiri certum eſt. *And.* II. 1. 11. Hic reddes *omnia* quae nunc ſunt certa ei conſilia, incerta ut fient. *And.* II. 3. 15. Signa ad ſalutem *omnia* huic eſſe video. *And.* III. 2. 2. Jam perturbavi omnia. *And.* III. 4. 22. Audivi jam *omnia.* *Da.* Anne tu *omnia?* Si pol Glycerio non *omnia* haec. Ex animo *omnia* facias, an de induſtria? *And.* IV. 4. 45. 51. & 55. Audiſtin'? *Ch.* *Omnia.* Facturum quae voles, ſcio eſſe *omnia.* *And.* V. 6. 11. & 12. Coepit ſtudioſe *omnia* docere. Qui mihi reliquit haec, quae habeo, *omnia.* Mea conſilia ut tibi credam *omnia.* *Eun.* I. 2. 36. 40. & 48. *Omnia* habeo. Imperavi egomet mihi *omnia* adſentari. *Eun.* II. 2. 12. & 22. Erat ſuſpicio dolo malo haec fieri *omnia.* *Eun.* III. 3. 9. Ea *omnia* in pejorem partem. *Eun.* IV. 2. 3. *Omnia* prius experiri ſapientem decet. *Eun.* IV. 7. 19. Jamne oſtendiſti ſigna nutrici? *Ch.* *Omnia.* *Eun.* V. 3. 5. Noſſe *omnia* haec, ſalus eſt adoleſcentulis. *Eun.* V. 4. 18. Ad *omnia* haec magis opportunus. *Eun.* V. 9. 47. Haec clam me (fecit) *omnia.* Conraſi *omnia.* *Heaut.* I. 1. 46. & 89. Timet *omnia.* *Heaut.* I. 2. 15. Relevi dolia *omnia.* *Heaut.* III. 1. 51. Apud quem expromere *omnia* mea occulta audeam. *Heaut.* III. 3. 14. Certo ſcio, te inſcientem dicere, ac facere *omnia.* *Heaut.* IV. 1. 20. Dixi pleraque *omnia.* *Heaut.* IV. 7. 2. Et tu credis? *Me.* *Omnia.* Me facturum eſſe *omnia.* *Heaut.* IV. 8. 13. & 24. Exſuperat ejus ſtultitia haec *omnia.* Nuntiaſtin'? *Me.* *Omnia.* Fac ut audeat tibi credere *omnia.* Me mea *omnia* bona doti dixiſſe illi. *Heaut.* V. 1. 5. 11. 53. & 69. Faciet *omnia.* *Heaut.* V. 5. 14. Ille contra, haec *omnia* (ſecutus eſt.) Non neceſſe habeo *omnia* pro meo jure agere. *Adelph.* I. 1. 19. & 26. Qui *omnia* ſibi poſtputavit eſſe prae meo commodo. *Adelph.* II. 3. 9. Quod ſi omnes *omnia* ſua conſilia conferant. *Adelph.* III. 2. 1. Primus reſciſco *omnia.* Is ſolus neſcit *omnia.* *Adelph.* IV. 2. 7. & 9. Ad contumeliam *omnia* accipiunt magis. *Adelph.* IV. 3. 15. Audivi *omnia* & ſcio. *Adelph.* IV. 5. 45. Mitto maledicta *omnia.* Communia eſſe amicorum inter ſe *omnia.* Ad *omnia* alia aetate ſapimus rectius. *Adelph.* V. 3. 9. 18. & 46. Illi credunt conſilia *omnia.* *Adelph.* V. 4. 18. Bene praecepi ſemper, quae potui, *omnia.* Di tibi omnes ſemper *omnia* optata offerant. Non juſta, injuſta prorſus *omnia*, obſequor. *Adelph.* V. 9. 6. 21. & 33. Utin' omnes mulieres eadem aeque ſtudeant, nolintque *omnia?* *Hec.* II. 1. 2. Quae dicis, *omnia* eſſe, ut dicis, animum induco. *Hec.* II. 2. 22. Quia non poteram una (dicere) *omnia.* *Hec.* III. 1. 42. Adveniens audivi *omnia.* *Hec.* III. 5. 18. Mitto *omnia:* addo iſtuc. *Phorm.* II. 1. 63. *Omnia* haec illum putato dicere. Itane es paratus facere me advorſum *omnia?* *Phorm.* II. 3. 76. & 80. De Antiphone audiſtin' quae facta? *Ch.* *Omnia.* *Phorm.* IV. 3. 7. Me cenſen' potuiſſe *omnia* intelligere? *Phorm.* V. 6. 35. Ferme eadem (dixit) *omnia*, quae. *Phorm.* V. 7. 20. Novi aeque *omnia* tecum. Ejus judicio permitto *omnia.* *Phorm.* V. 8. 43. & 56.

OMPHALE.

Qui minus, quam Hercules ſervivit *Omphalae?* *Eun.* V. 8. 3.

ONERO.

Qui non humerum hunc *onero* pallio. *Phorm.* V. 6. 4. Quantis commoditatibus hero meo Antiphoni hunc *oneraſtis* diem! *Phorm.* V. 6. 2. Remittas jam me *onerare* injuriis. *And.* V. 1. 8. Ancillas ſecum adduxit plus decem,

O P
O P

decem, *oneratas* veſte, atque auro. *Heaut.* III. 1. 43.

ONUS.

Paupertas mihi *onus* viſum eſt, & miſerum, & grave. *Phorm.* I. 2. 44. Quidvis *oneris* impone, impera. *And.* V. 3. 26. Audaciſſime *oneris* quidvis impone, & feret. *Phorm.* III. 3. 29. Parmeno, his *onera* adjuta. *Hec.* III. 2. 24.

OPERA.

Hiſce *opera* ut data ſit. *Adelph.* IV 1. 14. In illis *opera* luditur. *Phorm.* II. 2. 18. Cui *opera* vita erat. *Phorm.* II. 3. 16. Audireque eorum eſt *operae* pretium audaciam. *And.* I. 3. 12. Tum tu paululum da mihi *operae*. *Eun.* II. 2. 50. Quod in opere faciundo *operae* conſumis tuae. *Heaut* I. 1. 21. In Prologis ſcribundis *operam* abutitur. *And.* Prol. 5. Et nunc id *operam* do, ut. *And.* I. 1. 130. Itane obſtinate *operam* dat, ut? *And.* I. 5. 8. Ah! quanto ſatius eſt, te id dare *operam*, qui? *And.* II. 1. 7. Dabo equidem *operam*. *And.* II. 1. 27. *Eun.* II. 3. 71. Date *operam*. *Eun.* Prol. 44. *Phorm.* Prol. 31. Nihilo plus ages, quam ſi des *operam*, ut. *Eun.* I. 1. 11. Faciam ſedulo, ac dabo *operam*, adjuvabo. *Eun.* II. 3. 71. Ego iſtuc aetatis, non amori *operam* dabam. *Heaut.* I, 1. 58. *Operam* dabo. Ut dixeram, *operam* daturum me. Diſſolvi me, otioſus *operam* ut tibi darem. *Heaut.* III. 1. 88. 95. & 102. Fruſtra *operam*, opinor, ſumo. *Heaut.* IV. 3. 15. Volo te dare *operam*, ut fiat. *Heaut.* IV. 5. 41. Iſtuc times, quod ille *operam* amico dat ſuo? *Heaut.* V. 1. 37. Non fratrem videt rei dare *operam*? *Adelph.* I. 2. 15. Vah! quam vellem etiam noctu amicis *operam* mos eſſet dari. *Adelph.* IV. 1. 16. Hanc te aequom eſt ducere: & te *operam*, ut fiat, dare. *Adelph.* V. 8. 10. Si in deterrendo voluiſſem *operam* ſumere. *Hec.* Alt. Prol. 17. Maxume volo, doque *operam*, ut. Idem nunc huic *operam* dabo. *Hec.* III. 3. 36. & 48. Nonne ea diſſimulare magis humanum eſt, quam date *operam*, qui? *Hec.* IV. 1. 38. Nae meam herus eſſe *operam* deputat parvi pretii. *Hec.* V. 3. 1. Hanc *operam* tibi dico. Nos otioſi *operam* dabamus Phaedriae. *Phorm.* I. 2. 12. & 37. Quid hic conterimus *operam* fruſtra? *Phorm.* I. 4. 32. Nos ambo opere maxumo dabamus *operam*, ut fieret. *Phorm.* V. 1. 33. Liberatus ſum hodie tua *opera*. *And.* II. 2. 33. Siccine me atque illam *opera* tua nunc miſeros ſollicitarier! *And.* IV. 2. 6. Quod mea *opera* opus ſit vobis. *And.* IV. 3. 23. Quaſi dedita *opera*, domi erant. *Eun.* V. 2. 2. Quorum *opera* in bello, in otio quiſque uſus eſt. *Adelph.* Prol. 20. Quid ſit! illius *opera* Syre, nunc vivo. *Adelph.* II. 3. 8. Illam ſine tua *opera* in cubiculum iri deductum? *Adelph.* IV. 5. 60. Non mea *opera*, neque pol culpa evenit. *Hec.* II. 1. 31. Unaque nos ſibi *opera* amicos junget. *Hec.* V. 2. 32. Qui pene harum, ipſiuſque *opera* periit. *Hec.* V. 3. 20. Actoris *opera* magis ſtetiſſe, quam ſua. *Phorm.* Prol. 10. Numquid eſt, quod *opera* mea vobis opus ſit? *Phorm.* III. 3. 31. *Opera* tua ad reſtim mihi quidem res rediit. *Phorm.* IV. 4. 4. Nunc *opera* me adjuves, ac re dudum. *Phorm.* V. 3. 3. Tradunt *operas* mutuas. *Phorm.* II. 1. 37.

SYNTAXIS. *Operam dare alicui. Ludere operam. Opera mihi eſt vita. Conſumere operam. Operam abuti. Id operam do. Obſtinate operam dare. Amori operam dare. Operam ſumere. Rei operam dare. Dicare alicui operam. Fruſtra conterere operam. Id ſit tua opera. Dedita opera. Uti opera alicujus. Facere quid una opera. Adjuvare aliquem opera. Tradere operas mutuas.*

OPERIO.

Jamne *operuit* oſtium? *Phorm.* V. 3. 33. Ubi abiere intro, *operuere* oſtium. *Heaut.* V. 1. 33. Ibi uſque ad necem *operiere* loris. *Adelph.* II. 1. 28.

OPINIO.

A me *opinionem* hanc tuam eſſe amotam volo. *And.* III. 2. 30. Te eſſe praeter noſtram *opinionem* comperi. *Hec.* V. 1. 36. Concurrunt multae *opiniones*. *Heaut.* II. 2. 3.

OPINOR.

Neque, ut *opinor*, ſine tuo magno malo. *And.* I. 2. 8. Non *opinor*, Dave. *Da.* *Opinor* narras? *And.* II. 2. 30. Hoc ſic eſſe *opinor* dicturum patrem. *And.* II. 3. 13. Verum hercle *opinor* fuiſſe Phaniam. *And.* V. 4. 26. Novi, nempe, *opinor* Thaidem. *Eun.* III. 5. 15. Id *opinor*. *Eun.* V. 1. 13. Sine dubio, *opinor*. *Eun.* V. 9. 14. Ejus anuis cauſa, *opinor*. *Heaut.* II. 3. 46. At ſic *opinor*. Retraham hercle, *opinor*, ad me fugitivum argentum. *Heaut.* IV. 2. 10. & 11. Fruſtra operam, *opinor*, ſumo. *Heaut.* IV. 3. 15. Ut *opinor*, has non noſſe te, & certo ſcio. *Adelph.* IV. 5. 14. Sic *opinor*. *Adelph.* V. 7. 22. *Phorm.* II. 2. 6. Haud *opinor*, commode finem ſtatuiſſe orationi. *Hec* I. 2. 20. Sic optume, ut ego *opinor*, cauſas praecidam. *Hec.* IV. 2. 22. Neque has reſpicere Deos *opinor*. *Hec.* V. 2. 6. Sic te dixiſſe, *opinor*. *Hec.* V. 4. 5. Ipſum eſſe *opinor*, de quo agebam. *Phorm.* II. 3. 8. Salvos eſt, ut *opinor*. *Phorm.* III. 3. 22. Commodius eſſe *opinor*. *Phorm.* IV. 2. 13. Inveni, *opinor*, remedium huic rei. *Phorm.* IV. 3. 11. Ut hanc laetitiam nec *opinanti* primus ei objicerem. *Heaut.* I. 2. 12. Quae nec *opinanti* accidunt. *Hec.* III. 3. 2. Id voluit, nos ſic nec *opinantes* duci falſo gaudio. *And.* I. 2. 9.

OPIS.

Niſi eum, quantum tibi *opis* Dî dant, ſervas? *Heaut.* III. 3. 31. Vide, ſi quid *opis* potes adferre huic. *Phorm.* III. 3. 20. Juno Lucina, fer *opem*! *And.* III. 1. 15. *Adelph.* III. 4. 41. Quam ſubito, hero *ope* veſtra hunc oneraſtis diem! *Phorm.* V. 6. 2. In quo noſtrae ſpes, omneſque *opes* ſitae erant. *Adelph.* III. 2. 33. Cujus nunc miſerae ſpes *opeſ*que ſunt in te uno

omnes ſitae. *Phorm.* III. 1. 6.

OPITULOR.

Sin *opitulor*, (timeo) hujus minas. *And.* I. 3. 5. Opera me adjuves, ac re dudum *opitulata* es. *Phorm.* V. 3. 3.

OPORTET.

Quaeque *oportet* ſigna eſſe ad ſalutem, video. *And.* III. 2. 1. Hanc jam *oportet* in cruciatum hinc abripi. *And.* IV. 4. 47. Quod nos capere *oportet*, haec intercipit. *Eun.* I. 1. 35. Monere *oportet* me hunc vicinum. *Heaut.* I. 1. 117. At te adjutare *oportet* adoleſcentuli cauſa. *Heaut.* III. 2. 35. Itane fieri *oportet*? *Heaut.* III. 3. 1. Vos aequo animo aequa noſcere *oportet*. *Adelph.* III. 4. 59. O Juppiter! iſtoccine pacto *oportet*? *Adelph.* IV. 7. 14. Dictum eſt vere, & re ipſa fieri *oportet*. *Adelph.* V. 8. 32. Me parenti potius, quam amori obſequi *oportet*. *Hec.* III. 4. 35. Me facere ut redeat uxor, *oportet*. *Hec.* V. 2. 9. Id noſmet ipſos facere *oportet*, Phaedria. *Ph.* Aufer mihi: *oportet*. *Phorm.* I. 4. 45. & 46. Tum maxume meditari ſecum *oportet*. *Phorm.* II. 1. 12. Itane tandem facere *oportet*? *Phorm.* III. 2. 42. Familiariorem *oportet* eſſe hunc. *Phorm.* V. 6. 11. Haec facta ab illo *oportebant*, Syre. *Heaut.* III. 2. 25. Nonne *oportuit* praeſciſſe me ante? Nonne prius communicatum *oportuit*? *And.* I. 5. 3. & 4. *Oportuit* rem praenarraſſe me. *Eun.* V. 6. 11. Quid? illicone credere ea *oportuit* te? *Eun.* V. 7. 11. Ut ut erat, manſum tamen *oportuit*. *Heaut.* I. 2. 26. Non *oportuit* relictas. *Heaut.* II. 3. 6. Interemtam *oportuit*. *Heaut.* IV. 1. 22. Adoleſcenti morem geſtum *oportuit*. *Adelph.* II. 2. 6. An ſedere *oportuit* domi virginem tam grandem, dum? *Adelph.* IV. 5. 38. Oh! regem me eſſe *oportuit*. *Phorm.* I. 2. 20. Duo ucide expedivi; quibus me *oportuit* judicibus. *Phorm.* II. 3. 52. Quaſi hoc te orando a me impetrare *oporteat*. *And.* III. 3. 12. Laudin' an vitio duci id factum *oporteat*. *Adelph.* Prol. 5. Eſt, quod me tranſire ad forum jam *oporteat*. *Hec.* II. 2. 31. Priorem eſſe illum; non *oportere* huic dari. *Adelph.* IV. 5. 25.

OPPERIOR.

Hic ego virum interea *opperibor*. *Heaut.* IV. 1. 6. Tu hic nos, dum eximus, interea *opperibere*. *Heaut.* IV. 7. 5. *Opperiar*, ut ſciam nunc, quidnam haec turba triſtitiae adferat. *And.* I. 4. 8. *Opperiar* hominem hic, ut. *Adelph.* III. 3. 92. Abi intro: ibi me *opperire*. *And.* III. 2. 43. Tu Myſis, dum exeo, parumper *opperire* me hic. *And.* IV. 2. 31. Ego hinc abeo, tu iſtam *opperire*. *Eun.* III. 2. 41. Domi *opperiamur* potius, quam hic ante oſtium? *Eun.* V. 2. 56. Si tum non dedero, unam praeterea horam ne *oppertus* ſies. *Phorm.* III. 2. 29. Paululum *opperirier* ſi vis. *Eun.* V. 2. 51. Hic ſolebamus fere plerumque eam *opperiri*, dum. *Phorm.* I. 2. 40. Hominem ad forum juſſi *opperiri*. *Phorm.* IV. 2. 9.

OPPIDO.

Hac re in anguſtum *oppido* nunc meae coguntur copiae. *Heaut.* IV. 2. 2. Bonam atque juſtam rem *oppido* imperas. *Heaut.* IV. 3. 26. Dic me hic *oppido* eſſe invitam, atque adſervari. *Heaut.* IV. 4. 12. *Oppido* opportune te obtuliſti mihi obviam. *Adelph.* III. 2. 24. Laſſam *oppido* tum eſſe ajebant. *Hec.* II. 1. 41. Et iratum ſenem? *Ge.* *Oppido*. *Phorm.* II. 2. 3. Eumque animo iniquo hoc *oppido* ferre ajunt. *Phorm.* V. 1. 36. Eſtne ita, ut dixi, liberalis? *De.* *Oppido*. *Phorm.* V. 7. 12.

OPPIDUM.

Perreptavi uſque omne *oppidum*. *Adelph.* IV. 6. 3. Quem ego nunc credo, toto me *oppido* exanimatum quaerere. *And.* II. 2. 5. Invenerit cauſam, quamobrem ejiciat *oppido*. *And.* II. 3. 8.

OPPIGNERO.

Num illa *oppignerare* filiam meam, me invito, potuit? *Heaut.* IV. 5. 46.

OPPLEO.

Lacrumis *opples* os totum ſibi. *Heaut.* II. 3. 65.

OPPORTUNE. OPPORTUNUS.

Ambo *opportune*, vos volo. *And.* II. 2. 8. *Opportune* hic fit mihi obviam. *And.* III. 4. 11. Quae tot res, tantas, tam *opportune* in unum concluſit diem. *Eun.* V. 9. 17. Pater, *opportune* advenis. *Heaut.* I. 2. 5. Ehem! *opportune*: te ipſum quaerito. *Adelph.* I. 2. 1. Ehem! *opportune*: te ipſum quaero. *Adelph.* II. 4. 2. Oppido *opportune* te obtuliſti mihi obviam, hera. *Adelph.* III. 2. 24. *Opportune* te mihi, Phidippe, in ipſo tempore oſtendis. *Hec.* IV. 4. 4. Parmeno, *opportune* te offers. *Hec.* V. 3. 10. *Opportune* adeo nunc argentum mecum adtuli. *Phorm.* IV. 3. 74. Ad omnia haec magis *opportunus*. *Eun.* V. 9. 47.

OPPOSITUS.

Ager *oppoſitus* eſt pignori ob decem minas. *Phorm.* IV. 3. 56.

OPPRESSIO.

Per *oppreſſionem* ut hanc mihi eripere poſtulet? *Adelph.* II. 2. 30.

OPPRIMO.

Interea ſomnus virginem *opprimit*. *Eun.* III. 5. 53. Illud vide, ut in ipſo articulo *oppreſſit*. *Adelph.* II. 2. 21. Ita eam *oppreſſit* calamitas. *Hec.* Alt. Prol. 22. Os *opprime*. *Phorm.* V. 7. 93. Ne de hac re pater imprudentem *opprimat*. *And.* I. 3. 22. Prius nox *oppreſſiſſet* illic, quam. *Adelph.* IV. 1. 9. Id voluit, nos interea oſcitantes *opprimi*. *And.* I. 2. 10.

OPTATO.

Optato advenis. *And.* III. 3. 1.

OPTIME *vel* OPTUME.

Davum *optume* video. *And.* II. 1. 35. *Optume* inquam factum! *And.* III. 4. 14. Hem, Pamphile, *optume* te mihi offers. *And.* IV. 2. 3. Potin' eſt hic tacere? *Pa.* Egone? *optume*. Quae vera audivi, taceo, & contineo *optume*. *Eun.* I. 2. 21. & 23. Adeſt *optume* ipſe frater. *Eun.* V. 2. 66. At ſic opinor. non

O P
O P

non poteſt. immo *optume*. *Heaut.* IV. 2. 10. Age, age, traducatur Bacchis. *Sy. Optume. Heaut.* IV. 3. 44. Syrum *optume* eccum! *Heaut.* IV. 5. 9. *Optume* ipſos video. *Heaut.* V. 5. 2. *Optumus* eſt. *Adelph.* III. 3. 48. V. 5. 3. *Hec.* V. 4. 31. Atque eccum Phidippum *optume* video. *Hec.* II. 2. 4. Sic *optime* omnes cauſas praecidam omnibus. *Hec.* IV. 2. 22. Ut qui mihi conſultum *optume* velit eſſe. *Phorm.* I. 3. 1.

Optimus, a, um.

At quem virum! quem ego viderim in vita *optimum*. *Phorm.* II. 3. 20. O *optume* hoſpes. *And.* IV. 5. 22. O vir *optime*! *Adelph.* V. 9. 26. Cauſa *optuma* eſt, niſi. *And.* V. 4. 46. Cumque huic veritus eſt *optumae* adoleſcenti facere injuriam. *And.* III. 2. 8. Euge! habeo (rationem) *optumam*. *Heaut.* IV. 2. 10. *Optumam* quidem mulierem. *Adelph.* V. 9. 17 Juſtam illam cauſam, facilem, vincibilem, *optumam*? *Phorm.* I. 4. 49. At ita, ut uſquam fuit fide quiſquam *optuma*. *Adelph.* II. 1. 7. Bonum ingenium narras adoleſcentis. *My. Optumum. And.* III. 1. 8.

Opto.

Illum ut vivat, *optant*. *Adelph.* V. 4. 20. Te mihi ipſum jam dudum *optabam* dari. *Heaut.* IV. 5. 10. Hunc videre ſaepe *optabamus* diem. *Hec.* IV. 4. 29. Quae ſeſe inhoneſte *optavit* parere hic divitias. *And.* IV. 5. 2. *Optabit* rurſum, ut abeat ab ſe filius. *Heaut.* IV. 5. 8. Quod vis donum & praemium a me *optato*. *Eun.* V. 9. 27. Quem ego mihi potiſſimum *optem* nunc dari! *And.* V. 5. 6. Impune *optare* iſtuc licet. *Hec.* III. 5. 14. Quam ſaepe forte temere eveniunt, quae non audeas *optare*! *Phorm.* V. 1. 31. An ego occaſionem tam *optatam*, tam inſperatam amitterem? *Eun.* III. 5. 57. Praemium a me optato, id *optatum* feres. *Eun.* V. 9. 27. *Optata* loquere. *Heaut.* III. 3. 50. Dî tibi, oro, omnes omnia *optata* offerant. *Adelph.* V. 9. 21. Tua certo vita haec expetenda *optanda*que eſt. *Phorm.* I. 3. 12.

Opus. *Neceſſe.*

Nihil iſtac *opus* eſt arte ad hanc rem. *And.* I. 1. 5. Quid verbis *opus* eſt? *And.* I. 1. 72. & 138. *Eun.* IV. 2. 4. *Phorm.* I. 2. 25. & 50. Quae nihil *opus* ſunt ſcire. *And.* II. 1. 37. Ne in mora, cum *opus* ſit, ſiet. *And.* II. 5. 13. Nunc uxore *opus* eſt. *And.* II. 6. 15. Quid *opus* facto eſſet puerperae. Quod parato *opus* eſt, para. *And.* III. 2. 10. & 43. Hic, ubi *opus* eſt, non verentur; illic, ubi nihil *opus* eſt, ibi verentur. *And.* IV. 1. 13. & 14. At jam hoc *opus* eſt. *And.* IV. 1. 59. IV. 2. 21. Ita facto eſt *opus*. *And.* IV. 2. 32. Nunc *opus* eſt tua mihi ad hanc rem memoria. *And.* IV. 3. 7. Quia ſi forte *opus* ſit ad herum jusjurandum mihi. Ut ſubſervias orationi, utcunque *opus* ſit verbis, vide. Si quid eſt, quod mea opera *opus* ſit vobis. *And.* IV. 3. 13. 21. & 23. Quae *opus* fuere ad nuptias gnatae, paravi. *And.* IV. 4. 1. Tandem non ego illa caream, ſi ſit *opus*, vel? *Eun.* II. 1. 17. Niſi nunc, cum minime vellem, minimeque *opus* fuit. *Eun.* II. 3. 41. Ego illum Eunuchum, ſi *opus* ſit, vel ſobrius. *Eun.* III. 2. 26. Atque ita *opus* eſt. Nihil *opus* eſt iſtis, Chreme. Perii! huic ipſi eſt *opus* patrono. *Eun.* IV. 6. 20. 27. & 32. Mirum, ni illoc homine quoquo pacto *opus* eſt. *Eun.* V. 9. 53. Tibi ut *opus* facto eſt, face. Nihil *opus* fuit monitore. *Heaut.* I. 1. 28. & 119. Non *opus* eſt, pater. *Heaut.* I. 2. 13. Videbimus, quid *opus* ſit. *Heaut.* III. 2. 47. Utcunque, aut ubicunque *opus* ſit, obſequi. Atqui non eſt *opus*. *Sy.* Non *opus* eſt? *Heaut.* III. 3. 17. 50. & 51. Atque alia, quae *opus* ſunt, comparet. *Heaut.* IV. 8. 15. Sponſae ancillas *opus* eſſe. ſed ita dictu *opus* eſt, ſi. *Heaut.* V. 1. 20. & 68. Cum eſt *opus*, beneficium accipere gaudeas. *Adelph.* II. 3. 1. Ac potius, quod ad hanc rem *opus* eſt, porro conſule. Quoquo pacto tacito eſt *opus*. Ut, cum *opus* ſit, ne in mora nobis ſiet. *Adelph.* III. 2. 37. 41. & 56. Aut, ſi ita *opus* eſt facto, eamus. *Adelph.* IV. 3. 10. Quod minime eſt *opus* uſquam efferri. *Adelph.* IV. 4. 16. Ut, quae *opus* ſunt, parentur. *Adelph.* IV. 5. 72. Quod maxime *opus* eſt jactu. Et tu nobiſcum una, ſi *opus* ſit. *Adelph.* IV. 7. 22. & 35. Cui rei *opus* eſt, ei hilarem hunc ſumamus diem. *Adelph.* V. 3. 68. Plus ſcis, quid facto *opus* eſt. *Adelph.* V. 9. 39. Non eſt *opus* prolato. *Hec.* I. 2. 29. Hunc minime eſt *opus* in hac re adeſſe. *Hec.* III. 3. 49. In arcem tranſcurſo *opus* eſt. *Hec.* III. 4. 17. Ubicumque *opus* ſit, animum poſſis flectere. *Hec.* IV. 3. 2. Voſmet videte jam, remiſſan' *opus* ſit vobis, an reducta domum. Aut, quamobrem non *opus* ſit, cedo. *Hec.* IV. 4. 43. & 76. Quin, quod *opus* ſit, benigne praebeatur. *Hec.* V. 2. 2. Neque *opus* eſt. *Hec.* V. 4. 25. Atqui *opus* eſt nunc cum maxume ut ſis. Hem! nunc ipſa eſt *opus* ea. *Phorm.* I. 4. 27. & 50. Si quid *opus* fuerit, heus! domo me. *Phorm.* II. 3. 93. Quin, quum *opus* eſt. Quantum tibi *opus* eſt argenti? loquere. Jam *opus* eſt. *Ge.* Jam feres: ſed *opus* eſt. Numquid eſt, quod opera mea vobis *opus* ſit? *Phorm.* III. 3. 5. 24. 27. 28. & 31. Plus, quam *opus* eſt ſcito, ſciet. *Phorm.* IV. 1. 18. Ut dicerem, argento *opus* eſſe. *Phorm.* IV. 2. 3. Mihi *opus* erat, ut aperte tibi nunc fabuler. Tum pluſcula ſuppellectile *opus* eſt: *opus* eſt ſumtu ad nuptias. Uxori, tibi *opus* eſſe, dixero. *Phorm.* IV. 3. 49. 61. & 76. Ut cautus eſt, ubi nihil *opus* eſt! *Ch.* Atque ita *opus* facto eſt. *Phorm.* IV. 5. 3. & 4. Nunc quid *opus* facto ſit, vide. *Phorm.* V. 1. 35. Enimvero voce eſt *opus*. *Phorm.* V. 7. 92. Non *opus* eſt dicto. *Ph.* Tibi quidem: at ſcito huic *opus* eſt. *Phorm.* V. 8. 14.

O R
O R

Opus. *Labor.*

Opus ruti faciundum. *Phorm.* II. 1. 20. At enim dices, me, quantum hic *operis* fiat, poenitet. *Heaut.* I. 1. 20. Nunc cum maxime *operis* aliquid facere credo. *Adelph.* IV. 1. 2. *Opus* faciam, ut defeſſus usque. *Eun.* II. 1. 14. Thais maximo te orabat *opere*, ut cras redires. *Eun.* III. 3. 27. Quod in *opere* faciundo operae conſumis tuae. Niſi eos, qui *opere* ruſtico faciundo facile ſumtum exercerent ſuum. *Heaut.* I. 1. 21. & 90. Quod nos ambo *opere* maxumo dabamus operam, ut fieret. *Phorm.* V. 1. 33.

Oratio.

Honeſta *oratio* eſt. *And.* I. 1. 114. *Oratio* haec me miſeram exanimavit metu. *And.* I. 5. 16. Ibi tum eorum impudentiſſima *oratio* eſt. *And.* IV. 1. 10. Vos oratos volo, ne plus iniquûm poſſit, quam aequûm *oratio*. In hac eſt pura *oratio*. *Heaut.* Prol. 27. & 46. Mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio *oratio*. *Heaut.* II. 4. 4. Quid volt ſibi, Syre, haec *oratio*? *Heaut.* IV. 1. 2. Potius quam quidem redeat ad integrum haec eadem *oratio*. *Heaut.* V. 3. 8. Nunc demum iſtaec nata *oratio* eſt. *Adelph.* V. 3. 19. Meminiſtin' olim ut fuerit voſtra *oratio*? *Phorm.* I. 4. 47. Haec denique ejus fuit poſtrema *oratio*. *Phorm.* IV. 3. 44. Tu, ut ſubſervias *orationi*, vide. *And.* IV. 3. 21. Haud opinor commode finem ſtatuiſſe *orationi* militem. *Hec.* I. 2. 21. *Orationem* ſperat inveniſſe ſe, qui differat te. *And.* II. 4. 4. Qui *orationem* hanc ſcripſit, quam dicturus ſum. *Heaut.* Prol. 15. Hanc habere *orationem* mecum a principio inſtituit. *Hec.* III. 3. 21. Ne quid vereatur ejus *orationem*. *Phorm.* V. 2. 18. Diſſimili *oratione* ſunt factae, ac ſtilo. *And.* Prol. 12. Tenui eſſe *oratione*, & ſcriptura levi. *Phorm.* Prol. 5.

Syntaxis. *Oratio honeſta. impudentiſſima. pura. poſtrema. eadem. diſſimilis. tenuis. Subſervire orationi. Finem ſtatuere orationi. Invenire orationem. ſcribere. vereri.*

Orator.

Orator ad vos venio ornatu Prologi. *Hec.* Alt. Prol. 1. *Oratorem* voluit eſſe me, non Prologum. *Heaut.* Prol. 14.

Orbus, a, um.

Haec virgo *orba* eſt patre. *Adelph.* IV. 5. 16. Ibi tum hanc ejectam Chryſidis patrem recepiſſe, *orbam*, parvam. *And.* I. 3. 19. Lex eſt, ut *orbae*, qui ſunt genere proxumi, eis nubant. *Phorm.* I. 2. 75.

Orcus.

Egon', qui ab *Orco* mortuum me reducem in lucem feceris? Egone hunc ab *Orco* mortuum? quo pacto? *Hec.* V. 4. 12. & 35.

Ordo.

Conveni hodie quemdam mei loci hinc, atque *ordinis*. *Eun.* II. 2. 3. Tu iſti narra omnem rem *ordine*, ut factum ſiet. *Eun.* V. 5. 28. Ut recta via rem narret *ordine* omnem. *Heaut.* IV. 3. 28. Abi, atque Hegioni rem omnem narrato *ordine*. *Adelph.* III. 2. 53. Omnem rem modo ſeni, quo pacto haberet, enarramus *ordine*. *Adelph.* III. 3. 11. Ut res geſta eſt, narrabo *ordine*. *Adelph.* III. 5. 3. Quo pacto, aut unde mihi ſit, dicendum *ordine* eſt. *Phorm.* IV. 1. 14.

Orior.

At vide, quam immerito aegritudo haec *oritur* mihi abs te. *Hec.* II. 1. 26. Viden' me ex eodem *ortum* loco? *Eun.* II. 2. 10. Tibi a me nulla *orta* eſt injuria. *Adelph.* II. 1. 35. Hem! nova res *orta* eſt. *Hec.* III. 1. 18. Haud cito mali quid *ortum* ex hoc ſit publice. *Adelph.* III. 3. 89. Quod peccatum a nobis *ortum* eſt, corrigo. *Adelph.* IV. 3. 2. Ex te adeo eſt *ortum*. *Adelph.* V. 3. 11. Unde *ortum* eſt initium irae. *Hec.* III. 2. 16. Hoc quis non credat, abs te eſſe *ortum*? *And.* III. 2. 9. Quidquid factum eſt, ex te eſſe *ortum*. *Eun.* V. 5. 24. Ex illan' familia tam illiberale facinus eſſe *ortum*? *Adelph.* III. 4. 3.

Ornamentum.

Haſce *ornamentis* conſequentur alterae (minae.) *Heaut.* IV. 7. 9.

Ornatus.

Quid hoc hominis! qui hic *ornatus* eſt? *Eun.* III. 4. 8. In aedibus nihil *ornati*, nihil tumulti. *And.* II. 2. 28. Quid iſtuc, inquam, *ornati* eſt? *Eun.* II. 2. 6. Orator ad vos venio *ornatu* Prologi. *Hec.* Alt. Prol. 1.

Orno.

Nunc jam *orna* me. *Eun.* II. 3. 85. Munus noſtrum *ornato* verbis. *Eun.* II. 1. 8. Si poſſiderem, *ornatus* eſſes ex tuis virtutibus. *Adelph.* II. 1. 22. Ipſam offendimus ſine auro, tum *ornatam*, ita uti quae *ornantur* ſibi. *Heaut.* II. 3. 47. Omnium homo hominum *ornatiſſime*! *Phorm.* V. 6. 13.

Oro.

Dehinc poſtulo, ſive aequum eſt, te *oro*, Dave, ut. *And.* I. 2. 19. Quod ego te per hanc dextram *oro*. *And.* I. 5. 54. Per ego te Deos *oro*, & noſtram amicitiam. Id *oro* te, in commune ut conſulas. Hem, id te *oro*, ut ante eamus, dum. *And.* III. 3. 6. 16. & 24. Gnatam ut det, *oro*, vixque id exoro. Nunc te *oro*, Dave. *And.* III. 4. 13. & 16. Quam maxime abs te poſtulo, atque *oro*, ut. Per ego te Deos *oro*, ut ne. *And.* V. 1. 4. & 15. Nunc ego te in hac re mihi *oro* ut adjutrix ſies. *Eun.* V. 2. 46. Unum etiam hoc vos *oro*, ut. *Eun.* V. 9. 54. Porro te idem *oro* ut facias, Chreme. *Heaut.* III. 1. 84. Primum hoc te *oro*, ne. *Heaut* IV. 1. 10. Quid, quod te *oro*? *Adelph.* II. 2. 45. Di tibi, *oro*, omnes omnia optata offerant. *Adelph.* V. 9. 21. Quod te, Aeſculapi, & te, Salus, *oro*! *Hec.* III. 2. 3. Te *oro* porro in hac re adjutor ſis mihi. *Hec.* IV. 4. 99. Quamobrem te *oro*, ut. *Phorm.* V. 8. 31. Niſi vides, niſi ſenis amicos *oras*, ambis. *And.* II. 2. 36. Cliniam *orat*; ſibi uti id nunc det. *Heaut.* III. 3. 44. Haud longum eſt id, quod *orat*, Dorio. *Phorm.* III. 2. 30. Ignoſce: *orat*: confitetur: purgat. *Phorm.* V. 8. 46.

Quam-

Digitized by Google

Quamobrem te *orabam*, filiam ut remitteres. *Hec.* III. 5. 48. Thais maximo te *orabat* opere, ut cras redires. *Eun.* III. 3. 27. Egi, atque *oravi* tecum, ut. *Hec.* IV. 4. 64. Quod me *oravit* Myrrhina. *Hec.* III. 4. 31. Ipſum hunc *orabo*: huic ſupplicabo. *And.* II. 1. 12. *Orabo* gnato uxorem. *And.* III. 2. 48. *Ora* me. *Eun.* IV. 4. 48. Neque, quid me *ores*, cogitas. *And.* V. 1. 7. Ut *ores*, primum ut maneat. *Eun.* III. 2. 49. Quid, ſi quid te majus *ores*? *Adelph.* V. 8. 18. Ad precatorem adeam, credo, qui mihi ſic *oret*. *Phorm.* I. 2. 91. *Oremus*, accuſemus gravius: denique minitemur. *Hec.* IV. 4. 95. Numquam deſtitit inſtare, ſuadere, *orare*. *And.* IV. 1. 38. *Orare* juſſit, ſi ſe ames. *And.* IV. 2. 4. Mitte *orare*. *And.* V. 4. 1. Miſit porro *orare*, ut venirem, ſerio. *Eun.* III. 3. 22. Quum pater, uxorem ut ducat, *orare* occipit. *Hec.* I. 2. 41. Dic me *orare*, ut veniat. *Hec.* V. 3. 11. Eam plorare, *orare*, ut ſubveniat ſibi. *Phorm.* Prol. 8. Servom hominem cauſam *orare* leges non ſinunt. *Phorm.* II. 1. 62. *Orandi* jam finem face. *And.* V. 1. 2. Quaſi hoc te *orando* a me impetrare oporteat. *And.* III. 3. 12. *Orando* ſurdas jam aures reddideras mihi. *Heaut.* II. 3. 89. Venit ipſus ultro, lacrumans, *orans*, obſecrans. *Adelph.* III. 4. 26. Offendi militem, ejus noctem *orantem*. *Heaut.* II. 3. 125. Atque equidem *orante*, ut ne id faceret, Thaide. *Eun.* V. 5. 14. Quamobrem omnes vos *oratos* volo. *Heaut.* Prol. 26. Cum *orata* ejus reminiſcor, nequeo, quin. *Hec.* III. 3. 25. Vereor Pamphilum, ne *orata* noſtra nequeat diutius celare. *Hec.* IV. 1. 60.

Syntaxis. *Maximo opere orare aliquem, Orare gnato uxorem. Orare cauſam. Orandi finem facere. Orando impetrare aliquid. Orando ſurdas aures alicujus facere. Volo te oratum.*

Os, oris.

Vide, ſi non, quum aſpicias, *os* impudens videtur. *Eun.* V. 1. 22. Iſtuc *os* tuum impudens videre nimium vellem. *Eun.* III. 5. 49. Illud vide, *os* ut ſibi diſtorſit carnufex! *Eun.* IV. 4. 3. Lacrumis opplet *os* totum ſibi. *Heaut.* II. 3. 65. Qui potui melius, qui hodie uſque *os* praebui? *Adelph.* II. 2. 7. Ah! vereor coram in *os* te laudare amplius. *Adelph.* II. 4. 5. Nulli laedere *os*, adridere omnibus. *Adelph.* V. 4. 10. *Os* opprime. *Phorm.* V. 7. 93. Eſſe dico meam ſororem. *Thr.* *Os* durum! *Eun.* IV. 7. 36. Tum uno *ore* omnes omnia bona dicere. *And.* I. 1. 69. At certe concedas hinc aliquo ab *ore* eorum aliquantiſper. *Heaut.* III. 3. 11. Quo *ore* adpellabo patrem? *Heaut.* IV. 3. 22. Ruſamne illam virginem, ſparſo *ore*, adunco naſo? *Heaut.* V. 5. 18. In *ore* eſt omni populo. *Adelph.* I. 2. 13. Amici omnes modo uno *ore* auctores fuere, ut. *Phorm.* IV. 3. 20. Quo redibo *ore* ad eam? *Phorm.* V. 7. 24. Quo *ore* illum objurgabis? *Phorm.* V. 8. 53.

Syntaxis. *Os impudens. Diſtorquere ſibi os. Os durum. Lacrumis opplere totum os ſibi. Praebere alicui os. Laudare aliquem in os. Laedere alicui os. Opprimere os. Uno ore. Concedere ab ore alicujus. In ore eſt omni populo. Virgo ſparſo ore. Quo ore id faciam?*

Oscito.

Id. voluit, nos interea *oſcitantes* opprimi. *And.* I. 2. 10.

Osculor.

Mitto jam *oſculari*, atque amplexari. *Heaut.* V. 1. 27.

Ostendo.

Tot peccata in hac re *oſtendis*. *Heaut.* IV. 1. 21. Opportune te mihi in ipſo tempore *oſtendis*. *Hec.* IV. 4. 5. Qui mihi per alium *oſtendit* ſuam ſententiam. *Heaut.* II. 1. 7. Poſtquam eis mores *oſtendi* tuos. *Eun.* V. 9. 59. Novam eſſe *oſtendi*, & quae eſſet. *Heaut.* Prol. 7. Jamne *oſtendiſti* ſigna nutrici? *Eun.* V. 3. 5. Tu illum, nunquam *oſtendiſti*, quanti penderes. *Heaut.* I. 1. 103. Dixi equidem, tibi mihi *oſtendiſti*, illico, eum eſſe. *Heaut.* IV. 1. 3. Sed, ut olim te *oſtendiſti*, eadem eſſe. *Hec.* IV. 1. 29. In me plane Di poteſtatem ſuam omnem *oſtendère*. *Eun.* V. 9. 3. Tibi *oſtendam*, herum quid ſit pericli fallere. *And.* V. 2. 26. Te plura in hac re peccare *oſtendam*. *Adelph.* I. 2. 44. Non *oſtendam* me id velle. *Adelph.* III. 3. 10. Inde hiſce *oſtendam* me, ubi. *Phorm.* V. 6. 52. Nunc, Parmeno, te *oſtendes*, qui vir fies. *Eun.* II. 3. 15. Difficilem *oſtendes* te eſſe. *Heaut.* V. 1. 60. In agendo partem *oſtendent*. *Adelph.* Prol. 24. Signa *oſtende* *Eun.* IV. 6. 29. Ut eam adducam, et ſigna *oſtendam* haec. *Eun.* IV. 7. 38. Ut id *oſtenderem*, quod. *Adelph.* V. 9. 29. Virum me natam vellem: ego *oſtenderem*! *Phorm.* V. 3. 10. Ut de tali cauſa nuptae mulieri ſe *oſtenderet*. *Hec.* V. 1. 30. Ubi Phaedriae ſe *oſtenderet* nihilo minus amicum eſſe. *Phorm.* IV. 2. 7. Si te tam leni & victo animo eſſe *oſtenderis*. *Heaut.* III. 1. 29. Sed *oſtendere*, me aegre pati, illi nolui. *Adelph.* I. 2. 62. Ni mihi eſſet ſpes *oſtenſa* hujuſce habendae. *Phorm.* V. 4. 7. Aut velle in ea te *oſtendi*, quam ſis callidus. *And.* I. 2. 27.

Syntaxis. *Oſtendere ſe alicui. Oſtendere alicui ſuam ſententiam. Deus in me oſtendit ſuam poteſtatem. Ego oſtenderem!*

Ostento.

Neque cicatrices ſuas *oſtentat*. *Eun.* III. 2. 31. An occaſionem mihi *oſtentatam*, tantam, tam brevem amitterem? *Eun.* III. 5. 57.

Ostium.

Concrepuit a Glycerio *oſtium*. *And.* IV. 1. 59. Sed *oſtium* concrepuit! *Hec.* IV. 1. 6. Sed *oſtium* concrepuit abs te. *Phorm.* V. 5. 12. Peſſulum *oſtio* obdo. *Eun.* III. 5. 55. Solitudo ante oſtium. *And.* II. 2. 25. Poſtquam ante *oſtium* me audivit ſtare. *And.* III. 1. 16. Nihilo ſecius mox deferent puerum huc ante *oſtium*. *And.* III. 2. 27.

Digitized by Google

27. Parmenonem ante *oſtium* Thaidis triſtem video. *Eun.* II. 2. 36. Tu abi; atque obſera *oſtium* intus. *Eun.* IV. 6. 25. Interim dum ante *oſtium* ſto. Domi opperiamur potius, quam hic ante *oſtium*? *Eun.* V. 2. 4. & 56. Quem praeſtolare, Parmeno, hic ante *oſtium*? *Eun.* V. 6. 5. Haec (anus) ubi aperuit *oſtium*. *Heaut.* II. 3. 35. Ceſſo pultare *oſtium* vicini? *Heaut.* III. 1. 1. Ubi abiere intro, operuere *oſtium*. *Heaut.* V. 1. 33. Aperite aliquis actutum *oſtium*. *Adelph.* IV. 4. 25. Sed quis *oſtium* hoc pultavit? *Adelph.* IV. 5. 3. Pamphilum ipſum video ſtare ante *oſtium*. *Hec.* III. 4. 14. Bacchidem, eccam, video ſtare ante *oſtium*. *Hec.* V. 4. 14. Jamne operuit *oſtium*? *Phorm.* V. 3. 33. Sed me cenſen' potuiſſe omnia intelligere extra *oſtium*? *Phorm.* V. 6. 36.

Syntaxis. *Oſtium concrepuit. Peſſulum oſtio obdere. Solitudo eſt ante oſtium. Stare ante oſtium. Obſerare oſtium. Aperire oſtium. Pultare oſtium. Operire oſtium. Extra oſtium.*

Otiose. Otiosus.

In aurem utramvis *otioſe* ut dormias. *Heaut.* II. 3. 101. *Otioſe* nunc jam illico hic conſiſte. *Adelph.* II. 1. 2. Aliam *otioſus* quaeret. *And.* II. 3. 24. Vide ut *otioſus* it, ſi Dîs placet! *Eun.* V. 3. 10. Diſſolvi me, *otioſus* operam ut tibi darem. *Phorm.* III. 1. 102. Quamvis etiam maneo *otioſus* hic. *Adelph.* II. 4. 15. Quin tu *otioſus* es. *Adelph.* IV. 1. 17. *Otioſum* ab animo. *Phorm.* II. 2. 26. Animo nunc jam *otioſo* eſſe impero. *And.* V. 2. 1. Nos *otioſi* operam dabamus Phaedriae. *Phorm.* I. 2. 37.

Otium.

Viden', *otium*, & cibus quid faciat alienus? *Eun.* II. 2. 34. Non hercle *otium* eſt nunc mihi auſcultandi. *Adelph.* III. 3. 65. Nunc turba nulla eſt: *otium*, & ſilentium eſt. *Hec.* Alt. Prol. 35. Tantumne eſt ab re tua *otii* tibi, ut? *Heaut.* I. 1. 23. Hanc clementem vitam urbanam, atque *otium* ſecutus ſum. *Adelph.* I. 1. 17. Sumtus veſtros *otium*que ut noſtra res poſſet pati. *Hec.* II. 1. 28. Tranſdere hominem in *otium*. *Phorm.* Prol. 2. *Otium* ab ſenibus ad potandum ut habeam. *Phorm.* V. 5. 4. Nulla adeo ex re iſtuc fit, niſi ex nimio *otio*. *Heaut.* I. 1. 57. Quorum opera in bello, in *otio*, in negotio quiſque uſus eſt. *Adelph.* Prol. 20. Ille ſuam ſemper egit vitam in *otio*, in conviviis. *Adelph.* V. 4. 9. Ut in *otio* eſſet potius, quam in negotio. *Hec.* Alt. Prol. 18.

Syntaxis. *Non eſt mihi otium. Otium & ſilentium. Nihil mihi otii eſt a re mea. Sequi otium. Res mea non patitur ſuum otium. Tranſdere aliquem in otium. Habere otium abs aliquo ad potandum. Nimium otium. Vitam in otio agere. Eſſe in otio.*

Ovis.

Sceleſta, lupo *ovem* commiſiſti. *Eun.* V. 1. 16. Quum fervet maxume, tam placidum, quam *ovem* reddo. *Adelph.* IV. 1. 18.

P.

Pactum.

EO *pacto* conſilium meum cognoſces. *And.* I. 1. 22. Nullon' ego Chremetis *pacto* adfinitatem effugere potero? *And.* I. 5. 12. Alio *pacto* haud poterat fieri. *And.* IV. 4. 53. Quo *pacto* hic? *And.* IV. 5. 9. Quod cuperes, aliquo *pacto* efficiundum tibi. *And.* V. 3. 13. Quo *pacto* Rhodium tetigerim in convivio. *Eun.* III. 1. 30. Jovem quo *pacto* Danaae miſiſſe ajunt. Quo *pacto* porro poſſim potiri. *Eun.* III. 5. 37. & 65. Alio *pacto* honeſte quo modo hinc abeam, neſcio. *Eun.* IV. 4. 49. Quo *pacto* ex jure heſterno panem atrum vorent. *Eun.* V. 4. 17. Illoc homine quoquo *pacto* opus eſt. *Eun.* V. 9. 53. Tibi perdere talentum hoc *pacto* ſatius eſt, quam illo minam. *Heaut.* III. 1. 66. Quo *pacto* id fieri ſoleat, calleo. *Heaut.* III. 2. 37. Spem iſtoc *pacto* rurſum nuptiarum omnem eripis. *Heaut.* IV. 3. 35. Aliquo *pacto* verba me his daturam eſſe. *Heaut.* IV. 4. 13. Quo *pacto* haberet, enarramus. *Adelph.* III. 3. 11. Iſtoccine *pacto* oportet? *Adelph.* IV. 7. 14. Eo *pacto* prorſum illic adligaris filium. *Adelph.* V. 3. 58. Quo *pacto* hic vitam exigat. *Hec.* II. 1. 19. Quo *pacto* hoc celem. *Hec.* III. 4. 31. Eo *pacto* apud te meo erit ingenio fidea. Neque alio *pacto* componi poteſt inter eos gratia. *Hec.* III. 5. 24. & 29. Quo *pacto* factum volueris. *Hec.* IV. 1. 31. Pater narravit modo, quo *pacto* me habueris. *Hec.* IV. 2. 6. Quo *pacto* hoc aperiam? *Hec.* IV. 4. 6. Meditari ſecum oportet, quo *pacto*. Si nullo alio *pacto*, foenore. *Phorm.* II. 1. 12. & 71. Quo *pacto*, aut unde mihi ſit, dicendum ordine eſt. *Phorm.* IV. 1. 14. Id quo *pacto* fieret. *Phorm.* IV. 2. 3. Ego oſtenderem, quo *pacto*. Quo *pacto* id potuit? *Phorm.* V. 3. 10. & 35. Quo *pacto* ſatietatem amoris ait ſe velle ſumere? *Phorm.* V. 5. 6. Quo *pacto*, aut unde haec hic reſcivit? *Phorm.* V. 7. 59.

Syntaxis. *Quo pacto. Eo pacto. Nullo pacto. Alio pacto. Quoquo pacto. Iſtoc pacto. Aliquo pacto. Iſtoccine pacto? Nullo alio pacto. Hoc pacto.*

Paedagogus.

Quid *paedagogus* ille, qui Citharistriam? *Phorm.* I. 2. 94.

Palaestra.

Fac periculum in literis, fac in *palaeſtra*. *Eun.* III. 2. 24. Eccum, ab ſua *palaeſtra* exit foras. *Phorm.* III. 1. 20.

Palam.

Continuo *palam* eſt. *Eun.* I. 2. 24. Vel uti veniret *palam*. *Heaut.* IV. 1. 27. Rem facias *palam*. *Heaut.* IV. 3. 43. Rem profer *palam*. *Heaut.* V. 2. 41. Ab Lenone ipſus eripuit *palam*. Hoc *palam* proferimus. *Adelph.* III. 2. 30. & 41. Me reprehendi tamen, ne fieret *palam*. *Adelph.* IV. 4. 14. Nempe ea cauſa, ut ne id fiat *palam*. *Hec.* I. 2. 30. Nunc vero *palam* eſt. *Hec.* IV. 4. 91. *Palam* beatus:

ai

ni unum hoc deſit. *Phorm.* I. 3. 17.

SYNTAXIS. *Res palam eſt. Palam venire. Rem facere palam. Preferre quid palam. Res fit palam.*

PALLIUM.

Attolle *pallium.* *Eun.* IV. 6. 31. Qui non humerum hunc onero *pallio.* *Phorm.* V. 6. 4. Pone adprehendit *pallio.* *Phorm.* V. 6. 23.

PALMA.

In medio omnibus *palmam* eſſe poſitam. *Phorm.* Prol. 18.

PALMARIUS, A, UM.

Quod ego mihi puto *palmarium.* *Eun.* V. 4. 8.

PAMPHILA.

Accedo, rogito, *Pamphila* quid agat? *Adelph.* IV. 4. 9. Tu, *Pamphilam* cantatum provocemus. *Eun.* III. 1. 52. *Alibi paſſim.*

PAMPHILUS.

Eho, quid *Pamphilus*? *And.* I. 1. 61. Cujus veſtri? *My. Pamphili. Da.* Hem! quid? *Pamphili*? *And.* IV. 4. 26. Daturne illa *Pamphilo* hodie nuptum? *And.* II. 1. 1. Comperiebam, nihil ad *Pamphilum* quidquam attinere. *And.* I. 1. 63. Uxor tibi ducenda eſt, *Pamphile,* hodie, inquit, para. *And.* I. 5. 19. In *Pamphilo* ut nihil ſit morae. *And.* I. 1. 139. *Alibi paſſim.*

PANIS.

Quo pacto ex jure heſterno *panem* atrum vorent. *Eun.* V. 4. 17.

PANNUS.

Video, *pannis* anniſque obſitum. *Eun.* II. 2. 5. Ancillula erat, *pannis* obſita, neglecta. *Heaut.* II. 3. 53.

PAPAE.

Papae! facie honeſta. *Eun.* II. 1. 23. Ecquid beo te? *Pa.* Men'? *papae*! *Eun.* II. 2. 48. Nova figura oris. *Pa. Papae*! *Eun.* II. 3. 25. *Papae*! jugularas hominem. *Eun.* III. 1. 26.

PAR.

Parem referam gratiam. *Eun.* IV. 4. 52. Cujus conſilio ea *par* fuerat proſpici. *Hec.* IV. 1. 46. Bonas quod *par* eſt facere. *Hec.* V. 1. 12. Quos *par* fuerat reſciſcere. *Hec.* V. 4. 27. Ita cum exſpectarem, ut *par* fuit. *Phorm.* I. 3. 3. Ita uti *par* fuit. *Phorm.* V. 7. 15. *Par pari* referto. *Eun.* III. 1. 55. Studet *par* referre. *Adelph.* I. 1. 48. Poſtquam *par* ingenium nactus eſt. *Hec.* I. 2. 95. *Par pari* ut reſpondeas. *Phorm.* I. 4. 35.

PARASITASTER.

Eſt alius quidam, *paraſitaſter* parvolus. *Adelph.* V. 2. 4.

PARASITUS.

In ea eſt *paraſitus* Colax. *Eun.* Prol. 30. Hic quidem eſt *paraſitus* Gnatho militis. *Eun.* II. 1. 22. *Paraſitus* cum ancilla. *Eun.* II. 3. 55. Edax *paraſitus.* *Heaut.* Prol. 38. Is erit Phormio *paraſitus.* *Phorm.* Prol. 29. Eſt *paraſitus* quidam Phormio. *Phorm.* I. 2. 72. *Paraſiti* perſonam inde ablatam. *Eun.* Prol. 26. *Paraſitum* edacem. *Eun.* Prol. 38. *Paraſiti* item ut Gnathonici vocentur. *Eun.* II. 2. 33.

PARCE.

Haec pudice vitam, *parce,* ac duriter agebat. *And.* I. 1. 47. Ait, nimium *parce* facere ſumtum. *And.* II. 6. 19. Semper *parce,* ac duriter ſe habere. *Adelph.* I. 1. 20.

PARCO.

Nihil *parcunt* ſeni. *Heaut.* Prol. 43. Hanccine ego vitam *parſi* perdere? *Hec.* III. 1. 2. Nihil *pepercit.* *Adelph.* IV. 2. 23. Quaeſo, tandem aliquantulum tibi *parce.* *Heaut.* I. 1. 112. Conſerva, quaere, *parce.* *Adelph.* V. 3. 27. *Parce,* ſodes. *Phorm.* V. 3. 10. Laborans, quaerens, *parcens.* *Heaut.* I. 1. 87. Meo labori haud *parcens.* *Hec.* II. 1. 29.

PARCUS.

Ego ille agreſtis, ſaevus, triſtis, *parcus,* truculentus, tenax. *Adelph.* V. 4. 12. Ruri eſſe *parcum,* ac ſobrium. *Adelph.* I. 2. 15.

PARENS.

Tu es patronus, tu *parens.* *Adelph.* III. 4. 10. Ignoratur *parens.* *Phorm.* II. 3. 10. Tu mihi cognatus, tu *parens,* tu amicus. *Phorm.* III. 2. 11. Non ſunt haec *parentis* dicta. *Heaut.* V. 4. 12. Me *parenti* potius, quam amori obſequi oportet. *Hec.* III. 4. 34. Quem ferret, ſi *parentem* non ferret ſuum? *Heaut.* I. 2. 28. Te poſtputaſſe omnes res prae *parente* intelligo. *Hec.* III. 5. 33. *Parentes* propitii. *Adelph.* I. 1. 6. *Parentum* injuriae uniuſmodi ſunt ferme. *Heaut.* I. 2. 30. Jam hic ſuos *parentes* repperit? *And.* IV. 5. 11. Mea Glycerium ſuos *parentes* repperit. *And.* V. 6. 5. Quid reliqui eſt, quin habeat, *parentes.* *Heaut.* I. 2. 20. Volo, *parentes* meos ut commonſtres mihi. *Heaut.* V. 4. 4. Quaeris id, quod habes, *parentes.* *Heaut.* V. 4. 16.

PARSO.

Ego ſtultior, meis dictis *parere* hanc qui poſtulem. *Hec.* IV. 1. 49.

PARIO.

Obſequium amicos, veritas odium *parit.* *And.* I. 1. 41. Dum *parit* Philumena. *Hec.* III. 3. 54. *Peperit* filia. hem! taces? ex quo? *Hec.* IV. 1. 12. *Peperit* uxor clam. *Hec.* V. 2. 15. Ut ſolidum *parerem* hoc mihi beneficium. *Eun.* V. 2. 32. Si puellam *parerem,* nolle tolli? *Heaut.* IV. 1. 14. Tum praeterea talem, niſi tu, nulla *pareret* filium. *Heaut.* V. 3. 20. Quaſi numquam tute *pepereris*? *Adelph.* III. 1. 3. Quum & recte, & tempore ſuo *pepererit.* *Hec.* IV. 1. 16. Quidquid *peperiſſet,* decreverunt tollere. *And.* I. 3. 14. Quod *peperiſſet,* juſſit tolli. *And.* III. 1. 6. Gera ferietur alio munere, ubi hera *pepererit.* *Phorm.* I. 1. 13. Hanc ſimulant *parere,* quo Chremetem abſterreant. *And.* III. 1. 14. Quae ſeſe inhoneſte optavit *parere* hic divitias. *And.* IV. 5. 2. *Parere* jam diu haec per annos non poteſt. *Adelph.* V. 8. 8. Credon' tibi hoc, nunc *peperiſſe* hanc e Pamphilo? Hoc ego ſcio unum, neminem *peperiſſe* hic. *And.* III. 2. 17. & 26. Si reſcierit *peperiſſe* eam. *Hec.* IV. 1. 4. Senſit *peperiſſe.* occidi! *Hec.* IV. 4. 16. Di, date facultatem, huic *pariundi.* *And.* I. 4. 6. Cum in *pariundo* aliquot adfuerunt liberae. *And.* IV. 4. 31. Mihi im-

Digitized by Google

mortalitas *parta* eſt. *And.* V. 5. 5. Labore alieno magnam *partam* gloriam verbis ſaepe in ſe tranſmovet. *Eun.* III. 1. 9. Haud exiſtumans quanto labore *partum.* *Phorm.* I. 1. 52. Patris bene *parta* indiligenter tutatur. *Phorm.* V. 3. 5.

PARITER.

Utinam eſſet mihi pars aequa amoris tecum, ac *pariter* fieret, ut. *Eun.* I. 2. 12. Quem *pariter* uti his decuit, aut etiam amplius. *Heaut.* I. 1. 80. Mihi es germanus *pariter* corpore & animo. *Adelph.* V. 8. 34. *Pariter* nunc opera me adjuves, ac. *Phorm.* V. 3. 3.

PARMENO.

Submonuit me *Parmeno* ibi ſervus. *Eun.* III. 5. 22. *Parmenonis* tam ſcio eſſe hanc technam, quam me vivere. *Eun.* IV. 4. 51. O ſceleſtum *Parmenonem*! *Eun.* V. 5. 2. Eho! *Parmeno* mi, noſtin'? *Eun.* II. 3. 59. Quicum? *Do.* Cum *Parmenone.* *Eun.* IV. 4. 31. *Saepius alibi.*

PARO.

Nihil iſtac opus eſt arte ad hanc rem quam *paro.* *And.* I. 1. 5. Hiſce ego non *pare* me ut rideant. *Eun.* II. 2. 18. Defenſorem *paro.* *Eun.* IV. 6. 32. Mihi precatorem *paro.* *Heaut.* V. 2. 49. Filio luctum *paras.* *Hec.* II. 1. 13. Maledictis deterrere, ne ſcribat, *parat.* *Phorm.* Prol. 3. Quam hic fugam, aut furtum *parat*? *Phorm.* I. 4. 14. Quae opus fuere ad nuptias gnatae, *paravi.* *And.* IV. 4. 2. Itan' *paraſti* te, ut? *Eun.* II. 2. 9. Ille bonus vir nobis pſaltriam *paravit.* *Adelph.* III. 4. 31. Uxor tibi ducenda eſt, Pamphile, hodie, inquit, *para.* *And.* I. 5. 19. Abi intro: quod parato opus eſt, *parà.* *And.* III. 2. 43. Aliquam puero nutricem *para.* *Hec.* IV. 4. 104. Animo virili praeſentique ut ſis, *para.* *Phorm.* V. 7. 64. Ita facillume amicos *pares.* *And.* I. 1. 39. Uxorem ut arceſſat, *paret.* *Heaut.* V. 1. 75. Quin ita *paret* ſe, ut. *Hec.* I. 1. 51. Qui haberet, qui *pararet* alium. *Eun.* III. 2. 35. Nec tu aram tibi, nec precatorem *pararis.* *Heaut.* V. 2. 23. Cupio aliquos *parare* amicos beneficio meo. *Eun.* I. 2. 69. In animum inſtituere, aut *parare*, quod ſit carius. *Adelph.* I. 1. 14. *Parare* in animo cupiditates. *Phorm.* V. 4. 2. Ego eo intro, ut, quae opus ſunt, *parentur.* *Adelph.* IV. 5. 72. Jube, *parari* caetera. *Adelph.* II. 4. 21. Itane huc *paratus* advenis? *And.* V. 4. 6. *Paratus* ſum. *Heaut.* III. 1. 85. Itane es *paratus* facere me adverſum? *Phorm.* II. 3. 80. Ut te arbitretur ſibi *paratum* moechum. *And.* II. 1. 16. Virum in quovis loco *paratum.* *And.* IV. 3. 4. Venio nuntiatum, Demipho, *paratum* me eſſe. *Phorm.* V. 7. 14. *Paratae* lites. *Adelph.* V. 3. 6. Mihi *paratae* lites. *Phorm.* I. 2. 83. Si jam audierit ſibi *paratas* nuptias. *And.* II. 2. 4. Poſtquam videt (nuptias) *paratas.* *Hec.* I. 2. 52. *Paratum* eſt. *Eun.* III. 5. 60. Quin eſt *paratum* argentum. *Heaut.* IV. 4. 15. Quo in loco dictum eſt, *parati* nihil eſt. *Eun.* III. 4. 4. Mihi magnum malum ſcio *paratum.* *Eun.* V. 5. 27. Quod *parato* opus eſt, para. *And.* III. 2. 43. Abi prae, curre, ut ſint domi *parata.* *Eun.* III. 2. 47. Tibi erunt *parata* verba: huic homini verbera. *Heaut.* II. 3. 115. *Parata* a nobis ſunt, ut dixi, ubi vis. *Adelph.* V. 3. 1.

SYNTAXIS. *Parare rem. Parare ſe alteri, ut rideat. Parare defenſorem. precatorem ſibi. luctum alicui. nutricem puero. Parare amicos. cupiditates in animo.*

PARS.

Utinam eſſet mihi *pars* aequa amoris tecum! *Eun.* I. 2. 12. Ut aliqua *pars* laboris minuatur mihi. *Heaut.* Prol. 42. Ne expers *partis* eſſet de noſtris bonis. *Heaut.* IV. 1. 39. Nunc noſtrae timeo *parti*, quid hic reſpondeat. *And.* II. 5. 8. Ipſum animum aegrotum ad deteriorem *partem* adplicat. *And.* I. 2. 22. Hic quoque bonam magnamque *partem* ad te attulit. *Eun.* I. 2. 43. Ea omnia in pejorem *partem.* *Eun.* IV. 2. 4. In eam *partem* accipio. *Eun.* V. 2. 37. Ni *partem* maximam exiſtumarem ſcire veſtrum. In utramque *partem* ingenium quid poſſit meum. *Heaut.* Prol. 8. & 47. Vehemens in utramque *partem* es nimis. *Heaut.* III. 1. 31. Adverſarios rapere in pejorem *partem.* Ii *partem* aperient: in agendo *partem* oſtendent. *Adelph.* Prol. 3. 23. & 24. Ego illi maximam *partem* feram. Curemus aequam uterque *partem.* *Adelph.* I. 2. 36. & 50. In iſtam *partem* potius peccato tamen. *Adelph.* II. 1. 20. Si tu aliquam *partem* aequi bonique dixeris. *Phorm.* IV. 3. 32. In interiore *parte* ut maneam ſolus cum ſoli. *Eun.* III. 5. 31. Ut haeream in *parte* aliqua tandem apud Thaidem. *Eun.* V. 9. 25. Quod ego in propinqua *parte* amicitiae puto. *Heaut.* I. 1. 5. Omnes te in lauta & bene aucta *parte* putant. *Heaut.* IV. 5. 50. Sine illum priores *partes* hoſce dies apud me habere. *Eun.* I. 2. 71. Duras fratris *partes* praedicas. *Eun.* II. 3. 62. Cur *partes* ſeni Poeta dederit. Quamobrem has *partes* didicerim, paucis dabo. *Heaut.* Prol. 1. & 10. Numquam animum ad malas adducam *partes.* *Hec.* V. 3. 38. Primas qui *partes* aget. *Phorm.* Prol. 28. Viciſſim *partes* tuas acturus eſt. *Phorm.* V. 5. 7.

SYNTAXIS. *Eſt mihi pars aequa amoris tecum. Pars laboris minuitur mihi. Expers partis de bonis. Timeo noſtrae parti. Adplicare animum ad deteriorem partem. Pars bona & magna. Accipere quid in pejorem partem. In utramque partem valere. In aliquam partem peccare. Aequam partem curare. Rapere quid in pejorem partem. Aliquam partem aequi bonique dicere. Haerere in aliqua parte amicitiae apud aliquem. Vicinitas eſt in propinqua parte amicitiae. Eſſe in lauta & bene aucta parte. Priores partis habere apud amicam. Partes durae. Diſcere partes. Animum ad malas partes adducere. Agere primas partes. Agere partes alicujus. Interior pars domus.*

PARSI-

PARSIMONIA.

Aut largitate nimia, aut *parſimonia*. *Heaut.* III. 1. 32.

PARTICEPS.

Niſi ubi ille huc ſalvos redierit meus *particeps*. *Heaut.* I. 1. 98. Cujus maxume te fieri *participem* cupis. *Heaut.* III. 1. 19.

PARTIM.

In his, *partim* ſum earum exictus: *partim* vix ſteti. *Hec.* Alt. Prol. 7. Animus *partim* uxoris miſericordia devinctus, *partim* victus hujus injuriis. *Hec.* I. 2. 92. & 93. *Partim* quae perſpexi his oculis, *partim* quae accepi auribus. *Hec.* III. 3. 3.

PARTURIO.

Numnam illa, quaeſo, *parturit*? *Adelph.* III. 4. 42. *Parturire* eam, neque gravidam eſſe ex te, ſolus conicius. Vereor, ne *parturire* intelligat. *Hec.* III. 3. 32. & 53.

PARTUS.

Partus inſtabat prope. *Adelph.* III. 2. 9. Jam *partus* adſiet? *Adelph.* IV. 4. 9. Volo, doque operam, ut clam eveniat *partus* patrem. *Hec.* III. 3 36. Nunc huc confugit, te atque alios *partum* ut celaret ſuum. *Hec.* III. 3. 24. Quo pacto celem ſuae gnatae *partum*. *Hec.* III. 4. 32. Quamobrem omnes nos celare volueris *partum*. *Hec.* IV. 1. 16. Cui comminitias primo *partu* mulierem. *And.* I. 4. 3.

PARUM.

Quia primo proceſſit *parum*. *Parum* ſuccedit, quod ago. *And.* IV. 1. 48. & 56. *Parum* perſpexiſſe ejus videre audaciam. *Eun.* V. 2. 61. Si una haec dedecori eſt *parum*. *Heaut.* II. 3. 93. Id quod me feciſſe ajebas *parum*. *Heaut.* V. 1. 51. Hoc lautum eſt *parum*. *Adelph.* III. 3. 71. Magis impenſe cupitis, conſulitis *parum*. *Adelph.* V. 9. 36. Promoveo *parum*. *Hec.* IV. 4. 81. *Parum* mihi profit. *Hec.* V. 1. 15. Eja! ne *parum* leno fies. *Phorm.* III. 2. 23. Sed *parumne* eſt, quod? *Phorm.* III. 3. 13. Niſi me animus fallit, aut *parum* proſpiciunt oculi. *Phorm.* V. 1. 8. Quidquam in his te nuptiis fallaciae conari, quo fiant *minus*. *And.* I. 2. 26. Immo etiam, quo tu *minus* ſcis aerumnas meas. *And.* IV. 1. 31. Quo *minus* hae fierent nuptiae. *And.* IV. 2. 17. Hoc nemo fuit *minus* ineptus, magis ſeverus quiſquam. *Eun.* II. 1. 21. Nihil *minus*. immo auge magis ſuſpicionem. *Eun.* III. 1. 45. At tu apud nos hic mane, dum redeat ipſa. *Ch.* Nihil *minus*. *Eun.* III. 3. 29. Niſi quia correxit miles, quod intellexi *minus*. *Eun.* IV. 5. 11. Egon' formidoloſus? nemo eſt hominum, qui vivat, *minus*. Peregrinus eſt; *minus* potens quam tu; *minus* notus, *minus* amicorum hic habens. *Eun.* IV. 6. 19. & 22. Qui *minus*, quam Hercules ſervivit Omphalae? *Eun.* V. 8. 3. Perii! quanto *minus* ſpei eſt, tanto magis amo. *Eun.* V. 9. 23. Decrevi me *minus* injuriae meo gnato facere, dum. *Heaut.* I. 1. 95. Miſerum! quem *minus* credere eſt! *Heaut.* I. 2. 18. In ſumma infamia ſum, & meo patri *minus* obſequens. Mihi jam *minus*, *minuſque* obtemperat. *Heaut.* III. 3. 18. & 33. Nunc ita tempus eſt mihi, ut cupiam filiam: olim nihil *minus*. *Heaut.* IV. 1. 54. Ne quid vereare, ſi *minus*: nihil nos dos movet. *Heaut.* V. 1. 66. Ego haud *minus* aegre patior id, qui, neſcio. *Heaut.* V. 2. 5. Nihilo *minus* ego hoc faciam tamen. *Heaut.* V. 3. 10. Omnes, quibus res ſunt *minus* ſecundae, magis ſunt ſuſpicioſi. *Adelph.* IV. 3. 14. Qui *minus* mihi idem jus aequom eſt eſſe, quod? *Adelph.* V. 3. 14. Quae vos propter adoleſcentiam *minus* videtis, magis impenſe cupitis. *Adelph.* V. 9. 36. Quem ego intellexi illam haud *minus*, quam ſe ipſum, magnificare. *Hec.* II. 2. 18. Haec res non *minus* me male habet, quam te, gnate mi. *Hec.* IV. 2. 30. Ne revereatur, *minus* jam quo redeat domum. *Hec.* IV. 4. 8. Non tibi illud factum *minus* placet, quam mihi. *Hec.* IV. 4. 25. Videndum eſt, ne *minus* propter iram hanc impetrem, quam poſſiem: aut ne quid faciam plus, quod poſt me *minus* feciſſe ſatius ſit. *Hec.* V. 1. 3. & 4. *Minus* multo audacter, quam nunc laedit, laederet. *Phorm.* Prol. 11. Hi qui *minus* habent, ut ſemper aliquid addant divitioribus. *Phorm.* I. 1. 7. Quum hoc non poſſum, illud *minus* poſſem. *Phorm.* I. 4. 31. Ex qua re *minus* rei foret, aut famae temperans. *Phorm.* II. 1. 41. Si illum *minus* norat. *Phorm.* II. 3. 15. Cui *minus* nihilo eſt? Ne quid plus *minuſve* faxit, quod. *Phorm.* III. 3. 2. & 21. Ubi Phaedriae ſe oſtenderet nihilo *minus* amicum eſſe, quam. *Phorm.* IV. 2. 7. Quid *minus* utibile fuit, quam? *Phorm.* IV. 4. 10. At pol *minus* queo viri culpa, quam. *Phorm.* V. 3. 4. Aetate porro *minus* peccaturum putem? *Phorm.* V. 8. 33. Qui placere ſe ſtudeat, & *minime* multos laedere. *Eun.* Prol. 2. Ne iſtuc tam iniquo patiare animo. *Pa.* *Minime.* *Eun.* II. 1. 6. Non vidiſſe, niſi nunc cum *minime* vellem, *minimeque* opus fuit. *Eun.* II. 3. 41. Illa exclamat, *minime* gentium. *Eun.* IV. 1. 11. Ne labora. *Me.* *Minime.* *Heaut.* I. 1. 37. *Minime* mirum, adeo impeditae ſunt. *Heaut.* II. 3. 4. *Minimeque* miror, ſi te ſibi quiſque expetit. *Heaut.* II. 4. 13. *Minimeque* miror, Clinia hanc ſi deperit. *Heaut.* III. 2. 14. Ergo herus damno auctus eſt. *So.* *Minime.* *Heaut.* IV. 1. 16. Etiamne tecum res hic mihi eſt? *Sy.* *Minime.* *Heaut.* IV. 4. 20. Crederam. *Ch.* *Minime.* *Heaut.* IV. 5. 37. Coges me? *Aeſ.* *Minime.* *Sa.* Id metui. *Minime* miror, qui inſanire occipiunt ex injuria. *Adelph.* II. 1. 39. & 43. Ah! *minime* gentium: non faciam. *Adelph.* III. 2. 41. Id quia non eſt a me factum, agis gratias? *He.* Ah! *minime.* *Adelph.* IV. 3. 6. Quod *minime* eſt opus uſquam efferri. *Adelph.* IV. 4. 15. Id mea *minime* refert, qui ſum natu maximus. *Adelph.* V. 4. 27. *Minime* equidem me oble-

obleĉtavi. *Hec.* I. 2. 10. *Minimeque* adeo mirum. *Hec.* II. 1. 23. Eho! num quidnam accuſat virum? *Ph. Minime. Hec.* II. 2. 25. Hunc *minime* eſt opus in hac re adeſſe. *Hec.* III. 3. 49. Hine abire matrem? *minume. Hec* IV. 3. 7. Nec leviorem vobis, quibus eſt *minime* aequom, viderier. *Hec.* V. 1. 32. Sed ceſſas? *Pa. Minime* equidem. *Hec.* V. 3. 16. Non pudet vanitatis? *Do. Minime*, dum ob rem. *Phorm.* III. 2. 41. Meriton' hoc meo videtur factum? *De. Minime* gentium. *Phorm.* V. 8. 44.

PARUMPER.

Dum exeo, *parumper* opperire me hic. *And.* IV. 2. 31. Non audio. *Ph. Parumper. Phorm.* III. 2. 1.

PARVULUS, A, UM.

Eſt alius quidam, paraſitaſter *parvolus. Adelph.* V. 2. 4. A *parvulo* ut ſemper tibi fuerit apud me juſta & clemens fuerit ſervitus ſcis. *And.* I. 1. 8. Eduxi a *parvulo. Adelph.* I. 1. 23. Una a pueris *parvolis* ſumus educati. *Adelph.* III. 4. 48. *Parvola* hinc eſt abrepta. *Eun.* I. 2. 75. Quae olim periit *parvula* ſoror. *Eun.* III. 3. 18. Matri *parvolam* puellam dono quidam mercator dedit. *Eun.* I. 2. 29. Quae illam aluit *parvolam. Eun.* V. 2. 53. Tam ob *parvolam* rem pene ex patria? *Adelph.* II. 4. 10.

PARVUS, A, UM.

Quae (amicitia) incepta a *parvis*, cum aetate adcrevit ſimul. *And.* III. 3. 7. Iſtaec una *parva* virgo. *And.* V. 4. 21. Ecqua inde *parva* periſſet ſoror? *Eun.* III. 3. 15. Num *parva* cauſa, aut *parva* ratio eſt? *Eun.* III. 5. 27. *Parvae* conſuetudinis cauſa. *And.* I. 1. 83. Fuit hercle huic aliud (nomen) *parvae. And.* V. 4. 39. Hanc ejeĉtam Chryſidis patrem recepiſſe orbam, *parvam. And.* I. 3. 19. Forſitan hic mihi *parvam* habeat fidem. *Eun.* I. 2. 117. Dic, te *parvam* virginem amiſiſſe. *Eun.* IV. 6. 28. Itan' *parvam* mihi fidem eſſe apud te? *Phorm.* V. 3. 27. Haud quidem hercle *parvom. Hec.* III. 1. 26. Sed *parvi* pendo. *And.* III. 2. 46. Tu fortaſſe, quid me fiat, *parvi* pendis. *Heaut.* IV. 3. 37. Quae dico, *parvi* pendunt. *Hec.* III. 5. 63. Nae meam herus eſſe operam deputat *parvi* pretii. *Hec.* V. 3. 1. *Parvi* retulit non ſuſcepiſſe. *Phorm.* IV. 3. 41. Video herilem filium *minorem* huc advenire. *Eun.* II. 2. 58. Quaſi iſtic *minor* mea res agatur, quam tua. *Heaut.* II. 3. 113. Hac multo propius ibis, & *minor* eſt erratio. *Adelph.* IV. 2. 41. Adoleſcens, quam *minima* in ſpe ſitus erit. *Heaut.* V. 2. 44. Niſi ut te redimas captum quam queas *minimo. Eun.* I. 1. 30. Quomodo *minimo* periclo id demus adoleſcentulo. *Heaut.* III. 1. 68. Abs te ut quam *minimo* pretio ſuam voluptatem expleat. *Hec.* I. 1. 12.

SYNTAXIS. *Amicitia incepta a parvis. Parva virgo. ſoror. conſuetudo. cauſa. ratio. Habere alicui parvam fidem. Mihi parva fides eſt apud te. Parvi pendere aliquid. Deputare aliquid parvi pretii. Parvi refert.*

PASCO.

Reſtabat aliud nihil, niſi oculos *paſcere. Phorm.* I. 2. 35.

PASIBULA.

Heus Chreme! quod quaeris, *Paſibula* eſt. *And.* V. 4. 42.

PASSUS.

Capillus *paſſus*, prolixus, circum caput rejeĉtus negligenter. *Heaut.* II. 3. 49. Capillus *paſſus*, nudus pes, ipſa horrida. *Phorm.* I. 2. 56.

PATEFACIO. PATEFIO.

Quae nunquam in ullo *patefecit* loco. *Hec.* III. 1. 23. Quantam feneſtram ad nequitiam *patefeceris! Heaut.* III. 1. 72. Quin, ſi hoc celetur, in metu: ſin *patefit*, in probro ſiem. *Phorm.* V. 4. 6.

PATEO.

Hae mihi *patent* ſemper fores. *Eun.* I. 2. 9. Nunc tibi *patent* fores hae. *Eun.* II. 2. 51. Poſtulo, ut mihi tua domus *pateat. Eun.* V. 9. 29.

PATER.

Ne de hac re *pater* imprudentem opprimat. *And.* I. 3. 22. Tuus *pater* modo me prehendit. *And.* II. 2. 16. Quid igitur ſibi vult *pater*? cur ſimulat? *Pater* eſt, Pamphile. *And.* II. 3. 1. & 6. Quaſi illa tua ſit, Pamphilique ego ſim *pater. And.* III. 3. 17. Si fieri poterit, ut ne *pater* per me fletiſſe credat. *And.* IV. 2. 16. Sponſae *pater* intervenit. *And.* IV. 3. 17. Perii! *pater* eſt. *And.* V. 3. 1. Niſi quid *pater* ait aliud. *And.* V. 4. 47. *Pater* amicus ſummus nobis. *And.* V. 6. 6. *Pater* mihi & mater mortui. *Eun.* III. 3. 11. Metuo, *pater* ne rure redierit jam. *Eun.* III. 5. 63. Mater & *pater*, quaſi dedita opera, domi erant. Tamen ſi *pater. Ch.* Quid? ah! volet. *Eun.* V. 2. 1. & 50. Veſtem vidit illam eſſe eum indutum *pater. Eun.* V. 7. 15. *Pater* adeſt, quem volui: adibo. *Heaut.* I. 2. 5. Neque etiam dum ſcit *pater. Heaut.* II. 1. 17. Satis *pater* durus fui. *Heaut.* III. 1. 30. Quid tum, quaeſo, ſi hoc *pater* reſciverit? *Heaut.* IV. 3. 40. Sed *pater* egreditur. *Heaut.* IV. 6. 23. Ut *pater* omnem de me ejecerit animum patris? *Heaut.* V. 2. 1. Hoc *pater* ac dominus intereſt. *Adelph.* I. 1. 51. *Pater* eſſe diſce ab aliis, qui vere ſciunt. Natura tu illi *pater* es, conſiliis ego. *Adelph.* I. 2. 45. & 46. *Pater* is nihili pendit. *Adelph.* III. 4. 6. *Pater* eſt? *Sy.* Ipſus eſt. *Adelph.* IV. 1. 22. *Pater* hercle eſt. perii! *Adelph.* IV. 5. 3. Tuus hercle vero & animo & natura *pater. Adelph.* V. 7. 4. Quum *pater*, uxorem ut ducar, orare occipit. Sed poſtquam acrius *pater* inſtat. Eo amantem invitum extrudit *pater. Hec.* I. 2. 41. 46. & 98. Etſi illi *pater* es. *Hec.* II. 2. 16. Recuſare eam, quam mihi obtrudit *pater. Hec.* III. 1. 16. Cujus nos qui ſit, neſcimus, *pater. Hec.* IV. 1. 56. Mihi intus tuus *pater* narravit modo. *Hec.* IV. 2. 6. Quem ipſe neglexit *pater*, ego alam? Tot me nunc rebus miſerum concludit *pater. Hec.* IV. 4. 48. &

Digitized by Google

 PA PA

& 80. Non, ſi rediſſet, ei *pater* veniam daret? Qui fuerit *pater*, quae mater. *Pater* aderit. *Pater* ejus rediit, an non? *Phorm.* I. 2. 69. 79. 83. & 97. Si ſenſerit te timidum *pater* eſſe. *Phorm.* I. 4. 28. Manſuruſque patruum *pater* eſt, dum. *Phorm.* III. 1. 16. *Pater* adeſt hic. *Phorm.* III. 3. 8. Atat! Phaedriae *pater* venit. *Phorm.* IV. 2. 11. *Pater* exit. *Phorm.* IV. 4. 32. Qui eſt ejus *pater*. *Pater* adoleſcentis venit. *Phorm.* V. 1. 10. & 35. Patruus tuus *pater* eſt inventus Phanio. *Phorm.* V. 6. 32. Sed nunc ea me exquirere, iniqui *patris* eſt. *And.* I. 2. 16. Hoccine eſt officium *patris*! *And.* I. 5. 1. Tum *patris* pudor. *And.* I. 5. 27. Ut praeter ſui voluntatem *patris*, hanc habere ſtudeat? Quaſi tu hujus indigeas *patris*. *And.* V. 3. 9. & 19. Matris nomen & *patris* dicebat ipſa. *Eun.* I. 2. 31. In cellulam ad te *patris* penum omnem congerebam clanculum. *Patris* cognatum, noviſtin'? *Eun.* II. 3. 18. & 35. An mei *patris* feſtivitatem? *Eun.* V. 9. 18. Timet omnia, *patris* iram. *Heaut.* I. 2. 15. Ut pater omnem de me ejecerit animum *patris*? Adoleſcens tam facillime *patris* pacem in leges conficiet ſuas. *Heaut.* V. 2. 2. & 45. Qui ſe in ſui gremio poſiturum puerum dicebat *patris*. *Adelph.* III. 2. 35. Inepta lenitas *patris*, & facilitas prava. *Adelph.* III. 3. 37. Neque adeo arbitrari *patris* eſt aliter. *Hec.* IV. 1. 14. Itane *patris* ais conſpectum veritum hinc abiſſe? *Phorm.* II. 2. 1. Quia pol mei *patris* bene parta indiligenter tutatur. *Patris* nomen aliud dictum eſt. *Phorm.* V. 3. 5. & 21. Quod tempus conveniundi *patris* me capere jubeat? *Phorm.* V. 4. 9. Quid hic mihi faciet, *patri*? *And.* I. 1. 85. *Patri* dic velle. *And.* II. 3. 20. Ut dicerem, me eſſe ducturum, *patri*. *And.* IV. 1. 37. Pro peccato magno paullum ſupplicii ſatis eſt *patri*. *And.* V. 3. 32. Ut diligenter nunties *patri*. *Eun.* II. 3. 48. Ni miſerum inſuper etiam *patri* indicares? *Eun.* IV. 7. 13. Thais *patri* ſe commendavit in clientelam & fidem. *Eun.* V. 9. 9. Nec tibi ille eſt credere auſus, quae eſt aequom *patri*. *Heaut.* I. 1. 104. Meo *patri* minus obſequens. *Heaut.* II. 3. 18. Dedo *patri* me nunc jam, ut frugalior ſim. *Heaut.* IV. 3. 3. *Patri* quomodo obſequare. *Heaut.* V. 4. 16. Non me hanc rem *patri* indicaſſe? *Adelph.* IV. 4. 19. Reddi *patri* autem ſuperbum eſt. *Hec.* I. 2. 79. Quam cauſam dicam *patri*, neſcio. *Hec.* III. 5. 2. Qua re ſuſpectus ſuo *patri* fuit. *Hec.* V. 3. 22. Numquid dixti jam *patri*? *Hec.* V. 4. 25. Numquid *patri* ſubolet? *Phorm.* III. 1. 10. Injecta eſt ſpes *patri*, poſſe illam extrudi. *Phorm.* IV. 4. 11. Ibi tum hanc ejectam Chryſidis *patrem* recepiſſe, orbam. *And.* I. 3. 19. Te iſti virum do, tutorem, *patrem*. *And.* I. 5. 60. Hoc ſic eſſe opinor dicturum *patrem*. *And.* II. 3. 13. Crede, numquam hodie tecum commutaturum *patrem* eſſe unum verbum. *And.* II. 4. 7. Herum quid ſit periculi fallere, & illi, *patrem*. *And.* V. 2. 27. Ni metuam *patrem*. Adplicat primum ad Chryſidis *patrem* ſe. O lepidum *patrem*! *And.* V. 4. 15. 22. & 45. Quo illam ducis? *Clit.* Ad *patremne*? Tua apud *patrem* amica tecum ſine metu ut ſit, copia eſt. *Patrem* noviſti. Scio; apud *patrem*. *Heaut.* II. 3. 72. 87. 129. & 136. Immo ut *patrem* tuum vidi eſſe habitum. *Heaut.* II. 4. 22. Sed habet *patrem* avidum, miſerum atque aridum. *Heaut.* III. 2. 15. Quo ore adpellabo *patrem*? Jam me hoc voles *patrem* exorare, ut. *Heaut.* IV. 3. 22. & 27. Fac te *patrem* eſſe ſentiat. Quam hic ad inopiam redigat *patrem*. *Heaut.* V. 1. 52. & 56. Hic *patrem* adſtare ajebas? *Heaut.* V. 2. 7. Qui mentiri, aut fallere inſuerit *patrem*. *Adelph.* I. 1. 30. Ne aliqua ad *patrem* hoc permanet. *Adelph.* II. 4. 19. Ain' *patrem* hinc abiſſe rus? *Adelph.* IV. 1. 1. Hoc eſt *patrem* eſſe? aut hoc eſt filium eſſe? *Adelph.* IV. 5. 73. *Patrem* continuo convenit Philumenae. *Hec.* I. 2. 116. Volo, doque operam ut clam eveniat partus *patrem*. *Hec.* III. 3. 36. Atat! eccum Phidippum, & *patrem* video. *Hec.* III. 4. 35. Iſtuc *patrem* rogare eſt aequom? *Hec.* IV. 1. 12. Qui te adpellaret *patrem*. *Hec.* IV. 4. 30. Metuebat abſentem *patrem*. *Phorm.* I. 2. 68. *Patrem* ut extimeſcam. *Phorm.* I. 3. 2. Hujus *patrem* vidiſſe me. *Phorm.* I. 4. 22. Ut ſciat lenem *patrem* illum factum me eſſe acerrimum. *Phorm.* II. 1. 32. Neque ejus *patrem* ſe ſcire, qui fuerit? *Phorm.* II. 3. 7. Quam timeo, adventus hujus quo impellat *patrem*. *Phorm.* IV. 3. 3. Non norat *patrem*? *Phorm.* V. 3. 21. Ut fugitet *patrem*. *Phorm.* V. 5. 7. Utin' haec ignoraret ſuum *patrem*? *Phorm.* V. 6. 34. Quid commerui: aut peccavi, *pater*? Tute ipſe his rebus finem praeſcripſiſti, *pater*. *And.* I. 1. 112. & 124. Mi *pater*. *Si.* Quid, mi *pater*? *Pater*, licetne pauca? Tibi, *pater*, me dedo. *And.* V. 3. 18. 19. 22. & 26. Credo, *pater*. Quid reſtat, *pater*? *Pater*, non recte vinctus eſt. *And.* V. 4. 36. 44. & 52. *Pater*, opportune advenis. Non eſt, *pater*: apud nos eſt. Cave faxis; non opus eſt, *pater*. Nihil magis vereor, quam ne quid in illum iratus plus ſatis faxit, *pater*. *Heaut.* I. 2. 5. 7. 13. & 24. Aſperum, *pater*, hoc eſt; aliud lenius ſodes vide. *Heaut.* III. 1. 50. At mihi fides apud hunc eſt, *pater*. *Heaut.* III. 3. 10. *Pater*, obſecro, ut mihi ignoſcas. Si me vivum vis, *pater*, ignoſce. *Pater*, omnia faciam: impera. Faciam, *pater*. Non poſſum; *pater*. *Pater*, hoc nunc reſtat. *Heaut.* V. 5. 5. 7. 11. 15. 18. & 22. Dic ſodes, *pater*. An illam hinc abducet, *pater*? Si eſt, *pater*, dicendum magis aperte. O facinus indignum! *pater*. *Adelph.* IV. 5. 9. 27. 29. & 35. Haec, mi *pater*, te dicere aequom fuit. *Pater*, obſecro, auſculta.

Digitized by Google

culta. Ita velim, dum vivas, mi *pater*. Di me, *pater*, omnes oderint! Ahi, *pater*. *Ibid.* 40. 45. 47. 66. & 69. Ehem! *pater* mi, tu hic eras? Placet; *pater* lepidiſſime. Nihil enim vidi melius, mi *pater*. *Adelph.* V. 7. 3. 13. & 24. Ita quaeſo, *pater*. Mi *pater*. Sine te exorem, mi *pater*. Dabitur: quandoquidem hic volt. *Aeſ.* Mi *pater*. *Adelph.* V. 8. 4. 12. 13. & 33. Age, *pater*. O mi *pater* feſtiviſſime! Tibi, *pater*, permittimus. *Adelph.* V. 9. 25. 26. & 38. Salve, mi *pater*. Numquam commerita eſt, *pater*, quod nollem. Non eſt conſilium, *pater*. *Hec.* III. 5. 5. 36. & 44. *Pater*, ſi ex me illa liberos vellet ſibi. *Hec.* IV. 4. 33. Quid ego nunc dicam de *patre*? *And.* I. 5. 17. Cum *patre* altercaſti dudum. *And.* IV. 1. 29. Domus, uxor, liberi, inventi invito *patre*. *And.* V. 3. 20. Tibine haec diutius licere ſperas facere, me vivo *patre*? *Heaut.* I. 1. 51. Nae, ille facili me utetur *patre*. *Heaut.* II. 1. 5. Ne videat forte hinc te a *patre* aliquis exiens. *Heaut.* II. 2. 6. Garris. unde? *Sy.* A tuo *patre*. *Heaut.* IV. 6. 19. Haec virgo orba eſt *patre*. *Adelph.* IV. 5. 16. Pro *patre* huic eſt. *Adelph.* V. 8. 28. Rus abituram hinc cum tuo me eſſe certo decrevi *patre*. *Hec.* IV. 2. 10. Ibi agrum de noſtro *patre* colendum habebat. *Phorm.* II. 3. 17. Sed patruum video cum *patre* adſtantem. *Phorm.* IV. 3. 2. Haud multo poſt cum *patre* idem recipit ſe intro. *Phorm.* V. 6. 39. Quam iniqui ſunt *patres* in omnes adoleſcentes judices! *Heaut.* II. 1. 1. Id curarant *patres* *Phorm.* I. 2. 34. Sed vi, & via pervolgata *patrum*. *Heaut.* I. 1. 49. Communia omnium quae ſunt *patrum*. *Hec.* I. 2. 42. Alii clanculum *patres* quae faciunt. *Adelph.* I. 1. 28.

SYNTAXIS. *Pater mihi mortuus. Pater durus. Animo & natura pater. Pater iniquus. Ejicere de aliquo omnem animum patris. Patris feſtivitas. ira. inepta lenitas. penus. pudor. officium. Filius minus obſequens patri. Dedere ſe patri. Obſequi patri. Patris pacem conficere in ſuas leges. Pater lepidus. avidus, miſer atque aridus. acerrimus. Mi pater. Pater mi. Altercari cum patre. Patre invito. vivo. Facili patre uti. Orbus patre. Eſſe alicui pro patre.*

PATERNUS, A, UM.

Paternum amicum me adſimulabo virginis. *Phorm.* I. 2. 78. Matres omnes filiis auxilio in *paterna* injuria ſolent eſſe. *Heaut.* V. 2. 39. Pol haud *paternum* iſtuc dediſti. *Adelph.* III. 4. 4.

PATINA.

Tanquam in ſpeculum, in *patinas* inſpicere jubeo. *Adelph.* III. 3. 74. Jam dudum animus eſt in *patinis*. *Eun.* IV. 7. 46.

PATIOR.

Ego haud minus aegre *patior*. *Heaut.* V. 2. 5. Eho! ſcis? & *patere*. *Adelph.* IV. 7. 8. Tamen vix humane *patitur*. *Adelph.* I. 2. 65. Haec atque hujuſmodi ſum multa *paſſa*. *Eun.* IV. 6. 8. Cur (es) *paſſus*? ubi eras? *Adelph.* II. 2. 26. Qui me tam leni *paſſus* eſt animo uſque adhuc. *And.* I. 5. 27. Qui *paſſus* eſt id fieri. *Heaut.* III. 2. 21. Non *patiar*. *And.* V. 4. 42. Non ea cauſa magis *patiar*. *Heaut.* V. 4. 14. Nihil apud me tibi defieri *patiar*. *Hec.* V. 2. 2. Itane hunc *patiemur*, Geta, fieri miſerum? *Phorm.* III. 3. 3. Quid vis *patiar*. *And.* II. 3. 6. Egone hujus memoriam *patiar* meae voluptati obſtare? *And.* V. 4. 40. Quidni *patiar*? *Adelph.* IV. 7. 8. Egon' illam cum illo ut *patiar* nuptam unum diem? *Phorm.* II. 1. 74. Ne iſtuc tam iniquo *patiare* animo. *Eun.* II. 1. 6. Qui te vidente amicam *patiatur* ſuam? *Heaut.* V. 1. 40. *Patiamurne*, an narremus cuipiam? *Adelph.* III. 2. 38. *Pateretur*: nam quem ferret, ſi? *Heaut.* I. 2. 28. Ne quid decepta *pateretur* mali. *Phorm.* III. 1. 5. Ubivis facilius *paſſus* ſim, me deludier. *And.* I. 2. 32. Facile omnes perferre ac *pati*. *And.* I. 1. 35. Ubi *pati* (deſiderium Thaidis) non poteris. *Eun.* I. 1. 7. Neque plagas *pati* poſſum. *Eun.* II. 2. 13. An potius haec *pati*? *Eun.* II. 3. 94. Conſumat, perdat, decretum eſt *pati*. Et ipſum, non poteris *pati*. *Heaut.* III. 1. 56. & 77. Non poſſum *pati*. *Heaut.* IV. 5. 13. Oſtendere me aegre *pati*, illi nolui. *Adelph.* I. 2. 63. Ubi non quit *pati*. *Hec.* I. 2. 108. Sumtus veſtros otiumque ut noſtra res poſſet *pati*. *Hec.* II. 1. 28. Negabas nuptam poſſe filiam tuam te *pati* cum eo. *Hec.* IV. 1. 23. Non tute in animum inducas *pati*? *Hec.* IV. 2. 27. Amorem diſtrahi poterin' *pati*? *Phorm.* III. 2. 33.

SYNTAXIS. *Pati quid aegre. humane. iniquo animo. Res patitur ſumtus. Pati quid mali. Pati plagas. Non poſſe pati.*

PATRIA.

Patriam & ſigna caetera neque ſciebat. *Eun.* I. 2. 32. Parentes, *patriam* incolumem. *Heaut.* I. 2. 20. Tu nunc ſola reducem me in *patriam* facis. *Heaut.* II. 4. 18. Quam in *patria* honeſte pauper vivere. *And.* IV. 5. 3. Carens *patria* ob meas injurias. *Heaut.* I. 1. 85. Ego propter te errans *patria* careo demens. *Heaut.* II. 3. 16. Tam ob parvolam rem pene ex *patria*? *Adelph.* II. 4. 11.

PATRISSO.

Laudo, Cteſipho: *patriſſat*. *Adelph.* IV. 2. 25.

PATRIUS, A, UM.

Ego tamen *patrio* animo victus, faciam. *Hec.* II. 2. 2. Hoc *patrium* eſt. *Adelph.* I. 1. 49. Unde in *patrium* monumentum pervenerit. *Eun.* Prol. 13. Itidem *patria* qui abligurierat bona. *Eun.* II. 2. 4. Ille alter ſine labore *patria* potitur commoda. *Adelph.* V. 4. 17.

PATROCINOR.

Vos me indotatis modo *patrocinari* fortaſſe arbitramini. *Phorm.* V. 7. 46.

PATRONA.

Te mihi *patronam* capio, Thais. *Eun.* V. 2. 48.

PATRONUS.

Tu es *patronus*, tu parens. *Adelph.* III. 4. 10. Phormionem?

Digitized by Google

nem? *De.* Iſtum *patronum* mulieris. *Phorm.* II. 1. 77. Huic ipſi eſt opus *patrono*, quem defenſorem paro. *Eun.* IV. 6. 32.

PATRUUS.

Patruus tuus pater eſt inventus Phanio. *Patruus* interea inde huc egreditur foras. *Phorm.* V. 6. 32. & 38. Hujus patrem vidiſſe me, *patruum* tuum. *Phorm.* I. 4. 22. Manſuruſque *patruum* pater eſt, dum huc adveniat. Venire huc ſalvum nunc *patruum*. *Phorm.* III. 1. 16. & 18. Sed *patruum* video cum patre adſtantem. *Phorm.* IV. 3. 2. Mi *patrue*, ſalve. Atqui nihil fecit, *patrue*, quod ſuccenſeas. Si eſt, *patrue*, culpam ut in ſe admiſerit. *Phorm.* II. 1. 24. 33. & 40.

PAUCULUS, A, UM.

Diebus ſane *pauculis* poſt. *Hec.* I. 2. 68. Loquitor *paucula*. *Heaut.* IV. 6. 24.

PAUCUS, A, UM.

Artem Muſicam recidere ad *paucos*. *Hec.* Alt. Prol. 39. Fere in diebus *paucis*, quibus haec acta ſunt. *And.* I. 1. 77. *Paucae* manent noviuiae puellae. *Eun.* III. 5. 33. Multas contaminaſſe Graecas, dum facit *paucas* Latinas. *Heaut.* Prol. 18. Nae nos ſumus mulieres omnes inviſae viris, propter *paucas*. *Hec.* II. 3. 2. Pater, liceine *pauca*? *And.* V. 3. 22. Ut ad *pauca* redeam. *Hec.* I. 2. 60. Ad *pauca* ut redeam, ac. *Phorm.* IV. 3. 43. Adeſdum: *paucis* te volo. *And.* I. 1. 2. Auſculta *paucis*. *And.* III. 3. 4. *Adelph.* V. 3. 20. Prius audite *paucis*. *Eun.* V. 9. 37. Nunc *paucis* dabo. *Heaut.* Prol. 10. Phidippe, ades! audi *paucis*. *Hec.* III. 5. 60.

PAVEO. PAVITO.

Quum mihi *paveo*, tum. *Phorm.* I. 4. 10. Id *paves*, ne ducas tu illam: tu autem, ut ducas. *And.* II. 2. 12. Uxorem Philumenam *pavitare*, neſcio quid dixeruut. *Hec.* III. 1. 41.

PAULATIM.

Haec ita ut ſunt, cautim & *paulatim* dabis. *Heaut.* IV. 8. 30. Cyathos ſorbillans *paullatim* hunc producam diem. *Adelph.* IV. 2. 52. *Paullatim* plebem primulum facio meam. *Adelph.* V. 6. 10. Animus *paullatim* elapſus eſt Bacchidi. *Hec.* I. 2. 94.

PAULISPER.

Non ſinam, inquam. *Clit.* Quaeſo, *pauliſper*. *Heaut.* II. 3. 137. *Pauliſper* mane. *Adelph.* II. 2. 45. Congrum iſtum in aqua ſinito ludere *pauliſper*. *Adelph.* III. 3. 24.

PAULLO.

Si qua eſt habitior *paullo*, pugilem eſſe ajunt. *Eun.* II. 3. 23. *Paullo* qui eſt homo tolerabilis. *Heaut.* I. 2. 31. Ubi adbibit plus *paullo*. *Heaut.* II. 1. 8. Ne ab te ſint tamen omiſſiores *paullo*. *Adelph.* V. 3. 45. Quas (cupiditates) *paullo* mederi poſſis! *Phorm.* V. 4. 3.

PAULULUM.

Paululum obſoni. *And.* II. 2. 23. Sed ſine *paululum* ad me redeam. *And.* III. 5. 16. In denegando modo quis pudor *paululum* adeſt. *And.* IV. 1. 6. Tum tu igitur *paululum* da mihi operae. *Eun.* II. 2. 50. Concede iſtuc *paululum*: audin'? etiam nunc *paululum*. ſat eſt. *Eun.* IV. 4. 39. Quid feceras? *Ch* *Paululum* quiddam. *Py.* Ehoi *paululum*, impudens? *Eun.* V. 2. 17. *Paululum* opperirier ſi vis. *Eun.* V. 2. 51. Si *paululum* modo quid te fugerit. *Heaut.* II. 3. 75. Ut ne *paullulum* quidem ſuboleat. *Heaut.* V. 1. 26. Si nunc de tuo jure conceſſiſſes *paululum*. *Adelph.* II. 2. 9. Si huic aliquid *paululum* prae manu dederis. *Adelph.* V. 9. 23. Quia *paullulum* vobis acceſſit pecuniae. *Hec.* III. 5. 56. Spatium vocandi, ſacruficandi dabitur *paululum*. *Phorm.* IV. 4. 22. Concede hinc a foribus *paululum* iſtorſum, ſodes. *Phorm.* V. 1. 14

PAULULUS, A, UM.

Si nequeas *paululo*, at quanti queas. *Eun.* I. 1. 30. Quae *paululo* tum erat contenta. *Heaut.* III. 1. 35.

PAULUM.

Paullum intereſſe cenſes? *And.* IV. 4. 55. Pro peccato magno *paullum* ſupplicii ſatis eſt patri. *And.* V. 3. 32. *Paullum* ſi ceſſaſſem, domi non offendiſſem. Quaſi vero *paullum* interſiet. *Eun.* IV. 4. 5. & 18. An *paullum* hoc eſſe tibi videtur! *Eun.* V. 2. 18. Tu concede *paullum* iſtuc. Quod des, *paullum* eſt: neceſſe eſt multum accipere. *Eun.* V. 9. 38. & 45. *Paullum* negoti mihi obſtat. *Heaut.* III. 1. 92. Nae ille haud ſcit, *paullum* lucri, quantum ei damni adportet. *Heaut.* IV. 4. 25. Agelli eſt hic ſub urbe *paullum*. *Paullum* id autem? *Adelph.* V. 8. 26. & 27.

PAULUS, A, UM.

Hic fecit ſuos, *paullo* ſumtu. *Adelph.* V. 4. 22. Dum in dubio eſt animus, *paulo* momento huc illuc impellitur. *And.* I. 5. 31.

PAUPER.

Quam in patria honeſte *pauper* vivere. *And.* IV. 5. 3. Hegio eſt, adfinis nobis, *pauper*. *Adelph.* V. 8. 25. Homo jam grandior, *pauper*, cui opera vita erat. *Phorm.* II. 3. 16. Adparet ſervum hunc eſſe domini *pauperis* miſerique. *Eun.* III. 2. 33. Qui ſaepe propter invidiam adimunt diviti, aut propter miſericordiam addunt *pauperi*? *Phorm.* II. 1. 47. In ſervitutem *pauperem* ad ditem dari. *Phorm.* IV. 3. 48.

PAUPERCULUS, A, UM.

Eſt e Corintho hic advena anus *paupercula*. *Heaut.* I. 1. 44. Habitant hic quaedam mulieres *pauperculae*. *Adelph.* IV. 5. 13.

PAUPERIES.

In Aſiam hinc abii propter *pauperiem*. *Heaut.* I. 1. 59.

PAUPERTAS.

Paupertas mihi onus viſum eſt, & miſerum, & grave. *Phorm.* I. 2. 44. Heus! quanta quanta haec mea *paupertas* eſt. *Phorm.* V. 7. 10. *Paupertatem* una pertulimus gravem. *Adelph.* III. 4. 50.

PAUXILLULUM.

Erat ei de ratiuncula jampridem apud me relliquom *pauxillulum* nummorum. *Phorm.* I. 1. 3.

Pax.

In amore inſunt, induciae, bellum, *pax* rurſum. *Eun.* I. 1. 16. Tam facillume patris *pacem* in leges conficiet ſuas. *Heaut.* V. 2. 45. Exeo ergo, ut *pacem* conciliem. *Heaut.* V. 5. 2. Infecta *pace*, ultro ad eam venies. *Eun.* I. 1. 8. Quaeſo hercle ut liceat, *pace* quod fiat tua, dare. *Eun.* III. 2. 13.

Pax. *Interjectio.*

Capillus paſſus, prolixus, circum caput rejectus negligenter. *Pax!* *Heaut.* II. 3. 50. Unus eſt dies, dum argentum eripio. *Pax!* nihil amplius. *Heaut.* IV. 3. 39.

Peccatum.

Si id eſt *peccatum*, peccatum imprudentia eſt Poëtae. *Eun.* Prol. 27. Quod *peccatum* a nobis ortum eſt, corrigo. *Adelph.* IV. 3. 2. Id *peccatum* primum magnum: at humanum. *Adelph.* IV. 5. 53. Et cognoſcendi, & ignoſcendi dabitur *peccati* locus. *Heaut.* II. 1. 6. Neſcio quid *peccati* portet haec purgatio. *Heaut.* IV. 1. 12. Ut non ſiet *peccato* mihi ignoſci aequom. *Hec.* V. 1. 10. Tuum conſpectum fugitat propter *peccatum.* *Heaut.* III. 2. 25. An tu ob *peccatum* hoc eſſe illum iratum putas? *Heaut.* V. 2. 37. Meum amorem, & *peccatum* in ſe tranſtulit. *Adelph.* II. 3. 10. Tu ſenſti eſſe in eo, Myrrhina, *peccatum.* *Hec.* IV. 1. 46. Egomet me novi, & *peccatum* meum. *Phorm.* I. 4. 42. Peregre rediens ſemper cogitet, aut filii *peccatum*, aut. *Phorm.* II. 1. 14. Vides tuum *peccatum* eſſe elatum foras. Venias nunc precibus lautum *peccatum* tuum? *Phorm.* V. 7. 65. & 80. Pro *peccato* magno paullum ſupplicii ſatis eſt patri. *And.* V. 3. 32. Matres omnes filiis in *peccato* adjutrices. *Heaut.* V. 2. 39. In ipſa turba, atque in *peccato* maxumo, potaſti, ſcelus! *Adelph.* V. 1. 11. Tot *peccata* in hac re oſtendis. *Heaut.* IV. 1. 21. Ut pro hujus *peccatis* ego ſupplicium ſufferam? *And.* V. 3. 17. De illius *peccatis* plura dicet. *Heaut.* Prol. 33.

Syntaxis. *Peccatum a me ortum eſt. Peccatum magnum. maximum. Locus cognoſcendi. & ignoſcendi peccati. Peccatum alterius in ſe transferre. Peccatum efferre foras. Precibus lavare peccatum. Mater adjutrix filio in peccato. Supplicium pro peccatis ſufferre.*

Pecco.

Si quid *peccat*, Demea, mihi *peccat.* *Adelph.* I. 2. 35. & 36. Quid commerui, aut *peccavi*, pater? *And.* I. 1. 112. Si *peccavi*, mi Chreme, inſciens feci. Mi Chreme, *peccavi*, fateor. *Heaut.* IV. 1. 18. & 31. Quod *peccavi* ego, id obeſſe huic? *Heaut.* V. 2. 21. *Peccavi.* *Adelph.* II. 4. 12. In iſtam partem potius *peccato* tamen. *Adelph.* II. 1. 20. Quid eſt, quod *peccem*? *Heaut.* V. 3. 6. Cave, ne in cognatam *pecces.* *Phorm.* V. 3. 20. Si id *peccare* eſt, fateor id quoque. *And.* V. 3. 25. Te plura in hac re *peccare* oſtendam. *Adelph.* I. 2. 44. Mitte adoleſcentem, obſecro, & quae me *peccaſſe* ais. *Hec.* IV. 1. 42. Di, date illi in aliis potius *peccandi* locum. *And.* I. 4. 6. *Peccandi* quum ipſe de ſe finem non facit. *Phorm.* Prol. 24. De te quidem, ſatis ſcio, *peccando* detrimenti nihil fieri poteſt *Hec.* II. 1. 37. Aetate porro minus *peccaturum* putem? *Phorm.* V. 8. 33. Si id eſt peccatum, *peccatum* imprudentia eſt Poëtae. *Eun.* Prol. 27. *Peccatum* a me maximum eſt. *Heaut.* I. 1. 106. Hoc *peccatum* in virginem eſt civem. *Adelph.* IV. 7. 7. Si quid eſt *peccatum* a nobis, profer: vobis corrigemus. *Hec.* II. 2. 11.

Syntaxis. *Peccare alicui. in aliquem. Finem peccandi de ſe facere. De te nihil detrimenti fit peccando.*

Pectus.

Quas matres ſtudent demiſſis humeris eſſe, vincto *pectore*, ut graciles fient. *Eun.* II. 3. 22. *Pectore* conſiſtere nihil conſilii quit. *Adelph.* IV. 4. 4.

Pecunia.

Quia paullulum vobis acceſſit *pecuniae.* *Hec.* III. 5. 56. Non capitis ejus res agitur, ſed *pecuniae.* *Phorm.* IV. 3. 26. Prius proditurum te tuam vitam, & prius *pecuniam* omnem, quam. *Heaut.* III. 1. 71. *Pecuniam* in loco negligere. *Adelph.* II. 2. 8. Non nunc de *pecunia* agitur. *Heaut.* III. 1. 67. Cujus tu fidem in *pecunia* perſpexeris, vereare verba ei credere? *Phorm.* I. 2. 10.

Pedetentim.

Di bene vortant, quod agas *pedetentim* tamen. *Phorm.* III. 3. 19.

Pediſequa.

Accedo ad *pediſequas.* *And.* I. 1. 96.

Pejor, *vide* **Malus.**

Pellicio.

Is ſenem per epiſtolas *pellexit.* *Phorm.* I. 2. 18.

Pello.

Tune has *pepuliſti* fores? *Adelph.* IV. 5. 4. Quiſnam a me *pepulit* tam graviter fores? *Adelph.* V. 3. 2. Illum aemulum, quod poteris, ab ea *pellito.* *Eun.* II. 1. 9. Facile *pellas*, ubi velis. *Eun.* V. 9. 50. Miles *pellitur* foras. *Eun.* V. 9. 11.

Penates.

At ego Deos *Penates* hinc ſalutatum domum devortar. *Phorm.* II. 1. 81.

Pendeo.

Animus tibi *pendet*? *Adelph.* II. 2. 18. Tu jam *pendebis.* *Eun.* V. 7. 20. Clitipho cum ſpe *pendebit* animi. *Heaut.* IV. 4. 5. Ego plectar *pendens.* *Phorm.* I. 4. 43.

Pendo.

Parvi *pendo.* *And.* III. 2. 46. Tu fortaſſe, quid me fiat, parvi *pendis.* *Heaut.* IV. 3. 37. Pater is nihili *pendit.* *Adelph.* III. 4. 6. Quae dico, parvi *pendunt.* *Hec.* III. 5. 63. Syrus mihi tergo poenas *pendet.* *Heaut.* IV. 4. 6. Ego illuc abs te factum nihili *penderem.* *Eun.* I. 2. 14. Tu illum, numquam oſtendiſti, quanti *penderes.* *Heaut.* I. 1. 103. Mordere clanculum: ego non flocci *pendere.* *Eun.* III. 1. 21. Ego quoque a meis me amari, & magni *pendi* poſtulo. *Adelph.* V. 4. 25.

Pene.

Jocularium in malum inſciens *pene* incidi. *And.* IV. 4. 43. Dum ſtudeo obſequi tibi, *pene* illuſi vitam filiae. *And.* V. 1. 3. Quam

pene

Digitized by Google

pene tua me perdidit protervitas! *Heaut.* IV. 6. 10. Hoc mihi dolet, nos *pene* ſero ſciſſe; & *pene* in eum locum rediſſe, ut. Tam ob parvolam rem *pene* ex patria? *Adelph.* II. 4. 8. & 11. Gnatum ei reſtituo, qui *pene* harum, ipſiuſque opera periit. *Hec.* V. 3. 20. Hei! video uxorem: *pene* plus, quam ſat erat. *Phorm.* V. 3. 14. Itaque *pene* hercle exclamavi gaudio. *Phorm.* V. 6. 30.

PENES.

Quid? iſtaec jam *penes* vos Pſaltria eſt? *Adelph.* III. 3. 34. Illorum eſſe hanc culpam credidi, quae te eſt *penes.* *Hec.* IV. 1. 20.

PENICULUS.

Quid, ignave? *peniculon'* pugnare cogitas? *Eun.* IV. 7. 7.

PENURIA.

Nae illiuſmodi jam nobis magna civium *penuria* eſt. *Adelph.* III. 3. 88.

PENUS.

Cum in cellulam ad te patris *penum* omnem congerebam clanculum. *Eun.* II. 3. 18.

PER.

Ut *per* falſas nuptias vera objurgandi cauſa ſit. *And.* I. 1. 130. Quod ego te *per* hanc dextram oro, & ingenium tuum, *per* tuam fidem, *per*que hujus ſolitudinem te obteſtor, ne. *And.* I. 5. 54. & 55. Nunc te *per* amicitiam, & *per* amorem obſecro, ut ne ducas. *And.* II. 1. 26. *Per* ego te Deos oro: *per*que unicam gnatam tuam. *And.* III. 3. 6. & 8. Nunc *per* hunc nulla eſt mora. *And.* III. 4. 14. *Per* omnes tibi adjuro Deos. Ut ne pater *per* me ſtetiſſe credat. Id faciam, *per* me ſtetiſſe, ut credat. *And.* IV. 2. 11. 16. & 18. O Chreme, *per* tempus advenis. *And.* IV. 4. 44. *Per* ego te Deos oro, ut ne. *And.* V. 1. 15. Falli *per* ſervum ſenem. *Eun.* Prol. 39. Patriam & ſigna caetera neque ſciebat: neque *per* aetatem etiam potuerat. *Eun.* I. 2. 33. Deum veniſſe clanculum *per* impluvium. Ego limis ſpecto, ſic *per* flabellum clanculum. *Eun.* III. 5. 41. & 54. Date poteſtatem, mihi ſtatariam agere ut liceat *per* ſilentium. *Heaut.* Prol. 36. Qui mihi *per* alium oſtendit ſuam ſententiam. *Per* alium quemvis ut des: falli te ſinas technis *per* ſervulum. *Heaut.* III. 1. 7. 61. & 62. *Per* te vel uti quaeſtum faceret, vel uti. *Heaut.* IV. 1. 27. Quam hic *per* flagitium ad inopiam redigat patrem. *Heaut.* V. 1. 56. Ubi tibi non licuit *per* te mihi dare. *Heaut.* V. 2. 12. Non mihi *per* fallacias adducere ante oculos? *Heaut.* V. 4. 18. Dum *per* aetatem licet. *Adelph.* I. 2. 28. *Per* oppreſſionem ut hanc mihi eripere poſtulet? *Adelph.* II. 2. 30. Cui miſerae indigne *per* vim vitium obtulerat. *Adelph.* III. 2. 10. Quam puerperam nunc duci huc *per* viam aegrotam. *Adelph.* V. 7. 23. Parere jam diu haec *per* annos non poteſt. *Adelph.* V. 8. 7. Quam mihi *per* ſilentium numquam agere licitum eſt. Nolite ſinere *per* vos artem muſicam recidere ad paucos. *Hec.* Alt. Prol. 21. & 38. *Per* eam te obſecramus ambae, ſi jus, ſi fas eſt, uti advorſa ejus *per* te tecta ſient. *Hec.* III. 3. 27. & 28. Video Phidippum egredi *per* tempus. *Hec.* IV. 3. 16. Quo lubet cruciatu *per* me exquire. *Hec.* V. 2. 7. Is erit Phormio, *per* quem res agetur maxume. Adeſte aequo animo *per* ſilentium. Quum *per* tumultum noſter grex motus loco eſt. *Phorm.* Prol. 29. 31. & 33. Is ſenem *per* epiſtolas pellexit. *Phorm.* I. 2. 17. *Per* ejus unam, aut vivam, aut moriar, ſententiam. *Phorm.* III. 1. 19. Anguis *per* impluvium decidit de tegulis. *Phorm.* IV. 4. 27. *Per* Deos atque homines! *Phorm.* V. 1. 37. Ego minas triginta *per* fallaciam ab illo abſtuli. *Phorm.* V. 8. 49.

PERBENIGNE.

Aeque (te amo.) *Ms. Perbenigne.* *Adelph.* IV. 5. 68.

PERCARUS, A, UM.

Hui, *percara* eſt, Phaedria. *Ph.* Iſtaec vero vilis eſt. *Phorm.* III. 3. 25.

PERCELLO.

Quo trudis? *perculeris* jam tu me. *Eun.* II. 3. 87.

PERCIPIO.

Neque agri, neque urbis odium me umquam *percipit.* *Eun.* V. 6. 2.

PERCITUS.

Corripui illico me inde lacrumans, incredibili re, atque atroci *percitus.* *Hec.* III. 3. 17.

PERCONTOR.

Quaſi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quae *percenter*, ſcire. *Hec.* I. 2. 36. Sed quos *percenter*? video. *And.* IV. 5. 5. Ubi inveſtigem? quem *percenter*? *Eun.* II. 3. 3. Vel me monere hoc, vel *percontari* puta. *Heaut.* I. 1. 26. Non eſt opus prolato: hoc *percontarier* deſiſte. *Hec.* I. 2. 29. Tua quod nihil refert, *percontari* deſinas. *Hec.* V. 3. 12. Modo iſſe dicito ad portum, *percontatum* adventum Pamphili. *Hec.* I. 2. 2. *Percontatum* ibo ad portum, quoad ſe recipiat. *Phorm.* II. 4. 22.

PERCONTUMAX.

Percontumax rediſti huc nobis, Pamphile. *Hec.* III. 5. 54.

PERCUPIO.

Vin' domi opperiamur? *Ch.* Immo *percupio.* *Eun.* V. 2. 57.

PERCURRO.

Continuo ad te properans *percurre* ad forum, ut dicam tibi haec. *And.* II. 2. 18. Curriculo *percurre.* *Heaut* IV. 4. 11.

PERCUTIO.

Percuſſit illico animum. *And.* I. 1. 98.

PERDITE.

Ejus filiam ille amare coepit *perdite.* *Heaut.* I. 1. 45. Hanc amare coepit *perdite.* *Phorm.* I. 2. 32.

PERDO.

Cur *perdis* adoleſcentem nobis? *Adelph.* I. 1. 36. Non tu hoc argentum *perdis.* *Adelph.* III. 3. 56. Et me, & te imprudens, niſi quid Dî reſpiciunt, *perdidi.* *And.* IV. 1. 19. Quoniam miſer quod habui, *perdidi.* *Eun.* II. 2. 6. Servi fidelis dum ſum, ſcapulas *perdidi.* *Phorm.* I. 2. 26. Perii hercle!

Digitized by Google

nomen *perdidi. Phorm.* II. 3. 39. *Perdidiſti* iſtum, quem adduxii pro eonucho. *Eun.* V. 5. 7. Ubi illic eſt ſcelus, qui me *perdidit? And.* III. 5. 1. Nos quidem pol miſeras *perdidit. And.* IV. 5. 8. Quam pene tua me *perdidit* protervitas! *Heaut.* IV. 6. 10. Serveſne, an *perdas* totum, dividuum face. *Adelph* II. 2. 33. Sumat, conſumat, *perdat*, decretum eſt pati. *Heaut.* III. 1. 56. Profundat, *perdat*, pereat! *Adelph.* I. 2. 54 Ut te cum tua monſtratione magnus *perdat* Jupiter! *Adelph.* IV. 6. 2. Ut illum DI, Deaeque ſenium *perdant*. qui. *Eun.* II. 3. 10. At te Di *perdant*! *Eun.* III. 1. 41. Ut te quidem omnes Dii, Deaeque *perduint*! *Heaut.* IV. 6. 7. At te Di, Deaeque *perduint*, cum iſtoc odio! *Hec.* I. 2. 59. Dii illum *perduint*! *Hec.* III. 4. 27. At iſtos invidos Di *perdant*! *Hec.* III. 5. 19. Illum Di omnes *perduint*! *Phorm.* I. 2. 73. Ut te quidem omnes Di, Deaeque, *perdant*! *Phorm.* IV. 4. 7. Hoc prius ſcire expeto, quid *perdideris. Heaut.* V. 1. 18. An laudi putat fore, ſi *perdiderit* gnatum? *Adelph.* III. 3. 29. Tibi *perdere* talentum hoc pacto ſatius eſt, quam illo minam. *Heaut.* III. 1. 65. Cepi rationem, ut neque egeres, neque ut haec poſſes *perdere. Heaut.* V. 2. 11. Ut ſit ſatius *perdere*, quam aut tum perſequi. *Adelph.* II. 2. 26. Hanccine ego vitam parſi *perdere? Hec.* III. 1. 2. Mea Glycerium, quid agis? cur te is *perditum? And.* I. 1. 107. Quid ille, quaeſo? *Th. Perditus. Eun.* III. 1. 41. Adoleſcens luxu *perditus. Adelph.* IV. 7. 42. Hominem *perditum* miſerumque. *Eun.* III. 1. 28. Tu rem impeditam & *perditam* reſtituas? *And.* III. 5. 13. Quibus re ſalva, & *perdita* profueram, & proſum ſaepe. *Eun.* II. 2. 27.

SYNTAXIS. *Perdere alicui filium. Perdere argenteum. Perdere ſe. ſcapulas. nomen. argentum totum. Jupiter te perdat. Di te perdant. Perdere vitam. Ire ſe perditum. Adoleſcens luxu perditus. Reſtituere rem perditam. Re ſalva & perdita.*

PERDOCTUS, A, UM.

Illa ne quid titubet. *Sy. Perdocta* eſt probe. *Heaut.* II. 3. 120.

PERDOLEO.

Eu noſter! laudo. tandem *perdoluit*. vir es. *Eun.* I. 2. 74.

PERDUCO.

Forte filium *perduxere* illuc, ſecum ut una eſſet, meum. *And.* I. 1. 54.

PERDURO.

Non poſſe apud vos Pamphilo ſe abſente *perdurare. Hec.* II. 2. 27.

PEREGRE.

Peregre rediens ſemper cogitet, aut filii peccatum, aut. *Phorm.* II. 1. 13. Ain' tu? ubi *peregre*, tibi quod lubitum fuit, feceris. *Phorm.* V. 7. 77.

PEREGRINUS, A, UM.

Quicum res tibi eſt, *peregrinus* eſt. *Eun.* IV. 6. 21. Pamphilum pro uxore habere hanc *peregrinam. And.* I. 1. 119. Adeon' eſt demens? ex *peregrina*? *And.* III. 1. 15.

PEREO.

Quod ſi fit, *pereo* funditus. *And.* I. 5. 9. Omnia experiri certum eſt, priuſquam *pereo. And.* II. 1. 11. Prudens, ſciens, vivens, videnſque *pereo. Eun.* I. 1. 28. Ego quoque una *pereo*, quod mihi eſt carius. *Eun.* II. 1. 5. Quid habuiſſet, cum *perit*? *Eun.* III. 3. 16. *Perimus*! actum eſt! *Adelph.* III. 2. 26. Si ſenſerit, *perii. And.* I. 3. 8. Dave, *perii*! interii! *And.* II. 2. 9. *Perii*! *And.* III. 5. 1. *Eun.* II. 3. 34. IV. 3. 13. *Heaut.* III. 3. 18. IV. 6. 18. V. 5. 13. *Adelph.* IV. 2. 4. IV. 5. 18. *Hec.* IV. 4. 29. Vah! *perii*! hoc malum integraſcit. *And.* IV. 2. 5. Quis me volt? *perii*! pater eſt. *And.* V. 3. 1. *Perii*! metuo, ut ſubſtet hoſpes. Hem, *perii*! *And.* V. 4. 11. & 26. *Perii*! nunquamne etiam me illam vidiſſe? *Perii*! quid ego egi miſer! *Eun.* II. 3. 68. & 86. Ubi mutem? *perii*! *Eun.* III. 5. 62. *Perii*! hoc quid ſit vereor. *Perii*! obſecro tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem. *Eun.* IV. 3. 2. & 22. *Perii*! huic ipſi eſt opus patrono. *Eun.* IV. 6. 32. *Perii* hercle! obſecro, abeamus intro. *Eun.* V. 2. 66. Numnam ego *perii*? adibo. *Eun.* V. 5. 5. *Perii*! lingua haeret metu. Emit! *perii* hercle! quanti? *Eun.* V. 6. 7. & 14. *Perii*! defeſſa jam ſum miſera te ridendo. Miſer, quaſi ſorex hodie *perii. Eun.* V. 7. 6. & 23. *Perii*! quid hoc autem eſt mali? *Eun.* V. 8. 5. *Perii*! quanto minus ſpei eſt, tanto magis amo. *Eun.* V. 9. 23. *Perii*! is mihi, ubi adbibit plus paullo, ſua quae narrat facinora! *Heaut.* II. 1. 8. *Perii*! unde illi ſunt ancillae? *Heaut.* II. 3. 5. *Perii*! numnam haec audivit? *Heaut.* III. 2. 6. Acta haec res eſt. *perii*! *Heaut.* III. 3. 3. *Perii*! quid ego feci? Mirum ni illa ſalva eſt, & ego *perii. Heaut.* IV. 1. 18. & 50. *Perii* hercle! Bacchis, mane, mane. *Heaut.* IV. 4. 14. *Perii*! occidi! *Heaut.* V. 1. 33. *Perii* hercle! hac illi ſpe hoc inceperunt! *Adelph.* II. 2. 19. Hem! *perii*! quare? *Adelph.* III. 2. 29. Equidem *perii*! *Adelph.* IV. 2. 18. *Perii*! horreſco ſemper, ubi. *Adelph.* IV. 4. 24. Pater hercle eſt. *perii*! *Adelph.* IV. 5. 3. Parmeno, *perii*! quid ego egi? *Perii* miſer! *Hec.* I. 2. 57. & 58. Nullus ſum! *perii*! interii! *Hec.* III. 1. 39. *Perii*! quid faciam miſera? *Hec.* III. 2. 5. *Perii*! voviſſe hunc dicam, ſi. *Hec.* III. 4 20. *Perii*! quid agam? *Hec.* IV. 1. 1. *Perii*! pudet Philumenae. *Hec.* V. 2. 27. *Perii* hercle! nomen perdidi. *Phorm.* II. 3. 39. *Perii* miſera! *Phorm.* V. 8. 17. Actum eſt! ilicet! *periſti*! *Eun.* I. 1. 10. Quod dicas mihi, iter hac habui: *periiſti*! *Eun.* V. 9. 35. Quae olim *periit* parvula ſoror. *Eun.* III. 3. 18. Quae ſecunda ei dos erat, *periit. Adelph.* III. 2. 48. Abiit! *periit*! navem adſcendit. *Adelph.* IV. 5. 69. Qui pene harum, ipſiuſque opera *periit. Hec.* V. 3. 20. Hem! numnam *periimus*! *And.* III. 4. 52. Tua arte viginti minae pro Pſaltria *periere. Adelph.* IV. 7. 25.

Uti-

Utinam tam aliquid invenire facile poſſis, quam hoc *peribit*! *Eun.* II. 1. 5. Vide, quid agas, ne neque illi proſis, & tu *pereas*. *Eun.* V. 5. 23. Profundat, perdat, *pereat*! nihil ad me attinet. *Adelph.* I. 2. 54. Numquid dubitas, quin ego nunc perpetuo *perierim*? *Eun.* V. 9. 13. Ubi ſi paululum modo quid te fugerit, ego *perierim*. *Heaut.* II. 3. 75. Ne aliqua ad patrem hoc permanet; atque ego tum perpetuo *perierim*. *Adelph.* II. 4. 19. Poſtremo, ecqua inde parva *periſſet* ſoror? *Eun.* III. 3. 15. Tu rem *perire* & ipſum, non poteris pati. *Heaut.* III. 1. 77. Ut puerum praeoptares *perire*. *Hec.* IV. 1. 17. Certum eſt perſequi, aut *perire*. *Phorm.* III. 3. 19. Jam ſcis te *periiſſe*? *Eun.* V. 7. 15. Si periculum ullum in te eſt, *periiſſe* me una haud dubium eſt. *Hec.* III. 1. 46.

PERFECTOR.

O mearum voluptatum omnium inventor, inceptor, *perfector*! *Eun.* V. 9. 5.

PERFERO.

Uxorem hanc prius quam duxit, voſtrum amorem *pertuli*. *Hec.* V. 1. 17. Ita olim ſuo me ingenio *pertulit*. *Hec.* III. 1. 22. Paupertatem una *pertulimus* gravem. *Adelph.* III. 4. 50. Facile omnes *perferre* ac pati. *And.* I. 1. 35.

PERFICIO.

Quod ſi *perficio*, non poenitet me famae. *Hec.* V. 2. 9. *Perfeci*, ut ſpectarentur. *Hec.* Alt. Prol. 12. *Perfecit*, ſibi ut inſpiciundi eſſet copia. *Eun.* Prol. 21. *Perfice* hoc precibus, pretio, ut. *Eun.* V. 9. 24. Sine! inceptum eſt: *perfice* hoc mihi perpetuo. *Heaut.* IV. 8. 22. Immo haud deſinam, donec *perfecero* hoc. *Phorm.* II. 3. 73. Quam joco rem voluiſti a me tandem, quin *perfeceris*? *Eun.* I. 2. 100. Poſt ubi tempus promiſſa eſt jam *perfici*, tum. *And.* IV. 1. 7.

PERFLUO.

Plenus rimarum ſum, hac atque illac *perfluo*. *Eun.* I. 2. 25.

PERFORTITER.

Fortiter. *Sy.* Perquam! quia miſeram mulierem, & me ſervolum, vicit: hui! *perfortiter*. *Adelph.* IV. 2. 28.

PERFRINGO.

Aut uſpiam ceciderit, aut *perfregerit* aliquid. *Adelph.* I. 1. 12.

PERFUNGOR.

Dum aetas, tempus tulit, *perfuncta* ſatis ſum. *Hec.* IV. 2. 18.

PERGO.

Si illi *pergo* ſuppeditare ſumtibus. *Heaut.* V. 1. 57. Eamus. *Pa.* *Pergin'*? *Eun.* II. 3. 88. *Pergin'*, ſcelesta, mecum perplexe loqui? *Eun.* V. 1. 1. *Pergin'* iſtuc prius dijudicare, quam? *Heaut.* II. 2. 8. *Pergin'* hercle? *Heaut.* III. 3. 21. *Pergin'*, mulier, odioſa eſſe? *Heaut.* V. 3. 4. Ah! ſi *pergis*, abiero. *Adelph.* I. 2. 47. Nam ſi moleſtus *pergis* eſſe, jam intro abripiere. *Adelph.* II. 1. 27. Ah! *pergisne*? *De.* Jam jam deſino. *Adelph.* V. 3. 67. *Pergin'* hero abſenti male loqui? *Phorm.* II. 3. 25. *Pergis*? *Phorm.* V. 3. 23. *Pergin'* credere? *Phorm.* V. 8. 7. Si mihi *pergit*, quae volt, dicere. *And.* V. 4. 17. Sed quis hic eſt, qui huc *pergit*? *Eun.* II. 1. 22. Poſtridie ad anum recta *pergit*. *Phorm.* I. 2. 62. *Pergit* hercle. *Phorm.* V. 6. 9. Enimvero ſi porro eſſe odioſi *pergitis*. *Phorm.* V. 7. 44. Eccum Phidippum, & patrem video. horſum *pergunt*. *Hec.* III. 4. 35. Ad fores ſuſpenſo gradu placide ire *perrexi*. *Phorm.* V. 6. 27. Ad Menedemum hinc *pergam*. *Heaut.* V. 2. 48. *Pergam*, quo coepi hoc iter. *Hec.* I. 2. 119. Domum ire *pergam*: ibi plurimum eſt. *Phorm.* I. 4. 17. Ad lenonem hinc ire *pergam*: ibi nunc ſunt. *Phorm.* V. 6. 7. Quae proferentur poſt, ſi *perget* laedere ita, ut. *Eun.* Prol. 18. Recte dicis. *Pa.* *Perge*. *And.* II. 2. 26. Tu tamen idem has nuptias *perge* facere ita, ut facis. *And.* III. 2. 42. Itane vero obturbat? *Ch.* *Perge*. *And.* V. 4. 23. *Perge*, obſecro te, & cave, ne. *Perge* porro, tamen iſtuc ago. *Heaut.* II. 3. 61. & 105. Quid tum poſtea? *perge*. Quid eſt? *Aeſ.* Nihil: recte: *perge*. *Adelph.* IV. 5. 16. & 19. *Perge* eloqui. *Phorm.* IV. 3. 36. Ha! *pergito*. *Adelph.* IV. 2. 38. Quo *pergam*, unde emergam. *Eun.* III. 5. 7. Sed ceſſo ad eum *pergere*. *Adelph.* IV. 2. 47.

PERGRAVIS, VE.

Levia ſunt haec, quae tu *pergravia* eſſe in animum induxti tuum. *Hec.* III. 1. 12.

PERHIBEO.

Aequa noſcere oportet, ſi vos volis *perhiberi* probos. *Adelph.* III. 4. 59.

PERICULUM.

Adeon' rem rediiſſe, ut *periculum* etiam fame mihi ſit? *Heaut.* V. 2. 27. Nam ſi *periculum* ullum in te ineſt. *Hec.* III. 1. 46. Ah! non ita eſt: factum eſt *periclum*. Aliis aliunde eſt *periclum*, unde aliquid abradi poteſt. *Phorm.* II. 2. 12. & 19. Illuc ipſum nihil *pericli* eſt: me vide. *And.* II. 2. 13. Satis *pericli* coepi adire. *And.* V. 1. 2. Ego pol hodie, ſi vivo, tibi oſtendam, herum quid ſit *pericli* fallere. *And.* V. 2. 26. Cum illi *pericli* nihil ex indicio ſiet? *Heaut.* III. 1. 6. Quid reſpectas? nihil *pericli* eſt. *Adelph.* II. 1. 3. Si vera dicis, nihil tibi eſt a me *pericli*, mulier. *Hec.* V. 1. 9. Nihil *pericli* eſt. *Phorm.* V. 1. 36. Qui ſcis ergo illuc, niſi *periculum* feceris? *Ch.* At iſtuc *periculum* in filia fieri, grave eſt. *And.* III. 3. 33. & 34. Capitis *periculum* adire, dum proſim tibi. *And.* IV. 1. 54. Fac *periculum* in literis, fac in palaeſtra. *Eun.* III. 2. 23. Hoc ſcitum eſt, *periculum* ex aliis facere, tibi quod ex uſu ſiet. *Heaut.* I. 2. 35. Nunc ait: *periculum* ex aliis facito, tibi quod ex uſu ſiet. *Heaut.* II. 1. 9. Tuum eſſe in potiundo *periclum* non vis. *Heaut.* II. 3. 82. Potius, quam veniat in *periculum*. *Adelph.* II. 2. 32. Qualis ſim amicus, aut quid poſſiem, potius quam inimicus, *periculum* facias. *Hec.* V. 1. 40. Fac *periculum*. *Phorm.* V. 7. 40. Ad flammam acceſſit, ſatis cum *periclo*. *And.* I. 1. 104. Sine omni

Digitized by Google

periclo. *And.* II. 3. 17. Nunc hujus *pericle* fit. *And.* III. 1. 22. Heus! non ſit ſine *periclo* facinus magnum. Quod ambo confiteamini ſine *periclo* eſſe. *Heaut.* II. 3. 73. & 98. Quomodo minimo *periclo* id demus adoleſcentulo. *Heaut.* III. 1. 68. Neſcis, quo in metu, & quanto in *periclo* ſimus. *Phorm.* I. 2. 8. *Pericla*, damna, exilia peregre rediens ſemper cogitet. *Phorm.* II. 1. 13.

SYNTAXIS. *Periculum mihi eſt famae. Periculum in me ineſt. Facere periculum. Mihi inde periculum eſt. Nihil pericli eſt. Periculum adire. Capitis periculum adire. Periculum ex aliis facere. Nolle ſuum eſſe periculum. Venire in periculum. Satis cum periculo. Sine omni periculo. Meo periculo ſit. Eſſe in magno periculo.*

PERINDE.

Atque haec *perinde* ſunt, ut illius animus, qui ea poſſidet. *Heaut.* I. 2. 21.

PERINTHIA

Menander fecit Andriam & *Perinthiam*. Quae convenere in Andriam, ex *Perinthia* fatetur tranſtuliſſe. *And.* Prol. 9. & 13.

PERJURUS.

Leno ſum, fateor; *perjurus*, peſtis. *Adelph.* II. 1. 35.

PERLIBERALIS.

Perliberalis viſa eſt. *Hec.* V. 4. 24. Nam *perliberalis* viſa eſt, quum vidi, mihi. *Phorm.* V. 3. 32.

PERLONGE.

Perlonge eſt, ſed tanto ocius properemus. *Eun.* III. 5. 61.

PERMAGNUS, A, UM.

Si certum eſt tibi ſic facere, illud *permagni* referre arbitror. *Heaut.* III. 1. 58.

PERMANEO.

Unde ira inter eas interceſſit, quae tam *permanſit* diu. *Hec.* III. 1. 25.

PERMANO.

Ne, ſi magis irritatus ſiet, aliqua ad patrem hoc *permanet*. *Adelph.* II. 4. 19.

PERMITTO.

Bona noſtra haec tibi *permitto*. *And.* I. 5. 61. Et me, & meum amorem, & famam *permitto* tibi. *Heaut.* II. 3. 110. Ejus judicio *permitto* omnia. *Phorm.* V. 8. 56. Tibi, pater, *permittimus*: plus ſcis, quid facto opus eſt. *Adelph.* V. 9. 38.

PERNEGO.

Sciſſe ſeſe, id vero *pernegat*. *And.* Prol. 34.

PERNICIES.

Leno ſum, fateor; *pernicies* communis adoleſcentium. *Adelph.* II. 1. 34. Quam ea nunc inſtructa pulchre ad *perniciem* ſiet. *Heaut.* III. 1. 41.

PERNIMIUM.

Nimium inter vos, Demea, *pernimium* intereſt. *Adelph.* III. 3. 39.

PERNOCTO.

Sed ſi hic *pernocto*, cauſae quid dicam, Syre? *Adelph.* IV. 1. 15. Qui meretricem amaret, qui *pernoctaret* foris. *Hec.* IV. 1. 24.

PERNOSCO.

Non ſatis me *pernoſti* etiam, qualis ſim, Simo. *And.* III. 2. 23. *Pernoſcite*, furtumne factum exiſtumetis; an locum reprehenſum. *Adelph.* Prol. 12. Rem cognoſcite, ut *pernoſcatis*. *And.* Prol. 25. Cum ſilentio animadvertite, ut *pernoſcatis*, quid ſibi Eunuchus velit. *Eun.* Prol. 45.

PEROPUS.

Sed nunc *peropus* eſt, aut hunc cum ipſa, aut me aliquid de illa advorſum hunc loqui. *And.* I. 5. 30.

PERPARCE.

Et, quod dicendum hic ſiet, tu quoque *perparce* nimium. *And.* II. 6. 24.

PERPAUCUS.

Immo ſic homo eſt *perpaucorum* hominum. *Gn.* Immo nullorum arbitror. *Eun.* III. 1. 19. *Per* pol quam *paucos* reperias meretricibus fideles evenire amatores. *Hec.* I. 1. 1.

PERPELLO.

Perpuliſti me, ut homini adoleſcentulo, in alio occupato amore, filiam darem. *And.* V. 1. 9. Suadere, orare, uſque adeo donec *perpulit*. *And.* IV. 1. 38.

PERPERAM.

Verum iſtoc de nomine, eo *perperam* olim dixi. *Phorm.* V. 1. 18.

PERPATIOR.

At ego non poſſe arbitror, neque me *perpeti*. *And.* III. 3. 32. An potius ita me comparem, non *perpeti* meretricum contumelias? *Eun.* I. 1. 3. Si iſtuc crederem ſincere dici, quidvis poſſem *perpeti*. *Eun.* I. 2. 97. Cenſen' poſſe me obfirmare, & *perpeti*, ne redeam interea? *Eun.* II. 1. 12. Nemo poſſet, ſat ſcio, qui haberet, qui pararet alium, hunc *perpeti*. *Eun.* III. 2. 35. Nunc eſt profecto, interfici cum *perpeti* me poſſum. *Eun.* III. 5. 3.

PERPETUO.

Neque illum hanc *perpetuo* habere. *And.* III. 3. 32. Mature ut quum cognorit, *perpetuo* oderit. *Eun.* V. 4. 11. Numquid dubitas, quin ego nunc *perpetuo* perierim? *Eun.* V. 9. 13. Perfice hoc mihi *perpetuo*, Chreme. *Heaut.* IV. 8. 22. Atque ego tum *perpetuo* perierim. *Adelph.* II. 4. 19. O fortuna, ut numquam *perpetuo* es bona! *Hec* III. 3. 46.

PERPETUUM. *Adverb.*

Nam hunc diem, miſere nimis cupio, ut coepi, *perpetuum* in laetitia degere. *Adelph.* IV. 1. 6. Non ego dicebam, in *perpetuum* illam illi ut dares. *Heaut.* IV. 5. 33.

PERPETUUS, A, UM.

Haud ita decet, ſi *perpetuam* vis eſſe adfinitatem hanc. *Hec.* II. 2. 10. Eſſe inter nos adfinitatem hanc ſane *perpetuam* volo. *Hec.* IV. 4 14. Utinam hoc *perpetuum* fiat gaudium! *Adelph.* V. 9. 15. Biennium ibi *perpetuum* miſera illum tuli. *Hec.* I. 2. 12. Ut triduo hoc *perpetuo* prorſum e lecto nequeat ſurgere. *Adelph.* IV. 1. 4.

PERPLACEO.

Nunc laudo te, gnate. *perplacet*. *Heaut.* V. 5. 22.

PERPLEXE.

Pergin', ſceleſta, mecum *perplexe* loqui? *Eun.* V. 1. 1.

PER-

Perpulcher, a, um.

Perpulchra credo dona, haud noſtris ſimilia. *Eun.* III. 2. 15.

Perquam.

Fortiter. *Sy. Perquam!* quia miſeram mulierem, & me ſervolum vicit. *Adelph.* IV. 2. 27.

Perrepto.

Perreptavi uſque omne oppidum. *Adelph.* IV. 6. 3.

Persancte.

Phidippe, Bacchis dejerat *perſancte*. *Hec.* V. 2. 5.

Perscitus.

Per ecaſtor *ſcitus* puer eſt natus Pamphilo. *And.* III. 2. 6.

Perscribo.

Argentum rurſum jube reſcribi. *Ph.* Quodne ego *perſcripſi* porro illis, quibus debui? *Phorm.* V. 7. 30.

Persentisco.

Et ea gratia ſecum adduxiſſe, ne tu id *perſentiſceres*. *Heaut.* IV. 5. 21. Quot res dedere, ubi poſſem *perſentiſcere*, niſi eſſem lapis? *Heaut.* V. 1. 43.

Persequor.

Crede hoc; ego meum jus *perſequar*. *Adelph.* II. 1. 9. Ex uſu quod eſt, id *perſequar*. *Hec.* IV. 3. 10. Clamitent, me ſycophantam, hereditates *perſequi*, mendicum. *And.* IV. 5. 20. Ut ſit ſatius perdere, quam aut hic nunc manere tam diu, aut tum *perſequi*. *Adelph.* II. 2. 27. Certum obfirmare eſt viam me, quam decrevi *perſequi*. *Hec.* III. 5. 4. Quoquo hinc aſportabitur terrarum, certum eſt *perſequi*, aut perire. *Phorm.* III. 3. 18. Is hinc, bellum fugiens, meque in Aſiam *perſequens*, proficiſcitur. *And.* V. 4. 32.

Syntaxis. *Perſequi jus ſuum. Perſequi quod ex uſu eſt. Perſequi hereditates. Perſequi viam.*

Persolvo.

Quod habui ſummum pretium, *perſolvi* tibi. *And.* I. 1. 12.

Persona.

Paraſiti *perſonam* inde ablatam & Militis. Eas ſe non negat *perſonas* tranſtuliſſe in Eunuchum ſuam ex Graeca. Quod ſi *perſonis* iiſdem uti aliis non licet. *Eun.* Prol. 26. 32. & 35.

Perspicax.

Patrem noviſti, ad has res quam ſit *perſpicax*. *Heaut.* II. 3. 129. Ego me non tam aſtutum, neque ita *perſpicacem* eſſe, id certo ſcio. *Heaut.* V. 1. 1.

Perspicio.

Partim quae *perſpexi* his oculis, partim. *Hec.* III. 3. 3. Cujus tu fidem in pecunia *perſpexeris*. *Phorm.* I. 2. 10. Priusquam tuum, ut ſeſe habeat, animum ad nuptias *perſpexerit*. *And.* II. 3. 4. Parum *perſpexiſſe* ejus videre audaciam. *Eun.* V. 2. 61.

Perstrepo.

Abeunt lavatum: *perſtrepunt*, ita ut fit, domini ubi abſunt. *Eun.* III. 5. 52.

Persuadeo.

Credo abductum in ganeum aliquo: *perſuaſit* ille impurus, ſat ſcio. *Adelph.* III. 3. 6. *Perſuaſit* nox, amor, vinum, adoleſcentia. *Adelph.* III. 4. 24. *Perſuaſit* homini. *Phorm.* I. 2. 85. At hoc demiror, qui tam facile potueris *perſuadere* illi, quae ſolet quos ſpernere! *Heaut.* II. 3. 122.

Pertendo.

Verum ſi incipies, neque *pertendes* naviter. *Eun.* I. 1. 6. Video, non licere, ut coeperam, hoc *pertendere*. *Heaut.* V. 5 9.

Pertento.

Sed ea gratia ſimulavi, vos ut *pertentarem*. *And.* III. 4. 9.

Perterrefacio.

Perterrefacias Davum: obſerves filium. *And.* I. 1. 142.

Perterreo.

Poſt exibo, atque hunc *perterrebo* ſacrilegum. *Eun.* V. 3. 13.

Pertimesco.

Sed quid *pertimuit* autem, bellua? *Phorm.* IV. 2. 11.

Pertinacia.

Similis *pertinacia* eſt. *Hec.* II. 1. 5. Quae haec eſt *pertinacia*? *Hec.* III. 5. 46. Mea *pertinacia* eſſe dicat factum, haud tua modeſtia. *Hec.* IV. 2. 15.

Perturbatus.

Domum revertor moeſtus, atque animo fere *perturbato*. *Heaut.* I. 1. 71.

Perturbo.

Mutatio fit: ea nos *perturbat*, Laches. *Hec.* IV. 4. 11. Jam *perturbavi* omnia. *And.* III. 4. 22. Tu ſola exorere, quae *perturbes* haec, tua impudentia. *Hec.* II. 1. 16.

Pervenio.

Aut unde in patrium monumentum *pervenerit*. *Eun.* Prol. 13. Ita eſt: ſed ſine me *pervenire*, quo volo. *Eun.* I. 2. 44. Immo non potuit melius *pervenirier* eo, quo nos volumus. *Phorm.* IV. 3. 35.

Parvicax.

Adeon' me eſſe *pervicacem* cenſes, ut? *Hec.* IV. 1. 32. Adeon' *pervicaci* eſſe animo, ut. *Hec.* IV. 1. 17.

Pervius, a, um.

Fratri aedes fient *perviae*. *Adelph.* V. 7. 14. Id quidem angiportum non eſt *pervium*. *Adelph.* IV. 2. 39.

Pervolvo.

Jam ego hunc in mediam viam provolvam: teque ibidem *pervolvam* in luto. *And.* IV. 4. 38.

Pervulgatus, a, um.

Coepi non humanitus tractare; ſed vi, & via *pervolgata* patrum. *Heaut.* I. 1. 49.

Pes.

Poſtquam ſurrexi, neque *pes*, neque mens ſatis ſuum officium facit. *Eun.* IV. 5. 3. Capillus paſſus, nudus *pes*, ipſa horrida. *Phorm.* I. 2. 56. Si id ſciſſem, numquam huc tetuliſſem *pedem*. *And.* IV. 5. 13. Ubi illinc, ſpero, redieris, tamen hoc ages. *Sa.* Nuſquam *pedem*. *Adelph.* II. 2. 19. Factum eſt periclum: jam *pedum* viſa eſt via. *Phorm.* II. 2. 12. Ubi vidi, ego me in *pedes*, quantum queo. *Eun.* V. 2. 5. Iſtuc eſt ſapere, non, quod ante *pedes* modo eſt videre, ſed. *Adelph.* III. 3. 33. Aliquid convaſaſſem, atque hinc me conjicerem protinus in *pedes*. *Phorm.* I. 4. 13. Quem ego credo manibus *pedibuſque* obnixe omnia facturum. *And.* I. 1. 134. Conari manibus, *pedibus*. *And.* IV. 1. 53. Lectulos in ſole ilignis

ilignis *pedibus* faciundos dedit. *Adelph.* IV. 2. 46.

SYNTAXIS. *Neque pes, neque mens ſatis ſuum officium facit. Pes nudus. Pedem ferro aliquo. Pedum viſa eſt via. Conjicere ſe in pedes. Videre quod ante pedes eſt. Manibus pedibuſque obnixe omnia facere. Lectuli ilignis pedibus.*

PESSIME. *vide*, MALE.

PESSIMUS, A, UM.

Peſſuma, egon' quidquam cum iſtis factis tibi reſpondeam? *Eun.* I. 2. 73. *Vide porro*, MALUS.

PESSULUS.

Peſſulum oſtio obdo. *Eun.* III. 5. 55. Anus foribus obdit *peſſulum*. *Heaut.* II. 3. 37.

PESSUMDO.

Quae ſi non aſtu providentur, me, aut herum *peſſumdabunt*. *And.* I. 3. 3. *Phorm.* I. 4. 5.

PESTIS.

Leno ſum, fateor; perjurus, *peſtis*. *Adelph.* II. 1. 35.

PETO.

Quod *peto*, & volo, ut. *Heaut.* V. 4. 4. Primum abs te hoc bona venia *peto*, ſi. *Phorm.* II. 3. 31. Quam ille qui *petit*, unde is ſit theſaurus ſibi. *Eun.* Prol. 12. Nunc quid *petam*, mea cauſa, aequo animo attendite. *Hec.* Alt. Prol. 20. Hanc (epiſtolam) *petam*. *Phorm.* I. 2. 100. *Petam* hinc, unde a primo inſtitui. is ſi dat, ſat eſt. *Phorm.* IV. 2. 14. Aut unde mihi auxilium *petam*? *Phorm.* V. 1. 2. Neque id putabit, pravum an rectum ſiet, quod *petet*. *Heaut.* III. 1. 76. Ne clama: *petito* haſce (minas) a me decem. *Phorm.* IV. 3. 59. Inventa eſt, quae dotem *petat*. *Phorm.* IV. 3. 42. Unde mihi *peterem* cibum. *Heaut.* V. 2. 25. E flamma *petere* te cibum poſſe arbitror. *Eun.* III. 2. 38. Fac ut audeat tibi credere omnia, abs te *petere*, & poſcere. *Heaut.* V. 1. 53. Cauſam dicere prius, unde *petitur*, aurum quare ſit ſuum. *Eun.* Prol. 11.

SYNTAXIS. *Ille qui petit.* (*Actor*) *Unde petitur.* (*Reus*) *Petere quid abs aliquo. alicunde. Petere dotem. Petere ſibi auxilium. E flamma cibum petere.*

PHAEDRIA.

Vereor ne illud gravius *Phaedria* tulerit, neve. *Eun.* I. 2. 1. Miles Thraſo, *Phaedriae* rivalis. *Eun.* II. 3. 62. *Phaedriae* meo fratri gaudeo amorem eſſe omnem in tranquillo. *Eun.* V. 9. 7. Ubi nominabit *Phaedriam*, tu Pamphilam continuo. *Eun.* III. 1. 50. Ehem, tun' hic eras, mi *Phaedria*? *Eun.* I. 2. 6. Neque meo cordi eſſe quemquam cariorem hoc *Phaedria*. *Eun.* I. 2. 121. *Paſſim alibi.*

PHAEDRUS.

Phaedrum, aut Cliniam, dicebant, aut Niceratum. *And.* I. 1. 59.

PHALERATUS, A, UM.

Ut *phaleratis* dictis ducas me, & meam ductes gratiis? *Phorm.* III. 2. 15.

PHANIA. PHANIUM.

Cedo, quid reliquit *Phania*, conſobrinus noſter? *Hec.* III. 5. 8. Monere oportet me hunc vicinum *Phaniam*. *Heaut.* I. 1. 117. Vobis commendo *Phanium*, & vitam meam. *Phorm.* I. 4. 41.

PHANOCRATES.

Quam tu facile ames; filiam *Phanocratae* noſtri. *Heaut.* V. 5. 17.

PHASMA.

Idem Menandri *Phaſma* nunc nuper dedit. *Eun.* Prol. 9.

PHIDIPPUS.

Qua re ſuſpectus ſuo patri, & *Phidippo* fuit, exſolvi. *Hec.* V. 3. 22. Eccum *Phidippum* optume video. Te mihi injuriam facere arbitror, *Phidippe*. *Hec.* II. 2. 4. & 14. *Alibi.*

PHILOSOPHUS.

Tanquam *Philoſophorum* habent diſciplinae ex ipſis vocabula. *Eun.* II. 2. 32. Aut equos alere, aut canes ad venandum, aut ad *Philoſophos*. *And.* I. 1. 30.

PHILOTIS.

Philotis, ſalve multum. Dic mihi, *Philotis*, ubi te oblectaſti tam diu? *Hec.* I. 2. 7. & 9.

PHILOTIUM.

Sed videon' ego *Philotium*? Te deſiderium Athenarum arbitror, *Philotium*, cepiſſe ſaepe. Et tu bene vale, *Philotium*. *Hec.* I. 2. 6. 14. & 122.

PHILTERE.

Nomen mulieris cedo quod ſit, ut quaeratur. *So. Philtere.* *Heaut.* IV. 1. 49.

PHILUMENA.

Matris vox viſa eſt *Philumenae*. *Hec.* III. 1. 38. Jam pridem audivi cepiſſe odium tui *Philumenam*. *Hec.* II. 1. 22. Quo modo, *Philumena* mea, nunc te offendam adfectam? *Hec.* III. 1. 45. *Paſſim alibi.*

PHORMIO.

Eſt paraſitus quidam, *Phormio*, homo confidens. *Phorm.* I. 2. 72. Dicat, nos dare eam *Phormioni* nuptum. *Phorm.* IV. 5. 8. Latini *Phormionem* nominant. *Phorm.* Prol. 27. Hominem callidiorem vidi neminem, quam *Phormionem*. *Phorm.* IV. 2. 2. *Alibi paſſim.*

PHRYGIA.

Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam. *Adelph.* V. 9. 16. Mea *Phrygia*, audiſti. *Heaut.* IV. 4. 9.

PHY.

Phy! domi habuit, unde diſceret. *Adelph.* III. 3. 58.

PICTURA. PICTUS, A, UM.

Virgo in conclavi ſedet, ſuſpectans tabulam quandam *pictam*, ubi inerat *pictura* haec. *Eun.* III. 5. 36.

PIE.

Neque faciam, neque me ſatis *pie* poſſe arbitror. *Adelph.* III. 4. 13.

PIETAS.

Nam matris ferre injurias me *pietas* jubet. *Hec.* III. 1. 21. Nunc me *pietas* matris potius commodum ſuadet ſequi. *Hec.* III. 5. 31. Ut apud me praemium eſſe poſitum *pietati* ſcias. *Hec.* IV. 2. 8. Ah, nae ſaevi tantopere. *Si.* O Chreme, *pietatem* gnati! *And.* V. 2. 28. Quod potero, faciam: tamen ut *pietatem* colam. *Hec.* III. 4. 33.

PIGET.

Num facti *piget*? *And.* V. 3. 6. Fratris me quidem pudet, *pigetque*. *Adelph.* III. 3. 38. Ne quid plus minuſve faxit, quod nos poſt *pigeat*, Geta. *Phorm.* III.

Digitized by Google

III. 3. 21. Factum hic eſſe id non negat, neque ſe id *pigere*. *Heaut.* Prol. 19.

PIGNUS.

Ager oppoſitus eſt *pignori*, ob decem minas, inquit. *Phorm.* IV. 3. 56.

PIRAEEUS.

Miror, quid ex *Piraeeo* abierit. *Eun.* II. 2. 59. Heri aliquot adoleſcentuli coimus in *Piraeeo*. *Eun.* III. 4. 2.

PISCATOR.

Concurrunt laeti mi obviam coqui, fartores, *piſcatores*, aucupes. *Eun.* II. 2. 26.

PISCICULUS.

Olera et *piſciculos* minutos ferre obolo in coenam ſeni. *And.* II. 2. 32.

PISCIS.

Piſces ceteros purga, Dromo. *Piſces* ex ſententia nactus ſum. *Adelph.* III. 3. 22. & 66.

PISTRILLA.

Apud ipſum lacum eſt *piſtrilla*. *Adelph.* IV. 2. 45.

PISTRINUM.

Verberibus caeſum te, Dave, in *piſtrinum* dedam uſque ad necem. *And.* I. 2. 28. Quo jure, quaque injuria praecipitem me in *piſtrinum* dabit. *And.* I. 3. 9. Quid cauſae eſt, quin hinc in *piſtrinum* recta proficiſcar via? *And.* III. 4. 21. Quid ego neſciam? hominem *piſtrino* dignum. *Heaut.* III. 2. 19. Herus ſi redierit, molendum uſque in *piſtrino*. *Phorm.* II. 1. 19.

PITISSO. *vide*, PYTISSO.

PIUS, A, UM.

Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili. *Hec.* I. 2. 77.

PLACABILIS, LE.

Te ipſum purgare ipſis coram, *placabilius* eſt. *Adelph.* IV. 3. 17. Id noſmet ipſos indicare, *placabilius* eſt. *Phorm.* V. 7. 68.

PLACEO.

Refero denuo. primo actu *placeo*. *Hec.* Alt. Prol. 31. Dorio, itane tandem facere oportet? *Do.* Sic ſum: ſi *placeo*, utere. *Phorm.* III. 2. 41. *Places*. *Phorm.* II. 1. 6. Atqui ipſis commentum *placet*. *And.* I. 3. 20. Satin' id tibi *placet*? *Eun.* V. 2. 12. Vide ut otioſus it, ſi Dis *placet*! *Eun.* V. 3. 10. Hunc comedendum & deridendum vobis propino. *Ch.* *Placet*. *Eun.* V. 9. 57. Eam laudem hic ducit maximam, quum illis *placet*. *Adelph.* Prol. 18. Quid iſtuc? tibi ſi iſtuc *placet*; profundat. *Adelph.* I. 2. 53. Unum hoc habeo: vide, ſi ſatis *placet*. *Adelph.* II. 2. 31. Mihi quidem non *placet*. *Adelph.* III. 2. 39. Ille bonus vir nobis Pſaltriam, ſi Dis *placet*, paravit, quicum vivat. *Adelph.* III. 4. 30. Valeas: habeas illam, quae *placet*. *Adelph.* IV. 4. 12. Caeterum, *placet* tibi factum, Micio? *Adelph.* IV. 7. 19. *Placet*. nunc mihi videre ſapere. *Adelph.* V. 3. 63. *Placet*; pater lepidiſſime. *Adelph.* V. 7. 11. Non tibi illud factum minus *placet*, quam mihi. *Hec.* IV. 4. 25. *Placet*, non fieri hoc itidem ut in Comoediis. *Hec.* V. 4. 26. *Placet*: hem! iſtuc viri officium eſt. *Phorm.* I. 2. 88. Immo et gener, & adfines *placent*. *Heaut.* V. 1. 63. Qui vobis univerſis & populo *placent*. *Adelph.* Prol. 19. Haec fratri mecum non conveniunt, neque *placent*. *Adelph.* I. 1. 34. Mihi quidem non *placent*. *Adelph.* III. 3. 25. Cum id mihi *placebat*, tum. *And.* I. 1. 69. *Placuit*: deſpondi. *Placuit* tum id mihi: ſic cogitabam. *And.* I. 1. 75. & 82. Si tibi quid feci, aut facio, quod *placeat*, Simo. *And.* I. 1. 14. Repperiſti, tibi quod *placeat*? an nondum etiam? *Heaut.* III. 3. 35. Dum tibi ſit, quod *placeat*. *Phorm.* II. 2. 27. Mira vero militi quae *placeant*. *Eun.* II. 2. 57. Populo ut *placerent*, quas feciſſet Fabulas. *And.* Prol. 3. Illic haud licebat, niſi praefinito loqui, quae illi *placerent*. *Hec.* I. 2. 20. Magis *placerent*, quas feciſſet Fabulas. *Phorm.* Prol. 12. Quod quum dixero, ſi *placuerit*, facitote. *Eun.* V. 9. 37. Si quiſquam eſt, qui *placere* ſe ſtudeat bonis. *Eun.* Prol. 1. Credo ei *placere* hoc. *Eun.* III. 3. 14. Ut adoleſcentuli vobis *placere* ſtudeant potius, quam ſibi. *Heaut.* Prol. 52. Jam hoc quoque negabis tibi *placere*? *Heaut.* II. 3. 109. Me facturum eſſe omnia: generum *placere*. *Heaut.* IV. 8. 25. Si tibi *placere* potis eſt, mihi ut reſpondeas. *Phorm.* II. 3. 32. Quae vobis *placita* eſt conditio, datur. *Hec.* II. 1. 44. Ubi ſunt cognitae; *placitae* ſunt. *Hec.* Alt. Prol. 13.

PLACIDE.

Ad fores ſuſpenſo gradu *placide* ire perrexi. *Phorm.* V. 6. 27.

PLACIDUS.

Clemens, *placidus*, nulli laedere os. *Adelph.* V. 4. 10. Quum fervit maxume, tam *placidum*, quam ovem reddo. *Adelph.* IV. 1. 18.

PLACO.

Ita eſt homo; quum *placo*, advorſor ſedulo, & deterreo. *Adelph.* I. 2. 64. Neque quod principium inveniam ad *placandum*, ſcio. *Heaut.* V. 4. 21. Fac illa ut *placetur* nobis. *Phorm.* V. 3. 1. At vereor, ut *placari* poſſit. *Phorm.* V. 7. 71.

PLAGA.

Plagae creſcunt: niſi proſpicis. *Phorm.* V. 2. 16. At ego infelix, neque ridiculus eſſe, neque *plagas* pati poſſum. *Eun.* II. 2. 13.

PLANE. PLANISSIME.

In me *plane* Di poteſtatem ſuam omnem oſtendere. *Eun.* V. 9. 2. Tu quidem illum *plane* prodis. *Heaut.* IV. 3. 29. Te miror, qui alia tam *plane* ſciat. *Heaut.* V. 1. 24. Nunc haec *plane* eſt pro nova. *Hec.* Prol. 5. *Plane* hic divinat: nam id eſt. *Hec.* IV. 4. 74. Non tu hunc habeas *plane* praeſentem Deum? *Phorm.* II. 2. 31. Nempe anui illi prodita abs te filia eſt *planiſſume*. *Heaut.* IV. 1. 26. Opera tua ad reſtim mihi quidem res rediit *planiſſume*. *Phorm.* IV. 4. 5. *Planiſſume*. *Phorm.* V. 2. 6.

PLATEA.

Illa ſeſe interea commodum huc advorterat in hanc noſtram *plateam*. *Eun.* II. 3. 51. In hac habitaſſe *platea* dictum eſt Chryſidem. *And.* IV. 5. 1. Si te in *platea* offendero hac poſt umquam. *Eun.* V. 9. 34. Praeteri-

to hac recta *platea* ſurſum. *Adelph.* IV. 2. 35. Ubi eas praeterieris, ad ſiniſtram hac recta *platea*. *Adelph.* IV. 2. 43. Sed quis hic eſt ſenex, quem video in ultima *platea*? *Phorm.* I. 4. 38.

PLAUDO.

Plaudite! *And.* V. 6. 17. *Adelph.* V. 9. 40. *Hec.* V. 4. 40. Vos valete, & *plaudite*! *Eun.* V. 9. 64. *Heaut.* V. 5. 23. *Phorm.* V. 8. 66.

PLAUTUS.

Eam Commorientes *Plautus* fecit Fabulam. Eum *Plautus* locum reliquit integrum. *Adelph.* Prol. 7. & 9. Colacem eſſe Naevi & *Plauti*, veterem Fabulam. *Eun.* Prol. 25. Qui cum hunc accuſant, Naevium, *Plautum*, Ennium accuſant. *And.* Prol. 18.

PLEBS.

Paullatim *plebem* primulum facio meam. *Adelph.* V. 6. 10.

PLECTO.

Tu jam lites audies: ego *plectar* pendens. *Phorm.* I. 4. 43.

PLENUS, A, UM.

Plenus rimarum ſum, hac atque illac perfluo. *Eun.* I. 2. 25. Praeceptorum *plenus* iſtorum ille. *Adelph.* III. 3. 58. Memini, ad me confugere anhelantem domum, ſine comite, vini *plenum*. *Hec.* V. 3. 25. Atque ibi, favillae *plena*, fumi, ac pollinis coquendo ſit faxo. *Adelph.* V. 3. 60. Color verus, corpus ſolidum, & ſucci *plenum*. *Eun.* II. 3. 26. Quis me eſt fortunatior, venuſtatiſque adeo *plenior*? *Hec.* V. 4. 8.

SYNTAXIS. *Plenus rimarum. praeceptorum. favillae, fumi ac pollinis. Corpus ſucci plenum. Homo vini plenus. venuſtatis.*

PLERIQUE.

Quod *plerique* omnes faciunt adoleſcentuli, ut. *And.* I. 1. 28. Sororem *plerique* eſſe credebant meam. *Eun.* I. 2. 38. Ita *plerique* ingenio ſumus omnes. *Phorm.* I. 3. 20. Dixi *pleraque* omnia. *Heaut.* IV. 7. 2.

PLERUMQUE.

Ipſum animum aegrotum ad deteriorem partem *plerumque* applicat. *And.* I. 2. 22. Hic ſolebamus fere *plerumque* eam opperiri, dum. *Phorm.* I. 2. 40.

PLORO.

Eam *plorare*, orare, ut ſubveniat ſibi. *Phorm.* Prol. 8.

PLUMBEUS.

Quae ſunt dicta in ſtultum, caudex, ſtipes, aſinus, *plumbeus*. *Heaut.* V. 1. 4.

PLURIMUM.

Ecquid nos amas de fidicina iſtac? *Th. Plurimum* merito tuo. *Eun.* III. 2. 5. Numquam etiam fui uſquam, quin me omnes amarent *plurimum*. *Eun.* V. 9. 62. Salvere Hegionem *plurimum* jubeo. *Adelph.* III. 4. 14. Fac quam *plurimum* illis relinquas. *Adelph.* V. 3. 27. Illis dum ſtudeo ut quam *plurimum* facerem. *Adelph.* V. 4. 14. Domum ire pergam: ibi *plurimum* eſt. *Phorm.* I. 4. 17.

PLURIMUS, A, UM.

Si quiſquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis quam *plurimis*. *Eun.* Prol. 2. *Plurima* ſalute Parmenonem impertit Gnatho. *Eun.* II. 2. 39. Hoc mihi unum ex *plurimis* miſeriis reliquum fuerat malum. *Hec.* IV. 1. 55.

PLUS.

Sed ſi ex ea re *plus* mali eſt, quam commodi utrique. *And.* III. 3. 15. Facile hic *plus* mali eſt, quam illic boni. Aut tu *plus* vides, manebo. *And.* IV. 3. 5. & 23. Nihilo *plus* agas, quam ſi des operam, ut. *Eun.* I. 1. 17. Accede ad ignem hunc, jam caleſces *plus* ſatis. Non pol, quo quemquam *plus* amem, aut *plus* diligam, eo feci. Qua gratia? niſi illum *plus* amas, quam me. Profecto non *plus* biduum, aut. *Eun.* I. 2. 5. 16. 80. & 104. Vigilabis laſſus: hoc *plus* facies. *Eun.* II. 1. 15. *Plus* millies audivi. *Eun.* III. 1. 32. Vos oratos volo, ne *plus* iniquûm poſſit, quam aequûm, oratio. *Heaut.* Prol. 27. Annos ſexaginta natus es, aut *plus* eo, ut conjicio. Si ſumas in illis exercendis, *plus* agas. Et aetate putavit me, & benevolentia *plus* ſcire & providere, quam ſe ipſum ſibi. *Heaut.* I. 1. 11. 22. & 64. Nihil magis vereor, quam ne quid in illum iratus *plus* ſatis faxit, pater. *Heaut.* I. 2. 24. Is mihi, ubi adbibit *plus* paullo, ſua quae narrat facinora! *Heaut.* II. 1. 8. Jam ancillas ſecum adduxit *plus* decem. Hic mihi quanto nunc *plus* ſapit, quam egomet mihi! *Heaut.* III. 1. 42. & 101. Interii! *plus* ſpei video, quam volo. *Heaut.* IV. 1. 46. Homini miſero *plus* quingentos colaphos infregit mihi. *Adelph.* II. 1. 46. Qui te amat *plus* quam hoſce oculos. *Adelph.* V. 7. 5. *Plus* ſcis, quid facto opus eſt. *Adelph.* V. 9. 39. Cum virgine una adoleſcens cubuerit *plus* potus? *Hec.* I. 2. 64. Ut cum matre *plus* una eſſet? *Hec.* II. 1. 39. Dies triginta, aut *plus* eo in navi fui. *Hec.* III. 4. 7. Tum tu igitur nihil adtuliſti huc *plus* una ſententia? *Hec.* III. 5. 12. Ne quid faciam *plus*, quod poſt me minus feciſſe ſatius ſit. *Hec.* V. 1. 4. Equidem *plus* hodie boni feci imprudens, quam. *Hec.* V. 4. 39. Ne quid *plus* minuſve faxit, quod nos poſt pigeat. *Phorm.* III. 3. 21. Sin ſpreverit me, *plus*, quam opus eſt ſcito, ſciet. *Phorm.* IV. 1. 18. Hei! video uxorem: pene *plus*, quam ſat erat. *Phorm.* V. 3. 14. De illius peccatis *plura* dicet, cum dabit alias novas. *Heaut.* Prol. 33. Te *plura* in hac re peccare oſtendam. *Adelph.* I. 2. 44. Nemini ego *plura* acerba eſſe credo ex amore homini umquam oblata, quam mihi. *Hec.* III. 1. 1.

PLUSCULUS, A, UM.

Tum *pluſcula* ſupellectile opus eſt. *Phorm.* IV. 3. 60.

POENA.

Syrus mihi tergo *poenas* pendet. *Heaut.* IV. 4. 6. An legibus daturum *poenas* dices, ſi illam ejeceris? *Phorm.* IV. 3. 22.

POENITET.

At enim dices, me, quantum hic operis fiat, *poenitet*. *Heaut.* I. 1. 20. Quod ſi perficio, non *poenitet* me famae. *Hec.* V. 2. 9. Noſtri noſmet poeni-

Digitized by Google

pœnitet. *Phorm.* I. 3. 20. An *pœnitebat* flagitii, te auctore, quod feciſſet? *Eun.* V. 7. 22.

POETA.

Poëta, quum primum animum ad ſcribendum adpulit. *And.* Prol. 1. In his *Poëta* hic nomen profitetur ſuum. *Eun.* Prol. 3. Cus partes ſeni *Poëta* dederit, quae ſunt adoleſcentium. Tum quod malevolus vetus *Poëta* dictitat. *Heaut.* Prol. 2. & 22. Poſtquam *Poëta* ſenſit ſcripturam ſuam ab iniquis obſervari. *Adelph.* Prol. 2. Poſtquam *Poëta* vetus Poëtam non poteſt retrahere ab ſtudio. Vetus ſi *Poëta* non laceſſiſſet prior. *Phorm.* Prol. 2. & 14. Sed qui malevoli veteris *Poëtae* maledictis reſpondeat. *And.* Prol. 7. Peccatum imprudentia eſt *Poëtae.* *Eun.* Prol. 28. Facite, aequanimitas *Poëtae* ad ſcribendum augeat induſtriam. *Adelph.* Prol. 25. Exclamat, furem, non *Poëtam*, Fabulam dediſſe. *Eun.* Prol. 23. Ita *Poëtam* reſtitui in locum. *Hec.* Alt. Prol. 13. Poëta vetus *Poëtam* non poteſt retrahere ab ſtudio. Voluntas voſtra ſi ad *Poëtam* acceſſerit. *Phorm.* Prol. 1. & 30. Ne cum *Poëta* ſcriptura evaneſceret. *Hec.* Alt. Prol. 5.

POL.

Sane *pol* illa temulenta eſt mulier. *And.* I. 4. 2. Neque *pol* conſilii locum habeo. *And.* II. 1. 20. Ita *pol* quidem res eſt, ut dixti, Lesbia. *And.* III. 1. 1. Dis *pol* habeo gratias. Tu *pol* homo non es ſobrius. Nihil, *pol*, falſi dixi, mi ſenex. Si *pol* Glycerio non omnia haec. *And.* IV. 4. 31. 39. 49. & 51. Nos quidem *pol* miſeras perdidit. Nam *pol*, ſi id ſciſſem. O optume hoſpes, *pol*, Crito, antiquum obtines. *And.* IV. 5. 8. 13. & 22. Ego *pol* hodie, ſi vivo, tibi oſtendam. *And.* V. 2. 25. Non *pol*, quo quemquam plus amem, aut. Ego *pol*, quae mihi ſum conſcia, hoc certo ſcio. *Eun.* I. 2. 16. & 119. Tum *pol* ego is eſſem vere, qui ſimulabar. *Eun.* III. 5. 58. At *pol* ego amatores mulierum eſſe audieram eos maximos. *Eun.* IV. 3. 23. Iſtuc *pol* vero bene. Inveniam *pol* hodie, parem ubi referam gratiam. Tu *pol*, ſi ſapis, quod ſcis, neſcis. *Eun.* IV. 4. 8. 52. & 54. Certe tu quidem *pol* & multo hilarior. *Eun.* IV. 5. 5. Equidem *pol* in eam partem accipioque & volo. Et *pol* propterea mage nunc ignoſco tibi. Tum *pol* tibi ab iſtoc, hera, cavendum intellego. Non *pol* credo, Chaerea. Neque *pol* ſervandum tibi quidquam dare auſim. *Eun.* V. 2. 37. 40. 44. 62. & 64. Ego *pol* te pro iſtis dictis & factis, ſcelus, ulciſcar. *Eun.* V. 4. 19. Numquam, *pol*, hominem ſtultiorem vidi. *Eun.* V. 7. 8. At tu *pol* tibi iſtas poſthac comprimito manus. *Heaut.* III 3. 28. Satis, *pol*, proterve me Syri promiſſa huc induxerunt. Dormiunt: *pol* ego iſtos commovebo. *Heaut.* IV. 4. 2. & 8. Gnate mi, ego *pol* tibi dabo illam lepidam. *Heaut.* V. 5. 16. *Pol* is quidem jam hic aderit. *Adelph.* III. 1. 6. *Pol* haud paternum iſtuc dediſti. *Adelph.* III. 4. 4. Per *pol* quam paucos reperias meretricibus fideles. Tamen *pol* eandem injurium eſt eſſe omnibus. *Hec.* I. 2. 1. & 14. Non mea opera, neque *pol* culpa evenit. *Hec.* II. 1. 31. Haud *pol* me quidem. Niſi *pol* filium multis modis jam exſpecto, ut. *Hec.* II. 3. 5. & 7. At *pol* jam aderit. Nullam *pol* credo mulierem me miſeriorem vivere. *Hec.* IV. 2. 28. & 52. Fors fuat *pol*! *Hec.* IV. 3. 4. Nec *pol* me multum fallit. Ego, *pol*, quoque etiam timida ſum. Neque *pol* tu eadem iſtac aetate. *Hec.* V. 1. 2. 7. & 20. Nec, *pol*, iſtae metuunt Deos. Eo: etſi ſcio, *pol*, iis fore meum conſpectum inviſum. *Hec.* V. 2. 6. & 22. *Pol* me detinuit morbus. *Phorm.* IV. 1. 8. Iſtoc *pol* nos te hic invenire miſerae numquam potuimus. *Phorm.* V. 1. 20. Factum volo: at *pol* minus queo viri culpa. Sic *pol* commodius eſſe in omnes arbitror. *Phorm.* V. 3. 4. & 31. Non *pol* temere eſt, quod tu tam times. *Pol* meritum eſt tuum. Me ad coenam voca. *Nau.* *Pol* vero voco. *Phorm.* V. 8. 9. 62. & 65.

POLLEN.

Atque ibi, favillae plena, fumi, ac *pollinis*, coquendo ſit faxo. *Adelph.* V. 3. 61.

POLLICEOR.

Nam *pollicitus* ſum ſuſcepturum. *And.* II. 3. 27. Negabon' velle me, modo qui ſum *pollicitus*, ducere? *And.* III. 5. 7. *Pollicitus* ſum: & ſervare in eo certum eſt fidem. *Hec.* III. 3. 42. Donec tibi id, quod *pollicitus* ſum, effecero. *Phorm.* IV. 1. 24. Tum, quod illi argentum es *pollicitus*, eadem hac inveniam via. *Heaut.* II. 3. 88. Jam argentum ad eam deferes, quod ei (es) *pollicitus.* *Heaut.* IV. 6. 19. Quaeſo aedepol, mihi quod es *pollicita* tute, ut ſerves. *Hec.* V. 2. 20. Id mihi multo maximum eſt, quod mihi *pollicitus* eſt gnatus. Nam gnatus quod *pollicitus* eſt, haud dubium eſt mihi; ſi nolit, quin. *And.* III. 2. 47. & 50. Decem minas, quas mihi dare *pollicitus* eſt. *Heaut.* IV. 4. 2. *Pollicita* eſt ea, ſe conceſſuram ex aedibus. *Hec.* IV. 4. 57. Interea amici, quod *polliciti* ſunt, dabunt. *Phorm.* IV. 4. 23. Atque iſtuc jusjurandum idem *pollicearo* illis. *Hec.* V. 1. 28. Aliud ſi ſcirem, ſanctius quam jusjurandum, id *pollicerer* tibi. *Hec.* V. 2. 24. Scis te mihi ſaepe *pollicitum* eſſe. *Eun.* II. 3. 16. Sed poſtquam amans acceſſit, pretium *pollicens.* *And.* I. 1. 49. Is ſenem per epiſtolas pellexit, modo non montes auri *pollicens.* *Phorm.* I. 2. 18.

POLLICITATIO.

Quin tu hinc *pollicitationes* aufer: & quod fers, cedo. *Phorm.* V. 6. 17.

POLLICITOR.

Sollicitando & *pollicitando* eorum animos lactas? *And.* V. 4. 9. Ego te complures advorſum ingenium meum menſes tuli, *pollicitantem*, nihil ferentem, flentem. *Phorm.* III. 2. 36.

POMPA.

Tranſeundum nunc tibi ad Menedemum eſt, & tua *pompa*

eo traducenda eſt. *Heaut.* IV. 4. 17.

PONE. *Adverb.*

Puer ad me adcurrit Mida: *pone* adprehendit pallio: reſupinat: reſpicio. *Phorm.* V. 6. 23.

PONO.

Verum, *pone* eſſe eum victum. His rebus ſane *pone*, inquit, decem minas. *Phorm.* IV. 3. 25. & 62. Qui ſe in ſui gremio *poſiturum* puerum dicebat patris. *Adelph.* III. 2. 35. Si *poſitum* puerum ante aedes viderit. *And.* IV. 4. 34. In medio omnibus palmam eſſe *poſitam*, qui artem tractant Muſicam. *Phorm.* Prol. 18. Ut apud me praemium eſſe *poſitum* pietati ſcias. *Hec.* IV. 2. 8.

POPULARIS.

Amicus ſummus meus, & *popularis* Geta, heri ad me venit. *Phorm.* I. 1. 1. O *populares*! ecquis me vivit hodie fortunatior? *Eun.* V. 9. 1. Obſecro! *populares*, ferte miſero, atque innocenti auxilium! *Adelph.* II. 1. 1.

POPULUS.

Id *populus* curat, ſcilicet! *And.* I. 2. 14. Ita *populus* ſtudio ſtupidus in funambulo animum occuparat. *Hec.* Prol. 4. *Populus* convolat. *Hec.* Alt. Prol. 32. Qui erit rumor *populi*, inquii, ſi id feceris? *Phorm.* V. 7. 18. *Populo* ut placerent, quas feciſſet Fabulas. *And.* Prol. 3. Qui vobis univerſis & *populo* placent. *Adelph.* Prol. 19. In ore eſt omni *populo*. *Adelph.* I. 2. 13. Qui nuper fecit ſervo currenti in via deceſſe *populum*. *Heaut.* Prol. 32.

PORRO.

Dehinc ut quieſcant, *porro* moneo. *And.* Prol. 22. Adeon' me ignavum putas? adeon' *porro* ingratum, ut? *And.* I. 5. 43. Corrigere mihi gnatum *porro* enitere. *And.* III. 4. 17. Move ocius te, ut quid agam, *porro* intelligas. *And.* IV. 3. 16. *Porro* Eunuchum dixti velle te. *Eun.* I. 2. 87. Miſit *porro* orare, ut venirem, ſerio. *Eun.* III. 3. 22. *Porro* autem, pater ne rure redierit jam. Quo pacto *porro* poſſim potiri. *Eun.* III. 5. 63. & 65. Thais *porro* inſtare, ut hominem invitet. *Eun.* IV. 1. 5. Nunc minatur *porro*, ſeſe id, quod moechis ſolet. *Eun.* V. 5. 15. At *porro* recte ſpero. *Heaut.* I. 1. 107. Perge *porro*, tamen iſtuc ago. *Heaut.* II. 3. 106. Tibi autem *porro* ut non ſit ſuave vivere. *Porro* te idem oro ut facias, Chreme. *Heaut.* III. 1. 73. & 84. Quid illum *porro* credis facturum, Chreme? *Heaut.* III. 3. 30. Sed *porro* auſculta, quod ſupereſt fallaciae. *Heaut.* IV. 5. 23. *Porro* haec talenta dotis adpoſcunt duo. *Heaut.* IV. 7. 10. *Porro* autem. *Sy.* Non hercle otium eſt nunc mihi. *Adelph.* III. 3. 65. Primus *porro* obnuncio. *Adelph.* IV. 2. 8. Ceſſatum uſque adhuc eſt: nunc *porro*, Aeſchine, expergiſcere! *Adelph.* IV. 4. 21. *Porro* autem, illis dum ſtudeo ut. *Adelph.* V. 4. 14. Res adparet: & quidem haec *porro*. Siquidem *porro*, Micio, tu tuum officium facies. *Adelph.* V. 9. 7. & 22. Hem! nova res orta eſt, *porro* ab hac quae me abſtrahat. Quid reſtat, niſi *porro* ut fiam miſer? *Hec.* III. 1. 18. & 20. Dum ne reducam, turbent *porro*, quam velint. Te oro *porro* in hac re adjutor ſis mihi. *Hec.* IV. 4. 12. & 99. Fac eadem ut ſis *porro*. *Hec.* V. 1. 37. *Porro* hanc nunc experiamur. *Hec.* V. 2. 12. *Porro* autem Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit; *porro* autem alio, ubi, *Phorm.* I. 1. 12. & 14. Et quid ſpei *porro* eſt? Ego quod potui, *porro*. *Phorm.* III. 1. 10. & 14. Cedo nunc *porro*, Phormio, dotem ſi accipiet. *Phorm.* IV. 4. 12. Atque id *porro* aliqua uxor mea reſciſceret. *Phorm.* V. 1. 19. Quid nunc *porro*? quid fiet? *Phorm.* V. 2. 14. Quodne ego perſcripſi *porro* illis, quibus debui? Enimvero ſi *porro* eſſe odioſi pergitis. *Phorm.* V. 7. 30. & 44. Aetate *porro* minus peccaturum putem? Quamobrem exſpectem, aut ſperem, *porro* non fore? *Phorm.* V. 8. 33. & 36.

PORTA.

Priuſquam ad *portam* venias; apud ipſum lacum eſt piſtrilla. *Adelph.* IV. 2. 44. Perreptavi uſque omne oppidum: ad *portam*: ad lacum: quo non? *Adelph.* IV. 6. 3.

PORTICUS.

Noſtin' *porticum*, apud macellum, hanc deorſum? In *porticum* rurſum redi. *Adelph.* IV. 2. 34. & 40.

PORTITOR.

Epiſtolam ab eo adlatam eſſe audivi modo, & ad *portitores* eſſe delatam. *Phorm.* I. 2. 100.

PORTO.

Di boni, boni quid *porto*! *And.* II. 2. 1. Emtae mulieres complures: & item hinc alia, quae *porto* Cyprum. *Adelph.* II. 2. 22. *Porto* hoc jurgium ad uxorem. *Hec.* III. 5. 63. Mi homo, quid iſtuc obſecro eſt? quo *portas* puerum? *And.* IV. 3. 7. Cedo, quid *portas*, obſecro? *Phorm.* I. 4. 20. Non oportuit relictas: *portant* quid rerum! *Heaut.* II. 3. 6. Periculon' pugnare, qui iſtuc huc *portes*, cogitas? *Eun.* IV. 7. 7. Neſcio quid peccati *portet* haec purgatio. *Heaut.* IV. 1. 12. Hic nunc me credit aliquam ſibi fallaciam *portare*. *And.* II. 6. 2.

SYNTAXIS. *Portare quid boni. Portare mulieres Cyprum. Jurgium portare ad uxorem. Quid portas? Purgatio portat peccatum. Portare alicui fallaciam.*

PORTUS.

Senex ſi quaeret me, modo iſſe dicito ad *portum*. *Hec.* I. 2. 2. Modo apud *portum*. *Phorm.* I. 4. 21. Percontatum ibo ad *portum*, quoad ſe recipiat. *Phorm.* II. 4. 22. Nunc hujus periclo fit, ego in *portu* navigo. *And.* III. 1. 22.

POSCO.

Mille nummûm *poſcit*. *Ch.* Et *poſcit* quidem! *Heaut.* III. 3. 45. Tanto ocius te ut *poſcat*, & tu id, quod cupis, quam ociſſume ut des. *Heaut.* IV. 8. 27. Fac ut audeat tibi credere omnia, abs te petere, & *poſcere*. *Heaut.* V. 1. 53. Hanc cupere uxorem: &

& quidem jubebit *poſci.* *Heaut.* IV. 5. 27.

POSSIDEO.

Regnumne, Aeſchine, hic tu *poſſides?* *Adelph.* II. 1. 21. Quae illius fuerunt, *poſſidet.* *And.* IV. 5. 15. Atque haec (bona) perinde ſunt, ut illius animus, qui ea *poſſidet.* *Heaut.* I. 2. 21. De uxore, ita ut *poſſedi*, nihil mutat Chremes. *And.* V. 4. 46. Si *poſſiderem*, (regnum) ornatus eſſes ex tuis virtutibus. *Adelph.* II. 1. 22. Satius eſt, quam te ipſo herede haec *poſſidere* Bacchidem. *Heaut.* V. 2. 16.

POSSUM.

At ego infelix, neque ridiculus eſſe, neque plagas pati *poſſum.* *Eun.* II. 2. 14. Fac amabo. *Ch.* Non *poſſum*, inquam. *Eun.* III. 3. 28. Nunc eſt profecto, interfici cum perpeti me *poſſum.* *Eun.* III. 5. 3. *Poſſum*ne ego hodie ex te exſculpere verum? *Eun.* IV. 4. 45. Uſque adeo ego illius ferre *poſſum* ineptias, & magnifica verba. *Eun.* IV. 6. 3. Non *poſſum* ſatis narrare, quos ludos praebueris intus. *Eun.* V. 7. 9. Hodie, apud me ſis volo. *Me.* Non *poſſum.* *Heaut.* I. 1. 111. Non *poſſum*: ſatis jam, ſatis pater durus fui. *Heaut.* III. 1. 30. Facile equidem facere *poſſum*, ſi jubes. *Heaut.* III. 2. 36. Non *poſſum* pati, quin tibi caput demulceam. *Heaut.* IV. 5. 13. Et, quantum ego intelligere *poſſum*, non aberit longius. *Heaut.* V. 2. 31. Non *poſſum*, pater. *Heaut.* V. 5. 18. Id quoque *poſſum* ferre, ſi modo reddat. *Adelph.* II. 1. 51. Sedulo moneo, quae *poſſum*, pro mea ſapientia. *Adelph.* III. 3. 73. Non *poſſum* advorſari meis. *Hec.* II. 2. 29. Si memorare velim, vere *poſſum.* *Hec.* III. 5. 23. Non *poſſum* immutarier. Quum hoc non *poſſum*, illud minus poſſem. Non *poſſum* adeſſe. *Phorm.* I. 4. 29. 31. & 39. Idem ego iſtuc facere *poſſum.* *Phorm.* IV. 5. 14. Ego nullo *poſſum* remedio me evolvere ex his turbis. Sed ubinam Getam invenire *poſſum?* *Phorm.* V. 4. 5. & 8. Dabo equidem operam. *Ch.* Sed ſi id non *potes.* Nunc ſi quid *potes* aut tu, aut hic Byrrhia, facite. *And.* II. 1. 27. & 33. *Potes* nunc, dum animus irritatus eſt. *And.* III. 4. 18. Sublimem hunc intro rape, quantum *potes.* *And.* V. 2. 20. Eam (rem) conſilio regere non *potes.* *Eun.* I. 1. 13. Nunc jam orna me; abduc, duc, quantum *potes.* *Eun.* II. 3. 85. Tu, quantum *potes*, abi. *Adelph.* III. 2. 52. Iſtam, quod *potes*, fac conſolere. *Adelph.* III. 5. 1. Quid? jam uxorem? *Mi.* Jam; quantum *potes.* *Adelph.* IV. 5. 66. Tun' proſpicere, aut judicare noſtram in rem quod ſit, *potes?* *Hec.* IV. 1. 34. Id, ſi *potes*, verbo expedi. *Phorm.* I. 4. 20. Age ergo, ſolus ſervare hunc *potes.* Vide, ſi quid opis *potes* adferre huic. *Phorm.* III. 3. 6. & 20. Quantum *potes*, me certiorem, inquit, face. *Phorm.* IV. 3. 69. Ea quoniam nemini obtrudi *poteſt*, itur ad me. *And.* I. 5. 15. Quoniam non *poteſt* id fieri, quod vis, id velis, quod poſſit. *And.* II. 1. 5. Non *poteſt.* *Pa.* Qui non *poteſt?* *And.* V. 4. 50. & 51. *Poteſt* taceri hoc. *Eun.* I. 2. 28. Ubi ubi eſt, diu celari non *poteſt.* *Eun.* II. 3. 4. Non *poteſt* ſine malo fateri. *Eun.* IV. 4. 46. Comprehendi jube, quantum *poteſt.* *Eun.* V. 1. 20. Siquidem id ſapere eſt, velle te id, quod non *poteſt* contingere. *Heaut.* II. 3. 83. Nunc cum ſine magno intertrimento non *poteſt* haberi. *Heaut.* III. 1. 39. At ſic opinor, non *poteſt*, immo optume. *Heaut.* IV. 2. 10. Nulla mihi res poſthac *poteſt* jam intervenire tanta. *Heaut.* IV. 3. 1. In illum nihil *poteſt*, *Heaut.* V. 1. 5. Tot res repente circumvallant, unde emergi non *poteſt.* Pejore res loco non *poteſt* eſſe, quam. Pro virgine dari nuptum non *poteſt.* *Adelph.* III. 2. 4. 46. & 48. Si illum *poteſt*, qui alicui rei eſt, ad nequitiam abducere. *Adelph.* III. 3. 3. Non *poteſt* fieri. *Sy.* *Poteſt.* *Adelph.* IV. 1. 14. Non, hercle, hic quidem durare quiſquam, ſi ſic ſit, *poteſt.* *Adelph.* IV. 2. 15. Quae, quantum *poteſt*, aliquo abjicienda eſt. Ipſa ſi cupiat, Salus, ſervare prorſus non *poteſt* hanc familiam. *Adelph.* IV. 7. 25. & 44. Hanc in horto maceriam jube dirui, quantum *poteſt.* *Adelph.* V. 7. 11. Parere jam diu haec per annos non *poteſt.* *Adelph.* V. 8. 8. Non dici *poteſt*, quam cupida eram huc redeundi. *Hec.* I. 2. 15. An quidquam pro iſtis factis dignum te dici *poteſt!* De te quidem, ſatis ſcio, peccando detrimenti nihil fieri *poteſt.* *Hec.* II. 1. 12. & 37. Sed ſi fieri id non *poteſt*, quin ſentiant, dicam abortum eſſe. *Hec.* III. 3. 37. Non hercle verbis, Parmeno, dici *poteſt* tantum, quam. *Hec.* III. 4. 2. Neque alio pacto componi *poteſt* inter eas gratia. *Hec.* III. 5. 29. Eſſe inter nos, ſi fieri *poteſt*, adfinitatem perpetuam volo. *Hec.* IV. 4. 13. Poſtquam Poëta vetus Poëtam non *poteſt* retrahere ab ſtudio. *Phorm.* Prol. 1. Nam non *poteſt* celari noſtra diutius jam audacia. Nunc ipſa eſt opus ea: aut, ſi quid *poteſt*, meliore, & callidiore. *Phorm.* I. 4. 4. & 50. Non, non ſic futurum eſt: non *poteſt.* *Phorm.* II. 1. 73. Unde aliquid abradi *poteſt.* Non *poteſt* ſatis pro merito ab illo tibi referri gratia. *Phorm.* II. 2. 19. & 23. Cujus de ſtultitia dici, ut dignum eſt, non *poteſt.* *Phorm.* II. 3. 55. Abduci non *poteſt.* *De.* Qui, non *poteſt?* *Phorm.* V. 3. 16. Quantum *poteſt*, nunc conveniundus Phormio eſt. *Phorm.* V. 7. 3. Quando jam accuſando fieri infectum non *poteſt*, ignoſce. *Phorm.* V. 8. 45. Cur mihi id non dixti? *Par.* Quia non *poteram* una omnia. *Hec.* III. 1. 42. Alio pacto haud *poterat* fieri. *And.* IV. 4. 53. Scite *poterat* fieri. *Heaut.* IV. 5. 37. Neque voce alia, ac res monebat, ipſa *poterat* conqueri. *Hec.* III. 3. 15. Qui *potui* melius, qui hodie uſque os praebui? *Adelph.* II. 2. 7. Docui, monui, bene praecepi ſemper, quae *potui*, omnia. *Adelph.*

delph. V. 9. 6. Interea meum non *potui* tutari locum. *Hec*. Alt. Prol. 34. Ego quod *potui*, porro. *Phorm*. III. 1. 14. Ut *potui*, nuptum virginem locavi huic adoleſcenti. *Phorm*. V. 1. 25. Inſanis: qui iſtuc facere Eunuchus *potuit*? *Eun*. IV. 3. 15. Quantum ille *potuit* cogitare commode. *Heaut*. Prol. 14. Tum, quum gratum mihi eſſe *potuit*, nolui. Hinc ſciri *potuit*, aut nuſquam alibi, *Heaut*. II. 3. 21. & 38. Num illa oppignerare filiam meam, me invito, *potuit*? *Heaut*. IV. 5. 47. E re nata melius fieri haud *potuit*, quam factum eſt, hera. *Adelph*. III. 1. 8. Non *potuit* melius. *Adelph*. IV. 2. 29. Non *potuit* cogitata proloqui. *Phorm*. II. 1. 53. Immo non *potuit* melius pervenirier eo, quo nos volumus. *Phorm*. IV. 3. 35. Quo pacto id *potuit*? *Phorm*. V. 3. 35. Olim quum honeſte *potuit*, tum non eſt data. *Phorm*. V. 7. 19. Iſtoc pol nos te hic invenire miſerae numquam *potuimus*. *Phorm*. V. 1. 20. Quibus quidem quam facile *potuerat* quieſci. *And*. IV. 2. 8. Neque per aetatem etiam *potuerat*. *Eun*. I. 2. 33. Nullon' ego Chremetis pacto adfinitatem effugere *potero*? *And*. I. 5. 12. Hanc vis amittere? ut *potero*, feram. *And*. V. 3. 27. Nam quod *potero*, adjutabo ſenem. *Heaut*. III. 1. 7. Ego quod *potero*, enitar ſedulo. *Heaut*. V. 4. 15. In quod me conjeci malum? non *potero* hoc ferre. *Hec*. I. 2. 58. Quod *potero*, faciam. *Hec*. III. 4. 33. Ecaſtor poſthac tibi, quod *potero*, & quae voles, faciamque et dicam. *Phorm*. V. 8. 61. Huc face ad me ut venias, ſi quid *poteris*. *And*. IV. 2. 29. Atque ubi pati non *poteris*, cum nemo expetet. *Eun*. I. 1. 7. Munus noſtrum ornato verbis, quod *poteris*: & iſtum aemulum, quod *poteris*, ab ea pellito. *Eun*. II. 1. 8. & 9. Tu rem perire, & ipſum, non *poteris* pati. *Heaut*. III. 1. 77. Horunc' amorem diſtrahi *poterin'* pati? *Phorm*. III. 2. 33. Si *poteris* fieri, ut ne pater per me ſtetiſſe credat: ſed ſi id non *poterit*, id faciam, in proclivi quod eſt. *And*. IV. 2. 16. & 17. Si id non *poterit*, ad me adducito. *Eun*. III. 2. 50. Ubi primum *poterit*, ſe illinc ſubducet, ſcio. *Eun*. IV. 1. 14. Sed hic actor tantum *poterit* a facundia, quantum. *Heaut*. Prol. 13. Nam qui ille *poterit* eſſe in tuto? dic mihi. *Heaut*. IV. 3. 30. Tum hunc impuratum *poterimus* noſtro modo ulciſci. *Phorm*. V. 7. 69. Id ita eſſe, vos jam judicare *poteritis*. *Eun*. Prol. 29. Proin tu fac, apud te ut ſies. *Pa*. Modo ut *poſſim*, Dave. *And*. II. 4. 6. Si nolit, quin eum merito *poſſim* cogere. *And*. III. 2. 51. Ut liquido (jusjurandum dare) *poſſim*. *And*. IV. 3. 14. Cum egomet *poſſim* in hac re medicari mihi? *And*. V. 4. 41. Quo pacto porro *poſſim* potiri. *Eun*. III. 5. 65. Ut eam non *poſſim* ſuis tradere. *Eun*. V. 2. 30. Nae ego te, ſi uſus veniat, magnifice tractare *poſſim*. *Heaut*. III. 2. 46. Nunc experiamur contra haec, quid ego *poſſiem* blande dicere. *Adelph*. V. 4. 23. Alias ut uti *poſſim* cauſa hac integra. *Hec*. I. 2. 5. Si facere *poſſim* ullo modo. *Hec*. II. 3. 24. Videndum eſt, ne minus propter iram hanc impetrem, quam *poſſiem*. Qualis ſim amicus, aut quid *poſſiem*, potius quam inimicus, periculum facias. *Hec*. V. 1. 3. & 39. Si quidem hercle *poſſis*, nihil prius, neque fortius. *Eun*. I. 1. 5. Utinam tam aliquid invenire facile *poſſis*, quam hoc peribit! *Eun*. II. 1. 4. Quod cavere *poſſis*, ſtultum admittere eſt. *Eun*. IV. 6. 23. Numquam ſufferre ejus ſumtus queat, nedum tu *poſſis*. *Heaut*. III. 1. 45. Saepe, ut *poſſis* dicere. *Adelph*. V. 3. 37. Qui, ubicumque opus ſit, animum *poſſis* flectere. *Hec*. IV. 3. 2. Scies: modo ut tacere *poſſis*. *Phorm*. I. 2. 9. Parce, ſodes; ut *poſſis* cum illa. *Phorm*. V. 3. 11. Quas paullo mederi *poſſis*. *Phorm*. V. 4. 3. Quid eſt, quod tibi mea ars efficere hoc *poſſit* amplius? *And*. I. 1. 4. Quoniam non poteſt id fieri, quod vis, id velis, quod *poſſit*. *And*. II. 1. 6. Quaſi quidquam in hunc jam gravius dici *poſſit*. *And*. V. 3. 3. Quo ille abire ignavus *poſſit* longius. *Eun*. IV. 3. 20. Quid? quid venire in mentem nunc *poſſit* mihi? *Eun*. V. 3. 1. Ut tuo amori ſuppeditare *poſſit* ſine ſumtu tuo. *Eun*. V. 9. 46. Ne plus iniquûm *poſſit*, quam aequûm, oratio. In utramque partem ingenium quid *poſſit* meum. *Heaut*. Prol. 27. & 47. Ut numquam ulla amori veſtro incidere *poſſit* calamitas. *Heaut*. II. 4. 15. Nihil tam difficile eſt, quin quaerendo inveſtigari *poſſiet*. *Heaut*. IV. 2. 8. Noluit iterum referre, ut iterum *poſſit* vendere. *Hec*. Prol. 7. Nec, qua via ſententia ejus *poſſit* mutari, ſcio. *Hec*. IV. 1. 54. Si ullo modo eſt ut *poſſit*, quod ſpero fore. *Hec*. IV. 4. 102. An quiſquam judex eſt, qui *poſſit* noſcere tua juſta? *Phorm*. II. 1. 49. Nihil eſt, quin male narrando *poſſit* depravarier. *Phorm*. IV. 4. 17. Modo ut hoc conſilio *poſſiet* diſcedi, ut iſtam ducat. *Phorm*. V. 2. 8. At vereor, ut placari *poſſit*. *Phorm*. V. 7. 72. Si iſtuc crederem ſincere dici, quidvis *poſſem* perpeti. *Eun*. I. 2. 97. Ut nullo modo introire *poſſem*, quin viderent me. *Eun*. V. 2. 3. Quot res dedere, ubi *poſſem* perſentiſcere, niſi eſſem lapis? *Heaut*. V. 1. 43. Quin quidquid *poſſem*, mallem auferre potius in praeſentia. *Adelph*. II. 2. 14. Qui firmare meam apud vos *poſſem* fidem. *Hec*. V. 1. 23. Quum hoc non poſſum, illud minus *poſſem*. *Phorm*. I. 4. 31. Nam antea qui ſcire *poſſes*, aut ingenium noſcere. *And*. I. 1. 26. Cepi rationem, ut neque egeres, neque ut haec *poſſes* perdere. *Heaut*. V. 2. 11. Nam hercle nemo *poſſet*, ſat ſcio. *Eun*. III. 2. 35. Ecquis eam *poſſet* noſcere? *Eun*. III. 3. 17. Quo modo adoleſcentulus meretricum ingenia & mores *poſſet* noſcere. *Eun*. V. 4. 10. Prius nox oppreſſiſſet illic, quam huc reverti *poſſet* iterum. *Adelph*. IV. 1. 9.

1. 9. Ut quivis facile *poſſet* credere. *Hec.* I. 1. 4. Ut hac ille viva *poſſet* animum inducere uxorem habere. Ut colloqui mecum una *poſſet*. *Hec.* I. 2. 24. & 56. Sumtus veſtros otiumque ut noſtra res *poſſet* pati. *Hec.* II. 1. 28. Neque, ut celari *poſſet*, tempus ſpatium ullum dabat. *Hec.* III. 3. 14. Ne ulla merito contumelia fieri a vobis *poſſet*. *Hec.* III. 5. 21. Si is *poſſet* ab ea ſeſe deicpente avellere. Qui *poſſet* poſt noſci, qui fiet. *Hec.* IV. 1. 39. & 58. Quomodo hanc amans habere *poſſet* ſine dote. *Phorm.* V. 1. 29. Ut ſi omnes cuperent, nihil tibi *poſſent* auxiliarier. *Adelph.* II. 4. 9. At hoc demiror, qui tam facile *potueris* perſuadere illi. *Heaut.* II. 3. 121. Miror, quomodo tam ineptum quidquam tibi in mentem venire, mi vir, *potueris*. *Heaut.* V. 3. 3. Ut neque ſpectari, neque cognoſci *potueris*. *Hec.* Prol. 3. Plus potus, illa ſe abſtinere ut *potueris*? *Hec.* I. 2. 64. Nullum invenire Prologum *potuiſſet* novus. *Phorm.* Prol. 15. Quod, ſi hic *potuiſſet* nunc exorarier triduum hoc. *Phorm.* III. 3. 2. Scias *poſſe* habere jam ipſum ſuae vitae modum. *And.* I. 1. 68. Ita magnae (irae,) ut ſperem *poſſe* avelli. Tibi ita hoc videtur: at ego non *poſſe* arbitror. *And.* III. 3. 21. & 31. Niſi id putas, non *poſſe* jam ad ſalutem converti hoc malum. *And.* IV. 1. 49. Indicans te amare & ferre (deſiderium) non *poſſe*. *Eun.* I. 1. 9. Atque hac re arbitror id fieri *poſſe* maxime. *Eun.* I. 2. 93. Cenſen' *poſſe* me obfirmare & perpeti? *Eun.* II. 1. 11. E flamma petere te cibum *poſſe* arbitror. *Eun.* III. 2. 38. Amatores mulierum eſſe audieram eos maximos: ſed nihil *poteſſe*. *Eun.* IV. 3. 24. Sine ſanguine hoc fieri non *poſſe*. *Eun.* IV. 7. 9. Operam daturum me, hodie non *poſſe* his dare. *Heaut* III. 1. 95. Aut *poſſe* poſtulem me fallere, nihil eſt. *Heaut.* IV. 2. 4. Foris ſapere, tibi non *poſſe* auxiliarier? *Heaut.* V. 1. 50. Neque faciam, neque me ſatis pie *poſſe* arbitror. *Adelph.* III. 4. 13. Speraſſe, eas tolerare *poſſe* nuptias: ſed quam decretum me non *poſſe* diutius habere. Non *poſſe* ſe mecum eſſe, abituram denique. *Hec.* I. 2. 72. 73. & 81. Sancte adjurat, non *poſſe* apud vos perdurare. *Hec.* II. 2. 27. Quod conſtitui me hodie conventurum eum, non *poſſe*. *Hec.* III. 4. 24. Negabas nuptam *poſſe* filiam tuam te pati cum eo. *Hec.* IV. 1. 23. Cenſen' te *poſſe* reperire ullam mulierem, quae? Te propter tuam matrem non *poſſe* habere hanc uxorem domi. *Hec.* IV. 4. 40. & 56. Communia eſſe haec: fieri *poſſe*. *Phorm.* II. 1. 15. Mihi non videtur, quod ſit factum legibus, reſcindi *poſſe*. *Phorm.* II. 4. 16. Injecta eſt ſpes patri, *poſſe* illam extrudi. *Phorm.* IV. 4. 12. Neque jam id celare *poſſe* te tuam uxorem. *Phorm.* V. 7. 66. Cenſeu' ullum me verbum *potuiſſe* proloqui? *And.* I. 5. 21. Neque *potuiſſe* unquam ab hac me expellere. *Heaut.* II. 3. 20. Me cenſen' *potuiſſe* omnia intelligere? *Phorm.* V. 6. 35.

Poſt. *Praepoſ.*

Hic ego ero *poſt* principia. *Eun.* IV. 7. 11. *Poſt* haec praecipitem darem. *Adelph.* III. 2. 20. Qui *poſt* factam injuriam ſe expurget, parum mihi profit. *Hec.* V. 1. 15.

Poſt. *Adverb.*

Nunc primum fac, iſthaec ut lavet: *poſt* deinde, quod juſſi. *And.* III. 2. 3. *Poſt* ubi tempus promiſſa eſt jam perfici, tum. *And.* IV. 1. 7. Quae proferentur *poſt*, ſi perget laedere ita, ut. *Eun.* Prol. 18. Verum, ne *poſt* conferas culpam in me. *Eun.* II. 3. 96. Hos prius introducam: *poſt* continuo exeo. *Eun.* III. 2. 40. *Poſt* una ambo abierunt foras. *Eun.* IV. 4. 35. Ibo intro: *poſt* exibo. *Eun.* V. 3. 13. Si te in platea offendero hac *poſt* umquam. *Eun.* V. 9. 34. Hoc, quod coepi, primum enarrem, Clitipho: *poſt* iſtuc veniam. *Heaut.* II. 3. 33. Sibi uti id nunc det, illam illi tamen *poſt* daturum. *Heaut.* III. 3. 45. Difficilem oſtendes te eſſe, & ignoſces tamen *poſt*. *Heaut.* V. 1. 61. Alieniore aetate, *poſt* faceret tamen. *Adelph.* I. 2. 30. Verum venit *poſt* inſaniens: nihil pepercit. *Adelph.* IV. 2. 22. Ego hos conveniam: *poſt* huc redeo. *Adelph.* IV. 7. 39. *Poſt* conſulam. *Adelph.* V. 9. 25. Diebus ſane pauculis *poſt*, Pamphilus me ſolum ſeducit foras. *Hec.* I. 2. 69. Ajunt tecum *poſt* duobus concubuiſſe eam menſibus. *Hec.* III. 3. 33. Qui poſſet *poſt* noſci, qui fiet. *Hec.* IV. 1. 58. Quod faciundum fortaſſe ſit *poſt*, idem hoc nunc ſi feceris. *Hec.* IV. 3. 3. *Poſt* de matre videro. *Hec.* IV. 4. 78. Videndum eſt, ne quid faciam plus, quod *poſt* me minus feciſſe ſatius ſit. *Hec.* V. 1. 4. Ne quid plus minuſve faxit, quod nos *poſt* pigeat, Geta. *Phorm.* III. 3. 21. Haud multo *poſt* cum patre idem recipit ſe intro. *Phorm.* V. 6. 39.

Poſtea.

Quid tum *poſtea*? *Eun.* II. 3. 78. IV. 2. 9. IV. 7. 23. *Adelph.* IV. 5. 15. *Hec.* IV. 1. 36. Hunc pro moecho *poſtea* comprehendere intus. *Eun.* V. 6. 22. Quid *poſtea*? *Adelph.* IV. 1. 13. V. 8. 6. *Poſtea* eſt ad hanc manum ſacellum. *Adelph.* IV. 2. 36. Eho! nonne haec juſta tibi videntur *poſtea*? *Adelph.* IV. 5. 26. Denique minitemur, ſi cum illo habuerit rem *poſtea*. *Hec.* IV. 4. 96.

Poſterior. Poſterius.

Si id ſit dando, atque obſequendo, non *poſteriores* (partes) feram. *Adelph.* V. 4. 25. Jam nunc tibi renuntio: ne tu hoc mihi *poſterius* dicas. *And.* III. 2. 29. Iſte tuus, ipſe ſentiet *poſterius*. *Adelph.* I. 2. 60. Tu quod *poſterius* purges, hanc injuriam mihi nolle factam eſſe. *Adelph.* II. 1. 8.

Poſthabeo.

Omnes *poſthabui* mihi res, ita uti par fuit. *Phorm.* V. 7. 15.

Posthac.

Poſthac quas faciet de integro Comoedias. *And.* Prol. 26. *Poſthac* incolumem ſat ſcio fore me, nunc ſi hoc devito malum. *And.* III. 5. 5. Hunc tu in aedes cogitas recipere *poſthac*? *Eun.* V. 2. 59. Nam neſcias, ejus ſit poteſtas, *poſthac*, an numquam tibi. *Heaut.* II. 3. 105. At tu pol tibi iſtas *poſthac* comprimito manus. *Heaut.* III. 3. 29. Nulla mihi res *poſthac* poteſt jam intervenire tanta. *Heaut.* IV. 3. 1. Cave *poſthac*, ſi me amas, umquam iſtuc verbum ex te audiam. *Heaut.* V. 4. 8. Jam ſi verbum unum *poſthac*. *Adelph.* I. 2. 55. Nae, ille continebit *poſthac*, ſi ſapiet, manus. *Adelph.* IV. 2. 26. Mihique ut diſcere novas expediat, *poſthac* pretio emtas meo. *Hec.* Alt. Prol. 49. Quae *poſthac* futura eſt vita, quum in mentem venit. *Hec.* III. 3. 45. Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam *poſthac* ſcires. *Hec.* IV. 1. 18. Nec conventurum inter nos *poſthac* eſſe arbitror. *Hec.* IV. 4. 37. Uxorem, quam numquam eſt ratus *poſthac* ſe habiturum, reddo. *Hec.* V. 3. 21. Nunc amitte, quaeſo, hunc; caeterum *poſthac*, ſi quidquam, nihil precor. *Phorm.* I. 2. 92. Ne me iſtoc *poſthac* nomine adpellaſſis. *Phorm.* V. 1. 15. At ego ecaſtor *poſthac* tibi, quod potero, & quae voles, faciam. *Phorm.* V. 8. 61.

Postilla.

Poſtilla nunc primum audio. *And.* V. 4. 33. Tute ſcis, *poſtilla* quam intimum habeam te. *Eun.* I. 2. 47. Ea coacta ingratiis *poſtilla* coepit victum volgo quaerere. *Heaut.* III. 1. 38. Si eam ſuſtinueris, *poſtilla* jam, ut lubet, ludas licet. *Phorm.* II. 2. 33. Rogas? quot res? *poſtilla*, monſtra evenerunt mihi! *Phorm.* IV. 4. 25. Neque *poſtilla* umquam attigit. *Phorm.* V. 8. 29.

Postmodum.

Meque abs te immerito eſſe accuſatam, *poſtmodum* reſciſces. *Hec.* II. 1. 11.

Postputo.

Qui omnia ſibi *poſtputavit* eſſe prae meo commodo. *Adelph.* II. 3. 9. Quum te *poſtputaſſe* omnes res prae parente intelligo. *Hec.* III. 5. 33.

Postquam.

Ego *poſtquam* te emi, a parvulo ut ſemper tibi apud me juſta fuerit ſervitus. Nam is *poſtquam* exceſſit ex ephebis. Primum haec pudice vitam agebat: ſed *poſtquam* amans acceſſit, pretium pollicens. *And.* I. 1. 8. 24. & 40. Qui *poſtquam* audierat, non datum iri filio uxorem ſuo, numquam cuiquam verbum fecit. *And.* I. 2. 6. Ut animus in ſpe antehac attentus fuit: ita *poſtquam* adempta ſpes eſt, ſtupet. *And.* II. 1. 4. *Poſtquam* ante oſtium me audivit ſtare, adproperat. *And.* III. 1. 16. Sed *poſtquam* egreſſa eſt. Nunc, *poſtquam* videt nuptias domi adparari. *And.* III. 2. 11. & 33. *Poſtquam* me amare dixi, complacita eſt tibi. *And.* IV. 1. 21. Revertor, *poſtquam*, quae opus fuere ad nuptias gnatae, paravi. *And.* IV. 4. 1. Quam nunc acturi ſumus Menandri Eunuchum, *poſtquam* Aediles emerunt. *Eun.* Prol. 20. Totus, Parmeno, tremo, horreoque, *poſtquam* adſpexi hanc. *Poſtquam* ſenſit me tecum quoque rem habere. *Eun.* I. 2. 4. & 57. Nam *poſtquam* iſte advenit Chremes adoleſcens. *Eun.* IV. 1. 3. Quin etiam inſuper ſcelus, *poſtquam* ludificatus eſt virginem. *Eun.* IV. 3. 3. *Poſtquam* ſurrexi, neque pes, neque mens ſatis ſuum officium facit. *Eun.* IV. 5. 3. Iſti te ignorabant: *poſtquam* eis mores oſtendi tuos, impetravi. *Eun.* V. 9. 59. Animum non advorti primum: ſed *poſtquam* adſpexi, illico cognovi. *Heaut.* IV. 1. 43. Ejus ſibi complacitam formam, *poſtquam* adſpexerit. *Heaut.* IV. 5. 25. Quid, *poſtquam* hoc eſt factum? *Heaut.* V. 1. 31. Nunc, filia *poſtquam* eſt inventa vera. *Heaut.* V. 2. 36. *Poſtquam* Poëta ſenſit. *Adelph.* Prol. 1. At *poſtquam* id evenit, cedo. *Adelph.* IV. 5. 54. Sed *poſtquam* intus ſum omnium rerum ſatur. *Adelph.* V. 1. 3. Ille primo ſe negare. ſed *poſtquam* acrius pater inſtat. *Poſtquam* videt paratas (nuptias) ibi demum ita aegre tulit, ut. Sed, ut fit, *poſtquam* hunc alienum ab ſeſe videt, magis procax facta illico eſt. *Poſtquam* & ipſe ſe, & illam, & hanc cognovit ſatis. *Poſtquam* par ingenium nactus eſt. *Poſtquam* arceſſunt ſaepius. *Hec.* I. 2. 45. 51. 83. 86. 95. & 112. Nam *poſtquam* attendi magis. *Hec.* II. 2. 25. *Poſtquam* me adſpexere ancillae adveniſſe, illico. *Poſtquam* introii, extemplo ejus morbum cognovi miſer. *Poſtquam* adſpexi, o facinus indignum! inquam: & corripui illico me inde. Tum, *poſtquam* ad te venit, menſis agitur hic jam ſeptimus. *Hec.* III. 3. 7. 13. 16. & 34. Nunc, *poſtquam* ademtam hanc quoque tibi cauſam vides. *Hec.* IV. 4. 58. *Poſtquam* video, neſcio quid ſuſpicarier magis coepi. *Hec.* V. 3. 28. *Poſtquam* Poëta vetus Poëtam non poteſt retrahere ab ſtudio. *Phorm.* Prol. 1. *Poſtquam* ad judices ventum eſt. *Phorm.* II. 1. 52. *Poſtquam* videt me ejus matrem eſſe hic diutius. *Phorm.* IV. 1. 3. *Poſtquam* hominem his verbis ſentio mollirier. *Phorm.* IV. 3. 27. *Poſtquam*, tantopere id vos velle, animadvorteram. *Phorm.* V. 7. 16.

Postremo.

Poſtremo id mihi da negoti. *And.* III. 2. 41. Meus fac ſis *poſtremo* animus, quando ego ſum tuus. *Eun.* I. 2. 116. *Poſtremo* imperavi egomet mihi omnia adſentari. *Eun.* II. 2. 21. *Poſtremo*, ecqua inde parva periſſet ſoror? *Eun.* III. 3. 15. *Poſtremo* adeo res rediit. *Heaut.* I. 1. 61. Poſtremo etiam, ſi voles, deſponſam quoque eſſe dicito. *Heaut.* IV. 8. 25 *Poſtremo* alii clanculum patres quae faciunt. *Adelph.* I. 1. 27. *Poſtremo*, aut deſine, aut cede quemvis arbitrum. *Poſtremo*, nuper, credo, jam omnium taedebat. *Adelph.* I. 2.

Digitized by Google

I. 2. 43. & 70. *Poſtremo*, quando ego conſcia mihi ſum. *Adelph.* III. 2. 50. *Poſtremo*, tanquam in ſpeculum, in patinas, Demea, inſpicere jubeo. *Adelph.* III. 3. 74. *Poſtremo* non negabit: coram ipſum cedo. *Adelph.* III. 4. 38. *Poſtremo* non meum illud verbum facio. *Adelph.* V. 8. 29. *Poſtremo*, hodie in Pſaltria hac emunda, hic adjutor fuit. *Poſtremo* a me argentum, quanti eſt, ſumito. *Adelph.* V. 9. 10. & 20. *Poſtremo* inter ſe tranſigant ipſi, ut luber. *Hec.* III. 5. 61. *Poſtremo* jam nos fabulae ſumus, Senex, atque anus. *Hec.* IV. 3. 14. *Poſtremo*, ſi nullo alio pacto, foenore. *Phorm.* II. 1. 71. *Poſtremo* tecum nihil rei nobis, Demipho, eſt. *Phorm.* II. 3. 74.

POSTREMUM.

Pamphile, ſi id facis, hodie *poſtremum* me vides. *And.* II. 1. 22.

POSTREMUS, A, UM.

Haec denique ejus fuit *poſtrema* oratio. *Phorm.* IV. 3. 44.

POSTRIDIE.

Venit Chremes *poſtridie* ad me. *And.* I. 1. 117. *Poſtridie* ad anum recta pergit. *Phorm.* I. 2. 62.

POSTULATIO.

Neque lites ullae inter eas, *poſtulatio* numquam. *Hec.* I. 2. 105.

POSTULO.

Dehinc *poſtulo*, ſive aequum eſt, te oro, ut redeat jam in viam. *And.* I. 2. 19. Facis ut te decet, quum iſtuc, quod *poſtulo*, impetro cum gratia. *And.* II. 5. 11. Immo ita volo, itaque *poſtulo*, ut fiat, Chreme. *And.* III. 3. 18. Immo enim nunc quam maxime abs te *poſtulo*, atque oro, ut. *And.* V. 1. 4. Si efficio hoc, *poſtulo*, ut mihi tua domus pateat. *Eun.* V. 9. 28. Ego quoque a meis me amari, & magni pendi *poſtulo*. *Adelph.* V. 4 25. Quid eſt? num iniquum *poſtulo*? anne hoc quidem adipiſcar ego, quod? *Phorm.* II. 3. 64. Etiam nunc me ducere iſtis dictis *poſtulas*? *And.* IV. 1. 20. Nunc hic dies aliam vitam adfert, alios mores *poſtulat*. *And.* I. 2. 18. Aequum *poſtulat*, da veniam. *And.* V. 3. 30. Haec qui miſit, non ſibi ſoli *poſtulat* te vivere. *Eun.* III. 2. 27. Ob malefacta haec tantidem emtam *poſtulat* ſibi tradier. Suum jus *poſtulat*. *Adelph.* II. 1. 45. & 47. Cedo, quid *poſtulas*? dic. *Ge.* Si quis daret talentum magnum. *Phorm.* IV. 3. 37. Nec *poſtulabat* nunc quiſquam uxorem dare. *And.* IV. 1. 33. Neque *poſtulem* abs te, niſi ipſa res moneat. *And.* III. 3. 19. Nam quod de argento ſperem, aut poſſe *poſtulem* me fallere, nihil eſt. *Heaut.* IV. 2. 4. Ego ſtultior, meis dictis parere hanc qui *poſtulem*. *Hec.* IV. 1. 49. Incerta haec ſi tu *poſtules* ratione certa facere, nihilo plus agas, quam ſi. *Eun.* I. 1. 16. Oh! iniquus es: qui me tacere de re tanta *poſtules*. *Heaut.* V. 3. 9. Abi intro; vide, quid *poſtulet*. *Heaut.* IV. 8. 31. Per oppreſſionem ut hanc mihi eripere *poſtules*? *Adelph.* II. 2. 30. Cum is nihil promereat, *poſtulare* id gratiae adponi ſibi. *And.* II. 1. 31.

POTENS.

Quis is eſt tam *potens* cum tanto munere hoc? *Eun.* II. 3. 61. Peregrinus eſt; minus *potens* quam tu; minus notus. *Eun.* IV. 6. 22. Quam eſtis maxime *potentes*, dites, fortunati, nobiles. *Adelph.* III. 4. 57. Mea eſt *potens*, procax, magnifica, ſumtuoſa, nobilis. *Heaut.* II. 1. 15.

POTESTAS.

Liberius vivendi fuit *poteſtas*. *And.* I. 1. 25. Cujus tibi *poteſtas* ſumma ſervandi datur. *And.* III. 3. 9. Datur: fruare dum licet, nam neſcias, ejus ſit *poteſtas*, poſthac, an numquam tibi. *Heaut.* II. 3. 105. Metuis? quaſi non ea *poteſtas* ſit tua, ut te exſolvas. *Heaut.* IV. 3. 42. Vobis datur *poteſtas* condecorandi ludos ſcenicos. *Hec.* Alt. Prol. 37. Hodie mihi *poteſtas* haud data eſt. *Hec.* V. 3. 16. Cui de integro eſt *poteſtas* etiam conſulendi, quid velis. *Phorm.* I. 3. 22. In me plane Di *poteſtatem* ſuam omnem oſtendere. *Eun.* V. 9. 2. Date *poteſtatem*, mihi ſtatariam agere ut liceat per ſilentium. *Heaut.* Prol. 35. Qui vim tantam in me, & *poteſtatem* habeam tantae aſtutiae. *Heaut.* IV. 3. 32. Ait uterque tibi *poteſtatem* ejus habendae ſe dare. *Phorm.* V. 6. 40. Nunc video in illarum *poteſtate* eſſe te. *Hec.* II. 2. 8.

SYNTAXIS. *Poteſtas liberius vivendi. ſervandi alicujus. Ea poteſtas eſt mea. Tibi datur poteſtas. Mihi eſt poteſtas. Oſtendere omnem poteſtatem ſuam. Dare alicui poteſtatem. Habere magnam poteſtatem in ſe aſtutiae. Eſſe in poteſtate alterius.*

POTIOR. *Adject.*

Mea lege utar; ut *potior* ſit, qui prior ad dandum eſt. *Phorm.* III. 2. 48.

POTIOR. *Verb.*

Ille alter ſine labore patria *potitur* commoda. Miſeriam omnem ego capio: hic *potitur* gaudia. *Adelph.* V. 4. 17. & 22. Mea nihil refert, dum *potiar* modo. Obſecro hercle, Parmeno, fac ut *potiar*. *Eun.* II. 3. 28. & 70. Abduxi mulierem: curavi, propria ea Phaedria ut *potiretur*. *Phorm.* V. 5. 2. Non *potitus* eſſem. *Phorm.* I. 3. 7. Quo pacto porro poſſim *potiri*. *Eun.* III. 5. 66. Vis amare: vis *potiri*: vis, quod des illi, effici: tuum eſſe in *potiundo* periclum non vis. *Heaut.* II. 3. 81. & 82.

POTIS, POTE.

Potin' es mihi verum dicere? *And.* II. 6. 6. Dic mihi hoc primum, *potin'* eſt hic tacere? *Eun.* I. 2. 21. Sectari juſſi, ſi *potis* eſt. *Eun.* II. 2. 32. Multimodis injurius, Clitipho, es; neque ferri *potis* es. *Heaut.* II. 3. 80. Si *potis* eſt reperiri. *Heaut.* IV. 1. 46. Ita fiat! & iſtoc, ſi quid *potis* eſt, rectius. Si quid rogabit, nuſquam tu me: audiſtin'? *Sy.* *Potin'* ut deſinas? *Adelph.* IV. 1. 5. & 23. Age, mitto: ſi fieri *potis* eſt, ut ne qua exeat. *Adelph.* IV. 4. 16. Nunc ſi *potis* eſt, Pamphile,

maxime volo. *Hec.* III. 3. 35. Si tibi placere *potis* eſt, mihi ut reſpondeas. *Phorm.* II. 3. 32. Nihil *pote* ſupra. *Adelph.* II. 3. 11.

POTISSIMUM.

Quem, inquit, ad coenam vocabo meorum aequalium *potiſſimum* nunc? *And.* II. 6. 23. Sed quem ego mihi *potiſſimum* optem nunc, cui haec narrem, dari? *And.* V. 5. 6. Quod ad illum attinet *potiſſimum*. *Adelph.* III. 1. 9. Coena dubia adponitur? ubi tu dubites, quid ſumas *potiſſimum*. *Phorm.* II. 2. 29.

POTIUS.

Quorum aemulari exoptat negligentiam, *potius*, quam. *And.* Prol. 21. Atque illi in aliis *potius* peccandi locum. *And.* I. 4. 6. Inveniet inopem *potius*, quam te corrumpi ſinat. *And.* II. 3. 22. Quae ſeſe inhoneſte optavit parere hic divitias *potius*, quam. *And.* IV. 5. 3. Rem *potius* ipſam dic, ac mitte male loqui. *And.* V. 3. 2. An *potius* ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? *Eun.* I. 1. 2. *Potius* quam te inimicum habeam. *Eun.* I. 2. 94. & 96. An *potius* haec pati? *Eun.* II. 3. 94. Domi opperiamur *potius*, quam hic ante oſtium? *Eun.* V. 2. 56. Ut adoleſcentuli vobis placere ſtudeant *potius*, quam ſibi. *Heaut.* Prol. 52. Olim *potius*, quam paterere filium commeare ad mulierculam. Quid faciam? *Ch.* Quidvis *potius*, quam quod cogitas. *Heaut.* III. 1. 34. & 60. Immo filium jube *potius*. *Heaut.* IV. 5. 52. *Potius* quam quidem redeat ad integrum haec eadem oratio. *Heaut.* V. 3. 8. Hoc patrium eſt, *potius* conſuefacere filium, ſua ſponte recte facere, quam alieno metu. *Adelph.* I. 1. 49. *Potius* quam, ubi te exſpectatum ejeciſſet foras. *Adelph.* I. 2. 29. Verum in iſtam partem *potius* peccato tamen. *Adelph.* II. 1. 20. Mallem auferre *potius* in praeſentia. Vide, ſi ſatis placet: *potius*, quam venias in periculum. Ut ut haec ſunt facta, *potius*, quam lites ſequar, meum mihi reddatur. *Adelph.* II. 2. 14. 32. & 40. Hera, lacrumas mitte: ac *potius*, quod ad hanc rem opus eſt, porro conſule. *Adelph.* III. 2. 37. Denique animam relinquam *potius*, quam illas deſeram. *Adelph.* III. 4. 52. Abi, pater: tu *potius* Deos comprecare. *Adelph.* IV. 5. 70. Sed ſi id volui *potius*. *Adelph.* V. 9. 35. Ut in otio eſſet *potius*, quam in negotio. *Hec.* Alt. Prol. 18. Quod ſi ſciſſem, illa hic maneret *potius*, tu hinc iſſes foras. *Hec.* II. 1. 25. Denique aufugerim *potius*, quam redeam. Me parenti *potius*, quam amori obſequi oportet. *Hec.* III. 4. 11. & 34. Nunc me pietas matris *potius* commodum ſuadet ſequi. *Hec.* III. 5. 31. *Potius*, quam advorſum animi tui lubidinem eſſet cum illo nupta? *Hec.* IV. 1. 19. Prodeamus quaeſo, *potius*? quae haec amentia eſt? *Hec.* IV. 4. 50. Sed, ſcin', quid volo *potius*, ſodes, facias? Qualis ſim amicus, aut quid poſſiem, *potius* quam inimicus, periculum facias. *Hec.* V. 1. 26. & 40. Qua ratione inopem *potius* ducebat domum? *Phorm.* II. 1. 68. Verumtamen *potius*, quam lites ſecter. *Phorm.* II. 3. 61. Inter vos ſic haec *potius* cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? *Phorm.* IV. 3. 16. In nervom *potius* ibit. *Phorm.* IV. 4. 16.

POTO.

Cur amat? cur *potat*? *Adelph.* I. 1. 37. Obſonat? *potat*? olet unguenta? de meo. *Adelph.* I. 2. 37. Cur nunc apud te *potas*? *Adelph.* V. 3. 53. Rogas? *potaſti*, ſcelus! *Adelph.* V. 1. 12. Ubi *potetis* vos? *Adelph.* IV. 2. 47. Aut te amare cogitat, aut tete amari, aut *potare*. *Adelph.* I. 1. 8. Non eſt flagitium, mihi crede, adoleſcentulum ſcortari, neque *potare*. *Adelph.* I. 2. 22. Otium ab ſenibus ad *potandum* ut habeam. *Phorm.* V. 5. 4. Nam *potaturus* eſt apud me. *Phorm.* V. 5. 9.

POTUS, A, UM.

Quid ais? cum virgine una adoleſcens cubuerit plus *potus*? *Hec.* I. 2. 64.

PRAE.

I *prae*; ſequar. *And.* I. 1. 144. *Eun.* V. 2. 69. Vide, quam iniquus ſis *prae* ſtudio, dum efficias id, quod cupis. *And.* V. 1. 6. Credo, ut fit, miſera *prae* amore excluſit hunc foras. *Eun.* I. 2. 18. Hic ego illum contemſi *prae* me. *Eun.* II. 2. 8. Abi *prae*, curre, ut ſint domi parata. *Eun.* III. 2. 46. Domum revortor moeſtus, atque animo incerto *prae* aegritudine. *Heaut.* I. 1. 71. *Prae* gaudio, ita me Di ament, ubi ſim, neſcio. *Heaut.* II. 3. 67. *Prae* iracundia, Menedeme, non ſum apud me. *Heaut.* V. 1. 47. Abi *prae* ſtrenue, ac aperi fores. *Adelph.* II. 1. 13. Qui omnia ſibi poſtputavit eſſe *prae* meo commodo. *Adelph.* II. 3. 9. Huic aliquid paululum *prae* manu dederis, unde utatur. *Adelph.* V. 9. 23. Quum te poſtputaſſe omnes res *prae* parente intelligo. *Hec.* III. 5. 33. Tu, Geta, abi *prae*, nuntia hanc venturam. *Phorm.* V. 2. 12.

PRAEBEO.

Servom haud illiberalem *praebes* te. *Adelph.* V. 5. 5. Ea qui *praebet*, non tu hunc habeas plane praeſentem Deum? *Phorm.* II. 2. 31. *Praebent* exigue ſumtum. *Heaut.* I. 1. 33. Qui potui melius, qui hodie uſque os *praebui*? *Adelph.* II. 2. 7. Tum Phormio itidem in hac re, ut in aliis, ſtrenuum hominem *praebuit*. *Phorm.* III. 1. 12. Ah, non poſſum ſatis narrare, quos ludos *praebueris* intus. *Eun.* V. 7. 9. Nihil apud me tibi defieri patiar: quin, quod opus ſit, benigne *praebeatur*. *Hec.* V. 2. 2.

SYNTAXIS. *Praebere ſe liberalem. Praebere aliquid alteri. Exigue praebere alicui ſumtum. Uſque praebere alicui os. Praebere ſtrenuum hominem. Praebere ludos. Benigne praebere quid alteri.*

PRAECAVEO.

Namque hoc tempus *praecavere* mihi me, haud te ulciſci, ſinit. *And.* III. 5. 18.

Praeceps.

Quo jure, quaque injuria *prae-cipitem* me in piſtrinum dabit. *And.* I. 3. 9. Utinam mihi eſſet aliquid hic, quo nunc me *praecipitem* darem. *And.* III. 4. 27. Adoleſcenti ipſi eriperem oculos: poſt haec *praecipitem* darem. *Adelph.* III. 2. 20. Amici omnes modo uno ore auctores fuere, ut *praecipitem* hanc daret. *Phorm.* IV. 3. 20.

Praeceptum.

Syre, *praeceptorum* plenus iſtorum ille. *Adelph.* III. 3. 58.

Praecido.

Sic optime, ut ego opinor, omnes cauſas *praecidam* omnibus. *Hec.* IV. 2. 22.

Praecipio.

Clitipho, haec ego *praecipio* tibi. *Heaut.* III. 3. 18. Conſervis ad eundem iſtunc *praecipio* modum. *Adelph.* III. 3. 70. Docui, monui, bene *praecepi* ſemper, quae potui, omnia. *Adelph.* V. 9. 6. Ubi, ſi quid bene *praecipias*, nemo obtemperet? *Adelph.* III. 3. 80.

Praecipito.

Ubi eo veneris, clivos deorſum vorſus eſt: hac te *praecipitato*. *Adelph.* IV. 2. 36.

Praecipuus, a, um.

Unam hanc rem me habere praeter alios *praecipuam* arbitror. *Adelph.* II. 3. 5.

Praecurro.

Una illarum interea propere *praecucurrit*. *Hec.* III. 3. 11.

Praedico, are.

Duras fratris partes *praedicas*. *Eun.* II. 3. 62. Infelix! ſiquidem tu iſtaec vera *praedicas*. *Eun.* V. 1. 12. Quid ego audio? actum eſt, ſiquidem haec vera *praedicat*. *And.* III. 1. 7. Vera haec *praedicat*. *Hec.* I. 2. 36. Ita *praedicant*. *Si.* Ita *praedicant*? o ingentem confidentiam! *And.* V. 3. 4. & 5. Quid ego ejus tibi nunc faciem *praedicem*, aut laudem? *Eun.* III. 5. 17. Utrum taceamne, an *praedicem*? *Eun.* IV. 4. 54. Volo ipſius quoque voluntate hoc fieri, ne ſe ejectam *praedicet*. *Phorm.* IV. 5. 13.

Praedico, ere.

Hoc primum in hac re *praedico* tibi. *And.* I. 1. 19. Credo: & id facturas, Davos dudum *praedixit* mihi. *And.* V. 1. 21. Hem, *praediceres*. *And.* IV. 4. 54. Neque tu hoc dicas, tibi non *praedictum*. *And.* I. 2. 34.

Praeditus.

Qui gnatum haberem tali ingenio *praeditum*. *And.* I. 1. 71.

Praedium.

Fructum, quem Lemni uxoris reddunt *praedia*. *Phorm.* IV. 3. 75. Ex his *praediis* talenta argenti bina ſtatim capiebat. *Phorm.* V. 3. 6.

Praedo.

Mercator hoc addebat, e *praedonibus*, unde emerat, ſe audiſſe, abreptam e Sunio. *Eun.* I. 2. 34.

Praeficio.

Chaeream ei rei *praefecimus*. *Eun.* III. 4. 3. Unus tamen impenſe, elephantis quem Indicis *praefecerat*. *Eun.* III. 1. 23.

Praefinitus, a, um.

Nam illic haud licebat, niſi *praefinito* (ſermone) loqui, quae illi placerent. *Hec.* I. 2. 19.

Praegnans.

Abducta a vobis *praegnans* fuerat filia, neque fuiſſe *praegnantem* umquam ante hunc ſcivi diem. *Hec.* IV. 4. 18. & 19.

Praemium.

His nunc *praemium* eſt, qui recta prava faciunt. *Phorm.* V. 2. 6. Hoc ſi effeceris, quodvis donum & *praemium* a me optato, id optatum feres. *Eun.* V. 9. 27. Ut apud me *praemium* eſſe poſitum pietati ſcias. *Hec.* IV. 2. 8.

Praemonstrator.

Sed hic adjutor meus, & monitor, & *praemonſtrator* Chremes, hoc mihi praeſtat. *Heaut.* V. 1. 2.

Praenarro.

Recte ſane interrogaſti: oportuit rem *praenarraſſe* me. *Eun.* V. 6. 12.

Praeopto.

Adeon' pervicaci eſſe animo, ut puerum *praeoptares* perire? *Hec.* IV. 1. 17.

Praepedio.

Quia in re noſtra, aut gaudio ſumus *praepediti* nimio, aut aegritudine. *Heaut.* III. 1. 100.

Praepono.

Numquam *praeponens* ſe illis. *And.* I. 1. 38. Ait, ſi fidem habeat, ſe iri *praepoſitum* tibi apud me, ac non id metuat ne ſeſe relinquam. *Eun.* I. 2. 59. Mihi intus tuus pater narravit modo, quo pacto me habueris *praepoſitam* amori tuo. *Hec.* IV. 2. 7.

Praeripio.

Iſtam nunc times, quae advecta eſt, ne illum talem *praeripiat* tibi. *Eun.* I. 2. 81.

Praesagio.

Sed neſcio quid profecto mihi animus *praeſagit* mali. *Heaut.* II. 2. 7.

Praestio.

Nonne oportuit *praeſtiſſe* me ante? *And.* I. 5. 4.

Praescribo.

Tute ipſe his rebus finem *praeſcripſti*, pater. *And.* I. 1. 124.

Praesens.

Egone quid velim? cum milite iſto *praeſens*, abſens ut ſies. *Eun.* I. 2. 112. *Praeſens*, abſenſque idem erit. *Adelph.* I. 1. 48. Non, quia ades *praeſens*, dico hoc. *Adelph.* III. 3. 39. Quum hanc ſibi videbit *praeſens praeſenti* eripi. *Adelph.* IV. 5. 34. Abibo hinc, *praeſens* quando promoveo parum. *Hec.* IV. 4. 81. Ea qui praebet, non tu hunc habeas plane *praeſentem* Deum? *Phorm.* II. 2. 31. Fac animo haec *praeſenti* dicas. *Eun.* IV. 6. 31. Poſtulo, ut mihi tua domus, te *praeſente*, abſente, pateat. *Eun.* V. 9. 29. Nam cogis ea, quae nolo, ut *praeſenſe* hoc loquar. Id ego hoc *praeſente* tibi nolebam dicere. *Hec.* IV. 4. 52. & 92. Animo virili *praeſentique* ut ſis, para. *Phorm.* V. 7. 64. Pudet dicere, hac *praeſente*, verbum turpe. *Heaut.* V. 4. 19. *Praeſens* quod fuerat malum, in diem abiit. *Phorm.* V. 2. 16.

Syntaxis. *Praeſens abſens eſt. Praeſens abſenſque idem eſt. Ad-*

ſum praeſens. Praeſens praeſenti eripitur. Habere aliquem praeſentem Deum. Animo praeſenti dicere quid. Animo virili & praeſenti eſſe. Malum praeſens.

PRAESENTIA.

Multa fert libido: ea prohibet facere tua *praeſentia.* *Heaut.* III. 3. 12. Ne mea *praeſentia* obſtet. *Hec.* IV. 2. 11. Ubi te vidi animo eſſe omiſſo, &, ſuavia in *praeſentia* quae eſſent, prima habere. *Heaut.* V. 2. 9. Quidquid poſſem, mallem auferre potius in *praeſentia. Adelph.* II. 2. 14. Quod ſi ſcripturam ſpreviſſem in *praeſentia.* Hec. Alt. Prol. 16. Proviſum eſt, ne in *praeſentia* haec hinc abeat. *Phorm.* V. 2. 14.

PRAESENTIO.

Cum, ibi me adeſſe, neuter tum *praeſenſerat. And.* V. 1. 20.

PRAESERTIM.

Praeſertim cum ſe ſervum fateatur tuum. *Eun.* V. 2. 24. Aedepol commiſſatorem haud ſane commodum, *praeſertim* Cteſiphoni. *Adelph.* V. 2. 9. *Praeſertim* quum & recte, & tempore ſuo pepererit. *Hec.* IV. 1. 16. *Praeſertim* in ea re quum ſit mihi adjutrix ſocrus. *Hec.* IV. 4. 83. *Praeſertim* ut nunc ſunt mores. *Phorm.* I. 2. 5.

PRAESIDIUM.

Ibi tuae ſtultitiae ſemper erit *praeſidium. Heaut.* V. 2. 14. Ut meae ſtultitiae in juſtitia tua ſit aliquid *praeſidî. Heaut.* IV. 1. 33. *Praeſidium* velle ſe ſenectuti ſuae. *Hec.* I. 2. 44. Meo *praeſidio* atque hoſpitis. *And.* V. 2. 2.

PRAESTABILIS.

Cui quanto fuerat *praeſtabilius*, ubivis gentium agere aetatem, quam? *Hec.* III. 1. 4

PRAESTITUO.

Tibi quidem eſt olim dies, quam ad dares huic, *praeſtituta. Phorm.* III. 2. 39.

PRAESTO. *Adverb.*

Ipſum adeo *praeſto* video cum Davo. *And.* II. 5. 4. Sed ubi eſt frater? *Ch. Praeſto* adeſt. *Eun.* V. 9. 20. Jam dudum domi *praeſto* apud me eſſe ajunt. *Heaut.* I. 1. 120. Si quis me quaeret rufus. *Da. Praeſto* eſt; deſine. *Phorm.* I. 2. 1. Quum ille eſt, hic *praeſto* eſt. *Phorm.* II. 1. 37. *Praeſto* eſt. *Phorm.* III. 3. 29.

PRAESTO. *Verb.*

Homini homo quid *praeſtat*? ſtulto intelligens! quid intereſt! *Eun.* II. 2. 1. Hic adjutor meus, hoc mihi *praeſtat. Heaut.* V. 1. 3. Hem, vir viro quid *praeſtat*! *Phorm.* V. 3. 7.

PRAESTOLOR.

Quem *praeſtolare*, Parmeno, hic ante oſtium? Quem *praeſtolare*? *Eun.* V. 6. 5. & 7.

PRAETER.

Horum ille nihil egregie *praeter* caetera ſtudebat. Quia tum mihi lamentari *praeter* caeteras viſa eſt; & quia erat forma *praeter* caeteras honeſta & liberali. *And.* I. 1. 31. 94. & 95. *Praeter* ſpem evenit. *And.* II. 6. 5. Tuum eſt, ſi quid *praeter* ſpem evenit, mihi ignoſcere. *And.* IV. 1. 55. Ut *praeter* civium morem atque legem, & ſui voluntatem patris tamen hanc habere ſtudeat? *And.* V. 3. 8. Quod mihi videre *praeter* aetatem tuam facere, & *praeter* quam res te adhortatur tua, *Heaut.* I. 1. 7. & 8. Fortaſſe aliquantum iniquior erat *praeter* ejus lubidinem. *Heaut.* I. 2. 27. Cui nihil *praeter* pretium dulce eſt. *Heaut.* II. 2. 5. Ut *praeter* ſpem evenit! *Heaut.* IV. 1. 51. Nimium ipſe eſt durus, *praeter* aequumque & bonum. *Adelph.* I. 1. 39. Unam hanc rem me habere *praeter* alios praecipuam arbitror. *Adelph.* II. 3. 5. Mea, quae *praeter* ſpem evenere, utantur ſine. *Praeter* haec meridie ipſo faciam, ut ſtipulam colligat. *Adelph.* V. 3. 29. & 61. Jam nunc haec tria primum addidi *praeter* naturam. *Adelph.* V. 5. 4. Meo labori haud parcens *praeter* aequom atque aetatem meam. *Hec.* II. 1. 29. Nunc quum ego te eſſe *praeter* noſtram opinionem comperi. *Hec.* V. 1. 36. Quia *praeter* ſpem, atque incredibile hoc mihi obtigit. Quidquid *praeter* ſpem eveniat, omne id deputare eſſe in lucro. *Phorm.* II. 1. 9. 16. & 21. Ita fugias, ne *praeter* caſam, quod ajunt. *Phorm.* V. 2. 3. *Praeter* haec, cognatam comperi eſſe nobis. *Phorm.* V. 3. 17. Immo vero pulchre diſcedo, & probe, & *praeter* ſpem. *Phorm.* V. 8. 59.

PRAETEREA.

Primum quod ſoror eſt dicta: *praeterea* ut ſuis reſtituam, ac reddam. *Eun.* I. 2. 66. *Praeterea* forma, & aetas ipſa eſt, facile ut pro Eunucho probes. *Eun.* II. 3. 83. Principio & habet quod det. *praeterea* hoc etiam, quod ego vel primum puto. *Eun.* V. 9. 51. *Praeterea* una ancillula erat, ea texebat una. *Heaut.* II. 3. 52. Tum *praeterea* talem, niſi tu, nulla pareret filium. *Heaut.* V. 3. 20. *Praeterea* autem te ajunt proficiſci Cyprum. *Praeterea* colaphis tuber eſt totum caput. *Adelph.* II. 2. 16. & 37. Primum indotata eſt: tum *praeterea*, quae ſecunda ei dos erat, periit. *Adelph.* III. 2. 47. Dedit *praeterea* in ſumtum, dimidium minae. *Adelph.* III. 3. 16. Hic Geta *praeterea*, ut captus eſt ſervorum, non malus. *Adelph.* III. 4. 34. Primum fratrem nuſquam invenio gentium: *praeterea* autem, dum illum quaero. *Adelph.* IV. 2. 2. Omnibus gratiam habeo: & ſeorſum tibi *praeterea*, Demea. *Adelph.* V. 9. 14. Si jam non dedero, unam *praeterea* horam ne oppertus ſies. Tum *praeterea* horunc' amorem diſtrahi poterin' pati? *Phorm.* III. 2. 20. & 33.

PRAETEREO.

Villam *praetereo* ſciens. *Eun.* IV. 2. 13. Dum haec puto, *praeterii* imprudens villam. *Eun.* IV. 2. 5. Locus, tempus conſtitutum eſt. *praeteriit* tempus. *Eun.* III. 4. 4. Jam ea (dies) *praeteriit*? *Phorm.* III. 2. 40. Nam tua *praeterierat* jam ad ducendum aetas. *Phorm.* II. 3. 76. *Praeterito* hac recta platea ſurſum. *Adelph.* IV. 2. 35. Sine, biduum hoc *praetereat. Eun.* II. 2. 52. An temere quidquam Parmenonem *praetereat*, quod

facto

 P R P R

facto uſus ſit? *Hec.* V. 4. 38. Ubi eas (aedes) *praeterieris*, ad ſiniſtram hae recta platea. *Adelph.* IV. 2. 42. Neſcis quid mali *praeterieris*, qui numquam es ingreſſus mare. *Hec.* III. 4. 5. *Praeteriens* modo mihi apud forum, uxor tibi ducenda eſt, Pamphile, hodie, inquit. *And.* I. 5. 18. Pernoſcite, an locum reprehenſum, qui *praeteritus* negligentia eſt. *Adelph.* Prol. 14.

Syntaxis. *Praeterire villam. Praeteriit tempus. dies aetas ad ducendum. Id me praeterit. Praeterire malam. Locus praeteritus negligentia.*

Praetermitto.

Do, *praetermitto*. *Adelph.* I. 1. 26. Fit ſedulo. nihil *praetermitto*: conſuefacio. *Adelph.* III. 3. 60. Nihil *praetermiſſum* eſt. *Eun.* V. 9. 64.

Praeterquam.

Verbum ſi mihi unum, *praeterquam* quod te rogo, faxis, cave. *And.* IV. 4. 14. Neque, *praeterquam* quas ipſe amor moleſtias habet, addas. *Eun.* I. 1. 32. Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves; *praeterquam*, tui carendum quod erat. *Heaut.* II. 4. 20.

Praeut.

Ludum jocumque dices fuiſſe illum alterum, *praeut* hujus rabies quae dabit. *Eun.* II. 3. 9.

Prandium.

Aeſchinus odioſe ceſſat: *prandium* corrumpitur. *Adelph.* IV. 2. 49.

Prave.

Verum vide, ne impulſus ira *prave* inſiſtas. *Hec.* III. 5. 34. Nequeo ſatis, quam hoc mihi videtur factum *prave*, proloqui. *Hec.* IV. 4. 24.

Pravitas.

Quae iſta eſt *pravitas*, quaeve amentia eſt? *Heaut.* V. 2. 20.

Pravus, a, um.

Inepta lenitas patris, & facilitas *prava*. *Adelph.* III. 3. 37. Neque id putabit, *pravum* an rectum ſiet, quod petet. *Heaut.* III. 1. 76. Etſi hoc mihi *pravum*, ineptum, abſurdum, atque alienum a vita mea videtur. *Adelph.* V. 8. 21. Quam multa injuſta ac *prava* fiunt moribus! *Heaut.* IV. 7. 11. His nunc praemium eſt, qui recta *prava* faciunt. *Phorm.* V. 2. 6.

Precario.

Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel *precario* fac tradas. *Eun.* II. 3. 27.

Precator.

Nec tu aram tibi, nec *precatorem* pararis. Ad Menedemum hinc pergam: cum mihi *precatorem* paro. *Heaut.* V. 2. 23. & 49. Ad *precatorem* adeam, credo, qui mihi ſic oret. *Phorm.* I. 2. 90.

Preci.

Nihil eſt *preci* loci relictum. *And.* III. 4. 22. Ni inſtigemus etiam, ut nullus locus relinquatur *preci*? *Phorm.* III. 3. 14. Perfice hoc *precibus*, pretio, ut. *Eun.* V. 9. 25. Ut neque miſericordia, neque *precibus* molliri queas? *Phorm.* III. 2. 13. Venias nunc *precibus* lautum peccatum tuum? *Phorm.* V. 7. 80.

Precor.

Caeterum poſthac, ſi quidquam, nihil *precor*. *Phorm.* I. 2. 92.

Prehendo.

Tuus pater modo me *prehendit*. *And.* II. 2. 16. Quis homo pro moecho unquam vidit in domo meretricia *prehendi* quemquam? *Eun.* V. 5. 19. Syrus eſt *prehendendus*, atque adhortandus mihi. *Heaut.* III. 1. 89.

Prendo.

Prendo hominem ſolum. *Phorm.* IV. 3. 15.

Pretium.

Audireque eorum eſt operae *pretium* audaciam. *And.* I. 3. 12. Quum faciem videas, videtur eſſe quantivis *pretii*. *And.* V. 2. 15. Hanc tibi dono do, neque repeto pro illa quidquam abs te *pretii*. *Eun.* IV. 6. 11. Agrum in his regionibus meliorem, neque *pretii* majoris, nemo habet. *Heaut.* I. 1. 12. Geta, hominem maxumi *pretii* te eſſe, hodie animo judicavi meo. *Adelph.* V. 6. 4. Aedepol nae meam herus eſſe operam deputat parvi *pretii*. *Hec.* V. 3. 1. Quod habui ſummum *pretium*, perſolvi tibi. Poſtquam amans acceſſit, *pretium* pollicens. *And.* I. 1. 12. & 49. Ergo *pretium* ob ſtultitiam fero. *And.* III. 5. 4. *Pretium* ſperans, illico producit, vendit. *Eun.* I. 2. 53. Si numquam avare *pretium* ſtatui arti meae. *Heaut.* Prol. 48. *Hec.* Prol. 41. Cui nihil jam praeter *pretium* dulce eſt. *Heaut.* II. 2. 5. Quando ego conſcia mihi ſum, neque *pretium*, neque rem ullam intercesſiſſe. *Adelph.* III. 2. 51. Perfice hoc precibus, *pretio*, ut. *Eun.* V. 9. 25. Ego ſpem *pretio* non emo. *Adelph.* II. 2. 11. Quae, quantum poteſt, aliquo abjicienda eſt: ſi non *pretio*, at gratiis. *Adelph.* IV. 7. 26. Mihique ut diſcere novas expediat, poſthac *pretio* emtas meo. *Hec.* Alt. Prol. 49. Abs te ut blanditiis ſuis, quam minimo *pretio* ſuam voluptatem expleat. *Hec.* I. 1. 12.

Syntaxis. *Operae pretium eſt. Quantivis pretii. Pretium pro dono repetere. Ager maximi pretii. Homo maximi pretii. Opera parvi pretii. Summum pretium perſolvere alicui. Pretium polliceri amicae. Pretium ob ſtultitiam ferre. Pretium ſperare. Avare pretium ſtatuere arti. Pretium interceſſit. Pretio perficere rem. Spem pretio emere. Si non pretio, at gratiis. Emere rem pretio ſuo. Quam minimo pretio.*

Pridem.

Quam *pridem* pater mihi & mater mortui eſſent. dico, jam diu. *Eun.* III. 3. 11. Hoc ego mali non *pridem* inveni. *Heaut.* II. 1. 17. Jam *pridem* equidem audivi cepiſſe odium tui Philumenam. *Hec.* II. 1. 22. Erat ei de ratiuncula jam *pridem* apud me relliquom pauxillulum nummorum. *Phorm.* I. 1. 3.

Primarius, a, um.

Neque hujus ſis veritus, feminae *primariae*, quin novo modo ei faceres contumeliam. *Phorm.* V. 7. 78.

Primo.

Niſi id putas, quia *primo* proceſſit parum. *And.* IV. 1. 47. At etiam *primo* callidum & diſertum credidi hominem. *Eun.*

Digitized by Google

V. 7. 10. Ubi, cui decuit *primo*, tibi non licuit per te mihi dare. *Heaut.* V. 2. 12. Ille *primo* ſe negare. *Primo* dies compluſculos bene conveniebat ſane inter eas. *Hec.* I. 2. 45. & 102. Neque ei credebam *primo*: nunc vero palam eſt. *Hec.* IV. 4. 91. Coepi advorſari *primo*. Noſter mali nihil quidquam *primo*. *Phorm.* I. 2. 25. & 30.

PRIMULUM.

Modo dolores, mea tu, occipiunt *primulum*. *Adelph.* III. 1. 2. Paullatim plebem *primulum* facio meam. *Adelph.* V. 6. 10.

PRIMUM. *Adverb.*

Poëta, quum *primum* animum ad ſcribendum adpulit. *And.* Prol. 1. Hoc *primum* in hac re praedico tibi. *Primum* haec pudice vitam, parce, ac duriter agebat: ſed poſtquam. Ea *primum* ab illo animadvertenda injuria eſt. *And.* I. 1. 19. 47. 129. *Primum* jam de amore hoc comperit. *And.* I. 3. 6. Sed nunc quid *primum* exſequar? *And.* I. 5. 24. Ubi quaeram? aut quo nunc *primum* intendam? *And.* II. 2. 6. Haec *primum* adfertur jam mihi ab hoc fallacia. *And.* III. 1. 13. Nunc *primum* fac, iſthaec ut lavet: poſt deinde. Jam *primum* haec ſe e Pamphilo gravidam dixit eſſe. *And.* III. 2. 3. & 32. Repudio, quod conſilium *primum* intenderam. *And.* IV. 3. 18. Tum ille egens forte adplicat *primum* ad Chryſidis patrem ſe. Poſtilla nunc *primum* audio, quid illo ſit factum. *And.* V. 4. 22. & 33. Dic mihi hoc *primum*, potin' eſt hic tacere? *Primum* quod ſoror eſt dicta: praeterea ut ſuis reſtituam. *Eun.* I. 2. 21. & 66. Ut ores, *primum* ut maneat: ſi id non commodum eſt, ut redeat. *Eun.* III. 2. 49. Jam tum, cum *primum* juſſit me ad ſe arceſſier, ubi veni. *And.* III. 3. 4. Ubi *primum* poterit, ſe illinc ſubducet, ſcio. *Eun.* IV. 1. 14. Agedum, hoc mihi expedi *primum*. *Eun.* IV. 4. 28. *Primum* aedes expugnabo. Thais, *primum* hoc mihi reſponde. *Eun.* IV. 7. 3. & 22. Colligavit *primum* eum miſeris modis. nunc minatur porro. *Eun.* V. 5. 13. Here, *primum* te arbitrari, quod res eſt, velim. Sed iſtuc quidquid eſt, *primum* expedi. *Eun.* V. 6. 9. & 20. Quid commemorem *primum*, aut laudem maxume? *Eun.* V. 9. 14. Id *primum* dicam, deinde, quod veni, eloquar. *Heaut.* Prol. 3. Hoc *primum*, ut nequid hujus rerum ignores. Mane: hoc quod coepi, *primum* enarrem, poſt iſtuc veniam. Jam *primum* omnium, ubi ventum ad aedes eſt. Nam diſciplina eſt eiſdem munerarier ancillas *primum*. *Heaut.* II. 3. 28. 32 33. & 60. *Primum* ex me ut ſciat, ſibi filium rediſſe. *Primum*; olim potius, quam paterere filium commeare ad mulierculam. *Primum*, jam ancillas ſecum adduxit plus decem. *Heaut.* III. 1. 2. 34. & 42. *Primum* hoc te oro, ne. Jam *primum*, interemtam oportuit. Animum non advorti *primum*: ſed poſtquam adſpexi, illico cognovi. *Heaut.* IV. 1. 10. 21. & 43. Seni animam *primum* exſtinguerem ipſi; tum autem. Capite *primum* in terram ſtatuerem, ut. Jam *primum*, illum alieno animo a nobis eſſe, res ipſa indicat. *Primum* indotata eſt: tum praeterea. *Adelph.* III. 2. 16. 18. 40. & 47. Haec *primum* ut fiant, Deos quaeſo, ut vobis decet. *Adelph.* III. 4. 45. *Primum* fratrem nuſquam invenio gentium: praeterea autem, dum. *Primum* ait ſe ſcire: is ſolus neſcit omnia. *Adelph.* IV. 2. 1. & 9. Jam id peccatum *primum* magnum: at poſtquam id evenit. *Adelph.* IV. 5. 53. Jam nunc haec tria *primum* addidi praeter naturam. *Adelph.* V. 5. 3. *Primum* hujus uxoris eſt mater. *Adelph.* V. 8. 6. In his, quas *primum* Caecilii didici novas. Quum *primum* eam agere coepi. *Hec.* Alt. Prol. 6. & 25. *Primum*, hanc ubi dixit cauſam: nunc poſtquam. Meretricem hanc *primum* adeundam' cenſeo. *Hec.* IV. 4. 55. & 94. Adoleſcens, *primum* abs te hoc bona venia peto, ſi. *Phorm.* II. 3. 31. Vin' *primum* hodie facere, quod ego gaudeam? *Phorm.* V. 8. 63.

PRIMUS, A, UM.

Aut quia ſum apud te *primus*. *Eun.* I. 2. 10. Ego adeo hanc *primus* inveni viam. *Eun.* II. 2. 16. Ut hanc laetitiam nec opinanti *primus* ei objicerem domi. *Heaut.* I. 2. 12. *Primus* ſentio mala noſtra: *primus* reſciſco omnia: *primus* porro obnuncio. *Adelph.* IV. 2. 7. & 8. *Primus* eſſes, memoriter progeniem voſtram proferens. *Phorm.* II. 3. 47. Nec ſatis digna, cui committas *primo* partu mulierem. *And.* I. 4. 3. Rus cras cum filio cum *primo* luci ibo hinc. *Adelph.* V. 3. 55. Refero denuo. *primo* actu placeo. *Hec.* Alt. Prol. 31. Senes qui *primi* venient, ii partem aperient. *Adelph.* Prol. 23. Eſt genus hominum, qui eſſe *primos* ſe omnium rerum volunt, nec ſunt. *Eun.* II. 2. 17. *Prima* coitio eſt acerrima. *Phorm.* II. 2. 32. *Primam* (formam) dices, ſcio, ſi videris. *Eun.* III. 5. 19. Tuo nepoti, hujus filio, hodie *primam* mammam dedit haec. *De.* Hercle vero ſerio, ſi quidem *primam* dedit. *Adelph.* V. 9. 18. & 19. In Graeca adoleſcens eſt, qui lenoni eripit meretricem, in *prima* Fabula. *Adelph.* Prol. 9. Nocte illa *prima* virginem non attigit. *Hec.* I. 2. 61. Memini, ad me nocte *prima* confugere anhelantem domum. *Hec.* V. 3. 24. Arbitror, fratrem homini nemini eſſe *primarum* artium magis principem. *Adelph.* II. 3. 6. Quia *primas* qui partes aget, is erit Phormio paraſitus. *Phorm.* Prol. 28. Praeterea hoc etiam, quod ego vel *primum* puto. *Eun.* V. 9. 51. In tempore ad eam veni, quod rerum omnium eſt *primum*. *Heaut.* II. 3. 124. Nunc hoc *primum* eſt: ad illas ibo, ut purgem me. *Adelph.* IV. 4. 22. Petam hinc, unde a *primo* inſtitui. *Phorm.* IV. 2. 14. A *primo* homo inſanibat. *Phorm.* IV. 3. 37. Ubi te vidi animo eſſe omiſſo, &, ſua-

Digitized by Google

ſuavia in praeſentia quae eſſent, *prima* habere. *Heaut.* V. 2. 10. Et quae tibi putaris *prima*, in experiundo repudies. *Adelph.* V. 4. 4. Audieras? *Gn.* Saepe; & fertur in *primis*. *Eun.* III. 1. 39.

Syntaxis. *Sum primus apud te. Primo partu. Cum primo luce. Primo actu. Velle ſe primum eſſe omnium rerum. Prima coitio. Prima forma. Primam mammam dare puero. Prima Fabula. Prima nocte. Primarum artium princeps. Primas partes agere. Putare quid primum. Primum rerum omnium. A primo. Habere quid primum. Putare ſibi aliquid primum.*

Princeps.

Arbitror, fratrem homini nemini eſſe primarum artium magis *principem*. *Adelph.* II. 3. 6.

Principia.

Tu hoſce inſtrue: hic ego ero poſt *principia*. *Eun.* IV. 7. 11.

Principio. *Adverb.*

Nunc te per amicitiam, & per amorem obſecro, *principio*, ut ne ducas. *And.* II. 1. 27. Quot commoditates, vide. *principio*, amico filium reſtitueris. *And.* III. 3. 38. *Principio* eam eſſe dico liberam. *Eun.* IV. 7. 35. *Principio* ego vos credere ambos hoc mihi vehementer velim. *Principio* & habet quod det, & dat nemo largius. *Eun.* V. 9. 39. & 48. *Principio* ſi id te mordet. *Adelph.* V. 3. 21.

Principium.

Neu me cupidum eo impuliſſet, quod mihi *principium* eſt mali. *Phorm.* I. 3. 6. Quod dedit *principium* adveniens! *Eun.* III. 2. 5. Neque quod *principium* inveniam ad placandum, ſcio. *Heaut.* V. 4. 21. Rem omnem a *principio* audies. *And.* I. 1. 21. Anne tu omnia? *Ch.* Audivi, inquam, a *principio*. *And.* IV. 4. 46. Saepe ex malo *principio*, magna familiaritas conflata eſt. *Eun.* V. 2. 35. Hanc habere orationem mecum a *principio* inſtituit. Nam olim ſoli credidi, ea me abſtinuiſſe in *principio*, cum data eſt. *Hec.* III. 3. 21. & 51. Sed quid ceſſas hominem adire, & blande in *principio* adloqui? *Phorm.* II. 1. 22. Ego, inquit, jam a *principio* amici filiam, volui uxorem ducere. *Phorm.* IV. 3. 45. Bene habent tibi *principia*. *Phorm.* II. 3. 82. Sic habent *principia* ſeſe, ut dico. *Phorm.* III. 1. 15.

Syntaxis. *Dare principium. Invenire principium. A principio. In principio. Sic habent principia ſeſe.*

Prior, us.

Reſponſum non dictum eſſe, quia laeſit *prior*. *Eun.* Prol. 6. Jam *prior* amor me ad hanc rem exercitatum reddidit. *Hec.* III. 3. 47. Vetus ſi Poeta non laceſſiſſet *prior*. *Phorm.* Prol. 14. Nunc *prior* adito tu, ego in ſubſidiis hic ero ſuccenturiatus. *Phorm.* I. 4. 52. *Prior* bibas, *prior* decumbas. *Phorm.* II. 2. 28. Si mihi *prior* tu adtuleris (argentum) Phaedria, mea lege utar; ut potior ſit, qui *prior* ad dandum eſt. *Phorm.* III. 2. 47. & 48. *Priorem* eſſe illum; non oportere huic dari. *Adelph.* IV. 5. 25. Sine illum *priores* partes hoſce aliquot dies apud me habere. *Eun.* I. 2. 71. Si quidem hercle poſſis, nihil *prius*, neque fortius. *Eun.* I. 1. 5. Olim iſti fuit generi quondam quaeſtus apud ſeclum *prius*. *Eun.* II. 2. 15.

Privo.

Pamphilamne hac urbe *privari* ſines? *Phorm.* III. 2. 32.

Prius.

Spectandae, an exigendae ſint vobis *prius*. *And.* Prol. 27. Nonne *prius* communicatum oportuit? Quod ſi ego reſciſſem id *prius*. *And.* I. 5. 4. & 23. More hominum evenit, ut quod ſim nactus mali, *prius* reſciſceres tu, quam. *And.* V. 6. 4. Cauſam dicere *prius*, unde petitur. Sed eas Fabulas factas *prius* Latinas, ſciſſe ſe. Nullum eſt jam dictum, quod non dictum ſit *prius*. *Eun.* Prol. 11. 33. & 41. Hos *prius* introducam, & quae volo, ſimul imperabo: poſt continuo exeo. *Eun.* III. 2. 39. Procul hinc lubet *prius*, quid ſit, ſciſcitari. *Eun.* III. 4. 10. Noraſne eum *prius*? *Eun.* IV. 4. 31. Omnia *prius* experiri, quam armis, ſapientem decet. *Eun.* IV. 7. 19. *Prius* audite paucis. *Eun.* V. 9. 37. Pergin' iſtuc *prius* dijudicare, quam ſcis, quid veri ſiet? *Heaut.* II. 2. 8. *Prius* proditurum te tuam vitam, & *prius* pecuniam omnem, quam abs te amittas filium. *Heaut.* III. 1. 70. Hic *prius* ſe indicarit, quam ego argentum effecero. *Heaut.* III. 3. 23. Nae me iſtuc ex te *prius* audiviſſe gaudeo, quam argentum haberes. *Heaut.* IV. 6. 12. Mane. hoc *prius* ſcire expeto, quid perdideris. *Heaut.* V. 1. 17. *Prius*, quaeſo, diſce, quid ſit vivere. *Heaut.* V. 2. 18. Ubi ego venero, exoſſabitur: *prius* nolo. An non ſex totis menſibus *prius* olfeciſſem, quam ille quidquam coeperit? *Adelph.* III. 3. 25. & 43. *Prius* nox oppreſſiſſet illic, quam huc reverti poſſet iterum. *Adelph.* IV. 1. 9. Qui cum illa conſuevit *prius*. *Adelph.* IV. 5. 32. Multo *prius* ſcivi, quam tu, illum amicam habere. *Hec.* IV. 1. 26.

Prius, quam. Priusquam.

Omnia experiri certum eſt *prius*, *quam* pereo. *And.* II. 1. 11. *Priuſquam* tuum, ut ſeſe habeat, animum ad nuptias perſpexerit. *And.* II. 3. 4. Oro ut ante eamus, dum tempus datur: *priuſquam* harum ſcelera reducant animum. *And.* III. 3. 26. Cave, ne *prius*, *quam* hanc a me accipias, amittas. *Eun.* IV. 6. 13. *Priuſquam* ad portam venias, apud ipſum lacum eſt piſtrilla. *Adelph.* IV. 2. 44. Eo domum, ſtudeo haec, *prius quam*, ille, ut redeat. *Hec.* II. 2. 20. Omne quod eſt interea tempus, *priuſquam* id reſcitum eſt, lucro eſt. *Priuſquam* hanc uxorem duxi. *Hec.* III. 1. 7. & 14. Uxorem hanc *priuſquam* duxit, veſtrum amorem pertuli. *Hec.* V. 1. 17. Tranſito ad uxorem meam, ut conveniat hanc, *priuſquam* hinc abeat. *Phorm.* IV.

 P R P R

IV. 5. 7. Nunc conveniundus Phormio eſt, *priuſquam* dilapidet noſtras triginta minas. *Phorm.* V. 7. 4. Enimvero *priuſquam* haec dat veniam, mihi proſpiciam. *Priuſquam* huic reſpondes temere, audi. Neque reſpondeo, *priuſquam* gnatum video. *Phorm.* V. 8. 47. 48. & 56.

Pro. Proh. *Interject.*

Prô Juppiter! *And.* IV. 3. 17. *Eun.* III. 5. 2. *Adelph.* I. 2. 31. *Prô* ſupreme Jupiter! *Adelph.* II. 1. 42. *Prô* Juppiter! hominis ſtultitiam! *Adelph.* III. 3. 12. *Prô* Di immortales! *Adelph.* III. 4. 1. *Phorm.* V. 8. 19. *Prô* Divum fidem! *Adelph.* IV. 7. 28. *Prô* Deûm, atque hominum fidem! *Hec.* II. 1. 1. *Prô* Juppiter! clamorem audio. *Hec.* III. 1. 37. *Prô* Deûm immortalium! *Phorm.* II. 3. 4. *Proh* Deûm, atque hominum fidem! *And.* I. 5. 2. & 11. *Heaut.* I. 1. 9. *Proh* fidem Deûm! facinus foedum! *Eun.* V. 5. 1.

Pro. *Praepoſ.*

Ex Perinthia fatetur tranſtuliſſe, atque uſum *pro* ſuis. *And.* Prol. 14. Pamphilum *pro* uxore habere hanc peregrinam. *And.* I. 1. 119. Si te inde exemerim, ego *pro* te molam. *And.* I. 2. 29. Quam ego animo egregie caram *pro* uxore habuerim. *And.* I. 5. 38. Renuntiabo, ut *pro* hoc malo mihi det malum. *And.* II. 5. 20. Ego, Pamphile, hoc tibi *pro* ſervitio debeo. *And.* IV. 1. 52. An ut *pro* hujus peccatis ego ſupplicium ſufferam? *Pro* peccato magno paullum ſupplicii ſatis eſt patri. *And.* V. 3. 17. & 32. Ni metuam patrem, habeo *pro* illa re illum quod moneam probe. *And.* V. 4. 15. Eduxit mater *pro* ſua. Heri minas viginti *pro* ambobus dedi. *Eun.* I. 2. 76. & 89. *Pro* illo te ducam. Forma, & aetas ipſa eſt, facile ut *pro* Eunucho probes. *Eun.* II. 3. 79. & 83. Ut veſtem cum eo mutem, & *pro* illo jubeam me illuc deducier. *An. Pro* Eunuchon'? *Ch.* Sic eſt. *Eun.* III. 5. 24. & 25. *Pro* te huc deductus eſt? *Eun.* IV. 4. 41. Hanc tibi dono do, neque repeto *pro* illa quidquam abs te pretii. *Eun.* IV. 6. 11. Ego pol te *pro* iſtis dictis & factis, ſcelus, ulciſcar. *Eun.* V. 4. 19. Perdidiſti illum, quem adduxti *pro* Eunucho adoleſcentulum. Quis homo *pro* moecho unquam vidit in domo meretricia prehendi quemquam? *Eun.* V. 5. 7. & 18. Is *pro* illo Eunucho ad Thaidem deductus eſt. *La. Pro* Eunuchon'! *Pa.* Sic eſt. Hunc *pro* moecho poſtea comprehendere intus, & conſtrinxere. *Eun.* V. 6. 21. & 22. Hic *pro* illo munere tibi honos eſt habitus. *Eun.* V. 7. 22. At ego *pro* iſtoc hunc comedendum & deridendum vobis propino. *Eun.* V. 9. 56. Ne ille *pro* ſe dictum exiſtumet. *Heaut.* Prol. 30. Prope jam ut *pro* uxore haberet. *Pro* ſe quiſque ſedulo faciebat. *Heaut.* I. 1. 46. & 74. Ea relicta huic arrhaboni eſt *pro* illo argento. *Pro* Menedemo nunc tibi ego reſpondeo. *Heaut.* III. 3. 42. & 49. Faciam boni tibi aliquid *pro* iſta re, ac lubens. *Heaut.* IV. 5. 15. Quas (minas) *pro* alimentis eſſe nunc duco datas. *Heaut.* IV. 7. 8. Duo talenta *pro* re noſtra ego eſſe decrevi ſatis. Qui ſibi me *pro* ridiculo, ac delectamento putat. *Heaut.* V. 1. 67. & 79. Eduxi a parvulo: habui, amavi *pro* meo. Non neceſſe habeo omnia *pro* meo jure agere. *Adelph.* I. 1. 23. & 27. Qui tibi magis licet meam habere, *pro* qua ego argentum dedi? *Adelph.* II. 1. 25. *Pro* virgine dari nuptum non poteſt. *Adelph.* III. 2. 48. Sedulo moneo, quae poſſum, *pro* mea ſapientia. *Adelph.* III. 3. 73. *Pro* certon' tu iſtaec dicis? *Adelph.* III. 4. 32. Tua arte viginti minae *pro* pſaltria periere. *Adelph.* IV. 7. 25. Tu illos duos olim *pro* re tollebas tua. *Adelph.* V. 3. 23. Hoc fructi *pro* labore ab his fero, odium. *Adelph.* V. 4. 16. *Pro* patre huic eſt: bonus eſt. *Adelph.* V. 8. 28. Nunc haec plane eſt *pro* nova. *Hec.* Prol. 5. An quidquam *pro* iſtis factis dignum te dici poteſt? Non te *pro* his curaſſe rebus, ne quid aegre eſſet mihi? *Hec.* II. 1. 12. & 30. Pueri inter ſeſe quam *pro* levibus noxiis iras gerunt! *Hec.* III. 1. 30. Sine labore hanc gratiam te, ut ſibi des *pro* illa, nunc rogat. *Hec.* III. 3. 30. Quum ſciet alienum puerum tolli *pro* ſuo. *Hec.* IV. 1. 61. Egon' te *pro* hoc nuntio quid donem? quid? quid? neſcio. *Hec.* V. 4. 9. Sta illico. *Ge.* Hem! ſatis *pro* imperio! quiſquis es. *Phorm.* I. 4. 19. Et ſapiunt, *pro* maleficio ſi beneficium ſummum nolunt reddere. *Ge.* Non poteſt ſatis *pro* merito ab illo tibi referri gratia. *Ph.* Immo enim nemo ſatis *pro* merito gratiam regi refert. *Phorm.* II. 2. 22. 23. & 24. Niſi Phaedria haud ceſſavit *pro* te eniti. *Phorm.* III. 1. 11. An quia *pro* uno duo ſunt mihi dati? *Phorm.* IV. 2. 12. Te ſuam rogavit rurſum ut ageres: cauſam ut *pro* ſe diceres. *Phorm.* V. 5. 8. Factum eſt abs te ſedulo *pro* fratre. Is *pro* ſua amica lenoni dedit. *Phorm.* V. 8. 13. & 50.

Probe.

Ehem, pater. *Da. Probe. And.* II. 5. 7. Curaſti *probe. And.* V. 2. 6. Ni metuam patrem, habeo pro illa re illum quod moneam *probe. And.* V. 4. 15. Narras *probe. And.* V. 6. 6. Intellextin'? *Ch. Probe. Eun.* IV. 6. 30. Primum aedes expugnabo. *Gn.* Recte. *Thr.* Virginem eripiam. *Gn. Probe. Thr.* Male mulcabo ipſam. *Gn.* Pulchre. *Eun.* IV. 7. 3. Hunc Menedemum noſtin', noſtrum vicinum? *Ch. Probe. Heaut.* I. 2. 6. Verum illa ne quid titubet. *Sy.* Perdocta eſt *probe. Heaut.* II. 3. 120. Et ea gratia ſecum adduxiſſe, ne tu id perſentiſceres. *Ch. Probe. Heaut.* IV. 5. 22. Convincas facile ex te natum: nam tui ſimilis eſt *probe. Heaut.* V. 3. 18. Tu inter eas reſtim ductans ſaltabis. *Mi. Probe. De. Probe? Adelph.* IV. 7. 34. & 35. *Probe* horum facta imprudens depinxit ſenex. *Phorm.* II. 1. 38. Feciſtis *probe:* incertior ſum multo, quam dudum. *Phorm.* II. 4. 18.

Eſt,

Eſt, ubi vos ulciſcar *probe. Phorm.* V. 7. 96. Pulchre diſcedo, & *probe*, & praeter ſpem. *Phorm.* V. 8. 58. Hoc facito. *Sy.* Recte ſane. *De.* Hoc fugito. *Sy.* Callide. *De.* Hoc laudi eſt. *Sy.* Iſtaec res eſt. *De.* Hoc vitio datur. *Sy. Probiſſime Adelph.* III. 3. 65.

PROBO.

Praeterea forma, & aetas ipſa eſt, facile ut pro Eunucho *probes. Eun.* II. 3. 83.

PROBRUM.

Tamen hanc habere ſtudeat cum ſummo *probro. And.* V. 3. 10. Quin, ſi hoc celetur in metu: ſin patefit, in *probro* ſiem. *Phorm.* V. 4. 6.

PROBUS, A, UM.

O artificem *probum* ! *Phorm.* II. 1. 29. Vos aequo animo aequa noſcere oportet, ſi vos voltis perhiberi *probos. Adelph.* III. 4. 59. Hujus uxoris eſt mater. *Mi.* Quid poſtea? *De. Proba* & modeſta. *Adelph.* V. 8. 7.

PROCAX.

Mea eſt potens, *procax*, magnifica, ſumtuoſa, nobilis. *Heaut.* II. 1. 15. Maligna multo, & magis *procax* facta illico eſt. *Hec.* I. 2. 84.

PROCEDO.

Funus interim *procedit*: ſequimur. *And.* I. 1. 101. Meditor eſſe adfabilis; & bene *procedit. Adelph.* V. 6. 9. Syre, *proceſſiſti* hodie pulchre. *Adelph.* V. 9. 22. Niſi id putas, quia primo *proceſſit* parum. *And.* IV. 1. 48. Heus! jubete iſtos foras exire, quos juſſi, ocius. *procede* tu huc. *Eun.* III. 2. 17.

PROCLIVIS, VE.

Ita ut ingenium eſt omnium hominum ab labore *proclive* ad lubidinem. *And.* I. 1. 51. Sed ſi id non poterit, (fieri) id faciam, in *proclivi* quod eſt. *And.* IV. 2. 18.

PROCUL.

Niſi quidquid eſt, *procul* hinc lubet prius, quid ſit, ſciſcitari. *Eun.* III. 4. 10. Ut tu illos *procul* hinc ex occulto caederes. *Eun.* IV. 7. 17. Quando ego conſcia mihi ſum, a me culpam eſſe hanc *procul. Adelph.* III. 2. 50. Sed quis illic eſt, *procul* quem video? *Adelph.* III. 3. 84. Quem cum iſtoc ſermonem habueris, *procul* hinc ſtans accepi, uxor. *Hec.* IV. 3. 1.

PRODEAMBULO.

Poſtquam intus ſum omnium rerum ſatur, *prodeambulare* huc libitum eſt. *Adelph.* V. 1. 4.

PRODEO.

Egomet quoque ejus cauſa in funus *prodeo. And.* I. 1. 88. Nunc id *prodeo*, ut conveniam Parmenonem. *Eun.* V. 7. 4. Dromo pultat fores: anus quaedam *prodit. Heaut.* II. 3. 35. *Prodit* neſcio quis: concedam huc. *Adelph.* IV. 4. 25. Puer, heus! nemon' huc *prodit*? *Phorm.* I. 2. 102. Neque mihi in conſpectum *prodit. Phorm.* II. 4. 3. Exi foras, ſceleſte! at etiam reſtitas, fugitive? *prodi*, male conciliate. *Eun.* IV. 4. 2.

PRODO.

Satin' ſanus es, aut ſobrius? tu quidem illum plane *prodis. Heaut.* IV. 3. 29. *Prodidiſti* & te, & illam miſeram, & gnatum, quod quidem in te fuit. *Adelph.* IV. 5. 58. Eho! an non alemus? *prodemus*, quaeſo, potius? *Hec.* IV. 4. 50. Credo, impetrabo, ut aliquot ſaltem nuptiis *prodat* dies. *And.* II. 1. 13. Anui illi *prodita* abs te filia eſt planiſſume. *Heaut.* IV. 1. 26. Si ſemel ille intellexerit, prius *proditurum* te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quam. *Heaut.* III. 1. 70.

SYNTAXIS. *Prodere aliquem plane. Prodere ſe. Nuptiis prodere aliquot dies. Prodere aliquem alteri. Prodere vitam & pecuniam ſuam.*

PRODUCO.

Pretium ſperans, illico *producit*, vendit. *Eun.* I. 2. 54. Ancillas, ſervos, omnes *produxi*, ac vendidi. *Heaut.* I. 1. 92. Satin' ſcis ibi eſſe? *Sy.* Oh! qui egomet *produxi. Adelph.* III. 3. 48. Seni animam primum exſtinguerem ipſi, qui illud *produxit* ſcelus. *Adelph.* III. 2. 16. Cyathos ſorbillans paullatim hunc *producam* diem. *Adelph.* IV. 2. 52. Dicam, aliquid jam inventurum, ut huic malo aliquam *producam* moram. *And.* III. 5. 9. Niſi me lactaſſes amantem, & falſa ſpe *produceres*? *And.* IV. 1. 24. Non tu eum rus hinc modo *produxe* ajebas? *Adelph.* IV. 2. 22.

SYNTAXIS. *Producere & vendere aliquem. Producere filium. Producere paullatim diem. Moram producere malo. Producere aliquem falſa ſpe.*

PROFECTO.

Fabulae! *Si. Profecto* ſic eſt. *And.* III. 3. 22. Hoc ego tibi *profecto* effectum reddam. *And.* IV. 2. 20. *Profecto* non plus biduum, aut. *Eun.* I. 2. 104. Non eſt *profecto*: ſine. *Eun.* II. 3. 89. Eſt iſtuc datum *profecto*, ut grata mihi ſint, quae facio, omnia. *Eun.* III. 1. 6. *Profecto* quanto magis magiſque cogito. *Eun.* III. 3. 1. Nunc eſt *profecto*, interfici cum perpeti me poſſum. *Eun.* III. 5. 3. Neſcio, quid *profecto* abſente nobis turbatum eſt domi. *Eun.* IV. 3. 7. Neſcio, quid *profecto* mihi animus praeſagit mali. *Heaut.* II. 2. 7. Aut ego *profecto* ingenio egregie ad miſerias natus ſum: aut. *Heaut.* III. 1. 11. Niſi me animus fallit, hic *profecto* eſt annulus, quem ego ſuſpicor. *Heaut.* IV. 1. 1. Id eſt *profecto*! id amicae dabitur. *Heaut.* IV. 8. 16. *Profecto*, niſi caves, tu homo, aliquid gnato conficies mali. *Heaut.* V. 3. 1. *Profecto* hoc vere dicunt. *Adelph.* I. 1. 3. Inſaniam *profecto* cum illo. *Adelph.* I. 2. 67. Verum nimia illaec licentia *profecto* evadet in aliquod magnum malum. *Adelph.* III. 4. 64. Is mihi *profecto* eſt ſervos ſpectatus ſatis. *Adelph.* V. 6. 5. Neſcio, quod magnum malum *profecto*, Parmeno, me celas. *Hec.* III. 1. 40. *Profecto* hoc ſic eſt, ut puto. *Hec.* III. 3. 19. *Profecto* in hac re nihil mali eſt, quod ſit diſcidio dignum. *Hec.* V. 2. 16.

PROFERO.

Nunc ſi hoc palam *proferimus*, ille inficias ibit, ſat ſcio. Quid agis? *So. Proferam. Adelph.* III.

2. 41. & 45. Saltem aliquot dies *profer*, dum proficiſcor aliquo; ne videam. *And.* II. 1. 29. Suſpicionem iſtanc ex illis quaere: rem *profer* palam. *Heaut.* V. 2. 41. Si quid eſt peccatum a nobis, *profer. Hec.* II. 2. 21. Haud propterea te rogo, ut hoc *proferam:* ſed ut tacita mecum gaudeam. *Hec.* I. 2. 32. Hoc ego *proferre* incommodum mihi eſſe arbitror. *Hec.* I. 2. 78. Progeniem voſtram uſque ab avo atque atavo *proferens. Phorm.* II. 3. 48. Habeo alia multa, quae nunc condonabitur: quae *proferentur* poſt, ſi perget laedere. *Eun.* Prol. 18. An hoc *proferendum* tibi videtur uſquam eſſe? *Adelph.* III. 2. 39. Non eſt opus *prolato:* hoc percontarier deſiſte. *Hec.* I. 2. 29.

Syntaxis. *Proferre rem palam. Aliquot dies proferre quid. Progeniem uſque ab avo atque atavo proferre. Non eſt opus prolato.*

PROFICISCOR.

Saltem aliquot dies profer, dum *proficiſcor* aliquo; ne videam. *And.* II. 1. 29. Is hinc, bellum fugiens, meque in Aſiam perſequens, *proficiſcitur. And.* V. 4. 32. Quae cum milite Corinthum hinc ſum *profecta* inhumaniſſimo. *Hec.* I. 2. 11. Quid? qua *profectus* cauſa hinc es Lemnum, Chremes? *Phorm.* IV. 1. 1. Nam fere grandiuſcula jam *profecta* eſt illinc. *And.* IV. 5. 19. Interea miles, in Cariam eſt *profectus. Eun.* I. 2. 46. Clam me *profectus*, menſes tres abeſt. *Heaut.* I. 1. 66 Recta domum ſumus *profecti. Phorm.* V. 6. 20. Detineo te fortaſſe: tu *profectus* alio fueras. *Eun.* II. 2. 49. Quid cauſae eſt, quin hinc in piſtrinum recta *proficiſcar* via? *And.* III. 4. 21. Te ajunt *proficiſci* Cyprum. *Adelph.* II. 2. 16. Ipſam cum omni familia ad me *profectam* eſſe ajebant. *Phorm.* IV. 1. 6.

Syntaxis. *Proficiſci recta via in piſtrinum. Proficiſci Cyprum. A vicino proficiſci domum.*

PROFITEOR.

In his Poëta hic nomen *profitetur* ſuum. *Eun.* Prol. 3.

PROFUGIO.

At quaſi is non divitiis abundet, gnatus ejus *profugit* inopia. *Heaut.* III. 2. 17. Videre videor jam diem illum, quum hinc egens *profugiet* aliquo militatum. *Adelph.* III. 3. 31.

PROFUNDO.

Profundat, perdat, pereat! nihil ad me attinet. *Adelph.* I. 2. 54.

PROGENIES.

Primus eſſes, memoriter *progeniem* voſtram uſque ab avo atque atavo proferens. *Phorm.* II. 3. 48.

PROGNATUS, A, UM.

Illam civem eſſe Atticam, bonam, bonis *prognatam. Phorm.* I. 2. 65.

PROH. *vide*, PRO. *Interj.*

PROHIBEO.

Prohibeo, inquam. *Eun.* IV. 7. 30. Multa fert libido: ea *prohibet* facere tua praeſentia. Apud alium *prohibet* dignitas: apud alium ipſius facti pudet. *Heaut.* III. 3. 12. & 15. Quae res te facere id *prohibet*? *Hec.* II. 2. 24. Dum aetas, metus, magiſter *prohibebant. And.* I. 1. 27. Quae ſeſe in ignem injicere voluit, *prohibui;* ſervavi. *And.* I. 1. 113. Aut quidem cum uxore hac, ipſum *prohibebo* domo. *Phorm.* II. 3. 78. Tun' me *prohibeas*, meam ne tangam? *Eun.* IV. 7. 38. Si eveniat, quod Di *prohibeant*, diſceſſio. *And.* III. 3. 36. Deos quaeſo, ut iſtaec *prohibeant. Adelph.* II. 4. 11. Di mala *prohibeant!* *Hec.* II. 1. 10.

Syntaxis. *Prohibere aliquem domo. Prohibere aliquem, ne tangat amicam. Quod Di prohibeant! Di mala prohibeant!*

PROIN. PROINDE.

Proin tu fac, apud te ut ſies. *And.* II. 4. 5. *Proin* tu, dum eſt tempus, etiam atque etiam cogita. *Eun.* I. 1. 11. *Proin* tu, taceri ſi vis, vera dicito. *Eun.* I. 2. 26. *Proin* tu ſollicitudinem iſtam falſam, quae te excruciat, mittas. *Heaut.* I. 2. 3. *Proinde* hinc vos amolimini. *And.* IV. 2. 24. *Proinde* quaſi nemo fiet, ita tute attente illorum officia fungere. *Heaut.* I. 1. 24. Ideo, quia, ut vos mihi domi eritis, *proinde* ego ero fama foris. *Hec.* II. 1. 21. *Proinde* expiſcare, quaſi non noſſes. *Phorm.* II. 3. 35. Sexcentas *proinde* ſcribito jam mihi dicas. *Phorm.* IV. 3. 63.

PROLIXE.

Age; *prolixe*, Micio. *Adelph.* V. 8. 20. Accipit hominem nemo melius prorſus, neque *prolixius. Eun.* V. 9. 52.

PROLIXUS.

Capillus paſſus, *prolixus*, circum caput rejectus negligenter. *Heaut.* II. 3. 49.

PROLOGUS.

Orator ad vos venio ornatu *Prologi*. Hec. Alt. Prol. 1. Oratorem voluit eſſe me, non *Prologum. Heaut.* Prol. 11. Nullum invenire *Prologum* potuiſſet novus. *Phorm.* Prol. 15. In *prologis* ſcribundis operam abutitur. *And.* Prol. 5.

PROLOQUOR.

Cenſen' ullum me verbum potuiſſe *proloqui*? *And.* I. 5. 21. Nequeo ſatis, quam hoc mihi videtur factum prave, *proloqui. Hec.* IV. 4. 24. Non potuit cogitata *proloqui. Phorm.* II. 1. 53. Omitto *proloqui. Phorm.* V. 6. 21.

PROLUBIUM.

Quid iſtuc? quae res tam repente mores mutavit tuos? quod *prolubium*? *Adelph.* V. 9. 28.

PROMEREO, EOR.

Verum enim quando bene *promeruit*, fiat. *Adelph.* II. 1. 47. Cum is nihil *promereat*, poſtulare id gratiae adponi ſibi. *And.* II. 1. 31. Ita velim me *promerentem* ames, dum vivas, mi pater. *Adelph.* IV. 5. 47. Idem hoc tibi quod bene *promeritus* fueris, conduplicaverit. *Phorm.* III. 2. 31.

PROMISSUM.

Fac ſis nunc *promiſſa* adpareant. *Eun.* II. 3. 19. Satis pol proterve me Syri *promiſſa* huc induxerunt. *Heaut.* IV. 4. 1. Poſt ubi tempus *promiſſa* eſt jam perfici. *And.* IV. 1. 7.

PROMITTO.

Neque ego ignoſco: neque *pro-*

Digitized by Google

promitto quidquam. *Phorm.* V. 8. 55. Satis ſcite *promittis* tibi. *Heaut.* IV. 4. 7. Fac: *promiſi* ego illis. *Mi. Promiſti* autem? de te largitor, puer. *Adelph.* V. 8. 17. Fac, *promitto. Adelph.* V. 8. 19. Id, quod eſt *promiſſum* ab amicis argentum aufero. *Phorm.* III. 2. 28. *Promiſſum* fuerat. *Phorm.* III. 3. 3.

PROMOVEO.

Quantum huic *promoveo* nuptias? *And.* IV. 2. 28. Abibo hinc, praeſens quando *promoveo* parum. *Hec.* IV. 4. 81. Moveo. *Ch.* Video, ſed nihil *promoves. Eun.* V. 3. 4. Aliquis dicat, nihil *promoveris. And.* IV. 1. 16.

PROPE. PROPIUS.

Prope adeſt, quum alieno more vivendum eſt mihi. *And.* I. 1. 125. Ejus filiam ille amare coepit perdite, *prope* jam ut pro uxore haberet. *Heaut.* I. 1. 46. Neque quod partus inſtabat *prope. Adelph.* III. 2. 9. Et illud rus, nulla alia cauſa tam male odi, niſi quia *prope* eſt. *Adelph.* IV. 1. 7. *Prope* jam excurſo ſpatio, mitto. *Adelph.* V. 4. 6. *Prope* jam remotum injuria adverſarium. *Hec.* Alt. Prol. 14. *Propius*, obſecro, accedamus, Soſtrata. *Adelph.* III. 2. 11. Sane hac multo *propius* ibis. *Adelph.* IV. 2. 41. Accede *propius. Hec.* III. 1. 36.

PROPEDIEM.

Illum tibi ſalvom adfuturum eſſe hic, confido, *propediem. Heaut.* I. 1. 108. Nae tu *propediem*, ut iſtam rem video, iſtius obſaturabere. *Heaut.* IV. 8. 29. Hoc verum eſt, & ipſa re experiere *propediem. Adelph.* V. 5. 7.

PROPEMODUM.

Propemodum habeo tibi jam fidem. *And.* III. 4. 7. Me ejus ſpero fratrem *propemodum* jam repperiſſe. *Eun.* I. 2. 125. Quandoquidem ducenda eſt, egomet habeo *propemodum*, quam volo. *Heaut.* V. 5. 20. Ambos curare, *propemodum* repoſcere illum eſt, quem dediſti. *Adelph.* I. 2. 51. Satin' ſic eſt? *Ge. Propemodum. Phorm.* I. 4. 34.

PR

PROPERE.

Propere arceſſe, hinc qui auferant eam. *And.* V. 6. 15. Ancillas omnes Bacchidis traduce huc ad vos *propere. Heaut.* IV. 4. 22. Ceſſo heram hoc malo impertiri *propere*? *Adelph.* III. 2. 22. Una illarum interea *propere* praecucurrit. *Hec.* III. 3. 10. *Propere* curre ad Pamphilum. *Hec.* V. 3. 10.

PROPERO.

Propero ad filiam. *And.* V. 4. 48. Hominem *propero* invenire, ut haec, quae contigerint, ſciat? *Phorm.* V. 6. 5. Niſi tu *properas* mulierem abducere. *Phorm.* II. 3. 89. Hic *properat* in Cyprum. *Adelph.* II. 4. 14. Obſtetricem arceſſo. *Pa. Propera. And.* I. 5. 64. *Propera* adeo puerum tollere hinc ab janua. *And.* IV. 4. 20. Abi dum tu, Dromo, illis obviam, *propera*: quid ſtas? Hoc, quod coepi, primum enarrem, Clitipho: poſt iſtuc veniam. *Clin. Propera. Heaut.* II. 3. 9. & 33. *Propera* tu, mea Canthara, curre. *Adelph.* III. 2. 56. Sed tanto ocius *properemus. Eun.* III. 5. 61. Adhortor, *properent. Eun.* III. 5. 35. Continuo ad te *properans* percurro ad forum. *And.* II. 2. 18. Non temere eſt: & *properans* venit. *Eun.* II. 2. 60. Quidnam *properans* hinc proſilit? *Eun.* V. 8. 6. Quidnam eſt, quod ſic video timidum, & *properantem* Getam? *Adelph.* III. 2. 7.

PROPINO.

Hunc comedendum & deridendum vobis *propino. Eun.* V. 9. 57.

PROPINQUUS, A, UM.

Quod ego in *propinqua* parte amicitiae puto. *Heaut.* I. 1. 5. Ex meo *propinquo* rure hoc capio commodi. *Eun.* V. 6. 5.

PROPIOR.

Dum nulla alia delectatio, quae *propior* eſſet, te indulgebant. *Heaut.* V. 2. 35. *Propior* illi, quam ego ſum, ac tu, nemo eſt. *Phorm.* V. 3. 25.

PROPITIUS.

Evenire ea ſatius eſt, quae in te uxor dicit, & quae in animo cogitat irata, quam illa, quae parentes *propitii. Adelph.* I. 1. 6. Satin' illi Di ſunt *propitii*? *Phorm.* IV. 3. 31.

PROPRIUS, A, UM.

Curavi, *propria* ea Phaedria ut potiretur. *Phorm.* V. 5. 2. Ego Deorum vitam propterea ſempiternam eſſe arbitror, quod voluptates eorum *propriae* ſunt. *And.* V. 5. 4. Nihilne eſſe *proprium* cuiquam! *And.* IV. 3. 1.

PROPTER. *Praepoſ.*

Si *propter* amorem uxorem nolit ducere. *And.* I. 1. 128. Ego *propter* me illam decipi miſeram ſinam? *And.* I. 5. 36. *Propter* hujuſce hoſpitae conſuetudinem? Nihil *propter* hanc rem. *And.* II. 6. 8. & 17. Scin' tu turbam hanc *propter* te eſſe factam? Id gaudeo, *propter* me hiſce aliquid eſſe eventurum mali. *Eun.* V. 6. 6. & 29. In Aſiam hinc abii *propter* pauperiem. *Heaut.* I. 1. 59. *Propter* eam haec turba, atque abitio evenit. *Heaut.* I. 2. 16. Dum ego *propter* te errans patria careo demens. *Propter* quam in ſumma infamia ſum. *Heaut.* II. 3. 16. & 18. Tuum conſpectum fugitat, *propter* peccatum. *Heaut.* III. 1. 25. Tute dicas mulieri: ſuſpicionem hanc *propter* fratrem ejus eſſe. *Propter* ſuam impotentiam ſe ſemper credunt negligi. *Adelph.* IV. 3. 9. & 16. Quae vos *propter* adoleſcentiam minus videtis. *Adelph.* V. 9. 35. Nae nos ſumus mulieres inique aeque omnes inviſae viris, *propter* paucas. *Hec.* II. 3. 4. Non clam me eſt, gnate mi, uxorem tuam *propter* meos mores hinc abiſſe. *Hec.* IV. 2. 2. Te *propter* tuam matrem non poſſe habere hanc uxorem domi. *Hec.* IV. 4. 55. Videndum eſt ne minus *propter* iram hanc impetrem; quam poſſiem. *Hec.* V. 1. 3. Haec tot *propter* me gaudia illi contigiſſe laetor. *Hec.* V. 3. 35. Qui ſaepe *propter* invidiam adimunt diviti, aut *propter* miſericordiam addunt pauperi? *Phorm.* II. 1. 46. & 47. Ut ne quid turpe

civis in ſe admitteret, *propter* egeſtatem. *Phorm.* II. 3. 69. Ne quid *propter* tuam fidem decepta pateretur mali. *Phorm.* III. 1. 5. Non eſt aequom, me *propter* vos decipi. *Phorm.* V. 7. 34.

PROPTER. *Adverb.*

Cibum nonnumquam capiet cum ea: interdum *propter* dormiet. Cibum una capias, adſis, tangas, ludas, *propter* dormias. *Eun.* II. 3. 76. & 81. Hic *propter* hunc adſiſte. *Adelph.* II. 1. 15. Poſtea eſt ad hanc manum ſacellum, ibi angiportum *propter* eſt. *Adelph.* IV. 2. 37.

PROPTEREA.

Propterea quod ſerviebas liberaliter. *And.* I. 1. 11. Id *propterea* nunc hunc venientem ſequor. *And.* II. 5. 3. *Propterea* quod amat filius. *And.* III. 4. 5. Ia nunc *propterea* tibi ſuccenſet. *And.* IV. 1. 29. Ea res eſt, *propterea*que nunc miſera in moerore eſt. *And.* IV. 2. 10. Ego Deorum vitam *propterea* ſempiternam eſſe arbitror, quod. *And.* V. 5. 3. Et pol *propterea* mage nunc ignoſco tibi. *Eun.* V. 2. 40. Ergo *propterea* te ſedulo & moneo, & hortor. *Hec.* I. 1. 6. Haud *propterea* te rogo, ut hoc proferam. *Hec.* I. 2. 31. *Propterea* haec ira eſt. *Hec.* IV. 4. 89. Myrrhina dixit, jurijurando meo ſe fidem habuiſſe, & *propterea* te ſibi purgatum. *Hec.* V. 4. 31.

PROPULSO.

Nam quod tu ſperas, *propulſabo* facile. *And.* II. 3. 21.

PRORSUM. PRORSUS.

Hic homines *prorſum* ex ſtultis inſanos facit. *Eun.* II. 2. 23. Ita *prorſum* oblitus ſum mei. *Eun.* II. 3. 14. Illum liquet mihi dejerare, his menſibus ſex ſeptem *prorſum* non vidiſſe proximis. *Eun.* II. 3. 40. Quamobrem illuc, Syre? nam *prorſum* nihil intelligo. *Heaut.* IV. 5. 28. Velim, ut triduo hoc perpetuo *prorſum* e lecto nequeat ſurgere. *Adelph.* IV. 1. 4. Eo pacto *prorſum* illic adligaris filium. *Adelph.* V. 3. 58. Trepidari ſentio, & curſari rurſum *prorſum*. *Hec.* III. 1. 35. In id redactus ſum loci, ut quid agam cum illo, neſciam *prorſum*. *Phorm.* V. 7. 87. Quid ita? nempe huic *prorſus* illam non dat. *And.* II. 2. 33. Nihilne? hem. *Da.* Nihil *prorſus*. (narro.) *And.* II. 6. 4. *Prorſus* a me opinionem hanc tuam eſſe ego amotam volo. *And.* III. 2. 30. Accipit hominem nemo melius *prorſus*, neque prolixius. *Eun.* V. 9. 52. Ita facio *prorſus*. *Heaut.* I. 1. 88. Neque ipſe gnatus? *Me.* Nihil *prorſus*, Chreme. *Heaut.* V. 1. 21. Animam recipe. *Ge.* *Prorſus*! *So.* Quid iſtuc *prorſus* ergo eſt? *Ge.* Periimus! actum eſt! *Adelph.* III. 2. 26. Obſecro, vide, ne ille huc *prorſus* ſe irruat. *Adelph.* IV. 2. 11. Ipſa, ſi cupiat, Salus, ſervare *prorſus* non poteſt hanc familiam. *Adelph.* IV. 7. 44. Quia non juſta, injuſta *prorſus* omnia, omnino obſequor. *Adelph.* V. 9. 33. Quid agam infelix? *prorſus* neſcio, quo pacto hoc celem. *Hec.* III. 4. 30. Enim vero *prorſus* jam tacere non queo. *Hec.* IV. 4. 51.

PRORUO.

Vix elocuta eſt hoc, foras ſimul omnes *proruunt* ſe. *Eun.* III. 5. 51.

PROSILIO.

Quidnam properans hinc *proſilis*? *Eun.* V. 8. 6.

PROSPERE.

Evenere haec nobis, frater, *proſpere*. *Phorm.* V. 7. 2.

PROSPICIO.

Atat! niſi mihi *proſpicio*, haereo. *Phorm.* V. 7. 70. Plagae creſcunt: niſi *proſpicis*. *Phorm.* V. 2. 17. Niſi me animus fallit, aut parum *proſpiciunt* oculi, meae nutricem gnatae video. *Phorm.* V. 1. 8. Quidquid ego hujus feci, tibi *proſpexi*, & ſtultitiae tuae. *Heaut.* V. 2. 8. Numquid tute *proſpexti* tibi, quid fieret? *Adelph.* IV. 5. 55. Ego jam *proſpiciam* mihi. *Adelph.* IV. 2. 50. Enimvero priuſquam haec dat veniam, mihi *proſpiciam* & Phaedriae. *Phorm.* V. 8. 47. Malo ego, nos *proſpicere*, quam hunc ulciſci, accepta injuria. *Eun.* IV. 6. 24. Iſtuc eſt ſapere, non, quod ante pedes modo eſt videre, ſed etiam illa, quae futura ſunt, *proſpicere*. *Adelph.* III. 3. 34. Tun' *proſpicere*, aut judicare noſtram in rem quod ſit, potes? *Hec.* IV. 1. 34. Niſi ſi *proſpectum* interea aliquid eſt, deſertae vivimus. *Heaut.* II. 4. 11. Quam bene vero abs te *proſpectum* eſt! *Heaut.* IV. 1. 25. Aderam, cujus conſilio ea par fuerat *proſpici*. *Hec.* IV. 1. 46.

SYNTAXIS. *Proſpicere ſibi. Proſpicere. Proſpicere alteri. Oculi parum proſpiciunt. Proſpicere, quae futura ſunt. Proſpectum eſt.*

PROSTERNO.

Caeteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, & *proſternerem*. *Adelph.* III. 2. 21.

PROSUM.

Quibus & re ſalva, & perdita *profueram*, & *proſum* ſaepe. *Eun.* II. 2. 27. Verum idem ſi vobis *prodeſt*, vos non facere, inſcitia eſt. *Eun.* V. 9. 41. Quidquid eſt id, quod reliquit, *profuit*. *Hec.* III. 5. 13. Capitis periclum adire, dum *proſim* tibi. *And.* IV. 1. 54. Vide, Parmeno, quid agas, ne neque illi *proſis*, & tu pereas. *Eun.* V. 5. 23. Melius, pejus, *proſit*, obſit. *Heaut.* IV. 1. 30. Qui poſt factam injuriam ſe expurget, parum mihi *proſit*. *Hec.* V. 1. 15. Ut gratiam ineat ſine ſuo diſpendio, & mihi *proſit*? *Hec.* V. 2. 29. Siquidem me amaret, tum iſtuc *prodeſſet*, Gnatho. *Eun.* III. 1. 56. Neſcis, Parmeno, quantum hodie *profueris* mihi. *Hec.* V. 4. 36. Hic curavit: *prodeſſe* aequom eſt. *Adelph.* V. 9. 11.

PROTELO.

Ne te iratus ſuis ſaevidicis dictis *protelet*. *Phorm.* I. 4. 36.

PROTERREO.

Cuique erant grata omnia, *proterruiſti* hinc. *Heaut.* III. 1. 37.

PROTERVE.

Satis, pol, *proterve* me Syri promiſſa huc induxerunt. *Heaut.* IV. 4. 1. Tu quoque *proterve* iracundus es. *Hec.* III. 5. 53.

PROTERVITAS.

Quam pene tua me perdidit *protervitas*! *Heaut.* IV. 6. 10.

PRO-

Digitized by Google

PROTERVUS.

Ne ineptus, ne protervus videar. *Heaut.* III. 3. 16.

PROTINUS.

Aliquid convaſaſſem, atque hinc me conjicerem *protinus* in pedes. *Phorm.* I. 4. 13.

PROVIDEO.

Herus eſt, neque *provideram.* *And.* I. 2. 12. Et aetate putavit me, & benevolentia plus ſcire & *providere*, quam ſe ipſum ſibi. *Heaut.* I. 1. 64. Quae ſi non aſtu *providentur*, me aut herum peſſumdabunt. *And.* I. 3. 3. *Phorm.* I. 4. 5. *Proviſum* eſt, ne in praeſentia haec hinc abeat. *Phorm.* V. 2. 14.

PROVINCIA.

Huic noſtro tradita eſt *provincia.* *Heaut.* III. 2. 5. O Geta! *provinciam* cepiſti duram. *Phorm.* I. 2. 22.

PROVISO.

Proviſo quid agat Pamphilus. *And.* V. 5. 1. Huc *proviſo*, ut, ubi tempus fiet, deducam. *Eun.* III. 1. 4. Hera, ego hinc ad vos *proviſam*, quam mox virginem arceſſant. *Adelph.* V. 6. 1.

PROVOCO.

Nunc experiamur contra haec, quando eo *provocas.* *Adelph.* V. 4. 24. Tu, Pamphilam cantatum *provocemus.* *Eun.* III. 1. 53.

PROVOLVO.

Jam ego hunc in mediam viam *provolvam*: teque ibidem pervolvam in luto. *And.* IV. 4. 38.

PROXIMUS, A, UM.

Heus, *proximus* ſum egomet mihi. *And.* IV. 1. 12. Hic meus amicus illi genere eſt *proxumus.* *Adelph.* IV. 5. 17. Hegio his eſt cognatus *proxumus.* *Adelph.* V. 8. 24. Deſpondit ei gnatam hujus vicini *proxumi.* *Hec.* I. 2. 49. Propter egeſtatem, *proximo* juſſa eſt dari. *Phorm.* II. 3. 69. Lex eſt, ut orbae, qui ſunt genere *proxumi*, eis nubant. *Phorm.* I. 2. 75. His menſibus ſex ſeptem prorſum non vidiſſe *proximis.* *Eun.* II. 3. 40. *Proximam* (villam) eſſe huic fundo ad dextram. *Heaut.* IV. 4. 10. Eamus ad me: ibi *proximum* eſt, ubi mutes. *Eun.* III. 5. 64. Hinc concedam in angiportum hoc *proximum.* *Phorm.* V. 6. 51. Agrum in *proximo* hic mercatus es. *Heaut.* I. 1. 2. Cum in *proximo* hic ſit aegra. *Hec.* III. 2. 6.

PRUDENS.

Et *prudens*, ſciens, vivus, videnſque pereo. *Eun.* I. 1. 27.

PSALTRIA.

Quid? iſtaec jam penes vos *pſaltria* eſt? *Adelph.* III. 3. 34. Intus *pſaltria* eſt. *Adelph.* IV. 7. 41. Ille bonus vir nobis *pſaltriam* paravit. *Adelph.* III. 4. 30. Cteſipho me pugnis miſerum, & illam *pſaltriam*, uſque occidit. *Adelph.* IV. 2. 19. Suſpicionem hanc propter fratrem ejus eſſe, & illam *pſaltriam.* *Adelph.* IV. 3. 9. Soſtrata credit, mihi me *pſaltriam* hanc emiſſe. *Adelph.* IV. 4. 6. Iſtam *pſaltriam* una illuc mecum hinc abſtraham. *Adelph.* V. 3. 56. Adortus jurgio fratrem apud forum, de *pſaltria* iſtac. *Adelph.* III. 3. 51. Videlicet de *pſaltria* hac audivit. *Adelph.* III. 4. 5. Tu de *pſaltria* me ſomnias agere. Tua arte viginti minae pro *pſaltria* periere. *Adelph.* IV. 7. 6. & 25. In *pſaltria* hac emunda, hic adjutor fuit. *Adelph.* V. 9. 10.

PUBLICE.

Miror quid ex Piraeeo abierit: nam ibi cuſtos *publice* eſt nunc. *Eun.* II. 2. 59. Haud cito mali quid ortum ex hoc ſit *publice.* *Adelph.* III. 3. 89.

PUBLICITUS.

Non hoc *publicitus* ſcelus hinc deportarier in ſolas terras? *Phorm.* V. 7. 85.

PUBLICUS, A, UM.

Anne hoc quidem adipiſcar ego, quod jus *publicum* eſt? *Phorm.* II. 3. 65.

PUDENS.

Etſi illud inceptum tamen animi eſt *pudentis* ſignum, & non inſtrenui. *Heaut.* I. 1. 68. Haec *pudens*, modeſta: *Hec.* I. 2. 90.

PUDET.

Attamen ubi fides? ſi roges, nihil *pudet.* *And.* IV. 1. 13. Ecquid te *pudet*? *And.* V. 2. 30. Quamobrem tandem? an quia *pudet*? *Eun.* V. 2. 68. Cujus nunc *pudet* me, & miſeret. *Heaut.* II. 3. 19. Apud alium ipſius facti *pudet.* Syre, *pudet* me. *Heaut.* III. 3. 15. & 20. *Pudet* dicere, hac praeſente, verbum turpe. Eheu, quam ego nunc totus diſpliceo mihi! quam *pudet*! *Heaut.* V. 4. 18. & 21. Quid ille fecerit! quem neque *pudet* quidquam. *Adelph.* I. 2. 4. *Pudet* nihil: omnes dentes labefecit mihi. *Adelph.* II. 2. 36. Fratris me quidem *pudet*, pigetque. *Adelph.* III. 3. 38. *Pudet*: nec, quid agam, neque quid huic reſpondeam, ſcio. *Adelph.* III. 4. 39. Id mihi vehementer dolet, & me tui *pudet.* *Adelph.* IV. 5. 49. Cum puella anum ſuſcepiſſe inimicitias, non *pudet*? *Hec.* II. 1. 34. Perii! *pudet* Philumenae. *Hec.* V. 2. 27. Itane? non te horum *pudet*? *Phorm.* II. 3. 45. Non *pudet* vanitatis? *Phorm.* III. 2. 40. Immo malum, hercle, ut nihil *pudet*! *Phorm.* IV. 3. 39. Hei mihi! non te haec *pudent*? *Adelph.* IV. 7. 36. Hoc mihi dolet. *Ct.* *Pudebat.* *Adelph.* II. 4. 10. Denique hercle jam *pudebat.* *Hec.* V. 3. 8. Si te ipſum mihi *puduit* dicere, qua reſciſcerem? *Adelph.* IV. 5. 56. Non ſimultatem meam revereri ſaltem? non *pudere*? *Phorm.* II. 1. 3. Nihil *pudere*? *Phorm.* V. 8. 53. Non *puduiſſe* verberare hominem ſenem? *Adelph.* IV. 2. 23.

PUDICE.

Haec *pudice* vitam, parce, ac duriter agebat. *And.* I. 1. 47. Bene & *pudice* ejus doctum atque eductum ſinam ingenium immutarier? *And.* I. 5. 39. Attamen habet bene ac *pudice* eductam, ignaram artis meretriciae. *Heaut.* II. 1. 14.

PUDICITIA.

Nec clam te eſt, quam illi utraeque res nunc utiles, & ad *pudicitiam*, & ad rem tutandam ſient. *And.* I. 5. 53.

Pudicus, a, um.

Pium ac *pudicum* ingenium narras Pamphili. *Hec.* I. 2. 77.

Pudor.

Amor, miſericordia hujus: tum patris *pudor*. Ut neque me conſuetudo, neque amor, neque *pudor* commoveat. *And.* I. 5. 27. & 44. In denegando modo quis *pudor* paululum adeſt. *And.* IV. 1. 6. Non potuit cogitata proloqui: ita eum timidum ibi obſtupefecit *pudor*. *Phorm.* II. 1. 54. Ah! ſtultitia eſt iſtaec, non *pudor*, tam ob parvolam rem pene ex patria? *Adelph.* II. 4. 10. Num ejus color *pudoris* ſignum uſquam indicat? *And.* V. 3. 7. *Pudorin'*, anne amori obſequeretur magis. *Hec.* I. 2. 47. *Pudore* & liberalitate liberos retinere; ſatius eſſe credo, quam metu. *Adelph.* I. 1. 32.

Syntaxis. *Pudor patris. Pudor paululum illi adeſt. Pudor obſtupefecit illum. Color indicat ſignum pudoris. Pudori obſequi. Pudore retinere liberos.*

Puella.

Ibi tum matri parvolam *puellam* dono quidam mercator dedit. *Eun.* I. 2. 29. Si *puellam* parerem, uolle tolli? *Heaut.* IV. 1. 14. De digito annulum detraho, & eum dico, ut una cum *puella* exponeret. *Heaut.* IV. 1. 38. Cum *puella* anum ſuſcepiſſe inimicitias, nou pudet? *Hec.* II. 1. 34. Paucae, quae circum illam eſſent, manent, novitiae *puellae*. *Eun.* III. 5. 34.

Puellula.

Continuo quamdam nactus eſt *puellulam* Cithariſtriam. *Phorm.* I. 2. 31.

Puer.

Per ecaſtor ſcitus *puer* eſt natus Pamphilo. *And.* III. 2. 6. Sed quid hoc? *puer* hercle eſt. Eho, Myſis, *puer* hic unde eſt? *And.* IV. 4. 3. & 9. *Puer* eſt natus. *And.* V. 1. 14. *Adelph.* IV. 7. 10. Quum eam conſequitur alienus *puer*. *Puer* quia clam te eſt natus. *Hec.* IV. 4. 27. & 59. Omne hoc mater auferet: *puer* cauſſa erit mittundi. *Phorm.* I. 1. 16. Ubi in gynaeceum ire occipio, *puer* ad me adcurrit Mida. *Phorm.* V. 6. 23. Audiviſſe vocem *pueri* viſus eſt vagientis. *Hec.* IV. 1. 2. Homini illico lacrumae cadunt, quaſi *puero*, gaudio. *Adelph.* IV. 1. 21. Aliquam *puero* nutricem para. *Adelph.* IV. 4. 104. *Puero* nutricem adduxit. *Hec.* V. 2. 4. Ferietur alio munere, ubi erit *puero* natalis dies. *Phorm.* I. 1. 14. Etiam *puerum* inde abiens conveni Chremis. *And.* II. 2. 31. *Puerum* autem ne reſciſcat mihi eſſe ex illa, cautio eſt. *And.* II. 3. 26. Mox deferent *puerum* huc ante oſtium. Miſſa eſt ancilla illico, *puerum* ut adferret ſimul. Hoc niſi fit, *puerum* ut tu videas, nihil moventur nuptiae. *And.* III. 2. 27. 35. & 36. Mi homo, quo portas *puerum*? *And.* IV. 3. 6. Propera adeo *puerum* tollere hinc ab janua. Cedo, cujum *puerum* hic adpoſuiſti? dic mihi. Si poſitum *puerum* ante aedes viderit. Niſi *puerum* tollis, jam ego hunc in mediam viam provolvam. *And.* IV. 4. 20. 24. 34. & 37. Qni magis licet, *puerum* ſupponi? *Eun.* Prol. 39. Qui ſe in ſui gremio poſiturum *puerum* dicebat patris. *Adelph.* III. 2. 35. Quem ego modo *puerum* tantillum in manibus geſtavi meis? *Adelph.* IV. 2. 24. Commenta mater eſt, eſſe ex alio viro, neſcio quo, *puerum* natum. *Adelph.* IV. 5. 24. Adeon' pervicaci eſſe animo, ut *puerum* praeoptares perire? Interdico, ne extuliſſe extra aedes *puerum* uſquam velis. Si *puerum*, ut tollam, cogit, cujus nos qui ſit, neſcimus, pater. Quum ſciet alienum *puerum* tolli pro ſuo. *Hec.* IV. 1. 17. 48. 56. & 61. Sin eſt, ut aliter tua ſiet ſententia, accipias *puerum*. *La. Puerum*! quem *puerum*? *Puerum* accipias. *Puerum* injuſſu, credo, non tollent meo. *Puerum*, Phidippe, mihi cedo; ego alam. *Hec.* IV. 4. 16. 17. 77. 82. & 86. Quapropter te huc foras *puerum* evocare juſſi. *Puerum*que ob eam rem clam voluit, natus qui eſt, extinguere. *Hec.* V. 1. 6. & 22. Heus! *puer*, dic ſodes, quis heri Chryſidem habuit? *And.* I. 1. 57. Heus! inquit, *puer*, Pamphilam arceſſe. *Eun.* IV. 1. 10. Promiſti autem, de te largitor, *puer*. *Adelph.* V. 8. 17. Eho! *puer*, curre ad Bacchidem hanc vicinam noſtram. *Hec.* IV. 4. 97. *Puer*, heus! nemon' huc prodit? *Phorm.* I. 2. 101. Tum de *puero*, Dave? *Da.* Ah, deſine. *And.* V. 6. 8. Sed quid faciemus *puero*? *Hec.* IV. 4. 46. *Pueri* inter ſeſe quam pro levibus noxiis iras geruut! Mulieres ſunt ferme, ut *pueri*, levi ſententia. *Hec.* III. 1. 30. & 32. Tu *pueris* curre, Parmeno, obviam. *Hec.* III. 2. 24. Aequum eſſe cenſent, nos jam a *pueris* illico naſci ſenes. *Heaut.* II. 1. 2. Una a *pueris* parvolis ſumus educati. *Adelph.* III. 4. 48. Ego iſtos vobis uſque a *pueris* curavi ambos ſedulo. *Adelph.* V. 9. 5. Adeſt Parmeno cum *pueris*. *Hec.* III. 3. 49.

Syntaxis. *Puer perſcitus. Alienus puer conſequitur matrem. Puer vagiens. Lacrumae cadunt, quaſi puero. Puer eſt mihi ex illa. Supponere puerum. Puer natus clam patrem. Puer tantillus. Tollere puerum alienum pro ſuo. Accipere puerum. Alere puerum. Mulieres ferme ſunt ut pueri. A pueris. Uſque a pueris. A pueris parvulis.*

Puerilis, le.

Quid vos ergo me ſic ludificamini, inepti, voſtra *puerili* ſententia? *Phorm.* V. 7. 56. Quidnam eſt? *Da. Puerile* eſt. *And.* II. 6. 18.

Pueritia.

Mihi magna cum eo jam inde uſque a *pueritia* fuit ſemper familiaritas. *Heaut.* I. 2. 9.

Puerpara.

Non imperabat coram, quid opus facto eſſet, *puerperae*. *And.* III. 2. 10. Quam illam *puerperam* nunc duci huc per viam aegrotam. *Adelph.* V. 7. 23.

Pugil.

Si qua eſt habitior paullo, *pugilem* eſſe ajunt. *Eun.* II. 3.
23.

23. *Pugilum* gloria, ſunambuli eodem acceſſit exſpectatio. *Hec.* Alt. Prol. 25.

PUGNA.

Dabit hic aliquam *pugnam* denuo. *Eun.* V. 2. 60. Neque *pugnas* narrat, neque cicatrices ſuas oſtentat. *Eun.* III. 2. 29.

PUGNO.

Clamant, *pugnant* de loco. *Hec.* Alt. Prol. 33. Iſtam pſaltriam una illuc mecum hinc abſtraham. *Mi. Pugnaveris. Adelph.* V. 3. 57. Quid, ignave? peniculon' *pugnare* cogitas? *Eun.* IV. 7. 7.

PUGNUS.

Ne mora ſit, ſi innuero, quin *pugnus* continuo in mala haereat. *Adelph.* II. 1. 17. Niſi ſequitur, *pugnos* in ventrem ingere. *Phorm.* V. 7. 95. Cteſipho me *pugnis* miſerum, & iſtam pſaltriam, uſque occidit. *Adelph.* IV. 2. 19.

PULCHER, A, UM.

Virgo *pulchra*! *Phorm.* I. 2. 54. O faciem *pulchram*! *Eun.* II. 3. 5. Hic *pulcherrimum* facinus audivi. *Phorm.* V. 6. 29.

PULCHRE.

Dixti *pulchre*. *Eun.* II. 3. 84. *Phorm.* II. 1. 72. *Pulchre* mehercle dictum, & ſapienter. *Eun.* III. 1. 26. Dum accubabam, quam videbar mihi eſſe *pulchre* ſobrius! *Eun.* IV. 5. 2. Primum aedea expugnabo. *Gn.* Recte. *Thr.* Virginem eripiam. *Gn.* Probe. *Thr.* Male mulcabo ipſam. *Gn. Pulchre. Eun.* IV. 7. 3. Adſimulabimus, tuam amicam, hujus eſſe. *Clit. Pulchre. Heaut.* II. 3. 92. Ut tu ſcias, quam ea nunc inſtructa *pulchre* ad perniciem ſiet. *Heaut.* III. 1. 41. Salſamenta haec, Stephanio, fac macerentur *pulchre*! *Adelph.* III. 3. 27. Ego illius ſenſum *pulchre* calleo. *Adelph.* IV. 1. 17. Syre, proceſſiſti hodie *pulchre*. *Adelph.* V. 9. 22. Foeneratum iſtuc beneficium tibi *pulchre* dices. *Phorm.* III. 2. 8. Sane hercle *pulchre* ſuades. *Phorm.* III. 3. 9. Immo vero *pulchre* diſcedo, & probe, & praeter ſpem. *Phorm.* V. 8. 58.

PULCHRITUDO.

Nihil aderat adjumenti ad *pulchritudinem*. *Phorm.* I. 2. 55.

PULPAMENTUM.

Lepus tute es, & *pulpamentum* quaeris? *Eun.* III. 1. 36.

PULTO.

Ubi ventum ad aedes eſt, Dromo *pultat* fores. *Heaut.* II. 3. 34. Sed quis oſtium hoc *pultavit*? *Adelph.* IV. 5. 3. Ceſſo *pultare* oſtium vicini. *Heaut.* III. 1. 1. Horreſco ſemper, ubi *pultare* haſce (fores) occipio miſer. *Adelph.* IV. 4. 24.

PUNCTUM.

Temporis mihi *punctum* ad hanc rem eſt. *Phorm.* I. 4. 7.

PURGATIO.

Neſcio quid peccati portet haec *purgatio*. *Heaut.* IV. 1. 12.

PURGO.

Purgon' ego me de iſtac Thaidi? *Eun.* III. 1. 44. Ignoſce: orat; confitetur; *purgat*. quid vis amplius? *Phorm.* V. 8. 46. Piſces ceteros *purga*, Dromo. *Adelph.* III. 3. 22. Ad illas ibo, ut *purgem* me. *Adelph.* IV. 4. 23. Loquarne? incendam. taceam? inſtigem. *purgem* me? laterem lavem. *Phorm.* I. 4. 9. Tu quod te poſterius *purges*, hujus non faciam. *Adelph.* II. 1. 8. Quapropter te ipſum *purgare* ipſi coram, placabilius eſt. *Adelph.* IV. 3. 17. Aut ea refellendo, aut *purgando*, vobis corrigemus, te judice ipſo. *Hec.* II. 2. 12. Jurijurando meo ſe fidem habuiſſe, & propterea te ſibi *purgatum*. *Hec.* V. 4. 31.

SYNTAXIS. *Purgare ſe alicui. Purgare piſces. Purgando peccatum corrigere. Tu es mihi purgatus.*

PURUS, A, UM.

In hac eſt *pura* oratio. *Heaut.* Prol. 46.

PUTO.

Neutiquam officium liberi eſſe hominis *puto*. *And.* II. 1. 30. Tace tu, quem ego eſſe infra infimos omnes *puto* homines. *Eun.* III. 2. 36. Dum haec *puto*, praeterii imprudens villam. *Eun.* IV. 2. 4. Id vero eſt, quod ego mihi *puto* palmarium. *Eun.* V. 4. 8. Quod ego vel primum *puto*. *Eun.* V. 9. 51. Quod ego in propinqua parte amicitiae *puto*. Homo ſum: humani nihil a me alienum *puto*. Ingenio te eſſe in liberos leni *puto*. *Heaut.* I. 1. 5. 25. & 99. Multo omnium nunc me fortunatiſſimum factum *puto* eſſe. *Heaut.* IV. 8. 2. Mitto jam oſculari, atque amplexari: id nihil *puto*. *Heaut.* V. 1. 27. Profecto hoc ſic eſt, ut *puto*. *Hec.* III. 3. 19. Haud *puto*. *Phorm.* III. 3. 12. Honeſta oratio eſt. *So.* Recte *putas*. *And.* I. 1. 114. Adeon' me ignavum *putas*? *And.* I. 5. 42. Niſi id *putas*, quia primo proceſſit parum. *And.* IV. 1. 48. Bene *putas*. *Eun.* IV. 7. 43. Dignam me *putas*, quam illudas? *Heaut.* IV. 4. 19. Quemquamne animo tam communi eſſe, aut leni *putas*? *Heaut.* V. 1. 39. An tu ob peccatum hoc eſſe illum iratum *putas*? *Heaut.* V. 2. 37. Sed ſi aliter *putas*, egomet narrabo, quae mihi dixti. *Adelph.* IV. 3. 12. Tu, inquam, mulier, quae me omnino lapidem, non hominem *putas*. *Hec.* II. 1. 17. Erras, tui animi ſi me eſſe ignarum *putas*. *Hec.* IV. 4. 60. Ah! nimium me ingratum *putas*. *Hec.* V. 4. 13. Quo exemplo ſibi licere id facere, quod illi fecerunt, *putat*. *Heaut.* Prol. 21. Qui ſibi me pro ridiculo, ac delectamento *putat*. *Heaut.* V. 1. 79. Neque legem *putat* tenere ſe ullam. Qui, niſi quod ipſe fecit, nihil rectum *putat*. *Adelph.* I. 2. 5. & 19. Utrum ſtudione id ſibi habet, an laudi *putat* fore? *Adelph.* III. 3. 28. Ita nunc is ſibi me ſupplicaturum *putat*? *Hec.* III. 5. 50. Hoc *putant*, quidquid factum eſt, ex te eſſe ortum. *Eun.* V. 5. 23. Omnes te in lauta & bene aucta parte *putant*. *Heaut.* IV. 5. 50. Quod fortunatum iſti *putant*, uxorem numquam habui. *Adelph.* I. 1. 18. Qui ita *putant* ſibi fieri injuriam. *Adelph.* IV. 3. 3. Quod te iſti facilem, & feſtivom *putant*. *Adelph.* V. 9. 29. Enimvero ſpectatum ſatis *putabam*, & magnum exemplum continentiae.

tiae. *And.* I. 1. 65. Haec ego *putabam* eſſe omnia humani ingeni, manſuetique animi officia. *And.* I. 1. 86. Quod ſatis *putabas* tua bona ambobus fore. *Adelph.* V. 3. 24. Summum bonum eſſe herae *putavi* hunc Pamphilum. *And.* IV. 3. 2. Hui! dubium id eſt? *Ch.* Ego ſic *putavi.* *Heaut.* III. 3. 46. Rem ipſam *putaſti.* *Phorm.* IV. 5. 6. Aetate *putavit* me, & benevolentia plus ſcire & providere, quam ſe ipſum ſibi. *Heaut.* I. 1. 63. Neque id *putabit*, pravum an rectum ſiet, quod petet. *Heaut.* III. 1. 76. Dictum *puta*: nempe ut curentur recte haec. *And.* I. 1. 2. Vel me monere hoc, vel percontari *puta.* *Heaut.* I. 1. 26. Id de lucro *putato* eſſe omne. *Adelph.* V. 3. 31. Omnia haec illum *putato*, quae ego nunc dico, dicere. *Phorm.* II. 3. 77. Aetate porro minus peccaturum *putem*? *Phorm.* V. 8. 33. Magis, ſi magis noris, *putes*, ita rem eſſe. *Heaut.* V. 1. 16. Aliquis forſan me *putet* non putare hoc verum. *And.* V. 5. 1. Quod ab ipſo adlatum eſt, id ſibi eſſe rellatum *putet.* *Phorm.* Prol. 22. Mitto maledicta omnia: rem ipſam *putemus.* *Adelph.* V. 3. 10. Illud merito factum omnes *putent.* *Eun.* II. 3. 95. Ex te recte eum natum *putent.* *Hec.* III. 3. 39. Et quae tibi *putaris* prima, in experiundo repudies. *Adelph.* V. 4. 4. Aliquis forſan me putet non *putare* id verum. *And.* V. 5. 2. Miles vero ſibi *putare* adductum ante oculos aemulum. *Eun.* IV. 1. 9.

SYNTAXIS.. *Putare rem. Nihil putare aliquid. Recte putare. Bene putare. Aliter putare. Putare aliquem dignum. Putare aliquem lapidem, non hominem. Pro ridiculo ac delectamento putare ſibi aliquem. Nihil rectum putare. Putare quid laudi fore. Fortunatum quid putare. Rem ipſam putare. Dictum puta. Putare ſibi quid primum.*

PYRRHUS.

Idem hoc jam *Pyrrhus* factitavit. *Eun.* IV. 7. 13.

PYTHIAS.

An obſecro mea *Pythias*; quid iſtuc nam monſtri fuit? *Eun.* IV. 3. 14.

PYTISSO.

Pytiſſando modo mihi quid vini abſumſit! *Heaut.* III. 1. 48.

Q.

QUA. *Adverb.*

Age, mitto: fieri potis eſt, ut ne *qua* exeat. *Adelph.* IV. 4. 16.

QUADRUPES.

Cura adſervandum vinctum. atque audin'? *quadrupedem* conſtringito. *And.* V. 2. 24.

QUAERITO.

Ehem! opportune. te ipſum *quaerito.* *Adelph.* I. 2. 1. Te ipſam *quaerito*: te exſpecto. *Adelph.* III. 2. 23. Haec cur *quaeritet*? *Eun.* III. 3. 17. Si me ſenſerit eum *quaeritare*, numquam dicet carnufex. *Adelph.* III. 3. 9. Pudice vitam, parce, ac duriter agebat, lana ac tela victum *quaeritans.* *And.* I. 1. 48.

QUAERO.

O Pamphile, te ipſum *quaero.* *And.* II. 2. 8. *Quaero.* *Pa.* Hem! nunccine demum? *And.* IV. 1. 59. Conſilium *quaero.* *And.* IV. 2. 19. Numquid meminiſti? *Cr.* Id *quaero.* *And.* V. 4. 40. Dum id *quaero*, tibi qui filium reſtituerem. *Heaut.* III. 1. 83. Te ipſum *quaero.* *Heaut.* IV. 1. 9. *Adelph.* II. 4. 2. Te jam dudum *quaero*, Micio. *Adelph.* IV. 7. 2. *Quaero.* ſalvos eſt, ut opinor. *Phorm.* III. 3. 22. Iſne eſt, quem *quaero*, an non? *Phorm.* V. 6. 12. Tu quod *quaeris*, ſcies. *And.* III. 3. 4. Men' *quaeris*? Heus Chreme: quod *quaeris*, Paſibula eſt. *And.* V. 4. 5. & 42. Lepus tute es, & pulpamentum *quaeris*! *Eun.* III. 1. 36. Quem *quaeris*, Pythias? *Eun.* III. 4. 8. Quid *quaeris*? *Heaut.* I. 1. 10. *Quaeris* id, quod habes, parentes: quod abeſt, non *quaeris*, patri quomodo obſequare. *Heaut.* V. 4. 16. Quid ſibi hic veſtitus *quaeris* haec? *Eun.* V. 7. 5. Men' *quaeris*? *Adelph.* II. 4. 1. IV. 2. 4. Item alio die *quaerebam.* *And.* I. 1. 63. O! te ipſum *quaerebam.* *And.* III. 3. 1. Quod dicas mihi, alium *quaerebam.* *Eun.* V. 9. 35. Te ipſum *quaerebam.* *Heaut.* IV. 8. 3. *Phorm.* III. 1. 8. Te *quaerebam* ipſum. *Adelph.* III. 4. 15. Jam diu aliquam cauſam *quaerebat* ſenex. *Eun.* V. 6. 30. *Quaerebat* ſenem. *Phorm.* IV. 2. 5. Etiamne amplius? *Th.* Nihil: nam *quaeſivi.* Nonne ancillulam, relictis rebus omnibus, *quaeſivi*? *Eun.* I. 2. 64. & 87. Miſeram me! hoccine *quaeſiſti*, obſecro? *Heaut.* V. 4. 6. Sed ubi *quaeram*? aut quo nunc primum intendam? *And.* II. 2. 6. Ubi *quaeram*? ubi inveſtigem? quem percontor? quam inſiſtam viam? *Eun.* II. 3. 3. Ubi ego illum ſceleroſum, miſera, atque impium inveniam? aut ubi *quaeram*? *Eun.* IV. 3. 1. Ubi ego illum *quaeram*? *Adelph.* III. 3. 5. Ubi illum *quaeram*, cogito. *Adelph.* IV. 2. 30. At ego Antiphonem *quaeram.* *Phorm.* II. 4. 23. Aliam otioſus *quaeret.* *And.* II. 3. 24. Senex ſi *quaeret* me, modo iſſe dicito ad portum. *Hec.* I. 2. 1. Si *quaeret* me, uti tum dicas: ſi non *quaeret*, nullus dixeris. *Hec.* I. 2. 3. & 4. Si quis me *quaeret* rufus. *Phorm.* I. 2. 1. Idem hoc tu ais, Thais? *Thr.* *Quaere*, qui reſpondeat. *Eun.* IV. 7. 40. Suſpicionem iſtanc ex illis *quaere*: rem profer palam. *Heaut.* V. 2. 41. Hunc abduce, vinci, *quaere* rem. *Adelph.* III. 4. 36. Conſerva, *quaere*, parce. *Adelph.* V. 3. 27. *Quaere* alium tibi amicum firmiorem. *Hec.* V. 1. 19. *Quaere*, obſecro. *Phorm.* III. 3. 20. Nunc mihi hoc negoti caeteri dedere, ut illum *quaeram.* *Eun.* III. 4. 6. Quid mihi *quaeram*: ſanuſne ſim, anne inſaniam? *Eun.* III. 5. 8. Ehem, Phaedria, egon' quem *quaeram*? *Eun.* IV. 3. 9. Neſcio; niſi ut ex ipſa *quaeras*, unde hunc habuerit. *Heaut.* IV. 1. 45. Quamobrem? *Sy.* Ne *quaeras.* *Heaut.* IV. 4. 23. Ne

quam

Digitized by Google

quam aliam *quaerat* copiam, ac te deſerat. *Heaut.* V. 1. 54. Quod ſi omnes huic malo ſalutem *quaerant*. *Adelph.* III. 2. 2. Dotem daretis: *quaereret* alium virum. *Phorm.* II. 1. 67. Toto me oppido exanimatum *quaerere*. *And.* II. 2. 5. Et tam facile victum *quaerere*. *Eun.* II. 2. 30. Ipſa accumbere mecum, mihi ſeſe dare, ſermonem *quaerere*. *Eun.* III. 3. 10. Ea coacta ingratiis poſtilla coepit victum volgo *quaerere*. *Heaut.* III. 1. 38. Sed ubi Antiphonem reperiam? aut qua *quaerere* inſiſtam via? *Phorm.* I. 4. 15. Ne etiam nunc me hujus cauſa *quaerere* in malo jubeas crucem? *Phorm.* III. 3. 11. Nihil tam difficile eſt, quin *quaerendo* inveſtigari poſſiet. *Heaut.* IV. 2. 8. Contrivi in *quaerendo* vitam, atque aetatem meam. *Adelph.* V. 4. 15. Hoc vide! in mea vita tu tibi laudem is *quaeſitum*, ſcelus. *Heaut.* II. 3. 74. Vin' me hoc credere? vin' ſatis *quaeſitum* mihi illuc eſſe? *Phorm.* V. 3. 28. Laborans, *quaerens*, parcens, illi ſerviens. *Heaut.* I. 1. 87. Nomen mulieris cedo quod ſit, ut *quaeratur*. *Heaut.* IV. 1. 49. Fiat: *quaeratur* aliud. *Heaut.* IV. 5. 42.

SYNTAXIS. *Quaerere conſilium. Quid quaeris? Quid ſibi hic veſtitus quaerit? Hoccine quaeſiſti? Quid tibi quaeris? Quaerere nurum. Quaero, qui reſpondeat. Suſpicionem ex aliquo quaerere. Vincire aliquem, & quaerere rem. Conſervare, quaerere, parcere. Quaerere amicum. Quaerere aliam copiam. Malo ſalutem quaerere. Quaerere virum. Victum quaerere. Sermonem quaerere. Quaerere in malo crucem. Quaerendo inveſtigare rem. Conterere in quaerendo vitam. Ire ſibi laudem quaeſitum. Satis quaeſitum eſt.*

QUAESO.

Quaeſo animum advortite. *And.* Prol. 8. Bona verba *quaeſo*. *And.* I. 2. 33. *Quaeſo*, aedepol, Charine. *And.* II. 1. 5. Deos *quaeſo*, ut ſit ſuperſtes. *And.* III. 2. 7. Qui *quaeſo*? Quodnam *quaeſo* hercle? *Eun.* II. 3. 15. & 64. *Quaeſo*, inquam, Strato, eone es ferox, quia? Quid ille, *quaeſo*? *Eun.* III. 1. 24. & 41. *Quaeſo* hercle ut liceat, pace quod fiat tua. *Eun.* III. 2. 13. Narra iſtuc *quaeſo* quid fiet. *Eun.* III. 5. 14. Quid iſtuc mali eſt, *quaeſo*? Tam graves hos (raſtros,) *quaeſo*? Non poſſum. *Ch.* Cur non? *quaeſo*, tibi parce. *Heaut.* I. 1. 31. 40. & 111. Non ſinam, inquam. *Clit.* *Quaeſo*, pauliſper. *Heaut.* II. 3. 137. Ubinam eſt, *quaeſo*? *Heaut.* III. 1. 21. Ita, *quaeſo*. *Heaut.* III. 1. 96. *Adelph.* II. 4. 23. Eho! laudas *quaeſo*, heros qui fallunt? *Heaut.* III. 2. 26. Quid iſtuc, *quaeſo*? Eho! *quaeſo*, una accedundi via eſt? *Heaut.* III. 3. 1. & 22. Quo mittis iſtanc? *quaeſo*! *Heaut.* IV. 4. 14. *Quaeſo*, quid tu hominis es? *Heaut.* IV. 8. 7. Itane tandem, *quaeſo*, Menedeme? Emori cupio. *Ch.* Prius, *quaeſo*, diſce, quid ſit vivere. *Heaut.* V. 2. 1. & 18. Age *quaeſo*, ne tam obfirma te, Chreme. *Heaut.* V. 5. 8. Illuc, *quaeſo*, redi, quo coepiſti, Aeſchine. *Adelph.* II. 1. 36. Immo hercle hoc *quaeſo*, Syre. *Adelph.* II. 2. 39. Deos *quaeſo*, ut iſtaec prohibeant. *Adelph.* II. 4. 11. Salvos nobis, Deos *quaeſo*, ut ſiet. *Adelph.* III. 1. 11. Numnam illa, *quaeſo*, parturit? Haec primum ut fiant, Deos *quaeſo*, ut vobis decet. *Adelph.* III. 4. 42. & 45. Sed *quaeſo* ut una mecum ad matrem virginis eas. *Adelph.* IV. 3. 7. *Quaeſo* facito haec tecum cogites. *Adelph* V. 3. 22. Ita *quaeſo*, pater. *Adelph.* V. 8. 4. *Quaeſo* hanc nunc noſcite. *Hec.* Prol. 8. *Quaeſo*, quid iſtuc conſilii eſt? *Hec.* IV. 2. 12. Prodemus, *quaeſo*, potius? *Hec.* IV. 4. 50. *Quaeſo* aedepol, Bacchis, mihi quod es pollicita tute, ut ſerves. *Hec.* V. 2. 20. Adeſte, *quaeſo*. *Phorm.* II. 3. 3. *Quaeſo*, quid ſi filiam ſuam unicam locaret? *Quaeſo*, ego dabo, quieſce. *Phorm.* IV. 3. 40. & 65. Binan'? *quaeſo*! *Phorm.* V. 3. 7. *Quaeſo*, quid narras? *Phorm.* V. 7. 42.

QUAESTUS.

Olim iſti fuit generi quondam *quaeſtus* apud ſeclum prius. Is *quaeſtus* nunc eſt multo uberrimus. *Eun.* II. 2. 15. & 22. Ne nomen mihi *quaeſtus* obſtet apud te. *Hec.* V. 1. 8. Numquam animum *quaeſti* gratia ad malas adducam partes. *Hec.* V. 3. 38. Accepit conditionem, dein *quaeſtum* occipit. *And.* I. 1. 52. Eum eſſe *quaeſtum* in animum induxi maximum. *Heaut.* Prol. 49. *Hec.* Alt. Prol. 42. Per te vel uti *quaeſtum* faceret, vel uti veniret palam. *Heaut.* IV. 1. 27. Quando eum *quaeſtum* occeperis. *Adelph.* II. 1. 52. Quod pol, ſi eſſet alia ex hoc *quaeſtu*, haud faceret, ſcio. *Hec.* V. 1. 29.

QUALIS, LE.

Non ſatis me pernoſti etiam, *qualis* ſim, Simo. *And.* III. 2. 23. *Qualis* ſim amicus, aut quid poſſiem, potius quam inimicus, periculum facias. *Hec.* V. 1. 39. Quid ego nunc commemorem, Demipho, ſingillatim, *qualis* ego in hunc fuerim? *Phorm.* V. 8. 43. Metuo, *qualem* tu me eſſe hominem exiſtumes. *Eun.* IV. 6. 20. Mihi, *quale* ingenium haberes, fuit indicio oratio. *Heaut.* II. 4. 4.

QUAM. Conjunctio varii uſus.

1. *Comparationi inſervient.*

Quorum aemulari exoptat negligentiam potius, *quam* iſtorum obſcuram diligentiam. *And.* Prol. 21. Magis id adeo, mihi ut incommodet, *quam* ut obſequatur gnato. *And.* I. 1. 136. Ubivis facilius paſſus ſim, *quam* in hac re, me deludier. *And.* I. 2. 32. Quanto ſatius eſt, te id dare operam, qui iſtum amorem ex animo amoveas tuo, *quam* id loqui? Nuptias effugere ego iſtas malo, *quam* tu adipiſcier. *And.* II. 1. 8. & 32. Inveniet inopem potius, *quam* te corrumpi ſinat. *And.* II. 3. 22. Omnes ſibi malle melius eſſe, *quam* alteri. Si ſe illam in ſomnis, *quam* illum, amplecti maluit. *And.* II. 5. 16. & 19. Si ex ea re plus mali eſt, *quam* commodi, utrique. *And.* III. 3. 15. Facile

Digitized by Google

hic plus mali eſt, *quam* illic boni. *And.* IV. 3. 5. Cauſam dicete prius, unde petitur, aurum quare ſit ſuum, *quam* ille qui petit. *Eun.* Prol. 12. Nihilo plus agas, *quam* ſi des operam, ut cum ratione inſanias. *Eun.* I. 1. 18. Ille recipitur: qua gratia? niſi illum plus amas, *quam* me. Verumtamen, potius *quam* te inimicum habeam, faciam ut juſſeris. *Eun.* I. 2. 80. & 94. Thais, *quam* ego ſum, majuſcula eſt. *Eun.* III. 3. 21. Nemo eſt hominum, quem ego nunc magis cuperem videre, *quam* te. *Eun.* III. 5. 13. Vah! quanto nunc formoſior videre mihi, *quam* dudum! *Eun.* IV. 5. 5. Peregrinus eſt, minus potens, *quam* tu, minus notus. Malo ego, nos proſpicere, *quam* hunc ulciſci, accepta injuria. *Eun.* IV. 6. 22. & 24. Omnia prius experiri, *quam* armis, ſapientem decet. *Eun.* IV. 7. 19. Domi opperiamur potius, *quam* hic ante oſtium? *Eun.* V. 2. 56. Numquam aedepol quidquam jam diu, quod magis vellem evenire, mihi evenit, *quam* quod. *Eun.* V. 7. 2. Qui minus, *quam* Hercules ſervivit Omphalae? *Eun.* V. 8. 3. Ut adoleſcentuli vobis placere ſtudeant potius, *quam* ſibi. *Heaut.* Prol. 52. Putavit me plus ſcire & providere, *quam* ſe ipſum ſibi. *Heaut.* I. 1. 64. Nunc nihil magis vereor, *quam* ne quid in illum iratus plus ſatis faxit; pater. *Heaut.* I. 2. 24. Pergin' iſtuc prius dijudicare, *quam* ſcis, quid veri ſiet? *Heaut.* II. 2. 8. Nihil rerum omnium eſt quod malim, *quam* me hoc falſo ſuſpicarier. *Heaut.* II. 3. 27. Quaſi iſtoc minor mea res agatur, *quam* tua. *Heaut.* II. 3. 113. Quid faciam? *Ch.* Quidvis potius, *quam* quod cogitas. Tibi perdere talentum hoc pacto ſatius eſt, *quam* illo minam. Prius proditurum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, *quam* abs te amittas filium. Aliena ut melius videant, & dijudicent, *quam* ſua? Hic mihi quanto nunc plus ſapit, *quam* egomet mihi! *Heaut.* III. 1. 60. 66. 71. 99. & 101. Hic prius ſe indicarit, *quam* ego argentum effecero. *Heaut.* III. 3. 23. Plus ſpei video, *quam* volo. *Heaut.* IV. 1. 46. Dedo patri me nunc jam, ut frugalior ſim, *quam* volt. Ego nunc non tam meapte cauſa laetor, *quam* illius. *Heaut.* IV. 3. 3. & 9. Nec quidquam magis nunc timeo, *quam* ne denuo miſer aliquo extrudar hinc. *Heaut.* IV. 6. 4. Quidvis tamen jam malo, *quam* hunc amittere. *Heaut.* IV. 8. 18. Immo abeat multo malo, quovis gentium, *quam* hic per flagitium ad inopiam redigat patrem. *Heaut.* V. 1. 56. Satius eſt, *quam* te ipſo herede haec poſſidere Bacchidem. *Heaut.* V. 2. 16. Immo ſcis, potius *quam* quidem redeat ad integrum haec eadem oratio. *Heaut.* V. 3. 8. Ut ſit ſatius perdere, *quam* hic aut nunc manere tam diu. Potius, *quam* lites ſequar. *Adelph.* II. 2. 27. & 40. Nihil eſt, quod malim, *quam* illam totam familiam mihi dari obviam. *Adelph.* III. 2. 13. An non ſex totis menſibus prius olfeciſſem, *quam* ille quidquam coeperit? *Adelph.* III. 3. 43. Animam relinquam potius, *quam* illas deſeram. *Adelph.* III. 4. 52. Ni magis te, *quam* oculos nunc amo meos. Quo vir melior multo es, *quam* ego. *Adelph.* IV. 5. 67. & 71. Attentiores ſumus ad rem omnes, *quam* ſat eſt. *Adelph.* V. 3. 48. Qui te amat plus *quam* hoſce oculos. Multo rectius eſt, *quam* illam puerperam nunc duci huc per viam aegrotam. *Adelph.* V. 7. 5. & 23. Tuos eſſe ego illi mores morbum magis, *quam* ullam aliam rem, arbitror. *Hec.* II. 1. 42. Haud tibi hoc concedo, ut tu illam ſalvam magis velis, *quam* ego. Quem ego intellexi illam haud minus, *quam* ſe ipſum magnificare. *Hec.* II. 2. 17. & 18. Quamvis cauſam hunc ſuſpicari, *quam* ipſam veram, mavolo. *Ph.* Multo prius ſcivi, *quam* tu. *Hec.* IV. 1. 25. & 26. Haec res non minus me male habet, *quam* te. *Hec.* IV. 2. 30. Non tibi illud factum minus placet, *quam* mihi. *Hec.* IV. 4. 25. Quid eſt, quod mihi malim, *quam* quod huic intelligo evenire? *Hec.* V. 2. 28. Plus hodie boni feci imprudens, *quam* ſciens ante hunc diem unquam. *Hec.* V. 4. 40. Minus multo audacter, *quam* nunc laedit, laederet. *Phorm.* Prol. 11. Verumtamen potius *quam* lites ſecter. *Phorm.* II. 3. 61. Plus, *quam* opus eſt ſcito, ſciet. *Phorm.* IV. 1. 18. Potius cum bona ut componantur gratia, *quam* cum mala? *Phorm.* IV. 3. 17. Quid minus utibile fuit, *quam* hoc ulcus tangere? *Phorm.* IV. 4. 10. Propior illi, *quam* ego ſum, ac tu, nemo eſt. *Phorm.* V. 3. 25.

2. *Superlativis additum intendit ſignificationem.*

Immo enim nunc *quam* maxime abs te poſtulo, atque oro. Quibus id maxime utile eſt, illum eſſe *quam* deterrimum. *And.* V. 1. 4. & 16. Si quiſquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis *quam* plurimis. *Eun.* Prol. 2. Quid agas? niſi ut te redimas captum *quam* queas minimo. *Eun.* I. 1. 29. Tute ſcis, poſt illa *quam* intimum habeam te. *Eun.* I. 2. 47. Eum eſſe quaeſtum in animum induxi maximum, *quam* maxime ſervire veſtris commodis. *Heaut.* Prol. 50. Ut eſſet apud te *quam* gratiſſima. *Heaut.* II. 3. 127. *Quam* ociſſime ut des. *Heaut.* IV. 8. 28. Adoleſcens *quam* minima in ſpe ſitus erit, tam facillime patris pacem in leges conficiet ſuas. *Heaut.* V. 2. 44. Fac *quam* plurimum illis relinquas. *Adelph.* V. 3. 27. Ego vero jubeo, *quam* maxume unam facere nos hanc familiam. *Adelph.* V. 8. 3. *Quam* maxime ſervire veſtris commodis. *Hec.* Alt. Prol. 43. Ut *quam* minimo pretio ſuam voluptatem expleat. *Hec.* I. 1. 12.

3. *Sequente Adjectivo.*

Aut velle in ea re oſtendi, *quam* ſis callidus. *And.* I. 2. 27. Nec clam te eſt, *quam* illi utraeque res nunc utiles ſient. *And.* I. 5.

Digitized by Google

I. 5. 51. Nunc me hoſpitem lites ſequi, *quam* hic mihi ſit facile atque utile, aliorum exempla commonent. *And.* IV. 5. 16. Vide, *quam* iniquus ſis prae ſtudio. *And.* V. 1. 6. *Quam* hoc munus gratum Thaidi arbitrare eſſe? *Eun.* II. 2. 44. *Quam* liberali facie! *quam* aetate integra! *Eun.* III. 2. 20. *Quam* elegans formarum ſpectator ſiem. *Eun.* III. 5. 18. Quantam & *quam* veram laudem capiet Parmeno! *Eun.* V. 4. 3. Scin' *quam* fretus? *Eun.* V. 9. 33. *Quam* iniqui ſunt patres in omnes adoleſcentes judices! Nae, ille haud ſcit, *quam* mihi nunc ſurdo narret fabulam. *Heaut.* II. 1. 1. & 11. Patrem noviſti, ad has res *quam* ſit perſpicax. Ego te autem novi, *quam* eſſe ſoleas impotens. *Heaut.* II. 3. 129. & 130. Heri in vino *quam* immodeſtus fuiſti! *quam* moleſtus! *Heaut.* III. 3. 7. Vel me haec deambulatio *quam* non laborioſa ad languorem dedit! *Heaut.* IV. 6. 3. *Quam* multa injuſta ac prava fiunt moribus! *Heaut.* IV. 7. 11. Sed ipſe egreditur. *quam* ſeverus! *Heaut.* V. 3. 21. Eheu, *quam* ego nunc totus diſpiceo mihi! *Heaut.* V. 4. 20. Non dici poteſt, *quam* cupida eram huc redeundi. *Hec.* I. 2. 16. *Quam* triſtis eſt! *Hec.* III. 2. 17. *Quam* longum ſpatium amandi amicam tibi dedi? Sumtus quos feciſti in eam, *quam* animo aequo tuli? *Hec.* IV. 4. 62. & 63. Haec, cum rationem ineas, *quam* ſint ſuavia, & *quam* cara ſint. *Phorm.* II. 2. 30. *Quam* uterque eſt ſimilis ſui! *Phorm.* III. 2. 16. *Quam* ſcitum eſt, ejuſmodi parare in animo cupiditates! *Phorm.* V. 4. 2.

4. *Sequente Verbo.*

Quam timeo, quorſum evadas! *And.* I. 1. 100. *Quam* vellem! *And.* II. 1. 26. *Heaut.* I. 2. 11. Ah! neſcis, *quam* doleam. *Heaut.* V. 1. 61. *Quam* gaudeo! *Adelph.* III. 3. 90. Hei mihi! *quam* timeo. *Phorm.* IV. 3. 3.

5. *Sequente Adverbio.*

Illa rejecit ſe in eum, flens, *quam* familiariter. *And.* I. 1. 109. Omnes nos quidem ſcimus, *quam* miſere hanc amarit. *And.* III. 2. 40. Quibus quidem *quam* facile potuerat quieſci, ſi hic quieſſet. *And.* IV. 2. 8. Quaſi ego, *quam* dudum, rogem. *And.* V. 2. 9. Labaſcit, victus uno verbo. *quam* cito! *Eun.* I. 2. 98. Continuo adcurrit ad me, *quam* longe quidem. *Eun.* II. 3. 43. *Quam* venuſte! *Eun.* III. 2. 4. *Quam* pridem pater mihi & mater mortui eſſent. Rus Sunii ecquod haberem, & *quam* longe a mari. *Eun.* III. 3. 11. & 13. *Quam* dudum. *Do.* Modo. *Eun.* IV. 4. 30. Dum accubabam, *quam* videbar mihi eſſe pulchre ſobrius! *Eun.* IV. 5. 2. *Quam* mox irruimus? *Eun.* IV. 7. 18. Sed *quam* cito ſunt conſecutae mulieres? *Heaut.* II. 3. 134. Ut ſcias, *quam* ea nunc inſtructa pulchre ad perniciem ſiet. *Heaut.* III. 1. 41. *Quam* bene vero abs te proſpectum eſt! *Quam* timui male! *Heaut.* IV. 1. 25. & 51. *Quam* pene tua me perdidit protervitas! *Heaut.* IV. 6. 10. Ego hinc ad hos proviſam, *quam* mox virginem arceſſant. *Adelph.* V. 6. 1. Vel hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! *quam* ſancte! *Hec.* I. 1. 4. Neque adeo clam me eſt, *quam* eſſe eum graviter laturum credam. *Hec.* II. 2. 19. Nequeo ſatis, *quam* hoc mihi videtur factum prave, proloqui. *Hec.* IV. 4. 24. *Quam* inique comparatum eſt! *Phorm.* I. 1. 7. Exſpecto, *quam* mox recipiat huc ſeſe Geta. *Phorm.* IV. 3. 1. *Quam* ſaepe forte temere eveniunt, quae non audeas optare! *Phorm.* V. 1. 30.

6. *Praecedente* Tam *aliiſque voculis.*

Utinam tam aliquid invenire facile poſſis, Phaedria, *quam* hoc peribit! *Eun.* II. 1. 5. Non tam ipſo quidem dono, *quam* abs te datum eſſe. *Eun.* III. 1. 3. Nam id nobis tam flagitium eſt, *quam* illa. *Adelph.* III. 3. 68. Quum fervit maxime, tam placidum, *quam* ovem, reddo. *Adelph.* IV. 1. 18. Tam excoctam reddam, atque atram, *quam* carbo eſt. *Adelph.* V. 3. 63. Non hercle verbis, Parmeno, dici poteſt tantum, *quam* re ipſa navigare incommodum eſt. *Hec.* III. 4. 3. Turbent porro, *quam* velint. *Hec.* IV. 4. 11. Si tu illam attigeris ſecus *quam* dignum eſt, liberam. *Phorm.* II. 3. 91.

Quamobrem.

Quamobrem? niſi ſi id eſt, quod ſuſpicor. *And.* I. 5. 14. Dictum ac factum invenerit aliquam cauſam, *quamobrem* ejiciat oppido. *And.* II. 3. 8. *Quamobrem*? *Pa.* Neſcio. *And.* IV. 1. 40. *Quamobrem* id tute non facis? *And.* IV. 3. 12. Ubi ea cauſa, *quamobrem* haec faciunt, erit ademta his, deſinent. *And.* V. 1. 18. *Quamobrem*? *St.* Quia lubet. *And.* V. 2. 21. Multae ſunt cauſae, *quamobrem* cupiam abducere. *Quamobrem*, Phaedria, cupio aliquos parare amicos beneficio meo. *Eun.* I. 2. 65. & 68. *Quamobrem*? quid factum eſt? taces? Quid is, obſecro, ad nos? *quamobrem* adductus eſt? *Eun.* V. 1. 5. & 10. Nolo me in via cum hac veſſe videat. *Th.* *Quamobrem* tandem? *Eun.* V. 2. 68. Jam diu aliquam cauſam quaerebat ſenex, *quamobrem* inſigne aliquid faceret his. *Eun.* V. 6. 31. Nunc, *quamobrem* has partes didicerim, paucis dabo. *Quamobrem* omnes vos oratos volo, ne. *Heaut.* Prol. 10. & 26. *Quamobrem* id faciam, vera cauſa eſt. *Chr.* Fabulae! nihil ſatis firmi video, *quamobrem* accipere hunc mihi expediat metum. *Heaut.* II. 3. 95. & 96. Non tu ei dixiſti, ut eſſem? *Ch.* Non. *Me.* *Quamobrem*, Chreme? *Heaut.* III. 1. 27. *Quamobrem*? *Sy.* Ne quaeras. *Heaut.* IV. 4. 23. *Quamobrem* iſtuc, Syre? Non? *quamobrem*? *Ch.* *Quamobrem*? me rogas? homini! Immo filium jube potius. *Ch.* *Quamobrem*? *Heaut.* IV. 5. 27. 32. & 52. *Quamobrem*? *Me.* Neſcio equidem. Occidi! *Me.* *Quamobrem*? Illum hoc rogitato ſimul, *quamobrem*

id faciam. *Me.* Quin ego vero, *quamobrem* id facias, neſcio. *Heaut.* V. 1. 24. 36. & 71. Si rogitem jam, *quamobrem* hoc faciam, neſcias. *Heaut.* V. 3. 6. Ego vero hinc abeo, quando is, *quamobrem* huc veneram, rus abiit. *Adelph.* III. 3. 81. Hem! vide, ut diſcidit labrum. *Do. Quamobrem? Adelph.* IV. 2. 21. Ego in hac re nihil reperio, *quamobrem* lauder tantopere. *Adelph.* IV. 3. 1. *Quamobrem? Aeſ.* Rogas me? Non ludis tu nunc me? *Mi.* Ego te! *quamobrem? Aeſ.* Neſcio. *Adelph.* IV. 5. 31. & 63. *Quamobrem?* quid feci? *Adelph.* V. 1. 10. Id *quamobrem? Adelph.* V. 4. 6. Me miſeram! quae nunc, *quamobrem* accuſer, neſcio *Hec.* II. 1. 8. Nullus ſum! *Par.* Qui dum? *Pa.* Perii! *Par. Quamobrem? Hec.* III. 1. 39. Abs te *quamobrem* haec abierit, cauſam vides. *Hec.* III. 3. 22. *Quamobrem* non teducam, neſcio. *Quamobrem* te orabam, filiam ut remitteres. *Hec.* III. 5. 3. & 48. *Quamobrem* reducam? Ei cauſa alia quae fuit, *quamobrem* abs te abiret? *Quamobrem* non opus ſit, cedo. *Hec.* IV. 4. 38. 74. & 76. Ubi, *quamobrem* adveneris, reſciſcent. *Hec.* V. 2. 24. *Quamobrem* omnes meditari ſecum oportet. *Phorm.* II. 1. 11. At nos unde? aut *quamobrem*? *Phorm.* II. 3. 71. *Quamobrem?* aut quidnam facturus? cedo. *Phorm.* III. 3. 17. *Quamobrem?* aut quid dicet? *Phorm.* IV. 4. 24. Cui dem, & *quamobrem* dem, commemorabo. *Phorm.* IV. 5. 3. Ecquid locutus eum iſta es, *quamobrem* hanc ducimus? *Phorm.* V. 3. 15. Interea mittit herus me ad uxorem tuam. *An. Quamobrem?* Rogo, *quamobrem* retineat me. *Phorm.* V. 6. 21. & 25. *Quamobrem* te oro, ut. Quid mihi nunc adfers, *quamobrem* exſpectem, aut ſperem, porro non fore? *Phorm.* V. 8. 31. & 36.

QUAMPRIMUM.

Obſecro te, *quamprimum* hoc me libera miſerum metu. *And.* II. 2. 14. Fac, *quamprimum* haec audiat. *Eun.* V. 9. 12. Hominem iſtum impuriſſimum *quamprimum* abſolvitote. *Adelph.* II. 4. 18. Sin aliter de hac re eſt ejus ſententia, reſpondeat mihi: ut, quid agam, *quamprimum* ſciam? *Adelph.* III. 5. 6. Ceſſo hinc ire intro, ut hoc *quamprimum*, quidquid eſt, certum ſciam? *Hec.* III. 1. 44. Sed ceſſo adire *quamprimum* ſenem? *Phorm.* II. 1. 55.

QUAMQUAM.

Quamquam illam cupio abducere. *Eun.* I. 2. 92. *Quamquam* haec inter nos nuper notitia admodum eſt. *Heaut.* I. 1. 1. *Quamquam* eſt ſceleſtus, non committet hodie unquam, iterum ut vapulet. *Adelph.* II. 1. 5. *Quamquam* injurium eſt. *Adelph.* II. 1. 51.

QUAMVIS. *Quantumvis.*

Hic properat in Cyprum. *Sa.* Ne tam quidem, *quamvis* etiam maneo otioſus hic. *Adelph.* II. 4. 15.

QUANDO.

Ut quimus, ajunt, *quando* ut volumus, non licet. Duc me ad eam, *quando* huc veni, ut videam. *And.* IV. 5. 10. & 23. Meus fac ſis poſtremo animus, *quando* ego ſum tuus. *Eun.* I. 2. 116. Sicubi eum ſatias hominum, aut negoti ſi *quando* odium ceperat. Si *quando* illa mentionem Phaedriae facit. Si *quando* illa dicet, Phaedriam intromittamus commiſſatum. *Quando* illud, quod tu das, exſpectat, atque amat. Metuit ſemper, quem ipſa nunc capit fructum, ne *quando* iratus alio conferas. *Eun.* III. 1. 14. 47. 51. 57. & 60. *Quando? Do.* Hodie. *Eun.* IV. 4. 30. *Quando* iſtuc erit? *Heaut.* II. 2. 9. Verum enim *quando* bene promeruit, fiat. *Quando* eum quaeſtum ceperis. *Adelph.* II. 1. 47. & 52. *Quando* hoc bene ſucceſſit, hilarem hunc ſumamus diem. *Adelph.* II. 4. 23. *Quando* vitium oblatum eſt; quod ad illum attinet potiſſimum. *Adelph.* III. 1. 9. Poſtremo, *quando* ego conſcia mihi ſum. *Adelph.* III. 2. 50. Ego vero hinc abeo, *quando* is, quamobrem huc veneram, rus abiit. *Quando* ita volt frater, de iſtoc ipſe viderit. *Adelph.* III. 3. 81. & 83. Cui? *quando* nupſit? *Adelph.* IV. 5. 37. *Quando* ego tuum non curo, ne cura meum. *Adelph.* V. 3. 16. Experiamur contra haec, *quando* eo provocat. *Adelph.* V. 4. 24. Si *quando* ad eam acceſſerat confabulatum. *Hec.* I. 2. 106. Sed *quando* ſeſe eſſe indignam deputat matri meae. *Quando* nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperant. *Hec.* III. 5. 27. & 62. Id tua refert nihil, utrum illae fecerint, *quando* haec abierit. *Hec.* IV. 3. 13. Abibo hinc, praeſens *quando* promoveo parum. *Hec.* IV. 4. 81. *Quando* evenere haec nobis, frater, proſpere. *Phorm.* V. 7. 2. Recte ſane: *quando* nihil times, tu narra. Verum, *quando* jam accuſando fieri infectum non poteſt, ignoſce. *Phorm.* V. 8. 10. & 45.

QUANDOQUIDEM.

Deos quaeſo, ut ſit ſuperſtes, *quandoquidem* ipſe eſt ingenio bono. *And.* III. 2. 7. *Quandoquidem* tam iners, tam nulli conſili ſum. *And.* III. 5. 2. *Quandoquidem* illarum neque te quiſquam novit, neque ſcit, qui ſies. *Eun.* II. 3. 82. Quid iſtic? *quandoquidem* ducenda eſt, egomet habeo propemodum, quam volo. *Heaut.* V. 5. 20. *Quandoquidem* hoc numquam mihi ipſe voluit credere. *Adelph.* IV. 5. 6. Quid iſtic? dabitur: *quandoquidem* hic volt. *Adelph.* V. 8. 33. *Quandoquidem* illam a me diſtrahit neceſſitas. *Hec.* III. 5. 42. *Quandoquidem* ſolus regnas. *Phorm.* II. 3. 58.

QUANTO.

Ah! *quanto* ſatius eſt, te id dare operam, qui. *And.* II. 1. 7. Caeterum idem hoc tute melius *quanto* inveniſſes, Thraſo? *Eun.* III. 1. 63. *Quanto* magis magiſque cogito. *Eun.* III. 3. 1. Vah! *quanto* nunc formoſior videre mihi, quam dudum! *Eun.* IV. 5. 4. *Quanto* minus ſpei eſt, tanto magis amo. *Eun.* V. 9. 23. *Quanto*

diu-

diutius abeſt, magis cupio tanto, & magis deſidero. Hic mihi *quanto* nunc plus ſapit, quam egomet mihi! *Heaut.* III. 1. 15. & 101. Obſecro: *quanto* tuus eſt animus natu gravior, ignoſcentior. *Heaut.* IV. 1. 32. *Quanto* fuerat praeſtabilius, ubivis gentium agere aetatem, quam? *Hec.* III. 1. 4.

QUANTUM.

Nihil loci eſt ſegnitiae, neque ſocordiae, *quantum* intelleximodo ſenis ſententiam de nuptiis. *And.* I. 3. 2. Herus, *quantum* audio, uxore excidit. *And.* II. 5. 12. Et is mihi ſuadet, nuptias *quantum* queam, ut maturem. *And.* III. 3. 45. Non ſatis habes, quod tibi dieculam addo, *quantum* huic promoveo nuptias? *And.* IV. 2. 28. Ah Andria eſt ancilla haec, *quantum* intelligo. *And.* IV. 4. 17. Sublimem hunc intro rape, *quantum* potes. *And.* V. 2. 20. Sed, ego *quantum* ſuſpicor, ad virginem animum adjecit. *Eun.* I. 2. 62. Abduc, duc, *quantum* potes. *Eun.* II. 3. 85. *Quantum* ego illum vidi, nonnihil timeo miſera, ne. *Eun.* IV. 1. 1. Comprehendi jube, *quantum* poteſt. *Eun.* V. 1. 20. Ubi vidi, ego me in pedes, *quantum* queo. *Eun.* V. 2. 5. Sed hic actor tantum poterit a facundia, *quantum* ille potuit cogitare commode. *Heaut.* Prol. 14 *Quantum* ex ipſa re conjecturam cepimus. *Heaut.* II. 3. 25. Cognita eſt, *quantum* audio hujus verba. *Heaut.* IV. 3. 4. Et *quantum* ego intelligere poſſum. *Heaut.* V. 2. 31. Tu, *quantum* potes, abi. *Adelph.* III. 2. 52. Jam; *quantum* potes. *Adelph.* IV. 5. 66. Quae, *quantum* poteſt, aliquo abjicienda (pſaltria) eſt. *Adelph.* IV. 7. 25. Maceriam jube dirui, *quantum* poteſt. *Adelph.* V. 7. 11. Neſcis, Parmeno, *quantum* hodie profueris mihi. *Hec.* V. 4. 36. Incredibile eſt, *quantum* herum anteeo ſapientia. *Phorm.* II. 1. 17. *Quantum* potes, me certiorem, inquit, face. *Phorm.* IV. 3. 69. O omnium, *quantum* eſt, qui vivant, homo hominum ornatiſſime! *Phorm.* V. 6. 13. *Quantum* poteſt, nunc conveniundus Phormio eſt. Oa opprime. *De.* Impurum vide, *quantum* valet. *Phorm.* V. 7. 3. & 94.

QUANTUMVIS.

Quum faciem videas, videtur eſſe *quantivis* pretii. *And.* V. 2. 15.

QUANTUS, A, UM.

Tu *quantus quantus*, nihil niſi ſapientia es. *Adelph.* III. 3. 40. *Quantus* metus eſt mihi. *Phorm.* III. 1. 18. Id illa univerſum abripiet: haud exiſtumans, *quanto* labore partum. *Phorm.* I. 1. 12. Heus! *quanta quanta* haec mea paupertas eſt. *Phorm.* V. 7. 10. *Quantam* & quam veram laudem capiet Parmeno! *Eun.* V. 4. 3. Hui, *quantam* feneſtram ad nequitiam pateſeceris! *Heaut.* III. 1. 72. *Quantam* obtuli adventu meo laetitiam Pamphilo hodie! *Hec.* V. 3. 18. *Quanta* de ſpe decidi! *Heaut.* II. 3. 9. *Quanta* ſpe decidi! *Heaut.* IV. 8. 11. Neſcis, Parmeno, ex *quanta* aerumna extraxeris. *Hec.* V. 4. 36. *Quanta* me cura & ſollicitudine adficit gnatus! *Phorm.* II. 4. 1. Ah! neſcis, quantis in malis verſer miſer, *quantaſque* hic ſuis conſiliis mihi confecit ſollicitudines. *And.* IV. 1. 26. Viden' tu illum militem ſecum ad te *quantas* copias adducere? *Eun.* IV. 6. 17. Diſperii! ſceleſtus *quantas* turbas concivi inſciens? *Heaut.* V. 2. 17. O Fors fortuna! *quantis* commoditatibus hunc oneraſtis diem! *Phorm.* V. 6. 1. At enim dices, me, *quantum* hic operis fiat, poenitet. *Heaut.* I. 1. 20. Ut te quidem omnes Dii, Deaeque, *quantum* eſt, Syre, perduint! *Heaut.* IV. 6. 6. *Quantum* tibi opus eſt argenti? loquere. *Phorm.* III. 3. 24. *Quantum* is voluerit, datum eſſe dotis. *Phorm.* IV. 5. 10. Ut te redimas captum quam queas minimo; ſi nequeas paululo, at *quanti* queas. *Eun.* I. 1. 30. *Quanti* eſt ſapere! *Eun.* IV. 7. 21. Emit! perii hercle. *quanti*? *Eun.* V. 6. 14. Tu illum, numquam oſtendiſti, *quanti* penderes. *Heaut.* I. 1. 103. Saltem *quanti* emta eſt, Syre. *Adelph.* II. 2. 41. A me argentum, *quanti* eſt, ſumito. *Adelph.* V. 9. 20. *Quantum* imperavi, date. *And.* III. 2. 4. Niſi eum, *quantum* tibi opis Di dant, ſervas, caſtigas, mones? *Heaut.* III. 3. 31. Ille haud ſcit, paullum lucri, *quantum* ei damni adportet. *Heaut.* IV. 4. 25. Non vides, *quantum* mali ex ea re excites? *Heaut.* V. 3. 11. Conveniet numerus, *quantum* debui. *Phorm.* I. 2. 3. Quid poſtulat? *Ge.* Quid? nimium. *quantum* libuit. Si volt Demipho dare, *quantum* ab hac accipio, quae ſponſa eſt mihi. *Phorm.* IV. 3. 38. & 52. Neſcis, quo in metu, & *quanto* in periclo ſimus. *Phorm.* I. 2. 8. Ah! neſcis, *quantis* in malis verſer miſer. *And.* IV. 1. 25.

QUAPROPTER. *Adverb.*

Quapropter? *Si.* Rogas? *And.* I. 1. 136. *Quapropter*? *Da.* Ita facto eſt opus. *And.* IV. 2. 32. *Quapropter*? *Cl.* Quia enim incertum eſt etiam, quid ſe faciat. *Heaut.* I. 2. 14. *Quapropter*? quia. *Hec.* III. 1. 31.

QUAPROPTER. *Conj.*

Quapropter haec res neutiquam neglectui eſt mihi. *Heaut.* II. 3. 116. *Quapropter* quoquo pacto tacito eſt opus. *Adelph.* III. 2. 44. *Quapropter* enitar, faciam, experiar. *Adelph.* III. 4. 51. *Quapropter* te ipſum purgare ipſis coram, placabilius eſt. *Adelph.* IV. 3. 17. *Qua* me *propter* exanimatum citius eduxi foras. *Hec.* III. 3. 4. *Quapropter* te huc foras puerum evocare juſſi. *Hec.* V. 1. 6.

QUARE.

Cauſam dicere prius, unde petitur, aurum *quare* ſit ſuum. *Quare* aequum eſt vos cognoſcere, atque ignoſcere. *Eun.* Prol. 11. & 42. Hem! perii! *quare*? *Adelph.* III. 2. 29.

QUASI.

Nam iſtaec commemoratio, *quaſi* exprobratio eſt immemoris beneficii. *And.* I. 1. 17. *Quaſi* neceſſe ſit, ſi huic non dat, te illam uxorem ducere. *And.* II.

2. 35. *Quaſi* de improviſo reſpice ad eum. *And.* II. 5. 6. *Quaſi* non tibi renuntiata ſint haec, ſic fore. *Quaſi* tu dicas, factum id conſilio meo. *And.* III. 2. 19. & 22. *Quaſi* hoc te orando a me impetrare oporteat. *Quaſi* illa tua ſit, Pamphilique ego ſim pater. *And.* III. 3. 12. & 17. Modo introii. *Si. Quaſi* ego, quam dudum, rogem. *And.* V. 2. 9. *Quaſi* quidquam in hunc jam gravius dici poſſiet. Quid, mi pater? *quaſi* tu hujus indigeas patris. *And.* V. 3. 3. & 19. Ah! rogitare? *quaſi* difficile ſit. *Eun.* II. 1. 3. Requieſcere ubi volebat, *quaſi.* noſtin'? *Gn.* Scio: *quaſi* ubi illam exſpueret miſeriam ex animo. *Eun.* III. 1. 15. & 16. Adſimulabo, *quaſi* nunc exeam. *Eun.* III. 2. 8. *Quaſi* vero paullum interſiet. *Eun.* IV. 4. 18. Ad me? qui? *quaſi* iſtuc! *Eun.* IV. 6. 7. Mater & pater, *quaſi* dedita opera domi erant. *Eun.* V. 2. 2. Egomet meo indicio, miſer, *quaſi* ſorex, hodie perii. *Eun.* V. 7. 23. Proinde *quaſi* nemo ſiet, ita tute attente illorum officia fungere. *Quaſi* talenta ad quindecim coëgi. *Heaut.* I. 1. 13. & 93. Ita res eſt haec nunc, *quaſi* cum. *Quaſi* illic minor mea res agatur, quam tua. *Heaut.* II. 3. 77. & 113. Et *quaſi* is non divitiis abundet, gnatus ejus profugit inopia. *Heaut.* III. 2. 16. Abi deambulatum. *Cl.* Deambulatum! quo? *Sy.* Vah! *quaſi* deſit locus. *Heaut.* III. 3. 26. Metuo quid agam. *Sy.* Metuis? *quaſi* non ea poteſtas ſit tua. *Heaut.* IV. 3. 42. Gaudere adeo coepit, *quaſi* qui cupiunt nuptias. *Heaut.* V. 1. 12. *Quaſi* jam uſquam tibi ſint viginti minae. *Adelph.* II. 2. 15 Age, inepte: *quaſi* nunc norimus nos inter nos, Cteſipho. *Adelph.* II. 4. 7. Jam nunc times, *quaſi* numquam adfueris. *Adelph.* III. 1. 3. Homini illico lacrumae cadunt, *quaſi* puero, gaudio. *Adelph.* IV. 1. 21. Ita vita eſt hominum, *quaſi* quum ludas teſſeris. *Adelph.* IV. 7. 21. *Quaſi* re bene geſta. *Adelph.* V. 1. 13.

Quid.; ſi quid te majus oret? *Mi. Quaſi* non hoc ſit maximum. *Adelph.* V. 8. 18. *Quaſi* tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego. *Hec.* I. 2. 35. Me filiis relinquunt *quaſi* magiſtrum. *Phorm.* I. 2. 22. Proinde expiſcare, *quaſi* non noſſes. *Quaſi* non noris, tentatum advenis. *Phorm.* II. 3. 35. & 41.

QUATIO.

Homo *quatietur* certe cum dono foras. *Eun.* II. 3. 66.

QUE. *Conjunct.*

Putabam eſſe humani ingeni, manſuetique animi officia. *And.* I. 1. 87. Dum licitum eſt ei, dumque aetas tulit. *And.* II. 6. 12. Idque adeo metuens vos celavi. Gnatam ut det oro, visque id exoro. *And.* III. 4. 6. & 13. Ludum jocumque dicet fuiſſe illum alterum. *Eun.* II. 3. 8. Eſt durus, praeter aequumque & bonum. *Adelph.* I. 1. 39. Illique exopto, ut. *Hec.* III. 5. 40. Vereorque, ne uxor aliqua hoc reſciſcat. *Phorm.* IV. 1. 19.

QUEO.

Ubi vidi, ego me in pedes, quantum *queo.* *Eun.* V. 2. 5. Quod *queo*, conſervis ad eundem iſtunc praecipio modum. *Adelph.* III. 3. 69. Nunc quum non *queo*, (mutare) aequo animo fero. *Adelph.* IV. 7. 20. Curre. *Par.* Non *queo.* *Hec.* III. 4. 29. Enimvero prorſus jam tacere non *queo.* *Hec.* IV. 4. 51. Sat, pol, minus *queo*, viri culpa, quam me dignum eſt. *Phorm.* V. 3. 4. Pectore conſiſtere nihil conſilii *quit.* *Adelph.* IV. 4. 4. Denique, ubi non *quit* pati. *Hec.* I. 2. 108. Ut *quimus*, ajunt, quando, ut volumus, non licet. *And.* IV. 5. 10. Numquam iſtuc *quivi* ego intelligere. *And.* III. 4. 10. Nec te *quivit* hodie cogere, illam ut duceres. *And.* IV. 1. 30. Hem, egone iſtuc conari *queam*? *And.* I. 5. 35. Is mihi ſuadet, nuptias, quantum *queam*, ut maturem. *And.* III. 3. 45. Si *queam* mutare. *Adelph.* IV. 7. 19. Meritus de me eſt, quod *queam*; illi ut commodem. *Hec.* V. 1. 33. Vereor, vim ut *queas* ferre. *And.* I. 5. 42. Niſi ut te redimas captum quam *queas* minimo: ſi nequeas paululo, at quanti *queas.* *Eun.* I. 1. 29. & 30. Ut neque miſericordia, neque precibus molliri *queas*? *Phorm.* III. 2. 14. Ut, cum velit tibi jure iraſci, non *queat.* *And.* II. 3. 20. Satrapes ſi ſiet amator, numquam ſufferre ejus ſumtus *queat.* *Heaut.* III. 1. 44. Cum tolerare hujus ſumtus non *queat.* *Heaut.* III. 2. 33. Forma in tenebris noſci non *quita* eſt. *Hec.* IV. 1. 57.

QUEROR.

Quid agam, quid clamem, aut *querar*? *Adelph.* V. 3. 3.

QUI. QUIS. QUAE. QUA. QUOD. & QUID.

Non *qui* argumentum narret, ſed *qui* malevoli veteris Poëtae maledictis reſpondeat. *Qui* utramvis recte norit, ambas noverit. *And.* Prol. 6. & 10. Ita tum diſcedo ab illo, ut *qui* ſe filiam neget daturum. *And.* I. 1. 121. Tandem cognoſti, *qui* ſiem. *And.* III. 4. 7. Quem ego igitur rogem, *qui* hic neminem alium videam? *And.* IV. 4. 11. Neſcio *qui* ſenex modo venit. *And.* V. 2. 14. *Qui* color, nitor, veſtitus? *Eun.* II. 2. 11. Nunc, Parmeno, te oſtendes, *qui* vir ſies. *Eun.* II. 3. 15. Nemo poſſet, ſat ſcio, *qui* haberet, *qui* pararet alium, hunc perpeti. *Eun.* III. 2. 35. *Qui* hic ornatus eſt? *Eun.* III. 4. 8. Quaere, *qui* reſpondeat. *Eun.* IV. 7. 40. Etſi ego indigna hac contumelia ſum maxume; at tu indignus, *qui* faceres. *Eun.* V. 2. 27. Facis adeo indigne injuriam illi, *qui* non abſtineas manum. Di te eradicent, Syre, *qui* me hinc extrudis. *Heaut.* III. 3. 4. & 28. Te miror, *qui* alia tam plane ſcias. Quemquamne animo tam communi eſſe, aut leni putas, *qui* ſe vidente amicam patiatur ſuam? *Heaut.* V. 1. 24. & 40. Neſcis, *qui* vir ſis. *Adelph.* IV. 7. 5. Sed ego nunc mihi ceſſo, *qui* non humerum hunc onero pallio. *Phorm.* V. 6. 4. Tum ſi *quis* magiſtrum cepit ad eam rem improbum. *And.* I. 2. 21. Quid facerem,

ſi

ſi *quis* nunc me roget? *And.* I. 5. 23. *Quis* videor? *And.* IV. 2. 19. *Quis* homo eſt? *And.* V. 6. 1. & 50. *Eun.* V. 6. 6. *Phorm.* II. 3. 28. Tum ſi *quis* eſt, qui dictum in ſe inclementius exiſtimabit eſſe. *Eun.* Prol. 4. Negat *quis*? nego. Ne *quis* forte internuncius clam a milite ad illam curſitet. *Eun.* II. 2. 25. & 56. *Quis* eſt tam potens cum tanto munere hoc? *Eun.* II. 3. 61. Roget *quis*, quid tibi cum illa? *Eun.* III. 3. 5. Nec *quis* eſſet, unquam audieram dicier. *Eun.* IV. 4. 32. Si *quis* recte aut commode tractaret. *Heaut.* I. 1. 100. Sed *quis* oſtium hoc pultavit? *Adelph.* IV. 5. 3. *Quis* me eſt fortunatior? *Hec.* V. 4. 8. Nunc ſi *quis* eſt, qui hoc dicat. *Phorm.* Prol. 13. Si *quis* me quaeret rufus. *Phorm.* I. 2. 1. Sed ſi *quis* forte malitia fretus ſua. *Phorm.* II. 1. 43. *Quis* nominat me? *Phorm.* V. 8. 1. *Cujus* mos maxume eſt conſimilis voſtrum. *Heaut.* II. 4. 13. *Cujus* tu fidem in pecunia perſpexeris. *Phorm.* I. 2. 10. Ne *cui* ſit voſtrum mirum. *Heaut.* Prol. 5. *Cui*? quando nuplit? *Adelph.* IV. 5. 37. Hanc conditionem ſi *cui* tulero extrario. *Phorm.* IV. 5. 13. *Quem*, inquit, ad coenam vocabo meorum aequalium? *And.* II. 6. 22. Itane tandem idoneus tibi videor eſſe, *quem* tam aperte fallere incipias dolis? *And.* III. 2. 13. Reſtitue, in *quem* me accepiſti locum. *And.* IV. 1. 58. Verum ex ea nunc miſera *quem* capit laborem! *And.* IV. 3. 4. Nemo eſt, *quem* mallem, omnium. *And.* V. 4. 7. Num *quem* evocari hinc vis foras? *Eun.* II. 2. 52. At *quem* Deum? *Eun.* III. 5. 42. Pejore res loco non poteſt eſſe, quam in *quo* nunc ſita eſt. *Adelph.* III. 2. 46. Peperit filia. hem! taces? ex *quo*? *Hec.* IV. 1. 12. Neſcis, *quo* in metu, & quanto in periclo ſimus. *Phorm.* I. 2. 7. *Qui* cum hunc accuſant, Naevium, Plautum, Ennium accuſant. *And* Prol. 18. Propere arceſſe, hinc *qui* auferant eam. *And.* V. 6. 15. Eſt genus hominum, *qui* eſſe primos ſe omnium rerum volunt. *Eun.* II. 2. 17. Quod *qui* reſcierint, culpent. *Eun.* II. 3. 95. Gaudere adeo coepit, quaſi *qui* cupiunt nuptias. *Heaut.* V. 1. 12. Abii ad proximos, *qui* erant tibi. *Heaut.* V. 2. 13. Minime miror, *qui* inſanire occipiunt ex injuria. *Adelph.* II. 1. 43. *Quorum* aemulari exoptat negligentiam potius, quam. *And.* Prol. 20. In denegando modo *quis* pudor paululum adeſt. *And.* IV. 1. 6. *Quibus* & re ſalva, & perdita promeram. *Eun.* II. 2. 27. Quodne ego perſcripſi porro illis, *quibus* debui? *Phorm.* V. 7. 30. *Quos* hic noſter auctores habet. *And.* Prol. 19. Non poſſum ſatis narrare, *quos* ludos praebueris intus. *Eun.* V. 7. 9. Quae ſolet *quos* ſperneret. *Heaut.* II. 3. 122. Sumtus, *quos* feciſti in eam, quam aequo animo tuli? *Hec.* IV. 4. 63. Fere in diebus paucis, *quibus* haec acta ſunt. *And.* I. 1. 77. Adeon' videmur vobis eſſe idonei, in *quibus* ſic illudatis? *And.* IV. 4. 19. Syrum impulſorem, vah! *quibus* illum lacerarem modis! *Adelph.* III. 2. 17. *Quae* ſit, rogo. *And.* I. 1. 97. *Quae* ſeſe in ignem injicere voluit, prohibui; ſervavi. *And.* I. 1. 113. *Quae* haec eſt fabula? *And.* IV. 4. 8. Egone illam? *quae* illum? *quae* me? *quae* non? *Eun.* I. 5. 20. Tum *quae* ejus confidentia eſt? *Eun.* V. 1. 23. *Quae* illaec turba eſt? *Eun.* V. 5. 5. Mihi ſolae ridiculo fuit, *quae*, quid timeret, ſciebam. *Eun.* V. 7. 3. Ex ſua libidine moderantur, nunc *quae* eſt, non *quae* olim fuit. *Heaut.* II. 1. 4. *Quae* ſit ejus aetas, vides. *Heaut.* III. 2. 44. *Quae* iſta eſt pravitas, *quae*ve amentia eſt? *Heaut.* V. 2. 20. & 21. *Quae* haec eſt miſeria? *Adelph.* IV. 2. 16. *Quae* vobis placita eſt conditio, datur. *Hec.* II. 1. 44. *Quae* haec eſt pertinacia? *Hec.* III. 5. 46. Quum venit mihi in mentem, *quae* ſim. *Hec.* V. 1. 7. *Quae* (culpa) ſit ignoſcenda. *Phorm.* V. 8. 26. Si *qua* eſt habitior paullo, pugilem eſſe ajunt. *Eun.* II. 3. 23. Si *qua* laborioſa eſt, ad me curritur. *Heaut.* Prol. 44. Nunc *quam* rem vitio dent, quaeſo animum advortite. *And.* Prol. 8. Ne *quam* faciam in nuptiis fallaciam. *And.* I. 3. 7. *Quam* joco rem voluiſti a me tandem, quin perfeceris? *Eun.* I. 2. 99. Timeo miſera, ne *quam* ille hodie inſanus turbam faciat. *Eun.* IV. 1. 2. Ne *quam* in illum Thais vim fieri ſinat. *Eun.* V. 5. 21. *Quam* rem agis? *Heaut.* I. 1. 37. *Quam* Bacchis ſecum adduxit adoleſcentulam. *Heaut.* IV. 1. 41. Ne *quam* aliam quaerat copiam, ac. *Heaut.* V. 1. 54. Duxi uxorem, *quam* ibi miſeriam vidi! *Adelph.* V. 4. 13. *Quam* hic rem agit? *Adelph.* V. 8. 9. Dixere cauſam tunc, neſcio *quam*. *Hec.* I. 2. 111. *Qua* fiducia id facere audeam? *And.* III. 5. 7. *Qua* audacia tantum facinus audet? *Eun.* V. 5. 16. *Qua* ſpe, aut quo conſilio huc imus? *Eun.* V. 9. 5. Hac quidem cauſa, *qua* dixi tibi. *Heaut.* I. 1. 35. *Qua* ratione illuc? *Adelph.* IV. 5. 36. Aut *qua* via te capient, eadem ipſos capi. *Hec.* I. 1. 16. Ex *qua* re minus rei foret, aut famae temperans. *Phorm.* II. 5. 41. Interea inter mulieres, *quae* ibi aderant. *And.* I. 1. 91. Paucae, *quae* circum illam eſſent, manent puellae. *Eun.* III. 5. 33. Sine auro tum ornatam, ita uti *quae* ornantur ſibi. *Heaut.* II. 3. 47. *Quae* omnes faciunt dignae ut videantur malo. *Hec.* II. 3. 2. Poſthac *quas* faciet de integro Comoedias. *And.* Prol. 26. *Quas* credis eſſe has, non ſunt verae nuptiae. *And.* I. 1. 20. Eunuchum quem dediſti nobis, *quas* turbas dedit! *Eun.* IV. 3. 11. *Quas* (minas) pro alimentis eſſe nunc duco datas. *Heaut.* IV. 7. 8. In his, *quas* primum Caecilii didici novas. *Hec.* Alt. Prol. 6. Viciſſim partes tuas acturus eſt. *An.* *Quas*? *Phorm.* V. 5. 7. *Quibus* (nuptiis) quam facile poterat quieſci. *And.* IV. 2. 8. Ego, quia non rediit filius, *quibus* nunc ſollicitor rebus! *Adelph.*

Digitized by Google

delph. I. 1. 11. *Quibus* in rebus alius ne iratus quidem eſt. *Hec.* III. 1. 28. Intus tranſfigetur, ſi quid eſt, *quod* reſtet. *And.* V. 6. 17. Ego quoque una pereo, *quod* mihi eſt carius. *Eun.* II. 1. 5. Quid ais? *Th.* Id *quod* res eſt. *Eun.* IV. 6. 10. Nihil eſt Thaide hac tua dignius *quod* ametur. *Eun.* V. 9. 22. Dum, *quod* te dignum eſt, facies. *Heaut.* I. 1. 55. *Quod* ad illum attinet potiſſimum. *Adelph.* III. 1. 9. *Quod* hoc genus eſt? *Hec.* II. 1. 1. *Quod* ſors feret, feremus aequo animo. *Phorm.* I. 2. 88. *Quod* tu ſperas, propulſabo facile. *And.* II. 3. 21. Aliquid inveni modo, *quod* ames. *Eun.* II. 3. 17. Sine me, vacivom tempus ne *quod* duim mihi laboris. *Heaut.* I. 1. 38. Pravum an rectum ſiet, *quod* petet. *Heaut.* III. 1. 76. *Quod* vos jus cogit, id voluntate impetret. *Adelph.* III. 4. 44. Neſcio, *quod* magnum malum me celas. *Hec.* III. 1. 39. *Quod* nunc minitare facere, ut faceres. *Hec.* III. 4. 13. Neſcio, *quod* magnum hoc nuntio exſpecto malum. *Phorm.* I. 4. 16. *Quo* jure, quaque injuria. *And.* I. 3. 9. *Quo* pacto Rhodium tetigerim in convivio. *Eun.* III. 1. 30. *Quo* ſtudio vitam ſuam te abſente exegerit. *Heaut.* II. 3. 39. *Quo* pacto hoc aperiam? *Hec.* IV. 4. 6. *Quo* redibo ore ad eam, quam contemſerim? *Phorm.* V. 7. 24. Ergo aperte vis, *quae* reſtant, me loqui? *And.* I. 2. 24. Tu fortaſſe, *quae* facta hic ſint, neſcis. *Eun.* V. 9. 31. Quin habeat, *quae* quidem in homine dicuntur bona? *Heaut.* I. 2. 19. Illa, *quae* antehac facta ſunt, omitto. *Adelph.* I. 2. 6. Unde exordiar narrare, *quae* nec opinanti accidunt. *Hec.* III. 3. 2. Ego, *quae* in rem tuam ſint, ea velim facias. *Phorm.* II. 4. 9. Si mihi pergit, *quae* volt, dicere; ea, *quae* non volt, audiet. *And.* V. 4. 17. *Quae* vera audivi, taceo, & contineo optume. *Eun.* I. 2. 23. Ubi adbibit plus paullo, ſua *quae* narrat facinora! *Heaut.* II. 1. 8. Sedulo moneo, *quae* poſſum, pro mea ſapientia. *Adelph.* III. 3. 73. Partim *quae* perſpexi his oculis, partim *quae* accepi auribus. *Hec.* III. 3. 3. Coepi iis omnia facere, obſequi *quae* vellent. *Phorm.* I. 2. 29. Scin' me in *quibus* ſim gaudiis? *Eun.* V. 9. 5. Multa in homine ſigna inſunt, ex *quibus* conjectura facile ſit. *Adelph.* V. 3. 36. Non ſic ludibrio tuis factis habitus eſſem. *My.* *Quibus*? *Hec.* IV. 1. 11. *Quid* eſt, quod me velis. *And.* I. 1. 18. *Quid*? tu his rebus credis fieri? *Quid* videtur hoc tibi mancipium? *Eun.* II. 2. 14. & 42. *Quid* ita? *Eun.* II. 3. 74. IV. 4. 58. *Heaut.* III. 3. 49. *Quid* tum poſtea? *Eun.* II. 3. 78. IV. 2. 9. V. 7. 23. *Adelph.* IV. 5. 15. *Hec.* IV. 1. 36. *Quid*? hunc non vides? *Eun.* III. 2. 10. Procul hinc lubet prius, *quid* ſit, ſciſcitari. *Eun.* III. 4. 10. Neſcio, *quid* profecto abſente nobis turbatum eſt domi. *Eun.* IV. 3. 7. *Quid* factum eſt? taces? *Quid* is, obſecro, ad nos? *Eun.* V. 1. 5. & 10. *Quid*? ah! volet, certo ſcio. *Eun.* V. 2. 50. *Quid*? iſti te ignorabant. *Eun.* V. 9. 59. *Quid* ſene noſtro erit miſerius? Cedo iſtuc tuum conſilium: *quid* id eſt? *Heaut.* II. 3. 14. & 91. Videbimus, *quid* opus ſit. *Heaut.* III. 2. 47. Metui, *quid* futurum denique eſſet. *Heaut.* III. 3. 8. *Quid* me fiat, parvi pendis. *Quid* tum, quaeſo, ſi hoc pater reſciverit? *Sy.* *Quid* ſi redeo ad illos, qui ajunt: *quid* ſi nunc coelum ruat? *Heaut.* IV. 3. 37. 40. & 41. Ita fiat: & iſtoc, ſi *quid* potis eſt, rectius. *Adelph.* IV. 1. 5. Sed, *quid* iſta, Aeſchine, noſtra? aut *quid* nobis cum illis? abeamus. *quid* eſt? *Adelph.* IV. 5. 43. & 44. Ob eam rem, ſi *quid* uſus venerit. *Adelph.* V. 6. 7. *Quid* nunc, quod reſtat? *Adelph.* V. 8. 24. *Quid*! non ſciunt ipſi viam? *Hec.* III. 2. 25. *Quid*, ſi non veniet? *Hec* III. 4. 28. Quid fit denique? *Ge.* *Quid* fiat? *Phorm.* I. 2. 71. & 72. *Quid*? ego vobis, Geta, alienus ſum? *Phorm.* III. 3. 12. *Quid*, ſi animam debet? *Phorm.* IV. 3. 56. *Quid*? non, obſecro, es? *Phorm.* V. 1. 15. Exſpecto *quid* velis. Si tibi *quid* feci, aut facio, quod placeat. Id arbitror adprime in vita eſſe utile, ut ne *quid* nimis. *And.* I. 1. 7. 14. & 35. Me, & te imprudens, niſi *quid* Di reſpiciunt, perdidi. *And.* IV. 1. 18. *Quid* tu ais, Gnatho? *quid* tu autem, Thraſo? *Eun.* III. 2. 21. & 22. *Quid* illo faciemus, ſtulta? *Py.* *Quid* facias, rogas? *Eun.* V. 1. 21. *Quid* comedent? *quid* ebibent? *Heaut.* II. 3. 14. *Quid* te futurum cenſes, quem adſidue caedent? *Heaut.* III. 1. 53. Te volt: videas, *quid* velit. *Heaut.* IV. 1. 6. *Quid* agam? aut *quid* comminiſcar? *Heaut.* IV. 2. 7. Modo *quid* deſignavit! *Adelph.* I. 2. 7. *Quid* narras! *Adelph.* III. 4. 2. *Phorm.* I. 2. 86. Ut neque *quid* me faciam, neque *quid* agam, certum ſiet! *Adelph.* IV. 4. 2. *Quid* agis? quo abis? *Adelph.* V. 2. 5. *Phorm.* I. 4. 39. Sed magnum neſcio *quid* neceſſe eſt eveniſſe. *Hec.* III. 1. 24. Filius introiit videre, *quid* agat. *So.* *Quid* ais! an venit? *Hec.* III. 2. 10. & 11. Egon' te pro hoc nuntio *quid* donem? *quid*? *quid*? neſcio. *Par.* At ego ſcio. *Pa.* *Quid*? *Hec.* V. 4. 9. & 10. Cedo, *quid* portas, obſecro? *Quid* agam? *Ph.* *Quid* ais? *Phorm.* I. 4. 20. & 23. Ne *quid* plus minuſve faxit, quod. *Phorm.* III. 3. 21. Cedo, *quid* poſtulat? *Ge.* *Quid*? nimium. *Phorm.* IV. 3. 37. & 38.

QUID. *Sequente Genitivo.*

Si *quid* conſilii habet, ut conſumat nunc. *And.* I. 1. 132. *Quid* cauſae eſt, quin hinc in piſtrinum recta proficiſcar via? *And.* III. 4. 21. *Quid* turbae eſt apud forum? *Quid* illic hominum litigant? *And.* IV. 4. 6. Tibi oſtendam, herum *quid* ſit pericli fallere. *And.* V. 2. 26. *Quid* illud gaudii eſt? *And.* V. 5. 7. Di boni, *quid* hoc morbi eſt? *Eun.* II. 1. 19. *Quid* iſtuc, inquam, ornati eſt? *Eun.* II. 2. 6. *Quid* hoc eſt ſceleris? *Eun.* II. 3. 34. *Quid* hoc hominis? *Quid* illud mali eſt? *Eun.* III. 4. 8.

&

Digitized by Google

& 9. *Quid* iſtuc eſt rei? *Quid* iſtuc nam monſtri fuit? *Eun.* IV. 3. 10. & 14. *Quid* illuc hominis eſt? *Eun.* V. 1. 17. Neque aedepol, *quid* nunc conſilii capiam, ſcio. *Eun.* V. 2. 28. *Quid* illi credis animi tum fuiſſe? *Eun.* V. 7. 14. *Quid* hoc autem eſt mali? *Eun.* V. 8. 5. Si *quid* laboris eſt, nollem. *Heaut.* I. 1. 30. *Quid* reliqui eſt, quin habeat? Ibo hinc intro, ut videam, nobis *quid* coenae ſiet. *Heaut.* I. 2. 19. & 37. Pergin' iſtuc prius dijudicare, quam ſcis, *quid* veri ſiet? *Heaut.* II. 2. 8. Dî boni, *quid* turbae eſt! Ut ne *quid* hujus rerum ignores. Hic ſi *quid* nobis forte adverſi evenerit. *Heaut.* II. 3. 13. 28. & 114. Pytiſſando modo *quid* vini abſumſit! *Heaut.* III. 1. 49. Neſcio, *quid* peccati portet haec purgatio. *Heaut.* IV. 1. 12. *Quid* eſt rei? *Heaut.* IV. 4. 21. *Hec.* V. 3. 12. *Quid* rei eſſet, dixti huic? *Heaut.* IV. 7. 2. Quaeſo, *quid* tu hominis es? *Heaut.* IV. 8. 7. *Quid* dotis dicam te dixiſſe filio? *Heaut.* V. 1. 64. *Quid* ego tantum ſceleris admiſi miſer? *Heaut.* V. 2. 3. *Quid* hoc rei eſt! *Quid* tibi rei mecum eſt? *Adelph.* II. 1. 21. & 23. Haud cito mali *quid* ortum ex hoc ſit publice. *Adelph.* III. 3. 89. Cauſae *quid* dicam? *Adelph.* IV. 1. 15. *Quid* hoc, malum! infelicitatis? *Adelph.* IV. 2. 5. *Quid* huic hic negotî eſt. Mirabar, *quid* hic negotii eſſet tibi. Tibi vero, *quid* iſtic eſt rei? *Quid* illi tandem creditis fore animi miſero? *Adelph.* IV. 5. 4 8. 10. & 31. Sed *quid* hoc negotî eſt? *Quid* adhuc habent infirmitatis nuptiae? *Hec.* I. 2. 22. & 101. *Quid* morbi eſt? *Hec.* III. 1. 43. III. 2. 22. Ne *quid* ſit hujus, oro! *Quid* fuit tumulti? dic mihi. *Hec.* III. 2. 3. & 21. Quaeſo, *quid* iſtuc conſilii eſt? *Hec.* IV. 2. 12. *Quid* mulieris uxorem habes? *Adelph.* IV. 4. 21. Neque in me ipſo, tibi boni *quid* ſit, ſcio. *Hec.* V. 4. 11. Ubi *quid* mihi lucri eſt, te fallere? *Phorm.* I. 2. 11. *Quid* iſtuc mali eſt? *Phorm.* I. 4. 7. *Quid* iſtuc verbi eſt? *Phorm.* II. 2. 29. Ut ſaltem ſciam, *quid* de hac re dicat, *quidve* ſit ſententiae. *Phorm.* II. 4. 4 Vide, ſi *quid* opis potes adferre huic. *Ge.* Si *quid*? *quid*? *Phorm.* III. 3. 20. Ego curabo, ne *quid* verborum duint. *Phorm.* IV. 5. 1. *Quid* rei tibi eſt cum familia hac? *Phorm.* V. 1. 21. *Quid* illuc turbae eſt, obſecro, mi vir? *Phorm.* V. 8. 1.

QUID. *Propter quid. Quare.*

Quid verbis opus eſt? *And.* I. 1. 72. & 138. *Eun.* IV. 2. 4. *Phorm.* I. 2. 25. & 50. *Quid* multis moror? *And.* I. 1. 87. *Quid* ita? *And.* II. 1. 22. *Eun.* II. 3. 74. IV. 4. 58. *Heaut.* III. 3. 49. Laetus eſt, neſcio *quid*. *And.* II. 2. 3. *Quid* timeas, ſcio. *And.* II. 2. 9. Eſt *quod* ſuccenſet tibi. *And.* II. 6. 17. *Quid* veniam? *And.* IV. 2. 29. *Quid* tu Athenas inſolens? *And.* V. 4. 4. *Quid* hic ſtabas? cur non recta introibas? *Quid* taces? *Eun.* I. 2. 7. & 8. Miror, *quid* ex Piraeeo abierit. Neſcio *quid* circumſpectat. *Eun.* II. 2. 59. & 60. *Quid* tu es triſtis? *quidve* es alacris? *Eun.* II. 3. 12. Eamus ergo ad coenam: *quid* ſtas? *Quid* ſtamus? cur non imus hinc? *Eun.* III. 2. 6. & 12. *Quid* rides? *Eun.* III. 2. 44. V. 7. 6. *Quid* geſtiam, aut *quid* laetus ſim. *Eun.* III. 5. 7. *Quid* multa verba? *Eun.* III. 5. 20. *Quid* feſtinas? *Eun.* IV. 3. 8. *Quid* huc reditio eſt? *quid* veſtis mutatio? *Eun.* IV. 4. 4. Hem! quid eſt? *quid* trepidas? *Eun.* V. 6. 8. *Quid* hic laetus eſt? *Eun.* V. 9. 4. *Quid* crepuerunt fores hinc a me? *Heaut.* I. 1. 121. Propera: *quid* ſtas? *Heaut.* II. 3. 9. Neſcio, *quid* triſtis eſt. *Heaut.* IV. 1. 7. Hei, *quid* ſtas? lapis! *Heaut.* IV. 7. 3. *Quid* illic jam dudum gnatus ceſſat cum Syro? *Quid* riſiſti? *Quid* obticuiſti? *Heaut.* V. 1. 9. 13. & 65. *Quid* me incuſas, Clitipho. *Heaut.* V. 2. 7. Neſcio, *quid* triſtem video. *Adelph.* I. 1. 54. *Quid* triſtis es? *De. Quid* triſtis ego ſiem? *Adelph.* I. 2. 2. & 3. *Quid* reſpectas? *Adelph.* II. 1. 3. *Quid* ego nunc te laudem? *Adelph.* II. 3. 3. *Quid* trepidas? *quid* feſtinas? *Adelph.* III. 2. 25. *Quid* ille gannit? *Adelph.* IV. 2. 17. Quid eſt? *quid* lacrumas? *Adelph.* IV. 5. 45. *Quid* conſolare me? *Hec.* III. 1. 13. *Quid* tu igitur lacrumas, aut *quid* es tam triſtis? *Hec.* III. 2. 20. *Quid* mihi iſtaec narras? *Hec.* V. 2. 18. Propere curre ad Pamphilum. *Pa. Quid* eo? *Quid* exanimatus es? *Hec.* V. 3. 11. & 27. Sed *quid* tu es triſtis? *Phorm.* I. 2. 7. *Quid* hic conterimus operam fruſtra? *Phorm.* I. 4. 33. Sed *quid* ceſſas hominem adire? *Phorm.* II. 1. 22. *Quid* illic tam diu, quaeſo, igitur commorabare? *Phorm.* IV. 1. 6. Sed *quid* pertimui autem bellua? *Phorm.* IV. 2. 11. *Quid* has metuis fores? *Phorm.* V. 1. 16. *Quid* ceſſas? *Phorm.* V. 6. 42. *Quid* ad me ibatis? *Phorm.* V. 7. 8. *Quid* vos, malum! ergo me ſic ludificamini? *Phorm.* V. 7. 55. Hem! *quid* nunc obticuiſti? *Phorm.* V. 8. 2.

QUID ISTIC. QUID ISTUC. *Formula concedendi.*

Quid iſtic? *Eun.* I. 2. 91. *Heaut.* V. 5. 9. & 20. *Adelph.* V. 8. 33. *Quid iſtuc?* *And.* III. 3. 40. *Eun.* II. 3. 96. *Adelph.* I. 2. 13. III. 2. 52.

QUOD. *propter quod.*

Si quid eſt, *quod* mea opera opus ſit vobis. *And.* IV. 3. 23. Quid eſt, *quod* ſic geſtis? Quid eſt, *quod* laetus ſis? *Eun.* III. 5. 10. & 11. Sed quid hoc, *quod* timida ſubito egreditur Pythias? *Eun.* IV. 2. 14. Jam hoc aliud eſt, *quod* gaudeamus. *Eun.* V. 9. 11. Id primum dicam, deinde, *quod* veni, eloquar. *Heaut.* Prol. 3. Nihil adhuc eſt, *quod* vereare, Clinia. Et *quod* illum inſimulat durum, id non eſt. *Heaut.* I. 2. 1. & 30. Nihil eſt, illic *quod* moremur diutius. *Heaut.* IV. 7. 6. Eſt *quod* me tranſire ad forum jam oporteat. *Hec.* II. 2. 31. *Quod* me accuſat nunc vir, ſum extra noxiam. *Hec.* II. 3. 3. Adoleſcenti nihil eſt, *quod* ſuccenſeam. *Phorm.* II. 3. 14. Num-

quid eſt, *quod* opera mea vobis opus ſit? *Phorm.* III. 3. 21. Nihil eſt, *quod* verear. *Phorm.* V. 1. 11. Vin' primum hodie facere, *quod* ego gaudeam, & *quod* tuo viro oculi doleant? *Phorm.* V. 8. 63.

Qui. *ut.*

Quanto ſatius eſt, te id dare operam, *qui* iſtum amorem ex animo amoveas tuo? *And.* II. 1. 34. Facite, fingite, invenite, efficite, *qui* detur tibi. Ego id agam, mihi *qui* ne detur. *And.* II. 1. 34. & 35. Hanc fidem ſibi, me obſecravit, *qui* ſe ſciret non deſerturum, ut darem. *And.* II. 3. 28. Orationem ſperat inveniſſe ſe, *qui* differat te. *And.* II. 4. 5. Dum id quaero, tibi *qui* filium reſtituerem. *Heaut.* III. 1. 83. Argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque veſtem, *qui*, teneſne? *Heaut.* IV. 5. 30. Des *qui* aurum, ac veſtem, atque alia, quae opus ſunt. *Heaut.* IV. 8. 15. Huic demus, *qui* fruatur. *Adelph.* V. 8. 27. Aliquantulum quae adferret, *qui* diſſolverem quae debeo. *Phorm.* IV. 3. 50.

Qui. *quomodo.*

Qui ſcire poſſes, aut ingenium noſcere? *And.* I. 1. 26. *Qui*, cedo? *And.* I. 1. 123. *Qui* ſcis? *And.* II. 1. 20. *Qui* iſthaec tibi incidit ſuſpicio? *Si.* *Qui*? quia te noram. *And.* III. 2. 21. & 22. *Qui* ſcis ergo iſtuc, niſi periculum feceris? *Qui* ſcis eos nunc diſcordare inter ſe? *And.* III. 3. 33. & 43. *Qui* ſcii m? *And.* IV. 4. 52. *Qui* credis? Non poteſt. *Pa.* *Qui* non poteſt? *And.* V. 4. 31. & 51. *Qui* magis licet, currentes ſervos ſcribere? *Eun.* Prol. 36. Utrumque hoc falſum eſt: effluet. *Th.* *Qui* iſtuc? *Eun.* I. 2. 41. At numquid aliud? *Pa.* *Qui* dum? *Gn.* Quia triſtis es. *Eun.* II. 2. 42. Ita prorſum oblitus ſum mei. *Pa.* *Qui* quaeſo? *Eun.* II. 3. 15. *Qui* iſtuc facere Eunuchus potuit? *Eun.* IV. 3. 15. Scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem rem? *Ch.* Ad me? *qui*? quali iſtuc! *Eun.* IV. 6. 7. Noveram, ſine ſanguine hoc fieri non poſſe, *qui* abſtergerem vulnera? *Qui* ſcis, an quae jubeam, ſine vi faciat? *Eun.* IV. 7. 9. & 20. *Qui* referam illi ſacrilego gratiam? Spero me habere, *qui* hunc meo excruciem modo. *Eun.* V. 3. 2. & 11. *Qui* minus, quam Hercules ſervivit Omphalae? *Eun.* V. 8. 3. At hoc demiror, *qui* tam facile potueris perſuadere illi. *Heaut.* II. 3. 121. Nam *qui* ille poterit eſſe in tuto? dic mihi. *Heaut.* IV. 3. 30. Ego haud minus aegre patior, id *qui*, neſcio. *Heaut.* V. 2. 5. *Qui* tibi magis licet meam habere? *Adelph.* II. 1. 25. *Qui* potui melius? *Adelph.* II. 2. 7. Si frater aut ſodalis eſſet, *qui* magis morem gereret? *Adelph.* IV. 5. 74. Nam *qui* minus mihi idem jus aequom eſt eſſe, quod mecum eſt tibi? *Adelph.* V. 3. 14. O! *qui* vocare? *Ge.* Geta. *Adelph.* V. 6. 3. Sed *qui* iſtuc credam ita eſſe? *Hec.* I. 2. 28. *Qui* ſcis, an ea cauſa, mi vir, me odiſſe adſimulaverit? *Hec.* II. 1. 38. Nec, *qui* hoc mihi eveniat, ſcio. *Hec.* II. 3. 6. At ſic citus, *qui* te expedias his aerumnis, reperias. Nullus ſum. *Par.* *Qui* dum? Morbus *qui* auctus ſiet. *Hec.* III. 1. 8. 39. & 54. Aliud ſi ſcirem, *qui* firmare meam apud vos poſſem fidem. *Hec.* V. 1. 23. Immo etiam, hoc *qui* occultari facilius credas, dabo. *Hec.* V. 4. 29. Qui fuerit pater, quae mater, *qui* cognata tibi ſit. *Phorm.* I. 2. 80. Cedo, *qui* eſt cognata? *Phorm.* II. 3. 51. Argentum eſt ultro objectum: ut ſit, *qui* vivat. *Phorm.* V. 2. 5. Abduci non poteſt. *De.* *Qui*, non poteſt? *Phorm.* V. 3. 16. *Qui* iſtuc credam, ita eſſe? *Phorm.* V. 6. 15. Satis ſuperbe illuditis me. *De.* *Qui*. *Ph.* Rogas? *Phorm.* V. 7. 22.

Quia.

Quia tum mihi lamentari praeter caeteras viſa eſt. *And.* I. 1. 94. *Quia* compotrix ejus eſt. *And.* I. 4. 5. Id mutavit, *quia* me immutatum videt. *Quia* olim in hunc (diem) ſunt conſtitutae nuptiae. *And.* I. 5. 7. & 34. Si id ſuccenſeat nunc, *quia* non dat tibi uxorem Chremes. *And.* II. 3. 2. Qui? *quia* te noram. *And.* III. 2. 22. Quamobrem? *Si.* *Quia* lubet. *And.* V. 2. 21. Qui non poteſt? *Si.* *Quia* habet aliud magis ex ſeſe, & majus. *And.* V. 4. 51. Sic exiſtumet; reſponſum, non dictum eſſe, *quia* laeſit prior. *Eun.* Prol. 6. Sane, *quia* vero hae mihi patent ſemper fores: aut *quia* ſum apud te primus. Porro Eunuchum dixti velle te, *quia* ſolae utuntur his reginae. *Eun.* I. 2. 9. 10. & 88. Qui dum? *Gn.* *Quia* triſtis es. Nunc tibi patent fores hae, *quia* iſtam ducis. *Eun.* II. 2. 42 & 51. Eone es ferox, *quia* habes imperium in belluas? *Eun.* III. 1. 25. Et *quia* conſimilem luſerat jam olim ille ludum. *Eun.* III. 5. 38. *Quia* illa, quae cupiebat de ſorore ejus indicare, ad eam rem tempus non erat. *Eun.* IV. 1. 6. Ita viſus eſt dudum, *quia* varia veſte exornatus fuit. Quid ita? *Dor.* *Quia* cum inde abeo, jam tum inceperat turba inter eos. *Eun.* IV. 4. 16. & 58. *Quia* dum tibi ſororem ſtudeo reddere & reſtituere, haec atque hujuſmodi ſum multa paſſa. *Eun.* IV. 6. 7. Nolo me in via cum hac veſte videat. *Th.* Quamobrem tandem? an *quia* pudet? *Eun.* V. 2. 68. Niſi *quia* neceſſe fuit hoc facere, id gaudeo. *Eun.* V. 6. 28. Quapropter? *Cl.* *Quia* enim incertum eſt etiam, quid ſe faciat. *Heaut.* I. 2. 14. Quamobrem, Chreme? *Ch.* *Quia* peſſume iſtoc in te atque in illum conſulis. An eo fit, *quia* in re noſtra aut gaudio ſumus praepediti nimio, aut aegritudine? *Heaut.* III. 1. 27. & 99. Quippe *quia* magnarum ſaepe id remedium aegritudinum eſt. *Heaut.* III. 2. 27. Et ego hoc, *quia* dudum tu tantopere juſſeras, eo coepi. *Heaut.* IV. 5. 38. Quamobrem? *Sy.* *Quia* enim in hunc ſuſpicio eſt tranſlata amoris. *Ch.* Quid tum? *Sy.* *Quia* videbitur magis veriſimile id eſſe. *Heaut.* IV. 5. 52. & 53. Ego, *quia* non rediit filius, quae cogito! *Adelph.*

Digitized by Google

QUI QUI

Adelph. I. 1. 50. Non, *quia* ades praeſens, dico hoc. *Adelph.* III. 3. 39. *Quia* tam miſere hoc eſſe cupio verum, eo vereor magis. *Adelph.* IV. 5. 64. Ideo, *quia*, ut vos mihi domi eritis, proinde ego ero fama foris. *Hec.* II. 5. 25. Sin ea eſt cauſa retinendi apud vos, *quia* aegra eſt. *Hec.* II. 2. 14. Quapropter? *quia* enim, qui eos gubernat animus, infirmum gerunt. *Hec.* III. 1. 31. Qui iſtuc? *Ph.* *Quia* non rete accipitri tenditur, neque miluo. *Quia* enim in illis fructus eſt. *Phorm.* II. 2. 16. & 18. Quid pertimui autem, bellua? an *quia*, quos fallam, pro uno duo ſunt mihi dati? *Phorm.* IV. 2. 52. Qui? *Ph.* Rogas? *quia* ne alteram quidem illam potero ducere. *Phorm.* V. 7. 23.

QUICUM, *vel* QUOCUM. *vide* COM.

QUICUMQUE.

Cum *quibus* erat *cumque* una, iis ſeſe dedere. *And.* I. 1. 36. *Quodcumque* inciderit in mentem, volet. *Heaut.* III. 1. 75. *Quae* meo *cumque* animo lubitum eſt, facere. *And.* I. 5. 28.

QUIDAM, AEDAM, ODDAM.

Fuit olim *quidam* ſenex, mercator. *And.* I. 3. 16. Atticus *quidam* olim navi fracta, apud Andrum ejectus eſt. *And.* V. 4. 20. Ibi tum matri parvolam puellam dono *quidam* mercator dedit. *Eun.* I. 2. 29. Neque tibi obſtat, quod *quidam* facit. *Eun.* III. 2. 30. Domi erat *quidam* Eunuchus. *Eun.* III. 5. 25. Notus mihi *quidam* obviam venit. *Eun.* V. 2. 4. Amicus *quidam* me a foro abduxit modo huc advocatum ſibi. *Adelph.* IV. 5. 15. Eſt alius *quidam*, paraſitaſter parvolus. *Adelph.* V. 2. 4. Intervenit adoleſcens *quidam* lacrumans. Eſt paraſitus *quidam* Phormio, homo confidens. *Phorm.* I. 2. 42. & 72. Adſcendo in *quemdam* excelſum locum. *And.* II. 2. 19. Conveni hodie adveniens *quemdam* mei loci hinc, atque ordinis. *Eun.* II. 2. 3. Emit *quendam* Phaedria Eunuchum. *Eun.* V. 6. 12. *Quemdam* offendi militem. *Heaut.* II. 3. 124. Sed habet patrem *quemdam* avidum. *Heaut.* III. 2. 15. Interea mulier *quaedam*, abhinc triennium, ex Andro commigravit huc viciniae. *And.* I. 1. 42. *Quaedam* hodie eſt ei dono data virgo. *Eun.* III. 5. 16. Anus *quaedam* prodit. *Heaut.* II. 3. 35. Fuit *quaedam* anus Corinthia hic. *Heaut.* III. 3. 39. Ex advorſum ei loco tonſtrina erat *quaedam*. *Phorm.* I. 2. 39. Fingunt *quandam* inter ſe nunc fallaciam. *And.* I. 3. 55. Virgo in conclavi ſedet, ſuſpectans tabulam *quandam* pictam. *Eun.* III. 5. 36. Tum *quandam* fidicinam amat hic Chaerea. *Eun.* V. 6. 55. De fallacia dicis? ſt! inveni nuper *quamdam*. *Heaut.* III. 3. 36. Continuo *quamdam* nactus eſt puellulam. Modo *quamdam* vidi virginem hic viciniae. *Phorm.* I. 2. 31. & 45. Hic *quamdam* noram, cujus vir uxorem. *Phorm.* V. 7. 48. Habitant hic *quaedam* mulieres pauperculae. *Adelph.* IV. 5. 13. Eſt mihi in ultimis conclave aedibus *quoddam*, retro. *Heaut.* V. 1. 29. In angiportum *quoddam* deſertum. Quid feceras? *Ch.* Paululum *quiddam*. *Eun.* V. 2. 6. & 17.

QUIDAM.

Ne haec *quidem* ſatis vehemens cauſa ad objurgandum. *And.* I. 1. 122. Nempe ergo aperte vis, quae reſtant, me loqui? *Da.* Sane *quidem*. *And.* I. 2. 24. Mihi *quidem* hercle non fit veriſimile. *And.* I. 3. 20. Mea *quidem* hercle certe in dubio vita eſt. *And.* II. 2. 10. Haud dubium id *quidem* eſt. *And.* II. 3. 25. Quid Davus narrat? *Da.* Aeque quidquam nunc *quidem*. *Si.* Atqui exſpectabam *quidem*. *And.* II. 6. 3. & 4. Ita pol *quidem* res eſt, ut dixti, Lesbia. *And.* III. 1. 1. Quibus *quidem* quam facile potuerat quieſci, ſi hic quieſſet. *And.* IV. 2. 8. Nos *quidem* pol miſeras perdidit. *And.* IV. 5. 8. Non eam? ne nunc *quidem*, cum arceſſor ultro? Si *quidem* hercle poſſis, nihil prius, neque fortius. *Eun.* I. 1. 1. & 5. Ne hoc *quidem* tacebit Parmeno. *Eun.* I. 2. 49. Continuo adcurrit ad me, quam longe *quidem*. Alias res agis. *Pa.* Iſtuc ago *quidem*. *Eun.* II. 3. 43. & 57. Ain' tu? laeta eſt? *Gn.* Non tam ipſo *quidem* dono, quam abs te datum eſſe. *Eun.* III. 1. 2. Roget quis, quid tibi cum illa? ne noram *quidem*. *Eun.* III. 3. 5. Tam infandum facinus ne audivi *quidem*. *Eun.* IV. 3. 22. Certe tu *quidem* pol & multo hilarior. *Eun.* IV. 5. 5. Scire hoc vis? *Ch.* Hac *quidem* cauſa, qua dixi tibi. *Heaut.* I. 1. 35. Me *quidem* ſemper ſcio feciſſe ſedulo. *Heaut.* II. 4. 16. Iſtaec *quidem* contumelia eſt. *Heaut.* III. 3. 5. Tu *quidem* illum plane prodis. *Heaut.* IV. 3. 29. Minas *quidem* jam decem habet a me filia. *Heaut.* IV. 7. 7. Quid Syrus meus? ne is *quidem* quidquam? *Heaut.* V. 1. 23. Potius quam *quidem* redeat ad integrum haec eadem oratio. *Heaut.* V. 3. 8. Errat longe, mea *quidem* ſententia. *Adelph.* I. 1. 40. Hic properat in Cyprum. *Sa.* Ne tam *quidem*. *Adelph.* II. 4. 14. Fratris me *quidem* pudet, pigetque. *Adelph.* III. 3. 37. Non, hercle, hic *quidem* durare quiſquam, ſi ſic fit, poteſt. Diminuetur tibi *quidem* jam cerebrum. *Adelph.* IV. 2. 15. & 32. Dis *quidem* eſſes, Demea. *Adelph.* V. 1. 8. Vetus verbum hoc *quidem* eſt. *Adelph.* V. 3. 17. Occidunt me *quidem*, dum. *Adelph.* V. 7. 1. Aedepol hodie mea *quidem* ſententia judico, Syrum fieri eſſe aequom liberum. *Adelph.* V. 9. 2. Optumam *quidem* mulierem. *Sy.* Et *quidem* tuo nepoti, hujus filio, hodie primam mammam dedit haec. *De.* Hercle vero ſerio, ſi *quidem* primam dedit. *Adelph.* V. 9. 17. & 19. Certumne eſt iſtuc? *Ph.* Nunc *quidem*, ut videtur. *Hec.* II. 2. 30. Haud *quidem* hercle parvom, ſi vis vero veram rationem exſequi. *Hec.* III. 1. 26. Olim *quidem* te cauſae impellebant leves *Hec.* III. 4. 12. Si *quidem* ipſe non volt. *Hec.* IV. 5. 45. Is *quidem* in

culpa non eſt. *Hec.* IV. 4. 77. Velim *quidem* hercle. *Hec.* V. 2. 17. Tua *quidem* hercle certo vita haec expetunda eſt. *Phorm.* I. 3. 12. Sed ſatin' omnia ex ſententia? *De.* Vellem *quidem.* *Phorm.* II. 1. 27. Anne hoc *quidem* adipiſcar ego, quod jus publicum eſt? *Phorm.* II. 3. 65. Quae *quidem* illi res vortat male! *Phorm.* II. 3. 73. Opera tua ad reſtim mihi *quidem* res rediit planiſſume. Ut te *quidem* omnes Dii, Deaeque perdant! *Phorm.* IV. 4. 5. & 6. Ne filii *quidem* noſtri hoc reſciſcant, volo. *Phorm.* V. 3. 36. Adhuc curavi unum hoc *quidem*, ut mihi eſſet fides. *Phorm.* V. 7. 11. Non opus eſt dicto. *Ph.* Tibi *quidem.* *Phorm.* V. 8. 14. *Paſſim alibi.*

QUIDNAM. *vide*, QUISNAM.

QUIDNI.

Adeon' ad eum? *By.* *Quidni?* *And.* II. 1. 15. Noviſtin'? *Pa.* *Quidni?* *Eun.* II. 3. 36. Mutus illico. *Gn.* *Quidni* eſſet? *Eun.* III. 1. 28. Habeſne hominem, amabo? *Ph.* *Quidni* habeam? *Eun.* IV. 4. 7. O mi Syre, audiſtin' obſecro? *Sy.* *Quidni?* *Heaut.* IV. 3. 6. Clinia haec fieri videbat? *Me.* *Quidni?* mecum una ſimul. *Quidni?* quo verba facilius dentur mihi. *Heaut.* V. 1. 34. & 41. Noſtrum amicum noras Simulum, atque aequalem? *De.* *Quidni?* *Adelph.* III. 4. 20. Noſtin' porticum? *De.* *Quidni* noverim? *Adelph.* IV. 2. 34. Eho! ſcis? & patere? *Mi.* *Quidni* patiar? *Adelph.* IV. 7. 8. Noſtin'? *Da.* *Quidni?* *Phorm.* I. 2. 14. Hanc igitur mittimus? *Ch.* *Quidni?* *Phorm.* V. 3. 30.

QUIDQUID. *vide*, QUISQUIS.

QUIESCO.

O Juppiter! *Sy.* *Quieſce.* *Heaut.* IV. 3. 12. Quaeſo, ego dabo, *quieſce.* *Phorm.* IV. 3. 65. *Quieſcas.* *Si.* Age igitur, ubi nunc eſt ipſus? *And.* III. 4. 19. Dehinc ut *quieſcant*, porro moneo. *And.* Prol. 22. Quod ſi *quieſſem*, nihil eveniſſet mali. *And.* III. 4. 25. Quibus quidem quam facile potuerat *quieſci*, ſi hic *quieſſet.* *And.* IV. 2. 8.

QUIETUS.

Quietus eſto, inquam. *Phorm.* IV. 5. 1. Sex ego te toros, Parmeno, hos menſes, *quietum* reddam. *Eun.* II. 2. 46.

QUIN.

Quin tu uno verbo dic, quid eſt, quod me velis. *And.* I. 1. 18. Non dubium eſt *quin* uxorem nolit filius. *And.* I. 2. 1. Dave, perii! *Da.* *Quin* tu hoc audi. *And.* II. 2. 9. Hocce haud dubium eſt, *quin* Chremes tibi non det gnatam. *Quin* taces? *And.* II. 3. 17. & 25. Hic nunc non dubitat, *quin* te ducturum neges. *And.* II. 4. 2. *Quin* dic, quid eſt? *And.* II. 6. 18. Quid cauſae eſt, *quin* hinc in piſtrinum recta proficiſcar via? *And.* III. 4. 21. Jam hoc opus eſt. *Da.* *Quin* jam habeo. *And.* IV. 2. 21. Nec mora ulla eſt, *quin* eam uxorem ducam. *And.* V. 6. 7. Quam joco rem voluiſti a me tandem, *quin* perfeceris? *Eun.* I. 2. 100. Ne iſtuc tam iniquo patiare animo. *Pa.* Minime: *quin* effectum dabo. *Eun.* II. 1. 6. *Quin* etiam inſuper ſcelus, veſtem omnem miſerae diſcidit. *Eun.* IV. 3. 3. Numquam accedo, *quin* abs te abeam doctior. Quid nunc agimus? *Gn.* *Quin* redeamus. *Eun.* IV. 7. 21. & 41. Ut nullo modo introire poſſem, *quin* viderent me. Vix me contineo, *quin* involem in capillum. *Quin*, Pythias, tu me ſervato. *Eun.* V. 2. 3. 20. & 63. Numquid, Gnatho, dubitas, *quin* ego nunc perpetuo perierim? Numquam etiam fui uſquam, *quin* me omnes amarent plurimum. *Eun.* V. 9. 13. & 62. Numquam tam veſperi domum revortor, *quin* te in fundo conſpicer fodere. Quid reliqui eſt, *quin* habeat? *Heaut.* I. 2. 16. & 59. Syre, pudet me. *Sy.* Credo; neque id injuria. *quin* mihi moleſtum eſt. *Heaut.* III. 3. 21. Nihil tam difficile eſt, *quin* quaerendo inveſtigari poſſiet. *Heaut.* IV. 2. 8. *Quin* nolo mentiare. *Heaut.* IV. 3. 23. *Quin* eſt paratum argentum. *Ba.* *Quin* ego maneo. *Heaut.* IV. 4. 15. Non poſſum pati, *quin* tibi caput demulceam. *Quin* egomet jam ad eam deferam. *Heaut.* IV. 5. 14. & 51. Nulla eſt tam facilis res, *quin* difficilis fiet, quam invitus facias. *Heaut.* IV. 6. 1. Hei, quid ſtas? lapis! *quin* accipis? *Heaut.* IV. 7. 4. Ain' tu? *Me.* *Quin* tu auſculta. Rogitato, quamobrem id faciam. *Me.* *Quin* ego, quamobrem id facias, neſcio. *Heaut.* V. 1. 17. & 71. Nam illi nihil vitii eſt relictum, *quin* ſit & idem tibi. *Heaut.* V. 3. 19. Ne mora ſit, ſi innuero, *quin* pugnus continuo in mala haereat. *Adelph.* II. 1. 17. Ego numquam adeo aſtutus fui, *quin* quidquid poſſem, mallem auferre potius in praeſentia. Numquid vis, *quin* abeam? *Adelph.* II. 2. 14. & 39. Numquam ita magnifice quidquam dicam, id virtus *quin* ſuperet tua. *Adelph.* II. 3. 4. Numquam unum intermittit diem, *quin* ſemper veniat. *Adelph.* III. 1. 7. *Quin* tu otioſus es. *Adelph.* IV. 1. 17. Perii! *Sy.* *Quin* tu animo bono es. *Adelph.* IV. 2. 4. *Quin* jam virginem deſpondi. *Adelph.* IV. 7. 16. Haud dubium, *quin* emitti aequum fiet. *Adelph.* V. 9. 19. Hortor, ne cujuſquam miſereat: *quin* ſpolies, mutiles. Nemo ad te venit, *quin* ita paret ſe, ut. *Hec.* I. 1. 8. & 11. Nec moram ullam, *quin* ducat, dari. *Hec.* I. 2. 52. Voſtratum nulla eſt, *quin* gnatum velit ducere uxorem. *Hec.* II. 1. 43. Nequeo, *quin* lacrumem miſer. Sed ſi fieri id non poteſt, *quin* ſentiant, dicam abortum eſſe. Scio, nemini aliter ſuſpectum fore, *quin* ex te recte eum natum putent. *Hec.* III. 3. 25. 37. & 39. Nec cauſa ulla reſtet relliqua, *quin* tua Philumena ad te redeat. *Hec.* IV. 2. 12. Nec pol me multum fallit, *quin*, quod ſuſpicor, ſit, quod velit. *Hec.* V. 1. 2. Nihil apud me tibi deſieri patiar, *quin*, quod opus ſit, benigne praebeatur. *Hec.* V. 2. 2. Quid hic conterimus operam fruſtra

ſtrar

Digitized by Google

ſtra ? *quin* abeo ? Aufer mihi; oportet: *quin* tu, quod faciam, impera. *Phorm.* I. 4. 32. & 46. *Quin* tu hoc age. ſt! *Quin*, quod eſt ferendum, feras. *Phorm.* II. 3. 3. & 82. *Quin* omitte me. *Phorm.* III. 2. 1. Nihil eſt, Antipho, *quin* male narrando poſſit depravarier. *Phorm.* IV. 4. 17. *Quin*, ſi hoc celetur, in metu: ſin patefit, in probro ſiem. *Phorm.* V. 4. 6. *Quin* tu hinc pollicitationes aufer. *Quin* ergo rape me. *Phorm.* V. 6. 17. & 42. *Quin* tu mihi argentum cedo. *Phorm.* V. 7. 42.

QUINDECIM.

Quaſi talenta ad *quindecim* coëgi. *Heaut.* I. 1. 93. Fere abhinc annos *quindecim*. *Phorm.* V. 8. 28.

QUINGENTI.

Homini miſero plus *quingentos* colaphos infregit mihi. *Adelph.* II. 1. 46.

QUINQUE.

Minas *quinque* accipe. *Phorm.* II. 3. 63.

QUINTUS.

Novus maritus anno demum *quinto* & ſexageſimo fiam ! *Adelph.* V. 8. 15.

QUIPPE.

Quippe forma impulſi noſtra, nos amatores colunt. *Heaut.* II. 4. 9. *Quippe* quia magnarum ſaepe id remedium aegritudinum eſt. *Heaut.* III. 2. 27. *Quippe* homo jam grandior, pauper. *Phorm.* II. 3. 15.

QUIS. *vide*, QUI.

QUISNAM.

Quiſnam hic a Thaide exit? *Eun.* III. 4. 7. *Quiſnam* egreditur? *Heaut.* I. 2. 122. *Quiſnam* hic adoleſcens eſt, qui intuitur nos? *Heaut.* II. 4. 23. *Quiſnam* a nobis egreditur foras? *Heaut.* III. 2. 50. Sed *quiſnam*? foris crepuit? *Adelph.* II. 3. 11. *Quiſnam* a me pepulit tam graviter fores? *Adelph.* V. 3. 2. Scelus *quemnam* hic laudat? *And.* V. 2. 4. *Quonam* in loco ſunt res, & fortunae meae? *Phorm.* III. 1. 9. *Quaenam* eſt altera? *Heaut.* II. 3. 31. *Quodnam* (donum) quaeſo hercle? *Eun.* II. 3. 64. *Quodnam* ob facinus? *Heaut.* V. 2. 3. *Quodnam* ob factum? *Adelph.* V. 9. 4. Sed iſtuc *quidnam* eſt? Num *quidnam* amplius tibi cum illa fuit, Charine? *And.* II. 1. 21. & 25. *Quidnam* eſt? *And.* II. 6. 18. III. 4. 1. *Adelph.* IV. 1. 21. *Quidnam* hoc rei eſt? *And.* II. 6. 26. *Quidnam* id eſt? *And.* III. 2. 9. *Adelph.* I. 2. 7. *Quidnam*? *Eun.* V. 3. 2. *Adelph.* IV. 7. 3. *Quidnam*, Syre? *Heaut.* III. 3. 37. Me miſeram! *quidnam* eſt, quod ſic video timidum, & properantem Getam? *Adelph.* III. 2. 7. Sed *quidnam* Pamphilum exanimatum video? *And.* I. 4. 7. Opperiar, ut ſciam nunc, *quidnam* haec turba triſtitiae adferat. *And.* I. 4. 8. *Quidnam* incepturus? *And.* IV. 3. 9. *Quidnam* adportas? *And.* V. 2. 17. Num *quidnam*, quod nolis, vides? *Eun.* II. 2. 41. Reviſo, *quidnam* Chaerea hic rerum gerat. *Eun.* V. 4. 1. *Quidnam* fecit? *Eun.* V. 5. 13. *Quidnam* properans hinc proſilit? *Eun.* V. 8. 6. Num *quidnam* de gnato meo audiſti, Chreme? *Heaut.* III. 1. 20. Num *quidnam* effert? *Adelph.* II. 4. 5. Num *quidnam* accuſat virum? *Hec.* II. 2. 25. *Quidnam* ille commotus venit? *Phorm.* I. 4. 6. Quamobrem? aut *quidnam* facturus? cedo. *Phorm.* III. 3. 17. *Quidnam* nunc facturus, Phaedria? *Phorm.* V. 5. 5.

QUISPIAM.

Quid ſi hoc *quiſpiam* voluit Deus? *Eun.* V. 2. 36. Patiamurne, an narremus *cuipiam*? *Adelph.* III. 2. 38. Saepe ex hujuſmodi re *quapiam*, magna familiaritas conflata eſt. *Eun.* V. 2. 34. Num illi moleſtae *quidpiam* hae ſunt nuptiae? *And.* II. 6. 7. Si remittent *quidpiam* Philumenae dolores. *Hec.* III. 2. 14.

QUISQUAM.

Mihin' *quiſquam*? (renuntiavit.) *And.* III. 2. 20. Nec poſtulabat nunc *quiſquam* uxorem dare. *And.* IV. 1. 33. Si *quiſquam* eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis. *Eun.* Prol. 1. Hoc nemo fuit minus ineptus, magis ſeverus *quiſquam*. *Eun.* II. 1. 21. Illarum neque te *quiſquam* novit, neque ſcit, qui ſies. *Eun.* II. 3. 82. Edicit, ne vir *quiſquam* ad eam adeat. *Eun.* III. 5. 30. Hunc oculis ſuis noſtrarum numquam *quiſquam* vidit, Phaedria. *Eun.* IV. 4. 11. Ecquis me vivit hodie fortunatior? nemo hercle *quiſquam*. *Eun.* V. 9. 2. Neque me *quiſquam* eſt miſerior. *Heaut.* II. 1. 12. Neque ſervolorum *quiſquam*, (rediit.) *Adelph.* I. 1. 2. Leno ego ſum. *Aeſ.* Scio. *Sa.* At ita, ut uſquam fuit fide *quiſquam* optuma. *Adelph.* II. 1. 7. Non, hercle, hic quidem durare *quiſquam*, ſi ſic fit, poteſt. *Adelph.* IV. 2. 15. Neque fratrem homo vidiſſe ſe ajebat *quiſquam*. *Adelph.* IV. 6. 5. Numquam ita *quiſquam* bene ſubducta ratione ad vitam fuit, quin. *Adelph.* V. 4. 1. Nec, qui eam reſpiciat, *quiſquam* eſt. *Adelph.* V. 8. 9. Nemo illorum *quiſquam*, ſcito, ad te venit, quin. *Hec.* I. 1. 10. Quid conſolare me? an *quiſquam* uſquam gentium eſt aeque miſer? *Hec.* III. 1. 13. Ut *quiſquam* amator nuptiis laetetur. *Hec.* V. 3. 37. Ut unus hominum te vivat nuſquam *quiſquam* blandior. *Hec.* V. 4. 21. Neque extra unam aniculam, *quiſquam* aderat. *Phorm.* I. 2. 49. Siquidem *quiſquam* crederet te vivo. *Phorm.* II. 1. 72. Neque mihi cognatus fuit *quiſquam* iſthoc nomine. *Phorm.* II. 3. 45. Meam eſſe hanc, cave reſciſcat *quiſquam*. *Phorm.* V. 1. 37. Et moneo, & hortor, ne *cujuſquam* miſereat. *Hec.* I. 1. 7. Numquam *cuiquam* noſtrum verbum fecit. *And.* I. 2. 7. Nullane in re eſſe homini *cuiquam* fidem! *And.* II. 5. 14. Tanta vecordia innata *cuiquam* ut ſiet? *And.* IV. 1. 2. Nihilne eſſe proprium *cuiquam*! *And.* IV. 3. 1. An *cuiquam* eſt uſus homini, ſe ut cruciet? *Heaut.* I. 1. 29. En unquam *cuiquam* contumelioſius audiſtis factam injuriam? *Phorm.* II. 3. 1. Ne *cuiquam* ſuorum aequalium ſupplex fiet. *Phorm.* V. 6. 47. Adeon' hominem eſſe invenu-

ſtum,

Digitized by Google

ſtum, aut infelicem *quemquam*, ut ego ſum! *And.* I. 5. 10. Non pol, quo *quemquam* plus amem, aut plus diligam, eo feci. Hoc certo ſcio, neque meo cordi eſſe *quemquam* cariorem hoc Phaedria. *Eun.* I. 2. 16. & 121. Nec *quemquam* eſſe ego hominem arbitror, cui. *Eun.* II. 2. 32. Quis homo pro moecho unquam vidit in domo meretricia prehendi *quemquam*? *Eun.* V. 5. 19. *Quemquam*ne animo tam communi eſſe, aut leni putas, qui? *Heaut.* V. 1. 39. *Quemquam*ne hominem in animum inſtituere. *Adelph.* I. 1. 13. Nec metuit *quemquam*. *Adelph.* I. 2. 5. Ne mittas quidem viſendi cauſa *quemquam*. *Hec.* III. 2. 7. Neque enim *quemquam* eſſe arbitror. *Hec.* V. 3. 7. Tantane adfectum *quemquam* eſſe hominem audacia? *Phorm.* V. 7. 84. Si hic mali eſt *quidquam*. *And.* II. 6. 27. Quaſi *quidquam* in hunc jam dici poſſit gravius. *And.* V. 3. 3. Nihil videtur mundius, nec magis compoſitum *quidquam*. *Eun.* V. 4. 13. Nunquam aedepol *quidquam* jam diu, quod magis vellem evenire, mihi evenit. *Eun.* V. 7. 1. Nec rei fere ſane amplius *quidquam* fuit. *Heaut.* I. 1. 3. Idque adeo miror, quomodo tam ineptum *quidquam* tibi in mentem venire potuerit. *Heaut.* V. 3. 3. Quem neque pudet *quidquam*. Homine imperito numquam *quidquam* injuſtius. *Adelph.* I. 2. 5. & 18. Nihilne in mentem? *Ct.* Numquam *quidquam*. *Adelph.* IV. 1. 13. Neque declinatam *quidquam* ab aliarum ingenio ullam reperias. An *quidquam* pro iſtis factis dignum te dici poteſt? *Hec.* II. 1. 3. & 12. Hic tibi nihil eſt *quidquam* incommodi. *Hec.* III. 3. 40. Nec gnatus, neque hic mihi *quidquam* obtemperant. *Hec.* III. 5. 62. Neque detractum ei eſt *quidquam*. *Hec.* IV. 1. 58. An temere *quidquam* Parmenonem praetereat? *Hec.* V. 4. 38. Neque quod daretur *quidquam*, id curarant patres. *Phorm.* I. 2. 34. Horum nihil *quidquam* accidet animo novum. *Phorm.* II. 1. 20. An *quidquam* hodie eſt factum indignius? *Phorm.* V. 8. 20. Comperiebam, nihil ad Pamphilum *quidquam* attinere. *And.* I. 1. 64. Si ſenſero hodie, *quidquam* in his te nuptiis fallaciae conari. *And.* I. 2. 25. At tu hercle haud *quidquam* mihi, niſi ea, quae nihil opus ſunt ſcire. *And.* II. 1. 36. Quid Davus narrat? *Da.* Aeque *quidquam* nunc quidem. *And.* II. 6. 3. Egon' *quidquam* cum iſtis factis tibi reſpondeam? Hoc certo ſcio, neque me finxiſſe falſi *quidquam*. *Eun.* I. 2. 73. & 120. Omnia habeo, neque *quidquam* habeo. *Eun.* II. 2. 12. Hanc tibi dono do, neque repeto *quidquam* pro illa abs te pretii. *Eun.* IV. 6. 11. Si *quidquam* hodie hic turbae coeperit. *Eun.* IV. 7. 30. Debeam, credo, iſti *quidquam* furcifero, ſi id fecerim. Nihil tibi *quidquam* credo. Neque pol ſervandum tibi *quidquam* dare auſim. *Eun.* V. 2. 23. 45. & 65. Neque eo nunc dico, quo *quidquam* illum ſenſerim. *Heaut.* III. 2. 43. Cui aeque audiſti commodius *quidquam* eveniſſe? *Heaut.* IV. 3. 7. Nec *quidquam* magis nunc metuo. Cave *quidquam* admiratus ſis. *Heaut.* IV. 6. 4. & 22. Quid Syrus meus? ne is quidem *quidquam*? *Heaut.* V. 1. 23. Irrides in re tanta, nec *quidquam* conſilio adjuvas? *Heaut.* V. 2. 29. Tun' conſuliſ *quidquam*? *Adelph.* I. 2. 47. Tetigin' tui *quidquam*? *Adelph.* II. 1. 24. Numquam ita magnifice *quidquam* dicam, quin. *Adelph.* II. 3. 4. Nihil vidi *quidquam* laetius. An non ſex totis menſibus prius olfeciſſem, quam ille *quidquam* coeperit? *Adelph.* III. 3. 12. & 43. Fugis? hem! nec *quidquam* certi reſpondes? *Hec.* IV. 4. 84. Reprimam me, ne aegre *quidquam* ex me audias. *Hec.* V. 1. 38. Noſter mali nihil *quidquam* primo. Poſthac ſi *quidquam*, nihil precor. *Phorm.* I. 2. 30. & 92. Mirabar, ſi tu mihi *quidquam* adferres novi. *Phorm.* III. 2. 5. Cave iſti *quidquam* credas. Neque ego ignoſco, neque promitto *quidquam*. *Phorm.* V. 8. 4. & 55.

QUISQUE.

Pro ſe *quiſque* ſedulo faciebat. *Heaut.* I. 1. 74. Miror, ſi te ſibi *quiſque* expetit. *Heaut.* II. 4. 3. Quorum opera in bello, in otio, in negotio, ſuo *quiſque* tempore uſus eſt ſine ſuperbia. *Adelph.* Prol. 21. Ut *quiſque* ſuum volt eſſe, ita eſt. *Adelph.* III. 3. 45. An neſcire arbitramini, quo *quiſque* pacto hic vitam veſtrorum exigat? *Hec.* II. 1. 19. Dum illic ſedeo, ut *quiſque* venerat, accedebam. *Hec.* V. 3. 4. Quae, *cujuſque* ingenium ut ſit, declarat maxime. *Heaut.* II. 3. 43. Quin ſpolies, mutiles, laceres, *quemque* nacta ſis. *Hec.* I. 1. 8. Non tute incommodam rem, ut *quaeque* eſt, in animum inducas pati? *Hec.* IV. 2. 27.

QUISQUIS.

Hem! *quiſquis* es, ſine me. *Adelph.* III. 2. 23. Hem! ſatis pro imperio! *quiſquis* es. *Phorm.* I. 4. 19. *Quaequae* ſors fortuna eſt, nobis quae te hodie obtulit. *Hec.* III. 3. 26. Niſi *quidquid* eſt, procul hinc lubet prius, quid ſit, ſciſcitari. *Eun.* III. 4. 10. Non tu iſtuc mihi dictura aperte es, *quidquid* eſt? *Eun.* V. 1. 3. *Quidquid* factum eſt, ex te eſſe ortum. *Eun.* V. 5. 24. *Quidquid* hujus factum eſt, culpa non factum eſt mea. *Eun.* V. 6. 10. Sed iſtuc *quidquid* eſt, primum expedi. *Eun.* V. 6. 20. Iſtuc, *quidquid* eſt, fac me ut ſciam. *Heaut.* I. 1. 32. Sed iſtuc, *quidquid* eſt, loquere. *Heaut.* IV. 1. 35. Niſi, *quidquid* eſt, volo ſcire. *Adelph.* I. 2. 73. Ceſſo hinc ire intro, ut hoc quamprimum, *quidquid* eſt, certum ſciam? *Hec.* III. 1. 44. *Quidquid* id eſt, quod reliquit, profuit. *Hec.* III. 5. 13. *Quidquid* futurum eſt. *Hec.* IV. 4. 47. *Quidquid* praeter ſpem eveniat. *Phorm.* II. 1. 16. & 21. *Quidquid* periſſet, decreverunt tollere. *And.* I. 3. 14. *Quidquid* hujus feci, cauſa virginis feci. *Eun.* I. 2. 122. *Quidquid* dicunt, laudo. *Eun.* II.

Digitized by Google

II. 2. 20. Vel rex ſemper maxumas mihi agebat, *quidquid* feceram: aliis non item. *Eun.* III. 1. 8. Me hujus *quidquid* facio, id facere maxume cauſa mea. *Eun.* V. 9. 40. Nam te ſciente faciam, *quidquid* egero. *Heaut.* IV. 8. 33. *Quidquid* ego hujus feci, tibi proſpexi & ſtultitiae tuae. *Heaut.* V. 2. 8. *Quidquid* poſſem, mallem auferre potius in praeſentia. *Adelph.* II. 2. 14. Mirum, ni illoc homine *quoquo* pacto opus eſt. *Eun.* V. 9. 53.

QUIVIS.

Ut *quivis* facile poſſet credere. *Hec.* I. 1. 4. *Cuivis* facile eſt noſcere. *Adelph.* V. 4. 8. Per alium *quemvis* ut det. *Heaut.* III. 1. 61. Cedo *quemvis* arbitrum. *Adelph.* I. 2. 43. Virum in *quovis* loco paratum. *And.* IV. 3. 3. Quam ego ſcio eſſe honore *quovis* dignam. *Heaut.* IV. 3. 9. Abs *quivis* homine, cum eſt opus, beneficium accipere gaudeas. *Adelph.* II. 3. 1. *Quovis* illos tu die reducas. *Adelph.* V. 3. 43. Mitte orare: una harum *quaevis* cauſa me, ut faciam, monet. *And.* V. 4. 1. *Quamvis* cauſam hunc ſuſpicari, quam ipſam veram, mavolo. *Hec.* IV. 1. 25. *Quidvis* ſatis eſt, dum vivat modo. *Heaut.* IV. 1. 28. In me *quidvis* harum rerum convenit, quae ſunt dicta in ſtultum. *Heaut.* V. 1. 3. *Quidvis* oneris impone, impera. *Quidvis* cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar, Chremes. *And.* V. 3. 26. & 31. Si iſtuc crederem ſincere dici, *quidvis* poſſem perpeti. *Eun.* I. 2. 97. Nunc cum ſine magno intertrimento non poteſt haberi, *quidvis* dare cupis. Quid faciam? *Ch. Quidvis* potius, quam quod cogitas. *Heaut.* III. 1. 40. & 60. *Quidvis* tamen jam malo, quam hunc amittere. *Heaut.* IV. 8. 18. Audaciſſime oneris *quidvis* impone, & feret. *Phorm.* III. 3. 29. Malo quidem me dignum *quovis* deputem, ſi id faciam. *Heaut.* I. 1. 83.

QUO. *Adverb.*

Ubi quaeram? aut *quo* nunc primum intendam? *And.* II. 2. 6. Vide, *quo* me inducas. *And.* II. 3. 25. Utinam mihi eſſet aliquid hic, *quo* nunc me praecipitem darem! *And.* III. 4. 27. Quid tu? *quo* hinc te agis? *And.* IV. 2. 25. *Quo* portas puerum? *And.* IV. 3. 7. Sine me pervenire, *quo* volo. *Eun.* I. 2. 44. Hem, *quo* redactus ſum! *Eun.* II. 2. 7. Scio, *quo* abducta ſit. *Quo* nunc is? *Quo* trudis? *Eun.* II. 3. 58. 71. & 87. Hodie itura. *Pa. Quo?* *Eun.* III. 2. 10. Abi hinc, *quo* dignus, cum donis tuis. Nequeo mirari ſatis, *quo* ille abire ignavus poſſit longius. *Eun.* IV. 3. 9. & 20. Vide ſis, ne *quo* hinc abeas longius. *Heaut.* I. 2. 38. Eho ſceleſte, *quo* illam ducis? *Sy. Quo* illam ego? ad nos ſcilicet. *Heaut.* II. 3. 71. *Quo* hinc abeam ego? *Sy. Quo? quo* lubet. da illis locum. abi deambulatum. *Cl.* Deambulatum! *quo? Sy.* Abi ſane iſtac, iſtorſum, *quo* vis. *Heaut.* II. 3. 25. 26. & 27. *Quo* mittis iſtanc? *Heaut.* IV. 4. 14. Redigam, ut, *quo* ſe vortat, neſciat. *Heaut.* V. 1. 73. Victus, veſtitus, *quo* in tectum te receptes. *Heaut.* V. 2. 15. Quam rem? *quo* redeam? Illuc, quaeſo, redi, *quo* coepiſti. *Adelph.* II. 1. 32. & 36. Ad portam, ad lacum, *quo* non? *Adelph.* IV. 6. 4. Pergam, *quo* coepi, hoc iter. *Hec.* I. 2. 119. *Quo* abis? mane; mane, inquam. *quo* abis? *Hec.* III. 5. 45. & 46. *Quo* me vortam? *Hec.* IV. 1. 1. *Quo* evadat, vide. *Phorm.* I. 2. 61. Quam timeo, adventus hujus *quo* impellat patrem. *Quo* evadet hodie? Non potuit melius pervenirier eo, *quo* nos volumus. *Phorm.* IV. 3. 3. 21. & 36.

QUO. *Conjunct. ut.*

Si ſenſero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciae conari, *quo* fiant minus. *And.* I. 2. 26. Hanc ſimulant parere, *quo* Chremetem abſterreant. *And.* III. 1. 14. Adjuta me, *quo* id fiat facilius. *Eun.* I. 2. 70. Pro ſe quiſque ſedulo faciebat, *quo* illam mihi lenirent miſeriam. *Heaut.* I. 1. 75. Quidni? *quo* verba facilius dentur mihi. *Heaut.* V. 1. 41. Virgo pulchra! &, *quo* magis diceres, nihil aderat adjumenti ad pulchritudinem. *Phorm.* I. 2. 54. Immo etiam dabo, *quo* magis credas. *Phorm.* V. 6. 38.

QUO. *Quod.*

Non pol, *quo* quemquam plus amem, aut plus diligam, eo feci. *Eun.* I. 2. 16. Neque eo nunc dico, *quo* quidquam illum ſenſerim. *Heaut.* III. 2. 43.

QUO. *Quare.*

Quo aequior ſum Pamphilo, ſi. *And.* II. 5. 18. Si poterit fieri, ut ne pater per me ſtetiſſe credat, *quo* minus hae fierent nuptiae, volo. *And.* IV. 2. 17. Ne revereatur, minus jam *quo* redeat domum. *Hec.* IV. 4. 8.

QUO. *Quanto.*

Immo etiam, *quo* tu minus ſcis aerumnas meas. *And.* IV. 1. 31. Nam te amo: *quo* magis, quae agis, curae ſunt mihi. *Quo* vir melior multo es, quam ego. *Adelph.* IV. 5. 46. & 71. *Quo* magis omnes res cautius, ne temere faciam, adcuro. *Hec.* V. 1. 11. *Quo* magis novi, tanto ſaepius. *Phorm.* II. 2. 14.

QUOAD.

Quid? ſenem *quoad* exſpectatis veſtrum? *Phorm.* I. 2. 98. Percontatum ibo ad portum, *quoad* ſe recipiat. *Phorm.* II. 4. 22.

QUOCUMQUE.

Ut voluptati obitus, ſermo, adventus tuus, *quocumque* adveneris, ſemper ſiet. *Hec.* V. 4. 19.

QUOD. *Conjunct. Quia.*

Propterea *quod* ſerviebas liberaliter. *And.* I. 1. 11. Dolis ut me deluderes, propterea *quod* amat filius. *And.* III. 4. 5. Nam idcirco arceſſor, nuptias *quod* mihi adparari ſenſit. *And.* IV. 2. 7. Vel tu, vel *quod* verum eſt, vel *quod* ipſi cupio Glycerio. *And.* V. 4. 2. Ego Deorum vitam propterea ſempiternam eſſe arbitror, *quod* voluptates eorum propriae ſunt. *And.* V. 5. 4. Multae ſunt cauſae,

quam-

Digitized by Google

quamobrem cupiam abducere: primnm *quod* ſoror eſt dicta: praeterea ut. *Eun.* I. 2. 66. Sed heus tn, purgon' ego me de iſtac Thaidi, *quod* eam me amare ſuſpicata eſt? *Eun.* III. 1. 45. Sane, *quod* tibi nunc vir videatur eſſe hic, nebulo magnus eſt. *Eun.* IV. 7. 15. Nam *quod* rumores diſtulerunt malevoli. *Heaut.* Prol. 16. Inde adeo, *quod* agrnm in proximo hic mercatus es. *Quod* mihi videre praeter aetatem tuam facere. *Heaut.* I. 1. 2. & 7. *Quod* illa aetas magis ad haec utenda idonea eſt. *Heaut.* I. 1. 81. Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leves; praeterquam, tui carendum *quod* erat. *Heaut.* II. 4. 20. *Quod* filia eſt inventa? *Ch.* Non: ſed, quod magis credendum fiet, id *quod* eſt conſimilis moribus. *Heaut.* V. 3. 16. & 17. Tu *quod* te poſterius purges. *Adelph.* II. 1. 8. Tu illos duos olim pro re tollebas tua, *quod* ſatis putabas tua bona ambobus fore. *Adelph.* V. 3. 24. Sin autem eſt ob eam rem iratus gnatus, *quod* peperit uxor clam. *Hec.* V. 2. 15.

QUODNI. QUOD SI.

Quodni fuiſſem incogitans. *Phorm.* I. 3. 3. *Quod ſi* ego reſciſſem id prius. *And.* I. 5. 23. *Quod ſi* perſonis iiſdem nti aliis non licet. *Eun.* Prol. 35. *Quod ſi* aſtu rem tractavit. *Eun.* V. 4. 2. Ei unam coenam, atque ejus comitibus dedi: *quod ſi* iternm mihi ſit danda, actum fiet. *Heaut.* III. 1. 47. *Quod ſi* is nunc me deceperit. *Heaut.* IV. 4. 2. *Quod ſi* omnes omnia ſua conſilia conferant. *Adelph.* III. 2. 1. *Quod ſi* abeſſet longius. *Adelph.* IV. 1. 8. *Quod ſi* ſcripturam ſpreviſſem in praeſentia. *Hec.* Alt. Prol. 16. *Quod ſi* reſcierit peperiſſe eam. *Hec.* IV. 1. 4. *Quod ſi* intelligeret. *Phorm.* Prol. 9. *Quod ſi* eo meae fortunae redeunt, ut. *Phorm.* I. 4. 24. *Quod ſi* hic potuiſſet nunc exorarier triduum hoc. *Phorm.* III. 3. 2. *Quod ſi* eum nunc reperire poſſim. *Phorm.* V. 1. 11.

QUOD. *Quantum.*

Munns noſtrum ornato verbis, *quod* poteris: & iſtum aemulum, *quod* poteris, ab ea pellito. *Eun.* II. 1. 8. & 9. *Quod* potero, adjutabo ſenem. *Heaut.* III. 1. 7. Serva, *quod* in te eſt, & filium, & me, & familiam. *Heaut.* IV. 8. 4. Ego *quod* potero, enitar ſedulo. *Heaut.* V. 4. 15. *Quod* queo, conſervis ad eundem illunc praecipio modum. *Adelph.* III. 3. 69. Iſtam, *quod* potes, fac conſolere. *Adelph.* III. 5. 1. Prodidiſti & te, & gnatum, *quod* quidem in te fuit. *Adelph.* IV. 5. 58. Meritus eſt de me, *quod* queam, illi ut commodem. *Hec.* V. 1. 33. Ego *quod* potui, porro. (feci) *Phorm.* III. 1. 14.

QUOMODO.

Non nunc de pecunia agitur: ſed illud, *quomodo* minimo periclo id demns adoleſcentulo. *Heaut.* III. 1. 67. Vellem hercle factum: ita meritus. *Sy.* Meritus! *quomodo? Heaut.* IV. 6. 11. Idque adeo miror, *quomodo. Heaut.* V. 3. 2. Quod abeſt, non quaeris, patri *quomodo* obſequare. *Heaut.* V. 4. 17. Omnes, quibus res ſunt minus ſecundae, magis ſunt, neſcio *quomodo*, ſuſpicioſi. *Adelph.* IV. 3. 14. Vah! *quomodo* me ex hac expediam turba? *Adelph.* IV. 4. 4. Ego Aeſchinum conveniam; ut, *quomodo* acta haec ſint, ſciat. *Adelph.* IV. 5. 2. Neque *quomodo* a me amittam, invenio. *Phorm.* III. 2. 22. Compoſito factum eſt, *quomodo* hanc amans habere poſſet ſine dote. *Phorm.* V. 1. 29.

QUONAM.

Quonam? Adelph. IV. 2. 38.

QUONDAM.

Olim iſti fuit generi *quondam* quaeſtus apud ſeclum prius. *Eun.* II. 2. 15. Jovem quo pacto Danaae miſiſſe ajunt *quondam* in gremium imbrem aureum. *Eun.* III. 5. 37.

QUONIAM.

Ea *quoniam* nemini obtrudi poteſt, itur ad me. *And.* I. 5. 15. Quaeſo, aedepol, Charine; *quoniam* non poteſt id fieri, quod vis, id velis, quod poſſit. *And.* II. 1. 5. Nunc te oro, Dave, *quoniam* ſolus mihi effeciſti has nuptias. *And.* III. 4. 16. *Quoniam* miſer quod habui, perdidi. *Eun.* II. 2. 6.

QUOPSAM.

Ituran', Thais, *quopiam* es? *Eun.* III. 2. 9.

QUOQUAM.

Mane; cave *quoquam* ex iſtoc exceſſis loco. *And.* IV. 4. 21. Cave nunc jam oculos a meis oculis *quoquam* demoveas tuos. *Adelph.* II. 1. 16. Ibo intro, atque edicam ſervis, ne *quoquam* efferri ſinant. *Hec.* IV. 1. 50.

QUOQUE.

Egomet *quoque* ejus cauſa in funus prodeo. *And.* I. 1. 88. Tu *quoque* perparce nimium. *And.* II. 6. 24. Ego *quoque* hinc ab dextera venire me adſimulabo. *And.* IV. 3. 19. Ego me amare hanc, fateor. ſi id peccare eſt, fateor id *quoque*. *And.* V. 3. 25. Hic *quoque* bonam magnamque partem ad te adtulit. Poſtquam ſenſit me tecum *quoque* rem habere, fingit cauſas. *Eun.* I. 2. 43. & 57. Ego *quoque* una pereo, quod mihi eſt carius. *Eun.* II. 1. 5. Id rurſum ſi negant, laudo id *quoque*. *Eun.* II. 2. 20. Egomet *quoque* id ſpectare coepi. *Eun.* III. 5. 38. Te *quoque* jam, Thais, ita me Di bene ament, amo. *Eun.* V. 2. 43. Etſi is *quoque* ſuarum rerum ſatagit. *Heaut.* II. 1. 13. Magnum hoc *quoque* ſignum eſt. An ea *quoque* dicetur hujus, ſi? Jam hoc *quoque* negabis tibi placere? *Heaut.* II. 3. 57. 93. & 109. Nos *quoque* ſenes eſt aequom ſenibus obſequi. Etſi ſubſenſi id *quoque*. *Heaut.* III. 1. 10. & 62. Spero hercle ego *quoque*. *Heaut.* III. 2. 42. Amici *quoque* res eſt videnda, in tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 11. & 17. Poſtremo etiam, ſi voles, deſponſam *quoque* eſſe dicito. *Heaut.* IV. 8. 26. Voltus *quoque* hominum fingit ſcelus. Sed ille tuus *quoque* Syrus idem mire finxit filium. *Heaut.* V. 1. 14. & 25. Id *quoque* poſſum ferre, ſi modo reddat. *Adelph.* II. 1. 51. Ego

quoque

Digitized by Google

quoque a meis me amari, & magni peudi poſtulo. *Adelph.* V. 4. 25. At pol jam aderit, ſe *quoque* etiam quum oderit. *Hec.* IV. 1. 28. Tibi *quoque* aedepol iratus ſum, Philumeua, *Hec.* IV. 4. 1. Ego, pol, *quoque* etiam timida ſum. Ego *quoque* etiam credidi. *Hec.* V. 1. 7. & 35. Volo ipſius *quoque* voluutate hoc fieri. *Phorm.* IV. 5. 13. Tu *quoque* hic aderas, Phormio? Atque hercle ego *quoque* illam tnaudivi fabulam. *Phorm.* V. 6. 18. & 37.

QUOQUO.

Quoquo eam, rogitando obtundat, enecet. *Eun.* III. 5. 6. *Quoquo* hinc aſportabitur terrarum, certum eſt perſequi, aut perire. *Phorm.* III. 3. 18.

QUORSUM.

Quam timeo, *quorſum* evadas! *And.* I. 1. 100. Heri ſemper leuitas verebar *quorſum* evaderet. *And.* I. 2. 5. Miſera timeo, incertum hoc *quorſum* accidat. *And.* I. 5. 29. *Quorſum* nam iſtuc? *And.* II. 2. 24. At ego neſciebam, *quorſum* tu ires. *Eun.* I. 2. 75. Neſcio hercule, neque unde eam, neque *quorſum* eam. *Eun.* II. 3. 13. *Quorſum* iſtuc? *Mi.* Quia tu, Demea, haec male judicas. *Adelph.* I. 2. 20. Niſi ſane curae eſt, *quorſum* eventurum hoc ſiet. *Hec.* I. 2. 118.

QUOT.

Quot modis contemtus, ſpretus? *And.* I. 5. 13. At ſi corrigitur, *quot* commoditates, vide. *And.* III. 3. 37. *Quot* res dedere, ubi poſſem perſentiſcere, niſi eſſem lapis? *Quot* incommoditates in hac re accipies, niſi caves? *Heaut.* V. 1. 43. & 59. Hoc advenienti *quot* mihi, Micio, dixere! *Adelph.* I. 2. 12. Scire equidem volo, *quot* mihi ſint domini. *Adelph.* IV. 2. 16. *Quot* commodas res adtuli! *quot* autem ademi curas! *Hec.* V. 3. 19. *Quot* me cenſes homines jam deverberaſſe uſque ad necem? *Phorm.* II. 2. 13. *Quot* homines, tot ſententiae. *Phorm.* II. 4. 14. *Quot* res? poſtilla; monſtra evenerunt mihi! *Phorm.* IV. 4. 23.

QUOTIDIANUS. *vide*, COTIDIANUS.

QUOTIDIE. *vide*, COTIDIE.

QUOTIES.

Vel hic Pamphilus, jurabat *quoties* Bacchidi! quam ſancte! *Hec.* I. 1. 3.

QUOVIS.

Immo abeat multo malo, *quovis* gentium. *Heaut.* V. 1. 55.

QUUM. *vide*, CUM.

R.

RABIES.

Udnm jocumque dices fuiſſe illum alterum, praeut hujus *rabies* quae dabit. *Eun.* II. 3. 9.

RAPIO.

Egomet *rapui*. *Adelph.* IV. 4. 18. Sublimem hunc intro *rape*, quantum potes. *Rape*, inquam. *Da.* Quid feci? *Si.* *Rape*. *And.* V. 2. 20. & 21. Quin ergo *rape* me. quid ceſſas? *Phorm.* V. 6. 42. *Rape* hunc. *Phorm.* V. 7. 92. Caeteros ruerem, agerem, *raperem*, tunderem, & proſternerem. *Adelph.* III. 2. 21. Poſtquam Poëta ſenſit, adverſarios *rapere* in pejorem partem, quam (Comoediam) acturi ſumus. *Adelph.* Prol. 3.

SYNTAXIS. *Rapere aliquem ſublimem. Rapere quid in pejorem partem.*

RAPTIO.

Audivi filium una affuiſſe in *raptione* cum Aeſchino. *Adelph.* III. 3. 2.

RARO.

Huc *raro* in urbem commeat. *Hec.* I. 2. 100. Si modeſte ac *raro* hoc fecit? *Hec.* IV. 1. 37.

RASTRUM.

At iſtos *raſtros* interea tamen adpone. *Heaut.* I. 1. 36. Mihi illaec vere ad *raſtros* res redit. *Heaut.* V. 1. 58.

RATIO.

Num parva cauſa, aut parva *ratio* eſt? *Eun.* III. 5. 27. *Ratio* de integro ineunda eſt mihi. *Heaut.* IV. 2. 7. Mea ſic eſt *ratio*, & ſic animum induco meum. *Adelph.* I. 1. 43. Non *ratio*, verum argentum deerat. *Phorm.* II. 1. 69. Neſcio; nec *rationem* capio, niſi quod tibi bene ex animo volo. Ubi te vidi eſſe animo omiſſo, cepi *rationem*, ut. *Heaut.* V. 2. 6. & 11. Voſtram nequeo mirari ſatis *rationem*. *Adelph.* III. 3. 21. Eandem illam *rationem* antiquam obtine. *Adelph.* V. 3. 26. Haud quidem hercle parvom, ſi vis vero veram *rationem* exſequi. *Hec.* III. 1. 26. Haec, cum *rationem* ineas, quam ſint ſuavia, & quam cara ſint. *Phorm.* II. 2. 30. Incerta haec ſi tu poſtules *ratione* certa facere, nihilo plus agas, quam ſi des operam, ut cum *ratione* inſanias. *Eun.* I. 1. 17. & 18. Qua *ratione* amiſiſti? *Eun.* II. 3. 30. Qua *ratione* iſtuc? quis deſpondit? quis dedit? *Adelph.* IV. 5. 36. Numquam ita quiſquam bene ſubducta *ratione* ad vitam fuit, quin. *Adelph.* V. 4. 1. Qua *ratione* inopem potius ducebat domum? *Phorm.* II. 1. 68. Ne nimium modo bonae tuae iſtae nos *rationes*, Micio, ſubvortant. *Adelph.* V. 3. 50. Ita conturbaſti mihi *rationes* omnes, ut. *Eun.* V. 2. 30. Fruſtra egomet mecum has *rationes* puto. *Adelph.* II. 1. 54.

SYNTAXIS. *Rationem de integro inire. Mea ſic eſt ratio. Non capio rationem. Capere rationem. Miror tuam rationem. Veram rationem exſequi. Inire rationem. Subducere rationem. Conturbare alicui omnes rationes. Fruſtra putare ſecum rationes.*

RATIUNCULA.

Erat ei de *ratiuncula* jam pridem apud me relliquom pauxillulum nummorum. *Phorm.* I. 1. 2.

RATUS, A, UM, *vide* REOR.

RECENS.

Ut ego iram hanc in eos evomam omnem; dum aegritudo haec eſt *recens*. *Adelph.* III. 2. 14.

RECEPTO.

Meum *receptas* filium ad te Pamphilum. *Hec.* V. 1. 16. Vi-

ctus, veſtitus, quo in tectum te *receptes*. *Heaut*. V. 2. 15.

RECIDO.

Nolite ſinere per vos artem muſicam *recidere* ad paucos. *Hec*. Alt. Prol. 39.

RECIPIO.

Ad me *recipio*: faciet. *Heaut*. V. 5. 12. Cur nunc apud te potat? cur *recipis* meum? *Adelph*. V. 3. 13. Cum patre idem *recipis* ſe intro denuo. *Phorm*. V. 6. 39. *Recipimus*. *Ch*. Ac libenter. *Eun*. V. 9. 55. Tum ille egens, forte adplicat primum ad Chryſidis patrem ſe. tum is mihi cognatus fuit, qui eum *recepit*. *And*. V. 4. 24. Quid feſtinas, mi Geta? animam *recipe*. *Adelph*. III. 2. 26. Percontatum ibo ad portum, quoad ſe *recipiat*. *Phorm*. II. 4. 22. Exſpecto, quam mox *recipias* huc ſeſe Geta. *Phorm*. IV. 3. 1. Oro, ut me in veſtrum gregem *recipiatis*. *Eun*. V. 9. 55. Neque me domum nunc *reciperem*. *Phorm*. V. 4. 7. Verebamini, ne non id facerem, quod *recepiſſem* ſemel? *Phorm*. V. 7. 9. Hunc tu in aedeis cogitas *recipere* poſthac? *Eun*. V. 2. 59. Hominem amicum *recipere* ad te. *Heaut*. III. 3. 6. Sed eccum ipſum video in tempore huc ſe *recipere*. *Phorm*. II. 4. 24. Ibi tum hanc ejectam Chryſidis patrem *recepiſſe*, orbam, parvam. fabulae! *And*. I. 3. 19. Ego excludor: ille *recipitur*. *Eun*. I. 2. 79. Ubi tempus tibi erit, ſat habet, ſi tum *recipitur*. *Eun*. III. 2. 32. Militem ego rivalem *recipiendum* cenſeo. *Ph*. Hem! *recipiendum*! *Eun*. V. 9. 42. & 43.

SYNTAXIS. *Recipere aliquid ad ſe. Recipere aliquem. Recipere ſe intro. Recipere animam. Recipere aliquem in gregem. Recipere ſe domum. Recipere aliquem in aedes.*

RECTA.

Quid hic ſtabas? cur non *recta* introibas? *Eun*. I. 2. 7. Tu rus hinc abis? *De*. *Recta*. *Adelph*. III. 3. 79. Ego ejus videndi cupidus, *recta* conſequor. *Hec*. III. 3. 12. Poſtridie ad anum *recta* pergit. *Phorm*. I. 2. 62. *Recta* domum ſumus profecti. *Phorm*. V. 6. 19.

RECTE.

Qui utramvis *recte* norit, ambas noverit. *And*. Prol. 10. Nempe ut curentur *recte* haec. Honeſta oratio eſt. *So*. *Recte* putas. *And*. I. 1. 3. & 114. *Recte* dicis. *And*. II. 2. 26. *Eun*. III. 5. 64. Non *recte* accipis. *And*. II. 2. 30. Ego iſtaec, *recte* ut fiant, videro. *And*. II. 6. 25. *Recte* ego ſemper fugi has nuptias. *And*. IV. 4. 27. Quid vos? quo pacto hic? ſatin' *recte*? (valetis) *And*. IV. 5. 9. *Recte* admones. Pater, non *recte* vinctus eſt. *And*. V. 4. 50. & 52. Neque, praeterquam quas ipſe amor moleſtias habet, addas: & illas, quas habet, *recte* feras. *Eun*. I. 1. 33. Rogo num quid velit? *recte*; inquit. abeo. *Eun*. II. 3. 50. Primum aedes expugnabo. *Gn*. *Recte*. *Thr*. Virginem eripiam. *Gn*. Probe. *Thr*. Male mulcabo ipſam. *Gn*. Pulchre. *Eun*. IV. 7. 3. *Recte* ſane interrogaſti. *Eun*. V. 6. 11. *Recte* facitis. *Eun*. V. 9. 54. Et illum obſequentem, ſi quis *recte* aut commode tractaret. At porro *recte* ſpero. *Heaut*. I. 1. 100. & 107. Qui uti ſcit, ei bona: illi, qui non utitur *recte*, mala. *Heaut*. I. 2. 22. Tum, quod dem ei, *recte* eſt. *Heaut*. II. 1. 16. Quid tu iſtic? *Sy*. *Recte* equidem. In loco ego vero laudo. *Sy*. *Recte* ſane. *Heaut*. III. 2. 7. & 27. Tace ſodes. *Sy*. *Recte* ſane. *Recte* dicit. cenſeo. *Heaut*. III. 3. 20. & 27. Iſtuc *recte*: conſervaſti te, atque illam. *Heaut*. IV. 1. 40. *Recte* ſuades; faciam. *Sy*. Sat *recte* hoc mihi in mentem venit. *Heaut*. V. 2. 43. Hoc patrium eſt, potius conſuefacere filium, ſua ſponte *recte* facere, quam alieno metu. *Adelph*. I. 1. 50. Quid fiet, rogas? *recte*, aedepol, ſpero. *Adelph*. III. 1. 2. Huic mandes, ſi quid *recte* curatum velis. *Adelph*. III. 3. 18. *Phorm*. IV. 4. 8. Hoc facito. *Sy*. *Recte* ſane. *De*. Hoc fugito. *Sy*. Callide. *De*. Hoc laudi eſt. *Sy*. Iſtaec res eſt. *De*. Hoc vitio datur. *Sy*. Probiſſime. Illud *recte*: iterum ſic memento. *Adelph*. III. 3. 63. & 72. Et *recte*, & verum dicis. *Adelph*. IV. 3. 18. Quid eſt? *Aeſ*. Nihil: *recte*: perge. *Adelph*. IV. 5. 19. Quid fit? quid agitur? *Sy*. *Recte*. *De*. Optime eſt. *Adelph*. V. 5. 3. Bonus eſt: noſter eſt: *recte* datur. *Adelph*. V. 8. 28. Iſtuc *recte*. *Adelph*. V. 9. 40. Quid es tam triſtis? *Pa*. *Recte*, mater. *Hec*. III. 2. 20. Ex te *recte* eum natum putent. *Hec*. III. 3. 39. Praeſertim quum & *recte*, & tempore ſuo pepererit. *Recte* ego conſului meae. (filiae) *Hec*. IV. 1. 16. & 44. *Recte* amaſti, Pamphile, uxorem tuam. *Hec*. V. 4. 22. Abſque eo eſſet, *recte* ego mihi vidiſſem. *Phorm*. I. 4. 12. Eu, noſter! *recte*: heus tu! cave. *Phorm*. II. 3. 57. Jam *recte*. Quid futurum eſt? *Ch*. *Recte*. *Phorm*. V. 3. 15. & 29. Ego timeo? *Ph*. *Recte* ſane. *Phorm*. V. 8. 10. Ita fiat, & iſtoc, ſi quid potis eſt, *rectius*. *Adelph*. IV. 1. 5. Ad omnia alia aetate ſapimus *rectius*. *Adelph*. V. 3. 46. Multo *rectius* eſt, quam illam puerperam nunc duci huc per viam aegrotam. *Adelph*. V. 7. 22.

RECTUS, A, UM.

Etenim ipſus ſecum eam rem *recta* reputavit via. *And*. II. 6. 11. Quid cauſae eſt, quin hinc in piſtrinum *recta* proficiſcar via? *And*. III. 4. 21. Immo, ut *recta* via rem narret ordine omnem. *Heaut*. IV. 3. 28. Praeterito hac *recta* platea ſurſum. Ubi eas praeterieris, ad ſiniſtram hac *recta* plateā. *Adelph*. IV. 2. 35. & 43. Eo *recta* via equidem illuc. *Phorm*. II. 1. 80. Nimirum conſilium illud *rectum* eſt de occludendis aedibus. *Eun*. IV. 7. 14. *Rectum* eſt? ego ut faciam: non eſt? te ut deterream. *Heaut*. I. 1. 27. Neque id putabit, pravum an *rectum* ſiet, quod petet. *Heaut*. III. 1. 76. Etſi conſilium, quod cepi, *rectum* eſſe & tutum ſcio. *Heaut*. II. 3. 86. Qui, niſi quod ipſe fecit, nihil *rectum* putat. *Adelph*.

Adelph. I. 2. 19. Facile omnes, quum valemus, *recta* conſilia aegrotis damus. *And.* II. 1. 9. His nunc praemium eſt, qui *recta* prava faciunt. *Phorm.* V. 2. 6.

RECURRO.

Nunc ubi me illic non videbit, jam huc *recurret*, ſat ſcio. *Adelph.* IV. 1. 10.

RECUSO.

Tamen numquam auſus ſum *recuſare* eam, (uxorem) quam mihi obtrudit pater. *Hec.* III. 1. 16.

REDDO.

Tuum tibi *reddo.* *Heaut.* IV. 4. 20. Tam placidum, quam ovem *reddo.* *Adelph.* IV. 1. 18. Uxorem, quam numquam eſt ratus poſthac ſe habiturum, *reddo.* *Hec.* V. 3. 21. Satin' eſt, ſi te delibutum gaudio *reddo*? *Phorm.* V. 6. 16. Adeo res redit: ſi quis quid *reddit*, magna habenda eſt gratia. *Phorm.* I. 2. 6. Tametſi bona eſt natura, *reddunt* curatura junceas. *Eun.* II. 3. 24. Fructum, quem Lemni uxoris *reddunt* praedia. *Phorm.* IV. 3. 75. Dictum ac factum *reddidi.* *Heaut.* IV. 5. 12. *Reddidiſti* animum. *And.* II. 1. 33. Prior amor me ad hanc rem exercitatum *reddidit.* *Hec.* III. 3. 47. Facilem benevolumque lingua tua jam tibi me *reddidit.* *Hec.* V. 1. 34. Quod ut efficerem, orando ſurdas jam aures *reddideras* mihi. *Heaut.* II. 3. 89. Hoc ego tibi profecto effectum *reddam.* *And.* IV. 2. 20. Ego jam te commotum *reddam.* *And.* V. 2. 23. Sex ego te totos, Parmeno, hos menſes quietum *reddam.* *Eun.* II. 2. 46. Si quidem iſtuc impune habueris. *Py.* Verum? *Pa.* *Reddam* hercle. *Eun.* V. 7. 18. Tam excoctam *reddam*, atque atram, quam carbo eſt. *Adelph.* V. 3. 63. *Reddam* hercle, da modo. *Adelph.* V. 9. 25. Age, age, inventas *reddam.* *Phorm.* III. 3. 26. Hic *reddet* omnia, quae nunc ſunt certa ei conſilia, incerta ut ſient. *And.* II. 3. 15. At ut omne reddat. *Sy.* Omne *reddet*: tace modo, ac ſequere hac. *Adelph.* II. 4. 16. *Reddet* tibi cito. *Adelph.* V. 9. 24. Quid ſi *reddet*? *Phorm.* II. 2. 6. Id ille iſtis *reddet.* *Phorm.* IV. 4. 24. Pamphilam ergo huc *redde*, niſi vi mavis eripi. *Eun.* IV. 7. 26. Si eſt, ut dicat velle ſe, (uxorem) *redde.* *Hec.* IV. 1. 44. Praeterea ut ſuis reſtituam ac *reddam.* Cupio abducere, ut *reddam* ſuis. *Eun.* I. 2. 67. & 77. Quin integram (virginem) *reddam*, ut accepi ab ſuis. *Hec.* I. 2. 75. Quidquid futurum eſt, huic ſuum *reddas* ſcilicet. *Hec.* IV. 4. 47. Tibi illam (Pamphilam) *reddat*? aut tu illam tangas? omnium. *Eun.* IV. 7. 27. Age, jam cupio; ſi modo argentum *reddat.* Id quoque poſſum ferre, ſi modo *reddat.* *Adelph.* II. 1. 48. & 51. At ut omne *reddat.* *Adelph.* II. 4. 16. Magiſtratus adi, judicium de eadem cauſa iterum ut *reddant* tibi. *Phorm.* II. 3. 57. Quos mihi ludos *redderet*? *And.* III. 1. 21. Dum tibi ſororem ſtudeo *reddere* & reſtituere. *Eun.* IV. 6. 8. Pro maleficio ſi beneficium ſummum nolunt *reddere.* *Phorm.* II. 2. 22. Beneficium rurſum ei experimur *reddere.* *Phorm.* III. 3. 5. *Reddetur*: ne time. *Adelph.* II. 4. 15. Meum mihi *reddatur*: ſaltem quanti emta eſt, Syre. *Adelph.* II. 2. 41. *Reddi* patri autem, cui tu nihil dicas vitii, ſuperbum eſt. *Hec.* I. 2. 79. Id nunc (argentum) *reddendum* eſt illi. *Heaut.* IV. 5. 44.

SYNTAXIS. *Reddere aliquem placidum, delibutum gaudio, junceum. Praedia reddunt fructum. Dictum ac factum reddere. Reddere alicui animum. Facilem & benevolum reddere aliquem. Reddere alicui ſurdas aures. Reddere aliquid effectum. Commotum aliquem reddere. Reddere aliquem quietum, excoctum & atrum. Reddere aliquid inventum. Certa conſilia reddere incerta ut ſint. Reddere alicui judicium. Reddere alicui beneficium pro maleficio.*

REDEO.

Redeo inde iratus, atque aegre ferens. *And.* I. 1. 110. *Redeo* rurſum, male vero me habens. *Eun.* IV. 2. 6. Quid ſi *redeo* ad illos, qui ajunt: quid ſi nunc coelum ruat? *Heaut.* IV. 3. 41. Delibera hoc, dum ego *redeo*, leno. *Adelph.* II. 1. 42. Nunc *redeo*: ſi forte frater redierit, viſo. *Adelph.* IV. 2. 10. Ego hos conveniam: poſthac *redeo.* *Adelph.* IV. 7. 39. Ad ingenium *redis.* *Hec.* I. 2. 38. Nempe incommoditas denique huc omnis *redit.* *And.* III. 3. 35. It, lavit, *redit.* *Eun.* III. 5. 45. Anus foribus obdit peſſulum: ad lanam *redit.* *Heaut.* II. 3. 37. Mihi illaec vere ad raſtros res *redit.* *Heaut.* V. 1. 58. Si ſperat fore clam, rurſum ad ingenium *redit.* *Adelph.* I. 1. 46. Adeo res *redit.* *Phorm.* I. 2. 5. Ad te ſumma ſolum, Phormio, rerum *redit.* *Phorm.* II. 2. 3. Nempe omnia haec nunc verba huc *redeunt* denique. *Eun.* I. 2. 78. Quod ſi eo meae fortunae *redeunt*, Phanium, abs te ut diſtrahar. *Phorm.* I. 4. 24. Ea ad hos *redibat* lege hereditas. *Hec.* I. 2. 97. Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi. *De.* Repreſſi, *redii*: mitto maledicta omnia. *Adelph.* V. 3. 9. Percontumax *rediſti* huc nobis, Pamphile. *Hec.* III. 5. 54. Niſi ſi domum forte ad nos *rediit.* *Py.* Viſe amabo, num ſit. *Eun.* IV. 3. 21. Poſtremo adeo res *rediit.* *Heaut.* I. 1. 61. In eum jam res *rediit* locum, ut ſit neceſſe. *Heaut.* II. 3. 118. Non *rediit* hac nocte a coena Aeſchinus? Ego, quia non *rediit* filius, quae cogito! *Adelph.* I. 1. 1. & 10. Iſtoc verbo animus mihi *rediit*, & cura ex corde exceſſit. *Hec.* III. 2. 12. Pater ejus *rediit*, an non? *Phorm.* I. 2. 97. Opera tua ad teſtim mihi quidem res *rediit* planiſſume. *Phorm.* IV. 4. 5. Ejus morte ea ad me lege *redierunt* bona. *And.* IV. 5. 4. Quo *redibo* ore ad eam, quam contemſerim? *Phorm.* V. 7. 24. Ad rem *redi.* Concaluit: quid vis? *Clit.* *Redi*, *redi.* *Sy.* Adſum, dic quid eſt? *Heaut.* II. 3. 78. & 108. Mitte iſta, atque ad rem *redi.* Illuc, quaeſo, *redi*, quo coepiſti, Aeſchine. De argento, ſomnium: mox;

cras *redi*. *Adelph*. II. 1. 31. 36. & 50. In porticum turſum *redi*. *Adelph*. IV. 2. 40. Tandem reprime iracundiam, atque ad te *redi*. *Adelph*. V. 3. 8. *Redi* meeum in memoriam. *Phorm*. V. 3. 19. *Redito*: fient, quae fieri aequum eſt. *Adelph*. III. 4. 60. Sed ſine paululum ad me *redeam*. *And*. III. 5. 16. Excluſit: revocat. *redeam*? non, ſi me obſecret. *Eun*. I. 1. 4. Cenſen' poſſe me obfirmare, & perpeti, ne *redeam* interea? *Eun*. II. 1. 12. Ad rem redi. *Sa*. Quam rem? quo *redeam*? *Adelph*. II. 1. 32. Ut ad pauca *redeam*, uxorem deducit domum. *Hec*. I. 2. 60. Denique hercle aufugerim potius, quam *redeam*. *Hec*. III. 4. 11. Ad pauca ut *redeam*, ac mittam illius ineptias. *Phorm*. IV. 3. 43. Heus! Syre; rogat te Cteſipho, ut *redeas*. *Adelph*. V. 2. 1. Dehinc poſtulo, ſive aequum eſt, te oro, Dave, ut *redeat* jam in viam. *And*. I. 2. 19. Ut ores, primum ut maneat: ſi id non commodum eſt, ut *redeat*. *Eun*. III. 2. 50. At tu apud nos hic mane, dum *redeat* ipſa. *Eun*. III. 3. 29. Immo ſcis, potius quam quidem *redeat* ad integrum haec eadem oratio. *Heaut*. V. 3. 8. Eo domum, ſtudeo haec, prius quam ille, ut *redeat*. *Hec*. II. 2. 20. Filium jam exſpecto, ut *redeat* domum. *Hec*. II. 3. 7. Veniſſe ajunt: *redeat*. *Hec*. III. 5. 2. Neu cauſa ulla reſtet reliqua, quin tua Philumena ad te *redeat*. *Hec*. IV. 2. 12. Ne revereatur, minus jam quo *redeat* domum. *Hec*. IV. 4. 8. Pamphilo, me facere ut *redeat* uxor, oportet. *Hec*. V. 2. 8. *Redeat* ſane in gratiam. *Phorm*. V. 8. 40. Quid nunc agimus? *Gn*. Quin *redeamus*. *Eun*. IV. 7. 41. Non ſciunt ipſi viam, domum qua *redeant*? *Hec*. III. 2. 25. Thais maximo te orabat opere, ut cras *redires*. *Eun*. III. 3. 27. Vi coepi agere, ut *rediret*. *Hec*. II. 2. 26. Si non *rediſſes*, hae irae factae eſſent multo ampliores. *Hec*. III. 1. 9. Si ſalvos domum *rediſſet* umquam. *Hec*. III. 4. 21. Non, ſi *rediſſet*, ei pateret veniam daret? *Phorm*. I. 2. 69. Ubi illinc *rediero*, nihil eſt: reſtrixerit res. *Adelph*. II. 2. 24. Ubi illinc, ſpero, *redieris*, tamen hoc ages. *Adelph*. II. 2. 18. Metuo, pater ne rure *redierit* jam. *Eun*. III. 5. 63. Niſi ubi ille huc ſalvos *redierit* meus particeps. *Heaut*. I. 1. 98. Nunc redeo: ſi forte frater *redierit*, viſo. *Adelph*. IV. 2. 10. Nunc vero domi certum obſidere eſt uſque, donec *redierit*. *Adelph*. IV. 6. 6. Herus ſi *redieris*, molendum uſque in piſtrino. *Phorm*. II. 1. 18. Abi tu; viſe, *redieritne* jam, an nondum, domum. *Phorm*. II. 4. 7. Illam ad vos *redire* ſtudeo, ſi. *Hec*. II. 2. 23. Cui quanto fuerat praeſtabilius, ubivis gentium agere aetatem, quam huc *redire*? *Hec*. III. 1. 5. Si ſanus fies, jube illam *redire*. *Hec*. III. 5. 44. Ubi dicimus, *rediſſe* te. *Heaut*. II. 3. 63. Ex me ut ſciat ſibi filium *rediſſe*. Non vult te ſcire ſe *rediſſe* etiam. *Heaut*. III. 1. 3. & 24. Adeon' rem *rediiſſe*, ut periculum etiam fame mihi ſit, Syre? *Heaut*. V. 2. 27. Hoc mihi dolet, pene in eum locum *rediſſe*, ut. *Adelph*. II. 4. 9. Adeon' rem *rediſſe*, ut qui mihi conſultum optume velit eſſe. *Phorm*. I. 3. 1. Negant *rediſſe*. *Phorm*. II. 4. 20. Non dici poteſt, quam cupida eram huc *redeundi*, abeundi a milite. *Hec*. I. 2. 16. Haccine cauſa ego eram tantopere cupidus *redeundi* domum? *Hec*. III. 1. 3. Denique hercle aufugerim potius, quam redeam, ſi eo mihi *redeundum* ſiet. *Hec*. III. 4. 11. Peregre *rediens* ſemper cogitet, aut filii peccatum, aut uxoris mortem, aut morbum filiae. *Phorm*. II. 1. 13. *Redeunti* interea ex ipſa re mihi incidit ſuſpicio. *And*. II. 2. 22. Ecce autem video rure *redeuntem* ſenem. *Eun*. V. 5. 25. Jamne enumeraſti id, quod ad te *rediturum* putes? *Adelph*. II. 2. 28.

Syntaxis. *Redire rurſum. Redire ad ingenium. Incommoditas omnis huc redit. Res redit mihi ad raſtros. Adeo res redit. Summa rerum ad te redit. Omnia huc redeunt. Fortunae meae coredeunt. Hereditas lege ad me redit. Redire ad ſe. Redire domum. Res in eum rediit locum. Animus mihi rediit. Res mihi rediit ad reſtim. Redire ad rem. Redire in memoriam. Redire ad pauca. Redire in viam. Oratio redit ad integrum. Redire in gratiam. Peregre redire.*

Redigo.

Eo *redigis* me, ut quid egerim, egomet neſciam. *Eun*. IV. 4. 23. Ego *redigam* vos in gratiam. *Phorm*. V. 7. 73. Ego me nego: tu, qui ais, *redige* in memoriam. *Phorm*. II. 3. 96. Egone? ut ejus animum, qui nunc luxuria & laſcivia diffluit, retundam: & *redigam*, ut, quo ſe vortat, neſciat. *Heaut*. V. 1. 73. Quam huc per flagitium ad inopiam *redigat* patrem. *Heaut*. V. 1. 56. Hem, quo *redactus* ſum! *Eun*. II. 2. 7. In id *redactus* ſum loci, ut quid agam cum illo, neſciam prorſum. *Phorm*. V. 7. 86.

Syntaxis. *Redigere litigantes in gratiam. Ad inopiam redigere aliquem. In id loci ſum redactus.*

Redimo.

Quid agas? niſi ut te *redimas* captum quam queas minimo. *Eun*. I. 2. 29. Si *redimat*, magnum ineſſe in ea lucrum. *Heaut*. III. 3. 48.

Reditio.

Quid huc *reditio* eſt? quid veſtis mutatio? *Eun*. IV. 4. 4.

Reduco.

Jamdudum res *reduxit* me ipſa in gratiam. *And*. V. 4. 45. *Reduce* illam. *Hec*. IV. 2. 29. *Reduc* uxorem, ac noli advorſari mihi. *Reduc* uxorem: aut, quamobrem non opus ſit, cedo. *Hec*. IV. 4. 32. & 76. Quamobrem non *reducam*, neſcio. *Hec*. III. 5. 3. Credo ea gratia concordes magis, ſi non *reducam*, fore. *Hec*. IV. 3. 11. Dum ne *reducam*, turbent porro, quam velint. Quamobrem *reducam*? *Hec*. IV. 4. 12. & 38. Quovis illos tu die *reducas*. *Adelph*. V. 3. 44. Prius quam harum ſcele-

lera,

lera, & lacrumae confictae dolis, *reducant* animum aegrotum ad miſericordiam. *And.* III. 3. 27. Si eſt, ut velit *reducere* uxorem, licet. *Hec.* III. 5. 51. Quid vis facere, niſi *reducere?* *Hec.* IV. 3. 2. Reſtabat aliud nihil, niſi in ludum ducere, & *reducere.* *Phorm.* I. 2. 36. Voſmet videte jam, remiſſao' opus ſit vobis, an *reddućta* domum. *Hec.* IV. 4. 43. De *reducenda* id facias, quod in rem ſit tuam. De *reducenda*, id vero neutiquam honeſtum eſſe arbitror. *Hec.* III. 3. 31. & 43.

Syntaxis. *Reducere in gratiam. Reducere uxorem. Reducere animum alicujus ad miſericordiam. In ludum ducere, & reducere aliquem.*

Redux.

'Ergo, mea Aotiphila, tu nunc ſola *reducem* me in patriam facis. *Heaut.* II. 4. 18. Egon', qui ab Orco mortuum me *reducem* in lucem feceris? *Hec.* V. 4. 12.

Refello.

Tum, ſi id falſum fuerat, filius cur non *refellit?* *Phorm.* II. 3. 54. Quum tu horum nihil *refelles*, vincam ſcilicet. *Phorm.* I. 2. 82. Aut ea *refellendo*, aut purgando: vobis corrigemus. *Hec.* II. 2. 12.

Referio.

Quia miſeram mulierem, & me ſervolum, qui *referire* non audebam, vicit. *Adelph.* IV. 2. 28.

Refero.

Hecyram ad vos *refero*. *Refero* denuo. *Hec.* Alt. Prol. 21. & 30. Nemo ſatis pro merito gratiam regi *refert*. *Phorm.* II. 2. 24. Quo conſilia haec *referam?* *Phorm.* V. 1. 1. *Refereque* gratiam ei. *Hec.* V. 2. 32. Denique par pari *referto*; quod eam mordeat. *Eun.* III. 1. 55. An id flagitium eſt, ſi illis crucibus nunc *referam* gratiam? *Eun.* II. 3. 93. Inveniam pol hodie, parem ubi *referam* gratiam. *Eun.* IV. 4. 52. Quid venire in mentem nunc poſſit mihi, qui *referam* illi ſacrilego gratiam? *Eun.* V. 3. 2. Studet par *referre*. *Adelph.* I. 1. 48. Noluit iterum *referre*. *Hec.* Prol. 7. Nunc tibi me certum eſt contra gratiam *referre*. *Hec.* IV. 2. 8. Et habetur, & *refertur* a me gratia. *Eun.* IV. 6. 12. Non poteſt ſatis pro merito ab illo tibi *referri* gratia. *Phorm.* II. 2. 23. Quod ab ipſo adlatum eſt, id ſibi eſſe *rellatum* putet. *Phorm.* Prol. 22.

Syntaxis. *Conſilia referre ad aliquem. Referre alicui gratiam. Par referre alicui. Denuo referre aliquid. Par pari referre.*

Refert.

Fac tradas: mea nihil *refert*, dum potiar modo. *Eun.* II. 3. 28. Id mea minime *refert*. *Adelph.* V. 4. 27. Id tua *refert* nihil, utrum illae fecerint. *Hec.* IV. 3. 12. Tua quod nihil *refert*, percontari deſinas. *Hec.* V. 3. 12. Quid tua, malum! id *refert!* *Phorm.* IV. 5. 11. Interminatus ſum, ne faceres? num veritus? quid *retulit?* *And.* III. 2. 16. Parvi *retulit* non ſuſcepiſſe. *Phorm.* IV. 3. 41. Illud permagni *referre* arbitror, ut ne. *Heaut.* III. 1. 58.

Reflecto.

Quem neque fides, neque jusjurandum, neque illum miſericordia repreſſit, neque *reflexit*. *Adelph.* III. 2. 9.

Refrigesco.

Ubi illinc rediero, nihil eſt; *refrixerit* res. *Adelph.* II. 2. 25.

Regina.

Porro Eunuchum dixti velle te, quia ſolae utuntur his *reginae*. *Eun.* I. 2. 88.

Regio.

Cur ergo in his ego te conſpicor *regionibus?* *Eun.* V. 9. 32. Agrum in his *regionibus* meliorem, neque pretii majoris, nemo habet. *Heaut.* I. 1. 11.

Regno.

Quandoquidem ſolus *regnas*. *Phorm.* II. 3. 58.

Regnum.

Regnumne, Aeſchine, hic tu poſſides? *Adelph.* II. 1. 21.

Rego.

Eam (rem) conſilio *regere* non potes. *Eun.* I. 1. 13.

Rejicio.

Rejecit ſe in eum, flens, quam familiariter. *And.* I. 1. 109. Si altera illa magis inſtabit, forſitan nos *rejiciat*. *Phorm.* IV. 5. 5. Ille ad famem hunc ab ſtudio ſtuduit *rejicere*. *Phorm.* Prol. 19. Capillus paſſus, prolixus, circum caput *rejectus* negligenter. *Heaut.* II. 3. 50.

Relavo.

Illi animum jam *relivabis*, quae dolore ac miſeria tabeſcit. *Adelph.* IV. 3. 11.

Religio.

Nova nunc *religio* in te iſthaec inceſſit, cedo? *And.* IV. 3. 15. Nam, nihil eſſe mihi, *religio* eſt dicere. *Heaut.* II. 1. 16. Dignus es cum tua *religione*, odio. *And.* V. 4. 38.

Religiosus, a, um.

Ut ſtultae & miſere omnes ſumus *religioſae*. *Heaut.* IV. 1. 37.

Ralino.

Relevi dolia omnia, omnes ſerias. *Heaut.* III. 1. 51.

Relinquo.

Si illum *relinquo*, ejus vitae timeo: ſin opitulor, hujus minas. *And.* I. 3. 5. Nihil *relinquo* in aedibus, nec vas, nec veſtimentum. *Heaut.* I. 1. 88. Si nunc a nobis abis, & Bacchidem hic *relinquis*, ſenex reſciſcet illico: ſi abduxeris, celabitur. *Heaut.* IV. 3. 18. *Relinquit* cum matre hic uxorem. *Hec.* I. 2. 99. Sibi vero hanc laudem *relinquunt*: vixit, dum vixit, bene. *Hec.* III. 5. 11. Abeuntes ambo hic tuto ſenes, me filiis *relinquunt* quaſi magiſtrum. *Phorm.* I. 2. 22. Quam ego cum una ancillula hic *reliqui*. *Heaut.* II. 3. 12. *Reliquit* me homo, atque abiit. *And.* IV. 4. 5. Qui mihi *reliquit* haec, quae habeo, omnia. *Eun.* I. 2. 40. Ea mortua eſt: *reliquit* filiam adoleleeotulam. *Heaut.* III. 3. 41. Eum Plautus locum *reliquit* integrum: eum hic locum ſumſit ſibi in Adelphos. *Adelph.* Prol. 10. Cedo, quid *reliquit* Phania, conſobrinus noſter? Quidquid eſt id, quod *reliquit*, profuit. *Hec.* III. 5. 8. & 13. Se iri praepoſitum tibi apud me, ac non id metuat, ne, ubi acceperim, ſeſe *relinquam*. *Eun.*

I. 2. 61. Denique animam *relinquam* potius, quam illas deſeram. *Adelph.* III. 4. 52. Fac quam plurimum illis *relinquas.* *Adelph.* V. 3. 28. At ſi talentûm rem *reliquiſſet* decem. *Phorm.* II. 3. 46. Meque in Aſiam perſequens proficiſcitur. tum illam *relinquere* hic eſt veritus. *And.* V. 4. 33. Quis igitur *relictus* eſt objurgandi locus? *And.* I. 1. 127. Eho! numnam hic *relictus* cuſtos, ne? *Eun.* II. 2. 55. Ea *relicta* huic arrhaboni eſt pro illo argento. *Heaut.* III. 3. 42. Quia egens *relicta* eſt miſera, ignoratur parens. *Phorm.* II. 3. 10. Nihil eſt preci loci *relictum.* *And.* III. 4. 22. Illi nihil vitii eſt *relictum*, quin ſit & idem tibi. *Heaut.* V 3. 19. Verum interea dum ſermones caedimus, illae ſunt *relictae.* *Heaut.* II. 3. 2. Ni inſtigemus etiam, ut nullus locus *relinquatur* preci? *Phorm.* III. 3. 14. Memini *relinqui* me Deo irato meo. *Phorm.* I. 2. 24. Phanium *relictam* ſolam? *Phorm.* II. 2. 2. Non oportuit *relictas.* (mulieres) *Heaut.* II. 3. 6. Herus me, *relictis* rebus, juſſit Pamphilum hodie obſervare. *And.* II. 5. 1. Nonne ancillulam, *relictis* rebus omnibus, quaeſivi? *Eun.* I. 2. 86. Mihi nunc, *relictis* rebus, inveniendus eſt aliquis. *Heaut.* IV. 7. 12.

Syntaxis. *Relinquere aliquem. Laudem ſibi relinquere. Relinquere alicui bona ſua. Animam relinquere. Nullus locus relinquitur preci. Facere quid relictis rebus.*

Reliquiae.

Quam gaudeo, ubi etiam hujus generis *reliquias* reſtare video! *Adelph.* III. 3. 90.

Reliquus, a, um.

Itan' paraſti te, ut ſpes nulla *reliqua* in te ſiet tibi? *Eun.* II. 2. 9. Neu cauſa ulla reſtet *relliqua*, quin. *Hec.* IV. 2. 11. Illique exopto, ut *reliquam* vitam exigat cum eo viro, me qui ſit fortunatior. *Hec.* III. 5. 40. Ut pernoſcatis, & quid ſpei ſit *relliquum.* *And.* Prol. 25. Numquid eſt aliud mali damnive, quod non dixeris, *relliquom*? *Eun.* V. 6. 26. Primum indotata eſt: tum praeterea, quae ſecunda ei dos erat, periit: hoc *relliquum* eſt. *Adelph.* III. 2. 48. Hoc mihi unum ex plurimis miſeriis *relliquum* fuerat malum. *Hec.* IV. 1. 55. Erat ei de ratiuncula jam pridem apud me *relliquom* pauxillulum nummorum. *Phorm.* I. 1. 3. Quid *reliqui* eſt, quin habeat, quae quidem in homine dicuntur bona? *Heaut.* I. 2. 19.

Remedium.

Quippe quia magnarum ſaepe id *remedium* aegritudinum eſt. *Heaut.* III. 2. 28. Solus mearum miſeriarum eſt *remedium.* *Adelph.* III. 1. 7. Id ut ne fiat, haec res ſola eſt *remedio.* *Eun.* III. 1. 49. Quod *remedium* nunc huic malo inveniam? *And.* III. 1. 10. Quod ejus *remedium* inveniam iracundiae? Quod ego huic nunc ſubito exitio *remedium* inveniam miſer! *Phorm.* I. 4. 8. 23. Inveni, opinor, *remedium* huic rei. *De.* Quid, Geta? quod *remedium*? *Phorm.* IV. 3. 11. & 12. Ego nullo poſſum *remedio* me evolvere ex his turbis. *Phorm.* V. 4. 5.

Syntaxis. *Remedium magnarum aegritudinum. miſeriarum. Haec res eſt remedio. Remedium invenire malo. iracundiae. exitio. Nullo remedio evolvere ſe ex turbis.*

Reminiscor.

Cum orata ejus *reminiſcor*, nequeo, quin lacrumem miſer. *Hec.* III. 3. 25.

Remitto.

Denique nullum *remittis* tempus. *Heaut.* I. 1. 18. Iterum jubet. nemo *remiſit.* *Hec.* I. 2. 112. Sed eam jam *remittet.* *Hec.* III. 5. 17. Si *remittent* quidpiam Philumenae dolores. *Hec.* III. 2. 14. Si cogites, *remittas* jam me onerare injuriis. *And.* V. 1. 8. Quamobrem te orabam, filiam ut *remitteres.* *Hec.* III. 5. 48. Quum ego voſtri honoris cauſa repudium alterae *remiſerim.* *Phorm.* V. 7. 36. Voſmet videte jam, *remiſſan'* opus ſit vobis, an redducta domum. *Hec.* IV. 4. 43.

Syntaxis. *Nullum tempus remittere. Dolores remittunt. Remittere onerare aliquem injuriis. Repudium remittere uxori.*

Ramoror.

Ut illum Di Deaeque ſenium perdant, qui me hodie *remoratus* eſt. *Eun.* II. 3. 10. Ne quod voſtrum *remorer* commodum. *And.* IV. 3. 24.

Removeo.

Ita Poëtam reſtitui in locum, prope jam *remotum* injuria adverſarium ab ſtudio. *Hec.* Alt. Prol. 14.

Renumero.

Sin alio eſt animo; *renumeret* dotem huc; eat! *Hec.* III. 5. 52.

Ranuntio.

Id ego jam nunc tibi *renuntio*, Here, futurum, ut ſis ſciens. *And.* III. 2. 28. Atque huc *renuntio.* *And.* III. 4. 15. Quid *renuntiavit* olim? *Heaut.* IV. 1. 48. *Renuntiabo*, ut pro hoc malo mihi det malum. *And.* II. 5. 20. Quid nunc *renuntiem* abs te reſponſum, Chreme? *Heaut.* IV. 8. 19. Deliberet, *renuntiet*que hodie mihi, velitne, an non. *Hec.* III. 5. 58. Jam accipiat: illis repudium *renuntiet*: hanc ducat. *Phorm.* IV. 3. 72. Quum is certo *renuntiarit.* *Heaut.* IV. 4. 5. *Renuntiatum* eſt. *And.* III. 2. 21. Quaſi non tibi *renuntiata* ſint haec, ſic fore. *And.* III. 2. 19.

Reor.

Teque ante quam me amare *rebar*, ei rei firmaſti fidem. *Hec.* IV. 2. 5. Uxorem, quam numquam eſt *ratus* poſthac ſe habiturum, reddo. *Hec.* V. 3. 21. Neu, quod ego egiſſem, eſſet *ratum.* *Hec.* IV. 1. 30. Quod dictum, indictum eſt: quod modo erat *ratum*, irritum eſt. *Phorm.* V. 7. 58.

Repente.

Tum quod malevolus vetus Poëta dictitat, *repente* ad ſtudium hunc ſe adplicaſſe muſicum. *Heaut.* Prol. 23. Vae miſero mihi! tot res *repente* circumvallant, unde. *Adelph.* III. 2. 4. Quae res tam *repente* mores mutavit tuos? *Adelph.* V. 9. 27. An dolor *repente* invaſit? *Hec.* III.

Digitized by Google

III. 2. 21. Id quod me *repente* adſpexerant. *Hec.* III. 3. 8.

REPENTINUS, A, UM.

Vix ſum apud me, ita animus commotus eſt metu, ſpe, gaudio, mirando hoc tanto, tam *repentino* bono. *And.* V. 4. 35.

REPERIO.

Ego in hac te nihil *reperio*, quamobrem lauder tantopere, Hegio. *Adelph.* IV. 3. 1. Nullus es, Geta, niſi jam aliquod tibi conſilium celere *reppereis*. *Phorm.* I. 4. 1. Porro Eunuchum dixti velle te, quia ſolae utuntur his reginae; *repperi*. *Eun.* I. 2. 88. Ibi ſimul rem, & belli gloriam armis *repperi*. *Heaut.* I. 1. 60. Re ipſa *repperi*, facilitate nihil eſſe homini melius, neque clementia. *Adelph.* V. 4. 6. Atqui *repperi* jam: aliud cura. *Phorm.* II. 1. 5. *Repperi*, qui det, neque lacrumet. *Phorm.* III. 2. 37. Hoc qui cogam, re ipſa *repperi*. *Phorm.* V. 6. 49. *Reppeiſti*, tibi quod placeat? an nondum etiam? *Heaut.* III. 3. 35. Jam hic ſuos parentes *repperit*? *And.* IV. 5. 11. Mea Glycerium ſuos parentes *repperit*. *And.* V. 6. 5. Ubi veni, cauſam, ut ibi manerem, *repperit*. *Eun.* III. 3. 6. Jam diu aliquam cauſam quaerebat ſenex: nunc *repperit*, *Eun.* V. 6. 31. Hic ſimul argentum *repperit*. *Phorm.* V. 4. 4. Sed ubi Antiphonem *reperiam*? *Phorm.* I. 4. 15. Deus ſum, ſi hoc ita eſt. *Par.* Verum *reperies*. *Hec.* V. 4. 3. Quid mihi dicent? aut quam cauſam *reperient*? *Phorm.* II. 1. 4. Vel melius tute *reperi*: me miſſum face. *And.* IV. 1. 57. Hujuſmodi, obſecro, aliquid *repperi*. *Heaut.* II. 3. 98. Quam paucos *reperias* meretricibus fideles evenire amatores, Syra. *Hec.* I. 1. 1. Neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio ullam *reperias*? *Hec.* II. 1. 3. At ſic citius, qui te expedias his aerumnis, *reperias*. *Hec.* III. 1. 8. Aliquid *reperiret*, fingeret fallacias, unde eſſet adoleſcenti, amicae quod daret. *Heaut.* III. 2. 22. Cenſen' te poſſe *reperire* ullam mulierem, quae careat culpa? *Hec.* IV. 4. 40. Ubi illas ego nunc *reperire* poſſim, cogito. *Phorm.* IV. 5. 15. Quod ſi eum nunc *reperire* poſſim, nihil eſt, quod verear. *Phorm.* V. 1. 11. Nam me ejus ſpero fratrem propemodum jam *repperiſſe*, adoleſcentem adeo nobilem. *Eun.* I. 2. 124. Quod ego mihi puto palmarium, me *repperiſſe*, quo modo adoleſcentulus meretricum ingenia & mores poſſit noſcere. *Eun.* V. 4. 9. Neſcio; niſi ut ex ipſa quaeras, unde hunc habuerit, ſi potis eſt *reperiri*. *Heaut.* IV. 1. 46.

SYNTAXIS. *Reperire celere conſilium. Rem & belli gloriam armis reperire. Reperire cauſam. argentum.*

REPETO.

Hanc tibi dono do, neque *repeto* pro illa quidquam abs te pretii. *Eun.* IV. 6. 11. An non credis? *repeton'* quem dedi? *Adelph.* I. 2. 56. Quum argentum *repetent*, noſtra cauſa, ſcilicet! *Phorm.* IV. 4. 15. Hem! repudiatus *repetor*. *And.* I. 5. 14.

REPOSCO.

Ambos curare; propemodum *repoſcere* illum eſt, quem dediſti. *Adelph.* I. 2. 52.

REPREHENDO.

Sed me *reprehendi* tamen, ne quid de fratre dicerem. *Adelph.* IV. 4. 14. Si id voltis potius, haec *reprehendere*, & corrigere me, & obſecundare in loco. *Adelph.* V. 9. 37. Pernoſcite, furtumne factum exiſtumetis, an locum *reprehenſum*, qui praeteritus negligentia eſt. *Adelph.* Prol. 14.

SYNTAXIS. *Reprehendere ſe. Reprehendere & corrigere rem. Reprehendere locum praeteritum.*

REPRIMO.

Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi. *De. Repreſſi*, redii. *Adelph.* V. 3. 9. Neque illum miſericordia *repreſſit*, neque reflexit. *Adelph.* III. 2. 9. Illene? ſed *reprimam* me. *Heaut.* I. 2. 25. *Reprimam* me, ne aegre quidquam ex me audias. *Hec.* V. 1. 38. *Reprime* iracundiam, atque ad te redi. *Adelph.* V. 3. 8.

REPUDIO.

Repudio, quod conſilium primum intenderam. *And.* IV. 3. 18. Et quae tibi putaris prima, in experiundo *repudies*. *Adelph.* V. 4. 4. Hem! *repudiatus* repetor. *And.* I. 5. 14.

REPUDIUM.

Illis *repudium* renuntiet: hanc ducat. *Phorm.* IV. 3. 72. Quum ego voſtri honoris cauſa *repudium* alterae remiſerim. *Phorm.* V. 7. 35.

REPUTO.

Dum haec mecum *reputo*, arceſſitur lavatum interea virgo. *Eun.* III. 5. 44. Etenim ipſus ſecum eam rem recta *reputavit* via. *And.* II. 6. 11.

REQUIESCO.

Aut negoti ſi quando odium ceperat: *requieſcere* ubi volebat, quaſi, noſtin'? *Eun.* III. 1. 15.

REQUIRO.

Ibo, ac *requiram* fratrem, ut in eum haec evomam. *Adelph.* III. 4. 65. Abi, Phaedria, eum *require*, atque adduce huc. *Phorm.* II. 1. 79. Denique ego miſſus ſum, te ut *requirerem*, atque adducerem. *Phorm.* V. 6. 41.

RES.

Certa *res* eſt. *And.* II. 2. 31. Cavit, ne unquam infamiae ea *res* ſibi eſſet. *And.* II. 6. 14. Ita pol quidem *res* eſt, ut dixti, Lesbia. Neque poſtulem abs te, niſi ipſa *res* moneat. *And.* III. 3. 1. & 19. Quid ais! *Si.* Sic *res* eſt. *And.* III. 4. 9. Et tamen *res* cogit denegare. *And.* IV. 1. 9. Atque aedepol ea *res* eſt. *And.* IV. 2. 10. Incoepi, dum *res* tetulit. *And.* V. 1. 13. Omnis *res* eſt jam in vado. *And.* V. 2. 4. Jamdudum *res* reduxit me ipſa in gratiam. *And.* V. 4. 45. Quae *res* in ſe neque conſilium, neque modum habet ullum. *Eun.* I. 1. 12. Sed ita erat *res*: faciundum fuit. *Eun.* I. 2. 17. Salva *res* eſt. *Eun.* II. 2. 37. Sive adeo digna *res* eſt, ubi tu nervos intendas tuos. At nihil ad noſtram hanc. *Pa.* Alia *res* eſt. *Eun.* II. 3. 20. & 69. Id ut ne fiat, haec *res* ſola eſt remedio. *Eun.* III. 1. 49. *Res* indicabit. *Eun.* III. 2. 16. Hoc, quod

quod fecit, *res* ipſa indicat. *Eun.* IV. 3. 16. Quid iſti credam? *res* ipſa indicat. *Eun.* IV. 4. 38. Quid ais? *Th.* Id quod *res* eſt. Immo hoc cogitato; quicum *res* tibi eſt, peregrinus eſt. *Eun.* IV. 6. 10. & 21. Scin' tu, ut tibi *res* ſe habeat? *Eun.* IV. 7. 30. Here, primum te arbitrari, quod *res* eſt, velim. *Eun.* V. 6. 9. Quod mihi videre praeter aetatem tuam facere, & praeter quam *res* te adhortatur tua. Poſtremo adeo *res* rediit. Ita *res* eſt, fateor. *Heaut.* I. 1. 8. 61. & 106. Quae *res* te ſollicitat autem? Ea *res* dedit tum exiſtumandi copiam. Ita *res* eſt haec nunc, quaſi cum. Quaſi iſtic minor mea *res* agatur, quam tua. Quapropter haec *res* neutiquam neglectui eſt mihi. In eum jam *res* rediit locum, ut ſit neceſſe. *Heaut.* II. 3. 10. 41. 77. 113. 116. & 118. Nos quibuſcum eſt *res*, non ſinunt. *Heaut.* II. 4. 8. Videre verum, atque ita uti *res* eſt, dicere. *Heaut.* III. 1. 81. Acta haec *res* eſt. *Heaut.* III. 3. 3. Non licet hominem eſſe ſaepe ita ut volt, ſi *res* non ſinit. *Heaut.* IV. 1. 53. Nulla mihi *res* poſthac poteſt jam intervenire tanta, quae. *Heaut.* IV. 3. 1. Amici quoque *res* eſt videnda, in tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 11. & 17. Aperte, ita ut *res* ſeſe habet, narrato. *Heaut.* IV. 3. 24. Etiamne tecum *res* hic mihi eſt? *Heaut.* IV. 4. 20. Nulla eſt tam facilis *res*, quin difficilis ſiet, quam. *Heaut.* IV. 6. 1. Ea *res* nunc agitur ipſa. *Heaut.* IV. 8. 10. Menedeme, mihi illaec vere ad raſtros *res* redit. *Heaut.* V. 1. 58. Quae *res* tibi vortat male! Verum cogito id, quod *res* eſt. *Adelph.* II. 1. 37. & 52. Nihil eſt: refrixerit *res*. *Adelph.* II. 2. 25. In tuto eſt omnis *res*. *Adelph.* II. 4. 3. Jam primum, illum alienum a nobis eſſe, *res* ipſa indicat. Pejore *res* loco non poteſt eſſe, quam in quo nunc ſita eſt. *Adelph.* III. 2. 40. & 46. Iſtaec *res* eſt. *Adelph.* III. 3. 64. Mater virginis in medio eſt: ipſa virgo: *res* ipſa. *Adelph.* III. 4. 33. Ut *res* geſta eſt, narrabo ordine. *Adelph.* III. 5. 3. Erubuit: ſalva *res* eſt. *Adelph.* IV. 5. 9. Quid nunc futurum eſt? *Mi.* Id enim, quod *res* ipſa fert. Quin jam virginem deſpondi: *res* compoſita eſt: fiunt nuptiae. *Adelph.* IV. 7. 12. & 17. Non quod diſſimilis *res* ſit, ſed quod is, qui facit. *Adelph.* V. 3. 39. Quin *res*, aetas, uſus, ſemper aliquid adportet novi. *Adelph.* V. 4. 2. *Res* adparet. Quae *res* tam repente mores mutavit tuos? *Adelph.* V. 9. 7. & 27. Atqui ea *res* multo maxime disjunxit illum ab illa. *Hec.* I. 2. 85. Sumtus veſtros, otiumque ut noſtra *res* poſſet pati. *Hec.* II. 1. 28. Quae *res* te facere id prohibet? *Hec.* II. 2. 24. Neque voce alia, ac *res* monebat, ipſa poterat conqueri. Quod te ſcire, ipſa indicat *res*. *Hec.* III. 3. 15. & 35. Id nunc *res* indicium haec facit, quo pacto factum volueris. *Hec.* IV. 1. 31. Haec *res* non minus me male habet, quam te, gnate mi. *Hec.* IV. 2. 30. Haec *res* hic agitur. *Hec.* V. 2. 8. Is erit Phormio paraſitus, per quem *res* agetur maxume. *Phorm.* Prol. 29. Adeo *res* redit. Cui tanta erat *res*, & ſupererat? *Phorm.* I. 2. 5. & 19. Et ſi tibi *res* ſit cum eo lenone, quocum mihi eſt, tum ſentias. *Phorm.* I. 3. 29. Videris, quo in loco *res* haec ſiet. *Res* magna eſt. *Phorm.* II. 4. 6. & 18. Adhuc tranquilla *res* eſt. *Phorm.* III. 1. 15. Scio ita eſſe: & iſtaec mihi *res* ſollicitudini eſt. *Phorm.* IV. 1. 22. Non capitis ejus *res* agitur, ſed pecuniae. Quae quidem illi *res* vortat male! *Phorm.* IV. 3. 26. & 73. Ad reſtim mihi quidem *res* rediit planiſſume. *Phorm.* IV. 4. 5. Una mihi *res* etiam reſtat, quae eſt conficiunda. *Phorm.* V. 5. 3. Quidnam hoc *rei* eſt? *And.* II. 6. 26. Quid iſtuc eſt *rei*? *Eun.* IV. 3. 10. Quid cum illa *rei* tibi eſt? *Eun.* IV. 7. 34. Nec *rei* fere ſane amplius quidquam fuit. *Heaut.* I. 1. 3. Quid eſt *rei*? *Heaut.* IV. 4. 21. *Hec.* V. 3. 12. Quid *rei* eſſet, dixti huic? *Heaut.* IV. 7. 2. Quid hoc *rei* eſt! Quid tibi *rei* mecum eſt? *Adelph.* II. 1. 21. & 23. Tibi vero quid iſtic eſt *rei*? *Adelph.* IV. 5. 10. Quid huic hic eſt *rei*? *Hec.* V. 3. 9. Quid *rei* gerit? *Phorm.* I. 2. 95. Poſtremo tecum nihil *rei* nobis, Demipho, eſt. *Phorm.* II. 3. 74. Quid *rei* tibi eſt cum familia hac, unde exis? *Phorm.* V. 1. 21. Si hic mali eſt quidquam, hem illic eſt huic *rei* caput. *And.* II. 6. 27. Chaeream ei *rei* praefecimus. *Eun.* III. 4. 2. Non fratrem videt, *rei* dare operam? *Adelph.* I. 2. 15. Si illum poteſt, qui alicui *rei* eſt, etiam eum ad nequitiam abducere. *Adelph.* III. 3. 4. Me credo huic eſſe natum *rei*, ſernndis miſeriis. Idem, quod ego, ſentit, te eſſe huic *rei* caput. *Adelph.* IV. 2. 6. & 29. Cui *rei* opus eſt, ei hilarem hunc ſumamus diem. *Adelph.* V. 3. 68. Rus habitatum abit, concedens vobis, & *rei* ſerviens. *Hec.* II. 1. 27. Ei *rei* firmaſti fidem. *Hec.* IV. 2. 5. Ex qua re minus *rei* foret aut famae temperans. *Phorm.* II. 1. 41. Inveni, opinor, remedium huic *rei*. *Phorm.* IV. 3. 11. Nunc, quam *rem* vitio dent, quaeſo animum advortite. Favete, adeſte aequo animo, & *rem* cognoſcite. *And.* Prol. 8. & 24. Nihil iſtac opus eſt arte ad hanc *rem* quam paro. *Rem* omnem a principio audies. *And.* I. 1. 5. & 21. Dum tempus ad eam *rem* tulit, ſivi. Tum ſi quis magiſtrum cepit ad eam *rem* improbum. Ita aperte ipſam *rem* modo locutus, nihil circuitione uſus es. *And.* I. 2. 17. 21. & 31. Ah! tantamne *rem* tam negligenter agere? *And.* I. 5. 18. Abin' hinc in malam *rem* cum ſuſpicione iſthac, ſcelus. *And.* II. 1. 17. *Rem* tenes. *And.* II. 2. 12. Ipſus ſecum eam *rem* recta reputavit via. Nihil propter hanc *rem*. *And.* II. 6. 11. & 17. Si in *rem* eſt utrique, ut fiant, arceſſi jube. *And.* III. 3. 14. Tu *rem* impeditam & perditam reſtituas? *And.* III. 5. 13. Myſis, nunc opus eſt tua mihi ad hanc *rem* expromta memo-

ria atque aſtutia. *And.* IV. 3. 8. Novi *rem* omnem. *And.* IV. 4. 50. Ah, *rem* potius ipſam dic, & mitte male loqui. *And.* V. 3. 2. Ego cum illo, quocum tum uno *rem* habebam hoſpite, abii huc. Ejus frater aliquantum ad *rem* eſt avidior. Poſtquam ſenſit me tecum quoque *rem* habere, fingit cauſas, ne det, ſedulo. Quam joco *rem* voluiſti a me tândem, quin perfeceris? *Eun.* I. 2. 39. 51. 58. & 100. Ait, *rem* divinam feciſſe, & *rem* ſeriam velle agere mecum. Malam *rem*! hinc abis? *Eun.* III. 3. 7. & 30. Ad eam *rem* tempus non erat. *Eun.* IV. 1. 7. Dum rus eo, coepi aliam *rem* ex alia cogitare. *Eun.* IV. 2. 3. Si ad *rem* conferentur, vapulabit. Scin' tu, adeo ad te attinere hanc omnem *rem*? *Eun.* IV. 6. 4. & 7. Viden' tu, Thais, quam hic *rem* agit? *Eun.* IV. 7. 53. Quam tu *rem* acturа, obſecro, es? *Eun.* V. 2. 57. Quod ſi aſtu *rem* tractavit, Dî voſtram fidem! *Eun.* V. 4. 2. Tu iſti narra omnem *rem* ordine, ut factum ſiet. *Eun.* V. 5. 28. Oportuit *rem* praenarraſſe me. *Eun.* V. 6. 12 Quam *rem* agis? Ubi *rem* reſcivi, coepi non humanitus, tractare. Ibi ſimul *rem*, & belli gloriam armis repperi. *Heaut.* I. 1. 37. 47. & 60. Ad *rem* redi. *Heaut.* II. 3. 78. Tu *rem* perire, & ipſum, non poteris pati. *Heaut.* III. 1. 77. Bonam atque juſtam *rem* oppido imperas, & factu facilem. Immo, ut recta via *rem* narret ordine omnem. Ut te exſolvas: *rem* facias palam. *Heaut.* IV. 3. 26. 28. & 43. Quam *rem* agis? *Heaut.* IV. 4. 18. V. 1. 69. Ut iſtam *rem* video, iſtius obſaturabere. *Heaut.* IV. 8. 29. Magis, ſi magis noris, putes ita *rem* eſſe. *Heaut.* V. 1. 17. Adeon' *rem* rediiſſe, ut periculum etiam fame mihi ſit, Syre? *Rem* profer palam. *Heaut.* V. 2. 27. & 41. Ullamne ego *rem* unquam in vita mea volui, quin? Quam ſeverus! *rem*, cum videas, cenſeas. *Heaut.* V. 3. 4. & 21. Mitte iſta, atque ad

R E

rem redi. *Sa.* Quam *rem*? quo redeam? *Adelph.* II. 1. 31. & 32. Numquam *rem* facies. *Adelph.* II. 2. 12. Unam hanc *rem* me habere praeter alios praecipuam arbitror. *Adelph.* II. 3. 5. Tam ob parvolam *rem* pene ex patria? turpe dictu. *Adelph.* II. 4. 11. Potius, quod ad hanc *rem* opus eſt, porro conſule. Vide, quam *rem* agas. Neque pretium, neque *rem* ullam interceſſiſſe. Hegioni *rem* omnem narrato ordine. *Adelph.* III. 2. 37. 45. 51. & 53. Omnem *rem* modo ſeni, quo pacto haberet, enarramus ordine. *Adelph.* III. 3. 10. Hunc abduce, vinci, quaere *rem*. *Adelph.* III. 4. 36. Non me hanc *rem* patri, ut ut erat geſta, indicaſſe? *Adelph.* IV. 4. 19. Dis quidem eſſes, Demea, ac tuam *rem* conſtabiliſſes. *Adelph.* V. 5. 9. Hem tibi! reſcivit omnem *rem*. Mitto maledicta: *rem* ipſam putemus. Mitto *rem*: conſuetudinem ipſorum. Attentiores ſumus ad *rem* omnes, quam ſat eſt. *Adelph.* V. 3. 5. 10. 34. & 48. Tibi ob eam *rem*, ſi quid uſus venerit, lubens bene faxim. *Adelph.* V. 6. 7. Quam hic *rem* agit! Nimium ad *rem* in ſenecta attenti ſumus. *Adelph.* V. 8. 9. & 31. Ob eam *rem*? Si ob eam *rem* vobis vita mea inviſa eſt. *Adelph.* V. 9. 20. & 32. Ob eam *rem* noluit iterum referre. *Hec.* Prol. 6. Si in *rem* eſt Bacchidis. Simulat ſe a matre arceſſi ad *rem* divinam. Habes omnem *rem*. *Hec.* I. 2. 27. 109. & 119. Tuos eſſe ego illi mores morbum magis, quam ullam aliam *rem*, arbitror. *Hec.* II. 1. 42. Quod tu ſi idem faceres, magis in *rem* noſtram, & voſtram id eſſet. *Hec.* II. 2. 7. *Rem* cognoſces: iram expedies. *Hec.* III. 1. 11. Omnem *rem* narrabit, ſcio. *Hec.* III. 2. 15. De reducenda id facias, quod in *rem* ſit tuam. Sed jam prior amor me ad hanc *rem* exercitatum reddidit. *Hec.* III. 3. 31. & 47. Omnem *rem* ſcio, ut ſit geſta. *Hec.* III. 5. 18. Tun' proſpicere, aut judicare noſtram

R E

in *rem* quod ſit, potes? Si ipſam *rem*, ut ſiet, reſciverit. *Hec.* IV. 1. 34. & 52. Minitemur, ſi cum illo habuerit *rem* poſtea. *Hec.* IV. 4. 96. Puerumque ob eam *rem* clam voluit, natus qui eſt, exſtinguere. *Hec.* V. 1. 22. Sin autem eſt ob eam *rem* iratus gnatus. Ob eam *rem* vis ergo introeam? Amicas fore tibi promitto, *rem* ubi cognoverint. Scit ſibi nobilitatem ex eo, & *rem* natam, & gloriam eſſe. *Hec.* V. 2. 14. 21. 25. & 31. Qui ob *rem* nullam miſit. Neque enim eſt in *rem* noſtram, ut. *Hec.* V. 3. 2. & 36. Adeon' *rem* rediſſe, ut qui mihi conſultum optume velit eſſe? Hei timeo miſer, quam hic nunc mihi nuntiet *rem*. *Phorm.* I. 3. 1. & 26. Tum, temporis mihi punctum ad hanc *rem* eſt. *Phorm.* I. 4. 7. Aliquot mihi amicos advocabo, ad hanc *rem* qui adſient. *Phorm.* II. 1. 83. At ſi talentûm *rem* reliquiſſet decem. *Phorm.* II. 3. 46. Ego, quae in *rem* tuam ſint, ea velim facias. *Phorm.* II. 4. 9. Non pudet vanitatis? *De.* Minime; dum ob *rem*. *Phorm.* III. 2. 41. *Rem* ipſam putaſti. *Phorm.* IV. 5. 6. Ut ſtultiſſime quidem illi *rem* geſſerimus. *Phorm.* V. 2. 7. Omitto proloqui: nam nihil ad hanc *rem* eſt, Antipho. *Phorm.* V. 6. 21. I in malam *rem* hinc cum iſtac magnificentia. *Phorm.* V. 7. 37. Hoc primum in hac *re* praedico tibi. Cognoſces, quid facere in hac *re* te velim. Neque commovetur animus in ea *re* tamen. *And.* I. 1. 19. 23. & 67. Qua de *re*? *Si.* Rogas? *And.* I. 2. 53. V. 4. 6. Velle in ea *re* oſtendi, quam ſis callidus. Ubivis facilius paſſus ſim, quam in hac *re*, me deludier. *And.* I. 2. 27. & 32. Ne de hac *re* pater imprudentem opprimat. *And.* I. 3. 22. Redeunti interea ex ipſa *re* mihi incidit ſuſpicio. *And.* II. 2. 22. Ex ea *re* quid fiat, vide. *And.* II. 3. 11. Nullane in *re* eſſe homini cuiquam fidem! *And.* II. 5. 14. Si ex ea *re* plus mali eſt, quam commodi utrique. *And.* III. 3. 15 Qui me

hodie ex tranquilliſſima *re* conjeciſti in nuptias. *And.* III. 5. 14. Ut beneficium verbis initum dudum, nunc *re* comprobes. Ut homini adoleſcentulo, in alio occupato amore, abhorrenti ab *re* uxoria, filiam ut darem. *And.* V. 1. 5. & 10. Habeo pro illa *re* illum quod moneam probe. Cum egomet poſſim in hac *re* medicari mihi? *And.* V. 4. 15. & 41. Hac *re* arbitror id fieri poſſe maxime. *Eun.* I. 2. 92. Hoc adeo ex hac *re* venit in mentem mihi. Simul conſilium cum *re* amiſti? Quibus & *re* ſalva, & perdita profueram, & profuturus ſaepe. *Eun.* II. 2. 2. 10. & 27. In ea *re* utilitatem ego faciam ut cognoſcas meam. Quid ſi nunc tute fortunatus fias: *Ch.* Qua *re*, Parmeno? reſponde. *Eun.* II. 3. 17. & 77. Quid ex ea *re* tandem ut caperes commodi? *Eun.* III. 5. 25. Hac *re*, & te omni turba evolves, & illi gratum feceris. *Eun.* IV. 4. 56. Saepe ex hujuſmodi *re* quapiam magna familiaritas conflata eſt. Nunc ego te in hac *re* mihi oro ut adjutrix ſies. *Eun.* V. 2. 34. & 46. Non dubium eſt, quin mihi magnum ex hac *re* ſit malum *Eun.* V. 6. 27. Chreme, tantumne eſt ab *re* tua otii tibi, aliena ut cures. Aut conſilio, aut *re* juvero. Nulla adeo ex *re* iſtuc fit, niſi ex nimio otio. *Heaut.* I. 1. 23. 34. & 57. Quantam ex ipſa *re* conjecturam cepimus. Nulla mala *re* eſſe expolitam muliebri. *Heaut.* II. 3. 25. & 48. In eandem fraudem, ex hac *re*, atque ex illa, incides. An eo fit, quia in *re* noſtra, aut gaudio ſumus praepediti nimio, aut? *Heaut.* III. 1. 33. & 99. Tot peccata in hac *re* oſtendis. Non ſimulare mortem verbis, *re* ipſa ſpem vitae dare. *Heaut.* IV. 1. 21. & 23. Ita hac *re* in anguſtum oppido nunc meae coguntur copiae. *Heaut.* IV. 2. 2. Faciam boni tibi aliquid pro iſta *re*, ac lubens. *Heaut.* IV. 5. 15. Ipſa *re* experibere. *Heaut.* IV. 6. 20. Quot incommoditates in hac *re* accipies, niſi caves! Duo talenta pro *re* noſtra ego eſſe decrevi ſatis. Sine me in hac *re* gerere mihi morem. *Heaut.* V. 1. 59. 67. & 74. Irrides in *re* tanta? *Heaut.* V. 2. 29. In qua *re* nunc tam confidenter reſtas, ſtulta? Oh! iniquus es: qui me tacere de *re* tanta poſtules. Non vides, quantum mali ex ea *re* excites? *Heaut.* V. 3. 7. 9. & 11. Ne me obtundas de hac *re* ſaepius. Te plura in hac *re* peccare oſtendam. An ego toties de eadem *re* audiam? Aeſchinus nonnullam in hac *re* nobis facit injuriam. *Adelph.* I. 2. 33. 44. 48. & 68. Neque tu verbis ſolves unquam, quod mihi *re* male feceris. *Adelph.* II. 1. 10. Ego jam, tranſacta *re*, convortam me domum cum obſonio. *Adelph.* II. 4. 22. E *re* nata melius fieri haud potuit, quam factum eſt, hera *Adelph.* III. 1. 8. Is, quod mihi de hac *re* dederit conſilium, id ſequar. *Adelph.* III. 4. 54. *Phorm.* II. 4. 21. Alter de hac *re* eſt ejus ſententia. *Adelph* III. 5. 5. Ego in hac *re* nihil reperio, quamobrem lauder tantopere. *Adelph.* IV. 3. 1. Quid facias? ſi non ipſa *re* iſtuc tibi dolet. *Adelph.* IV. 7. 15. Quaſi *re* bene geſta. *Adelph.* V. 1. 13. Tu illos duos olim pro *re* tollebas tua. At enim metuas, ne ab *re* ſint tamen omiſſiores paullo. *Adelph.* V. 3. 23. & 44. *Re* ipſa repperi. *Adelph.* V. 4. 6. *Phorm.* V. 6. 49. Syre, hoc verum eſt, & ipſa *re* experiere propediem. *Adelph.* V. 5. 7. Ego vero jubeo, & in hac *re*, & aliis omnibus. Dictum eſt vere, & *re* ipſa fieri oportet. *Adelph.* V. 8. 2. & 32. Jam in hac *re*, cuivis facile ſcitu eſt, quam fuerim miſer. Matrem ex ea *re* me, aut uxorem in culpa inventurum arbitror. *Hec.* III. 1. 15. & 19. Incredibili *re*, atque atroci percitus. Hunc minime eſt opus in hac *re* adeſſe. *Hec.* III. 3. 17. & 50. Non hercle verbis dici poteſt tantum, quam *re* ipſa navigare incommodum eſt. *Hec.* III. 4. 3. Sed nunc mihi in mentem venit, ex hac *re*, quod locuta es olim. *Hec.* IV. 1. 22. Etſi tibi cauſa eſt de hac *re*, mater quae te impulit. Neutra in *re* vobis difficultas a me erit. In ea *re* quum ſit mihi adjutrix ſocrus. Te oro porro in hac *re* adjutor ſis mihi. *Hec.* IV. 4. 3. 41. 83. & 99. Eſt magna, ecaſtor, gratia de iſtac *re*, quam tibi habeam. *Hec.* V. 1. 14. Mulieres ſuſpectas fuiſſe falſo nobis, in *re* ipſa invenimus. Profecto in hac *re* nihil mali eſt, quod ſit diſcidio dignum. An, quia non audiſti, de hac *re* animus meus ut ſit. *Hec.* V. 2. 12. 16. & 19. Qua *re* ſuſpectus ſuo patri fuit, exſolvi. *Hec.* V. 3. 22. In *re* incipiunda ad defendendam noxiam! *Phorm.* I. 4. 48. Ex qua *re* minus rei foret aut famae temperans. Quid me in hac *re* facere voluiſti tibi? *Phorm.* II. 1. 41. & 61. Ut ſaltem ſciam, quid de hac *re* dicat, quidve ſit ſententiae. *Phorm.* II. 4. 4. Nunc opera me adjuves, ac *re* dudum opitulata es. *Phorm.* V. 3. 3. Non hercle ex *re* iſtius me inſtigaſti. *Phorm.* V. 7. 76. Qui fuit in *re* hac ſcrupulus. Cupio miſera in *re* hac jam defungier. *Phorm.* V. 8. 30. & 32. Nec clam te eſt, quam illi utraeque *res* nunc utiles & ad pudicitiam, & ad *rem* tutandam ſient. *And.* I. 5. 52. & 53. Si mihi ſecundae *res* de amore meo eſſent. *Heaut.* II. 2. 1. Quot *res* dedere, ubi poſſem perſentiſcere. *Heaut.* V. 1. 43. Tot *res* repente circumvallant, unde. *Adelph.* III. 2. 4. Omnes, quibus *res* ſunt minus ſecundae, magis ſunt ſuſpicioſi. *Adelph.* IV. 3. 14. Omnibus nobis ut *res* dant ſeſe, ita magni atque humiles ſumus. *Hec.* III. 3. 20. Nihil pol jam *res* iſtaec mihi voluptatis ferunt. *Hec.* IV. 2. 17. Omnes, quum ſecundae *res* ſunt maxume, tum. *Phorm.* II. 1. 11. Quonam in loco ſunt *res*, & fortunae meae. *Phorm.* III. 1. 9. Laetus ſum, ut meae *res* ſeſe habent. Quas, quum *res* advorſae ſient, paullo mederi poſſis? *Phorm.* V. 4. . & 9. Tune hic homines adoleſcentulos, imperitos *rerum* in fraudem illicis?

Digitized by Google

licis? *And.* V. 4. 8. Imprudens harum *rerum*, ignaruſque omnium. *Eun.* I. 2. 56. Qui eſſe primos ſe omnium *rerum* volunt. Omnium *rerum*, heus, viciſſitudo eſt. *Eun.* II. 2. 17. & 45. Reviſo, quidnam Chaerea hic *rerum* gerat. *Eun.* V. 4. 1. Neque illarum adfines eſſe *rerum*, quas fert adoleſcentia. Etſi is quoque ſuarum *rerum* ſatagit. *Heaut.* II. 1. 3. & 13. Non oportet relictas: portant quid *rerum*! Mihi nunc nihil *rerum* omnium eſt quod malim, quam. Ut ne quid hujus *rerum* ignores. In tempore ad eam veni, quod *rerum* omnium eſt primum. *Heaut.* II. 3. 6. 26. 28. & 123. In me quidvis harum *rerum* convenit. *Heaut.* V. 1. 3. Nolim ceterarum *rerum* te ſocordem eodem modo. *Adelph.* IV. 9. 61. Poſtquam intus ſum omnium *rerum* ſatur. *Adelph.* V. 1. 3. Nequeo mearum *rerum* initium ullum invenire idoneum. *Hec.* III. 3. 1. Harum *rerum* numquid dixti jam patri? *Hec.* V. 4. 25. Ad te ſumma ſolum, Phormio, *rerum* redit. *Phorm.* II. 2. 3. Tute ipſe his *rebus* finem praeſcripſti, pater. *And.* I. 1. 124. Cur tu his *rebus* ſumtum ſuggeris? *Adelph.* I. 1. 37. Auctor his *rebus* quis eſt? *Adelph.* IV. 5. 37. Hic adeo his *rebus* anulus fuit initium inveniundis. *Hec.* V. 3. 23. His *rebus* ſane pone, inquit, decem minas. *Phorm.* IV. 3. 62. Alias *res* agis. *Eun.* II. 3. 56. Quae tot *res*, tantas, tam opportune in unum concluſit diem? *Eun.* V. 9. 17. Patrem noviſti, ad has *res* quam ſit perſpicax. *Heaut.* II. 3. 129. Hujuſmodi *res* ſemper comminiſcere, ubi me excarnifices. *Heaut.* IV. 6. 8. Te poſtputaſſe omnes *res* prae parente intelligo. *Hec.* III. 5. 33. Quo magis omnes *res* cautius, ne temere faciam, adcuro. *Hec.* V. 1. 11. Quot commodas *res* adtuli! Ille alias *res* agere ſe ſimulare. *Hec.* V. 3. 19. & 28. Rogas? quot *res*? (dicere poterit) *Phorm.* IV. 4. 25. Omnes poſthabui, mihi *res*, ita uti par fuit. *Phorm.* V. 7. 25. Seu tibi morigera fuit in *rebus* omnibus. *And.* I. 5. 59. Herus me, relictis *rebus*, juſſit Pamphilum hodie obſervare. *And.* II. 5. 1. Nonne ancillulam, relictis *rebus* omnibus, quaeſivi? *Eun.* I. 2. 86. Quid? tu his *rebus* credis fieri? tota erras via. *Eun.* II. 2. 14. Mihi nunc, relictis *rebus*, inveniendus eſt aliquis. *Heaut.* IV. 7. 12. Quibus nunc ſollicitor *rebus*! *Adelph.* I. 1. 11. Non te pro his curaſſe *rebus*, ne quid aegre eſſet mihi? *Hec.* II. 1. 30. Nam ſaepe eſt, quibus in *rebus* alius ne iratus quidem eſt. *Hec.* III. 1. 28. Quam fortunatus caeteris ſum *rebus*, abſque una hac foret. *Hec.* IV. 2. 25. Nullam de his *rebus* culpam commeruit tua. Tot me nunc *rebus* miſerum concludit pater. *Hec.* IV. 4. 9. & 80. *Rebus* vilioribus multo, tamen talenta bina. *Phorm.* V. 3. 8.

Syntaxis. *Certa res eſt. Ita res eſt. Sic res eſt. Ea res eſt. Res fert. Salva res eſt. Alia res eſt. Res indicabit. Id quod res eſt. Res mihi tecum eſt. Ita ſe res mihi habet. Arbitrari quod res eſt. Mea res agitur. Ita uti res eſt. Acta haec res eſt. Ea res nunc agitur. Quae res tibi vortat male. Res refrixit. Res omnis eſt in tuto. Iſtaec res eſt. Tanta mihi res eſt, & ſupereſt. Res eſt eo loco. Res magna. tranquilla. Res capitis agitur. Quidnam hoc rei eſt? Quid iſtuc eſt rei? Quid rei mihi tecum eſt? Quid eſt rei? Rei operam dare. Alicui rei eſſe. Rei ſervire. Homo rei temperans. Abi in malam rem. Rem tenet. Id eſt in rem mihi. Rem impeditam & perditam reſtituere. Rem habere cum aliquo. Rem divinam facere. Aliam rem ex alia cogitare. Verba ad rem conferre. Rem reperire armis. Ad rem redire. Res perit. Res bona & juſta. Quam rem agis? Rem facere. Rem conſtabilire. Rem ipſam putare. Attentus ad rem. Id eſt in rem meam. Habes omnem rem. Res mihi inde nata. Rem relinquere. Rem ipſam putare. Ire in malam rem. Tranquilliſſima res. Re comprobare beneficium. Abhorrere ab re uxoria. Re ſalva & perdita. Conſilio & re juvare aliquem. Mala res muliebris. Re ipſa. Pro re noſtra. Res tranſacta. E re nata. Re bene geſta. Omiſſior ab re. Id non eſt ex re tua. Res ſecundae. Res ſeſe dant. Res ita ſeſe habent. Res adverſae. Primus omnium rerum. Alias res agere.*

RESARCIO.

Diſcidit veſtem? *reſarcietur.* *Adelph.* I. 2. 41.

RESCINDO.

Mihi non videtur, quod ſit factum legibus, *reſcindi* poſſe. *Phorm.* II. 4. 16.

RESCISCO.

Primus *reſciſco* omnia. *Adelph.* IV. 2. 7. Omnia omnes ubi *reſciſcunt*. *Hec.* V. 4. 27. Ubi rem *reſcivi*, coepi non humanitus tractare. *Heaut.* I. 1. 47. Nondum haec *reſcivit* mala. *And.* II. 2. 3. Ille ubi id *reſcivit* malum, frater violentiſſimus. *Eun.* V. 5. 12. *Reſcivit* omnem rem. *Adelph.* V. 3. 5. Hoc ubi ſenex *reſcivit*. *Hec.* I. 2. 115. Quo pacto, aut unde haec hic *reſcivit*? *De.* Neſcio: niſi, me dixiſſe memini. *Phorm.* V. 7. 59. Meque abs te immerito eſſe accuſatum, poſtmodum *reſciſces*. *Hec.* II. 1. 11. Senex *reſciſces* illico, eſſe amicam hanc Clitiphonis: ſi abduxeris, celabitur. *Heaut.* IV. 3. 19. Ubi, quamobrem adveneris, *reſciſcent*. *Hec.* V. 2. 24. Quos non aequum eſt ſcire, neque *reſciſcent*, neque ſcient. *Hec.* V. 4. 28. Puerum autem ne *reſciſcat* mihi eſſe ex illa, cautio eſt. *And.* II. 3. 26. Ne eſſe amicam hanc gnati *reſciſcat* ſenex. *Heaut.* IV. 2. 3. Vereor, ne uxor aliqua hoc *reſciſcat* mea. *Phorm.* IV. 1. 19. Meam eſſe hanc, cave *reſciſcat* quiſquam. *Phorm.* V. 1. 37. Heus! ne filii quidem noſtri hoc *reſciſcant*, volo. *Phorm.* V. 3. 36. Si te ipſum mihi puduit dicere, qua *reſciſcerem*? *Adelph.* IV. 5. 57. More hominum evenit, ut quod ſim nactus mali, prius *reſciſceres* tu, quam ego illud, quod. *And.* V. 6. 4. Atque id porro aliqua uxor mea *reſciſceret*. *Phorm.*

V. 1. 19. Certe ſi *reſciverint*! *And.* III. 2. 14. Quid tum, ſi hoc pater *reſciverit*? *Heaut.* IV. 3. 40. Hoc ſi *reſcierit*. *Hec.* II. 2. 20. Quod ſi *reſcierit* peperiſſe eam, id qua cauſa clam me habuiſſe dicam? Si ipſam rem, ut fiet, *reſciverit*. *Hec.* IV. 1. 4. & 52. Quod qui *reſcierint*, culpent. *Eun.* II. 3. 95. Quod ſi ego *reſciſſem* id prius. *And.* I. 5. 23. Atque haec ita eſſe, miſerum me *reſciſcere*? *Hec.* III. 1. 5. Ex ipſa haec magis velim *reſciſcere*. *Hec.* III. 5. 23. Hic, quos par fuerat *reſciſcere*, ſciunt. *Hec.* V. 4. 27. Prius, quam id *reſcitum* eſt. *Hec.* III. 1. 7. Dum id *reſcitum* iri credit, tantiſper cavet: ſi ſperat fore clam. *Adelph.* I. 1. 45.

RESCRIBO.

Illud mihi argentum rurſum jube *reſcribi*, Phormio. *Ph.* Quodne ego perſcripſi? *Phorm.* V. 7. 29.

RESIPISCO.

Reſipiſco. *And.* IV. 2. 15. Nunc me fortunatiſſimum factum puto eſſe, gnate, quum te intelligo *reſipiſſe*. *Heaut.* IV. 8. 3.

RESISTO.

Id quidem tibi jam fiet, niſi *reſiſtis*, verbero! *Phorm.* V. 6. 10. Dave: ades, *reſiſte*. *And.* II. 2. 7.

RESPECTO.

Quid *reſpectas*? nihil pericli eſt. *Adelph.* II. 1. 3.

RESPICIO.

Cum huc *reſpicio* ad virginem. *Eun.* II. 3. 50. *Reſpicio*: rogo. *Phorm.* V. 6. 24. Nullum remittis tempus: neque te *reſpicis*. *Heaut.* I. 1. 18. Non tu te cohibes? non te *reſpicis*? *Heaut.* V. 1. 46. Alius nemo *reſpicit* nos. *Adelph.* III. 2. 55. Charine, & me, & te imprudens, niſi quid Dî *reſpiciant*, perdidi. *And.* IV. 1. 18. Dî nos *reſpiciunt*! *Phorm.* V. 3. 34. Quaſi de improviſo *reſpice* ad eum. *And.* II. 5. 6. Age, me in tuis ſecundis *reſpice*. *And.* V. 6. 11. *Reſpice* aetatem tuam. *Phorm.* II. 3. 87. *Reſpice* ad me. *Phorm.* V. 1. 13. Nec, qui eam *reſpiciat*, quiſquam eſt. *Adelph.* V. 8. 9. Neque has *reſpicere* Deos opinor. *Hec.* V. 2. 6.

SYNTAXIS. *Reſpicere ad aliquem. Reſpicere aliquem. Reſpicere ſe. Dii nos reſpiciunt. Reſpicere aetatem ſuam.*

RESPIRO.

O Clitipho, timeo. *Clit.* *Reſpira*. *Heaut.* II. 2. 12.

RESPONDEO.

Pro Menedemo nunc tibi ego *reſpondeo*. *Heaut.* III. 3. 49. Neque *reſpondeo*, prius quam gnatum video. *Phorm.* V. 8. 55. Non mihi *reſpondes*? *And.* IV. 4. 4. *Phorm.* V. 8. 3. Etiam tu hoc *reſpondes*? *And.* V. 2. 8. Nihil *reſpondes*? *Eun.* I. 2. 72. Quid mihi *reſpondes*? *Adelph.* III. 4. 53. Nihil mihi *reſpondes*? *Adelph.* IV. 5. 7. Fugis? hem! nec quidquam certi *reſpondes* mihi? *Hec.* IV. 4. 84. Eho! verbero, aliud mihi *reſpondes*, ac rogo. *Phorm.* IV. 4. 3. Prius quam huic *reſpondes* temere, audi. *Phorm.* V. 8. 48. Quid viro meo *reſpondebo* miſera? *Hec.* IV. 1. 1. Quid *reſpondebo* his? *Hec.* IV. 4. 6. Qua re, Parmeno? *reſponde*. *Eun.* II. 3. 77. Primum hoc mihi *reſponde*. *Eun.* IV. 7. 22. *Reſponde*. *Adelph.* II. 1. 26. *Phorm.* II. 3. 28. Dictum hoc inter nos fuit; *reſponde*. *Adelph.* V. 3. 12. Hoc *reſponde* mihi. *Phorm.* II. 1. 25. *Reſponde* mihi. *Phorm.* V. 8. 53. Egon' quidquam cum iſtis factis tibi *reſpondeam*? *Eun.* I. 2. 73. Cui quid *reſpondeam*, nihil habeo. *Heaut.* II. 1. 12. Nec quid agam, neque quid huic *reſpondeam*; ſcio. *Adelph.* III. 4. 39. Iſtuc ſerva: par pari ut *reſpondeas*. *Phorm.* I. 4. 35. Qui poſſit noſcere tua juſta, ubi tute verbum non *reſpondeas*. *Phorm.* II. 1. 50. Si tibi placere potis eſt, mihi ut *reſpondeas*. *Phorm.* II. 3. 32. Sed qui malevoli veteris Poëtae maledictis *reſpondeat*. *And.* Prol. 7. Nunc noſtrae timeo parti, quid hic *reſpondeat*. *And.* II. 5. 8. Jube, mihi denuo *reſpondeat*. *Ph.* Roga. *Eun.* IV. 4. 25. Quaere, qui *reſpondeat*. *Eun.* IV. 7. 40. Sin aliter de hac re eſt ejus ſententia, *reſpondeat* mihi. *Adelph.* III. 5. 6. Hiccine, ut tibi *reſpondeat*? qui hercle, ubi ſit, neſcit. *Phorm.* V. 8. 3. Hic *reſpondere* voluit, non laceſſere. *Phorm.* Prol. 20. Tum ſi quis eſt, qui dictum in ſe inclementius exiſtimabit eſſe, ſic exiſtimet: *reſponſum*, non dictum eſſe. *Eun.* Prol. 6. Quid nunc renuntiem abs te *reſponſum*, Chreme? *Heaut.* IV. 8. 19.

SYNTAXIS. *Par pari reſpondere. Verbum non reſpondere. Reſpondere maledictis alicujus*

RESPONSUM.

Non Apollinis magis verum, atque hoc *reſponſum* eſt. *And.* IV. 2. 15. Is tibi *reſponſum* hoc habeat. *Phorm.* Prol. 17.

RESTINGUO.

Haec verba una mehercle falſa lachrymula *reſtinguet*. *Eun.* I. 1. 24. Ita tibi incenſam dabo, ut ne *reſtinguas*, lacrumis ſi exſtillaveris. *Phorm.* V. 7. 82.

RESTIS.

Tu inter eas *reſtim* ductans ſaltabis. *Adelph.* IV. 7. 34. Opera tua ad *reſtim* mihi quidem res redit planiſſume. *Phorm.* IV. 4. 5.

RESTITO.

Exi foras, ſcelеſte! at etiam *reſtitas*, fugitive? *Eun.* IV. 4. 1.

RESTITUO.

Gnatum ei *reſtituo*, qui pene harum, ipſiuſque opera periit. *Hec.* V. 3. 20. Ita Poëtam *reſtitui* in locum. *Hec.* Alt. Prol. 13. Quem actoris virtus nobis *reſtituit* locum. *Phorm.* Prol. 34. Iram expedies: rurſum in gratiam *reſtitues*. *Hec.* III. 1. 11. *Reſtituo*, in quem me accepiſti, locum. *And.* IV. 1. 58. Praeterea, ut ſuis *reſtituam* ac reddam. *Eun.* I. 2. 67. Tu rem impeditam & perditam *reſtituas*? *And.* III. 5. 13. Dum id quaero, tibi qui filium *reſtituerem*. *Heaut.* III. 1. 83. Amico filium *reſtitueris*. *And.* III. 3. 38. Dum tibi ſororem ſtudeo reddere, & *reſtituere*. *Eun.* IV. 6. 8. Fores effregit? *reſtituentur*. *Adelph.* I. 2. 40. Quod te abſente hic filius egit, *reſtitui* in integrum, aequom eſt, & bonum. *Phorm.* II. 4. 11.

SYN-

Digitized by Google

Syntaxis. *Reſtituere alicui gnatum ſuum. Reſtituere aliquem in locum. Locum reſtituere alicui. Rurſum in gratiam reſtituere aliquem. Reſtituere rem impeditam & perditam. Reſtituere fores. In integrum reſtituere aliquid.*

Resto.

In qua re nunc tam confidenter *reſtas*, ſtulta? *Heaut.* V. 3. 7. *Reſtat* Chremes, qui mihi exorandus eſt. *And.* I. 1. 139. At mihi unus ſcrupulus etiam *reſtat*; qui me male habet. Quid *reſtat*, pater? *And.* V. 4. 37. & 44. Pater, hoc nunc *reſtat*. *Heaut.* V. 5. 22. Nam hercle etiam hoc *reſtat*. *Adelph.* II. 1. 36. Id miſero *reſtat* mihi mali, ſi. *Adelph.* III. 3. 3. Quid nunc, quod *reſtat*? *Adelph.* V. 8. 24. Quid *reſtat*, niſi porro ut fiam miſer? *Hec.* III. 1. 20. Quod ſi fit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id *reſtat*. *Phorm.* IV. 1. 20. Nunc una mihi res etiam *reſtat*, quae eſt conficiunda. *Phorm.* V. 5. 3. Nempe ergo aperte vis, quae *reſtant*, me loqui? *And.* I. 2. 24. *Reſtabat* aliud nihil, niſi oculos paſcere. *Phorm.* I. 2. 35. *Reſtiti*. *Eun.* II. 3. 45. Si quid eſt, quod *reſtet*. *And.* V. 6. 17. Ne mea praeſentia obſtet, neu cauſa ulla *reſtet* relliquae. *Hec.* IV. 2. 11. Ut illum Dî Deaeque ſenium perdant, qui me hodie remoratus eſt; meque adeo, qui *reſtiterim*. *Eun.* II. 3. 11. Quam gaudeo, ubi etiam hujus generis reliquias *reſtare* video! *Adelph.* III. 3. 91. Et ea me hic *reſtitiſſe* gratia. *And.* II. 6. 2.

Syntaxis. *Confidenter reſtare. Unus mihi ſcrupulus reſtat. Id mali mihi reſtat. Una res mihi reſtat.*

Resupino.

Pone adprehendit pallio: *reſupinat*: reſpicio: rogo. *Phorm.* V. 6. 24.

Rete.

Non *rete* accipitri tenditur, neque miluo, qui male faciunt nobis. *Phorm.* II. 2. 16.

Reticeo.

Vah! nihil *reticuit*. *Adelph.* III. 3. 51. Fac me ut ſciam: ne *reticé*: ne verere. *Heaut.* I. 1. 33. Enimvero *reticere* nequeo. *Heaut.* II. 3. 79.

Retineo.

Ubi ſunt? cur *retines*? *Heaut.* II. 3. 135. Is nunc me *retinet*. *Phorm.* I. 4. 11. Ah! *retine* me, obſecro. *Heaut.* II. 4. 23. Adſequere, ac *retine*, dum ego huc ſervos evoco. *Phorm.* V. 7. 89. Nam neque quomodo a me amittam, invenio: neque, uti *retineam*, ſcio. *Phorm.* III. 2. 22. Rogo, quamobrem *retineat* me. *Phorm.* V. 6. 25. Pudore & liberalitate liberos *retinere* ſatius eſſe credo, quam metu. *Adelph.* I. 1. 33. Cui eſt poteſtas conſulendi, quid velis: *retinere*, amare, amittere. *Phorm.* I. 3. 23. Id faciebat *retinendi* illius cauſa. *Eun.* IV. 1. 6. Sin ea eſt cauſa *retinendi* apud vos, quia aegra eſt. *Hec.* II. 2. 13. Ego in eum incidi infelix locum, ut neque mihi ejus ſit amittendi, nec *retinendi* copia. *Phorm.* I. 3. 24.

Retraho.

Retraham hercle, opinor, ad me idem illud fugitivum argentum tamen. *Heaut.* IV. 2. 11. Poeta vetus Poëtam non poteſt *retrahere* ab ſtudio; & transdere in otium. *Phorm.* Prol. 2.

Retro.

Eſt mihi in ultimis conclave aedibus quoddam, *retro*. *Heaut.* V. 1. 29.

Retundo.

Egone? ut ejus animum, qui nunc luxuria & laſcivia diffluit, *retundam*. *Heaut.* V. 1. 73.

Revereor.

Ne *revereatur*, minus jam quo redeat domum. *Hec.* IV. 4. 8. Age, mitto imperium: non ſimultatem meam *revereri* ſaltem? *Phorm.* II. 1. 3. Nunc adventum tuum ambas, Pamphile, ſcio *reverituras*. *Hec.* III. 1. 10.

Revertor.

Mox ego huc *revertor*. *And.* III. 2. 5. *Revertor*, poſtquam, quae opus fuere, ad nuptias gnatae, paravi. *And.* IV. 4. 1. Numquam tam mane egredior, neque tam veſperi domum *revertor*, quin. Domum *revortor* moeſtus, atque animo fere perturbato. *Heaut.* I. 1. 16. & 70. Aut jam *revertere*: aut mox noctu te adigent horſum inſomnia. *Eun.* II. 1. 13. Dicam ut *revortantur* domum. *Heaut.* II. 3. 99. Prius nox oppreſſiſſet illic, quam huc *reverti* poſſet iterum. *Adelph.* IV. 1. 9.

Reviso.

Reviſe quid agant. *And.* II. 4. 1. *Reviſo*, quidnam Chaerea hic rerum gerat. *Eun.* V. 4. 1.

Reviviſco.

Impune optare iſtuc licet: ille *reviviſcet* jam numquam. *Hec.* III. 5. 15.

Revoco.

Excluſit: *revocat*. redeam? non ſi me obſecret. *Eun.* I. 1. 4. *Revocemus*. Geta! *Adelph.* III. 2. 22. *Revocemus* hominem. *Phorm.* I. 4. 13. Num mirum, aut novum eſt, *revocari*, curſum quum inſtitueris? *Phorm.* V. 6. 8.

Revolvo.

In eandem vitam te *revolutum* denuo video eſſe. *Hec.* IV. 4. 69.

Rex.

Vel *rex* ſemper maximas mihi agebat. *Rex* te ergo in oculis. *Eun.* III. 1. 7. & 11. Nemo ſatis pro merito gratiam *regi* refert. *Phorm.* II. 2. 24. Hui! *regem* elegantem narras. *Eun.* III. 1. 18. In Aſiam ad *regem* militatum abiit. *Heaut.* I. 1. 65. Oh! *regem* me eſſe oportuit. *Phorm.* I. 2. 20.

Rhamnuſius.

Hoc certo ſcio, *Rhamnuſium* ſe ajebat eſſe. *And.* V. 4. 27.

Rhodius. Rhodus.

Una in convivio erat hic, quem dico, *Rhodius* adoleſcentulus. *Eun.* III. 1. 33. Quo pacto *Rhodium* tetigerim in convivio. *Eun.* III. 1. 30. Illud de *Rhodio* dictum in mentem venit. *Eun.* III. 2. 45. Samia mihi mater fuit. ea habitabat *Rhodi*. *Eun.* I. 2. 27.

Rideo.

Rideo hunc. *Adelph.* IV. 2. 9. Ha! ha! he! *Thr.* Quid *rides*?

Eun. III. 2. 44. Quid tibi vis? quid *rides?* Etiam *rides? Eun.* V. 7. 6. & 16. Ha! ha! he! *Me.* Quid *riſiſti? Heaut.* V. 1. 13. Ille ringitur, tu *rideas. Phorm.* II. 2. 27. Hiſce ego non paro me, ut *rideant*; ſed his ultro adrideo. *Eun.* II. 2. 18. Defeſſa jam ſum miſera te *ridendo. Eun.* V. 7. 7.

Ridicule.

Quid faciemus puero? *La. Ridicule* rogas. *Hec.* IV. 4. 46.

Ridiculum. *Subſt.*

Hui tam cito? *ridiculum. And.* III. 1. 16. Quid ergo? *Ch.* Ut ducam. *Da Ridiculum. And.* IV. 2. 29. *Ridiculum*: non enim cogitaras. *Eun.* III. 1. 62. *Ridiculum* eſt, te iſtuc me admonere. *Heaut.* II. 3. 112. Quid ad me ibatis? *ridiculum. Phorm.* V. 7. 8. Mihi ſolae *ridiculo* fuit. *Eun.* V. 7. 3. Qui ſibi me pro *ridiculo*, ac delectamento putat. *Heaut.* V. 1. 79.

Ridiculus, a, um.

At ego infelix, neque *ridiculus* eſſe, neque plagas pati poſſum. *Eun.* II. 2. 13. *Ridiculum* caput! *And.* II. 2. 34. *Ridiculum*: advorſumne illum cauſam dicerem? *Adelph.* IV. 5. 42.

Rima.

Plenus *rimarum* ſum, hac atque illac perfluo. *Eun.* I. 2. 25.

Ringor.

Dum tibi ſit, quod placeat: ille *ringitur*, tu rideas. *Phorm.* II. 2. 27.

Riscus.

Ubi ſita eſt? *Th.* In *riſco. Eun.* IV. 6. 16.

Risus.

Riſu omnes, qui aderant, emoriri. *Eun.* III. 1. 42. Gemitus, ſcreatus, tuſſis, *riſus*, abſtine. *Heaut.* II. 3. 132.

Rivalis.

Quis eſt tam potens? *Pa.* Miles Thraſo, Phaedriae *rivalis. Eun.* II. 3. 62. Parmenonem triſtem video, *rivalis* ſervum. *Eun.* II. 2. 37. Militem ego *rivalem* recipiendum cenſeo. *Eun.* V. 9. 42.

Rogito.

Ubi eam vidi, illico accedo, *rogito*, Pamphila quid agat? *Adelph.* IV. 4. 9. Ah! *rogitas? And.* V. 1. 9. Quid ita? *Ch. Rogitas? Eun.* II. 3. 74. Ubi eſt? *Ph. Rogitas?* non vides? *Eun.* IV. 4. 8. Quid tum poſtea? *Thr. Rogitas? Eun.* IV. 7. 24. Quid ita? *Py. Rogitas? Eun.* V. 2. 58. V. 7. 7. *Rogitas*, audaciſſime? *Eun.* V. 5. 6. *Rogitas*, quid fiet? *Heaut.* II. 3. 10. Perii! quid ego feci? *Ch. Rogitas? Heaut.* IV. 1. 18. Quid tibi eſt? *Sy. Rogitas? Adelph.* IV. 2. 19. At *rogitas? Hec.* IV. 1. 11. Quid illuc eſt? *An. Rogitas? Phorm.* I. 3. 4. Quid iſtuc? *Do. Rogitas*, Phaedria? *Phorm.* II. 1. 27. *Rogitabam*, heus puer, dic ſodes, quis heri Chryſidem habuit? Phaedrum, aut Cliniam dicebant, aut. *And.* I. 1. 57. *Rogitabit* me, ubi fuerim. *Adelph.* IV. 1. 11. Illum hoc *rogitato* ſimul, quamobrem id faciam. *Heaut.* V. 1. 70. At ſi *rogitem* jam: quid eſt, quod peccem? *Heaut.* V. 3. 6. Satin' ſanus es, qui me id *rogites? And.* IV. 4. 10. Virgo ipſa lacrumat, neque, cum *rogites*, quid ſit, audet dicere. *Eun.* IV. 3. 17. Satin' hoc mandatum eſt tibi? *Pa.* Ah! *rogitare?* quaſi difficile ſit. *Eun.* II. 1. 3. Ceſſo ad Thaidem hanc deducere, & *rogitare* ad coenam ut veniat? *Eun.* II. 2. 35. Quoquo eam, *rogitando* obtundat, enecet. *Eun.* III. 5. 6.

Rogo.

Quae ſit, *rogo*. ſororem eſſe ajunt Chryſidis. *And.* I. 1. 97. *Rogo.* negat vidiſſe. *And.* II. 2. 21. Dicturan' es, quod *rogo?* Verbum ſi mihi unum, praeterquam quod te *rogo*, faxis, cave. Mitte id, quod ſcio: dic, quod *rogo. And.* IV. 4. 12. 14. & 25. *Rogo*, numquid velit? *Eun.* II. 3. 49. Haud propterea te *rogo*, ut hoc proferam. *Hec.* I. 2. 31. Eho! verbero, aliud mihi reſpondes, ac *rogo. Phorm.* IV. 4. 3. *Rogo*, quamobrem retineat me. *Phorm.* V. 6. 24. Quapropter? *Si. Rogas? And.* I. 1. 136. Quid ais? *Da.* Qua de re? *Si. Rogas? And.* I. 2. 13. Quid agit? *My. Rogas? And.* I. 5. 32. Quid vis? *Da.* An etiam *rogas? And.* IV. 4. 23. Qua de re? *Si. Rogas? And.* V. 4. 6. Quid factum eſt? *Ch. Rogas? Eun.* II. 3. 34. Cur? *Gn. Rogas? Eun.* III. 1. 46. *Rogas?* viderem, audirem. *Eun.* III. 5. 26. *Rogas* me? Eunuchum quem dediſti nobis, quas turbas dedit! *Eun.* IV. 3. 11. De iſtac *rogas* virgine? *Eun.* IV. 4. 53. Quid facias, *rogas? Eun.* V. 1. 21. Men' *rogas? Heaut.* II. 3. 5. Eſt ea intus? *Ch.* Sit *rogas? Heaut.* III. 1. 45. Quid faceret? *Ch. Rogas? Heaut.* III. 2. 21. Quamobrem? me *rogas?* homini! *Heaut.* IV. 5. 32. Quid triſtis es? *De. Rogas* me? *Adelph.* I. 2. 2. Quid fiet, *rogas? Adelph.* III. 1. 1. Quamobrem? *Aeſ. Rogas* me? *Adelph.* IV. 5. 31. Quamobrem? quid feci? *De. Rogas? Adelph.* V. 1. 10. Quid faciemus puero? *La.* Ridicule *rogas. Hec.* IV. 4. 46. Unde? aut qui? *Ch. Rogas? Phorm.* IV. 1. 8. Quamobrem? aut quid dicet? *Ge. Rogas? Phorm.* IV. 4. 24. Satis ſuperbe illuditis me? *De.* Qui? *Ph. Rogas? Phorm.* V. 7. 22. Militem *rogat*, ut illum admitti jubeat: ille continuo iraſci: neque negare audere. *Eun.* IV. 1. 4. Heus! Syre; *rogat* te Cteſipho, ut redeas. *Adelph.* V. 2. 1. Heus! Demea, *rogat* frater, ne abeas longius. *Adelph.* V. 5. 1. Sine labore hanc gratiam, te, ut ſibi des pro illa, nunc *rogat. Hec.* III. 3. 30. *Rogat*, unde ſit? narro omnia haec. *Hec.* V. 3. 33. *Rogamus*, quid ſit? numquam aeque, inquit, ac modo. *Phorm.* I. 2. 43. Te ſuam *rogavit* rurſum ut ageres. *Phorm.* V. 5. 8. *Rogabo. Phorm.* IV. 5. 15. Si quid *rogabit*, nuſquam tu me: audiſtin'? *Adelph.* IV. 1. 23. Si *rogabit? Ge.* In te ſpes eſt. *Phorm.* II. 2. 5. Jube, mihi denuo reſpondeat. *Ph. Roga. Eun.* IV. 4. 25. *Roga*, velitne, an non, uxorem. *Hec.* IV. 1. 43. Quem ego igitur *rogem*, qui hic neminem alium videam? *And.* IV. 4. 10. Quaſi ego, quam dudum, *rogem. And.*

V.

Digitized by Google

V. 2. 9. Ut *rogem*, quod tempus conveniundi patris me capere jubeat? *Phorm.* V. 4. 9. Si *roges*, nihil pudet. *And* IV. 1. 53. Quid facerem, ſi quis nunc me *roget*? *And.* I. 5. 23. *Roget* quis quid tibi cum illa? ne noram quidem. *Eun.* III. 3. 5. Ubi dicimus rediiſſe te, & *rogare* uti veniret ad te. *Heaut.* II. 3. 63. Iſtuc patrem *rogare* eſt aequom? *Hec.* IV 1. 12.

RUBICUNDUS.

At faciam, ut noveris. magnus, *rubicundus*, criſpus, craſſus, caeſius, cadaveroſa facie. *Hec.* III. 4. 26.

RUFUS, A, UM.

Si quis me quaeret *rufus*. *Da.* Praeſto eſt; deſine. *Phorm.* I. 2. 1. *Rufamne* illam virginem, caeſiam, ſparſo ore, adunco naſo? *Heaut.* V. 5. 17.

RUMOR.

Meum gnatum *rumor* eſt amare. *And.* I. 2. 14. Quum interea *rumor* venit daturum iri gladiatores. *Hec* Alt. Prol. 31. Nam qui erit *rumor* populi, inquit, ſi id feceris? *Phorm.* V. 7. 18. Nam quod *rumores* diſtulerunt malevoli. *Heaut.* Prol. 16.

RUMPO.

Perii! voviſſe hunc dicam, ſi ſalvos domum rediſſet unquam, ut me ambulando *rumperet*. *Hec.* III 4. 21.

RUO.

Sed heus tu! vide ſis, ne quid imprudens *ruas*. *Heaut.* II. 3. 128. Quid ſi redeo ad illos, qui ajunt: quid ſi nunc coelum *ruat*? *Heaut.* IV. 3. 41. Caeteros *ruerem*, agerem, raperem, tunderem, & proſternerem. *Adelph.* III. 2. 21.

RURSUM.

In amore haec omnia inſunt vitia: injuriae, ſuſpiciones, inimicitiae, induciae, bellum, pax *rurſum*. *Eun.* I. 1. 16. Quidquid dicunt, laudo: id *rurſum* ſi negant, laudo id quoque. *Eun.* II. 2. 20. Redeo *rurſum*, male vero me habens. *Eun.* IV. 2. 6. Dic dum hoc *rurſum*. Heus! negato *rurſum*. *Eun.* IV. 4. 40. & 45. At enim ſpem iſtoc pacto *rurſum* nuptiarum omnem eripis. *Heaut.* IV. 3. 35. Optabit *rurſum* ut abeat ab ſe filius. *Heaut.* IV. 5. 8. Si ſperat fore clam, *rurſum* ad ingenium redit. *Adelph.* I. 1. 46. *Rurſum*, Demea, iraſcere? *Adelph.* I. 2. 55. In porticum *rurſum* redi. *Adelph.* IV 2. 40. *Rurſum* in gratiam reſtitues. Trepidari ſentio, & curſari *rurſum* prorſum. *Hec.* III. 1. 11. & 35. Nunc animum *rurſum* ad meretricem induxti tuum. *Hec.* IV. 4. 67. Quin, quum opus eſt, beneficium *rurſum* ei experimur reddere? *Phorm.* III. 3. 5. Te ſuam (cauſam) rogavit *rurſum* ut ageres. *Phorm.* V. 5. 8. Atque illud mihi argentum *rurſum* jube reſcribi, Phormio. Nolo, volo: volo, nolo *rurſum*. *Phorm.* V. 7. 29. & 57.

RUS.

Ruri agere vitam. *Adelph.* I. 1. 20. Rei dare operam, *ruri* eſſe parcum ac ſobrium. *Adelph.* I. 1. 15. Jam dudum aliquid *ruri* agere arbitror. *Adelph.* III. 3. 47. Is filium negat eſſe *ruri*. *Adelph.* IV 2. 3. Quia *ruri* crebro eſſe ſoleo. *Hec.* II. 1. 58 Opus *ruri* faciundum. *Phorm.* II. 1. 20. *Ruri* fere ſe continebat. *Phorm.* II. 3. 16. *Rus* ibo: ibi hoc me macerabo biduum. *Eun.* I. 2. 107. Ego *rus* ibo, atque ibi manebo. *Eun.* II. 1. 10. *Rus* Sunii ecquod haberem? *Rus* eo. *Eun.* III. 3. 13. & 27. Dum *rus* eo. *Eun.* IV. 2. 1. Abigam hinc *rus*. Tu *rus* hinc abis? *De.* Recta. Quando is, quamobrem huc veneram, *rus* abiit. *Adelph.* III. 3. 47. 79. & 82. Ain' patrem hinc abiiſſe *rus*? Illud *rus* nulla alia cauſa tam male odi, niſi quia prope eſt. *Adelph.* IV. 1. 1. & 7. Non tu eum *rus* hinc modo produxe ajebas? *Adelph.* IV. 2. 21. *Rus* cras cum filio ibo hinc. *Adelph.* V. 3. 54. Senex *rus* abdidit ſe, hinc raro in urbem commeat. *Hec.* I 2. 100. *Rus* habitatum abii. *Hec.* II. 1. 27. Ego *rus* abituram hinc cum tuo me eſſe certo decrevi patre. Illius ſtultitia victa, ex urbe tu *rus* habitatum migres? *Hec.* IV. 2. 10. & 13. Abi *rus* ergo hinc. *Hec.* IV. 3. 4. Dic filiae, *rus* conceſſuram hinc Soſtratam. *Hec.* IV. 4. 7. Metuo, pater ne *rure* redierit jam. *Eun.* III. 5. 63. Ecce autem, video *rure* redeuntem ſenem. *Eun.* V. 5. 25. Ex meo propinquo *rure* hoc capio commodi. *Eun.* V. 6. 1. Heri ea cauſa *rure* huc advenit. *Hec.* I. 2. 115.

SYNTAXIS. *Ruri agere vitam. Ruri eſſe. Ruri ſe continere. Rus ire. Abigere aliquem rus. Abire rus. Producere aliquem rus. Abdere ſe rus. Concedere rus. Redire rure. Rure advenire.*

RUSTICUS, A, UM.

Niſi eos, qui opere *ruſtico* faciundo facile ſumtum exercetent ſuum. *Heaut.* I. 1. 90.

S.

SACELLUM.

EST ad hanc manum *ſacellum*, ibi angiportum propter eſt. *Adelph.* IV. 2. 37.

SACRIFICO.

Spatium quidem tandem adparandis nuptiis, vocandi, *ſacruficandi* dabitur paululum. *Phorm.* IV. 4. 22.

SACRILEGUS, A, UM.

Ubi ille eſt *ſacrilegus*? *Adelph.* II. 4. 1. Qui referam illi *ſacrilego* gratiam? *Eun.* V. 3. 2. Dii voſtram fidem! hominem perditum miſerumque, & illum *ſacrilegum*. *Eun.* III. 1. 29. Poſt exibo, atque hunc perterrebo *ſacrilegum*. *Eun.* V. 3. 13. Quid ais, *ſacrilega*? *Eun.* V. 1. 13. Hoccine ſeclum! o ſcelera! o genera *ſacrilega*! *Adelph.* III. 2. 6.

SAEPE. SAEPIUS.

Ibo; etſi hercle *ſaepe* me ſpes haec fruſtrata eſt. *And.* II. 2. 37. Quibus & re ſalva, & perdita profueram, & proſum *ſaepe*. Nae tu iſtas (fores) faxo, calcibus *ſaepe* inſultabis fruſtra. *Eun.* II. 2. 27. & 54. Scis te mihi *ſaepe* pollicitum eſſe. *Eun.* II. 3. 16. Labore alieno magnam partam gloriam verbis *ſaepe* in ſe tranſmovet, qui. Audieras?

Gn.

Digitized by Google

S A
S A

Gn. Saepe ; & fertur in primis. *Eun.* III. 1. 10. & 39. *Saepe* ex hujuſmodi re quapiam, & malo principio, magna familiaritas conflata eſt. *Eun.* V. 2. 34. Adoleſcentulus *ſaepe* eadem, & graviter audiendo, victus eſt. *Heaut.* I. 1. 62. Magnarum *ſaepe* id remedium aegritudinum eſt. *Heaut.* III. 2. 28. Non licet hominem eſſe *ſaepe* ita ut volt, ſi res non ſinit. *Heaut.* IV. 1. 53. Quod ſi is nunc me deceperit, *ſaepe* obſecrans me, ut veniam, fruſtra veniet. *Heaut.* IV. 4. 3. Jus ſummum *ſaepe* ſumma malitia eſt. *Heaut.* IV. 5. 48. Venit ad me *ſaepe* clamitans. *Adelph.* I. 1. 35. Mihi quidem non placent. & clamo *ſaepe*. *Adelph.* III. 3. 26. Fecere alii *ſaepe*, item boni. *Adelph.* IV. 5. 54. Duo quum idem faciunt, *ſaepe*, ut poſſis dicere. *Adelph.* V. 3. 37. Te deſiderium Athenarum arbitror, Philotium, cepiſſe *ſaepe*. *Hec.* I. 2. 14. *Saepe* eſt, quum. *Hec.* III. 1. 28. Quae numquam quidquam erga me commerita eſt, pater, quod nollem: & *ſaepe*, quod vellem, meritam ſcio. *Hec.* III. 5. 37. Hunc videre *ſaepe* optabamus diem. *Hec.* IV. 4. 29. Verum hoc *ſaepe*, Phormio, vereor, ne. *Phorm.* II. 2. 10. *Saepe* interea mihi ſenex narrabat. *Phorm.* II. 3. 18. Quam *ſaepe* forte temere eveniunt, quae non audeas optare! *Phorm.* V. 1. 30. Ne me obtundas de hac re *ſaepius*. *Adelph.* I. 2. 33. Poſtquam arceſſunt *ſaepius*, aegram eſſe ſimulant mulierem. *Hec.* I. 2. 112. Quo magis novi, tanto *ſaepius*. *Phorm.* II. 2. 14.

SAEVIDICUS, A, UM.

Ne te iratus ſuis *ſaevidicis* dictis protelet. *Phorm.* I. 4. 36.

SAAVIO.

Ah! ne *ſaevi* tantopere. *And.* V. 2. 27.

SAEVITIA.

Num meam *ſaevitiam* veritus? *Eun.* V. 2. 15.

SAEVUS, A, UM.

Ille clemens, placidus. ego ille agreſtis, *ſaevus*, triſtis, parcus, truculentus, tenax. *Adelph.* V. 4. 12. Concluſam hic habeo uxorem *ſaevam*. *Phorm.* V. 1. 17.

SAL.

Labore alieno magnam partam gloriam verbis ſaepe in ſe tranſmovet, qui habet *ſalem*, quod in te eſt. *Eun.* III. 1. 10.

SALSAMENTUM.

Salſamenta haec, Stephanio, fac macerentur pulchre! *Adelph.* III. 3. 26.

SALSUS, A, UM.

Hoc *ſalſum* eſt, hoc aduſtum eſt, hoc lautum eſt parum. *Adelph.* III. 3. 71.

SALTEM.

Aut ullam cauſam, ineptam *ſaltem*, falſam, iniquam? obmutui. *And.* I. 5. 22. Credo, impetrabo, ut aliquot *ſaltem* nuptiis prodat dies. *Saltem* aliquot dies profer, dum proficiſcor aliquo; ne videam. *And.* II. 1. 13. & 28. *Saltem* adcurate, ut metui videar. *And.* III. 2. 14. Si illud non licet, *ſaltem* hoc licebit. *Eun.* IV. 2. 12. *Saltem* ſalutare. *Heaut.* II. 3. 138. Meum mihi reddatur: *ſaltem* quanti emta eſt, Syre. *Adelph.* II. 2. 41. Non ſimultatem meam revereri *ſaltem*? *Phorm.* II. 1. 3. Ut *ſaltem* ſciam, quid de hac re dicat. *Phorm.* II. 4. 3.

SALTO.

Tu inter eas reſtim ductans *ſaltabis*. *Adelph.* IV. 7. 34.

SALVE.

Myſis, *ſalve*. *My.* O *ſalve*, Pamphile. *And.* I. 5. 32. Charinum video. *ſalve*. *Ch.* O *ſalve*, Pamphile. *And.* II. 1. 18. O Myſis, *ſalve*. *My.* Salvos ſis, Crito. *And.* IV. 5. 7. O *ſalve* bone vir. *And.* V. 2. 5. Sed eccum Parmenonem. *ſalve*. *Eun.* II. 3. 12. Atque eccum. *ſalve*, mi Thraſo. *Eun.* III. 2. 2. O feſtus dies hominis! amice! *ſalve*. *Eun.* III. 5. 12. Bone vir, Dore, *ſalve*. *Eun.* V. 2. 11. *Salve*, anime mi. *An.* O mi exſpectate, *ſalve*. *Cl.* Ut vales? *Heaut.* II. 4. 26. Menedeme, *ſalve*. *Heaut.* III. 1. 18. Te quaerebam ipſum. *ſalve*, Demea. *Adelph.* III. 4. 15. O Syre noſter, *ſalve*! quid fit? quid agitur? *Adelph.* V. 5. 2. Philotis, *ſalve* multum. *Ph.* O *ſalve* Parmeno. *Sy.* *Salve* mecaſtor, Parmeno. *Pa.* Et tu aedepol, Syra. *Hec.* I. 2. 7. & 8. Mea mater, *ſalve*! *Hec.* III. 2. 18. *Salve*, mi pater. *La.* Gnate mi, *ſalve*. *Hec.* III. 5. 5. & 6. Bacchis, *ſalve*! *Ba.* *Salve*! Laches. *Hec.* V. 1. 5. *Salve*, Pamphile. *Hec.* V. 4. 15. Mi patrue, *ſalve*. *De.* *Salve*. Here, *ſalve*. *De.* Ho! bone cuſtos, *ſalve*. *Phorm.* II. 1. 24. 56. & 57. O noſter Chremes! *Ch.* *Salve*, Geta. *Phorm.* IV. 3. 4. Sed quos percontor? video. *ſalvete*. *And.* IV. 5. 5. *Salvete*. *Eun.* V. 9. 31. *Salvere* Hegionem plurimum jubeo. *Adelph.* III. 4. 14.

SALVE. *Adverb.*

Hem! quid eſt? quid trepidas? ſatin' *ſalve*? dic mihi. *Eun.* V. 6. 8.

SALUS. Pro *Dea Salutis.*

Ipſa, ſi cupiat, *Salus*, ſervare prorſus non poteſt hanc familiam. *Adelph.* IV. 7. 43. Quod te, Aeſculapi, & te, *Salus*, ne quid ſit hujus, oro! *Hec.* III. 2. 3.

SALUS.

Noſſe omnia haec, *ſalus* eſt adoleſcentulis. *Eun.* V. 4. 18. Ad te advenio, ſpem, *ſalutem*, auxilium, conſilium expetens. *And.* II. 1. 19. Quae adſolent, quaeque oportet ſigna eſſe ad *ſalutem*, video. *And.* III. 2. 2. Non poſſe jam ad *ſalutem* converti hoc malum. *And.* IV. 1. 49. Atque huic malo *ſalutem* quaerant, auxilii nihil adferant. *Adelph.* III. 2. 2. Plurima *ſalute* Parmenonem ſummum ſuum impertit Gnatho. *Eun.* II. 2. 39. Quod cum *ſalute* ejus fiat, ita ſe defatigarit, velim, ut. *Adelph.* IV. 1. 3.

SALUTO.

Salutant: ad coenam vocant. *Eun.* II. 2. 28. Opperiar hominem hic, ut *ſalutem*, & conloquar. *Adelph.* III. 3. 92. Sine. *Sy.* Veto. *Clit.* Saltem *ſalutare*. *Sy.* Abeas, ſi ſapis. *Heaut.* II. 3. 138. At ego Deos Penates

tes

tes hinc *ſalutatum* domum devortar. *Phorm.* II. 1. 81.

SALVUS, A, UM.

Salvos ſit, Crito. *And.* IV. 5. 7. *Salvos* ſis, Chreme. *And.* V. 4. 3. *Salvos* ſum, ſi haec vera ſunt. *And.* V. 6. 9. Niſi ubi ille huc *ſalvos* redierit meus particeps. *Heaut.* I. 1. 98. *Salvos* nobis, Deos quaeſo, ut ſiet. *Adelph.* III. 1. 11. *Salvos* ſit, ſpero: eſt ſimilis majorum ſuûm. *Adelph.* III. 3. 57. Sed eccum Demeam! *ſalvos* ſies. *Adelph.* V. 6. 2. Si *ſalvos* domum rediſſet umquam. *Hec.* III. 4. 20. Quaero. *ſalvos* eſt, ut opinor. *Phorm.* III. 3. 22. *Salvum* te advenire, here, gaudeo. *Eun.* V. 6. 6. Illum tibi *ſalvom* adfuturum eſſe hic, confido, propediem. *Heaut.* I. 1. 108. *Salvum* adveniſſe gaudeo. *Heaut.* II. 4. 27. Sed ita dictu opus eſt, ſi me vis *ſalvom* eſſe, & rem, & filium. *Heaut.* V. 1. 68. *Salvum* te advenire, Demea, gaudemus! *Adelph.* I. 1. 55. Gaudeo veniſſe *ſalvom.* *Hec.* III. 2. 18. Benefactum te adveniſſe, Pamphile: atque adeo, quod maximum eſt, *ſalvom* atque validum. Illum vivom, & *ſalvom* vellem. *Hec.* III. 5. 7. & 14. *Salvom* advenire. *Salvom* te adveniſſe gaudeo. *Phorm.* II. 1. 25. & 56. Quantus metus eſt mihi, venire huc *ſalvom* nunc patruum, Geta! *Phorm.* III. 1. 18. Venire *ſalvom* volup' eſt. *Phorm.* IV. 3. 5. *Salva* res eſt. *Eun.* II. 2. 37. Mirum ni illa *ſalva* eſt, & ego perii. *Heaut.* IV. 1. 50. Erubuit: *ſalva* res eſt. *Adelph.* IV. 5. 9. *Salvan'* Philumena eſt? *Pa.* Meliuſcula eſt. *Hec.* III. 2. 18. Tu illam *ſalvam* magis velis, quam ego. *Hec.* II. 2. 17. Gaudeo, natum illum, & tibi illam *ſalvam.* *Hec.* IV. 4. 21. Quibus & re *ſalva*, & perdita profueram, & proſum ſaepe. *Eun.* II. 2. 27. Tace obſecro, *ſalvae* ſumus. *Eun.* V. 1. 18. Veniſſe eas *ſalvas*, audivi ex nauta, qui eas vexerat. *Phorm.* IV. 1. 10.

SAMIUS, A, UM.

Samia mihi mater fuit: ea habitabat Rhodi. *Eun.* I. 2. 27.

SANCTE.

Vel hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! quam *ſancte*! *Hec.* I. 1. 4. *Sancte* adjurat, non poſſe apud vos Pamphilo ſe abſente perdurare. *Hec.* II. 2. 26.

SANCTUS, A, UM.

Occidunt me quidem, dum nimis *ſanctas* nuptias ſtudent facere. *Adelph.* V. 7. 1. Aliud ſi ſcirem, qui firmare meam apud vos poſſem fidem, *ſanctius* quam jusjurandum. *Hec.* V. 1. 24.

SANDALIUM.

Utinam tibi commitigari videam *ſandalio* caput! *Eun.* V. 8. 4.

SANE.

Nempe ergo aperte vis, quae reſtant, me loqui? *Da. Sane* quidem. *And.* I. 2. 24. *Sane* pol illa temulenta eſt mulier & temeraria. *And.* I. 4. 2. Ubi voles, arceſſe. *Si.* Bene *ſane.* *And.* V. 2. 7. *Sane*, quia vero hae mihi patent ſemper fores. *Eun.* I. 2. 9. Eſtne, ut fertur, forma? *Pa. Sane* *Eun.* II. 3. 69. *Sane* hercle ut dicis. *Eun.* III. 5. 59. *Sane*, quod tibi nunc vir videatur eſſe hic, nebulo magnus eſt. *Eun.* IV. 7. 15. Recte *ſane* interrogaſti. *Eun.* V. 6. 11. Nec rei fere *ſane* amplius quidquam fuit. *Heaut.* I. 1. 3. *Sane*, idem viſa eſt mihi. Et quidem hercle forma luculenta. *Ch.* Sic ſatis. *Sy.* Ita non ut olim, ſed uti nunc, *ſane* bona. *Heaut.* III. 2. 11. & 13. Recte *ſane.* *Heaut.* III. 2. 27. III. 3. 20. *Adelph.* III. 3. 63. Abi *ſane* iſtac, iſtorſum, quovis. *Heaut.* III. 3. 27. Cedo *ſane.* *Heaut.* IV. 7. 4. *Sane* volo. *Heaut.* IV. 8. 32. Id diſtributum *ſane* eſt ex ſententia. *Adelph.* III. 3. 17. *Sane* hac multo propius ibis, & minor eſt erratio. Bene *ſane.* *De.* Sed ceſſo ad eum pergere. *Sy.* I *ſane.* *Adelph.* IV. 2. 41. 47. & 48. Neque eſt, neque illam *ſane* ſtudeo vendere. *Adelph.* IV. 7. 27. *Sane* nollem huc exitum. *Adelph.* V. 1. 13. Aedepol commiſſatorem haud *ſane* commodum. *Adelph.* V. 2. 8. Diebus *ſane* pauculis poſt. Bene conveniebat *ſane* inter eas. Niſi *ſane* curae eſt, quorſum. *Hec.* I. 2. 68. 103. & 118. Si forte morbus amplior factus ſiet, quod *ſane* nolim. *Hec.* III. 1. 51. *Sane* hercle homo voluptati obſequens fuit, dum vixit. *Hec.* III. 5. 9. Si fieri poteſt, adfinitatem hanc *ſane* perpetuam volo. *Hec.* IV. 4. 14. *Sane* hercle pulchre ſuades. *Phorm.* III. 3. 9. His rebus *ſane* pone, inquit, decem minas. *Phorm.* IV. 3. 62. Tum autem video filium invitum *ſane* mulierem ab ſe amittere. *Phorm.* V. 7. 27. Ego timeo? *Ph.* Recte *ſane.* Redeat *ſane* in gratiam. *Phorm.* V. 8. 10. & 40.

SANGA.

Ubi centurio eſt *Sanga*, & manipulus furum? *Sanga*, ita uti fortes decet milites, domi focique, fac viciſſim ut memineris, *Eun.* IV. 7. 6. & 44.

SANGUIS.

Imperatoris virtutem noveram, & vim militum: ſine *ſanguine* hoc fieri non poſſe. *Eun.* IV. 7. 9.

SANNIO.

Solus *Sannio* ſervat domi. *Eun.* IV. 7. 10. Abi, neſcis ineſcare homines, *Sannio.* Potius, quam veniat in periculum, *Sannio.* *Adelph.* II. 2. 12. & 32.

SANUS.

Satin' *ſanus* es, qui me id rogites? *And.* IV. 4. 10. *Sanuſne* es? *And.* V. 4. 9. *Phorm.* I. 4. 17. *Sanus* ſim, anne inſaniam? Quid tibi vis? ſatin' *ſanus*? *Eun.* III. 5. 8. & 11. Satin' *ſanus* es, aut ſobrius? *Heaut.* IV. 3. 29. Satin' *ſanus* es? *Heaut.* V. 2. 33. *Adelph.* V. 8. 14. *Phorm.* V. 3. 19. Mi homo, *ſanuſne* es? *Adelph.* III. 2. 38. Si *ſanus* ſies, jube illam redire. *Hec.* III. 5. 43. *Sanum* te credis eſſe? *Adelph.* IV. 7. 30.

SAPIENS.

At tu, qui *ſapiens* es, magiſtratus adi. *Phorm.* II. 3. 56. Mulier *ſapiens* es, Nauſiſtrata. *Phorm.* V. 8. 57. Dictum *ſapienti* ſat eſt. *Phorm.* III. 3. 8. Omnia prius experiri, quam armis, *ſapientem* decet. *Eun.* IV. 7. 19. Tu verba fundis hic *ſapientia*? *Adelph.* V. 1. 7.

Digitized by Google

Sapienter.

Sapienter vitam inſtituit. *And.* I. 1. 40. Pulchre mehercle dictum, & *ſapienter*. papae! *Eun.* III. 1. 26. Bene & *ſapienter* dixti dudum. *Adelph.* V. 8. 30.

Sapientia.

Tu, quantus quantus, nihil niſi *ſapientia* es. Sedulo moneo, quae poſſum, pro mea *ſapientia*. *Adelph.* III. 3. 40. & 73. Incredibile eſt, quantum herum anteeo *ſapientia*. *Phorm.* II. 1. 17.

Sapio.

Itane ſuades? *Pa.* Si *ſapis*. *Eun.* I. 1. 31. Tu pol, ſi *ſapis*, quod ſcis, neſcis. *Eun.* IV. 4. 54. *Sapis*. *Eun.* V. 5. 27. Haud ſtulte *ſapis*. Abeas, ſi *ſapis*. *Heaut.* II. 3. 82. & 138. Tu fac, ut dixi, ſi *ſapis*. *Adelph.* IV. 5. 72. Hic mihi quanto nunc plus *ſapit*, quam egomet mihi! *Heaut.* III. 1. tot. Ad omnia alia aetate *ſapimus* rectius. *Adelph.* V. 3. 46. Et *ſapiunt*, mea quidem ſententia. *Phorm.* II. 2. 21. Tu neſcis id, quod ſcis, Dromo, ſi *ſapies*. *Heaut.* IV. 4. 26. Cautim, & paulatim dabis, ſi *ſapies*. *Heaut.* IV. 8. 31. Nae, ille continebit poſthac, ſi *ſapiet*, manus. *Adelph.* IV. 2. 26. Fiet. *Sy.* Si *ſapiat*. nam mihi jam minus minuſque obtemperat. *Heaut.* III. 3. 33. Illuc eſt *ſapere*! Quanti eſt *ſapere*! *Eun.* IV. 7. 12. & 21. Siquidem id *ſapere* eſt, velle id, quod non poteſt contingere. *Heaut.* II. 3. 83. Nonne id flagitium eſt, te aliis conſilium dare, foris *ſapere*? *Heaut.* V. 1. 50. Iſtuc eſt *ſapere*, non quod ante pedes modo eſt videre, ſed. *Adelph.* III. 3. 32. Video *ſapere*, intelligere, in loco vereri. Nunc mihi videre *ſapere*. *Adelph.* V. 3. 41. & 64. Iſtuc eſt *ſapere*, qui ubicumque opus ſit, animum poſſis flectere. *Hec.* IV. 3. 2.

Sat.

Sat eſt. *And.* I. 1. 143. *Eun.* IV. 4. 39. *Phorm.* I. 4. 34. *Sat* habeo. *And.* II. 1. 35. IV. 2. 22. Non *ſat* commode diviſa ſunt temporibus tibi, Dave, haec. *And.* III. 1. 17. Poſthac incolumem *ſat* ſcio fore me. *And.* III. 5. 5. Ubi tempus tibi erit, *ſat* habet ſi tum recipitur. *Eun.* III. 2. 32. *Sat* ſcio. *Eun.* III. 2. 34. *Adelph.* III. 2. 41. III. 3. 6. IV. 1. 10. *Phorm.* IV. 3. 31. Eho nonne id *ſat* erat? *Eun.* IV. 5. 10. Tantum *ſat* habes? *Heaut.* IV. 3. 40. *Sat* recte hoc mihi in mentem venit. *Heaut.* V. 2. 43. *Sat* adhuc tua nos fruſtrata eſt fides. *Adelph.* IV. 4. 11. Attentiores ſumus ad rem omnes, quam *ſat* eſt: quod illos *ſat* aetas acuet. *Adelph.* V. 3. 48. & 49. Quid ais? non ſigni hoc *ſat* eſt? *Hec.* II. 1. 39. Ah! dictum ſapienti *ſat* eſt. *Phorm.* III. 3. 8. Is ſi dat, *ſat* eſt. *Phorm.* IV. 2. 14. Nonne id *ſat* erat, accipere ab illo injuriam? *Phorm.* V. 2. 3. Hei! video uxorem: pene plus, quam *ſat* erat. *Phorm.* V. 3. 14.

Satago.

Is quoque rerum ſuarum *ſatagis*. *Heaut.* II. 1. 13.

Satias. Satietas.

Tum ſicubi eum *ſatias* hominum, aut negoti ſi quando odium ceperat. *Eun.* III. 1. 13. Ubi *ſatiae* coepit fieri, commuto locum. *Eun.* V. 6. 3. *Satias* jam tenet ſtudiorum iſtorum. *Hec.* IV. 2. 18. Quo pacto *ſatietatem* amoris ait ſe velle ſumere? *Phorm.* V. 5. 6.

Satin'. Satis.

Satin' ſanus es, qui me id rogites? *And.* IV. 4. 10. Quid vos, quo pacto hic? *ſatin'* recte? (valetis) *And.* IV. 5. 9. *Satin'* hoc mandatum eſt tibi? *Eun.* II. 1. 2. *Satin'* ſanus? *Eun.* III. 5. 11. *Heaut.* V. 2. 33. *Adelph.* V. 8. 14. *Phorm.* V. 3. 19. Simul alia circumſpecto, *ſatin'* explorata ſint. *Eun.* III. 5. 55. *Satin'* id tibi placet? *Eun.* V. 2. 12. Quid eſt? quid trepidas? *ſatin'* ſalve? dic mihi. *Eun.* V. 6. 8. *Satin'* ſanus es, aut ſobrius? *Heaut.* IV. 3. 29. *Satin'* hoc certum eſt? *Adelph.* III. 2. 31. *Satin'* ſcis ibi eſſe? *Adelph.* III. 3. 48. Quid ſi adſimulo? *ſatin'* eſt? *Ge.* Garris. *An.* Voltum contemplamini: hem! *ſatin'* ſic eſt? *Phorm.* I. 4. 33. & 34. Sed *ſatin'* omnia ex ſententia? *Phorm.* II. 1. 26. *Satin'* id eſt? *Phorm.* IV. 4. 2. V. 8. 58. *Satin'* eſt, ſi te delibutum gaudio reddo? *Phorm.* V. 6. 16. Enimvero ſpectatum *ſatis* putabam. Haec ſoror ad flammam acceſſit imprudentius, *ſatis* cum periclo. Nec *ſatis* ad objurgandum cauſae. Ne haec quidem *ſatis* vehemens cauſa ad objurgandum. *And.* I. 1. 64. 104. 111. & 123. Sane pol illa temulenta eſt mulier & temeraria: nec *ſatis* digna, cui committas primo partu mulierem. *And.* I. 4. 3. Non *ſatis* me pernoſti etiam, qualis ſim, Simo. *And.* III. 2. 23. Nonne tibi *ſatis* eſſe hoc viſum ſolidum eſt gaudium? Neſcio: niſi mihi Deos *ſatis* ſcio fuiſſe iratos, qui auſcultaverim. *Satis* credo, ſi advigilaveris. *And.* IV. 1. 23. 40. & 50. Si hic non inſanit *ſatis* ſua ſponte, inſtiga. Dies mihi hic ut ſit *ſatis* vereor ad agendum. Eho tu impudens, non *ſatis* habes, quod tibi dieculam addo? *And.* IV. 2. 9. 22. & 27. *Satis* jam, *ſatis*, Simo, ſpectata erga te amicitia eſt mea: *ſatis* pericli coepi adire. *And.* V. 1. 1. & 2. Pro peccato magno paullum ſupplicii *ſatis* eſt patri. *And.* V. 3. 32. Si, Simo, hunc noris *ſatis*, non ita arbitrere. *And.* V. 4. 11. Accede ad ignem hunc, jam caleſces plus *ſatis*. *Eun.* I. 2. 5. Tacent: *ſatis* laudant. *Eun.* III. 2. 23. Nequeo *ſatis* mirari, neque conjicere. *Eun.* III. 4. 9. Commendat virginem. *An.* Cui? tibine? *Ch.* Mihi. *An.* *Satis* tuto tamen. *Eun.* III. 5. 29. Nequeo mirari *ſatis*, quo ille abire ignavus poſſit longius. *Eun.* IV. 3. 19. Jam *ſatis* credis ſobriam eſſe me, & nihil mentitam tibi? jam *ſatis* certum eſt, virginem vitiatam eſſe? *Eun.* IV. 4. 36. & 37. Neque pes, neque mens *ſatis* ſuum officium facit. *Eun.* IV. 5. 3. *Satis* hoc tibi eſt. *Eun.* IV. 7. 40. Non poſſum *ſatis* narrare, quos ludos praebueris intus. *Eun.* V. 7. 9. *Satis* credo. *Satis* diu hoc jam ſaxum volvo.

Digitized by Google

volvo. *Eun.* V. 9. 21. & 55. *Satis* certo ſcio. *Heaut.* I. 1. 19. *Adelph.* II. 3. 3. *Hec.* IV. 4. 34. Neque tu illum *ſatis* noveras, neque te ille. *Heaut.* I. 1. 101. Vereor, quam ne quid in illum iratus plus *ſatis* faxit, pater. *Heaut.* I. 2. 24. Nihil *ſatis* firmi video, quamobrem. *Heaut.* II. 3. 96. Non poſſum: *ſatis* jam, *ſatis* pater durus fui. *Heaut.* III. 1. 30. Et quidem hercle forma luculenta. *Ch.* Sic *ſatis.* *Heaut.* III. 2. 12. At ut *ſatis* contemplata modo ſis, mea nutrix. *Nu.* *Satis.* Quidvis *ſatis* eſt, dum vivat modo. *Heaut.* IV. 1. 4. & 28. *Satis*, pol, proterve me Syri promiſſa huc induxerunt. *Satis* ſcite promittit tibi. *Heaut.* IV. 4. 1. & 7. Non tibi ego exempli *ſatis* ſum? Duo talenta pro re noſtra ego eſſe decrevi *ſatis.* *Heaut.* V. 1. 47. & 67. Modo liceat vivere; eſt ſpes. *Cl.* Quae? *Sy.* Nos eſurituros *ſatis.* *Heaut.* V. 2. 28. Si *ſatis* jam debacchatus es, leno, audi, ſi vis, nunc jam. *Adelph.* II. 1. 30. Vide, ſi *ſatis* placet. *Adelph.* II. 2. 32. Non intelligo *ſatis*, quae loquatur. *Satis* mihi id habeam ſupplicii, dum illos ulciſcar modo. *Adelph.* III. 2. 11. & 15. Voſtram nequeo mirari *ſatis* rationem. Si *ſatis* cerno, is hercle eſt. *Adelph.* III. 3. 20. & 85. Neque faciam, neque me *ſatis* pie poſſe arbitror. *Adelph.* III. 4. 13. Nequeo *ſatis* decernere. *Adelph.* IV. 2. 5. Abi, abi jam, Aeſchine! *ſatis* diu dediſti verba. *Adelph.* IV. 4. 11. In peccato maxumo, quod vix ſedatum *ſatis* eſt, potaſti, ſcelus! *Adelph.* V. 1. 12. Quod *ſatis* putabas tua bona ambobus fore. *Adelph.* V. 3. 24. Is mihi profecto eſt ſervos ſpectatus *ſatis.* *Adelph.* V. 6. 5. Poſtquam & ipſe ſe, & illam, & hanc, quae domi erat, cognovit *ſatis.* *Hec.* I. 2. 87. Ei ludo, ſi ullus eſt, magiſtram hanc eſſe *ſatis* certo ſcio. De re quidem *ſatis* ſcio. *Hec.* II. 1. 7. & 37. Si metuis, *ſatis* ut meae domi curetur diligenter. *Hec.* II. 2. 15. Non eum hominem ducerem, nec virum *ſatis* firmum gnatae. *Hec.* IV. 1. 41. Dum aetas, tempus tulit, perſuncta *ſatis* ſum. *Hec.* IV. 2. 18. Nequeo *ſatis* proloqui. *Hec.* IV. 4. 23. Exquire: adeſt: quod *ſatis* ſit, faciet ipſa. *Hec.* V. 2. 17. Ego iſtuc *ſatis* ſcio. *Hec.* V. 4. 37. Tantummodo, *ſatis*, inquit, ſcita eſt. *Phorm.* I. 2. 60. Hem! *ſatis* pro imperio! quiſquis es. *Phorm.* I. 4. 19. Non poteſt *ſatis* pro merito ab illo tibi referri gratia. *Ph.* Nemo *ſatis* pro merito gratiam regi refert. *Phorm.* II. 2. 23. & 24. *Satis* jam verborum eſt. *Phorm.* II. 3. 89. Certe hercle, ego, ſi *ſatis* commemini. *Phorm.* III. 2. 38. Heja! ſudabis *ſatis*, ſi cum illo inceptas homine. *Phorm.* IV. 3. 23. Non *ſatis* eſt, tuum te officium feciſſe, ſi? *Phorm.* IV. 5. 12. Vin' *ſatis* quaeſitum mihi iſtuc eſſe? Non *ſatis* tutus eſt ad narrandum hic locus. *Phorm.* V. 3. 28. & 35. *Satis* ſuperbe illuditis me. *Satis* aſtute aggredimini. *Phorm.* V. 7. 22. & 75. Jam ſupplicii *ſatis* eſt mihi. *Phorm.* V. 8. 40.

Syntaxis. *Satis noviſſe aliquem. Plus ſatis. Nequeo ſatis mirari. Satis credo. Satis certo ſcio. Sic ſatis. Quidvis ſatis eſt. Satin' id tibi placet? Satin' ſalve? Satin' ſanus es? Si ſatis cerno. Nequeo ſatis decernere. Quod ſatis eſt, facere. Satis pro imperio. Satin' omnia ex ſententia? Si ſatis commemini.*

Satius.

Ah! quanto *ſatius* eſt, te id dare operam, qui? *And.* II. 1. 7. Mori me *ſatius* eſt. *Eun.* IV. 7. 2. Tibi perdere talentum hoc pacto *ſatius* eſt, quam illo minam. *Heaut.* III. 1. 66. *Satius* eſt, quam te ipſo herede haec poſſidere Bacchidem. *Heaut.* V. 2. 16. Evenire ea *ſatius* eſt, quae in te uxor dicit irata. Pudore & liberalitate liberos retinere *ſatius* eſſe credo, quam metu. *Adelph.* I. 1. 4. & 33. Ut ſit *ſatius* perdere, quam. *Adelph.* II. 2. 26. Ne quid faciam plus, quod poſt me minus feciſſe *ſatius* ſit. *Hec.* V. 1. 4. Emori hercle *ſatius* eſt. *Phorm.* V. 7. 63.

Satrapes.

Satrapes ſi fiet amator, numquam ſufferre ejus ſumtus queat, nedum tu poſſis. *Heaut.* III. 1. 43.

Satur, a, um.

Sed poſtquam intus ſum omnium rerum *ſatur.* *Adelph.* V. 1. 3. Quum tu *ſatura*, atque ebria eris, puer ut *ſatur* ſit, facito. *Hec.* V. 2. 3.

Saxum.

Satis diu hoc jam *ſaxum* volvo. *Eun.* V. 9. 55.

Scapula.

Seni fidelis dum ſum, *ſcapulas* perdidi. *Phorm.* I. 2. 26.

Sceleratus.

Simul *ſceleratus* Davus ſi quid conſili habet, ut conſumat nunc. *And.* I. 1. 132. Sed eccum *ſceleratum* Syrum. *Adelph.* IV. 2. 14.

Scelerosus.

Ubi ego illum *ſceleroſum*, miſera, atque impium inveniam? *Eun.* IV. 3. 1.

Scelestus, a, um.

Diſperii! *ſceleſtus* quantas turbas concivi inſciens! *Heaut.* V. 2. 17. Quamquam eſt *ſceleſtus*, non. *Adelph.* II. 1. 5. O *ſceleſtum* atque audacem hominem! *Eun.* IV. 4. 42. O *ſceleſtum* Parmenonem! *Eun.* V. 5. 2. Ne me attingas, *ſceleſte.* *And.* IV. 4. 51. Exi foras, *ſceleſte*! at etiam reſtitas, fugitive? *Eun.* IV. 4. 1. Eho *ſceleſte*, quo illam ducis? *Heaut.* II. 3. 71. Illam *ſceleſtam* eſſe, & me miſerum, ſentio. *Eun.* I. 1. 26. Pergin' *ſceleſta*, mecum perplexe loqui? *Sceleſta*, lupo ovem commiſiſti. *Eun.* V. 1. 1. & 16.

Scelus.

Ubi illic eſt *ſcelus*, qui me perdidit? *And.* III. 5. 1. *Scelus* quemnam hic laudat? *And.* V. 2. 3. Quin etiam inſuper *ſcelus*, poſtquam ludificatus eſt virginem. *Eun.* IV. 3. 3. Voltus quoque hominum fingit *ſcelus.* *Heaut.* V. 1. 14. Quid hoc eſt *ſceleris*? *Eun.* II. 3. 34. Quid ego tantum *ſceleris* admiſi miſer? *Heaut.* V. 2. 3. Seni animam

primum exſtinguerem ipſi, qui illud produxit *ſcelus*. *Adelph.* III. 2. 16. Non hoc publicitus *ſcelus* hinc deportarier in ſolas terras? *Phorm.* V. 7. 85. Abin' hinc in malam rem cum ſuſpicione iſthac, *ſcelus*. *And.* II. 1. 18. Hem, quid ais, *ſcelus*! *And.* IV. 1. 42. Ego pol te pro iſtis dictis & factis, *ſcelus*, ulciſcar. *Eun.* V. 4. 19. Itan' lepidum tibi viſum eſt, *ſcelus*, nos irridere? *Eun.* V. 7. 17. In mea vita tu tibi laudem is quaeſitum, *ſcelus*. *Heaut.* II. 3. 74. Quam rem agis? *ſcelus*. *Heaut.* IV. 4. 18. Oh! *ſcelus*. Potaſti, *ſcelus*! *Adelph.* V. 1. 6. & 12. *Scelus*! tibi narret? *Phorm.* V. 8. 11. Prius quam harum *ſcelera*, & lacrumae confictae dolis, reducant animum aegrotum ad miſericordiam. *And.* III. 3. 26. Hem *ſcelera*! *And.* IV. 4. 47. O *ſcelera*! illud vide! *Adelph.* II. 2. 20. O *ſcelera*! o genera ſacrilega! *Adelph.* III. 2. 6.

SCENICUS, A, UM.

Vobis datur poteſtas condecorandi ludos *ſcenicos*. *Hec.* Alt. Prol. 37. Quia ſciebam, dubiam fortunam eſſe *ſcenicam*. *Hec.* Alt. Prol. 8.

SCIENS. *vide*, SCIO.

SCILICET.

Id populus curat, *ſcilicet*! *And.* I. 2. 14. Nempe. *Si.* Id *ſcilicet*. *And.* V. 4. 47. *Scilicet* faciundum eſt quod vis. *Eun.* I. 2. 105. Comites ſecuti *ſcilicet* ſunt virginem! *Eun.* II. 3. 54. Rex te ergo in oculis. *Th. Scilicet*. *Eun.* III. 1. 11. Non vides? *Py.* Videam? obſecro quem? *Ph.* Hunc *ſcilicet*. *Eun.* IV. 4. 9. Fratris igitur Thais tota eſt? *Ch. Scilicet*. *Eun.* V. 9. 10. Quo illam ducis? *Sy.* Quo illam ego? ad nos *ſcilicet*. *Scilicet* facturum me eſſe, in eum jam res rediit locum, ut ſit neceſſe. *Heaut.* II. 3. 71. & 117. *Scilicet* equidem iſtuc factum ignoſcam. *Heaut.* IV. 1. 34. Et *ſcilicet* jam me hoc voles patrem exorare, ut celet. *Heaut.* IV. 3. 27. Neque tu *ſcilicet* eo nunc confugies. *Heaut.* IV. 5. 44. *Scilicet* daturum. *Heaut.* IV. 8. 16. *Scilicet* ſponſae veſtem, aurum, atque ancillas opus eſſe. *Heaut.* V. 1. 19. Et ducenda indotata eſt? *Mi. Scilicet*. Et nova nupta eadem haec diſcet? *Mi. Scilicet*. *Adelph.* IV. 7. 11. & 33. Id nunc clamat *ſcilicet*: paratae lites. Et me tum uxorem credidiſti, *ſcilicet*, ducturum. *Scilicet*, ita tempus fert. *Adelph.* V. 3. 5. 25. & 53. Meam autem mortem eaſpectant *ſcilicet*. *Adelph.* V. 4. 20. Sed eam jam remittet. *Ph. Scilicet*. *Hec.* III. 5. 17. Huic ſuum reddas *ſcilicet*, ut alamus noſtrum. *Hec.* IV. 4. 47. Quum tu horum nihil refelles, vincam *ſcilicet*. *Phorm.* I. 2. 82. Quid haec videntur? *De. Scilicet*! *Phorm.* V. 3. 9.

SCIO.

Unum hoc *ſcio*, hanc meritam eſſe, ut memor eſſes ſui. *And.* I. 5. 46. Quid timeas *ſcio*. Et quid tu, *ſcio*. *Pa.* Nuptiae mihi. *Da.* Et id *ſcio*. Uxorem tibi non dat jam Chremes. *Pa.* Qui ſcis? *Da. Scio*. *Scio*. magnum ſignum. *And.* II. 2. 9. 10. 11. 15. & 28. Adeon' es demens? ex peregrina? jam *ſcio*, ah! vix tandem ſenſi ſtolidus. *And.* III. 1. 11. Certe enim *ſcio*. Hoc ego *ſcio* unum, neminem peperiſſe hic. Atque haud *ſcio*, an, quae dixit, ſint vera omnia. *And.* III. 2. 23. 26. & 45. Poſthac incolumem ſat *ſcio* fore me, nunc ſi hoc devito malum. Nec quid me nunc faciam, *ſcio*. *And.* III. 5. 5. & 8. *Scio*. cum patre altercaſti dudum. *Scio*: tu coactus tua voluntate es. *Scio* equidem, illam ducturum eſſe te. Neſcio: niſi mihi Deos ſatis *ſcio* fuiſſe iratos. Deceptus ſum, at non defatigatus. *Ch. Scio*. *And.* IV. 1. 29. 34. 35. 41. & 46. *Scio* quid conere. *And.* IV. 2. 20. Mitte id, quod *ſcio*: dic, quod rogo. *And.* IV. 4. 25. Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam. *Si. Scio*. *And.* V. 1. 19. Verum hercle opinor fuiſſe Phaniam: hoc certo *ſcio*, Rhamnuſium ſe ajebat eſſe. Phania ille, frater meus fuit. *Si.* Noram, & *ſcio*. *And.* V. 4. 26. & 31. Hunc *ſcio* mea ſolide ſolum gaviſurum gaudia. *And.* V. 5. 8. Neſcis, quid mihi obtigerit. *Da.* Certe: ſed quid mihi obtigerit, *ſcio*. Facturum quae voles, *ſcio* eſſe omnia. *And.* V. 6. 2. & 12. Nec quid agam, *ſcio*. *Eun.* I. 1. 28. Ego pol, quae mihi ſum conſcia hoc certo *ſcio*. *Eun.* I. 2. 119. Vidi, novi: *ſcio*, quo abducta ſit. *Eun.* II. 3. 58. Noſtin'? *Gn. Scio*. *Eun.* III. 1. 15. Nam hercle nemo poſſet, ſat *ſcio*, qui haberet. *Eun.* III. 2. 34. Neque *ſcio*, quid dicam, aut quid conjectem. *Eun.* III. 4. 5. Primam dices, *ſcio*, ſi videris. *Eun.* III. 5. 19. Ubi primum poterit, ſe illinc ſubducet, *ſcio*. *Eun.* IV. 1. 14. Parmenonis tam *ſcio* eſſe hanc technam, quam me vivere. *Eun.* IV. 4. 51. *Scio* iſtuc. *Eun.* IV. 6. 23. *Scio*; neſcio; abiit; audivi. *Eun.* V. 1. 2. Neque aedepol, quid nunc conſilii capiam, *ſcio*. *Scio*: & pol propterea mage nunc ignoſco tibi. Quid? ah! volet, certo *ſcio*. *Eun.* V. 2. 28. 39. & 50. Dicam hercle, etſi mihi magnum malum *ſcio* paratum. *Eun.* V. 5. 27. Tu fortaſſe, quae facta hic ſint, neſcis: *Th. Scio*. *Eun.* V. 9. 32. Haec non voluptati tibi eſſe, ſatis certo *ſcio*. *Heaut.* I. 1. 19. Illam ſimul tibi hic ego adfuturam hodie *ſcio*. Eam miſere amat: propter eam haec turba, atque abitio evenit. *Ch. Scio*. *Heaut.* I. 2. 2. & 16. Si mihi ſecundae res de amore meo eſſent, jamdudum, *ſcio*, veniſſent. *Heaut.* II. 2. 1. Aedes noſtrae vix capient, *ſcio*. Etſi conſilium, quod cepi, rectum eſſe & tutum *ſcio*. Ubi ſunt? cur retines? *Sy.* Jam nunc haec non eſt tua. *Clit. Scio*. *Heaut.* II. 3. 13. 86. & 136. Me quidem ſemper *ſcio* feciſſe ſedulo, ut. *Heaut.* II. 4. 16. *Scio*, quid feceris. Id quidem ego, ſi tu neges, certo *ſcio*. *Heaut.* IV. 1. 14. & 19. Quam ego *ſcio* eſſe honore quovis dignam. *Heaut.* IV. 3. 9. Etſi *ſcio*, hoſce aliquot dies non ſentiet. *Heaut.* IV. 5. 4. *Scio*. *Heaut.* IV. 8. 9. *Hec.* V. 3. 14. Ego, me non

tam

tam aſtutum, neque ita perſpicacem eſſe; id certo *ſcio*. *Heaut.* V. 1. 1. *Scio*, tibi eſſe hoc gravius multo, ac durius. Etiam haud *ſcio*, an uxorem ducat. *Heaut.* V. 2. 4. & 46. Neque quod principium inveniam ad placandum, *ſcio*. *Heaut.* V. 4. 21. Leno ego ſum. *Aeſ.* *Scio*. *Adelph.* II. 1. 7. Navem conductam, hoc *ſcio*. *Scio* te non uſum antehac amicitia mea. *Adelph.* II. 2. 17. & 42. Satis certo *ſcio*. *Adelph.* II. 3. 3. Nunc ſi hoc palam proferimus, ille inficias ibit, ſat *ſcio*. *Adelph.* III. 2. 41. Perſuaſit ille impurus, ſat *ſcio*. *Adelph.* III. 3. 6. Pudet: nec, quid agam, neque quid huic reſpondeam, *ſcio*. *Adelph.* III. 4. 40. Nunc ubi me illic non videbit, jam huc recurret, ſat *ſcio*. *Adelph.* IV. 1. 10. Nec quid agam, *ſcio*. *Scio*, ubi ſit. *Adelph.* IV. 2. 3. & 31. Ut opinor, has non noſſe te, & certo *ſcio*. Qui infelix haud *ſcio*, an illam miſere nunc amat. Aeſchine audivi omnia, & *ſcio*: nam te amo. *Adelph.* IV. 5. 14. 33. & 46. Certo *ſcio*. *Adelph.* IV. 5. 70. *Phorm.* V. 3. 10. Neſcis, qui vir ſit. *Mi.* *Scio*. *Scio*. *De.* Eho! ſcis, & patere? *Adelph.* IV. 7. 5. & 7. Mane: *ſcio*: iſtuc ibam. *Adelph.* V. 3. 35. Natu grandior. *Mi.* *Scio*. *Adelph.* V. 8. 8. Quid egerint inter ſe, nondum etiam *ſcio*. *Hec.* I. 2. 117. Ei ludo, ſi ullus eſt, magiſtram hanc eſſe ſatis certo *ſcio*. Poſtmodum reſciſcet. *La.* *Scio*. Multo melius hic quae fiunt, quam illic, ubi ſum adſidue, *ſcio*. De te quidem ſatis *ſcio*. *Hec.* II. 1. 7. 11. 20. & 37. Etſi *ſcio* ego, Philumena, meum jus eſſe, ut te cogam. Etſi ego meis me omnibus *ſcio* eſſe adprime obſequentem. *Hec.* II. 2. 1. & 5. Nec, qui hoc mihi eveniat, *ſcio*. *Hec.* II. 3. 6. Adventum tuum *ſcio* reverituras. *Hec.* III. 1. 10. Omnem rem narrabit, *ſcio*. *Hec.* III. 2. 15. Dicam abortum eſſe: *ſcio*, nemini aliter ſuſpectum fore. *Hec.* III. 3. 38. Et tamen, utram malus, *ſcio*. Omnem rem *ſcio*, ut ſit geſta. Ego me *ſcio* caviſſe, ne. Et ſaepe, quod vellem, meritam *ſcio*. *Hec.* III. 5. 15. 18. 20. & 37. Non aedepol *ſcio*. *Hec.* IV. 1. 5. Satis certo *ſcio*, non me clam haberet, quod. Omnibus modis miſer ſum: nec, quid agam, *ſcio*. *Hec.* IV. 4. 34. & 79. Quod pol, ſi eſſet alia ex hoc quaeſtu, haud faceret, *ſcio*. *Hec.* V. 1. 29. Quid? quid? neſcio. *Par.* At ego *ſcio*. Neque in me ipſo, tibi boni quid ſit, *ſcio*. Immo vero *ſcio*; neque hoc imprudens feci. *Pa.* Ego iſtuc ſatis *ſcio*. *Hec.* V. 4. 10. 11. & 37. Mihi uſus venit, hoc *ſcio*. Jam *ſcio*: amare coepit. Unum hoc *ſcio*: quod fors feret, feremus aequo animo. Non certum ſcio. *Phorm.* I. 2. 23. 60. 87. & 98. Quae neque uti devitem, *ſcio*, neque. Par pari ut reſpondeas. *An.* *Scio*. *Phorm.* I. 4. 3. & 36. Neque uti retineam, *ſcio*. *Phorm.* III. 2. 22. *Scio* quidem hoc eſſe aequom. Pater adeſt hic. *Ge.* *Scio*. Sed quid tum? Et illam miſeram, quam ego nunc intus *ſcio* eſſe exanimatam metu, conſolare. *Phorm.* III. 3. 6. 8. & 32. *Scio* ita eſſe. *Phorm.* IV. 1. 22. Is, qui illam. *Ch.* *Scio*. Sat *ſcio*, ſi. *Phorm.* IV. 3. 13. & 31. Haud *ſcio* hercle, ut homo eſt, an. *Phorm.* V. 2. 9. Me dixiſſe nemini, id certo *ſcio*. *Phorm.* V. 7. 60. A parvulo ut ſemper tibi apud me juſta & clemens fuerit ſervitus, *ſcis*. *And.* I. 1. 10. Qui *ſcis*? *And.* II. 1. 2. II. 2. 15. Unde id *ſcis*? *And.* III. 2. 31. Qui *ſcis* ergo iſtuc, niſi periculum feceris? Qui *ſcis* eos nunc diſcordare inter ſe? *And.* III. 3. 33. & 43. Immo etiam, quo tu minus *ſcis* aerumnas meas. Mane. nondum *ſcis*. *And.* IV. 1. 31. & 35. Tute *ſcis*, poſt illa quam intumum habeam te. *Eun.* I. 2. 47. *Scis* te mihi ſaepe pollicitum eſſe. *Scin'* quid ego te volebam? dic. Et *ſcis*, ubi ſiet? *Eun.* II. 3. 16. 46. & 59. *Scin'*? ſi quando illa mentionem Phaedriae facit, aut. *Eun.* III. 1. 47. Tu pol, ſi ſapis, quod *ſcis*, neſcis. *Eun.* IV. 4. 55. *Scin'* tu turbam hanc propter te eſſe factam? *Eun.* IV. 6. 6. Qui *ſcis*, an quae jubeam, ſine vi faciat? *Scin'* tu, ut tibi res ſeſe habeat? *Eun.* IV. 7. 20. 30. *Scis* eam hinc civem eſſe? *Eun.* V. 5. 10. Jam *ſcis* te periiſſe? *Eun.* V. 7. 15. *Scin'* me in quibus ſim gaudiis? *Scis* Pamphilam meam inventam civem? *Pa.* Audivi. *Ch.* *Scis* ſponſam mihi? *Scin'* quam fretus? *Eun.* V. 9. 5. 6. & 33. Huic filium *ſcis* eſſe? *Heaut.* I. 2. 7. Pergin' iſtuc prius dijudicare, quam *ſcis*, quid veri ſiet? *Heaut.* II. 2. 8. *Scin'* tu hanc, quam dicit ſordidatam & ſordidam? *Heaut.* II. 3. 56. *Scin'*, quid nunc facere te volo? *Heaut.* III. 1. 85. *Scin'* eſſe factum, ut dico? *Heaut.* III. 2. 18. At *ſcin'* quid, ſodes? Tu neſcis id, quod *ſcis*, Dromo, ſi ſapies. *Heaut.* IV. 4. 16. & 26. *Scin'* ubi nunc ſit tua Bacchis? *Heaut.* IV. 6. 16. Ego neſcio. *Ch.* Immo *ſcis*. *Heaut.* V. 3. 8. Age *ſcis* quid loquar? *Adelph.* II. 2. 7. Satin' *ſcis* ibi eſſe? *Adelph.* III. 3. 48. *Scin'* Cratini, hujus ditis, aedes? *Adelph.* IV. 2. 42. Eho! *ſcis*, & patere? *Adelph.* IV. 7. 8. Tibi, pater, permittimus: plus *ſcis*, quid facto opus eſt. *Adelph.* V. 9. 39. Qui *ſcis*, an ea cauſa, me odiſſe adſimulaverit? *Hec.* II. 1. 38. *Scin'*, quid volo potius, ſodes, facias? *Hec.* V. 1. 26. *Scin'* quam? quo evadat, vide. *Phorm.* I. 2. 61. Illarum neque te quiſquam novit, neque *ſcit* qui ſies. *Eun.* II. 3. 82. An *ſcit* jam ille, quid meretrix ſiet? *Eun.* V. 6. 16. Qui uti *ſcit*, ei bona: illi, qui non utitur recte, mala. *Heaut.* I. 2. 22. Nae ille haud *ſcit*, quam mihi nunc ſurdo narret fabulam. Neque etiam dum *ſcit* pater. *Heaut.* II. 1. 10. & 17. Nae, ille haud *ſcit*, paullum lucri, quantum ei damni adportet. *Heaut.* IV. 4. 25. Ubi *ſcit* factum, ad matrem virginis venit. *Adelph.* III. 4. 25. *Scit* ſibi nobilitatem ex eo, & rem natam, & gloriam eſſe. *Hec.* V. 2. 31. Omnes nos quidem *ſcimus*, quam miſere hanc amarit. *And.* III. 2. 40. Civemne? *Th.* Arbitror;

certum non *ſcimus*. *Eun.* I. 2. 31. Quid cum illis agas, qui neque jus, neque bonum, atque aequum *ſciunt*? *Heaut.* IV. 1. 29. Pater eſſe diſce ab aliis, qui vere *ſciunt*. *Adelph.* I. 2. 45. Non *ſciunt* ipſi viam, domum qua redeant? *Hec.* III. 2. 25. Hic, quos par fuerat reſciſcere, *ſciunt*. *Hec.* V. 4. 28. Mihi *ſciunt* nihil eſſe. *Phorm.* II. 2. 20. Quae, quid timeret, *ſciebam*. *Eun.* V. 7. 3. At ego nihil eſſe *ſcibam*, Clinia. *Heaut.* II. 3. 68. Quia *ſciebam* dubiam fortunam eſſe ſcenicam. *Hec.* Alt. Prol. 8. Te mihi fidelem eſſe aeque, atque egomet ſum mihi, *ſcibam*. *Phorm.* IV. 1. 16. Unde igitur fratrem meum eſſe *ſciebas*? *Eun.* IV. 4. 33. Patriam & ſigna caetera neque *ſciebas*: neque. *Eun.* I. 2. 33. Hic me hujuſmodi eſſe *ſciebat*. *Phorm.* III. 2. 44. Sed iſtam Thaidem non *ſcivi* nobis vicinam. *Eun.* II. 3. 67. Multo prius *ſcivi*, quam tu, illum amicam habere, Myrrhina. *Hec.* IV. 1. 26. Neque fuiſſe praegnantem umquam ante hunc *ſcivi* diem. *Hec.* IV. 4. 19. *Sciſti* uti foro. *Phorm.* I. 2. 29. Ego *ſcibo* ex hoc, quid fiet. *Eun.* IV. 4. 59. Hinc *ſcibo* jam, ubi fiet. *Adelph.* III. 3. 7. Jam *ſcibo*. *Adelph.* V. 2. 6. Ex hoc jam *ſcibo*, quid fiet. *Hec.* II. 2. 4. Quid cum illa rei tibi eſt? *Ch.* *Scibis*. *Eun.* IV. 7. 35. Ad miſericordiam ambos adduces cito: aut *ſcibis*, cujus ſis. *Heaut.* V. 2. 43. Nemo ex me *ſcibit*. *Phorm.* V. 1. 38. Hem, quid eſt? *Si.* *Scies*. *And.* I. 1. 89. Tu quod quaeris, *ſcies*. *And.* III. 3. 4. Quid? *Si.* *Scies*. *And.* III. 4. 6. Jam faxo *ſcies*. *Eun.* IV. 3. 21. Quid ita iſtuc? *Me.* *Scies*. *Heaut.* I. 1 43. Experiundo *ſcies*. *Heaut.* II. 3. 90. Quid iſtuc? miror. *Ch.* Jam *ſcies*. *Heaut.* III. 3. 51. Ubi *ſcies*; ſi diſplicebit vita, tum iſtoc utitor. *Heaut.* V 2. 19. Quid iſtuc eſt? *Ge.* *Scies*: modo ut tacere poſſis. *Phorm.* I. 2. 8. Jam *ſcies*: auſculta. *Phorm.* V. 8. 6. Quum *ſcies* alienum puerum tolli pro ſuo. *Hec.* IV. 1. 61. Sin ſpreverit me, plus, quam opus eſt ſcito, *ſciet*. *Phorm.* IV. 1. 18. Quos non aequom eſt ſcire, neque reſciſcent, neque *ſcient*. *Hec.* V. 4. 28. Unum hoc *ſcito*: contumeliae non me feciſſe cauſa, ſed amoris. *Eun.* V. 2. 38. Nemo illorum quiſquam, *ſcito*, ad te venit, quin. *Hec.* I. 1. 10. Opperiar, ut *ſciam* nunc, quidnam haec turba triſtitiae adferat. *And.* I. 4. 8. Non, ſi capiundos mihi *ſciam* eſſe inimicos omnes homines. *And.* IV. 2. 12. Eho, inepta, neſcis quid ſit actum? *My.* Qui *ſciam*? *And.* IV. 4. 52. Ibo intro, de cognitione ut certum *ſciam*. *Eun.* V. 3. 12. Iſtuc, quidquid eſt, fac me ut *ſciam*. *Heaut.* I. 1. 32. Reſpondeat mihi: ut, quid agam, quamprimum *ſciam*. *Adelph.* III. 5. 6. Non equidem iſtas, (pepuli fores) quod *ſciam*. *Adelph.* IV. 5. 7. Ceſſo hinc ire intro, ut hoc quamprimum, quidquid eſt, certum *ſciam*? *Hec.* III. 1. 44. Utinam *ſciam* ita eſſe iſtuc. *Hec.* IV. 5. 21. Ut ſaltem *ſciam*, quid de hac re dicat. *Phorm.* II. 4. 3. *Scias* poſſe habere jam ipſum ſuae vitae modum. *And.* I. 1. 68. Immo enim ſi *ſcias*, quod donum huic dono contra comparet. *Eun.* II. 3. 63. Nam, ut tu *ſcias*, quam ea nunc inſtructa pulchre ad perniciem fiet. *Heaut.* III. 1. 40. Ita videtur. *Sy.* Immo ſi *ſcias*. vah! vide, quod inceptet facinus. *Heaut.* III. 3. 38. At ſi *ſcias*, quam ſcite in mentem venerit. Immo ſi *ſcias*. *Heaut.* IV. 5. 16. & 22. Te miror, qui alia tam plane *ſcias*. *Heaut.* V. 1. 24. Ut apud me praemium eſſe poſitum pietati *ſcias*. *Hec.* IV. 2. 8. Immo, ut meam jam *ſcias* ſententiam. *Phorm.* V. 8. 54. Primum ex me ut *ſciat* ſibi filium rediſſe. *Heaut.* III. 1. 2. Ego Aeſchinum conveniam; ut, quomodo acta haec ſint, *ſciat*. *Adelph.* IV. 5. 2. Sua culpa ut *ſciat* lenem patrem illum factum me eſſe acerrimum. *Phorm.* II. 1. 31. At ego Antiphonem quaeram, ut, quae acta hic ſint, *ſciat*. *Phorm.* II. 4. 23. Hominem propero invenire, ut haec, quae contigerint, *ſciat*. *Phorm.* V. 6. 5. Ut, quid ageret de nuptiis, *ſcirem*. *And.* II. 5. 3. Aliud ſi *ſcirem*, qui. *Hec.* V. 1. 23. Quum *ſcirem* infirmas nuptias haſce eſſe. *Phorm.* V. 1. 6. Ut facile *ſcires*, deſiderio id fieri tuo. *Heaut.* II. 3. 66. Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam poſthac *ſcires*. *Hec.* IV. 1. 18. Hanc fidem ſibi, me obſecravit, qui ſe *ſciret* non deſerturum, ut darem. *And.* II. 3. 28. Filium niſi *ſciret* eadem haec velle? *And.* III. 3. 46. Alio pacto haud poterat fieri, ut *ſciret* haec, quae volumus. *And.* IV. 4. 54. Pol, ſi id *ſciſſem*, numquam huc tetuliſſem pedem. *And.* IV. 5. 13. Quod ſi *ſciſſem*, illa hic maneret potius. *Hec.* II. 1. 25. Nam antea qui *ſcire* poſſes, aut. *And.* I. 1. 26. Niſi ea, quae nihil opus ſunt *ſcire*. *And.* II. 1. 37. Glycerium ſe *ſcire* civem eſſe Atticam. *And.* V. 2. 18. Is ubi hanc forma videt honeſta virginem, & fidibus *ſcire*. *Eun.* I. 2. 53. Quae liberum *ſcire* aequum eſt adoleſcentem, ſolertem dabo. *Eun.* III. 2. 25. Ni partem maximam exiſtimarem *ſcire* veſtrum. *Heaut.* Prol. 9. *Scire* hoc vis? Putavit me, & benevolentia plus *ſcire* & providere, quam ſe ipſum ſibi. *Heaut.* I. 1. 35. & 64. Non vult te *ſcire* ſe rediſſe etiam. *Heaut.* III. 1. 24. Hoc prius *ſcire* expeto, quid perdideris? *Heaut.* V. 1. 17. Si *ſcire* vis, ego dicam. *Heaut.* V. 4. 10. Quidquid eſt, volo *ſcire*, atque hominem convenire. *Adelph.* I. 2. 74. Primum ait ſe *ſcire*: is ſolus neſcit omnia. *Scire* equidem volo, quot mihi ſint domini. *Adelph.* IV. 2. 9. & 16. *Scire* eſt liberum ingenium, atque animum. *Adelph.* V. 3. 42. Ut illa, quae te *ſcire* credas, neſcias. *Adelph.* V. 4. 3. Quaſi tu non multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quae percontor, *ſcire*. *Hec.* I. 2. 36. Quod te *ſcire*, ipſa indicat res. *Hec.* III. 3. 35. Nonne ea diſſimulare nos magis humanum eſt, quam dare

Digitized by Google

dare operam, id *ſcire*, qui nos oderit? *Hec.* IV. 1. 38. Quos non aequom eſt *ſcire*, neque reſciſcent, neque ſcient. Here, licetne *ſcire* ex te, hodie quid ſit, quod ſeci boni? *Pa.* Non licet. *Par.* Tamen ſuſpicor. *Hec.* V. 4. 28. & 33. Neque ejus patrem ſe *ſcire*, qui fuerit? Nec Stilphonem ipſum *ſcire*, qui fuerit? *Phorm.* II. 3. 7. & 9. Equidem hercle neſcio. *Ch.* Vin' *ſcire*? Una omnes nos aut *ſcire*, aut neſcire hoc volo. *Phorm.* V. 3. 24. & 26. Sed eas fabulas factas prius Latinas, *ſciſſe* ſeſe, id vero pernegat. *Eun.* Prol. 34. Hoc mihi dolet, nos pene ſero *ſciſſe*. *Adelph.* II. 4. 8. Cuivis facile *ſcitu* eſt, quam fuerim miſer. *Hec.* III. 1. 15. Jam nunc tibi renuntio, here, futurum, ut ſis *ſciens*. *And.* III. 2. 28. Nunc adeo, ut tu ſis *ſciens*. *And.* IV. 4. 36. Et prudens, *ſciens*, vivus, videnſque pereo. *Eun.* I. 1. 27. Villam praetereo *ſciens*. *Eun.* IV. 2. 13. Egon' mea bona ut dem Bacchidi dono? *ſciens* non faciam. *Heaut.* V. 5. 6. Ne forte imprudens faciam, quod nolit, *ſciens* cavebo. *Adelph.* IV. 5. 77. Ut numquam *ſciens* commerui, merito ut. *Hec.* IV. 2. 4. Equidem plus hodie boni ſeci imprudens, quam *ſciens* ante hunc diem umquam. *Hec.* V. 4. 40. Ut ne *ſcientem* ſentiat te id ſibi dare. *Heaut.* III. 1. 59. Verum *ſcientem*, tacitum, cauſam tradere advorſariis. *Phorm.* II. 1. 7. Utrum facere ego hunc, dicam: *ſcientem* an imprudentem. *Phorm.* IV. 3. 55 Nam te *ſciente* faciam, quidquid egero. *Heaut.* IV. 8. 33. Nam, ego quae dico, vera an falſa audieris, jam *ſciri* poteſt. *And.* V. 4. 19. Hinc *ſciri* potuit, aut nuſquam alibi. *Heaut.* II. 3. 38. Plus, quam opus eſt *ſcito*, ſciet. *Phorm.* IV. 1. 18. Non opus eſt dicto. *Ph.* Tibi quidem: at *ſcito* huic opus eſt. *Phorm.* V. 8. 14.

Syntaxis. *Haud ſcio, an. Satis ſcire rem. Satis certo ſcire. Non certum ſcire. Unum hoc ſcio. Quod ſcis, neſcit, ſi ſapis. Scire uti re. Neque bonum, neque aequum ſcire. Non ſcire viam. Quod ſciam. Plane ſcire rem. Scire eſt. Ut ſis ſciens. Aut ſcire, aut neſcire hoc volo. Prudens, ſciens, vivus videnſque. Sciens non faciam. Facile ſcitu. Opus ſcito.*

Scirpus.

Nodum in *ſcirpo* quaeris. *And.* V. 4. 38.

Scirtus.

Audin', quid dicam, *Scirte*? *Hec.* I. 2. 3.

Sciscitor.

Procul hinc lubet prius, quid ſit, *ſciſcitari*. *Eun.* III. 4. 10.

Scite.

Satis *ſcite* promittit tibi. *Heaut.* IV. 4. 7. At ſi ſcias, quam *ſcite* in mentem venerit. *Scite* poterat fieri. *Heaut.* IV. 5. 16. & 37.

Scitus, a, um.

Per ecaſtor *ſcitus* puer eſt natus Pamphilo. *And.* III. 2. 6. *Scitum* hercle hominem! *Eun.* II. 2. 23. Ille, qui illam amabat fidicinam, ſatis, inquit, *ſcita* eſt. *Phorm.* I. 2. 60. Hoc *ſcitum* eſt, periculum ex aliis facere, tibi quod ex uſu ſiet. *Heaut.* I. 2. 36. Quam *ſcitum* eſt, ejuſmodi parare in animo cupiditates. *Phorm.* V. 4. 2.

Scopulus.

Qui te ad *ſcopulum* e tranquillo inferat. *Phorm.* IV. 4. 9.

Scortor.

Scortari crebro nolunt. *Heaut.* I. 2. 32. Non eſt flagitium, mihi crede, adoleſcentulum *ſcortari*. *Adelph.* I. 2. 22.

Scortum.

Forte habui *ſcortum*. *Eun.* III. 1. 34. Obſonare, cum fide *ſcortum* adducere. *Adelph.* V. 9. 8.

Screatus.

Gemitus, *ſcreatus*, tuſſis, riſus, abſtine. *Heaut.* II. 3. 132.

Scribo.

Nunc novas qui *ſcribunt*, nihil parcunt ſeni. *Heaut.* Prol. 43. In Theſauro *ſcripſit*. *Eun.* Prol. 10. Qui orationem hanc *ſcripſit*, quam dictutus ſum. *Heaut.* Prol. 15. Et is, qui *ſcripſit* hanc, ob eam rem noluit iterum referre. *Hec.* Prol. 6. Quia nuſquam inſanum *ſcripſit* adoleſcentulum cervam videre fugere. *Phorm.* Prol. 6. Ego te cognatum dicam, & tibi *ſcribam* dicam. *Phorm.* I. 2. 77. Sexcentas proinde *ſcribito* jam mihi dicas. *Phorm.* IV. 3. 63. Maledictis deterrere, ne *ſcribat*, parat. *Phorm.* Prol. 3. Deterruiſſem facile, ne alias *ſcriberet*. *Hec.* Alt. Prol. 19. Nunc qui *ſcripſerit*, & cuja Graeca ſit. *Heaut.* Prol. 7. Qui magis licet, currentes ſervos *ſcribere*? *Eun.* Prol. 36. Quod illi dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, adſidueque una *ſcribere*. *Adelph.* Prol. 16. Date ſilentium, ut libeat *ſcribere* aliis, mihique ut diſcere. *Hec.* Alt. Prol. 48. Poëta, quum primum animum ad *ſcribendum* adpulit. *And.* Prol. 1. Facite, aequanimitas Poëtae ad *ſcribendum* augeat induſtriam. *Adelph.* Prol. 25. Cedo dum, en umquam injuriarum audiſti mihi *ſcriptam* dicam? *Phorm.* II. 2. 15. Etiam nunc mihi *ſcripta* illa dicta ſunt in animo Chryſidis de Glycerio. *And.* I. 5. 48. Nam in prologis *ſcribundis* operam abutitur. *And.* Prol. 5.

Syntaxis. *Scribere fabulam, orationem. Scribere alicui dicam. Scribere currentem ſervum. Scribere una. Dicta mihi ſunt ſcripta in animo.*

Scriptura.

Ne cum Poëta *ſcriptura* evaneſceret. *Hec.* Alt. Prol. 5. Poſtquam Poëta ſenſit, *ſcripturam* ſuam ab iniquis obſervari. *Adelph.* Prol. 1. Quod ſi *ſcripturam* ſpreviſſem in praeſentia. *Hec.* Alt. Prol. 16. Quas antehac fecit fabulas, tenui eſſe oratione, & *ſcriptura* levi. *Phorm.* Prol. 5.

Scrupulus.

At mihi unus *ſcrupulus* etiam reſtat; qui me male habet. *And.* V. 4. 37. Qui fuit in re hac *ſcrupulus*. *Phorm.* V. 8. 30. Injeci *ſcrupulum* homini. *Adelph.* II. 2. 20. Injeci *ſcrupulum*. *Phorm.* V. 7. 61.

Secius. *vide*, Secus.

Sector.

Potius, quam lites *ſecter*. *Phorm.*

Phorm. II. 3. 61. *Sectari* juſſi, ſi potis eſt. *Eun.* II. 2. 31. Cervam videre fugere, *ſectari* canes. *Phorm.* Prol. 7. Niſi *ſectari*, in ludum ducere, & reducere. *Phorm.* I. 2. 36.

SECULUM.

Hoccine *ſeclum*! o ſcelera! *Adelph.* III. 2. 6. Olim iſti fuit generi quondam quaeſtus apud *ſeclum* prius. *Eun.* II. 2. 15.

SECUM. *vide*, CUM.

SECUNDUM.

Et collaudavi *ſecundum* facta & virtutes tuas. *Eun.* V. 9. 60.

SECUNDUS, A, UM.

Quae *ſecunda* ei dos erat, periit. *Adelph.* III. 2. 47. Si mihi *ſecundae* res de amore meo eſſent. *Heaut.* II. 2. 1. Omnes, quibus res ſunt minus *ſecundae*, magis ſunt ſuſpicioſi. *Adelph.* IV. 3. 14. Omnes, quum *ſecundae* res ſunt maxumae, tum maxume meditari ſecum oportet, quo pacto advorſam aerumnam ferant. *Phorm.* II. 1. 11. Age, me in tuis *ſecundis* reſpice. *And.* V. 6. 11.

SECUS. SECIUS.

Numquam *ſecus* habui illam, ac ſi ex me eſſet nata. *Hec.* II. 3. 5. Si tu illam attigeris *ſecus*, quam dignum eſt, liberam. *Phorm.* II. 3. 91. Sed nihilo *ſecius* mox deferent puerum huc ante oſtium. *And.* III. 2. 27.

SED.

Non ita diſſimili ſunt argumento, *ſed* tamen diſſimili oratione. *And.* Prol. 11. Nihil iſtac opus eſt arte; *ſed* iis, fide & taciturnitate. *And.* I. 1. 6. *Sed* quidnam Pamphilum exanimatum video? *And.* I. 4. 7. *Sed* nihilo ſecius mox deferent puerum huc ante oſtium. *And.* III. 2. 27. Si in rem eſt utrique, ut fiant, arceſſi jube. *ſed* ſi ex ea re plus mali eſt, quam. *And.* III. 3. 15. Non fuerant nuptiae futurae: *ſed* ea gratia ſimulavi, ut. *And.* III. 4. 8. Si poterit fieri, ut ne pater per me ſtetiſſe credat: *ſed* ſi id non poterit. *And.* IV. 2. 17. Numquid tibi dixi? *Gn.* Numquam: *ſed* narra, obſecro. *Eun.* III. 1. 31. Unum hoc ſcio: contumeliae non me feciſſe cauſa, *ſed* amoris. *Eun.* V. 2. 39. Dum, quod te dignum eſt, facies: *ſed* ſi id non facis. *Heaut.* I. 1. 55. Jamdudum ſcio veniſſent: *ſed* vereor, ne. *Heaut.* II. 2. 2. Neque eo nunc dico, quo quidquam illum ſenſerim: *ſed* ſi quid, ne quid. *Heaut.* III. 2. 44. Ergo herus damno auctus eſt. *So.* Minime: *ſed* erat hic Corinthia anus. *Heaut.* IV. 1. 16. Iſtuc eſt ſapere, non, quod ante pedes modo eſt videre, *ſed* etiam illa, quae. *Adelph.* III. 3. 33. *Sed* me reprehendi tamen, ne. *Adelph.* IV. 4. 13. Haud propterea te rogo, ut hoc proferam: *ſed* ut tacita mecum gaudeam. *Hec.* I. 2. 32. Etſi ego meis me omnibus ſcio eſſe adprime obſequentem, *ſed* non adeo, ut. *Hec.* II. 2. 6. *Sed* non facile eſt expurgatu. *Hec.* II. 3. 4. *Sed* ſi fieri id non poteſt, quin ſentiant. *Hec.* III. 3. 37. *Sed* non minuam meum conſilium. *Hec.* IV. 3. 10. *Sed* reprimam me, ne aegre quidquam ex me audias. *Hec.* V. 1. 38. *Sed* ea cauſa nihilo magis defecimus. *Phorm.* III. 1. 8. *Saepius alibi.*

SEDECIM.

Verum ea ſi vivit, annos nata eſt *ſedecim*. *Eun.* III. 3. 20. At ille alter venit, annos natus *ſedecim*. *Eun.* IV. 4. 26.

SEDEO.

Ineptus hodie dum illic *ſedeo*. *Hec.* V. 3. 4. Dum adparatur, virgo in conclavi *ſedet*. *Eun.* III. 5. 35. Interea dum *ſedemus* illic, *Phorm.* I. 2. 41. An *ſedere* oportuit domi virginem tam grandem, dum? *Adelph.* IV. 5. 38.

SEDITIO.

Perpuliſti me, filiam ut darem in *ſeditionem*, atque incertas nuptias. *And.* V. 1. 11.

SEDO.

Eam calamitatem voſtra intelligentia *ſedabit*. *Hec.* Alt. Prol. 24. In ipſa turba, atque in peccato maximo, quod vix *ſedatum* ſatis eſt, potaſti, ſcelus! *Adelph.* V. 1. 12.

SEDUCO.

Diebus ſane pauculis poſt, Pamphilus me ſolum *ſeducit* foras. *Hec.* I. 2. 69.

SEDULO.

Ego illud *ſedulo* negare factum: ille inſtat factum. *And.* I. 1. 119. Faciam hercle *ſedulo*. *And.* III. 4. 18. Atque id ago *ſedulo*. *And.* III. 5. 8. Parum ſuccedit quod ago: at facio *ſedulo*. *And.* IV. 1. 56. Fingit cauſas, ne det, *ſedulo*. *Eun.* I. 2. 58. Faciam *ſedulo*, ac dabo operam. *Eun.* II. 3. 70. Pro ſe quiſque *ſedulo* faciebat, quo. *Heaut.* I. 1. 74. Me quidem ſemper ſcio feciſſe *ſedulo*, ut. *Heaut.* II. 4. 16. Ego quod potero, enitar *ſedulo*. *Heaut.* V. 4. 15. Facio *ſedulo*. *Adelph.* I. 1. 25. Nam ita eſt homo; quum placo, advorſor *ſedulo*, & deterreo. *Adelph.* I. 2. 64. *Sedulo* faciam. *Adelph.* II. 2. 43. Fit *ſedulo*. nihil praetermitto. *Sedulo* moneo, quae poſſum, pro mea ſapientia. *Adelph.* III. 3. 59. & 72. Illos vobis uſque a pueris curavi ambos *ſedulo*. *Adelph.* V. 9. 5. Te *ſedulo* & moneo, & hortor, ne. *Hec.* I. 1. 6. Etſi ea diſſimulas *ſedulo*. *Hec.* IV. 2. 2. Fiet *ſedulo*. *Phorm.* I. 4. 51. Metuit hic nos, tametſi *ſedulo* diſſimulat. *Phorm.* II. 3. 81. Ego *ſedulo* hunc dixiſſe credo. *Phorm.* II. 4. 13. Id quidem agitans mecum *ſedulo*, inveni, opinor, remedium huic rei. *Phorm.* IV. 3. 10. Factum eſt abs te *ſedulo* pro fratre. *Phorm.* V. 8. 12.

SEGNITIA.

Nihil loci eſt *ſegnitiae*, neque ſocordiae. *And.* I. 3. 1.

SEGREGO.

Volgus quae abs ſe *ſegregant*. *Heaut.* II. 4. 6. Te obteſtor, ne abs te hanc *ſegreges*, neu deſeras. *And.* I. 5. 56. Si eſt, ut haec nunc Pamphilum vere abs ſe *ſegregarit*. *Hec.* V. 2. 30. Me *ſegregatum* habuiſſe, uxorem ut duxit, a me Pamphilum. *Hec.* V. 1. 25. Nupta meretrici hoſtis eſt, a viro ubi *ſegregata* eſt. *Hec.* V. 2. 23. *Segreganda* aut mater a me eſt, Pamphile, aut Philumena. *Hec.* III. 5. 30.

SYNTAXIS. *Vulgus abs ſe ſegregare. Amicam abs ſe ſegregare.*

Habere

Habere aliquem ſegregatum abs ſe. Nupta mulier ſegregata a viro.

SEMEL.

Verum ubi animus *ſemel* ſe cupiditate devinxit mala. *Heaut.* I. 2. 34. Vobis cum uno *ſemel* ubi aetatem agere decretum eſt viro. *Heaut.* II. 4. 12. Nam ſi *ſemel* tuum animum ille intellexerit. *Heaut.* III. 1. 69. Verebamini, ne non id facerem, quod recepiſſem *ſemel*? *Phorm.* V. 7. 9.

SEMOVEO.

Jam ferme moriens me vocat: acceſſi; vos *ſemotae*, nos ſoli: incipit. *And.* I. 5. 50.

SEMPER.

Sed (artibus) iis, quas *ſemper* in te intellexi ſitas. Ut *ſemper* tibi apud me juſta & clemens fuerit ſervitus, ſcis. *And.* I. 1. 6. & 8. Heri *ſemper* lenitas verebar quorſum evaderet. *And.* I. 2. 4. Sive haec te ſolum *ſemper* fecit maximi. *And.* I. 5. 58. Merito te *ſemper* maxumi feci, Chreme. *And.* III. 3. 42. Recte ego *ſemper* fugi has nuptias. *And.* IV. 4. 27. *Semper* enim dicta eſt ejus haec, atque habita eſt uxor. *And.* IV. 5. 14. Sane, quia vero hae mihi patent *ſemper* fores. *Eun.* I. 2. 9. Summa forma *ſemper* conſervam domi videbit. Quae nos *ſemper* omnibus cruciant modis. *Eun.* II. 3. 74. & 92. Vel rex *ſemper* maxumas mihi agebat. Metuit *ſemper*, ne. *Eun.* III. 1. 7. & 59. Faciam, ut hujus loci, dieique, meique *ſemper* memineris. *Eun.* IV. 7. 31. Invocato ut ſit locus *ſemper*. *Eun.* V. 9. 30. Ne *ſemper* ſervus currens, iratus ſenex, adſidue agendi ſint mihi. *Heaut.* Prol. 37. Mihi magna cum eo fuit *ſemper* familiaritas. Immo ille fuit ſenex importunus *ſemper*. *Heaut.* I. 2. 10. & 23. Me quidem *ſemper* ſcio feciſſe ſedulo. *Heaut.* II. 4. 16. Hujuſmodi res *ſemper* comminiſcere. *Heaut.* IV. 6. 8. Adeo depexum dabo, ut, dum vivat, meminerit *ſemper* mei. *Heaut.* V. 1. 78. Ibi tuae ſtultitiae *ſemper* erit praeſidium, Clitipho. *Heaut.* V. 2. 14. Ruri agere vitam: *ſemper* parce, ac duriter ſe habere. *Adelph.* I. 1. 20. Numquam unum intermittit diem, quin *ſemper* veniat. *Adelph.* III. 1. 7. Una *ſemper* militiae, & domi fuimus. *Adelph.* III. 4. 49. Propter ſuam impotentiam ſe *ſemper* credunt negligi. *Adelph.* IV. 3. 16. Perii! horreſco *ſemper*, ubi pultare haſce (fores) occipio miſer. *Adelph.* IV. 4 24. Numquam ita quiſquam bene ſubducta ratione ad vitam fuit, quin res, aetas, uſus, *ſemper* aliquid adportet novi. Ille ſuam *ſemper* egit vitam in otio. *Adelph.* V. 4. 2. & 9. Docui, monui, bene praecepi *ſemper*, quae potui, omnia. Dî tibi oro omnes *ſemper* omnia optata offerant. *Adelph.* V. 9. 6. & 21. Cum interea *ſemper* mortem exſpectabam miſer. *Hec.* III. 4. 8. Ut voluptati obitus ſermo, adventus tuus *ſemper* ſiet. *Hec.* V. 4. 20. Hi qui minus habent, ut *ſemper* aliquid addant divitioribus. *Phorm.* I. 1. 8. Peregre rediens *ſemper* cogitet, aut filii peccatum, aut. *Phorm.* II. 1. 13. Non, obſecro, es, quem *ſemper* te eſſe dictitaſti? *Phorm.* V. 1. 16.

SEMPITERNUS, A, UM.

Ego Deorum vitam propterea *ſempiternam* eſſe arbitror: quod. *And.* V. 5. 3.

SENECTA.

Quod nimium ad rem in *ſenecta* attenti ſumus. *Adelph.* V. 8. 31.

SENECTUS.

Viſa vero eſt, quod dici ſolet, aquilae *ſenectus*. *Heaut.* III. 2. 10. Solum unum hoc vitium *ſenectus* adfert hominibus. *Adelph.* V. 3. 47. Rogas? *ſenectus* ipſa eſt morbus. *Phorm.* IV. 1. 9. Jam tum erat ſenex, *ſenectus* ſi verecundos facit. *Phorm.* V. 8. 34. Illum autem unicum: praeſidium velle ſe *ſenectuti* ſuae. *Hec.* I. 2. 44. Cur meam *ſenectutem* hujus ſollicito amentia? *And.* V. 3. 16. Si concordabis cum illa, habebis, quae tuam *ſenectutem* oblectet. *Phorm.* II. 3. 87.

SYNTAXIS. *Aquilae ſenectus. Senectus adfert hominibus vitia. Senectus ipſa eſt morbus. Senectus non facit verecundos. Praeſidium velle ſenectuti. Sollicitare ſenectutem. Senectutem oblectare.*

SENEX.

Fuit olim quidam *ſenex* mercator. *And.* I. 3. 16. Nolo me in tempore hoc videat *ſenex*. *And.* IV. 5. 24. Neſcio quis *ſenex* modo venit. *And.* V. 2. 14. Hic eſt vetus, vietus, veternoſus, *ſenex*, colore muſtellino. *Eun.* IV. 4. 21. Jam diu alienam cauſam quaerebat *ſenex*. *Eun.* V. 6. 30. Quam quod modo *ſenex* intro ad nos venit errans. *Eun.* V. 7. 2. Ne ſervus currens, iratus *ſenex*, adſidue agendi ſint mihi. *Heaut.* Prol. 37. Immo ille fuit *ſenex* importunus ſemper. *Heaut.* I. 2. 23. Vos jam dudum exſpectat *ſenex*. *Heaut.* II. 4. 29. Ne eſſe amicam hanc gnati reſciſcat *ſenex*. *Heaut.* IV. 2. 3. Ne quid de amica nunc *ſenex*. *Senex* reſciſcet illico, eſſe amicam hanc Clitiphonis. Ut quum narret *ſenex* voſter noſtro. *Heaut.* IV. 3. 12. 19. & 33. Sperabit ſumtum ſibi *ſenex* levatum eſſe harum abitu. *Heaut.* IV. 4. 24. *Senex* exit foras. *Heaut.* V. 2. 47. Ille tibi moriens nos commendavit, *ſenex*. *Adelph.* III. 4. 11. *Senex* delirans. *Adelph.* IV. 7. 43. Ecce autem hic adeſt *ſenex* noſter. *Adelph.* V. 1. 6. *Senex* ſi quaeret me, modo iſſe dicito ad portum. Tundendo, atque odio denique effecit *ſenex*. Interea in Imbro moritur cognatus *ſenex* horunc'. *Senex* rus abdidit ſe. Hoc ubi *ſenex* reſciivit. *Hec.* I. 2. 1. 48. 96. 99. & 114. Jam nos fabulae ſumus, Pamphile, *ſenex*, atque anus. *Hec.* IV. 3. 15. Quis hic eſt *ſenex*? *Phorm.* I. 4. 38. Probe horum facta imprudens depinxit *ſenex*. *Phorm.* II. 1. 38. *Senex* adeſt: vide, quid agas. *Phorm.* II. 2. 32. Saepe interea mihi *ſenex* narrabat. *Phorm.* II. 3. 18. Omnibus nunc nobis ſuccenſet *ſenex*. *Phorm.* III. 3. 13. Jam tum erat *ſenex*. *Phorm.* V. 8. 34. Quantum intellexi mo-

do *ſenis* ſententiam de nuptiis. *And.* I. 3. 2. Niſi vides, niſi *ſenis* amicos oras, ambis. *And.* II. 2. 36. *Senis* noſtri, Dave, fratrem majorem Chremem noſtin'? *Phorm.* I. 2. 13 *Senis* eſſem ultus iracundiam. *Phorm.* I. 4. 12. In me omnem iram derivem *ſenis*? *Phorm.* II. 2. 9. Fratrem huc *ſenis* introduxit Chremem. *Phorm.* V. 6. 25. Pamphilumne adjutem, an auſcultem *ſeni*. *And.* I. 3. 4. Olera & piſciculos minutos ferre obolo in coenam *ſeni*. *And.* II. 2. 32. Cur partes *ſeni* Poëta dederit, quae ſunt adoleſcentium. Nunc novas (Comoedias) qui ſcribunt, nihil parcunt *ſeni*. *Heaut.* Prol. 1. & 43. *Seni* noſtro fidei nihil habeo. *Heaut.* V. 2. 49. *Seni* animam primum extinguerem ipſi. *Adelph.* III. 2. 16. Omnem rem modo *ſeni*, quo pacto haberet, enarramus ordine. *Adelph.* III. 3. 10. Vin' tu huic *ſeni* auſcultare? *Adelph.* V. 7. 8. *Seni* fidelis dum ſum, ſcapulas perdidi. *Phorm.* I. 2. 26. Te obſecro, ut ne credas a me adlegatum hunc *ſenem*. *And.* V. 3. 28. Qui magis licet, falli per ſervum *ſenem*? *Eun.* Prol. 39. O infortunatum *ſenem*! Illumne obſecro inhoneſtum hominem, quem mercatus eſt heri, *ſenem*, mulierem? *Eun.* II. 3. 7. & 65. Ecce autem video rure redeuntem *ſenem*. *Eun.* V. 5. 25. Quod potero, adjutabo *ſenem*. *Heaut.* III. 1. 7. Intendenda in *ſenem* eſt fallacia. Atque hunc difficilem, invitum ſervaret *ſenem*. Nonne ad *ſenem* aliquam fabricam fingit? *Heaut.* III. 2. 2. 24. & 34. Scilicet jam me hoc voles patrem exorare, ut celet *ſenem* voſtrum. *Heaut.* IV. 3. 28. Non puduiſſe verberare hominem *ſenem*, quem modo puerum tantillum in manibus geſtavi? *Adelph.* IV. 2. 23. Eodem ut jure uti *ſenem* liceat, quo ſum uſus adoleſcentior. *Hec.* Alt. Prol. 2. Uxorem ut ducat, orare occipit: ſeſe *ſenem* eſſe, dicere. *Hec.* I. 2. 43. Is *ſenem* per epiſtolas pellexit. Quid? *ſenem* quoad exſpectatis voſtrum? *Phorm.* I. 2. 17. & 97. Ceſſo adire quamprimum *ſenem*? *Phorm.* II. 1. 55. Et iratum *ſenem*? *Ge.* Oppido. Cedo *ſenem*! *Phorm.* II. 2. 2. & 7. Quaerebat *ſenem*. Eo me eſſe adducturum *ſenem*. *Phorm.* IV. 2. 5. & 9. Nihil, pol, falſi dixi, mi *ſenex*. *And.* IV. 4. 49. Quid *ſene* erit noſtro miſerius? *Heaut.* II. 3. 14. Videre egiſſe jam neſcio quid cum *ſene*. *Heaut.* IV. 5. 11. *Senes* qui primi venient, ii partem aperient. *Adelph.* Prol. 23. Abeuntes ambo hic tum *ſenes*, me filiis relinquunt quaſi magiſtrum. *Phorm.* I. 2. 21. Qui mihi, ubi ad uxores ventum eſt, tum fiunt *ſenes*. *Phorm.* V. 8. 21. Nos quoque ſenes eſt aequum *ſenibus* obſequi. *Heaut.* III. 1. 10. Evenit, *ſenibus* ambobus ſimul iter. *Phorm.* I. 2. 15. Ego me ire *ſenibus* Sunium dicam ad mercatum. *Phorm.* V. 5. 9. Qui aequum eſſe cenſent, nos jam a pueris illico naſci *ſenes*. *Heaut.* II. 1. 2. Nos quoque *ſenes* eſt aequum ſenibus obſequi. *Heaut.* III. 1. 10. Emunxi argento *ſenes*. *Phorm.* IV. 4. 1. Summa eludendi occaſio eſt mihi nunc *ſenes*. *Phorm.* V. 6. 45. Otium ab *ſenibus* ad potandum ut habeam. *Phorm.* V. 5. 4.

Syntaxis. *Senex veternoſus, iratus, importunus, delirans, infortunatus, difficilis, invitus. Senex atque anus.*

Sentium.

Ut illum Di Deaeque *ſenium* perdant, qui me hodie remoratus eſt. *Eun.* II. 3. 10.

Senſus.

Ego illius *ſenſum* pulchre calleo. *Adelph.* IV. 1. 17.

Sententia.

Vide quid agas. *Ph.* Stat *ſententia*. *Eun.* II. 1. 18. Siccine eſt *ſententia*? *Heaut.* I. 1. 114. Sin aliter de hac re eſt ejus *ſententia*, reſpondeat mihi. *Adelph.* III. 5. 5. Cur non aut iſtaec mihi aetas, & forma eſt, aut tibi haec *ſententia*? *Hec.* I. 1. 18. Nec, qua via *ſententia* ejus poſſit mutari, ſcio. *Hec.* IV. 1. 54. Sin eſt, ut aliter tua ſiet *ſententia*, accipias puerum. *Hec.* IV. 4. 15. Ut ſaltem ſciam quid de hac re dicat, quidve ſit *ſententiae*. *Phorm.* II. 4. 4. Quantum intellexi modo ſenis *ſententiam* de nuptiis. *And.* I. 3. 2. Ne is mutet ſuam *ſententiam*. *And.* II. 3. 19. Non ut meus, qui mihi per alium oſtendit ſuam *ſententiam*. *Heaut.* II. 1. 7. Nam per ejus unam, ut audio, aut vivam, aut moriar, *ſententiam*. *Phorm.* III. 1. 19. Viſum eſt mihi, ut ejus tentarem *ſententiam*. *Phorm.* IV. 3. 14. Immo, ut meam jam ſcias *ſententiam*. *Phorm.* V. 8. 54. Iſtuc tibi ex *ſententia* obtigiſſe laetor. *Heaut.* IV. 3. 5. Vah! gloriare eveniſſe ex *ſententia*? *Heaut.* IV. 5. 17. Errat longe, mea quidem *ſententia*, qui. *Adelph.* I. 1. 40. Id diſtributum ſane eſt ex *ſententia*. Piſces ex *ſententia* nactus ſum. *Adelph.* III. 3. 17. & 66. Ego aedepol hodie mea quidem *ſententia* judico. *Adelph.* V. 9. 2. Itidem illae mulieres ſunt ferme, ut pueri, levi *ſententia*. *Hec.* III. 1. 32. Tum tu igitur nihil adtuliſti huc plus una *ſententia*? *Hec.* III. 5. 12. Speroque hanc rem eſſe eventuram nobis ex *ſententia*. *Hec.* V. 4. 32. Sed ſatin' omnia ex *ſententia*? *Phorm.* II. 1. 26. Et ſapiunt, mea quidem *ſententia*. *Phorm.* II. 2. 21. Quid vos ergo me ſic ludificamini, inepti, voſtra puerili *ſententia*? *Phorm.* V. 7. 56. Quot homines, tot *ſententiae*. *Phorm.* II. 4. 14.

Syntaxis. *Stat ſententia. Siccine eſt ſententia? Aliter eſt ſententia. Quid es ſententiae? Mutare ſententiam. Obtigit ex ſententia. Mea quidem ſententia. Levi ſententia eſſe. Satin' omnia ex ſententia? Puerilis ſententia. Quot homines, tot ſententiae.*

Sentio.

Praeter ſpem evenit: *ſentio*: hoc male habet virum. *And.* II. 6. 5. Nunc ego, & illam ſceleſtam eſſe & me miſerum, *ſentio*. *Eun.* I. 1. 26. *Sentio*. *Eun.* III. 1. 48. Inepta haec eſſe, nos quae facimus, *ſentio*. *Adelph.* III. 3. 76. Primus *ſentio* mala noſtra. *Adelph.* IV. 2. 7. Ego *ſentio*.

Digitized by Google

ſentio. Adelph. V. 3. 67. Trepidati *ſentio*, & curſari rurſum prorſum. Inviſos omnes nos eſſe illis *ſentio. Hec.* III. 1. 35. & 48. Poſtquam hominem his verbis *ſentio* mollirier. *Phorm.* IV. 3. 27. Nae iſte haud mecum *ſentit. And.* II. 1. 24. Idem, quod ego, *ſentit*, te eſſe huic rei caput. *Adelph.* IV. 2. 29. Ita Davum modo timere *ſenſi. And.* I. 2. 2. Jam ſcio, ah! vix tandem *ſenſi* ſtolidus. *And.* III. 1. 12. Longe jam abieram, cum *ſenſi. Eun.* IV. 2. 6. Eſtne ea intus? *Ch.* Sit rogas? *ſenſi. Heaut.* III. 1. 46. *Senſi* illico id illas ſuſpicari. *Adelph.* IV. 4. 14. Ita uti tibi *ſenſi*, Geta. *Adelph.* V. 6. 6. Alio ſuſpicans morbo me viſurum adfectam, ac *ſenſi* eſſe, uxorem. Continuo voltum earum *ſenſi* immutari omnium. *Hec.* III. 3. 6. & 9. Hem! modone id demum *ſenſti*, Pamphile? *And.* V. 3. 11. Nuncubi meam benignitatem *ſenſiſti* in te claudier? *Eun.* I. 2. 84. Quod *ſenſiſti* illos me incipere fallere. *Heaut.* III. 1. 86. Hem! *ſenſiſtin'*? *Hec.* III. 1. 36. Si umquam erga te animo eſſe amico *ſenſiſti* eam, mi Pamphile. *Hec.* III. 3. 29. Siquidem tu *ſenſti* eſſe in eo, Myrrhina, peccatum. *Hec.* IV. 1. 45. Idcirco arceſſor, nuptias quod mihi adparari *ſenſit. And.* IV. 2. 7. Poſtquam *ſenſit* me tecum quoque rem habere. *Eun.* I. 2. 57. Poſtquam Poëta *ſenſit*, ſcripturam ſuam ab iniquis obſervari. *Adelph.* Prol. 1. Uxor, ubi me ad filiam ire *ſenſit*, ſe duxit foras. *Hec.* IV. 1. 7. *Senſit* peperiſſe. occidi! *Senſit*que adeo uxor. *Hec.* IV. 4. 16. & 73. *Sentiet*, qui vir ſiem. *Eun.* I. 1. 21. Ibit ad illud illico, quo maxime apud te ſe valere *ſentiet. Heaut.* III. 1. 79. Etſi ſcio, hoſce aliquot dies non *ſentiet. Heaut.* IV. 5. 4. Iſte tuus, ipſe *ſentiet* poſterius. *Adelph.* I. 2. 59. Si me metuis, mores cave in te eſſe iſtos *ſentiam. Heaut.* V. 4. 9. Nunc, quum ejus alienum eſſe a me animum *ſentiam. Hec.* IV. .. 36. Tu ſi hic ſis, aliter *ſentias. And.* II. 1. 10. Si tibi res ſit cum eo lenone, quocum mihi eſt, tum *ſentias. Phorm.* I. 3. 19. Sed pater adeſt: cave, te eſſe triſtem *ſentiat. And.* II. 3. 29. Illud permagni referre arbitror, ut ne ſcientem *ſentiat* te id ſibi dare. *Heaut.* III. 1. 59. Ne *ſentiat* me ſenſiſſe, atque aegre ferat? *Heaut.* IV. 8. 20. Fac te patrem eſſe *ſentiat. Heaut.* V. 1. 52. Ne nos inter nos congruere *ſentiant. Heaut.* III. 1. 91. Sed ſi fieri id non poteſt, quin *ſentiant*, dicam abortum eſſe. *Hec.* III. 3. 37. Neque eo nunc dico, quo quidquam illum *ſenſerim. Heaut.* III. 2. 43. Quem quidem ego ſi *ſenſero*! *And.* I. 1. 137. Si *ſenſero* hodie, quidquam in his te nuptiis fallaciae conari, quo fiant minus. *And.* I. 2. 25. Si *ſenſerit*, perii. *And.* I. 3. 8. Eludet, ubi te victum *ſenſerit. Eun.* I. 1. 10. Si me *ſenſerit* eum quaeritare, numquam dicet carnufex. *Adelph.* III. 3. 8. Si *ſenſerit* te timidum pater eſſe. *Phorm.* I. 4. 28. Vix tandem ſenſi ſtolidus. *Da.* Quid hic *ſenſiſſe* ait? *And.* III. 1. 12. Ne ſentiat me *ſenſiſſe*, atque aegre ferat? *Heaut.* IV. 8. 20.

Syntaxis. *Sentire cum aliquo. Idem ſentio, quod tu. Vix tandem ſentire rem. Tu ſi hic ſis, aliter ſentias. Si ſenſero!*

Sentus, a, um.

Video *ſentum*, ſqualidum, aegrum, pannis anniſque obſitum. *Eun.* II. 2. 5.

Seorsum.

Omnibus gratiam habeo: & *ſeorſum* tibi praeterea, Demea. *Adelph.* V. 9. 14.

Sepelio.

Nullus ſum: *ſepultus* ſum. *Phorm.* V. 7. 50.

Septem.

Illum his menſibus ſex *ſeptem* prorſum non vidiſſe proximis, niſi nunc. *Eun.* II. 3. 40.

Septimus.

Tum, poſtquam ad te venit, menſis agitur hic jam *ſeptimus. Hec.* III. 3. 34.

Sepulcrum.

Funus interim procedit: ſequimur: ad *ſepulcrum* venimus. *And.* I. 1. 101.

Sequor.

Id propterea nunc hunc venientem *ſequor. And.* II. 5. 3. Sequere me intro, ne in mora illi ſis. *Le. Sequor. And.* III. 1. 9. Is, dum *ſequor* hanc, fit mihi obviam. *Eun.* II. 3. 36. I prae, *ſequor. Eun.* V. 2. 69. Tace modo, ac ſequere hac. *Sa. Sequor. Adelph.* II. 4. 16. Sequere me intro, Parmeno, *Par. Sequor. Hec.* V. 4. 39. Num quis hinc me *ſequitur*? nemo homo eſt. *Eun.* III. 5. 1. Niſi *ſequitur*, pugnos in ventrem ingere. *Phorm.* V. 7. 95. Funus interim procedit: *ſequimur. And.* I. 1. 101. Ego hanc clementem vitam urbanam, atque otium *ſecutus* ſum. *Adelph.* I. 1. 18. Comites *ſecuti* ſcilicet ſunt virginem. *Eun.* II. 3. 54. I prae; *ſequar. And.* I. 1. 144. *Sequar* hos. *And.* IV. 5. 24. Is, quod mihi de hac re dederit conſilium, id *ſequar. Adelph.* III. 4. 54. *Phorm.* II. 4. 21. *Sequere* me intro, ne in mora illi ſis. *And.* III. 1. 9. *Sequere* hac me intus ad Glycerium nunc. *And.* V. 6. 14. Numquam defugiam auctoritatem: *ſequere. Eun.* II. 3. 98. *Sequere* hac. *Eun.* IV. 4. 47. *Heaut.* IV. 4. 21. Softrata, *ſequere* me intro hac. *Heaut.* IV. 1. 51. *Sequere* hac me ocius. *Heaut.* IV. 7. 4. Tace modo, ac *ſequere* hac. *Sa.* Sequor. *Adelph.* II. 4. 16. *Sequere* me ergo hac intro. *Mi.* Maxume. *Adelph.* IV. 3. 18. *Sequere* me intro, Parmeno. *Hec.* V. 4. 39. *Sequere* me. intus caetera audies. *Phorm.* V. 1. 38. Eamus. *Th.* Vos me *ſequimini. Eun.* III. 2. 53. Simalio, Donax, Syriſce; *ſequimini.* Vos me hac *ſequimini. Eun.* IV. 7. 2. & 46. *Sequimini* me huc intro ambae. *Hec.* V. 2. 27. Ipſum eſſe opinor, de quo agebam. *ſequimini. Phorm.* II. 3. 8. Utut haec ſunt facta, potius, quam lites *ſequar. Adelph.* II. 2. 40. Qui me *ſequatur. Eun.* III. 5. 6. Nihil dixit tum, ut *ſequerere* ſeſe? *Eun.* IV. 5. 9. Nunc me hoſpitem lites *ſequi*,

quam hic mihi ſit facile atque utile. *And.* IV. 5. 16. Non uſus facto eſt mihi nunc hunc intro *ſequi. Hec.* III. 1. 47. Nunc me pietas matris potius commodum ſuadet *ſequi. Hec.* III. 5. 31.

SYNTAXIS. *Sequi conſilium alterius. Lites ſequi. Sequi commodum alicujus. Otium ſequi.*

SERIA.

Relevi dolia omnia, omnes *ſerias. Heaut.* III. 1. 51.

SERIO.

Id vero *ſerio* triumphat. *Eun.* III. 1. 3. Miſit porro orare, ut venirem, *ſerio. Eun.* III. 3. 22. Jocon' an *ſerio* illaec dicat, neſcio. *Heaut.* III. 2. 30. Hercle vero *ſerio. Adelph.* V. 9. 18.

SERIUS, A, UM.

Ait, rem divinam feciſſe, & rem *ſeriam* velle agere mecum. *Eun.* III. 3. 7.

SERMO.

Haud invito ad aures *ſermo* mihi acceſſit tuus. *Hec.* III. 5. 32. Ut voluptati obitus, *ſermo*, adventus tuus, quocumque adveneris, ſemper ſiet. *Hec.* V. 4. 19. Ipſa accumbere mecum, mihi ſeſe dare, *ſermonem* quaerere. *Eun.* III. 3. 10. Ibi illa cum illo *ſermonem* occipit. *Eun.* IV. 5. 8. Quem cum iſtoc *ſermonem* habueris, procul hinc ſtans accepi, uxor. *Hec.* IV. 3. 1. Ita animum coepi attendere, hoc modo *ſermonem* captans. *Phorm.* V. 6. 29. Verum interea dum *ſermones* caedimus, illae ſunt relictae. *Heaut.* II. 3. 1.

SYNTAXIS. *Sermo acceſſit mihi ad aures. Sermonem quaerere, occipere. Habere ſermonem cum aliquo. Sermonem captare. Caedere ſermones.*

SERO.

Age modo, hodie *ſero*, ac nequicquam voles. *Heaut.* II. 3. 103. Hoc mihi dolet, nos pene *ſero* ſciſſe. *Adelph.* II. 4. 8.

SERVATRIX.

O mea Bacchis! *ſervatrix* mea. *Hec.* V. 4. 16.

SERVIO.

Propterea quod *ſerviebas* liberaliter. *And.* I. 1. 11. Ea *ſerviebat* lenoni impuriſſimo. *Phorm.* I. 2. 33. Qui minus, quam Hercules *ſervivit* Omphalae? *Eun.* V. 8. 3. Non eſt conſilium, pater: matris *ſerviло* commodis. *Hec.* III. 5. 45. Cur inſano *ſerviat*? *Heaut.* Prol. 32. Quam maxume *ſervire* voſtris commodis. *Heaut.* Prol. 50. *Hec.* Alt. Prol. 43. Laborans, quaerens, parcens, illi *ſerviens. Heaut.* I. 1. 87. Rus habitatum abii, concedens vobis, & rei *ſerviens. Hec.* II. 1. 27.

SERVITIUM.

Hoc tibi pro *ſervitio* debeo, conari manibus, pedibus. *And.* IV. 1. 52.

SERVITUS.

Ut ſemper tibi apud me juſta & clemens fuerit *ſervitus*, ſcis. *And.* I. 1. 9. Mihi veniebat in mentem ejus incommodum, in *ſervitutem* pauperem ad ditem dari. *Phorm.* IV. 3. 48.

SERVO.

Niſi eum, quantum tibi opis Di dant, *ſervas*, caſtigas, mones? *Heaut.* III. 3. 31. Me infenſus *ſervat*, ne quam faciam in nuptiis fallaciam. *And.* I. 3. 7. Solus Sannio *ſervat* domi. *Eun.* IV. 7. 10. Quae ſeſe in ignem injicere voluit, prohibui; *ſervavi. And.* I. 1. 114. Accepi. acceptam *ſervabo. And.* I. 5. 63. Hem! *ſerva. And.* II. 5. 5. *Adelph.* II. 1. 18. Juno Lucina, fer opem! *ſerva* me, obſecro! *And.* III. 1. 15. *Adelph.* III. 4. 41. O Juppiter! *ſerva* obſecro haec nobis bona. *Eun.* V. 9. 19. *Serva*, quod in te eſt, filium, & me, & familiam. *Heaut.* IV. 8. 4. Sat eſt, hem! illuc *ſerva. Phorm.* I. 4. 35. Quin, Pythias, tu me *ſervato. Eun.* V. 2. 64. Ut neque pudor commoveat, neque commoneat, ut *ſervem* fidem? *And.* I. 5. 45. Et ut *ſerves*, quod labore invenerit. *Heaut.* V. 4. 17. *Serveſne*, an perdas totum, dividuum face. *Adelph.* II. 2. 33. Modo facito, ut illam *ſerves. Adelph.* V. 3. 59. Quaeſo aedepol, Bacchis, mihi quod es pollicita tute, ut *ſerves. Hec.* V. 2. 20. At ita me *ſervet* Juppiter! *Phorm.* V. 3. 24. Atque hunc difficilem invitum *ſervaret* ſenem. *Heaut.* III. 2. 24. Neque pol ſervandum tibi quidquam dare auſim, neque te *ſervare. Eun.* V. 2. 65. Ipſa, ſi cupiat, Salus, *ſervare* prorſus non poteſt hanc familiam. *Adelph.* IV. 7. 44. Pollicitus ſum: & *ſervare* in eo certum eſt, quod dixi, fidem. *Hec.* III. 3. 42. Age ergo; ſolus *ſervare* hunc potes. *Phorm.* III. 3. 6. Cujus tibi poteſtas ſumma *ſervandi* datur. *And.* III. 3. 9. Neque pol *ſervandum* tibi quidquam dare auſim. *Eun.* V. 2. 64. Ea lavatum dum it, *ſervandum* mihi dedit. *Heaut.* IV. 1. 42.

SYNTAXIS. *Servare, caſtigare, monere aliquem. Servare domi. Servare fidem. Serva quod pollicitus es.*

SERVULUS.

Nunc *ſervolum* ad eam in urbem miſit. *Heaut.* I. 2. 17. Falli te ſinas technis per *ſervulum. Heaut.* III. 1. 62. Quem? *Ch.* Iſtunc *ſervolum* dico adoleſcentis. *Heaut.* III. 2. 19. Quia me *ſervolum*, qui referre non audebam, vicit. *Adelph.* IV. 2. 27. Non redit Aeſchinus; neque *ſervolorum* quiſquam, qui? *Adelph.* I. 1. 2. Obſervabam mane illorum *ſervulos* venientes, aut abeuntes. *And.* I. 1. 56.

SERVUS. SERVOS.

Submonuit me Parmeno ibi *ſervus*, quod ego adripui. *Eun.* III. 5. 23. Ne ſemper *ſervus* currens, iratus ſenex, adſidue agendi ſint mihi. *Heaut.* Prol. 37. Ille Cliniae *ſervus* tardiuſculus eſt. *Heaut.* III. 2. 4. Is mihi profecto eſt *ſervos* ſpectatus ſatis, cui dominus curae eſt. *Adelph.* V. 6. 5. *Servi* venere in mentem Syri calliditates. *Heaut.* V. 1. 13. *Servon'* fortunas meas me commiſiſſe futili? *And.* III. 5. 3. Qui nuper fecit *ſervo* currenti in via deceſſe populum. *Heaut.* Prol. 31. Qui magis licet, falli per *ſervum* ſenem? *Eun.* Prol. 39. Sed Parmenonem ante oſtium Thaidis triſtem video, rivalis *ſervum. Eun.* II. 2. 37. Adparet *ſervum* hunc eſſe domi-

Digitized by Google

domini pauperis miſerique. *Eun.* III. 2. 33. Praeſertim cum ſe *ſervum* fateatur tuum. *Eun.* V. 2. 24. *Servum* haud illiberalem praebes te. *Adelph.* V. 5. 5. *Servom* hominem cauſam orare leges non ſinunt. *Phorm.* II. 1. 62. Feci e *ſervo*, ut eſſes libertus mihi. *And.* I. 1. 10. Adſido, accurrunt *ſervi*, ſoccos detrahunt. *Heaut.* I. 1. 72. Veritus ſum abs te, ne faceres idem, quod volgus *ſervorum* ſolet. *And.* III. 4. 4. Hic Geta praeterea, ut captus eſt *ſervorum*, non malus, neque iners. *Adelph.* III. 4. 34. Ibo intro, atque edicam *ſervis*, ne quoquam efferri ſinant. *Hec.* IV. 1. 50. Qui magis licet, currentes *ſervos* ſeribere? *Eun.* Prol. 36. *Servos* compluſcs. (habes) Conraſi omnia, ancillas, *ſervos*. *Heaut.* I. 1. 13. & 90. Adſequere, ac retine, dum ego huc *ſervos* evoco. *Phorm.* V. 7. 89.

SYNTAXIS. *Servus currens, tardiuſculus, ſpectatus ſatis, futilis, haud illiberalis. Homo ſervus. Volgus ſervorum.*

SEU.

Sive haec te ſolum ſemper fecit maximi, *ſeu* tibi morigera fuit in rebus omnibus. *And.* I. 5. 59.

SEVERITAS.

Triſtis *ſeveritas* ineſt in voltu. *And.* V. 2. 16.

SEVERUS.

Hoc nemo fuit minus ineptus, magis *ſeverus* quiſquam, nec magis continens. *Eun.* II. 1. 21. Sed ipſe egreditur. quam *ſeverus*! rem, cum videas, cenſeas. *Heaut.* V. 3. 21.

SEX.

Sex ego te totos hos menſes quietum reddam. *Eun.* II. 2. 46. Illum his menſibus *ſex* ſeptem prorſum non vidiſſe proximis, niſi nunc. *Eun.* II. 3. 40. An non *ſex* totis menſibus prius olfeciſſem? *Adelph.* III. 3. 42.

SEXAGESIMUS.

Ego novus maritus anno demum quinto & *ſexageſimo* fiam! *Adelph.* V. 8. 15.

SEXAGINTA.

Annos *ſexaginta* natus es, aut plus eo, ut conjicio. *Heaut.* I. 1. 10.

SEXCENTI, AE, A.

Sexcentas proinde jam ſcribito mihi dicas. *Phorm.* IV. 3. 63.

SEXDECIM.

Anni? *Ch.* Anni? *ſexdecim.* *Pa.* Flos ipſe. *Eun.* II. 3. 20.

SI.

Quae *ſi* non aſtu providentur, me, aut herum peſſumdabunt. *And.* I. 3. 3. *Phorm.* I. 4. 5. *Si* illum relinquo, ejus vitae timeo: ſin opitulor, hujus minas. *And.* I. 3. 5. Quid eſt, *ſi* non haec contumelia eſt? Quamobrem? niſi *ſi* id eſt, quod ſuſpicor. *Si* te in germani fratris dilexi loco, ſive. *And.* I. 5. 2. 14. & 57. Aut, *ſi* adeo, bidui eſt aut tridui haec ſollicitudo. *And.* II. 6. 9. Sed *ſi* quid narrare occepi, continuo dari tibi verba cenſes. *And.* III. 2. 24. *Si* in rem eſt utrique, ut fiant, arceſſi jube. Sed *ſi* ex ea re plus mali eſt, quam. *And.* III. 3. 14. & 15. Quod *ſi* quieſſem, nihil eveniſſet mali. *And.* III. 4. 25. Non, *ſi* capiundos mihi ſciam eſſe inimicos omnes homines. *Si* poterit fieri ut ne pater per me ſtetiſſe credat, volo: ſed *ſi* id non poterit, id faciam. *And.* IV. 2. 12. 16. & 17. Verbum *ſi* mihi unum faxis, cave. *Si* pol Glycerio non omnia haec. *And.* IV. 4. 13. & 51. Pol *ſi* id ſciſſem, numquam huc tetuliſſem pedem. *And.* IV. 5. 13. *Si* quidquam invenies me mentitum, occidito. *And.* V. 2. 22. *Si* quiſquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis. Quod *ſi* perſonis iiſdem uti aliis non licet: qui magis licet? *Eun.* Prol. 1. & 35. Excluſit: revocat. redeam? non, *ſi* me obſecret. *Eun.* I. 1. 4. Coepit educare, ita uti *ſi* eſſet filia. *Eun.* I. 2. 37. Hic vero eſt, qui *ſi* occeperit, ludum jocumque dices fuiſſe alterum. Quid *ſi* nunc tute fortunatus fias? *Eun.* II. 3. 8. & 77. Ubi tempus tibi erit, ſat habet, *ſi* tum recipitur. *Eun.* III. 2. 32. Atqui *ſi* illam digito attigerit uno, oculi ilico effodientur. *Eun.* IV. 6. 2. Emoriar, *ſi* non hanc uxorem duxero. Non pol credo, Chaerea, niſi *ſi* commiſſum non erit. *Eun.* V. 2. 49. & 63. Mihi *ſi* unquam filius erit, nae, ille facili me utetur patre. *Heaut.* II. 1. 5. *Si* vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut. *Heaut.* V. 1. 77. *Si* non eſt verum, ad miſericordiam ambos adduces cito. *Heaut.* V. 2. 42. Ea lege hoc adeo faciam; *ſi* facit, quod. *Heaut.* V. 5. 10. *Si* moleſtus pergis eſſe, jam intro abripiere. Id quoque poſſum ferre, *ſi* modo reddat. *Adelph.* II. 1. 27. & 51. Niſi *ſi* me in illo credidiſti eſſe hominum numero, qui. *Adelph.* IV. 3. 3. *Si* non ipſa re iſtuc tibi dolet: ſimulare certe eſt hominis. Quae, quantum poteſt, aliquo abjicienda eſt: *ſi* non pretio, at gratiis. *Adelph.* IV. 7. 15. & 26. Tum etiam, *ſi* nolit, cogas, ut cum illa una cubet. *Adelph.* V. 3. 65. Etſi hoc mihi pravum videtur: *ſi* vos tantopere iſtuc voltis, fiat. *Adelph.* V. 8. 22. *Si* quaeret me, uti tum dicas: *ſi* non quaeret, nullus dixeris. *Si* quando ad eam acceſſerat confabulatum. *Hec.* I. 2. 3. 4. & 106. *Si* forte morbus amplior factus ſiet: ſervum illico introiſſe dicent. *Hec.* III. 1. 50. Voviſſe hunc dicam, *ſi* ſalvos domum rediſſet unquam. *Hec.* III. 4. 20. *Si* eſt, ut dicat te velle, redde. ſin eſt autem, ut nolit. *Hec.* IV. 1. 43. Credo ea gratia concordes magis, *ſi* non reducam, fore. *Hec.* IV. 3. 11. Nunc *ſi* quis eſt, qui hoc dicat. *Phorm.* Prol. 13. *Si* uxorem velit, lege id licere facere: ſin aliter, negat. *Phorm.* I. 2. 65. Et *ſi* tibi res ſit cum eo lenone, quocum mihi eſt, tum ſentias. *Phorm.* I. 3. 19. Quid faceres, *ſi* aliud gravius tibi nunc faciundum foret? *Phorm.* I. 4. 30. Poſtremo, *ſi* nullo alio pacto, foenore. *Phorm.* II. 1. 71. Mirabar, *ſi* tu mihi quidquam adferres novi. *Si* tum non dedero, unam praeterea horam ne oppertus ſies. *Phorm.* III. 2. 5. & 29. Non triumpho, ex nuptiis tuis *ſi* nihil nanciſcor mali. *Phorm.* III. 3. 10. Is *ſi* dat, ſat eſt: *ſi* ab

eo nihil fiet, tum hunc adoriar hoſpitem. *Phorm.* IV. 2. 14. & 15. Sat ſcio, *ſi* tu aliquam partem aequi bonique dixeris. *Phorm.* IV. 3. 32. Non ſatis eſt, tuum te officium feciſſe, *ſi* non id fama adprobat? *Phorm.* IV. 5. 12. Satin' eſt, *ſi* te delibutum gaudio reddo? *Phorm.* V. 6. 16. *Si* vis mihi uxorem dare, quam deſpondiſti, ducam: ſin eſt, ut. *Phorm.* V. 7. 31. Abi: tange: *ſi* non totus friget, me enica. *Phorm.* V. 8. 5. *Saepiſſime alibi.*

Si. *Etiamſi.*

Id equidem ego, *ſi* tu neges, certo ſcio. *Heaut.* IV. 1. 19. Non, *ſi* ex capite ſis meo natus, ut. *Heaut.* V. 4. 12. *Si* multum fiet, tamen faciundum eſt. *Adelph.* V. 8. 27. Verum *ſi* cognata eſt maxume, non fuit neceſſe habere. *Phorm.* II. 1. 65. Ut ne reſtinguas, lacrumis *ſi* exſtillaveris. *Phorm.* V. 7. 82.

Si. *An.*

Idque adeo viſam, *ſi* domi eſt. *Eun.* III. 4. 7. Sto exſpectans, *ſi* quid mihi impetent. *Eun.* III. 5. 46. Abi jam nunc intro, atque illa *ſi* jam laverit, mihi nuntia. *Heaut.* IV. 1. 5. Nunc redeo: *ſi* forte frater redierit, viſo. *Adelph.* IV. 2. 10. Uxorem pavitare, neſcio quid, dixerunt: id *ſi* forte eſt, neſcio. *Hec.* III. 1. 41. Vide, *ſi* quid opis potes adferre huic. *Ge. Si* quid! quid? *Phorm.* III. 3. 20.

Sic.

Sic vita erat. *Sic* cogitabam. *And.* I. 1. 35. & 83. Mirabar, hoc ſi *ſic* abiret. Id voluit, nos *ſic* nec opinantes duci falſo gaudio. *And.* I. 2. 4. & 9. Quid ais, Byrrhia? daturne illa Pamphilo hodie nuptum? *By. Sic* eſt. *And.* II. 1. 1. Nempe hoc *ſic* eſſe opinor dicturum patrem. *And.* II. 3. 13. Quaſi non tibi renuntiata ſint haec, *ſic* fore. *And.* III. 2. 19. Profecto *ſic* eſt. *Ch. Sic* hercle, ut dicam tibi. *And.* III. 3. 22. Quid ais! *Si. Sic* res eſt. *And.* III. 4. 9. Adeon' videmur vobis eſſe idonei, in quibus *ſic* illudatis? *And.* IV. 4. 19. Noſne? *ſic*, ut quimus, ajunt. *And.* IV. 5. 9. *Sic*, Crito, eſt hic: mitte. *And.* V. 4. 16. At mihi nunc *ſic* eſſe hoc verum lubet. *And.* V. 5. 2. *Sic* exiſtumet: reſponſum, non dictum eſſe. Ne fruſtretur ipſe ſe, aut *ſic* cogitet. *Eun.* Prol. 5. & 14. *Sic* ſoleo amicos. *Eun.* II. 2. 48. Immo *ſic* homo eſt, perpaucorum hominum. *Eun.* III. 1. 18. Chaerea, quid eſt, quod *ſic* geſtis? *Sic* commemineram. *Eun.* III. 5. 10. & 16. *Sic* eſt. *Eun.* III. 5. 25. IV. 4. 52. V. 6. 22. *Heaut.* II. 3. 1. III. 1. 22. *Adelph.* IV. 5. 21. Cape hoc flabellum, & ventulum huic *ſic* facito, dum lavamus. Limis ſpecto *ſic* per flabellum clanculum. *Eun.* III. 5. 47. & 54. Utinam *ſic* fiant, qui mihi male volunt! *Eun.* IV. 3. 13. Diſpudet, *ſic* mihi data eſſe verba. *Eun.* V. 1. 17. Atqui *ſic* inventa eſt. *Eun.* V. 5. 11. *Sic* erit. *Eun.* V. 9. 28. & 36. Eja, haud *ſic* decet. *Eun.* V. 9. 35. Mihi *ſic* eſt uſus: tibi ut opus factu eſt, face. *Sic* meritum eſt meum. Siccine eſt ſententia? *Me. Sic. Ch.* Bene vale. *Heaut.* I. 1. 28. 40. & 115. *Sic* hoc dicens; aſpetum, pater, hoc eſt. *Sic* me Di amabunt, ut. Si certum eſt tibi *ſic* facere, illud permagni referre arbitror. *Heaut.* III. 1. 49. 54. & 58. Et quidem hercle forma luculenta. *Ch. Sic* ſatis. *Heaut.* III. 2. 12. Ego *ſic* putavi. *Heaut.* III. 3. 46. Si *ſic* factum eſt, domina, ergo herus damno auctus eſt. *Heaut.* IV. 1. 15. Quid, ſi hoc nunc *ſic* incipiam? nihil eſt. quid, ſi *ſic*? tantundem egero. at *ſic* opinor. *Heaut.* IV. 2. 9. & 10. *Sic* eſt, non eſſe horum te arbitror. *Heaut.* V. 2. 32. Mea *ſic* eſt ratio, & *ſic* animum induco meum. *Adelph.* I. 1. 43. Mihi *ſic* videtur. *Adelph.* I. 2. 53. Hem! *ſic* volo. Loris? liber! *Aeſ. Sic* erit. *Adelph.* II. 1. 15. & 28. Quidnam eſt, quod *ſic* video timidum, & properantem Getam? *Adelph.* III. 2. 7. *Sic* fiet modo, ut nunc eſt, quaeſo. Iterum *ſic* memento. *Adelph.* III. 3. 44. & 72. *Sic* eſt factum. Niſi facient, quae illos aequom eſt, haud *ſic* auferent. *Adelph.* III. 4. 2. & 8. Non, hercle, hic quidem durare quiſquam, ſi *ſic* fit, poteſt. *Adelph.* IV. 2. 15. *Sic* agam. *Adelph.* V. 2. 11. Quid ais tu? *Aeſ. Sic* opinor. *Sic* ſoleo. *Adelph.* V. 7. 22. & 25. At *ſic* citius, qui te expedias his aerumnis, reperias. *Hec.* III. 1. 8. Profecto hoc *ſic* eſt, ut puto. *Hec.* III. 3. 19. Qui *ſic* ſunt, haud multum heredem juvant. *Hec.* III. 5. 10. Non *ſic* ludibrio tuis factis habitus eſſem. *Hec.* IV. 1. 11. *Sic* optime omnes cauſas praecidam omnibus. *Hec.* IV. 2. 22. *Sic* te dixiſſe, opinor. *Hec.* V. 4. 5. Nunc ſi quis eſt, qui hoc dicat, aut *ſic* cogitet. *Phorm.* Prol. 13. Deſinas: *ſic* eſt ingenium. Ad precatorem adeam, credo, qui mihi *ſic* oret Quid rei gerit? *Ge. Sic*, tenuiter. *Phorm.* I. 2. 20. 91. & 95. Hem! ſatin' *ſic* eſt? *Ge.* Non. *An.* Quid ſi *ſic*? *Ge.* Propemodum. *An.* Quid ſi *ſic*? *Ge.* Sat eſt. *Phorm.* I. 4. 34. Non, non *ſic* futurum eſt: non poteſt. *Phorm.* II. 1. 73. Phanium relictam ſolam? *Ge. Sic.* Tu impuliſti. *Ph. Sic* opinor. *Phorm.* II. 2. 2. & 6. Mihi *ſic* hoc videtur. *Phorm.* II. 4. 10. *Sic* habent principia ſeſe, ut dico. *Phorm.* III. 1. 15. *Sic* ſum: ſi placeo, utere. *Phorm.* III. 2. 42. Facinus indignum, Chreme, *ſic* circumiri! Inter vos *ſic* haec potius cum bona ut componantur gratia, quam cum mala? *Phorm.* IV. 3. 9. & 16. Quid! deliras? *Ch. Sic* erit. Illa maneat? *Ch. Sic. Sic* pol commodius eſſe in omnes arbitror. *Phorm.* V. 3. 18. 30. & 31. Quid vos ergo me *ſic* ludificamini inepti? *Phorm.* V. 7. 55. *Sic* factum eſt. *Sic* dabo! age, age nunc. *Phorm.* V. 8. 17. & 38.

Siccine.

Siccine me atque illam opera tua nunc miſeros ſollicitarier? *And.* IV. 2. 6. *Siccine* ais, Parmeno? *Eun.* I. 2. 19. Ain' vero, canis? *ſiccine* agis? *Eun.* IV. 7. 34. *Siccine* eſt ſententia? *Heaut.* I. 1. 114. *Siccine* mihi interlo-

terlo-

Digitized by Google

terloquere? *Heaut.* IV. 3. 13. *Siccine* agis? *Adelph.* I. 2. 48. *Siccine* hunc decipis? *Phorm.* III. 2. 43.

SICUBI.

Tum *ſicubi* eum ſatias hominum, aut negotî ſi quando odium ceperat. *Eun.* III. 1. 13.

SIGNUM.

Scio: magnum *ſignum.* *And.* II. 2. 29. Etſi illud inceptum tamen animi eſt pudentis *ſignum*, & non inſtrenui. *Heaut.* I. 1. 68. Magnum hoc quoque *ſignum* eſt, dominam eſſe extra noxiam. *Heaut.* II. 3. 57. Hoc eſt *ſigni*, ubi primum poterit, ſe illinc ſubducet, ſcio. *Eun.* IV. 1. 14. Quid ais? non *ſigni* hoc ſat eſt? *Hec.* II. 1. 39. Num ejus color pudoris *ſignum* uſquam indicat? *And.* V. 3. 7. Hic ego ero poſt principia: inde omnibus *ſignum* dabo. *Eun.* IV. 7. 11. Multa in homine, Demea, *ſigna* inſunt. *Adelph.* V. 3. 36. Adhuc quae adſolent, quaeque oportet *ſigna* eſſe ad ſalutem, omnia huic eſſe video. *And.* III. 2. 2. Patriam, & *ſigna* caetera, neque ſciebat. *Eun.* I. 2. 32. *Signa* oſtende. *Eun.* IV, 6. 29. Ego eo ad Sophronam nutricem, ut eam adducam, & *ſigna* oſtendam haec. *Eun.* IV. 7. 38. Jamne oſtendiſti *ſigna* nutrici? *Eun.* V. 3. 5.

SYNTAXIS. *Magnum ſignum. Sat ſigni. Hoc eſt ſigni. Signa ad ſalutem.*

SILENTIUM.

Nunc turba nulla eſt: otium, & *ſilentium* eſt. *Hec.* Alt. Prol. 35. Date poteſtatem, mihi ſtatariam ut agere liceat per *ſilentium.* *Heaut.* Prol. 36. Hecyram ad vos refero, quam mihi per *ſilentium* numquam agere licitum eſt. Date *ſilentium*, ut libeat ſcribere aliis. *Hec.* Alt. Prol. 21. & 47. Adeſſe aequo animo per *ſilentium. Phorm.* Prol. 31. Date operam, & cum *ſilentio* animadvertite, ut. *Eun.* Prol. 44.

SILEO. SILESCO.

Argentum inventum eſt Phaedriae: de argento *ſiletur.* *Phorm.* V. 2. 13. Niſi dum hae *ſileſcunt* turbae. *Adelph.* V. 2. 10.

SILICERNIUM.

I ſane. ego te exercebo hodie, ut dignus es, *ſilicernium.* *Adelph.* IV. 2. 48.

SIMALIO.

Simalio, Donax, Syriſce, ſequimini. Tu, *Simalio*, in ſiniſtrum cornu. *Eun.* IV. 7. 2. & 5.

SIMILIS, LE.

Domini *ſimilis* es. *Eun.* III. 2. 43. Convinces facile ex te natum: nam tui *ſimilis* eſt probe. *Heaut.* V. 3. 18. Salvos ſit, ſpero: eſt *ſimilis* majorum ſuûm. *Adelph.* III. 3. 57. Quam uterque eſt *ſimilis* ſui! *Phorm.* III. 2. 16. Haud *ſimilis* eſt. virgo virginum noſtrarum. *Eun.* II. 3. 21. Viris eſſe advorſas, aeque ſtudium eſt: *ſimilis* pertinacia eſt. *Hec.* II. 1. 5. Ne *ſimili* utamur fortuna, atque uſi ſumus. *Phorm.* Prol. 32. Eho! nonne hoc monſtri *ſimile* eſt? *Eun.* II. 3. 42. Si quid hujus *ſimile* forte aliquando evenerit. *Heaut.* III. 2. 40. Nullum hujus *ſimile* factum. *Adelph* I. 2. 16. Monſtri, ita me Dî ament! *ſimile.* *Phorm.* V. 7. 61. Perpulchra credo dona, haud noſtris *ſimilia.* *Eun.* III. 2. 15. Ecce autem *ſimilia* omnia: omnes congruunt. *Phorm.* II. 1. 34.

SYNTAXIS. *Uterque eſt ſimilis ſui. Simili utor fortuna, atque uſus ſum. Hoc monſtri ſimile eſt.*

SIMO.

Eſt *Simo* intus? *And.* IV. 4. 50. Si, *Simo*, hunc noris ſatis, non ita arbitrere. *And.* V. 4. 11.

SIMPLEX.

Duplex quae ex argumento facta eſt *ſimplici.* *Heaut.* Prol. 6.

SIMUL.

Hi tres tum *ſimul* amabant. *Simul* ſceleratus Davus ſi quid conſilî habet, ut conſumat nunc. *And.* I. 1. 60. & 132. Multa concurrunt *ſimul*, qui conjecturam hanc nunc facio. Miſſa eſt ancilla illico obſtetricem arceſſitum ad eam, & puerum ut adferret *ſimul.* *And.* III. 2. 31. & 35. Quae (amicitia) incepta a parvis, cum aetate adcrevit *ſimul.* *And.* III. 3. 7. *Simul* arbitror, jam aliquem eſſe amicum, & defenſorem ei. *And.* IV. 5. 17. *Simul* conſilium cum re amiſti? Et eorum ingenia admiror *ſimul.* *Eun.* II. 2. 10. & 19. Hos prius introducam, & quae volo, *ſimul* imperabo. *Eun.* III. 2. 40. Foras *ſimul* omnes proruunt ſe. *Simul* alia circumſpecto. De iſtac *ſimul* conſilium volo capere una tecum. *Eun.* III. 5. 51. 54. & 65. Atque ibi *ſimul* rem, & belli gloriam armis repperi. *Heaut.* I. 1. 60. Et illam *ſimul*, cum nuntio, tibi hic ego adfuturam hodie ſcio. *Heaut.* I. 2. 2. *Simul* & conficiam facilius ego, quod volo. *Heaut.* IV. 5. 55. Clinia haec fieri videbat? *Me.* Quidni? mecum una *ſimul.* Et illum hoc rogitato *ſimul.* *Heaut.* V. 1. 34. & 70. Illico omnes *ſimul* laetae exclamant, venit! *Hec.* III. 3. 7. *Simul* vereor Pamphilum, ne orata noſtra nequear diutius celare. *Hec.* IV. 1. 60. I ergo intro, & compone, quae tecum *ſimul* ferantur. *Hec.* IV. 3. 5. Nam illas errore, & te *ſimul* ſuſpicione exſolves. *Hec.* V. 2. 26. Evenit, ſenibus ambobus *ſimul* iter ut eſſet. *Phorm.* I. 2. 15. *Simul* autem non manebat aetas virginis meam negligentiam. *Phorm.* IV. 1. 4. Hic *ſimul* argentum repperit, cura ſeſe expedivit. *Phorm.* V. 4. 4.

SIMULATIO.

Non mea eſt *ſimulatio.* *Heaut.* IV. 5. 34.

SIMULO.

Cur *ſimulas* igitur? *And.* I. 1. 21. Quid igitur ſibi volt pater? cur *ſimulas*? *And.* II. 3. 1. Denique ubi non quit pati, *ſimulat* ſe a matre arceſſi ad rem divinam. *Hec.* I. 2. 109. Hanc *ſimulant* parere, quo Chremetem abſterreant. *And.* III. 1. 14. Aegram eſſe *ſimulant* mulierem. *Hec.* I. 2. 113. Sed ea gratia *ſimulavi*, vos ut pertentarem. *And.* III. 4. 9. Id mirari te *ſimulato.* *Heaut.* V. 1. 70. Non ego dicebam, in perpetuum illam illi ut dares, verum ut *ſimularem.* *Heaut.* IV. 5. 34.

Non

Non *ſimulare* mortem verbis. *Heaut.* IV. 1. 23. Si non ipſa re iſtuc tibi dolet: *ſimulare* certe eſt hominis. *Adelph.* IV. 7. 16. Ille alias res agere ſe *ſimulare*. *Hec.* V. 3. 28. Tum ego pol is eſſem vere, qui *ſimulabar*. *Eun.* III. 5. 58. Quid eſt, quod amplius *ſimuletur*? *Heaut.* V. 1. 28.

SIMULTAS.

Age, mitto imperium: non *ſimultatem* meam revereri ſaltem? *Phorm.* II. 1. 2.

SIMULUS.

Is noſtro *Simulo* fuit ſummus. *Adelph.* III. 2. 54. Noſtrum amicum noras *Simulum*, atque aequalem? *Adelph.* III. 4. 19.

SIN.

Sin eveniat, quod volo. *And.* I. 1. 138. Si illum relinquo, ejus vitae timeo: *ſin* opitulor, hujus minas. *And.* I. 3. 5. *Sin* falſum aut vanum, aut fictum eſt, continuo palam eſt. *Eun.* I. 2. 24. *Sin* lenis eſt, ad alium defertur gregem. *Heaut.* Prol. 45. *Sin* aliter animus voſter eſt. *Adelph.* III. 4. 46. *Sin* aliter de hac re eſt ejus ſententia, reſpondeat mihi. *Adelph.* III. 5. 5. *Sin* ea eſt cauſa, retinendi apud vos, quia. *Hec.* II. 2. 13. Si eſt, ut dicat velle ſe, (uxorem) redde. *ſin* eſt autem, ut nolit. *Hec.* IV. 1. 44. *Sin* eſt, ut aliter tua ſiet ſententia, accipias puerum. *Hec.* IV. 4. 15. *Sin* autem eſt ob eam rem iratus gnatus, quod. *Hec.* V. 2. 14. Lege id licere facere: *ſin* aliter, negat. *Phorm.* I. 2. 66. Non mihi credis? *Do.* Hariolare. *Ph.* *Sin* fidem do. *Do.* Fabulae! *Phorm.* III. 2. 7. Si me alienus adfinem volet, tacebit: *ſin* ſpreverit me. *Phorm.* IV. 1. 18. Quin, ſi hoc celetur, in metu: *ſin* patefit, in probro ſiem. *Phorm.* V. 4. 6. *Sin* eſt, ut velis manere illam apud te. *Phorm.* V. 7. 32.

SINCERE.

Si iſtuc crederem *ſincere* dici, quidvis poſſem perpeti. *Eun.* I. 2. 97.

SINE.

Ita facillume *ſine* invidia laudem invenias, & amicos pares. *And.* I. 1. 39. At nunc faciet; neque, ut opinor, *ſine* tuo magno malo. *And.* I. 2. 8. *Sine* omni periclo. *And.* II. 3. 17. Hem! biduum hic manendum eſt ſoli *ſine* illa? *Eun.* IV. 2. 9. Non poteſt *ſine* malo fateri, video. *Eun.* IV. 4. 46. *Sine* Cerere & Libero friget Venus. *Eun.* IV. 5. 6. *Sine* ſanguine hoc fieri non poſſe. Qui ſcis, an quae jubeam, *ſine* vi faciat? *Eun.* IV. 7. 9. & 20. Virginem quam amabat, eam confeci *ſine* moleſtia, *ſine* ſumtu, *ſine* diſpendio. *Eun.* V. 4. 6. & 7. *Sine* dubio, opinor. Ut tuo amori ſuppeditare poſſit *ſine* ſumtu tuo. *Eun.* V. 9. 14. & 46. Novarum qui ſpectandi faciunt copiam *ſine* vitiis. *Heaut.* Prol. 30. *Sine* auro, tum ornatam, ita uti quae ornantur ſibi. Heus! non fit *ſine* periclo facinus magnum & memorabile. Nam tua apud patrem amica tecum *ſine* metu ut ſit, copia eſt. Quod ambo confiteamini *ſine* periclo eſſe. *Heaut.* II. 3. 47. 73. 87. & 98. Nunc cum *ſine* magno intertrimento non poteſt haberi. *Heaut.* III. 1. 39. Suo quiſque tempore uſus eſt *ſine* ſuperbia. *Adelph.* Prol. 21. Qui *ſine* hac jurabat ſe unum numquam victurum diem. *Adelph.* III. 2. 34. Credebas, illam *ſine* tua opera in cubiculum iri deductum domum? *Adelph.* IV. 5. 60. Uxor *ſine* dote veniet. *Adelph.* IV. 7. 41. Ille alter *ſine* labore patria potitur commoda. *Adelph.* V. 4. 17. *Sine* labore hanc gratiam, te, ut ſibi des pro illa, nunc rogat. *Hec.* III. 3. 30. Ut gratiam ineat *ſine* ſuo diſpendio, & mihi profit. *Hec.* V. 2. 29. Memini, confugere anhelantem domum, *ſine* comite. *Hec.* V. 3. 25. Sinam *ſine* munere a me abire? *Hec.* V. 4. 13. Quod *ſine* ſumtu ingenuam, liberalem nactus es: quod habes, ita ut voluiſti, uxorem *ſine* mala fama. *Phorm.* I. 3. 16. & 17. Quomodo hanc amans habere poſſet *ſine* dote. *Sine* noſtra cura haec ſola fecit. *Phorm.* V. 1. 30. & 34. *Sine* controverſia ab Dis ſolus diligere, Antipho. *Phorm.* V. 6. 14.

SINGILLATIM.

Quid ego nunc commemorem, Demipho, *ſingillatim*, qualis ego in hunc fuerim? *Phorm.* V. 8. 43.

SINISTER, TRA, TRUM.

Ubi is eſt? *Py.* Hem! ad *ſiniſtram*, videſne? *Eun.* V. 1. 19. Ubi eas praeterieris, ad *ſiniſtram* hac recta platea: ubi ad Dianae veneris, ito ad dextram. *Adelph.* IV. 2. 43. Tu Simalio in *ſiniſtrum* cornu: tu, Syriſce, in dexterum. *Eun.* IV. 7. 5.

SINO.

Age dicat, *ſino*. Sine te hoc exorem. *Si.* *Sino.* *And.* V. 3. 24. & 30. Si ſinas, dicam. *Clin.* Sine. *Clit.* *Sino.* *Heaut.* II. 3. 77. At id omitto: miſericordia, animus maternus: *ſino*. *Heaut.* IV. 1. 24. Mitte: ſine me in hac re gerere mihi morem. *Me.* *Sino.* *Heaut.* V. 1. 74. *Sino.* habeat. *Adelph.* V. 9. 39. Mitto omnia: addo illuc: imprudens timuit adoleſcens: *ſino*. *Phorm.* II. 1. 64. Tu illum corrumpi *ſinis*. *Adelph.* I. 2. 17. Namque hoc tempus praecavere mihi me, haud te ulciſci, *ſivit*. *And.* III. 5. 18. Non licet hominem eſſe ſaepe ita ut volt, ſi res non *ſinit*. *Heaut.* V. 1. 53. Nos, quibuſcum eſt res, non *ſinunt*. *Heaut.* II. 4. 8. Servom hominem cauſam orare leges non *ſinunt*. *Phorm.* II. 1. 62. Dum tempus ad eam rem tulit, *ſivi*, animum ut expleret ſuum. *And.* I. 2. 17. Non *ſivit* egeſtas facere nos. *Adelph.* I. 2. 24. Non *ſinam*, inquam. *Heaut.* I. 1. 39. II. 3. 137. At enim non *ſinam*. *Adelph.* II. 1. 14. Non facies: neque *ſinam*, ut. *Hec.* IV. 2. 14. Pamphilamne hac urbe privari *ſines*? horunc' amorem diſtrahi poterin' pati? *Phorm.* III. 2. 32. At id nos non *ſinemus*. *Heaut.* V. 5. 7. *Sine* nunc meo me vivere interea modo. *And.* I. 1. 126. Sed *ſine* paululum ad me redeam. *And.* III. 5. 16. At tandem dicat, *ſino*. *Sine* me expurgem. *Sine* pater. *Sine* te hoc exorem.

And.

Digitized by Google

And. V. 3. 24. 29. & 30. Fabulam inceptat. *Ch. Sine.* *And.* V. 4. 22. *Sine* modo, mori me malim. *Eun.* I. 1. 20. *Sine* me pervenire, quo volo. *Sine* illum priores partes hoſce aliquot dies apud me habere. Hoc modo *ſine* te exorem. *Eun.* I. 2. 44. 71. & 105. *Sine*, biduum hoc praetereat. *Eun.* II. 2. 52. Non eſt profecto: *ſine.* *Eun.* II. 3. 89. Credo equidem illum adfuturum eſſe, ut illam a me eripiat. *ſine* veniat! *Eun.* IV. 6. 1. *Sine* me; vacivom tempus ne quod duim mihi laboris. *Heaut.* I. 1. 38. Si ſinas, dicam. *Clin. Sine. Clit.* Sino. *Sine. Sy.* Non ſinam, inquam. *Clit.* Quaeſo, paulisper. *Sy.* Veto. *Heaut.* II. 3. 76. & 137. Nimium illi, Menedeme, indulges. *Me. Sine!* *Heaut.* IV. 8. 21. Mitte: *ſine* me in hac re gerere mihi morem. *Me.* Sino. *Heaut.* V. 1. 74. Da veniam, Chreme: *ſine* te exorem. *Heaut.* V. 5. 6. Hem! quiſquis es; *ſine* me. *Adelph.* III. 2. 23. Mea, quae praeter ſpem evenere, utantur, *ſine.* *Adelph.* V. 3. 29. *Sine* te exorem, mi pater. *Adelph.* V. 8. 13. *Sine* me, obſecro, hoc effugere. *Hec.* IV. 2. 24. *Sine.* puerum, Philippe, mihi cedo. *Hec.* IV. 4. 85. *Sine* dicam. *Hec.* V. 1. 17. Ego expediam: *ſine.* *Phorm.* II. 1. 8. Exoret: *ſine.* *Phorm.* III. 2. 30. Congrum iſtum maximum in aqua *ſinito* ludere pauliſper. *Adelph.* III. 3. 23. *Sinite* exorator ut ſim. *Sinite* impetrare me, qui. *Hec.* Alt. Prol. 2. & 44. Ego propter me illam decipi miſeram *ſinam?* Bene & pudice ejus doctum atque eductum *ſinam* coactum egeſtate ingenium immutarier? *And.* I. 5. 36. & 39. *Sinam* ſine munere a me abire? *Hec.* V. 4. 13. Si *ſinas*, dicam. *Clin.* Mitte: ad rem redi: tace. *Heaut.* II. 3. 76. Falli te *ſinas* technis per ſervulum. *Heaut.* III. 1. 61. Inveniet inopem potius, quam te corrumpi *ſinat.* *And.* II. 3. 22. Ne quam in illum Thais vim fieri *ſinat.* *Eun.* V. 5. 21. Edicam ſervis, ne quoquam efferri *ſinant.* *Hec.* IV. 1. 50. *Sineres* vero tu illum tuum facere haec? *De. Sinerem* illum! *Adelph.* III. 3. 41. & 42. Si eſſes homo, *ſineres* nunc facere, dum per aetatem licet. *Adelph.* I. 2. 28. Nolite *ſinere*, artem muſicam recidere ad paucos. *Hec.* Alt. Prol. 38.

SINUS.

Vidin' ego te modo manum in *ſinum* huic meretrici inſerere? *Heaut.* III. 3. 2. Hic non amandus? hiccine non geſtandus in *ſinu* eſt? *Adelph.* IV. 5. 75.

SIQUANDO.

Tum ſicubi eum ſatias hominum, aut negoti *ſiquando* odium ceperat. *Siquando* illa mentionem Phaedriae facit. *Siquando* illa dicet, Phaedriam intromittamus commiſſatum. *Eun.* III. 1. 14. 47. & 51. *Siquando* ad eam acceſſerat confabulatum. *Hec.* I. 2. 106.

SIQUIDEM.

Actum eſt, *ſiquidem* haec vera praedicat. *And.* III. 1. 7. *Siquidem* hercle poſſis, nihil prius, neque fortius: verum ſi. *Eun.* I. 1. 5. *Siquidem* biduum; verum ne fiant iſti viginti dies. *Eun.* I. 2. 102. *Siquidem* me amaret, tum iſtuc prodeſſet, Gnatho. *Eun.* III. 1. 56. Actum eſt, *ſiquidem* tu me hic etiam nebulo ludificabere. *Eun.* IV. 4. 50. *Siquidem* tu iſtaec vera praedicas. *Eun.* V. 1. 12. *Siquidem* iſtuc impune habueris. *Eun.* V. 7. 18. *Siquidem* id ſapere eſt, velle te id, quod non poteſt contingere. *Siquidem* hoc fit. *Sy. Siquidem!* experiundo ſcies. *Heaut.* II. 3. 83. & 90. *Siquidem* primam (mammam) dedit, haud dubium, quin. *Siquidem* porro, Micio, tu tuum officium facies. *Adelph.* V. 9. 19. & 22. *Siquidem* ille ipſe non volt. *Hec.* IV. 1. 45. *Siquidem* quiſquam crederet te vivo. *Phorm.* II. 1. 72.

SIQUIS, SIQUA, SIQUOD.

Tum *ſiquis* magiſtrum cepit ad eam rem improbum. *And.* I. 2. 21. Quid facerem, *ſiquis* nunc me roget? *And.* I. 5. 23. Tum *ſiquis* eſt, qui dictum in ſe inclementius exiſtimabit eſſe. *Eun.* Prol. 4. *Siquis* recte aut commode tractaret. *Heaut.* I. 1. 100. Nunc *ſiquis* eſt, qui hoc dicat. *Phorm.* Prol. 13. *Siquis* me quaeret rufus. *Phorm.* I. 2. 1. Sed *ſiquis* forte malitia fretus ſua. *Phorm.* II. 1. 43. *Siqua* eſt habitior paullo, pugilem eſſe ajunt. *Eun.* II. 3. 23. *Siqua* laborioſa eſt, ad me curritur. *Heaut.* Prol. 44. *Siquid* eſt peccatum a nobis, profer: vobis corrigemus. *Hec.* II. 2. 11. *Siquid* conſilii habet, ut conſumat nunc. *And.* I. 1. 132.

SIS. Pro, *Si vis.*

Fac *ſis* nunc promiſſa adpareant. *Eun.* II. 3. 19. Cave *ſis*, neſcis cui nunc maledicas viro. *Eun.* IV. 7. 29. Vide *ſis*, ne quo hinc abeas longius. *Heaut.* I. 2. 38. Illud *ſis* vide exemplum diſciplinae. *Adelph.* V. 1. 4.

SITUS, A, UM.

Adoleſcens, quam minima in ſpe *ſitus* erit, tam facillime. *Heaut.* V. 2. 44. Ubi *ſita* eſt? (ciſtella) *Th.* In riſco. *Eun.* IV. 6. 16. Pejore res loco non poteſt eſſe, quam in quo nunc *ſita* eſt. *Adelph.* III. 2. 46. In te ſpes omnis, Hegio, nobis *ſita* eſt. *Adelph.* III. 4. 9. Ea *ſita* erat ex advorſum. *Phorm.* I. 2. 47. In quo noſtrae ſpes, omneſque opes *ſitae* erant. *Adelph.* III. 2. 33. Cujus nunc miſerae ſpes opeſque ſunt in te uno omnes *ſitae*. *Phorm.* III. 1. 6. Sed iis, quas ſemper in te intellexi *ſitas*, fide & taciturnitate. *And.* I. 1. 6. Haud vereor, ſi in te ſolo ſit *ſitum*. *And.* I. 5. 41.

SYNTAXIS. *In minima ſpe ſitus ſum. Res ſita eſt peſſimo loco. In te omnis ſpes nobis ſita eſt. Omnes ſpes opeſque noſtrae in te ſitae ſunt. Fides & taciturnitas in te ſitae ſunt. Id in te ſitum eſt.*

SIVE.

Dehinc poſtulo, *ſive* aequum eſt, te oro, ut. *And.* I. 2. 19. Haec Andria, *ſive* iſta uxor, *ſive* amica eſt, gravida e Pamphilo eſt. *And.* I. 3. 11. Si te in germani fratris dilexi loco, *ſive* haec te ſolum ſemper fecit maxi-

maximi, ſeu. *And.* I. 5. 58. *Sive* adeo digna res eſt, ubi tu nervos intendas tuos. *Eun.* II. 3. 20.

SOBRINUS.

Eſtne hic Crito *ſobrinus* Chryſidis? *And.* IV. 5. 6. Eho! tu *ſobrinum* tuum non noras? *Phorm.* II. 3. 37.

SOBRIUS, A, UM.

Tu pol homo non es *ſobrius.* *And.* IV. 4. 39. Ego illum Eunuchum, ſi opus ſit, vel *ſobrius.* *Eun.* III. 2. 26. Dum accubabam, quam videbat mihi eſſe pulchre *ſobrius*! *Eun.* IV. 5. 2. Satin' ſanus es, aut *ſobrius*? *Heaut.* IV. 3. 29. Non fratrem videt rei dare operam, ruri eſſe parcum, ac *ſobrium*? *Adelph.* I. 2. 15. Jam ſatis credis *ſobriam* eſſe me? *Eun.* IV. 4. 36.

SOCCUS.

Adſido, adcurrunt ſervi, *ſoccos* detrahunt. *Heaut.* I. 1. 72.

SOCER.

Hic *ſocer* eſt. *And.* IV. 4. 53. Noſter *ſocer*, video, venit. *Hec.* V. 2. 4.

SOCIUS.

Ita ut filium aequali ſuo video inſervire, & *ſocium* eſſe in negotiis. *Heaut.* III. 1. 9.

SOCORDIA. SOCORS.

Nihil loci eſt ſegnitiae, neque *ſocordiae.* *And.* I. 3. 1. Nolim ceterarum rerum te *ſocordem* eodem modo. *Adelph.* IV. 5. 61.

SOCRUS.

In ea re quum ſit mihi adjutrix *ſocrus.* *Hec.* IV. 4. 83. Quis id ait? *La. Socrus.* *Hec.* V. 1. 21. Uno animo omnes *ſocrus* oderunt nurus. *Hec.* II. 1. 4. Ita animum induxerunt, *ſocrus* omnes eſſe iniquas. *Hec.* II. 3. 5.

SODALIS.

Si frater, aut *ſodalis* eſſet, qui magis morem gereret? *Adelph.* IV. 5. 74.

SODES.

Heus puer, dic *ſodes.* *And.* I. 1. 58. Sic hoc, dicens; aſperum, pater, hoc eſt, aliud lenius *ſodes* vide. *Heaut.* III. 1. 50. Tace *ſodes.* *Heaut.* III. 3. 19. At ſcin' quid, *ſodes*? *Heaut.* IV. 4. 16. Dic *ſodes.* *Heaut.* IV. 5. 22. *Adelph.* IV. 1. 1. Dic *ſodes*, pater. *Adelph.* IV. 5. 9. I, *ſodes*, intro. *Hec.* III. 2. 23. Scin', quid volo potius, *ſodes*, facias? *Hec.* V. 1. 26. Vide, mi Parmeno, etiam *ſodes*, ut mihi haec certa & clara adtuleris. Manedum *ſodes.* *Hec.* V. 4. 1. & 4. Due nos *ſodes.* *Phorm.* I. 2. 53. Concede hinc a foribus paululum iſtorſum, *ſodes*, Sophrona. *Phorm.* V. 1. 14. Parce, *ſodes.* *Phorm.* V. 3. 10. Sed tranſi *ſodes* ad forum. *Phorm.* V. 7. 28.

SOL.

Lectulos in *ſole* ilignis pedibus faciundos dedit. *Adelph.* IV. 2. 46.

SOLEO.

Ecquid beo te? *Pa.* Men'? papae! *Gn.* Sic *ſoleo* amicos. *Eun.* II. 2. 48. Nihil enim vidi melius, mi pater. *De.* Sic *ſoleo.* *Adelph.* V. 7. 25. Quia ruri crebro eſſe *ſoleo.* *Hec.* II. 1. 18. Vos me indotatis modo patrocinari fortaſſe arbitramini: etiam dotatis *ſoleo.* *Phorm.* V. 7. 47. Agedum, ut *ſoles*, Nauſiſtrata. *Phorm.* V. 3. 1. Verum illud verbum eſt, vulgo quod dici *ſolet.* *And.* II. 5. 15. Ne faceres idem, quod vulgus ſervorum *ſolet*, dolis ut me deluderes. *And.* III. 4. 4. Nunc minatur porro, ſeſe id, quod moechis *ſolet.* *Eun.* V. 5. 15. At hoc demiror, qui tam facile potueris perſuadere illi, quae *ſolet* quos ſpernere! *Heaut.* II. 3. 122. Viſa vero eſt, quod dici *ſolet*, aquilae ſenectus. *Heaut.* III. 2. 9. Credo jam, ut *ſolet*, jurgabit. *Adelph.* I. 1. 54. Matres omnes filiis in peccato adjutrices, auxilio in paterna injuria *ſolent* eſſe. *Heaut.* V. 2. 40. Hic *ſolebamus* fere plerumque eam operiri, dum. *Phorm.* I. 2. 39. Te autem novi, quam eſſe *ſoleas* impotens. *Heaut.* II. 3. 130. Quo pacto id fieri *ſoleat*, calleo. *Heaut.* III. 2. 37.

SOLERS.

Quae liberum ſcire aequum eſt adoleſcentem, *ſolertem* dabo. *Eun.* III. 2. 25.

SOLIDE.

Hunc ſcio mea *ſolide* ſolum gaviſurum gaudia. *And.* V. 5. 8.

SOLIDUS, A, UM.

Nonne tibi ſatis eſſe hoc viſum *ſolidum* eſt gaudium, niſi? *And.* IV. 1. 23. Color verus, corpus *ſolidum*, & ſucci plenum. *Eun.* II. 3. 26. Ut *ſolidum* parerem hoc mihi beneficium, Chaerea. *Eun.* V. 2. 32.

SOLITUDO.

Quum illoc advenio: *ſolitudo* ante oſtium. *And.* II. 2. 25. Tot res repente circumvallant, unde emergi non poteſt: vis, egeſtas, injuſtitia, *ſolitudo*, infamia. *Adelph.* III. 2. 5. Lacrumo, quae poſthac futura eſt vita, quum in mentem venit, *ſolitudo*que. *Hec.* III. 3. 46. Ubicumque datum erat ſpatium *ſolitudinis*, ut. *Hec.* I. 2. 55. Per tuam fidem, perque hujus *ſolitudinem* te obteſtor, ne. *And.* I. 5. 55.

SOLLICITO.

Cur meam ſenectutem hujus *ſollicito* amentia? *And.* V. 3. 16. Quid te ergo aliud *ſollicitas*? cedo. *Eun.* I. 2. 82. Quid iſtuc? quae res te *ſollicitat* autem? *Heaut.* II. 3. 10. *Sollicitando* & pollicitando eorum animos lactas? *And.* V. 4. 9. Quibus nunc *ſollicitor* rebus! *Adelph.* I. 1. 11. Aut quid ſit id, quod *ſollicitere* ad hunc modum. *Hec.* IV. 4. 54. Siccine me atque illam opera tua nunc miſeros *ſollicitarier.* *And.* IV. 2. 6.

SYNTAXIS. *Sollicitare ſenectutem ſuam. Quid te ſollicitat? Sollicitando & pollicitando. Quid eſt, quod ſollicitere?*

SOLLICITUDO.

Tot me impediunt curae: amor, miſericordia hujus, nuptiarum *ſollicitudo.* *And.* I. 5. 26. Aut, ſi adeo, bidui eſt aut tridui haec *ſollicitudo.* *And.* II. 6. 10. Iſtaec mihi res *ſollicitudini* eſt. *Phorm.* IV. 1. 22. Proin tu *ſollicitudinem* iſtam falſam, quae te excruciat, mittas. *Heaut.* I. 2. 3. Quanta me cura & *ſollicitudine* adficit gnatus. *Phorm.* II. 4. 1. Neque, Antipho alia quum occupatus eſſet *ſollicitudine*, tum. *Phorm.* III. 2. 17. Ah! neſcis, quantas hic ſuis conſiliis

filiis mihi confecit *ſollicitudines.* *And.* IV. 1. 26.

SYNTAXIS. *Id mihi ſollicitudini eſt. Mittere falſam ſollicitudinem. Afficere aliquem ſollicitudine. Sollicitudine occupari.*

SOLLICITUS, A, UM.

Hem! tot mea ſolius *ſolliciti* ſint cauſa, ut me unum expleant? *Heaut.* I. 1. 77. Omnes *ſollicitos* habui. *Heaut.* III. 1. 52. Rogas? laborat e dolore, atque ex hoc miſera *ſollicita* eſt die. *And.* I. 5. 33.

SOLUM. *Adverb.*

Poëta id ſibi negotî credidit *ſolum* dari. *And.* Prol. 2.

SOLVO.

Ipſe egomet *ſolvi* argentum. *Adelph.* IV. 4. 18. Quae hic erant, curares: quum ego vos *ſolvi* curis caeteris. *Hec.* II. 1. 33. *Solviſti* fidem. *And.* IV. 1. 19. Neque tu verbis *ſolves* unquam, quod mihi re male feceris. *Adelph.* II. 1. 10. In eodem luto haeſitâs: vorſuram *ſolves*, Geta. *Phorm.* V. 2. 15. Pater, non recte vinctus eſt. *Si.* Haud ita juſſi. *Pa.* Jube *ſolvi*, obſecro. *And.* V. 4. 52.

SOLUS, A, UM.

Quoniam *ſolus* mihi effeciſti has nuptias. *Da.* Ego vero *ſolus.* *And.* III. 4. 16. & 17. *Solus* eſt, quem diligunt Dî. *And.* V. 6. 9. Neque tu uno eras contenta, neque *ſolus* dedit. Num *ſolus* ille dona dat? *Eun.* I. 2. 42. & 83. Imperat, in interiore parte ut maneam *ſolus* cum ſola. *Eun.* III. 5. 31. *Solus* Sannio ſervat domi. *Eun.* IV. 7. 10. Sumtus domi tantos ego *ſolus* faciam? *Heaut.* I. 1. 79. Dictum factum huc abiit Clitipho. *Ch. Solus? Me. Solus. Ch.* Timeo. *Heaut.* V. 1. 32. Dum iſtis fuiſti *ſolus*, dum. *Heaut.* V. 2. 34. *Solus* mearum miſeriarum eſt remedium. *Adelph.* III. 1. 7. *Solus* omnem familiam ſuſtentat. *Adelph.* III. 4. 35. Aegre *ſolus*, ſi quid ſit, fero. *Sy.* Primum ait ſe ſcire: is *ſolus* neſcit omnia. *Adelph.* IV. 2. 8. & 9. Parturire eam, neque gravidam eſſe ex te, *ſolus* conſcius. *Hec.* III. 3. 32. Solum *ſolus* conveni. *Hec.* IV. 1. 42. Quandoquidem *ſolus* regnas. *Phorm.* II. 3. 58. Age ergo, *ſolus* ſervare hunc potes. *Solus* eſt homo amico amicus. *Phorm.* III. 3. 6. & 30. Ego meorum *ſolus* ſum meus. *Phorm.* IV. 1. 21. Sine controverſia ab Dîs *ſolus* diligere, Antipho. *Phorm.* V. 6. 14. Etenim *ſolus* nequeo: adcurre huc. *Phorm.* V. 7. 90. Hem! tot mea *ſolius* ſolliciti ſint cauſa, ut me unum expleant? *Heaut.* I. 1. 77. Haec qui miſit, non ſibi *ſoli* poſtulat te vivere, & ſua cauſa excludi caeteros. *Eun.* III. 2. 27. Biduum hic manendum eſt *ſoli* ſine illa! *Eun.* IV. 2. 9. Dixtin' hos mihi dies *ſoli* dare te? *Eun.* IV. 7. 23. Ita ut tu juſti, *ſoli* credita eſt. *Eun.* V. 1. 15. Et tibi bene eſſe *ſoli*, quum ſibi ſit male. *Adelph.* I. 1. 9. Omnem rem narrabit, ſcio, continuo ſola *ſoli.* *Hec.* III. 2. 15. Olim *ſoli* credidi, ea me abſtinuiſſe in principio, cum data eſt. *Hec.* III. 3. 50. *Soli* licet hic de eadem cauſa bis judicium adipiſcier. *Phorm.* II. 3. 58. Sive haec te *ſolum* ſemper fecit maximi. *And.* I. 5. 58. Hunc ſcio mea ſolide *ſolum* gaviſurum gaudia. *And.* V. 5. 8. Tum me convivam *ſolum* abducebat ſibi. *Eun.* III. 1. 17. Te *ſolum* habemus: tu es patronus, tu parens. *Adelph.* III. 4. 10. Pamphilus me *ſolum* ſeducit foras. *Hec.* I. 2. 69. *Solum* ſolus conveni. *Hec.* IV. 1. 42. Ad te ſumma *ſolum*, Phormio, rerum redit. *Phorm.* II. 2. 3. Prendo hominem *ſolum.* *Phorm.* IV. 3. 15. Haud vereor, ſi in te *ſolo* ſit ſitum. *And.* I. 5. 41. Venit meditatus alicunde ex *ſolo* loco. *And.* II. 4. 3. Vos ſemotae: nos *ſoli.* *And.* I. 5. 50. *Soli* ſumus nunc hic, inquam. *Phorm.* IV. 3. 28. Tum haec *ſola* eſt mulier. *And.* II. 3. 7. *Sola* ſum: habeo hic neminem, neque amicum, neque cognatum. *Eun.* I. 2. 67. Id ut ne fiat, haec res *ſola* eſt remedio. *Eun.* III. 1. 49. Ergo, mea Antiphila, tu nunc *ſola* reducem me in patriam facis. *Heaut.* II. 4. 18. Bacchis conſecuta eſt illico. *Ch. Sola? Me. Sola.* *Heaut.* V. 1. 33. Nec, qui eam reſpiciat, quiſquam eſt: *ſola* eſt. *Adelph.* V. 8. 9. Tu *ſola* exorere, quae perturbes haec, tua impudentia. *Sola* hic fuiſti. *Hec.* II. 1. 16. & 32. Omnem rem narrabit, ſcio, continuo *ſola* ſoli. *Hec.* III. 2. 15. Quod nos ambo dabamus operam, ut fieret, ſine noſtra cura, maxima ſua cura, haec *ſola* fecit. *Phorm.* V. 1. 34. Mihi *ſolae* ridiculo fuit, quae, quid timeret, ſciebam. *Eun.* V. 7. 3. Cur tu obſecro hic me *ſolam*? *And.* IV. 4. 8. *Solam* feciſſe id, quod aliae meretrices facere fugitant. *Hec.* V. 2. 10. Phanium relictam *ſolam*? *Phorm.* II. 2. 2. Quid! duaſne is uxores habet? *So.* Au! obſecro: unam ille quidem hanc *ſolam.* *Phorm.* V. 1. 27. Ut maneam ſolus cum *ſola*, adnuo. *Eun.* III. 5. 31. In te omnis haeret culpa *ſola.* *Hec.* II. 1. 32. Porro Eunuchum dixti velle te, quia *ſolae* utuntur his reginae. *Eun.* I. 2. 88. Quam inhoneſtae *ſolae* ſint domi. *Eun.* V. 4. 16. Miſeram me! neminem habeo: *ſolae* ſumus. *Adelph.* III. 1. 4. Non ſunt *ſolae* arbitratae hae: ego quoque etiam credidi. *Hec.* V. 1. 35. Quantum tibi opus eſt argenti? loquere. *Ph. Solae* triginta minae. *Phorm.* III. 3. 24. Non hoc publicitus ſcelus hinc deportarier in *ſolas* terras? *Phorm.* V. 7. 86. In eo me oblecto: *ſolum* id eſt carum mihi. *Adelph.* I. 1. 24. Ego impetrare nequeo hoc abs te biduum, ſaltem ut concedas, *ſolum*? *Eun.* I. 2. 102. *Solum* unum hoc vitium ſenectus adfert hominibus. *Adelph.* V. 3. 47.

SYNTAXIS. *Solus es, quem diligunt Di. Solus cum ſola. Ego meorum ſolus ſum meus. Solum ſolus conveni. Prehendere aliquem ſolum. Solus ſum. Solae triginta minae. Deportari in ſolas terras.*

SOMNIO.

Ah ſtulte! tu de Pſaltria me *ſomnias* agere. *Adelph.* IV. 7. 6. Num ille *ſomniat* ea, quae vigilans voluit? *And.* V. 6. 7. Me *ſomnies*: me exſpectes: de me cogites. *Eun.* I. 2. 114.

SOMNIUM.

De argento, *ſomnium*: mox; cras redi. *Adelph.* II. 1. 50. Tu, quantus quantus, nihil niſi ſapientia es; ille *ſomnium*. *Adelph.* III. 3. 41. Cum ejus conſuevit olim matre in Lemno. *Ph. Somnium*! *Phorm.* V. 6. 34. Hariolare! fabulae! logi! *Ph.* Crede mihi, gaudebis facto: verum hercle hoc eſt. *Do. Somnia*! *Phorm.* III. 2. 9.

SOMNUS.

Interea *ſomnus* virginem opprimit. *Eun.* III. 5. 53. *Somnum* hercle ego hac nocte oculis non vidi meis. *Heaut.* III. 1. 82. Si ſe illam in *ſomnis*, quam illum, amplecti maluit. *And.* II. 5. 19.

SONITUS.

At quem Deum? qui templa coeli ſumma *ſonitu* concutit. *Eun.* III. 5. 42.

SOPHRONA.

Sophrona modo fratrem huc ſenis introduxit. *Phorm.* V. 6. 26. Ego eo ad *Sophronam* nutricem. *Eun.* IV. 7. 37. Quis hic loquitur? *Ch. Sophrona*. Concede hinc a foribus paululum iſtorſum, ſodes, *Sophrona*. *Phorm.* V. 1. 12. & 14.

SORBILLO.

Cyathos *ſorbillans* paullatim hunc producam diem. *Adelph.* IV. 2. 52.

SORDES, IUM.

Harum videre ingluviem, *ſordes*, inopiam. *Eun.* V. 4. 15.

SORDIDATUS. SORDIDUS.

Scin' tu hanc, quam dicit *ſordidatam* & *ſordidam*? *Heaut.* II. 3. 56.

SOREX.

Ego meo indicio, miſer, quaſi *ſorex*, hodie perii. *Eun.* V. 7. 23.

SOROR.

Interea haec *ſoror*, quam dixi, ad flammam acceſſit imprudentius. *And.* I. 1. 102. Semper enim dicta eſt ejus haec, atque habita eſt *ſoror*. *And.* IV. 5. 14. Primum quod *ſoror* eſt dicta. Eduxit mater pro ſua: *ſoror* eſt dicta. *Eun.* I. 2. 66. & 77. Ecqua inde parva periſſet *ſoror*? Quae olim periit parvula *ſoror*. *Eun.* III. 3. 15. & 19. *Sororem* eſſe ajunt Chryſidis. *And.* I. 1. 97. *Sororem* plerique eſſe credebant meam. *Eun.* I. 2. 38. Quia dum tibi *ſororem* ſtudeo reddere & reſtituere. Hoc modo dic, *ſororem* illam tuam eſſe. *Eun.* IV. 6. 7. & 28. Eam eſſe dico liberam, meam *ſororem*. *Eun.* IV. 7. 36. Tibi jam eſſe (cibum) ad *ſororem* intelligo. *Heaut.* V. 2. 26. Quia illa, quae cupiebat de *ſorore* ejus indicare, ad eam rem tempus non erat. *Eun.* IV. 1. 7.

SORS.

Hei mihi! etiam de *ſorte* nunc venio in dubium miſer? *Adelph.* II. 2. 35.

SOSIA.

Soſia, adeſdum: paucis te volo. *And.* I. 1. 1. Quod nunc minitare facere, ut faceres, *Soſia*. *Hec.* III. 4. 13.

SOSTRATA.

Soſtrata credit, mihi me Pſaltriam hanc emiſſe. *Adelph.* IV. 4. 6. Servom illico introiſſe dicent *Soſtratae*. *Hec.* III. 1. 52. Geta, duc me intro ad *Soſtratam*. *Adelph.* III. 4. 61. Miris modis odiſſe coepit *Soſtratam*. *Hec.* I. 2. 104. Verum, *Soſtrata*, male docet te mea facilitas multa. *Heaut.* IV. 1. 34. Propius, obſecro, accedamus, *Soſtrata*. *Adelph.* III. 2. 11. In te omnis haeret culpa ſola, *Soſtrata*. *Hec.* II. 1. 32. *Paſſim alibi.*

SPARSUS, A, UM.

Rufamne illam virginem, caeſiam, *ſparſo* ore, adunco naſo? *Heaut.* V. 5. 18.

SPATIUM.

Ne eſſet *ſpatium* cogitandi ad diſturbandas nuptias. *And.* I. 2. 11. Unicumque datum erat *ſpatium* ſolitudinis. *Hec.* I. 2. 55. *Spatium* quidem tandem adparandis nuptiis, vocandi, ſacrificandi datur paululum. *Phorm.* IV. 4. 21. Cur non habeo *ſpatium*, ut de te ſumam ſupplicium, ut volo? *And.* III. 5. 17. Neque, ut celari poſſet, tempus *ſpatium* ullum dabat. *Hec.* III. 3. 14. Quam longum *ſpatium* amandi amicam tibi dedi! *Hec.* IV. 4. 62. Ut pater tam in brevi *ſpatio* omnem de me ejecerit animum patris? *Heaut.* V. 2. 2. Prope jam excurſo *ſpatio*. *Adelph.* V. 4. 6.

SPECTATOR.

Cum ipſum me noris, quam elegans formarum *ſpectator* ſiem? *Eun.* III. 5. 18.

SPECTATUS, A, UM.

Is mihi profecto eſt ſervos *ſpectatus* ſatis, cui. *Adelph.* V. 6. 5. Satis jam, ſatis, Simo, *ſpectata* erga te amicitia eſt mea. *And.* V. 1. 1. *Spectatum* ſatis putabam, & magnum exemplum continentiae. *And.* I. 1. 64.

SPECTO.

Ego limis *ſpecto*, ſic per flabellum clanculum. *Eun.* III. 5. 53. Heu me miſerum! qui tuum animum ex animo *ſpectavi* meo. *And.* IV. 1. 22. Audaciam meretricum *ſpecta*. *Eun.* V. 6. 24. Nunc aliud *ſpecta*. *Heaut.* V. 2. 38. Importunitatem *ſpectate* aniculae. *And.* I. 4. 4. Here, ne me *ſpectes*: me impulſore haec non facit. *Eun.* V. 6. 18. Egomet quoque id *ſpectare* coepi. *Eun.* III. 5. 38. Date creſcendi copiam; novarum qui *ſpectandi* faciunt copiam ſine vitiis. *Heaut.* Prol. 29. Perfeci, ut *ſpectarentur*. *Hec.* Alt. Prol. 12. Ut neque *ſpectari*, neque cognoſci potuerit. *Hec.* Prol. 3. *Spectandae*, an exigendae (fabulae) ſint vobis prius. *And.* Prol. 27.

SPECULUM.

Denique, inſpicere, tanquam in *ſpeculum*, in vitas omnium jubeo. Poſtremo, tanquam in *ſpeculum*, in patinas, Demea, inſpicere jubeo. *Adelph.* III. 3. 61. & 74.

SPERNO.

Quod ſi ſcripturam *ſpreviſſem* in praeſentia. *Hec.* Alt. Prol. 16. Sin *ſpreverit* me, plus quam opus eſt ſcito, ſciet. *Phorm.* IV. 1. 18. Demiror, qui tam facile

Digitized by Google

cile potueris perſuadere illi, quae ſolet quos *ſpernere*! *Heaut.* II. 3. 122. Ob haec facta abs te *ſpernor.* *Eun.* I. 2. 91. Quot modis contemtus, *ſpretus*? *And.* I. 5. 13.

SPERO.

Et *ſpero* confore. *And.* I. 1. 140. Ita *ſpero* quidem. *And.* I. 5. 63. Interea fiet aliquid, *ſpero.* *And.* II. 1. 14. Perge facere ita, ut facis: & id *ſpero* adjuturos Deos. *And.* III. 2. 42. *Spero* conſuetudine & conjugio liberali devinctum, dein facile ex illis ſeſe emerſurum malis. *And.* III. 3. 28. Nempe ut modo. *Da.* Immo melius, *ſpero.* *And.* III. 5. 12. Utinam id ſit, quod *ſpero.* *And.* V. 4. 28. Me ejus *ſpero* fratrem propemodum jam repperiſſe. *Eun.* I. 2. 123. *Spero* aeternam inter nos gratiam fore, Thais. *Eun.* V. 2. 33. *Spero* me habere; qui hunc meo excruciem modo. *Eun.* V. 3. 11. Menedeme, at porro recte *ſpero.* *Heaut.* I. 1. 107. Non uſus veniet, *ſpero.* *Sy.* *Spero* hercle ego quoque. *Heaut.* III. 2. 42. Ubi illinc, *ſpero*, redieris, tamen hoc ages. *Adelph.* II. 2. 18. Quid fiet, rogas? recte, aedepol, *ſpero.* *Adelph.* III. 1. 2. Salvos ſit, *ſpero.* *Adelph.* III. 3. 57. Sed illam *ſpero*, ubi hoc cognoverit, abituram denique. *Hec.* I. 2. 80. *Spero* ecaſtor. *Hec.* IV. 3. 5. Quod *ſpero* fore. *Hec.* IV. 4. 102. Optume eſt: *ſperoque* hanc rem eſſe eventuram nobis ex ſententia. *Hec.* V. 4. 32. Nam quod tu *ſperas*, propulſabo facile. *And.* II. 3. 21. Tibine haec diutius licere *ſperas* facere? *Heaut.* I. 1. 51. Orationem *ſperas* inveniſſe ſe, qui differat te. *And.* II. 4. 4. *Speras* ſe a me avellere. *Eun.* III. 3. 14. Si *ſperas* fore clam, rurſum ad ingenium redit. *Adelph.* I. 1. 46. *Sperabam* jam deferviſſe adoleſcentiam. *Adelph.* I. 2. 72. *Sperabis* ſumtum ſibi ſenex levatum eſſe harum abitu. *Heaut.* IV. 4. 24. Ita magnae, (ſunt irae) ut *ſperem* poſſe avelli. *And.* III. 3. 21. Quod de argento *ſperem*, nihil eſt. *Heaut.* IV. 2. 4. Sed quid *ſperem*? Quid mihi nunc affers, quamobrem exſpectem, aut *ſperem*, porro non fore? *Phorm.* V. 8. 33. & 36. Me *ſperet*: me te oblectes: mecum tota ſis. *Eun.* I. 2. 115. Seque ante, quam eam uxorem duxiſſet domum, *ſperaſſe*, eas tolerare poſſe nuptias. *Hec.* I. 2. 72. Pretium *ſperans*, illico producit, vendit. *Eun.* I. 2. 53. *Sperantes* jam, amoto metu; interea oſcitantes opprimi. *And.* I. 2. 10.

SPES.

Animus, poſtquam adempta *ſpes* eſt, ſtupet. *And.* II. 2. 4. Etſi hercle ſaepe jam me *ſpes* haec fruſtrata eſt. *And.* II. 2. 37. Itan' paraſti te, ut *ſpes* nulla reliqua in te ſiet tibi? *Eun.* II. 2. 9. Una haec *ſpes* eſt. *Eun.* II. 3. 4. Obſecro, Gnatho, in te *ſpes* eſt. *Eun.* V. 9. 24. Modo liceat vivere; eſt *ſpes.* *Heaut.* V. 2. 28. In te *ſpes* omnis, Hegio, nobis ſita eſt. *Adelph.* III. 4. 9. In me omnis *ſpes* mihi eſt. *Phorm.* I. 2. 89. In te *ſpes* eſt. *Phorm.* II. 2. 5. Injecta eſt *ſpes* patri, poſſe illam extrudi. *Phorm.* IV. 4. 11. Ni mihi eſſet *ſpes* oſtenſa hujuſce habendae. *Phorm.* V. 4. 7. Ut pernoſcatis, & quid *ſpei* ſit relliquum. *And.* Prol. 25. Quanto minus *ſpei* eſt, tanto magis amo. *Eun.* V. 9. 23. Interii! plus *ſpei* video, quam volo. *Heaut.* IV. 1. 46. Et quid *ſpei* porro eſt? *Phorm.* III. 1. 10. Ad te advenio, *ſpem*, ſalutem, auxilium, conſilium expetens. *And.* II. 1. 19. Praeter *ſpem* evenit. *And.* II. 6. 5. Tuum eſt, ſi quid praeter *ſpem* evenit, mihi ignoſcere. *And.* IV. 1. 55. Re ipſa *ſpem* vitae dare. Ut praeter *ſpem* evenit! *Heaut.* IV. 1. 23. & 51. *Spem* iſtoc pacto rurſum nuptiarum omnem eripis. *Heaut.* IV. 3. 35. Ego *ſpem* pretio non emo. *Adelph.* II. 2. 11. Mea, quae praeter *ſpem* evenere, utantur ſine. *Adelph.* V. 3. 29. Non multum habet, quod det, fortaſſe. *Ge.* Immo nihil, niſi *ſpem* meram. *Phorm.* I. 2. 95. Praeter *ſpem*, atque incredibile hoc mihi obtigit. Quidquid praeter *ſpem* eveniat, omne id deputare eſſe in lucro. *Phorm.* II. 1. 9. 16. & 21. Immo vero pulchre diſcedo, & probe, & praeter *ſpem.* *Phorm.* V. 8. 59. Ut animus in *ſpe* atque in timore uſque antehac attentus fuit, ita. *And.* II. 1. 3. Niſi me lactaſſes amantem, & falſa *ſpe* produceres? *And.* IV. 1. 24. Ita animus commotus eſt metu, *ſpe*, gaudio. *And.* V. 4. 35. Qua *ſpe*, aut quo conſilio huc imus? *Eun.* V. 8. 1. Vae miſero mihi, quanta de *ſpe* decidi! *Heaut.* II. 3. 9. Clitipho cum *ſpe* pendebit animi. *Heaut.* IV. 4. 5. Sic res acta eſt. quanta *ſpe* decidi! *Heaut.* IV. 8. 11. Adoleſcens, quam minima in *ſpe* ſitus erit, tam. *Heaut.* V. 2. 44. Hac illi *ſpe* hoc inceperunt! *Adelph.* II. 2. 19. *Spe* incerta, certum mihi laborem ſuſtuli. *Hec.* Alt. Prol. 9. Commodius eſſe opinor, duplici *ſpe* uti. *Phorm.* IV. 2. 13. In quo noſtrae *ſpes*, omneſque opes ſitae erant. *Adelph.* III. 2. 33. Cujus nunc miſerae *ſpes* opeſque ſunt in te uno omnes ſitae. *Phorm.* III. 1. 6.

SYNTAXIS. *Adimere ſpem. Spes me fruſtratur. In te ſpes eſt. Eſt ſpes. In me omnis ſpes eſt mihi. In te omnis mihi ſpes ſita eſt. Spes injicitur. oſtenditur. Quid ſpei eſt reliquum? Parum ſpei eſt. Ecquid ſpei eſt? Plus ſpei video, quam volo. Spem expetere ab aliquo. Praeter ſpem evenit. Eripere alicui ſpem. Spem pretio emere. Mera ſpes. Animus in ſpe atque in timore attentus. Falſa ſpe producere aliquem. De ſpe decidere. Cum ſpe pendere animi. In minima ſpe ſitus ſum. Spes incerta. Duplici ſpe uti. Spes & opes meae in te ſitae ſunt.*

SPOLIO.

Ne cujuſquam miſereat: quin *ſpolies*, mutiles, laceres, quemque nacta ſis. *Hec.* I. 1. 8.

SPONDEO.

Si volt Demipho dare, quantum ab hac accipio, quae *ſponſa* eſt mihi. *Phorm.* IV. 3. 52. Scis Pamphilam meam inven-

tam civem ? ſcis *ſponſam* mihi? *Eun.* V. 9. 6.

SPONSA.

Sponſae pater intervenit. *And.* IV. 3. 17. Injeciſſe verba, ſcilicet *ſponſae* veſtem, aurum, atque ancillas opus eſſe. *Heaut.* V. 1. 20. *Sponſam* hic tuam amat. *And.* II. 1. 24.

SPONTE.

Age, ſi hic non inſanit ſatis ſua *ſponte*, inſtiga. *And.* IV. 2. 9. Hoc patrium eſt, potius conſuefacere filium, ſua *ſponte* recte facere, quam alieno metu. *Adelph.* I. 1. 50.

SPRETUS. *vide*, SPERNO.

SQUALIDUS.

Video ſentum, *ſqualidum*, aegrum, pannis annisque obſitum. *Eun.* II. 2. 5.

ST. *Vox ſilentium indicantis.*

Hem! *ſt*, mane: concrepuit a Glycerio oſtium. *And.* IV. 1. 59. De fallacia dicis? *ſt*! inveni nuper quandam. *Heaut.* III. 3. 36. Quin tu hoc age. *ſt*! *Phorm.* II. 3. 3. Quid? non, obſecro, es, quem ſemper te eſſe dictitaſti? *Ch. St*! *Phorm.* V. 1. 16.

STABILIS, E.

Et errat longe, qui imperium credat gravius eſſe, aut *ſtabilius*, vi quod fit, quam. *Adelph.* I. 1. 41.

STATARIUS, A, UM.

Date poteſtatem, mihi *ſtatariam* agere ut liceat per ſilentium. *Heaut.* Prol. 36.

STATIM.

Ex his praediis talenta argenti bina *ſtatim* capiebat. *Phorm.* V. 3. 7.

STATUO.

Si numquam avare pretium *ſtatui* arti meae. *Heaut.* Prol. 48. *Hec.* Alt. Prol. 41. Exemplum *ſtatuite* in me. *Heaut.* Prol. 51. Capite primum in terram *ſtatuerem*, ut. *Adelph.* III. 2. 18. Haud opinor, commode finem *ſtatuiſſe* orationi militem. *Hec.* I. 2. 21.

STATUS.

Os tuum impudens videre nimium vellem: qui eſſet *ſtatus*. *Eun.* III. 5. 50.

STEPHANIO.

Salſamenta haec, *Stephanio*, fac macerentur pulchre! *Adelph.* III. 3. 26.

STERNO.

Video lectos *ſterneré*, coenam adparare. *Heaut.* I. 1. 73. Huc eſt introlatus lectus; veſtimentis *ſtratus* eſt. *Heaut.* V. 1. 30. Lectulos jube *ſterni* nobis. *Adelph.* II. 4. 21.

STERQUILINIUM.

Non pudet vanitatis? *De.* Minime, dum ob rem. *Ge. Sterquilinium.* *Phorm.* III. 2. 41.

STERTO.

Fatuus eſt, inſulſus, tardus: *ſtertit* noctesque & dies. *Eun.* V. 9. 49.

STILPHO.

Egone autem tento? *Ge. Stilpho.* *Ph.* Atque adeo quid mea? *Stilpho* eſt. *De.* Quem dixti? *Ph. Stilphonem*, inquam, noveras? *Phorm.* II. 3. 42. & 43.

STILUS.

Diſſimili oratione ſunt factae, ac *ſtilo*. *And.* Prol. 12.

STIMULO.

Magis nunc me amicae dicta *ſtimulant*. *Heaut.* II. 1. 11.

STIMULUS.

Quae inſcitia eſt, advorſum *ſtimulum* calces? *Phorm.* I. 2. 28.

STIPES.

Quae ſunt dicta in ſtultum, caudex; *ſtipes*, aſinus, plumbeus. *Heaut.* V. 1. 4.

STIPULA.

Meridie ipſo faciam, ut *ſtipulam* colligat. *Adelph.* V. 3. 62.

STO.

Sto exſpectans, ſi quid mihi imperent. *Eun.* III. 5. 46. Dum ante oſtium *ſto*: notus mihi obviam venit. *Eun.* V. 2. 4. Quid *ſtas*? quid ceſſas? *And.* V. 6. 15. Etiam nunc hic *ſtas*, Parmeno? *Eun.* II. 2. 55. Eamus ergo ad coenam: quid *ſtas*? *Eun.* III. 2. 6. Abi dum tu illis obviam, propera: quid *ſtas*? *Heaut.* II. 3. 9. Hei, quid *ſtas*? lapis! *Heaut.* IV. 7. 3. Here, etiam tu nunc hic *ſtas*? *Hec.* III. 4. 16. Vide, quid agas. *Ph. Stat* ſententia. *Eun.* II. 1. 18. Quid *ſtamus*? cur non imus hinc? *Eun.* III. 2. 12. Quid hic *ſtabas*? cur non recta introibas? *Eun.* I. 2. 7. Partim ſum earum exactus: partim vix *ſteti*. *Hec.* Alt. Prol. 7. Quod ſi intelligeret, quom *ſtetit* olim nova. *Phorm.* Prol. 9. Revocemus hominem. *An. Sta* illico. *Phorm.* I. 4. 18. Ni haec ita eſſent, cum illo haud *ſtares*, Phaedria. *Phorm.* II. 1. 39. Poſtquam ante oſtium me audivit *ſtare*, adproperat. *And.* III. 1. 17. Pamphilum ipſum video *ſtare* ante oſtium. ite intro. *Hec.* III. 4. 14. Bacchidem, eccam, video *ſtare* ante oſtium! *Hec.* V. 4. 14. Si poterit fieri, ut ne pater per me *ſtetiſſe* credat, quo minus. Id faciam, in proclivi quod eſt, per me *ſtetiſſe*, ut credat. *And.* IV. 2. 16. & 18. Actoris opera magis *ſtetiſſe*, quam ſua. *Phorm.* Prol. 10. Quem cum iſtoc ſermonem habueris, procul hinc *ſtans* accepi, uxor. *Hec.* IV. 3. 1. Quid agitur? *Pa. Statur.* *Gn.* Video. *Eun.* II. 2. 40.

SYNTAXIS. *Quid ſtas? Stat ſententia. Actor vix ſtat. Fabula ſtat. Stare ante oſtium. Stat per me. Statur.*

STOLIDUS.

Jam ſcio, ah! vix tandem ſenſi *ſtolidus*. *And.* III. 1. 12. Nonne ad ſenem aliquam fabricam fingit? *Sy. Stolidus* eſt. *Heaut.* III. 2. 34.

STOMACHOR.

Id equidem adveniens mecum *ſtomachabar* modo. *Eun.* II. 3. 31.

STORAX.

Storax! non rediit hac nocte a coena Aeſchinus? *Adelph.* I. 1. 1.

STRATO.

Quaeſo, inquam, *Strato*, eone es ferox, quia? *Eun.* III. 1. 24.

STRENUE.

Abi prae *ſtrenue*, ac aperi fores. *Adelph.* II. 1. 13.

STRENUUS.

Phormio itidem in hac re, ut in aliis, *ſtrenuum* hominem praebuit. *Phorm.* III. 1. 12.

STRE-

Strepitus.

Comitum conventus, *ſtrepitus*, clamor mulierum fecere, ut. *Hec.* Alt. Prol. 27.

Struo.

Num me feſellit, hoſce id *ſtruere*? *Heaut.* III. 2. 3.

Studeo.

Dum *ſtudeo* obſequi tibi, pene illuſi vitam filiae. *And.* V. 1. 3. Dum tibi ſororem *ſtudeo* reddere & reſtituere. *Eun.* IV. 6. 7. Neque illam ſane *ſtudeo* vendere. *Adelph.* IV. 7. 27. Illis dum *ſtudeo* ut quam plurimum facerem. *Adelph.* V. 4. 14. Eo domum, *ſtudeo* haec, prius quam ille, ut redeat. Illam ad vos redire *ſtudeo*, ſi facere poſſim ullo modo. *Hec.* II. 2. 20. & 23. Dum *ſtudes* dare verba nobis. *Eun.* V. 5. 8. *Studes* par referre. *Adelph.* I. 1. 48. Dum nimium dici nos bonos *ſtudemus* & benignos. *Phorm.* V. 2. 2. Quas (virgines) matres *ſtudent* demiſſis humeris eſſe, vincto pectore, ut. *Eun.* II. 3. 21. Occidunt me quidem, dum nimis ſanctas nuptias *ſtudent* facere. *Adelph.* V. 7. 2. Horum ille nihil egregie praeter caetera *ſtudebat*; & tamen omnia haec mediocriter. *And.* I. 1. 32. Ita ut aequum fuerat, atque ut *ſtudui*, tradere. *Eun.* V. 2. 31. Id quum *ſtuduiſti*, iſti formae ut mores conſimiles forent. *Heaut.* II. 4. 2. Ille ad famem hunc ab ſtudio *ſtuduit* rejicere. *Phorm.* Prol. 19. Cave, ne falſam gratiam *ſtudeas* inire. *Heaut.* II. 3. 62. Tamen hanc habere *ſtudeat* cum ſummo probro? *And.* V. 3. 10. Si quiſquam eſt, qui placere ſe *ſtudeat* bonis. *Eun.* Prol. 1. Ut adoleſcentuli vobis placere *ſtudeant* potius, quam ſibi. *Heaut.* Prol. 52. Utin' omnes mulieres eadem aeque *ſtudeant*, nolintque omnia? *Hec.* II. 1. 2. Peccatum imprudentia eſt Poëtae, non qui furtum facere *ſtuduerit*. *Eun.* Prol. 28.

Syntaxis. *Nihil egregie praeter caetera ſtudere. Cave ſtudeas.*

Studioſe.

Mater ubi accepit, coepit *ſtudioſe* omnia docere, educare, ita uti ſi. *Eun.* I. 2. 36. Texentem telam *ſtudioſe* ipſam offendimus. *Heaut.* II. 3. 44. Eaſdem agere coepi, ut ab eodem alias diſcerem novas, *ſtudioſe*. *Hec.* Alt. Prol. 11.

Studium.

Viris eſſe advorſas, aeque *ſtudium* eſt: ſimilis pertinacia eſt. *Hec.* II. 1. 5. Utrum *ſtudione* id ſibi habet, an laudi putat fore, ſi perdiderit gnatum? *Adelph.* III. 3. 28. Ut animum ad aliquod *ſtudium* adjungant. *And.* I. 1. 29. Repente ad *ſtudium* hunc ſe adplicaſſe muſicum. *Heaut.* Prol. 23. Qui in tutelam meam *ſtudium* ſuum, & ſe in voſtram commiſit fidem. *Hec.* Alt. Prol. 45. Vide, quam iniquus ſis prae *ſtudio*, dum efficias id, quod cupis. *And.* V. 1. 6. Hinc ſciri potuit, quo *ſtudio* vitam ſuam te abſente exegerit. *Heaut.* II. 3. 39. Is adeo diſſimili *ſtudio* eſt. *Adelph.* I. 1. 16. Ita populus *ſtudio* ſtupidus in funambulo animum occuparat. *Hec.* Prol. 4. Ne illum ab *ſtudio* abducerem. Prope jam remotum injuria adverſariûm ab *ſtudio*, atque ab labore, atque arte Muſica. *Hec.* Alt. Prol. 11. & 15. Poëta vetus Poëtam non poteſt retrahere ab *ſtudio*; & tranſdere hominem in otium. Ille ad famem hunc ab *ſtudio* ſtuduit rejicere. *Phorm.* Prol. 2. & 19. Satias jam tenet *ſtudiorum* iſtorum. *Hec.* IV. 2. 19. Eorum obſequi *ſtudiis*. *And.* I. 1. 37.

Syntaxis. *Animum ad ſtudium adjungere. Studio ſibi habere rem. Iniquus prae ſtudio. Diſſimili ſtudio eſſe. Studio ſtupidus. Aliquem ab ſtudio abducere. removere. retrahere. rejicere. Obſequi ſtudiis alterius.*

Stulte.

Factum a nobis *ſtulte* eſt. Haud *ſtulte* ſapis. *Heaut.* II. 3. 8. & 82. Qui amat, cui odio ipſus eſt, bis facere *ſtulte* duco. *Hec.* III. 2. 8. Ut *ſtultiſſime* quidem illi rem geſſerimus. *Phorm.* V. 2. 7.

Stultitia.

Exſuperat ejus *ſtultitia* haec omnia. *Heaut.* V. 1. 5. Ah! *ſtultitia* eſt iſtaec, non pudor. *Adelph.* II. 4. 10. Ut meae *ſtultitiae* in juſtitia tua ſit aliquid praeſidi. *Heaut.* IV. 1. 33. Quidquid ego hujus feci, tibi proſpexi, & *ſtultitiae* tuae. Ibi tuae *ſtultitiae* ſemper erit praeſidium. *Heaut.* V. 2. 8. & 14. Ego pretium ob *ſtultitiam* fero. *And.* III. 5. 4. Prô Juppiter! hominis *ſtultitiam*. *Adelph.* III. 3. 13. Illius *ſtultitia* victa, ex urbe tu rus habitatum migres? *Hec.* IV. 2. 13. Cujus de *ſtultitia* dici, ut dignum eſt, non poteſt. *Phorm.* II. 3. 55. Utrum *ſtultitia* facere ego hunc, an malitia dicam? *Phorm.* IV. 3. 54.

Stultus, a, um.

Homini homo quid praeſtat! *ſtulto* intelligens! *Hec.* II. 2. 1. Chreme, vin' tu homini *ſtulto* mihi auſcultare? *Heaut.* III. 3. 24. Tu jam pendebis, qui *ſtultum* adoleſcentulum nobilitas flagitiis. *Eun.* V. 7. 20. In me quidvis harum rerum convenit, quae ſunt dicta in *ſtultum*. *Heaut.* V. 1. 4. Ah *ſtulte*! tu de Pſaltria me ſomnias agere. *Adelph.* IV. 7. 6. Hic homines prorſum ex *ſtultis* inſanos facit. *Eun.* II. 2. 23. Quid illo faciemus, *ſtulta*? *Eun.* V. 1. 21. In qua re nunc tam confidenter reſtas, *ſtulta*? *Heaut.* V. 3. 7. Ut *ſtultae* & miſere omnes ſumus religioſae. *Heaut.* IV. 1. 36. Quod cavere poſſis, *ſtultum* admittere eſt. *Eun.* IV. 6. 23. Sed ego *ſtultior*, meis dictis parere hanc qui poſtulem. *Hec.* IV. 1. 49. Numquam, pol, hominem, *ſtultiorem* vidi, nec videbo. primo callidum & diſertum credidi hominem. *Eun.* V. 7. 8. Hominum homo *ſtultiſſime*. *Adelph.* II. 2. 10.

Stupeo.

Quid *ſtupes*, Antiphila? *Heaut.* II. 4. 24. Animus laſſus, cura confectus, *ſtupet*. *And.* II. 1. 4.

Stupidus.

Ita populus ſtudio *ſtupidus* in funam-

funambulo animum occuparat. *Hec.* Prol. 4.

SUADEO.

Itane *ſuades*? *Pa.* Si ſapis. *Eun.* I. 1. 31. Recte *ſuades*, faciam. *Heaut.* V. 2. 43. Sane hercle pulchre *ſuades*. *Phorm.* III. 3. 9. Is mihi *ſuadet*, nuptias quantum queam, ut maturem. *And.* III. 3. 45. Nunc me pietas matris potius commodum *ſuadet* ſequi. *Hec.* III. 5. 31. Mater quod *ſuaſit* ſua, adoleſcens mulier fecit. *Hec.* IV. 4. 38. Numquam faciam. *Da.* Ne nega. *Pa.* *Suadere* noli. *And.* II. 3. 11. Numquam deſtitit inſtare, *ſuadere*, orare, uſque adeo donec perpulit. *And.* IV. 1. 38. Quod utinam ne Phormioni id *ſuadere* in mentem incidiſſet. *Phorm.* I. 3. 5.

SUASUS.

Vereor, hera ne ob meum *ſuaſum* indigne injuria adficiatur. *Phorm.* V. 1. 3.

SUAVIS, E.

Ha! ha! he! homo *ſuavis*. *Phorm.* II. 3. 64. Tibi autem porro ut non ſit *ſuave* vivere. *Heaut.* III. 1. 73. Nihil *ſuave* meritum eſt. *Phorm.* II. 1. 75. Ubi te vidi animo eſſe omiſſo, &, *ſuavia* in praeſentia quae eſſent, prima habere. *Heaut.* V. 2. 9. Haec, cum rationem ineas, quam ſint *ſuavia*, & quam cara ſint. *Phorm.* II. 3. 30.

SUAVIUM.

O Thais mea, meum *ſuavium*, quid agitur? *Eun.* III. 2. 3.

SUB.

Mater, cujus *ſub* imperio eſt, mala. *Heaut.* II. 2. 4. Agelli eſt hic *ſub* urbe paullum, quod locitas foras. *Adelph.* V. 8. 26.

SUBAGITO.

Iſtaec quidem contumelia eſt: hominem amicum recipere ad te, atque ejus amicam *ſubagitare*. *Heaut.* III. 3. 6.

SUBDITUS.

Subditum ſe ſuſpicatur. *Ch.* *Subditum*: ain' tu? *Heaut.* V. 3. 12.

SUBDUCO.

Cum eo clam te *ſubduxti* mihi. *Eun.* IV. 7. 25. Hoc eſt ſigni, ubi primum poterit, ſe illinc *ſubducet*, ſcio. *Eun.* IV. 1. 14. Numquam ita quiſquam bene *ſubducta* ratione ad vitam fuit, quin. *Adelph.* V. 4. 1.

SUBJICIO.

Si meminiſti, id quod olim dictum eſt, *ſubjice*. *Phorm.* II. 3. 40.

SUBITO.

Quid hoc, quod timida *ſubito* egreditur Pythias? *Eun.* IV. 2. 14. Cui tam *ſubito* tot contigerint commoda. *Eun.* V. 9. 3. Crucior bolum tantum mihi ereptum tam *ſubito* e faucibus. *Heaut.* IV. 2. 6. Ita nunc imparatum *ſubito* tanta te impendent mala. *Phorm.* I. 4. 2. Unde ego nunc tam *ſubito* huic argentum inveniam miſer? *Phorm.* III. 3. 1. Quam *ſubito* hero meo Antiphoni ope veſtra hunc oneraſtis diem! *Phorm.* V. 6. 2.

SUBITUS, A, UM.

Quae iſtaec *ſubita* eſt largitas? *Adelph.* V. 9. 28. Quod ego huic nunc *ſubito* exitio remedium inveniam miſer! *Phorm.* I. 4. 23.

SUBLATUS.

Quia paullulum vobis acceſſit pecuniae, *ſublati* animi ſunt. *Hec.* III. 5. 57.

SUBLIMIS, E.

Sublimem hunc intro rape, quantum potes. *And.* V. 2. 20. *Sublimem* medium adriperem. *Adelph.* III. 2. 18.

SUBMONEO.

Submonuit me Parmeno ibi ſervus, quod ego adripui. *Eun.* III. 5. 22.

SUBOLET.

Numquid patri *ſubolet*? *Phorm.* III. 1. 10. Syrus idem mire finxit filium, ut ne paullulum quidem *ſuboleat*, eſſe amicam hanc Cliniae. *Heaut.* V. 1. 26.

SUBSENTIO.

Etſi *ſubſenſi* id quoque, illos ibi eſſe. *Heaut.* III. 1. 62.

SUBSERVIO.

Tu, ut *ſubſervias* orationi, utcunque opus ſit verbis, vide. *And.* IV. 3. 20.

SUBSIDIUM.

Nunc prior adito tu: ego in *ſubſidiis* hic ero ſuccenturiatus, ſi quid deficies. *Phorm.* I. 4. 52.

SUBSTERNO.

Ex ara hinc ſume verbenas tibi, atque eas *ſubſterne*. *And.* IV. 3. 12.

SUBSTO

Perii! metuo, ut *ſubſtet* hoſpes. *And.* V. 4. 11.

SUBTEMEN.

Anus *ſubtemen* nebat. praeterea una ancillula erat, ea texebat una. *Heaut.* II. 3. 52.

SUBTRISTIS.

Subtriſtis viſus eſt eſſe aliquantulum mihi. *And.* II. 6. 16.

SUBVENIO.

Tu impuliſti. *Ph.* Sic opinor. *Ge.* *Subveni*. *Phorm.* II. 2. 6. Ferte miſero atque innocenti auxilium! *ſubvenite* inopi! *Adelph.* II. 1. 12. Sed neceſſe eſt, huic ut *ſubveniat*. *Eun.* V. 5. 27. Cervam fugere, & eam plorare, orare, ut *ſubveniat* ſibi. *Phorm.* Prol. 8.

SUBVORTO.

Ne nimium modo bonae tuae iſtae nos rationes, & tuus iſte animus aequus *ſubvortant*. *Adelph.* V. 3. 51.

SUCCEDO.

Parum *ſuccedit* quod ago: at facio ſedulo. *And.* IV. 1. 56. Hac non *ſucceſſit*, alia adgrediemur via. *And.* IV. 1. 47. Quando hoc bene *ſucceſſit*, hilarem hunc ſumamus diem. *Adelph.* II. 4. 23.

SUCCENSEO.

Derides? merito nunc ego mihi *ſuccenſeo*. *Heaut.* V. 1. 42. Nihil *ſuccenſeo*, nec tibi, nec huic. *Heaut.* V. 2. 23. Eho, an id *ſuccenſes* nunc illi? *Phorm.* II. 1. 29. Sed eſt, quod *ſuccenſet* tibi. *And.* II. 6. 17. Is nunc propterea tibi *ſuccenſet*. *And.* IV. 1. 30. Sed parumne eſt, quod omnibus nunc nobis *ſuccenſet* ſenex, ni. *Phorm.* III. 3. 13. Egone illi non *ſuccenſeam*? *Phorm.* II. 1. 30. Jam adoleſcenti nihil eſt, quod *ſuccenſeam*, ſi. *Phorm.* II. 3. 14. Atqui nihil fecit, patrue, quod *ſuccenſeas*. *Phorm.* II. 1. 33. Si id *ſuccenſeat* nunc, quia non dat tibi uxorem Chremes.

S U

S U

Digitized by Google

mes. *And.* II. 3. 2. Dicat, nos dare eam Phormioni nuptum, ne *ſuccenſeat*. *Phorm.* IV. 5. 8.

SUCCENTURIATUS.

Ego in ſubſidiis hic ero *ſuccenturiatus*, ſi quid deficies. *Phorm.* I. 4. 53.

SUCCURRO.

Paratae lites: *ſuccurrendum* eſt. *Adelph.* V. 3. 6.

SUCCUS.

Color verus, corpus ſolidnm, & *ſucci* plenum. *Eun.* II. 3. 26.

SUDO.

Heia! *ſudabis* ſatis, ſi cum illo inceptas homine. *Phorm.* IV. 3. 23.

SUFFARCINATUS, A, UM.

Vidi Cantharam *ſuffarcinatam*. *And.* IV. 4. 31.

SUFFERO.

Syre, vix *ſuffero*. *Heaut.* II. 4. 20. An ut pro hujus peccatis ego ſupplicium *ſufferam*? *And.* V. 3. 17. Satrapes ſi ſiet amator, numquam *ſufferre* ejus ſumtus queat. *Heaut.* III. 1. 44.

SUGGERO.

Cur amat? cur potat? cur tu his rebus ſumtum *ſuggeris*? *Adelph.* I. 1. 37.

SUI *Pronom.*

Unnm hoc ſcio, hanc meritam eſſe, ut memor eſſes *ſui*. *And.* I. 5. 46. Quam uterque eſt ſimilis *ſui*! *Phorm.* III. 2. 16. Id *ſibi* negoti credidit ſolum dari. *And.* Prol. 2. Quid igitur *ſibi* volt pater? *And.* II. 3. 1. Quid *ſibi* hic veſtitus quaerit? *Eun.* III. 5. 10. Oh! illud vide; os ut *ſibi* diſtorſit carnufex! *Eun.* IV. 4. 3. Minime miror, ſi te *ſibi* quiſque expetit. *Heaut.* II. 4. 3. Ubi videbit, tantos *ſibi* ſumtus domi cotidianos fieri. *Heaut.* IV. 5. 6. Qui *ſibi* me pro ridiculo putat. *Heaut.* V. 1. 79. Et tibi bene eſſe ſoli, quum *ſibi* ſit male. *Adelph.* I. 1. 9. Ex aliis ſumere exemplum *ſibi*. *Adelph.* III. 3. 62. Pater, ſi ex me illa liberos vellet *ſibi*, aut. *Hec.* IV. 4. 33. Unaque nos *ſibi* opera amicos junget. *Hec.* V. 2. 32. Is *ſibi* reſponſum hoc habeat. *Phorm.* Prol. 17. Obſecrat, *ſibi* ut ejus faciat copiam. *Phorm.* I. 2. 63. Uxorem decretat dare *ſeſe* mihi hodie. Tum autem hoc timet, ne deſeras *ſe*. *And.* I. 5. 3. & 35. Dehinc ne fruſtretur ipſe *ſe*, aut. *Eun.* Prol. 14. Illa *ſeſe* interea commodum huc advorterat. *Eun.* II. 3. 51. Hi *ſe* ad vos adplicant. *Heaut.* II. 4. 13. Aperte, ita ut res *ſeſe* habet, narrato. *Heaut.* IV. 3. 24. Semper parce, ac duriter *ſe* habere. *Adelph.* I. 1. 21. Praeſidium velle *ſe* ſenectuti ſuae. *Hec.* I. 2. 44. Ruri fere *ſe* continebat. *Phorm.* II. 3. 17. Ut ajebat, de ejus conſilio *ſeſe* velle facere. *Phorm.* III. 1. 17. Quia habet aliud magis ex *ſeſe*, & majus. *Eun.* V. 4. 51. Pro *ſe* quiſque ſedulo faciebat. *Heaut.* I. 1. 74. Antiphonem video ab *ſeſe* amittere invitum eam. *Phorm.* V. 7. 25. Omnes *ſibi* malle melius eſſe, quam alteri. *And.* II. 5. 16. *Sibi* vero hanc laudem relinquunt. *Hec.* III. 5. 11. Qui ſcis eos nunc diſcordare inter *ſe*? *And.* III. 3. 43. Sic habent principia *ſeſe*, ut dico. *Phorm.* III. 1. 15. *Saepiſſime alibi.*

SUM, ES, EST.

Nullus *ſum*! *And.* III. 4. 20. *Eun.* V. 7. 22. *Hec.* III. 1. 39. IV. 4. 31. Quandoquidem tam iners, tam nulli conſilii *ſum*. *And.* III. 5. 3. Vix *ſum* apud me, ita animus commotus eſt metu. *And.* V. 4. 34. Non adeo inhumano ingenio *ſum*, ut. *Eun.* V. 2. 41. Propter quam in ſumma infamia *ſum*. *Heaut.* II. 3. 18. Non tibi ego exempli ſatis *ſum*? *Ch.* Prae iracundia, Menedeme, non *ſum* apud me. *Heaut.* V. 1. 47. & 48. Immo & ibi nunc *ſum*, & uſque id egi dudum. *Heaut.* V. 2. 30. Obſecro, mi gnate, ne iſtuc in animum inducas tuum, alienum eſſe te. *Cl. Sum. Heaut.* V. 4. 6. Vix *ſum* compos animi: ita ardeo iracundia. *Adelph.* III. 2. 12. Quod me accuſat nunc vir, *ſum* extra noxiam. *Hec.* II 3. 3. Nam ea jam aetate *ſum*, ut. *Hec.* V. 1. 10. Non *ſum* apud me. *Phorm.* I. 4. 27. Sic *ſum*: ſi placeo, utere. Ego iſti nihilo *ſum* aliter, ac fui. *Phorm.* III. 2. 42. & 45. Nihil circuitione uſus *es*. *And.* I. 2. 31. Potin' *es* mihi verum dicere? *And.* II. 6. 6. Quis tu *es*? quis mihi *es*? *And.* IV. 1. 11. Qui dum? *Gn.* Quia triſtis *es*. *Eun.* II. 2. 42. Multimodis injurius, Clitipho, *es*; neque ferri potis *es*. *Heaut.* II. 3. 80. Natura tu illi pater *es*, conſiliis ego. *Adelph.* I. 2. 46. Tu quoque proterve iracundus *es*. *Hec.* III. 5. 53. Hem! ſatis pro imperio! quiſquis *es*. *Phorm.* I. 4. 19. Meum gnatum rumor *eſt* amare. *And.* I. 2. 14. Nihil loci *eſt* ſegnitiae, neque ſocordiae. *And.* I. 3. 1. Item alia multa, quae nunc non *eſt* narrandi locus. *And.* II. 2. 17. Amantium irae, amoris integratio *eſt*. *And.* III. 3. 23. Tuum *eſt*, mihi ignoſcere. *And.* IV. 1. 55. Ea res *eſt*; propterea que nunc miſera in moerore *eſt*. *And.* IV. 2. 10. Dos, Pamphile, *eſt* decem talenta. *And.* V. 4. 47. Atque adeo longum *eſt*, nos illum exſpectare, dum exeat. *And.* V. 6. 13. Cras *eſt* mihi judicium. *Eun.* II. 3. 46. Sic homo *eſt*, perpaucorum hominum. *Eun.* III. 1. 18. Quid huc reditio *eſt*? quid veſtis mutatio? *Eun.* IV. 4. 4. Quid ais? *Th.* Id quod res *eſt*. *Eun.* IV. 6. 10. Quanti *eſt* ſapere! *Eun.* IV. 7. 21. Mihi ſic *eſt* uſus: tibi ut opus facto *eſt*, face. *Heaut.* I. 1. 28. Si una haec dedecori *eſt* parum? *Heaut.* II. 3. 93. Non *eſt* mentiri meum. *Heaut.* III. 2. 38. At mihi fides apud hunc *eſt*. *Heaut.* III. 3. 10. Non mea *eſt* ſimulatio. *Heaut.* IV. 5. 34. Serva, quod in te *eſt*, filium, & me, & familiam. *Heaut.* IV. 8. 4. Hoc patrium *eſt*, potius conſuefacere filium. *Adelph.* I. 1. 49. In ore *eſt* omni populo. *Eſt*, Dis gratia, & unde haec fiant. *Adelph.* I. 2. 13. & 41. Verum cogito id, quod res *eſt*. *Adelph.* II. 1. 52. Non hercle otium *eſt* nunc mihi auſcultandi. Nae illiuſmodi jam nobis magna civium penuria *eſt*. *Adelph.* III. 3. 65. & 88. Si *eſt*, facturus ut ſit officium ſuum. *Adelph.* III. 5. 4. Cteſipho autem in amo-

re *eſt* totus. *Adelph.* IV. 2. 50. Simulare certe *eſt* hominis. *Adelph.* IV. 7. 16. Pro patre huic *eſt* : bonus *eſt* : noſter *eſt* : recte datur. *Adelph.* V. 8. 28. Poſtremo a me argentum, quanti *eſt*, ſumito. *Adelph.* V. 9. 20. Aliud fortaſſe aliis vitii *eſt*: ego ſum animo leni natus. *Eſt*, quod me tranſire ad forum jam oporteat. *Hec.* II. 2. 28. & 31. Tibi id in manu *eſt*, ne fiat. *Hec.* III. 5. 43. Haec mihi nunc cura *eſt* maxima, ut ne. *Hec.* IV. 2. 19. Is quidem in culpa non *eſt*. *Hec.* IV. 4. 78. Si vera dicis, nihil tibi *eſt* a me pericli, mulier. *Hec.* V. 1. 9. In me omnis ſpes mihi *eſt*. *Phorm.* I. 2. 89. Cui de integro *eſt* poteſtas etiam conſulendi, quid velis. *Phorm.* I. 3. 22. Tum, temporis mihi punctum ad hanc rem *eſt*. *Phorm.* I. 4. 7. Hic in noxa *eſt*. *Phorm.* II. 1. 36. Aliis aliunde *eſt* periclum, unde aliquid abradi poteſt. *Phorm.* II. 2. 19. Quantus metus *eſt* mihi! *Phorm.* III. 1. 18. His nunc praemium *eſt*, qui recta prava faciunt. *Phorm.* V. 2. 6. Quia uterque utrique *eſt* cordi. *Phorm.* V. 3. 17. *Eſt*, ubi vos ulciſcar probe. *Phorm.* V. 7. 96. Deteriores omnes *ſumus* licentia. *Heaut.* III. 1. 74. Ego vapulando, ille verberando, uſque ambo defeſſi *ſumus*. *Adelph.* II. 2. 5. Omnibus nobis ut res dant ſeſe, ita magni atque humiles *ſumus*. *Hec.* III. 3. 20. Ita plerique ingenio *ſumus* omnes, noſtri noſmet poenitet. *Phorm.* I. 3. 20. Proinde hinc vos amolimini : nam mihi impedimento *eſtis*. *And.* IV. 2. 24. Quam *eſtis* maxume potentes, dites, fortunati, nobiles. *Adelph.* III. 4. 56. Anum decrepitam ducam ! idne *eſtis* auctores mihi? *Adelph.* V. 8. 16. Quas credis eſſe has, non *ſunt* verae nuptiae. *And.* I. 1. 20. Illis quae *ſunt* intus clamat de via. *And.* III. 2. 11. Irae *ſunt* inter Glycerium & gnatum. *And.* III. 3. 20. Eſt genus hominum, qui eſſe primos ſe omnium rerum volunt, nec *ſunt*. *Eun.* II. 2. 18. Quae dum foris *ſunt*, nihil videtur mundius. *Eun.* V. 4. 12. Haec perinde *ſunt*, ut illius animus, qui ea poſſidet. Haec *ſunt* tamen ad virtutem omnia. *Heaut.* I. 2. 21. & 33. Te amo : quo magis, quae agis, curae *ſunt* mihi. *Adelph.* IV. 5. 46. Haec magis *ſunt* hominis. *Adelph.* IV. 7. 18. Itidem illae mulieres *ſunt* ferme, ut pueri, levi ſententia. *Hec.* III. 1. 32. Quonam in loco *ſunt* res, & fortunae meae? *Phorm.* III. 1. 9. Haccine cauſa ego *eram* tantopere cupidus redeundi domum? *Hec.* III. 1. 3. Ehem! tun' hic *eras*, mi Phaedria? Neque tu uno *eras* contenta. *Eun.* I. 2. 6. & 42. Nunc demum venis? cur paſſus? ubi *eras*? *Adelph.* II. 2. 26. Ehem! pater mi, tu hic *eras*? *Adelph.* V. 7. 3. Ho! tune is *eras*? *Phorm.* V. 7. 52. Sic vita *erat* : facile omnes perferre ac pati; cum quibus *erat* cumque una. Andriae illi id *erat* nomen. *And.* I. 1. 35. 36. & 59. Ad eam rem tempus non *erat*. *Eun.* IV. 1. 7. Eho! nonne id ſat *erat*? *Eun.* IV. 5. 10. Ut ut *erat*, manſum tamen oportuit. fortaſſe aliquantum iniquior *erat*. *Heaut.* I. 2. 26. & 27. *Erat* hic Corinthia anus, haud impura. *Heaut.* IV. 1. 16. Quae ſecunda ei dos *erat*, periit. *Adelph.* III. 2. 47. Cui tanta *erat* res, & ſupererat? *Phorm.* I. 2. 19. Jam tum *erat* ſenex. *Phorm.* V. 8. 34. Mater & pater, quaſi dedita opera, domi *erant*. *Eun.* V. 2. 2. Cuique *erant* grata omnia, protrruiſti hinc. *Heaut.* III. 1. 36. Abii ad proximos, qui *erant* tibi. *Heaut.* V. 2. 13. In quo noſtrae ſpes, omneſque opes ſitae *erant*. *Adelph.* III. 2. 34. Ut ut *erant* alia, illi certe conſuleres. *Phorm.* III. 1. 4. Haeccine *erant* itiones crebrae, & manſiones diutinae Lemni? *Phorm.* V. 8. 23. Prius, quam argentum haberes, quod daturus jam *fui*. *Heaut.* IV. 6. 13. Ego numquam adeo aſtutus *fui*, quin. *Adelph.* II. 2. 13. Dies triginta, aut plus eo, in navi *fui*. *Hec.* III. 4. 7. Vel heri in vino, quam immodeſtus *fuiſti*! *Heaut.* III. 3. 7. Dum iſtis *fuiſti* ſolus, dum. *Heaut.* V. 2. 34. Sola hic *fuiſti*: in te omnis haeret culpa ſola. *Hec.* II. 1. 32. Liberius vivendi *fuit* poteſtas. *And.* I. 1. 25. Seu tibi morigera *fuit* in rebus omnibus. *And.* I. 5. 59. Num quidnam amplius tibi cum illa *fuit*, Charine? *And.* II. 1. 25. Olim iſti *fuit* generi quondam quaeſtus apud ſeclum prius. *Eun.* II. 2. 15. Mihi ſolae ridiculo *fuit*. *Eun.* V. 7. 3. Immo ille *fuit* ſenex importunus ſemper. *Heaut.* I. 2. 23. Vita eſt eadem, & animus te erga idem, ac *fuit*. *Heaut.* II. 3. 24. Ita magno deſiderio *fuit* ei filius. *Heaut.* IV. 5. 5. Hodie in pſaltria hac emunda, hic adjutor *fuit*. *Adelph.* V. 9. 10. Ei cauſa alia quae *fuit*, quamobrem abs te abiret? *Hec.* IV. 4. 73. Hic adeo his rebus annulus *fuit* initium inveniundis. *Hec.* V. 3. 23. Neque mihi cognatus *fuit* quiſquam iſthoc nomine. *Phorm.* II. 3. 44. Una ſemper militiae, & domi *fuimus*. *Adelph.* III. 4. 50. Quae illius *fuerunt*, poſſidet. *And.* IV. 5. 15. Ubi comperi ex iis, qui ei *fuere* conſcii. *Heaut.* I. 1. 69. Amici omnes modo uno ore auctores *fuere*, ut. *Phorm.* IV. 3. 20. Detineo te fortaſſe: tu profectus alio *fuerat*. *Eun.* II. 2. 49. Erat quidam Eunuchus, quem mercatus *fuerat* frater Thaidi. *Eun.* III. 5. 21. Virginem vitiaſti, quam te jus non *fuerat* tangere. *Adelph.* IV. 5. 52. Adeam, cujus conſilio ea par *fuerat* proſpici. *Hec.* IV. 1. 46. Tum, ſi id falſum *fuerat*, filius cur non refellit? *Phorm.* II. 3. 53. Atque ita, ut nuptiae *fuerant* futurae, fiant. *And.* III. 3. 11. Non *fuerant* nuptiae futurae. *And.* III. 4. 8. Tu hoſce inſtrue : hic ego *ero* poſt principia. *Eun.* IV. 7. 11. Ego domi *ero*, ſi quid me voles. *Heaut.* IV. 8. 32. Ego in ſubſidiis hic *ero* ſuccenturiatus. *Phorm.* I. 4. 52. Quum tu ſatura, atque ebria *eris*, puer ut ſatur ſit, faci-

Digitized by Google

facito. *Hec.* V. 2. 3. Neque iſtic, neque alibi tibi uſquam *erit* in me mora. *And.* II. 5. 9. Jam, ubi ubi *erit*, inventum tibi curabo. *And.* IV. 2. 1. Ubi tempus tibi *erit*, ſat habet, ſi tum recipitur. *Eun.* III. 2. 32. Mihi ſi unquam filius *erit*. *Heaut.* II. 1. 5. Quid ſene noſtro *erit* miſerius? *Heaut.* II. 3. 14. Praeſens, abſenſque idem *erit*. *Adelph.* I. 1. 48. Si *erit* adjutrix noſtrae induſtriae. *Hec.* Alt. Prol. 24. Neutra in re vobis difficultas a me *erit*. *Hec.* IV. 4. 45. Ubi *erit* puero natalis dies: ubi initiabunt. Omne hoc mater auferet: puer *erit* cauſa mittundi. *Hec.* I. 1. 14. & 16. Indicio de ſe ipſe erit: vos *eritis* judices. *Adelph.* Prol. 4. Ideo, quia, ut vos mihi domi *eritis*, proinde ego ero fama foris. *Hec.* II. 1. 21. Alii meliores *erunt*. *Adelph.* V. 9. 11. At hae amicae *erunt*, ubi. *Hec.* V. 2. 24. Inde hiſce oſtendam me, ubi *erunt* egreſſi foras. *Phorm.* V. 6. 52. *Eſto*: at certe concedas hinc aliquo. *Heaut.* III. 3. 11. Syre, eho! accede huc ad me: liber *eſto*. *Adelph.* V. 9. 13. Quietus *eſto*, inquam. *Phorm.* IV. 5. 1. Quaſi illa tua ſit, Pamphilique ego *ſim* pater. *And.* III. 3. 17. Tandem cognoſti, qui *ſiem*. *And.* III. 4. 7. Sentiet qui vir *ſiem*. *Eun.* I. 1. 21. Scin' me, in quibus *ſim* gaudiis? *Eun.* V. 9. 5. Prae gaudio ubi *ſim*, neſcio. *Heaut.* II. 3. 67. Si augeam, aut etiam adjutor *ſim* ejus iracundiae. *Adelph.* I. 2. 66. Ne morae meis nuptiis egomet *ſiem*? *Adelph.* IV. 5. 78. Sinite exorator ut *ſim*. *Hec.* Alt. Prol. 2. Quibus iris impulſus nunc in illam iniquos *ſiem*? *Hec.* III. 5. 35. Ut ne imparatus *ſim*, ſi adveniat Phormio. *Phorm.* II. 1. 84. Si illam dant, hanc ut mittam: ne incertus *ſiem*. *Phorm.* IV. 3. 70. Quin, ſi hoc celetur, in metu: ſin patefit, in probro *ſiem*. *Phorm.* V. 4. 6. Proin tu fac, apud te ut *ſies*. *And.* II. 4. 5. Ne in mora, cum opus ſit, *ſies*. *And.* II. 5. 13. Salvos *ſis*, Crito. *And.* IV. 5. 7. Mecum tota *ſis*: meus fac *ſis* poſtremo animus, quando ego ſum tuus. *Eun.* I. 2. 115. & 116. Nunc Parmeno, te oſtendes, qui vir *ſies*. *Eun.* II. 3. 15. Dionyſia hic ſunt hodie; apud me *ſis* volo. *Heaut.* I. 1. 110. Cave quidquam admiratus *ſies*. *Heaut.* IV. 6. 23. Bono animo fac *ſis*, Soſtrata. *Adelph.* III. 5. 1. Vereor, ne indiligens nimium *ſies*. *Adelph.* IV. 5. 50. Te oro porro in hac re adjutor *ſis* mihi. *Hec.* IV. 4. 99. Haec hinc faceſſat, tu moleſtus ne *ſies*. *Phorm.* IV. 3. 30. Animo virili praeſentique ut *ſis*, para. *Phorm.* V. 7. 64. Sin eveniat, quod volo, in Pamphilo ut nihil *ſit* morae. *And.* I. 1. 139. Huc proviſo, ut, ubi tempus *ſiet*, deducam. *Eun.* III. 2. 4. Adeon' rem rediſſe, ut periculum etiam fame mihi *ſit*? *Heaut.* V. 2. 27. Rogas me? ubi nobis Aeſchinus *ſiet*? *Adelph.* I. 2. 3. Ut hic laturus hoc *ſit*, ſi ipſam rem, ut *ſiet*, reſciverit. *Hec.* IV. 1. 52. Numquid, Geta, aliud me vis? *Ge.* Ut bene *ſit* tibi! *Phorm.* I. 2. 101. Videtis, quo in loco res haec *ſiet*. *Phorm.* II. 4. 6. Neſcis, quo in metu, & quanto in periclo *ſimus*. *Phorm.* I. 2. 8. Ut amici inter nos *ſimus*. *Phorm.* II. 3. 84. Facite aequi *ſitis*. *Heaut.* Prol. 28. Quae nunc ſunt certa ei conſilia, incerta ut *ſient*. *And.* II. 3. 16. Haud ſcio, an, quae dixit, *ſint* vera omnia. *And.* III. 2. 45. Cui magis bonae felicitates omnes adverſae *ſient*. *Eun.* III. 3. 33. Abi prae, curre, ut *ſint* domi parata. *Eun.* III. 2. 46. Scire equidem volo, quot mihi *ſint* domini. *Adelph.* IV. 2. 16. Sed firmae hae vereor ut *ſint* nuptiae. *Hec.* I. 2. 26. Haec, cum rationem ineas, quam *ſint* ſuavia, & quam cara *ſint*. *Phorm.* II. 2. 30. Quas, cum res adverſae *ſient*, paullo mederi poſſis! *Phorm.* V. 4. 3. Hanc meritam eſſe, ut memor eſſes ſui. *Pa.* Memor *eſſem*? *And.* I. 5. 47. Rogas? viderem, audirem, *eſſem* una, quacum cupiebam. *Eun.* III. 5. 26. Non tu ei dixiſti, ut *eſſem*? *Heaut.* III. 1. 27. Non ſic ludibrio tuis factis habitus *eſſem*. *Hec.* IV. 1. 11. Recte ego mihi vidiſſem, & ſenis *eſſem* ultus iracundiam. *Phorm.* I. 4. 12. Feci, e ſervo ut *eſſes* libertus mihi. *And.* I. 1. 10. Quam timui male, ne nunc animo ira *eſſes* duro, ut olim! *Heaut.* IV. 1. 52. Dis quidem *eſſes*, Demea. *De.* Exemplum omnibus curarem ut *eſſet*. *Adelph.* V. 1. 8. & 10. Primus *eſſes*, memoriter progeniem veſtram proferens. *Phorm.* II. 3. 47. Ne *eſſet* ſpatium cogitandi ad diſturbandas nuptias. *And.* I. 2. 11. Cavit, ne unquam infamiae ea res ſibi *eſſet*, ut. *And.* II. 6. 14. Perfecit, ſibi ut inſpiciundi *eſſet* copia. *Eun.* Prol. 21. Utinam *eſſet* mihi pars aequa amoris tecum. *Eun.* I. 2. 11. Quid rei *eſſet*, dicti huic? *Heaut.* IV. 7. 2. Si *eſſet*, unde id fieret, faceremus. *Adelph.* I. 2. 26. Mirabar, quid hic negotii *eſſet* tibi. *Adelph.* IV. 5. 8. Ut in otio *eſſet* potius, quam in negotio. *Hec.* Alt. Prol. 18. Non te pro his curaſſe rebus, ne quid aegre *eſſet* mihi? *Hec.* II. 1. 30. Evenit, ſenibus ambobus ſimul iter ut *eſſet*. *Phorm.* I. 2. 16. Abſque eo *eſſet*, recte ego mihi vidiſſem. *Phorm.* I. 4. 11. Quampridem pater mihi & mater mortui *eſſent*. *Eun.* III. 3. 12. Paucae, quae circum illam *eſſent*, manent novitiae puellae. *Eun.* III. 5. 33. Si mihi ſecundae res de amore meo *eſſent*. *Heaut.* II. 2. 1. Si non rediſſes, hae irae factae *eſſent* multo ampliores. *Hec.* III. 1. 9. Ni haec ita *eſſent*, cum illo haud ſtares. *Phorm.* II. 1. 39. Pater inſtat, fecit animi ut incertus *foret*. *Hec.* I. 2. 46. Ni id feciſſet, magis mirum *foret*. *Hec.* II. 1. 23. Quam fortunatus caeteris ſum rebus, abſque una hac *foret*. *Hec.* IV. 2. 25. Quid faceres, ſi aliud gravius tibi nunc faciundum *foret*? *Phorm.* I. 4. 30. Ex qua re minus rei *fores*, aut famae temperans. *Phorm.* II. 1. 41. Si unquam ullum fuit tempus, ma-

Digitized by Google

mater, quum ego voluptati tibi *fuerim*. *Heaut.* V. 4. 2. Rogabit me, ubi *fuerim*. *Adelph.* IV. 1. 11. Cuivis facile ſcitu eſt, quam *fuerim* miſer. *Hec.* III. 1. 15. Quid commemorem, qualis ego in hunc *fuerim*? *Phorm.* V. 8. 43. Ullamne ego rem volui, quin tu in ea re mihi *fueris* advorſatrix? *Heaut.* V. 3. 5. A parvulo ut ſemper tibi apud me juſta & clemens *fuerit* ſervitus, ſcis. *And.* I. 1. 9. Ego illum neſcio, qui *fuerit*. *Eun.* IV. 3. 16. Qui *fuerit* pater, quae mater, confingam. *Phorm.* I. 2. 79. Meminiſtin' olim ut *fuerit* voſtra oratio. *Phorm.* I. 4. 47. Neque ejus patrem ſe ſcire, qui *fuerit*? Nec Stilphonem ipſum ſcire, qui *fuerit*? *Phorm.* II. 3. 7. & 9. Multa, ex quo *fuerint* commoda, ejus incommoda aequum eſt ferre. *Hec.* V. 3. 42. Quod ni *fuiſſem* incogitans, ita eum exſpectarem, ut par fuit. Non potius eſſem: *fuiſſet* tum illos mihi aegre aliquot dies. *Phorm.* I. 3. 3. & 7. Moleſtus certe ei *fuero*; atque animo morem geſſero. *And.* IV. 1. 17. Tuo officio *fueris* functus. *Adelph.* IV. 3. 12. Idem hoc tibi, quod bene promeritus *fueris*, conduplicaverit. *Phorm.* III. 2. 31. Aut, ſi lubitum *fuerit*, cauſam ceperit. *And.* I. 3. 8. Si quid opus *fuerit*, heus! domo me. *Phorm.* II. 3. 93. Neutiquam officium liberi *eſſe* hominis puto. *And.* II. 1. 30. Alium *eſſe* cenſes nunc me, atque olim? *And.* III. 3. 13. Quum faciem videas, videtur *eſſe* quantivis pretii. *And.* V. 2. 15. Ubi miſer famelicus videt me *eſſe* in tanto honore. *Eun.* II. 2. 29. Fratri gaudeo amorem *eſſe* omnem in tranquillo. *Eun.* V. 9. 8. Haec non voluptati tibi *eſſe*, ſatis certo ſcio. *Heaut.* I. 1. 19. In metu *eſſe* hunc, illi eſt utile. *Heaut.* I. 2. 25. Magnum ſignum eſt, dominam *eſſe* extra noxiam. *Heaut.* II. 3. 57. Tibi jam *eſſe* (cibum) ad ſororem intelligo. *Heaut.* V. 2. 26. Tibi bene *eſſe* ſoli, quum ſibi ſit male. *Adelph.* I. 1. 9. Quod hinc acceſſerit, id de lucro putato *eſſe* omne. *Adelph.* V. 3. 31. Ei ludo magiſtram hanc *eſſe* ſatis certo ſcio. *Hec.* II. 1. 7. Oh! regem me *eſſe* oportuit. *Phorm.* I. 2. 20. Quidquid praeter ſpem eveniat, id omne deputare *eſſe* in lucro. *Phorm.* II. 1. 16. Id gratum *fuiſſe* advorſum te, habeo gratiam. *And.* I. 1. 15. Quid illi credis animi tum *fuiſſe*, ubi? *Eun.* V. 7. 14. Aeſchine, audi: ne te ignarum *fuiſſe* dicas meorum morum. *Adelph.* II. 1. 6. *Fuiſſe* erga me miro ingenio, expertus ſum. *Hec.* III. 5. 39. Quem amicum tuum ais *fuiſſe* iſtum? *Phorm.* II. 3 33. Poſthac incolumem ſat ſcio *fore* me, nunc ſi hoc devito malum. *And.* III. 5. 5. Dehinc ſpero aeternam inter nos gratiam *fore*. *Eun.* V. 2. 34. Si ſperat *fore* clam, rurſum ad ingenium redit. *Adelph.* I. 1. 46. Quod ego numquam credidi *fore*, ut. *Hec.* I. 2. 24. Quamobrem exſpectem, aut ſperem, porro non *fore*? *Phorm.* V. 8. 36. Lacrumo, quae poſthac *futura* eſt vita, quum in mentem venit. *Hec.* III. 3. 45. Atque ita, ut nuptiae fuerant *futurae*, fiant. *And.* III. 3. 11. Non fuerant nuptiae *futurae*. *And.* III. 4. 8. Ita Davum modo timere ſenſi, ubi nuptias *futuras* eſſe audivit. *And.* I. 2. 3. Quid nunc *futurum* eſt? *Adelph.* IV. 7. 12. Quidquid *futurum* eſt, huic ſuum reddas ſcilicet. *Hec.* IV. 4. 47. O Geta, quid te *futurum* eſt! *Phorm.* I. 2. 87. Non, non ſic *futurum* eſt: non poteſt. *Phorm.* II. 1. 73. Metui, quid *futurum* denique eſſet. *Heaut.* III. 3. 8. Jam nunc tibi renuntio, here, *futurum*, ut ſis ſciens. *And.* III. 2. 28. An non dixi, hoc eſſe *futurum*? *And.* III. 5. 15. Do fidem, *futurum*. *Eun.* V. 9. 30. Quid te *futurum* cenſes, quem adſidue exedent? *Heaut.* III. 1. 53. Iſtuc eſt ſapere, quae *futura* ſunt, proſpicere. *Adelph.* III. 3. 33.

SUMMA. *Subſt.*

Ad te *ſumma* ſolum rerum redit. *Phorm.* II. 2. 3. De *ſumma* nihil decedet. *Adelph.* V. 3. 30.

SUMMUS, A, UM.

Pater amicus *ſummus* nobis. *And.* V. 6. 6. Is noſtro Simulo fuit *ſummus*. *Adelph.* III. 2. 54. Amicus *ſummus* meus, & popularis Geta. *Phorm.* I. 1. 1. Veſtrae familiae hercle amicus, & tuo *ſummus* Phaedriae. *Phorm.* V. 8. 60. Plurima ſalute Parmenonem *ſummum* ſuum impertit Gnatho. *Eun.* II. 2. 40. Ne adſidue agendi ſint mihi, clamore *ſummo*, cum labore maximo. *Heaut.* Prol. 40. Cujus tibi poteſtas *ſumma* ſervandi datur. *And.* III. 3. 9. Jus ſummum ſaepe *ſumma* malitia eſt. *Heaut.* IV. 5. 48. *Summa* eludendi occaſio eſt mihi nunc ſenes. *Phorm.* V. 6. 45. Unicam gnatam ſuam cum dote *ſumma* filio uxorem ut daret. *And.* I. 1. 74. *Summa* forma ſemper conſervam domi videbit. *Eun.* II. 3. 74. Propter quam in *ſumma* infamia ſum. *Heaut.* II. 3. 18. *Summa* vi defendam hanc, atque illum mortuum. *Adelph.* III. 4. 47. Jus *ſummum* ſaepe ſumma malitia eſt. *Heaut.* IV. 5. 48. Quod habui *ſummum* pretium, perſolvi tibi. *And.* I. 1. 12. *Summum* bonum eſſe herae putavi hunc Pamphilum, amicum, amatorem. *And.* IV. 3. 2. Sapiunt, pro maleficio ſi beneficium *ſummum* nolunt reddere. *Phorm.* II. 2. 22. Tamen hanc habere ſtudeat cum *ſummo* probro? *And.* V. 3. 10. At quem Deum? qui templa coeli *ſumma* ſonitu concutit. *Eun.* III. 5. 42.

SYNTAXIS. *Summus amicus. Summo clamore. Summa poteſtas. malitia. occaſio. dos. forma. infamia. vis. Summum jus. Summum pretium perſolvere alicui. Summum bonum. Summum beneficium reddere alicui. Cum ſummo probro. Summa coeli templa.*

SUMO.

Fruſtra operam, opinor, *ſumo*. *Heaut.* IV. 3. 15. Eum hic locum *ſumſit* ſibi in Adelphos. *Adelph.* Prol. 10. Fructum quem Lemni uxoris reddunt

dunt praedia: id *ſumam*. *Phorm.* IV. 3. 76. Aliquot hos *ſumam* dies. *Phorm.* V. 5. 4. Ex ara hinc *ſume* verbenas tibi. *And.* IV. 3. 11. Poſtremo a me argentum, quanti eſt, *ſumite*. *Adelph.* V. 9. 20. Cur non habeo ſpatium, ut de te *ſumam* ſupplicium, ut volo? *And.* III. 5. 17. Quod in opere faciundo operae conſumis tuae, ſi *ſumas* in illis exercendis, plus agas. *Heaut.* I. 1. 22. Ubi tu dubites, quid *ſumas* potiſſimum. *Phorm.* II. 2. 29. Faciat, quod lubet: *ſumat*, conſumat, perdat, decretum eſt pati. *Heaut.* III. 1. 56. Quando hoc bene ſucceſſit, hilarem hunc *ſumamus* diem. *Adelph.* II. 4. 23. Cui rei opus eſt, ei hilarem hunc *ſumamus* diem. *Adelph.* V. 3. 68. Non ratio, verum argentum deerat. *De. Sumeret* alicunde. *Phorm.* II. 1. 69. Ex aliis *ſumere* exemplum ſibi. *Adelph.* III. 3. 62. Si in deterrendo voluiſſem operam *ſumere*. *Hec.* Alt. Prol. 17. Quo pacto ſatietatem amoris ait ſe velle *ſumere*? *Phorm.* V. 5. 6.

SYNTAXIS. *Operam ſumere. Sumere ſupplicium de aliquo. Sumere quid cibi. Hilarem diem ſumere. Sumere alicunde argentum. Exemplum ſumere ex aliis.*

SUMTUOSUS, A, UM.

Mea eſt potens, procax, magnifica, *ſumtuoſa*, nobilis. *Heaut.* II. 1. 15. Domus *ſumtuoſa*. *Adelph.* IV. 7. 42.

SUMTUS.

Ait, nimium parce facere *ſumtum*. *And.* II. 6. 19. Qui opere ruſtico faciundo facile *ſumtum* exercerent ſuum. *Heaut.* I. 1. 91. Praebent exigue *ſumtum*. *Heaut.* I. 2. 33. Sperabit *ſumtum* ſibi ſenex levatum eſſe harum abitu. *Heaut.* IV. 4. 24. Cur amat? cur potat? cur tu his rebus *ſumtum* ſuggeris? *Adelph.* I. 1. 37. Dedit praeterea in *ſumtum*, dimidium minae. *Adelph.* III. 3. 16. Principio, ſi id te mordet, *ſumtum* filii quem faciunt. *Adelph.* V. 3. 21. Sibi vixit: ſibi *ſumtum* fecit. *Adelph.* V. 4. 11. Turbam domum adducet; *ſumtum* admittet. *Adelph.* V. 7. 15. Virginem eam confeci ſine moleſtia, ſine *ſumtu*, ſine diſpendio. *Eun.* V. 4. 7. Ut tuo amori ſuppeditare poſſit ſine *ſumtu* tuo. *Eun.* V. 9. 46. Ita eos, meo labore eductos maxumo, hic fecit ſuos, paullo *ſumtu*. *Adelph.* V. 4. 22. Ut ne addam, quod ſine *ſumtu*, ingenuam, liberalem nactus es. *Phorm.* I. 3. 16. Quum ille & cura & *ſumtu* abſumitur. *Phorm.* II. 2. 26. Opus eſt *ſumtu* ad nuptias. *Phorm.* IV. 3. 61. *Sumtus* domi tantos ego ſolus faciam? *Heaut.* I. 1. 78. Satrapes ſi fiet amator, numquam ſufferre ejus *ſumtus* queat. *Heaut.* III. 1. 44. Cum tolerare hujus *ſumtus* non queat? *Heaut.* III. 2. 33. Ubi videbit, tantos ſibi *ſumtus* domi cotidianos fieri. *Heaut.* IV. 5. 6. *Sumtus* veſtros otiumque ut noſtra res poſſet pati. *Hec.* II. 1. 28. *Sumtus*, quos feciſti in eam, quam animo aequo tuli? *Hec.* IV. 4. 63. Si illi pergo ſuppeditare *ſumtibus*, mihi illaec vere ad raſtros res redit. *Heaut.* V. 1. 57.

SYNTAXIS. *Sumtum facere. Sumtum exercere. Praebere alicui ſumtum. Levare ſumtum. Sumtum ſuggerere alicui. Dare quid in ſumtum. Admittere ſumtum. Paullo ſumtu. Sumtu abſumi. Sufferre ſumtus. tolerare. Sumtus cotidiani.*

SUNIUM.

Rus *Sunii* ecquod haberem, & quam longe a mari? *Eun.* III. 3. 13. Ego me ire ſenibus *Sunium* dicam, ad mercatum. *Phorm.* V. 5. 9. Mercator hoc addebat, ſe audiſſe, abreptam e *Sunio*. *Eun.* I. 2. 35.

SUO.

Hei! metuo lenonem, ne quid ſuo *ſuat* capiti. *Phorm.* III. 2. 6.

SUPELLEX.

Tum pluſcula *ſupellectile* opus eſt. *Phorm.* IV. 3. 61.

SUPERBE.

Satis *ſuperbe* illuditis me. *Phorm.* V. 7. 22.

SUPERBIA.

Quorum opera ſuo quiſque tempore uſus eſt ſine *ſuperbia*. *Adelph.* Prol. 21.

SUPERBUS, A, UM.

Non cognoſco (animum) veſtrum tam *ſuperbum*. *Eun.* V. 9. 36. Reddi patri autem, cui tu nihil dicas vitii, *ſuperbum* eſt. *Hec.* I. 2. 80.

SUPERI.

Ut te quidem omnes Dî, Deaeque, *Superi*, Inferi, malis exemplis perdant. *Phorm.* IV. 4. 6.

SUPERO.

Haec (virgo) *ſuperat* ipſam Thaidem. *Eun.* II. 1. 25. Numquam ita magnifice quidquam dicam, id virtus quin *ſuperet* tua. *Adelph.* II. 3. 4.

SUPERSTES.

Deos quaeſo, ut ſit (puer) *ſuperſtes*. *And.* III. 2. 7. Ita mihi atque huic fies *ſuperſtes*, ut ex me atque ex hoc natus es? *Heaut.* V. 4. 7.

SUPERSUM.

Sed porro auſculta, quod *ſupereſt* fallaciae. *Heaut.* IV. 5. 23. Aliis, quia deſit, quod amant, aegre eſt: tibi, quia *ſupereſt*, dolet. *Phorm.* I. 3. 10. Cui tanta erat res, & *ſupererat*? *Phorm.* I. 2. 19.

SUPPEDITO.

Ut tuo amori *ſuppeditare* poſſit ſine ſumtu tuo. *Eun.* V. 9. 46. Si illi pergo *ſuppeditare* ſumtibus, mihi illaec vere ad raſtros res redit. *Heaut.* V. 1. 57.

SUPPLEX.

Ne cuiquam ſuorum aequalium *ſupplex* ſiet. *Phorm.* V. 6. 47.

SUPPLICIUM.

Pro peccato magno paullum *ſupplicii* ſatis eſt patri. *And.* V. 3. 32. Satis mihi id habeam *ſupplicii*, dum illos ulciſcar modo. *Adelph.* III. 2. 15. Redeat ſane in gratiam: jam *ſupplicii* ſatis eſt mihi. *Phorm.* V. 8. 40. Hei mihi! cur non habeo ſpatium, ut de te ſumam *ſupplicium*, ut volo? *And.* III. 5. 17. An ut pro hujus peccatis ego *ſupplicium* ſufferam? *And.* V. 3. 17. Te ultro accuſabis: & dabis ei ultro *ſupplicium*. *Eun.* I. 1. 25.

Digitized by Google

S U S U

25. Interea uſque illi de me *ſupplicium* dabo. *Heaut.* I. 1. 86.

SYNTAXIS. *Sumere ſupplicium de aliquo. Sufferre ſupplicium pro peccatis. Dare alicui ſupplicium.*

SUPPLICO.

Ipſum hunc orabo: huic *ſupplicabo*: credo, impetrabo, ut. *And.* II. 1. 12. Jam haec tibi aderit *ſupplicans* ultro. *Eun.* IV. 7. 41. Ita nunc is ſibi me *ſupplicaturum* putat? *Hec.* III. 5. 50.

SUPPONO.

Qui hunc *ſuppoſuit* nobis? *Eun.* V. 3. 3. Qui magis licet, puerum *ſupponi*? *Eun.* Prol. 39.

SUPRA.

Voltu adeo modeſto, adeo venuſto, ut nihil *ſupra.* *And.* I. 1. 93. Facete, lepide, laute: nihil *ſupra.* *Eun.* III. 1. 37. Nihil pote *ſupra.* *Adelph.* II. 3. 11.

SUPREMUS, A, UM.

Prô *ſupreme* Jupiter! *Adelph.* II. 1. 42.

SURDUS, A, UM.

Utinam aut hic *ſurdus*, aut haec muta facta ſit. *And.* III. 1. 5. Nae ille haud ſcit, quam mihi nunc *ſurdo* narret fabulam. *Heaut.* II. 1. 10. Quod ut efficerem, orando *ſurdas* jam aures reddideraa mihi. *Heaut.* II. 3. 89.

SURGO.

Dum accubabam, quam videbar mihi eſſe pulchre ſobrius! poſtquam *ſurrexi*, neque pes, neque mena ſatis ſuum officium facit. *Eun.* IV. 5. 3. Ut triduo hoc perpetuo prorſum e lecto nequeat *ſurgere.* *Adelph.* IV. 1. 4.

SURSUM.

Ne *ſurſum*, deorſum curſitea. *Eun.* II. 2. 47. Praeterito hac recta platea *ſurſum.* *Adelph.* IV. 2. 35.

SUSCIPIO.

Ex qua filiam *ſuſcepit*: & eam clam educat. *Phorm.* V. 7. 50. Clam te uxorem duxit, & inde filiam *ſuſcepit* jam unam. *Phorm.* V. 8. 18. Cum puella anum *ſuſcepiſſe* inimicitias, non pudet? *Hec.* II. 1. 34. Parvi retulit non *ſuſcepiſſe.* (filiam) *Phorm.* IV. 3. 42. Pollicitus ſum (puerum) *ſuſcepturum.* *And.* II. 3. 27. Quum e medio exceſſit, unde haec *ſuſcepta* eſt. *Phorm.* V. 7. 74.

SYNTAXIS. *Suſcipere filiam. Inimicitias ſuſcipere cum aliquo.*

SUSPECTO.

Dum adparatur, virgo in conclavi ſedet, *ſuſpectans* tabulam quandam pictam. *Eun.* III. 5. 36.

SUSPECTUS, A, UM.

Qua re *ſuſpectus* ſuo patri fuit, exſolvi. *Hec.* V. 3. 22. Nolo falſa fama eſſe gnatum *ſuſpectum* tuum. *Hec.* V. 1. 31. Non clam me eſt, gnate mi, tibi me eſſe *ſuſpectam.* *Hec.* IV. 2. 1. Noſtras mulieres *ſuſpectas* fuiſſe falſo nobis, in re ipſa invenimus. *Hec.* V. 2. 11. Scio nemini aliter *ſuſpectum* fore. *Hec.* III. 3. 38.

SUSPENDO.

Id mihi viſus eſt dicere: abi cito, & *ſuſpende* te. *And.* I. 5. 20.

SUSPENSUS, A, UM.

Ad fores *ſuſpenſo* gradu placide ire perrexi. *Phorm.* V. 6. 27.

SUSPICIO.

Redeunti interea, ex ipſa re mihi incidit *ſuſpicio.* *And.* II. 2. 22. Qui iſthaec tibi incidit *ſuſpicio*? *And.* III. 2. 21. Jam tum erat *ſuſpicio*, dolo malo haec fieri omnia. *Eun.* III. 3. 8. In hunc *ſuſpicio* eſt tranſlata amoris. *Heaut.* IV. 5. 52. Tanta nunc *ſuſpicio* de me incidit: neque ea immerito. *Adelph.* IV. 4. 5. Immo auge magis *ſuſpicionem.* *Eun.* III. 1. 46. *Suſpicionem* iſtanc ex illis quaere. *Heaut.* V. 2. 41. Tute dicas mulieri, *ſuſpicionem* hanc propter fratrem ejus eſſe. *Adelph.* IV. 3. 9. Abin' hinc in malam rem cum *ſuſpicione* iſthac, ſcelus. *And.* II. 1. 17. Me hac *ſuſpicione* exſolvam. *Hec.* IV. 2. 23. Illas errore, & te ſimul *ſuſpicione* exſolves. *Hec.* V. 2. 26. In amore haec omnia inſunt vitia: injuriae, *ſuſpiciones*, inimicitiae, induciae. *Eun.* I. 1. 15.

SYNTAXIS. *Suſpicio incidit mihi. Suſpicio eſt. Suſpicio eſt in te tranſlata. Augere ſuſpicionem. Exſolvere ſe ſuſpicione. In amore inſunt ſuſpiciones.*

SUSPICIOSUA, A, UM.

Omnes, quibus res ſunt minus ſecundae, magis ſunt, neſcio quomodo, *ſuſpicioſi.* *Adelph.* IV. 3. 15.

SUSPICOR.

Niſi ſi id eſt, quod *ſuſpicor.* *And.* I. 5. 14. Sed, ego quantum *ſuſpicor*, ad virginem animum adjecit. *Eun.* I. 2. 62. Etiam hoc miſera *ſuſpicor*, aliquid domo abeuntem abſtuliſſe. *Eun.* IV. 3. 18. Niſi me animus fallit, hic profecto eſt annulus, quem ego *ſuſpicor.* *Heaut.* IV. 1. 1. Nec pol me multum fallit: quin, quod *ſuſpicor*, ſit, quod velit. *Hec.* V. 1. 2. Licetne ſcire ex te? *Pa.* Non licet. *Par.* Tamen *ſuſpicor.* *Hec.* V. 4. 34. Quid nunc *ſuſpicare*, aut invenis de illa? *Heaut.* IV. 1. 44. Subditum ſe *ſuſpicatur.* *Heaut.* V. 3. 12. Purgon' ego me de iſtac Thaidi, quod eam me amare *ſuſpicata* eſt? *Eun.* III. 1. 45. Qui magis licet, amare, odiſſe, *ſuſpicari*? *Eun.* Prol. 40. Mihi nunc nihil rerum omnium eſt, quod malim, quam me hoc falſo *ſuſpicarier.* *Heaut.* II. 3. 27. Senſi illico id illas *ſuſpicari.* *Adelph.* IV. 4. 13. Quamvis cauſam hunc *ſuſpicari*, quam ipſam veram, mavolo. *Hec.* IV. 1. 25. Neſcio quid *ſuſpicarier* magis coepi. *Hec.* V. 3. 29. Nihil *ſuſpicans* etiam mali. *And.* I. 1. 89. Alio *ſuſpicans* morbo me viſurum adfectam, ac ſenſi eſſe, uxorem. *Hec.* III. 3. 5.

SUSTENTO.

Solus omnem familiam *ſuſtentat.* *Adelph.* III. 4. 36.

SUSTINEO.

Prima coitio eſt acerrima. ſi eam *ſuſtinueris*, poſt illa jam, ut lubet, ludas licet. *Phorm* II. 2. 33.

SUSURRO.

Jam *ſuſurrari* audio, civem Atticam eſſe hanc. *And.* IV. 4. 40.

Suus, a, um.

Quot homines, tot ſententiae: *ſuus* cuique mos. *Phorm.* II. 4. 14. Ut praeter *ſui* voluntatem patris hanc habere ſtudeat? *And.* V. 3. 9. Qui ſe in *ſui* gremio poſiturum puerum dicebat patris. *Adelph.* III. 2. 35. Qui poſtquam audierat, non datum iri filio uxorem *ſuo*. *And.* I. 2. 6. Filium meum amico, atque aequali *ſuo* video inſervire. *Heaut.* III. 1. 8. Operam amico dat *ſuo*. *Heaut.* V. 1. 37. Qua re inſpectus *ſuo* patri, & Phidippo fuit, exſolvi. *Hec.* V. 3. 22. Sivi animum ut expleret *ſuum*. *And.* I. 2. 17. Quae mihi *ſuum* animum, atque omnem vitam credidit. *And.* I. 5. 37. Plurima ſalute Parmenonem ſummum *ſuum* impertit Gnatho. *Eun.* II. 2. 40. Qui opere ruſtico faciundo facile ſumtum exercerent *ſuum*. *Heaut.* I. 1. 91. Quem ferret, ſi parentem non ferret *ſuum*? *Heaut.* I. 2. 28. Illi *ſuum* animum alio conferunt. *Heaut.* II. 4. 10. Ut quiſque *ſuum* (filium) volt eſſe, ita eſt. *Adelph.* III. 3. 45. Te atque alios partum ut celaret *ſuum*. *Hec.* III. 3. 24. Huic *ſuum* (filium) reddas ſcilicet, ut alamus noſtrum. *Hec.* IV. 4. 47. Inveniſſe Myrrhinam, Bacchidem annulum *ſuum* habere. *Hec.* V. 4. 6. *Suum* defrudans genium. *Phorm.* I. 1. 10. Se hunc negligere cognatum *ſuum*. *Phorm.* II. 3. 19. Utin' haec ignoraret *ſuum* patrem? *Phorm.* V. 6. 34. *Suo* ſibi hunc gladio jugulo. *Adelph.* V. 8. 35. Salvos ſit, ſpero: eſt ſimilis majorum *ſuûm*. *Adelph.* III. 3. 57. Ne cuiquam *ſuorum* aequalium ſupplex ſiet. *Phorm.* V. 6. 47. Praeterea ut *ſuis* reſtituam ac reddam. Cupio abducere, ut reddam *ſuis*. *Eun.* I. 2. 66. & 77. Ut eam non poſſim *ſuis*, ita ut aequum fuerat, tradere. *Eun.* V. 2. 30. Jam hic *ſuos* parentes repperit? *And.* IV. 5. 11. Mea Glycerium *ſuos* parentes repperit. *And.* V. 6. 5. Ita eos, meo labore eductos maximo, hic fecit *ſuos*, paullo ſumtu. *Adelph.* V. 4. 21. Qui illum decrerunt dignum, *ſuas* cui liberos committerent. *Hec.* II. 1. 15. Hunc oculis *ſuis* noſtrarum numquam quiſquam vidit, Phaedria. *Eun.* IV. 4. 10. Quin integram itidem reddam, ut accepi ab *ſuis*. *Hec.* I. 2. 75. Mater quod ſuaſit *ſua*, fecit. *Hec.* IV. 4. 38. Scias, poſſe habere jam ipſum *ſuae* vitae modum. *And.* I. 1. 68. Timet animum amicae, ſe erga ut ſiet *ſuae*. *Heaut.* I. 2. 15. Celem *ſuae* gnatae partum. *Hec.* III. 4. 32. Cognoſſe annulum illum gnatae *ſuae* fuiſſe. *Hec.* V. 3. 14. Praeſidium velle ſe ſenectuti *ſuae*. *Hec.* I. 2. 44. Unicam gnatam *ſuam* cum dote ſumma filio uxorem ut daret. *And.* I. 1. 73. Qui denegarat ſe commiſſurum mihi gnatam *ſuam* uxorem. *And.* I. 5. 8. Ne is mutet *ſuam* ſententiam. *And.* II. 3. 19. Chremes, ſi poſitum puerum ante aedes viderit, *ſuam* gnatam non dabit. *And.* IV. 4. 35. Quid eam tum? *ſuam*ne eſſe ajebat? *And.* V. 4. 29. Eas ſe non negat perſonas tranſtuliſſe in Eunuchum *ſuam*. *Eun.* Prol. 32. Hice hoc munere arbitrantur *ſuam* Thaidem eſſe. *Eun.* II. 2. 39. In me plane Di poteſtatem *ſuam* omnem oſtendere. *Eun.* V. 9. 2. Qui mihi per alium oſtendit *ſuam* ſententiam. *Heaut.* II. 1. 7. Quo ſtudio vitam *ſuam* te abſente exegerit. Sed illunc exora, ut *ſuam* eſſe adſimulet. *Heaut.* II. 3. 39. & 117. Qui ſe vidente, amicam patiatur *ſuam*? *Heaut.* V. 1. 40. Scripturam *ſuam* ab iniquis obſervari. *Adelph.* Prol. 1. Propter *ſuam* impotentiam ſe ſemper credunt negligi. *Adelph.* IV. 3. 16. Ille *ſuam* ſemper egit vitam in otio. *Adelph.* V. 4. 9. Ut quam minimo pretio *ſuam* voluptatem expleat. *Hec.* I. 1. 12. Filiam abduxit *ſuam*. *Hec.* V. 1. 21. Quid ſi filiam *ſuam* unicam locaret? *Phorm.* IV. 3. 41. Te *ſuam* (cauſam) rogavit rurſum, ut ageres. *Phorm.* V. 5. 8. Age, ſi hic non inſanit ſatis *ſua* ſponte, inſtiga. *And.* IV. 2. 9. Eduxit mater pro *ſua*. *Eun.* I. 2. 76. *Sua* cauſa excludi caeteros. *Eun.* III. 2. 28. Amicûm ingenio fretum, haud natura *ſua*. *Heaut.* Prol. 24. Ex *ſua* libidine moderantur. *Heaut.* II. 1. 4. Cedo, quid hic faciet (amica) *ſua*? *Heaut.* II. 3. 92. *Sua* ſponte recte facere. *Adelph.* I. 1. 50. Magnam mihi injecit *ſua* commoditate curam. *Adelph.* IV. 5. 76. Cui concedat, cujuſque mores toleret *ſua* modeſtia. *Hec.* III. 5. 28. Actoris opera magis ſtetiſſe, quam *ſua*. *Phorm.* Prol. 10. Nunc *ſua* culpa ut ſciat lenem patrem illum factum me eſſe acerrimum. Si quis malitia fretus *ſua*. *Phorm.* II. 1. 31. & 43. Eccum ab *ſua* palaeſtra exit foras. *Phorm.* II. 1. 20. Sine noſtra cura, maxima *ſua* cura, haec ſola fecit. *Phorm.* V. 1. 34. Ut *ſua* voluntate faciat. *Phorm.* V. 3. 2. Is pro *ſua* amica lenoni dedit. *Phorm.* V. 8. 50. Etſi is quoque *ſuarum* rerum ſatagit. *Heaut.* II. 1. 13. Neque cicatrices *ſuas* oſtentat. *Eun.* III. 2. 29. Tam facillime patris pacem in leges conficiet *ſuas*. *Heaut.* V. 2. 45. Abs te ut blanditiis *ſuis* ſuam voluptatem expleat. *Hec.* I. 1. 11. Cauſam dicere prius, unde petitur, aurum quare ſit *ſuum*. *Eun.* Prol. 11. Hei! metuo lenonem, ne quid *ſua* ſuat capiti. *Phorm.* III. 2. 6. In his Poëta hic nomen profitetur *ſuum*. *Eun.* Prol. 3. Neque pes, neque mens ſatis *ſuum* officium facit. *Eun.* IV. 5. 3. Malo coactus qui *ſuum* officium facit. *Adelph.* I. 1. 44. *Suum* jus poſtulat. *Adelph.* II. 1. 47. Si eſt, facturus ut ſit officium *ſuum*. *Adelph.* III. 5. 4. Qui in tutelam meam ſtudium *ſuum*, & ſe in veſtram commiſit fidem. *Hec.* Alt. Prol. 45. Ne, quum hic non videant me, conficere credant argentum *ſuum*. *Phorm.* V. 5. 21. Quorum opera *ſuo* quiſque tempore uſus eſt ſine ſuperbia. *Adelph.* Prol. 21. Ita olim *ſuo* me ingenio pertulit. *Hec.* III. 1. 22. Quum & recte, & tempore *ſuo* pepererit. *Hec.*

Digitized by Google

Hec. IV. 1. 16. Ut gratiam ineat ſine *ſuo* diſpendio. *Hec.* V. 2. 29. Unciatim vix de demenſo *ſuo* comparſit miſer. *Phorm.* I. 1. 9. Deſinant maledicere, malefacta ne noſcant *ſua*. *And.* Prol. 23. Is mihi, ubi adbibit plus paullo, *ſua* quae narrat facinora! *Heaut.* II. 1. 8. Aliena ut melius videant, & dijudicent, quam *ſua*? *Heaut.* III. 1. 99. Fatetur tranſtuliſſe, atque uſum pro *ſuis*. *And.* Prol. 14. Quantaſque hic *ſuis* conſiliis mihi confecit ſollicitudines. *And.* IV. 1. 26. Ne te iratus *ſuis* ſaevidicis dictis protelet. *Phorm.* I. 4. 36.

SYCOPHANTA.

Servus currens, iratus ſenex, edax paraſitus, *ſycophanta* autem impudens. *Heaut.* Prol. 38. Clamitent, me *ſycophantam*, hereditates perſequi. *And.* IV. 5. 20. *Sycophanta*! *Cr.* Hem! *Ch.* Sic, Crito, eſt hic. *And.* V. 4. 16.

SYMBOLA.

Eho, quid Pamphilus? quid? *ſymbolam* dedit, coenavit. *And.* I. 1. 61. In hunc diem ut de *ſymbolis* eſſemus. *Eun.* III. 4. 2. Sed interim de *ſymbolis* quid actum eſt? *Eun.* III. 5. 59.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ.

Συναποθνήσκοντες, Diphili Comoedia eſt. *Adelph.* Prol. 6.

SYRA.

Perpaucos reperias meretricibus fideles evenire amatores, *Syra*. *Hec.* I. 2. 2. Salve mecaſtor, Parmeno. *Pa.* Et tu, aedepol, *Syra*. *Hec.* I. 2. 8.

SYRISCUS.

Simalio, Donax, *Syriſce*; ſequimini. *Eun.* IV. 7. 2. Aedepol, *Syriſce*, te curaſti molliter. *Adelph.* V. 1. 1.

SYRUS.

Syrus mihi tergo poenas pendet. *Heaut.* IV. 4. 6. Servi venere in mentem *Syri* calliditates. *Heaut.* V. 1. 13. *Syro* ignoſcas volo, quae mea cauſa fecit. *Heaut.* V. 5. 22. *Syrum* optume eccum! *Heaut.* IV. 5. 9. Judico *Syrum* fieri eſſe aequom liberum. *Adelph.* V. 9. 3. *Syre*, dic, quae illa eſt altera? *Heaut.* II. 3. 69. Meum mihi reddatur: ſaltem quanti emta eſt, *Syre*. *Adelph.* II. 2. 41. Eccum Dromonem cum *Syro*, una adſunt tibi. *Heaut.* II. 2. 12. *Paſſim alibi.*

T.

TABESCO.

ILli animum jam relevabis, quae dolore ac miſeria *tabeſcit*. *Adelph.* IV. 3. 12.

TABULA.

Virgo in conclavi ſedet, ſuſpectans *tabulam* quandam pictam. *Eun.* III. 5. 36.

TACEO.

Quae vera audivi, *taceo* & contineo optume. *Eun.* I. 2. 23. Vide quo me inducas. *Da.* Quin *taces*? *And.* II. 3. 25. Quid *taces*? *And.* III. 2. 18. *Eun.* I. 2. 8. III. 5. 12. *Taces*? monſtrum hominis! non dicturus? *Eun.* IV. 4. 28. Quid factum eſt? *taces*? *Eun.* V. 1. 5. Etiam *taces*? *Adelph.* IV. 2. 11. Hem! *taces*? *Hec.* IV. 1. 12. Quid nunc *taces*? *Phorm.* II. 3. 38. Non *taces*? *Phorm.* V. 7. 94. V. 8. 15. Tune has pepuliſti fores? *tacet*. *Adelph.* IV. 5. 5. *Tacent*: ſatis laudant. *Eun.* III. 2. 23. Ne hoc quidem *tacebit* Parmeno. *Eun.* I. 2. 49. Ille, ſi me alienus adfinem volet, *tacebit*. *Phorm.* IV. 1. 17. Tu quoque perparce nimium. non laudo. *Si.* *Tace*. *And.* II. 6. 24. *Tace* tu, quem ego eſſe infra infimos omnes puto homines. *Eun.* III. 2. 36. *Tace*, obſecro. *Eun.* IV. 4. 28. Ah, quid agis? *tace*. *Eun.* IV. 7. 27. Hera mea, *tace*; *tace* obſecro, ſalvae ſumus. *Eun.* V. 1. 18. Au! *tace*, obſecro. *Eun.* V. 2. 60. Audiendum hercle eſt: *tace*. *Heaut.* II. 3. 80. *Tace*, ſodes. *Heaut.* III. 3. 19. *Tace*! egomet conveniam jam ipſum. *Adelph.* II. 2. 1. At ut omne reddat. *Sy.* Omne reddet, *tace* modo ac ſequere hac. *Adelph.* II. 4. 16. *Tace*; non fiet. *Adelph.* V. 3. 51. Hem! quid hoc eſt? *Pa.* *Tace*. *Tace*, obſecro, mea gnata. *Hec.* III. 1. 34. & 38. Quis homo eſt? ehem! *De.* *Tace*. *Phorm.* II. 3. 28. Utrum *taceamne*, an praedicem? *Eun.* IV. 4. 54. Jam in hac re, ut *taceam*, cuivis facile ſcitu eſt, quam fuerim miſer. *Hec.* III. 1. 15. Loquarne? incendam: *taceam*? inſtigem. *Phorm.* I. 4. 9. Non taces? *Ph.* *Taceam*? *Phorm.* V. 7. 95. Dic mihi hoc primum, potin' eſt hic *tacere*? *Eun.* I. 2. 21. Oh! iniquus es; qui me *tacere* de re tanta poſtules. *Heaut.* V. 3. 9. Prorſus jam *tacere* non queo. *Hec.* IV. 4. 51. Scies: modo ut *tacere* poſſis. *Phorm.* I. 2. 9. Si mihi fidem das, te *tacituram*, dicam. *Hec.* I. 2. 38. Proin tu, *taceri* ſi vis, vera dicito. Poteſt *taceri* hoc. *Eun.* I. 2. 26. & 28. Ignotum eſt, *tacitum* eſt. *Adelph.* III. 4. 28. Quapropter quoquo pacto *tacito* eſt opus. *Adelph.* III. 2. 44.

SYNTAXIS. *Etiam taces? Non taces? Tace tu. Tace, tace, obſecro. Tace ſodes. Tace modo. Quoquo pacto tacito eſt opus.*

TACITURNITAS.

Sed iis, quas ſemper in te intellexi ſitas, fide & *taciturnitate*. *And.* I. 1. 7.

TACITUS, A, UM.

Quid id eſt? *Ch.* *Tacitus* citius audies. *Eun.* III. 5. 23. Ita corripuit derepente *tacitus* ſeſe ad filiam. *Hec.* IV. 1. 3. Verum ſcientem, *tacitum* cauſam tradere advorſariis: etiamne id lex coëgit? *Phorm.* II. 1. 7. Sed ut *tacita* mecum gaudeam. *Hec.* I. 2. 32. Uti advorſa ejus per te tecta, *tacitaque* apud omnes ſient. *Hec.* III. 3. 28.

TAEDET.

Et *taedet*, & amore ardeo. *Eun.* I. 1. 27. *Taedet* cotidianarum harum formarum. *Eun.* II. 3. 6. Video, & me *taedet*. *Eun.* III. 2. 11. At enim *taedet* jam audire eadem millies. *Phorm.* III. 2. 2. Credo, jam omnium *taedebat*. *Adelph.* I. 2. 71.

TALENTUM.

Tibi perdere *talentum* hoc pacto ſatius eſt, quam illo minam. *Heaut.* III. 1. 66. Si quis

daret

daret *talentum* magnum. *Phorm.* IV. 3. 39. Dos, Pamphile, eſt decem *talenta*. *And.* V. 4. 48. At ſi *talentûm* rem reliquiſſet decem. *Phorm.* II. 3. 46. Quaſi *talenta* ad quindecim coegi. *Heaut.* I. 1. 93. Porro haec *talenta* dotis adpoſcunt duo. *Heaut.* IV. 7. 10. Duo *talenta* pro re noſtra ego eſſe decrevi ſatis. *Heaut.* V. 1. 67. Ex his praediis *talenta* argenti bina ſtatim capiebat. *Do.* Binan'? quaeſo! *Nau.* Ac rebus vilioribus multo, tamen *talenta* bina. *Phorm.* V. 3. 6. & 8.

Talis, e.

Tantum laborem capere ob *talem* filium? *And.* V. 2. 29. Iſtam nunc times, quae advecta eſt, ne illum *talem* praeripiat tibi. *Eun.* I. 2. 81. Tum praeterea *talem*, niſi tu, nulla pareret filium. *Heaut.* V. 3. 20. Quod ad illum attinet, *talem*, *tali* genere atque animo, natum ex tanta familia. *Adelph.* III. 1. 10. Hanc matrem habens *talem*! *Hec.* IV. 2. 26. Ut de *tali* cauſa nuptae mulieri ſe oſtenderet. *Hec.* V. 1. 30. Qui gnatum haberem *tali* ingenio praeditum. *And.* I. 1. 71. Faxo *tali* eum mactatum, atque hic eſt, infortunio. *Phorm.* V. 8. 39.

Tam.

Hic hujus mortem *tam* fert familiariter. *And.* I. 1. 84. Ah! tantamne rem *tam* negligenter agere? Tum patris pudor, qui me *tam* leni paſſus eſt animo uſque adhuc. *And.* I. 5. 18. & 27. Hui, *tam* cito! ridiculum. *And.* III. 1. 16. Itane tandem idoneus tibi videor eſſe, quem *tam* aperte fallere incipias dolis? *And.* III. 2. 13. Quandoquidem *tam* iners, *tam* nulli conſilii ſum. *And.* III. 5. 2. Nomen *tam* cito tibi? Phania. Ita animus commotus eſt mirando hoc tanto, *tam* repentino bono. *And.* V. 4. 25. & 35. Utinam *tam* aliquid invenire facile poſſis, Phaedria, quam hoc peribit! Ne iſtuc *tam* iniquo patiare animo. *Eun.* II. 1. 4. & 6. Ubi videt me eſſe in tanto honore, & *tam* facile victum quaerere. *Eun.* II. 2. 30. Quis eſt *tam* potens cum tanto munere hoc? *Eun.* II. 3. 61. Non *tam* ipſo quidem dono, quam abs te datum eſſe. *Eun.* III. 1. 2. An ego occaſionem mihi oſtentatam, tantam, *tam* brevem, *tam* optatam, *tam* inſperatam, amitterem? *Eun.* III. 5. 57. Hoccine *tam* audax facinus facere eſſe auſum? Abi hinc quo dignus, cum donis tuis *tam* lepidis. Perii! obſecro, *tam* infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem. *Eun.* IV. 3. 2. 10. & 22. Parmenonis *tam* ſcio eſſe hanc technam, quam me vivere. *Eun.* IV. 4. 51. Hanccine ego ut contumeliam *tam* inſignem in me accipiam, Gnatho? *Eun.* IV. 7. 1. Cui *tam* ſubito tot contigerint commoda. An Fortunam collaudem, quae tot res, tantas, *tam* opportune in unum concluſit diem? Non cognoſco veſtrum *tam* ſuperbum. *Eun.* V. 9. 3. 17. & 36. Numquam *tam* mane egredior, neque *tam* veſperi domum revortor, quin. Hui, *tam* graves (raſtros) hos, quaeſo? *Heaut.* I. 1. 15. & 40. At hoc demiror, qui *tam* facile potueris perſuadere illi. *Heaut.* II. 3. 121. Celem *tam* inſperatum gaudium? Si te *tam* leni & victo animo eſſe oſtenderis. *Heaut.* III. 1. 5. & 29. Sed te miror, Chreme, *tam* mane, heri qui tantum biberis. *Heaut.* III. 2. 8. Quid eſt, quod *tam* a nobis graviter crepuerunt fores? *Heaut.* III. 3. 52. Crucior, bolum tantum mihi ereptum *tam* ſubito e faucibus. Nihil *tam* difficile eſt, quin. *Heaut.* IV. 2. 6. & 8. Non *tam* meapte cauſa laetor, quam illius. *Heaut.* IV. 3. 8. Nulla eſt *tam* facilis res, quin difficilis fiet, quam invitus facias. *Heaut.* IV. 6. 1. Ego me non *tam* aſtutum, neque ita perſpicacem eſſe, id certo ſcio. Te miror, qui alia *tam* plane ſcias. Quemquamne animo *tam* communi eſſe, aut leni putas, qui? *Heaut.* V. 1. 1. 24. & 39. Adoleſcens, quam minima in ſpe ſitus erit, *tam* facillime patris pacem in leges conficiet ſuas. *Heaut.* V. 2. 45. Idque adeo miror, quomodo *tam* ineptum quidquam tibi in mentem venire potuerit. *Heaut.* V. 3. 3. Age quaeſo, ne *tam* obfirma te, Chreme. *Heaut.* V. 5. 8. Ut ſit ſatius perdere, quam aut hic nunc manere *tam* diu. *Adelph.* II. 2. 27. *Tam* ob parvolam rem pene ex patria? Hic properat in Cyprum. *Sa.* Ne *tam* quidem. *Adelph.* II. 4. 10. & 14. Nam id nobis *tam* flagitium eſt, quam illa. *Adelph.* III. 3. 68. *Tam* maxume vos aequo animo aequa noſcere oportet. *Adelph.* III. 4. 58. Illud rus nulla alia cauſa *tam* male odi, niſi quia prope eſt. Quum ſervit maxume, *tam* placidum, quam ovem reddo. *Adelph.* IV. 1. 7. & 18. An ſedere oportuit domi virginem *tam* grandem? Neſcio: niſi quia *tam* miſere hoc cupio eſſe verum, eo. *Adelph.* IV. 5. 39. & 64. Quiſnam a me pepulit *tam* graviter fores? *Tam* excoctam reddam, atque atram, quam carbo eſt. *Adelph.* V. 3. 2. & 63. Quum te video noſtrae familiae *tam* ex animo factum velle. *Adelph.* V. 7. 21. Ubi te oblectaſti *tam* diu? Numquam dices *tam* commode, ut. *Hec.* I. 2. 9. & 33. Unde ira inter eas interceſſit, quae *tam* permanſit diu. *Hec.* III. 1. 25. Quid tu igitur lacrumas? aut quid es *tam* triſtis? *Hec.* III. 2. 20. Quum hoc *tam* animo iracundo tulit. *Hec.* IV. 1. 53. Noſne hoc celatos *tam* diu? *Hec.* IV. 4. 23. Quam is adſpernatur nunc *tam* illiberaliter. *Phorm.* II. 3. 24. Unde ego nunc *tam* ſubito huic argentum inveniam miſer? *Phorm.* III. 3. 1. Quid illic *tam* diu, quaeſo, igitur commorabare? *Phorm.* IV. 1. 6. *Tam* aperte irridens? *Phorm.* V. 7. 63. Non, pol, temere eſt, quod tu *tam* times. *Phorm.* V. 8. 9.

Tamen.

Non ita diſſimili ſunt argumento, ſed *tamen* diſſimili oratione ſunt factae, ac ſtilo. *And.* Prol. 11. Et *tamen* omnia haec medio-

mediocriter. Neque commovetur animus in ea re *tamen*. *And.* I. 1. 32. & 67. *Tamen* eam adducam. *And.* I. 4. 4. Tu *tamen* idem has nuptias perge facere ita, ut facis. *And.* III. 2. 41. Et timent, & *tamen* res cogit denegare. *And.* IV. 1. 9. *Tamen* etſi hoc verum eſt? *Si. Tamen. And.* V. 2. 23. Adeon' impotenti eſſe animo, ut *tamen* hanc habere ſtudeat? *Tamen*, Simo, audi. *And.* V. 3. 10. & 23. Fabulam dediſſe, & nihil dediſſe verborum *tamen*. *Eun.* Prol. 24. *Tamen* contemtus abs te. *Eun.* I. 2 90. Nihil cum eſt, nihil deſit *tamen*. *Eun.* II. 2. 12. Illi invidere miſere. verum unus *tamen* impenſe. *Eun.* III. 1. 22. Satis tuto *tamen*. *Eun.* III. 5. 29. Nam etſi ego digna hac contumelia ſum maxume; at tu indignus, qui faceres, *tamen*. *Tamen* ſi pater. *Eun.* V. 2. 27. & 50. Quamquam haec inter nos nuper notitia admodum eſt: *tamen* vel virtus tua me, vel. At iſtos raſtros interea *tamen* adpone. Etſi illud inceptum *tamen* animi eſt pudentis ſignum. *Heaut.* I. 1. 4. 36. & 67. Ut ut erat, manſum *tamen* oportuit. Atque haec ſunt *tamen* ad virtutem omnia. *Heaut.* I. 2. 26. & 33. Neque potuiſſe unquam ab hac me expellere. quod *tamen* nunc faciam. Perge porro, *tamen* iſtuc ago. *Heaut.* II. 3. 21. & 106. Inveniundum eſt *tamen* argentum. *Heaut.* III. 2. 1. Sibi uti id nunc det, illam illi *tamen* poſt daturam. *Heaut.* III. 3. 44. Retraham hercle, opinor, ad me idem illud fugitivum argentum *tamen*. *Heaut.* IV. 2. 11. Ut quum narret ſenex, illam eſſe amicam gnati, non credat *tamen*. *Heaut.* IV. 3. 34. Quidvis *tamen* jam malo, quam hunc amittere. *Heaut.* IV. 8. 18. Difficilem oſtendes te eſſe, & ignoſces *tamen* poſt. *Heaut.* V. 1. 60. Nihilo minus ego hoc faciam *tamen*. *Heaut.* V. 3. 10. Alieniore aetate poſt faceret *tamen*. *Tamen* nonnihil moleſta ſunt haec mihi. *Tamen* vix humane patitur. *Adelph.* I. 2. 30. 61. & 65. Verum in iſtam partem potius peccato *tamen*. *Tamen* tibi a me nulla orta eſt injuria. *Adelph.* II. 1. 20. & 35. Ubi illinc, ſpero, redieris, *tamen* hoc ages. *Adelph.* II. 2. 18. Age, *tamen* ego hunc amovebo. *Adelph.* IV. 2. 14. Sed me reprehendi *tamen*, ne. *Adelph.* IV. 4. 13. Jam id peccatum magnum, at humanum *tamen*. *Adelph.* IV. 5. 53. Metuas, ne ab re ſint *tamen* omiſſiores paullo. *Adelph.* V. 3. 44. Paullum id autem? *De.* Si multum ſiet, *tamen* faciundum eſt. *Adelph.* V. 8. 27. *Tamen* pol eandem injurium eſt eſſe omnibus. *Hec.* I. 1. 14. Etſi ſcio, meum jus eſſe, ut te cogam: ego *tamen* patrio animo victus, faciam, ut. *Hec.* II. 2. 2. *Tamen* nunquam auſus ſum recuſare eam, quam mihi obtrudit pater. *Hec.* III. 1. 16. Quod potero, faciam: *tamen* ut pietatem colam. *Hec.* III. 4. 33. Et *tamen* utrum malis, ſcio. *Hec.* III. 5. 15. *Tamen* ſuſpicor. *Hec.* V. 4. 34. Sed ut ut haec ſunt, *tamen* hoc faciam. *Phorm.* III. 2. 46. Di bene vortant, quod agas! pedetentim *tamen*. *Phorm.* III. 3. 19. At tandem *tamen* non capitis ejus res agitur, ſed pecuniae. *Phorm.* IV. 3. 25. Ac rebus vilioribus multo, *tamen* talenta bina. *Phorm.* V. 3. 8. *Tamen* adhuc curavi unum hoc quidem, ut mihi eſſet fides. *Phorm.* V. 7. 10.

Tametsi.

Obtundis, *tametſi* intelligo. *And.* II. 2. 11. Memini, *tametſi* nullus moneas. *Eun.* II. 1. 10. *Tametſi* bona eſt natura, reddunt curatura junceas. *Eun.* II. 3. 24. Metuit hic nos, *tametſi* ſedulo diſſimulat. *Phorm.* II. 3. 81.

Tandem.

Ah! vix *tandem* ſenſi ſtolidus. *And.* III. 1. 12. Itane *tandem* idoneus tibi videor eſſe, quem tam aperte fallere incipias dolis? *And.* III. 2. 12. *Tandem* cognoſti, qui ſiem. *And.* III. 4. 7. *Tandem* inventa eſt cauſa. ſolviſti fidem. *Pa.* Quid *tandem*? *And.* IV. 1. 19. & 20. Quid ait *tandem*? *And.* V. 2. 18. *Phorm.* V. 3. 16. Ain' *tandem*? civis Glycerium eſt? At *tandem* dicat ſine. *And.* V. 3. 4. & 24. Eu noſter! laudo. *tandem* perdoluit. Quam joco rem voluiſti a me *tandem*, quin perfeceris? *Eun.* I. 2. 74. & 100. *Tandem* non ego illa caream, ſi ſit opus, vel? *Eun.* II. 1. 17. Quid ex ea re *tandem* ut caperes commodi? *Eun.* III. 5. 25. Quamobrem *tandem*? an quia pudet? *Eun.* V. 2. 68. Ut haeream in parte aliqua *tandem* apud Thaidem. *Eun.* V. 9. 25. Quaeſo, *tandem* aliquantulum tibi parce. *Heaut.* I. 1. 111. Itane *tandem*, quaeſo, Menedeme? *Heaut.* V. 2. 1. Quid ait *tandem* nobis Sannio? *Adelph.* II. 4. 12. Quid illi *tandem* creditis fore animi miſero? In qua civitate *tandem* te arbitrare vivere? *Adelph.* IV. 5. 31. & 51. *Tandem* reprime iracundiam. *Adelph.* V. 3. 8. Aliquando *tandem* huc animum ut adjungas tuum. *Hec.* IV. 4. 61. Itane *tandem* uxorem duxit Antipho, injuſſu meo? Vix *tandem*. *Phorm.* II. 1. 1. & 4. Ain' *tandem*? carcer! Itane *tandem*, quaeſo? *Phorm.* II. 3. 26. & 66. Itane *tandem* facere oportet? *Phorm.* III. 2. 42. At *tandem* tamen non capitis ejus res agitur, ſed pecuniae. *Phorm.* IV. 3. 25. Spatium quidem *tandem* adparandis nuptiis dabitur. *Phorm.* IV. 4. 21.

Syntaxis. *Vix tandem. Ain' tandem? Aliquando tandem. Itane tandem?*

Tango.

Tetigin' tui quidquam? *Adelph.* II. 1. 24. Numquam, dum ego adero, hic te *tanget*. *Adelph.* II. 1. 3. Abi: *tange*: ſi non totus friget, me enica. *Phorm.* V. 8. 5. Quid tu tibi vis? ego non *tangam* meam? Tun' me prohibeas, meam ne *tangam*? *Eun.* IV. 7. 28. & 39. Cibum una capias, adſis, *tangas*, ludas, propter dormias. *Eun.* II. 3. 81. Tu illam *tangas*? omnium. *Eun.* IV. 7. 27. Quo pacto Rhodium

Digitized by Google

dium *tetigerim* in convivio? *Eun.* III. 1. 30. Mihi amicam adduxti, quam non liceat *tangere.* *Heaut.* IV. 6. 15. Virginem vitiaſti, quam te jus non fuerat *tangere.* *Adelph.* IV. 5. 52. Quid minus utibile fuit, quam hoc ulcus *tangere*? *Phorm.* IV. 4. 10. Si non *tangendi* copia eſt, eho, ne videndi quidem erit? *Eun.* IV. 2. 10.

SYNTAXIS. *Tangere aliquem. Virginem tangere. Tangere ulcus.*

TANQUAM.

Tanquam Philoſophorum habent diſciplinae ex ipſis vocabula. *Eun.* II. 2. 32. Inſpicere, *tanquam* in ſpeculum, in vitas omnium jubeo. *Tanquam* in ſpeculum, in patinas, Demea, inſpicere jubeo. *Adelph.* III. 3. 61. & 74. Noſtin'? *Da. Tanquam* te. *Phorm.* I. 2. 15.

TANTIDEM.

Ob maleſacta haec *tantidem* emtam poſtulat ſibi tradier. *Adelph.* II. 1. 45.

TANTILLUS, A, UM.

Quem ego modo puerum *tantillum* in manibus geſtavi meis? *Adelph.* IV. 2. 24.

TANTISPER.

Ego te meum eſſe dici *tantiſper* volo, dum. Decrevi *tantiſper* me minus injuriae meo gnato facere, dum fiam miſer. *Heaut.* I. 1. 54. & 95. Dum id reſcitum iri credit, *tantiſper* cavet. *Adelph.* I. 1. 45.

TANTO. *Adverb.*

Suam gnatam non dabit: *tanto* hercle magis dabit. *And.* IV. 4. 35. Perlonge eſt: ſed *tanto* ocius properemus. *Eun.* III. 5. 61. Perii! quanto minus ſpei eſt, *tanto* magis amo. *Eun.* V. 9. 23. Quanto diutius abeſt, magis cupio *tanto*, & magis deſidero. *Heaut.* III. 1. 16. *Tanto* hercle melior. *Heaut.* III. 2. 38. *Tanto* ocius te ut poſcat, & tu id, quod cupis, quam ociſſume ut des. *Heaut.* IV. 8. 27. Qui mentiri, aut fallere inſuerit patrem: *tanto* magis audebit caeteros. *Adelph.* I. 1. 31. Nihilne in mentem? *Cr.* Numquam quidquam. *Sy. Tanto* nequior. *Adelph.* IV. 1. 12. Ergo iſtaec quum ita ſint, *tanto* magis te advigilare aequom eſt. *Phorm.* I. 4. 26. Quo magis novi, *tanto* ſaepius. *Phorm.* II. 2. 14.

TANTOPERE.

Ah! ne ſaevi *tantopere.* *And.* V. 2. 27. Ego hoc, quia dudum tu *tantopere* juſſeras, coepi. *Heaut.* IV. 5. 38. Ego in hac re nihil reperio, quamobrem lauder *tantopere.* *Adelph.* IV. 3. 1. Si vos *tantopere* iſtuc voltis, fiat. *Adelph.* V. 8. 22. Haccine cauſa ego eram *tantopere* cupidus redeundi domum? *Hec.* III. 1. 3. Quid ſit, quamobrem *tantopere* omnes nos celare volueris partum. *Hec.* IV. 1. 15. Omnes poſthabui mihi res, poſtquam *tantopere* id vos velle, animadverteram. *Phorm.* V. 7. 16.

TANTUM. *Adverb.*

Sed hic actor *tantum* poterit a facundia, quantum ille. *Heaut.* Prol. 13.

TANTUMMODO.

Ille, qui illam amabat fidicinam, *tantummodo*, ſatis, inquit, ſcita eſt. *Tantummodo* non addat: ubi ego hinc abiero, vel occidito. *Phorm.* I. 2. 59. & 92.

TANTUMDEM.

Quid? virgo, cuja eſt? *Ch.* Neſcio hercle. *Pa.* Unde eſt? *Ch. Tantumdem.* *Eun.* II. 3. 29. Quid, ſi ſiet? *tantumdem* egero. *Heaut.* IV. 2. 9. Num tu intelligis, hic quid narret? *Ph.* Num tu? *An.* Nihil. *Ph. Tantumdem* ego. *Phorm.* V. 6. 6. Quum repudium alterae remiſerim, quae dotis *tantumdem* dabat. *Phorm.* V. 7. 36.

TANTUS, A, UM.

Nonne te miſeret mei? *tantum* laborem capere ob talem filium? *And.* V. 2. 29. Flabellum tenere te aſinum *tantum.* *Eun.* III. 5. 50. Miſeret tui me, qui hunc *tantum* hominem facias inimicum tibi. *Eun.* IV. 7. 32. Crucior, bolum *tantum* mihi ereptum tam ſubito e faucibus. *Heaut.* IV. 2. 6. Ille ubi miſer famelicus videt me eſſe in *tanto* honore. *Eun.* II. 2. 29. Sumtus domi *tantos* ego ſolus faciam? *Heaut.* I. 1. 79. Verum ubi videbit, *tantos* ſibi ſumtus domi cotidianos fieri. *Heaut.* IV. 5. 6. Hoccin' eſt credibile, aut memorabile, *tanta* vecordia innata cuiquam ut ſiet, ut? *And.* IV. 1. 2. Nulla mihi res poſthac poteſt jam intervenire *tanta*, quae mihi aegritudinem adferat: *tanta* haec laetitia oborta eſt. *Heaut.* IV. 3. 1. & 2. *Tanta* nunc ſuſpicio de me incidit. *Adelph.* IV. 4. 5. Cui *tanta* erat res, & ſupererat? *Phorm.* I. 2. 19. Ah! *tantam*ne rem tam negligenter agere? *And.* I. 5. 18. An ego occaſionem mihi oſtentatam, *tantam*, tam brevem, tam optatam, tam inſperatam amitterem? *Eun.* III. 5. 57. O Jupiter! *tantam*ne eſſe in animo inſcitiam? *Heaut.* IV. 1. 17. Hic me magnifice effero, qui vim *tantam* in me, & poteſtatem habeam *tantae* aſtutiae. *Heaut.* IV. 3. 32. Gaudeo, *tantam* fortunam de improviſo eſſe his datam. *Phorm.* V. 6. 44. Irrides in re *tanta*? *Heaut.* V. 2. 29. Oh! iniquus es; qui me tacere de re *tanta* poſtules. *Heaut.* V. 3. 9. Quod ad illum attinet, talem, tali genere, atque animo, natum ex *tanta* familia. *Adelph.* III. 1. 10. *Tanta*ne adfectum quemquam eſſe hominem audacia? *Phorm.* V. 7. 84. An Fortunam collaudem, quae gubernatrix fuit: quae tot res, *tantas*, tam opportune in unum concluſit diem? *Eun.* V. 9. 17. Numquid eſt aliud mali damnive, quod non dixeris, reliquom? *Pa. Tantum* eſt. *Eun.* V. 6. 26. Chreme, *tantum*ne eſt ab re tua otii tibi, aliena ut cures? *Heaut.* I. 1. 23. Minis viginti tu illam emiſti; quae res tibi vortat male! argenti *tantum* dabitur. *Adelph.* II. 1. 38. Non hercle verbis, Parmeno, dici poteſt *tantum*, quam re ipſa navigare incommodum eſt. *Hec.* III. 4. 3. Scio. *tantum*ne eſt? *Ba. Tantum.* *Hec.* V. 3. 15. Ubi me dixero dare *tanti*, teſtes faciet illico. *Adelph.* II. 1. 49. Qua audacia *tantum* facinus audet? *Py.* Quid ita *tantum*? *Eun.*

Digitized by Google

V. 5. 17. Quid de te *tantum* meruiſti? *Heaut.* I. 1. 31. Sed te miror, Chreme, tam mane, qui heri *tantum* biberis. *Heaut.* III. 2. 8. *Tantum* ſat habes? *Heaut.* IV. 3. 40. Ut nunc Menedemi vicem miſeret me; *tantum* deveniſſe ad eum mali. *Heaut.* IV. 5. 2. Quid ego *tantum* ſceleris admiſi miſer? *Heaut.* V. 2. 3. Diſcrucior animi. hoccine de improviſo mali mihi objici *tantum*? ut! *Adelph.* IV. 4. 2. Satin' id eſt? *Ge.* Neſcio hercle: *tantum* juſſus ſum. *Phorm.* IV. 4. 2. Hiccine ut a nobis hoc *tantum* argenti auſerat, tam aperte irridens? *Phorm.* V. 7. 62. Vix ſum apud me, ita animus commotus eſt metu, ſpe, gaudio, mirando hoc *tanto*, tam repentino bono. *And.* V. 4. 35. Quis is eſt tam potens cum *tanto* munere hoc? *Eun.* II. 3. 61. Ita nunc imparatum ſubito *tanta* te impendent mala. *Phorm.* I. 4. 2.

TARDIUSCULUS.

Videlicet ille Cliniae ſervus *tardiuſculus* eſt. *Heaut.* III. 2. 4.

TARDUS.

Fatuus eſt, inſulſus, *tardus*, ſtertit noćteſque & dies. *Eun.* V. 9. 49. Prorſum nihil intelligo. *Sy.* Hui! *tardus* es. *Heaut.* IV. 5. 28.

TACHNA.

Parmenonis tam ſcio eſſe hanc *technam*, quam me vivere. *Eun.* IV. 4. 51. Falli te ſinas *technis* per ſervulum. *Heaut.* III. 1. 62.

TECTUM.

Vićtus, veſtitus, quo in *tectum* te receptes. *Heaut.* V. 2. 15.

TECUM.

Crede, numquam hodie *tecum* commutaturum patrem eſſe verbum. *And.* II. 4. 7. Ajunt *tecum* poſt duobus concubuiſſe eam menſibus. *Hec.* III. 3. 33. Ipſus eſt, de quo hic agebam *tecum*. *Hec.* III. 5. 5. *Tecum* nihil rei nobis, Demipho eſt. *Phorm.* II. 3. 74. Una *tecum* bona, mala, tolerabimus. *Phorm.* III. 3. 23. *Vide porro* CUM.

TAGO.

Injurias viri omnes ferre, & *tegere* contumelias. *Hec.* I. 2. 91. Triumpho, ſi licet me latere *tecto* abſcedere. *Heaut.* IV. 2. 5. Per eam te obſecramus, uti adverſa ejus per te *tecta*, tacitaque apud omnes ſient. *Hec.* III. 3. 28.

TAGULA.

Deum ſeſe in hominem convertiſſe; & per alienas *tegulas* veniſſe clanculum. *Eun.* III. 5. 40. Anguis per impluvium decidit de *tegulis*. *Phorm.* IV. 4. 27.

TELA.

Texentem *telam* ſtudioſe ipſam offendimus. Mulier *telam* deſerit continuo. *Heaut.* II. 3. 44. & 64. Lana, ac *tela* vićtum quaeritans. *And.* I. 1. 48.

TEMERARIUS, A, UM.

Sane pol illa temulenta eſt mulier, & *temeraria*. *And.* I. 4. 2.

TAMARE.

Sed dico tibi, ne *temere* ſacias. *And.* I. 2. 34. Non *temere* eſt; & properans venit. *Eun.* II. 2. 60. Neſcio, quid triſtis eſt: non *temere* eſt: metuo, quid ſiet. *Heaut.* IV. 1. 7. Non eſt *temere*. *Heaut.* IV. 4. 19. Quo magis omnes res cautius, ne *temere* faciam, adcuro. *Hec.* V. 1. 11. An *temere* quidquam Parmenonem praetereat, quod? *Hec.* V. 4. 38. Hoc *temere* numquam amittam ego a me, quin. *Phorm.* IV. 5. 2. Quam ſaepe forte *temere* eveniunt, quae non audeas optare! *Phorm.* V. 1. 30. Sic erit. non *temere* dico. *Phorm.* V. 3. 19. Non pol *temere* eſt, quod tu tam times. Priuſquam huic reſpondes *temere*, audi. *Phorm.* V. 8. 9. & 48.

TEMPERANS.

Ex qua re minus rei foret, aut famae *temperans*. *Phorm.* II. 1. 41. Hominis frugi, & *temperantis* functus officium. *Heaut.* III. 3. 19.

TEMPAATAS.

Ita uſque adverſa *tempeſtate* uſi ſumus. *Hec.* III. 4. 9.

TAMPLUM.

At quem Deum? qui *templa* coeli ſumma ſonitu concutit. *Eun.* III. 5. 42.

TEMPUS.

Dum *tempus* ad eam rem tulit; ſivi. *And.* I. 2. 17. Hem, id te oro, ut ante eamus, dum *tempus* datur, dumque. *And.* III. 3. 24. Hoc *tempus*, praecavere mihi me, haud te ulciſci ſinit. *And.* III. 5. 18. Poſt ubi *tempus* promiſſa eſt jam perſici, tum. *And.* IV. 1. 7. Proin tu, dum eſt *tempus*, etiam atque etiam cogita. *Eun.* I. 1. 11. Huc proviſo, ut, ubi *tempus* ſiet, deducam. *Eun.* III. 1. 4. Ubi *tempus* erit, ſat habet, ſi tum recipitur. *Eun.* III. 2. 32. Locus, *tempus* conſtitutum eſt. Praeteriit *tempus*. *Eun.* III. 4. 3. & 4. Ad eam rem *tempus* non erat. *Eun.* IV. 1. 7. Sed ut diei *tempus* eſt, monere oportet me Phaniam. *Heaut.* I. 1. 116. Atque etiam nunc *tempus* eſt. Tu ut *tempus* eſt diei, vide ſis, ne. *Heaut.* I. 2. 13. & 38. Nunc ita *tempus* eſt mihi, ut. *Heaut.* IV. 1. 54. Si unquam ullum fuit *tempus*, mater, quum. *Heaut.* V. 4. 1. Ita *tempus* fert: faciundum eſt. *Adelph.* V. 3. 53. Agendi *tempus* mihi datum eſt. *Hec.* Alt. Prol. 36. Omne quod eſt interea *tempus*, lucro eſt. *Hec.* III. 1. 7. Dum aetas, *tempus* tulit, perfunćta ſatis ſum. Hic video me eſſe inviſam immerito: *tempus* eſt concedere. *Hec.* IV. 2. 18. & 21. Non eſt nunc *tempus*. *Hec.* IV. 4. 77. Quaere alium tibi amicum firmiorem, dum *tempus* conſulendi eſt. *Hec.* V. 1. 19. Exſequias Chremeti, quibus eſt commodum, ire, hem! *tempus* eſt. *Phorm.* V. 8. 37. Tum *temporis* mihi punćtum ad hanc rem eſt. *Phorm.* I. 4. 7. O Chreme, per *tempus* advenis. *And.* IV. 4. 44. Commodiorem hominem, adventum, *tempus*, non vidi. *And.* V. 2. 3. Denique nullum remittis *tempus*. Sine me vacivom *tempus* ne quod duim mihi laboris. *Heaut.* I. 1. 18. & 38. Strepitus, clamor mulierum ſecere, ut ante *tempus* exirem foras. *Hec.* Alt. Prol. 28. Sed video Phi-

dippum

dippum egredi per *tempus*, accedamus. *Hec.* IV. 3. 16. Egi, atque oravi tecum, uxorem ut duceres: *tempus* dixi eſſe. *Hec.* IV. 4. 65. Ne me in breve conjicias *tempus*, gaudio hoc falſo frui. *Hec.* V. 4. 2. Dis gratias agebat, *tempus* ſibi dari, ubi. *Phorm.* IV. 2. 6. Ut rogem, quod *tempus* conveniundi patris me capere jubeat? *Phorm.* V. 4. 9. Hoc *tempore* obſequium amicos, veritas odium parit. *And.* I. 1. 40. Atque adeo in ipſo *tempore* eccum ipſum obviam. *And.* III. 2. 52. Veni in *tempore*. *And.* IV. 4. 19. Sequar hos: nolo me in *tempore* hoc videat ſenex. *And.* IV. 5. 24. O Charine, in *tempore* ipſo mihi advenis. *And.* V. 6. 10. In *tempore* ad eam veni, quod rerum omnium eſt primum. *Heaut.* II. 3. 123. Quo velis in *tempore*, ut te exſolvas. *Heaut* IV. 3. 43. Quorum opera ſuo quiſque *tempore* uſus eſt ſine ſuperbia. *Adelph.* Prol. 21. Praeſertim quum & recte, & *tempore* ſuo pepererit. *Hec.* IV. 1. 16. Opportune te mihi, Phidippe, in ipſo *tempore* oſtendis. *Hec.* IV. 4. 5. Sed eccum ipſum video in *tempore* huc ſe recipere. *Phorm.* II. 4. 24. Non ſat commode diviſa ſunt *temporibus* tibi, Dave, haec. *And.* III. 1. 18.

Syntaxis. *Tempus ad eam rem fert. Tempus hoc non ſinit. Tempus eſt. Ita tempus fert. Per tempus advenire. Nullum tempus remittere. Dare alicui vacivum tempus. Ante tempus. Per tempus venire. Capere tempus conveniundi alicujus. Punctum temporis. In ipſo tempore. In tempore. Facere quid ſuo tempore. Dividere rem temporibus.*

Temulentus, a, um.

Sane pol illa *temulenta* eſt mulier, & temeraria. *And.* I. 4. 2. *Temulenta* es. *Eun.* IV. 3. 13.

Tenax.

Ille clemens, placidus. ego ille agreſtis, ſaevus, triſtis, parcus, truculentus, *tenax*, duxi uxorem. *Adelph.* V. 4. 12.

Tendo.

Miles *tendere*. inde ad jurgium. *Eun.* IV. 1. 12. Non rete accipitri *tenditur*, neque miluo, qui malefaciunt nobis: illis, qui nihil faciunt, *tenditur*. *Phorm.* II. 2. 16. & 17.

Tenebrae.

Quum compreſſa eſt gnata, forma in *tenebris* noſci non quita eſt. *Hec.* IV. 1. 57.

Teneo.

Andriae illi id erat nomen. *So.* *Teneo.* *And.* I. 1. 59. Ne ad morbum hoc etiam. *My.* *Teneo.* *And.* I. 5. 66. *Teneo* quid erret: & quid agam, habeo. *And.* III. 2. 18. *Teneone* te, Antiphila, maxime animo exoptata meo. *Heaut.* II. 4. 27. Immo id quod ajunt, auribus *teneo* lupum. *Phorm.* III. 2. 21. Rem *tenes*. *And.* II. 2. 12. Quaſi ubi illam exſpueret miſeriam ex animo. *Th.* *Tenes.* *Eun.* III. 1. 16. *Tenes*, quid dicam? *Sy.* Quid ni? *Heaut.* IV. 3. 22. Argentum dabitur ei ad nuptias, aurum, atque veſtem, qui, *teneſne*? *Heaut.* IV. 5. 30. Vi coactum te eſſe invitum lege; judicio. *tenes*? *Phorm.* I. 4. 37. Nec faciam; etſi amor me graviter, conſuetudoque ejus *tenet*. *Hec.* III. 3. 44. Satias jam *tenet* ſtudiorum iſtorum. *Hec.* IV. 2. 18. Qui eſſet ſtatus, flabellum *tenere* te aſinum tantum. *Eun.* III. 5. 50. Nec metuit quemquam: neque legem putat *tenere* ſe ullam. *Adelph.* I. 2. 6.

Syntaxis. *Teneo, quid velit. Teneone te? Teneſne? Amor me graviter tenet. Satias iſtius rei me tenet. Teneri legibus.*

Tento.

Egone autem *tento*? *Phorm.* II. 3. 42. Viſum eſt mihi, ut ejus *tentarem* ſententiam. *Phorm.* IV. 3. 14. Quaſi non noris, *tentatum* advenis. *Phorm.* II. 3. 41.

Tenuis, e. Tenuiter.

Qui ita dictitat, quas antehac fecit fabulas, *tenui* eſſe oratione, & ſcriptura levi. *Phorm.* Prol. 5. Quid rei gerit? *Ge.* Sic, *tenuiter*. *Phorm.* I. 2. 95.

Tergum.

Numquam dices tam commode, ut *tergum* meum tuam in fidem committam. *Hec.* I. 2. 33. Syrus mihi *tergo* poenas pendet. *Heaut.* IV. 4. 6.

Tero.

Haec verba, una mehercle falſa lachrymula, quam oculos *terendo* miſere, vix vi expreſſerit, reſtinguet. *Eun.* I. 1. 23.

Terra.

Annuo, *terram* intuens modeſte. *Eun.* III. 5. 32. O coelum! o *terra*! o maria Neptuni! *Adelph.* V. 3. 4. Quoquo hinc aſportabitur *terrarum*, certum eſt perſequi, aut perire. *Phorm.* III. 3. 18. Non hoc publicitus ſcelus hinc deportarier in ſolas *terras*? *Phorm.* V. 7. 86.

Territo.

Dii te eradicent! ita me miſeram *territas*. *And.* IV. 4. 22.

Tertio.

Non hercle veniam *tertio*. *Eun.* III. 3. 24.

Teſſera.

Ita vita eſt hominum, quaſi, quum ludas *teſſeris*. *Adelph.* IV. 7. 21.

Teſtimonium.

Servom hominem cauſam orare leges non ſinunt: neque *teſtimonii* dictio eſt. *Phorm.* II. 1. 63.

Teſtis.

Sin inficias ibit, *teſtis* mecum eſt annulus, quem amiſerat. *Adelph.* III. 2. 49. Ut cum illa vivas, *teſtem* hanc quum abs te amoveris. *Hec.* IV. 4. 72. Ubi me dixero dare tanti, *teſtes* faciet illico, vendidiſſe me. *Adelph.* II. 1. 49. Hoc temere numquam amittam ego a me, quin mihi *teſtes* adhibeam. *Phorm.* IV. 5. 2.

Teſtor.

Neque mea culpa hoc diſcidium eveniſſe, id *teſtor* Deos! *Hec.* III. 5. 26.

Texo.

Anus ſubtemen nebat. praeterea una ancillula erat, ea *texebat* una. *Heaut.* II. 3. 53. *Texentem* telam ſtudioſe ipſam offendimus. *Heaut.* II. 3. 44.

Thais.

Magnas vero agere gratias

Thais mihi? *Eun.* III. 1. 1. Parmenonem ante oſtium *Thaidis* triſtem video. *Eun.* II. 2. 36. Mos gerundus eſt *Thaidi*. *Eun.* I. 2. 108. Haec ſuperat ipſam *Thaidem*. *Eun.* II. 1. 25. O *Thais*, *Thais*, utinam eſſet mihi pars aequa amoris tecum. *Eun.* I. 2. 11. Quiſnam a *Thaide* exit? *Eun.* III. 4. 7. *Paſſim alibi.*

THESAUROS.

Atque in *Theſauro* ſcripſit, cauſam dicere prius, unde petitur, aurum quare ſit ſuum, quam ille, qui petit, unde is ſit *theſaurus* ſibi. *Eun.* Prol. 10. & 12.

THRASO.

Quis is eſt tam potens cum tanto munere hoc? *Pa.* Miles *Thraſo*, Phaedriae rivalis. *Eun.* II. 3. 61. Idem hoc tute melius quanto inveniſſes, *Thraſo*: *Eun.* III. 1. 63.

TIBICINA.

Hoc mihi morae eſt, *tibicina*: & Hymenaeum qui cantent. *De.* Miſſa haec face; Hymenaeum, turbas, lampadas, *tibicinas*. *Adelph.* V. 7. 7. & 9.

TIMEO.

Quam *timeo*, quorſum evadas! *And.* I. 1. 100. Si illum relinquo, ejus vitae *timeo*: ſin opitulor, hujus minas. *And.* I. 3. 5. Miſera *timeo*, incertum hoc quorſum accidat. *And.* I. 5. 29. Nunc noſtrae *timeo* parti, quid hic reſpondeat. *And.* II. 5. 8. Egon' id *timeo*? *Ph.* Quid te ergo aliud ſollicitat? *Eun.* I. 2. 82. Nonnihil *timeo* miſera, ne quam ille hodie inſanus turbam faciat. *Eun.* IV. 1. 1. O Clitipho, *timeo*. *Clit.* Reſpira. *Heaut.* II. 2. 12. Dictum factum huc abiit Clitipho. *Ch.* Solus? *Me.* Solus. *Ch.* *Timeo*. perii! *Heaut.* V. 1. 32. *Timeo*, ne aliud credam, atque aliud nunties. *Hec.* V. 4. 4. Hei, *timeo* miſer, quam hic nunc mihi nuntiet rem. *Phorm.* I. 3. 26. Ejus me miſeret: ei nunc *timeo*. *Phorm.* I. 4. 11. Hei mihi! quam *timeo*, adventus hujus quo impellat patrem. *Phorm.* IV. 3. 3. Egon' *timeo*? *Phorm.* V. 8. 10. Iſtam nunc *times*, quae advecta eſt, ne illum talem praeripiat tibi. *Eun.* I. 2 80. Quid? illuc *times*, quod ille operam amico dat ſuo? *Heaut.* V. 1. 37. Jam nunc *times*, quaſi numquam adfueris? *Adelph.* III. 1. 3. Non pol temere eſt, quod tu tam *times*. *Ch.* Egon' timeo? *Ph.* Recte ſane: quando nihil *times*, & hoc nihil eſt. *Phorm.* V. 8. 9. & 10. Tum autem hoc *timet*, ne deſeras ſe. *And.* I. 5. 34. *Timet* omnia, patris iram, &c. *Heaut.* I. 2. 15. Tum hoc *timet*, ne tua duritia antiqua illa etiam adaucta ſit. *Heaut.* III. 1. 25. *Timet*. injeci ſcrupulum homini. *Adelph.* II. 2. 19. Tum coacti neceſſario ſe aperiunt: & *timent*. *And.* IV. 1. 9. Prae gaudio, ita me DI ament, ubi ſim, neſcio: ita *timui*. *Heaut.* II. 3. 68. Syre, tibi *timui* male. *Heaut.* III. 2. 20. Quam *timui* male, ne nunc animo ita eſſes duro, ut olim! *Heaut.* IV. 1. 51. Imprudens *timuit* adoleſcens. *Phorm.* II. 1. 64. Reddetur: ne *time*. *Adelph.* II. 4. 15. Quid *timeas*, ſcio. *And.* II. 2. 9. Mihi ſolae ridiculo fuit; quae, quid *timeret*, ſciebam. *Eun.* V. 7. 3. Ita Davum modo *timere* ſenſi, ubi. *And.* I. 2. 2.

SYNTAXIS. *Timere vitae alicujus. Timeo noſtrae parti. Nonnihil timere. Male timere. Ne time.*

TIMIDUS, A, UM.

Modo me intro ut corripui *timidus*. *Hec.* III. 3. 5. Me miſeram! quidnam eſt, quod ſic video *timidum*, & properantem Getam? *Adelph.* III. 2. 7. Si ſenſerit te *timidum* pater eſſe. *Phorm.* I. 4. 28. Ita eum tum *timidum* ibi obſtupefecit pudor. *Phorm.* II. 1. 54. Sed quid hoc, quod *timida* ſubito egreditur Pythias? *Eun.* IV. 2. 14. Ego, pol, quoque etiam *timida* ſum. *Hec.* V. 1. 7.

TIMOR.

Ut animus in ſpe atque in *timore* uſque antehac attentus fuit; ita. *And.* II. 1. 3. Membra metu debilia ſunt, animus *timore* obſtipuit. *Adelph.* IV. 4. 3. Delirat miſer *timore*. *Phorm.* V. 8. 9.

TITUBO.

Verum illa ne quid *titubet*. *Sy.* Perdocta eſt probe. *Heaut.* II. 3. 120.

TOLERABILIS, E.

Paullo qui eſt homo *tolerabilis*, *Heaut.* I. 2. 31.

TOLERO.

Noli metuere: una tecum bona, mala, *tolerabimus*. *Phorm.* III. 3. 23. Cui concedat, cujuſque mores *toleret* ſua modeſtia. *Hec.* III. 5. 28. Cum *tolerare* hujus ſumtus non queat? *Heaut.* III. 2. 33. Se ſperaſſe, eas *tolerare* poſſe nuptias. *Hec.* I. 2. 72. Ita patrem adoleſcentis facta haec *tolerare* audio violenter. *Phorm.* V. 1. 4.

SYNTAXIS. *Una cum aliquo bona, mala, tolerare. Tolerare mores alicujus. Non tolerare ſumtus. Violenter tolerare quid.*

TOLLO.

Niſi puerum *tollis*, jam ego hunc in mediam viam provolvam. *And.* IV. 4. 37. Tu illos duos olim pro re *tollebas* tua. *Adelph.* V. 3. 23. Spe incerta, certum mihi laborem *ſuſtuli*. *Hec.* Alt. Prol. 9. Scio quid feceris: *ſuſtuliſti*. (puellam) *Heaut.* IV. 1. 15. Puerum injuſſu, credo, non *tollent* meo. *Hec.* IV. 4. 82. Si puerum, ut *tollam*, cogit; cujus nos qui ſit, neſcimus, pater. *Hec.* IV. 1. 56. Quicquid peperiſſet, decreverunt *tollere*. *And.* I. 3. 14. Propera adeo puerum *tollere* hinc ab janua. *And.* IV. 4. 20. Ne nunc animo ita eſſes duro, ut olim in *tollenda*, Chreme. *Heaut.* IV. 1. 52. Quod pepetiſſet, juſſit *tolli*. *And.* III. 1. 6. Si puellam parerem, nolle *tolli*? *Heaut.* IV. 1. 14. Quum ſciet alienum puerum *tolli* pro ſuo. *Hec.* IV. 1. 61.

TONSTRINA.

In quo haec diſcebat ludo, exadvorſum ei loco *tonſtrina* erat quaedam. *Phorm.* I. 2. 39.

TOT.

Tot me impediunt curae, quae meum animum divorſe trahunt. *And.* I. 5. 25. Cui tam ſubito *tot* contigerint commoda. An Fortunam collaudem, quae *tot*

res,

Digitized by Google

res; tantas, tam opportune in unum concluſit diem? *Eun.* V. 9. 3. & 17. Hem! *tot* mea ſolius ſolliciti ſint cauſa, ut me unum expleant? ancillae *tot* me veſtiant? *Heaut.* I. 1. 76. & 78. *Tot* peccata in hac re oſtendis. *Heaut.* IV. 1. 21. *Tot* res repente circumvallant, unde. *Adelph.* III. 2. 4. *Tot* concurrunt veriſimilia. *Adelph.* IV. 4. 17. *Tot* meas injurias! *Hec.* III. 1. 23. Quicum *tot* conſueſſet annos. *Hec.* IV. 1. 40. *Tot* me nunc rebus miſerum concludit pater. *Hec.* IV. 4. 80. Haec *tot* propter me gaudia illi contigiſſe laetor. *Hec.* V. 3. 35. Quot homines, *tot* ſententiae: ſuus cuique mos. *Phorm.* II. 4. 14.

Toties.

An ego *toties* de eadem re audiam? *Adelph.* I. 2. 48.

Totus, a, um.

Totus, Parmeno, tremo, horreoque, poſtquam adſpexi hanc. *Eun.* I. 2. 3. Eheu, quam ego nunc *totus* diſpliceo mihi! *Heaut.* V. 4. 20. Cteſipho autem in amore eſt *totus*. *Adelph.* IV. 2. 50. Abi: tange: ſi non *totus* friget, me enica. *Phorm.* V. 8. 5. Fruſtra ubi *totum* deſedi diem. Ita curſando atque ambulando *totum* hunc contrivi diem. *Hec.* V. 3. 2. & 17. Quem ego hodie *toto* non vidi die. *Adelph.* IV. 1. 11. Sex ego te *totos* hos menſes quietum reddam: ne. *Eun.* II. 2. 46. Sinerem illum? an non ſex *totis* menſibus prius olfeciſſem? *Adelph.* III. 3. 42. Me ſperes: me te oblectes: mecum *tota* ſis. *Eun.* I. 2. 115. Fratris igitur Thais *tota* eſt? *Eun.* V. 9. 10. Nihil eſt quod malim, quam illam *totam* familiam mihi dari obviam, ut. *Adelph.* III. 2. 13. Sed non credidi adeo, ut etiam *totam* hanc odiſſet domum. *Hec.* II. 1. 24. Quid? in his rebus credis fieri? *tota* erras via. *Eun.* II. 2. 34. Colaphis tuber eſt *totum* caput. *Adelph.* II. 2. 37. Tandem non ego illa caream, ſi ſit opus, vel *totum* triduum? *Eun.* II. 1. 17. Lacrymis opplet os *totum* ſibi. *Heaut.* II. 3. 65. Serveſne, an perdas *totum*, dividuum face. *Adelph.* II. 2. 33. *Toto* me oppido exanimatum quaerere. *And.* II. 2. 5.

Tracto.

In medio omnibus palmam eſſe poſitam, qui artem *tractant* muſicam. *Phorm.* Prol. 18. Haec arte *tractabat* virum. *Heaut.* II. 3. 125. Quod ſi aſtu rem *tractavit*, Di voſtram fidem! *Eun.* V. 4. 2. Puto, & illum obſequentem, ſi quis recte aut commode *tractaret*. *Heaut.* I. 1. 101. Ubi rem reſcivi, coepi non humanitus *tractare*, ſed vi. *Heaut.* I. 1. 49. Nae ego te, ſi uſus veniat, magnifice *tractare* poſſim. *Heaut.* III. 2. 46.

Syntaxis. *Tractare artem muſicam. Rem aſtu tractare. Recte & commode tractare filium. Tractare filium humanitus.*

Trado.

Quom ille eſt, hic praeſto eſt: *tradunt* operas mutuas. *Phorm.* II. 1. 37. Argentum accepit? *tradidi* lenoni: abduxi mulierem. *Phorm.* V. 5. 1. Hanc tu mihi vel vi, vel clam, vel precario fac *tradas*. *Eun.* II. 3. 28. Ut eam non poſſim ſuis, ita ut aequum fuerat, atque ut ſtudui, *tradere*. *Eun.* V. 2. 31. Verum ſcientem, tacitum, cauſam *tradere* advorſariis: etiamne id lex coëgit? *Phorm.* II. 1. 7. *Traditus* ſum mulieri. illa illico ubi me accepit, laeta vero ad ſe abducit domum. *Eun.* III. 5. 27. Idcirco huic noſtro *tradita* eſt provincia. *Heaut.* III. 2. 5. Ob malefacta haec tantidem emtam poſtulat ſibi *tradier*. *Adelph.* II. 1. 45.

Syntaxis. *Tradere operas mutuas. Tradere alteri provinciam.*

Traduco.

Ancillas omnes Bacchidis *traduce* huc ad vos propere. *Heaut.* IV. 4. 22. *Traduce* & matrem, & familiam omnem ad nos. Tu, illas, abi, & *traduce*. *Adelph.* V. 7. 12. & 19. Age, age, *traducatur* Bacchis. *Heaut.* IV. 3. 44. Tranſeundum nunc tibi ad Menedemum eſt, & tua pompa eo *traducenda* eſt. *Heaut.* IV. 4. 18.

Traho.

Tot me impediunt curae, quae meum animum divorſe *trahunt*. *And.* I. 5. 25.

Tranquillus, a, um.

Sic habent principia ſeſe, ut dico. adhuc *tranquilla* res eſt. *Phorm.* III. 1. 15. Phaedriae meo fratri gaudeo amorem eſſe omnem in *tranquillo*. *Eun.* V. 9. 8. Qui me hodie ex *tranquilliſſima* re conjeciſti in nuptias. *And.* III. 5. 14.

Traniactus. *vide*,

Transigo.

Transcurro.

Tu abi, atque obſera oſtium intus, ego dum hinc *tranſcurro* ad forum. *Eun.* IV. 6. 25.

Transdo.

Poëta vetus Poëtam non poteſt retrahere ab ſtudio, & *tranſdere* hominem in otium. *Phorm.* Prol. 2.

Transeo.

Sed *tranſi* ſodes ad forum. *Phorm.* V. 7. 28. *Tranſito* ad uxorem meam, ut conveniat hanc prius, quam hinc abeat. *Phorm.* IV. 5. 7. Amabo, ut illuc *tranſeas*, ubi illa eſt. *Eun.* III. 3. 31. Eſt quod me *tranſire* ad forum jam oporteat. *Hec.* II. 2. 31. *Tranſeundum* nunc tibi ad Menedemum eſt. *Heaut.* IV. 4. 17.

Transfero.

Maledicta, famam, meum amorem, & peccatum in ſe *tranſtulit*. *Adelph.* II. 3. 10. Animus paullatim elapſus eſt Bacchidi: atque huc *tranſtulit* amorem. *Hec.* I. 2. 94. Si tu negaris ducere, ibi culpam in te *transferet*. *And.* II. 3. 5. Hac *transfer*: unam fac domum. *Adelph.* V. 7. 11. Quae convenere in Andriam, ex Perinthia fatetur *tranſtuliſſe*. *And.* Prol. 14. Eas ſe non negat perſonas *tranſtuliſſe* in Eunuchum ſuam ex Graeca. *Eun.* Prol. 32. In eum ſuſpicio eſt *tranſlata* amoris. *Heaut.* IV. 5. 53. Illinc huc *transferetur* virgo. *Adelph.* IV. 7. 13. Cur non illam huc *tranſferri* jubes? *And.* V. 4. 49.

Transigo.

Ecquid locutus cum iſta es, quam-

quamobrem hanc ducimus? *Ch. Tranſegi. Phorm.* V. 3. 16. Poſtremo inter ſe *tranſigant* ipſi, ut lubet. *Hec.* III. 5. 61. Intus *tranſigetur*, ſi quid eſt, quod reſtet. *And.* V. 6. 17. *Tranſacta* re, convortam me domum cum obſonio. *Adelph.* II. 4. 22. Quot modis contemtus, ſpretus? facta, *tranſacta* omnia. *And.* I. 5. 13.

TRANSMOVEO.

Labore alieno magnam partam gloriam verbis ſaepe in ſe *tranſmovet*, qui habet ſalem, quod in te eſt. *Eun.* III. 1. 10.

TREMO.

Totus, Parmeno, *tremo*, horreoque, poſtquam adſpexi hanc. *Eun.* I. 2. 4.

TREMULUS.

Continuo adcurrit ad me, quam longe quidem, incurvus, *tremulus*, labiis demiſſis, gemens. *Eun.* II. 3. 44.

TREPIDO.

Hem! quid eſt? quid *trepidas*? ſatin' ſalve? *Eun.* V. 6. 8. Quid eſt? quid *trepidas*? quid feſtinas? *Adelph.* III. 2. 25. Tace. *trepidari* ſentio, & curſari rurſum prorſum. *Hec.* III. 1. 35.

TRES. TRIA.

Hi *tres* tum ſimul amabant. *And.* I. 1. 60. Clam me profectus, menſes *tres* abeſt. *Heaut.* I. 1. 66. Hic ſunt *tres* minae. *Eun.* III. 2. 18. Jam nunc haec *tria* primum addidi praeter naturam. *Adelph.* V. 5. 3. Ut eſt ille, bonus vir, *tria* non commutabitis verba hodie inter vos. *Phorm.* IV. 3. 33.

TRIBULIS.

Eſtne hic Hegio *tribulis* noſter? *Adelph.* III. 3. 85.

TRIDUUM.

Aut, ſi adeo, bidui eſt aut *tridui* haec ſollicitudo. *And.* II. 6. 9. Tandem non ego illa caream, ſi ſit opus, vel totum *triduum*? *Pa.* Hui! univorſum *triduum*? vide quid agas. *Eun.* II. 1. 17. & 18. Nequeo te exorare, ut maneas *triduum* hoc? Nequeo exorare, ut me maneat, & cum illo ut mutet fidem, *triduum* hoc. *Phorm.* III. 2. 4. & 28. Quod ſi hic potuiſſet nunc exorarier *triduum* hoc. *Phorm.* III. 3. 3. Ita ſe defatigarit, velim, ut *triduo* hoc perpetuo prorſum e lecto nequeat ſurgere. *Adelph.* IV. 1. 4.

TRIENNIUM.

Mulier abhinc *triennium*, ex Andro commigravit huc viciniae. *And.* I. 1. 42.

TRIGINTA.

Dies *triginta*, aut plus eo, in navi fui. *Hec.* III. 4. 7. Quantum tibi opus eſt argenti? loquere. *Ph.* Solae *triginta* minae. *Ge. Triginta*! hui, percara eſt. *Phorm.* III. 3. 24. & 25. Priuſquam dilapidet noſtras *triginta* minas, ut auferamus. *Phorm.* V. 7. 4. Ego minas *triginta* per fallaciam ab illo abſtuli. *Phorm.* V. 8. 49.

TRISTIS, E.

Triſtis interim, nonnumquam conlacrumabat. *And.* I. 1. 81. Ipſus *triſtis*: de improviſo nuptiae, non cohaerent. *And.* II. 2. 23. *Triſtis* ſeveritas ineſt in voltu, atque in verbis fides. *And.* V. 2. 16. Qui dum? *Gn.* Quia *triſtis* es. *Eun.* II. 2. 42. Quid tu es *triſtis*? quidve es alacris? *Eun.* II. 3. 12. Dore, cape hoc flabellum. accipio *triſtis*. *Eun.* III. 5. 48. Invitat *triſtis*. manſit. *Eun.* IV. 1. 8. Neſcio quid *triſtis* eſt: non temere eſt. *Heaut.* IV. 1. 7. Quid *triſtis* es? *De.* Rogas me? ubi nobis Aeſchinus ſiet, quid *triſtis* ego ſim? *Adelph.* I. 2. 2. & 3. Quid fit? quid tu es *triſtis*? *Adelph.* V. 1. 6. Ille clemens, placidus. ego ille agreſtis, ſaevus, *triſtis*, parcus, truculentus, tenax, duxi uxorem. *Adelph.* V. 4. 12. Atque eccum video ipſum egredi. quam *triſtis* eſt! Quid tu igitur lacrumas? aut quid es tam *triſtis*? *Hec.* III. 2. 17. & 20. Sed quid tu es *triſtis*? *Phorm.* I. 2. 7. Pater adeſt: cave, te eſſe *triſtem* ſentiat. *And.* II. 3. 29. Parmenonem ante oſtium Thaidis *triſtem* video. *Eun.* II. 2. 36. Neſcio, quid *triſtem* video. *Adelph.* I. 1. 54.

TRISTITIA.

Opperiar, ut ſciam nunc, quidnam haec turba *triſtitiae* adferat. *And.* I. 4. 8. In tuto eſt omnis res: omitte vero *triſtitiam* tuam. *Adelph.* II. 4. 3.

TRIUMPHO.

Triumpho, ſi licet me latere tecto abſcedere. *Heaut.* IV. 2. 5. Non *triumpho*, ex nuptiis tuis ſi nihil nanciſcor mali? *Phorm.* III. 3. 10. Id vero ſerio *triumphat*. *Eun.* III. 1. 4.

TRUCULENTUS.

Ille clemens, placidus. ego ille agreſtis, ſaevus, triſtis, parcus, *truculentus*, tenax, duxi uxorem. *Adelph.* V. 4. 12.

TRUDO.

Perii! quid ego egi miſer? quo *trudis*? perculeris jam tu me. *Eun.* II. 3. 87. Fallacia alia aliam *trudit*. *And.* IV. 4. 40.

TU. TUN'. TUTE. TUTEMET.

Nuptias effugere ego iſtas malo, quam *tu* adipiſcier. *And.* II. 1. 32. Id paves, ne ducas *tu* illam. *tu* autem ut ducas. *And.* II. 2. 12. *Tu* quod cavere poſſis, ſtultum admittere eſt. *Eun.* IV. 6. 23. Quid facerem? ita ut *tu* juſti, ſoli credita eſt. *Eun.* V. 1. 15. Abi dum *tu*, Dromo, illis obviam, propera. *Heaut.* II. 3. 8. *Tu* quidem illum plane prodis. *Heaut.* IV. 3. 29. Propera *tu*, mea Canthara, curre. *Adelph.* III. 2. 55. Quin *tu* otioſus es. *Adelph.* IV. 1. 17. Quid *tu* igitur lacrumas? *Hec.* III. 2. 20. Ille ringitur, *tu* rideas. *Phorm.* II. 2. 27. Si mihi prior *tu* adtuleris, Phaedria, mea lege utar. *Phorm* III. 2. 47. Miſeret *tui* me. *Eun.* IV. 7. 32. *Tui* ſimilis eſt probe. *Heaut.* V. 3. 18. Me *tui* pudet. *Adelph.* IV. 5. 49. Audivi, cepiſſe odium *tui* Philumenam. *Hec.* II. 1. 22. Si *tibi* quid feci, aut facio, quod placeat. *And.* I. 1. 14. Ait *tibi* uxorem dare ſeſe hodie. *And.* II. 2. 16. Ut aut hoc *tibi* doleret itidem, ut mihi dolet. *Eun.* I. 2. 13. Nunc eo *tibi* videtur foedus, quia. *Eun.* IV. 4. 17. Periculum ex aliis facere, *tibi* quod

Digitized by Google

quod ex uſu fiet. *Heaut.* I. 2. 36. Here, hic *tibi* adſervandus eſt. *Heaut.* III. 3. 32. Haec quum illi, Micio, dico, *tibi* dico. *Adelph.* I. 2. 17. An *tibi* jam mavis cerebrum diſpergi hic? *Adelph.* V. 2. 7. Credo ita videri *tibi*. *Hec.* I. 2. 66. Si vera dicis, nihil *tibi* eſt a me pericli, mulier. *Hec.* V. 1. 9. Tute hoc intriſti: *tibi* omne eſt exedendum. *Phorm.* II. 2. 4. Di *tibi* omnes id, quod es dignus, duint! *Phorm.* III. 2. 34. Id gratum fuiſſe advorſum *te*, habeo gratiam. *And.* I. 1. 15. Proin tu fac, apud *te* ut ſies. *And.* II. 4. 5. Eludet, ubi *te* victum ſenſerit. *Eun.* I. 1. 10. At *te* Di perdant! *Eun.* III. 1. 41. Minime miror, ſi *te* ſibi quiſque expetit. *Heaut.* II. 4. 3. At *te* adjutare oportet adoleſcentuli cauſa. *Heaut.* III. 2. 35. Salvum *te* adveuire, Demea, gaudemus! *Adelph.* I. 1. 55. O frater! frater! quid ego nunc *te* laudem? *Adelph.* II. 3. 3. Quae res *te* facere id prohibet? *Hec.* II. 2. 24. Abi rus ergo hinc: ibi ego *te*, & tu me feres. *Hec.* IV. 3. 4. Ne *te* iratus ſuis ſaevidicis dictis protelet. *Phorm.* I. 4. 36. Quis *te* iſtaec juſſit loqui? *Phorm.* IV. 3. 34. Neque poſtulem abs *te*, niſi ipſa res moneat. *And.* III 3. 19. Quid iſtuc tam mirum eſt, de *te* ſi exemplum capit? *And.* IV. 1. 27. Non tam ipſo quidem dono, quam abs *te* datum eſſe. *Eun.* III. 1. 3. Educta ita, uti *te*que, illaque dignum eſt. *Eun.* IV. 6. 10. Quid de *te* tantum meruiſti? *Heaut.* I. 1. 31. Quam bene vero abs *te* proſpectum eſt? *Heaut.* IV. 1. 25. In *te* ſpes omnis, Hegio, uobis ſita eſt. *Adelph.* III. 4. 9. Ex *te* adeo eſt ortum. *Adelph.* V. 3. 11. Meque abs *te* immerito eſſe accuſaram, reſciſces. *Hec.* II. 1. 11. Vos corrigemus, *te* judice ipſo. *Hec.* II. 2. 13. Hui! dixti pulchre, ſiquidem quiſquam crederet *te* vivo. *Phorm.* II. 1. 73. Niſi Phaedria haud ceſſavit pro *te* eniti. *Phorm.* III. 1. 11. *Vos* iſthaec intro auferte; abite. *And.* I. 1. 1. Acceſſi; *vos* ſemotae: nos ſoli. *And.* I. 5. 50. Id ita eſſe, *vos* jam judicare poteritis. *Eun.* Prol. 29. *Vos* me ſequimini. *Eun.* III. 2. 53. *Vos* eritis judices. *Adelph.* Prol. 4. Si *vos* tantopere iſtuc voltis, fiat. *Adelph.* V. 8. 22. Ideo, quia, ut *vos* mihi domi eritis, proinde. *Hec.* II. 1. 21. Ne *vos* forte imprudentes foris effutiretis. *Phorm.* V. 1. 18. Quid *vos*, malum! ergo me ſicludificamini? *Phorm.* V. 7. 55. Ne cui ſit *veſtrûm* mirum, cur. *Heaut.* Prol. 1. Sed, ſi quid eſt, quod mea opera opus ſit *vobis*, aut. *And.* IV. 3. 23. Adeon' videmur *vobis* eſſe idonei? *And.* IV. 4. 18. Dico, edico *vobis*, noſtrum eſſe illum herilem filium. *Eun.* V. 5. 20. Verum idem ſi *vobis* prodeſt. *Eun.* V. 9. 41. Expedit bonas eſſe *vobis*. *Heaut.* III. 4. 8. Qui *vobis* univerſis & populo placent. *Adelph.* Prol. 19. Numquid vis? *De.* Meutem *vobis* meliorem dari. *Adelph.* III. 3. 79. Haec primum ut fiant, Deos quaeſo, ut *vobis* decet. *Adelph.* III. 4. 45. *Vobis* datur poteſtas condecorandi ludos ſcenicos. *Hec.* Alt. Prol. 36. Rus habitatum abii, concedens *vobis*, & rei ſerviens. *Hec.* II. 1. 27. *Vobis* commendo Phanium, & vitam meam. *Phorm.* I. 4. 41. Quid? ego *vobis*, Geta, alienus ſum? *Phorm.* III. 3. 12. Idque adeo metuens *vos* celavi, quod nunc dicam. Ea gratia ſimulavi, *vos* ut pertentarem. *And.* III. 4. 6. & 9. Quemne ego heri vidi ad *vos* adferri veſperi? *And.* IV. 4. 29. Quare aequum eſt *vos* cognoſcere. *And.* Prol. 42. Qui ad *vos* deductus hodie eſt. *Eun.* IV. 4. 10. Jamdudum hera *vos* exſpectat domi. *Eun.* V. 3. 8. Quamobrem omnes *vos* oratos volo, ne. *Heaut.* Prol. 26. Nolite ſinere per *vos* artem muſicam recidere ad paucos. *Hec.* Alt. Prol. 38. Sin ea eſt cauſa retinendi apud *vos*, quia. *Hec.* II. 2. 13. Mi Geta, omnes *vos* amo. *Phorm.* III. 1. 14. Tria non commutabitis verba hodie inter *vos*. *Phorm.* IV. 3. 34. *Vobis* fretus. *Ph.* Scin' quam fretus? *Eun.* V. 9. 33. Factum a *vobis* duriter. *Adelph.* IV. 5. 28. Ne ulla merito contumelia fieri a *vobis* poſſet. *Hec.* III. 5. 21. Abducta a *vobis* praegnans fuerat filia. *Hec.* IV. 4. 18. Mulier, *tun'* adpoſuiſti hunc? *And.* IV. 4. 3. Ehem, *tun'* hic eras, mi Phaedria? *Eun.* I. 2. 6. *Tun'* conſulis quidquam? *Adelph.* I. 2. 47. *Tun'* proſpicere, noſtram in rem quod ſit, potes? *Hec.* IV. 1. 34. *Tun'* dixeras huic? *Phorm.* IV. 3. 8. Hem, *tibine* haec diutius licere ſperas facere? *Heaut.* I. 1. 50. *Tene* iſtuc loqui? *Heaut.* V. 1. 48. *Tute* ipſe his rebus finem praeſcripſti, pater. *And.* I. 1. 124. Quamobrem id *tute* non facis? *And.* IV. 3. 12. Lepus *tute* es, & pulpamentum quaeris? *Eun.* III. 1. 36. In cognoſcendo *tute* ipſe aderis. *Eun.* V. 2. 54. Ita *tute* attente illorum officia fungere. *Heaut.* I. 1. 14. Numquid *tute* proſpexti tibi, quid fieret? *Adelph.* IV. 5. 55. *Tute* loqueris: me veras. *Hec.* III. 1. 37. An, quia non *tute* ipſe dudum audiſti? *Hec.* V. 2. 18. Ubi *tute* verbum non reſpondeas? *Phorm.* II. 1. 50. Uxor, ſi ceſſes, aut te amare cogitat, aut *tete* amari. *Adelph.* I. 1. 8. Alios tuam rem credidiſti magis, quam *tete*, animadverſuros? *Phorm.* III. 1. 3. *Tutemet* mirabere. *Heaut.* II. 3. 133.

TUBER.

Colaphis *tuber* eſt totum caput. *Adelph.* II. 2. 37.

TUM.

Hi tres *tum* ſimul amabant. Cum id mihi placebat, *tum* uno ore omnes omnia bona dicere. Ibi *tum* filius cum illis una aderat frequens. Placuit *tum* id mihi. Ibi *tum* exanimatus Pamphilus bene diſſimulatum amorem, & celatum indicat. *And.* I. 1. 60. 69. 79. 82. & 104. *Tum* ſi quis magiſtrum cepit ad eam rem improbum. *And.* I. 2. 21. Ibi *tum* hanc ejectam Chryſidis patrem recepiſſe orbam. *And.* I. 3. 18. *Tum* autem hoc timet, ne deſeras ſe. *And.* I.

5. 34. *Tum* haec ſola eſt mulier. *And.* II. 3. 7. Dum licitum eſt ei, dumque aetas tulit, amavit: *tum* id clam. *And.* II. 6. 13. Poſt ubi tempus promiſſa eſt jam perfici, *tum* coacti, neceſſario ſe aperiunt. *And.* IV. 1. 8. Cum, ibi me adeſſe, neuter *tum* praeſenſerat. *And.* V. 1. 20. *Tum* ille egens, forte adplicat primum ad Chryſidis patrem ſe. *Tum* is mihi cognatus fuit, qui eum recepit. *And.* V. 4. 21. & 23. *Tum* ſi quis eſt, qui dictum in ſe inclementius exiſtimabit eſſe. *Eun.* Prol. 4. *Tum* tu igitur paululum da mihi operae. *Eun.* II. 2. 50. Cras eſt mihi judicium. quid *tum*? Si ſcias, *tum* magis id dicas. *Eun.* II. 3. 47. & 64. Quid *tum* poſtea? *Eun.* II. 3. 78. IV. 2. 9. IV. 7. 23. *Adelph.* IV. 5. 15. *Hec.* IV. 1. 36. *Tum* ſicubi eum ſatias hominum ceperat. *Tum* me convivam ſolum abducebat ſibi. Siquidem me amaret, *tum* iſtuc prodeſſet, Gnatho. *Eun.* III. 1. 13. 17. & 56. Ubi tu voles, ubi tempus tibi erit, ſat habet, ſi *tum* recipitur. *Eun.* III. 2. 32. Jam *tum*, cum primum juſſit me ad ſe arceſſier. Jam *tum* erat ſuſpicio. *Eun.* III. 3. 4. & 8. Quid *tum*? *Ch.* Quid? quid *tum*? ſatue. *Eun.* III. 5. 56. Quia cum inde abeo, jam *tum* inceperat turba inter eos. *Eun.* IV. 4. 58. *Tum* quae ejus confidentia eſt! *Eun.* V. 1. 23. *Tum* quandam fidicinam amat hic Chaerea. *Eun.* V. 6. 15. Quid illi credis animi *tum* fuiſſe, ubi? *Eun.* V. 7. 14. *Tum* autem Phaedriae meo fratri gaudeo amorem eſſe omnem in tranquillo. *Eun.* V. 9. 7. *Tum*, quod dem ei, recte eſt. *Heaut.* II. 1. 16. Quod tamen nunc faciam: *tum*, quum gratum mihi eſſe potuit, nolui. *Tum*, quod illi argentum es pollicitus, eadem hac inveniam via. *Heaut.* II. 3. 21. & 88. Quae (muliercula) paululo *tum* erat contenta. *Heaut.* III. 1. 36. Tantum ſat habes? quid *tum*, quaeſo, ſi hoc pater reſciverit? *Heaut.* IV. 3. 40. *Tum* praeterea talem, niſi tu, nulla pareret filium. *Heaut.* V. 3. 20. Tu nunc tibi id laudi ducis, quod *tum* feciſti inopia? *Adelph.* I. 2. 25. Ut ſit ſatius perdere, quam aut hic nunc manere tam diu, aut *tum* perſequi. *Adelph.* II. 2. 27. *Tum* ſi maxime fateatur, quum amet aliam. Primum indotata eſt: *tum* praeterea, quae ſecunda ei dos erat, periit. *Adelph.* III. 2. 42. & 47. Filium *tum* etiam, ſi nolit, cogas, ut. *Adelph.* V. 3. 65. Hanc Bacchidem amabat, ut cum maxime, *tum* Pamphilus. *Hec.* I. 2. 40. *Tum* autem, ex amicis inimici ut ſint nobis adfines, facis. Enim laſſam oppido *tum* eſſe ajebant. *Hec.* II. 1. 14. & 41. *Tum* autem filius introiit videre, ut venit, quid agat. *Hec.* III. 2. 10. *Tum*, poſtquam ad te venit, menſis agitur hic jam ſeptimus. Quem ego *tum* conſilio miſſum feci: idem nunc huic operam dabo. *Hec.* III. 3. 34. & 48. *Tum* tu igitur nihil adtuliſti huc plus una ſententia? *Hec.* III. 5. 12. Non potitus eſſem, fuiſſet *tum* illos mihi aegre aliquot dies. Si tibi res ſit cum eo lenone, *tum* ſentias. *Phorm.* I. 3. 7. & 19. Quum mihi paveo, *tum* Antipho me excruciat animi. *Phorm.* I. 4. 10. Quot me cenſes homines jam deverberaſſe uſque ad necem, hoſpites, *tum* cives? *Phorm.* II. 2. 14. Neque, Antipho alia quum occupatus eſſet ſollicitudine, *tum* hoc eſſe mihi objectum malum! *Tum* praeterea horunc' amorem diſtrahi poterin' pati? *Phorm.* III. 2. 18. & 33. Pater adeſt hic. *Ge.* Scio: ſed quid *tum*? *Phorm.* III. 3. 8. *Tum* pluſcula ſupellectile opus eſt. *Phorm.* IV. 3. 60. Olim, quum honeſte potuit, *tum* non eſt data. *Tum* autem, Antiphonem video ab ſeſe amittere invitum eam. *Phorm.* V. 7. 19. & 25. Qui mihi, ubi ad uxores ventum eſt, *tum* fiunt ſenes. Jam *tum* erat ſenex, ſenectus ſi verecundos facit. *Phorm.* V. 8. 21. & 34. *Paſſim alibi.*

TUMULTUOR.

Populus convolat: *tumultuantur*, clamant, pugnant de loco. *Hec.* Alt. Prol. 33. Neſcio quid jamdudum audio hic *tumultuari* miſera. *Hec.* III. 2. 1.

TUMULTUS.

In aedibus nihil ornati, nihil *tumulti*. *And.* II. 2. 28. Quid fuit *tumulti*? dic mihi. *Hec.* III. 2. 21. Quum per *tumultum* noſter grex motus loco eſt. *Phorm.* Prol. 33.

TUNC.

Dixere cauſam *tunc*, neſcio quam. *Hec.* I. 2. 11.

TUNDO.

Caeteros ruerem, agerem, raperem, *tunderem*, & proſternerem. *Adelph.* III. 2. 21. *Tundendo*, atque odio denique effecit ſenex. *Hec.* I. 2. 48.

TURBA.

Opperiar, ut ſciam nunc, quidnam haec *turba* triſtitiae adferat. *And.* I. 4. 8. Quia cum inde abeo, jam tum inceperat *turba* inter eos. *Eun.* IV. 4. 59. O Juppiter! quae illaec *turba* eſt? *Eun.* V. 5. 5. Propter eam haec *turba*, atque abitio evenit. *Heaut.* I. 2. 16. Nunc *turba* nulla eſt: otium, & ſilentium eſt. *Hec.* Alt. Prol. 35. Di voſtram fidem! quid *turbae* eſt apud forum! *And.* IV. 4. 6. Si quidquam hodie hic *turbae* coeperis, faciam, ut. *Eun.* IV. 7. 30. Di boni, quid *turbae* eſt! *Heaut.* II. 3. 13. Quid iſtuc *turbae* eſt, obſecro, mi vir? *Phorm.* V. 8. 1. Nonnihil timeo miſera, ne quam ille hodie inſanus *turbam* faciat, aut vim Thaidi. *Eun.* IV. 1. 2. Scin' tu *turbam* hanc propter te eſſe factam? *Eun.* IV. 6. 6. *Turbam* domum adducet; ſumtum admittet. *Adelph.* V. 7. 14. Hac re, & te omni *turba* evolves, & illi gratum feceris. *Eun.* IV. 4. 56. Volo ego adeſſe hic advocatos nobis in *turba* hac. *Eun.* IV. 6. 26. Vah! quomodo me ex hac expediam *turba*? *Adelph.* IV. 4. 5. Rogas? in ipſa *turba*, atque in peccato maximo, quod vix ſedatum ſatis eſt, potaſti, ſcelus! *Adelph.* V. 1. 11. Tum illae *turbae* fient. *And.* II. 3. 6. Niſi dum hae ſileſcunt *turbae*,

inter-

intereа in angulum aliquo abeam. *Adelph.* V. 2. 10. Rogas me? eunuchum quem dediſti nobis, quas *turbas* dedit! *Eun.* IV. 3. 11. Diſperii! ſceleſtus quantas *turbas* concivi inſciens! *Heaut.* V. 2. 17. Miſſa haec face; Hymenaeum, *turbas*, lampadas, tibicinas. *Adelph.* V. 7. 9. Ego nullo poſſum remedio me evolvere ex his *turbis*, quin. *Phorm.* V. 4. 5.

SYNTAXIS. *Quae illaec turba eſt? Turbam incipere. Quid iſtuc turbae eſt? Facere turbam. Turbam adducere domum. Evolvere ſe omni turba. Expedire ſe e turba. Turbae ſileſcunt. Dare turbas. Turbas conciere.*

TURBO.

Dum ne reducam, *turbent* porro, quam velint. *Hec.* IV. 4. 12. Neſcio, quid profecto abſente nobis *turbatum* eſt domi. *Eun.* IV. 3. 7.

TURPIS, E.

Capillus paſſus, nudus pes, ipſa horrida: lacrumae, veſtitus *turpis*. *Phorm.* I. 2. 57. *Turpe* dictu. *Adelph.* II. 4. 11. *Turpe* inceptu eſt. *Phorm.* II. 4. 16. Nunc viduam extrudi, *turpe* eſt. *Phorm.* V. 7. 20. Pudet dicere, hac praeſente, verbum *turpe*. *Heaut.* V. 4. 19. An, ut ne quid *turpe* civis in ſe admitteret? *Phorm.* II. 3. 68.

SYNTAXIS. *Veſtitus turpis. Verbum turpe. Turpe quid in ſe admittere.*

TURPITER.

Mirum, ni ego me *turpiter* hodie hic dabo cum meo decrepito hoc Eunucho. *Eun.* II. 1. 24. Hercle abs te factum eſt *turpiter*. *Hec.* IV. 4. 2.

TUSSIS.

Gemitus, ſcreatus, *tuſſis*, riſus, abſtine. *Heaut.* II. 3. 132.

TUTELA.

Sinite impetrare me, qui in *tutelam* meam ſtudium ſuum, & ſe in voſtram commiſit fidem. *Hec.* Alt. Prol. 44.

TUTO.

Commendat virginem. *An.* Satis *tuto* tamen. *Eun.* III. 5. 29. Here, licetne? *Ch.* Loquere. *Sy.* At *tuto*? *Heaut.* V. 2. 20.

TUTOR. *Verb.*

Mores facile *tutor*. *Hec.* V. 1. 8. Quia pol mei patris bene parta indiligenter *tutatur*. *Phorm.* V. 3. 6. Ego interea meum non potui *tutari* locum. *Hec.* Alt. Prol. 34. Nec clam te eſt, quam illi utraeque res nunc utiles, & ad pudicitiam, & ad rem *tutandam* fient. *And.* I. 5. 53. Itane hinc abiſſe: & vitam tuam *tutandam* aliis dediſſe? *Phorm.* III. 1. 2.

SYNTAXIS. *Facile tutari mores ſuos. Indiligenter tutari bona. Tutari locum ſuum. Pudicitiam & rem tutari. Dare vitam ſuam tutandam alteri.*

TUTOR. *Subſtant.*

Te iſti virum do, amicum, *tutorem*, patrem. *And.* I. 5. 60.

TUTUS, A, UM.

Non ſatis *tutus* eſt ad narrandum hic locus. *Phorm.* V. 3. 35. Etſi conſilium, quod cepi, rectum eſſe & *tutum* ſcio. *Heaut.* II. 3. 86. Amici quoque res eſt videnda, in *tuto* ut collocetur. Amici quoque res, Clinia, tui in *tuto* ut collocetur. Qui ille poterit eſſe in *tuto*? dic mihi. *Heaut.* IV. 3. 11. 17. & 30. Quid fit, Cteſipho? in *tuto* eſt omnis res. *Adelph.* II. 4. 3. Interea vita ut in *tuto* foret. *Phorm.* V. 1. 7. Me jam in cellam aliquam cum illa concludam: id *tutiſſimum* eſt. *Adelph.* IV. 2. 13.

SYNTAXIS. *Locus tutus ad narrandum. Conſilium rectum & tutum. Rem in tuto collocare. Eſſe in tuto. Omnis res eſt in tuto. Vita eſt in tuto.*

TUUS, A, UM.

Tuus pater modo me prehendit. *And.* II. 2. 16. *Tuus* eſt nunc Chremes. *And.* V. 6. 12. Meus fac ſis poſtremo animus, quando ego ſum *tuus*. *Eun.* I. 2. 116. Ut ſunt humana, *tuus* ut faciat filius. *Heaut.* III. 2. 41. Quanto *tuus* eſt animus natu gravior, ignoſcentior. *Heaut.* IV. 1. 32. Ille *tuus* Syrus mire finxit filium. *Heaut.* V. 1. 25. Mater, quum ego voluptati tibi fuerim, dictus filius *tuus*, *tua* voluntate. *Heaut.* V. 4. 2. Iſte *tuus*, ipſe ſentiet poſterius. *Adelph.* I. 2. 59. Major filius *tuus* Aeſchinus. *Adelph.* III. 4. 16. Ne nimium modo bonae *tuae* iſtae nos rationes, & *tuus* iſte animus aequus ſubvortant. *Adelph.* V. 3. 50. & 51. *Tuus* hercle vero & animo & natura pater. *Adelph.* V. 7. 4. Haud invito ad aures ſermo mihi acceſſit *tuus*. *Hec.* III. 5. 32. Mihine, mi vir? *Ph.* Vir ego *tuus* ſum? *Hec.* IV. 1. 9. Mihi intus *tuus* pater narravit modo. *Hec.* IV. 2. 6. *Tuus* eſt damnatus gnatus, non tu. *Phorm.* II. 3. 75. Patruus *tuus* pater eſt inventus Phanio uxori *tuae*. *Phorm.* V. 6. 32. Amici quoque res *tui* in tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 17. *Tui* Clitiphonis eſſe amicam hanc Bacchidem. *Heaut.* IV. 5. 19. Potius, quam adverſum animi *tui* lubidinem eſſet cum illo nupta? *Hec.* IV. 1. 19. Erras, *tui* animi ſi me eſſe ignarum putas. *Hec.* IV. 4. 60. Ex te auditum qui ajebant, hodie filiam meam nubere *tuo* gnato. *And.* III. 3. 3. Gnato ut medicarer *tuo*. *And.* V. 1. 12. *Tuo* nepoti, hujus filio hodie primam mammam dedit haec. *Adelph.* V. 9. 17. Quo pacto me habueris praepoſitam amori *tuo*. *Hec.* IV. 2. 7. Eas (minas) dedi *tuo* gnato. Veſtrae familiae hercle amicus, & *tuo* ſummus Phaedriae. Vin' facere, quod *tuo* viro oculi doleant? *Phorm.* V. 8. 50. 60. & 64. Priuſquam *tuum*, ut ſeſe habeat, animum ad nuptias perſpexerit. *And.* II. 3. 4. Qui *tuum* animum ex animo ſpectavi meo. *And.* IV. 1. 22. Curabo mecum adductum *tuum* Pamphilum. *And.* IV. 2. 2. Olim, cum ita animum induxti *tuum*. *And.* V. 3. 12. Rogitas? quae mihi coram amatorem adduxti *tuum*! *Eun.* IV. 7. 24. Aliter *tuum* amorem, atque eſt, accipis. *Heaut.* II. 3. 23. Si ſemel *tuum* animum ille intellexerit. *Heaut.* III. 1. 69. Obſecro, ne iſtuc in

animum inducas *tuum*. *Heaut.* V. 4. 5. Illum *tuum*, ſi eſſes homo, ſineres nunc facere, dum. *Tuum* filium dediſti adoptandum mihi. *Adelph.* I. 2. 27. & 34. Age; novi *tuum* animum. *Adelph.* II. 2. 15. Sineres vero tu illum *tuum* facere haec? Vidiſtin' hodie? *Sy. Tuum* filium? *Adelph.* III. 3. 41. & 46. Ne tu curares meum, neve ego *tuum*? Quando ego *tuum* non curo, ne cura meum. *Adelph.* V. 3. 12. & 16. Tandem huc animum ut adjungas *tuum*. Nunc animum rurſum ad meretricem induxti *tuum*. *Hec.* IV. 4. 61. & 67. Nolo falſa fama eſſe gnatum ſuſpectum *tuum*. *Hec.* V. 1. 31. Hujus patrem vidiſſe me, patruum *tuum*. *Phorm.* I. 4. 22. Quem amicum *tuum* ais fuiſſe iſtum? Eho! tu ſobrinum *tuum* non noras? *Phorm.* II. 3. 33. & 37. Qui iſtum amorem ex animo amoveas *tuo*. *And.* II. 1. 7. Modo introii cum *tuo* gnato una. *And.* V. 2. 10. Rus abituram hinc cum *tuo* me eſſe certo decrevi patre. *Hec.* IV. 2. 10. Poſtquam eis mores oſtendi *tuos*, impetravi. *Eun.* V. 9. 59. Quae res tam repente mores mutavit *tuos*! *Adelph.* V. 9. 27. *Tuos* eſſe ego illi mores morbum arbitror. *Hec.* II. 1. 42. Quo magis libido fruſtra incendatur *tua*? *And.* II. 1. 8. Poſtulo, ut mihi *tua* domus pateat. *Eun.* V. 9. 28. Praeter quam res te adhortatur *tua*. *Heaut.* I. 1. 8. *Tua* apud patrem amica tecum ſine metu ut ſit, copia eſt. Quaſi iſtic minor mea res agatur, quam *tua*. Jam nunc haec non eſt *tua*. *Heaut.* II. 3. 87. 113. & 135. Hoc timet, ne *tua* duritia antiqua adaucta ſit. *Heaut.* III. 1. 26. Ea facere prohibet *tua* praeſentia. *Heaut.* III. 3. 12. Quaſi non ea poteſtas ſit *tua*. *Heaut.* IV. 3. 42. *Tua* pompa eo traducenda eſt. *Heaut.* IV. 4. 17. Quam pene *tua* me perdidit protervitas! *Heaut.* IV. 6. 10. Id virtus quin ſuperet *tua*. *Adelph.* II. 3. 4. Quin *tua* Philumena ad te redeat. *Hec.* IV. 2. 12. Ah! nullam de his rebus culpam commeruit *tua*. Sin eſt, ut aliter *tua* ſiet ſententia. *Hec.* IV. 4. 9. & 15. Facilem benevolumque lingua *tua* jam tibi me reddidit. *Hec.* V. 1. 34. Si compererit crimini *tua* ſe falſo uxor credidiſſe. *Hec.* V. 2. 13. *Tua* vita haec expetenda optandaque eſt. *Phorm.* I. 3. 12. *Tua* praeterierat jam ad ducendum aetas. *Phorm.* II. 3. 75. Quod in opere faciundo operae conſumis *tuae*. *Heaut.* I. 1. 21. Bona noſtra haec *tuae* mando fidei. *And.* I. 5. 61. Me *tuae* commendo & committo fidei. *Eun.* V. 2. 47. Tibi proſpexi, & ſtultitiae *tuae*. Ibi *tuae* ſtultitiae ſemper erit praeſidium. *Heaut.* V. 2. 8. & 14. Neque *tuae* libidini advorſabor. *Hec.* II. 2. 3. Te per hanc dextram oro, & ingenium *tuum*, per *tuam* fidem. *And.* I. 5. 54. & 55. Sponſam hic *tuam* amat. *And.* II. 1. 24. Perque unicam gnatam *tuam*, & gnatum meum. *And.* III. 3. 8. Nae iſtam multimodis *tuam* inveniri gaudeo. *And.* V. 4. 36. Chaerea *tuam* veſtem detraxit tibi? *Eun.* IV. 4. 40. Hoc modo dic, ſororem illam *tuam* eſſe. *Eun.* IV. 6. 28. Ego non tangam meam? *Ch. Tuam* autem? furcifer! *Eun.* IV. 7. 28. Quod mihi videre praeter aetatem *tuam* facere. *Heaut.* I. 1. 7. Adducimus *tuam* Bacchidem. Adſimulabimus, *tuam* amicam hujus eſſe. Immo ad *tuam* matrem abducetur. *Heaut.* II. 3. 70. 92. & 94. Quum nunc mecum in animo vitam *tuam* conſidero. *Heaut.* II. 4. 5. Prius proditurum te *tuam* vitam, & prius. *Heaut.* III. 1. 70. Eaque eſt nunc ad uxorem *tuam*. *Heaut.* III. 3. 43. Seſe ipſe dicet *tuam* vidiſſe filiam. *Heaut.* IV. 5. 24. *Tuam* eſſe inventam gnatam. *Heaut.* V. 1. 7. Utrum vis: argentum accipere, an cauſam meditari *tuam*? *Adelph.* II. 1. 41. Omitte vero triſtitiam *tuam*. *Adelph.* II. 4. 3. Vigilantiam *tuam* tu mihi narras? *Adelph.* III. 3. 44. Ut video ego *tuam* ineptiam, facturum credo. Jam vero omitte *tuam* iſtanc iracundiam. *Adelph.* IV. 7. 31. & 37. Dis quidem eſſes, ac *tuam* rem conſtabiliiſſes. *Adelph.* V. 1. 9. Ut tergum meum *tuam* in fidem committam. *Hec.* I. 2. 34. De reducenda id facias, quod in rem ſit *tuam*. *Hec.* III. 3. 31. Negabas nuptam poſſe filiam *tuam* te pati cum eo, qui. *Hec.* IV. 1. 23. Non clam me eſt, uxorem *tuam* propter meos mores hinc abiiſſe. *Hec.* IV. 2. 1. Te propter *tuam* matrem non poſſe habere hanc uxorem domi. *Hec.* IV. 4. 55. Antiquamque adeo *tuam* venuſtatem obtines. Recte amaſti, Pamphile, uxorem *tuam*. *Hec.* V. 4. 18. & 22. Egon' *tuam* expetam amicitiam? Habebis, quae *tuam* ſenectutem oblectet. reſpice aetatem *tuam*. *Phorm.* II. 3. 84. 86. & 87. Ego, quae in rem *tuam* ſint, ea velim facias. *Phorm.* II. 4. 9. Vitam *tuam* tutandam aliis dediſſe? alios *tuam* rem credidiſti magis, quam tete animadverſuros? Ne quid propter *tuam* fidem decepta pateretur mali. *Phorm.* III. 1. 2. 3. & 5. Interea mittit herus me ad uxorem *tuam*. *Phorm.* V. 6. 20. Neque jam id celare poſſe te uxorem *tuam*. *Phorm.* V. 7. 66. Myſis, nunc opus eſt *tua* mihi ad hanc rem memoria. *And.* IV. 3. 7. Dignus es cum *tua* religione, odio. *And.* V. 4. 38. Quaeſo hercle ut liceat, pace quod fiat *tua*. *Eun.* III. 2. 13. Nihil eſt Thaide hac *tua*, frater, dignius quod ametur. *Eun.* V. 9. 21. Tantumne eſt ab re *tua* otii tibi, ut? *Heaut.* I. 1. 23. Ut meae ſtultitiae in juſtitia *tua* ſit aliquid praeſidi. *Heaut.* IV. 1. 33. *Tua* culpa. *Sa.* Quid agerem? *Adelph.* II. 2. 6. Credebas, illam ſine *tua* opera in cubiculum iri deductum domum? *Adelph.* IV. 5. 60. Ut, Syre, te cum *tua* monſtratione magnus perdat Jupiter! *Adelph.* IV. 6. 1. *Tua* arte viginti minae pro Pſaltria periere. *Adelph.* IV. 7. 24. Tu illos duos olim pro re tollebas *tua*. *Adelph.* V. 3. 23. Tu exorere, quae perturbes haec, *tua* impudentia? *Hec.* II. 1. 16. Mea pertinacia

Digitized by Google

nacia eſſe dicat factum, haud *tua* modeſtia. *Hec.* IV. 2. 15. Opera *tua* ad reſtim mihi res rediit planiſſume. *Phorm.* IV. 4. 4. Neque negligentia *tua*, neque odio id fecit *tuo*. *Phorm.* V. 8. 27. Ut me *tuarum* miſeritum eſt, Menedeme, fortunarum. *Heaut.* III. 1. 54. Collaudavi ſecundum facta & virtutes *tuas*. *Eun.* V. 9. 60. Inverſa verba, everſas cervices *tuas*. *Heaut.* II. 3. 131. Virtutes narro. *Ct.* Meas? *Sy.* *Tuas*. *Adelph.* IV. 1. 20. Tum *tuas* amicas te, & cognatas deſerere nolo. *Hec.* IV. 2. 16. Viciſſim partes *tuas* acturus eſt. *Phorm.* V. 5. 7. Age, me in *tuis* (rebus) ſecundis reſpice. *And.* V. 6. 11. Si poſſiderem, (regnum) ornatus eſſes ex *tuis* virtutibus. *Adelph.* II. 1. 22. Non triumpho, ex nuptiis *tuis* ſi nihil nanciſcor mali? *Phorm.* III. 3. 10. Nunc *tuum* eſt officium, ut. *And.* I. 1. 141. *Tuum* eſt mihi ignoſcere. *And.* IV. 1. 55. *Tuum*ne, obſecro te, hoc dictum erat? *Eun.* II. 1. 38. Tu *tuum* nomen dic quod eſt. Pol meritum eſt *tuum*. *Phorm.* V. 8. 59. & 62. Tetigin' *tui* quidquam? *Adelph.* II. 1. 24. Non tu *tuum* malum aequo animo feres? *And.* V. 4. 18. Iſtuc os *tuum* impudens videre nimium vellem. *Eun.* III. 5. 49. Diminuam ego caput *tuum* hodie, niſi abis. *Eun.* IV. 7. 33. *Tuum* eſſe in potiundo periclum non vis. Age, age, cedo iſtuc *tuum* conſilium. *Heaut.* II. 3. 82. & 91. Ne quid credas me advorſum edictum *tuum* facere eſſe auſam. *Heaut.* IV. 1. 10. Minime: *tuum* tibi reddo. *Heaut.* IV. 4. 20. Ingenium novi *tuum* liberale. *Adelph.* IV. 5. 49. Laute munus adminiſtraſti *tuum*. *Adelph.* V. 1. 2. Siquidem porro, Micio, tu *tuum* officium facies. *Adelph.* V. 9. 23. Arbitror, te *tuum* conſilium contemſiſſe. *Hec.* I. 2. 14. Non ſatis eſt, *tuum* te officium feciſſe, ſi non id fama adprobat? *Phorm.* IV. 5. 12. Vides *tuum* peccatum eſſe elatum foras. Venias nunc precibus lautum peccatum *tuum*? *Phorm.* V. 7. 65. & 80. Neque, ut opinor, ſine *tuo* magno malo. *And.* I. 2. 8. Ut facile ſcires, deſiderio id fieri *tuo*. *Heaut.* II. 3. 66. Niſi illos ex *tuo* ingenio judicas. *Heaut.* V. 1. 7. Si nunc de *tuo* jure conceſſiſſes paululum. *Adelph.* II. 2. 9. *Tuo* officio fueris functus. *Adelph.* IV. 3. 12. Numquam tu odio *tuo* me vinces. *Phorm.* V. 6. 9. Ut alia facta *tua* ſunt. *Phorm.* V. 8. 31. Quid *tua* iſtaec? (referunt) *Eun.* II. 3. 25. Ita tu iſtaec *tua* miſceto; ne me admiſceas. *Heaut.* IV. 5. 35. Quod ſatis putabas *tua* bona ambobus fore. *Adelph.* V. 3. 24. Verum id *tua* refert nihil. *Hec.* IV. 3. 12. *Tua* quod nihil refert, percontari deſinas. *Hec.* V. 3. 12. An quiſquam judex eſt, qui poſſit noſcere *tua* juſta? *Phorm.* II. 1. 50. Quid *tua*, malum! id refert? *Phorm.* IV. 5. 11. Etiam nunc credis, te ignorarier, & *tua* facta adeo? *Phorm.* V. 7. 39. Abi hinc, quo dignus, cum donis *tuis* tam lepidis. *Eun.* IV. 3. 9. Ea cauſa magis patiar flagitiis *tuis* me infamem fieri. *Heaut.* V. 4. 14. Non ſic ludibrio *tuis* factis habitus eſſem. *Hec.* IV. 1. 11.

V.

VACIVUS. VACUUS.

SIne me *vacivom* tempus ne quod duim mihi laboris. *Heaut.* I. 1. 38. Ne *vacuum* eſſe me nunc ad narrandum credas. *And.* IV. 2. 23.

VADUM.

Omnis res eſt jam in *vado*. *And.* V. 2. 4.

VAE.

Vae miſero mihi! *And.* II. 1. 2. *Heaut.* II. 3. 9. V. 1. 44. *Adelph.* III. 2. 3. III. 3. 29. *Hec.* IV. 2. 29. *Vae* miſerae mihi! *And.* IV. 4. 4. *Adelph.* III. 2. 29. *Vae* mihi! *Eun.* IV. 4. 42.

VAGIO.

Audiviſſe vocem pueri viſus eſt *vagientis*. *Hec.* IV. 1. 2.

VAH.

Vah! conſilium callidum. *And.* III. 4. 10. *Vah*! perii: hoc malum integraſcit. *And.* IV. 2. 5. *Vah*! quanto nunc formoſior videre mihi, quam dudum! *Eun.* IV. 5. 4. *Vah*! nunc demum intelligo. *Heaut.* II. 3. 12. *Vah*! quaſi deſit locus. *Vah*! vide, quod inceptet facinus. *Heaut.* III. 3. 26. & 39. *Vah*! gloriare eveniſſe ex ſententia? *Heaut.* IV. 5. 17. *Vah*! fruſtra ſum igitur gaviſus miſer. *Heaut.* IV. 8. 17. *Vah*! *Ch.* Quid eſt? *Me.* Audi modo. *Heaut.* V. 1. 28. Abiit; *vah*! rogaſſe vellem. *Heaut.* V. 2. 25. *Vah*! quemquamne hominem in animo inſtituere aut parare? *Adelph.* I. 1. 13. *Vah*! leno iniqua me non volt loqui. *Adelph.* II. 1. 33. *Vah*, quibus illum lacerarem modis! *Adelph.* III. 2. 17. *Vah*! nihil reticuit. *Vah*! homo amicus nobis jam inde a puero. *Vah*! vivere etiam nunc libet. *Adelph.* III. 3. 51. 85. & 91. *Vah*! quam vellem etiam noctu amicis operam mos eſſet dari. *Adelph.* IV. 1. 16. *Vah*! cenſen' hominem me eſſe? *Adelph.* IV. 2. 39. *Vah*! quomodo me ex hac expediam turba! *Adelph.* IV. 4. 4.

VALEO.

Ego vero audio nunc demum, & video, & *valeo*. *Heaut.* II. 3. 3. Ut *vales*? *Heaut.* II. 4. 26. Num quidnam de gnato meo audiſti, Chreme? *Ch.* *Valet*, atque vivit. *Heaut.* III. 1. 21. Ubi eſt Antipho? *Ph.* *Valet*. hic eſt. *Phorm.* II. 1. 26. Impurum vide, quantum *valet*. *Phorm.* V. 7. 94. Facile omnes, quum *valemus*, recta conſilia aegrotis damus. *And.* II. 1. 9. Arbitrium veſtrum, veſtra exiſtimatio *valebit*. *Heaut.* Prol. 26. *Vale*. *And.* II. 2. 37. *Phorm.* III. 2. 48. In hoc biduum, Thais, *vale*. *Eun.* I. 2. 110. Siccine eſt ſententia? *Me.* Sic. *Ch.* Bene *vale*. *Heaut.* I. 1. 115. *Vale*. *Pa.* Et tu bene *vale*, Philotium. *Hec.* I. 2. 122. O mi Phormio, *vale*. *Ph.* *Vale*, Antipho. *Phorm.* V. 6. 43. Vos *valete*, & plaudite.

Eun. V. 9. 64. *Heaut.* V. 5. 23. *Phorm.* V. 8. 66. *Valeas*: habeas illam, quae placet. *Adelph.* IV. 4. 12. Immo habeat: *valeat*: vivat cum illa. *And.* V. 3. 18. Neque ita imperita, ut, quid amor *valeat*, neſciam. *Eun.* V. 2. 42. *Valeant*, qui inter nos diſcidium volunt. *And.* IV. 2. 13. Ibit ad illud illico, quo maxime apud te ſe *valere* ſentiet. *Heaut.* III. 1. 79.

VALIDUS, A, UM.

Bene factum te adveniſſe: atque adeo, quod maximum eſt, ſalvom atque *validum*. *Hec.* III. 5. 7.

'VANITAS.

Non pudet *vanitatis*? *De.* Minime, dum ob rem. *Phorm.* III. 2. 41.

VANUS, A, UM.

Sin falſum, aut *vanum*, aut fictum eſt, continuo palam eſt. *Eun.* I. 2. 24.

VAPULO.

Vapulabis. Ge. Id quidem tibi jam fiet, niſi reſiſtis, verbero! *Phorm.* V. 6. 50. Verum enim ſi ad rem conferentur, *vapulabit*. *Eun.* IV. 6. 4. Non committet hodie unquam, iterum ut *vapulet*. *Adelph.* II. 1. 5. Ego *vapulando*, ille verberando, uſque ambo defeſſi ſumus. *Adelph.* II. 2. 5. Molendum uſque in piſtrino: *vapulandum*: habendae compedes: opus ruri faciundum. *Phorm.* II. 1. 19.

VARIUS, A, UM.

Ita viſus eſt dudum, quia *varia* veſte exornatus fuit. *Eun.* IV. 4. 16.

VAS.

Nihil relinquo in aedibus, nec *vas*, nec veſtimentum. *Heaut.* I. 1. 89.

UBER.

Is quaeſtus nunc eſt multo *uberrimus*. *Eun.* II. 2. 22.

UBI.

Sed *ubi* inveniam Pamphilum? *And.* II. 2. 1. *Ubi* nunc eſt ipſus? *And.* III. 4. 19. *Ubi* illic eſt ſcelus, qui me perdidit? *And.* III. 5. 5. Hic, *ubi* opus eſt, non verentur: illic, *ubi* nihil opus eſt, ibi verentur. *And.* IV. 1. 13. & 54. *Ubi* illic eſt? *And.* IV. 4. 3. *Ubi* quaeram? *ubi* inveſtigem? quem perconter? *Eun.* II. 3. 3. *Ubi* habitat? *ubi* vidiſti? Scis, *ubi* fiet? *Eun.* II. 3. 29. 30. & 59. Amabo, ut illuc tranſeas, *ubi* illa eſt. *Eun.* III. 3. 31. *Ubi* ſiem veſtitum hunc nactus. Eamus ad me: ibi proximum eſt, *ubi* mutes. *Eun.* III. 5. 7. & 65. *Ubi* ſceleroſum inveniam? aut *ubi* quaeram? *Eun.* IV. 3. 1. Miror, *ubi* ego huic antevorterim. *Eun.* IV. 5. 12. Sed *ubi*, obſecro, is eſt? *Eun.* V. 7. 5. Hocque fit, *ubi* non vere vivitur. *Heaut.* I. 1. 102. Sed ſcin' *ubi* nunc ſit tua Bacchis? *Cl.* Apud nos. *Sy.* Non. *Cl. Ubi* ergo? *Heaut.* IV. 6. 16. & 17. Si abſis uſpiam: aut *ubi* ſi ceſſes. *Adelph.* I. 1. 4. Rogas me? *ubi* nobis Aeſchinus fiet? *Adelph.* I. 2. 2. Nunc demum venis? cur paſſus? *ubi* eras? *Adelph.* II. 2. 26. *Ubi* ego illum quaeram? *Ubi*, ſi quid bene praecipias, nemo obtemperet? *Adelph.* III. 3. 5. & 80. Rogitabit me, *ubi* fuerim. *Adelph.* IV. 1. 51. Quid! ille *ubi* eſt Mileſius? *Adelph.* IV. 5. 68. *Ubi* te oblectaſti tam diu? *Hec.* I. 2. 9. Fruſtra *ubi* totum deſedi diem. *Hec.* V. 3. 2. Hominem commonſtrarier mihi volo, aut, *ubi* habitet, demonſtrarier. *Phorm.* II. 1. 76. Ut cautus eſt, *ubi* nihil opus eſt! *Ubi* illas ego nunc reperire poſſim, cogito. *Phorm.* IV. 5. 3. & 15. Qui hercle, *ubi* ſit, neſcit. *Ubi* eſt Phaedria, judex noſter? *Phorm.* V. 8. 4. & 65.

UBI UBI.

Jam *ubi ubi* erit, inventum tibi curabo. *And.* IV. 2. 5. Una haec ſpes eſt; *ubi ubi* eſt, diu celari non poteſt. *Eun.* II. 3. 4. Tum tu, frater *ubi ubi* eſt, fac quamprimum haec audiat. *Eun.* V. 9. 12.

UBI. Pro *Relativo Pronomine.*

Sive adeo digna res eſt, *ubi* tu nervos intendas tuos. *Eun.* II. 3. 20. Suſpectans tabulam quandam pictam, *ubi* inerat pictura haec. *Eun.* III. 5. 36. Inveniam pol hodie, parem *ubi* referam gratiam. *Eun.* IV. 4. 52. Hujuſmodi res ſemper commiſcere, *ubi* me excarnifices. *Heaut.* IV. 6. 9. Quot res dedere, *ubi* poſſem perſentiſcere, ni eſſem lapis? *Heaut.* V. 1. 43. Placet, non fieri hoc itidem, ut in Comoediis: omnia omnes *ubi* reſciſcunt. *Hec.* V. 4. 27. Verere verba ei credere? *ubi* quid mihi lucri eſt, te fallere? *Phorm.* I. 2. 55. Coena dubia adponitur. *ubi* tu dubites, quid ſumas potiſſimum. *Phorm.* II. 2. 29. Tempus ſibi dari, *ubi* Phaedriae ſe oſtenderet nihilominus amicum eſſe, quam. *Phorm.* IV. 2. 7. Eſt, *ubi* vos ulciſcar probe. *Phorm.* V. 7. 96.

UBI. *Quando. Si.*

Ubi voles, arceſſe. *And.* V. 2. 7. Atque *ubi* pati non poteris, cum nemo expetet. *Eun.* I. 5. 7. Requieſcere *ubi* volebat. *Eun.* III. 5. 15. *Ubi* vis, non moror. *Ubi* vis, dona adſunt tibi a Phaedria. Verum *ubi* moleſtum non erit, *ubi* tu voles, *ubi* tempus tibi erit, ſat habet, ſi tum recipitur. *Eun.* III. 2. 7. 11. 31. & 32. Perſtrepunt, ita ut fit; domini *ubi* abſunt. *Eun.* III. 5. 52. Nolunt, *ubi* velis: *ubi* nolis, cupiunt ultro. Jam dimitto exercitum? *Thr. Ubi* vis. *Eun.* IV. 7. 43. & 44. Facile pellas, *ubi* velis. Thraſo, *ubi* vis, accede. *Eun.* V. 9. 50. & 58. Nunc *ubi* me illic non videbit, jam huc recurret, ſat ſcio. *Adelph.* IV. 1. 10. Perii! horreſco ſemper, *ubi* pultare haſce (fores) occipio miſer. *Adelph.* IV. 4. 24. *Ubi* voltis; uxorem date. *Phorm.* V. 7. 54.

UBI. *Poſtquam. Quando.*

Ita Davum modo timere ſenſi, *ubi* nuptias futuras eſſe audivit. *And.* I. 2. 2. *Ubi* ea cauſa erit ademta his, deſinent. *And.* V. 1. 18. Eludet, *ubi* te victum ſenſerit. *Eun.* I. 1. 10. Mater *ubi* accepit, coepit ſtudioſe omnia docere. Is *ubi* hanc forma videt honeſta virginem, pretium ſperans, illico producit. *Eun.* I. 2. 36. & 52. Interea loci ad macellum *ubi* advenimus. Ille *ubi* miſer famelicus

videt

Digitized by Google

videt me eſſe in tanto honore: ibi homo coepit. *And.* II. 2. 24. & 29. Jam tum cum primum juſſit me ad ſe arceſſier; *ubi* veni, cauſam, ut ibi manerem, repperit. *Ubi* friget, huc evaſit. *Eun.* III. 3. 6. & 11. Illa illico, *ubi* me accepit, laeta vero ad ſe abducit domum. *Ubi* nos laverimus, ſi voles, lavato. *Eun.* III. 5. 28. & 48. Hoc eſt ſigni, *ubi* primum poterit, ſe illinc ſubducet, ſcio. *Eun.* IV. 1. 14. *Ubi* ad ipſum veni diverticulum, conſtiti. *Eun.* IV. 2. 7. *Ubi* vidi, ego me in pedes, quantum queo. *Eun.* V. 2. 5. *Ubi* ſatias coepit fieri, commuto locum. *Eun.* V. 6. 3. Quid illi credis animi tum fuiſſe, *ubi* veſtem vidit illam eſſe eum indutum? *Eun.* V. 7. 14. *Ubi* rem reſcivi, coepi. *Ubi* comperi ex iis, qui. *Ubi* video haec; coepi cogitare. *Heaut.* I. 1. 47. 69. & 76. *Ubi* animus ſemel ſe cupiditate devinxit mala. *Heaut.* I. 2. 34. *Ubi* de improviſo interventum eſt mulieri. Quid ait, *ubi* me nominas? *Sy.* *Ubi* dicimus rediſſe te: mulier telam deſerit continuo. *Heaut.* II. 3. 40. 62. & 63. Vobis cum uno ſemel *ubi* aetatem agere decretum eſt viro. *Heaut.* II. 4. 12. Dixi equidem, *ubi* mihi oſtendiſti, illico, eum eſſe. *Heaut.* IV. 1. 3. *Ubi* abiere intro, operuere oſtium. *Heaut.* V. 1. 33. *Ubi* te vidi animo eſſe omiſſo. Emori cupio. *Ch.* *Ubi* ſcies; ſi diſplicebit vita, tum iſtoc utitor. *Heaut.* V. 2. 9. & 19. Haec, dum incipias, gravia ſunt: dumque ignores, *ubi* cognoris, facilia. *Heaut.* V. 5. 15. *Ubi* me dixero dare tanti, teſtes faciet illico, vendidiſſe me. *Adelph.* II. 1. 49. *Ubi* illinc rediero, nihil eſt; refrixerit res. *Adelph.* II. 2. 24. *Ubi* ego venero, exoſſabitur: prius nolo. *Adelph.* III. 3. 24. *Ubi* eam vidi, illico accedo, rogito, Pamphila quid agat? *Adelph.* IV. 4. 8. Illam ſpero, *ubi* hoc cognoverit, abituram denique. *Hec.* I. 2. 80. Primum, hanc *ubi* dixti cauſam. *Hec.* IV. 4. 55. Aderit continuo, hoc *ubi* ex te audient. *Hec.* V. 3. 15. Geta ferietur alio munere, *ubi* hera pepererit: porro autem alio, *ubi* erit puero natalis dies: *ubi* initiabunt. *Phorm.* I. 1. 13. 14. & 15. *Ubi* hoc egeris, tranſito ad uxorem meam. *Phorm.* IV. 5. 6. Qui mihi, *ubi* ad uxores ventum eſt, tum fiunt ſenes. *Phorm.* V. 8. 21.

UBICUMQUE.

Noſtrum eſt intelligere, utcunque, atque *ubicumque* opus ſit, obſequi. *Heaut.* III. 3. 17. *Ubicumque* datum erat ſpatium ſolitudinis. *Hec.* I. 2. 55. Iſtuc eſt ſapere, qui, *ubicumque* opus ſit, animum poſſis flectere. *Hec.* IV. 3. 2.

UBINAM.

Pamphilus *ubinam* hic eſt? *And.* V. 6. 1. O Jupiter! *ubinam* eſt fides? *Heaut.* II. 3. 15. *Ubinam* eſt, quaeſo? *Heaut.* III. 1. 21. Phaedria tibi adeſt. *An.* *Ubinam*? *Phorm.* III. 1. 20. *Ubinam* Getam invenire poſſum? *Phorm.* V. 4. 8.

UBIVIS.

Ubivis facilius paſſus ſim, quam in hac re, me deludier. *And.* I. 2. 32. Cui quanto fuerat praeſtabilius, *ubivis* gentium agere aetatem, quam? *Hec.* III. 1. 4.

VE. *Conjunct.*

Eho, Myſis, puer hic unde eſt? quiſ*ve* huc adtulit? *And.* IV. 4. 9. Quid tu es triſtis? quid*ve* es alacris? *Eun.* II. 3. 12. Numquid eſt aliud mali damni*ve*, quod non dixeris, reliquom? *Eun.* V. 6. 25. Ut ne cui meae longinquitas aetatis obſtet, mortem*ve* exſpectet meam. *Hec.* IV. 2. 20 Si id facis, factura*ve* es, bonas quod par eſt facere. *Hec.* V. 1. 12. Quid de hac re dicas, quid*ve* sit ſententiae. *Phorm.* II. 4. 4. Ne quid plus minuſ*ve* faxit, quod nos poſt pigeat. *Phorm.* III. 3. 21.

VECORDIA.

Hoccin' eſt credibile, tanta *vecordia* innata cuiquam ut ſiet? *And.* IV. 1. 2.

VECTIS.

In medium huc agmen cum *vecti*, Donax. *Eun.* IV. 7. 4.

VEHEMENS.

Ah! *vehemens* in utramque partem, Menedeme, es nimis. *Heaut.* III. 1. 31. Ne haec quidem ſatis *vehemens* cauſa ad objurgandum. *And.* I. 1. 123. Quod illi maledictum *vehemens* eſſe exiſtimant. *Adelph.* Prol. 17.

VEHEMENTER.

Principio ego vos credere ambos hoc mihi *vehementer* velim. *Eun.* V. 9. 39. Ut me hoc delictum admiſiſſe in me, id mihi *vehementer* dolet. *Adelph.* IV. 5. 48. Amoque, & laudo, & *vehementer* deſidero. *Hec.* III. 5. 48.

VEHO.

Veniſſe eas ſalvas, audivi ex nauta, qui illas *vexerat*. *Phorm.* IV. 1. 10. Coëmiſſe, hinc quae illuc *veheres*, multa. *Adelph.* II. 2. 17.

VEL. *Conjunct.*

Vel hoc quis non credat, qui norit te, abs te eſſe ortum? *And.* III. 2. 9. Haud iſtuc dicas, ſi cognoris *vel* me, *vel* amorem meum. *Vel* melius tute reperi: me miſſum face. *And.* IV. 1. 28. & 57. *Vel* tu, *vel* quod verum eſt, *vel* quod ipſi cupio Glycerio. *And.* V. 4. 2. Tandem non ego illa caream, ſi ſit opus, *vel* totum triduum? *Eun.* II. 1. 17. Hanc tu mihi *vel* vi, *vel* clam, *vel* precario fac tradas. *Eun.* II. 3. 27. *Vel* rex ſemper maxumas (gratias) mihi agebat. *Eun.* III. 1. 7. Ego illum Eunuchum, ſi opus ſit, *vel* ſobrius. *Eun.* III. 2. 26. Praeterea hoc etiam, quod ego *vel* primum puto. *Eun.* V. 9. 51. *Vel* me monere hoc, *vel* percontari puta. *Heaut.* I. 1. 26. *Vel* heri in vino, quam immodeſtus fuiſti! *Heaut.* III. 3. 7. Per te *vel* uti quaeſtum faceret, *vel* uti veniret palam. *Heaut.* IV. 1. 27. *Vel* me haec deambulatio, quam non laborioſa, ad languorem dedit! *Heaut.* IV. 6. 2. *Vel* hic Pamphilus jurabat quoties Bacchidi! quam ſancte! *Hec.* I. 1. 3. Ubi ego hinc abiero, *vel* occi-

occidito. *Phorm.* I. 2. 93. Niſi ſequitur, pugnos in ventrem ingere. *Ph. Vel* oculum exclude. *Phorm.* V. 7. 96.

VENDO.

Pretium ſperans, illico producit, *vendit. Eun.* I. 2. 54. Ancillas, ſervos, omnes produxi ac *vendidi. Heaut.* I. 1. 92. Pamphilam meam *vendidit. Ge.* Quid? *vendidit? An.* Ain'? *vendidit? Ph. Vendidit? Do.* Ancillam aere emtam ſuo. *Phorm.* III. 2. 25. & 26. Minis viginti tu illam emiſti. *Sa.* Quid? ſi ego tibi illam nolo *vendere*, coges me? *Adelph.* II. 1. 38. Neque illam ſane ſtudeo *vendere. Adelph.* IV. 7. 27. Ob eam rem noluit iterum referre, ut iterum poſſit *vendere. Hec.* Prol. 7. Teſtes faciet illico, *vendidiſſe* me. *Adelph.* II. 1. 50. Neque *vendundam* cenſeo, quae libera eſt. *Adelph.* II. 1. 39.

VENEFICA.

Quid ais, *venefica? Eun.* V. 1. 9.

VENEFICUS.

Ut ego unguibus facile illi in oculos involem *venefico*! *Eun.* IV. 3. 6.

VENEO.

Per te vel uti quaeſtum faceret, vel uti *veniret* palam. *Heaut.* IV. 1. 27.

VENIA.

Aequum poſtulat: da *veniam. And.* V. 3. 30. Da *veniam*, Chreme: ſine te exorem. *Heaut.* V. 5. 5. Age, da *veniam* filio. Da *veniam. Adelph.* V. 8. 14. & 19. Mi gnate, da *veniam* hanc mihi; reduce illam. *Hec.* IV. 2. 29. Non, ſi rediſſet, ei pater *veniam* daret? *Phorm.* I. 2. 69. Enimvero priuſquam haec dat *veniam*, mihi proſpiciam, & Phaedriae. *Phorm.* V. 8. 47. Primum abs te hoc bona *venia* peto, ſi. *Phorm.* II. 3. 31.

VENIO.

Niſi eo ad mercatum *venio*, damnum maximum eſt. Etiam de ſorte nunc *venio* in dubium miſer? *Adelph.* II. 2. 23. & 35. Orator ad vos *venio* ornatu Prologi. *Hec.* Alt. Prol. 1. *Venio* ad hominem, ut dicerem. *Phorm.* IV. 2. 2. Ad vos *venio* nunciatum, paratum me eſſe. *Phorm.* V. 7. 13. Nunc demum *venis*? *Adelph.* II. 2. 25. *Venit* meditatus alicunde, ex ſolo loco. *And.* II. 4. 3. Itane adtemperate *venit* hodie in ipſis nuptiis, ut *veniret* antehac numquam? *And.* V. 4. 13. & 14. Concedam hinc intro, atque exſpectabo, dum *venit. Eun.* I. 2. 126. Hoc adeo ex hac re *venit* in mentem mihi. Non temere eſt; & properans *venit. Eun.* II. 2. 2. & 60. Illud de Rhodio dictum in mentem *venit. Eun.* III. 2. 45. *Venit* una, heus tu, inquit, Dore. *Eun.* III. 5. 46. Quam miles a me vi nunc ereptum *venit. Eun.* IV. 6. 14. Notus mihi quidam obviam *venit*. Vin' interea, dum is *venit*, domi opperiamur potius? *Eun.* V. 2. 5. & 55. Idem iſtuc mihi *venit* in mentem. *Heaut.* V. 1. 16. *Venit* ad me ſaepe, clamitans. *Adelph.* I. 1. 35. Ubi ſcit factum, ad matrem virginis *venit* ipſus ultro. *Adelph.* III. 4. 26. Quum interea rumor *venit*, datum iri gladiatores. *Hec.* Alt. Prol. 31. Nemo illorum quiſquam, ſcito, ad te *venit*, quin. *Hec.* I. 1. 10. Nemo ad te *venit*, niſi cupiens tui. *Hec.* I. 2. 66. Lacrumo, quum in mentem *venit. Hec.* III. 3. 45. Sed nunc mihi in mentem *venit*, ex hac re, quod locuta es olim. *Hec.* IV. 1. 21. Timida ſum, cum *venit* mihi in mentem, quae ſim. *Hec.* V. 1. 7. Noſter ſocer, video, *venit. Hec.* V. 2. 4. Ubi in mentem ejus adventi *venit*? *Phorm.* I. 3. 2. Quidnam ille commotus *venit*? *Phorm.* I. 4. 6. Atat! Phaedriae pater *venit. Phorm.* IV. 2. 11. Pater adoleſcentis *venit. Phorm.* V. 1. 35. Imus: *venimus*: videmus. *Phorm.* I. 2. 53. Mihi *veniebat* in mentem ejus incommodum. *Phorm.* IV. 3. 47. *Veni* in tempore. *And.* IV. 4. 19. Duc me ad eam, quando huc *veni*, ut videam. *And.* IV. 5. 23. Juſſit me ad ſe arceſſier; ubi *veni*, cauſam, ut ibi manerem, repperit. *Eun.* III. 3. 6. Ubi ad ipſum *veni* diverticulum, conſtiti. *Eun.* IV. 2. 7. Id primum dicam: deinde, quod *veni*, eloquar. *Heaut.* Prol. 3. In tempore ad eam *veni*, quod. *Heaut.* II. 3. 123. Adii te heri de filia: ut *veni*, itidem incertum amiſti. *Hec.* II. 2. 9. *Veniſtin'* hodie ad nos? *Eun.* IV. 4. 25. Hac fama impulſus Chremes, ultro ad me *venit. And.* I. 1. 73. *Venit* Chremes poſtridie ad me, clamitans. *And.* I. 1. 117. Neſcio, qui ſenex modo *venit. And.* V. 2. 14. Is *venit*: poſtquam ſenſit, me tecum quoque rem habere. *Eun.* I. 2. 57. At ille alter *venit*, annos natus ſedecim. *Venit* Chaerea. *Eun.* IV. 4. 26. & 29. Sed Thais multo ante *venit*? *Eun.* IV. 5. 7. An in Aſtu *venit*? *Eun.* V. 6. 17. Quam quod modo ſenex intro ad nos *venit* errans. *Eun.* V. 7. 2. Modo *venit. Heaut.* I. 2. 14. *Venit*! *Ch.* Certe. *Me.* Clinia meus *venit*! *Ch.* Dixi. *Heaut.* III. 1. 22. & 23. Sat recte hoc mihi in mentem *venit. Heaut.* V. 2. 44. *Venit* poſt inſaniens; nihil pepercit. *Adelph.* IV. 2. 22. Is *venit*, ut ſecum avehat. *Adelph.* IV. 5. 19. Tum filius introiit videre, ut *venit*, quid agat. *So.* Quid ais! an *venit* Pamphilus? *Par. Venit. Hec.* III. 2. 10. & 11. Illico omnes ſimul laetae exclamant, *venit*! Poſtquam ad me *venit*, menſis agitur hic jam ſeptimus. *Hec.* III. 3. 8. & 34. Amicus, & popularis Geta heri ad me *venit. Phorm.* I. 1. 2. Mihi uſus *venit*, hoc ſcio. *Phorm.* I. 2. 23. Nec cum hujuſmodi umquam uſus *venit*, ut conflictares malo. *Phorm.* III. 2. 20. Ad ſepulchrum *venimus*: in ignem impoſita eſt. *And.* I. 1. 101. Servi *venere* in mentem Syri calliditates. *Heaut.* V. 1. 13. *Venere* in mentem mihi illhaec. *Phorm.* I. 2. 27. Hinc abeo, quando is, quamobrem huc *veneram*, rus abiit. *Adelph.* III. 3. 81. Advorſumne illum cauſam dicerem, cui *veneram* advocatus? *Adelph.* IV. 5. 43. At mihi iſtuc non in mentem *venerat. Eun.* III. 1. 61. Miſerae non

in

Digitized by Google

 V E V E

In mentem *venerat*. *Eun*. IV. 3. 24. Dum illic ſedeo, ut quiſque *venerat*, accedebam. *Hec*. V. 3. 4. Age, *veniam*. *And*. IV. 2. 30. Non hercle *veniam* tertio. *Eun*. III. 3. 24. Hoc, quod coepi, primum enarrem: poſt iſtuc *veniam*. *Heaut*. II. 3. 33. Decipiam, ac non *veniam*. *Heaut*. IV. 4. 6. Infecta pace, ultro ad eam *venies*, indicans, te amare. *Eun*. I. 1. 8. Non uſus *veniet*, ſpero. *Heaut*. III. 2. 42. Saepe obſecrans me, ut veniam, fruſtra *veniet*. *Heaut*. IV. 4. 3. Tua fama, & gnatae vita, in dubium *veniet*. *Adelph*. III. 2. 42. Uxor ſine dote *veniet*. *Adelph*. IV. 7. 41. Hera in crimen *veniet*, ego vero in magnum malum. *Hec*. III. 1. 55. Quid, ſi non *veniet*? maneamne uſque ad veſperum? *Hec*. III. 4. 28. Ad judices *veniemus*. *Phorm*. I. 2. 79. Senes qui primi *venient*, ii partem aperient. *Adelph*. Prol. 23. Quid *veniam*? nihil habeo. *And*. IV. 2. 30. Saepe obſecrans me, ut *veniam*. *Heaut*. IV. 4. 3. Orare juſſit, ſi ſe ames, hera, jam ut ad ſe *venias*. Huc face ad me ut *venias*, ſi quid poteris. *And*. IV. 2. 4. & 29. Potius, quam *venias* in periculum. *Adelph*. II. 2. 32. Ubi ad Dianae veneris, ito ad dextram: priuſquam ad portam *venias*. *Adelph*. IV. 2. 44. *Venias* nunc precibus lautum peccatum tuum? *Phorm*. V. 7. 80. Sed ego ceſſo rogitare ad coenam ut *veniat*? *Eun*. II. 2. 35. Sine *veniat*! *Eun*. IV. 6. 1. Monere oportet me hunc vicinum Phaniam, ad coenam ut *veniat*. *Heaut*. I. 1. 118. Nae ego te, ſi uſus *veniat*, magnifice tractare poſſim. *Heaut*. III. 2. 45. Numquam unum intermittit diem, quin ſemper *veniat*. *Adelph*. III. 1. 7. Dic me orare, ut *veniat*. *Hec*. V. 3. 11. Dum exſpecto, quam mox *veniat*, qui. *Phorm*. I. 3. 9 Miſit porro orare, ut *venirem*, ſerio. *Eun*. III. 3. 22. Ubi dicimus rediſſe te, & rogare uti *veniret* ad te. *Heaut*. II. 3. 64. Dum cognatus huc illinc *veniret*. *Adelph*. IV. 5. 40. At ſi ſcias, quam ſcite in mentem *veneris*. *Heaut*. IV. 5. 16. Jam dudum, ſcio, *veniſſent*. *Heaut*. II. 2. 2. Ubi eo *veneris*, clivos deorſum vorſus eſt. Ubi ad Dianae *veneris*, ito ad dextram. *Adelph*. IV. 2. 35. & 43. De iſtoc, quum uſus *venerit*, videbimus, quid opus ſit. *Heaut*. III. 2. 46. Et tibi, ob eam rem, ſi quid uſus *venerit*, lubens bene faxim. *Adelph*. V. 6. 7. Ego quoque hinc ab dextera *venire* me adſimulabo. *And*. IV. 3. 20. Quid? quid *venire* in mentem nunc poſſit mihi? *Eun*. V. 3. 1. Miror, quomodo tam ineptum quidquam tibi in mentem *venire* potuerit. *Heaut*. V. 3. 3. Ten' aſymbolum *venire*! *Phorm*. II. 2. 25. Quantus metus eſt mihi, *venire* huc ſalvom nunc patruum, Geta! *Phorm*. III. 1. 18. *Venire* ſalvom volupe eſt. *Phorm*. IV. 3. 5. Atque in alienas tegulas *veniſſe* clanculum per impluvium. *Eun*. III. 5. 41. Abi, Parmeno, intro; ac me *veniſſe*, nuntia. *Hec*. III. 1. 34. Gaudeo *veniſſe* ſalvom. *Hec*. III. 2. 18. Una propere praecucurrit, nuntians me *veniſſe*. *Hec*. III. 3. 12. *Veniſſe* ajunt: redeat. *Hec*. III. 5. 2. *Veniſſe* eas ſalvas, audivi ex nauta, qui illas vexerat. *Phorm*. IV. 1. 9. Id propterea nunc hunc *venientem* ſequor. *And*. II. 5. 3. Obſervabam mane illorum ſervulos *venientes* aut abeuntes. *And*. I. 1. 57. Is hodie *venturum* ad me conſtituit domum. *Eun*. I. 2. 125. Aut quum *venturam* dixero & conſtituero. Aliquo pacto verba me his daturam eſſe, & *venturam*. *Heaut*. IV. 4. 4. & 13. Tu, Geta, abi prae, nuntia hanc *venturam*. *Phorm*. V. 2. 12. Ubi *ventum* ad aedes eſt, Dromo pultat fores. *Heaut*. II. 3. 34. *Ventum* eſt: vincimur. *Phorm*. I. 2. 85. Poſtquam ad judices *ventum* eſt. *Phorm*. II. 1. 53. Qui mihi, ubi ad uxores *ventum* eſt, tum fiunt ſenes. *Phorm*. V. 8. 21.

SYNTAXIS. *Venire ad mercatum. In dubium venire. Adtemperate venire. Venit mihi in mentem illius rei, &, illa res. Venit properans. Venire ereptum quid alteri. Venire alicui obviam. Venit rumor. Dicam, quod veni. In tempore venire. Mihi uſus venit. In crimen venire. Ad coenam venire.*

VENOR.

Aut equos alere, aut canes ad *venandum*. *And*. I. 1. 30.

VENTER.

Niſi ſequitur, pugnos in *ventrem* ingere. *Phorm*. V. 7. 95.

VENTULUS.

Cape hoc flabellum, & *ventulum* huic ſic facito, dum lavamus. *Eun*. III. 5. 47.

VENUS.

Sine Cerere & Libero friget *Venus*. *Eun*. IV. 5. 6.

VENUSTAS.

Quis me eſt fortunatior, *venuſtatiſque* adeo plenior? Antiquamque adeo tuam *venuſtatem* obtines. *Hec*. V. 4. 8. & 18.

VENUSTE.

Quam *venuſte*! quod dedit principium adveniens! *Eun*. III. 2. 4.

VENUSTUS, A, UM.

Et voltu, Soſia, adeo modeſto, adeo *venuſto*, ut nihil ſupra. *And*. I. 1. 93.

VERBENA.

Ex ara hinc ſume *verbenas* tibi. *And*. IV. 3. 11.

VERBERA.

Tibi erunt parata verba: huic homini *verbera*. *Heaut*. II. 3. 115. *Verberibus* caeſum te, Dave, in piſtrinum dedam uſque ad necem. *And*. I. 2. 28.

VERBERO. *Verb*.

Domo me eripuit: *verberavit*. *Adelph*. II. 1. 44. Non puduiſſe *verberare* hominem ſenem? *Adelph*. IV. 2. 23. Ego vapulando, ille *verberando*, uſque ambo defeſſi ſumus. *Adelph*. II. 2. 5.

VERBERO. *Subſtant*.

Eho! *verbero*, aliud mihi reſpondes, ac rogo. *Phorm*. IV. 4. 3. Id quidem tibi jam fiet, niſi reſiſtis, *verbero*! *Phorm*. V. 6. 10.

V E
V E

Verbum.

Verum illud *verbum* eſt, volgo quod dici ſolet. *And.* II. 5. 15. Eodem die iſtuc *verbum* vere in te accidit. *And.* V. 3. 14. *Verbum* hercle hoc verum eſt. *Eun.* IV. 5. 6. Vetus *verbum* hoc quidem eſt. *Adelph.* V. 3. 17. Fortaſſe unum aliquod *verbum* inter eas iram hanc conciverit. *Hec.* III. 1. 33. Quid iſtuc *verbi* eſt? *Phorm.* II. 2. 29. Numquam cuiquam noſtrarum *verbum* fecit. *And.* I. 2. 7. Miſeram me! quod *verbum* audio? Cenſen' ullum me *verbum* potuiſſe proloqui? *Verbum* unum cave de nuptiis. *And.* I. 5. 5. 21. & 65. Crede, numquam hodie tecum commutaturum patrem unum eſſe *verbum*. *And.* II. 4. 8. *Verbum* ſi mihi unum, praeterquam quod te rogo, faxis, cave. *And.* IV. 4. 13. *Verbum* ſi addideris. *And.* V. 2. 19. Caeterum de excluſione *verbum* nullum. Utinam iſtuc *verbum* ex animo, ac vere diceres. *Eun.* I. 2. 8. & 95. Cave poſthac, ſi me amas, umquam iſtuc *verbum* ex te audiam. Pudet dicere, hac praeſente, *verbum* turpe. *Heaut.* V. 4. 8. & 19. *Verbum* de *verbo* expreſſum extulit. *Adelph.* Prol. 11. Jam ſi *verbum* unum poſthac. *Adelph.* I. 2. 55. Poſtremo non meum illud *verbum* facio. *Adelph.* V. 8. 29. Hem! iſtuc ſerva: & *verbum verbo*, par pari ut reſpondeas. *Phorm.* I. 4. 35. An quiſquam judex eſt, qui poſſit noſcere tua juſſa: ubi tute *verbum* non reſpondeas? *Phorm.* II. 1. 50. Quin tu uno *verbo* dic, quid eſt, quod me velis. *And.* I. 1. 18. Labaſcit, victus uno *verbo*, quam cito! *Eun.* I. 2. 98. Hem! iſtoc *verbo* animus mihi rediit. *Hec.* III. 2. 12. Id, ſi potes, *verbo* expedi. *Phorm.* I. 4. 20. Omnia haec nunc *verba* huc redeunt denique. *Eun.* I. 2. 78. At at! data hercle *verba* mihi ſunt. *Eun.* IV. 5. 1. Uſque a leo illius ferre poſſum magnifica *verba*, *verba* dum ſint. *Eun.* IV. 6. 3. & 4. Tibi erunt parata *verba*: huic homini verbera. *Heaut.* II. 3. 115. Quo *verba* facilius dentur mihi. *Heaut.* V. 1. 41. *Verba* iſthaec ſunt. *Phorm.* III. 2. 32. *Verba* fiunt mortuo. *Phorm.* V. 8. 26. Exclamat, fabulam dediſſe, & nihil dediſſe *verborum* tamen. *Eun.* Prol. 24. Hoc age: ſatis jam *verborum* eſt. *Phorm.* II. 3. 89. Ego curabo, ne quid *verborum* duint. *Phorm.* IV. 5. 1. Bona *verba* quaeſo. *And.* I. 2. 33. Cui *verba* dare difficile eſt. *And.* I. 3. 6. Si quid narrare occepi, continuo dari tibi *verba* cenſes. *And.* III. 2. 25. Tute adeo jam ejus *verba* audies. *And.* III. 3. 47. Haec *verba* una mehercle falſa lachrymula reſtinguet. *Eun.* I. 1. 22. Quid multa *verba*? *Eun.* III. 5. 20. Diſpudet, ſic mihi data eſſe *verba*. *Eun.* V. 1. 17. Dum ſtudes dare *verba* nobis. *Eun.* V. 5. 8. Inverſa *verba*, everſas cervices tuas. *Heaut.* II. 3. 131. Cognita eſt, quantum audio hujus *verba*. *Heaut.* IV. 3. 4. Aliquo pacto *verba* me his daturam eſſe, & venturam. *Heaut* IV. 4. 13. Continuo injeciſſe *verba* tibi Dromonem. *Heaut.* V. 1. 19. Satis diu dediſti *verba*. *Adelph.* IV. 4. 11. Ohe! jam tu *verba* fundis hic ſapientia? *Adelph.* V. 1. 7. Cujus tu fidem in pecunia perſpexeris, vereare *verba* ei credere? *Phorm.* I. 2. 11. Ut eſt ille, bonus vir, tria non commutabitis *verba* hodie inter vos. *Phorm.* IV. 3. 34. Quid *verbis* opus eſt? *And.* I. 1. 72. & 138. *Eun.* IV. 2. 4. *Phorm.* I. 2. 25. & 50. Tu, ut ſubſervias orationi, utcunque opus ſit *verbis*, vide. *And.* IV. 3. 21. Oro, ut beneficium *verbis* initum dudum, nunc re comprobes. *And.* V. 1. 5. Triſtis ſeveritas ineſt in voltu, atque in *verbis* fides. *And.* V. 2. 16. Munus noſtrum ornato *verbis*. *Eun.* II. 1. 8. Labore alieno magnam partam gloriam *verbis* ſaepe in ſe tranſmovet. *Eun.* III. 1. 10. Hic de noſtris *verbis* errat videlicet, quae hic ſumus locuti. *Heaut.* II. 3. 22. Non ſimulare mortem *verbis*, re ipſa ſpem vitae dare. *Heaut.* IV. 1. 23. Neque tu *verbis* ſolves unquam, quod mihi re male feceris. *Adelph.* II. 1. 10. Non hercle *verbis* dici poteſt tantum, quam. *Hec.* III. 4. 2. Curre ad Bacchidem hanc vicinam noſtram: huc evoca *verbis* meis. *Hec.* IV. 4. 98. Confutavit *verbis* admodum iratum ſenem. *Phorm.* III. 1. 13. Poſtquam hominem his *verbis* ſentio mollirier. *Phorm.* IV. 3. 27.

Syntaxis. *Verbum verum. vetus. Verba commutare cum aliquo. Verbum facere alicui. Verbum turpe. Verbum de verbo expreſſum efferre. Verbum verbo reſpondere. Quid iſtuc verbi eſt? Dic uno verbo. Verbo expedire aliquid. Verba dare alicui. Verba magnifica. Verba mihi parata ſunt. Verba fiunt mortuo. Bona verba, quaeſo. Quid multa verba? Verba inverſa. Verba injicere alicui. Credere alicui verba. Satis verborum eſt. Quid verbis opus eſt? Verbis mire beneficium. Fides in verbis ineſt. Verbis ornare munus. Verbis dici non poteſt. Nunciare rem verbis alterius.*

Vere.

Eodem die iſtuc verbum *vere* in te accidit. *And.* V. 3. 14. Utinam iſtuc verbum ex animo, ac *vere* diceres. *Eun.* I. 2. 95. Hocque fit, ubi non *vere* vivitur. *Heaut.* I. 1. 102. Profecto hoc *vere* dicunt. *Adelph.* I. 1. 3. Pater eſſe diſce ab aliis, qui *vere* ſciunt. *Adelph.* I. 2. 45. Haec ſi voles in animo *vere* cogitare. *Adelph.* V. 3. 32. Dictum eſt *vere*, & re ipſa fieri oportet. *Adelph.* V. 8. 32. Idque ſi nunc memorare hic velim, *vere* poſſum. *Hec.* III. 5. 23. Si eſt, ut haec nunc Pamphilum *vere* ab ſe ſegregarit. *Hec.* V. 2. 30. His nunc praemium eſt, qui recta prava faciunt. *Ge. Veriſſume. Phorm.* V. 2. 7.

Verecundus, a, um.

Jam tum erat ſenex, ſenectus ſi *verecundos* facit. *Phorm.* V. 8. 34.

Vereor.

Hei *vereor*, ne quid Andria adportet mali. *And.* I. 1. 46. *Vereor*, quid fiet. *And.* I. 4. 7. Haud *vereor*, ſi in te ſolo ſit ſitum. *And.* I. 5. 41. Hei mihi!

hi? *vereor* dicere. *And.* II. 1. 23. Dies mihi hic ut ſatis ſit *vereor*, ad agendum. *And.* IV. 2. 22. Miſeram me! *vereor*, ne illud gravius Phaedria tulerit, neve. *Eun.* I. 2. 1. Perii! hoc quid ſit *vereor*. *Eun.* IV. 3. 2. Nunc nihil magis *vereor*, quam ne. *Heaut.* I. 2. 24. *Vereor*, ne mulier me abſente hic corrupta ſit. *Heaut.* II. 2. 2. Ah, *vereor* coram in os te laudare amplius. *Adelph.* II. 4. 5. Sed *vereor*, ne indiligens nimium ſies. Niſi quia tam miſere hoc eſſe cupio verum, eo *vereor* magis. *Adelph.* IV. 5. 50. & 64. Sed firmae hae *vereor* ut ſint nuptiae. *Hec.* I. 2. 26. *Vereor*, ne parturire intelligat. *Hec.* III. 3. 52. Simul *vereor* Pamphilum, ne orata noſtra nequeat diutius celare. *Hec.* IV. 1. 60. Hoc ſaepe *vereor*, ne iſtaec fortitudo in nervom erumpat denique. *Phorm.* II. 2. 11. *Vereor*que, ne uxor aliqua hoc reſciſcat mea. *Phorm.* I. 4. 19. *Vereor*, hera ne ob meum ſuaſum indigne injuria adficiatur. *Phorm.* V. 1. 3. At *vereor*, ut placari poſſit. *Phorm.* V. 7. 72. Cujus tu fidem in pecunia perſpexeris, *verere* verba ei credere? *Phorm.* I. 2. 11. Hic, ubi opus eſt, non *verentur*: illic, ubi nihil opus eſt, ibi *verentur*. *And.* IV. 1. 14. Heri ſemper lenitas *verebar* quorſum evaderet. *And.* I. 2. 5. *Verebamini*, ne non id facerem, quod recepiſſem ſemel? *Phorm.* V. 7. 8. Ne retice: ne *verere*. *Heaut.* I. 1. 33. Nihil eſt, quod *verear*. *Phorm.* V. 1. 11. Nihil adhuc eſt, quod *vereare*, Clinia. *Heaut.* I. 2. 1. Ne quid *vereare*, ſi minus: nihil nos dos movet. *Heaut.* V. 1. 66 Phanium edocebo, ne quid *vereatur* Phormionem. *Phorm.* V. 2. 18. Ac non id metuat, ne ſeſe relinquam: verum id *vereri*. *Eun.* I. 2. 62. Video ſapere, intelligere, in loco *vereri*. *Adelph.* V. 3. 42. Ego dudum nonnihil *veritus* ſum, Dave, abs te, ne. *And.* III. 4. 3. Cumque huic *veritus* eſt optumae adoleſcenti facere injuriam. Edixin' tibi? interminatus ſum, ne faceres? num *veritus*? quid retulit? *And.* III. 2. 8. & 16. Tum illam relinquere hic eſt *veritus*. *And.* V. 4. 33. Num meam ſaevitiam *veritus*? *Eun.* V. 2. 15. Neque hujus ſis *veritus* foeminae primariae, quin. *Phorm.* V. 7. 78. Itane patris ais conſpectum *veritum* hinc abiſſe? *Phorm.* II. 2. 1.

VERISIMILIS, E.

Mihi quidem hercle non fit *veriſimile*. *And.* I. 3. 20. Quia videbitur magis *veriſimile* id eſſe. *Heaut.* IV. 5. 54. Eſt *veriſimile*. *Heaut.* V. 2. 37. Quin, quod *veriſimile* eſt, ex te recte eum natum putent. *Hec.* III. 3. 39. Non *veriſimile* dicis: nec verum arbitror. *Hec.* I. 2. 65. Tot concurrunt *veriſimilia*. *Adelph.* IV. 4. 17.

VERITAS.

Obſequium amicos, *veritas* odium parit. *And.* I. 1. 41.

VERO. *Conjunct.*

Hoccine agis, an non? *Da.* Ego *vero* iſtuc. *And.* I. 2. 15. Fugin' hinc! *By.* Ego *vero*, ac lubens. *And.* II. 1. 37. Ego *vero* ſolus. *And.* III. 4. 17. Immo *vero* indignum jam facinus faxo ex me audias. *And.* V. 2. 13. Eſt *vero* huic credendum, Chreme? Itane *vero* obturbat? *And.* V. 4. 14. & 23. Eas Fabulas factas prius Latinas ſciſſe ſeſe, id *vero* pernegat. *Eun.* Prol. 34. Sane, quia *vero* hae mihi patent ſemper fores. *Eun.* I. 2. 9. Mira *vero* militi quae placeant. *Eun.* II. 2. 57. Hic *vero* eſt, qui ſi occeperit. *Eun.* II. 3. 8. Magnas *vero* agere gratias Thais mihi? Id *vero* ſerio triumphat. Geſtire. *Th. Vero*: credere omnem exercitum. *Eun.* III. 1. 1. 3. & 12. Redeo rurſum, male *vero* me habens. *Eun.* IV. 2. 6. Quaſi *vero* paullum interſiet. Obſecro te *vero*, Phaedria. *Eun.* IV. 4. 18. & 48. Ain' *vero*, canis? *Eun.* IV. 7. 33. Quid ita *vero*? Ego *vero* maneo. Virgo *vero*! *Eun.* V. 2. 22. 55. & 69. Move *vero* ocius te, nutrix. *Eun.* V. 3. 3. Id *vero* eſt, quod mihi puto palmarium. *Eun.* V. 4. 8. Ego *vero* audio nunc demum, & video, & valeo. *Heaut.* II. 3. 3. Viſa *vero* eſt, quod dici ſolet, aquilae ſenectus. In loco ego *vero* laudo. *Heaut.* III. 2. 9. & 27. Non opus eſt? *Ch.* Non hercle *vero*. *Heaut.* III. 3. 51. Quam bene *vero* abs te proſpectum eſt! *Heaut.* IV. 1. 25. Fer me. *Sy.* Fero hercle *vero*. *Heaut.* IV. 3. 14. Non hercle *vero*: verum dico. *Heaut.* IV. 5. 18. Quin ego *vero*, quamobrem id facias, neſcio. *Heaut.* V. 1. 71. Sineres *vero* tu illum tuum facere haec? Ain' *vero*? *Adelph.* III. 3. 41. & 51. Dic ſodes, pater, tibi *vero* quid iſtic eſt rei? *Adelph.* IV. 5. 10. Jam *vero* omitte iſtanc iracundiam. *Adelph.* IV. 7. 36. Tuus hercle *vero* & animo & natura pater. *Adelph.* V. 7. 4. Tune jubes hoc? *De.* Ego *vero* jubeo. *Adelph.* V. 8. 2. Hercle *vero* ſerio. *Adelph.* V. 9. 18. Heia *vero*! *Hec.* II. 2. 8. Si vis *vero* veram rationem exſequi. *Hec.* III. 1. 26. Id *vero* neutiquam honeſtum eſſe arbitror. *Hec.* III. 3. 43. Nunc *vero* palam eſt. Immo *vero* abi. *Hec.* IV. 4. 91. & 104. Immo *vero* ſcio. *Hec.* V. 4. 37. Minue *vero* iram. *Phorm.* II. 3. 88. Iſtaec *vero* vilis eſt. *Phorm.* III. 3. 25. Immo *vero* uxorem tu cedo. *Phorm.* V. 7. 43. Immo *vero* pulchre diſcedo, & probe. Me ad coenam voca. *Nau.* Pol *vero* voco. *Phorm.* V. 8. 58. & 65. *Paſſim alibi.*

VERSOR.

Ah! neſcis, quantis in malis *verſer* miſer. *And.* IV. 1. 25.

VERSURA.

Quid fiet? in eodem luto haeſitas: *verſuram* ſolves, Geta. *Phorm.* V. 2. 15.

VERSUS, *vel* VORSUS.

Ubi eo veneris, clivos deorſum *verſus* eſt: hac te praecipitato. *Adelph.* IV. 2. 36.

VERTO. *vel* VORTO.

Perii! quid agam? quo me *vertam*? *Hec.* IV. 1. 1. Ut ejus animum, qui nunc luxuria & laſcivia diffluit, retundam: & rodi-

redigam, ut, quo ſe *vertat*, neſciat. *Heaut.* V. 1. 73. Minis viginti tu illam emiſti, quae res tibi *vortat* male! *Adelph.* II. 1. 37. Quae quidem illi res *vortat* male! *Phorm.* IV. 3. 73. Puer natus eſt. *Mi.* Di bene *vortant*! *Adelph.* IV. 7. 10. Di *vertant* bene, quod agas! *Hec.* I. 2. 121. *Phorm.* III. 3. 19. Qui bene *vertendo*, & eas deſcribendo male, ex Graecis bonis Latinas fecit non bonas. *Eun.* Prol. 7.

VERUM. *Conjunct.*

Verum aliter evenire multo intelligit. *And.* Prol. 4. *Verum* ex eo nunc miſera quem capit laborem! *And.* IV. 3. 4. *Verum* hercle opinor fuiſſe Phaniam. *And.* V. 4. 26. *Verum* ſi incipies, neque pertendes naviter. *Eun.* I. 1. 6. *Verum* heus tu, hac lege. Velle ſe illam mihi dare: *verum* id vereri. Siquidem biduum; *verum* ne fiant illi viginti dies. *Eun.* I. 2. 22. 62. & 103. Si certum eſt facere, facias: *verum*, ne poſt conferas culpam in me. *Eun.* II. 3. 96. Illi invidere miſere. *verum* unus tamen impenſe. *Eun.* III. 1. 22. *Verum* ubi moleſtum non erit. *Eun.* III. 2. 31. *Verum* ea ſi vivit, annos nata eſt ſedecim. *Eun.* III. 3. 20. *Verum* miſerae non in mentem venerat. *Eun.* IV. 3. 24. *Verum* enim ſi ad rem conferentur, vapulabit. *Eun.* IV. 6. 4. *Verum* idem ſi vobis prodeſt. *Eun.* V. 9. 41. Dicam: *verum*, ut aliud ex alio incidit. *Heaut.* III. 3. 37. Volo te dare operam, ut fiat, *verum* alia via. *Heaut.* IV. 5. 41. *Verum*, Demea, curemus aequam uterque partem. *Adelph.* I. 2. 49. *Verum* enim quando bene promeruit, fiat. *Adelph.* II. 1. 47. *Verum* enimvero id demum juvat. *Adelph.* II. 3. 2. *Verum* quid facias? *Adelph.* III. 3. 77. *Verum*, quid ego dicam? *Adelph.* V. 8. 23. *Verum* id tua refert nihil. *Hec.* IV. 3. 12. *Verum* te hoc moneo unum. *Hec.* V. 1. 39. *Verum* ſi cognata eſt maxume. *Phorm.* II. 1. 65. *Verum* hoc ſaepe, Phormio, vereor, ne. *Phorm.* II. 2. 10. *Verum* enim metuo malum. *Phorm.* III. 3. 22. *Verum*, pone eſſe victum eum. *Phorm.* IV. 3. 25. *Paſſim alibi.*

VERUMTAMEN.

Verumtamen potius quam te inimicum habeam, faciam ut juſſeris. *Eun.* I. 2. 93. Etſi mihi facta injuria eſt, *verumtamen* potius quam lites ſecter, aut. *Phorm.* II. 3. 60.

VERUS, A, UM.

Sum *verus*? *And.* II. 5. 12. Color *verus*, corpus ſolidum & ſucci plenum. *Eun.* II. 3. 26. At *vero* vultu. *And.* V. 1. 20. Id operam do, ut per falſas nuptias *vera* objurgandi cauſa ſit, ſi deneget. *And.* I. 1. 131. Quamobrem id faciam, *vera* cauſa eſt. *Heaut.* II. 3. 95. Filia poſtquam eſt inventa *vera*, inventa eſt cauſa, qua. *Heaut.* V. 2. 36. Quantam, & quam *veram* laudem capiet Parmeno! *Eun.* V. 4. 3. Si vis vero *veram* rationem exſequi. *Hec.* III. 1. 26. Quamvis cauſam hunc ſuſpicari, quam ipſam *veram*, mavolo. *Hec.* IV. 1. 25. Id non fieri ex *vera* vita, neque. *Adelph.* V. 9. 30. Quas credis eſſe has, non ſunt *verae* nuptiae. Quid obſtat, cur non *verae* fiant? *And.* I. 1. 20. & 76. Hiccine me ſi imparatum in *veris* nuptiis adortus eſſet. *And.* III. 1. 20. *Verum* illud verbum eſt, vulgo quod dici ſolet. *And.* II. 5. 15. Ah! idne eſt *verum*? *And.* IV. 1. 5. Non Apollinis magis *verum*, atque hoc reſponſum eſt. *And.* IV. 2. 15. O hominem audacem! *Da. Verum.* *And.* IV. 4. 30. Tamen, etſi hoc *verum* eſt? *And.* V. 2. 23. Vel quod *verum* eſt, vel. *And.* V. 4. 2. Comites ſecuti ſcilicet ſunt virginem? *Ch. Verum*: paraſitus cum ancilla. *Eun.* II. 3. 55. Verbum hercle hoc *verum* eſt. *Eun.* IV. 5. 6. Siquidem iſtuc impune habueris. *Py. Verum*? *Eun.* V. 7. 18. *Verum* hercle iſtuc eſt. *Heaut.* II. 3. 107. Si non eſt *verum*, ad miſericordiam ambos adduces cito. *Heaut.* V. 2. 42. Id quidem angiportum non eſt pervium. *Sy. Verum* hercle. *Adelph.* IV. 2. 39. Atqui, Syre, hoc *verum* eſt, & ipſa re experiere. *Adelph.* V. 5. 7. Hoc *verum* eſt. *Phorm.* I. 4. 29. *Verum* hercle hoc eſt. *Phorm.* III. 2. 9. Pergin' iſtuc prius dijudicare, quam ſcis, quid *veri* ſiet? *Heaut.* II. 2. 8. Potin' es mihi *verum* dicere? *And.* II. 6. 6. *Verum* vis dicam? *And.* IV. 2. 25. Aliquis forſan me putet non putare hoc *verum*. At mihi nunc ſic eſſe hoc *verum* lubet. *And.* V. 5. 2. Poſſumne ego hodie ex te exſculpere *verum*? *Eun.* IV. 4. 46. Syre, *verum* hic dicit. Syre, dic modo *verum*. *Heaut.* II. 3. 78. & 103. Videre *verum*, atque ita uti res eſt, dicere. *Heaut.* III. 1. 81. *Verum* illud dicunt, jus ſummum ſaepe ſumma malitia eſt. *Heaut.* IV. 5. 47. *Verum* dicis. quid nunc faciam, Syre? *Heaut.* V. 2. 40. Et recte, & *verum* dicis. *Adelph.* IV. 3. 18. Neſcio: niſi quia tam miſere hoc eſſe cupio *verum*. *Adelph.* IV. 5. 64. Id eſſe *verum*, cuivis facile eſt noſcere. *Adelph.* V. 4. 8. Non veriſimile dicis: nec *verum* arbitror. *Hec.* I. 2. 65. *Verum* reperies. Dic *verum*. *Hec.* V. 4. 3. & 24. *Verum* hic dicit. *Phorm.* III. 3. 12. Hoc beneficio utrique ab utriſque *vero* devincimini. *Heaut.* II. 4. 14. Haud ſcio, an, quae dixit, ſint *vera* omnia. *And.* III. 2. 45. Salvos ſum, ſi haec *vera* ſunt. *And.* V. 6. 9. Si haec ſunt, Clinia, *vera*, ita uti credo, quis te eſt fortunatior? *Heaut.* II. 3. 55. Actum eſt, ſiquidem haec *vera* praedicat. *And.* III. 1. 7. Ego quae dico, *vera* an falſa audieris, jam ſciri poteſt. *And.* V. 4. 19. Quae *vera* audivi, taceo, & contineo optume. Proin tu, taceri ſi vis, *vera* dicito. *Eun.* I. 2. 23. & 26. Infelix! ſiquidem tu iſtaec *vera* praedicas. *Eun.* V. 1. 12. *Vera* dicendo ut eos ambos fallam. *Heaut.* IV. 3. 33. *Vera* haec praedicat. *Hec.* I. 2. 36. Si *vera* dicis, nihil tibi eſt a me pericli, mulier. *Hec.* V. 1. 9. Ni noſſem cauſam, crederem *vera* hunc

Digitized by Google

hunc loqui. *Phorm.* II. 1. 48. Hei! *veris* vincor. *Phorm.* III. 2. 16.

SYNTAXIS. *Verus ſum. Verus color. Vultus verus. Vera cauſa, laus, ratio, vita. Verae nuptiae. Verum verbum, reſponſum, beneficium.* *Dicere verum. Verum exſculpere ex aliquo. Vera praedicare, dicere, loqui. Veris vinci.*

VESPER.

Quid, ſi non veniet? maneamne uſque ad *veſperum*? *Hec.* III. 4. 28. Quemne ego heri vidi ad vos adferri *veſperi*? *And.* IV. 4. 29. Numquam tam mane egredior, neque tam *veſperi* domum revortor, quin. *Heaut.* I. 1. 15.

VESPERASCIT.

Portant quid rerum! aurum, veſtem: & *veſperaſcit*, & non noverunt viam. *Heaut.* II. 3. 7.

VESTER, A, UM.

Ut quum narret ſenex *voſter* noſtro, non credat tamen. *Heaut.* IV. 3. 34. Sin aliter animus *voſter* eſt: *Adelph.* III. 4. 46. Cedo, cujum puerum hic adpoſuiſti? *My.* *Veſtri.* *Da.* Cujus *veſtri*? *My.* Pamphili. *And.* IV. 4. 26. Quum ego *voſtri* honoris cauſa repudium alterae remiſerim. *Phorm.* V. 7. 35. Non cognoſco *veſtrum* (morem) tam ſuperbum. Unum etiam hoc vos oro, ut me in *veſtrum* gregem recipiatis. *Eun.* V. 9. 36. & 54. Jam me hoc voles patrem exorare, ut celet ſenem *voſtrum*. *Heaut.* IV. 3. 28. Uxorem hanc priusquam duxit, *voſtrum* amorem pertuli. *Hec.* V. 1. 17. Quid? ſenem quoad exſpectatis *voſtrum*? *Phorm.* I. 2. 98. Syrus cum illo *veſtro* conſuſurrat. *Heaut.* III. 1. 64. Ubi duxere impulſu *voſtro*, *voſtro* impulſu eaſdem exigunt. *Hec.* II. 1. 45. Sumtus *veſtros* otiumque ut noſtra res poſſet pati. *Hec.* II. 1. 28. Eam calamitatem *voſtra* intelligentia ſedabit. Facite, ut *veſtra* auctoritas meae auctoritati fautrix ſit. *Hec.* Alt. Prol. 23. & 39. *Veſtrae* familiae hercle amicus. *Phorm.* V. 8. 60. Di *veſtram* fidem! *And.* IV. 3. 1. IV. 4. 5. *Eun.* III. 1. 28. IV. 7. 20. V. 4. 2. V. 9. 19. *Heaut.* III. 1. 96. *Adelph.* III. 3. 27. *Phorm.* V. 1. 30. V. 3. 25. *Voſtram* nequeo mirari ſatis rationem. *Adelph.* III. 3. 20. Qui ſtudium ſuum, & ſe in *voſtram* commiſit fidem. *Hec.* Alt. Prol. 45. Laches, & diligentiam *voſtram*, & benignitatem novi. *Hec.* II. 2. 21. Primus eſſes, memoriter progeniem *voſtram* uſque ab avo proferens. *Phorm.* II. 3. 48. Quam ſubito, hero meo ope *veſtra* hunc oneraſtis diem! *Phorm.* V. 6. 2. Quid ergo me ſic ludificamini *voſtra* pueriIi ſententia? *Phorm.* V. 7. 56. *Veſtrum* judicium fecit: me actorem dedit. Arbitrium *voſtrum*, *veſtra* exiſtimatio valebit. *Heaut.* Prol. 12. & 25. Hoc *voſtrum* conſilium fuit. *Phorm.* V. 7. 41. Manebo: ne quid *voſtrum* remorer commodum. *And.* IV. 3. 24. Quam maxime ſervire *veſtris* commodis. *Heaut.* Prol. 50. Novi ego *veſtra* haec; nollem factum. *Adelph.* II. 1. 11.

VESTIMENTUM.

Nihil relinquo in aedibus, nec vas, nec *veſtimentum*. *Heaut.* I. 1. 89. Huc eſt intro latus lectus; *veſtimentis* ſtratus eſt. *Heaut.* V. 1. 30.

VESTIO.

Ancillae tot me *veſtiant*? *Heaut.* I. 1. 78. Offendimus mediocriter *veſtitam* veſte lugubri. *Heaut.* II. 3. 45.

VESTIS.

Quid hue reditio eſt? quid *veſtis* mutatio? *Eun.* IV. 4. 4. Capias tu illius *veſtem*. *Ch.* *Veſtem?* quid tum poſtea? *Eun.* II. 3. 78. Ut *veſtem* cum eo mutem. Muta *veſtem*. *Eun.* III. 5. 24. & 61. *Veſtem* omnem miſerae diſcidit. *Eun.* IV. 3. 4. Iſtam quam habes, unde habes, *veſtem*? Chaerea tuam *veſtem* detraxit tibi? *Eun.* IV. 4. 28. & 40. Quid illi credis animi tum fuiſſe, ubi *veſtem* vidit illam eſſe eum indutum, pater? *Eun.* V. 7. 14. Portant quid rerum! aurum, *veſtem*. Viden' tu ancillas, aurum, *veſtem*? *Heaut.* II. 3. 7. & 11. Argentum dabitur ei ad nuptias, aurum atque *veſtem*, qui, teneſne? *Heaut.* IV. 5. 30. Des qui aurum, ac *veſtem*, atque alia, quae opus ſunt, comparet. *Heaut.* IV. 8. 15. Sponſae *veſtem*, aurum, atque ancillas opus eſſe. *Heaut.* V. 1. 20. Diſcidit *veſtem*? reſarcietur. *Adelph.* I. 2. 41. Ita viſus eſt dudum, quia varia *veſte* exornatus fuit. *Eun.* IV. 4. 16. Virgo conſciſſa *veſte* lacrumans obticet. *Eun.* V. 1. 4. Nolo me in via cum hac *veſte* videar. *Eun.* V. 2. 68. Offendimus mediocriter veſtitam *veſte* lugubri. *Heaut.* II. 3. 45. Jam ancillas ſecum adduxit plus decem, oneratas *veſte*, atque auro. *Heaut.* III. 1. 43.

SYNTAXIS. *Veſtis mutatio. Mutare cum aliquo veſtem. Diſcindere veſtem. Veſtem alicui detrahere. Varia veſte exornari. Veſtis conſciſſa. lugubris.*

VESTITUS.

Qui color, nitor, *veſtitus*! *Eun.* II. 2. 11. Quid ſibi hic *veſtitus* quaerit? *Eun.* III. 5. 10. Ibi tuae ſtultitiae ſemper erit praeſidium, victus, *veſtitus*. *Heaut.* V. 2. 15. Capillus paſſus, nudus pes, ipſa horrida: lacrumae, *veſtitus* turpis. *Phorm.* I. 2. 57. Ubi ſiem *veſtitum* hunc nactus. *Eun.* III. 5. 8. *Veſtitu* nimio indulges. *Adelph.* I. 1. 38.

VETERATOR.

Quid hic volt *veterator* ſibi? *And.* II. 6. 26. *Veterator*! *Me.* Magis, ſi magis noris, putes. *Heaut.* V. 1. 16.

VETERNOSUS.

Hic eſt vetus, vietus, *veternoſus*, ſenex, colore muſtellino. *Eun.* IV. 4. 21.

VETO.

Non ſinam, inquam. *Clit.* Quaeſo, pauliſper. *Sy.* *Veto.* *Heaut.* II. 3. 137. Tute loqueris: me *vetas*. *Hec.* III. 1. 37. An proximo juſſa eſt dari, ut cum uno aetatem degeret? quod tu *vetas*. *Phorm.* II. 3. 70. Haruſpex *vetuit* ante brumam aliquid novi negoti incipere. *Phorm.* IV. 4. 29. Ait, eſſe *vetitum* intro ad heram accedere. *Phorm.* V. 6. 25.

VETUS.

Hic eſt *vetus*, vietus, veternoſus, ſenex, colore muſtellino. *Eun.* IV. 4. 21. Tum quod malevolus *vetus* Poëta dictitat. *Heaut.* Prol. 22. Poſtquam Poëta *vetus* Poëtam non poteſt retrahere ab ſtudio. *Vetus* ſi Poëta non laceſſiſſet prior. *Phorm.* Prol. 1. & 14. Sed qui malevoli *veteris* Poëtae maledictis reſpondeat. *And.* Prol. 7. Colacem eſſe Naevî, & Plauti, *veterem* Fabulam. Quae *veteres* factitarunt, ſi faciunt novi. *Eun.* Prol. 25. & 43. *Vetere* in nova coepi uti conſuetudine. *Hec.* Alt. Prol. 29. *Vetus* verbum hoc quidem eſt. *Adelph.* V. 3. 17. Tuumne, obſecro te, hoc dictum erat? *vetus* credidi. *Eun.* III. 1. 38.

SYNTAXIS. *Vetus Poëta. conſuetudo. dictum. verbum.*

VIA.

Eho! quaeſo, una accedundi *via* eſt? *Heaut.* III. 3. 22. Factum eſt periculum: jam pedum viſa eſt *via.* *Phorm.* II. 2. 12. Te oro, Dave, ut redeat jam in *viam.* *And.* I. 2. 19. Niſi puerum tollis, jam ego hunc in mediam *viam* provolvam. *And.* IV. 4. 37. Ego adeo hanc primus inveni *viam.* *Eun.* II. 2. 16. Ubi inveſtigem? quem perconter? quam inſiſtam *viam*? *Eun.* II. 3. 3. Et veſperaſcit, & non noverunt *viam.* Diſciplina eſt eiſdem, munerarier ancillas primum, ad dominas qui adfectant *viam.* *Heaut.* II. 3. 7. & 60. Capite primum in terram ſtatuerem, ut cerebro diſpergat *viam.* *Adelph.* III. 2. 19. Multo rectius eſt, quam illam puerperam nunc duci huc per *viam* aegrotam. *Adelph.* V. 7. 23. Quid! non ſciunt ipſi *viam*, domum qua redeant? *Hec.* III. 2. 25. Certum obfirmare eſt *viam* me, quam decrevi perſequi. *Hec.* III. 5. 4. Hi gladiatorio animo ad me adfectant *viam.* *Phorm.* V. 7. 71. Ipſus ſecum eam rem recta reputavit *via.* *And.* II. 6. 11. Illis, quae ſunt intus, clamat de *via.* *And.* III. 2. 11. Quid cauſae eſt, quin hinc in piſtrinum recta proficiſcar *via*? *And.* III. 4. 21. Hac non ſucceſſit, alia adgrediemur *via.* *And.* IV. 1. 47. Tota erras *via.* *Eun.* II. 2. 14. Ubi vidiſti? *Ch.* In *via.* *Eun.* II. 3. 30. Haud convenit, una ire cum amica imperatorem in *via.* *Eun.* III. 2. 42. Nolo me in *via* cum hac veſte videat. *Eun.* V. 2. 67. Qui nuper fecit ſervo currenti in *via* deceſſe populum. *Heaut.* Prol. 31. Coepi non humanitus tractare, ſed vi & *via* pervulgata patrum. *Heaut.* I. 1. 49. Tum, quod illi argentum es pollicitus, eadem hac inveniam *via.* *Heaut.* II. 3. 88. Immo, ut recta *via* rem narret ordine omnem. *Heaut.* IV. 3. 28. Volo te dare operam, ut fiat, verum alia *via.* *Heaut.* IV. 5. 41. Ut ea *via* abs te argentum auferretur. *Heaut.* IV. 8. 9. Aut qua *via* te captent, eadem ipſos capi? *Hec.* I. 1. 16. Nec, qua *via* ſententia ejus poſſit mutari, ſcio. *Hec.* IV. 1. 54. Homo ſe fatetur vi, in *via*, neſcio quam compreſſiſſe. *Hec.* V. 3. 30. Ubi Antiphonem reperiam? aut qua quaerere inſiſtam *via*? *Phorm.* I. 4. 15. Eo recta *via* equidem illuc. *Phorm.* II. 1. 80. Qua *via* iſthuc facies? *Phorm.* III. 3. 34. Dum rus eo, coepi egomet mecum inter *vias* cogitare. *Eun.* IV. 2. 1.

SYNTAXIS. *Via accedundi ad aliquem. Via pedum. Redire in viam. Provolvere aliquem in viam. Viam inſiſtere. Non noviſſe viam. Viam adſectare ad aliquem. Ducere aliquem per viam. Non ſcire viam. Obfirmare & perſequi viam. Recta via ſecum reputare rem. De via clamare alicui. Adgredi rem alia via. Recta via proficiſci. Tota via errare. In via videre aliquem. Decedere alicui in via. Tractare aliquem via pervolgata. Inter vias.*

VICINIA.

Mulier ex Andro commigravit huc *viciniae.* *And.* I. 1. 43. Modo quamdam vidi virginem hic *viciniae* miſeram. *Phorm.* I. 2. 45.

VICINITAS.

Tamen vel virtus tua me, vel *vicinitas* facit, ut. *Heaut.* I. 1. 4.

VICINUS, A, UM.

Ceſſo pultare oſtium *vicini*? *Heaut.* III. 1. 2. Deſpondit ei gnatam hujus *vicini* proximi. *Hec.* I. 2. 49. Monere oportet me hunc *vicinum* Phaniam. *Heaut.* I. 1. 117. Hunc Menedemum noſtin' noſtrum *vicinum*? *Heaut.* I. 2. 6. Habet patrem quemdam avidum, miſerum, atque aridum, *vicinum* hunc: noſtin'? *Heaut.* III. 2. 16. Simus, & Crito *vicini* noſtri hic ambigunt de finibus. *Heaut.* III. 1. 93. Fere in diebus paucis, Chryſis *vicina* haec moritur. *And.* I. 1. 78. Sed iſtam Thaidem non ſcivi nobis *vicinam.* *Eun.* II. 3. 67. Eho! puer, curre ad Bacchidem hanc *vicinam* noſtram. *Hec.* IV. 4. 98.

VICIS, VICI, VICEM.

Ita me Dî amabunt, ut nunc Menedemi *vicem* miſeret me. *Heaut.* IV. 5. 1.

VICISSIM.

Domî focique, fac *viciſſim*, ut memineris. *Eun.* IV. 7. 45. Agedum *viciſſim*, Syre, dic quae illa eſt altera? *Heaut.* II. 3. 69. Sed nunc, Clinia, age, da te mihi *viciſſim.* *Heaut.* IV. 3. 10. *Viciſſim* partes tuas acturus eſt. *Phorm.* V. 5. 7.

VICISSITUDO.

Omnium rerum, heus, *viciſſitudo* eſt. *Eun.* II. 2. 45.

VICTITO.

Tu hercle cum illa & libenter vivis: etenim bene libenter *victitas.* *Eun.* V. 9. 44.

VICTUS.

Ibi tuae ſtultitiae ſemper erit praeſidium, *victus*, veſtitus. *Heaut.* V. 2. 15. Lana ac tela *victum* quaeritans. *And.* I. 1. 48. Ille ubi miſer videt, me tam facile *victum* quaerere. *Eun.* II. 2. 30. Illa coacta ingratiis poſtilla coepit *victum* volgo quaerere. *Heaut.* III. 1. 38.

VIDELICET.

Hic de noſtris verbis errat *videlicet.* *Heaut.* II. 3. 22. *Videlicet* ille Cliniae ſervus tardiuſculus eſt.

 V I. V I.

eſt. *Heaut.* III. 2. 3. *Videlicet* de pſaltria hac audivit. *Adelph.* III. 4. 4.

VIDEO.

Sed quidnam Pamphilum exanimatum *video*? *And.* I. 4. 7. Sed Pamphilum *video*. Charinum *video*. ſalve. Davum optume *video*. *And.* II. 1. 11. 18. & 36. Forte ibi hujus *video* Byrrhiam. Interea introire neminem *video*, exire neminem. *And.* II. 2. 20. & 27. Ipſum adeo praeſto *video* cum Davo. hoc agam. *Si.* Utrumque adeſſe *video*. *And.* II. 5. 4. & 5. Quae adſolent ſigna eſſe ad ſalutem, omnia huic eſſe *video*. *And.* III. 2. 2. *Video* ipſum foras exire. *And.* III. 3. 48. Sed eccum ipſum *video*. *And.* III. 4. 26. Sed quos perconter? *video*. ſalvete. *My.* Obſecro, quem *video*? *And.* IV. 5. 5. & 6. Andrium ego Critonem *video*? *And.* V. 4. 3. Quid illud gaudii eſt? *Pa.* Davom *video*. *And.* V. 5. 7. *Video* ſentum, ſqualidum, pannis anniſque obſitum. Parmenonem ante oſtium Thaidis triſtem *video*. Quid agitur? *Pa.* Statur. *Gn.* *Video*. Sed *video* herilem filium minorem huc advenire. *Eun.* II. 2. 5. 36. 40. & 58. Quid? hunc non *vides*? *Pa.* *Video*, & me taedet. *Eun.* III. 2. 10. & 11. Ita me *video* ab ea aſtute labefactarier. *Eun.* III. 3. 3. Adibo, atque ab eo gratiam hanc, quam *video* velle, inibo. Simul alia circumſpecto, ſatin' explorata ſint. *video* eſſe. *Eun.* III. 5. 9. & 55. Non poteſt ſine malo fateri, *video*. Sed *videon'* Chremem? *Eun.* IV. 4. 47. & 57. Eccam Thaidem ipſam *video*. *Eun.* IV. 7. 18. Ubi is eſt? *Py.* Hem! ad ſiniſtram, *videſne*? *Th.* *Video*. *Eun.* V. 1. 20. Sed eſtne haec Thais, quam *video*? *Eun.* V. 2. 9. Move vero ocius te, nutrix. *So.* Moveo. *Ch.* *Video*, ſed nihil promoves. Virum bonum eccum Parmenonem incedere *video*. *Eun.* V. 3. 4. & 10. Ecce autem *video* rure redeuntem ſenem. *Eun.* V. 5. 25. Atque eccum, *video*. adibo. *Eun.* V. 7. 5. *Video* alios feſtinare, lectos ſternere. *Heaut.* I. 1. 73. Ubi *video* haec, coepi cogitare; hem! *Heaut.* I. 1. 76. Ego vero audio nunc demum, & *video*, & valeo. Sed *video*, eccos, quos volebam. Nihil ſatis firmi *video*, quamobrem. *Heaut.* II. 3. 3. 15. & 96. *Videon'* Cliniam, an non? *Heaut.* II. 4. 25. Ita ut filium meum amico, atque aequali ſuo *video* inſervire. Ipſum foras egreſſum *video*: ibo, adloquar. *Heaut.* III. 1. 9. & 17. Plus ſpei *video*, quam volo. *Heaut.* IV. 1. 46. Niſi aliquid *video*, ne. *Heaut.* IV. 2. 3. Nae, tu propediem, ut iſtam rem *video*, iſtius obſaturabere. *Heaut.* IV. 8. 29. Optume ipſos *video*. *Video*, non licere, ut coeperam, hoc pertendere. *Heaut.* V. 5. 3. & 9. Neſcio, quid triſtem *video*. *Adelph.* I. 1. 54. Sed Cteſiphonem *video*. *Adelph.* II. 2. 44. Numquidnam effert? occidi! nihil *video*. *Adelph.* II. 4. 2. Quidnam eſt, quod ſic *video* timidum, & properantem Getam? *Adelph.* III. 2. 7. Sed eccum Syrum ire *video*! Sed quis illic eſt, procul quem *video*? Quam gaudeo, ubi etiam hujus generis reliquias reſtare *video*! *Adelph.* III. 3. 7. 84. & 91. Ut *video* ego tuam ineptiam, facturum credo. *Adelph.* IV. 7. 31. Quae (ſigna) ego illis ineſſe *video*, ut confidam fore, ita ut volumus. *video* ſapere, intelligere. *Adelph.* V. 3. 40. & 41. Quum te *video* noſtrae familiae iam ex animo factum velle. *Adelph.* V. 7. 20. Sed *videon'* ego Philotium? *Hec.* I. 2. 6. Atque eccum Phidippum optume *video*. Nunc *video* in illarum poteſtate eſſe te. *Hec.* II. 2. 4. & 8. Atque eccum *video* ipſum egredi. *Hec.* III. 2. 17. Pamphilum ipſum *video* ſtare ante oſtium. At at! eccum Phidippum, & patrem *video*. *Hec.* III. 4. 14. & 36. Atque eccam *video*. *Hec.* IV. 1. 8. Hic *video* me eſſe inviſam immerito. *Hec.* IV. 2. 21. *Video* Phidippum egredi per tempus. *Hec.* IV. 3. 16. In eandem vitam te revolutum denuo *video* eſſe. Omnino abhorrere animum huic *video* a nuptiis. *Hec.* IV. 4. 70. & 92. Noſter ſocer, *video*, venit. *Hec.* V. 2. 4. Sed, quid Bacchidem ab noſtro adfine exeuntem *video*? Poſtquam *video*, neſcio quid ſuſpicarier magis coepi. *Hec.* V. 3. 9. & 28. Bacchidem, eccam, *video* ſtare ante oſtium! *Hec.* V. 4. 14. Sed *videon'* Getam? *Phorm.* I. 1. 16. *Videon'* ego Getam currentem huc advenire? *Phorm.* I. 3. 25. Quis hic eſt ſenex, quem *video* in ultima platea? *Phorm.* I. 4. 38. Mei fratris *video* filium mihi ire obviam. *Phorm.* II. 1. 23. Eccum ipſum *video* in tempore huc ſe recipere. *Phorm.* II. 4. 24. Patruum *video* cum patre adſtantem. *Phorm.* IV. 3. 2. Meae nutricem gnatae *video*. *Phorm.* V. 1. 9. Meum virum abs te exire *video*. Hei! *video* uxorem: pene plus, quam ſat erat. *Phorm.* V. 3. 12. & 14. Antiphonem *video* ab ſeſe amittere invitum eam, inque. *Po.* Tum autem *video* filium invitum mulierem ab ſe amittere. *Phorm.* V. 7. 25. & 26. Neque reſpondeo, prius quam gnatum *video*. *Phorm.* V. 8. 56. Hujus formam, atque aetatem *vides*. *And.* I. 5. 51. Si id facis, hodie poſtremum me *vides*. *And.* II. 1. 22. Niſi *vides*, niſi ſenis amicos oras, ambis. *And.* II. 2. 36. *Viden'* me tuis conſiliis miſerum impeditum eſſe? *And.* III. 5. 10. Si quid eſt, quod mea opera opus ſit vobis, aut tu plus *vides*, manebo. *And.* IV. 3. 23. *Viden'* me ex eodem ortum loco? *Viden'*, otium, & cibus quid faciat alienus? Num quidnam, quod nolis, *vides*? *Eun.* II. 2. 10. 34. & 41. *Viden'* tu illum, Thais? *Eun.* IV. 6. 16. *Viden'* tu, Thais, quam hic rem agit? *Eun.* IV. 7. 13. *Viden'* tu, ancillas, aurum, veſtem? *Heaut.* II. 3. 11. Quae ſit ejus aetas, *vides*. *Heaut.* III. 2. 44. Non *vides*, quantum mali ex ea re excites? *Heaut.* V. 3. 11. Abs te quamobrem haec abierit, cauſam *vides*. *Hec.* III. 3. 22. Poſtquam ademtam hanc quoque

tibi

V I
V I

tibi cauſam *vides*. *Hec.* IV. 4. 58. Cur non, inquam, Phormio, *vides*, ut? *Phorm.* IV. 3. 16. *Vides* tuum peccatum eſſe elatum foras. *Phorm.* V. 7. 65. Id mutavit, quia me immutatum *videt*? *And.* I. 5. 7. Nunc, poſtquam *videt*, nuptiar domi adparari. *And.* III. 2. 33. Ir ubi hanc forma *videt* honeſta virginem. *Eun.* I. 2. 52. Ille ubi miſer famelicur *videt* me eſſe in tauto honore. *Eun.* II. 2. 29. Non fratrem *videt* rei dare operam? *Adelph.* I. 2. 14. Poſtquam *videt* (nuptias) paratas. Poſtquam hunc alienum ab ſeſe *videt*. *Hec.* I. 2. 51. & 83. Poſtquam *videt* me ejus mater eſſe hic diutiur. *Phorm.* IV. 1. 3. Imus: venimus: *videmus*. virgo pulchra! *Phorm.* I. 2. 54. Quae vos propter adoleſcentiam minur *videtis*, magis impenſe cupitis, conſulitis parum. *Adelph.* V. 9. 36. *Videtis*, quo in loco res haec ſiet. *Phorm.* II. 4. 6. Melius, pejus; proſit, obſit: nihil *vident*, niſi quod lubet. *Heaut.* IV. 1. 30. Hem! Clinia haec fieri *videbat*? *Heaut.* V. 1. 34. Ego illam *vidi* virginem, forma! *And.* II. 5. 17. Quemne ego heri *vidi* ad vos adſerri veſperi? *Vidi* Cantharam ſuffarcinatam. *And.* IV. 4. 29. & 30. Cum Davo egomet *vidi* jurgantem ancillam. *And.* V. 1. 19. Ego commodiorem hominem, adventum, tempus, non *vidi*. *And.* V. 2. 3. *Vidi*, novi: ſcio, quo abducta ſit. Dixti pulchre: numquam *vidi* melius conſilium dari. *Eun.* II. 3. 58. & 84. Quantum ego illum *vidi*, nonnihil timeo miſera. *Eun.* IV. 1. 1. Ubi *vidi*, ego me in peder, quantum queo. *Eun.* V. 2. 5. Quod ego numquam *vidi* fieri, neque velim. *Eun.* V. 5. 16. Numquam, pol, hominem ſtultiorem *vidi*, nec *videbo*. *Eun.* V. 7. 8. Ut patrem tuum *vidi* eſſe habitum, diu etiam durar dabit. *Heaut.* II. 4. 22 Somnum hercle ego hac nocte oculir non *vidi* meir. *Heaut.* III. 1. 82. *Vidin'* ego te modo manum in ſinum huic meretrici inſerere? *Heaut.* III. 3. 2. Quae *vidi*! vae miſero mihi! *Heaut.* V. 1. 44. Ubi te *vidi* animo eſſe omiſſo. *Heaut.* V. 2. 9. Numquam *vidi* iniquiur concertationem comparatam. *Adelph.* II. 2. 3. Certum: hiſce oculis egomet *vidi*. *Adelph.* III. 2. 31. Nihil *vidi* quidquam laetius. *Adelph.* III. 3. 12. Quem ego hodie toto non *vidi* die. *Adelph.* IV. 1. 11. Dum illum quaero, a villa mercenarium *vidi*. *Adelph.* IV. 2. 3. Ubi eam *vidi*, illico accedo, rogito. *Adelph.* IV. 4. 8. Duxi uxorem: quam ibi miſeriam *vidi*. *Adelph.* V. 4. 13. Nihil enim *vidi* meliur, mi pater. *Adelph.* V. 7. 24. Modo quamdam *vidi* virginem hic viciniae miſeram. *Phorm.* I. 2. 45. Ego hominem callidiorem *vidi* neminem. *Phorm.* IV. 2. 1. Perliberalis viſa eſt, quum *vidi*, mihi. *Phorm.* V. 3. 32. Ubi *vidiſti*? *Ch.* In via. Noſtin' quae ſit? dic mihi: aut *vidiſtin'*? *Eun.* II. 3. 30. & 58. *Vidiſtin'* fratrem Chaeream? *Eun.* IV. 4. 46. Quid eum? *vidiſtin'* hodie? *Adelph.* III. 3. 46. Hunc oculis ſuir noſtrarum numquam quiſquam *vidit*, Phaedria. *Ph.* Non *vidit*? *Eun.* IV. 4. 11. & 12. Quis homo pro moecho unquam *vidit* in domo meretricia prehendi quemquam? *Eun.* V. 5. 18. Quid illi credis animi tum fuiſſe, ubi veſtem *vidit* illam eſſe eum indutum pater? *Eun.* V. 7. 14. Hunc ego numquam *videram* etiam. *Eun.* V. 8. 6. Numquam ante hunc diem meis oculis eam, quod noſſem, *videram*. *Hec.* V. 4. 23. Summa forma ſemper conſervam domi *videbit*. *Eun.* II. 3. 75. Ubi *videbit* tantos ſibi ſumtus domi cotidianos fieri. *Heaut.* IV. 5. 6. Nunc ubi me illic non *videbit*, jam huc recurret, ſat ſcio. *Adelph.* IV. 1. 10. Quum hanc ſibi *videbit* praeſens praeſenti eripi. *Adelph.* IV. 5. 34. De iſtoc, quum uſus venerit, *videbimus*, quid opus ſit. *Heaut.* III. 2. 47. Illuc ipſum nihil pericli eſt, me *vide*. *And.* II. 2. 13. Ex ea re quid fiat, *vide*. *Vide*, quo me inducas. *And.* II. 3. 11. & 25. At ſi corrigitur, quot commoditates, *vide*. *And.* III. 3. 37. *Vide*! numquam quivi ego iſtuc intelligere. *And.* III. 4. 9. Tu, ut ſubſervias orationi, utcumque opus ſit, verbir, *vide*. *And.* IV. 3. 21. *Vide*, quam iniquus ſir prae ſtudio, dum. *And.* V. 1. 6. *Vide* quid agas. *Eun.* II. 1. 18. Oh! illud *vide*; or ut ſibi diſtorſit carnufex! *Eun.* IV. 4. 3. *Vide* amabo! ſi non, quum adſpiciar, os impudens videtur. *Eun.* V. 1. 22. *Vide* ut otioſur it, ſi Dis placet! *Eun.* V. 3. 10. *Vide*, Parmeno, quid agas. *Eun.* V. 5. 22. Tu *vide* ſis, ne quo hinc abeas longius. *Heaut.* I. 2. 38. Hoc *vide*! Harum duarum conditionum nunc utram malis, *vide*. Ne quid accuſandus ſis, *vide*. *Vide* ſis, ne quid imprudens ruas. Laudabir. *Sy.* *Vide* ſis: *Clit.* Tutemet mirabere. *Heaut.* II. 3. 74. 85. 111. 128. & 133. Sic hoc, dicens; aſperum, pater, hoc eſt; aliud lenius, ſodes, *vide*. *Heaut.* III. 1. 50. Vah! *vide*, quod inceptet facinur. *Heaut.* III. 3. 39. Abi intro; *vide* quid poſtulet. *Heaut.* IV. 8. 31. Nunc *vide*, utrum vis? *Adelph.* II. 1. 41. O ſcelera! illud *vide*, ut in ipſo articulo oppreſſit! Unum hoc habeo: *vide* ſi ſatis placet. *Adelph.* II. 2. 20. & 31. Hem! mea Soſtrata, *vide*, quam rem agas. *Adelph.* III. 2. 45. Obſecro, *vide*, ne ille huc prorſus ſe irruat. Hem! *vide*, ut diſcidit labrum. *Adelph.* IV. 2. 11. & 20. Illud ſis *vide* exemplum diſciplinae! *Adelph.* V. 1. 4. At *vide* quam immerito aegritudo haec oritur mihi abs te. *Hec.* II. 1. 26. Alias ut omittam miſerias, unam hanc *vide*. *Hec.* III. 4. 6. Verum *vide*, ne impulſus ira prave inſiſtas. *Hec.* III. 5. 34. *Vide*, mi Parmeno, etiam ſoder, ut. *Hec.* V. 4. 1. Amare coepit. *Ge.* Scin' quam? quo evadat, *vide*. *Phorm.* I. 2. 61. Senex adeſt: *vide*, quid agas. *Phorm.* II. 2. 32. *Vide*; avaritia quid facit! *Phorm.* II. 3. 11. *Vide*, ſi quid opir potes

adſerre

Google

adferre huic. *Phorm.* III. 3. 20. Haec fient. *An.* Ut modo fiant. *Ge.* Fient: me *vide.* *Phorm.* IV. 4. 31. Nunc quid opus facto ſit, *vide.* *Phorm.* V. 1. 35. Impulſum *vide*, quantum valet. *Phorm.* V. 7. 93. Voſmet *videte* jam, remiſſan' opus ſit vobis, an redducta domum. *Hec.* IV. 4. 42. Saltem aliquot dies profer (nuptias) dum proficiſcor aliquo, ne *videam.* *And.* II. 1. 29. Quem ego igitur rogem, qui hic neminem alium *videam?* *And.* IV. 4. 11. Duc me ad eam, quando huc veni, ut *videam.* *And.* IV. 5. 23. Rogitas? non *vides*? *Py.* *Videam*? obſecro, quem? *Eun.* IV. 4. 8. & 9. Utinam tibi commitigari *videam* ſandalio caput! *Eun.* V. 8. 4. Ego ibo hinc intro, ut *videam* nobis quid coenae ſiet. *Heaut.* I. 2. 37. Quum *videam*, miſerum hunc tam excruciarier ejus abitu. *Heaut.* III. 1. 4. Phrygiam ut uxorem meam una mecum *videam* liberam. *Adelph.* V. 9. 16. Hoc niſi fit, puerum ut tu *videas*, nihil moventur nuptiae. *And.* III. 2. 36. Quum faciem *videas*, videtur eſſe quantivis pretii. *And.* V. 2. 15. Te volt: *videas*, quid velit. *Heaut.* IV. 1. 6. Sed ipſe egreditur, quam ſeverus! rem, cum *videas*, cenſeas. *Heaut.* V. 3. 21. *Videas* te, atque illum, ut narras. *Phorm.* II. 3. 21. Nolo me in tempore hoc *videat* ſenex. *And.* IV. 5. 24. *Videat*, qui ſiet. *And.* V. 4. 16. Nolo me in via cum hac velle *videat.* *Eun.* V. 2. 68. Etiam caves? ne *videat* forte hinc te a patre aliquis exiens. *Heaut.* II. 2. 6. Aliena ut melius *videant*, & dijudicent, quam ſua? *Heaut.* III. 1. 98. Ne, quum hic non *videant* me, conficere credant argentum ſuum. *Phorm.* V. 5. 11. Rogas? *viderem*, audirem, eſſem una, quacum cupiebam. *Eun.* III. 5. 26. Itaque, ut ne *viderem*, miſera huc effugi foras. *Eun.* V. 5. 3. Ut nullo modo introire poſſem, quin *viderent* me. *Eun.* V. 2. 3. At quem virum! quem ego *viderim* in vita optumum. *Phorm.* II. 3. 20. Chremes, ſi poſitum puerum ante aedes *viderit*, ſuam gnatam non dabit. *And.* IV. 4. 34. Abſque eo eſſet, recte ego mihi *vidiſſem.* *Phorm.* I. 4. 12. Ego iſtaec, recte ut fiant, *videro.* *And.* II. 6. 25. Syre, quid agimus? *Sy.* Fuge modo intro: ego *videro.* *Adelph.* IV. 1. 22. Modo facito, ut illam ſerves. *De.* Ego iſtuc *videro.* *Adelph.* V. 3. 59. Puerum accipias. poſt de matre *videro.* *Hec.* IV. 4. 78. Primam dices, ſcio, ſi *videris.* *Eun.* III. 5. 19. Quando ita volt frater, de illoc ipſe *viderit.* *Adelph.* III. 3. 83. Illam vidi virginem, forma? bona memini *videre.* *And.* II. 5. 18. *Videre* ait te cupere. *And.* IV. 2. 5. Nemo eſt hominum, quem ego nunc magis cuperem *videre*, quam te. Tum iſtuc os tuum impudens *videre* nimium vellem. *Eun.* III. 5. 13. & 49. Quem tu vero *videre* velles, Phaedria. *Eun.* IV. 4. 20. Harum *videre* ingluviem, ſordes, inopiam. *Eun.* V. 4. 15. Cupio illi dare, quod volt: cupio jam *videre.* *Heaut.* III. 1. 88. *Videre* videor jam diem illum, quum. Illuc eſt ſapere, non quod ante pedes modo eſt *videre*, ſed. *Adelph.* III. 3. 30. & 33. Fugere e conſpectu illico: *videre* nolle. *Hec.* I. 2. 108. Tum autem filius introiit *videre*, ut venit, quid agat. *Hec.* III. 2. 10. Hunc *videre* saepe optabamus diem. *Hec.* IV. 4. 29. Cervam *videre* fugere, ſectari canes. *Phorm.* Prol. 7. Rogo. negat *vidiſſe.* mihi moleſtum. *And.* II. 2. 21. Illum his menſibus ſex ſeptem prorſum non *vidiſſe* proximis, niſi nunc. Perii! numquamne etiam me illam *vidiſſe*? *Eun.* II. 3. 40. & 68. Seſe ipſe dicet tuam *vidiſſe* filiam. *Heaut.* IV. 5. 24. Neque fratrem homo *vidiſſe* ſe ajebat quiſquam. *Adelph.* IV. 6. 5. Audivi ex aliquo fortaſſe, qui *vidiſſe* eum diceret exeuntem. *Hec.* IV. 1. 35. Quid ais? *Ge.* Hujus patrem *vidiſſe* me. *Phorm.* I. 4. 22. Si non tangendi copia eſt, eho, ne *videndi* quidem erit? *Eun.* IV. 2. 11. Non dici poteſt, quam cupida eram huc redeundi, abeundi a milite, voſque hic *videndi.* *Hec.* I. 2. 17. Ego ejus *videndi* cupidus, recta conſequor. *Hec.* III. 3. 12. *Videndum* eſt, inquam, amici quoque res tui in tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 16. *Videndum* eſt, ne minus propter iram hanc impetrem, quam poſſiem. *Hec.* V. 1. 3. Prudens, ſciens, vivus, *videnſ*que pereo. *Eun.* I. 1. 28. Qui ſe *vidente*, amicam patiatur ſuam? *Heaut.* V. 1. 40. Alio ſuſpicans morbo me *viſurum* adfectam, ac ſenſi eſſe, uxorem. *Hec.* III. 3. 6.

VIDEOR.

Itane tandem idoneus tibi *videor* eſſe? *And.* III. 2. 13. Quis *videor*? *Ch.* Miſer aeque, atque ego. *And.* IV. 2. 19. Videre *videor* jam diem illum, quum. *Adelph.* III. 3. 30. Vah! quanto nunc formoſior *videre* mihi, quam dudum! *Eun.* IV. 5. 5. Parum perſpexiſſe ejus *videre* audaciam. *Eun.* V. 2. 61. Quod mihi *videre* praeter aetatem tuam facere. *Heaut.* I. 1. 7. *Videre* verum, atque ita uti res eſt, dicere. *Heaut.* III. 1. 81. *Videre* egiſſe jam neſcio quid cum ſene. *Heaut.* IV. 5. 11. Nunc mihi *videre* ſapere. *Adelph.* V. 3. 64. At tu mihi contra nunc *videre* fortunatus. *Phorm.* I. 3. 21. Quid tibi *videtur*? adeon' ad eum? *And.* II. 1. 15. Num filio *videtur* uxorem dare? *And.* II. 6. 21. Tibi ita hoc *videtur.* *And.* III. 3. 31. Quum faciem videas, *videtur* eſſe quantivis pretii. *And.* V. 2. 15. Sed quid *videtur* hoc tibi mancipium? *Eun.* II. 2. 42. Nunc eo tibi *videtur* foedus, quia illam (veſtem) non habet. *Eun.* IV. 4. 17. Quid *videtur*? *Eun.* IV. 7. 16. Vide amabo! ſi non, quum adſpicias, os impudens *videtur*? *Eun.* V. 1. 23. An paullum hoc eſſe tibi *videtur*, virginem vitiare civem? *Eun.* V. 2. 18. Quae dum foris ſunt, nihil *videtur* mundius, nec. *Eun.* V. 4. 12. Verum, dico quod

videtur. Peſſuma haec eſt meretrix. *Ch.* Ita *videtur.* *Heaut.* III. 3. 21. & 38. Quid eſt? iſne tibi *videtur*? *Heaut.* IV. 1. 3. Mihi ſic *videtur.* *Adelph.* I. 2. 53. An hoc proferendum tibi *videtur* uſquam eſſe? *Adelph.* III. 2. 39. Etſi hoc mihi pravum, ineptum, abſurdum, atque alienum a vita mea *videtur.* *Adelph.* V. 8. 22. Certumne eſt iſtuc? *Ph.* Nunc quidem, ut *videtur.* *Hec.* II 2. 30. Nequeo ſatis, quam hoc mihi *videtur* factum prave, proloqui. Num tibi *videtur* eſſe apud ſeſe? *Hec.* IV. 4. 24. & 85. Ego Cratinum cenſeo, ſi tibi *videtur.* Mihi ſic hoc *videtur.* Mihi non *videtur*, quod. *Phorm.* II. 4. 8. 10. & 15. Meriton' hoc meo *videtur* factum? Adeon' hoc indignum tibi *videtur*, ſi? *Phorm.* V. 8. 44. & 51. Adeon' *videmur* vobis eſſe idonei, in quibus ſic illudatis? *And.* IV. 4. 18. Num *videntur* convenire haec nuptiis? *And.* II. 2. 29. Eho! nonne haec juſta tibi *videntur* poſtea? *Adelph.* IV. 5. 26. In eodemque omnes mihi *videntur* ludo doctae ad malitiam. *Hec.* II. 1. 6. Quid haec *videntur*? *Phorm.* V. 3. 9. Dum adcubabam, quam *videbar* mihi eſſe pulchre ſobrius! *Eun.* IV. 5. 2. Ohe! *Da.* *Viſus* ſum. *And.* III. 5. 10. Id mihi *viſus* eſt dicere; abi cito, & ſuſpende te. *And.* I. 5. 20. Subtriſtis *viſus* eſt eſſe aliquantulum mihi. *And.* II. 6. 16. Ita *viſus* eſt dudum quia. *And.* IV. 4. 15. Audiviſſe vocem pueri *viſus* eſt vagientis. *Hec.* IV. 1. 2. Si utrumvis horum, mulier, unquam tibi *viſus* forem. *Hec.* IV. 1. 19. Audire vocem *viſa* ſum modo militis. *Eun.* III. 2. 1. Quia tum mihi lamentari praeter caeteras *viſa* eſt. *And.* I. 1. 95. *Viſa* vero eſt, quod dici ſolet, aquilae ſenectus. Mulier commoda, & faceta, haec meretrix. *Ch.* Sane, idem *viſa* eſt mihi. *Heaut.* III. 2. 9. & 11. Matris vox *viſa* eſt Philumenae. *Hec.* III. 1. 38. Perliberalis *viſa* eſt. *Hec.* V. 4. 24. Jam pedum *viſa* eſt via. *Phorm.* II. 2. 12. Perliberalis *viſa* eſt, quum vidi, mihi. *Phorm.* V. 3. 32. Nonne tibi ſatis eſſe hoc *viſum* ſolidum eſt gaudium, niſi? *And.* IV. 1. 23. Itan' lepidum tibi *viſum* eſt, ſcelus, nos irridere? *Eun.* V. 7. 17. Uſque illud *viſum* eſt Pamphilo neutiquam grave. *Hec.* I. 2. 50. *Viſum* eſt. *Pa.* Certen'? *Par.* Certe. *Hec.* V. 4. 3. Paupertas mihi onus *viſum* eſt, & miſerum, & grave. *Phorm.* I. 2. 44 *Viſum* eſt mihi, ut ejus tentarem ſententiam. *Phorm.* IV. 3. 14. Quia *videbitur* magis veriſimile id eſſe. *Heaut.* IV. 5. 53. Saltem adcurate, ut metui *videar.* *And.* III. 2. 14. Ne ineptus, ne protervus *videar.* *Heaut.* III. 3. 16. Si id ſuccenſeat nunc, ipſus ſibi eſſe injurius *videatur.* *And.* II. 3. 3 Sane, quod tibi nunc vir *videatur* eſſe hic, nebulo magnus eſt. *Eun.* IV. 7. 15. Quae (mulieres) omnes faciunt dignae ut *videamur* malo. *Hec.* II. 3. 2. Credo ita *videri* tibi. *Hec.* I. 2. 66. Nolo gnatum tuum leviorem vobis *viderier* immerito. *Hec.* V. 1. 32. Egon' tuam expetam amicitiam? aut te *viſum*, aut auditum velim? *Phorm.* II. 3. 85. Amici quoque res eſt *videnda*, in tuto ut collocetur. *Heaut.* IV. 3. 11.

Syntaxis. *Videre ſpem. Videbo, ne fiat. Plus videre omnibus. Minus videre quid. Nihil vides, niſi quod lubet. Numquam vidi melius conſilium dari. Somnium non vidi oculis meis. De iſtoc videbimus. Vide, ne abeas longius. Hoc vide! Vide ſis, ne. Vide, quid agas. Vide! Me vide. Ego videro. De iſtoc ipſe viderit. Hunc videre diem optavi. Prudens, ſciens, vivus, videnſque. Quid tibi videtur? Quid videtur? Quid videtur haec res? Mihi ſic hoc videtur. Quid haec videntur? Videre videor diem illum. Nolle aliquem viſum, aut auditum.*

Vidua.

Non auderet haec facere *viduae* mulieri, quae in me fecit. *Heaut.* V. 1. 80. Nunc *viduam* extrudi, turpe eſt. *Phorm.* V. 7. 20.

Vietus.

Hic eſt vetus, *vietus*, veternoſus, ſenex, colore muſtellino. *Eun.* IV. 4. 21.

Vigilantia.

Vigilantiam tuam tu mihi narras? *Adelph.* III. 3. 44.

Vigilo.

Opus faciam, ut defetiger uſque, ingratiis ut dormiam. *Pa.* *Vigilabis* laſſus. *Eun.* II. 1. 15. Ne ſurſum, deorſum curſites, neve uſque ad lucem *vigilet.* *Eun.* II. 2. 47. Num ille ſomniat ea, quae *vigilans* voluit. *And.* V. 6. 8.

Viginti.

Heri minas *viginti* pro ambobus dedi. Siquidem biduum; verum ne fiant illi *viginti* dies. *Eun.* I. 2. 89. & 103. Emit! perii hercle! quanti? *Pa.* *Viginti* minis. *La.* Actum eſt. *Eun.* V. 6. 14. Minis *viginti* tu illam emiſti. *Adelph.* II. 1. 37. Quaſi jam uſquam tibi ſint *viginti* minae, dum huic obſequare. *Adelph.* II. 2. 15. Tua arte *viginti* minae pro Pſaltria periere. *Adelph.* IV. 7. 24. Dinumeret illi Babylo *viginti* minas. *Adelph.* V. 7. 17.

Vilis, e.

Hui, percara eſt, Phaedria. *Ph.* Iſtaec vero *vilis* eſt. *Phorm.* III. 3. 25. Rebus *vilioribus* multo, tamen talenta bina. *Phorm.* V. 3. 8. Reddet tibi cito. *Mi.* Iſtoc *vilius.* *Adelph.* V. 9. 24.

Vilitas.

Haeccine erat ea, quae noſtros fructus minuebat, *vilitas*? *Phorm.* V. 8. 24.

Villa.

Dum haec puto, praeterii imprudens *villam.* redeo rurſum. *Villam* praetereo ſciens. *Eun.* IV. 2. 5. & 13. Audiſti, modo iſte homo quam *villam* demonſtravit Charini? *Heaut.* IV. 4. 9. Dic ſodes. *Sy.* Apud *villam* eſt. *Adelph.* IV. 1. 2. Dum illum quaero, a *villa* mercenarium vidi. *Adelph.* IV. 2. 2.

Villum.

Interea in angulum aliquo abeam, atque edormiſcam hoc *villi.* *Adelph.* V. 2. 11.

Vinet-

Digitized by Google

Vincibilis, e.

Juſtam illam cauſam, facilem, *vincibilem*, optumam? *Phorm.* I. 4. 49.

Vincio. Vinctus.

Vinctus eſt. *Pa.* Pater, non recte *vinctus* eſt. jube ſolvi, obſecro. *And.* V. 4. 51. & 52. Cura adſervandum *vinctum*: atque audin'? quadrupedem conſtringito. *And.* V. 2. 24. Quas matres ſtudent demiſſis humeris eſſe, *vincto* pectore, ut graciles fient. *Eun.* II. 3. 22. Hunc abduce, *vinci*, quaere rem. *Adelph.* III. 4. 36.

Vinco.

Vicit vinum, quod bibi. *Eun.* IV. 5. 1. Me ſervolum, qui referire non audebam, *vicit*: hui! perfortiter. *Adelph.* IV. 2. 28. Sed ſi quis inſidias noſtrae fecit adoleſcentiae, ac *vicit*. *Phorm.* II. 1. 45. Quum tu horum nihil refelles, *vincam* ſcilicet. *Phorm.* I. 2. 82. Numquam tu odio tuo me *vinces*. *Phorm.* V. 6. 9. Adducti, qui illam civem hinc dicant, *viceris*. *And.* V. 3. 21. Mi Chreme, peccavi, fateor: *vincor*. *Heaut.* IV. 1. 31. Hei! veris *vincor*. *Phorm.* III. 2. 16. Ventum eſt: *vincimur*: duxit. *Phorm.* I. 2. 85. Labaſcit, *victus* uno verbo. quam cito! *Eun.* I. 2. 98. Adoleſcentulus ſaepe eadem, & graviter audiendo, *victus* eſt. *Heaut.* I. 1. 62. Animus *victus* hujus injuria, paulatim elapſus eſt Bacchidi. *Hec.* I. 2. 93. Ego tamen patrio animo *victus*, faciam, ut. *Hec.* II. 2. 2. Eludet, ubi te *victum* ſenſerit. *Eun.* I. 1. 10. Verum, pone eum eſſe *victum*. *Phorm.* IV. 3. 25. Illius ſtultitia *victa* ex urbe tu rus habitatum migres? *Hec.* IV. 2. 13. Si te tam leni, & *victo* animo eſſe oſtenderis. *Heaut.* III. 1. 29.

Syntaxis. *Vicit vinum, quod bibi. Vincere adverſarium. Viceris! Veris vinci. Uno verbo vinci. Leni & victo animo eſſe.*

Vinolentus.

Vinolentus mulierculam eam compreſſit, unde haec nata eſt. *Phorm.* V. 8. 28.

Vinum.

Vicit *vinum*, quod bibi. *Eun.* IV. 5. 1. Perſuaſit nox, amor, *vinum*, adoleſcentia. *Adelph.* III. 4. 24. Pytiſſando modo quid *vini* abſumſit! *Heaut.* III. 1. 49. Memini confugere anhelantem domum, ſine comite, *vini* plenum. *Hec.* V. 3. 25. Vel heri in *vino* quam immodeſtus fuiſti! *Heaut.* III. 3. 7.

Violenter.

Ita patrem adoleſcentis facta haec tolerare audio *violenter*. *Phorm.* V. 1. 4.

Violentus.

Ille ubi id reſcivit factum, frater *violentiſſimus*. *Eun.* V. 5. 12.

Vir.

Bonus eſt hic *vir*. *Si.* Hic *vir* ſit bonus! *And.* V. 4. 12. Sentiet qui *vir* ſiem. *Eun.* I. 1. 21. Eu noſter! laudo. tandem perdoluit. *vir* es. *Eun.* I. 2. 74. Nunc, Parmeno, te oſtendes, qui *vir* ſies. *Eun.* II. 3. 15. Edicit, ne *vir* quiſquam ad eam adeat. *Eun.* III. 5. 30. Ille autem bonus *vir* nuſquam adparet. *Eun.* IV. 3. 18. Sane, quod tibi nunc *vir* videatur eſſe hic, nebulo magnus eſt. *Eun.* IV. 7. 15. Ille bonus *vir* nobis Pſaltriam, ſi Dis placet, paravit, quicum vivat. *Adelph.* III. 4. 30. Quo *vir* melior multo es, quam ego. *Adelph.* IV. 5. 71. Neſcis, qui *vir* ſit. *Adelph.* IV. 7. 5. Aedepol *vir* bonus es. *Adelph.* V. 9. 4. Quod me accuſat nunc *vir*, ſum extra noxiam. *Hec.* II. 3. 3. *Vir* ego tuus ſum? *Hec.* IV. 1. 9. O *Vir* fortis, atque amicus! *Phorm.* II. 2. 10. Ut eſt ille, bonus *vir*. *Phorm.* IV. 3. 33. *Vir viro* quid praeſtat! *Phorm.* V. 3. 7. Hic quamdam noram, cujus *vir* uxorem. *Phorm.* V. 7. 48. Neque boni, neque liberalis functus officium eſt *viri*. *Adelph.* III. 4. 18. Incommoda, atque injurias *viri* omnes ferre. *Hec.* I. 2. 91. Hem! iſtuc *viri* officium eſt. *Phorm.* I. 2. 89. At pol minus queo *viri* culpa, quam me dignum eſt. *Phorm.* V. 3. 4. Cave ſis; neſcis, cui nunc maledicas *viro*. *Eun.* IV. 7. 29. Quid *viro* meo reſpondebo miſera? *Hec.* IV. 1. 1. Vin', quod tuo *viro* oculi doleant? *Phorm.* V. 8. 64. Te iſti *virum* do, amicum, tutorem, patrem. *And.* I. 5. 60. Hoc male habet *virum*. Cavit, ne unquam infamiae ea res ſibi eſſet, ut *virum* fortem decet. *And.* II. 6. 5. & 14. Fidelem haud ferme mulieri invenias *virum*. *And.* III. 1. 2. Tibi generum firmum, & filiae invenies *virum*. *And.* III. 3. 39. Summum bonum eſſe herae putavi hunc Pamphilum, amicum, amatorem, *virum*. *And.* IV. 3. 3. *Virum* bonum, eccum, Parmenonem incedere video. *Eun.* V. 3. 9. Haec arte tractabat *virum*, ut. *Heaut.* II. 3. 125. Hic ego *virum* interea opperibor. *Heaut.* IV. 1. 6. Abi, *virum* te judico. *Adelph.* IV. 2. 25. Eho! numquidnam accuſat *virum*? *Hec.* II. 2. 25. Tun' *virum* me, aut hominem deputas adeo eſſe? Non eum hominem ducerem, nec *virum* ſatis firmum gnatae. *Hec.* IV. 1. 9. & 41. Dotem daretis: quaereret alium *virum*. *Phorm.* II. 1. 67. At quem *virum*! quem ego viderim in vita optumum. *Phorm.* II. 3. 20. *Virum* me natam vellem. Sed meum *virum* abs te exire video. *Phorm.* V. 3. 9. & 12. Ehodum, bone *vir*, quid ais? *And.* III. 5. 10. O, ſalve, bone *vir*. *And.* V. 2. 5. Bone *vir*, Dore, ſalve. *Eun.* V. 2. 11. Ehem! mi *vir*. *Ch.* Ehem! mea uxor. *Heaut.* IV. 1. 9. Idque adeo miror, quomodo tam ineptum quidquam tibi in mentem venire, mi *vir*, potuerit. Certe, inquam, mi *vir*. *Heaut.* V. 3. 3. & 12. Mi *vir*, te obſecro, ne facias. *Heaut.* V. 5. 4. Quid ais, bone *vir*? eſt frater domi? *Sy.* Quid, malum! bone *vir* mihi narras? *Adelph.* IV. 2. 17. & 18. O *vir* optime! *Adelph.* V. 9. 26. Qui ſcis, an ea cauſa, mi *vir*, me odiſſe adſimulaverit? *Hec.* II. 1. 38. Quid iſtuc turbae eſt, obſecro, mi *vir*? Mi *vir*, non mihi narras? *Phorm.* V. 8. 2. & 13. Vobis cum uno ſemel ubi aetatem agere decre-

tum eſt *viro*. *Heaut.* II. 4. 12. Commenta mater eſt, eſſe ex alio *viro*, neſcio quo, puerum natum. *Adelph.* IV. 5. 23. Illique exopto, ut reliquam vitam exigat cum eo *viro*, me qui ſit fortunatior. *Hec.* III. 5. 41 Nupta meretrici hoſtis eſt, a *viro* ubi ſegregata eſt. *Hec.* V. 2. 23. An quia non delinquunt *viri*? *Hec.* IV. 4. 41. *Viris* eſſe advorſas, aeque ſtudium eſt. *Hec.* II. 1. 5. Nae nos ſumus mulieres inique aeque omnes invitae *viris*, propter paucas. *Hec.* II. 3. 1.

Syntaxis. *Sentiet, qui vir ſiem! Vir es. Oſtende te, qui vir ſis. Bonus vir. Vir viro quid praeſtat! Vir liberalis. Iſtuc viri eſt officium. Vir fortis. fidelis mulieri. Virum invenire filiae. Vir in quovis loco paratus. Virum te judico. Vir firmus uxori. Vir optimus. Quid ais, bone vir? O vir optime.*

Virgo.

Atticus apud Andrum ejectus eſt, & iſtaec una parva *virgo*. *And.* V. 4. 21. Neque *virgo* eſt uſquam. Haud ſimilis *virgo* eſt *virginum* noſtrarum. Quid? *virgo*, cuja eſt? *Eun.* II. 3. 2. 21. & 29. Quaedam hodie eſt ei dono data *virgo*. Dum adparatur, *virgo* in conclavi ſedet. Acceſſitur lavatum interea *virgo*. *Eun.* III. 5. 17. 35. & 44. *Virgo* ipſa lacrumat. *Eun.* IV. 3. 17. *Virgo* conſciſſa veſte lacrumans obticet. Num id lacrumat *virgo*? *Eun.* V. 1. 4 & 13. An quia pudet? *Ch.* Id ipſum. *Py.* Id ipſum? *virgo* vero! *Eun.* V. 2. 69. *Virgo* ex eo compreſſu gravida facta eſt. Ipſa *virgo*: res ipſa. *Adelph.* III. 4. 28. & 33. *Virgo* eſt cum matre. Haec *virgo* orba eſt patre. *Adelph.* IV. 5. 16. *Virgo* nihil habet. Illinc huc transferetur *virgo*. *Adelph.* IV. 7. 10. & 13. Narrat, ut *virgo* ab ſe integra etiam tum ſiet. *Hec.* I. 2. 70. *Virgo* ipſa facie egregia. *Virgo* pulchra! *Phorm.* I. 2. 50. & 54. Quidquid hujus feci, cauſa *virginis* feci. *Eun.* I. 2. 122. Poſtquam ille advenit Chremes adoleſcens, frater *virginis*. *Eun.* IV. 1. 3. Tu pol, ſi ſapis, quod ſcis, neſcis, neque de eunucho, neque de vitio *virginis*. *Eun.* IV. 4. 55. Ubi ſcit factum, ad matrem *virginis* venit ipſus ultro, lacrumans. Mater *virginis* in medio eſt. *Adelph.* III. 4. 25. & 32. Quaeſo, ut una mecum ad matrem *virginis* eas. *Adelph.* IV. 3. 7. Paternum amicum me adſimulabo *virginis*. *Phorm.* I. 2. 78. Non manebat aetas *virginis* meam negligentiam. *Phorm.* IV. 1. 4. Illi faveo *virgini*. *Eun.* V. 3. 7. Neque honeſtum mihi, neque utile ipſi *virgini* eſt. *Hec.* I. 2. 76. Vitium eſt oblatum *virgini* olim, ab neſcio quo improbo. *Hec.* III. 3. 23. Ipſe eripuit vi, in digito quem habuit, *virgini* abiens annulum. *Hec.* IV. 1. 59. Ego illam vidi *virginem*, forma! bona memini videre. *And.* II. 5. 17. Ia ubi hanc forma videt honeſta *virginem*. Ego quantum ſuſpicor, ad *virginem* animum adjecit. *Eun.* I. 2. 52. & 63. Ducit ſecum una *virginem* dono huic. papae! facie honeſta. *Eun.* II. 1. 23. Cum huc reſpicio ad *virginem*. Comites ſecuti ſcilicet ſunt *virginem*? *Eun.* II. 3. 50. & 54. Curate iſtam diligenter *virginem*. *Eun.* III. 2. 52. Commendat *virginem*. *An.* Cui? tibine? *Ch.* Mihi. Interea ſomnus *virginem* opprimit. *Eun.* III. 5. 29. & 53. Inſuper ſcelus, poſtquam ludificatus eſt *virginem*. *Virginem*, quam herae dono dederat miles, vitiavit. Neque illi commiſiſſem *virginem*. *Eun.* IV. 3. 3. 12. & 25. Jam ſatis certum eſt, *virginem* vitiatam eſſe? *Eun.* IV. 4. 37. Hoc modo dic, ſororem illam tuam eſſe, & te parvam *virginem* amiſiſſe. *Eun.* IV. 6. 28. *Virginem* eripiam. Cum tibi do iſtam *virginem*, dixtin' hos mihi dies ſoli dare te? *Eun.* IV. 7. 3. & 22. An paullum hoc eſſe tibi videtur, *virginem* vitiare civem? *Eun.* V. 2. 18. *Virginem* quam amabat, eam confeci ſine moleſtia. *Eun.* V. 4. 5. *Virginem* iſtam, ſcis eam hinc civem eſſe? *Eun* V. 5. 9 Ruſamne illam *virginem*; caeſiam, ſparſo ore, adunco naſo? *Heaut.* V. 5. 17. Filiam ejus *virginem* vitiavit. *Adelph.* III. 4. 20. Hem! *virginem* ut ſecum avehat! An ſedere oportuit domi, *virginem* tam grandem, dum? *Virginem* vitiaſti, quam te jus non fuerat tangere. *Adelph.* IV. 5. 20. 39. & 52. Hoc peccatum in *virginem* eſt civem. Quin jam *virginem* deſpondi. *Adelph.* IV. 7. 7. & 56. Hinc ad hos proviſam, quam mox *virginem* arceſſant. *Adelph.* V. 6. 1. Nocte illa prima *virginem* non attigit. *Hec.* I. 2. 61. Modo quamdam vidi *virginem* hic viciniae miſeram. Ilene indotatam *virginem*, atque ignobilem daret illi? *Phorm.* I. 2. 45. & 70. Ut potui, nuptum *virginem* locavi huic adoleſcenti. *Phorm.* V. 1. 25. De iſtac rogas *virgine*? *Eun.* IV. 4. 54. Neque aedepol, quid nunc conſilii capiam, ſcio, de *virgine* iſtac. *Eun.* V. 2. 29. Pro *virgine* dari nuptum non poteſt. *Adelph.* III. 2. 48. Quid ais? cum *virgine* una adoleſcens cubuerit plus potus? *Hec.* I. 2. 63.

Syntaxis. *Virgo parva. Virgo integra a viro. Virgo facie egregia. pulchra. Vitium virginis. Virgo honeſta forma. Animum ad virginem adjicere. Ludificari virginem. Vitiare virginem. Virgo civis. Conficere alicui virginem. Virgo ruſa, caeſia, ſparſo ore, adunco naſo. Virgo grandis. Tangere virginem. Peccare in virginem. Deſpondere virginem. Virgo indotata, atque ignobilis. Virginem adoleſcenti nuptum locare. Cum virgine cubare.*

Virilis, e.

Animo *virili* praeſentique ut ſis, para. *Phorm.* V. 7. 64.

Virtus.

Tamen vel *virtus* tua me, vel vicinitas facit, ut. *Heaut.* I. 1. 4. Numquam ita magnifice quidquam dicam, id *virtus* quin ſuperet tua. *Adelph.* II. 3. 4. Quem actoris *virtus* nobis reſtituit locum. *Phorm.* Prol. 34. Egon'?

gon'? imperatoris *virtutem* noveram, & vim militum. *Eun.* IV. 7. 8. Atque haec ſunt tamen ad *virtutem* omnia. *Heaut.* I. 2. 33. Homo antiqua *virtute*, ac fide. *Adelph.* III. 3. 88. Poſtquam collaudavi ſecundum facta & *virtutes* tuas, impetravi. *Eun.* V. 9. 60. Facio te apud illum Deum: *virtutes* narro. *Adelph.* IV. 1. 20. Si poſſiderem, (regnum) ornatus eſſes ex tuis *virtutibus*. *Adelph.* II. 1. 22.

V i s.

Tot res repente circumvallant, *vis*, egeſtas, injuſtitia, ſolitudo, infamia. *Adelph.* III. 2. 5. Non omittis? *Aeſ.* Non, niſi te exorem. *Mi. Vis* eſt haec quidem. *Adelph.* V. 8. 20. Veſtitus turpis: ut, ni *vis* boni in ipſa ineſſet forma, haec formam exſtinguerent. *Phorm.* I. 2. 57. Haud vereor, ſi in te ſolo ſit ſitum: ſed *vim* ut queas ferre. *And.* I. 5. 42. Timeo, ne quam ille hodie inſanus turbam faciat, aut *vim* Thaidi. *Eun.* IV. 1. 2. Si *vim* faciet, in jus ducito hominem. *Eun.* IV. 6. 30. Egon'? imperatoris virtutem noveram, & *vim* militum. Miles, nunc adeo edico tibi, ne *vim* facias ullam in illam. *Eun.* IV. 7. 8. & 37. Ne quam in illum Thais *vim* fieri ſinat. *Eun.* V. 5. 21. Hic me magnifice effero, qui *vim* tantam in me, & poteſtatem habeam tantae aſtutiae. *Heaut.* IV. 3. 32. Cui miſerae indigne per *vim* vitium obtulerat. *Adelph.* III. 2. 10. Haec verba, una falſa lachrymula, quam oculos terendo miſere, vix *vi* expreſſerit, reſtinguet. *Eun.* I. 1. 23. Hanc tu mihi vel *vi*, vel clam, vel precario fac tradas. *Eun.* II. 3. 27. Haec ea eſt; quam miles a me *vi* nunc ereptum venit. *Eun.* IV. 6. 14. Qui ſcis, an quae jubeam, ſine *vi* faciat? Pamphilam ergo huc redde, niſi *vi* mavis eripi. *Eun.* IV. 7. 20. & 26. Coepi non humanitus tractare; ſed *vi*, & via pervolgata patrum. *Heaut.* I. 1. 49. Errat longe, qui imperium credat gravius eſſe, aut ſtabilius, *vi* quod fit, quam illud, quod amicitia adjungitur. *Adelph.* I. 1. 42. Summa *vi* defendam hanc. *Adelph.* III. 4. 47. Poſtquam attendi magis, & *vi* coepi cogere, ut rediret. *Hec.* II. 2. 26. Ipſe eripuit *vi*, in digito quem habuit, virgini abiens annulum. *Hec.* IV. 1. 59. Homo ſe fatetur *vi*, in via, neſcio quam compreſſiſſe. *Hec.* V. 3. 30. *Vi* coactum te eſſe invitum, lege, judicio. tenes? *Phorm.* I. 4. 37.

Syntaxis. *Vis me cogit. Vis eſt haec quidem. Vis boni ineſt in ipſa forma virginis. Vim alicujus ferre. Facere alicui vim. Vis militum. Vim facere in aliquem. Vim aſtutiae in ſe habere. Per vim vitium virgini offerre. Vix vi exprimere unam lacrimulam. Vel vi, vel clam, vel precario. Facere aliquid ſine vi. Vi non fit ſtabile imperium. Summa vi defendere aliquem. Vi cogere aliquem. Vi eripere quid alteri.*

V i s o.

Id *viſo*, tune, an illi Inſaniant. *And.* III. 3. 3. Nunc redeo. ſi forte frater redierit, *viſo*. *Adelph.* IV. 2. 10. Ego hanc *viſam*. *And.* IV. 2. 25. Idque adeo *viſam*, ſi domi eſt. *Eun.* III. 4. 7. *Viſam* domum. *Eun.* V. 9. 12. Ibo, *viſam*, ſi domi eſt. *Heaut.* I. 1. 118. Nunc ad eam *viſam* Non *viſam* uxorem Pamphili, cum? *Hec.* III. 2. 4. & 6. Demiphonem, ſi domi eſt, *viſam*: ut, quod. *Phorm.* V. 7. 6. *Viſo*, amabo, num ſit. *Eun.* IV. 3. 21. Abi tu; *viſe*, redieritne jam, an nondum, domum. *Phorm.* II. 4. 5. Non *viſas*? ne mittas quidem *viſendi* cauſa quemquam. *Hec.* III. 2. 7. Noſtra illico it *viſere* ad eam. admiſit nemo. *Hec.* I. 2. 114. Voltiſne eamus *viſere*? *Phorm.* I. 2. 52. Quod heri nemo voluit *viſentem* ad eam te intro admittere. *Hec.* II. 1. 40.

Syntaxis. *Viſere domum. Viſere ad aliquem.*

V i t a.

Mea quidem hercle certe in dubio *vita* eſt. *And.* II. 2. 10. Ne hoc gaudium contaminet *vita* aegritudine aliqua. *Eun.* III. 5. 4. *Vita* eſt eadem, & animus te erga idem, ac fuit. *Heaut.* II. 3. 24. Emori cupio. *Ch.* Ubi ſcies, ſi diſplicebit *vita*, tum iſtoc utitor. *Heaut.* V. 2. 19. Tua fama, & gnatae *vita* in dubium veniet. *Adelph.* III. 2. 42. Ita *vita* eſt hominum, quaſi, cum ludas teſſeris. *Adelph.* IV. 7. 21. Nunc adeo. ſi ob eam rem vobis *vita* mea invita eſt. *Adelph.* V. 9. 32. Lacrumo, quae poſthac futura eſt *vita*, quum in mentem venit. *Hec.* III. 3. 45. Tua certo *vita* haec expetenda optandaque eſt. *Phorm.* I. 3. 12. Nulla eſt mihi *vita* expetunda. *Phorm.* I. 4. 25. Homo jam grandior, pauper, cui opera *vita* erat. *Phorm.* II. 3. 16. Ut id conſulerem, interea *vita* ut in tuto foret. *Phorm.* V. 1. 7. Scias, poſſe habere jam ipſum ſuae *vitae* modum. *And.* I. 1. 68. Ea res dedit tum exiſtumandi copiam, cotidianae *vitae* conſuetudinem. *Heaut.* II. 3. 42. Non ſimulare mortem verbis, te ipſa ſpem *vitae* dare. *Heaut.* IV. 1. 23. Si illum objurges, *vitae* qui auxilium tulit, quid? *And.* I. 1. 115. Si illum relinquo, ejus *vitae* timeo: ſin. *And.* I. 3. 5. Eo pacto & gnati *vitam*, & conſilium meum cognoſces. Sapienter *vitam* inſtituit. Primum haec pudice *vitam*, parce, ac duriter agebat. *And.* I. 1. 22. 40. & 47. Hic dies aliam *vitam* adfert, alios mores poſtulat. *And.* I. 2. 18. Quae mihi ſuum animum, atque omnem *vitam* credidit. *And.* I. 5. 37. Dum ſtudeo obſequi tibi, pene illuſi *vitam* filiae. *And.* V. 1. 3. Ego Deorum *vitam* propterea ſempiternam eſſe arbitror, quod. *And.* V. 5. 3. Uſque dum ille *vitam* illam colet inopem. *Heaut.* I. 1. 84. Hinc ſciri potuit, quo ſtudio *vitam* ſuam, te abſente, exegerit. *Heaut.* II. 3. 39. Quum egomet nunc mecum in animo *vitam* tuam conſidero; *Heaut.* II. 4. 5. Prius proditurum te tuam *vitam*, & prius. *Heaut.* III. 1. 70. Deo-

rum *vitam* apti ſumus. *Heaut.* IV. 3. 15. Ego hanc clementem *vitam* urbanam, atque otium ſecutus ſum. Ruri agere *vitam.* *Adelph.* I. 1. 17. & 20. Noſtrumne Aeſchinum? noſtrarum *vitam* omnium? *Adelph.* III. 2. 33. Non tu hoc argentum perdis, ſed *vitam* tuam. *Adelph.* III. 3. 56. O Juppiter! hanceine *vitam*! hoſcine mores! *Adelph.* IV. 7. 40. Numquam ita quiſquam bene ſubducta ratione ad *vitam* fuit, quin. Ego *vitam* duram, quam vixi uſque adhuc, mitto. Ille ſuam ſemper egit *vitam* in otio, in conviviis. Contrivi in quaerendo *vitam*, atque aetatem meam. *Adelph.* V. 4. 1. 5. 9. & 15. Neſcire arbitramini, quo quiſque pacto hic *vitam* veſtrorum exigat? *Hec.* II. 1. 19. Heu me infelicem! hanceine ego *vitam* parſi perdere? *Hec.* III. 1. 2. Illique exopto, ut reliquam *vitam* exigat cum eo viro, me qui ſit fortunatior. *Hec.* III. 5. 40. In eandem *vitam* te revolutum denuo video eſſe. *Hec.* IV. 4. 69. Vobis commendo Phanium, & *vitam* meam. *Phorm.* I. 4. 41. Itane hinc abiſſe: & *vitam* tuam tutandam aliis dediſſe? *Phorm.* III. 1. 2. Id arbitror adprime in *vita* eſſe utile, ut ne quid nimis. *And.* I. 1. 34. Hoc vide! in mea *vita* tu tibi laudem is quaeſitum, ſcelus. *Heaut.* II. 3. 74. Ullamne ego rem unquam in *vita* mea volui, quin? *Heaut.* V. 3. 4. Etſi hoc mihi pravum, ineptum, abſurdum, atque alienum a *vita* mea videtur. *Adelph.* V. 8. 21. Quod te iſti facilem, & feſtivom putant, id non fieri ex vera *vita.* *Adelph.* V. 9. 30. At quem virum! quem ego viderim in *vita* optumum. *Phorm.* II. 3. 20. Denique, Inſpicere, tanquam in ſpeculum, in *vitas* omnium jubeo. *Adelph.* III. 3. 61.

Syntaxis. *Vita in dubio eſt. Vita contaminat gaudium aegritudine. Vita eſt eadem ac fuit. Vita diſplicet. Vita venit in dubium. Vita inviſa. Nulla eſt mihi vita expetenda. Hunc homini vita eſt opera. Vita eſt in tuto. Habere ſuae vitae modum. Cotidianae vitae conſuetudo. Vitae auxilium ferre. Timere vitae alicujus. Pudice vitam agere. Agere vitam in otio, in conviviis. Sapienter vitam inſtituere. Credere alicui vitam ſuam. Prodere vitam ſuam. Urbanam & clementem vitam ſequi. Perdere vitam ſuam. Vitam exigere. In eandem vitam revolvi. Laudem ſibi quaerere in vita alterius. Id eſt alienum a vita mea. Id non fit ex vera vita. Inſpicere in vitas aliorum.*

Vitio.

Virginem *vitiaſti*, quam te jus non fuerat tangere. *Adelph.* IV. 5. 52. Virginem, quam herae dono dederat miles, *vitiavit.* *Eun.* IV. 3. 12. Eam iſte *vitiavit* miſer. *Eun.* V. 5. 11. Filiam ejus virginem *vitiavit.* *Adelph.* III. 4. 21. An paullum hoc eſſe tibi videtur, virginem *vitiare* civem? *Eun.* V. 2. 19. Jam ſatis certum eſt, virginem *vitiatam* eſſe? *Eun.* IV. 4. 37.

Vitium.

Quando *vitium* oblatum eſt. *Adelph.* III. 1. 9. *Vitium* commune omnium eſt, quod. *Adelph.* V. 8. 30. Haec cum data eſt nova, novum intervenit *vitium*, & calamitas. *Hec.* Prol. 2. Illud mihi *vitium* eſt maximum. *Hec.* I. 2. 37. *Vitium* eſt oblatum virgini olim, ab neſcio quo improbo. *Hec.* III. 3. 23. Illi nihil *vitii* eſt relictum, quin ſit & idem tibi. *Heaut.* V. 3. 19. Reddi patri autem, cui tu nihil dicas *vitii*, ſuperbum eſt. *Hec.* I. 2. 79. Aliud fortaſſe aliis *vitii* eſt. *Hec.* II. 2. 28. Nunc, quam rem *vitio* dent, quaeſo animum advortite. *And.* Prol. 8. Vos eritis judices, laudin' an *vitio* duci id factum oporteat. *Adelph.* Prol. 5. Hoc laudi eſt, hoc *vitio* datur. *Adelph.* III. 3. 64. Cui miſerae indigne per vim *vitium* obtulerat. *Adelph.* III. 2. 10. Solum unum hoc *vitium* ſenectus adfert hominibus. *Adelph.* V. 3. 47. Id *vitium* numquam decrevi eſſe ego adoleſcentiae. *Hec.* IV. 1. 27. Tu pol, ſi ſapis, quod ſcis, neſcis, neque de eunucho, neque de *vitio* virginis. *Eun.* IV. 4. 55. In amore haec omnia inſunt *vitia.* *Eun.* I. 1. 14. Novarum qui ſpectandi faciunt copiam ſine *vitiis.* *Heaut.* Prol. 30.

Syntaxis. *Vitium offerre virgini. Vitium commune omnium. Intervenit vitium & calamitas. Illud mihi vitium eſt maximum. Nihil vitii eſt virgini. Aliud aliis vitii eſt. Vitio dare rem. Vitio ducere factum. Senectus adfert id vitium. Vitium virginis.*

Vitupero.

Id iſti *vituperant* factum; atque in eo diſputant. *And.* Prol. 15. Antipho, multimodis cum iſthoc animo es *vituperandus.* *Phorm.* III. 1. 1.

Vivo.

Ego pol hodie, ſi *vivo*, tibi oſtendam. *And.* V. 2. 25. Ego te, furcifer, ſi *vivo*! *Eun.* V. 6. 20. At, nae, illud haud inultum, ſi *vivo*, ferent. Syrum, ſi *vivo*, adeo exornatum, adeo depexum dabo: ut, dum *vivat*, meminerit ſemper mei. *Heaut.* V. 1. 45. 77 & 78. Illius opera nunc *vivo.* *Adelph.* II. 3. 8. Tu hercle cum illa, Phaedria, & libenter *vivis.* *Eun.* V. 9. 44. Immo nullorum arbitror, ſi tecum *vivit.* *Eun.* III. 1. 20. Ea ſi *vivit*, annos nata eſt ſedecim, non major. *Eun.* III. 3. 20. Ecquis me *vivit* hodie fortunatior? *Eun.* V. 9. 1. Numquidnam de gnato meo audiſti? *Ch.* Valet, atque *vivit.* *Heaut.* III. 1. 21. *Vivit*ne illa, cui tu dederas? *So.* Neſcio. *Heaut.* IV. 1. 47. Hem! quid eſt? *vivit*ne? *So.* *Vivit* gnata: matrem mors conſecuta eſt. *Phorm.* V. 1. 22. Niſi ſi proſpectum interea aliquid eſt, deſertae *vivimus.* *Heaut.* II. 4. 11. Ego vitam duram, quam *vixi* uſque adhuc, mitto. *Adelph.* V. 4. 5. Sibi *vixit*: ſibi ſumtum fecit. *Adelph.* V. 4. 11. Sane hercle homo voluptati obſequens fuit, dum *vixit.* *Vixit*, dum *vixit*, bene. *Hec.* III. 5. 10. & 11. Per ejus unam, ut audio, aut *vivam*, aut moriar, ſententiam. *Phorm.*

Pherm. III. 1. 19. Ita velim me promerentem ames, dum *vivas*, mi pater. *Adelph.* IV. 5. 47. Ut cum illa *vivas*, teſtem hanc quum abs te amoveris. *Hec.* IV. 4. 72. Immo habeat: valeat: *vivat* cum illa. *And.* V. 3. 18. Egon' formidoloſus? nemo eſt hominum, qui *vivat*, minus. *Eun.* IV. 6. 19. Quidvis ſatis eſt, dum *vivat* modo. *Heaut.* IV. 1. 28. Ille bonus vir nobis Pſaltriam, ſi Dis placet, paravit, quicum *vivat*: illam deſerat. *Adelph.* III. 4. 31. Illum, ut *vivat*, optant. *Adelph.* V. 4. 20. Ut te *vivat* nuſquam quiſquam blandior. *Hec.* V. 4. 21. Etiam argentum eſt ultro objectum: ut ſit, qui *vivas*, dum. *Pherm.* V. 2. 5. Habet haec, ei quod, dum *vivat*, uſque ad aurem obganniat. *Phorm.* V. 8. 41. O omnium, quantum eſt, qui *vivant*, homo hominum ornatiſſime! *Phorm.* V. 6. 13. Sine nunc meo me *vivere* interea modo. *And.* I. 1. 126. Potius, quam in patria honeſte pauper *vivere*. *And.* IV. 5. 3. Non ſibi ſoli poſtulat te *vivere*, & ſua cauſa excludi caeteros. *Eun.* III. 2. 28. Parmenonis tam ſcio eſſe hanc technam, quam me *vivere*. *Eun.* IV. 4. 51. Hunccine erat aequum ex illius more, an illum ex hujus *vivere*? *Heaut.* I. 2. 29. Tibi autem porro ut non ſit ſuave *vivere*. *Heaut.* III. 1. 73. Emori cupio. *Ch.* Prius, quaeſo, diſce, quid ſit *vivere*. Modo liceat *vivere*; eſt ſpes. *Heaut.* V. 2. 18. & 28. Vah! *vivere* etiam nunc liber. *Adelph.* III. 3. 91. In qua civitate tandem te arbitrare *vivere*? *Adelph.* IV. 5. 51. Nullam pol credo mulierem me miſeriorem *vivere*. *Hec.* IV. 1. 51. Liberius *vivendi* fuit poteſtas. Prope adeſt, quum alieno more *vivendum* eſt mihi. *And.* I. 1. 25. & 125. Qui ſine hac jurabat ſe unum numquam *victurum* diem. *Adelph.* III. 2. 34. Hocque fit, ubi non vere *vivitur*. *Heaut.* I. 1. 102.

SYNTAXIS. *Si vivo! Libenter vivere cum aliquo. Valere atque vivere. Vivere vitam duram. Vixit, dum vixit, bene. Suo modo vivere. Vivere ſibi. Vivere ex more alterius. Liberius vivere. Vivere alieno more. Vivitur non vere.*

VIVUS, A, UM.

Prudens, ſciens, *vivus*, videnſque pereo. *Eun.* I. 1. 28. Si me *vivum* vis, pater, ignoſce. *Heaut.* V. 5. 7. Illum *vivum*, & ſalvum vellem. *Hec.* III. 5. 14. Hem, tibine haec diutius licere ſperas facere, me *vivo* patre? *Heaut.* I. 1. 51. Hui! dixti pulchre, ſiquidem quiſquam crederet, te *vivo*. *Phorm.* II. 1. 73. Numquam illa *viva* ducturum uxorem domum. *Hec.* I. 1. 5. Fore, ut hac ille *viva* poſſet animum inducere uxorem habere. *Hec.* I. 2. 24.

VIX.

Vix, inquit, drachmis eſt obſonatus decem. *And.* II. 6. 20. Jam ſcio, ah! *vix* tandem ſenſi ſtolidus. *And.* III. 1. 12. Gnatam ut det oro, *vix*que id exoro. *And.* III. 4. 13. *Vix* ſum apud me. *And.* V. 4. 34. Una falſa lachrymula, quam oculos terendo miſere, *vix* vi expreſſerit, reſtinguet. *Eun.* I. 1. 23. Hic ſunt tres minae. *Gn. Vix.* *Eun.* III. 2. 19. *Vix* elocuta eſt hoc, foras ſimul omnes proruunt ſe. *Eun.* III. 5. 51. *Vix* me contineo, quin involem in capillum. *Eun.* V. 2. 20. Aedes noſtrae *vix* capient, ſcio. *Heaut.* II. 3. 13. Syre, *vix* ſuffero. *Heaut.* II. 4. 20. Decem dierum *vix* mihi eſt familia. *Heaut.* V. 1. 36. Tamen *vix* humane patitur. *Adelph.* I. 2. 65. *Vix* ſum compos animi: ita ardeo iracundia. *Adelph.* III. 2. 12. In peccato maxumo, quod *vix* ſedatum ſatis eſt, potaſti, ſcelus! *Adelph.* V. 1. 12. Partim *vix* ſteti. *Hec.* Alt. Prol. 7. *Vix* me illinc abſtraxi, *vix*que huc contuleram; hem! nova res orta eſt. *Hec.* III. 1. 17. & 18. Equidem cupio: & *vix* contineor. *Hec.* IV. 3. 9. Quod ille unciatim *vix* de demenſo ſuo comparſit miſer. *Pherm.* I. 1. 9. O Geta monitor! *Ge. Vix* tandem. *Phorm* II. 1. 4. *Vix* dum dimidium dixeram, intellexerat. *Phorm.* IV. 2. 4.

ULCISCOR.

Ego pol te pro iſtis dictis & factis, ſcelus, *ulciſcar*. *Eun.* V. 4. 20. Satis mihi id habeam ſupplicii, dum illos *ulciſcar* modo. *Adelph.* III. 2. 15. Eſt, ubi vos *ulciſcar* probe. *Pherm.* V. 7. 96. Recte ego mihi vidiſſem, & ſenis eſſem *ultus* iracundiam. *Pherm.* I. 4. 12. Namque hoc tempus, praecavere mihi me, haud te *ulciſci* ſinit. *And.* III. 5. 18. Malo ego, nos proſpicere, quam hunc *ulciſci*, accepta injuria. *Eun.* IV. 6. 24. Injurium autem eſt *ulciſci* adverſarios? *Hec.* I. 1. 15. Tum hunc impuratum poterimus noſtro modo *ulciſci*. *Pherm.* V. 7. 70.

ULCUS.

Quid minus utibile fuit, quam hoc *ulcus* tangere? *Phorm.* IV. 4. 10.

ULLUS, A, UM.

Ei ludo, ſi *ullus* eſt, magiſtram hanc eſſe, ſatis certo ſcio. *Hec.* II. 1. 7. Quae res in ſe neque conſilium, neque modum habet *ullum*. *Eun.* I. 1. 13. Illam ad vos redire ſtudeo, ſi facere poſſim *ullo* modo. *Hec.* II. 2. 24. Tot meas injurias! quae numquam in *ullo* patefecit loco. *Hec.* III. 1. 23. Si *ullo* modo eſt ut poſſit, quod ſpero fore. *Hec.* IV. 4. 102. Nec mora *ulla* eſt, quin eam uxorem ducam. *And.* V. 6. 7. Ut numquam *ulla* amori veſtro incidere poſſit calamitas. *Heaut.* II. 4. 15. Neque illic fabrica *ulla* erat. *Adelph.* IV. 6. 4. Ne *ulla* merito contumelia fieri a vobis poſſet. *Hec.* III. 5. 20. Ne mea praeſentia obſtet, neu cauſa *ulla* reſtet relliqua, quin. *Hec.* IV. 2. 11. Cenſen' *ullum* me verbum potuiſſe proloqui? aut *ullam* cauſam? *And.* I. 5. 21. & 22. Miles, nunc adeo edico tibi, ne vim facias *ullam* in illam. *Eun.* IV. 7. 37. *Ullam*ne ego rem umquam in vita mea volui, quin? *Heaut.* V. 3. 4.

Neque legem putat tenere ſe *ullam*. *Adelph.* I. 2. 6. Neque pretium, neque rem *ullam* interceſſiſſe, illa aut me indignam. *Adelph.* III. 2. 51. Nec moram *ullam*, quin ducat, dari. *Hec.* I. 2. 52. Neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio *ullam* reperias? Tuos eſſe ego illi mores morbum magis, quam *ullam* aliam rem, arbitror. *Hec.* II. 1. 3. & 42. Cenſen' te poſſe reperire *ullam* mulierem, quae careat culpa? *Hec.* IV. 4. 40. Nec fas eſſe, *ulla* me voluptate hic frui. *Heaut.* I. 1. 97. Neque lites *ullae* inter eas, poſtulatio numquam. *Hec.* I. 2. 105. Si unquam *ullum* fuit tempus, mater, quum ego voluptati tibi fuerim. *Heaut.* V. 4. 1. Si periculum *ullum* in te ineſt, periiſſe me una haud dubium eſt. *Hec.* III. 1. 46. Nolo tibi *ullum* commodum in me claudier. *And.* III. 3. 41. Nequeo mearum rerum initium *ullum* invenire idoneum. Neque, ut celari poſſet, tempus ſpatium *ullum* dabat. *Hec.* III. 3. 1. & 14.

Ulterior.

Sed eccum ipſum. quis eſt *ulterior*? *Phorm.* IV. 2. 10.

Ultimus, a, um.

Sed quis hic eſt ſenex, quem video in *ultima* platea? *Phorm.* I. 4. 38. Eſt mihi in *ultimis* conclave aedibus quoddam retro. *Heaut.* V. 1. 29.

Ultro.

Hac fama impulſus Chremes, *ultro* ad me venit. *And.* I. 1. 73. Non eam? ne nunc quidem, cum arceſſor *ultro*? Infecta pace *ultro* ad eam venies. Te *ultro* accuſabis: & dabis ei *ultro* ſupplicium. *Eun.* I. 1. 2. 8. 24. & 25. Hiſce ego non paro me, ut rideant; ſed his *ultro* adrideo. *Eun.* II. 2. 19. Quin redeamus: jam haec tibi aderit ſupplicans *ultro*. Novi ingenium mulierum: nolunt, ubi velis: ubi nolis, cupiunt *ultro*. *Eun.* IV. 7. 42. & 43. Monſtrum; etiam *ultro* deriſum advenit. *Eun.* V. 2. 21. Ad matrem virginis venit ipſus *ultro*, lacrumans. *Adelph.* III. 4. 26. Qui ita putant ſibi fieri injuriam, *ultro*, ſi quam fecere ipſi, expoſtulant, & *ultro* accuſant. *Adelph.* IV. 3. 4. & 5. O! audaciam, etiam me *ultro* accuſatum advenit? *Phorm.* II. 3. 13. Etiam argentum eſt *ultro* objectum. *Phorm.* V. 2. 4.

Umquam. *vide*, Unquam.

Una. *Adverb.*

Cum quibus erat cumque *una*, iis ſe dedere. Ita ut fit, filium perduxere illuc, ſecum ut *una* eſſet, meum. Ibi tum filius cum illis, qui amabant Chryſidem, *una* aderat frequens; curabat *una* funus. *And.* I. 1. 36. 54. 80. & 81. Modo introii cum tuo gnato *una*. *And.* V. 2. 10. Atticus quidam olim navi fracta, apud Andrum ejectus eſt, & iſtaec *una* parva virgo. *And.* V. 4. 21. Ego quoque *una* pereo, quod mihi eſt carius. Ducit ſecum *una* virginem dono huic. *And.* II. 1. 5. & 23. Videbit: conloquetur: aderit *una* in unis aedibus. *Eun.* II. 3. 75. Cibum *una* capias, adſis, tangas, ludas. *Eun.* II. 3. 81. *Una* in convivio erat hic, quem dico, Rhodius adoleſcentulus. *Eun.* III. 1. 32. Haud convenit, *una* ire cum amica imperatorem in via. *Eun.* III. 2. 42. Ecquis cum ea *una*? quid habuiſſet, cum perit? *Eun.* III. 3. 16. Rogas? viderem, audirem, eſſem *una*, quacum cupiebam, Antipho. *Eun.* III. 5. 26. Conſilium volo capere *una* tecum. *Eun.* III. 5. 66. Poſt *una* ambo abierunt foras. *Eun.* IV. 4. 35. Nunc ſervolum ad eum in urbem miſit, & ego noſtrum *una* Syrum. *Heaut.* I. 2. 17. Eccum Dromonem cum Syro, *una* adſunt tibi. *Heaut.* II. 2. 12. Praeterea una ancillula erat, ea texebat *una*. *Heaut.* II. 3. 53. De digito annulum detraho: & eum dico, ut *una* cum puella exponeret. *Heaut.* IV. 1. 38. Quid ni? qui uſque *una* adfuerim. *Heaut.* IV. 3. 6. Hem! Clinia haec fieri videbat? *Me.* Quid ni? mecum *una* ſimul. *Heaut.* V. 1. 34. Dicunt malevoli, homines nobiles eum adjutare, adſidueque *una* ſcribere. *Adelph.* Prol. 16. Diſperii! Cteſiphonem audivi filium *una* adfuiſſe in raptione cum Aeſchino. *Adelph.* III. 3. 2. *Una* a pueris parvolis ſumus educati: *una* ſemper militiae, & domi fuimus: paupertatem *una* pertulimus gravem. *Adelph.* III. 4. 48. 49. & 50. Sed quaeſo, ut *una* mecum ad matrem virginis eas, Micio. *Adelph.* IV. 3. 7. Et tu nobiſcum *una*, (ſaltabis) ſi opus ſit. *Adelph.* IV. 7. 35. Iſtam pſaltriam *una* illuc mecum hinc abſtraham. Filium, ſi nolit, cogas, ut cum illa *una* cubet. *Adelph.* V. 3. 57. & 65. Phrygiam ut uxorem meam *una* mecum videam liberam. *Adelph.* V. 9. 16. Ut colloqui mecum *una* poſſet. Quid ais: cum virgine *una* adoleſcens cubuerit plus potus? *Hec.* I. 2. 56. & 63. Itaque *una* inter nos agere aetatem liceat. Qui ſcis, an ea cauſa, mi vir, me odiſſe adſimulaverit, ut cum matre plus *una* eſſet? *Hec.* II. 1. 10. & 39. Eo tecum *una*. *Hec.* II. 2. 31. Quia non poteram *una* omnia. Periiſſe me *una* haud dubium eſt. *Hec.* III. 1. 42. & 46. Callidemidem hoſpitem Myconium, qui mecum *una* advectus eſt, conveni. *Hec.* III. 4. 19. Sed viſne adeſſe me *una*, dum iſtam convenis? *Hec.* IV. 4. 103. Noli metuere: *una* tecum bona, mala, tolerabimus. *Phorm.* III. 3. 23. Eamus ad ipſam: *una* omnes nos aut ſcire, aut neſcire hoc volo. *Phorm.* V. 3. 26.

Syntaxis. *Una eſſe cum aliquo. Una perire. Secum una ducere aliquem. Adeſſe una in unis aedibus. Cibum una capere cum aliquo. Una in convivio eſſe. Una ire cum amica in via. Una cum aliquo conſilium capere. Una cum puella exponere annulum. Una cubare cum puella. Una mecum. Aetatem una inter ſe agere.*

Unciatim.

Quod ille *unciatim* vix de demenſo ſuo, ſuum defrudans genium, comparſit miſer. *Phorm.* I. 1. 9.

Unctus,

 U N U N

Unctus, a, um.

Ten' aſymbolum venire! *unctum*, atque lautum e balneis. *Phorm.* II. 2. 25.

Unde.

Unde id ſcis? *And.* III. 2. 31. Eho, Myſis, puer hic *unde* eſt? Miror, *unde* ſit. *Unde* eſt? dic clare. *And.* IV. 4. 9. 11. & 15. Hem Davum tibi! *Si. Unde* egreditur? *And.* V. 2. 2. Atque in Theſauro ſcripſit, cauſam dicere prius, *unde* petitur aurum, quare ſit ſuum, quam ille, qui petit, *unde* is ſit theſaurus ſibi: aut *unde* in patrium monumentum pervenerit. *Eun.* Prol. 11. 12. & 13. Mercator hoc addebat, e praedonibus, *unde* emerat, ſe audiſſe. *Eun.* I. 2. 35. *Unde* it? *Ch.* Egone? neſcio hercule, neque *unde* eam, neque quorſum eam. Virgo cuja eſt? *Ch.* Neſcio hercle. *Pa. Unde* eſt? *Eun.* II. 3. 13. & 29. Neminemne intervenire mihi, qui me ſequatur: quo pergam, *unde* emergam? *Eun.* III. 5. 7. Iſtam, quam habes, *unde* habes veſtem? *Unde* igitur fratrem meum eſſe ſciebas? *Eun.* IV. 4. 28. & 33. *Unde* ea eſſe cenſes? Perii! *unde* illi ſunt ancillae? *Heaut.* II. 3. 5. & 12. Rogas? fingeret fallacias, *unde* eſſet adoleſcenti, amicae quod daret. *Heaut.* III. 2. 23. Is hic eſt annulus. *Ch. Unde* habes? Neſcio; niſi ut ex ipſa quaeras, *unde* hunc habuerit. *Heaut.* IV. 1. 41. & 45. Garris. *unde*? *Sy.* A tuo patre. *Heaut.* IV. 6. 19. *Unde* mihi peterem cibum. *Heaut.* V. 2. 25. Nam ſi eſſet, *unde* id fieret, faceremus. Eſt, Dîs gratia, & *unde* haec fiant, & adhuc non moleſta ſunt. *Adelph.* I. 2. 26. & 42. Vae miſero mihi! tot res repente circumvallant, *unde* emergi non poteſt. *Adelph.* III. 2. 4. Domi habuit, *unde* diſceret. *Adelph.* III. 3. 59. Atque huic aliquid paululum prae manu dederis, *unde* utatur: reddet tibi cito. *Adelph.* V. 9. 24. Sed videon' ego Philotium? *unde* haec advenit? *Hec.* I. 2. 6. Magnum neſcio quid neceſſe eſt eveniſſe, *unde* ira inter eas interceſſit. *Hec.* III. 1. 25. Quae (res) inter vos intervenit, *unde* ortum eſt initium irae. *Hec.* III. 2. 16. Nequeo mearum rerum initium ullum invenire idoneum, *unde* exordiar narrare. *Hec.* III. 3. 2. Quid exanimatus es, obſecro? aut *unde* annulum iſtum nactus? Eum haec cognovit Myrrhina in digito modo me habentem. rogat, *unde* ſit? *Hec.* V. 3. 27. & 33. Aliis aliunde eſt periclum, *unde* aliquid abradi poteſt. *Phorm.* II. 2. 19. Ita, proximo quidem: at nos *unde*? aut quamobrem? *Phorm.* II. 3. 71. Quid faciam? *unde* ego nunc tam ſubito huic argentum inveniam miſer? Invenias argentum. *Ge.* Cupio: ſed id *unde*, edoce. *Phorm* III. 3. 1. & 7. Pol me detinuit morbus. *De. Unde*? aut qui? Quo pacto, aut *unde* mihi ſit, dicendum ordine eſt. *Phorm.* IV. 1. 8. & 14. Petam hinc, *unde* a primo inſtitui. is ſi dat, ſat eſt. *Phorm.* IV. 2. 14. Quo conſilia haec referam? aut *unde* mihi auxilium petam? Eho! dic mihi, quid rei tibi eſt cum familia hac, *unde* exis? *Phorm.* V. 1. 2. & 21. Quo pacto, aut *unde* haec hic reſcivit? Quum e medio exceſſit, *unde* haec ſuſcepta eſt tibi. *Phorm.* V. 7. 59. & 74. Vinolentus mulierculam eam compreſſit, *unde* haec nata eſt. *Phorm.* V. 8. 29.

Unguentum.

Obſonat? potat? olet *unguenta*? de meo. *Adelph.* I. 2. 37.

Unguis.

Qui nunc ſi detur mihi, ut ego *unguibus* facile illi in oculos involem venefico! *Eun.* IV. 3. 6.

Unicus, a, um.

Huic jam manſiſſet *unicus* gnatus domi. *Heaut.* III. 2. 29. Filium *unicum* adoleſcentulum habeo. Sed gnatum *unicum*, eum ego hinc ejeci miſerum injuſtitia mea. *Heaut.* I. 1. 41. & 79. Seſe ſenem eſſe, dicere: illum autem (filium) *unicum*. *Hec.* I. 2. 43. Ultro ad me venit, *unicam* gnatam ſuam cum dote ſumma filio uxorem ut daret. *And.* I. 1. 73. Per te Deos oro, perque *unicam* gnatam tuam, & gnatum meum. *And.* III. 3. 8. Quaeſo, quid ſi filiam ſuam *unicam* locaret? *Phorm.* IV. 3. 41.

Universus, a, um.

Quum illis placet, qui vobis *univerſis* & populo placent. *Adelph.* Prol. 19. Hui! *univerſum* triduum? vide, quid agas. *Eun.* II. 1. 18. Quod ille unciatim comparſit miſer, id illa *univerſum* abripiet. *Phorm.* I. 1. 11.

Uniusmodi.

Parentum injuriae *uniuſmodi* ſunt ferme. *Heaut.* I. 2. 31.

Unquam.

Cavit, ne *unquam* infamiae ea res ſibi eſſet. *And.* II. 6. 13. Nec quis eſſet, *unquam* audieram dicier. *Eun.* IV. 4. 32. Unam hanc noxiam mitte: ſi aliam admiſero *unquam*, occidito. *Eun.* V. 2. 14. Quis homo pro moecho *unquam* vidit in domo meretricia prehendi quemquam? *Eun.* V. 5. 18. Neque agri, neque urbis odium me *unquam* percipit. *Eun.* V. 6. 2. Miles, edico tibi, ſi te in platea offendero hac poſt *unquam*, periiſti! *Eun.* V. 9. 34. Mihi ſi *unquam* filius erit, nae, ille facili me utetur patre. *Heaut.* II. 1. 5. Neque potuiſſe *unquam* ab hac me expellere. *Heaut.* II. 3. 20. Numquam commodius *unquam* herum audivi loqui. *Heaut.* III. 2. 48. Ullamne ego rem *unquam* in vita mea volui, quin? *Heaut.* V. 3. 4. Si *unquam* ullum fuit tempus, mater, quum. Cave poſthac, ſi me amas, *unquam* iſtuc verbum ex te audiam. *Heaut.* V. 4. 1. & 8. Non committet hodie *unquam*, iterum ut vapulet. Neque tu verbis ſolves *unquam*, quod mihi re maleſeceris. *Adelph.* II. 1. 5. & 10. Nemini ego plura acerba eſſe credo ex amore homini *unquam* oblata, quam mihi. *Hec.* III. 1. 1. Si *unquam* erga te animo eſſe amico ſenſiſti eam, mi Pamphile. *Hec.* III. 3. 29. Voviſſe hunc dicam, ſi ſalvos

domum rediſſet *unquam*. *Hec.* III. 4. 21. Si utrumvis horum, mulier, *unquam* tibi viſus forem. *Hec.* IV. 1. 10. Neque fuiſſe praegnantem *unquam* ante hunc ſcivi diem. *Hec.* IV. 4. 19. Equidem plus hodie boni feci imprudens, quam ſciens ante hunc diem *unquam*. *Hec.* V. 4. 40. En *unquam* cuiquam contumelioſius audiitis factam injuriam, quam? *Phorm.* II. 3. 1. Nec cum hujuſmodi *unquam* uſus venit, ut conflictares malo. *Phorm.* III. 2. 20. Neque adeo defetiſcar *unquam* experirier, donec. *Phorm.* IV. 1. 23. Vinolentus mulierculam eam compreſſit: neque poſtilla *unquam* attigit. *Phorm.* V. 8. 29.

UNUMQUODQUE.

Jam adibo, atque *unumquodque*, quod quidem erit belliſſimum, carpam. *Adelph.* IV. 2. 51.

UNUS, A, UM.

Sed poſtquam amans acceſſit, pretium pollicens, *unus*, & item alter. *And.* I. 1. 50. At mihi *unus* ſcrupulus etiam reſtat, qui me male habet. *And.* V. 4. 37. Illi invidere miſere. verum *unus* tamen impenſe. *Eun.* III. 1. 22. *Unus* eſt dies, dum argentum eripio. pax! nihil amplius *Heaut.* IV. 3. 39. Ut *unus* hominum homo te vivat nuſquam quiſquam blandior. *Hec.* V. 4. 21. An fortunam collaudem, quae gubernatrix fuit; quae tot res, tantas, tam opportune in *unum* concluſit diem? *Eun.* V. 9. 17. Hem! tot mea ſolius ſolliciti ſint cauſa, ut me *unum* expleant? *Heaut.* I. 1. 77. Magis *unum* etiam inſtare, ut hodie conficerentur nuptiae. *Heaut.* V. 1. 22. *Unum* (filium) vis curem, curo. *Adelph.* I. 2. 58. Numquam *unum* intermittit diem, quin ſemper veniat. *Adelph.* III. 1. 6. Qui ſine hac jurabat, ſe *unum* numquam victurum diem. *Adelph.* III. 2. 34. Illum curo *unum*: ille ad me attinet. *Adelph.* III. 3. 82. Omnes congruunt: *unum* cognoris, omnes noris. Egon' illam cum illo ut patiar nuptum *unum* diem? *Phorm.* II. 1. 35. & 74. Ego cum illo, quocum tum *uno* rem habebam hoſpite, abii huc. Quia neque tu *uno* eras contenta, neque ſolus dedit. *Eun.* I. 2. 39. & 42. Qui mihi nunc *uno* digitulo fores aperis fortunatus. *Eun.* II. 2. 53. Atqui ſi illam digito attigerit *uno*, oculi illico effodientur. *Eun.* IV. 6. 2. Vobis cum *uno* ſemel ubi aetatem agere decretum eſt viro. *Heaut.* II. 4. 12. Itaque adeo *uno* animo omnes ſocrus oderunt nurus. *Hec.* II. 1. 4. Propter egeſtatem, proximo juſſa eſt dari, ut cum *uno* aetatem degeret? *Phorm.* II. 3. 70. Cujus nunc miſerae ſpes opeſque ſunt in te *uno* omnes ſitae. *Phorm.* III. 1. 6. An quia, quos fallam, pro *uno* duo ſunt mihi dari? *Phorm.* IV. 2. 12. Mitte orare: *una* harum quaevis cauſa me, ut faciam, monet. *And.* V. 4. 1. Haec verba, *una* mehercle falſa lachrymula reſtinguet. *Eun.* I. 1. 22. *Una* haec ſpes eſt, ubi ubi eſt, diu celari non poteſt. *Eun.* II. 3. 4. Venit *una*, (ancilla) heus tu, inquit, Dore. *Eun.* III. 5. 46. *Una* eſt domus. *Eun.* V. 9. 8. Praeterea *una* ancillula erat, ea texebat una. An ea quoque dicetur hujus, ſi *una* haec dedecori eſt parum? *Heaut.* II. 3. 52. & 93. Atque haec *una* nox. *Heaut.* III. 1. 52. Eho! quaeſo, *una* accedundi via eſt? *Heaut.* III. 3. 22. *Una* illarum interea propere praecucurrit. *Hec.* III. 3. 11. Nunc *una* mihi res etiam reſtat, quae eſt conficiunda. *Phorm.* V. 5. 3. *Una* injuria eſt tecum. altera eſt tecum. *Phorm.* V. 7. 90. Interea inter mulieres, quae ibi aderant, forte *unam* adſpicio adoleſcentulam, forma! *And.* I. 1. 91. *Unam* hanc noxiam mitte. *Eun.* V. 2. 13. Ei *unam* coenam, atque ejus comitibus dedi. *Heaut.* III. 1. 46. *Unam* hanc rem me habere praeter alios praecipuam arbitror. *Adelph.* II. 3. 5. *Unam* fac domum. *Adelph.* V. 7. 11. Ego vero jubeo, quam maxume *unam* facere nos hanc familiam. *Adelph.* V. 8. 3. Alias ut omittam miſerias, *unam* hanc vide. *Hec.* III. 4. 6. Per ejus *unam*, ut audio, aut vivam, aut moriar ſententiam. *Phorm.* III. 1. 19. Si tum non dedero, *unam* praeterea horam ne oppertus ſies. *Phorm.* III. 2. 29 Quid! duaſne is uxores habet? *So.* Au! obſecro: *unam* ille quidem hanc ſolam. *Phorm.* V. 1. 27. Inde filiam ſuſcepit jam *unam*, dum tu dormis. Filius, homo adoleſcens, ſi habet *unam* amicam, tu uxores duas? *Phorm.* V. 8. 18. & 52. Viden' tu ancillas, aurum, veſtem? quam ego cum *una* ancillula hic reliqui. *Heaut.* II. 3. 11. Pro Divûm fidem! meretrix & materfamilias *una* in domo? *Adelph.* IV. 7. 29. Tum tu igitur nihil adtuliſti huc plus *una* ſententia? *Hec.* III. 5. 12. Quam fortunatus caeteris ſum rebus, abſque *una* hac foret. *Hec.* IV. 2. 25. Refererque gratiam ei, *una*que nos ſibi opera amicos junget. *Hec.* V. 2, 32. Si advigilaveris, ex *unis* geminas mihi conficies nuptias. *And.* IV. 1. 51. Conloquetur: aderit una in *unis* aedibus. *Eun.* II. 3. 75. Fortaſſe *unum* aliquod verbum inter eas iram hanc conciverit. *Hec.* III. 1. 33. Hoc mihi *unum* relliquum fuerat malum, ſi. *Hec.* IV. 1. 55. Palam beatus: ni *unum* hoc deſit. *Phorm.* I. 3. 18. *Unum* hoc ſcio, hanc meritam eſſe, ut memor eſſes ſui. Verbum *unum* cave de nuptiis. *And.* I. 5. 46. & 65. Crede, numquam hodie tecum commutaturum patrem *unum* eſſe verbum, ſi. *And.* II. 4. 8. Hoc ego ſcio *unum*, neminem peperiſſe hic. *And.* III. 2. 26. Verbum ſi mihi *unum*, praeterquam quod te rogo, faxis, cave. *And.* IV. 4. 14. *Unum* hoc ſcito: contumeliae non me feciſſe cauſa, ſed amoris. *Eun.* V. 2. 38. *Unum* etiam hoc vos oro, ut. *Eun.* V. 9. 54. Jam ſi verbum *unum* poſthac. *Adelph.* I. 2. 55. Labaſcit. *unum* hoc habeo: vide, ſi ſatis placet. *Adelph.* II. 2. 31.

Solum

Digitized by Google

Solum *unum* hoc vitium ſenectus adſert hominibus. *Adelph.* V. 3. 47. Verum te hoc moneo *unum*: qualis ſim amicus, aut. *Hec.* V. 1. 39. *Unum* hoc ſcio: quod fors ſeret, feremus aequo animo. *Phorm.* I. 2. 87. Tamen adbuc curavi *unum* hoc quidem, ut mihi eſſet fides. *Phorm.* V. 7. 11. Quin tu *uno* verbo dic, quid eſt, quod me velis. Tum *uno* ore omnes omnia bona dicere. *And.* I. 1. 18. & 69. Labaſcit, victus *uno* verbo, quam cito! *Eun.* I. 2. 98. Amici omnes modo *uno* ore auctores fuere, ut. *Phorm.* IV. 3. 20.

VOCABULUM.

Tanquam Philoſophorum habent diſciplinae ex ipſis *vocabula.* *Eun.* II. 2. 33.

VOCO.

Me ad coenam *voca.* *Nau.* Pol vero *voco.* *Phorm.* V. 8. 64. & 65. Jam ferme moriens me *vocat.* *And.* I. 5. 49. Salutant: ad coenam *vocant.* *Eun.* II. 2. 28. Epidicazomenon quam *vocant* Comoediam Graeci. *Phorm.* Prol. 26. Quem, inquit, ad coenam *vocabo* meorum aequalium potiſſimum? *And.* II. 6. 22. Spatium adparandis nuptiis, *vocandi*, ſacrificandi dabitur paululum. *Phorm.* IV. 4. 22. Euge! jam lepidus *vocor.* *Adelph.* V. 7. 13. O! qui *vocare*? *Ge.* Geta. *Adelph.* V. 6. 3. Paraſiti item ut Gnathonici *vocentur.* *Eun.* II. 2. 33.

VOLO, ARE.

Quid ceſſas? *vola.* *Hec.* III. 4. 24.

VOLO, VIS, VULT.

Soſia, adeſdum: paucis te *volo.* Sin eveniat, quod *volo.* *And.* I. 1. 2. & 138. Nihil *volo* aliud, niſi Philumenam. *And.* II. 1. 6. Ambo opportune: vos *volo.* *And.* II. 2. 8. Ducas *volo* hodie uxorem. *And.* II. 3. 14. Hodie uxorem ducas, ut dixi, *volo.* *And.* II. 5. 7. Prorſus a me opinionem hanc tuam eſſe ego amotam *volo.* *And.* III. 2. 30. Immo ita *volo*, itaque poſtulo, ut fiat. *And.* III. 3. 18. Hei mihi! cur non habeo ſpatium, ut de te ſumam ſupplicium, ut *volo*? *And.* III. 5. 17. Si poterit fieri, ut ne pater per me ſtetiſſe credat, *volo.* *And.* IV. 2. 17. Sed ſine me pervenire, quo *volo.* *Eun.* I. 2. 44. Hos prius introducam, & quae *volo*, ſimul imperabo. *Eun.* III. 2. 39. Conſilium *volo* capere una tecum. *Eun.* III. 5. 66. *Volo* ego adeſſe hic advocatos nobis in turba hac. *Eun.* IV. 6. 26. Equidem pol in eam partem accipioque, & *volo.* *Eun.* V. 2. 37. Quamobrem omnes vos oratos *volo*, ne. *Heaut.* Prol. 26. Ego te meum eſſe dici tantiſper *volo*, dum. Dionyſia hic ſunt hodie; apud me ſis *volo.* *Heaut.* I. 1. 54. & 110. Scin', quid nunc facere te *volo*? *Heaut.* III. 1. 85. Plus ſpei video, quam *volo.* *Heaut.* IV. 1. 46. Cum maxume *volo* te dare operam, ut fiat. Simul & conficiam facilius ego, quod *volo.* *Heaut.* IV. 5. 41. & 55. Ego domi ero, ſi quid me voles. *Me.* Sane *volo.* *Heaut.* IV. 8. 32. Quid hoc, quod *volo*, ut filia nubat noſtro? *Heaut.* V. 1. 62. Niſi quod tibi bene ex animo *volo.* *Heaut.* V. 2. 6. Quod peto, & *volo*, parentes meos ut commonſtres mihi. *Heaut.* V. 4. 4. Egomet habeo propemodum, quam *volo.* Syro ignoſcas *volo*, quae mea cauſa fecit. *Heaut.* V. 5. 21. & 22. Eſt Dis gratia, quum ita, ut *volo*, eſt. Quidquid eſt, *volo* ſcire; atque hominem convenire. *Adelph.* I. 2. 59. & 74. Hem! ſic *volo.* Iſtuc *volo* ergo ipſum experiri. *Adelph.* II. 1. 15. & 18. Scire equidem *volo*, quot mihi ſint domini. *Adelph.* IV. 2. 16. Hoc conſili, quod *volo.* *Adelph.* V. 8. 23. Nunc ſi potis eſt, maxume *volo*, doque operam, ut. *Hec.* III. 3. 36. Eſſe inter nos adfinitatem hanc ſane perpetuam *volo.* Manere adfinitatem hanc inter nos *volo*, ſi. *Hec.* IV. 4. 14. & 101. Scin', quid *volo* potius, ſodes, facias? *Hec.* V. 1. 26. Hominem commonſtrarier mihi iſtum *volo.* *Phorm.* II. 1. 76. *Volo* ipſius quoque voluntate hoc fieri, ne. *Phorm.* IV. 5. 13. Factum *volo.* Una omnes nos aut ſcire, aut neſcire hoc *volo.* Heus! ne filii quidem noſtri hoc reſciſcant, *volo.* *Phorm.* V. 3. 4. 26. & 36. Nolo, *volo*: *volo*, nolo ruſum. *Phorm.* V. 7. 57. Ergo aperte *vis*, quae reſtant, me loqui? *And.* I. 2. 24. Quoniam non poteſt id fieri, quod *vis*, id velis, quod poſſit. *And.* II. 1. 5. Verum *vis* dicam? *And.* IV. 2. 25. Tibi ego dico, an non? *My.* Quid *vis*? *And.* IV. 4. 23. Audi obſecro. *Dr.* Quid *vis*? *And.* V. 2. 20. *Vis* me uxorem ducere? *And.* V. 3. 27. Proin tu, taceri ſi *vis*, vera dicito. Scilicet faciendum eſt, quod *vis*. Numquid *vis* aliud? *Eun.* I. 2. 26. 106. & 111. Sed heus tu! *Pa.* Quid *vis*? *Eun.* II. 1. 11. Num quem evocari hinc *vis* foras? *Eun.* II. 2. 52. Ubi *vis*, non moror. Ubi *vis*, dona adſunt tibi a Phaedria. *Eun.* III. 2. 7. & 11. Quid eſt, quod laetus ſis? quid tibi *vis*? *Eun.* III. 5. 11. Quid tu tibi *vis*? Quis tu es homo? quid tibi *vis*? Jam dimitto exercitum? *Thr.* Ubi *vis*. *Eun.* IV. 7. 28. 34. & 44. Paululum opperirier ſi *vis*. *Vin'* interea, dum is venit, domi opperiamur potius, quam? *Eun.* V. 2. 52. & 55. Quid eſt, inepta? quid tibi *vis*? *Eun.* V. 7. 6. Quid *vis*, faciam? Thraſo! ubi *vis*, accede. *Eun.* V. 9. 24. & 58. Proh Deûm atque hominum fidem! quid *vis* tibi? quid quaeris? Scire hoc *vis*? *Heaut.* I. 1. 9. & 35. *Vis* amare: *vis* potiri: *vis*, quod dea illi, effici: tuum eſſe in potiundo periclum non *vis*. *Heaut.* II. 3. 81. & 82. Quid aliud tibi *vis*? Concaluit: quid *vis*? *Heaut.* II. 3. 90. & 108. *Vin'* tu homini ſtulto mihi auſcultare? Abi ſane iſtac, illorſum, quo *vis*. *Heaut.* III. 3. 24. & 27. *Vin'* me iſtuc tibi, etſi incredibile eſt, credere? *Heaut.* IV. 1. 21. Quid igitur dicam tibi, *vis*? *Heaut.* IV. 6. 14. Cedo, quid *vis*? faciam. *Heaut.* IV. 8. 5. Ita dictu opus eſt, ſi me *vis* fal-

 VO VO

ſalvom eſſe. Sino. itane *vis*? *Heaut.* V. 1. 68. & 75. Si ſcire *vis*, ego dicam. *Heaut.* V. 4. 10. Si me vivum *vis*, pater, ignoſce. *Heaut.* V. 5. 7. Unum *vis* curem, curo. *Adelph.* I. 2. 58. Leno. audi, ſi *vis*, nunc jam. Jamne me *vis* dicere id, quod ad te attinet? Nunc vide, utrum *vis*. *Adelph.* II. 1. 30. 32. & 41. Numquid *vis*, quin abeam? *Adelph.* II. 2. 39. Numquid *vis*? *De.* Mentem vobis meliorem dari. *Adelph.* III. 3. 78. Parata a nobis ſunt, ut dixi, ubi *vis*. *Adelph.* V. 3. 2. Eho! *vin'* tu huic ſeni auſcultare? *Adelph.* V. 7. 8. *Vin'* tu hoc fieri? *Aeſ.* Cupio. *Mi.* Siquidem tu *vis*, Syre, eho! accede huc ad me. *Adelph.* V. 9. 12. & 13. Haud ita decet, ſi perpetuam *vis* eſſe adfinitatem hanc. Sed numquid *vis*? *Hec.* II. 2. 10. & 30. Si *vis* vero veram rationem exſequi. *Hec.* III. 1. 26. Quid *vis* dicam? *Hec.* III. 4. 22. Si caetera ſunt ita, ut *vis*. *Hec.* IV. 2. 28. Pater. *La.* Quid *vis*, Pamphile? Quid ita iſtuc *vis*? Quid *vis* facere, niſi reducere? *Hec.* IV. 3. 7. & 9. Sed *viſne* adeſſe me una, dum iſtam convenis? *Hec.* IV. 4. 1. 3. Quid *vis*? cedo. *Hec.* V. 1. 26. Ob eam rem *vis* ergo intro eam? *Hec.* V. 2. 21. Numquid, Geta, aliud me *vis*? *Phorm.* I. 2. 101. Quid *vis*, niſi uti maneat Phanium? *Phorm.* II. 2. 8. Dic, Cratine. *Cra.* Mene *vis*? *De.* Te. Numquid nos *vis*? *Phorm.* II. 4. 8. & 18. Equidem hercle neſcio. *Ch.* *Vin'* ſcire? *Vin'* me hoc credere? *vin'* ſatis quaeſitum mihi iſtuc eſſe? *Pherm.* V. 3. 24. 27. & 28. Si *vis* mihi uxorem dare, quam deſpondiſti, ducam. Quid *vis* tibi? *Phorm.* V. 7. 31. & 53. Orat: confitetur: purgat. quid *vis* amplius? *Vin'* primum hodie facere, quod ego gaudeam? *Phorm.* V. 8. 46. & 63. Quid hic *vols*? *And.* I. 2. 13. Quid igitur ſibi *vols* pater? *And.* II. 3. 1. Quid hic *vols* veterator ſibi? *And.* II. 6. 26. Quis me *vols*? petit! pater eſt. *And.* V. 3. 1. Si mihi pergit, quae *vols*, dicere, ea, quae non *vols*, audiet. *And.* V. 4. 17. Aut dicat quod *vols*; aut moleſta ne ſiet. *Eun.* III. 3. 23. Idem abſens facere te hoc *vult* filius. *Heaut.* I. 1. 112. Non *vult* te ſcire ſe rediſſe etiam. Cupio illi dare, quod *vols*. *Heaut.* III. 1. 24. & 88. Quid *vols* ſibi, Syre, haec oratio? Te *vols*: videas, quid *velis*. Non licet hominem eſſe ſaepe ita ut *vols*, ſi res non ſinit. *Heaut.* IV. 1. 2. 6. & 53. Dedo patri me nunc jam, ut frugalior ſim, quam *vols*. *Heaut.* IV. 3. 3. Heus Dromo. *Dr.* Quis me *vols*? *Heaut.* IV. 4. 21. Hanc ſibi uxorem dari *vols* Clinia. *Heaut.* IV. 8. 6. Immo, utrum *vols*. *Heaut.* V. 5. 14. Vah! leno iniqua me non *vols* loqui. *Adelph.* II. 1. 33. Ut quiſque ſuum *vols* eſſe, ita eſt. Quando ita *vols* frater, de iſtoc ipſe viderit. *Adelph.* III. 3. 45. & 83. Quid ille gannit? quid *vols*? *Adelph.* IV. 2. 17. Quid iſtic? dabitur: quandoquidem hic *vols*. *Adelph.* V. 8. 33. Denique hic *vols* fieri. *Adelph.* V. 9. 12. Siquidem ille ipſe non *vols*. *Hec.* IV. 1. 45. Etiam nunc, ſi *vols* Demipho dare, quantum. *Phorm.* IV. 3. 51. Laetus ſum, fratri obtigiſſe, quod *vols*. *Pherm.* V. 4. 1. Quidnam hic ſibi *vols*? *Phorm.* V. 6. 3. Alio pacto haud poterat fieri, ut ſciret haec, quae *volumus*. *And.* IV. 4. 54. Utquimus, ajunt, quando ut *volumus*, non licet. *And.* IV. 5. 10. Quaeſo hercle ut liceat, pace quod fiat tua, dare huic quae *volumus*. *Eun.* III. 2. 14. Quae ego illis ineſſe video, ita ut *volumus*. *Adelph.* V. 3. 41. Non potuit melius pervenirier eo, quo nos *volumus*. Fac ut illam ducat, nos quam *volumus*. *Phorm.* IV. 3. 36. & 66. Vos aequo animo aequa noſcere oportet, ſi vos *voltis* perhiberi probos. *Adelph.* III. 4. 59. Si vos tantopere iſtuc *voltis*, fiat. *Adelph.* V. 8. 22. Si id *voltis* potius. *Adelph.* V. 9. 35. *Voltiſne* eamus viſere? *Phorm.* I. 2. 52. Ubi *voltis*, uxorem date. *Phorm.* V, 7. 14. Valeant, qui inter nos diſcidium *volunt*. *And.* IV. 2. 14. Eſt genus hominum, qui eſſe primos ſe omnium rerum *volunt*, nec ſunt. *Eun.* II. 2. 17. Utinam ſic ſient, qui mihi male *volunt*! *Eun.* IV. 3. 13. Scin' quid ego te *volebam*? *Eun.* II. 3. 46. Sed video, eccos, quos *volebam*. *Heaut.* II. 3. 15. Offendi adveniens quicum *volebam*, atque ut *volebam*, collocatam filiam. *Phorm.* V. 1. 32. Aut negoti ſiquando odium ceperat, requieſcere ubi *volebat*; quaſi. noſtin'? *Eun.* III. 1. 15. Neſcio quid tibi ſum oblitus hodie, ac *volui*, dicere. *And.* V. 1. 22. Quid? quid aliud *volui* dicere? *Eun.* III. 2. 51. Pater adeſt, quem *volui*: adibo. *Heaut.* I. 2. 5. Ullamne ego rem unquam in vita mea *volui*, quin? *Heaut.* V. 3. 5. Mane. nondum etiam dixi id, quod *volui*. *Hec.* V. 1. 18. Ipſe eſt, quem *volui* obviam. *Phorm.* I. 4. 19. Amici filiam, ita ut aequum fuerat, *volui* uxorem ducere. *Phorm.* IV. 3. 46. Quam joco rem *voluiſti* a me tandem, quin perfeceris? *Eun.* I. 2. 100. Quam bene vero abs te proſpectum eſt! quid *voluiſti*? cogita. *Heaut.* IV. 1. 25. Quod habes, ita ut *voluiſti*, uxorem ſine mala fama. *Phorm.* I. 3. 17. Quid me in hac re facere *voluiſti* tibi? *Phorm.* II. 1. 61. Quae ſeſe in ignem injicere *voluit*, prohibui; ſervavi. *And.* I. 1. 113. Id *voluit*, nos ſic necopinantes duci falſo gaudio. *And.* I. 2. 9. Num ille ſomniat ea, quae vigilans *voluit*? *And.* V. 6. 8. *Voluit* facere contra huic aegre. *Eun.* IV. 1. 10. Quid ſi hoc quiſpiam *voluit* Deus? *Eun.* V. 2. 36. Oratorem *voluit* eſſe me, non prologum. *Heaut.* Prol. 11. Quandoquidem hoc numquam mihi ipſe *voluit* credere. *Adelph.* IV. 5. 6. Quod heri nemo *voluit* viſentem ad eam te intro admittere. *Hec.* II. 1. 40. Heri nemo *voluit* Softratam intro admittere. *Hec.* III. 1. 49. Puerumque ob eam rem

clam

Digitized by Google

clam *voluit*, natus qui eſt, exſtinguere. *Hec.* V. 1. 22. Hic reſpondere *voluit*, non laceſſere. *Phorm.* Prol. 20. Hem! iſtuc *volueram*. *Heaut.* IV. 8. 26. Ubi *voles*, arceſſe. *And.* V. 2. 7. Tuus eſt nunc Chremes: facturum quae *voles*, ſcio eſſe omnia. *And.* V. 6. 12. Ubi moleſtum non erit, ubi tu *voles*, ubi. *Eun.* III. 2. 31. Ubi nos laverimus, ſi *voles*, lavato. *Eun.* III. 5. 48. Age modo, hodie ſero, ac nequicquam *voles*. *Heaut.* II. 3. 103. Jam me hoc *voles* patrem exorare, ut. *Heaut.* IV. 3. 27. Etiam, ſi *voles*, deſponſam quoque eſſe dicito. Ego domi ero, ſi quid me *voles*. *Heaut.* IV. 8. 25. & 32. Haec ſi *voles* in animo vere cogitare. *Adelph.* V. 3. 31. Noſtra utere amicitia, ut *voles*. *Hec.* V. 1. 37. Faciet, ut *voles*. Ecaſtor poſthac tibi, quod potero, & quae *voles*, faciamque, & dicam. *Phorm.* V. 8. 54. & 61. Quid? ah! *voles*, certo ſcio. *Eun.* V. 2. 50. Quodcunque inciderit in mentem, *voles*. *Heaut.* III. 1. 75. Ille, ſi me alienus adfinem *volet*, tacebit, dum. *Phorm.* IV. 1. 16. Age, age nunc, Phormionem, qui *volet*, laceſſito. *Phorm.* V. 8. 38. Et quid facere in hac te te *velim*. *And.* I. 1. 23. Auſculta paucis: & quid ego te *velim*, & tu quod quaeris, ſcies. *And.* III. 3. 4. Numquid vis aliud? *Ph.* Egone quid *velim*? *Eun.* I. 2. 111. Quod ego numquam vidi fieri, neque *velim*. *Eun.* V. 5. 16. Here, primum te arbitrari, quod res eſt, *velim*. *Eun.* V. 6. 9. Principio ego vos credere ambos hoc mihi vehementer *velim*. *Eun.* V. 9. 39. Ita ſe defatigent, *velim*, ut. *Adelph.* IV. 5. 3. Ita *velim* me promerentem ames, dum vivas, ut. *Adelph.* IV. 5. 47. Idque ſi nunc memorare hic *velim*, vere poſſum: ni te ex ipſa haec magis *velim* reſciſcere. *Hec.* III. 5. 21. & 23. *Velim* quidem hercle. *Hec.* V. 2. 17. Nunc quid *velim*, animum attendite. *Phorm.* Prol. 25. Egon' tuam expetam amicitiam? aut te viſum, aut auditum *velim*? *Phorm.* II. 3. 85. Ego, quae in rem tuam ſint, ea *velim* facias. *Phorm.* II. 4. 9. Ita *velim*: ſed, qui iſtuc credam ita eſſe, mihi dici *velim*. *Phorm.* V. 6. 15. Exſpecto quid *velis*. Quin tu uno verbo dic, quid eſt, quod me *velis*. *And.* I. 1. 7. & 18. Quoniam non poteſt id fieri, quod vis, id *velis*, quod poſſit. *And.* II. 1. 6. Loquere, quid *velis*. *And.* III. 3. 5. *Heaut.* IV. 1. 9. Novi ingenium mulierum: nolunt, ubi *velis*: ubi nolis, cupiunt ultro. *Eun.* IV. 7. 43. Facile pellas, ubi *velis*. *Eun.* V. 9. 50. Quaſi non ea poteſtas ſit tua, quo *velis* in tempore, ut te exſolvas. *Heaut.* IV. 3. 43. Metuis, ne non, quum *velis*, convincas eſſe illum tuum? *Heaut.* V. 3. 15. Huic mandes, ſi quid recte curatum *velis*. *Adelph.* III. 3. 18. Ut tu illam ſalvam magis *velis*, quam ego. *Hec.* II. 2. 17. Cui de integro eſt poteſtas etiam conſulendi, quid *velis*. *Phorm.* I. 3. 22. Eho! dic, quid *velis* dari tibi in manum? *Phorm.* IV. 3. 28. Hem! ſi quid *velis*, huic mandes, quod quidem recte curatum *velis*. *Phorm.* IV. 4. 7. & 8. Sin eſt, ut *velis* manere illam apud te. *Phorm.* V. 7. 32. Ut cum *velit* tibi jure iraſci, non queat. *And.* II. 3. 20. Ut pernoſcatis, quid ſibi Eunuchus *velit*. *Eun.* Prol. 45. Rogo, numquid *velit*? *Eun.* II. 3. 49. Voſtrarum nulla eſt, quin gnatum *velit* ducere uxorem. *Hec.* II. 1. 43. Ego hunc adibo, ſi quid me *velit*. *Hec.* III. 4. 15. Si eſt, ut *velit* reducere uxorem, licet. Deliberet, renuntietque hodie mihi, *velit*ne, an non. *Hec.* III. 5. 51. & 59. Roga, *velit*ne, an non, uxorem. *Hec.* IV. 1. 43. Neque ſinam, ut, qui nobis maledictum *velis*, mea pertinacia eſſe dicat factum. *Hec.* IV. 2. 14. Nec pol me multum fallit: quin, quod ſuſpicor, ſit, quod *velit*. *Hec.* V. 1. 2. Si uxorem *velis*, lege id licere facere. *Phorm.* I. 2. 65. Adeon' rem rediſſe, ut qui mihi conſultum optume *velis* eſſe, patrem ut extimeſcam? *Phorm.* I. 3. 1. Dum ne reducam, turbent porro, quam *velint*. *Hec.* IV. 4. 12. Quam *vellem*! *And.* II. 1. 26. Niſi nunc, cum minime *vellem*. *Eun.* II. 3. 41. Tum equidem iſtuc os tuum impudens videre nimium *vellem*. *Eun.* III. 5. 49. Numquam aedepol quidquam jam diu, quod magis *vellem* evenire, mihi evenit. *Eun.* V. 7. 1. Quam *vellem* Menedemum invitatum. *Heaut.* I. 2. 11. *Vellem* hercle factum: ita meritus. *Heaut.* IV. 6. 11. Abiit; vah! rogaſſe *vellem*. *Heaut.* V. 2. 25. Vah! quam *vellem* etiam noctu amicis operam mos eſſet dari. *Adelph.* IV. 1. 16. Illum vivum & ſalvum *vellem*. Quae numquam quidquam erga me commerita eſt, quod nollem: & ſaepe, quod *vellem*, meritam ſcio. *Hec.* III. 5. 14. & 37. Satin' omnia ex ſententia? *De. Vellem* quidem. *Phorm.* II. 1. 27. Virum me natam *vellem*. *Phorm.* V. 3. 9. Si ex me illa liberos *vellet* ſibi. *Hec.* IV. 4. 33. Si omnes hunc conjectum in nuptias inimici *vellent*. *And.* IV. 1. 45. Coepi iis omnia facere, obſequi quae *vellent*. *Phorm.* I. 2. 29. Sed demiror, quid ſit, quamobrem tantopere omnes nos celare *volueris* partum. Id nunc res indicium haec facit, quo pacto factum *volueris*. *Hec.* IV. 1. 15. & 31. Quantum is *voluerit*, datum eſſe dotis. *Phorm.* IV. 5. 10. Quod ſi in deterrendo *voluiſſem* operam ſumere. *Hec.* Alt. Prol. 17. Si meum imperium exſequi *voluiſſes*, interemtam oportuit. *Heaut.* IV. 1. 22. Aut *velle* in ea te oſtendi, quam ſis callidus. *And.* I. 2. 27. Patri dic *velle*. *And.* II. 3. 20. Num cenſes faceret, filium, niſi ſciret eadem haec *velle*? *And.* III. 3. 46. Negabon' *velle* me, modo qui ſum pollicitus, ducere? *And.* III. 5. 6. *Velle* ſe illam mihi dare: verum id vereri. Porro eunuchum dixti *velle* te. *Eun.* I. 2. 61. & 87.

Ait, rem divinam feciſſe, & rem ſeriam *velle* agere mecum. *Eun.* III. 3. 8. Adibo, atque ab eo gratiam hanc quam video *velle*, inibo. *Eun.* III. 5. 9. Siquidem id ſapere eſt, *velle* te id, quod. *Heaut.* II. 3. 83. Illam te amare & *velle* uxorem. Me aetatem cenſes *velle* id adſimularier! *Heaut.* IV. 3. 25. & 38. Illum ajunt *velle* uxorem. *Heaut.* IV. 8. 14. Dixit *velle* uxorem ducere. *Adelph.* I. 2. 71. Non oſtendam me id *velle.* *Adelph.* III. 3. 10. Quum te video noſtrae familiae tam ex animo factum *velle.* *Adelph.* V. 7. 21. Praeſidium *velle* ſe ſenectuti ſuae. *Hec.* I. 2. 44. Si eſt, ut dicat, *velle* ſe, redde. *Hec.* IV. 1. 43. Ut ajebat, de cjus conſilio ſeſe *velle* facere, quod. *Phorm.* III. 1. 17. Quo pacto ſatietatem amoris ait ſe *velle* ſumere. *Phorm.* V. 5. 6. Poſtquam, tantopere id vos *velle*, animadvorteram. *Phorm.* V. 7. 16.

SYNTAXIS. *Bene ex animo velle alicui. Quid tibi vis? Numquid vis, quin abeam? Numquid vis? Numquid me aliud vis? Quis me volt? Quid vult ſibi haec oratio? Male velle alicui. Scin' quid ego te volebam?*

VOLUNTAS.

Voluntas voſtra ſi ad Poëtam acceſſerit. *Phorm.* Prol. 30. Ut praeter ſui *voluntatem* patris, tamen hanc habere ſtudeat? *And.* V. 3. 9. Scio: tu coactus tua *voluntate* es. *And.* IV. 1. 34. Dictus filius tuus tua *voluntate.* *Heaut.* V. 4. 2. Quod vos jus cogit, id *voluntate* impetret. *Adelph.* III. 4 44. Volo ipſius quoque *voluntate* hoc fieri, ne. *Phorm.* IV. 5. 13 Ut ſua *voluntate*, id quod eſt faciundum, faciat. *Phorm.* V. 3. 2.

VOLVO.

Satis diu hoc jam ſaxum *volvo.* *Eun.* V. 9. 55.

VOLUPE.

Bene factum, & *volup'* eſt. *Hec.* V. 4. 17. Venire ſalvom *volup'* eſt. *Phorm.* IV. 3. 5.

VOLUPTAS.

Nihil pol jam res iſtaec *voluptatis* ferunt. *Hec.* IV. 2. 17. Egone hujus memoriam patiar meae *voluptati* obſtare? *And.* V. 4. 41. Haec non *voluptati* tibi eſſe, ſatis certo ſcio. *Heaut.* I. 1. 19. Si unquam ullum fuit tempus, mater, quum ego *voluptati* tibi fuerim. *Heaut.* V. 4. 1. Sane hercle homo *voluptati* obſequens fuit, dum vixit. *Hec.* III. 5. 9. Ut *voluptati* obitus, ſermo, adventus tuus ſemper fiet. *Hec.* V. 4. 19. *Voluptatem* magnam nuntias. *Heaut.* I. 2. 10. Abs te ut blanditiis ſuis, quam minimo pretio *voluptatem* ſuam expleat. *Hec.* I. 1. 12. Nec fas eſſe, ulla me *voluptate* hic frui. *Heaut.* I. 1. 97. Ego Deorum vitam propterea ſempiternam eſſe arbitror, quod *voluptates* eorum propriae ſunt. *And.* V. 5. 4. O mearum *voluptatum* omnium inventor, inceptor, perfector! *Eun.* V. 9. 4.

VORO.

Quo pacto ex jure heſterno panem atrum *vorent.* *Eun.* V. 4. 17.

VOVEO.

Perii! *voviſſe* hunc dicam, ſi. *Hec.* III. 4. 20.

VOX.

Matris *vox* viſa eſt Philumenae. *Hec.* III. 1. 38. Audire *vocem* viſa ſum modo militis. *Eun.* III. 2. 1. Audiviſſe *vocem* pueri viſus eſt vagientis. *Hec.* IV. 1. 2. Neque *voce* alia, ac res monebat, ipſa poterat conqueri. *Hec.* III. 3. 15. Enimvero *voce* eſt opus. *Phorm.* V. 7. 92.

URBANUS, A, UM.

Ego hanc clementem vitam *urbanam*, atque otium ſecutus ſum. *Adelph.* I. 1. 17.

URBS.

Neque agri, neque *urbis* odium me unquam percipit. *Eun.* V. 6. 2. Nunc ſervolum ad eam in *urbem* miſit. *Heaut.* I. 2. 17. Senex rus abdidit ſe: huc raro in *urbem* commeat. *Hec.* I. 2. 100. Agelli eſt hic ſub *urbe* paullum. *Adelph.* V. 8. 26. Illius ſtultitia victa, ex *urbe* tu rus habitatum migres? *Hec.* IV. 2. 13. Pamphilamne hac *urbe* privari ſines? *Phorm.* III. 2. 32.

URO.

Uro hominem. *Eun.* II. 2. 43. Si quando illa mentionem Phaedriae facit, aut ſi laudat, te ut male *urat.* *Eun.* III. 1. 48.

USPIAM.

Si abſis *uſpiam*: aut ubi ceſſes, evenire ea ſatius eſt. Ne aut ille alſerit, aut *uſpiam* ceciderit, aut. *Adelph.* I. 1. 3. & 12.

USQUAM.

Neque iſtic, neque alibi tibi *uſquam* erit in me mora. *And.* II. 5. 9. Num ejus color pudoris ſignum *uſquam* indicat? *And.* V. 3. 7. Occidi! neque virgo eſt *uſquam*: neque ego, qui. *Eun.* II. 3. 2. Numquam etiam fui *uſquam*, quin me omnes amarent plurimum. *Eun.* V. 9. 62. At ita, ut *uſquam* fuit fide quiſquam optuma. *Adelph.* II. 1. 7. Quaſi jam *uſquam* tibi ſint viginti minae, dum huic obſequare. *Adelph.* II. 2. 15. An hoc proferendum tibi videtur *uſquam* eſſe? *Adelph.* III. 2. 39. Dicam fratris eſſe hanc? quod minime eſt opus *uſquam* efferri. *Adelph.* IV. 4. 16. Quid conſolare me? an quiſquam *uſquam* gentium eſt aeque miſer? *Hec.* III. 1. 13.

USQUE.

Verberibus caeſum te, Dave, in piſtrinum dedam *uſque* ad necem. *And.* I. 2. 28. Tum patris pudor, qui me tam leni paſſus eſt animo *uſque* adhuc. *And.* I. 5. 27. Ut animus in ſpe atque in timore *uſque* antehac attentus fuit; ita. *And.* II. 1. 3. Suadere, orare, *uſque* adeo, donec perpulit. *And.* IV. 1. 38. Opus faciam, ut defetiger *uſque*, ingratiis ut dormiam. *Eun.* II. 1. 14. Ne furſum, deorſum curſites, neve *uſque*

Digitized by Google

uſque ad lucem vigiles. *Eun.* II. 2. 47. Ex Aethiopia eſt *uſque* haec. *Eun.* III. 2. 18. *Uſque* adeo ego illius ferre poſſum ineptias. *Eun.* IV. 6. 3. *Uſque* dum ille vitam illam colet inopem, carens patria ob meas injurias. Interea *uſque* illi de me ſupplicium dabo. *Heaut.* I. 1. 84. & 86. Mihi magna cum eo jam inde *uſque* a pueritia fuit ſemper familiaritas. *Heaut.* I. 2. 9. O mi Syre, audiſtin' obſecro? Sy. Quidni? qui *uſque* una adfuerim. *Heaut.* IV. 3. 6. Immo & ibi nunc ſum, & *uſque* id egi dudum, dum loquitur pater. *Heaut.* V. 2. 30. Ipſum dominum, atque omnem familiam mulcavit *uſque* ad mortem. *Adelph.* I. 2. 10. Jam intro abripiere, atque ibi *uſque* ad necem operiere loris. *Adelph.* II. 1. 28. Ego vapulando, ille verberando, *uſque* ambo defeſſi ſumus. Qui potui melius, qui hodie *uſque* os praebui? *Adelph.* II. 2. 5. & 7. Cteſipho me pugnis miſerum, & illam pſaltriam, *uſque* occidit. *Adelph.* IV. 2. 20. Ceſſatum *uſque* adhuc eſt. *Adelph.* IV. 4. 21. Miletum *uſque*? obſecro! *Adelph.* IV. 5. 21. Perreptavi *uſque* omne oppidum. Nunc vero domi certum obſidere eſt *uſque*, donec redierit. *Adelph.* IV. 6. 3. & 6. Ego vitam duram, quam vixi *uſque* adhuc, mitto. *Adelph.* V. 4. 5. Ego illos vobis *uſque* a pueris curavi ambos ſedulo. *Adelph.* V. 9. 5. *Uſque* illud viſum eſt Pamphilo neutiquam grave, donec. *Hec.* I. 2. 50. Ita *uſque* advorſa tempeſtate uſi ſumus. Quid, ſi non veniet? maneamne *uſque* ad veſperum? *Hec.* III. 4. 9. & 28. Nihil ceſſavi *uſque* adhuc. *Hec.* IV. 1. 29. Herus ſi redierit, molendum *uſque* in piſtrino. *Phorm.* II. 1. 19. Quot me cenſes homines jam deverberaſſe *uſque* ad necem? *Phorm.* II. 2. 13. Primus eſſes, memoriter progeniem voſtram *uſque* ab avo atque atavo proferens. *Phorm.* II. 3. 48. Habet haec, ei quod, dum vivat, *uſque* ad aurem obganniat. *Phorm.* V. 8. 41.

Usus.

Mihi ſic eſt *uſus*: tibi ut opus facto eſt, face. *Ch.* An cuiquam eſt *uſus* homini, ſe ut cruciet? *Heaut.* I. 1. 28. & 29. Non *uſus* veniet, ſpero. Nae, ego te, ſi *uſus* veniat, magnifice, Chreme, tractare poſſim. *Ch.* De iſtoc, quum *uſus* venerit, videbimus, quid opus ſit. *Heaut.* III. 2. 42. 45. & 46. Et moneo, quid facto *uſus* ſiet. *Adelph.* III. 3. 75. Quin res, aetas, *uſus* ſemper aliquid apportet novi. *Adelph.* V. 4. 2. Et tibi, ob eam rem, ſi quid *uſus* venerit, lubens bene faxim. *Adelph.* V. 6. 7. Non *uſus* facto eſt mihi, nunc hunc intro ſequi. *Hec.* III. 1. 47. An temere quidquam Parmenonem praetereat, quod facto *uſus* ſit? *Hec.* V. 4. 38. O Geta! provinciam cepiſti duram. *Ge.* Mihi *uſus* venit, hoc ſcio. *Phorm.* I. 2. 23. Nec cum hujuſmodi unquam *uſus* venit, ut conflictares malo. *Phorm.* III. 2. 20. Ad omnia haec magis opportunus, nec magis ex *uſu* tuo nemo eſt. *Eun.* V. 9. 47. Hoc ſcitum eſt; periculum ex aliis facere, tibi quod ex *uſu* ſiet. *Heaut.* I. 2. 36. Periculum ex aliis facito, tibi quod ex *uſu* ſiet. *Heaut.* II. 1. 9. Ut eo eſſem animo, ſi ex *uſu* eſſet noſtro hoc matrimonium? *Hec.* IV. 1. 33. Non minuam meum conſilium: ex *uſu* quod eſt, id perſequar. *Hec.* IV. 3. 10.

Ut.

Faciunt, nae, intelligendo, *ut* nihil intelligant. *And.* Prol. 17. Feci e ſervo *ut* eſſes libertus mihi. *And.* I. 1. 10. Id paves, ne ducas tu illam. tu autem *ut* ducas. *And.* II. 2. 12. Proin tu fac, apud te *ut* ſies. *Pa.* Modo *ut* poſſim. *And.* II. 4. 5. & 6. Hoc niſi fit, puerum *ut* tu videas, nihil moventur nuptiae. *And.* III. 2. 36. Opus faciam, *ut* defetiger uſque, ingratiis *ut* dormiam. *Eun.* II. 1. 14. Amabo, *ut* illuc tranſeas, ubi illa eſt. *Eun.* III. 3. 31. Rectum eſt? ego *ut* faciam: non eſt? te *ut* deterream. *Heaut.* I. 1. 27. *Ut* facile ſcires, deſiderio id fieri tuo. *Heaut.* II. 3. 65. Si eſt, facturus *ut* ſit officium ſuum, faciat. *Adelph.* III. 5. 4. Ipſum id metuo, *ut* credant. *Adelph.* IV. 4. 17. Quod nunc minitare facere, *ut* faceres. *Hec.* III. 4. 13. *Ut* gratiam ineat ſine ſuo diſpendio. *Hec.* V. 2. 29. Modo *ut* hoc conſilio poſſiet diſcedi, *ut* iſtam ducat. *Phorm.* V. 2. 8. Hiccine *ut* tibi reſpondeat? *Phorm.* V. 8. 3.

Ut, pro *Quemadmodum*.

Age, age, *ut* lubet. *And.* II. 1. 10. Hodie uxorem ducas, *ut* dixi, volo. Facis, *ut* te decet, quum. *And.* II. 5. 7. & 10. Hanc vis amittere? *ut* potero, feram. *And.* V. 3. 27. De uxore, ita *ut* poſſedi, nihil mutat Chremes. *And.* V. 4. 46. Credo, *ut* fit, miſera prae amore excluſti hunc foras. *Eun.* I. 2. 18. Fac, ita *ut* juſſi; deducantur iſti. *Eun.* II. 1. 1. Eas itidem fallam, *ut* ab illis fallimur? *Eun.* II. 3. 93. Annos ſexaginta natus es, aut plus eo, *ut* conjicio. *Heaut.* I. 1. 11. Scin' eſſe factum, *ut* dico? *Heaut.* III. 2. 18. Aperte, ita *ut* res ſeſe habet, narrato. *Heaut.* IV. 3. 24. Credo jam, *ut* ſolet, jurgabit. *Adelph.* I. 1. 54. Sic ſiet modo, *ut* nunc eſt, quaeſo. *Sy.* *Ut* quiſque ſuum volt eſſe, ita eſt. *Adelph.* III. 3. 45. *Ut* res geſta eſt, narrabo ordine. *Adelph.* III. 5. 3. Integram itidem reddam, *ut* accepi ab ſuis. *Hec.* I. 2. 75. Itidem illae mulieres ſunt ferme, *ut* pueri, levi ſententia. *Hec.* III. 1. 32. Faciam, *ut* mones. *Hec.* IV. 4. 97. Quod habes, ita *ut* voluiſti, uxorem ſine mala fama. *Phorm.* I. 3. 17. Haud ſcio hercle, *ut* homo eſt, an mutet animum. *Phorm.* V. 2. 9. Faciam, *ut* jubes. *Phorm.* V. 3. 12.

U T

U T

Ut, pro *Poſtquam.*

Ut hinc te intro ire juſſi, opportune hic ſit mihi obviam. *And.* III. 4. 11. *Ut* hoſce inſtruxit, ipſus ſibi cavit loco. *Eun.* IV. 7. 12. *Ut* hinc forte ea ad obſtetricem erat miſſa. *Adelph.* IV. 4. 8. Modo me intro *ut* corripui timidus. *Hec.* III. 3. 5. Me ſegregatum habuiſſe, uxorem *ut* duxit, a me Pamphilum. *Hec.* V. 1. 25. *Ut* abii abs te, ſit forte obviam mihi Phormio. *Phorm.* IV. 3. 12. *Ut* modo argentum tibi dedimus apud forum, recta domum ſumus profecti. *Phorm.* V. 6. 19.

Ut, pro *Quamvalde. Quomodo.*

Mea conſilia *ut* tibi credam omnia. *Eun.* I. 2. 48. *Ut* falſus animi eſt! *Eun.* II. 2. 43. *Ut* ego unguibus facile illi in oculos involem veneſico! *Eun.* IV. 3. 6. Illud vide; os *ut* ſibi diſtorſit carnufex! *Eun.* IV. 4. 3. Vide *ut* otioſus it, ſi Dis placet! *Eun.* V. 3. 10. *Ut* praeter ſpem evenit! *Heaut.* IV. 1. 51. *Ut* errat! *Heaut.* IV. 8. 3. Heja! *ut* elegans eſt! *Heaut.* V. 5. 19. Narratque, *ut* virgo abs ſe integra etiam tum ſiet. *Hec.* I. 2. 70. O Fortuna, *ut* numquam perpetuo es bona! *Hec.* III. 3. 46. Immo malum, hercle: *ut* nihil pudet! *Phorm.* IV. 3. 39. *Ut* ludos facit! *Phorm.* V. 7. 52.

Ut ne, pro *Ne.*

Id arbitror adprime in vita eſſe utile, *ut ne* quid nimis. *And.* I. 1. 34. Si poterit fieri, *ut ne* pater per me ſteriſſe credat, volo. *And.* IV. 2. 16. Hoc modo te obſecro, *ut ne* credas a me adlegatum hunc ſenem. *And.* V. 3.28. Id *ut ne* fiat, haec res ſola eſt remedio. *Eun.* III. 1. 49. Hoc primum, *ut ne* quid hujus rerum ignores. *Heaut.* II. 3.28. Age, mitto: ſi fieri potis eſt, *ut ne* qua exeat. *Adelph.* IV. 4. 16.

Ut ut. *Utcunque.*

Ut ut erat, manſum tamen oportuit. *Heaut.* I. 2. 26. *Ut ut* haec ſunt facta, potius, quam lites ſequar. *Adelph.* II. 2. 40. Non me hanc rem patri, *ut ut* erat geſta, indicaſſe? *Adelph.* IV. 4. 20. *Ut ut* erant alia, illi certe conſuleres. *Phorm.* III. 1. 4. Sed *ut ut* haec ſunt, tamen hoc faciam. *Phorm.* III.2.46.

Utcunque.

Tu, ut ſubſervias orationi, *utcunque* opus ſit verbis, vide. *And.* IV. 3. 21. Noſtrum eſt intelligere, *utcunque*, atque ubicumque opus ſit, obſequi. *Heaut.* III. 3. 17.

Utendus. *vide*, Utor.

Uter, tra, trum.

Harum duarum conditionum nunc *utram* malis, vide. *Heaut.* II. 3. 85. An dubitas, Clitipho? *Ch.* Immo, *utrum* volt. *Heaut.* V. 5. 14. Nunc vide, *utrum* vis. *Adelph.* II. 1. 41. Tamen, *utrum* malis, ſcio. *Hec.* III. 5. 55.

Uterque.

Apud Antiphonem *uterque*, mater & pater domi erant. *Eun.* V. 2. 1. *Uterque* in te exempla edent. *Eun.* V. 7. 21. Curemus aequam *uterque* partem. *Adelph.* I. 2. 50. Quam *uterque* eſt ſimilis ſui! *Phorm.* III. 2. 16. Quam *uterque utrique* eſt cordi. *Phorm.* V. 3. 17. Ait *uterque* tibi poteſtatem ejus habendae ſe dare. *Phorm.* V. 6. 40. Si in rem eſt *utrique*, ut fiant, arceſſi jube. Sed ſi ex ea re plus mali eſt, quam commodi *utrique*, id te oro, in commune ut conſulat. *And.* III. 3. 14. & 16. *Utrumque* adeſſe video. *And.* II. 5. 5. Hoc beneficio *utrique* ab *utriſque* vero devincimini. *Heaut.* II. 4. 14. Experimini, in *utramque* partem, ingenium quid poſſit meum. *Heaut.* Prol. 47. Vehemens in *utramque* partem, Menedeme, es nimis. *Heaut.* III. 5. 31. Nec clam te eſt, quam illi *utraeque* res nunc utiles ſient. *And.* I. 5. 52. *Utrumque* hoc falſum eſt: effluet. *Eun.* I. 2. 41.

Utervis.

Qui *utramvis* recte norit, ambas noverit. *And.* Prol. 10. Faxo, in aurem *utramvis* otioſe ut dormias. *Heaut.* II. 3. 101. Si *utramvis* horum, mulier, unquam tibi viſus forem. *Hec.* IV. 1. 10.

Uti. Utin'.

Mater coepit ſtudioſe omnia docere, educare, ita *uti* ſi eſſet filia. *Eun.* I. 2. 37. Educta ita, *uti* teque illaque dignum eſt. *Eun.* IV. 6 10. Sine auro, tum ornatam, ita *uti* quae ornantur ſibi. Si haec ſunt, Clinia, vera, ita *uti* credo, quis te eſt fortunatior? Ubi dicimus rediſſe te, & rogare *uti* veniret ad te. *Heaut.* II. 3. 47. 55. & 63. Videre verum, atque ita, *uti* res eſt, dicere. *Heaut.* III. 1. 81. Ita non ut olim, ſed *uti* nunc, ſane bona (forma.) *Heaut.* III. 2.13. Cliniam orat; ſibi *uti* id nunc det. *Heaut.* III. 3. 44. Per te, vel *uti* quaeſtum faceret, vel *uti* veniret palam. *Heaut.* IV. 1.27. Ita *uti* decet, hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis. *Adelph.* IV. 7. 37. Si quaeret me, *uti* tum dicat: ſi non quaeret, nullus dixeris. Haec, ita *uti* liberali eſſe ingenio decet. *Hec.* I. 2. 3. & 89. Si jus, ſi fas eſt, *uti* advorſa ejus per te tecta, tacitaque apud omnes ſient. *Hec.* III. 3. 27. Quae neque *uti* devitem, ſcio, neque. *Phorm.* I. 4. 3. Neque quo modo a me amittam, invenio: neque *uti* retineam, ſcio. *Phorm.* III. 2. 22. Omnes poſthabui mihi res, ita, *uti* par fuit. *Phorm.* V. 7. 15. *Utin'* eximium neminem habeam? *Hec.* I. 1. 9. Somnium! *utin'* haec ignoraret ſuum patrem? *Phorm.* V. 6. 34.

Utibilis, e.

Quid minus *utibile* fuit, quam hoc ulcus tangere, aut? *Phorm.* IV. 4. 10.

Utilis, e.

Nec clam te eſt, quam illi utraeque res nunc *utiles* ſient. *And.* I. 5. 52. Id arbitror adprime in vita eſſe *utile*, ut ne quid nimis. *And.* I. 1. 34. Si ita iſtuc animum induxti eſſe *utile*, nolo. *And.*

Digitized by Google

And. III. 3. 40. Nunc me hoſpitem lites ſequi, quam hic mihi ſit facile atque *utile*. *And.* IV. 5. 16. Quibus id maxime *utile* eſt, illum eſſe quam deterrimum. *And.* V. 1. 16. In metu eſſe hunc, illi eſt *utile*. *Heaut.* I. 2. 25. Quum amet aliam, non eſt *utile*, hanc illi dari. *Adelph.* III. 2. 43. Neque honeſtum mihi, neque *utile* ipſi virgini eſt. *Hec.* I. 2. 76.

UTILITAS.

In ea re, *utilitatem* ego faciam, ut cognoſcas meam. *Eun.* II. 3. 17.

UTINAM.

Utinam aut hic ſurdus, aut haec muta facta ſit. *And.* III. 1. 5. *Utinam* mihi eſſet aliquid hic, quo nunc me praecipitem darem. *And.* III. 4. 27. Jam hic ſuos parentes repperit? *My.* *Utinam*! *Cr.* An nondum etiam? *And.* IV. 5. 12. *Utinam* id ſit, quod ſpero. *And.* V. 4. 28. O Thais, Thais, *utinam* eſſet mihi pars aequa amoris tecum! *Utinam* iſtuc verbum ex animo, ac vere diceres! *Eun.* I. 2. 11. & 95. *Utinam* tam aliquid invenire facile poſſis, quam. *Eun.* II. 1. 4. *Utinam* ſic ſient, qui mihi male volunt. *Eun.* IV. 3. 13. *Utinam* tibi commitigari videam ſandalio caput! *Eun.* V. 8. 4. *Utinam* ita Di faxint! *Heaut.* I. 1. 109. *Utinam* hic prope adeſſet alicubi! *Utinam* hoc ſit modo defunctum! *Adelph.* III. 4. 7. & 62. *Utinam* quidem ita ſe defatigatit, velim, ut! *Adelph.* IV. 1. 2. *Utinam* hoc perpetuum fiat gaudium! *Adelph.* V. 9. 15. *Utinam* iſtuc ita Di faxint! *Hec.* III. 2. 19. *Utinam* ſciam ita eſſe iſtuc! *Hec.* IV. 1. 21. Quod *utinam* ne Phormioni id ſuadere in mentem incidiſſet. *Phorm.* I. 3. 5.

UTOR.

Porro Eunuchum dixti velle te, quia ſolae *utuntur* his reginae; reppen. *Eun* I. 2. 88. Ego, dum illo licitum eſt, *uſa* ſum benigno, & lepido, & comi. *Hec.* V. 3. 29. Ita aperte ipſam rem modo locutus, nihil circuitione *uſus* es. *And.* I. 2. 31. Quorum opera ſuo quiſque tempore *uſus* eſt ſine ſuperbia. *Adelph.* Prol. 21. Ita uſque advorſa tempeſtate *uſi* ſumus. *Hec.* III. 4. 9. Si mihi prior tu adtuleris, Phaedria, mea lege *utar*. *Phorm.* III. 2. 48. Noſtra *utere* amicitia, ut voles. *Hec.* V. 1. 37. Mihi ſi umquam filius erit, nae, ille facili me *utetur* patre. *Heaut.* II. 1. 5. Sic ſum: ſi placeo, *utere*. *Phorm.* III. 2. 42. Si diſplicebit vita, tum iſtoc *utitor*. *Heaut.* V. 2. 19. Atque huic aliquid paululum prae manu dederis, unde *utatur*: reddet tibi cito. *Adelph* V. 9. 24. Ne ſimili *utamur* fortuna, atque *uſi* ſumus. *Phorm.* Prol. 32. Mea, quae praeter ſpem evenere, *utantur* ſine. *Adelph.* V. 3. 29. Quod ſi perſonis iiſdem *uti* aliis non licet, qui? *Eun.* Prol. 35. Sed gnatum unicum, quem pariter *uti* his decuit, aut. *Heaut.* I. 1. 80. Qui *uti* ſcit, ei bona: illi, qui non *utitur* recte, mala. *Heaut.* I. 2. 22. Sinite exorator ut ſim: eodem ut jure *uti* ſenem liceat, quo jure ſum *uſus* adoleſcentior. Vetere in nova coepi *uti* conſuetudine. *Hec.* Alt. Prol. 2. 3. & 29. Alias ut *uti* poſſim cauſa hac integra. *Hec.* I. 2. 5. Sciſti *uti* foro. *Phorm.* I. 2. 29. Commodius eſſe opinor, duplici ſpe *utier*. *Phorm.* IV. 2. 13. Quae convenere in Andriam, ex Perinthia fatetur tranſtuliſſe, atque *uſum* pro ſuis. *And.* Prol. 14. Scio te non *uſum* antehac amicitia mea. *Adelph.* II. 2. 42. Quod illa aetas magis ad haec *utenda* idonea eſt. *Heaut.* I. 1. 81.

SYNTAXIS. *Uti lege ſua. Facili patre uti. Uti amicitia alicujus. Uti ſimili fortuna, atque. Bonis uti. Recte uti aliqua re. Uti jure. conſuetudine. cauſa. ſpe. circuitione. Uti re aliqua pro ſua. Adverſa tempeſtate uti. Uti aliquo benigno & lepido.*

UTRUM. *Adverb.*

Utrum taceamne, an praedicem? *Eun.* IV. 4. 54. *Utrum* ſtudione id ſibi habet, an laudi putat fore, ſi? *Adelph.* III. 3. 28. Verum id tua refert nihil, *utrum* illae fecerint. *Hec.* IV. 3. 12. *Utrum* ſtultitia facere ego hunc, an malitia dicam? *Phorm.* IV. 3. 54.

VULGO.

Verum illud verbum eſt, *vulgo* quod dici ſolet. *And.* II. 5. 15. Aut illud falſum eſt, quod *volgo* audio dici. Ea coacta ingratiis poſtilla coepit victum *volgo* quaerere. *Heaut.* III. 1. 12. & 38. Quid ego tantum ſceleris admiſi miſer? *volgo* faciunt. *Heaut.* V. 2. 4.

VULGUS.

Nonnihil veritus ſum, Dave, abs te, ne faceres idem, quod *vulgus* ſervorum ſolet. *And.* III. 4. 4. *Volgus* quae abs ſe ſegregant. *Heaut.* II. 4. 6. Sine me, obſecro, hoc effugere, *volgus* quod male audit mulierum. *Hec.* IV. 2. 24.

VULNUS.

Sine ſanguine hoc fieri non poſſe, qui abſtergerem *vulnera*. *Eun.* IV. 7. 9.

VULTUS.

Nunc geſtus mihi, *voltuſque* eſt capiundus novus. *Phorm.* V. 6. 50. Continuo *voltum* earum ſenſi immutari omnium. *Hec.* III. 3. 9. *Voltum* contemplamini. *Phorm.* I. 4. 33. Et *voltu*, Soſia, adeo modeſto, adeo venuſto, ut nihil ſupra. *And.* I. 1. 92. At vero *voltu*, cum, ibi me adeſſe, neuter tum praeſenſerat. *And.* V. 1. 20. Triſtis ſeveritas ineſt in *voltu*, atque in verbis fides. *And.* V. 2. 16. *Voltus* quoque hominum fingit ſcelus. *Heaut.* V. 1. 14.

UXOR.

Haec Andria, ſive iſta *uxor*, ſive amica eſt, gravida e Pamphilo eſt. *And.* I. 3. 11. *Uxor* tibi ducenda eſt, Pamphile, hodie, inquit, para. *And.* I. 5. 19. Domus, *uxor*, liberi inventi, invito patre. *And.* V. 3. 20. Evenire ea ſatius eſt, quae in te *uxor* dicit irata, quam. *Uxor*, ſi ceſſes, aut te amare cogitat, aut. *Adelph.* I. 1. 5. & 7. *Uxor* ſine dote veniet. *A-*

Digitized by Google

delph. IV. 7. 41. *Uxor*, ubi me ad filiam ire ſenſit, ſe duxit foras. *Hec.* IV. 1. 7. *Uxor* quid faciat, in manu non eſt mea. Senſitque adeo *uxor*. Non mirum fecit *uxor*, ſi hoc aegre tulit. *Hec.* IV. 4. 44. 73. & 87. Pamphilo, me facere ut redeat *uxor*, oportet. Si compererit crimini tua ſe falſo *uxor* credidiſſe, miſſam iram faciet. ſin autem eſt ob eam rem iratus gnatus, quod peperit *uxor* clam; id leve eſt. *Hec.* V. 2. 8. 13. & 15. Vereorque, ne *uxor* aliqua hoc reſciſcat mea. *Phorm.* IV. 1. 19. Dotem ſi accipiet, *uxor* ducenda eſt domum. Si argentum acceperit, ducenda eſt *uxor*; ut ais. *Phorm.* IV. 4. 13. & 20. Atque id porro aliqua *uxor* mea reſciſceret. *Phorm.* V. 1. 19. Amicam ut habeas prope jam in *uxoris* loco? *Heaut.* I. 1. 52. Primum hujus *uxoris* eſt mater. *Adelph.* V. 8. 6. Animus partim *uxoris* miſericordia devinctus, partim. *Hec.* I. 2. 92. Peregre rediens ſemper cogitet, aut filii peccatum, aut *uxoris* mortem, aut. *Phorm.* II. 1. 14. Fructum, quem Lemni *uxoris* reddunt praedia. *Phorm.* IV. 3. 75. Tum *uxori* obnoxius ſum. *Hec.* III. 1. 22. *Uxori* emunda ancillula eſt. *Uxori*, tibi opus eſſe, dixero. *Phorm.* IV. 3. 60. & 76. Patruus tuus eſt pater inventus Phanio *uxori* tuae. *Phorm.* V. 6. 33. Unicam gnatam cum dote ſumma filio *uxorem* ut daret. Si propter amorem *uxorem* nolit ducere. *And.* I. 1. 74. & 128. Non dubium eſt, quin *uxorem* nolit filius. Qui poſtquam audierat, non datum iri filio *uxorem* ſuo. Omnes qui amant, graviter ſibi dari *uxorem* ferunt. *And.* I. 2. 1. 6. & 20. *Uxorem* decrerat dare ſeſe mihi hodie. Qui denegarat ſe commiſſurum mihi gnatam ſuam *uxorem*. *And.* I. 5. 3. & 7. Hodie *uxorem* ducis? *And.* II. 1. 21. *Uxorem* tibi non dat jam Chremes. *Pa.* Ait tibi *uxorem* dare ſeſe hodie. Quaſi neceſſe ſit, ſi huic non dat, te illam *uxorem* ducere. *And.* II. 2. 15. 16. & 35. Si id ſuccenſeat nunc, quia non dat tibi *uxorem* Chremes. Ducas volo hodie *uxorem*. *Uxorem* his moribus dabit nemo. *And.* II. 3. 2. 14. & 21. Hodie *uxorem* ducas, ut dixi, volo. *And.* II. 5. 7. Animum ad *uxorem* adpulit. Num filio videtur *uxorem* dare? *And.* II. 6. 15. & 21. Nunc ſibi *uxorem* expetit. Orabo gnato *uxorem*. *And.* III. 2. 40. & 48. *Uxorem* demus. *And.* III. 3. 28. Nec poſtulabat nunc quiſquam *uxorem* dare. *And.* IV. 1. 33. Coactus legibus eam *uxorem* ducet. *And.* IV. 4. 42. Vis me *uxorem* ducere? *And.* V. 3. 27. Nec mora ulla eſt, quin eam *uxorem* ducam. *And.* V. 6. 7. Emoriar, ſi non hanc *uxorem* duxero. *Eun.* V. 2. 49. Eaque eſt nunc ad *uxorem* tuam. *Heaut.* III. 3. 43. Illam te amare, & velle *uxorem*. *Heaut.* IV. 3. 25. Hanc cupere *uxorem*. *Heaut.* IV. 5. 26. Hanc ſibi *uxorem* dari volt Clinia. Illum ajunt velle *uxorem*. *Heaut.* IV. 8. 6. & 14. Age jam, *uxorem* ut arceſſat, paret. *Heaut.* V. 1. 75. Etiam haud ſcio, an *uxorem* ducat. *Heaut.* V. 2. 46. Patet, omnia faciam: impera. *Ch.* *Uxorem* ut ducas. *Heaut.* V. 5. 12. Quod fortunatum iſti putant, *uxorem* numquam habui. *Uxorem* duxit: nati filii duo. *Adelph.* I. 1. 19. & 21. Ita obſecraturum, ut liceret ſibi hanc *uxorem* ducere. *Adelph.* III. 2. 36. Bono animo es: duces *uxorem* hanc. Abi domum, ut *uxorem* arceſſas. abi! *Aeſ.* Quid? jam *uxorem*? *Adelph.* IV. 5. 62. 65. & 66. Me tum *uxorem* credidiſti ducturum. *Adelph.* V. 3. 25. Duxi *uxorem*: quam ibi miſeriam vidi! *Adelph.* V. 4. 13. Cur non domum *uxorem* arceſſis? *Adelph.* V. 7. 6. Phrygiam ut *uxorem* meam una mecum videam liberam. *Adelph.* V. 9. 16. Numquam illa viva ducturum *uxorem* domum. *Hec.* I. 1. 5. Ut hac ille viva poſſet animum inducere *uxorem* habere. Quum pater, *uxorem* ut ducat, orare occipit. Ut ad pauca redeant, *uxorem* deducit domum. Seque ante, quam eam *uxorem* duxiſſet domum, ſperaſſe. Relinquit cum matre hic *uxorem*. *Hec.* I. 2. 25. 41. 60. 71. & 99. Voſtrarum nulla eſt, quin gnatum velit ducere *uxorem*. *Hec.* II. 1. 44. Priuſquam hanc *uxorem* duxi, habebam alibi animum amori deditum. Tum matrem ex ea re me, aut *uxorem* in culpa inventurum arbitror. *Uxorem* Philumenam pavitare, neſcio quid, dixerunt. *Hec.* III. 1. 14. 19. & 40. Non viſam *uxorem* Pamphili? *Hec.* III. 2. 6. Alio ſuſpicans morbo me viſurum adfectam *uxorem*. *Hec.* III. 3. 6. Si eſt, ut velit reducere *uxorem*, licet. Porto hoc jurgium ad *uxorem*. *Hec.* III. 5. 51. & 64. Roga, velitne, an non, *uxorem*. *Hec.* IV. 1. 43. *Uxorem* tuam propter meos mores hinc abiiſſe. Hanc matrem habens talem, illam autem *uxorem*. *Hec.* IV. 2. 1. & 26. Quid mulieris *uxorem* habes? Reduc *uxorem*. Matrem non poſſe habere hanc *uxorem* domi. Egi, atque oravi tecum, *uxorem* ut duceres. Ah! reduc *uxorem*. *Hec.* IV. 4. 22. 32. 56. 64. & 76. *Uxorem* hanc priuſquam duxit, voſtrum amorem pertuli. Hic nunc *uxorem* habet. Me ſegregatum habuiſſe, *uxorem* ut duxit, a me Pamphilum. *Hec.* V. 1. 17. 18. & 25. *Uxorem* reddo. *Hec.* V. 3. 21. Recte amaſti, Pamphile, *uxorem* tuam. *Hec.* V. 4. 22. Herilem filium ejus duxiſſe audio *uxorem*. *Phorm.* I. 1. 6. Si *uxorem* velit; lege id licere facere. *Phorm.* I. 2. 65. Quod habes, ita ut voluiſti, *uxorem* ſine mala fama. *Phorm.* I. 3. 17. Itane tandem *uxorem* duxit Antipho, injuſſu meo? *Phorm.* II. 1. 1. Ita ut aequom fuerat, volui *uxorem* ducere. Nullam mihi malim, quam iſthanc *uxorem* dari. *Phorm.* IV. 3. 46. & 53. Quid minus utibile fuit, quam nominare *uxorem*? *Phorm.* IV. 4. 11. Ubi hoc egeris, tranſito ad *uxorem* meam, ut. *Phorm.* IV. 5. 7. Concluſam hic

Digitized by Google

hic habeo *uxorem* ſaevam. *Phorm.* V. 1. 17. *Uxorem* ejus huc adducam. *Phorm.* V. 2. 11. Hei! video *uxorem*: pene plus, quam ſat erat. *Phorm.* V. 3. 14. Interea mittit herus me ad *uxorem* tuam. *Phorm.* V. 6. 20. Ubi voltis, *uxorem* date. Si vis mihi *uxorem* dare, quam deſpondiſti, ducam. Immo vero *uxorem* tu cedo. Hic quamdam noram, cujus vir *uxorem*. Neque jam id celare poſſe te *uxorem* tuam. *Phorm.* V. 7. 14. 31. 43. 48. & 66. *Uxorem* duxit. *Phorm.* V. 8. 16. Ehem! mi vir. *Ch.* Ehem! mea *uxor*. *Heaut.* IV. 1. 9. Ohe! jam deſine Deos, *uxor*, gratulando obtundere. *Heaut.* V. 1. 6. Quem cum iſtoc ſermonem habueris, procul hinc ſtans accepi, *uxor*. *Hec.* IV. 3. 1. Comperiſſe, Pamphilum pro *uxore* habere hanc peregrinam. *And.* I. 1. 119. Quam ego animo egregie caram pro *uxore* habuerim. *And.* I. 5. 38. Herus, quantum audio, *uxore* excidit. *And.* II. 5. 12. Nunc *uxore* opus eſt. *And.* II. 6. 15. De *uxore*, ita ut poſſedi, nihil mutat Chremes. *And.* V. 4. 46. Prope jam ut pro *uxore* haberet. *Heaut.* I. 1. 46. Quia de *uxore* incertus ſum etiam, quid ſim facturus. *Hec.* IV. 3. 8. A Myrrhina haec ſunt mea *uxore* exorta omnia. *Hec.* IV. 4. 10. Aut quidem cum *uxore* hac, ipſum prohibebo domo. *Phorm.* II. 3. 78. Quid! duaſne is *uxores* habet? *Phorm.* V. 1. 27. Qui mihi, ubi ad *uxores* ventum eſt, tum fiunt ſenes. Homo adoleſcens, ſi habet unam amicam, tu *uxores* duas? *Phorm.* V. 8. 21. & 52.

Syntaxis. *Uxor irata. ſaeva. Uxorem ducere. domum ducere. domum deducere. reducere. invenire. habere. Habere amicam in uxoris loco. Expetere ſibi uxorem. Vir uxori obnoxius. Dare alicui uxorem. Gnatam ſuam alicui committere uxorem. Animum ad uxorem appellere. Orare gnato uxorem. Uxore excidere.*

Uxorius, a, um.

Perpuliſti me, ut homini adoleſcentulo, abhorrenti ab re *uxoria*, filiam ut darem in ſeditionem. *And.* V. 1. 10.

F I N I S.

Digitized by Google

A01 1464756

Digitized by Google